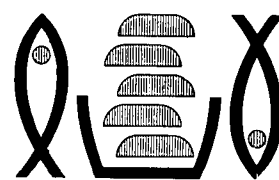
dc

103e jaargang nummer 1 - 7 januari 1988

De Christen
Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

Nieuwjaarsboodschap

Anne de Vries,
voorzitter van de
Commissie der Unie

1988

DEZE WEEK

''SAMEN BOUWEN OP HET ENE FUNDAMENT''

Dat was het thema van de landelijke ontmoetingsdag. Maar het was zeker niet de bedoeling, dat het daartoe beperkt bleef. Ik stel me voor, dat dit thema ons ook in de nabije toekomst zal leiden, als gedragslijn bij ons uniewerk. Daarmee is niet gezegd, dat dit iets volkomen nieuws is. Immers - het ene fundament, de Christus van de Schrift is Heer van ons leven en werken.

Maar het komt er op aan dit in praktische zaken om te zetten. Ook wanneer je fundamenteel dezelfde Heer wilt dienen, wil dat nog niet zeggen, dat er vanzelfsprekend een goede samenwerking is. Maar al te gemakkelijk is elk met eigen zaken bezig. Maar al te eenvoudig let je alleen op je eigen verantwoordelijkheid, zonder acht te geven op anders belang of nood.

Wanneer we als unie gemeenschap wat willen doen met dit thema, dan zullen we op moeten kijken van ons eigen werk naar het werk van anderen. De uniecommissie heeft als praktische gevolgtrekking besloten stelselmatig te praten met de verschillende arbeidsvelden van onze unie. Dat gaat dan om meer dan vertegenwoordiging. Ook is het iets anders dan in tijden van problemen elkaar aanhoren. Het gaat erom elkaar in bestuurlijk, maar ook vooral in gelovig opzicht vast te houden en te inspireren. We hebben samen veel werk te verzetten. Het is een bekend gegeven, dat werken met veel mensen veel tijd kost, maar ook dat het veel meer oplevert.

Daarin zit de kracht en de zegen van ons gezamenlijk werk: iets te kunnen doen, dat elke gemeente, elke commissie op zich niet kan. Daarmee noem ik een ander aspect, dat evenzeer belangrijk is. Dit thema zou ook zegenrijk kunnen zijn voor de contacten van gemeenten onderling. De samenwerking op korte afstand, binnen de regio is een voor de handliggende mogelijkheid. Ik ben ervan overtuigd, dat daarmee nog veel winst te behalen valt. Met name op het terrein van regionale evangelieverkondiging zouden buurgemeenten nog veel meer kunnen doen. Het vereist zicht op de mogelijkheden, maar ook de noden van de streek. Bovendien vereist het visie, om over de grenzen van eigen werk en eigen begroting heen te kunnen kijken naar wat elders nodig is. Een belangrijke spelregel in het werk van de Heer is: In de gemeenschap is alles aanwezig om de noodzakelijke taken uit te voeren. We brengen het alleen niet altijd op om wat er is ook inderdaad in te zetten.

''Samen bouwen op het ene fundament''
Ik hoop, dat dat ons zal leiden, dichter naar elkaar en de Heer toe, maar ook veel dichter naar de samenleving toe. In een veelvormige, ingewikkelde maatschappij zoals de onze is een veelvormig instrument nodig om de veelkleurigheid van Gods wijsheid en rijkdom door te geven. In onze gemeenten en in onze unie geeft de Heer ons zo'n instrument. Dan moeten we het ook benutten. En we zullen daarvoor alle krachten nodig hebben, die er te vinden zijn. We zijn er nog lang niet. Met name als ik kijk naar deze samenleving van vandaag, met zoveel gebroken en mislukte levens, wordt mij dit duidelijk: Dat de gemeente van de Heer op lokaal en bovenlokaal niveau omgeven is door mensen in nood en daar een belangrijke taak heeft. Een taak ook, die met name onze kleine gemeenten met hun sfeer van warmte en veiligheid en persoonlijke betrokkenheid aan kunnen.
Ik hoor het mezelf zeggen. En ik weet, dat die eigenschappen van onze gemeenten meteen ook evenzoveel opdrachten zijn. De Heer legt het in onze handen: in gewone handen van gewone mensen, in een gewone Baptisten Gemeente en in een gewone vereniging van gemeenten met gezamenlijk werk.
We wensen elkaar toe, dat we in dit nieuwe jaar inderdaad samen zullen bouwen op het ene fundament tot grotere eer en verheerlijking van onze Heer op zoveel mogelijk terreinen.

Even nadenken met....

J. Bouritius, IJmuiden

Houd de hoop vast.

"Maar het is onze begeerte, dat ieder uwer dezelfde ijver blijve betonen tot de verwezenlijking der hoop tot het einde toe"
Hebr. 6:11

Wat is het leven als er niets meer te hopen valt, niets meer om naar uit te zien?
Het is erg als een mens niets meer te verwachten heeft, niet meer met spanning uitkijkt naar wat er achter de volgende bocht op je wacht.
Ook ons bedreigt het gevaar, dat ons leven plat wordt, zonder idealen en we aan hen die na ons komen geen waarden meer over te dragen hebben.
Nu is hoop van weinig nut wanneer ze uitsluitend bestaat uit "iets wensen", een verlangen om te krijgen wat we graag willen. Onze tekst bedoelt ook niet met hoop, dat de mens maar berustend afwacht wat er zal gaan gebeuren. De hoop moet een krachtbron in ons leven zijn en kan dat ook zijn, wanneer het de door God bedoelde hoop is. Dat is: hopen op die God, Die in Christus een totaal nieuw begin gemaakt heeft en Die alles ook tot een heerlijk einde zal brengen. God heeft daarom een geweldig plan met de schepping en ook met ons leven. Hij wil daar graag fijne dingen mee doen ondanks alles wat tegen zit. Maar dan moet de hoop ons wel op weg doen gaan; we moeten a.h.w. de vervulling van Gods beloften gelovig tegemoet lopen, onszelf aanbieden als instrument bij de verwezenlijking van Gods plan. Daarom staat er in vers 18 dat we de hoop moeten grijpen. Die hoop is niet als de befaamde wortel aan de zweep van de koetsier, maar zal in het voortgaan steeds verder verwezenlijkt worden. Het leven is de moeite waard, want God roept ons om door geloofsovergave aan het verlossende werk van Christus Zijn kinderen en partners te worden en zo te delen in de uitvoering van Zijn plan. Die hoop brengt een verwachtingsvolle spanning in ons leven totdat het werk klaar is en we een eeuwigheid nodig hebben de vervulling van al Gods beloften uitbundig te vieren.

ETHIOPIË

Vlak voor de kerstdagen kwam het weer op ons af door de aktie "Afrika Nu". De ontzaglijke nood die er heerst in grote delen van Afrika.

In 1984-1985 kwamen een miljoen Ethiopiërs om het leven. Het had er al vier jaar praktisch niet geregend. De hulp kwam toen voor velen te laat.
Vandaag staat Ethiopië weer aan de rand van de afgrond. Er kwam weer geen regen, en op andere plaatsen regende het zo dat de oogst vernield werd.
Een groot deel van de 43 miljoen Ethiopiërs wordt met honger bedreigd. De benodigde voedsel hulp wordt geschat op 1 tot 1.3 miljoen ton.

De Baptist World Alliance heeft het afgelopen jaar een structureel plan uitgevoerd om de boeren te helpen. De sektie hulpverlening van de BWA, de Baptist World Aid, heeft 1501 ossen gekocht. Deze ossen waren nodig omdat in Ethiopië veel boeren hun ossen kwijtgeraakt waren door de honger en door ziekte, de slaapziekte. Ossen zijn absoluut noodzakelijk voor de landbouwgebieden.
Met deze 1501 ossen zijn 3002 landbouwfamilies geholpen, want de ossen worden toevertrouwd aan de zorg van telkens twee gezinnen. Ze zijn ingeënt tegen de gevreesde slaapziekte, door veeartsen die daarvoor speciaal overgevlogen werden.

In de gebieden waar de landbouw onmogelijk is door de droogte, is de nood zeer hoog. Verzwakte mensen lijden niet alleen honger, maar hebben ook geen weerstand meer tegen allerlei ziekten die men in gezonde toestand wel aan zou kunnen.

Giften voor Ethiopië kunnen overgemaakt worden op het Noodfonds van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, gironummer 81255.

De Winkel

Dr. A. Kruyswijk bezocht China namens het NBG

Gemeenten in China groeien razendsnel, vertelde dr. A. Kruyswijk direct na terugkeer uit dat land op 14 december tijdens een persgesprek. Hij bezicht een dienst in een boerenschuur die bijgewoond werd door 600 mensen. Tijdens het samenzijn deelde de voorganger van die gemeente mee dat in januari daar 200 mensen gedoopt zouden worden.

Dr. Kryuswijk bezocht China om op 5 december het gereedkomen van de eerste oplage van 100.000 bijbels mee te vieren, die zijn gedrukt op de gloednieuwe bijbeldrukkerij in Nanjing. Deze is mede tot stand gekomen met behulp van de bijbelgenootschappen, die de drukpersen en een moderne zetcomputer ter beschikking stelden.

In november 1986 werd de eerste steen gelegd op een toen nog braakliggend, toekomstig industrieterrein. In juli van dit jaar werd een begin gemaakt met de installatie van de persen. Tijdens het bezoek van dr. Kruyswijk waren reeds 80.000 bijbels ingebonden. Maar de persen draaiden alweer voor een tweede oplage van 100.000 exemplaren. Ditmaal een uitgave met voetnoten voor predikanten.

Sedert het einde van de Culturele Revolutie zijn reeds 4.000 kerkgebouwen opnieuw in gebruik genomen. Bovendien komen gelovigen bijeen in 17.000 ontmoetingsplaatsen, zoals men in China de huisgemeenten noemt. In veel gevallen zijn die plaatselijk groepen de huiskamers allang ontgroeid en komen christenen bijeen in zalen, schuren en waar maar mensen droog samen kunnen komen.

De kerk in China leeft weer, vertelde dr. Kruyswijk, maar de oude theologische en de kerkordelijke verschillen zijn in de jaren van het lijden vervaagd. Samen hebben de protestanten besloten een 'post-confessionele' kerk te vormen.

Dat de christenen in China daarmee ernst maken bleek dr. Kruyswijk tijdens een ontmoeting met een Zevendedagsadventist. De oudere man vertelde hem nog altijd met medegelovigen op zaterdag bijeen te komen. Maar ook op zondag woont hij de dienst bij van de plaatselijke 'gemeente in wording'.

Trouwens, in China komen de christenen ook in andere plaatsen vaker bijeen dan op zondag alleen, ontdekte dr. Kruyswijk. In veel plaatsen ontmoeten christenen elkaar iedere dag voor bijbellezen en gebed.

Om de praktische problemen van de christelijke gemeenten te regelen is voorlopig een Chinese Christelijke Raad gevormd die geleid wordt door de voorheen anglicaanse bisschop K.H. Ting. In opdracht van deze raad zijn sedert 1980 al 2,9 miljoen bijbels en nieuwe testamenten gedrukt, werd een catechismus samengesteld, een liedboek gepubliceerd en geeft deze raad ook maandelijks een kerkblad uit.

Op initiatief van deze raad is in 1985 de Vriendschapsstichting in het leven geroepen die de Chinese christenen in staat wil stellen een bijdrage te leveren

IK

H. Ploeger

Korter kan het nauwelijks. Slechts twee letters. Toch liggen in die twee letters vele jaren besloten; liggen in de twee letters vele ervaringen, gevoelens, gedachten, teleurstellingen, wensen, verwachtingen opgetast. Daarover zouden boeken te schrijven zijn, maar wie is in de inhoud van zulke boeken geinteresseerd? Sommigen nieuwsgierigheid naar bepaalde zaken, die wellicht als geruchten of herinneringen bij anderen leven, zou wellicht bevredigd worden.

Ik. Eerste persoon enkelvoud. Ik ben ik, een op zich staand wezen. Toch levend met anderen. Die in grote lijnen zo denken over hun leven zoals ik over mijn leven denk. Die ook hun teleurstellingen, wensen, verwachtingen hebben. En misschien ook geloof in God.

wat ik van mijzelf weet
Ik ben wat ik van mijzelf weet. Mijn belevenissen stempelen mij als mens. Maken mij daardoor uniek. Want al mag het waar zijn dat andere mensen soortgelijke ervaringen hebben als ik, zij worden niet mij. Zij kunnen mij nooit vervangen. Ik blijf ik, en ik weet dat. Ik weet dat op grond van wat ik van mijzelf weet.
Ik weet van mijn nederlagen. Mijn leven was geen aaneenrijging van overwinningen (welk leven wel?). Naar buiten zal ik altijd proberen mijn nederlagen verborgen te houden. Als het niet anders kan, zal ik mijn nederlagen voorstellen als overwinningen, in de hoop dat anderen niet door mijn valse voorstelling van zaken heenkijken. Ik weet namelijk dat als men op de kleintjes gaat letten in mijn leven, elke overwinning ten diepste een nederlaag wordt.
Ik weet van mijn verlangens. Naar allerlei, naar kleine dingen en naar grote dingen. Naar schoonheid, en kracht, en intelligentie. Ik weet ook waarom ik die verlangens heb. De vervulling er van plaatst mij in een centrum van min of meer eerlijke bewonderaars. Wellicht zelfs in het centrum van de hele mensheid.
Ik weet van mijn falen, van mijn tekorten, van mijn teleurstellingen. Ik had me een hele hoop dingen zo geheel anders voorgesteld. 't Is voor een groot deel heel anders gelopen. Wat was ik machteloos om mij te verzetten tegen allerlei. Hoe diep zijn mijn wonden geslagen.

wat anderen van mij weten
Dat is een hele boel, minus de dingen die zij niet weten. Die ik helemaal voor mijzelf gehouden heb, ja heb kùnnen houden. Wat anderen van mij weten, weet ik zelf niet helemaal want dat is verdeeld over veel mensen. Telkens kwamen er weer nieuwe mensen in mijn leven, die een stukje van mijn bestaan meemaakten. Ik weet echt ook niet wat zij er allemaal van onthouden hebben. Het gebeurt immers iedereen wel, dat tegen hem gezegd wordt: Weet je dat écht niet meer? Je geheugen kan je in de steek laten; anderen hebben daar kennelijk minder last van. Of - dat kan ook best zo zijn - bepaalde dingen hebben op hen zoveel indruk gemaakt dat ze die niet konden vergeten.
Ongetwijfeld worden mensen in hun houding jegens mij beinvloed door wat zij van mij weten. Hun weten kan hen vriendelijk, behulpzaam, meelevend stemmen, maar evenzeer ongeinteresseerd, tegenwerkend, hatelijk. Ik kan daar mee zitten, misschien trek ik me er niets van aan.

wat God van mij weet
Dat is alles wat maar van mij te weten is. Dus: wat ik van mijzelf weet, en wat anderen van mij weten. Maar het is nóg meer. Want er zijn heel veel dingen die ik van mijzelf nooit geweten heb. Ik heb mijn motieven voor dit en voor dat nooit helemaal gekend. Ik heb mijzelf nogal eens misleid omtrent mijn motieven, en anderen ook. Ik heb mijn gevoelens niet altijd blootgegeven, noch aan mijzelf, noch aan anderen. Maar voor God heb ik niets kunnen verbergen.
Ik weet dat ik dit geloof. En ik weet ook dat God dit van mij weet.
Een beangstigende gedachte: voor Hem is niets verborgen. Hij doorziet mij. Voor Hem beschermt mij geen enkel pantser. Hoe ik mij ook inmetsel, Hij doorschouwt mij, Hij doorgrondt mij.
Wat ik voor dit alles-doorziende oog van God dus ook niet kan verbergen, dat is: mijn menselijke openheid voor dat wat Gods tegenstander wil. Anders gezegd: niet vanuit machteloosheid ben ik een tegenstander van God en een handlanger van zijn tegenvoeter geweest. Neen, als ik eerlijk ben - tegenover God móet ik wel eerlijk zijn -moet ik zeggen dat ik menigmaal van de goede bedoelingen van de boze en van de juistheid van zijn redeneringen overtuigd ben geweest. Ten diepste heb ik - als mens -Gods aanwezigheid, Gods geboden als een bedreiging voor mijn vrijheid, als een belemmering voor mijn ontwikkelingen, als een beklemming van mijn ontplooiïng gezien. Mét Eva zag ik dat de vrucht van de boom der kennis van goed en van kwaad begeerlijk was. Mét de woorden van de slang stemde ik - als mens - in: God ziet mij als een concurrent, en dat wil Hij niet.

wat ik van mijzelf weet
Dat is vooral dat Jezus Christus een beslissende invloed op mij heeft uitgeoefend. Hij heeft mij geleerd dat ik God, de schepper, helemaal niet mag zien als een concurrent en als een vijand van mijn ontplooiïng, maar als een vader. Wat dat woord precies inhoudt, dat weet ik echter nog niet helemaal. Daar ben ik nog steeds mee bezig.
Ik weet dat mijn zonden - mijn openheid naar de woorden van de boze, mijn collaboreren met Gods tegenstander - onder Jezus'bloed zijn geborgen. En nu zelfs verborgen voor Gods ogen. Ja, dát maakt mij intens blij dat er althans één stof is, één gebeurtenis is, waar Gods ogen halt houden: voor het bloed van Jezus!
Ik weet nu, dat ik in een onmetelijke ruimte gesteld ben, die volslagen beheerst wordt door Gods liefde. Daarmee wordt deze ruimte uiterst klein, want Gods liefde is in mij - kleine mens - uitgestort. Tegelijk is het waar dat nu mijn leven wereldomspannend is geworden, want Gods liefde is wereldomspannend. En ik weet nu dat mijn leven is opgenomen in de tijdeloosheid van de Eeuwige, want mij is het eeuwige leven geschonken - omdat ik Jezus ken - en het zal mij geschonken worden, zo waar God God is.

wat anderen van mij weten
Ik hoop dat ze dat ook van mij weten wat ik van mijzelf weet: ik ben een kind van God. Niet onschuldig, wel schuldeloos. Niet volmaakt, en toch ingelijfd in de Volmaakte, Die geen zonde kende.
Anderen mogen weten, dat de heilloze weg bij mij is afgebroken. Ik ben op de eeuwige weg geplaatst. En ondanks alle verwarringen, onbegrijpelijkheden, ondoorzichtigheden, tegenstrijdigheden en teleurstellingen weet ik, en mogen anderen weten: Getrouw is God, zijn plannen falen niet.
Hem prijs ik, die voor mij overwon.
(een meditatie naar aanleiding van Psalm 139).

---

aan de opbouw van de Chinese samenleving. Als eerste taak zag deze stichting de oprichting van een drukkerij die prioriteit zal geven aan het drukken van bijbels. In augustus begonnen de persen te draaien. Nu reeds zijn er 130 werknemers in dienst.

De behoefte aan bijbels is in China nog ontzettend groot, constateerde dr. Kruyswijk. Tijdens de dienst met 600 mensen in de boerenschuur zag hij hooguit twintig bijbels. Er zijn plaatselijke groepen die het enige exemplaar dat ze gezamenlijk bezitten in tien delen hebben gescheurd, opdat ze op tien plaatsen tegelijk met dit boek bezig kunnen zijn.

Niemand weet hoe groot de kerk in China is, die als geen andere in onze generatie heeft geleden. Tijdens de Culturele Revolutie werden alle kerkgebouwen gesloten, alle predikanten of tewerkgesteld of gevangegenomen, duizenden bijbels en theologische boeken vernietigd.

De kerk overleefde door in steden in groepjes van twee of drie en op het platteland van zes of zeven onder te duiken. Hun werd alleen het gebed en het bijbellezen gelaten, als ze er al in waren geslaagd een bijbel te behouden.

Volgens officiële gegevens zijn er nu vier miljoen christenen in China. Maar dat aantal heeft waarschijnlijk alleen betrekking op de gemeenteleden die officieel als lid van een plaatselijke kerk staan ingeschreven. Het aantal Chinezen dat op dit moment de diensten bijwoont is duidelijk veel groter, maar niemand kan met zekerheid zeggen hoe groot.

Voor mensen die geïnteresseerd zijn in de recente ontwikkelingen van de kerk in China publiceerde het Nederlands Bijbelgenootschap dezer dagen een brochure getiteld 'China en de bijbel'. Deze kan gratis aangevraagd worden bij het NBG, postbus 620, 2003 RP Haarlem.

1988: Verder leren samen te bouwen

H.G. de Winkel

Het thema van 19 september 1987, de ontmoetingsdag in Groningen, was te mooi om het in de prullebak van de vergetelheid te laten verdwijnen. Daarvoor was het ook niet bedacht.

Bij het begin van het nieuwe jaar hebben we het nog eens in het licht gezet. Door de voorzitter van de Unie Commissie en de voorzitters van de Permanente Commissies uit te nodigen er iets over te schrijven. Verder hebben we nog een en ander verwerkt uit de inleidingen van 19 september door dr. Olof de Vries en ds. Chris Eijer.

Tegendraadse beweging
Van verschillende kanten wordt een toenemend individualisme gesignaleerd. Mensen willen zich steeds minder ergens aan binden. Binding aan anderen staat immers je vrijheid en zelfontplooiing in de weg. Je gevoel van eigenwaarde moet versterkt worden door zo groot mogelijke zelfstandigheid, letterlijk: op jezelf staan zonder de steun van anderen nodig te hebben.
Is dit een reaktie op de golf van industrialisatie, waarin de werknemer een nummer dreigde te worden, een radertje in het grote mechaniek van de fabricage?
De maatschappelijke hoofdstroom gaat in de richting van de individualisering. Zelfs het huwelijk, naar bijbelse maatstaf bedoeld als twee-eenheid, wordt uit elkaar getrokken en omgevormd tot twee partners, die alleen wat gemeenschappelijke belangen en belevingen hebben. Eenheid is vaak alleen nog te bereiken als het eigenbelang daardoor beter aan zijn trekken komt.
Individualisering kan ook voortkomen uit het streven je eigen mening veilig te stellen. Het kan bedreigend zijn om jouw visie op bepaalde zaken te moeten inbrengen in een groep, waar er anders over gedacht kan worden. Jouw mening, jouw visie is immers je houvast dat je je niet af laat nemen, want dan verlies je je steunpunt. Doch opperste vrijheid, zonder enige binding, betekent ook opperste eenzaamheid. En het evangelie wil juist gemeenschap scheppen.
"God is bezig een gemeenschap op te bouwen. Een wereldwijde gemeenschap van mensen die levende stenen willen zijn", zei Chr. Eijer in zijn toespraak. Daarmee is aangegeven hoezeer de gemeente van Christus een tegendraadse beweging is.

Bouwen
O. de Vries schetste de metselaars die bezig zijn met het gebouw van "onze" gemeenten. De traditionele baptist, kleinzoon van de oprichter van de gemeente in "Lopsummerzwaag". Deze metselaar pakt zijn stenen van een stapel degelijke baptistenprincipes. De doop is gemeentevormend. Je plaats is in de gemeente, en in het zangkoor, en als vrouw in zusterhulp. De evangelische metselaar kwam tot bekering in een koffiebar van Youth for Christ en wil de gemeente opdelen in bijbelstudie- en gebedsgroepen. Een chrismatische metselaar draagt sierlijke stenen aan voor lofprijzing, bij voorkeur uit de bundel "Opwekking". De glazenzetter wil vensters op de nood in de wereld maken en ijvert voor Amnesty International.
Met deze schets geeft De Vries ons wat zicht op de verscheidenheid van intenties waarmee de bouwvakkers aan het werk gaan om de gemeente te bouwen. En als deze intenties niet op elkaar afgestemd worden moet er wel iets mis gaan. Het is nodig om naar elkaar te leren luisteren, elkaar serieus te nemen en elkaar de ruimte te geven, wil er geen Babylonische spraakverwarring ontstaan, met alle gevolgen daarvan.

> *Want een ander fundament, dan dat er ligt, namelijk Jezus Christus, kan niemand leggen.*
> *1 Corinthe 3:11*

"We zijn dus geroepen om te bouwen. Bouwen wil zeggen dat we de handen uit de mouwen moeten steken. Maar we moeten ook materiaal willen zijn, aan ons willen laten werken, zodat de grote Bouwmeester wat met ons kan beginnen", zei Chr. Eijer daarna.
"Waar het op aankomt is dat we een levende steen zijn. En als je steen zegt, zeg je ook stenén. Als je christen zegt, zeg je ook christenén, want het is God begonnen om een gemeenschap van gelovigen. Iemand die zijn knieën buigt voor de Here Jezus, kan vervolgens niet voor zichzelf beginnen. Wie een levende steen is geworden, is bestemd voor de bouw van dat geestelijk huis. Er is in onze tijd veel individualistisch christendom. Ik heb m'n eigen geloof en m'n eigen relatie met de Heer en ik bid heus wel, en als ik behoefte heb ga ik ook wel naar de kerk. Het klinkt erg vroom, maar dit soort christendommelijkheid is niet naar de bijbel. Geloven is geen privé-aangelegenheid".

Samen
"Het woordje 'samen' is erg belangrijk in de bijbel, vervolgde Eijer. Dat woord is wezenlijk voor de gemeente. "Samen zingen en getuigen, samen leven tot zijn eer" zingen we, en dat gaat op een dag als deze wel gemakkelijk. In het alledaagse leven van de gemeente is het vaak anders. Samen met alle anderen onderweg zijn en samen bouwen heeft ook met vragen en moeiten en stagnaties te maken...
Samen met anderen geloven betekent veel. God wil ons daarin heel wat geven. Het is tegelijkertijd opgave. Wie een levende steen in het huis van God wil zijn, moet van tijd tot tijd ook aan die gemeenschap willen lijden".
Dat samen bouwen blijkt, net als in Corinthe, nog wel eens spaak te lopen.
De Vries wees er op hoe in Corinthe de metselaars zich opgedeeld hadden in groepen. "De een zei: ik ben van Apollos! De ander: Ik van Paulus. In onze dagen vindt geen groepsvorming plaats op basis van nalopen van mensen. Doch er is wel groepsvorming. De leuzen klinken anders dan in Corinthe: "Ik ben een echte baptist". "Ik ben evangelisch". "Ik ben charismatisch". "Ik ben oecumenisch".
Daarmee wordt er van de gemeentebouw een grote puinhoop, want het houdt geen stand in het vuur van de beproeving.
Wat blijkt dan hout, hooi of stro te zijn? "Alles wat in de gemeente gebeurd is op basis van groepsvorming. Alle bouwaktiviteiten die onder spandoeken met leuzen zijn verricht".
Het zou nuttig en verhelderend kunnen werken als we eens eerlijk en openhartig onder ogen zouden zien welke leuzen en stellingen wij plaatsen náást het ene fundament. Die ons niet samenbrengen doch van elkaar scheiden.

Het ene fundament
"Welke bouwaktiviteiten leiden tot iets wat wel stand houdt?" vroeg O. de Vries. "Het geheim van het antwoord schuilt in het fundament van het gebouw van de gemeente. Op een fundament kun je maar niet bouwen wat je wilt. Het is afgestemd op wat er op komt te rusten. In een fundament is het plan voor het gebouw al gegeven: Waar de muren komen en hoe groot de kamers zullen zijn.
Het fundament van de gemeente is Jezus Christus. Ook hier geldt: Op dit fundament kun je maar niet bouwen wat je wilt. Het gebouw moet in overeenstemming zijn met het fundament. Al ons werk in en aan de gemeente moet in overeenstemming zijn met Jezus Christus. Het moet van zijn kwaliteit zijn".
Van die kwaliteit zijn de leuzen niet. Ik ben van Apollos, ik ben van Paulus, ik ben baptist, ik ben fundamentalist zullen als hout, hooi en stro de gemeente geen toekomst kunnen geven.
"Welke daden van Jezus hebben dan toekomst? Gemeente en gemeenschap. De gemeenschap van de gemeente is gefundeerd in de gemeenschapbewarende daad van Jezus. Die daad kostte Jezus zijn eigen leven. De gemeenschap van de gemeente is gefundeerd in de daad waarin Jezus zijn eigen "Ik" prijsgaf om ons in gemeenschap met God te bewaren".

Opleiding staat midden in onze gemeenschap

H. Bijleveld, Apeldoorn,
voorzitter Commissie voor de Opleiding

Samen bouwen op het ene fundament

Zo hebben wij dat tegen elkaar gezegd toen we vorig jaar op 19 september in Groningen bij elkaar waren. Samen bouwen op het ene fundament, en we bedoelden daarmee onze hele uniegemeenschap. Het is duidelijk dat daar ook onze opleiding, ons seminarium bij hoort.
Het gaat eigenlijk om drie dingen en wel om het fundament, het bouwen én om het sámen. Onze opleiding, waar mensen zich bekwamen voor het werken in de wijngaard van de Heer, bestaat evenals onze gemeenten, bij de gratie van dat ene fundament waarvan wij met Paulus belijden dat dát de Heer Jezus Christus is (1 Korinthiërs 3:11). Op Hem bouwen wij onze opleiding d.w.z. wij werken in Zijn opdracht en wij doen ons werk om Hem te dienen. Bouwen wil zeggen dat je voortdurend bezig bent, het einde nog niet hebt bereikt.
Wij doen dat met elkaar, samen op dat ene fundament. Voor onze opleiding betekent dat dat we midden in onze gemeenschap van gemeenten staan. Vanuit die gemeenschap worden broeders en zusters aangewezen om bestuurlijk of onderwijzend bezig te zijn, vanuit die gemeenschap komen broeders en zusters om opgeleid te worden voor de taak die hen wacht en die de gemeente van hen verwacht. Vanuit die gemeenschap van gemeenten wordt het ook financieel mogelijk gemaakt de opleiding blijvend te realiseren, vanuit die gemeenschap wordt onze opleiding gedragen in liefde en gebed.
Samen bouwen op het ene fundament. Onze opleiding staat midden in dat sámen, zo wil iedereen die bij onze opleiding betrokken is het zien en ook ervaren en zo kan onze opleiding niet alleen blijven bestaan maar ook groeien en steeds meer waarde krijgen voor onze gezamenlijke dienst aan de Heer der gemeente.

Samen bouwen door goed overleg.

S.A. Wijchers, Vriescheloo,
voorzitter van de Evangelisatie Commissie der Unie.

"Samen bouwen" is een prachtig gegeven voor 1988. Als we dit gegeven ook nog aanhouden als P.C. binnen onze Unie, kan daar iets moois uit groeien. Het wordt echter pas echt goed als we dit ook nog willen enten op het Woord uit het Woord. 1 Corinthe 3:11: Want een ander fundament, dan dat er ligt, namelijk Jezus Christus, kan niemand leggen.
Als voorzitter van de ECU wil ik graag van dit laatste gegeven uitgaan.

Het fundament van Jezus Christus

Wij mogen daarop bouwen, omdat wij samen een doel voor ogen hebben: de ander bereiken met dit Woord. Al zijn er momenten dat het er niet veel op lijkt, toch is dit voor heel onze gemeenschap een vast gegeven. Als we daar niet van uit kunnen gaan, kun je het wel vergeten.
1988 wordt voor de ECU wederom een jaar van bouwen. Als ECU hebben wij 1987 afgesloten met een terugblik en een blik vooruit. De terugblik liet zien: God heeft ons niet in de steek gelaten, er is nog al een en ander gebeurd, waarvoor we dankbaar mogen zijn. We hebben ook een blik vooruit gericht, en gedacht over prioriteiten. Gemeente opbouw, uitbreiding van het dienstverband van br. Eijer, campingwerk, vormingswerk enzovoorts.

Sámen bouwen?

Ook dat tweede punt is belangrijk, voor ons als PC's. Wij willen heel onze gemeenschap dienen.
Ook binnen onze gemeenschap is er een voortdurend overleg. Niet elkaar beconcurreren, maar optimaal de gemeenschap te dienen in het streven.
Samen bouwen op het ene fundament is voor de ECU een gegeven voor 1988. Met ons gemeentelijk werk van vorming en dienstbetoon. Met het campingwerk samen met de NBJB waar de W(erkgroep) J(ongeren) E(vangelisatie) een groot aandeel in heeft. Met het vormingswerk in de Werkbijeenkomst voor Gemeente en Evangelisatie, jaarlijks in De Bron, en het instruktie- en studiemateriaal waar onze W(erkgroep) S(tudie) voor E(vangelisatie) zich voor inzet.
De ECU en de subcommissies hebben ook voor 1988 de handen ineengeslagen. Doch niet alleen de ECU, ook de andere PC's binnen ons Unieverband willen 1988 maken tot een samen bouwen op het ene fundament.
Bouwt u ook mee?
Namens de ECU veel zegen toegewenst in 1988.

Onechte gemeenschap

"Ik ben van Paulus". Er vallen twee namen, die van mij en die van Paulus. Dat suggereert gemeenschap. Maar het is een pseudo-gemeenschap. Want een ander reageert met: "En ik ben van Apollos". Het is geen gemeenschap maar verdeeldheid.
Waarom? Omdat het "Ik ben van... (vul zelf maar in) niet gefundeerd is in de zelfovergave van Jezus Christus. "Ik ben van..." is een vorm van zelfhandhaving. "Ik" moet mijzelf profileren. Ik probeer iemand van gewicht te zijn door mijzelf te identificeren met iemand anders, die in mijn ogen een man van gewicht is. Dat is geen gemeenschap maar zelfhandhaving".
"Voordat echte baptisten" aan echte in Christus gefundeerde gemeenschap toe zijn moeten ze eerst een beetje aan hun baptist-zijn sterven. En reformatorischen moeten wat aan hun reformatorisch gelijk sterven. En charismatische christenen... vult u zelf maar in.
Alleen zo kunnen wij samen bouwen op het ene fundament, dat Jezus Christus is in zijn zelfovergave voor ons", besloot De Vries.

Echte gemeenschap

"Petrus roept ons toe: Kom tot Hem, de levende steen! Daarin klinkt door: Hoe is je relatie met Jezus? Hebben we Jezus lief? Veel mensen zien wel iets in Jezus. Hij was per slot van rekening niet de eerste de beste. Jezus vraagt evenwel niet "Zie je wat in me?" maar "Heb je me lief?"
Komen tot de levende steen is jezelf aan Hem uitleveren. Met je schuld. Met je houding van: Ik leef mijn eigen leven. Met onze "Ik-gerichtheid..." zei Eijer.
Dat zal ook voor 1988 de allesbeheersende vraag zijn waardoor ons samenwerken in gemeente en Unie beheerst wordt: Hebben wij Jezus lief? Bouwen we uit liefde tot Hem aan gemeente en eenheid?

Bouwen met vereende krachten

B. Posthumus, Schalkhaar,
voorzitter Unie Zendingscommissie

Er ligt weer een nieuw jaar voor ons, waarin we als Unie-gemeenten samen bezig mogen zijn met het werk van onze Heer. We doen dit in onze plaatselijke gemeenten en vandaar uit in Unieverband.
Aan het begin van een nieuw jaar hebben we het prettige gevoel nieuwe mogelijkheden en kansen te hebben om mensen op de een of andere manier - door verkondiging èn dienstbetoon - te bereiken met het Evangelie van Jezus Christus.

Het gevaar is zeker niet denkbeeldig, dat we toch te weinig oog hebben voor alles wat zich in onze wereld afspeelt. We kunnen zo verstrikt raken in het gemeentelijk gebeuren, dat we niet eens in de gaten hebben, dat mensen in onze directe omgeving op onze hulp en bijstand zitten te wachten. Het is erg jammer als we alleen maar met onszelf bezig zijn en niet met de wereld. En dan

te bedenken, dat het Evangelie ons zegt, dat 'de akker de wereld is'.

Zowel in gemeentelijk als in Unieverband heeft het werk in Gods Koninkrijk alleen zin, indien het gedragen wordt door velen. Dat wil zeggen, dat we ervan doordrongen moeten zijn dat we ook als Uniegemeenschap op velerlei terrein in deze wereld bezig zijn met het samen bouwen op het éne fundament.

Ik geef toe, dat het aan de ene kant benauwend kan werken, maar aan de andere kant is het een bevrijdende gedachte, dat we in het samen werken ons niet meer behoeven bezig te houden met het fundament. Paulus zegt, dat dit fundament er reeds ligt, n.l. Jezus Christus. In onze Uniegemeenschap willen we vanuit dit fundament leven en in Hem zijn we met elkaar gebonden en verbonden.

Deze wetenschap kan ons in ieder geval voor vele problemen sparen. We hebben hetzelfde vertrekpunt. Stel je voor, dat we samen nog eerst het fundament zouden moeten leggen.
Het bouwen op het éne fundament moet samen, met vereende krachten, gebeuren. Wil er in dit nieuwe jaar bepaalde doelstellingen verwezenlijkt worden dan kan dit alleen door het s a m e n te doen.

Dit lijkt op het eerste gezicht een vanzelfsprekende zaak en een simpele opgave. Toch blijkt in de praktijk dat het niet zo'n eenvoudige zaak is en dat over het bouwen op het éne fundament zeer verschillend gedacht kan worden. En juist dat laatste kan bijzonder remmend werken met alle gevolgen van dien. Goed doordachte en uitgewerkte plannen kunnen stranden, omdat men over de aanpak van het bouwen verschillend denkt. Dit zou kunnen betekenen dat er helemaal niet gebouwd wordt, of in het gunstige geval, dat de bouw halverwege gestaakt moet worden. Stelt u zich voor: een prachtig fundament en het bouwwerk komt nauwelijks of niet van de grond.

Toch behoeven we aan het begin van het nieuwe jaar allerminst pessimistisch te zijn. Het verleden laat ons zien, dat we samen veel gebouwd hebben op het éne fundament, Jezus Christus. Niet dat we reden zouden hebben ons op de borst te slaan alsof we al bereikt zouden hebben, waartoe wij door Jezus Christus geroepen en gegrepen zijn. Bepaald niet!

Maar het mag opnieuw ons uitgangspunt zijn dat we ook in het nieuwe jaar s a m e n mogen bouwen op het éne fundament, en Hij zal het ons doen gelukken. Samen mogen we ons inzetten voor het werk van onze Heer en tot meerdere glorie van Zijn Naam en tot heil van deze wereld.

Namens de Unie Zendings Commissie wil ik u allen van harte een voorspoedig en gezegend 1988 toewensen.

BERICHTEN UIT EN OVER DE ZENDING

De laatst gehouden Algemene Vergadering in Delfzijl heeft aangetoond, dat u een grote belangstelling hebt voor het werk der zending. Verheugend was dat de begroting met algemene stemmen werd aangenomen.
Het is daarom goed, dat u van tijd tot tijd wordt bijgepraat over het werk, dat door de Unie Zendings Commissie wordt verricht.
We houden u reeds op de hoogte van onze werkzaamheden door ons viermaandelijks blad 'Gemeente & Zending'. Door middel van ons weekblad 'De Christen' willen we u ook regelmatig informeren over de stand van zaken van ons zendingswerk.

In gesprek met Dr. Lütz

Op 26 november j.l. heeft de Unie Zendings Commissie een gesprek gehad met Dr. Lütz van de Europese Baptisten Zending. Hij is de opvolger van Br. Max Stäubli, die vorig jaar na de Europese Baptisten Zendings Raad te Rüschlikon weer naar het zendingsveld (Centraal Afrikaanse Republiek) is teruggekeerd.
Br. Lütz heeft een aantal jaren in Sierra Leone gewerkt en houdt zich in het Bundeshaus te Bad Homburg in het bijzonder bezig met het zendingswerk in Sierra Leone.
Op zijn verzoek vond in Arnhem een bespreking plaats, omdat hij de werkzaamheden van de Unie Zendings Commissie wat nader wilde leren kennen. Voor ons ook een goede gelegenheid wat nader met Br. Lütz kennis te maken.

Verschillende aspecten van het zendingswerk in het algemeen en van het werk in Sierra Leone in het bijzonder werden onder de loupe genomen. In oktober j.l. was hij enkele weken in Sierra Leone en kon ons daarom goed informeren over de huidige gang van zaken. Hij vertelde over de kontakten, die hij met onze zendelingen heeft gehad.
Br. Lütz berichtte ons ook over de zendingsaktiviteiten van de Amerikaanse Southern Baptist Convention. Sinds enige jaren zijn Baptisten zendelingen van deze Convention in Sierra Leone werkzaam.
Hoewel zij in hun zendingsvisie meer het accent laten vallen op de verkondiging - in tegenstelling met de zendingsvisie van de Europese Baptisten Zending n.l. verkondiging èn dienstbetoon - is er sprake van een goede relatie.

Uitvoerig informeerde Br. Lütz ons over het werk van Ducky Rosier, Anneke Oppenhuizen, alsmede Jan Oosterloo. Zij verzetten veel werk door hun enorme inzet. Dankzij het nieuwe Medisch Centrum dat door Jan Oosterloo is gebouwd, heeft het werk zich kunnen stabiliseren en uitbreiden.
Onderwerp van bespreking waren ook de gesprekken, die de U.C.Z. heeft met jongeren. Zij hebben belangstelling voor het zendingswerk. Welke mogelijkheden zijn er in de toekomst voor hen nog aanwezig?

Kortom, het was bijzonder waardevol met elkaar van gedachten te wisselen en we spraken af, dat we elkaar eind mei D.V. opnieuw zouden ontmoeten.

Hans Oosterloo en zijn vrouw

Op onze laatste vergadering hebben we een fijne ontmoeting gehad met Hans Oosterloo en zijn vrouw. Het was erg prettig, dat we met haar kennis konden maken. Ongetwijfeld zal het voor haar een grote overgang zijn van Sierra Leone en Nederland. Niet alleen andere gewoonten, maar ook een ander klimaat.

Hans en zijn vrouw zijn op 27 november j.l. in Nederland aangekomen en hopen zes maanden in ons land te verblijven. We hebben enkele uren met elkaar gesproken, want Hans wist ons veel te vertellen over de jongste ontwikkelingen, zowel wat het zendingswerk betreft, als ook over de economische situatie in Sierra Leone, die bij wijze van spreken met de dag verslechtert.

Daar staat tegenover, dat de Baptisten gemeenten aktief zijn op het gebied van evangelisatie. Vele mensen worden met het Evangelie bereikt en de gemeenten groeien gestaag. Dit is uiteraard bijzonder verblijdend als we bedenken, dat Sierra Leone over het algemeen een moslemse bevolking heeft.
Het was een fijn gesprek en we zijn de Heer dankbaar voor mensen, die bereid zijn hun gaven en krachten in te zetten voor de verkondiging van het Evangelie, waarvan het dienstbetoon een belangrijk aspect is.
Hans en zijn vrouw krijgen een drukke tijd, want niet minder dan 29 aanvragen zijn binnengekomen uit de gemeenten.
We wensen Hans en zijn vrouw een goede en gezegende tijd in Nederland toe.

Zendingsdag

Op de laatst gehouden Algemene Vergadering te Delfzijl werd in de sectievergadering gevraagd naar de belangstelling van de gemeenten voor de zendingsdag.
De vragensteller was er blijkbaar goed van op de hoogte, dat deze zendingsdagen niet geweldig worden bezocht. Hij moest erkennen, dat hij er zelf nog nooit was geweest.

Soms vragen we onszelf wel eens af of het niet beter zou zijn de zendingsdagen niet meer te organiseren. Er wordt veel geld en energie in gestopt en het blijkt niet in een behoefte te voorzien. Als we lezen hoe in andere kerkgemeenschappen dergelijke dagen worden bezocht dan ontkom je niet aan de vraag: waarom bij ons dan niet?

Toch heeft de Unie Zendings Commis-

sie gemeend de zendingsdagen niet af te schaffen. We weten, dat er ouderen én jongeren zijn, die het afschaffen van zendingsdagen in hoge mate zouden betreuren. Dat is de reden, dat we op onze laatste vergadering hebben besloten opnieuw een zendingsdag te houden. Immers, de aanhouder wint! Hoewel de plaats nog niet vaststaat, streven we ernaar deze dag in Friesland te houden.
De datum staat in ieder geval wel vast, n.l. zaterdag 28 mei D.V. Een paar leden van de U.Z.C. en de werkgroep W.I.N. zullen deze zendingsdag voorbereiden.
We hopen u ter zijner tijd het een en ander over het programma mee te delen.

Europese Zendings Raad

Van 17 t/m 20 maart D.V. wordt in Bad Homburg (Duitsland) de jaarlijkse Europese Zendings Raad konferentie gehouden. Afgevaardigden van 12 bij de Europese Zendings Raad aangesloten Unies wonen deze vergadering bij. Ook de overzeese Unies zenden hun afgevaardigden en alles wat er besproken wordt maakt een dergelijke konferentie bijzonder boeiend.
Over enige tijd hopen we u meer te kunnen meedelen over belangrijke zendingszaken, die aan de orde gesteld zullen worden. We vinden het in ieder geval een goede zaak als u weet, wat er in de Europese Zendings Raad wordt besproken.

Verzending van goederen

In het laatste nummer van 'Gemeente & Zending' heeft u het een en ander kunnen lezen over de verzending van goederen.
We maken u er nogmaals op attent, dat de verzending van goederen loopt via de Heer Roth. Met een team van vrijwilligers verzendt hij regelmatig containers met goederen naar verschillende delen van de wereld om hiermee werkers in zending-missie en ontwikkelingsprojekten van dienst te zijn. Ook de Europese Baptisten Zending maakt van zijn diensten gebruik.
Volledigheidshalve geven we u het adres nog even door van de Heer Roth:
Development Project Assistence
Paviljoenweg 2
1272 JL Huizen
Tel. 02153-10850

Documentatiecentrum

Voor zendingswerkgroepen is het belangrijk te weten, dat zij voor het organiseren van zendingsavonden informatie en dia's kunnen verkrijgen bij:
Mevr. J. Blaauw-van Lune
W. Parallelstraat 87
9501 GT Stadskanaal
Tel. 05990-14345

Namens de Unie Zendings Commissie,
B. Posthumus

Boekbespreking:

HELP! Ik lees de bijbel.

Uitgave van het Nederlands Bijbelgenootschap Haarlem en het Belgisch Bijbelgenootschap Brussel. Derde, herziene en aangevulde druk; 1987.
Prijs: *f* 13,50, 224 blz.

In **HELP! Ik lees de bijbel** komen allerleid zaken uit en rondom de Bijbel aan de orde, zoals: hoe is de Bijbel ontstaan, wat staat erin, moeilijke woorden en hun betekenis, geschiedenis van Israël, bidden met de Bijbel, een leesrooster.
Het boekje is aardig om te zien, de indeling is helder en het bevat leuke cartoons van Len Munnik. Jammer, dat ik het zo weinig eens ben met de inhoud.
Mijn probleem met het boek is van tweërlei aard.
In de eerste plaats spreekt er een wijze van omgaan met de Schrift uit, die ik niet deel. De Bijbel wordt vooral gezien als een menselijk boek. Mensen hebben iets bijzonders ontdekt en zijn dat op gaan schrijven. Over de vorming van de canon wordt dan vervolgens opgemerkt (blz. 21): "Dat bijzondere wordt bewaard en verder verteld door die boeken en zo is men deze boeken als 'heilig' gaan beschouwen".
Van de vier evangelisten wordt gezegd (blz. 44):
zij "willen met hun geschrift niet een ooggetuigenverslag geven van de gebeurtenissen rondom Jezus, maar ze willen ermee iets verkondigen". Wat doe ik dan met Lukas 1:1-4? En: is een ooggetuigenverslag schrijven tegengesteld aan verkondiging in deze boeken? Is die verkondiging dan soms niet op feiten gebaseerd?
Iets verder lees ik: de evangelisten "hebben iets ontdekt wat zo belangrijk is, dat ze het willen uitdragen. Het is het verhaal van de Messias, die gekomen is in de persoon van Jezus van Nazaret. Ze geloven dat God door hem de wereld wil laten weten, dat hij nabij is en zijn rijk nog steeds wil laten komen".
Over verzoening door Christus, zijn sterven voor de zonden van de mensen, wordt niet uitdrukkelijk gesproken. In de "Gebeden om zelf te bidden" (blz. 188 e.v.) kom je de naam van Jezus niet tegen. "Hij" staat met een kleine letter, ook als God en Jezus worden bedoeld, zoals uit het citaat van blz. 44 blijkt.
Over de verhalen van Abraham, Isaäk en Jakob wordt gezegd: "Wat de historische waarde van deze verhalen is, valt moeilijk te achterhalen" (blz. 96).
Uit de genoemde voorbeelden zal duidelijk zijn dat niet iedereen de visie van de schrijvers van dit boek zal delen.
Een ander belangrijk punt van kritiek is, dat het boek gegevens vermeldt, die in feite hypothesen (veronderstellingen) zijn. Op blz. 16-17 is uit een ander boek een schema overgenomen over het ontstaan van de Bijbel. Aan de eerste vijf boeken van de Bijbel hebben volgens dit overzicht de Jahwist, de Elohist, de Deuteronomist en de Priesters meegewerkt.
Deze 'bronnentheorie' wordt tegenwoordig door geleerden van allerlei pluimage betwijfeld. Dit soort vermeldingen zijn dan ook jammer, want ze lijken zo 'feitelijk' en de gemiddelde lezer heeft niet de gelegenheid ze op waarheid te toetsen.
Ik vind het jammer, dat het NBG met dit boek niet een werk heeft uitgegeven dat aanvaardbaar is voor iedere gelovige.

Hetty Lalleman

PRIJSVERHOGING LOFZANGEN EN GEBEDEN

Wij delen u mede, dat per 1 januari 1988 de prijs van Lofzangen & Gebeden *f* 22,50 zal bedragen.
De bundel is verkrijgbaar in de kleuren bruin en zwart en in grootdruk, waarvoor dezelfde prijs geldt.
Zangbundels kunt u bestellen bij het Unie-bureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457.

de Zangbundelcommissie

MEDEDELING C.v.d.O.

De Commissie voor de Opleiding heeft overeenkomstig het bepaalde in artikel 4 van het Reglement inzake Voorgangers op 27 november 1987 br. J.W. van Weenen voor alle gemeenten beroepbaar gesteld als tijdelijk voorganger.

Namens de C.v.d.O.
H. Sikkema, secretaris

ZOMERKAMPEN VAN DE N.B.J.B.

* 2 - 9/7 : ouderenweek
* 9 - 16/7 : zeilkamp
* 16 - 23/7 : Vinkenhofkampen week 1
* 23 - 30/7 : Vinkenhofkampen week 2
* 24/7 - 4/8 : Schotlandreis
* 27 - 31/7 : World Youth Conference
* 13 - 20/8 : Kinderkamp

WIE MEER WIL WETEN OVER BEPAALDE AKTIVITEITEN....
BEL 05120-15687 JEUGDBURO NBJB

Honger in Ethiopië.

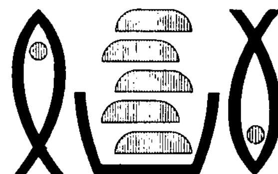
Het Noodfonds staat er voor open.
Gironummer 81255
Noodfonds Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs ƒ45,- per jaar; buitenland ƒ63,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof.dr. J. Reiling,
ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel. Sweelincklaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur. De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin;
tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Gods liefde is meer
dan het geluk alleen,
gaat mee in alle nood
door heel het leven heen.

Deze woorden hebben haar kracht gegeven in het lijden dat ze heeft doorgemaakt.

Na een lange tijd van ziek zijn is naar haar Heer en Heiland gegaan mijn lieve vrouw en onze lieve moeder en groot moeder

RINSKE POSTMA- VAN DER MEER

op de leeftijd van 73 jaar,
na een gelukkig huwelijk van 50 jaar.

Gesterkt zijn wij door haar getuigenis:
"Het dierbaar bloed van Jezus dat is mijn roem en kracht".

Bergum:
Geert Postma

Sneek:
Gerke en Ali
Sanne, Geert

Noordbergum:
Bram en Boodske
Matty en Jan
Geert, Wiebe†, Ria, Willeke,
Nienke

Noordbergum:
Tiete en Simon
Rineke†, Jessika, Geke

Bergum:
Tine en Rinze
Sikke Geert, Gerbrand.

9251 EC Bergum, 22 december 1987.
Schoolstraat 10.

"Mijn genade is u genoeg"

Als gezin, familie en vele anderen zijn wij enerzijds dankbaar dat zij zolang ons heeft omringd met haar niet aflatende liefde, bezorgdheid en zorg.

Anderzijds zijn wij bedroefd dat heden 15 december 1987 is overleden in de volle overtuiging des geloofs, onze lieve moeder, groot- en overgrootmoeder, zuster, schoonzuster en tante

Jantine van Wensveen-Bos

in de ouderdom van 85 jaar.
Namens de familie:
P. van Wensveen

Correspondentieadres:
J.A. Berg-Dekker
Papsouwselaan 165
2624 AL Delft

De uitvaartdienst en begrafenis heeft plaatsgevonden op vrijdag 18 december 1987

In het geloof in onze Heer zijn van ons heengegaan

zuster M. Kress

geboren 24 mei 1900
overleden 1 november 1987.

zuster J. van Wensveen- Bos

geboren 9 maart 1902
overleden 15 december 1987.

Baptistengemeente 's-Gravenhage.

MEDEDELINGEN

Secretaris van de Financiële Commissie der Unie is br. H. Wijnholds, Oudeweg 4, 9686 VB Beerta, tel. 05971-31263.

De baptistengemeente Emmeloord heeft een nieuwe sekretaris en penningmeester: sekretaris is de heer A.C. Spier, Richel 3, 8303 KX Emmeloord, tel. 05270-14459;

penningmeester is de heer G. te Vaarwerk, Floris van Wevelikhovenstraat 18, 8325 GD Vollenhoven, tel. 05274-1346.

Vergaderzaal in Hoofddorp afgebrand

Vrijdag 18 december brak brand uit in het wijkcentrum Het Kattegat in Hoofddorp. In dit gebouw had de baptisten gemeente te Hoofddorp, (niet bij de Unie aangesloten) haar samenkomsten. Alle bezittingen van de gemeente zijn verloren gegaan. Men heeft voorlopig onderdak, doch men moet wel op zoek naar een nieuw permanent onderkomen, deelde de voorganger, ds. W. Tamboer mee.

"Mijn stervensure nadert,
en de avondklok, zij luidt;
maar mijn harte kent geen droefheid,
als de paarlen poort ontsluit."

Op 7 december 1987 heeft de Heer tot Zich genomen onze broeder

Geert Trip

op de leeftijd van 88 jaar.

Baptistengemeente Ter Apel.

Op 2 december 1987 heeft de Heer tot Zich genomen onze zuster

Anna Christina Jager

geb. 2 februari 1906

Baptisten Gemeente Groningen-zuid

Zuid-Afrikaanse doordenkertjes.

Wat werd is om gedoen te word, is werd om goed gedoen te word.

Niks groot is nog ooit sonder geesdrif volbreng nie.

Hy wat nie wil wanneer hy kan nie, sal nie kan wanneer hy wil nie.

As jy nie het waarvan hy hou nie, moet jy hou van dit wat jy het.

Wysheid kom deur waarneming - nie deur grysheid nie.

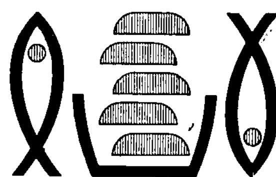
Die beste weg uit 'n moelikheid is om dwarsdeur te gaan.

(Die Goeie Tyding, Blad van de Afrikaanse Baptisten Gemeentes in die Baptisten Unie van Suid Afrika)

dc

103e jaargang nummer 2 - 14 januari 1988

De Christen
Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

De stap der gehoorzaamheid

H.G. de Winkel

In een gemeenteblad werd een doop aangekondigd. Daarbij werd gezegd dat de dopeling hiermee de weg van de gehoorzaamheid zou gaan.
Het is mij wel eens opgevallen dat dit in onze gemeenten nogal de nadruk krijgt. De doop is een stap, een daad van de gehoorzaamheid.
Klopt dat? Ik denk dat het heel terecht zo genoemd wordt. Al is daarmee maar één aspekt van de doop aangegeven. De betekenis van de doop is zo veelzijdig dat je het niet in één artikel samen kunt persen. Daarom hoop ik een aantal keren telkens een bepaalde kant van de doop te belichten.

De menselijke kant
Als we praten over gehoorzaamheid, praten we over de menselijke kant van de doop. Over die menselijke kant is nog meer te zeggen, maar er is ook een Goddelijke kant, en eigenlijk zouden we daarmee moeten beginnen.
Omdat die uitdrukking "gehoorzaamheid" bij me bleef haken, beginnen we toch maar bij de menselijke reaktie.
Gehoorzaamheid is immers een menselijke reaktie. Het doel van het apostelschap van Paulus was "gehoorzaamheid des geloofs te bewerken onder de heidenen" voor de naam van de Here Jezus Christus. Zo beschrijft hij zijn roeping in Romeinen 1:5.
Geloven in Jezus Christus wordt zichtbaar in de gehoorzaamheid aan Hem. Gehoorzaamheid is de daadwerkelijke reaktie op de prediking van het evangelie.

Gehoorzaam aan de opdracht
Gehoorzaamheid sluit het woord "horen" in zich. Luisteren naar wat gezegd, opgedragen wordt. En dat niet vrijblijvend en voor kennisgeving aannemen, maar omzetten in een daad. Wat gezegd, opgedragen wordt moet dan ook een duidelijk bevel of duidelijke opdracht zijn. Die is er, in Mattheüs 28:19. Daar zegt Jezus: Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes. Op deze tekst zullen we nog wel eens vaker terugkomen, maar de duidelijke opdracht, het bevel om te dopen zit er in. De apostelen hebben zich er trouw aan gehouden.

Openbaar getuigenis
In onze gemeenten wordt in het openbaar gedoopt. Terecht, denk ik, al zou een doop in kleine kring niet minder waarde hebben. Doch doop en gemeente horen bij elkaar.
In de doop wordt in een zichtbare en tastbare handeling uitgedrukt dat deze mens zich laat verbinden aan Jezus Christus. Het is dan ook zijn eerste openbare daad van gehoorzaamheid! Zijn éérste, ja, want er behoort een leven vol daden van gehoorzaamheid op te volgen.

Wat weerhoudt een mens?
soms kunnen mensen maar moeilijk tot de doop komen. Ze kunnen anderen uitleggen wat de doop betekent, maar zichzelf laten dopen...
Dat kan een teken zijn dat men zich het radikale van de doop goed realiseert. Het is de volledige overgave aan Jezus Christus als Heer en Meester over je leven. En zolang je niet gedoopt bent heb je nog niets vastgelegd.
Je kunt Jezus volgen, of als je dat beter uitkomt je eigen zin doen. In elk mens huist ook de rebel, die zich niet wil buigen voor gezag. Het verzet dat wakker wordt als er een opdracht van God komt. Zoals de volmaakte wet van God de zondige mens juist prikkelt om er tegenin te gaan, Romeinen 7. Gehoorzaamheid ligt ons niet.
Doop vraagt radikale overgave, buigen voor Jezus. Daar achter ligt echter geen slavenbestaan, doch echte vrijheid.

DEZE WEEK

Even nadenken met...

G. Helderop, Workum

...over "Blijdschap"

Een begrip dat voor mij altijd van grote betekenis is geweest in de verkondiging van het Evangelie. Het is daarom verrassend dat de woorden "blijdschap" en "zich verblijden" alleen al in het Nieuwe Testament honderdtweeëntwintig keer voorkomen. Als we daarbij ook nog het Oude Testament betrekken, inclusief verwante woorden als "vreugde", "zich verheugen" en "vrolijk zijn", dan komen we tot vele honderden keren. Niet zo verwonderlijk dus dat iemand eens heeft gezegd: "De bijbel is het boek van de blijdschap".

Toch maakt de bijbel juist daarom op velen een wat onwerkelijke indruk. De werkelijkheid waarin wij staan geeft immers vaak allesbehalve reden tot blijdschap. Het wereldgebeuren kan ons vaak meer benauwen dan verblijden. Ook onze persoonlijke levensomstandigheden bieden dikwijls geen plaats voor blijdschap. Wat moeten we dan met de bijbel als het boek van de blijdschap?

Allereerst is te zeggen, dat de bijbel niet weet van een geforceerde en onnatuurlijke blijdschap. Ook in de bijbel komen we verdriet tegen, soms zelfs intens verdriet en klinken de klachten, soms bittere klachten. Jezus weende bij het graf van zijn vriend Lazarus. Voorts spreekt de bijbel nooit "goedkoop" over de blijdschap.

De nieuwtestamentische brief waarin de woorden "blijdschap" en "zich verblijden" naar verhouding heeft meest frekwent gebruikt worden werd vanuit de gevangenis geschreven. Een brief van de "Blijde Boodschapverkondiger" Paulus aan de gelovigen te Filippi, vermeldt de woorden: *"Verblijdt u in de Heer te allen tijd! Wederom zal ik zeggen: Verblijdt u!"* (Filipp. 4:4).

Het geheim van deze blijdschap wordt duidelijk als we bemerken dat vanuit het Grieks vertaald, het woord "blijdschap" (chara) nauw verwant is met het woord "genade" (charis). In beide woorden zit dezelfde klank en gaan terug op dezelfde stam. Zij stoelen in het Nieuwe Testament op dezelfde wortel en ontspringen aan dezelfde bron.

Plaats voor blijdschap is er, wanneer we achter alle dingen de genade van God mogen zien. Daarom: "Verblijdt u in de Heer te allen tijde!"

Stanley Jones vertelde eens over iemand aan wie de vraag werd gesteld, of Jezus ooit gelachen heeft. Hij antwoordde: "Ik zou het niet weten. Ik weet alleen één ding: Dat Jezus het zo gemaakt heeft, dat ik weer kan lachen".

In het besef dat wij baptisten het huishoudelijk reglement zo beknopt mogelijk willen houden, belijd ik eerlijkheidshalve soms behoefte te hebben, met de oproep "Verblijdt u!" het kortste en duidelijkste reglement voor de gemeente aan te duiden.

MOET DAT NOU?

H.G. de Winkel

Het gaspedaal mag straks verder omlaag. We mogen 120 km per uur gaan rijden inplaats van 100. Fijn, dat je wat harder mag. Of dat je geen wetsovertreder meer bent als je het toch deed.

Lang niet iedereen juicht echter over deze maatregel. Uitlaatgassen zijn schadelijk voor onze luchtlaag. De aanslag op het milieu wordt zwaarder. 20 procent snelheidsverhoging betekent minstens 30 procent meer brandstofverbruik en dus verhoging van de luchtverontreiniging.

De maatregel om de grens op 100 km per uur te stellen verminderde het aantal verkeersslachtoffers. Men verwacht nu het omgekeerde. Er zullen dus weer meer ziekenhuisbedden moeten komen, meer artsen en verplegenden. Terwijl het regeringsbeleid in tegengestelde richting gaat. Er zal ook meer geleden en gerouwd worden.

Een ander voorspelbaar effekt is dat de gemiddelde snelheid verder opgevoerd zal worden. Met de limiet van 100 wordt vaak minstens 120 km per uur gereden. Met de limiet van 120 gaat de werkelijkheid wel naar 130-140. Volgens plan gaat de politie scherper kontroleren, maar ook daar wordt bezuinigd. En ze kan niet overal tegelijk zijn. Dan is er het opjaag-effect. Wie het rustiger aan wil doen wordt dan nog meer dan nu opgejaagd en meegezogen.

In wiens belang is deze verhoging van de snelheid? Dat is moeilijk aan te tonen. Een van de langste ritten in ons kleine landje is Groningen-Maastricht. Zonder files of ander oponthoud kun je daar theoretisch 40 minuten uitsparen door 120 inplaats van 100 te rijden.

Doch weinig mensen maken zo'n lange rit.

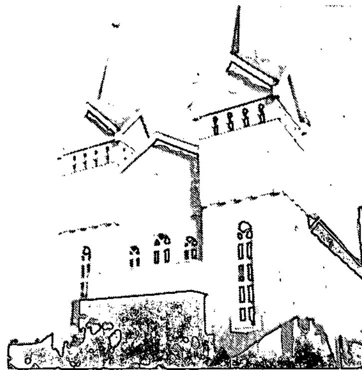
Iemand met veel geld koopt een auto met een flink motorvermogen. Maar die haalt tegenwoordig wel 180-200 km per uur. Dan zit je je bij 120 km nog op te winden omdat jouw dure slee niet tot zijn recht komt. De zakenman die zich van afspraak tot afspraak spoedt, zal evenmin genoegen nemen met deze begrenzing. Zijn eventuele boete zinkt in het niet bij het voordeel dat hij op één dag zóveel afspraken kan afwerken. En het fileprobleem wordt er niet mee opgelost.

Rijgedrag geeft een afspiegeling van de mentaliteit. De manier waarop fietsers, bromfietsers, motorrijders en automobilisten deelnemen aan het verkeer zegt veel over hun instelling en verantwoordelijkheidsgevoel. Dat verantwoordelijksheidsgevoel wordt in veel gevallen alleen bepaald door de pakkans, de kans een bon te krijgen.

Wat voor het wegverkeer geldt, geldt in feite voor alle verkeer tussen mensen, en zelfs voor je manier van leven. Je hebt de verantwoordelijkheid voor je lichaam en je leven. En voor je medemensen met wie je op weg bent. Er kan hun iets overkomen door jouw schuld. Je hebt je eigen stukje verantwoordelijkheid voor het milieu. En in laatste en hoogste instantie je verantwoordelijkheid voor God. Wie verantwoordelijkheid kan en wil dragen kijkt niet alleen naar wat er te beleven is, maar ook naar wat de gevolgen kunnen zijn. Dit laatste is naar mijn gevoel een groot manco in deze tijd: Nadenken over en rekening houden met de gevolgen die onze daden kunnen hebben. Elke burger heeft een persoonlijke verantwoordelijkheid voor het welzijn van zichzelf en anderen. Maar de overheid kan en mag er niet van uitgaan dat de burgers die verantwoordelijkheid ook zien en in praktijk brengen. Ze zal maatregelen moeten nemen die het welzijn bevorderen en het leven beschermen. We hebben er vraagtekens bij of opvoering van de snelheid wel levensbeschermend werkt. Zoals wel meer vraagtekens te plaatsen zijn.

Als christenen zijn wij burgers van twee werelden tegelijk, burgers van het Koninkrijk der Nederlanden en van het koninkrijk van God. Het burgerschap van het Koninkrijk van God bepaalt ons gedrag als Nederlander. Dat brengt ons vaak tot het "maar gij geheel anders". We zullen er voor moeten oppassen dat we ons niet laten opjutten door wat allemaal kan en mag. Wij zijn niet verplicht om alle vrijheden die de overheid ons geeft ook te gebruiken. Niet alles wat mag, moet ook. Van alles wat toegestaan wordt past een aantal zaken niet in het volgen van Christus. Het is nodig om daarin de eigen verantwoordelijkheid te laten spreken.

In alles geldt dat woord van de naastenliefde: Ieder lette niet slechts op zijn eigen belang, maar ieder lette ook op dat van anderen. Dat is de "verkeersregel" van de Meester.

NIEUW KERKGEBOUW IN ROEMENIË

Ondanks de voortdurende slechte economische toestand in Roemenië bouwde de baptistengemeente in Baia Mara voor haar 400 leden een nieuwe kerk. De bouw werd door de plaatselijke autoriteiten twee jaar vertraagd, omdat de twee torenspitsen zonder vergunning gebouwd waren. Uiteindelijk kreeg het bestuur van de baptistengemeente toch toestemming om ze te laten staan. Meer dan vijfhonderd mensen stonden tijdens de inwijdingsdienst op 29 november 1987 buiten het gebouw. Via luidsprekers konden zij de dienst volgen.

Foto Stanley Crabb, EEPS

''IK DOOP MET WATER...''

J. Reiling

Johannes de Doper is niet de Messias en ook niet Elia of de profeet. Hij is dus geen figuur waarvan de Schrift had geprofeteerd. Hij is alleen maar een stem en hij heeft een bijnaam: de Doper. Onder die naam is hij de geschiedenis ingegaan en hij heeft in de loop van de geschiedenis eerst onze angelsaksische geloofsgenoten en vervolgens ook ons aan onze naam geholpen. De Doper is de Baptist. Maar als hij geen van de drie figuren uit de Schrift is, waar haalt hij het dan vandaan om luidkeels alle mensen op te roepen zich te laten dopen. Wie geeft hem dan de bevoegdheid om zelf al die mensen die aan zijn oproep gehoor geven, in de Jordaan te dopen?

Ondervragers
Deze vraag stellen hem dan ook zijn ondervragers uit Jeruzalem. Het zal ons misschien niet direct zo aanspreken, want wij zijn er niet onbekend mee dat er af en toe op grote schaal door bekende en onbekende predikers wordt gedoopt in zwembaden en andere gelegenheden. Wie preken wil omdat hij denkt een boodschap te hebben, die kan dat vrijuit doen. En wie dan vervolgens de mensen die de uitnodiging tot geloof en doop aannemen, wil dopen, die kan in dit land zijn gang gaan. Zo is het en zo moet het ook maar blijven, want het zou nog erger zijn als er een instantie was die dat zou kunnen verbieden. Teruggelegd naar Palestina in het begin van onze jaartelling, komt het ons niet meteen vreemd voor dat Johannes mensen doopt.
Maar bij de Joden lag dat heel anders. Zij waren wel terdege bekend met dompelingen en wassingen. De reinheidswetten en de jurisprudentie daarop van de schriftgeleerden leggen daarvan getuigenis af. Deze dingen betekenden voor de Joden heel veel in het dagelijkse leven. Maar zij hadden betrekking op dingen die in een mensenleven meer dan een keer konden voorkomen, sommige zelfs elke dag, zoals het wassen van de handen voor het eten. Bij zulke reinigingen had je echter niet een ander nodig om de reiniging aan je te voltrekken.

Gerechtigheid
Maar Johannes gaat met zijn oproep tot de doop dwars door deze dagelijks reinigingspraktijk heen. Hij riep iedereen op tot de doop in de Jordaan en zei ook waarom. Gods gerechtigheid is in aantocht en daar kan niemand omheen. Want gerechtigheid betekent gericht en dus ook oordeel.
Wij willen geen ogenblik vergeten dat Gods gerechtigheid ook en vooral heil betekent - dat wordt immers ook gezegd met de uitdrukking het koninkrijk van God - maar Johannes weet van de donkere kant van Gods gerechtigheid. Hij komt, zoals het psalmwoord zegt, om de aarde te richten en dus in de eerste plaats de mensen en daaronder in de eerste plaats zijn eigen volk Israël. Dat klinkt in de prediking van Johannes de Doper heel sterk door, vooral in de beschrijving bij de andere evangelisten.
In het vierde evangelie ligt het accent anders, we komen daarop straks terug. Maar voor een goed begrip van Johannes' doop moeten we deze achtergrond wel kennen: Johannes kondigt het gericht van God aan. Maar zijn doop is geen polis tegen de gevolgen van het gericht. Het is een doop van bekering. Wie zich laat dopen, geeft daarmee te kennen dat hij weet op de oude weg niet verder te kunnen. Hij moet zich van die weg afkeren en zich God toekeren. De doop is het zichtbare teken van deze omkeer.

Waarom doop je dan?
Tot zover is alles duidelijk. Maar de vraag die aan Johannes was gesteld is nog niet beantwoord. Waarom doop je dan eigenlijk? Nu komt het bijzondere van die andere Johannes, de evangelist, weer naar voren. De man die alleen maar stem was, verklaart zijn doop niet maar verwijst naar Hem die na hem komt, ja er al is.
Het klinkt haast verontschuldigend: ik doop u met water. Dat stelt eigenlijk niet eens zoveel voor. Het gaat niet om de Doper en zijn doop - dat is maar een handeling in het water - maar om Hem die na Johannes komt. Daarin ligt de beperking én de verklaring van de doop van Johannes.

Relativering
De manier waarop Johannes zijn eigen doop relativeert én relateert, houdt mij al een poosje bezig. We kunnen de situatie waarin Johannes zijn dienst verricht niet zomaar naar onze tijd overplanten. Hij diende vóór Christus en wij leven nà Christus. Hij was een stem met een nieuwe boodschap en wij maken deel uit van een veelstemmig koor van kerken en gemeenten. Maar het schijnbare gemak waarmee de Doper zijn doop relativeert en ondergeschikt maakt aan Christus doet bij mij de vraag opkomen of wij die naar de Doper zijn genoemd, soms niet teveel betekenis toekennen aan de doop zoals wij die bedienen. Wij verabsoluteren een vorm en erkennen alleen de inhoud wanneer die door één bepaalde vorm is gedekt, nl. de onderdompeling. Er is geen enkele reden om de onderdompeling af te schaffen als vorm van doopsbediening; er zijn alleen maar redenen om ermee door te gaan. Maar het mag ons tot een vraag worden of we er ook mee door moeten gaan alle andere vormen van doop van nul en gener waarde te achten en de daarin tot uitdrukking gebrachte belijdenis moeten blijven zien als iets dat ons niet aangaat.

Verwijzing
Maar Johannes relativeert zijn doop niet alleen, hij relateert haar ook, en wel rechtstreeks aan Christus. Zijn antwoord is een stukje van zijn getuigenis. Op het ogenblik van de vraag volstaat hij met de verwijzing naar Hem die na hemzelf komt. Hij noemt zijn naam niet. Zijn ondervragers moeten het met deze wat cryptische beantwoording doen. Pas de volgende dag, als Jezus openlijk ten tonele verschijnt, onthult Johannes wie Hij is. Weer noemt hij zijn naam niet maar hij beschrijft zijn dienst: Hij is het Lam Gods dat de zonde der wereld wegneemt. Dat doet niet de doop maar Jezus Christus zelf. Het woord Lam herinnert aan het zoenoffer van het Oude Testament. Door zijn eigen offer zal Christus de zonde van de wereld wegdragen, zodat zij niet meer tussen God en de wereld staat.
Bij diezelfde gelegenheid onthult de Doper een tweede geheim van Jezus de Christus. Hij zal dopen met de Heilige Geest. Dat is beeldspraak, ontleend aan de waterdoop. Maar het beeld gaat de werkelijkheid waaraan het is ontleend, verre te boven. Met water dopen kan, om zo te zeggen, iedereen. Met de Geest dopen kan niemand, alleen Christus. Hij kan daar waar de zonde is weggedragen, nieuw leven wekken, mensen opnieuw geboren laten worden.

De evangelist Johannes laat in alle duidelijkheid zien dat de stem en de doop van Johannes de Doper beide naar Christus verwijzen en naar zijn werk in verzoening en wedergeboorte. Het verschil tussen hem en ons is dat wij in ons getuigen en dopen *terugzien* op het volbrachte werk van Christus. Ons dopen bewerkt noch de verzoening noch de wedergeboorte. In dat opzicht zijn wij niet verder dan Johannes. Wij zullen ook nooit verder komen, want wij kunnen het werk van Christus niet van Hem overnemen. Van Johannes kunnen wij leren om heel bescheiden te denken over zowel onze doop als ons getuigenis. Wij doen het met water en met de stem. Meer hebben wij niet. Maar het water en de stem verwijzen krachtig naar Hem die het niet alleen met de stem maar met de inzet van zijn leven deed.

GROEI

''Als we dat nu eens zó deden'', zei ik enthousiast. ''Ach ja'', glimlachten de wat oudere mensen in het gezelschap, ''Dat hebben wij ook al zo vaak geprobeerd. Vróeger waren wij ook zo enthousiast''.

Als je ouder wordt, kom je blijkbaar van een hoop enthousiaste ideeën terug. Ze werken tóch meestal niet. Die indruk krijg ik vaak als ik met mensen van middelbare leeftijd praat. Ze vinden me jong, idealistisch en vanzelf zal ik volgens hen ontdekken dat het leven ánders is. Moeilijker, en minder open voor dromen en idealen.
Als ik dit soort ervaringen opdoe, denk ik vaak: het lijkt me helemaal niet leuk om oud te worden. Ik wil dat enthousiasme hóuden en niet kwijtraken. Het leven lijkt zo saai zónder.
En ik denk ook: hoe zit dat met een stuk groei in je leven? Is er nou niet het gevaar dat alles in je leven al zo vast en bekend is, dat er bijna niets meer kan veranderen? En: is christen-zijn niet per definitie in-beweging-zijn?

Levensloop
Hoe gaat dat in het leven van een mens? De puberteit is een tijd vol beweging. Stormachtig, verwarrend, avontuurlijk, maar ook weleens beangstigend. Voor een puber zelf, want wát is het leven en wáár moet hij heen? Voor de opvoeders ook weleens, want ''Marietje gaat nu toch wel erg gekke kleren dragen''. (Zolang u Marietjes hárt nog maar bereikt, lijkt me dat belangrijker dan kleren.)
Na de puberteit komt er in veel gevallen een hoop op z'n pootjes terecht. Opstandige pubers krijgen baan, stichten een gezin en beginnen ineens begrip te krijgen voor de problemen van opvoeders.
En zo verloopt het leven, met moeilijke en makkelijke tijden.
De storm van de puberteit is geluwd, en dat móet ook als je verantwoordelijkheid wilt dragen in het leven. Maar soms zijn mensen zo gesetteld, zo keurig ingericht in hun leven, dat er geen verandering meer mogelijk is. Als mensen dan ouder worden is alles vast geworden. Idealen zijn er niet meer. Alles is bekend, niets is meer verrassend.

Christenen in beweging

In de Bijbel zijn mensen konstant in beweging. Abraham moet wegtrekken uit z'n vertrouwde vaderland. En toen was hij niet jong meer! Hij moest op weg gaan naar een ander land, dat God hem wijzen zou. Mózes was onderweg, en Páulus. Je komt in de Bijbel natuurlijk ook mensen tegen die niet op reis hoeven, maar duidelijk is dat er beweging zit in het volk dat God dient.
We hebben hier geen blijvende stad, zegt de schrijver van de Hebreeënbrief. We zijn op weg naar Gods toekomst. Niet alleen als gemeenschap van gelovigen, maar ook als individu. Het nieuwe leven moet steeds meer zichtbaar worden in het leven van een gelovige. Dat bereik je overigens niet door steeds te denken: groei ik nu wel? Soms werd dat in boekjes gevraagd, bestemd voor nieuw-gelovigen. Ik wist nooit of ik wel gegroeid was. Hoe kon ik dat van mezelf weten? Jezus Christus is wél groter voor me geworden in al die jaren, en eigenlijk is dat toch de groei waar het om gaat?
Een boom groeit, als hij in goede aarde is geplant, op tijd water, zonlicht, voedingsstoffen en dergelijke krijgt. Zo is het ook met een gelovige. In goede aarde staat hij al, de voedingsstoffen krijgt hij via Bijbellezen, bidden, gemeenschap met andere gelovigen enzovoorts. Dat betekent dat een christen zich ook regelmatig zal moeten laten korrigeren door wat hem in deze dingen wordt aangereikt. Verrast de Bijbel ons nog wel? Verandert hij ons leven? Worden we erdoor in beweging gezet om dingen te veranderen die niet passen in Gods koninkrijk? Is onze tijds- en geldbesteding, ons gezinsleven, ons gemeenteleven aan korrektie toe? Gesetteld-zijn, een baan, een huis en een gezin hebben, kunnen soms in konflikt komen met je leven als gelovige, als navolger van Christus. Het kan je namelijk afhouden van het openstaan voor verandering, voor verrassingen van God, voor geestelijke groei.
Niet bij iedereen is dat zo. Ik ben zeer oude mensen tegengekomen, die verbazend open waren voor alles wat God voor hen in petto had. En zo kun je jonge mensen tegenkomen, die in feite hun hele leven al hebben vastgelegd.
Ook als gemeente moeten we ons steeds afvragen of we wel openstaan voor vernieuwing. Niet voor nieuwigheden, maar voor veranderingen die leiden tot een beter funktioneren als gemeente van de Heer. Dit betekent geen einde van alle órganisatie en het begin van alle ímprovisatie. God wil geen chaos. Wél betekent het dat je de organisatie van een gemeente eens onder de loep zou kunnen nemen. Met welk doel organiseren wij dit of dat? Liggen de aksenten teveel op één punt? Waar groeien wij eigenlijk naar toe als gemeente en hóe doen we dat dan het beste?

Christus als middelpunt
Moeten we nu steeds maar veranderen? Is dat niet heel vermoeiend? We moeten al zoveel... We moeten dit doen als gemeente en dat doen... We moeten overal een mening over hebben...

De bedoeling van dit verhaal is niet dat u nu plotseling gaat rennen om van alles te veranderen. Wél dat we elkaar er weer eens aan herinneren, dat er nog veel meer mogelijk is in ons leven en in de gemeente. En dat we ons afvragen of we daar eigenlijk open voor staan, of dat alles al zo vast is dat er geen groei meer mogelijk is. Nogmaals, groei komt er door een levend kontakt met onze Heer. Laten we steeds meer naar Hem toegroeien.

Hetty Lalleman

JAARAGENDA

Vóór en in het begin van het nieuwe jaar worden er weer plannen gemaakt en datums vastgelegd.
Soms worden er gebeurtenissen vastgesteld op een datum dat er ergens op het Unie-erf ook een aktiviteit is. De reaktie is: Hadden we dat maar geweten!
Daarom een agenda 1988 van ons bekende datums en aktiviteiten.

januari:	16. Regionale Ontmoetingsdag E.C.U. gewest Twente in Borne.
	29-30. Leiders-weekend R.J.C.
februari:	7. B.W.A.-zondag.
	13. J.M.C.-dag Emmen.
maart:	11-13. Kader-weekend R.J.C.
	12. Regionale Ontmoetingsdag E.C.U. gewest Groningen in Muntendam.
	25-26: L.Z.C.-weekend.
	27. N.B.J.B.-zondag.
april:	8-10. A.N.S.-weekend.
	9. Regionale Ontmoetingsdag gewest Noord-Holland in IJmuiden.
	22-24. Kampinstruktieweekend.
mei:	6-7. Weekend voor jeugdouderlingen en predikanten.
	12. Toogdag N.B.J.B., Elburg.
	27-29. Instruktieweekend W.J.E.
	28. Zendingsdag U.Z.C.
juni:	4. C.C.-vergadering N.B.J.B.
september:	26-28. Werkbijeenkomst voor gemeente en evangelisatie van de E.C.U. in Dalfsen.
oktober:	19-21. Algemene Vergadering in Enschede.
november:	13. Schrijversdag G.B.S.

De Winkel

Baptisten Kerken in Nicaragua

Door schaarste en geldgebrek is het voor de Baptisten Conventie (=Unie) in Nicaragua een moeilijke opgave om de kerkelijke activiteiten in stand te houden en verder te ontwikkelen.
Toch wordt met grote inspanning en creativiteit ongelofelijk veel werk verricht, én niet zonder resultaat.

De evangelische (=protestantse) kerken zijn de laatste 10 jaren sterk gegroeid. Vijftien tot zeventien procent van de totale bevolking is lid van een evangelische kerk. Met name de pinkstergemeente (pentacostal) en de vergadering der gelovigen (asamblea de Dios) zijn groeiende, maar ook in de baptisten kerk in Managua kom je veel jonge leden tegen, die van huis uit rooms-katholiek zijn opgevoed.
Momenteel zijn er in Nicaragua 68 baptisten kerken en verscheidene congregaties, die nog geen kerk hebben.
Er zijn 7500 gedoopte leden en 25.000 vrienden van de gemeenten. Dit op een totale bevolking van 3 miljoen.
De baptisten kerk speelt een vooraanstaande rol binnen de evangelische kerken, die aangesloten zijn bij CEPAD. CEPAD is een protestants-interkerkelijk orgaan voor ontwikkelingshulp.
In de afgelopen 70 jaar wist de baptisten kerk in Nicaragua zich een belangrijke sociale positie te verwerven dankzij de stichting van scholen, een ziekenhuis e.a.
De primaire taak van de kerk is, het evangelie te verkondigen, dus haar positie is heel duidelijk een evangelische positie.
Echter door de aardbeving in 1972 en de daaruit voortvloeiende problemen is "de kerk" zich in toenemende mate bezig gaan houden met de nood van de mensen. "De kerk" bemoeide zich *nooit* met politiek, maar in de moeilijke omstandigheden na de aardbeving, de moordpartijen en uitbuiting onder Somoza's bewind en momenteel in de strijd om het bestaan nu het land nog steeds belaagd wordt door de contra's, is het niet mogelijk om geen uitspraken te doen.
Daarom schrijft de Conventie, in tegenstelling tot vroeger, pastorale brieven met ideeën over wel of geen samenwerking met de regering en plaatsbepaling ten opzichte van beslissingen van de regering.
Het is aan de leden deze ideeën over te nemen of naast zich neer te leggen.
De baptisten sympathiseren beslist *niet* met de contra's. Maar het kan ook voorkomen dat er baptisten zijn, die zich absoluut niet of moeilijk kunnen vinden in de besluiten en opstelling van de regering.
Binnen de jeugdbeweging is bijvoorbeeld de invoering van de dienstplicht een punt van discussie geweest.

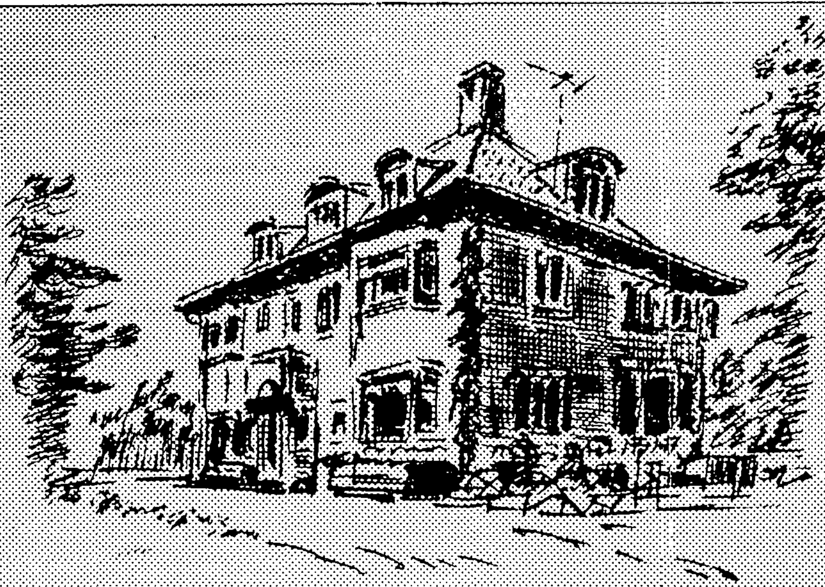
Activiteiten
De activiteiten en taken van de Conventie vertonen mijns inziens een sterke overeenkomst met die van de Baptisten Unie in Nederland.
Zo kent het bestuur drie belangrijke aandachtsvelden, te weten: evangelisatie, opleiding tot predikant en christelijke hulpverlening. Om te komen tot uitvoering van bovengenoemde punten, zijn ter ondersteuning een aantal commissies ingesteld.
De jeugd- en vrouwenbeweging, maar ook de bond van predikanten hebben ieder voor zich specifieke taken en belangen waar ze zich voor inzetten.
Naast een universiteit, heeft de Conventie betrekkingen met en is medeverantwoordelijk voor 6 basis- en middenscholen, een bijzondere school in een krottenwijk, die voorziet in een minimale beroepsopleiding, een bejaardencentrum, een ziekenhuis en 26 gezondheidsposten op het platteland. (Voorheen 32, maar helaas zijn er 6 door de contra's vernietigd.)

Tenslotte zijn er nog werkzaamheden die in samenwerking met andere evangelische kerken worden verricht, zoals het verzorgen van radio-uitzendingen, het uitvoeren van alfabetiseringsprojecten en ontwikkelingswerk in eigen land. Dit laatste geschiedt onder de vlag van CEPAD. Vanuit de evangelische kerken is CEPAD ook het platform voor de dialoog met de Sandinistische overheid.
Dit kwam onlangs weer tot uitdrukking bij de vredesonderhandelingen in Nicaragua, waarbij dr. Parajon, de voorzitter van CEPAD en lid van de baptisten kerk, werd gevraagd zitting te nemen in de landelijke verzoeningscommissie.

Grote betrokkenheid
U zult zich misschien net als mij afvragen hoe het mogelijk is dat zo'n handjevol baptisten al deze werkzaamheden kan uitvoeren.
Ontzettend veel van hun zogenaamde vrije tijd wordt aan al deze activiteiten en bijeenkomsten gegeven. Maar dat is nog lang niet alles, want zo worden er op het platteland dagelijks kerkdiensten gehouden.
Zaterdags zijn er veel vergaderingen, o.a. de jeugd houdt dan vaak studie- en werkbijeenkomsten.
Voor diegenen die daar behoefte aan hebben, is de zondagochtend tussen 9 uur en half 12 gevuld met bijbelstudie, mededelingen, zingen en begroetingen. 's Avonds duurt de zang- en preekdienst ongeveer 2 uur. Het verloop van deze diensten is niet vergelijkbaar met de onze. Het blijkt een komen en gaan van mensen. Kinderen lopen in en uit. Kortom het gaat er erg gemoedelijk toe.
De bijbelstudies zijn, voor zover ik de spaanse taal beheers en de dienst kon volgen, gericht op de praktische toepassing van de bijbel. De participatie van de aanwezigen bij deze bijbelstudies, is erg belangrijk. Om dat goed tot zijn recht te laten komen, wordt er in de wat grotere gemeenten in vaste groepjes gewerkt.

Het voert te ver om alle activiteiten die ik heb bijgewoond en ontmoetingen die ik heb gehad, hier afzonderlijk te beschrijven.
Maar ik ben graag bereid informatie te verstrekken aan groepen, die wat meer willen weten. Eén en ander kan ondersteund worden met dia's en/of foto's, die ik tijdens mijn reis heb gemaakt.

Ybeltje Bandstra,
Gerben Ypmastraat 21,
8723 CP Koudum.
tel. 05142-1995

VERANTWOORDING BIJDRAGEN ONTVANGEN IN DE MAAND NOVEMBER 1987

E.C.U.
Arnhem 25,—; Delfzijl 1089,30; Deventer 158,40; Dordrecht 275,65; Eindhoven 726,60; 's-Gravenhage 600,—; Groningen Noord 693,88; Groningen Zuid (Roden) 217,50; Harlingen 207,80; Leeuwarden 909,20; Pernis 150,—; Utrecht-Noord 345,85; Winschoten 177,61; G.F.B., B. 85,—; P.P., L. 25,—.

C.v.d.O.
Alkmaar 103,05; Arnhem Zuid 250,—; Delfzijl 837,05; Dordrecht 268,58; Eindhoven 371,35; Emmeloord 20,—; 's-Gravenhage 575,—; Groningen Noord 676,45; Groningen Zuid (Roden) 211,93; Leeuwarden 401,20; Pernis 400,—; Utrecht Noord 336,98; Winschoten 173,05; P.P., L. 25,—; G.F.B., B. 85,—; C., D. 25,—; Zusterhulp Winschoten 100,—.

U.Z.C.
Arnhem 25,—; Arnhem Zuid 250,15; Delfzijl 1892,80; Deventer 203,95; Dordrecht 505,36; Emmeloord 167,05; Emmeloord 63,—; 's-Gravenhage 1075,—; Groningen Noord 1273,22; Groningen Zuid (Roden) 398,75; Harlingen 259,25; Klazienaveen 75,—; Krommenie 55,75; Leeuwarden 1404,10; Lelystad 43,55; Makkum 175,—; Pernis 250,—; Utrecht Noord 634,06; Winschoten 325,61; G.F.B., B. 85,—; P.P., L. 25,—, A.V., L. 45,—; P.J.H., N. 75,—; N.N., L. 30.—; P.H., H. 20.— (WIN); Zusterhulp Enschede (Trefpunt) 500,—; St. Ned. Comité Wereldgebedsdag 1300,—; A.V. te Delfzijl 1820,80 (projekt); Gewest Z-O Drenthe 3000,— (projekt).

N.B.J.B.
Arnhem Zuid 221,25; Delfzijl 490,75; Dordrecht 73,04; Emmeloord 79,35; 's-Gravenhage 175,—; Groningen Noord 184,26; Groningen Zuid (Roden) 57,63; Krommenie 57,30; Utrecht Noord 91,64; Vroomshoop 186,—; Winschoten 47,06; P.P., L. 25,—; B.B., N. 25,—; P.H., H. 20,—.

U.B.S.
Delfzijl 344,90; Dordrecht 55,37; 's-Gravenhage 125,—; Groningen Noord 139,44; Groningen Zuid (Roden) 43,69; Heemskerk 160,25; Utrecht Noord 69,47; Winschoten 35,67; P.P., L. 25,—.

Noodfonds
Arnhem Centrum 352,90; Arnhem Centrum 1488,45 (ouderenzorg O-Europa); Delfzijl 663,55; Drachten 157,10 (Nicaragua); Emmen 1500,—; Eindhoven 265,30; Harlingen 250,— (Ethiopië); Krommenie 132,35 (Bangladesh); Groningen Zuid (Roden) 262,50 (Bangladesh); Makkum 250,—; Makkum 175,— (Sri Lanka); Stavoren 108,85; Utrecht Centrum 271,30; Veendam 100,— (Bangladesh); P.P., L. 25,—; W.B., E. 50,—; J.M.V., K. 500,—; G.L.K., Z. 10,—; A.G.S.-W., H. 15,—; D.B., H. 10,—; J.H., G. 10,—; J.B., H. 15,—; R.N.-O., N. 100,—; L.B., Z. 10,—; A.G.B.-S. Z., 20,—; J.H., S. 100,—; J.K., S. 100,— (Bangladesh); J.T., W. 15,—; P.H.J.O., H. 1000,— (Bangladesh); K.B., E. 300,—; A.T.M., G. 50,— (Bangladesh); G.J., G. 25,— (Bangladesh); H.T.-S., D. 50.—; R.V., S. 25,—; D.J.-G., E. 50,—; C.P.-L., N. 100,—; S.V., M. 25,— (Bangladesh); H.B., H. 100,— (Bangladesh); P.N., A. 10,— (Bangladesh); F.V.-M., B. 500,— (Bangladesh); C.P.-W., A. 100,— (Bangladesh); P.J.K., G. 100,—; J.C., E. 25,— (Bangladesh); W.F.S., W. 10,—; H.J.H.B.-K., H. 10,—.

Allen die een bijdrage zonden hartelijk dank.

A. van den Hoef

Informatiedag over de dagstudie aan het seminarium

Het maakt je blij wanneer jonge mensen uit onze gemeenten vragen naar informatie over de studie die leidt naar het voorgangerschap. Ondanks alle spanningen en zorgen die we als gemeenten kennen zijn er jongeren die een toekomst zien in het werken in een gemeente! Dat geeft moed! Het is - voor wie het wil zien - een blijk van Gods trouw aan zijn gemeente.
Het gehele jaar door schrijven of bellen jonge mensen met plannen in de richting van theologische studie en voorgangerschap. Eens per jaar gaan docenten en ouderejaarsstudenten er een hele dag voor zitten om mogelijke aspirant-studenten uitvoerig te informeren en op hun vragen in te gaan. Dit jaar doen we dat op *zaterdag 13 februari*. Voor de goede orde: het gaat dan om informatie over de *dagopleiding*. Er komen heel wat vragen aan de orde vóór je besluit om theologie te gaan studeren en plannen te maken voor een toekomst in dienst van de Heer en zijn gemeente. Uiteraard vragen als: ''Kan ik zo'n studie volbrengen?'', en: ''Hoe lang duurt zo'n opleiding?'' en: ''Wat kost het?''. Er zijn ook dieper gravende vragen als: ''Ben ik geroepen?'', en: ''Heb ik de gaven?'', en: ''Wat gebeurt er met mij en mijn geloof als ik theologie ga studeren?''. Niet dat op al deze vragen een pasklaar antwoord kan worden gegeven. De echte antwoorden ontvang je in de persoonlijke omgang met God en in de praktijk van het gemeentewerk en de studie. Maar op 13 februari hopen we onze gasten een programma aan te bieden dat deze en andere belangrijke vragen op een heldere manier aan de orde stelt.
De informatiedag begint om 10.00 uur en duurt tot ca. 15.00 uur. Een lunch wordt aangeboden.
Wie zich voor deze dag aanmeldt ontvangt tevoren een programma van de dag en informatiemateriaal over de studie. Om de genoemde schriftelijke informatie tijdig te kunnen versturen is het gewenst dat je je uiterlijk *1 februari* schriftelijk of telefonisch aanmeldt, met vermelding van je naam en adres en telefoonnummer! Schrijf of bel naar: Kantoor Baptisten Seminarium, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784823.

O. de Vries

BOEKBESPREKING

De brief van Paulus aan de Romeinen IX-XVI

Deel 2. Schrijver: Ds. C. den Boer. Uitg. Kok, Kampen, 1986, 216 blz. Prijs *f* 19.90.

Ds. C. den Boer verzorgde in '85/'86 een serie radiolezingen bij de E.O. ("De Bijbel open") over de brief aan de Romeinen. Deze lezingen zijn uitgegeven in twee boeken. Deel 2 bevat uitleg van Rom. 9-16.
De Bijbelgedeelten worden op de voet gevolgd. In de kantlijn staan teksten uit de Bijbel die men erbij kan lezen. Deze tekstverwijzingen zijn grotendeels ontleend aan de Griekse uitgave van het Nieuwe Testament.
In de voetnoten staan meer details over de teksten vermeld.
Aan elk hoofdstuk zijn gespreksvragen toegevoegd. Dit zijn inderdaad gespreksvragen, de antwoorden staan niet bijvoorbaat vast.
Ds. den Boer is studiesekretaris van de Gereformeerde Bond in de Nederlandse Hervormde Kerk. Dat hij uit deze kerkelijke richting komt is te merken aan een aantal zaken. Hij gaat zeer duidelijk uit van de uitverkiezing. Rom. 9 e.v. geven duidelijk aanleiding om daarop in te gaan, maar een Baptist zal deze hoofdstukken anders uitleggen. Calvijn wordt regelmatig aangehaald.
De auteur gebruikt de Statenvertaling. Het boek van Den Boer is een duidelijk reformatorisch boek. Wat niet wegneemt dat er ook voor ons wel iets uit te leren valt.

Het taalgebruik is ouderwets. Voorbeeld: "Welk een zegenrijk werk kunnen juist vrouwen in de gemeente verrichten...." (blz. 200).
Wat mij opviel, is de positieve kijk die Den Boer op Israël heeft. Twee citaten: "En gelukkig dringt onder ons ook het besef steeds meer door, dat met Israël Gods zaak in deze wereld op het spel staat. Ik kan in het geloof niet en nooit om Israël heen. Israël is voor de christelijke kerk van levensbelang" (blz. 73). Op blz. 92 vinden we de volgende gespreksvraag: "Wat zoudt u in uw woonplaats en in uw gemeente kunnen doen om Jodenhaat die in onze dagen weer hoog oplaait, te bestrijden? Vindt u b.v., dat Israël in de prediking, in de kerkelijke catechese en in het schoolonderwijs goed ter sprake komt?"
Ook bij deze boekbespreking stel ik de vraag: zijn er onder u die dit boek hebben gelezen of de uitzendingen gevolgd hebben, en wat heeft u daarvan geleerd?

Hetty Lalleman

"Una respuesta de Dios a Nuestras oraciones"

"Uw brief kwam als een antwoord van God"

HEERENVEEN - "In onze gemeente hebben wij uw brief ontvangen als een antwoord van God op onze gebeden". Dat schrijft Roberta Parra Vallette in een ontroerende brief uit de gemeente Nueva Aurora in het onder het regiem van Pinochet geteisterde Chili.
De evangelist Parra leidt een afkickcentrum van door drugsgebruik aan de zelfkant van de samenleving terechtgekomen jonge Chilenen en is in breder verband betrokken bij allerlei Baptistische activiteiten onder de arme bevolking van de regio, zoals een boerderijproject, cursussen eerste hulp en de bouw van een medicijnen-depôt. In dit stuk praktizerende naastenliefde komen de baptisten van Nueva Aurora samen met andere evangelische kerken in contact met de ergste gevallen van totale verloedering en verwaarlozing.
Da Baptistengemeente van Heerenveen heeft kortgeleden ondanks niet geringe, eigen financiële problemen besloten de broeders en zusters in Chili de helpende hand toe te steken door voor een jaar het salaris van een vakkracht te financieren, die in 1988 de "jongens van de straat" een ambacht moet gaan leren.
De brief van Roberta Parra Valetta leek evenzeer een verhoring als andersom.
De werkgroep, welke een dienst "daklozen" wilde organiseren (1987 is in de wereld uitgeroepen tot het Jaar van de Daklozen) dreigde al na de eerste voorbereidende vergadering in het slop terecht te komen, toen de leden ontdekten met alleen maar vrome woorden tekort te zullen schieten. Eentje wilde al direct opstappen: "Niet dat ik niets voor die mensen voel of over heb, maar het wordt zo gauw alleen gepraat, meestal nogal vroom en daarna zit je met een kater, want er is niets wezenlijks veranderd", opperde hij.
Heerenveen besloot zijn woorden in daden om te zetten en Nueva Aurora werd het trefwoord in een prachtige dienst, waarin de basis werd gelegd voor aan hulp aan Chileense daklozen en die bovendie nog *f* 780,-- voor het eigen Noodfonds opleverde. Nog voor Kerstmis hoopt men in Chili de brief te kunnen laten bezorgen, met de toezegging dat de sociaal bewogen Parra voorlopig een jaar lang op het salaris van een nieuwe medewerker voor hulp aan Chileense daklozen kan rekenen.
Per maand zal de gemeente Heerenveen 300 gulden bijeen dienen te brengen plus nog het nodige geld, dat de verzending van kleding, tweedehands gereedschap en voedsel gaat kosten, waar de Chileense evangelist eveneens om heeft verzocht.
Samen hebben de leden de handschoen opgenomen: een stuk praktisch christendom, dat naar twee kanten zegenrijk werkt. In Chili door de allerarmsten een hart onder de riem te steken - en aan het thuisfront door de verwarmende wetenschap dat door gezamenlijke inspanning in geloof en vertrouwen letterlijk en figuurlijk grenzen kunnen worden overschreden.

Impressie van de gewestelijke korendag van het gewest Holland

Baptisten zingen graag, dat is bekend. Dat bleek ook weer in Heemskerk, waar op 15 november in de prachtige "Morgensterkerk" al weer de elfde gewestelijke korendag van het gewest Holland gehouden werd.
's Middags traden zeven koren tegen elkaar in het "strijdperk", dat waren er wat minder dan op de vorige korendag, maar dat deed echt niets af van de kwaliteit van het gebeuren.
De deelnemende koren waren deze keer: Heemskerk, IJmuiden, Andijk, Haarlem, Dordrecht, Rotterdam-Zuid, en Arnhem, (ja, Holland is groter dan u zich herinnert uit uw aardrijkskundelessen).
Na het openingslied door de gastheren (en dames) van Heemskerk en IJmuiden, zongen de individuele koren elk twee liederen, waarbij dan werd gejureerd door de dirigenten van de andere koren.
Hoewel de koren middels een puntenwaardering, en "vaktechnische" op- en aanmerkingen werden beoordeeld, ontbrak het wedstrijd element. Dat is achterwege gelaten, omdat de koren qua samenstelling en omvang te veel verschilden, en er bovendien allemaal verschillende liederen werden gezongen waardoor vergelijking met elkaar niet reëel zou zijn.
Opvallend waren het kleine, maar kwalitatief opmerkelijk goede koor van Andijk, het bijna swingende koor van Arnhem, maar ook het opmerkelijke goede werk van de koren van de gastheren.
Dat tegen elkaar wedijverende koren ook fantastisch met elkaar kunnen samenwerken bleek in de avond.
Onder leiding van de dirigent van de koren van Dordrecht, en Rotterdam-zuid, br. Behr, werden in een uur tijd de koren samengesmeed tot een groot koor.
Dat luisterde op een zeer indrukwekkende wijze een speciale dienst, onder leiding van ds. Bouritius, op.
Waarschijnlijk zingt er maar zelden een dergelijk groot koor in de Morgensterkerk, want het orgel was, ondanks grote inzet van de organist, duidelijk niet opgewassen tegen zoveel geweld.
Al met al een goed georganiseerde, prachtige dag, waaraan de deelnemers lange tijd met veel plezier terug zullen denken....

Jan Springer
Rotterdam-zuid

HET WOORD VAN GOD

Bij uitgeverij Kok te Kampen is verschenen "Het Woord van God, over Schriftgezag en Schriftuitleg" door dr. J. Reiling.
Prijs *f* 25,90. Binnenkort zal er in D.C. een bespreking van dit werk komen.

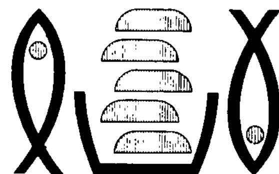
Vaak laten we ons leiden door wat een mens is, en niet door wat hij door het evangelie zou kunnen worden.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs *f*45,- per jaar; buitenland *f*63,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof.dr. J. Reiling, ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel. Sweelincklaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur. De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Verlangend naar rust is van ons heengegaan onze broeder

Harm Komduur

op de leeftijd van 79 jaar.
"Ik zal wonen in het huis van mijn Heer, voor eeuwig"
19 december 1987
Baptistengemeente Stadskanaal-noord

Op maandag 28 december 1987 is overleden op 79 jarige leeftijd,

Mabel G. Welsford

echtgenote van Hendrik Doornkamp
"Het leven is mij Christus en het sterven gewin".

A.F. Doornkamp-Heiklaar
A. van Beek-Doornkamp
N.J. van Beek.

In vast vertrouwen in haar Heer en Heiland is van ons heengegaan onze lieve zorgzame moeder, groot- en overgrootmoeder,

Douwina Kuipers

in de gezegende leeftijd van bijna 79 jaar, sinds 27 januari 1965 weduwe van Jacob Niemeyer.

2e Exloërmond, 5 januari 1988
Exloërkijl zuid 188

Stadskanaal : Wemeltje en Udo
2e Exloërmond : Geert
Almelo : Annie en Jan
Emmen : Hennie en Bertus
Valthermond : Fokke en Rika
Goes : Metje en Koos
Valthermond : Douwina en Henk
Valthermond : Lien en Jan
Klein- en achterkleinkinderen

De begrafenis heeft plaats gevonden op zaterdag 9 januari 1988, op de begraafplaats te Valthermond-West.
Correspondentie adres:
Exloërkijl Zuid 118
9571 AG 2e Exloërmond

"Hij is verlost, God heeft hem welgedaan".
In de volle zekerheid des geloofs, heeft de Here tot Zich genomen, onze lieve vader en opa

KORNELIUS BOS

op de leeftijd van 77 jaar,
sinds 14 december 1984 weduwnaar van Aaltje Neef.

Emmer- Compascuum, 31 dec. 1987
Schuttingslaan 11

Spanga : Jopie en Willem
Muntendam : Roelie en Johan
Emmer-Compascuum : Henny en Wieger
Emmen : Willem en Henny
Emmer-Compascuum : Ali en Bart
en kleinkinderen

De begrafenis heeft op dinsdag 5 januari plaatsgevonden.
Correspondentie adres:
Mevr. A. Bazuin- Bos. Twijnstop 33, 7881 AR Emmer- Compascuum

MEDEDELINGEN

De Baptisten Gemeente te Hengelo-(O) heeft besloten dat de twee wijkgemeenten, Hengelo-Centrum en Hengelo-'t Venster, per 1 januari zelfstandig zullen worden.
De adressen van de gemeente Hengelo-Centrum zijn:
voorganger: ds. O. Oldenburger, Rzn.-Jac. Catsstraat 34, 7551 BE Hengelo (O), tel. 074-919495
secretaris: mevr. A.M. Nederlof-Grobben, Industriestraat 104, 7553 CT Hengelo (O), tel. 074-918382
penningmeester: de heer B.J. Kuipers, Weth. Kampstraat 137, 7553 ZH Hengelo (O), tel. 074-912967

De adressen van de gemeente Hengelo-'t Venster zijn:
voorganger: vacature.
secretaris: de heer A.B. Zoer, Mariastraat 31, 7555 HD Hengelo (O), tel. 074-425306

De adressen van de algemeen penningmeester en secretaris, t.w. van de heren H.A. te Vaarwerk en S. Louwes, komen m.i.v. 1-1-1988 te vervallen.

BEZORGING DC VAN 31 DECEMBER 1987

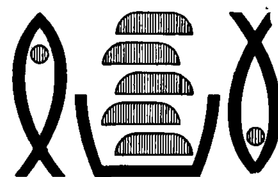
Het nummer van De Christen voor 31 december is door redaktie en drukker vroegtijdig verzorgd, zodat het op maandag 28 december gepost kon worden. Zeer tot ons ongenoegen hebben de abonnees het blad pas na 1 januari, soms zelfs pas op 4 januari ontvangen.

dc

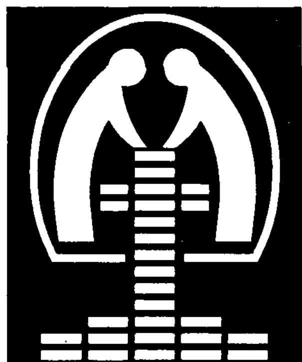
103e jaargang nummer 3 - 21 januari 1988

De Christen

Organ van de Unie
van Baptisten Gemeenten

1988

Samen zoeken naar wegen

DEZE WEEK

ACHTERDOCHT

zoals de waard is beschouwt hij zijn gasten

H. Ploeger

Zou er één mens zijn die deze spreuk niet eens hanteerde? Zou er één mens zijn die dit woord op de een of andere dag niet kreeg toegevoegd? In het woord achterdocht vatten we de inhoud samen. Maar zeggen er ten aanzien van de waard meteen bij: zoals de waard is, hebben zijn gasten hem gemaakt.
Er is voor veel mensen onder veel omstandigheden veel reden tot achterdocht. Dat kan niet ontkend worden. Dat mensen argwanend zijn, is een proces dat door het leven hun is opgedrongen. Mensen bedriegen en beliegen elkaar maar al te vaak. Je kunt niet zeggen dat zoiets buiten de kring der gelovigen gebeurt. Ook binnen de christenheid wordt het zaad gezaaid dat achterdocht en argwanendheid tot vrucht zal hebben.
Absolute eerlijkheid is zeldzaam. Morele herbewapening stelde niet zó maar als één van de pijlers van een nieuwe samenleving absolute eerlijkheid als eis, als voorwaarde!
Dat er achterdocht is, is begrijpelijk. Mensen zijn al te vaak zo geworden. De gasten hebben de waard wel aanleiding gegeven tot een pessimistische mensbeschouwing. Als vandaag de dag mensen de vraag stellen: zou mijn dokter wel alles gezegd hebben?, dan is dat een begrijpelijke vraag.
Maar achterdocht heeft gevolgen. Om die gevolgen gaat het mij. Achterdocht blokkeert de weg naar de naaste. Als er wantrouwen heerst, zal er nooit echte broeder- en echte zusterschap opbloeien. Dat is een uitgesloten zaak. Als een mens - niet uit ziekelijke neigingen, maar op grond van (vaak bittere) ervaringen - schuw en huiverig staat tegenover z'n medemens, betekent dat dat deze mens niet uit zijn eigen cirkeltje kan komen. Hij is angstig, voelt zich onzeker, durft niet één stap in de richting van de ander te doen. Dat betekent isolement, afsluiting. Mensen die heel nare ervaringen hebben gehad - mishandeling in de jeugdjaren, incest, bedrog, oplichting - groeien scheef. Groeien in een afweerhouding, die onvermijdelijk ándere, goede kanten van het karakter, overschaduwen gaat. Wie zich wapent tegen mensen, zal op zekere dag ontdekken dat ook déze vorm van bewapening armoede op andere terreinen tot gevolg heeft.
Je kunt mensen alleen maar van hun achterdocht afhelpen, als ze redenen krijgen om hun argwaan te laten varen. Als ze ontdekken: die ander heeft het niet achter de ellebogen, die ander wil jou niet misbruiken, die ander wil jou niet voor z'n karretje spannen, die ander heeft het echt en helemaal goed met jou voor, dán, ja dán is er kans op herstel. Herstel van vertrouwen. Dan brokkelen de blokkades langzaam af.
Veel mensen hebben wantrouwen in de richting van de kerken. Ook in de richting van gelovigen. Ook in de richting van predikanten. Zulk wantrouwen ontkracht en ontzenuw je niet door een stroom van woorden, maar alleen door betrouwbare daden.
Het is christenplicht zó te leven dat je een open boek bent voor anderen. Zo te leven dat mensen het gevoel krijgen: die vrouw, die man is doorzichtig. Die zal mij niet.....(vult u maar in).
Op zo'n manier word je als christen niet alleen een open boek, maar word je ook een leesbare brief van Christus. Paulus heeft gezegd dat gelovigen dat moeten zijn. Elke oneerlijkheid, elke leugen hoe klein ook, elke beschaming van vertrouwen, hoe gering in eigen oog ook, is een grote vlek op deze leesbaarheid.
Christenen behoren nimmer aanleiding te geven tot achterdocht.

Even nadenken met....

Jannes Hofman, Groningen

Het kruis

Voor mij is het kruis één van de kernbegrippen uit de bijbel.
Voor mijn gevoel overtreft de betekenis van het kruis bijna alle andere zaken uit de bijbel. Al het andere is er ondergeschikt aan.
Het is natuurlijk gevaarlijk om zo met de bijbel om te gaan.
Iedereen kan zo zijn tekst of gedachte hebben. En als je maar één thema uit de bijbel weet te halen, loop je het grote gevaar sektarisch te worden.
Als ik de bijbelse verkondiging versmal tot het kruis, loop ook ik het gevaar aan een groot deel van de bijbel voorbij te gaan, want het Oude Testament spreekt niet over het kruis. En als je vanuit het Oude Testament gaat spreken over het kruis van de Messias, lijk je haast aan inlegkunde te doen. Want de kruisiging van Christus is voor de jood een ergernis, een bijna onmogelijke gedachte. Voortdurend zien wij in de evangelieën, dat juist dit punt niet verstaan wordt door de leerlingen.
Paulus vat het evangelie samen als het woord des kruises. Daarmee zegt hij een veelheid aan gedachten. Hij heeft het dan over de diepe vernedering van de zoon van God, en over zijn gehoorzaamheid aan God.
Hij heeft het over Jezus, maar ook over mij. Het kruis is ook mijn verhaal. Het verhaal over mijn zonde, van mijn falen tegenover God en medemens.
Maar het kruis betekent, dat er verzoening, heil en hoop is. Aan het kruis is mijn ziel en zaligheid verbonden. Zonder het kruis had ik geen leven. Geen leven met God.
Maar het kruis van Jezus betekent niet alleen, dat ik de mogelijkheid heb met God verder te gaan. Het is niet alleen het teken van het nieuwe verbond met God.
Wij zijn er toe geroepen om ook zelf kruisdragers te zijn.
In ons leven hebben wij gestalte aan het kruis te geven.
Het kruis biedt mij ook de mogelijkheid met die ander verder te gaan.
Aan ons is de dienst der verzoening toevertrouwd.
Wij zijn een stelletje falende mensen, naar God en naar elkaar toe.
Maar wij hebben de schuld van die ander te vergeven.
Desnoods zijn schuld te dragen, zoals ook Jezus onze schuld gedragen heeft. Alleen op deze wijze kunnen wij samen leven en samen optrekken.
Ons leven wordt gekenmerkt door de verzoening, die wij ontvangen hebben en weer doorgeven.
Het kruis tekent ons leven.
Het kruis wijst ons de weg naar God en naar elkaar.

GOEDE DINGEN ZIJN HET WACHTEN WAARD

H. Ploeger

Aangezien er veel goede dingen zijn, kun je ook zeggen: veel dingen zijn het wachten waard. Ongeduld is slechts af en toe een deugd, die goede uitwerkingen heeft.

Een mens kan ook te lang wachten. B.v. als het gaat om de vraag of men zich zal laten dopen. Goede overwegingen zijn belangrijk. Een overhaaste stap heeft velen berouwd, en ook veel onheil gesticht.
Dat kan ook gezegd worden van de verkiezing van gelovigen der gemeente in de raad. Niet voor niets heeft Paulus de gelovigen vermaand niemand overijld de handen op te leggen. Het geloof moet blijven rijpen, en pas als er een bepaalde mate van rijpheid, van mondigheid en volwassenheid is bereikt, kan iemand anderen leiden. Als een blinde een blinde moet leiden, merkte Jezus reeds op in zijn tijd, vallen beiden in een put.
Het is een goede zaak jonge mensen aan te sporen tot geduld. Sexueel verkeer vóór het huwelijk schijnt een heel gewone zaak te zijn. Dat is het natuurlijk niet. De sexualiteit is een groot goed, niet alleen in het kader van de voortplanting van het menselijk geslacht, maar ook als uitingsvorm van de liefde tussen man en vrouw. Maar sexualiteit is niet alles, en alles is niet gediend met sexualiteit.
Het is verschrikkelijk jammer - en ook onheilvol! - dat alles wat met sxualiteit te maken heeft tot koopwaar geworden is. De lichamelijkheid speelt zo'n grote rol in onze wereld, dat daardoor het zicht op de werkelijke betekenis van de lichamelijkheid - en daarmee ook van de sexualiteit - volkomen ondergewaaid is. In reclamespots gaat het om slank zijn als je dochter, om bruisende gezondheid, om lichaamsverzorging, om het wegwerken van rimpeltjes, etc. Op zich is natuurlijk het lichaam van de mens, en het lichamelijke van enorm veel betekenis. We bestaan als mensen door ons lichaam. Als ons lichaam er niet meer is, zijn wij er niet meer. Ik héb niet een lichaam, ik bén een lichaam. Maar dat moet niet overtrokken worden. De schoonheid van het lichaam mag als een geschenk worden aanvaard. Maar reinheid van geest en hartelijke toewijding zijn zeker zo belangrijk.
Het moet jongemensen duidelijk gemaakt worden, dat het de moeite waard is, tijdens verkering en verloving geduld te oefenen. Hoe moeilijk dat soms ook mag zijn. Goede dingen zijn het wachten waard. Dat geldt zeker in dit geval. Men kan elkaar veel plezier doen met geslachtelijke omgang, dat is zeker. Maar de spanningen die daardoor ontstaan, mogen zeker niet gekleineerd worden. Heel belangrijk in dit opzicht is uiteraard hoe men verder tegenover elkaar staat. Als een verkering alleen maar intact kan blijven als er sexuele omgang is, moet men zich toch duidelijk de vraag stellen, of dát een voldoende sterke basis is om samen het leven te delen.
De bijbel is in dit opzicht volslagen duidelijk. Sexuele omgang is een zaak van een geestelijke orde, niet van een natuurlijke noodzakelijkheid, als eten en drinken. Sexualiteit is bij uitstek de activiteit van een man en een vrouw, die elkaar als een geschenk van God mogen en willen aanvaarden. Het huwelijk is de plaats waar deze activiteit recht van bestaan heeft. Daarom moet je ook zeggen: waar sexualiteit plaats vindt, daar is het huwelijk begonnen. Wie niet van plan is, het hèle leven met de ander te delen - dat is: verantwoordelijkheid voor het welzijn en de ontplooiing van de ander op zich te nemen, zo nodig ten koste van het eigen ik - wie dat niet van plan is, moet ook niet een dèèl van dat leven nemen. Ook niet geven natuurlijk.
Het gaat in dezen zeker om een zaak die de moeite van het wachten waard is. Daarmee is niet gezegd, dat zij veracht mogen worden, die dit wachten niet konden opbrengen.

NATIONALE BIJBELZONDAG 31 JANUARI

Het thema "Geroepen om te profiteren" is voor de Nationale Bijbelzondig op 31 januari gekozen naar aanleiding van het Schriftgedeelte Jeremia 1.
Tien jaar geleden besloot de RCOB, de Raad voor Contact en Overleg betreffende de Bijbel een bijbelweek in te stellen, waarin zowel het lezen van de bijbel als het werk van vertalen en verspreiden bijzondere belangstelling krijgt in kerken en gemeenten.
Er is materiaal verkrijgbaar voor deze zondag en de bijbelweek.
Een folder voor de kerkgangers op 31 januari met gespreksvragen en een brochure met suggesties voor de organisatie.
Te bestellen bij RCOB-administratie, postbus 620, 2003 Haarlem.
Verdere inlichtingen: RCOB-secretariaat, Ocarinalaan 40, 2287 RB Rijswijk, tel. 070-960888.

Tegen de stroom in

Hetty Lalleman

De meeste mensen vinden het niet leuk om anders te zijn dan anderen. Toch zal dit van een christen vaak gevraagd worden als hij trouw wil zijn aan God. Durven wij tegen de stroom op te roeien? In het bijzonder als het gaat om de zaak van God óf die van de tegenstander? Gideon durfde het niet. Maar hij dééd het wel.

Een revolutionaire opdracht
Gideon is door God aangewezen om de Israëlieten te bevrijden uit de hand van de Midianieten. Het is alweer even geleden dat het verhaal op deze pagina aan de orde kwam. Het staat in Richteren 6.
Als we verder lezen vanaf vers 25 zien we, dat Gideon na deze roeping eerst een revolutionaire opdracht moet uitvoeren. Hij moet namelijk het altaar van Baäl, dat van zijn vader Joas is, omver halen, met de gewijde paal die erbij staat. In plaats daarvan moet hij een altaar voor de HERE bouwen en een stier daarop offeren. Het hout van de gewijde paal moet hij daarbij gebruiken.
Dat moet toch heel wat zijn geweest. Men had ontzag voor zulke afgoden en meende dat de vruchtbaarheid van het land van hen afhing. En al die toestanden rondom Baäl moet Gideon afbreken. Zeer radikaal een eind maken aan de afgoderij in het huis van zijn vader. Blijkbaar moet hij eerst orde op zaken stellen in zijn direkte omgeving, daarin eerst wegdoen wat God tegenwerkt. Dit zal bovendien duidelijk zichtbaar zijn voor iedereen, zoals uit het vervolg blijkt.
Gideon lijkt toch niet zo'n held te zijn, als we vers 27 lezen. Uit vrees voor zijn familie en de mannen van de stad wil hij de opdracht niet overdag uitvoeren, maar doet hij dat 's nachts.
De reaktie komt zodra men in de stad is opgestaan. Wat is daar nu gebeurd? Het altaar van Baäl afgebroken? De gewijde paal omvergehaald en een stier geofferd op een ander altaar! Uit de reaktie van de mensen kun je afleiden hoe diep de afgodendienst was doorgedrongen in hun leven. Zó serieus neemt men de Baälsdienst, dat het een zaak van leven en dood is geworden.
Wie aan het altaar van Baäl de hand slaat, moet sterven!
Men komt erachter dat Gideon de schuldige is.
Merkwaardig is, dat zijn vader Joas hem verdedigt. Het altaar was van hém.'
Zijn woorden klinken nuchter: Baäl zal zichzelf wel verdedigen.
Vanaf die dag heet Gideon ook: Jerubbaäl, Baäl strijde met hem. Dat Baäl dat niet kón, hoeft niet meer vermeld te worden....

Eenling-zijn
Het valt mij vaak op, dat er in de Bijbel zoveel gebeurt door enkelingen.
Op kritieke momenten in de geschiedenis komen er veranderingen door middel van één mens, die Gods weg wil gaan. Dat viel me ook weer op bij het lezen van de GBS-lessen vóór kerst. Een verhaal als dat van Hanna maakte dat heel duidelijk.
Eén vrouw die openstaat voor God en alles van Hem verwacht. En dan wordt Samuël geboren, in een tijd waarin alles donker leek en God afwezig scheen.
Eén persoon, die Gods weg gaat. Soms gaat zo'n weg dwars tegen de meerderheid in. In het verhaal van Gideon staat Gods zaak op het spel. Als Gideon echt Gods weg wil gaan, zal hij eerst weg moeten doen wat tegen Hem ingaat en Hem de plaats moeten geven die Hem toekomt. In dit geval moet hij zelfs iets doen wat voor iedereen zichtbaar is. Hij haalt er de woede van zijn stadsgenoten mee op zijn hals.
Hij durft het niet overdag te doen. Dan maar 's nachts, hij voert in elk geval uit wat hem opgedragen is.
Zo kan het dus gaan als je Gods dienaar bent. Zo ging het bij een Daniël en zijn drie vrienden ook. Het bracht hen in levensgevaar. Zo gaat het bij broeders en zusters in bepaalde landen ook.
En bij ons? Misschien durven wij wel veel te weinig ánders te zijn, radikaal in te gaan tegen wat Gods eer aantast. Misschien staan er in ons huis nog 'afgoden', dingen, zaken, mensen waaraan we meer waarde toekennen dan aan God.
Dingen, die ons afhouden van de dienst aan Hem.
Ik hoop dat we wakker zijn als gemeenten om Gods opdracht te hóren. Ik hoop dat we dúrven ingaan tegen de stroom als dat nodig is. Ik hoop ook dat er onder ons steeds enkelingen zullen zijn, die zien waar afgoden afgebroken moeten worden en de dienst aan God hersteld moet worden.
Wilt u met mij van die hoop een gebed maken?

> Als de wereld sterft,
> laat dat dan niet aan de christenen
> liggen.

ONTWIKKELING IN DRIEBERGEN

Enige tijd geleden vermeldden wij dat er in Driebergen vanuit de gemeenten Ede en Utrecht Noord gestart zou worden met samenkomsten op zondagmorgen. Deze worden gehouden onder verantwoordelijkheid van de "Stichting tot oprichting van een Baptisten Gemeente te Driebergen".
In het Stichtingsbestuur zijn de gemeenten Ede en Utrecht Noord vertegenwoordigd door de broeders J. Schotanus, C. 't Hart en F. Boonstra, zo vermeldt "Meeleven" van de gemeente Ede.
De eerste dienst, waarin br. H.G. Boskamp voorging, werd bijgewoond door ca. 120 personen, waaronder het zangkoor van Utrecht Noord. Sindsdien werden de diensten bezocht door ca. 70 personen. Tijdens de diensten is er ook crêche en zondagschool.
Plaatselijke broeders hebben in het podium van de zaal waar men samenkomt een doopvont ingebouwd en inmiddels was er op 15 november een doopdienst met drie dopelingen.
Op de zaterdagavonden komt er een groep van ca. 25 jongelui bij elkaar; er is ook een groep gestart voor de leeftijd van 12-16 jaar.
Ook dooponderricht zal binnenkort aan een groepje belangstellenden gaan plaatsvinden, een tweede doopdienst wordt in januari verwacht.

De diensten worden gehouden in het Sociaal Cultureel Centrum Camp Aubert, Boterlaan 2, Driebergen-Rijssenburg, aanvang 10 uur.

De W.

Internationaal

SITE
Het Summer Institute for Theological Education (SITE), dat gesponsord wordt door de Europese Baptisten Federatie, gaat dit jaar zijn tiende cursusperiode in. Dit jaar wordt de cursus gegeven van 21 mei tot 17 juni, in het Baptist Theological Seminary in Rüschlikon, Zwitserland.
Hoewel SITE oorspronkelijk opgezet is voor mensen uit Oost Europa, kunnen er ook baptisten uit andere landen deelnemen.

EBH Conferentie
De Europese Baptisten Federatie organiseert een "Lay Conference", die gehouden zal worden van 15-19 april in het conferentiecentrum van de Noorse Baptisten Unie, "Lagesund Bad", ten zuiden van Oslo. Thema zal zijn: De kerk in het jaar 2000. Sprekers zijn Margaretha en Lars Ingelstam.
Verdere inlichtingen zijn verkrijgbaar bij de eindredakteur.

Hoe staan we tegenwoordig tegenover "de wereld"?

Hoogste tijd voor ongehoorzaamheid....!

Sietzo Dijkhuizen

Het woord "ongehoorzaamheid" heeft niet zo'n beste klank. Het heeft een wat negatieve lading. Met het woord "gehoorzaamheid" kunnen we beter uit de weg. Dat woord past beter in ons denken, al moeten we soms of vaak belijden, dat onze gehoorzaamheid aan Christus Jezus de Heer wel eens wat te wensen overlaat.
Maar "ongehoorzaam"....? Kan ook dat een, laat ik maar zeggen: christelijk, woord zijn?

De ouderen die het allemaal meegemaakt hebben, en de jongeren die het op school hebben horen vertellen, weten dat in de tweede wereldoorlog "ongehoorzaamheid" een heel fatsoenlijk, ja zelfs "vaderlandslievend" woord was. En in het verband van die bezetting door een vreemd leger, was "verzet" iets heel positiefs.
Ongehoorzaamheid en verzet kunnen dus wel degelijk goed te waarderen begrippen zijn, zo valt te constateren als we alleen al deze voorbeelden bekijken. Soms is het nodig, wat zeg ik: eis, om ongehoorzaam te zijn, verzet te plegen.

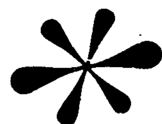
De woorden krijgen in onze dagen weer grote betekenis. Wij weten, kunnen tenminste weten, wat er in de wereld te koop is. Zelfs wie geen krant, weekblad of tijdschrijft zou lezen, maar dagelijk "slechts" zijn portie televisie-voer tot zich neemt, ziet en hoort een enorme hoeveelheid informatie.
Sommigen laten dat over zich heen komen. Bij het zien van veel leed en lijden, onrecht en geweld, honger en armoede, ziekte en dood, onderdrukking en discriminatie, zegt men "Och, wat erg toch, hè..." en men gaat over tot de orde van de dag: het volgende kopje koffie, het plan voor de vakantie, het boodschappenlijstje voor morgen.
Anderen trekken het zich meer aan, worden er door geraakt, brengen hun zorgen en meeleven in gebed, praten er over met anderen en denken misschien "eens zal er een nieuwe aarde en een nieuwe hemel komen".
Weer anderen willen méér dan het simpele, namelijk zo gemakkelijke te voorschijnhalen van de portemonnee of het giroboek, om maar gauw wat te geven voor "Afrika Nu". Die beseffen, dat zo'n girootje of een extra-gulden niet wezenlijk helpt voor de echte nood, waarvan de van honger stervende kinderen de indrukwekkende beelden zijn. Maar ze voelen zich machteloos. Want wat kun je doen om echt wat te veranderen? Het ligt toch allemaal vast.... wat moet je als enkeling beginnen tegen de machtsstructuren in de wereld.... Wat kun je meer doen dan bidden?
Nog weer anderen blijven daarin niet steken, omdat ze dat niet willen. Die zoeken wegen en middelen om heel actief bezig te zijn met het Koninkrijk van God. Soms, als het zendelingen worden of ontwikkelingswerkers, krijgen ze de goedwillende en meelevende steun van degenen die aan de kant blijven staan en hun activiteiten van een afstand bekijken.

Zó niet verder....

En dan zijn er ook nog de mensen, die zich de woorden "ongehoorzaamheid" en "verzet" herinneren. Dat zijn degenen die verder hebben gedacht en die tot de conclusie zijn gekomen dat het zó allemaal niet meer kan en mag in onze samenleving op de aarde.
Zij zien, ondanks de belangrijke afspraken tussen de grote machthebbers, de overal ter wereld plaatshebbende bewapening (dat zijn middelen om andere mensen te doden!). Zij zien de waanzin van de niet-voor-te-stellen grote sommen geld die worden besteed aan de vervolmaking van vernietigingsapparatuur en de gebrekkigheid waarmee een hongerprobleem wordt opgelost. Zij zien de "onmogelijke" verhouding tussen het girootje van 25 gulden voor Afrika Nu en het bedrag dat de komende dagen weer besteed zal worden in de supermarkt. En ze zeggen: ik doe er niet meer aan mee.
Maar... hèlpt dat? Worden de problemen daarmee in één keer opgelost? Nee natuurlijk, als van de veertien miljoen Nederlanders er tien zeggen: ik doe niet meer mee. Maar wel als die tien er honderd worden, de honderd duizend en de duizend honderdduizend tot een miljoen....
Ergens moet het beginnen, die ongehoorzaamheid, dat verzet tegen de gang van zaken in de wereld. Ergens moeten er een paar mensen zijn, die zeggen: Nee, zó gaat het niet langer... daar kan ik niet langer aan meewerken. Nu is het genoeg. Nu moet ik verder gaan dan meewarig het hoofdschudden en roepen: Och „wat erg....!"

Bekende woorden

Het zijn voor christenen eigenlijk heel bekende woorden. "Ongehoorzaamheid aan de wereld", dat is een term die we best begrijpen en onderschrijven. En "verzet tegen de vijand van het kwaad" ook. Maar wat komt er van terecht? Hoe actief zijn we daar in? Gehoorzaamheid aan de wil van Jezus Christus, die we Heer noemen, vereist ongehoorzaamheid aan de wereld, zoals die nu draait. Maar hoe doen we dat? Zondags naar de kerk, door de weeks naar bijbelstudiekring, bidstond, zang, vereniging en verder geen flauwekul? Tussen die gemeentelijke activiteiten door gewoon maar doorgaan mèt ons leven, zoals ook zoveel anderen doen? Lekker en veel eten en drinken en vijf gulden in de collectebus voor weer eens een anti-hongeractie? Overal onrecht zien, scheve verhoudingen opmerken en gebrek aan wezenlijke naastenliefde en schouderophalend verder gaan met bijbelstudie? Te pas en te onpas de auto gebruikend zo mogelijk nog even met 140 per uur, en lid worden van "Natuurmomumenten"?
We zeggen vaak, dat we niet willen meedoen met "de wereld", maar wat verstaan we dan wel onder "de wereld"?
Persoonlijk denk ik, dat het tijd wordt dat we inderdaad toe zijn aan een nieuwe opstelling tegenover de wereld, aan wat je misschien wel zou kunnen noemen, vernieuwing van geloof en leven. Want "de wereld", dat is niet alleen de verzameling: ongeloof, nachtclubs, vloeken, pronografie, drankzucht, vervlakking, werken-op-zondag, maar ook bewapening, over-consumptie, misbruik van natuur en milieu, instandhouden van onrecht en onderdrukking. Wie ongehoorzaam wil zijn aan déze "wereld", wie dáártegen in verzet komt, vindt goede argumenten en redenen in het Evangelie van Jezus Christus.
En het gevoel van onmacht kan misschien wat verdwijnen als men medestanders zoekt in eigen omgeving, een kring die groter en groter zou moeten worden, om samen, in de kracht die God wil geven, hier en nu te werken aan Zijn Koninkrijk inplaats van aan het koninkrijk van geld, macht en geweld.

GLASGOW SCHOTLAND '88

Steeds dichter en dichter komen we er nu bij.
Het is per slot van rekening inmiddels 1988.
Nog dichterbij dan de konferentiedata is echter het moment waarop je moet weten of je meegaat.

1 maart 1988

Dat is de datum waarvoor je tegen het "goedkope" tarief erbij kunt zijn.
Daarna wordt het niet alleen dúúrder, maar is het ook ten zeerste de vraag of er nog plaats voor je is.

Met de regelmaat van de klok komen er aanmeldingen binnen uit alle delen van de wereld. Meer en meer wordt duidelijk dat ons een boeiend en uniek evenement staat te wachten.
Reden te meer om nu snel te beslissen en als ik jou was, zou ik het gewoon maar doen.
Het zal blijken een goede keuze te zijn want zo'n gebeurtenis vergeet je je leven lang niet weer.

Voor alle informatie kun je terecht bij het Jeugdburo in Drachten (tel. 05120-15687), en ook in de kampfolder staat het één en ander over deze konferentie.

Tot ziens in Glascow, Schotland

J.M.C.DAG IN EMMEN

Zaterdagmorgen.
Slaap ik uit?
Eigenlijk jammer van de tijd.
Zal ik dan maar de gebruikelijke klusjes gaan opknappen?
Ook niet al te veel zin in.

Maar....
Waarom kom je dan niet gewoon naar de J.M.C.dag in Emmen op 13 februari a.s.
Een leuke dag, waarin je van alles kunt horen en zien over J.M.C.-werk.
Er is deze dag o.a. aandacht voor de volgende technieken:

= zijde verven
= verven op plastic en glas
= amerikaans borduren
= ruimtelijk werken
= paaswerkjes

Heel praktisch bezig zijn dus.
Konkrete ideeën opdoen voor je eigen klub.
Daar gaat het om.
Er is een stand met het nodige materiaal.
We gaan samen paasliederen zingen en wij kijken naar Bijbelverhalen en Schetsbeelden.
"Hoe werkt dat?"
en
"Kan ik dat ook?"

Kortom: een dag waarin heel veel opgestoken kan worden, ook al vanwege de ontmoeting met elkaar.
Het beloofd een leuke zaterdag te worden.
In ieder geval één die anders is als al die andere zaterdagen.
Zorg dat je deze dag daarom meemaakt en meld je daarom aan bij het Jeugdburo van de N.B.J.B. (Postbus 405, 9200 AK Drachten, tel. 05120-15687).

Tenslotte nog wat gegevens op een rijtje:

J.M.C.-dag
13 februari 1988
te Emmen
in de Bapt. kerk "De Bron"

Tot ziens op 13 februari.

Werkgroep J.M.C.

N.B.J.B. ZOMERKAMPEN

De kampfolder is weer uit!
Velen hebben dat al lang in de gaten gehad want het aantal aanmeldingen dat in de eerste week van januari is binnengekomen is een verheugende zaak.
Natuurlijk is er nog volop plaats in de verschillende kampweken, maar de weken B1 en C1 schieten al op en zijn nagenoeg vol op het moment dat ik dit schrijf. Kortom: het loopt nu al lekker met de aanmeldingen en als je de kampfolder nog niet hebt gezien moet u/je eigenlijk snel zorgen dat je er een te pakken krijgt. We hebben ze aan alle jeugdafdelingen en sekretarissen van gemeente toegezonden.
Bij hen kun je dus voor een folder terecht.
En mocht dit op de één of andere manier niet lukken dan kun je ze uiteraard via het Jeugdburo ook krijgen (tel. 05120-15687).
Dus, als je zin hebt in een lekker aktieve vakantie, waarin van alles valt te beleven, ga dan onmiddellijk een folder halen en vul de bon in, stuur die naar het Jeugdburo en je vakantie is geregeld.
Gewoon doen dus.

De kampkommissie

Over het 20+ weekend van de N.B.J.B.

Lieve mensen,
Op 20-22 november werd het 20+ weekend gehouden. Ook dit jaar werd het weekend weer georganiseerd door de R.J.C. werkgroep bestaande uit: Nico Pakuis, Nico Wever, Tineke van de Leer, en Joukje Spier.
Met dertig jongelui kwamen we op vrijdagavond aan. Het thema waar we ons dit weekend mee bezig hielden was: "Waàr doe ik het allemaal voor".
Vrijdagavond zijn we samen bezig geweest met de kennismaking en hebben we gepraat over de vraag: Waar stop jij je energie in, in het dagelijks leven. Antwoorden waren: vooral in je werk, vrienden en de kerk, en de 20+ groepen.
Zaterdag gingen we verder met een bijbelstudie, die ging over loon naar werk. Er werd gepraat over de vraag: Word je beloond naar de hoeveelheid energie die je ergens instopt, en: waar doe je het voor?
Daarna hebben we onze energie gestopt in een bosspel wat veel raakvlakken met ons leven had.
Die middag vroegen we ons af waar we onze energie vandaan halen om dingen te doen in ons leven. Energiebronnen zijn: God, de bijbel, gebed, mensen, natuur warmte, liefde enz. Ook ontdekten we dat je vaak door heel gewone dingen God heel duidelijk ziet.
's Avonds hebben we de energie gestopt in het vervullen van wensen van elkaar. Zoals: sorbets halen, rugmassages, zingen van duetten e.d.
Zondagmorgen hebben we samen een dienst gemaakt. Het was een fijne dienst waarin we voelden dat God ons altijd verder helpt omdat wij Hem alles waard zijn.
Na 's middags geëvalueerd te hebben, gingen we opgetogen huiswaarts.
Al met al was het een heel fijn weekend waarin we ons verbonden voelden met elkaar en vooral met God.

B.M. Zandinga

ECU-allerlei

GESPREK

H.G. de Winkel

In de vergadering op 10 december 1987 nam de ECU er de tijd voor om in een open gesprek de ontwikkelingen wat in zicht te krijgen.
De ECU is geen evangeliserende instantie op zichzelf. De evangelisatie wordt gedaan door de gemeenten. Behoort tenminste door de gemeenten gedaan te worden. Een gesprek als dit zal zich dan ook bewegen rondom de situatie en de bewegingen in de gemeenten. Vanuit de behoefte die er in de gemeenten is zal de ECU haar programma van dienstverlening moeten opstellen. Daar zitten nog al wat kanten aan. Welke kanten zult u in volgende afleveringen van ECU-allerlei kunnen lezen van de hand van de evangelist, br. Chr. Eijer, die hiervan een goed en duidelijk overzicht maakte.

In het open, en daardoor soms wat springerige gesprek dat we in de ECU hadden, kwamen een aantal gedachten boven die we willen doorgeven. Niet als oplossingen, veel meer als aandachtspunten om over mee te denken.

Intern
Onze gemeenten zijn vaak zo druk met zichzelf bezig, dat ze aan aandacht en werken naar buiten niet toekomen. (Dat kan negatieve oorzaken hebben door meningsverschillen en groepsvorming, maar ook positieve oorzaken: erg druk met het eigen werk of met kerkbouw). Daarbij duikt de vraag op: Als er problemen zijn in de gemeente, moet ze daar dan eerst mee klaar zijn alvorens ze naar buiten kan gaan werken? Of zou het juist andersom kunnen werken: Als de gemeente zich eendrachtig gaat inzetten voor haar wervingstaak schrompelen de problemen in elkaar tot ongevaarlijke incidentjes? En de grote, altijd weerkerende vraag is of er in de gemeente genoeg liefde is tot elkaar, tot de arbeid en tot de wereld rondom. Genoeg liefde om je er samen voor in te zetten.
Samen, ja. Er werd opgemerkt dat de tijd waarin wij leven, de tachtiger jaren, zo nadrukkelijk de ik-jaren zijn. (Er wordt al gezegd dat de negentiger jaren de mijn-jaren zullen worden). Er was vroeger een veel duidelijker groepsbewustzijn, het gevoel van bij de gemeente en bij elkaar te behoren. Dat werkte ook wat beperkend; er waren dingen die je niet deed om dat je christen was en bij de gemeente hoorde. Dat groepsbewustzijn gaat in onze tijd verloren.

Gemeentegroei
Gemeentegroei kwam ook ter sprake. Van rondom komt niet alleen de gedachte naar ons toe, maar ook bepaalde methodieken gebruikt men. In sommige landen werkt men met een planning. En kan dat zo maar?
Kun je gemeentegroei plannen en zeggen: dit jaar werken wij er op aan dat wij een groei krijgen van tien procent?
Wij moeten zaaien, maar God moet de wasdom geven. Maar een landbouwer zaait toch ook zijn zaad in de verwachting dat zijn land zoveel mud tarwe zal opbrengen? De vraag is niet gemakkelijk te beantwoorden. We moeten ook niet te snel zeggen: Dat kan niet, we moeten alles aan de Heer overlaten.

Een van de zwakke plekken in onze gemeentestructuur is vaak het leiderschap. We zijn "democratisch" ingesteld en zien daarbij wel eens wat over het hoofd dat mensen met leiderscapaciteiten ook door God aan de gemeente gegeven worden. De gave van het leiding geven is ook van de Geest afkomstig.
Goed leiderschap zal in de gemeente zoveel mogelijk mensen weten in te schakelen bij de arbeid. Het zal zorgen dat niet alles op de schouders van enkelen terecht komt, doch dat de taken en de verantwoordelijkheden zoveel mogelijk verdeeld worden. Dat maakt de betrokkenheid van de gemeenteleden ook veel groter. Dit punt verdient grote aandacht in de gemeenten. We moeten daarbij wèl het geloof hebben dat elk gemeentelid ook onder de leiding staat van de Heilige Geest. En dan kan het voorkomen dat iemand het wel eens anders doet dan de voorganger en de ouderen gewend waren.

Jongeren
Is er genoeg plaats voor de jongeren in onze gemeenten? Er werd gekonstateerd dat in sommige gemeenten de jongeren wel eens tussen de wal en het schip raken. Ze worden niet erkend.
Dat is jammer. Want het is de generatie die straks de fakkel over moet nemen, die brandend moet houden en verder dragen.
In gemeentevergaderingen wordt soms wat minderwaardig gedaan over de jongeren. Ze komen pas kijken, wat weten zij ervan? Waar willen ze over meepraten?
De spanning tussen jong en oud is soms voelbaar. Jong zijn betekent vaak ook revolutionair zijn - alles moet anders en beter, en die ouderen hebben er niet zoveel van gemaakt.
In gesprek met elkaar, waarin men elkaar ook aanvaardt, zal blijken dat sommige tradities van de ouderen toch wel een waardevolle achtergrond hebben die je niet moet weggooien. En dat jongeren soms opeens met nieuwe en frisse ideeën komen waar de ouderen nog nooit aan gedacht hadden. Ook dat de jongeren hun eigen omgeving van leeftijdsgenoten beter begrijpen dan de ouderen.

Begeleiding
Mentorschap werd ook nog even genoemd. Dat is de persoonlijke begeleiding van mensen die tot bekering gekomen zijn en gedoopt, of eventueel van mensen die nog op zoek zijn naar de betekenis van het geloof.
Daarvoor zijn gemeenteleden nodig die al enige tijd op weg zijn met de Heer, en die de pasbeginnenden op een heel persoonlijke manier kunnen bijstaan en wegwijs maken. Dit is een uiterst belangrijk gegeven voor de opvang en groei van jonge gelovigen.

Tot zover wat brokstukken uit het gesprek van die dag, aangevuld met wat gedachten van de schrijver.

Congres van de Europese Baptisten Federatie
26 - 30 juli 1989
Boedapest - Hongarije

ECU-boekwinkeltje

De volgende uitgaven zijn te verkrijgen op het Uniebureau, en wellicht ook op de boekentafel van uw gemeente:

Met Christus op weg. Een geschikt boekje voor mentorschap, maar ook bijbelstudiegroepen *f* 4,--

Vriendschapevangelisatie. Brochure *f* 1,50

Verzoening. 2e oplage. Brochure *f* 1,50

Plaats en taak van de evangelisatie werkgroep uitverkocht, is in herdruk. Brochure *f* 1,50

Getuigenis en dienst, Brochure *f* 2,--

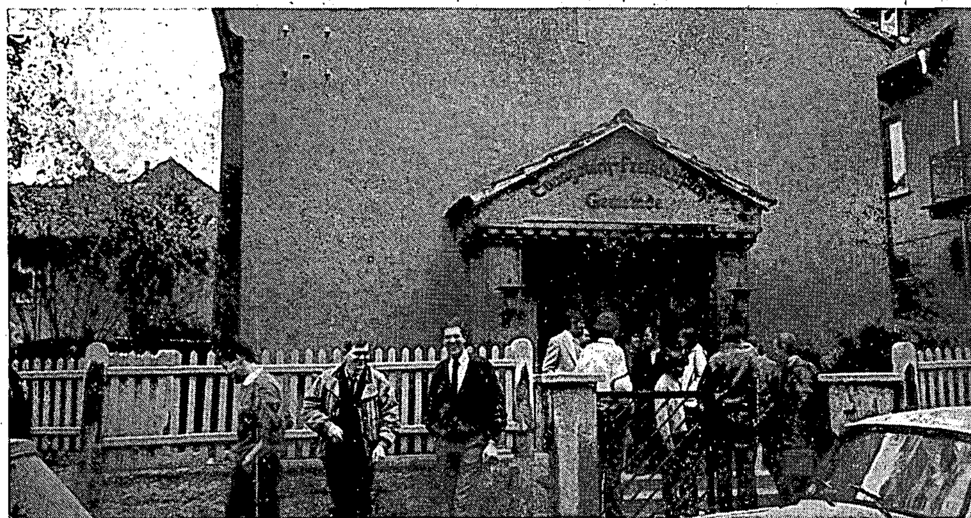
UIT DE GEMEENTEN

ARNHEM-ZUID
Een groeiende gemeente in een groeiende stadswijk

Op 26 februari '86 splitste de gemeente Arnhem zich op in drie zelfstandige gemeenten: Arnhem-Centrum, Zevenaar, en Arnhem-Zuid. Arnhem-Zuid is daarmee de vierde dochter van de gemeente Arnhem.
tijdens de laatst gehouden AV trad de gemeente Zuid als zelfstandige gemeente toe tot de familie van Uniegemeenten in Nederland.
Er is inmiddels het één en ander door te geven dat de moeite waard is.

Goed begin nieuwe jaar
Een paar fijne samenkomsten rond de kerstdagen, met o.a. een gezamenlijke maaltijd op de derde kerstdag met 180 personen, liepen uit op een feestelijke doopdienst op zondag 3 januari. Twee zusters en een broeder lieten zich op de belijdenis van hun persoonlijk geloof in de Heer Jezus Christus dopen.
Daarbij werden nog vijf broeders en zusters welkom geheten als lid van de gemeente: zij waren in andere gemeenschappen al gedoopt en gaven te kennen met ons de reis voort te willen zetten.
Ds. Ploeger bepaalde ons in die dienst bij twee bijbelgedeelten: Mattheus 28 en de daar door de Heer gegeven opdracht; "al de volken tot zijn discipelen te maken, hen te dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest en hen te leren onderhouden al wat Hij ons geboden heeft" en Openbaring 7 vers 9, waar sprake is van een schare die niemand tellen kan uit alle volken. Wij weten ons nu al een deel van die schare. Ook weten we dat wij nu in de tussentijd leven waarin we de opdracht hebben nog meer mensen deelgenoot te maken van het heil dat Jezus biedt, en zich te voegen bij die grote schare van mensen die behouden zijn. Daartoe werden we ook opgeroepen.
Wat dat betreft is er in Arnhem-Zuid nog erg veel te doen. Er ontstaat bezuiden de rivier de Rijn in feite een compleet nieuwe stad. Vlak om ons heen worden nieuwe wijken uit de grond gestampt.
Uit kontakten met mensen die zich daar vestigen merken we dat veel, vooral jonge, mensen het zich zelfstandig vestigen in een nieuwbouwwijk zien als een makkelijke mogelijheid om hun eventueel nog bestaande kontakten met een kerk te beeindigen.
Vlak om ons heen ligt dus een enorme uitdaging en verantwoordelijkheid waar we nog niet goed raad mee weten.
Dit voorjaar is een bezinning op onze evangeliserende functie als gemeente gepland, samen met ds. Eijer. Bezinning op hoe wij onze verhouding met andere kerken en evangelische gemeenten in Arnhem-Zuid zien staat eveneens op de agenda voor '88.

Een groeiende gemeente
De gemeente is gegroeid. Op 18-10-'81 begonnen we voor het eerst met samenkomsten in de aula van een Mavo-school in Zuid.
In doorsnee woonden 70 mensen de diensten bij. De leden van de gemeente die tot wijk Zuid behoorden woonden zeer verspreid, van Renkum westwaarts tot Huissen oostwaarts en tot bezuiden Nijmegen. Dat waren er ongeveer 50.
Met de komst van br. Ploeger als parttimevoorganger, september '83 zette de groei van het werk zich gestaag voort.
Het zangkoor Gedalja, de eerste tak van werk die in Zuid ontsproot, werkte erg gemeenschapbevorderend. De Gemeentebijbelschoolgroepen en andere bijbelstudiegroepen blijken een zeer belangrijke rol te vervullen in zowel de gemeenteopbouw als de aanwas van de gemeente. We zijn zeer dankbaar voor het GBS werk! In totaal telt de gemeente zes bijbelstudiegroepen, waaraan in totaal tussen de 70 en 80 personen regelmatig deelnemen! Twee nieuwe groepen staan voor '88 op stapel.
Sinds de start van het werk in Zuid heeft het werk zich getalsmatig verdubbeld. De gemeente telt 113 leden en in de diensten komen regelmatig rond 150 mensen.
Sinds ruim één jaar zijn we als gevolg van de groei ook van behuizing gewisseld. Een naburige aula van een andere schoolgemeenschap bood ons de ruimte om ook door de week de gemeenteaktiviteiten te kunnen ontplooien.
Zo kent de gemeente een bloeiende zustergroep, zich uitdijend zondagsschool werk en een enthousiaste jeugdgroep met jongeren in de leeftijd van 12 tot 16 jaar. De jongste tak vormt de muziekgroep die inmiddels enkele keren de gemeentezang heeft begeleid. Op dit gebied is onze gemeente extra met talenten gezegend.
Die groei bestaat voor het grootste deel uit mensen die uit andere geloofsgemeenschappen overkomen, soms na het hebben ervaren van geloofsvernieuwing, leidend tot een doopaanvraag.

Belangstelling voor Oost-Europa
Als onderdeel van de zendingsopdracht ziet de gemeente steun aan christenen in Oost-Europa. Zo is de helft van het paas- en kerstdankoffer in '87 bestemd voor steun aan twee bejaardenhuizen in Hongarije.
Ook besloot de gemeente een vaste relatie aan te gaan met een baptisten gemeente in de DDR, in Jena.
We stuurden bijbels in modern duits, werkmateriaal voor de zondagsschool en vaardigden in dit najaar een viertal broeders af om met zang en muziek mee te werken aan een evangelisatiecampagne van de gemeente in Jena. Wederzijds een zeer nuttige ervaring.
De gemeente aldaar telt ongeveer 110 leden, heeft een eigen gebouw (zie foto) en probeert alle mogelijkheden om het evangelie uit te dragen creatief te benutten. Het is de bedoeling dat de gemeentelijke zendingswerkgroep dit kontakt verder uitbouwt.
Dit naast de inspanning die de gemeente levert voor het zendingswerk samen met de andere IJsselgewestgemeenten, ten behoeve van de opleiding van predikanten in Kembe, Centraal Afrika.

Tenslotte
Bij al het werk dat er dit jaar te doen valt komt dan nog het zoeken van een opvolger voor br. Ploeger, die begin '89 65 jaar wordt. Ook blijven we de mogelijkheden voor het verwerven van een eigen ruimte verkennen.
Wij vertrouwen er echter op dat wanneer we blijven werken vanuit de ons in Mattheus 28 gegeven opdracht, ook de belofte die de Heer daar geeft op ons van toepassing is n.l.: "Ik ben met u tot aan de voleinding der wereld".

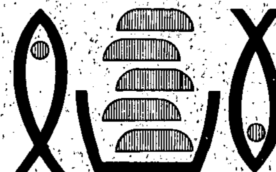
J.G. Brongers

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs ƒ45,- per jaar; buitenland ƒ63,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof.dr. J. Reiling, ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelincklaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur. De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

In vol geloofsvertrouwen is van ons heengegaan onze broeder

Berend Temmen

in de leeftijd van 71 jaar

30 december 1987

Baptistengemeente Groningen-Zuid

"God is ons een toevlucht en sterkte"
(Psalm 46)

Nog onverwachts heeft de Heer thuisgehaald onze broeder

Aldrik Pruim

op de leeftijd van 84 jaar

23 december 1987

Baptistengemeente
Nieuw Weerdinge

'k ben reizend naar die stad.

In dat geloof is van ons heengegaan

zr. J. Groen-Schuitema

28-02-1921 10-11-1987

Baptisten wijkgemeente Delft

In onze Heer en Heiland is ontslapen onze broeder

Geert Drenth

op de leeftijd van 81 jaar

Hengelo, 6 januari 1988

Baptistengemeente
Hengelo-Centrum

Wat de toekomst brenge moge,
mij geleidt des Heren hand.

Op 5 januari ging naar haar Heer onze zuster

Albertina Cornelia Wijnstra-de Vries

op de leeftijd van 80 jaar

Baptistengemeente Harderwijk

MEDEDELINGEN

Penningmeester van de baptistengemeente te Leiden is L. Melissant, Lintgras 1, 2318 TE Leiden, tel. 071-215462.

RECTIFICATIE

Op maandag 28 december 1987 is overleden op 79 jarige leeftijd,

Mabel G. Welsford

echtgenote van Hendrik Doornkamp

"Het leven is mij Christus en het sterven gewin".

A.F. Doornkamp-Heiklaar
A. van Beek-Doornkamp
N.J. van Beek.

Adresvan Ds. H. Doornkamp:
67, Pennine road Millbrook
South Hampton SO 1 4 QU (Engeland).

RECTIFICATIE

In vast vertrouwen in haar Heer en Heiland is van ons heengegaan onze lieve zorgzame moeder, groot- en overgrootmoeder,

Douwina Kuipers

in de gezegende leeftijd van bijna 79 jaar, sinds 27 januari 1965 weduwe van Jakob Niemeijer.

2e Exloërmond, 5 januari 1988
Exloërkijl zuid 118

Stadskanaal	: Wemeltje en Udo
2e Exloërmond	: Geert
Almelo	: Annie en Jan
Emmen	: Hennie en Bertus
Valthermond	: Fokke en Rika
Goes	: Metje en Koos
Valthermond	: Douwina en Henk
Valthermond	: Lien en Jan
	: Klein- en achterkleinkinderen

De begrafenis heeft plaats gevonden op zaterdag 9 januari 1988, op de begraafplaats te Valthermond-West.

Correspondentie adres:
Exloërkijl Zuid 118
9571 AG 2e Exloërmond

ARNHEM-ZUID
Een groeiende gemeente in een groeiende stadswijk

Op 26 februari '86 splitste de gemeente Arnhem zich op in drie zelfstandige gemeenten: Arnhem-Centrum, Zevenaar, en Arnhem-Zuid. Arnhem-Zuid is daarmee de vierde dochter van de gemeente Arnhem.
tijdens de laatst gehouden AV trad de gemeente Zuid als zelfstandige gemeente toe tot de familie van Uniegemeenten in Nederland.
Er is inmiddels het één en ander door te geven dat de moeite waard is.

Goed begin nieuwe jaar
Een paar fijne samenkomsten rond de kerstdagen, met o.a. een gezamenlijke maaltijd op de derde kerstdag met 180 personen, liepen uit op een feestelijke doopdienst op zondag 3 januari. Twee zusters en een broeder lieten zich op de belijdenis van hun persoonlijk geloof in de Heer Jezus Christus dopen.
Daarbij werden nog vijf broeders en zusters welkom geheten als lid van de gemeente: zij waren in andere gemeenschappen al gedoopt en gaven te kennen met ons de reis voort te willen zetten.
Ds. Ploeger bepaalde ons in die dienst bij twee bijbelgedeelten: Mattheus 28 en de daar door de Heer gegeven opdracht; "al de volken tot zijn discipelen te maken, hen te dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest en hen te leren onderhouden al wat Hij ons geboden heeft" en Openbaring 7 vers 9, waar sprake is van een schare die niemand tellen kan uit alle volken. Wij weten ons nu al een deel van die schare. Ook weten we dat wij nu in de tussentijd leven waarin we de opdracht hebben nog meer mensen deelgenoot te maken van het heil dat Jezus biedt, en zich te voegen bij die grote schare van mensen die behouden zijn. Daartoe werden we ook opgeroepen.
Wat dat betreft is er in Arnhem-Zuid nog erg veel te doen. Er ontstaat bezuiden de rivier de Rijn in feite een compleet nieuwe stad. Vlak om ons heen worden nieuwe wijken uit de grond gestampt.
Uit kontakten met mensen die zich daar vestigen merken we dat veel, vooral jonge, mensen het zich zelfstandig vestigen in een nieuwbouwwijk zien als een makkelijke mogelijheid om hun eventueel nog bestaande kontakten met een kerk te beeindigen.
Vlak om ons heen ligt dus een enorme uitdaging en verantwoordelijkheid waar we nog niet goed raad mee weten.
Dit voorjaar is een bezinning op onze evangeliserende functie als gemeente gepland, samen met ds. Eijer. Bezinning op hoe wij onze verhouding met andere kerken en evangelische gemeenten in Arnhem-Zuid zien staat eveneens op de agenda voor '88.

Een groeiende gemeente
De gemeente is gegroeid. Op 18-10-'81 begonnen we voor het eerst met samenkomsten in de aula van een Mavo-school in Zuid.
In doorsnee woonden 70 mensen de diensten bij. De leden van de gemeente die tot wijk Zuid behoorden woonden zeer verspreid, van Renkum westwaarts tot Huissen oostwaarts en tot bezuiden Nijmegen. Dat waren er ongeveer 50.
Met de komst van br. Ploeger als parttimevoorganger, september '83 zette de groei van het werk zich gestaag voort.
Het zangkoor Gedalja, de eerste tak van werk die in Zuid ontsproot, werkte erg gemeenschapbevorderend. De Gemeentebijbelschoolgroepen en andere bijbelstudiegroepen blijken een zeer belangrijke rol te vervullen in zowel de gemeenteopbouw als de aanwas van de gemeente. We zijn zeer dankbaar voor het GBS werk! In totaal telt de gemeente zes bijbelstudiegroepen, waaraan in totaal tussen de 70 en 80 personen regelmatig deelnemen! Twee nieuwe groepen staan voor '88 op stapel.
Sinds de start van het werk in Zuid heeft het werk zich getalsmatig verdubbeld. De gemeente telt 113 leden en in de diensten komen regelmatig rond 150 mensen.
Sinds ruim een jaar zijn we als gevolg van de groei ook van behuizing gewisseld. Een naburige aula van een andere schoolgemeenschap bood ons de ruimte om ook door de week de gemeenteaktiviteiten te kunnen ontplooien.
Zo kent de gemeente een bloeiende zustergroep, zich uitdijend zondagsschoolwerk en een enthousiaste jeugdgroep met jongeren in de leeftijd van 12 tot 16 jaar. De jongste tak vormt de muziekgroep die inmiddels enkele keren de gemeentezang heeft begeleid. Op dit gebied is onze gemeente extra met talenten gezegend.
Die groei bestaat voor het grootste deel uit mensen die uit andere geloofsgemeenschappen overkomen, soms na het hebben ervaren van geloofsvernieuwing, leidend tot een doopaanvraag.

Belangstelling voor Oost-Europa
Als onderdeel van de zendingsopdracht ziet de gemeente steun aan christenen in Oost-Europa. Zo is de helft van het paas- en kerstdankoffer in '87 bestemd voor steun aan twee bejaardenhuizen in Hongarije.
Ook besloot de gemeente een vaste relatie aan te gaan met een baptisten gemeente in de DDR, in Jena.
We stuurden bijbels in modern duits, werkmateriaal voor de zondagsschool en vaardigden in dit najaar een viertal broeders af om met zang en muziek mee te werken aan een evangelisatiecampagne van de gemeente in Jena. Wederzijds een zeer nuttige ervaring.
De gemeente aldaar telt ongeveer 110 leden, heeft een eigen gebouw (zie foto) en probeert alle mogelijkheden om het evangelie uit te dragen creatief te benutten. Het is de bedoeling dat de gemeentelijke zendingswerkgroep dit kontakt verder uitbouwt.
Dit naast de inspanning die de gemeente levert voor het zendingswerk samen met de andere IJsselgewestgemeenten, ten behoeve van de opleiding van predikanten in Kembe, Centraal Afrika.

Tenslotte
Bij al het werk dat er dit jaar te doen valt komt dan nog het zoeken van een opvolger voor br. Ploeger, die begin '89 65 jaar wordt. Ook blijven we de mogelijkheden voor het verwerven van een eigen ruimte verkennen.
Wij vertrouwen er echter op dat wanneer we blijven werken vanuit de ons in Mattheus 28 gegeven opdracht, ook de belofte die de Heer daar geeft op ons van toepassing is n.l.: "Ik ben met u tot aan de voleinding der wereld".

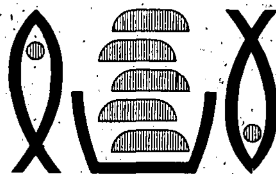
J.G. Brongers

103e jaargang nummer 4 - 28 januari 1988

dc

De Christen

Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

Kom eens uit uw hoekje

Hetty Lalleman

Op de zondagsschool zongen we regelmatig: "Jezus zegt dat Hij hier van ons verwacht, dat wij zijn als kaarsjes brandend in de nacht. Laat ons dan in 't duister held're lichtjes zijn. Jij in jouw klein hoekje en ik in't mijn".
Een liedje dat helemaal wáár is. Ieder in zijn eigen omgeving kan licht verspreiden en iets van Jezus laten zien. Alleen zit ik een beetje met dat "kleine hoekje". Bij sommige mensen wordt dat hoekje namelijk wel erg klein gemaakt. Ze kruipen er als het ware in weg. Ik heb het over mensen die vinden dat anderen de dingen veel beter kunnen dan zij. En die zich daarom maar wat verschuilen in hun eigen "kleine hoekje".
Tegen die mensen zou ik willen zeggen: probeert u daar eens uit te komen, en laat maar meer zien van uw eigen kostbare lichtje.

Waarom ik dit schrijf? Omdat ik er regelmatig over nadenk hoe het komt dat er zoveel werk ligt in allerlei gemeente- en landelijke aktiviteiten (Baptist en niet-Baptist), zonder dat er mensen zijn om die gaten op te vullen.
In de gemeente moeten raadsleden gekozen worden, en je kunt met veel moeite een paar namen bedenken. In het Uniewerk gaat het zoeken naar kandidaten binnenkort weer beginnen. Als je de AV al jaren volgt kom je vrijwel steeds dezelfde namen tegen. Dan weer in deze kommissie en dan weer in die, maar tegenkomen doe je ze. Meestal zijn het voorgangers die vaak gevraagd worden voor Uniewerk. Daar heb ik niets op tegen, maar deze mensen raken regelmatig overbelast en bovendien kan het hele werk zo bepaalde eenzijdigheden gaan vertonen.
Het zou goed zijn om mensen in de eigen gemeente te stimuleren hun gaven in een bepaalde richting te ontwikkelen.

Dat lijkt gemakkelijker dan het is. Er zijn nogal wat mensen die snel zeggen: "daar ben ik toch niet geschikt voor". (Anderen zeggen dit veel te weinig...). Maar alle dingen moet je leren en de gemeente zou ook in dit opzicht een leerschool kunnen zijn.
Een voorbeeld. Een gemeente heeft organisten tekort. Toch zijn er vaak genoeg mensen die een instrument bespelen. Misschien kunnen gemeenteleden die willen beginnen met muziekles, zich eens afvragen of dat niet een instrument kan zijn dat bruikbaar is in de gemeente. Misschien kan omgekeerd de gemeente wat kreatiever zijn met de talenten die aanwezig zijn.
Een organist zou je kunnen opleiden. Dat klinkt wellicht vreemd, maar begeleiden van de zang is een vak apart en dat leer je vooral door het te doen.
Als mensen uit de gemeente op een aardige manier iemand helpen om over zijn of haar drempelvrees heen te komen, als zij op een vriendelijke manier waardevolle aanwijzingen weten te geven, dan helpen ze mensen hun gaven te ontwikkelen en te gebruiken.
Dat kan op allerlei terreinen werken. Van belang is dat mensen zo eerlijk met elkaar om durven gaan, dat er fouten gemaakt en gekorrigeerd kunnen worden. Dan zal voor veel mensen de drempel voor bepaalde aktiviteiten lager worden.

Als gemeente kun je ook kreatiever leren omgaan met wat aanwezig is onder de leden. Als iemand wel kan tekenen, maar niet goed kan schrijven, laat hem dan het gemeenteblad eens illustreren. Als iemand niet goed uit zijn woorden kan komen op een Bijbelstudie, laat hij dan van tevoren een lied uitzoeken, dat uitdrukt wat hij bedoelt en zing dat aan het eind met elkaar.

Laten mensen eens uit hun "kleine hoekje" komen. Ze zijn er waardevol genoeg voor. Dat zal waarschijnlijk ook betekenen dat de 'voortrekkers' op bepaalde plaatsen een stapje terug doen en anderen helpen om verder te komen. Dat zou heel wat overbelasting kunnen voorkomen.

1988

Samen werken

DEZE WEEK

Even nadenken met....

R. Norel, Nieuw Buinen

Balans in ons geestelijk leven....

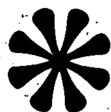
Wij dienen te waken voor éénzijdigheid in onze theologische opvattingen en ook in de uitwerking ervan in ons leven. Wij kunnen een Bijbelse waarheid overbelichten ten koste van een ander of andere, zodat je weinig of helemaal niet openstaat voor andere visies. Je kunt dan nooit je eigen opvattingen wijzigen. Als wij éénzijdig voedsel eten, kunnen wij allerlei ziektes krijgen. Zo is het ook als wij slechts open staan voor één kant van de waarheid. Je raakt dan gemakkelijk uit balans in je geestelijk leven.

Jezus Christus zelf is het volmaakte voorbeeld van een persoon wiens leven en woorden geheel in balans waren. Daarom zei Hij tegen de vrouw die overspel had gepleegd: "Ik veroordeel U niet (genade), maar ook: "Ga heen, en zondig van nu af niet meer! Nu, heb ik meermalen iemand dit horen citeren, die daarmee zeggen wou dat Jezus alles door de vingers zag, terwijl uit de woorden van Jezus blijkt dat genade en waarheid hand in hand gaan.

Nog een ander voorbeeld. Paulus schreef aan Timotheüs, dat God hem niet gegeven heeft een geest van lafhartigheid, maar van kracht, liefde en bezonnenheid (of orde, wijsheid) (2 Tim. 1:7). Dit is een advies om het geestelijk leven in balans te houden, want kracht zonder liefde en wijsheid of orde kan gemakkelijk uitlopen in fanatisme, liefde zonder kracht kan zwakheid worden waarvan anderen, als wij geen wijsheid bezitten, misbruik kunnen maken. De richter Simson, die in zijn leven en sterven duizenden Filistijnen doodde, had wel veel kracht, maar geen liefde en wijsheid. Hij had geen balans in zijn leven en dat werd zijn val.

Er zijn Christenen die veel nadruk op kennis leggen en daarom erg druk zijn met theologische haarkloverijen, die helaas steeds verwijdering brengen. Deze kennis dient echter in praktijk te worden gebracht. In het doen van Gods wil ligt onze kracht. Dan wordt Gods woord vlees in ons, d.w.z. een deel van ons. Echter alles wat we doen en ervaren dient getoetst te worden aan Gods Woord.

Laten wij allen Geest-vervulde Christenen zijn, die vol kracht, liefde en wijsheid zijn, maar tegelijk ook uit gebalanceerd zijn in woord en daad, zodat we niet vallen, en goede getuigen zijn.

Doop als ja-woord

"Ik zou mij nooit durven laten dopen", zei mijn kollega waar ik op een bedrijf mee samenwerkte.
Hij was een getrouw lid van de nederlandse hervormde kerk, en kwam uit de kringen waar men gelooft dat pas in de eeuwigheid zal blijken of je behouden bent.

Het gesprek ging over wat we geloofden. Ik had hem verteld hoe wij de doop bezien. Als belijdenis en bevestiging van ons geloof in de Here Jezus Christus en zijn verlossingswerk.
Nu, de zekerheid dat hij daarbij zou horen miste hij. Dus zou hij zich niet durven laten dopen. Toen heb ik maar gezegd dat me dat verbaasde. Zijn kinderen had hij zonder bezwaar laten dopen...
Er bleek wel uit dat het gemakkelijker is om de beslissing te nemen voor anderen - de kinderen - dan voor jezelf. En waarschijnlijk komt de betekenis van de doop zoals wij die voltrekken veel indringender op mensen af dan bij de besprenging van baby's. Hoewel toch het "doop formulier" van de kinderdopende kerken grotendeels een goed gefundeerde uitleg geeft van de "doop".

Doop vraagt om een beslissing
Om zich te kunnen laten dopen moet de mens een beslissing nemen. Een besluit. En met dat besluit leg je je vast en ga je een verbintenis aan.
Je kunt daar een hele tijd omheen draaien. En we zijn vaak ware meesters in het bedenken van argumenten. Maar de diepste redenen kunnen zijn de angst om ons te binden, en de wetenschap dat het met de doop menens moet worden met het volgen van Jezus, de stap uit het oude leven vandaan in het nieuwe.
In de doop zit het beslissingskarakter van Romeinen 10:9 en 10: Want indien gij met uw mond belijdt dat Jezus Heer is, en met uw hart gelooft dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, zult gij behouden worden; want met het hart gelooft men tot gerechtigheid en met de mond belijdt men tot behoudenis.
Iemand zou kunnen zeggen: Het is toch voldoende om met het hart te geloven? Dat is toch waar het op aan komt? Waarom dan nog de belijdenis van de mond, en in het verlengde daarvan de doop?
Tussen het geloof van het hart en de belijdenis van de mond zit het moment van de beslissing, de aanvaarding. Je kunt iets van plan zijn, je kunt je in je hart al vergaand voorgenomen hebben om iets te doen. In dit geval Jezus volgen. Maar zolang je je daar niet openlijk over uitgesproken hebt, heb je het nog niet vastgelegd. Je hebt het nog niet onder getuigen aanvaard. Je kunt er nog niet op aangesproken worden.
Daarom is de doop een ja-woord. Liever gezegd: De ja-daad.

Antwoord op Gods daad
Aan de doop gaat Gods daad van eeuwen geleden vooraf. Het sterven en de opstanding van Jezus Christus. Het keerpunt in de menselijke geschiedenis van zonde en oordeel.
Dat keerpunt dient zich af te spelen in het leven van ieder persoonlijk.
Gods grote daad op Golgotha en in de hof van Jozef van Arimatea vraagt om een daad van onze kant, waarin de verlossende daad van God aanvaard wordt.
Daarmee is de doop ook getekend als antwoord-daad, als daad van aanvaarding van de verlossing in Jezus Christus.

H.G. de Winkel

WAT MENSELIJK IS!!!!

Wie hoorde het al niet in zijn kinderjaren? Vergissen is menselijk.
Al gauw leerden we te antwoorden: en misselijk. Want de vergissing van een mens kan erg vervelende, soms ruïneuze gevolgen hebben voor anderen.
Weet u wat ook menselijk is? De schuld voor het menselijke vergissen zoeken bij anderen! O, wat zijn we daar handig in. Als ouders, als kinderen. Ook als gelovigen. Want erkennen dat je je vergist hebt, kan zo pijnlijk zijn voor het eigen ik.
Maar we vergeten dan vaak dat het zoeken van verontschuldigingen voor onze eigen vergissingen bij anderen, voor de anderen pijnlijk en vaak meer dan dat is. Het zoeken van de schuld bij anderen kan voor anderen vernederend zijn, een ontkenning van hun mondigheid en volwassenheid.

Leren in het geloven volwassen te worden, zal er ook toe leiden het maken van fouten als een eigen onvolkomenheid te aanvaarden. Zich vergissen is menselijk, ook voor een gelovige, en daar hoef je geen verontschuldigingen te zoeken. Niet willen aanvaarden dat je je kunt vergissen brengt je op de weg van de valse volmaaktheid. Een volmaaktheid die alleen in de eigen verbeelding bestaat, maar die voor God geen enkele overtuigingskracht en waarde heeft.

P.

JEZUS EN DE WIJN

J. Reiling

Jezus was geen geheelonthouder! Voor veel bijbellezers is dat zo ongeveer het belangrijkste wat in het verhaal van de bruiloft te Kana te bieden heeft. Anderen prijzen zich gelukkig dat onze Heiland kennelijk een bruiloftsfeest niet schuwde en dus hoeven wij dat ook niet te doen. Maar als het verhaal in Johannes 2 niet meer te zeggen heeft dan deze twee dingen, dan kunnen we het zonder schade overslaan. Wat zou dat 'meer' dan wel kunnen zijn?

Het verhaal

Laten we om te beginnen eens wat nader kijken naar het verhaal.

Als vertelling is het eigenlijk erg incompleet. Er is een bruiloft en Jezus' moeder was er en Hijzelf en zijn leerlingen waren ook uitgenodigd. Of ze familie waren of goede kennissen wordt niet verteld. Dat doet er blijkbaar niet toe. Dan raakt de wijn op en dat wordt zo terloops verteld alsof dat heel gewoon is op een bruiloft. Maria merkt het en vindt kennelijk dat haar zoon daar iets aan moet doen. Hoewel Jezus daar niet op ingaat, verwacht ze toch dat Hij nog wel iets aan zal doen en daarom zegt ze tegen de bedienden dat ze precies moeten doen wat Jezus tegen hun zal zeggen.

Zo gebeurt het ook. Er staan zes stenen watervaten en Jezus geeft de bedienden opdracht om die te vullen. De zes vaten zijn samen goed voor vijf à zeshonderd liter water. Op Jezus' aanwijzing scheppen de bedienden water uit een van de vaten en geven dat aan hun chef om te proeven: hij proefde een uitstekend wijntje en vond het vreemd dat die voortreffelijke wijn nu pas kwam. Wat er verder gebeurde en hoe de verbaasde bruidegom reageerde op de plotselinge verschijning van zo'n voortreffelijke wijn wordt ons niet onthuld. Ook het wonder zelf wordt niet rechtstreeks verteld. Het gebeurt ongemerkt.

Kortom: het verhaal zelf geeft ons weinig houvast over de toedracht en de betekenis van het wonder. Oppervlakkig valt er dus niet zoveel aan af te lezen. Gelukkig komt de evangelist ons te hulp in zijn eigen commentaar aan het eind van het verhaal. Vanuit zijn gezichtspunt willen we het verhaal nog eens weer opnieuw gaan lezen.

Eerste signaal

Wat daar op die bruiloft in Kana gebeurde is meer dan het oog waarneemt. Het is het begin van Jezus' tekenen, zegt de evangelist. Hij gebruikt het woord wonder practisch nooit en zeker niet in verband met de dingen die Jezus doet. Voor hem zijn dat geen wonderen maar signalen. Een signaal duidt altijd op iets anders. Het wonder van de verandering van water in wijn heeft op zichzelf geen betekenis maar is een signaal van Jezus' heerlijkheid. Dat woord drukt in het getuigenis van Johannes altijd uit dat Jezus van God komt en bij God hoort. Heerlijkheid is iets dat alleen God eigen is en als Jezus op aarde rondgaat en dingen doet, dan zijn dat signalen dat God zelf in actie is. Het signaal is niet meer dan een flits. Jezus is nog niet verheerlijkt, lezen we in 7:39. Maar het signaal is niet mis te verstaan en de leerlingen die met Jezus ter bruiloft waren genodigd begrepen het en geloofden in Hem.

Het gaat dus niet om de bruiloft en niet om de wijn en evenmin om Jezus' houding tegenover het schone feest en het edele vocht maar om Hemzelf en om God die achter Hem staat. Er is in het evangelie van Johannes geen verhaal te vinden waarin het niet gaat om Jezus zelf en het geheim van zijn persoon. Het verhaal van de bruiloft in Kana vormt daarop geen uitzondering.

Symboliek

Wanneer we dit eenmaal hebben gezien wordt de symboliek van het verhaal ook zichtbaar. Het vierde evangelie is vol symboliek. Soms komt dit tot uitdrukking in een enkel woordje dat de evangelist aan het verhaal toevoegt, soms krijgen woorden en dingen een diepere betekenis door het verband waarin de evangelist ze plaatst. Dat laatste is hier het geval.

Waar het gaat om een flits van Jezus' heerlijkheid daar gaat het tegelijkertijd om het heil dat God heeft beloofd. Zo wordt in dit verhaal de wijn die Jezus schept een symbool van het messiaanse heil waarvan de Schrift spreekt. In verschillende heilsbeloften van het Oude Testament wordt de wijn vermeld als een teken van dat heil. Ik noem Amos 9:13 en 14, Hosea 14:7 en Jeremia 31:12. Tegen deze achtergrond wordt ook de overvloed aan wijn begrijpelijk. Vijfhonderd liter is meer dan 700 flessen en dat is zelfs voor een feest dat een week duurt heel veel. Maar in het verhaal van Jezus' heerlijkheid wordt het een teken van de overvloed die Jezus biedt.

Ook de nadrukkelijke opmerking dat de zes stenen vaten er stonden omdat het joodse reinigingsgebruik dat voorschreef, krijgt in deze samenhang betekenis. Voor de Joden van Jezus' dagen en daarna betekenden de reinigingsvoorschriften meer dan wij ons kunnen indenken. Zij hechtten er grote waarde aan want zij wisten zich het volk van God dat zijn eigen identiteit niet mocht prijsgeven door in dagelijkse dingen gelijk te worden aan de wereld om hen heen. De reinheidsvoorschriften dienden er voor om de grenzen tussen henzelf en de wereld zichtbaar en instand te houden.

Maar met Jezus' verschijning wordt het water dat bestemd was voor de reiniging veranderd in de messiaanse feestwijn. Daarmee trekt Jezus ook de reinigingsvoorschriften naar zich toe: ze gaan op in het messiaanse heil dat Jezus belichaamt en brengt.

Jezus' moeder

Eén persoon is tot nu toe in de schaduw gebleven. Zij is de moeder van Jezus. Zo noemt Johannes haar twee keer in dit verhaal en ook overal elders in zijn evangelie. De naam Maria gebruikt hij alleen als het gaat om die andere Maria's die in Jezus' leven voorkomen, Maria uit Magdala en Maria de zuster van Martha en Lazarus.

Vaak komt Jezus' moeder niet in dit evangelie voor. Eigenlijk alleen hier en bij Jezus' kruisiging. Ook dat is niet zonder bedoeling door de evangelist zo neergezet. Hier probeert Maria haar zoon naar voren te schuiven als degene die in de nood van het ogenblik zal kunnen voorzien. Zij wekt Jezus op om er iets aan te doen en geeft de hoop niet op als Jezus haar eigenlijk heeft afgewezen. Ze wordt in die hoop niet beschaamd want Jezus doet er iets aan. Maar Maria komt niet weer in het beeld want wat zij van haar zoon wilde gebeurde wel maar op zo'n manier dat het tegelijkertijd volledig verbleekte en zijn betekenis verloor.

Jezus' antwoord klinkt ons bijna hard in de oren maar dat getuigt niet van een gebrek aan respect voor zijn moeder. Het gaat in Jezus' leven om andere dingen dan waar zijn moeder aan denkt. Het gaat om zijn uur. Dat is nog niet gekomen. Het komt ook niet tijdens het wonder dat Hij doet. Het komt pas als Hij in Jeruzalem de Grieken ontmoet die Hem wel willen spreken. Dan weet Hij dat het uur van de ware verheerlijking is gekomen. Die verheerlijking voert Hem uiteindelijk naar de dood en als Hij staat in het aangezicht van de dood is zijn moeder er weer. Dan is niet alleen het uur van Jezus gekomen maar ook dat van zijn moeder.

Zo geeft de evangelist Johannes de geheimen van zijn evangelie prijs aan allen die zijn hele werk aandachtig lezen vanuit het ene gezichtspunt: het gaat om Jezus en Jezus alleen. Want Hij is degene die God gezonden heeft.

Welkom familie Paas in Noordbergum

Het was zondag 10 januari voor de gemeente Noordbergum een feestdag: bevestiging van onze nieuwe voorganger.
In een propvolle kerk werd ds. J. Paas aan de gemeente verbonden door oud-voorganger ds. Sj. v.d. Laan. Wat een geweldige, blijde en sfeervolle dienst! Een dienst waarin wij ervoeren dat de Heer in ons midden was.
In de toespraak van br. v.d. Laan, bepaalde hij ons bij de geestelijke wapenrusting (Efeze 6:10-18).
Een uitrusting, die wij, zowel voorganger als gemeentelid, nodig hebben om het evangelie van Jezus Christus, onze Heer te verkondigen en uit te dragen. Want dan zullen we bestand zijn om de vurige pijlen van de macht der duisternis te weerstaan.
Na de bevestiging en het bidden om Gods onmisbare zegen voor onze nieuwe voorganger br. Paas, sprak deze over het volgen van Jezus (Lucas 9:57-62). Een gedeelte waarin wij misschien ons zelf kunnen herkennen. Maar de Heer vraagt een ongedeeld en toegewijd hart. En met zo'n hart en met de geestelijke wapenrusting aan, kunnen wij als voorganger en gemeente onze Heer dienen.
Van verschillende sprekers mochten wij als gemeente de felicitaties in ontvangst nemen en werd br. Paas Gods zegen toegewenst.
Een dienst om niet te vergeten, waarin we de verbondenheid met elkaar zo duidelijk mochten ervaren. Een dienst die we mochten en konden besluiten met:
"Lof, aanbidding, dank en ere,
Vader, zij U toegebracht".
's Avonds was er een begroetingssamenkomst, waarin gemeente en vrienden, met ons nieuwe voorgangersgezin konden kennismaken.
In een goed verzorgd programma werden alle takken van arbeid naar voren gebracht. Afgewisseld door zang, een gedicht of een woord. Het was fijn op een ongedwongen wijze bij elkaar te zijn.
Zo luisterend en pratend leer je elkaar wat kennen en zo mogen wij samen verder, samen in dienst van de Heer. O, wat een dag. Dank U Heer.

J. Kloetstra

Baptistengemeente Ede naar ander gebouw

De Baptistengemeente Ede is voor de plaats Ede een vrij jonge kerkelijke gemeente. Na een korte tijd diensten te hebben gehouden in de Aula van een schoolgebouw, komt deze gemeente sinds september 1980 's zondags samen in de Aula van de Gemeentelijke Muziekschool in Ede. De groei van de gemeente door de groei van het aantal leden, vrienden en min of meer regelmatige bezoekers is de laatste tijd voortdurend doorgegaan.
Al geruime tijd was de Aula van de Muziekschool eigenlijk te klein om het groeiend aantal bezoekers van de diensten te kunnen ontvangen. Het was dus nodig om een grotere ruimte te vinden voor de diensten en de nevenaktiviteiten. Hierover vindt thans nog nader onderzoek plaats om eventueel te komen tot de aanschaf van een eigen gebouw.
In afwachting hiervan is besloten om tijdelijk uit te wijken naar een grotere ruimte voor de zondagmorgens. Deze ruimte is gevonden in het kerkelijk centrum De Open Hof aan de Hoflaan in Ede-Velthuizen. Daar dit gebouw op zondagmorgen reeds in gebruik is, zal tijdelijk het aanvangstijdstip van de diensten op zondag 15.30 uur zijn.
Op zondag 7 februari zal de eerste dienst in De Open Hof worden gehouden. Deze dienst zal geleid worden door ds. H.G. Boskamp, de voorganger van de Baptistengemeente te Ede. Tijdens de dienst zijn er creches voor de allerjongsten en zondagsschoolgroepen voor de basisschoolkinderen.
Belangstellenden zijn van harte welkom.

UIT DE GEMEENTEN

Winschotense oliebollen voor Ethiopië

De baptisten gemeente te Winschoten heeft een succesvolle aktie gehouden om een bijdrage te kunnen leveren aan de hongersnood in Ethiopië.
Er werden oliebollen verkocht, en de gemeente kon *f* 3.355.-- overmaken voor de leniging van de nood.

Diefstal in Winschoten

In de nacht van 13 op 14 januari hebben onverlaten de geluidsinstallatie gestolen uit het kerkgebouw van de gemeente in Winschoten.
De waarde bedraagt enkele duizenden guldens. Bovendien werden alle kastdeuren opengebroken. De dieven zullen niet bekend geweest zijn met het gebouw, want inplaats van de branddeur en -trap te gebruiken - de kerkzaal is boven - heeft men zich via een touw met knopen naar beneden laten zakken.
Er zijn geen sporen gevonden waaruit blijkt hoe de dieven binnen gekomen zijn. Het vermoeden bestaat dat men tijdens een zangrepetitie binnen gekomen is en zich heeft laten insluiten.

De W.

De G.B.S. - wat heb je eraan?

Samen bezig zijn met de Bijbel - wat heb je daaraan?
Ieder die deelneemt aan een G.B.S.-groep kan deze vraag op eigen manier beantwoorden omdat in iedere groep, ook al is de gespreksstof dezelfde, het gesprek en het onderlinge contact weer anders verloopt.
Het onderstaande gedicht, dat in een van onze gemeenten door een deelneemster werd gemaakt vóór en voorgedragen in een G.B.S.-zondagdienst, geeft zovéél weer van wat er gebeurt in een gespreksgroep rond het Woord van God, dat ik het graag aan u door wil geven.

In onze groep van GBS-ers
voel ik mij rustig en vertrouwd;
en dat is nodig als we praten
over dat wat ons bezig houdt.

Een tekst - wel honderd maal gelezen -
heeft soms niet veel betekenis meer.
Maar als ik luister naar die ander
zie ik opeens Gods bedoeling weer.

Elkaar te zeggen wat je blij maakt,
elkaar troosten in verdriet,
dat is echt gemeenteleven,
dat kun je in je eentje niet.

Samen denken, samen praten,
samen lezen in Gods Woord,
geeft je dat gevoel van rijkdom
te weten dat je bij Hem hoort.

Zo kunnen we leren van elkander
met de bijbel in de hand.
Gods Woord, de leidraad voor ons leven,
houdt voor ons allen eeuwig stand!

Werkgroep voorlichting gemeente Bijbelschool
Mw. M.J. Olijslager

ADVERTENTIES
ook huwelijks- en rouwadvertenties moeten *niet* naar de eindredakteur gezonden worden, doch naar de administratie van De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin.

UIT DE UC

Op maandag 18 januari hield de Commissie der Unie haar eerste vergadering van 1988.
Van de mededelingen die doorgegeven werden betroffen er een aantal de vertegenwoordiging van de UC bij intredediensten.
Een mededeling van andere aard was dat voorzitter van de UC, ds. Anne de Vries, was uitgenodigd voor de nieuwjaarsreceptie van H.M. koningin Beatrix, op 12 januari in Den Haag. Het Koninklijk huis spreidt de uitnodigingen aan de kerkgenootschappen, zodat onze Unie slechts eenmaal per vier jaar vertegenwoordigd is.
Een andere mededeling, eerder in het dagelijks bestuur gedaan, was een bezoek van br. De Winkel aan de Trinity Baptist Church in Wassenaar. Deze Engels sprekende gemeente bestaat nu ongeveer 4 jaar, en is aangesloten bij de federatie van Engels sprekende baptisten gemeenten in Europa, die ook lid is van de Europese Baptisten Federatie, de EBF. De gemeente in Wassenaar stelt een goede verhouding tot onze Unie zeer op prijs en nodigde br. De Winkel uit voor een kennismaking. Men kerkt nog in een cultureel centrum, doch heeft een kerkgebouw van de Gereformeerde Kerk in Wassenaar kunnen kopen dat al enige tijd leeg stond.
De Unie Commissie was met deze vergadering met één lid uitgebreid, want de ECU had besloten om, nu br. De Winkel het algemeen secretariaat waarneemt, haar voorzitter br. Wijchers te benoemen tot lid van de UC namens de ECU. Daarmee is br. De Winkel thans adviserend lid.
In de vergadering kon ook de uitslag bekendgemaakt worden van de stemming over de tweede docent. Zeer veel gemeenten hebben de stembiljetten ingezonden, en met slechts enkele stemmen tegen hebben de gemeenten de benoeming van ds. Y. Horjus te Harlingen goedgekeurd.

Gesprekken
Zoals gebruikelijk werden in de vergadering een groot aantal ingekomen stukken behandeld. Daarnaast was er tijd ingeruimd voor een gesprek met de ECU, en later met de vertegenwoordiger van de RCOB.
Het beleid van de UC is om in de toekomst regelmatig kontakt te hebben met de diverse Unie-organen, teneinde geïnformeerd te worden over hun arbeid. Het brede terrein van ons Uniewerk laat niet toe dit binnen een jaar te realiseren, zodat hiervoor wel twee jaar gerekend moeten worden.
Voor deze vergadering was dus de ECU uitgenodigd, waarvan behalve de voorzitter en de vice voorzitter, die reeds in de UC aanwezig waren, de zrs. R. Kos en E. Germeraad en br. Chr. Eijer verschenen.
Br. Wijchers kon melden dat het fijn gaat in de ECU. De verstandhouding is prima. Er zijn wel wensen. De voornaamste daarvan is wel om te komen tot een honderd procent dienstverband voor de evangelist. Zijn tijd voor ons werk is voor honderd procent bezet, de betaling negentig procent. De ECU zal ook met een voorstel op de AV komen om daar voor 1989 verbetering in te brengen.
Het wensenlijstje van de ECU bevat verder een uitbreiding van het campingwerk. Met vreugde en enthousiasme hebben in de zomer van 1987 een aantal jonge mensen gewerkt op de camping Gortersmient op Texel, doch anderen moesten afgewezen worden. Er wordt gezocht naar een tweede camping. De jongelui dragen zelf een belangrijk bedrag bij aan de kosten, maar ECU-steun is nodig, en dat zal de begroting moeten verhogen.
Uit het gesprek kwam ook de moeilijkheid naar voren om uit de conferenties te Dalfsen, de "Werkbijeenkomst voor Gemeente en Evangelisatie" iets naar de gemeenten over te brengen. Deelnemers ervaren het als zeer inspirerend en leerzaam, doch hoe brengt men het in de gemeente? De ECU, speciaal de WSE, heeft dit al deels ondervangen door de inleidingen van de conferentie uit te geven in brochurevorm. Deze brochures vinden goed aftrek, enkele moesten reeds herdrukt worden.

RCOB
Na de ECU werd ds. G. Vegter ontvangen, die de Unie vertegenwoordigt in de Raad voor Contact en Overleg omtrent de Bijbel, de RCOB. Secreatris van deze raad is ds. J. Broertjes te Rijswijk, die tegens secundus is voor onze Unie.
Br. Vegter informeerde de UC over de structuur en het werk van de RCOB. Deze bestaat uit een moderamen van 7 leden en de eigenlijke raad van 20 leden plus het moderamen. De Raad fungeert o.a. als kontaktorgaan tussen de kerken en de bijbelgenootschappen, en houdt zich bezig met allerlei vragen rondom het bijbelgebruik, het vertalen en de stimulering van het bijbellezen. In de "Alvernaconferenties" worden ook allerlei onderwerpen dienaangaande besproken. Enige tijd geleden werd onder auspiciën van de Raad ook een Teleac cursus samengesteld: "De Bijbel, wat is dat voor een boek?"
Een dergelijke cursus voor een breed publiek draagt een wat neutraal karakter, en moet door de voorgangers, die er op in willen haken, zelf wat ingekleurd worden.
Een van de bekendste aktiviteiten van de RCOB is de Bijbelzondag, jaarlijks te houden op de laatste zondag van januari. Daaraan gekoppeld wordt dan de Bijbelweek, en sinds kort laat men dit om praktische redenen samenvallen met de interkerkelijke gebedsweek voor de eenheid van de kerken. Men kan echter Bijbelzondag en -week ook los zien van de gebedsweek.
Zover enige details uit de informatie van ds. Vegter.

Noodfonds
In de vergadering werd besloten om vanuit het Noodfonds *f* 5.000.-- beschikbaar te stellen voor de watersnoodramp in Bangladesh, en eveneens *f* 5.000.-- voor de nood in Ethiopië. De bedragen zullen via de BWA worden overgemaakt.
Verder zal bekeken worden welke hulp wij verder nog kunnen geven aan de gemeenten in Nicaragua.

H.G. de Winkel

Zondag 7 februari: BWA-zondag
Baptisten Wereld Alliantie

Idee ter navolging?

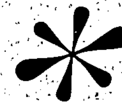
In De Schakel, maandblad van de gemeente te Drachten, vonden we de rubriek "Thuiszittenden". Daarin schrijven mensen die aan huis gebonden zijn en dus niet de samenkomsten kunnen bezoeken een klein stukje, waarin ze iets vertellen over hun wel en wee.
Het is een direkter kontakt met de thuiszittenden dan alleen maar de vermelding op zondagmorgen en in het maandblad. Er wordt niet over hen gesproken en geschreven, maar ze laten zichzelf "horen".
In hetzelfde nummer vonden we een stukje van Feikje van der Haak: De gelijkenis van het kopje koffie.
Lekker hoor, zo'n kopje koffie. Je kunt er zo echt van genieten.
Maar wat is nou een leeg kopje waard? Niet veel. Het staat er maar te staan; het heeft geen enkele funktie, geen zin.
En wat is koffie zonder kopje? Dat is ook onzin, want zonder kopje kun je koffie niet drinken. Je hebt het kopje nodig.
Het is net zo met ons geloof. Uiterlijke vormen zijn nodig: kerkdiensten, gebed, bijbel lezen, zingen. Maar wat zijn zulke uiterlijke vormen waard als er geen inhoud in zit? Als er geen relatie met God is, geen aanbiddend hart? Dan zijn kerkdiensten enzovoorts net als dat kopje zonder koffie: zonder zin, nutteloos.

't Is toch de *inhoud* waar we van kunnen genieten?

Een prachtige studiebijbel

Op de "markt" van boeken bij de bijbel is een reeks uitgaven verschenen onder de titel "Studiebijbel". De eerste twee delen zijn gereed gekomen van een serie, die in 16 delen het gehele Nieuwe Testament zal omvatten. Dat is nogal wat, maar als "naslagwerk" wel de moeite waard!
Sla je het boek open, dan zie je op de linkerpagina twee verzen in de oorspronkelijke Griekse tekst met daaronder twee Nederlandse vertalingen afgedrukt: de Statenvertaling en de NBG-vertaling 1951. Op de rechterpagina zijn in de eerste kolom de verschillen tussen elf bijbelvertalingen gepresenteerd (5 Nederlandse, 3 Engelse, 2 Duitse en 1 Franse). De brede rechterkolom biedt commentaar op de beide bijbelteksten, die per twee "opengeslagen" pagina's aan de orde zijn.
Naast deze vers-voor-vers commentaren zijn er in elk deel artikelen opgenomen - "excursen" genoemd - over bepaalde onderwerpen, b.v. tijd en plaats van het ontstaan van Paulus' brieven, de bergrede, de uitzendingsrede, de rede over de laatste dingen.
Twee dikke boeken (800 en 1000 pagina's) resp. over het Evangelie naar Mattheus en over de brieven Galaten tot en met Filemon zijn het begin van een naslagwerk, dat best in de boekenkasten van vele Baptisten gezinnen mag staan. Wie meer van een gelezen bijbelgedeelte wil weten, kan daar uitstekend terecht!
Deze serie heeft vele medewerkers uit verschillende kringen en kerken, die onder leiding van een redactieteam bezig zijn. Onder hen kom ik de naam tegen van de Baptisten theoloog drs. P.J. Lalleman te Apeldoorn. Het idee voor deze uitgave voor het Nederlandse taalgebied is overgenomen uit het buitenland - met name uit Scandinavië. Het is de eerste keer, dat in het Nederlands een studiebijbel verschijnt, die aan mensen, die het Grieks niet machtig zijn, de mogelijkheid biedt, om de oorspronkelijke bijbeltaal te lezen. Jammer is wel, dat men voor de Griekse tekst de z.g.n. "Textus Receptus" heeft verkozen boven de nieuwste Griekse tekstuitgave, die juist teruggaat op **oudere** handschriften. Voor de goedwillende en oplettende gebruik(st)er is dit geen overwegend bezwaar.
Waarom ik - geen redacteur van ons blad - hierover schrijf?
In de RCOB (Raad voor Contact en Overleg 14 kerken - ook onze Unie - en drie bijbelorganisaties officieel lid zijn) is de vertegenwoordiger van de Broederschap van Pinkstergemeenten - drs. Van Veelen, medewerker aan deze reeks - met het verzoek gekomen deze nieuwe uitgaven te willen recenseren.
Daar de Raad er veel aan gelegen is het gebruik van de bijbel zoveel mogelijk te bevorderen, is er een flink deel van een moderamenvergadering aan gewijd.
Het opvallende was, dat alle aanwezigen van vijf verschillende kerken een positief oordeel over de inhoud hadden. De commentaren zijn rustig, evenwichtig van toon, van goed niveau en instructief, gezien vanuit een gematigd conservatief standpunt. De serie zou goed passen in bibliotheken van kerken en gemeenten voor de leiding van clubs en verenigingen. Een serieus en omvangrijk werk!
De kosten?
Gezien de kwaliteit van inhoud en uitvoering (stevig gebonden in mooie kaft) niet hoog: f 90.-- per deel of totaal f 1.440.-- voor alle 16 delen, of f 30.-- per maand totdat het eindbedrag is bereikt.
Het is nodig je voor de gehele reeks in te schrijven, want van de oplage van 3500 exemplaren zijn al 3000 door abonnees besteld.
Wie de reeks wil hebben, doet goed redelijk snel in te schrijven bij uitgeverij "In de Ruimte", Insingerstraat 39, 3766 MA Soest.

Broertjes

Getuigen van het licht der wereld

In "De Christen" van 17 december 1987 schreef ds. De Winkel onder het opschrift "U is heden de Heiland geboren" o.a. het volgende:
...De mens náást ons en bóven ons, Jezus Christus, GODS Zoon. Wat een geborgenheid voor onszelf! Wat een machtige boodschap vóór de mensen om ons heen!...
Omdat wij in Sliedrecht geen vergunning hebben om door de plaats zélf heen te rijden maar wél om bij winkelcentra te staan, grepen wij die gelegenheid aan om in de Kerstweek daar het Evangelie van CHRISTUS te brengen. Zodoende evangeliseerden wij met de geluidswagen op zaterdag 19 december van 13.00 tot 16.00 uur onder gunstige weersomstandigheden.
Daar wij op de promenade stapvoets mochten rijden, bereikten wij heel wat mensen, die aan het winkelen waren. We ontmoetten veel luisterende mensen en hadden heel wat gesprekken. Op een gegeven moment kwam er een jongeman naar mij toe en zei: "Mag ik u de broederhand reiken? Ik heb zelf óók de HEER JEZUS leren kennen. Ja, nog maar 2 jaar geleden, maar ik ben zó gelukkig met het geloof. Je zou het de mensen willen geven."
Toen hebben we hem gezegd, dat wij, als christenen, dienen te getuigen, doch dat GOD door Zijn Heilige Geest o v e r t u i g t! Daarmee was hij het ongetwijfeld eens, hoewel hij nog verwees naar 2 Corinthe 5 vers 11.
Op de dag vóór Kerst, donderdag 24 december, waren wij 's middags met de geluidswagen in EINDHOVEN. En temidden van de honderden winkelende mensen op de promenades in het centrum van die stad mochten wij in deze bekende lichtstad getuigen van het L i c h t der wereld, dat reddend is verschenen! Als je openlijk op straten en pleinen het Evangelie brengt krijg je uiteraard ook negatieve reakties, maar we hebben al voor hetere vuren gestaan. Het bleef bij 'opmerkingen' af en toe en wij zijn zó dankbaar voor de vrijheid van godsdienst, die wij in ons land nog genieten!
Een speciale bemoediging in Eindhoven kwam later in de middag toen de "Er is Hoop"-bus van het Instituut voor Evangelisatie de promenade op kwam rijden. Toen werd ons bovendien in de bus een kop hete koffie aangeboden en dat wou er wel in met die kou. Het was in ieder geval veel meer dan een 'beker koud water'.
Overigens heb ik voor Eindhoven een doorlopende vergunning, zodat we daar heen kunnen gaan wanneer we maar willen!
In de regio echter willen we vooral op deze doeltreffende manier doorgaan om het Goede Nieuws te prediken. Wij mochten het in 1987 voor de eerste maal doen in samenwerking met de Baptistengemeente te Spijkenisse. Intussen willen wij voorbereidingen treffen om dat in 1988 óók, samen met de Baptistengemeente in Pernis, te realiseren.
Graag zien wij verdere reakties van andere gemeenten tegemoet. Alles doen we pro Deo, maar vergoeding van reiskosten wordt op prijs gesteld.
Tenslotte bevelen wij deze arbeid in uw aller voorbede aan.
Met zegenwensen en hartelijke groeten,

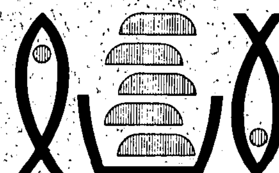
Uw Wim J. van der Leer
Haringvlietstraat 93
3313 EB Dordrecht
Tel. 078-160528

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs f 46,- per jaar; buitenland f 64,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelincklaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

"Volle verzeek'ring, Jezus is mijn"

In alle rust en in de zekerheid van het geloof is van ons heengegaan, mijn lieve vrouw en mijn lieve moeder

Grietje Henderike Lever

* 31-03-1940 + 13-01-1988

Psalm 121

L. Super
José

7742 EB Coevorden,
E.E.G.laan 51

De begrafenis heeft op 18 januari plaatsgevonden

"Volle verzeek'ring, Jezus is mijn"

Op 13 januari is van ons heengegaan naar haar Heer en Heiland onze zuster

Grietje Henderika Lever
echtgenote van L. Super

op de leeftijd van 47 jaar

Baptistengemeente Coevorden

In vast vertrouwen op haar Heer en Heiland is van ons heengegaan onze zuster

Douwina Kuipers
weduwe van J. Niemeijer

In de gezegende leeftijd van bijna 79 jaar

5 januari 1988

Baptistengemeente
Tweede Exloërmond

Door haar Heer thuisgehaald op de leeftijd van 73 jaar onze zuster

Rinske Postma-v.d. Meer

Verlost door het dierbaar bloed van Christus.

22 december 1987

Baptistengemeente Noordbergum

Johannes 14 vers 2
"In het huis mijns Vaders zijn vele woningen"

Voor ons toch nog onverwacht heeft de Heer tot Zich genomen onze broeder

S. Beishuizen

op de leeftijd van 83 jaar

29 december 1987

Baptistengemeente Delfzijl

Romeinen 8 vers 38-39
"Want ik ben er zeker van dat niets of niemand ons zal kunnen scheiden van de liefde van God".

Na een kortstondige ziekte heeft de Heer tot Zich genomen onze broeder

S. Ritsema

op de leeftijd van 58 jaar

7 januari 1988

Baptistengemeente Delfzijl

Zo de Heer wil, hopen onze geliefde ouders K. Baptist, A. Baptist-Smalbil op 10 februari de dag te mogen gedenken dat ze 65 jaar getrouwd zijn. Dat de Heer hen nog wil sparen is de wens van hun dankbare kinderen, klein- en achterkleinkinderen.

Gez. 117 1,2,4 uit L. en G.

adres: K. Baptist
20 Road West RRI
Mount Hope
Ontario - Canada - LOR IWO

MEDEDELINGEN

Het nieuwe adres van Dhr. H.B.J. Heymeyer, Haarlem is, Wouwermanstraat 6 rd, 2033 XG Haarlem.

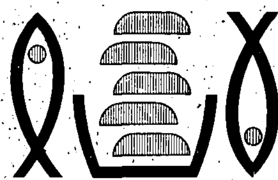
De nieuwe sekretaris van de baptisten gemeente Leeuwarden is Dhr. J. van der Schaaf, Dennenstraat 81, 8924 CH Leeuwarden.

dc

103e jaargang nummer 5 - 4 februari 1988

De Christen

Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

DE EMANCIPATIE VAN DE BAPTISTEN

H. Ploeger

Er zijn er - ook in onze gelederen - die zeggen dat onze baptisten gemeenschap sinds de laatste wereldoorlog geëmancipeerd is. Niet iedereen echter vat daaronder hetzelfde, of dezelfde verschijnselen. Sommigen bedoelen zeer zeker dat wij maatschappelijk geëmancipeerd zijn: men vindt bij ons niet meer uitsluitend of bijna uitsluitend mensen uit de arbeidende en kleine middenstand. Bij ons zijn ook afgestudeerden van universiteiten en hogescholen. Bij ons zijn thans ook hoge functionarissen uit het bedrijfsleven en uit de overheidssector. Kinderen uit onze gezinnen gaan voor een groot deel naar middelbaar en voortgezet onderwijs.

Maar is dát emancipatie?

In ieder geval: aan deze ontwikkelingen hebben de baptisten geen enkele bijzondere steen bijgedragen. Je kunt alleen en hooguit zeggen dat in onze baptisten gezinnen dezelfde drang te constateren was en is als elders: onze kinderen moeten het beter hebben dan wij. Dus moeten ze leren, studeren. De mogelijkheden en kansen daartoe zijn niet van baptisten oorsprong. Ze zijn puur een gevolg van maatschappelijke ontwikkelingen: in de landbouw werkt nog slechts een heel klein percentage van de beroepsbevolking; de industrie is vergaand geautomatiseerd; in de dienstverlenende sector (ziekenhuizen, omroep, vervoer) werken meer mensen dan ooit te voren. Naarmate een industrie, een dienstverlening méér deskundigheid vraagt, is er meer scholing nodig. De verbetering in koopkracht heeft vele gezinnen de kans geboden die de ouders vroeger niet hadden. Nogmaals: als men dit emancipatie wil noemen, mij best, maar het is geen door baptisten in gang gezette ontwikkeling geweest.

Zijn wij geestelijk geëmancipeerd? In die zin dat we ons bevrijd hebben van onbruikbare tradities en vooronderstellingen en vooroordelen? Mag bij ons nu meer dan vroeger? Dat is zeer betrekkelijk. Uiteraard, de ontwikkelingen in de samenleving gaan aan ons niet voorbij. Een aantal zaken die vroeger hoofden verhitten en harten verkilden - zoals de vraag of een gedwongen huwelijk in de gemeente kon worden bevestigd en ingezegend - zijn niet meer aan de orde. Nú houden vragen over samenwonen, en over hertrouwen van gescheidenen ons bezig. In deze zaken nemen niet alle gemeenten een gelijkluidend standpunt in; vroeger deden ze dat echter ook niet. Of is het verschijnsel van het open avondmaal nu vrijwel overal aanwezig, maar vroeger bijna nergens? Zijn we opener geworden naar andere kerken toe?

Vroeger zaten we in de hoek waar klappen werden uitgedeeld, waarnaar - figuurlijk - gespogen werd! We waren sectariërs, verloochenaars van het erfdeel der vaderen (hetgeen waar was). Niet altijd voelden we ons zo happy in deze hoek. We waren ná de bevrijding maar wat blij dat Truman, president van de Verenigde Staten, baptist was. En later Billy Graham, M.L. King, Carter. We pronkten er mee.

Maar ondertussen beweren meerderen in ons midden, dat we onze kracht hebben verloren. We hebben ons de tanden laten uittrekken. We durven nauwelijks meer over het recht van de doop der gelovigen te spreken, zeggen sommigen. We ruilen het eigene van een baptisten gemeente (wat dat dan ook maar zijn moge) gemakkelijk in voor het algemene. We onderscheiden ons niet meer van de kerken, bedoelt men. En de kerken - dat is dan de consequentie - hebben geen élan, geen passie meer voor het winnen van verlorenen.

Ik denk dat het goed is, meer en meer na te denken over onze positie in dit land en temidden van de kerken en geestelijke stromingen. Moeten we meer eigens ontwikkelen om dienstbaarder te kunnen zijn? Eigen scholen, eigen bejaardentehuizen, eigen organisaties voor dit en voor dat?

(zie ook artikel op pagina 7)

DEZE WEEK

Even nadenken met...

Jac. Tromp, Emmercompascuum

Waar twee of drie samenzijn in mijn naam, daar ben Ik in het midden.

Mattheus 18:20

Dichtbij ons huis staat in Klazienaveen-noord een Hervormde kerk, in de wandeling "de Veenkerk" genoemd. Met veel kosten wordt dit gebouw in stand gehouden als een "monument", een nagedachtenis aan het werk van evangelist de Weerd. "de dominee van het turfland".

In enkele boekjes beschreef deze strijder tegen sociale en zedelijke wantoestanden zijn werk. Na lezing vraag je je af: "Hoe heeft deze man het volgehouden?" Antwoord: Allereerst door zijn geloof, dat het uitgestrooide evangeliezaad "nooit ledig tot God weerkeert", maar ook "weet, dat dikwijls in het slijk toch de beste paarlen zijn voor des Meesters koninkrijk".

In de adventstijd bezocht ik die kerk. Ik was wat nieuwsgierig naar de resultaten van de restauratie. Ook zou er een zoon (nu ook al emeritus predikant) spreken en ik verwachtte dus nogal wat belangstelling. Vijf minuten voor de aanvangstijd zat ik nog alleen, toen kwamen er wat mensen binnendruppelen. In totaal waren er ruim 20 kerkgangers in die kerk met 200 plaatsen!

Toch werd het een mooie dienst. De tekst was Job 38:19. "Waar is de weg naar de woning van het licht". Een lijn werd getrokken vanuit Jobs wanhopige situatie naar deze tijd, waarin veel mensen ook geen toekomst meer zien. Maar er is licht! De spreker bekende, nu buiten het exegetische boekje te gaan door bij "licht" met een kleine letter te denken aan het Licht met een hoofdletter: Jezus Christus, het licht der wereld. De toepassing, dat gelovigen de weg moeten wijzen naar dit Licht, lag voor de hand.

Tegen zo'n bijbeluitleg heb ik vrijwel nooit bezwaar gehad, dus ik heb van deze preek genoten.

We zongen tot slot: "Komt laat ons voortgaan, kinderen". Ook het vers:
"Niet lang zal 't lijden duren, draagt nog een poos uw kruis,
Wellicht slechts weinig' uren dan zijn wij eeuwig thuis.
Verlost van zond' en pijn, als wij met alle vromen
in 't huis des Vaders komen; wat zal dat zalig zijn".

Hoevelen zullen ooit in deze kerk dit lied hebben gezongen? Want de evangelieprediking van de evangelist de Weerd heeft zeker vrucht gedragen. De eeuwigheid zal ons dat eens openbaren.

"Waar twee of drie samenzijn in mijn naam, daar ben Ik in het midden".
Als ik dit schrijf, zijn we alweer een maand verder, maar ik krijg nog steeds een warm gevoel van binnen als ik terugdenk aan die Adventsdienst in "de Veenkerk".

7 februari: 1988

BWA-ZONDAG

Eén zondag even denken aan de Baptisten Wereld Alliantie. En dan niet zo zeer stilstaan bij het feit dat er een organisatie is die baptisten unies en federaties in bijna alle landen van de wereld verenigt. Maar er even aan denken dat wij in al die landen gemeenten kunnen vinden van mensen die zich door Jezus Christus verlost weten. En die daar uit ook konsekwenties trekken voor hun leven.

Dr. Gerhard Claas, de algemeen secretaris van de BWA, zond een boodschap voor deze zondag. Het thema waarmee de BWA al enige jaren werkt, is "Uit de duisternis in het licht van Christus". En voor dit jaar speciaal uitgewerkt naar Mattheüs 15:31-46; De hulpbehoevenden helpen. "U bent vandaag niet alleen als u God aanbidt. De Heilige Geest verzekert u van de levende tegenwoordigheid van Jezus Christus.

Er zijn mensen lichamelijk aanwezig, samen met u in deze dienst. Wellicht zijn er vrienden of familieleden. Sommigen voor u, anderen zitten achter u. Koorleden zullen straks opstaan en zingen. Predikers zullen u aankijken en spreken uit het heilig woord van God. U bent niet alleen.

U bent echter ook in de geest niet alleen. In ongeveer 130.000 gemeenten rondom de wereld zijn baptisten bijeen in de eredienst. Voeg daar een groot aantal zendingsposten aan toe en plaatsen waar christenen op deze dag des Heren samenkomen, die op dezelfde wijze geloven als u. Met 35 miljoen gedoopte leden, waarbij wij dan ook nog een gemeenschap van familieleden en vrienden tellen, zijn baptisten over de hele wereld bezig. Met bidden, zingen, verkondigen, studeren, uitnodigen en dienen.

Net als u in uw plaats houden baptisten in hun plaatsen erediensten in andere steden, andere provincies en landen.

Sommigen dragen schoenen, sommigen kostuums en jurken. Anderen dragen omslagdoeken, en weer anderen dragen paraplu's. Sommigen liepen naar de plaats van de eredienst, anderen kwamen per boot of per trein. Sommigen zingen uit gezangboeken met een blauwe omslag, anderen met een groene. Een aantal zit in kerkbanken, anderen staan te luisteren. Sommigen hebben een rode huid, anderen geel of wit of zwart. Een aantal is jong, anderen niet. Er zijn veel verschillen in taal en kultuur.

Doch elk lid van de wereldwijde familie van Baptisten heeft deze overeenkomst met u: Ieder heeft de Here Jezus Christus lief en weet dat Hij stierf voor de zonde van de mensen. Ieder gelooft dat het loon voor de zonde de dood is, doch dat dé gave van God het eeuwige leven in zijn Zoon Jezus Christus is. Ieder gelooft dat hij of zij het evangelie aan anderen moet brengen, totdat het de hele wereld bereikt heeft. Hiermee raakt het ook uw leven. Het raakt het leven van andere personen en brengt hen ertoe God te kennen door Christus.

Zondag 7 februari: BWA-zondag
Baptisten Wereld Alliantie

De Baptisten Wereld Alliantie is de internationale organisatie voor deze wereldwijde baptistenfamilie. Door uw nationale unie, die werkt in een van de 148 landen van onze aardbol, bent u in uw plaatselijke gemeente een deel van de BWA.

Vanuit haar internationale kantoor bij Washington, D.C. helpt de Baptisten Wereld Alliantie baptisten in hun training door evangelisatie en christelijke vernieuwing, in wederzijdse hulpprogramma's, en in tijden van menselijke nood, in studie en onderzoek, in een internationaal communicatie-netwerk.

Voor de afdelingen van het werk van vrouwen, van mannen en onder de jeugd worden leiderschaps-programma's ontwikkeld en in conferenties naar buiten gebracht.

Elk jaar vergadert de BWA om vraagstukken te bespreken als mensenrechten, vrijheid van godsdienst en andere zaken uit de aangesloten unies. En voor augustus 1990 is het 16e Baptisten Wereld Congres gepland, te houden in Seoul, Zuid Korea, als een wereldwijde viering voor Baptisten van de hele wereld.

U bent vandaag niet alleen in uw eredienst aan God. U bent niet alleen in uw taak om hulpbehoevenden te helpen.

BIJBEL

ZIJN NAAM IS WONDERBAAR

Richteren 13

Hetty Lalleman

Gewone mensen zijn het, Manoah en zijn vrouw. Net als u en ik. Dat ze opvallend zouden zijn kunnen we tenminste nergens uit afleiden. De situatie waarin ze leven is moeilijk: veertig jaar overheersing door de Filistijnen. De Israëlieten deden opnieuw dat wat God niet wilde. Daarom had de God de Filistijnen machtiger gemaakt, zodat Israël onderdrukt werd.

Hun persoonlijke omstandigheden zijn óók moeilijk. De vrouw van Manoah - haar naam wordt niet eens vermeld! - kan geen kinderen krijgen. Dat betekende in Israël méér dan het missen van nakomelingen en dus van een oudedags-voorziening. Het betekende: niet meetellen in de lijn van geslachten, waaruit eens de Messias geboren zou worden.

Nageslacht is niet vanzelfsprekend

Vers 2 is heel sober geschreven. We lezen niets over verdriet bij Manoah en zijn vrouw. Maar vanuit de rest van het Oude Testament weten we, hoe moeilijk deze mensen het gehad moeten hebben.

Opvallend, dat ook in dit verhaal weer mensen centraal staan die geen kinderen kunnen krijgen. We herinneren ons Abraham en Sara, Isaak en Rebekka, Hanna en Elkana, Zacharias en Elisabeth. God ziet naar mensen om die het moeilijk hebben.

Bij Hem tellen ze wel degelijk mee! En uit al deze mensenlevens blijkt ook, dat alle heil en alle redding Zijn initiatief zijn. Mensen hebben het niet bedacht of bewerkt. Soms hebben ze het zelfs niet (meer) verwacht. Wie durft er te denken dat een onvruchtbare ooit een kind zal krijgen?

Maar Gods naam is wonderbaar (vers 18). En iemands naam zegt wie hij is en wat hij doet. In een voor Israël donkere periode grijpt God in. Hij schakelt de mensen echter niet uit.

Twee verschijningen

De Engel van de HERE, God Zelf, verschijnt aan de vrouw. Zij weet niet wie ze tegenover zich heeft, wel dat deze persoon met God te maken heeft (vers 6). Hij belooft haar, de onvruchtbare, een zoon. Het zal een bijzonder mens worden, toegewijd aan God. Voor hem zal het Nazireeër-zijn levenslang duren. Zijn moeder moet speciale regels houden, alsof zij negen maanden lang ook een Nazireeër is.

De zoon zal meewerken aan de verlossing van zijn volk uit de macht van de Filistijnen. Het zal een begin zijn; pas David zou later de Filistijnen voorgoed verslaan.

De vrouw vertelt alles aan haar man. Manoah bidt om nóg een ontmoeting met deze "man van God" en God verhoort zijn gebed. Deze twee mensen zijn wel onopvallend, maar ze hebben iets kostbaars: hun omgang met God.

Zo kan ook Manoah spreken met de Engel van de HERE. Hij wil het allemaal nog eens precies horen. Maar hij krijgt niet méér informatie dan zijn vrouw. De Engel herhaalt alleen wat Hij al gezegd had en tikt Manoah zachtjes op de vingers. Hoe de jongen precies moet leven wordt hem niet verteld.

God zien en toch leven

Manoah is gastvrij en wil een maaltijd klaarmaken voor zijn belangrijke gast. Maar de Engel geeft aan dat hij beter een brandoffer kan brengen aan de HERE. En in de vlam van dat offer vaart Hij naar de hemel.

Manoah had nog naar Zijn naam gevraagd. "Waarom...?. Immers, die is wonderbaar".

Niet volledig te kennen voor een mens. Maar na het wonder in de vlam weet Manoah wel Wie hij tegenover zich gehad heeft. En achteraf wordt hij bang. Nu ze God gezien hebben, moeten ze vast sterven! In Exodus 33:20 lezen we dat God tegen Mozes gezegd had: "Gij zult Mijn aangezicht niet zien, want geen mens zal Mij zien en leven".

Manoah en zijn vrouw hebben echter de Engel van de HERE gezien, een gestalte waarin God Zich openbaarde. In deze vorm openbaarde God Zich niet ten volle, want dat zou geen mens hebben kunnen verdragen. Zie bijvoorbeeld ook Exodus 23:20-21.

Manoahs vrouw zegt met verbluffende logika: Als God ons had willen doden, had Hij geen offer van ons aangenomen. Hij had ons dan ook geen mooie dingen beloofd. God is verschenen om te redden, niet om te doden. Manoahs vrouw heeft beter begrepen Wie God is dan haar man.

Wonderbaar

Wat zullen deze mensen ondersteboven zijn geweest van dit hele gebeuren. Het geestelijk leven in die tijd stond op een laag pitje. Dienst aan de HERE was vermengd met afgodendienst. In die donkere tijd, met Filistijnse soldaten in het dorp, is God aan déze mensen verschenen. En heeft Hij een nieuw begin gemaakt. Zijn naam is wonderbaar.

ZENDINGSBIJEENKOMSTEN IN GRONINGEN

VAN HARTE WELKOM.... Hans Willem en Aishatu!

VAN HARTE WELKOM.... ú, op één van de zendingsbijeenkomsten die door en met hen gehouden worden.

data	plaats	aanvang
7 februari	Stadskanaal-Zuid	half tien 's ochtends
7 februari	Stadskanaal-Noord	half acht 's avonds
10 februari	Groningen-Zuid	half acht 's avonds
11 februari	Winschoten	half acht 's avonds

Als ú niet weet wat een zendeling anno 1988 in Afrika kan doen,
als ú eens vanuit de eerste hand geïnformeerd wilt worden,
als ú erover klaagt dat zendingswerk zo veraf is,
als ú gewoon eens wat méér zoudt willen horen over de vier zendelingen in S.L. en hun werk, dán....

moet u beslist komen om (opnieuw) kennis te maken met zending, zendingswerk en zendingswerkers, zodat onze ogen geopend worden voor deze belangrijke taak! Dus nogmaals....

VAN HARTE WELKOM!!

GLASGOW SCHOTLAND '88

Recht en tucht

J. Reiling

Van de leden van de gemeente wordt een levenswandel verwacht die in overeenstemming is met hun geloof. Een zin van deze strekking is te vinden in de reglementen van de meeste gemeenten. Vaak volgt er een artikel op dat aangeeft wat er moet gebeuren als dat niet het geval is: vermaning, uitsluiting van het avondmaal, uitsluiting uit de gemeente. Maar wie bepaalt wat een wandel in overeenstemming met het evangelie is?

Overheidsrecht

Deze vraag kwam bij mij op na het luisteren naar enkele sprekers bij twee gelegenheden die beide iets met recht te maken hebben. De eerste gelegenheid was een buitengewone zitting van een rechtbank. Buitengewoon wil zeggen dat er geen zaak diende en geen partijen elkaar voor de rechter bestreden. Bij die gelegenheid hield de president een toespraak waarin hij iets zei over de rechtsverhoudingen in ons land nu en in het verleden. Hij merkte op dat vroeger het overheidsrecht - dat is het recht dat door de overheid in de wet is vastgelegd en door de rechtbanken wordt gehandhaafd - maar een beperkte rol speelde in de samenleving omdat er daarnaast verschillende andere stelsels van normen en waarden waren die het gedrag van de mensen bepaalden. Hij noemde met name de kerken met hun regels en tucht. Bovendien leefden de mensen dichter bij elkaar en oefenden dus meer sociale controle op elkaar uit. Tegenwoordig zijn de meeste van die stelsels uitgehold en hebben hun gezag verloren. Zodoende zijn in de samenleving allerlei lege plekken ontstaan waar vroeger bepaalde regels en normen heersten en ook in acht werden genomen. Die lege plekken moeten worden gevuld en dat kan eigenlijk alleen maar door uitbreiding van het overheidsrecht. Dat betekent meer wetten en meer werk voor de rechterlijke macht.

Al luisterende vroeg ik mij af of onze gemeenten nog net als vroeger functioneerden als hoedsters van bepaalde normen en gedragsregels en zo kwam ik terecht bij de tucht in de gemeente, die vroeger een zoveel grotere plaats in het gemeentelijke leven innam dan vandaag het geval is.

Kerkelijk recht

Een dag later woonde ik het afscheids college bij van een collega van een r.k. instelling. Hij had daar meer dan dertig jaar het canonieke recht gedoceerd. De r.k. kerk verstaat onder dat recht niet alleen de rechtsregels die gelden bij het besturen en de organisatie van de kerk (waartoe onze statuten en reglementen zich beperken) maar ook de gedragsregels voor de gelovigen op allerlei terreinen van het leven. Op die terreinen heeft de kerk niet alleen standpunten maar ook voorschriften, bijvoorbeeld inzake huwelijk en sexualiteit. Er bestaat dan ook een kerkelijk wetboek waarin het recht en de rechtspleging van de kerk beschreven staan. Zo is dus de levenswandel van boven uit geregeld.

Uit het betoog van de spreker maakte ik op dat hij vond dat het zo niet meer werkte. Er is teveel verscheidenheid in opvattingen die binnen de kerk, dat wil zeggen: in de harten van de kerkleden, leven. Er is bovendien een sterk verlangen om zelf de verantwoordelijkheid voor de keuze die men doet, te dragen en zich niet langer over te geven aan wat de kerk voorschrijft.

Gemeenterecht

Mijn gedachten gingen ook nu naar onze gemeenten. Zoals in de meeste protestantse kerken wordt de tucht niet meer zo krachtig en duidelijk beoefend als een halve eeuw geleden. Uitsluitingen komen minder frequent voor dan toen. Over de laatste 15 jaar bedroegen ze gemiddeld 17,5 per jaar, met als uitschieters een jaar met 36 en een jaar met slechts 6. Het zou misschien de moeite waard zijn om deze vluchtig vergaarde gegevens nader te onderzoeken maar dat is een onderwerp voor een scriptie.

Wij kennen geen gemeenterecht dat gedragsregels dwingend voorschrijft. Vroeger kwam dat meer voor: geen alcoholgebruik, geen consumptie van bloed, geen huwelijk met een ongelovige. Natuurlijk waren er wel meer regels maar die golden stilzwijgend omdat ze in het christelijk volksdeel waar wij deel van uitmaakten ook min of meer vanzelf spraken. Men zou kunnen zeggen: gemeenterecht niet maar gewoonterecht wel. Zolang die gewoonten verankerd liggen in de gemeenschappelijke overtuiging van de grote meerderheid van de gemeente geldt dat recht evengoed als geschreven recht.

Individualisering

Maar de laatste tien, vijftien jaren heeft dat gewoonterecht aan gezag ingeboet, omdat meer en meer die gemeenschappelijke overtuiging ten aanzien van verschillende dingen niet meer bestaat. De individualisering die we overal in de samenleving aantreffen, gaat ook aan onze gemeenten niet voorbij. De leden van de gemeente zijn minder geneigd zich hun gedrag te laten voorschrijven door de traditie en zich te onderwerpen aan de controle van de gemeente. Op dit punt hebben onze gemeenten enorm aan functie en betekenis ingeboet. Ik stel dat met gemengde gevoelens vast. Enerzijds is het een goede zaak dat mensen leren voor zichzelf te beslissen en eigen verantwoordelijkheid te dragen. Dat behoort ook tot de vrijheid waartoe Christus ons heeft vrijgemaakt. Anderzijds kan geen mens leven zonder de steun van andere mensen, dus van de gemeenschap. Dat geldt ook voor de z.g. ethische beslissingen waarvoor wij komen te staan. Ook hier geldt: alleen is maar alleen. De individualisering maakt ook veel mensen eenzaam en onzeker.

Gemeenschap

Ik ben ervan overtuigd dat er een belangrijke taak voor onze gemeenten ligt in het aangaan en bevorderen van processen van nieuwe bezinning over levensvragen. Persoonlijk acht ik die taak nu van meer gewicht dan de opdracht tot evangelisatie. Onze gemeenten moeten hun functie van hoedende en zorgende gemeenschap die mensen steun biedt op hun levensweg zien te behouden of te herwinnen. Daar is veel inzet, toewijding, liefde en gebed nodig, aanmerkelijk meer dan er nu in wordt gestoken. Ik denk daarbij niet in de eerste plaats aan cursussen maar aan ontmoetingen en gemeenschapsoefeningen waar gelovigen bezig zijn met de dingen van het leven voor de Heer. De structuur van onze gemeenten maakt het onmogelijk dat er van bovenaf iets wordt opgelegd. Het moet van onderen komen. Samen op zoek naar een nieuwe ethiek, een nieuwe navolging van de Heer Jezus Christus.

BENOEMING DS. Y. HORJUS

Zoals reeds bekend gemaakt is, hebben de gemeenten de benoeming goedgekeurd van ds. Y. Horjus te Harlingen als tweede docent aan het seminarium.

Ds. Horjus zal zijn werk aanvangen op 1 april a.s.

Binnenkort zal door een onzer redakteuren een gesprek met br. Horjus geplaatst worden.

De W.

BEROEPINGSWERK

Beroepen te Hengelo - 't Venster T.F. Smit te Hoogezand.

Verslaving (I)

Velerlei soorten verslaving zijn heden ten dage in de publieke belangstelling komen te staan. Met name de verslavingen die maatschappelijke gevolgen hebben, worden nader bezien door verschillende mensen en groepen. Gokverslaving kan in het ene gezin, eetverslaving in het andere aan de orde zijn. De overheid richt zich met name op alcohol- en drugverslaving.

Elke vorm van verslaving heeft persoonlijke gevolgen. Zelfs als iemand verslaafd is aan het verzamelen van postzegels (oude kindertreintjes mag ook) betekent dat heel vaak een verwaarlozen van de belangen van anderen. Je kunt met recht zeggen dat élke verslaving een ánder aangaat. Maar niet bij alle verslavingen in dezelfde mate. De verslaving aan roken heeft andere gevolgen voor medemensen dan de verslaving aan het lezen van detectives.

H. Ploeger

Wie over verslaving nadenkt - in dit artikel zal de aandacht vooral op alcohol en drugs gericht zijn! - komt onvermijdelijk tot de slotsom dat voor het ontstaan van een verslaving drie voorwaarden zijn: mensen, milieu en middelen (de 3 m's). Het zijn altijd mensen die verslaafd zijn. Mensen zijn bij het ontstaan en het laten voortduren van een verslaving altijd afhankelijk van middelen, en verslaving is ook altijd afhankelijk van de omgeving. Die omgeving kan het gebruik van bepaalde middelen verbieden. Dat is bij drugs het geval, dus moet de gebruiker stiekum aan zijn middelen komen. Die omgeving kan ook zelf gebruiker zijn van de middelen (soms in ongehoord hoge hoeveelheden, en dat is bij de alcoholhoudende dranken het geval), en de verkrijgbaar van die middelen met weinig maatregelen tegengaan.

Hoe komt het dat de éne mens wel verslaafd raakt, en de ándere niet?

Op grond waarvan kunnen we nú al zeggen dat 10% van de jongeren die vandaag de dag 3à 4 alcoholhoudende consumptie gebruiken, over 10 à 15 jaar problemen met hun alcoholgebruik zullen krijgen (indien al niet eerder)?

lust- en onlustgevoelens

In het leven van alle mensen spelen onlustgevoelens een grote rol. Als iemand direct na het opstaan tot de huisgenoten zegt: Ik voel me niks lekker, dan is de wens en de hoop van ieder dat dat spoedig mag veranderen. Zo niet, dan kan het een vervelend dagje worden. Want onlustgevoelens hebben hun doorwerking in het gedrag, dus in de omgang met elkaar. Wie zich niet fit voelt, wie zich onprettig voelt, wie onaangename gevoelens heeft, wie pijn heeft, grijpt al gauw naar een middel om daarvan af te komen: een kop sterke koffie, een aspirientje, een douche. Alcohol en drugs (alcohol is óók een drug!) zijn in de ervaringen van mensen als wegnemers van onlustgevoelen bekend geworden.

Het verschil tussen een aspirientje en een borrel is echter groot. Een pijnstiller neemt de pijn weg, neemt onlustgevoelens weg. Verder niets. Een mens voelt zich daarna prettiger want er is geen pijn meer die storend werkt.

Maar alcohol doet meer dan onlustgevoelens wegnemen: alcohol gèèft lustgevoelens: alcohol werkt ontremmend, neemt verlegenheid weg, doet de wereld mooier zien dan ze in werkelijkheid is.

Hier nu ligt het riskante van alcohol en drugs: ze hebben een bewustzijnveranderende werking.

bedreigingen

Jacob zei eens (in een moedeloze bui) nadat hij enige verdrietigheden had opgesomd: dit 'alles' is tegen mij (Gen. 42:36) Jacob voelde zich bedreigd door de toekomstige ontwikkelingen waarop hij geen enkele invloed kon uitoefenen. Hij moest zich wel de mindere gevoelen van de machten die zijn leven bedreigden.

Het is een heel bekend verschijnsel dat mensen door omstandigheden die ze als bedreigend ervaren, zich gedwongen voelen daartegen stappen te ondernemen. Het verzekeringswezen dankt daaraan zijn ontstaan en winsten. Een mens dekt zich in voor risico's die hem de das kunnen om doen. Naarmate een mens echter zich minder zeker voelt, en naarmate een mens minder middelen heeft om zich te wapenen, en naarmate een mens denkt minder een beroep op medemensen te kunnen doen, in die mate ligt het voor de hand de onlustgevoelens die door deze onzekerheid ontstaan, weg te spuiten, weg te drinken.

Je kunt in dit verband ook spreken over de gevoelens van eenzaamheid die een mens in deze situatie heeft. Geen gesprekspartner hebben, bij niemand steun kunnen vinden, geen schouder hebben om uit te huilen, dat is een situatie waarin middelen meer zeggen dan mensen. In die sfeer ontstaat verslaving. Maar waarom? Merkwaardig genoeg luidt het antwoord: omdat de middelen beperkt in hun werking zijn!

periodiek

Onlust-gevoelens dempende en tegelijk lust-gevoelens verschaffende middelen - zo als alcohol en drugs - hebben een **tijdelijke** werking. Als ze uitgewerkt zijn, ja dan zijn ze uitgewerkt. Je kunt de werking van alcohol en drugs niet verhogen; alleen de combinatie van medicijnen en alcohol kan levensgevaarlijke omstandigheden creëren. Je kunt het proces van verwerking in het lichaam ook niet versnellen: het is een fatale gedachte dat sterke koffie het bloedalcoholgehalte gunstig beïnvloedt. Maar je kunt ook niet de werking van alcohol en drugs vertragen: een lever doet er normaal 1 à 1¼ uur over om de alcohol die in één consumptie zit, af te breken (en de lever is het enige orgaan dat dat kan!). Als alcohol en drugs zijn uitgewerkt, kan alleen aanvoer van nieuwe voorraad de onlustgevoelens verdrijven en nieuwe lustgevoelens verschaffen. Er moet een bepaalde hoeveelheid alcohol (of drugs) in het lichaam aanwezig zijn.

De grote angst van een verslaafde is - en dán is er echt sprake van verslaving - dat er geen middelen zijn om deze toestand te handhaven. De bevrediging van deze lichamelijke én psychische behoefte is een voortdurende zorg voor één verslaafde. De angst voor een moment dat er geen middelen meer zijn, wordt dan een alles vergetende drang om de middelen beschikbaar te hebben (ergens in ons land kwam na de dood van een (niet als zodanig onderkende) alcoholist een voorraad van meer dan 300 flessen alcoholhoudende dranken te voorschijn, die door heel het huis heen verborgen was).

geen voorbestemming

Er zijn nog altijd mensen die zeggen: ik zal nooit een drugverslaafde, ik zal nooit een alcoholist worden. Dat kan - het zij in alle duidelijkheid gezegd - alleen diegene zeggen die de middelen niet gebruikt. Wie af en toe hasj rookt, kàn een drugverslaafde worden, wie af en toe alcohol gebruikt, kàn alcoholist worden. Er zijn geen specifieke persoonlijkheids- of karakterstructuren bekend, die noodzakelijkerwijze tot verslaving moeten leiden. Dat betekent dat geen enkele verslaafde zich kan verontschuldigen. Dat betekent ook, dat een samenleving zich de vraag moet stellen: waardoor bevorderen wij het ontstaan van verslaving? Ik hoop hierop in een volgend artikel terug te komen.

Te weinig en te veel

IN DC van 14 januari stond een mededeling over de Baptisten Gemeente Hengelo, die per 1 januari gesplitst is. Bij de adressen van de gemeente Hengelo-'t Venster ontbrak het adres van de penningmeester. Dit is de heer K. Kuipers, Grimbergstraat 14, 7557 JT Hengelo-O.

In hetzelfde nummer van DC stond de aankondiging van het boek: "Het Woord van God", met vermelding dat er binnenkort een bespreking zou volgen. De lezers zullen opgemerkt hebben dat dit bericht reeds eerder opgenomen en gevolgd is door een bespreking van de hand van ds. H. Ploeger.

BERICHTEN UIT EN OVER DE ZENDING

Op de laatstgehouden vergadering van de Unie Zendings Commissie zijn een aantal belangrijke zaken besproken. Graag willen we u van het een en ander op de hoogte stellen, opdat u met het werk van de zending kunt meeleven. Regelmatige berichtgeving is dan van het allergrootste belang.
In deze vergadering hebben we ook gesprekken gehad met een afvaardiging van het hoofdbestuur van de Nederlandse Baptisten Vrouwen Beweging en met de werkgroep 'Dienst aan een wereld in nood' (WIN). Zoals bekend houdt deze subcommissie van de U.Z.C. zich bezig met het diakonale aspect van de Uniezendingswerk.
Uit deze gesprekken willen we u het een en ander doorgeven.

GESPREK MET DE N.B.V.B.
In zoverre dat mogelijk is, heeft de Unie Zendings Commissie één keer per jaar een gesprek met het hoofdbestuur van de Nederlandse Baptisten Vrouwenbeweging.
Het is bekend, dat het werk van de Unie Zendings Commissie door de afdelingen van 'Zusterhulp' goed wordt ondersteund. Zowel door het projektenwerk als door de dankofferzakjes mogen we jaarlijks rekenen op niet minder dan *f* 40.000.--. Dat is een geweldige bijdrage.

We hebben de afvaardiging van het hoofdbestuur onze dankbaarheid en erkentelijkheid tot uitdrukking gebracht.
Deze dankbaarheid en erkentelijkheid geldt dan ook alle afdelingen van 'Zusterhulp'.
Uit de bespreking is duidelijk geworden, dat het zendingswerk met grote liefde door de zusters wordt gedragen. Mede door deze geweldige inspanning is het mogelijk onze werkzaamheden te verwezenlijken.
Onze dank willen we graag tot uitdrukking brengen.

GESPREK MET DE WERKGROEP WIN
De werkzaamheden van de werkgroep WIN hebben duidelijk te maken met het werk van onze Commissie. Het projektenwerk betekent een belangrijke ondersteuning voor het werk van onze zendelingen.
Het blijkt telkens weer dat velen zich hiervoor inzetten en dat geldt in de eerste plaats voor de werkgroep WIN.
In een dergelijke bespreking gaat het uiteraard niet alleen om het projektenwerk, maar ook over andere zaken, die gezamenlijk ondernomen kunnen worden.
Uit dit gesprek willen we twee belangrijke zaken onder uw aandacht brengen.

Zendingsdag
Vorige maand hebben we u er reeds van in kennis gesteld, dat er weer een zendingsdag is gepland op zaterdag 28 mei D.V. We kunnen u nu definitief mededelen, dat deze konferentie in Sneek wordt gehouden.
We mogen dan een buitenlandse gast in ons midden hebben, n.l. Dr. Dietmar Lütz, plaatsvervangend algemeensekretaris van de Europese Baptisten Zending. Een aantal jaren heeft hij als zendeling in Sierra Leone gewerkt en kent de arbeid dus van dichtbij.

De organisatie van deze dag wordt voorbereid door twee leden van de U.Z.C. en twee leden van de werkgroep WIN.
Ter zijner tijd stellen we u op de hoogte van het programma. Reeds nu kunnen we u mededelen, dat deze zendingsdag 's morgens om half elf begint en eindigt 's middags half vier. Vanaf 10.00 uur is er gelegenheid een kopje koffie te drinken.

Uiteraard wordt deze dag belegd voor allen, die bijzondere belangstelling hebben voor het werk van de zending en daarin op de een of andere wijze aktief bij betrokken zijn. We denken dan met name aan de zendingswerkgroepen, die er in vele gemeenten zijn.
Vanzelfsprekend wordt deze dag ook belegd voor de gewestelijke zendingswerkgroepen. Van harte nodigen we ook alle predikanten uit.

Het zou fijn zijn, indien velen belangstelling zouden tonen voor onze zendingsopdracht. We doen dit werk in opdracht van onze Heer.
Zo'n dag heeft ook de bedoeling, dat u wordt 'bijgepraat' en geinformeerd over de huidige stand van zaken in het zendingswerk.

Studiedag over zending
In de bespreking met de werkgroep WIN hebben we ook gesproken over het gezamenlijke beleggen van een studiekonferentie over zending.
We hebben daarbij op het oog samen te praten over de beleidslijnen van het hedendaagse zendingswerk. Niet iedereen denkt gelijk over het beleid dat gevoerd zou moeten worden. Bij zending denkt de een alleen maar evangelieverkondiging, terwijl een ander veel meer denkt, dat zending in de eerste plaats te maken heeft met dienstbetoon.
Anderen zeggen: in het zendingswerk gaat het om beide: evangelieverkondiging èn dienstbetoon.

Het kan bijzonder zinvol zijn daarover met elkaar bezig te zijn.
We denken aan een tweedaagse konferentie. Alles is nog in een beginfase, maar we menen dat het goed is als u van onze plannen op de hoogte bent. We denken een derleijke studiekonferentie te houden in de eerste helft van november.

Over de inhoud van het programma valt nu uiteraard nog niets mede te delen, maar we zullen u regelmatig daarover informeren.

Tenslotte: bij deze studiekonferentie gaan onze gedachten allereerst uit naar diegenen, die direkt bij het zendingswerk zijn betrokken of betrokken zijn geweest.

'GEMEENTE & ZENDING'
Deze maand verschijnt weer een nummer van 'Gemeente & Zending'.
We zijn erg blij, dat we in de gelegenheid zijn dit blad drie keer per jaar te laten verschijnen. Voor allen die geïnteresseerd zijn in het zendingswerk staat er veel in te lezen.

Verspreiding
Het gebeurt nog wel eens, dat de verspreiding van het blad naar de lezers toe niet altijd goed loopt.
Het blijkt, dat lang niet iedereen het blad in handen krijgt.
Toch wordt vanuit het Uniebureau met de uiterste zorgvuldigheid getracht, dat de zendingswerkgroepen het gewenste aantal exemplaren ontvangen.
In een aantal gevallen wordt 'Gemeente & Zending" bijgesloten bij het eigen gemeenteblaadje, maar dat kan door bepaalde omstangdigheden niet altijd gebeuren. Soms blijft een pakket liggen en dat is natuurlijk bijzonder jammer.

Ook het doorgeven van adreswijziging is erg belangrijk. Vorige keer kreeg ik een pakket thuisbezorgd met het opschrift: onbestelbaar.
Daarom willen we allen, die voor verspreiding hebben zorg te dragen vriendelijk vragen zich in te spannen, dat iedereen het blad in bezit krijgt.

VOLGENDE VERGADERING
De eerstvolgende vergadering van de Unie Zendings Commissie wordt op maandag 7 maart D.V. gehouden.

Tenslotte willen we u hartelijk danken voor uw gebed en medeleven met het zendingswerk.
Met hartelijke groet namens de Unie Zendings Commissie,

B. Posthumus

Band tussen kerk en staat in Zweden losser

Na intensieve debatten heeft het Zweedse Parlement besloten om de Lutherse (Staats-) kerk te ontslaan van de taak die zij vele eeuwen had. Als in 1991 de nieuwe wet in werking komt, zal de Lutherse Kerk niet langer funktioneren als bevolkingsregister.
Tot nu toe moet elke pasgeborene, ongeacht of de ouders Luthers zijn of niet, ingeschreven worden bij de Staatskerk. Geboortebewijzen worden afgegeven door de Lutherse predikanten. Dit geeft een nauwe band tussen kerk en staat, waaraan met de nieuwe wet een einde komt.
Baptisten in Zweden spraken hun vreugde uit over deze beslissing, die een einde maakt aan de volkskerk- praktijk.

EBPS

VERZUILING

H. Ploeger

Het frontartikel in dit nummer behoeft enige toelichting. Het werd - zoals vaker gebeurt - geboren uit een gesprek over baptisme vroeger en nu. Aan beide heb ik deel gehad, mijn gesprekspartner ook. Bij hem zijn de ontwikkelingen wat negatiever overgekomen dan bij mij. Hoewel hij ook wel oog heeft voor het goede, en ik wel oog heb voor het minder-goede. We werden het wel eens over het volgende: het oude is niet goed omdat het oud is noch het nieuwe omdat het nieuw is. Alles moet op zijn plaats en inhoud een betekenis krijgen, en waarde verwerven.

Een belangrijk kernpunt in ons gesprek was de vraag of het wáár is wat met name een slogan van de gereformeerden was: in het isolement ligt uw kracht.
Was die leus vroeger waar maar nu niet meer? Of was die leus vroeger niet waar en kan ze ook vandaag niet waar zijn?
Je kunt je daarbij de vraag stellen: wat moet een minderheid doen om zich te handhaven? Wat moet een minderheid doen om zich gehoor te verschaffen? Wat moet een minderheid doen om de eigen kenmerken te ontwikkelen en aanvaardbaar te maken voor anderen, en met name ook voor de eigen kinderen?
We raken hier aan een zaak die al vaker in ons blad aan de orde was: het verlaten van (onze) jonge mensen van onze gemeenten.
Naast het woord isolement komt dan vanzelf het woord aanpassing op het tapijt.
Met name de Joden hebben - vooral in de vorige eeuw - deze strijd tussen isolement en aanpassing (assimilatie) gekend. En ook nu kennen ze deze strijd.
Het isolement (compleet met eigen scholen en andere voorzieningen tot en met eigen media (pers, radio, t.v.) en eigen politieke vertegenwoordigers) bevordert de eigen identiteit: je leert waarom je Jood bent. De aanpassing betekent in feite water bij de wijn doen, waardoor zowel het water noch de wijn als zodanig te herkennen zijn.
De etnische minderheden in ons land kennen deze strijd ook. Molukkers, Marokkanen, Turken, Mohammedanen, Hindoes enz. staan voor de vraag: de eigen kenmerken ten koste van alles verdedigen, bewaren, uitbouwen, of aanpassen? In beide gevallen moet er aan toegevoegd worden: met alle gevolgen van dien.
Zien we naar de geschiedenis der gereformeerden (de kleine luiden), dan constateren we - als ik het goed inschat - het volgende: toen de gereformeerden zich isoleerden, waren ze een hechte, sterke, levenszinvulling biedende gemeenschap. Toen ze zich gingen aanpassen (in theologie, kerk-eigene, politiek) verbleekte hun glans en verdween hun kracht.
Het is te begrijpen dat Turken en Vietnamezen hun eigen cultuur willen behouden. Daarin ligt, dat is hun identiteit, het kenmerkende. In ons land zijn veel andere stemmen hoorbaar: als ze hier willen leven, moeten ze zich maar aanpassen (dat zal trouwens toch wel gebeuren, dat leert de geschiedenis ook). Maar je bewust aanpassen, wordt - terecht - ervaren als het verachten van het erfdeel der vaderen.
Naar ons toe, wat betekenen deze min of meer met ons vergelijkbare situaties voor onze baptisten gemeenschap? Ligt in het isolement ook nú onze kracht? Of moeten we steeds opener worden naar de andere kerken en geloofsgemeenschappen toe? Open zeearmen hebben een heel andere werking dan gesloten zeearmen. Dat leren de delta-werken ons. De vraag is: wat willen we?
Juister: op welke wijze denken wij onze roeping als gelovige baptisten het beste te kunnen verwerkelijken in onze tijd en in onze wereld?

BOEKBESPREKING

P.A. Slagter, Th. Niemeijer e.a.- De toekomst in bijbels licht. Uitgegeven door Het Zoeklicht, Doorn, 1987. 120 blz., *f* 14,90.

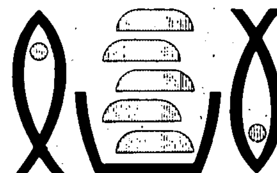
Een boek met verschillende bijdragen ligt voor me. Om u een indruk te geven van de inhoud noem ik de titels van de hoofdstukken met de schrijvers: "Zie de tijden zich bereiden" (P.A. Slagter); "De Opname der Gemeente" (Th. Niemeijer); "De rechterstoel van Christus" (ds. H. Postma); "De komende Antichrist" (ds. J.A. Hamers); "De grote verdrukking" (Joh. Klein Haneveld); "Het duizendjarig Vrederijk" (ds. H.G. Boskamp) en "Het nieuwe Jeruzalem" (H.H. Blok). Ds. Boskamp is Baptistenpredikant en de heer Blok is voorzitter van "Het Zoeklicht".
De schrijvers gaan uit van een verdeling van de geschiedenis in "bedelingen". Wij leven nu in de zesde bedeling, het tijdperk van de gemeente. Verder menen ze dat in de toekomst een grote verdrukking zal komen. De gemeente zal echter vóór die tijd opgenomen worden. Niet iedere gelovige deelt deze visies. Het zou echter te ver voeren om hier allerlei diskussies over deze punten weer te geven.
Enkele dingen vielen mij op in het boek en die noem ik kort.
Profetie wordt op blz. 8 omschreven als "vooruitgeschreven geschiedenis". Even verder staat: "Profetie is niet zomaar toekomstvoorspelling, en helemaal geen koffiedikkijkerij!" Met dat laatste ben ik het (uiteraard) eens, maar mijn bezwaar is wel dat men met de term "vooruitgeschreven geschiedenis" profetie alleen betrekking laat hebben op de toekomst. Profeten lieten toch juist ook het licht van God schijnen op hun eigen tijd? Hun woorden waren niet in de laatste plaats voor hun eigen tijdgenoten.
Een tweede punt. Men is in dit boek redelijk genuanceerd. Je moet niet meer uit de Bijbel halen dan erin staat, laten verschillende schrijvers merken. Slagter noemt het belang van het lezen van teksten in hun kontekst. Je moet onder andere vragen: door wie, aan wie en wanneer is het geschreven (blz. 24). Toch valt het bijbelgebruik in dit boek mij juist op dit punt regelmatig tegen. Een voorbeeld (blz. 16):
In Hosea 6:2 staat: "Hij zal ons na twee dagen doen herleven, ten derden dage zal Hij ons oprichten...." Daar wordt 2 Petrus 3:8 bij aangehaald, waar staat ".... dat één dag bij de Here is als duizend jaar...." En dus zijn twee dagen gelijk aan 2000 jaar, en is de vervulling van Hosea 6 nabij. Ik meen dat hier de ene tekst te simpel aan de andere gekoppeld wordt. Bovendien is 2 Petrus 3:8 een vergelijking. Juist om aan te geven dat God niet is na te rekenen, zegt de apostel: één dag is **als** 1000 jaar (en 1000 jaar als één dag!). Niet: één dag = 1000 jaar.
Een ander voorbeeld gaat over Mattheüs 25 (blz. 83-84). Bij de scheiding van de schapen en de bokken is volgens Boskamp het kriterium, hoe de volken die dan leven zich tegenover Israël gedragen hebben. Dat heb ik niet kunnen vinden in dat bijbelgedeelte.
Opvallend vond ik een uitspraak van Blok op blz. 97: "Dat geeft ons de zekerheid dat deze aarde, waarop wij wonen, door God bewaard wordt, en nooit ter vernietiging overgegeven zal worden aan welk oorlogszuchtig of terroristisch mens dan ook". Hier proef ik een positieve kijk op deze aarde, die ik deel.
Nog een kleinigheid. Op blz. 19 wil Slagter twee redenen aanwijzen, waarom er een krisis zal komen in de wereld. De tweede heb ik echter tevergeefs gezocht...
Bepaalde delen van het boek spraken me wel aan, met name waar Blok op een konkrete, frisse manier over Openbaring 21 praat. Dat maakte me al een beetje blij van binnen. H.L.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs f 46,- per jaar; buitenland f 64,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger; prof. dr. J. Reiling,
ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelincklaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

MEDEDELING

De baptistengemeente te Ede zal de diensten vanaf 1 februari houden in "De Open Hof" aan de Hoflaan 1 te Ede.

UIT DE GEMEENTEN

Groningen-Zuid (P.M. de Puyt)

Het is al een lange tijd geleden, dat u via dit blad iets van Groningen-Zuid hoorde. Dat betekent niet, dat we stil zouden zitten of dat er niets zou gebeuren. Integendeel, in het afgelopen jaar mochten we meermalen feest in de gemeente hebben, doordat broeders en zusters te kennen gaven door de doop aan de gemeente te willen worden toegevoegd.
Ofschoon we sedert januari 1987 vacant zijn, mogen we ervaren dat alle gemeentewerk doorgaat en dat de betrokkenheid niet verslapt.
Uiteraard zien we uit naar het moment waarop we weer een voorganger mogen begroeten, doch ook hierin willen we ons laten leiden door onze hemelse Vader.
Van deze gelegenheid willen we wel graag gebruik maken, om alle gastsprekers te bedanken en met name ds. J.H. Hofman van onze zustergemeente Groningen-Noord, op wie nimmer tevergeefs een beroep doen bij bijzonderheden zoals rouwdiensten e.d.
Gezien het feit, dat we op 3 januari j.l. een doopdienst mochten hebben waarin een jonge zuster uit Roden werd gedoopt, willen we ook graag specifiek deze "wijkgemeente" - zoals dat bij ons in de wandelgangen wordt genoemd - naar voren brengen. Het werk in Roden, dat we samen met Groningen-Noord doen, wordt wel op een bijzondere wijze door onze hemelse Vader gezegend.
Het evangelisatiewerk in Roden is in mei 1982 gestart. Momenteel draaien er twee jeugdclubs en een jongere en oudere zondagsschool. Het ledental van de wijkgemeente bedraagt ± 40 leden, terwijl er vele vrienden en vriendinnen zijn.
Het was dan ook geweldig om te zien hoe spontaan de jeugdgroepen uit Roden tijdens de doopdienst op 3 januari, en 's avonds ook in de dienst in Roden, hebben meegewerkt.
We hebben ervaren dat Gods Geest in ons midden was en we zijn dan ook erg dankbaar, dat wij op deze manier de Blijde Boodschap mogen doorgeven in Groningen en Roden.
Van deze blijheid en dankbaarheid willen wij u in den lande graag mededeling doen en nogmaals onderstrepen dat, als wij ons voor Hèm openstellen, we grote dingen mogen verwachten.

Baptisten Gemeente
Groningen-Zuid

De kostbaarste en meest uitgekiende reclame-campagne valt in het niet bij de wervingskracht, die uitgaat van een gemeente, waarin men elkaar door de liefde dient.

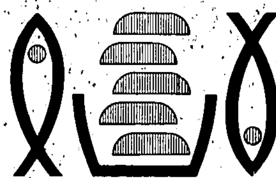
Uit "De Boodschapper", IJmuiden

103e jaargang nummer 6 - 11 februari 1988

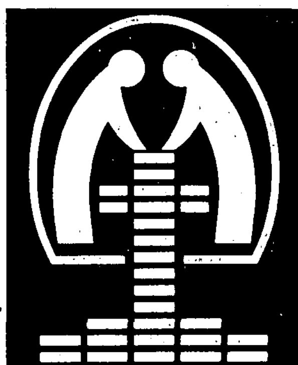
dc

De Christen

Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

1988

Met vreugde ons
steentje bijdragen

DEZE WEEK

MODERN EN POPULAIR: NA-DOEN

Sietzo Dijkhuizen

Dat was me wat.... die toestanden rond de televisieshow, die meer dan een miljoen Nederlanders naar de telefoon deed rennen, zodat de centrales een tijdland 'plat' lagen, ziekenhuizen, politie, brandweer, doktoren en wie weet nog meer onthand waren en er weer 'praatstof' was. Het is allemaal al weer veertien dagen geleden, als u dit leest, en er zijn zoveel andere dingen gebeurd, dat het misschien nog maar een vage herinnering is. Maar het is toch een aardige kapstok om het hier te hebben over het verschijnsel van het na-doen. In dat televisieprogramma ging het er om wie het beste iemand anders, een beroemder zanger, kon nadoen. Niemand was origineel, want wie in zijn optreden iets van zichzelf legde liep natuurlijk de kans niet zo heel sterk op de ander te lijken en dus niet in de prijzen te vallen.
Dat "een-ander-nadoen" is erg populair. Dat bewijst de enorme reactie van kijkers (en het zijn er natuurlijk veel meer geweest dan de 1 miljoen die gebeld hebben) die het kennelijk prachtig vinden dat iemand zo goed een zangeres of zanger kan imiteren.
Maar er zijn genoeg andere voorbeelden te vinden ook. De mode is heel sprekend. In dat vak spreekt men van 'trends' en de consument volgt die wel. En 'mode' kan men op meer betrekken dan alleen kleding.... Op veel andere terreinen doet menigeen een ander na. De een lukt dat beter dan de ander, maar trendvolgers zijn we bijna allemaal. Het is klaarblijkelijk een deel geworden van onze cultuur.
Nu hoeft 'na-doen' niet zo'n ongunstige klank te hebben, als ik hier misschien suggereer. Wanneer je het woord vervangt door 'na-volging', dan krijgt het al een heel andere kleur. Maar ook dit woord heeft zo zijn eigen lading gekregen. Want velen weten wat hier achter komt:.... 'van Christus'. En 'navolging van Christus' is niet alleen de titel van een beroemd boek, maar ook het ideaal van velen. Wie wil n i e t Christus navolgen?
In de wereld van nu lijkt dat een moeilijke zaak. Er zijn zoveel andere sporen, die noden tot volgen, dat het wel eens lastig lijkt ook. Sommigen zoeken en vinden compromissen proberen het ene en tegelijk ook het andere spoor te volgen. En dat veroorzaakt, als zovaak bij compromissen, problemen. Anderen willen alleen maar dat ene spoor zien en hebben zich voorzien van oogkleppen, zodat "de wereld" en zijn "gelijkvormigheid" uit het zicht verdwijnt (denken ze) en ze zijn zo bezig met de geestelijke zaken, dat ze bijna al het aardse veronachtzamen.
Maar het spoor van Jezus gaat wel door de wereld, die vol is van lijden. Hij ging er helend door, helpend, genezend, tekenen oprichtend van het Koninkrijk van Zijn Vader. En degenen die Hem willen volgen, gaf hij aanwijzingen: Hongerenden eten te geven, dorstenden drinken, vreemdelingen huisvesting, naakten kleding en zieken en gevangenen te bezoeken. In het Mattheüs-verhaal, waarin dit ter sprake komt (hoofdstuk 25) wordt er iets bij gezegd: "In zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan...."
Dezelfde televisie, die zoveel laat zien van het populaire na-doen, toont ook dagelijks hoeveel nood er in de wereld is, hoeveel hongerende en dorstenden er zijn, hoeveel vreemdelingen, naakten, zieken en gevangenen. Er valt voor Christenen nog veel ná te doen. Het woord 'trend-setter' heeft iets te tijdelijks, iets te modieus, anders zou je bijna zeggen: laten christenen maar 'trendsetters' worden. Maar de navolging van Christus is geen mode, geen tijdsverschijnsel. Wel kan dit nadoen de verschijnselen van de tijd beïnvloeden.
Een televisieprogramma waarin getoond wordt hoe goed iemand is in het navolgen op dit terrein is dan niet eens nodig....

Even nadenken met....

Peet Wijchers, Enschede

Onderweg met de Hebreeënbrief

Geloven is voor mij een weg gaan. Het mag wat mij betreft ook best ervaren worden als het maken van een lange en soms moeizame tocht. Maar dan wel een tocht met een duidelijk doel voor ogen. En het is dat doel dat me verwachtingsvol op de been houdt. Dat doel is voor mij het in vervulling gaan van Gods beloften aangaande zijn volmaakte rijk. Het rijk waarin God alles in allen zal zijn. Hierbij probeer ik me vaak een voorstelling te maken van wat Openbaring 21 ons wil schilderen. Gaandeweg probeer je nu - vandaag al -iets zichtbaar te maken van dat prachtige rijk, die schitterende belofte van God, die we nu nog achter de horizon weten. Natuurlijk ben je jezelf ervan bewust dat dat volmaakte beeld achter de horizon door jou alleen maar in vage contouren in beeld te brengen is.

Het is goed dat het geloof in de belofte jou de moed geeft meer te verwachten dan je jezelf erover kunt voorstellen. Naar de vervulling van die belofte ben ik onderweg. Onderweg zijn is er nog niet zijn. En dat we er nog niet zijn wordt me dagelijks duidelijk via de beelden van het journaal, de krantekoppen en bovenal mijn eigen falen.

Dat kan me soms zeer ontmoedigen. Jouw verwachting van de toekomst lijkt dan een luchtkasteel. Slechts een klein speldeprikje is vaak voldoende om dat beeld in het niets te doen opgaan. Die ervaring moet het volk Israël ook gekend hebben in de woestijn. Wellicht kende Abraham dat gevoel op weg naar het beloofde land of Jozua terwijl hij bezig was het beloofde land in bezit te nemen. Je ervaart de spanning aan den lijve. Je weet waarnaar je op weg bent maar het lijkt nog zo ver.

In deze spanning tussen woestijn en land, tussen onderweg zijn en aankomst houdt het geloof je op weg. Het geloof houdt de gang erin.

In dat geloof is Jezus aanvoerder en voltooier. Hij ging ons voor als eersteling uit de doden in een nieuwe levende weg. Dat was en is de weg van het volstrekt vertrouwen in God en in zijn beloften. En omdat ikzelf mateloos tekort kom voltooit Hij de weg voor mij. In en met Christus geloof ik én dat geloof houdt me aan de gang.

VAN HER EN DER

Nieuwe president van "Ruschlikon"

14 Januari 1988 trad dr. John David Hopper in funktie als achtste president van het Internationaal Baptisten Theologisch Seminarium in Ruschlikon, Zwitserland.
Dr. Hopper werd in 1934 geboren in New Orleans, Louisiana, U.S.A. als zoon van een predikant. Hij volgde verschillende studies, waarbij o.a. zijn belangstelling voor de Oost-Europese baptisten bleek. Van 1966 tot heden is hij in Europa, waarbij hij vooral veel kontakten had met de gemeenten in Oost-Europa. Hij was ondermeer docent aan het Joegoslavische Baptisten Seminarium in Novi Sad.

Commentaren op de Bijbel voor Rusland

Zoals bekend zal zijn heeft de Russische regering in 1987 toestemming gegeven voor de invoer van 5000 sets van de commentaren van William Barclay. Deze zijn bestemd voor de AUCECB, de "Al-Unie raad van Evangelische Christenen en Baptisten in de Sovjet Unie".
De serie bestaat uit 15 delen. De vertaling gebeurde door de Baptisten Wereld Alliantie (BWA), de Europese Baptisten Federatie (EBF), het Centrale Commité van de Mennonieten (MCC) en de AUCECB in de Sovjet Unie.
De 75000 exemplaren kwamen op 21 december 1987 aan op het hoofdkantoor van de AUCECB in Moskou. Ze waren hun reis begonnen in het gebouw van de Verenigde Bijbel Genootschappen in Stuttgart, West-Duitsland.
De boeken zijn al doorgezonden naar de Superintendenten in de verschillende regio's.

Gemeentegroei in de Sovjet Unie

Ongeveer 5000 leden telt de Centrale Baptisten gemeente in Moskou. In 1987 werden 153 mensen gedoopt, waaronder 40 jongeren. Ook uit andere gemeenten wordt gestage groei gemeld. Rondom kerst werd in een van de meest noordelijke baptisten gemeenten van de wereld een campagne gehouden. De gemeente is gevestigd in Moermansk, 400 km boven de poolcirkel. In deze aktie van 7 dagen, voorafgaande aan het kerstfeest, kwamen twaalf mensen tot bekering en vijf en twintig kwamen tot nieuwe toewijding, in deze gemeente die 85 leden telt.
Het merkwaardige was dat elke avond om een uur of acht, als de samenkomst afgelopen was, een groep van 50-60 ongelovige jongeren nableef voor gesprekken, die tot middernacht voortduurden.

Boek-café in Joegoslavië

In Zagreb, Joegoslavië hebben de baptisten kortgeleden hun boek-café heropend. Men verkoopt er uiteraard christelijke lektuur. Maar er kan ook een kop koffie of thee gedronken worden met de mogelijkheid om een gesprek over geestelijke aangelegenheden te beginnen. Men heeft 300 Engelse titels en 40 in het Kroatisch, het Joegoslavisch dat daar gesproken wordt.

Chinees restaurant en Brood des Levens

7000 Chinezen wonen er in Rome. In deze stad is het echtpaar Henry en Ellen Wang aan het werk gegaan. Eerstens om een Chinees restaurant te openen, gespecialiseerd in Kantonese gerechten. Tweedens om in de vrije tijd het evangelie te brengen onder hun landgenoten. Zodoende is er in Rome een Chinese baptisten gemeente ontstaan, die samenkomt in het gebouw van de Italiaanse Baptisten Unie. Ellen Wang is lerares koken, en het restaurant staat bekend als een van de beste van de meer dan honderd Chinese restaurants in Rome.

Jongeren aktief in Tsjechoslovakije

Een grote groep jongeren van de baptisten gemeente in Brno, Tsjechoslovakije werkt onder drugsverslaafden en gevangenen. Volgens de Tsjechische jeugdleider Karl Buba komen hierdoor veel mensen tot geloof.
Er is een speciaal jeugdkoor van de Tsjechische baptisten, bestaande uit de tachtig beste zangers van de Unie. Dertig jongeren hebben officiële vergunning gekregen om het Jeugd congres van de BWA in Glasgow, Schotland te bezoeken.

Berichten: EBPS

De Baptisten gemeente te Kampen zal meedoen aan het uitzenden van een zondagmorgenprogramma van de S.L.O.K., de lokale radio-omroep. Van de gemeente wordt verwacht dat zij eenmaal per dertien weken een programma zal brengen van drie uur, waarin een kerkdienst.
De raad realiseert zich wel dat dit geen geringe opgave is, doch wel een geweldige mogelijkheid om het evangelie in de openbaarheid te brengen. De eerste dienst is al op zondag 7 februari. Wij lazen dit in het maandblad "De Schalmei". Aan deze uitzendingen doen een aantal Kampense kerken mee.

LOSPRIJS VOOR VELEN

J. Reiling

Jezus' woord van de losprijs voor velen is een bekend en geliefd woord en dat terecht. Maar bekend en geliefd is nog niet hetzelfde als verstaan en begrepen. In een eveneens bekend en geliefd lied zingen wij van "de enige losprijs die voor Hem voldoet" en dat wekt de gedachte dat de losprijs aan God moest worden betaald. Maar wanneer wij het woord van de losprijs beschouwen in het verband waarin de Heer het heeft gebezigd, dan klinken ook nog heel andere tonen. Wij gaan op onderzoek.

Onderweg
Twee keer vinden wij in de evangeliën het woord van de losprijs maar beide teksten berichten van eenenhetzelfde gebeuren. Ons is dus slechts één woord overgeleverd waarin Jezus zijn onverbiddelijk naderende dood duidt als een losprijs. Hij is onderweg in Judea en Jeruzalem, waar het allés gebeuren zal, komt dichterbij. In het tiende hoofdstuk van Marcus' evangelie is iets weer te vinden van de spanning die zich van Jezus en de zijnen meester maakt. Er heerst verbazing en vrees in de groep (vs 32).
Jezus neemt de twaalf terzijde en herhaalt nog eens wat Hij al twee keer eerder had gezegd: de Mensenzoon zal overgeleverd worden in de handen van zijn felste tegenstanders en het zal uitlopen op zijn dood die na drie dagen gevolgd zal worden door zijn opstanding. Hoe duidelijk dit ook mag zijn, het is kennelijk door de twaalf niet begrepen. De eerste keer meent Petrus dat hij Jezus een terechtwijzing moet geven, de tweede keer begrepen ze, zo tekent Marcus aan, het niet maar durfden Jezus er niet naar te vragen. Het geeft soms een beter gevoel om slecht nieuws eenvoudig over te slaan. De derde keer volgt er een incident dat nog veel pijnlijker is.

Hoge functie
Uitgerekend na deze derde aankondiging die aan duidelijkheid helemaal niets te wensen overlaat, komt de broers Jacobus en Johannes bij Jezus en vragen om een plaats aan zijn rechter en linker kant als Hij in zijn heerlijkheid, d.w.z. in zijn goddelijke en koninklijke waardigheid, zal zijn. Hoe ze op het idee zijn gekomen om dit te vragen wordt niet gezegd. Ze weten in elk geval zelf niet wat ze zeggen. Ze begrijpen de betekenis van hun eigen wens niet eens. Voordat Jezus in zijn heerlijkheid zal zijn is er eerst nog een beker die leeggedronken moet worden en een onderdompeling die ondergaan moet worden. Wie Hem wil volgen tot in zijn overwinning zal ook zo'n beker en zo'n onderdompeling moeten doorstaan. Zullen zij dat kunnen? Zij denken van wel en Jezus zegt dat hun beker en doop hun dan ook niet zullen ontgaan. Maar wat zij willen, daarover beschikt niet Jezus maar God.
De rest van de groep begrijpt er dit van dat de beide mannen Jacobus en Johannes een hoge functie voor zichzelf in de wacht willen slepen en daarover beginnen ze te mopperen. Er ontstaat ruzie in de groep. Zijn die twee soms meer en beter dan de anderen? Er is niet veel fantasie voor nodig om je voor te stellen hoe de tien hebben gedacht. Daarvoor hoef je alleen maar mens te zijn. Of lid van een geloofsgemeenschap.

Omgekeerde verhoudingen
Jezus roept de groep bijeen en wijdt enkele duidelijke woorden aan het probleem dat hen bezighoudt. In de samenleving gaat het om de macht. Macht over anderen wel te verstaan. Dat is een bekend gegeven, overal waarneembaar. Maar zo is het niet onder Jezus' volgelingen. Daar heersen omgekeerde verhoudingen: wie groot en invloedrijk wil zijn, moet aller dienaar zijn. Dat woord moeten we niet afzwakken zoals dat in de practijk zo vaak en gemakkelijk gebeurt. Dan is dienen niet meer dan met een goede bedoeling tewerk gaan. De bedoeling rechtvaardigt dan soms echt heerszuchtige en eerzuchtige practijken. Wat Jezus bedoelt is het omgekeerde. Een dienaar is een ondergeschikte. Er zit iets van vernedering in dat woord. Wie dienaar is hoeft geen pretenties te hebben, ook geen verborgen pretenties. Wat de Heer zegt is ongelooflijk radicaal. Wij struikelen er vrijwel dagelijks over in eigen leven en in de samenleving in de gemeente.
Jezus echter bezegelt zijn gebod - want zo mag je het wel noemen - met zijn eigen voorbeeld. Hij, de Mensenzoon, is ook niet gekomen om zich overeenkomstig zijn waardigheid te laten bedienen maar om te dienen, d.w.z. de ondergeschikte van allen te zijn. Naar dit voorbeeld moeten zijn discipelen omgaan met elkaar. Maar Jezus gaat nog een stap verder. Hij geeft aan zijn eigen dienst ook een inhoud. Zijn dienst is meer dan een voorbeeld ter navolging. Het is overgave van zijn eigen leven in de dood als een losprijs voor velen.

Eigen leven
Zoals zo vaak is dit woord van de losprijs een eigen leven gaan leiden los van het verband waarin het is gesproken. Jezus heeft het gesproken om de uiterste consequentie van zijn eigen dienst aan zijn discipelen duidelijk te maken. Drie keer had Hij gesproken over zijn naderende dood door beulshanden. Hij had er geen uitleg bij gegeven over de betekenis en de gevolgen van deze dood. Nu, als terloops en in een heel ander verband, zegt Hij het: zijn sterven is het betalen van een losprijs.
Onmiddellijk komen de vragen op. Een losprijs wordt aan iemand betaald; wie is die iemand? Een losprijs wordt betaald in een bepaalde situatie van gebondenheid; wat voor een situatie heeft de Heer op het oog? Het wordt door de evangelisten niet met zoveel woorden gezegd. Was voor hun lezers het beeld van de losprijs alleen al voldoende? Als dat zo is, wat riep dit woord dan bij de eerste hoorders en lezers op?

Slaven en krijgsgevangenen
Een losprijs werd betaald voor twee groepen mensen. In de eerste plaats voor slaven. Zij waren het eigendom van hun eigenaren. We moeten dat letterlijk nemen. De eigenaar kon over vrijwel alles van zijn slaven beschikken, tot over hun leven toe. Als slaven vrij wilden worden, moesten ze aan hun eigenaar een losprijs betalen of anderen moesten dat voor hen doen.
De tweede groep waren de krijgsgevangenen. Zij werden immers ook slaven en wel van de veldheer of koning die hen gevangen had genomen. Vaak werden krijgsgevangenen meteen gedood; niet zelden werden ze ook verdeeld over de commandanten en andere hoge officieren van het leger dat ze gevangen had genomen. Wilde hun eigen bevelhebber of vorst hen weer terughebben dan moest er losgeld worden betaald.
Dat heeft Jezus dus met zijn woord van de losprijs willen zeggen. Zijn dood werkt als een losprijs. Bevrijding uit een situatie van gebondenheid en horigheid. Het beeld wordt niet verder uitgewerkt. Het ligt zeker niet in de lijn van het woord dat de losprijs aan God moest worden betaald. Wij moeten het veelmeer verstaan in de lijn van Jezus' prediking van het Koninkrijk van God. Gods heerschappij betekent bevrijding van de boze machten.
Als ik door de vinger Gods de demonen uitwerp, zegt Jezus, dan is de heerschappij van God over jullie gekomen (Luc. 11:20).
Maar deze bevrijding komt niet tot stand zonder Jezus' overgave van zijn eigen leven in de dood. Zijn dood is het hoogtepunt van zijn dienen.

Licht en donker

H. Ploeger

We hadden het over het Mohammedanisme. En kwamen terecht bij de bekende Farizeeër Gamaliël. Tenslotte ook bij de uitspraak van Jezus: Elke plant die mijn hemelse Vader niet geplant heeft, zal uitgeroeid worden, Mat. 15:13. We vroegen ons af: hoe zit dat eigenlijk met het ontstaan en het aanwezig zijn van godsdienstige richtingen en stromingen die kennelijk niet voortgekomen zijn uit de boodschap van Jezus Christus?

Een goed advies?
Gamaliël komen we tegen in Hand. 5:34-40. De Grote Raad waartoe hij behoorde, zat behoorlijk in zijn maag met het verschijnsel, dat mensen geloofden in de opstanding van Jezus van Nazareth, en dat mensen - Joden - hem mitsdien als de beloofde Messias van Israël beleden. Eén en andermaal was aan de apostelen, die als woordvoerders van Jezus-volgelingen optraden, een spreekverbod opgelegd. Maar dat had geen effect: de apostelen bleven gewoon doorgaan. Bepaald moeilijk was het, antwoord te geven op de vraag van deze apostelen of het tegenover God te verantwoorden is, meer gehoorzaamheid aan mensen dan aan God te betonen, Hand. 4:19.
Zomin als een spreekverbod, sorteerde de dreiging met lichamelijk geweld effect bij deze galilese mannen. Hoewel ze gevangen gezet werden, gingen ze na een wonderbaarlijke bevrijding gewoon weer aan het werk, Hand. 5:17-21. Dat was uiteraard niet aanvaardbaar voor de mannen van het gezag, dus werden de apostelen opnieuw gevangen genomen, 5:26 vv.
Maar zó kon het natuurlijk niet doorgaan. Er moesten afdoende maatregelen getroffen; de vraag was alleen: welke?
Daar leek Gamaliël het bevrijdende woord te spreken: indien dit streven of dit werk uit mensen is, zal het vernietigd worden, maar indien het uit God is, zult gij het niet kunnen vernietigen, vs. 38 v. Dat woord sprak ieder aan, en dat was niet onbegrijpelijk. Het was een zo logisch antwoord, dat je er niets tegen kon in brengen. Men aanvaardde dus het advies van deze broeder, geselde de apostelen en legde opnieuw een spreekverbod op, vs. 40. Vanzelfsprekend in de hoop dat de Jezus-zaak gewoon zou doodbloeden. Hetgeen - zoals bekend - niet gebeurd is.

Jezus' verkondiging
We noemden de tekst al: Elke plant die mijn hemelse Vader niet geplant heeft, zal uitgeroeid worden, Mat. 15:13. De keerzijde van deze uitspraak moet wel zijn: Elke plant die mijn hemelse Vader geplant heeft, zal niet uitgeroeid kunnen worden. Dit positieve staat echter niet in de bijbel! Alleen het negatieve.
Maar dit negatieve woord behoeft aanvulling in positieve zin, vinden wij. We denken immers onmiddellijk ook aan dat andere woord van Jezus: de poorten van de hel zullen mijn gemeente niet overweldigen Mat. 16:18. Een bemoedigend en troostrijk woord, alleszins.

Niet elke beweging die stand houdt, is door God geplant.

Maar ondertussen constateren we ook dat allerlei bewegingen die we niet als een planting van onze God kunnen aanvaarden, een werkzaam en lang leven hebben. We constateren dat het menselijke (Hand. 5:38) eeuwen en eeuwen lang bestand in zich heeft.

Voorzegging
In zijn rede over de laatste dingen, Marcus 13, heeft Jezus duidelijk gemaakt dat er niet alleen valse leraren, maar ook valse leringen op de markt zouden komen. Ik bedoel: de valse leraren zouden gehoor vinden, en hun leringen zouden opgeld doen, en verder verkondigd worden. Jezus waarschuwde niet alleen tegen de valse leraren, maar ook tegen de valse leringen. Dit onderscheid is zinnig, omdat in de loop der kerkgeschiedenis gebleken is, dat oude, valse leringen telkens weer nieuwe leraren gevonden hebben. Dat oude dwalingen telkens weer - soms in een nieuwe jas - zich aan den volke presenteren.
Nu zou het fout zijn, te beweren dat omdat Jezus voorspeld heeft dat er valse leraren zouden komen, ze dus ook wel móesten komen. Zo ligt dat niet. Duidelijk gezegd: géén mens is gedoemd - volgens een raadsbesluit Gods - om een valse leraar te worden, te zijn.

Een helder en klaar "neen" tegen alle valse leringen.

De aanwezigheid van verleidingen, van valse leringen, is een concrete uitdaging voor het geloof van de volgelingen van Jezus. Déze uitdaging namelijk, om een helder en klaar neen tegen alle valse leringen te zeggen. Dit neen omvat niet alleen een afwijzing, maar ook een bestrijding. Want het gaat er niet alleen om, zélf niet aan de verleiding ten prooi te vallen, het gaat er ook om ánderen te vrijwaren van verleiding.
In zoverre bevalt het advies van Gamaliël om de zaak op zijn beloop te laten, ons helemaal niet. Het is het sparen van de kool en de geit.
Dat hebben de Joden ook wel begrepen. Hoe welgelegen zijn advies hun op dat moment was, zo ongelegen is de logische conclusie die er uit getrokken zou moeten worden. Namelijk deze, dat de leer van Jezus een door God geïnspireerde leer was; dat Jezus inderdaad de Messias is die beloofd was, en dat de gemeente van Christus inderdaad een door God gewilde beweging in de wereld is. Immers, ondanks alle vervolging van de volgelingen van Jezus van de kant van de (leidslieden der) Joden.... de gemeente staat tot op de huidige dag. Maar ook de heidenen hebben de gemeente niet kunnen verdelgen, ook de communisten niet.

Donkere zijde
En de aanwezigheid van de Islam dan? En van allerlei dwaalleringen?
Vanuit ons standpunt bezien, zijn zij geen planting van de Vader van onze Here Jezus Christus. We zouden alle grond onder onze voeten laten verdwijnen, als we de mogelijkheid van méér dan één heilsweg, de mogelijkheid van méér dan één heiland, ruimte zouden geven. Naar ons gevoelen laat het nieuwe testament geen enkele ruimte voor méér dan één reddingsweg.
De vijandschap jegens het evangelie is bekend, en ook begrijpelijk. De blijde boodschap van Jezus eist een bekering die niets buitensluit, een wedergeboorte, die alles omvat. De afwijzing van deze allesomvattende eisen is verklaarbaar.
Verklaarbaar is ook, dat sommige geesten de mensheid andere, makkelijker, aansprekender heilswegen gewezen hebben.
Maar onverklaarbaar is, waarom deze andere heilswegen zoveel miljoenen aanhangers gevonden en behouden hebben. Onverklaarbaar is dat telkens weer valse leeringen menselijke hoofden en zinnen beneveld hebben. Waarom rukt God ze niet uit? Waarom vernietigt Hij niet wat niet uit Hem is? Wij weten het niet.
Wat wij wel weten dat is dat in de oogsttijd kaf en koren, tarwe en onkruid, gescheiden zullen worden, Mat. 13:24-30. Tot die dag rust op de gemeente de taak resoluut afwijzend te staan tegenover alles wat strijdig is met het evangelie van onze Heer. Maar niet alleen afwijzend, ook verkondigend, betuigend, getuigend zal de gemeente moeten zijn.
En vooral waakzaam, en aansporend tot waakzaamheid.

WEEKEND VOOR ALLEENSTAANDEN

Op veler verzoek organiseren we weer een weekend waarop alleenstaanden elkaar kunnen ontmoeten. Misschien is het goed nog eens de bedoeling van zo'n gebeurtenis te vermelden:
- een ontmoeting van "gelijken"
- de mogelijkheid bieden er eens even uit te zijn
- vanuit het evangelie zicht geven op eigen situatie en levensweg:
  "je mag er zijn voor God zoals je bent"
  "je mag er zijn voor de ander zoals je bent"
- contactmogelijkheid

Datum: zaterdag 14 en zondag 15 mei 1988
Plaats: Conferentieoord Fredeshiem in Steenwijk
Prijs: f 90,-- per persoon
Opgeven vóór 1 mei 1988 bij:
Mevr. H.J. van Daalen,
T. v. Lohuizenstraat 37
8172 XP Vaassen
tel. 05788-5135

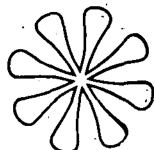
Uw betaling is uw definitieve aanmelding, te verrichten bij:
Penn. Ned. Bapt. Vr. Bew.
Meliere 6,
8604 BM Sneek
No. bankrekening 43.36.77.279
girorekening 811940
onder vermelding van Weekend alleenstaanden

Voor nadere informatie kunt u terecht bij:
Mevr. M. Corporaal-Bots,
Zijlroede 18
8604 RB Sneek
tel. 05150-11042

"LANGS DE RAND" als boekje

Het Jeugdburo van de NBJB is op de goede gedachte gekomen om de stukjes die Piet Stellinga schreef voor "De Christen", te bundelen en uit te geven in boekvorm.
Het boekje bevat zelfs één hoofdstuk meer, want er is een artikel in opgenomen dat niet eerder gepubliceerd werd. Het werkje ziet er goed verzorgd uit in een frisse groene omslag.
De prijs is f 10,-- + verzendkosten, en het is te bestellen op het Jeugdburo, Postbus 405, 9200 AK Drachten.
De uitgave van dit boekje acht ik een goed middel om de gedachte aan broeder Piet Stellinga en zijn werk voor de jeugd levend te houden.

H.G. de Winkel

Landelijk weekend van de ANS-werkgroep

Van 8 t/m 10 april a.s. houdt de ANS-werkgroep haar jaarlijkse weekend. We hopen dat het evenals voorgaande jaren een grootse happening zal worden. Het thema voor dit jaar luidt:

"ALS ER MAAR BUBBELS ZIJN! - Uit welke bron(nen) haal je ze?"

Achter dit thema gaan de volgende vragen schuil (je zult ze zeker tegen komen op het weekend):
- wat is/zijn jouw bron(nen) voor je geloofsbeleving?
- waarop/waaruit put je je normen en waarden?
- hoe kom je aan je bron(nen)?
- van waaruit leef je?
- hoe beleef je voor jezelf dingen?
En de vragen die jezelf meebrengt natuurlijk!

Iedereen die studeert, net afgestudeerd is, het ouderlijk huis heeft verlaten en wel of geen baan heeft of gewoon "op kamers" woont is van harte welkom. Het programma ziet er veelbelovend uit en biedt voldoende ruimte en tijd voor ontmoeting, gezelligheid en andere noodzakelijke ingrediënten voor een geslaagd weekend.
Het weekend zal gehouden worden in een kampeerboerderij in Wierden. Je kunt je opgeven door f 25,-- over te maken op postgironummer 5021713 t.n.v. ANS-werkgroep, v.d. Hagenstraat 665 te Ede. De andere f 25,-- kan bij aankomst worden voldaan. Na je aanmelding ontvang je nog verdere informatie omtrent juiste tijd en plaats enz. Mochten er nu al vragen zijn, schrijf dan een briefje naar bovenstaand adres of bel 08380-21631.
Je aanmelding moet uiterlijk 25 maart binnen zijn!

Hopelijk mogen we je begroeten op het weekend.

Namens de ANS-werkgroep,
Wessel Baptist

Wereldconvocatie over gerechtigheid, vrede en behoud van de schepping.

De Wereldraad van Kerken heeft in 1987 de lidkerken uitgenodigd voor een "wereldconvocatie over gerechtigheid, vrede en behoud van de schepping". De wereldraad vroeg daarbij de kerken om zich te begeven "in een conciliar proces van wederzijdse toewijding aan gerechtigheid, vrede en behoud van de schepping".
Men heeft daar ook de kerken bij willen betrekken die geen lid zijn van de Wereldraad. De Nederlandse Raad van Kerken zond daarom de Unie van Baptisten Gemeenten een uitnodiging hieraan deel te nemen.
Deze uitnodiging werd in de Unie Commissie besproken. In dat gesprek heeft de verantwoordelijkheid van de christenen voor het bevorderen van gerechtigheid, vrede en behoud van de schepping op zichzelf niet ter discussie gestaan.
Wel overwogen is de Unie als geheel zou kunnen deelnemen aan dit proces. Er wordt immers gevraagd om zich "te begeven in een proces van wederzijdse toewijding aan gerechtigheid, vrede en behoud van de schepping".
De Unie Commissie is tot de konklusie gekomen dat hieraan ook theologische aspekten en konsekwenties verbonden zijn. Omdat onze Unie een federatie is van gemeenten, die op zichzelf autonoom zijn, kan er geen vertegenwoordiger aangesteld worden die namens de gemeenten kan spreken.
De Unie Commissie heeft de gemeenten en de Nederlandse Raad van Kerken laten weten dat zij om deze redenen geen mogelijkheid ziet voor deelname. Wel heeft zij aangeboden om alle informatie over dit onderwerp toe te zenden aan gemeenten die er belangstelling voor hebben.

H.G. de Winkel

Broederschap van Baptisten Voorgangers in Nederland

Op DV dinsdag 5 en woensdag 6 april zal de Broederschap van Baptisten Voorgangers het 65 jarig jubileum van de Broederschap herdenken tijdens de jaarlijkse conferentie.
De plaats van samenkomst is voor dit jubileumjaar het conferentie-centrum 'De Nieuwe Oorsprong'. De persoonlijke uitnodigingen zullen binnenkort verzonden worden. Voor eventuele informatie kan men contact opnemen met de secretaris van de Broederschap: ds. A. v.d. Berg te Dordrecht 078-510150.

Convent van Baptisten Voorgangers in de regio Holland

Het convent van Baptisten Voorgangers in de regio Holland zal op DV maandag 7 maart om 12.30 uur bijeenkomen in de Triomfatorkapel te Alphen a/d Rijn. De inleiding zal verzorgd worden door ds. G.H.W. Pflaum.

Op 18 januari j.l. was het convent te gast in het verpleeghuis Tabitha aan de Jan Bongastraat te Amsterdam. Ook langs deze weg willen wij de directie van Tabitha in de persoon van br. S. Edens en de verpleeghuispastor ds. C. de Jong en alle andere medewerk(st)ers heel hartelijk bedanken voor de goede ontvangst en de leerzame dag die wij in Tabitha mochten doorbrengen.

A. v.d. Berg

Redt de doop?

"Als tegenbeeld daarvan redt u thans de doop, die niet is een aflegging van lichamelijke onreinheid, maar een bede van een goed geweten tot God, door de opstanding van Jezus Christus, die aan de rechterhand Gods is, naar de hemel gegaan, terwijl engelen en machten en krachten Hem onderworpen zijn".

1 Petrus 3:21-22

In zijn tweede brief schrijft Petrus dat in de brieven van broeder Paulus een en ander moeilijk te verstaan is. Eerlijk gezegd versta ik ook niet altijd wat broeder Petrus nu precies bedoeld heeft.
Ook het gedeelte waarin bovenstaande teksten staan is niet eenvoudig en eenduidig uit te leggen. Wie met de geesten in de gevangenis bedoeld zijn laten we maar rusten. Het licht richten we op de uitspraak: Als tegenbeeld redt u thans de doop.
Het "tegenbeeld" wil zoveel zeggen als: de afdruk van een zegel. Die komt in spiegelbeeld te staan, als weerspiegeling. In dit geval een weerspiegeling van wat Noach met zijn zeven familieleden onderging met de zondvloed. Zij werden "door het water heen" gered. Het water, dat een oordeel was voor de ongehoorzamen die de waarschuwing van Noach en de ark die hij bouwde negeerden, werd tot redding voor Noach. Doch alleen omdat zij op het beslissende moment in de ark gingen, die reddend bleef drijven op het oordeelswater.

Eens heeft Jezus zijn dood een doop genoemd, in Marcus 10:38. In Lucas 12:50 maakt Hij daar een toespeling op. Zijn dood is een oordeelsdood. Hij werd gedoopt in het oordeel van God over de zonden der wereld. Tegelijk wordt Hij daarmee de reddende ark waar mensen aan boord mogen gaan. Zij gaan met Hem door de oordeelswateren, maar het deert hen niet. Het is juist hùn redding.

Aan boord gaan
De ark van Noach redde het leven van acht mensen. Maar die moesten daarvoor wel in de ark gaan, anders waren ze met de massa omgekomen. Tot hun redding moesten ze een heel bewuste stap doen. Met achterlating van alles wat ze hadden opgebouwd en verworven.
De noodzakelijke stap tot onze redding is het besluit om ons leven over te geven aan de Here Jezus Christus. Die stap is door de Heer vorm gegeven in de zichtbare, ervaarbare daad van de doop. De mens wordt daarmee voor een duidelijke keuze gesteld tussen buiten blijven of binnengaan.

De redding ligt niet in een bijzondere, mogelijk magische kracht van het doopwater. Dat blijft doodgewoon water en verandert niet omdat het doopwater genoemd wordt. Het zit zelfs niet eens in de doop-"formule".
De redding ligt in de konkrete daad, waarmee iemand te kennen geeft het oude leven achter zich te laten, en zich over te geven om zich door Jezus Christus te laten redden.

Een goed geweten
Onze tekst zegt er nog meer over. Doop is geen gewoon bad. Geen afwassing van lichamelijke onreinheid. Wat dan wel? We zouden verwachten dat Petrus dan schrijft: Doch het is afwassing van geestelijke onreinheid. Zoals tegen Paulus gezegd werd: Sta op, laat u dopen en uw zonden afwassen, Handelingen 22:16.
Petrus stapt direkt over op de bede van een goed geweten tot God. En even stilzwijgend stapt hij over het sterven en begraven van Jezus heen naar zijn opstanding.
Horen die er dan niet bij, afwassing van zonden, reiniging van het geweten door de offerdood van Christus? Dat kunnen we ons niet voorstellen. Nog in vers 18 schrijft hij: Want ook Christus is eenmaal om de zonden gestorven als rechtvaardige voor onrechtvaardigen, opdat Hij u tot God zou brengen.
Nee, eerder lijkt er het op dat hij de reiniging van zonden zó vanzelfsprekend verbonden vindt met de doop, dat hij dat niet eens meer noemt.
De doop is een bede van een goed geweten tot God. Anderen vertalen: een bede òm een goed geweten. De juiste betekenis is blijkbaar moeilijk te vatten. Want weer anderen zien er een belofte van trouw aan God in.
Als ik het goed zie, is gebed om een goed geweten niet meer nodig voor wie gedoopt wordt. Het geweten is een getuigende instantie, die bij mij hoort, maar die, als het goed is, zich kritisch opstelt en mij aanspreekt op mijn daden. Een goed geweten is een ontlast geweten. Een geweten dat ons niet meer aanklaagt voor wat wij allemaal uitgehaald of zelfs verzuimd hebben.
Een goed geweten kan alleen een mens hebben die schoon schip gemaakt heeft met zijn verleden. En die daarvoor bij het kruis van Christus geweest is.
Want een andere mogelijkheid is er niet.
Toch is deze verlossing, dit losmaken van je verleden en je zonden, alleen mogelijk omdat Jezus Christus is opgestaan en leeft. Want alleen de Levende, die ook alle macht ontvangen heeft, kan zijn medemensen opwekken uit hun zondeslaap om ze te laten delen in zijn eigen, nieuwe leven.
De bede van een goed geweten tot God betekent dan ook verder nog de communicatie, de omgang, het gesprek met God. Dat alleen mogelijk is met een goed geweten.

Als nu iemand ongedoopt sterft?
Doop is de toevlucht nemende stap in de redding door Jezus. Maar als iemand nu ongedoopt sterft, of als kind "gedoopt"? Is die mens dan niet gered? Verloren? Achter die vraag kunnen verschillende motieven zitten.
Dogmatische, theoretische: De doop maakt toch niet zalig? Het gaat toch om het geloof in Jezus Christus?
Er kan bezorgdheid achter schuilen over ouders, man, vrouw, kind. In het geloof gestorven, maar niet "gedoopt" zoals wij het zien.
Er kan zelfs verzet zijn tegen deze "uiterlijke vorm", die iemand volstrekt overbodig vindt. Het komt immers op het hart aan? En hoeveel gedoopten vallen niet van de gemeente af?
God ziet het hart aan. Ik ben ervan overtuigd dat miljoenen reformatorische en ook rooms katholieke christenen, die met het oog gericht op Jezus als hun Verlosser ontslapen zijn, zullen juichen voor Gods troon. Aangevuld met bekeerden-op-hun-sterfbed en op hun belijdenis gedoopten.
Maar wie de betekenis van de doop goed gelezen en verstaan heeft, is gehouden de aangewezen weg te gaan. Om de keuze te maken en de daad, die God gesteld heeft, te ondergaan.

H.G. de Winkel

LEZERS AAN HET WOORD

DELFT

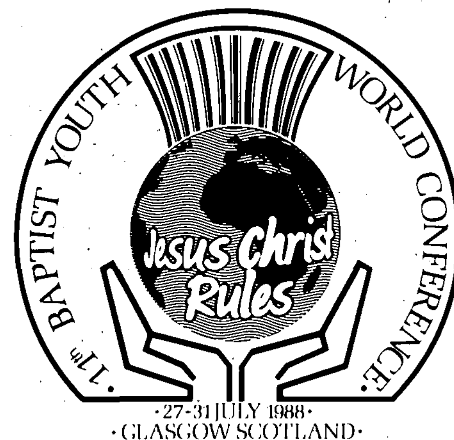
Als emeritus heb je nog eens kansen tot luisteren, waar je voorheen zelf aan het "woord" was. Omdat de "schoolaula", waar de Delftse diensten plaatshebben, nauwelijks veel verder van ons huis is dan de Haagse Mirtekerk, is er de mogelijkheid ook eens daar in de wijkgemeente te zijn.

Al vele jaren is het werk in Delft vanuit de gemeente in Den Haag gestimuleerd en geholpen. Twintig jaren zijn daar diensten gehouden. Eerst op de zondagavond: later - toen hier twee voorgangers beschikbaar waren - op de zondagmorgen. De toeloop was op en neergaande. Zeer getrouwe gezinnen waren duurzaam "dragers" van de arbeid. Rondom hen kwamen jongeren, vaak studerend of nog maar kort afgestudeerd. Zij verlevendigden het gemeentebeeld en droegen bij tot de kleurenrijkdom, maar na kortere of langere tijd vertrokken ze naar elders. De "oude kern" bleef en ging door.

Kort voor en na de komst van ds. Wout Huizing naar Den Haag/Delft deed zich een nieuwe situatie voor, waarbij door allerlei verschillende oorzaken ook meerdere leden van de wijkraad naar elders gingen, zodat Delft ineens voor de vraag stond: "Wat nu?"
Op een heel bijzondere manier is toen overleg gepleegd met iedereen, die bij "Delft" betrokken was: leden en vrienden, jong en oud. Flinke vergaderingen met veel belangstelling! Het resultaat was ook bijzonder. Men besloot sámen de schouders onder het werk te zetten. Geen raadsleden meer? Dan maar twee werkgroepen: een pastorale en een organisatorische.
Daarvoor had men trouwens op een gebruikelijke jaarvergadering met nog een volledige raad al besloten, dat ook zusters zitting in de raad konden krijgen. Nog wat later volgde de met algemene stemmen aanvaarde beslissing, om eveneens zusters in de diensten te laten voorgaan. Niet slechts "uit nood" - zei men nadrukkelijk - maar gewoon en met alle daarbij passende bedieningsbevoegdheden. De verschillende besluiten lagen in dezelfde lijn: iedereen te betrekken bij het werk van de Heer in de gemeente.

Wanneer je nu - na wat jaren ervaring met deze opzet - in Delft komt, geniet je van de levendigheid van de hele groep. Jongeren hebben zich intensief aan hun taken gewijd en werden ondersteund door de ouderen, zodat er een heel fijne samenwerking groeide. Je proeft de hartelijkheid en het meeleven. De plaats van samenkomst onderging ook een ingrijpende wijziging. Niet meer de fraaie en ietwat plechtige voormalige synagoge in de binnenstad, maar een schoolaula in de splinternieuwe woonwijk Tanthof, waar het bouwen van wegen en huizen nog volop doorgaat. Mogelijkheden voor uitbreiding. In de diensten gaat meestal ds. Wout Huizing voor, of - bij "ruiling" - ds. P. van der Werf. Natuurlijk - zoals overal elders ook gastsprekers of "eigen mensen". Sinds kort heeft de wijkgemeente een stagiaire van onze "tweede-wegopleiding", n.l. Ron Mentink uit Gouda. Afgezien van een paar diensten, waarin ik zelf voorging, had ik het voorrecht enkele keren "bezoeker" te zijn. Een voorrecht, want ik hoorde zowel zr. Vera Cnossen, die met haar echtgenoot Wout aan ons seminarium is opgeleid, als Anneke Mentink, die met Ron de eerste leerkring voltooide en zelf stagiaire is in Pernis.

Ooit hoorde ik eens een hoogbejaarde broeder tegen mij zeggen: "Als ze in onze gemeente een zuster op de kansel toelaten, ik denk, dat ik dat niet kan hebben en voor de gemeente bedank". Ik wilde wel, dat hij die verschillende keren steeds naast mij gezeten had. Een heel fijne sfeer, gevoelig, warm en toch heel eerbiedig, kenmerkte al deze diensten. De preken boeiden enorm en iedereen luisterde ingespannen en ontspannen tegelijk. Wat een zegen, dat er zusters zijn, die de moed hebben om op deze wijze hun gaven te ontplooien en door het vergaren van kennis onze gemeenten te dienen! Wat een zegen, dat er gemeenten zijn, die de bijbelse woorden op een open wijze lezen en met elkaar combineren! Toen er in Delft over gesproken werd, zei een oude broeder: "Het mag niet van de bijbel, maar het mag van mij!", waarop een zuster reageerde: "Het mag ook van de bijbel, want in de bijbel zelf hebben vele vrouwen het woord!" Daar stemde de gehele gemeente mee in.
Als heel jonge jongen hoorde ik eens een oudere schippersvrouw vertellen, dat ze in een van onze gemeenten iets heel merkwaardigs had meegemaakt. Ik zal de plaats niet noemen, maar het lijkt me heel goed bij de door haar genoemde gemeente passen.
Bij een van haar bezoeken bemerkte ze op de bidstond en ook verder een wonderlijke en haast angstige stilte, terwijl het juist altijd heel levendig toeging. Na afloop vroeg ze, wat er gebeurd was. Ze vertelden haar, dat men in de bijbel ontdekt had, dat de vrouwen in de gemeente moesten zwijgen. Dus ook op de bidstond. Het kwam er net nog niet aan toe, dat ze ook niet zingen of musiceren mochten. Want wat is "zwijgen"? Als dochter van een vooraanstaande baptisten familie heeft ze zelf toen niet gezwegen en de zusters en broeders verteld, onder welke omstandigheden Paulus dit woord liet horen. De gemeente luisterde naar haar en bij een volgend bezoek trof ze weer dezelfde levendige gemeente aan van voorheen. Iedereen deed weer mee.

Al aangemeld?

Gemeenten getuigen dikwijls van echte zegen, ontvangen onder de prediking van zusters. Een teken, dat God in Christus met die zegen geen onderscheid maakt tussen man en vrouw

Daarom mogen we dankbaar zijn, dat onze opleiding ook zusters de kans geeft om zich te bekwamen in het voorgaan in de diensten en in het bezoeken van leden en vrienden. Daarnaast zijn we dankbaar voor wat zusters natuurlijkerwijs of in opdracht van de gemeente doen in zondagsschool- en jeugdwerk, in "zusterhulp" en pastorale arbeid. Stel je eens voor, als ze het "zwijgen" er aan toe zouden doen.... Wat zou er van onze gemeenten terechtkomen?

Als ik tot slot nog even als stagecoordinator verder mag schrijven: Deze ervaringen blijven niet tot Delft en enkele andere gemeenten beperkt! We kunnen vertellen, dat naast Pernis ook de gemeenten Steenwijk en Apeldoorn een zuster in hun midden hebben, resp. zr. Martha ter Wel en zr. Ans Lindenborn. We hopen t.z.t. meer te horen over wederzijdse ervaringen! Daarnaast zijn we blij met de negen andere stagiaires, ook overal in het land temidden van gemeenten bezig om zich voor te bereiden op een taak als voorganger, waartoe ze zich geroepen weten. Maar deze keer mochten we vanuit Delft de zusters even extra in het licht plaatsen, vanuit de kostelijke ervaring, dat de Heer iedereen in zijn gemeente bij de totale arbeid in alle facetten betrekt. Wie kan dan achterblijven of tegenhouden wie zich geroepen weet?

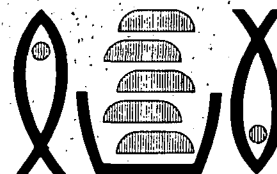
Broertjes

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 46,- per jaar; buitenland f 64,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelincklaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Maandag 1 februari is in Christus ontslapen onze broeder

Klaas Bos

op de leeftijd van 72 jaar

"In het huis mijns Vaders zijn vele woningen"
Joh.: 14 vers 2 A

Baptistengemeente Zwolle

Secretarissen van de gemeenten

Dringend verzoek aan de secretarissen die nog niet het statistiek formulier over 1987 inzonden: Wilt u dit zo spoedig mogelijk verzenden?
Vriendelijk dank!

Orion

de nacht was zwart
en staande voor het venster
zag ik de wolken
dreigend overtrekken
de lichten van de stad
kleurden de onderkant
maar zacht
't was nieuwe maan

toen was er plots
een stuk met sterren
en in dat open veld
stond indrukwekkend
die reus, dat beeld,
dat raam vol helderheid
de Orion
met in het centrum
de drie sterren

als kind zag ik
dezelfde constellatie
en was verrukt

nu zoveel jaren later
zie ik het weer
gelijke stand en pracht
ik dacht en denk
heeft zich dan niets bewogen?

Uw schepping Heer
is godd'lijk schoon
en haast niet te geloven.

begenadigd

we dronken samen koffie
'een bakje troost'
de dode was zojuist begraven
de droeve plicht volbracht
we rustten uit
en ieder dacht
het werd steeds stiller
de gasten gingen
condolerend heen

toen sprak een vrouw
-we waren met z'n vijven-
mij aan en zei:
'u bent een begenadigd mens'
ik vond geen antwoord
en stond op
om hoed en jas te halen

vlak bij de uitgang
stond ze nog
met een paar anderen te praten
ik wendde mij tot hen en zei:
'ik ben een begenadigd mens'
en zei het nog een keer
en toog heen

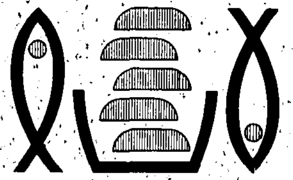
hoe waar was't wat zij zei
dacht ik
en overzag de weg terug
vol bochten en vol gaten
maar aan de hemel
schreef Gods hand:
gratie! En ik zei: amen.

103e jaargang nummer 7 - 18 februari 1988

dc

De Christen

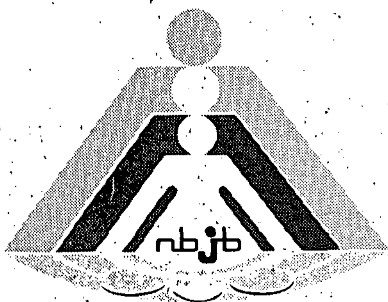
Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

AUTONOMIE EN DE AUTONOME MENS

H.G. de Winkel

Onze gemeenten noemen zich graag autonoom. Er zijn ook mensen die zich de autonomen noemen. Die kosten de overheden soms hoofdbrekens, en dat kun je van de baptisten gemeenten gelukkig nog niet zeggen.
Het gedrag van de mensen die zich autonoom noemen, heeft nog wel eens anarchistische trekken. Hun benaming geeft hun houding aan tegenover samenleving en wetgeving. Het woord autonoom betekent voor hen: Ik bepaal zelf mijn gedrag en dat laat ik me door niemand voorschrijven: Jullie rechtsorde is niet de onze. Dat is ook weer geen louter principieel standpunt, want ook "autonomen" maken wel weer graag gebruik van de bestaande rechtsorde als het te pas komt. Ze zullen een uitkering van die rechtsorde niet zo gauw afwijzen. En ook geen onbewoond eiland opzoeken om een autonome gemeenschap op te zetten. Verondersteld dát je als autonome mens, die helemaal zelf zijn gedrag bepalen wil, met anderen kúnt samenleven.
Autonomie is oorspronkelijk het recht van een land op zelfbestuur. "Autos" is zelf, "nomos" is gewoonte, gedragslijn, wet. Samengevoegd tot "autonomie" betekent het recht om zelf wetten en regels in te stellen.
Wie zichzelf autonoom noemt geeft daarmee te kennen dat hij of zij voor zichzelf eigen wetten en gedragsregels gaat opstellen. Het ligt voor de hand dat die gedragsregels dan voornamelijk toegesneden worden op de eigen belangen en ruimte eisen om naar je eigen gevoelens te leven. En dat er met de belangen van anderen alleen gerekend wordt als die mede het eigen belang dienen. Dat gevaar zit er niet eens alleen in de houding van mensen die autonoom willen leven. Het zit ook in de drang naar de individualisering. Waarbij de overheid naar zorgzaamheid maar moet inkrimpen en de burger vooral zijn vrijheid moet laten om zijn maatschappelijk leven te leven zoals zijn gezonde verstand hem dat ingeeft. Ook daar ligt het gevaar op de loer van de egoistische autonomie.
Bijna ieder mens heeft wel trekken in zich om autonoom te willen zijn. Je zou dan wel eens helemaal je eigen gedragsregels en wetjes willen opstellen.
Een wedergeboren mens, een christen, sleept ook dit stukje erfenis mee het nieuwe leven in. En als hij daar niet mee afrekent, wordt deze mens ook een autonome christen die zijn eigen geestelijke wetjes gaat maken en zijn eigen geloofslijnen gaat uitstippelen. Zulke mensen blijven "zelfstandig" en laten zich niet binden aan een gemeente, waar ze rekening moeten houden met anderen. Liever alléén blijven dan je eigen geloofslijnen en je opvattingen ter discussie te stellen.
Met dit verhaal krijgt autonomie een negatieve klank. Is het woord nog bruikbaar voor onze gemeenten? We gebruiken het immers zo graag om te laten horen dat wij onafhankelijke gemeenten zijn, die zichzelf besturen zonder regelgeving van bovenaf door menselijke autoriteit. Zelfs de Algemene Vergadering kan geen regels en wetten stellen die het gemeenteleven bepalen. Dat doen we zelf. In die zin zijn onze gemeenten autonoom en onafhankelijk.
Eerst nog even terug naar de betekenis van het woord "autonomie". Het recht van een land om zelf wetten en regels op te stellen. Voor wie? Niet voor elke burger afzonderlijk, maar voor de samenleving in dat land.
Het opstellen van wetten en regels is nodig om het veilige bestaan van elke burger te waarborgen. Dat maakt inbreuk op het natuurlijke egoïsme van de mens, maar het zorgt wel dat de arme en de zwakke niet platgedrukt wordt.
In goede autonomie moet de zorg voor elkaar ingebouwd worden, en moeten de lasten verdeeld worden. Autonomie houdt regels in voor het samen leven. Dat is een principe dat ook voor de gemeente geldt. Doch onze gemeenten kunnen niet autonoom zijn in die zin dat ze in volkomen vrijheid en onafhankelijkheid hun geloofslijnen en gedragsregels kunnen vaststellen. Want hun doen en laten dient genormeerd te worden door de Schrift. Boven de gemeente staat de autoriteit van haar Hoofd en Heer Jezus Christus. Hij is wetgever.
Feitelijk gaat het woord autonomie, zelf wetten kunnen stellen, voor de gemeente niet op.
Nu is het juist de regelgeving en normering die vanuit de Schrift tot ons komt, die
vervolg op pag. 2, 2e kolom

Nieuw in DC:
veertiendaagse pagina voor de jeugd, van de NBJB.

DEZE WEEK

Onze evangelist, ds. Chr. Eijer, had deze keer heel wat aan ons over te brengen. Daarom naast ECU-allerlei op pagina 6 ook hier een stuk van zijn hand.

Door Chr. Eijer

Evangelisatie en Gemeente

Meestal praten we over Gemeente en Evangelisatie. Onze jaarlijkse konferentie in Dalfsen heet "Werkbijeenkomst voor Gemeente en Evangelisatie". De gemeente heeft in haar takenpakket ook de evangelisatie zitten. Er wordt op gerekend dat de evangelisatie-werkgroep haar opdracht serieus neemt en er ijverig mee bezig is.

Bij "Gemeente en Evangelisatie" denken we op z'n best aan de beweging die er moet zijn vanuit de gemeente naar onze naaste omgeving. We weten dat het met de "GO", de Grote Opdracht te maken heeft. Ik denk trouwens dat we dikwijls nog veel te weinig beseffen dat dit alles met "go", gaan van doen heeft. Nog altijd leeft bij ons de merkwaardige gedachte, dat de mensen wel bij ons zullen komen. Mag ik eens vragen: wanneer was het voor het laatst, dat u iemand echt persoonlijk hebt uitgenodigd, eens met u naar de samenkomst van de gemeente te gaan?

Boven dit stukje staat overigens wat anders: Evangelisatie en Gemeente. Ik denk hierbij aan die andere beweging. Stel, dat we kontakten met mensen maken en stel dat we bij hen belangstelling weten te wekken voor het geloof en stel dat ze met ons mee willen naar de kerk, wat dan? Of stel, dat een zoekend mens uit eigener beweging naar ons toe komt, wat dan? Wat hebben we zulke mensen dan te bieden? Zeker, ik weet het: we hebben hen het Evangelie te bieden en ik geloof met heel mijn hart dat het Evangelie een goede boodschap is. Nog niet zo lang geleden heb ik een uitnodigings-folder voor de samenkomsten van een gemeente gemaakt met daarop o.a. de woorden: "er valt goed nieuws te halen". Ik ben er diep van overtuigd dat het nieuws van Jezus Christus inderdaad goed nieuws is. Toch moeten we hierbij alert zijn op de vraag, of mensen in de verkondiging van dit nieuws zichzelf op een of andere manier kunnen herkennen. U kent misschien wel het verhaal van die volijverige evangelisten die in India met borden liepen, waarop stond: "Jezus is het antwoord!". Waarop mensen, die ze zo wilden bereiken, met een bord voor de dag kwamen, met daarop de woorden: "Maar wat is de vraag?" Op z'n best beseffen mensen onder de vertolking van het Evangelie: dit gaat over mij! Op z'n slechtst denken mensen na een poosje: hier kan ik helemaal niets mee! Het spreekt vanzelf dat hier een geweldige uitdaging ligt voor verkondigers van het Evangelie. Mag ik vragen: worden zij in onze gemeenschap voldoende gedragen door onze gebeden?

Het gaat over de eventuele beweging van mensen naar ons toe. Naast herkenning in datgene wat er verteld, gezegd, gepreekt wordt, is ook de vraag belangrijk of er in ons midden wat te beleven valt. Dat begint al bij de deur. Komen mensen een gastvrije gemeente binnen? Wordt de belangstellende opgemerkt of alleen maar bekeken? En verder: verloopt de samenkomst misschien volgens zo'n vast patroon, dat hierin geen spatje ruimte meer is voor enige verrassing? Het gaat natuurlijk om meer dan de vorm van de dienst. Nog belangrijker is de vraag, of er een blijmoedige sfeer is en ook of de bezoeker het gevoel kan krijgen dat hij in een gemeenschap van mensen terecht is gekomen. En nóg belangrijker is of iemand kan opmerken: die mensen hébben iets. Nog niet zo lang geleden was iemand die van het geloof helemaal niets wist in de samenkomst van een van onze gemeenten. Na afloop reageerde hij: ik geloof niets van wat ze hier allemaal zeggen, maar hier is wel wat aan de hand!

Mensen moeten zichzelf herkennen in de boodschap. Er moet het een en ander te beleven zijn. Een derde aspect mogen we nooit vergeten. Dit heeft te maken met de vraag, in hoeverre we zélf uit dat Goede Nieuws leven. Wanneer we in de gemeente niet verzoend met God en met elkaar leven, kunnen we beter niet proberen, anderen voor onze gemeente te interesseren. Wanneer er geen vriendschap is, zullen ook eigen jongeren op gegeven moment niet meer komen. Wanneer liefde wel een woord, maar geen werkwoord is, kunnen we het wel vergeten.
Als het leven van de gemeente niet te maken heeft met Gods omzien naar mensen, kan de voorganger de sterren van de hemel preken, het zal niet baten. Pas als God echt in ons midden kan zijn, kunnen ook anderen bij ons in komen wonen.

nog eens: wat hebben we mensen te bieden?

---

vervolg van pag 1

vanuit de Schrift tot ons komt, die het mogelijk maakt om op ongedwongen wijze elkaars heil te bevorderen. In dit kader past ook de persoonlijke christelijke autonomie niet.
De discipel van Jezus Christus maakt niet zijn eigen wetten en is niet zichzelf tot wet. De discipel kent de discipline van de gehoorzaamheid aan zijn Meester. Maar die Meester heeft juist de gemeente geschapen waarin Hij mensen bij elkaar brengt. Om samen de "nomos", de leefregels en gedragslijnen uit te zetten waarlangs het nieuwe leven zich kan ontwikkelen.

Even nadenken met....

H. Bijleveld, Apeldoorn

Voorbereiding op Goede Vrijdag en Pasen

De weken die aan Goede Vrijdag en Pasen voorafgaan plegen we de lijdensweken te noemen. Een zestal zondagen waarin de gemeente nadenkt over de weg die de Heer Jezus ging in de richting van het Kruis. Ik denk dat het een goede gewoonte is, zo'n tijd van voorbereiding op Goede Vrijdag en Pasen. Immers Kruis en Opstanding stonden in de prediking van de apostelen steeds weer centraal. Als je de toespraken in Handelingen 2, 3, 4 en 10 leest kom je daarvan telkens onder de indruk. Ook in de brieven van het Nieuwe Testament is dat zo en als het over Jezus' kruis ging dan heeft Paulus dat heel duidelijk onder woorden gebracht: "Want ik had niet besloten iets te weten onder u dan Jezus Christus en die gekruisigd" (1 Korinthiërs 2:2). De volle rijkdom van Gods Woord over de weg van Jezus komt dan op ons af en doorspringt ons van de grootheid van Gods liefde die naar ons uitgaat. Er spelen dan ook gedachten door ons heen over onze eigen levensweg, zo van: als de Heer dát allemaal voor ons over had wat moeten wij dan wel niet voor Hem betekenen. Er zijn ons daarover veel gedachten aangereikt in het Evangelie. De Heer riep mensen om Hem te volgen (Mattheüs 9:9), om af en toe met Hem te rusten (Marcus 6:31), om met Hem te waken (Mattheüs 26:36-42), om voor Hem iets te betekenen bij anderen (Mattheüs 25:31-46), om kruisdrager en zelfverloochenaar te zijn (Mattheüs 16:24-26). Zo komt ook de vraag naar ons eigen leven bij ons op: Wie ben ik voor Hem? en: Wat doe ik voor Hem? Liefde vraagt om een reaktie, om toewijding, om trouw. In ons leven moet dat handen en voeten krijgen in onze omgang met Woord en Gebed, in ons bezig zijn in en voor de gemeente. We leven weer toe naar Goede Vrijdag en Pasen en dat maakt ons leven vol van eerbied en aanbidding voor de Heer die in Kruis en Opstanding ons de weg opent naar het Rijk van God, het vervult ons leven met dat diepe verlangen om Hem te dienen, elke dag. We bidden: Heer, laat mij U mogen kennen in de grootheid van uw liefde en laat mij mijzelf mogen kennen in mijn leven voor U.

Verslaving (II)

SPELEN AANLEG EN OMSTANDIGHEDEN EEN ROL?

Het vorige artikel werd besloten met de opmerking dat er geen persoonlijkestructuren bekend zijn, die noodzakelijkerwijs tot verslaving moeten leiden. Noch de alcoholist, noch de drugverslaafde, nog enig ander verslaafde kan er zich op beroepen, dat hij omdat hij zo inelkaar zit, wel tot drinker, tot junk moest uitgroeien.
Dit zo zijnde, heeft de samenleving zich de vraag te stellen: zijn er omstandigheden waardoor wij het ontstaan van verslavingen bevorderen?

Het antwoord moet bevestigend luiden. Omdat er de drie m's zijn: mensen, milieu en middelen. Er zijn mensen die verslavende middelen gebruiken (en alle bewustzijnveranderende - euforiserende - middelen zijn verslavend); er is een samenleving waarin het gebruik van bewustzijn veranderende middelen toegestaan is (b.v. van alcohol) of verboden is (b.v. van drugs). Gokverslaving: loterijen en gokautomaten zijn toegestaan.

H. Ploeger

Een heel belangrijke factor bij dit alles is dat er mensen zijn die aan de fabricage en het verhandelen van deze middelen verdienen. De drankindustrie is een belangrijke, veel arbeidsplaatsen omvattende bedrijfstak. De illegale drughandel loopt in de miljarden....

alle lagen der bevolking
De ervaring leert dat in alle lagen van de bevolking, in alle beroepsgroepen, in alle levensbeschouwelijke groeperingen, zowel bij mannen als bij vrouwen, alcohol- en drugverslaving voorkomt. Statistieken bewijzen deze ervaring. Zelfs als iemand "weet wat alcohol doet" betekent dat niet dat zo iemand niet na alcoholgebruik achter het stuur van zijn auto gaat zitten. Na gebruik van alcohol of drugs denkt een mens niet meer gelijk als voorheen. Het zijn immers bewustzijn-veranderende middelen, die juist vanwege het bewustzijnveranderende effect gebruikt worden (een jeugdgroep zei eens, toen ik daar over alcohol- en drugverslaving sprak en het gebruik van alcoholvrij bier aanbeval, indien men per se bier wilde gebruiken: Maar meneer, dat doet toch niks!).
Armoede noch welvaart, intellect noch domheid, man noch vrouw zijn op zich voorwaarde voor het ontstaan van verslaving, nog bescherming daartegen.

sterken en zwakken
Toch is wel duidelijk, dat de ene mens meer bedreigd wordt door verslaving dan de andere. Maar nooit op zichzelf, maar altijd in samenhang met de omgeving.
Er zijn mensen met minderwaardigheidsgevoelens. Die zijn er soms ingestampt, helaas soms in het gezin, of helaas soms op school, of helaas soms door de omgeving waarin een mens opgroeit en leeft (jij deugt nergens voor!). Minderwaardigheidsbevindingen en gevoelens van onzekerheid gaan hand in hand. De vraag: Wie heb ik eigenlijk?, komt veelvuldig voor. Als daarop geen antwoord gegeven kan worden, als een mens zijn identiteit niet kan vinden, dan worden gevoelens van minderwaardigheid versterkt. Hetgeen kan leiden tot zelfminachting, ja tot zelfhaat en dan tot gevoelens van zelfvernietiging. Anders gezegd: zulke gevoelens maken een mens geestelijk invalide. En daardoor wordt de weg gebaand naar het gebruik van middelen die het bewustzijn, die de gevoelens veranderen. Men kan zulke mensen zwakken noemen, maar men moet daarbij wel bedenken dat deze zwakheid niet de oorzaak van de verslaving is, maar wel een gevolg daarvan. Immers, als de samenleving anders zou reageren op mensen die anders in elkaar steken dan anderen, dan zouden heel veel mensen niet met minderwaardigheidsgevoelens, en daarmee met gevoelens van eenzaamheid, van nutteloosheid, van leegheid opgroeien. We weten allemaal ook, dat gevoelens van minderwaardigheid bedekt worden door gevoelens van meerderwaardigheid. Bij jongeren komt dat tot uiting door stoer doen. Bij ouderen door vertoon van welstand, of ook door: ik kan veel drinken, het doet me niks. Wat we vandaag veel opmerken is, dat meisjes jongens willen overtreffen, zowel in roken als in drinken. Helaas hebben veel vrouwen b.v. de drinkgewoonten van mannen overgenomen om daarmee de gelijkwaardigheid van vrouwen en mannen te demonstreren.

Twee zaken moeten nu nog aan de orde komen:

1) hulpverlening
Kunnen verslaafden vrij worden? Om meer dan een reden zeg ik: ja. In de allereerste plaats omdat ik geloof in het woord van onze Heiland: Als de Zoon des mensen u vrijgemaakt heeft, zult gij echt vrij zijn, Joh. 8:36.
Het komt ook nu voor dat mensen door aanvaarding van het Evangelie van onze Here Jezus van hun verslaving (in welke vorm die dan ook maar aanwezig mocht zijn) los komen. Het is vaak een moeizame weg die gegaan moet worden, maar het loont de moeite.
Ook door een behandeling, een kuur, kan een mens van zijn verslaving vrij worden. We hebben daarvoor de Consultatiebureaus voor Alcohol en Drugs (CAD) en allerlei hulpverleningsinstellingen.
Hoe je het echter ook keert of wendt, altijd speelt de omgeving daarbij een grote rol. De Anonieme Alcoholisten hebben - terecht! - de slogan: eens alcoholist, altijd alcoholist. Wie verslaafd geweest is, zal nooit meer alcohol kunnen gebruiken (zomin als een suikerzieke ooit weer suiker zal kunnen gebruiken). Hoe doe je dat echter in een samenleving, waarin alcoholgebruik tot de cultuur behoort? Hoe blijf je drugvrij als op iedere straathoek (bij wijze van spreken) je heroïne wordt aangeboden? Elke hulpverlening strandt op de houding van de maatschappij. Men spreekt in dit verband over dweilen met de kraan open, of over het oppompen van een lekke band.

2) het voorbeeld
Dat is het tweede waarop ik wil attenderen. Leringen wekken, voorbeelden trekken. Als een vader tot zijn zoon zegt, terwijl hij een glas bier in zijn hand houdt: jij moet minder drinken, dan voelt ieder de waanzin van zo'n uitspraak aan. Als het maar niet lukt - door welke oorzaken ook - de illegale drughandel te vernietigen, dan zal er drugverslaving blijven bestaan, en zal de hulpverlening weinig uithalen.
Er zal, wil men verslaving tegengaan (en dan niet alleen alcohol- en drugverslaving) een andere mentaliteit moeten komen. Dat christenen hierbij het voortouw zouden moeten nemen, is meer dan een zoete wens mijnerzijds. Het is een noodzakelijkheid. Het zijn onze gewoonten die de verslaving in stand houden (je ziet dat ook heel duidelijk bij het roken).
Voorbeelden trekken. Sommigen betwijfelen de waarde van dit gezegde, ik niet. Integendeel, we zullen de voorbeeldfunctie van het gezin, van de gemeente, van andere verbanden, weer duidelijk in het oog moeten krijgen.
Tot zegen voor onze gezinnen, Tot welzijn van de wereld.

Denken jullie aan het ANS-weekend?

8 - 10 april

bel voor informatie:
08380-21631

Taak: Onderwijs, maar ook herwinnen vertrouwen Unie-gemeenschap

Op de dag dat het op de kop af tien jaar geleden was dat hij werd bevestigd als voorganger in Workom en Makkum, zegt br. Yme Horjus in de huiskamer van zijn Harlinger woning: "Eigenlijk ben ik nog nèt zo verbaasd, als toen ik voor het eerst hoorde dat men aan mij dacht voor de functie van tweede vaste docent aan het seminarium. Nog met het gesprek met de benoemingscommissie had ik de gedachte: ik praat 't hen wel uit het hoofd. Nee, ik had er echt niet op gerekend. Ik heb het nu wel aanvaard, zij het met een enorme worsteling. Na de bedenktijd van drie weken wist ik het nóg niet. We hebben het toen heel intensief in het gebed gebracht en kort daarna werd ons heel duidelijk: dít is onze weg...."

Ook voor de gemeente Harlingen is de benoeming en het daarmee verband houdende vertrek uit Harlingen zeer onverwacht gekomen. Br. Horjus kwam in september 1986 naar Harlingen en heeft dus nog maar kort de gemeente kunnen dienen. De nieuwe taak, aan het seminarium van de Unie, betreft wel de praktische theologie, de pastorale vakken, en sluit dus in zekere zin aan bij het praktische gemeentewerk, maar toch noemt hij het voor zichzelf ook een hele overgang.

"Ik ben een man van de gemeente. Mijn hart ligt in de gemeente. En misschien is dat ook wel een goed uitgangspunt voor het doceren, hoewel ik voor het vak allerminst gekwalificeerd ben. Ik heb nauwelijks meer dan het gemiddelde. Daarom had ik zelf ook reserves. Maar men heeft mij toch benoemd...."

Gigantische opdracht.

Het toekomstige werk noemt br. Horjus "een gigantische opdracht".

"Er zitten namelijk diverse aspecten aan. Een aantal gemeenten volgt zeer kritisch de gang van zaken rond het Seminarium en velen gunnen de opleiding nog een stukje krediet op basis van het voordeel van de twijfel. En als nieuwe docent zijn natuurlijk de ogen van de hele gemeenschap op je gericht. Wat is dat voor een man? Trekt hij de lijn van Theo van der Laan door, of juist niet?"

"We moeten bewerkstelligen, dat we de komende vijf jaar het vertrouwen van onze hele Unie-gemeenschap herwinnen. Dat zie ik ook als een deel van mijn taak. Ook op het onderwijskundig vlak. Ook daar moeten we vertrouwen herwinnen, weer een open houding zien te krijgen vanuit onze gemeenschap naar het seminarium".

"Een ander aspect is, dat je bezig bent met het opleiden van voorgangers. Dat is een enorme verantwoordelijkheid. En wat die onderwijskant betreft, aan lesgeven heb ik eigenlijk nooit gedacht. Ik heb me in mijn voorgangersschap en de daaraan voorafgaande studie op de Vinkenhof en aan de rijksuniversiteit van Utrecht, wel sterk aangetrokken gevoeld tot de pastorale vakken, tot de vormen van pastoraat. Ik moet nu verder met een doctoraal studie, dat helemaal gericht is op wat ik nu ga doen".

Andere koers?

Het is natuurlijk heel belangrijk dat er in mijn werk duidelijke structuren komen. Maar ik kan het vak een eigen invulling geven. Dat geeft me een stuk ruimte. Ik geloof, dat onze gemeenschap graag ziet dat er een andere koers wordt gevaren. En wat dat in de praktijk betekent? Ik geloof: niet één bepaalde kant opkijken, maar ook zien wat er aan de andere kant aan winst is geboekt.

"Mijn positie? Als je midden tussen "evangelisch" en "oecumenisch" een streepje zet, dan zit ik opzij van dat streepje aan de kant van "evangelisch". Bepaalde dingen uit het Evangelisch Beraad spreken me wel aan. Maar daarnaast heb ik ook belangstelling voor typische onderwerpen die hoog genoteerd staan in de oecumenische wereld. Als je nu kijkt naar de mogelijkheden van een conciliair proces over gerechtigheid, vrede en behoud van de schepping, dat vind ik ook niet onbelangrijke zaken.

Aan de andere kant zeg ik duidelijk: Het gaat in eerste instantie om de prediking van Christus en de verzoening door Zijn kruisdood".

Daarna komt nog even weer de uitdrukking "gigantische opdracht" ter sprake:

Br. Horjus: "Ik hoop in mijn nieuwe werk mensen op een goede manier behulpzaam te zijn op de weg om te komen tot een goed luisterend pastor. Daar zal ik me volledig voor inzetten.... Het is ook een enorme opdracht, omdat dit vak toch wel een sleutelpositie inneemt. Juist als het gaat om pastorale vakken, ben je bezig met materiaal voor de toekomst, met het aanleren van een bepaalde houding, waarmee men later in een gemeente moet staan. Je bent bezig met het hart van het voorgangerswerk. En dat vervult mij óók met een zekere schroom".

"Ik denk ook, dat het bij de opleiding heel belangrijk is, dat je geestelijk met de dingen bezig bent. Heel vaak is het wel spreken óver, maar te weinig bezig mét de dingen. Ik leg daarmee ook mijn eigen feilen bloot. Maar zó denkend kom je naar elkaar toe in een dienende houding. Dienend en in gebed...."

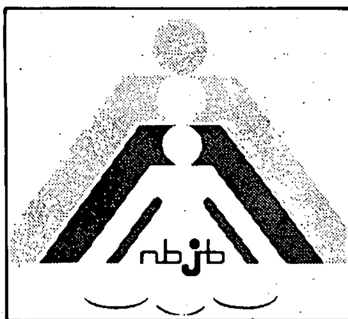
Sietzo Dijkhuizen

Na drie gemeenten naar Seminarium

Het Seminarium heeft weer een tweede vaste docent. Nadat op de A.V. '87 in Delfzijl de (voorlopige) benoeming bekend was gemaakt van br. Yme Horjus uit Harlingen, zijn nu ook de gemeenten akkoord gegaan met deze benoeming. Per 1 april a.s. treedt br. Yme Horjus in dienst als docent praktische theologie ("pastorale vakken") achttien dagen voor zijn 38e verjaardag. Na de middelbare school in zijn geboortestad Amsterdam, waar hij al de roeping had om voorganger te worden, liep hij één jaar stage in Groningen (de toen nog gebruikelijke methode om het "roepingsbesef" te testen). Daarna volgde studie Grieks en Latijn, en de colleges aan de Rijksuniversiteit te Utrecht en het Seminarium op "de Vinkenhof".

In 1977 werd hij beroepbaar gesteld en op 29 januari 1978 bevestigd als voorganger van de baptisten gemeente te Workum en Makkum. In oktober 1981 nam hij een beroep aan naar Hengelo, waar hij tot september 1986 voorganger was. Daarna vertrok hij naar Harlingen.

Op zondag 17 april neemt hij daar afscheid van de gemeente.

Durf je het aan?

Het jaar 1987 is voorbij gevlogen. Een jaar met hoogtepunten en dieptepunten ook voor de NBJB.
Een hoogtepunt was ook nu weer de Jongeren A.V. te Utrecht. Veel enthousiaste mensen vanuit onze gemeenten besteedden er tijd en energie aan.
Een dieptepunt was het overlijden van Piet. Dit op zichzelf en alles wat er omheen gebeurde zal ik nooit meer vergeten. Heel veel mensen zullen dit mij nazeggen. Ik heb ontdekt dat we elkaar nodig hebben maar ook heb ik ervaren dat we er dan ook werkelijk zijn voor elkaar.
God was bij ons in alle verdriet en zorg.

Ik heb zelf het gevoel dat we beschadigd aan 1988 beginnen. Het vuur is er nog wel, maar we hebben een nieuwe impuls nodig. Binnen de NBJB zullen we de handen weer ineen slaan en schouder aan schouder voorwaarts trekken. Er ligt een massa werk op ons te wachten, en wij moeten uitdelen van onze rijkdom. die we ervaren in ons geloof en in ons Baptist zijn.
Dat laatste klinkt misschien wat raar, maar ik wil wel even duidelijk stellen dat ik er trots op ben dat ik lid kan zijn van een Baptisten gemeente.
Geen kritiek? Oh, jawel. Ook wel op mijzelf overigens. Ik heb vertrouwen in onze manier van gemeente-zijn en ik ben het eens met de opgeheven vingers die zeggen: Het gaat bij het geloof niet alleen om bekering, ervaringen, gevoelens maar ook om de objektieve kennis van datgene, wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord. Maar ik kan mij ook vinden in de stelling dat daar waar geen plaats is voor persoonlijke beleving en geen plaats is voor iemand van "buiten", van anders-denkenden daar is de dood in de pot, in zo'n omgeving is ook elke twijfelaar verdacht, dus ook jij en ik!

Wat willen we bereiken in 1988, wat wil jij bereiken? Meer geloof - meer hoop - meer liefde?
Als dat zo is dan ben jij de man of vrouw waar je omgeving op wacht! Dat geloof ik vast!
Nog een wens wil ik opschrijven voor jou en voor mij, eigenlijk een bede. Ik het het overgeschreven van een nieuwjaarskaart die wij kregen van "De Strubben" uit Schoonloo, zij wisten niet waar het weg kwam, ik ook niet.
Tot ziens!

Geef ons de rust
om te aanvaarden
wat niet kan
worden veranderd.
Moed om te veranderen
wat moet worden
veranderd.
Wijsheid om het een
van het ander
te
onderscheiden.
Amen.

Wander Hoen.

Jeugdconferentie Glasgow belooft geweldige belevenis te worden

Het wordt zo langzamerhand tijd wat meer gedetailleerde informatie te geven over de programma's van de Baptisten Wereld Jeugd Conferentie, die in juli in Glasgow wordt gehouden. Het programma is nu wel rond, en al beschik ik nog niet over alle details, toch kan ik jullie wel het een en ander doorgeven. Het geheel overziende belooft de conferentie een geweldige belevenis te kunnen worden. Laat ik maar wat vertellen over wat je zoals op een konferentiedag kunt beleven.

Programma heeft aantrekkelijke onderdelen

In grote groepen van 500 personen komen we samen in het kongresgebouw, een theater, een grote kerk, een school of waar dan ook. Er zullen zo'n 20 van deze grote groepen, die we "communities" noemen, gevormd worden. De samenstelling van deze groepen zal internationaal zijn.

Het belangrijkste onderdeel van het morgenprogramma is de Bijbelstudie. Die wordt centraal gegeven.
Daarna splitsen we ons op in groepjes van 10-15 personen. Deze groepjes noemen we "families". In deze (internationale!) families bespreken we de "bijbelstudie".

's Middags
Men is van de idee "workshop" een beetje afgestapt. Nu spreekt men van "seminars": een soort lezing over een aktueel onderwerp, waarbij het uiteraard wel degelijk mogelijk is te reageren. De thema's zullen alledaags zijn. En dat is belangrijk. Herkenbare zaken die ons allemaal interesseren. Je kunt kiezen uit zo'n 20 verschillende seminars.

's Avonds
Het enige moment van de dag waarop we met z'n allen samenkomen is 's avonds. Stel je voor: zo'n 10.000 jongeren uit alle hoeken van de wereld. Samen zingen ze, bidden ze, en luisteren ze naar alles wat er gebeurt.

Elke avond zal er een spreker zijn. Steeds uit een ander werelddeel.

En dan: erg veel muziek natuurlijk.
Muziek met grote namen als: Adrian Snell, Martyn Joseph, Sheila Walsh, Graham Kendrick en ga zo maar door.
Maar ook muziek van jeugdkoren, niet alleen uit de V.S. **Er komt een jongerenkoor uit India. Volledig onverwacht, meldde dit koor zich aan. Er komt een jongerenkoor uit Wales, genaamd "Cambrensis". En voor het eerst in haar bestaan heeft het jongerenkoor van de centrale Baptisten Gemeente in Moskou toestemming om Rusland te verlaten. Het Moscow Youth Choir kun je horen in Glasgow. Een uniek gebeuren!**

Tenslotte: Wat doet Cliff Richard? Niemand weet het nog. Hij is gevraagd om voor ons op te treden.

Dit zijn de officiële programmaonderdelen. Er is natuurlijk rondom dit alles veel meer te beleven. Veel muziek, ruimte voor ontmoeting, sight-seeing als je dat wilt, en noem maar op.
Eén ding nog wil ik noemen. Het "lunch-time-festival". Dit is een soort grote "markt", waarin de verschillende werelddelen zich zullen presenteren. Ook veel landen zullen iets over hun eigen jeugdwerk laten zien. Een mooie kans dus om eens te kijken hoe ze met jongeren werken in Moskou, in Nairobi, in Sidney of welke andere plaats in de wereld dan ook.
Ook zal er een podium zijn waar je à la minuut kunt optreden.
Er valt van alles te beleven. Met woorden valt het nauwelijks te beschrijven in een stukje als dit. Dat betekent alleen maar dat je er bij moet zijn.

Daarom: voor info of aanmelding: Jeugdburo NBJB, Postbus 405, 9200 AK Drachten, tel. 05120-15687.

Nico Wever

ECU-allerlei

Een gemeente met kontakten

Een poosje geleden was ik in Westerhaar. Enerzijds in verband met een bezoek aan iemand die ik wilde interviewen voor De Zaaier en anderzijds voor een gesprek met een van de leidinggevende broeders van de gemeente. Wat het laatste betreft, ik wilde graag eens praten met iemand over de vraag, hoe het toch komt dat de gemeente Westerhaar kennelijk kontakten kan leggen en vasthouden met mensen wie we in de evangelisatie-arbeid eigenlijk bedoelen. Het gaat niet om mensen uit andere kerken, maar om mensen die Christus niet kennen. Het gaat niet om ongeruste gelovigen, maar om mensen, die, zoals de voorganger het uitdrukte "in de onderwal zitten". Als ik hierop invraag, antwoordt br. Freek Wessels op bedachtzame wijze. Hij vertelt over het eerste begin van de gemeente, ruim 35 jaar geleden. Aan de basis van de gemeente ligt het gebed.
In de worsteling en strijd van dat begin is ontzaggelijk veel gebeden. De broeders en zusters die dat hebben meegemaakt, hebben dit overgedragen op mensen die kwamen. In weerwil van veel strijd, conflicten ook, bleef dit eigenlijke bewaard. Terwijl je ook moet zeggen, dat dit eigenlijke dat aan de basis van de gemeente ligt, tevens oorzaak is geweest van strijd en moeiten. Aan die basis is door de jaren heen niets veranderd. De wekelijkse bidstond wordt ook vandaag de dag door velen bezocht: 60 tot 80 broeders en zusters is normaal. Ik vraag onze broeder, hoe de gemeente omgaat met mensen die in de problemen zitten. "Het gaat er om", zo merkt hij op, "dat we hiermee omgaan in de gezindheid van Christus. We kennen ook hier in de gemeente mensen met b.v. huwelijksproblemen. De vraag is wel, hoe je zoiets benadert. Voor de zogenaamd ethische vraagstukken zijn geen globale maatstaven aan te leggen. Het komt er op aan, zulke mensen positief te benaderen. Niet met het vingertje, maar er naast gaan zitten". Br. Wessels benadrukt, dat de gemeente niet wettisch is. In het leven van de gemeente is ruimte. Wat mij treft in het gesprek is, dat ik geen juichende verhalen hoor. Wel is er de uitgesproken zorg om mensen, die we niet moeten laten vallen. Omzien naar mensen die van de kudde afdwalen is geboden. Deze instelling wordt kennelijk in het dorp en de omgeving opgemerkt. Er zijn reële kontakten met ongelovige mensen. En er komen mensen tot geloof.
Aan het einde van ons gesprek draagt br. Wessels mij en met mij al onze gemeenten aan de Heer op. Dat moet immers aan de basis liggen! Het is kennelijk meer dan een woord. Onze broeder doet het metterdaad. Het ontroert me. Iets om over na te denken? Ik hoop het.

Hoofddorp

De arbeid in de gemeente Hoofddorp is een werk dat we al verschillende malen in deze rubriek genoemd hebben. Het is een groeiend en bloeiend werk. Enkele jaren geleden begonnen br. en zr. Tamboer hun arbeid in Hoofddorp. Ze hadden niets dan enkele kontakten van eerdere jaren. Uit dit "niets" ontstond een gemeente en in deze gemeente leven ook mensen die uit het "niets" tot geloof in de levende Heer zijn gekomen. Het is een werk van God, waarover we verwonderd en blij mogen zijn. Eind vorig jaar was er een geduchte tegenslag. Het cultureel centrum, waarin de gemeente haar samenkomsten en andere aktiviteiten had, brandde geheel af. In no time moest naar een ander onderkomen worden gezocht. Ook de hele inventaris van de gemeente, waaronder het orgel, brandde op. Gelukkig kon spoedig een andere ruimte gevonden worden. Het nieuwe adres is: Scholengemeenschap KSH, IJweg, ingang Sparresholm 185, Hoofddorp. De gebeurtenissen in verband met de brand hebben er intussen wel toe geleid dat het nadenken over een eigen onderkomen in een stroomversnelling terecht is gekomen. Ook is men nu begonnen met gesprekken over de definitieve vormgeving van de gemeente. Het gaat hier om allerlei vragen rondom de instituëring van de gemeente. We wensen onze broeders en zusters in Hoofddorp veel wijsheid toe. En dat onze gebeden ook voor deze jonge gemeente mogen zijn!

Camping-evangelisatie

De Werkgroep Jongeren Evangelisatie slaagde er in, een tweede camping te vinden, waarop de komende zomer camping-evangelisatie kan worden gedaan. Het is camping "De Barkhoorn" in Sellingen (Oost Groningen). Als alles lukt, hopen we deze zomer hier zes weken te kunnen werken. Dat zelfde voornemen is er met betrekking tot camping "Gortersmient" op Texel, waar we reeds twee jaar gewerkt hebben. Een en ander betekent, dat we willen proberen zes jongeren-teams te formeren. Er is overigens al een behoorlijk aantal jongeren dat zich heeft aangemeld om mee te doen. Mochten jongemensen geïnteresseerd zijn, dan kunnen ze zich aanmelden óf op het Jeugdbureau van de NBJB óf bij mij. Ze krijgen dan een vragenformulier, waarop ze o.a hun motivatie moeten aangeven.

De Zaaier

De Evangelisatie-werkgroepen van onze gemeenten hebben bericht ontvangen over het paas-nummer van De Zaaier dat veertien dagen eerder uitkomt. Op deze wijze zullen de gemeenten meer tijd hebben, om dit nummer nog vóór Pasen onder de mensen te brengen. De werkgroepen is gevraagd, of ze van dit nummer extra exemplaren willen bestellen. Er is in verband met kerst veel gedaan door onze gemeenten. Maar waarom zouden we juist met Pasen ook niet iets van ons laten horen? In het Paasnummer zult u het verhaal kunnen lezen van een ex-junkie, die negen jaar aan de heroïne gezeten heeft en door de levende Heer een nieuw leven vond. Hij werd begin dit jaar gedoopt.
In dit nummer ook een paasgroet van br. Wigle Tamboer. Het blad zal in steunkleur verschijnen tegen de normale prijs van *f* 0,65 per exemplaar. Bij hogere afnames zijn kortingen mogelijk. Ik wil u aanmoedigen, er in verband met Pasen iets aan te doen: laat met Pasen ook iets van u horen!

Discipelschap

De konferentie op "De Bron" zal dit jaar worden gehouden van 26-28 september a.s. In mei ontvangen de gemeenten hierover nader bericht. Het thema zal zijn: "Discipelschap". Het is een in evangelisatie-land veel besproken thema.
De Werk- en Studiegroep voor Evangelisatie is druk bezig met de voorbereidingen. Het zou goed zijn, wanneer ook die gemeenten eens vertegenwoordigd waren, die we nog niet eerder op onze konferenties zagen.

Regio-dagen

De volgende regio-dagen, speciaal bedoeld voor evangelisatie-werkgroepen, zijn vastgesteld:
12 maart voor het gewest Groningen in Muntendam;
9 april voor het gewest Noord-Holland in IJmuiden.
De evangelisatie-werkgroepen en raden van de gemeenten in genoemde gewesten hebben hierover bericht ontvangen. We hopen op een grote belangstelling.
Ook dát inspireert!

Gemeente-weekends

In de maand januari waren er gemeente-weekends in Zutphen en Emmen.
In februari hopen we in de gemeenten Ter Apel, Pernis en Stadskanaal-Zuid tijdens weekends over evangelisatie bezig te zijn.

Tenslotte

Dit was weer heel wat nieuws vanuit ons landelijk evangelisatie-werk. Als we het zo zeggen, dan klopt dit eigenlijk niet. Evangelisatie-werk moet aan de basis gebeuren, dat wil zeggen in en vanuit onze gemeenten. De ECU is er, om dit te stimuleren. Moge de Heer het werk aan de basis zegenen!

Chris Eijer

WEEKEND VOOR ALLEENSTAANDEN

Op veler verzoek organiseren we weer een weekend waarop alleenstaanden elkaar kunnen ontmoeten. Misschien is het goed nog eens de bedoeling van zo'n gebeurtenis te vermelden:

- een ontmoeting van "gelijken"
- de mogelijkheid bieden er eens even uit te zijn
- vanuit het evangelie zicht geven op eigen situatie en levensweg:
  "je mag er zijn voor God zoals je bent"
  "je mag er zijn voor de ander zoals je bent"
- contactmogelijkheid

Datum: zaterdag 14 en zondag 15 mei 1988
Plaats: Conferentieoord Fredeshiem in Steenwijk
Prijs: f 90,-- per persoon
Opgeven vóór 1 mei 1988 bij:
Mevr. H.J. van Daalen,
T. v. Lohuizenstraat 37,
8172 XP Vaassen
tel. 05788-5135

Uw betaling is uw definitieve aanmelding, te verrichten bij:
Penn. Ned. Bapt. Vr. Bew.,
Meliere 6,
8604 BM Sneek,
No. bankrekening 43.36.77.279
girorekening 811940
onder vermelding van Weekend alleenstaanden

Voor nadere informatie kunt u terecht bij:
Mevr. M. Corporaal-Bots,
Zijlroede 18,
8604 RB Sneek,
tel. 05150-11042

De Baptisten Gemeente te Winschoten nodigt u allen uit om samen met de gemeente hun

40 jarig jubileum

in het gemeentecentrum 't Venster te vieren.

Het programma ziet er als volgt uit:

zaterdag 5 maart,
15.30-16.00 uur ontvangst
16.00-17.00 uur receptie
19.00-22.00 uur feestprogramma

zondag 6 maart,
09.30-10.30 uur herdenkingsdienst
daarna koffiedrinken.

Tevens wordt er een herdenkingsbrochure uitgegeven, u kunt deze ontvangen door overmaking van f 8,50 op giro 953.600 of bankrek.nr. 6435.10.184 t.n.v. de baptisten gemeente Winschoten, waarna het boekje u franko zal worden toegezonden.

De jubileumcommissie:
H. Wijnholds, tel. 05971-31263 en
M. Mengedoth-Bontsema, tel. 05970-23779

Groot is Uw trouw, o Heer
aan mij betoond.

In Jezus ontslapen, onze lieve moeder, groot- en overgrootmoeder

Gerredina Frederika Fabrie-de Jong

in de leeftijd van 83 jaar, sinds 14 juli 1983 weduwe van Berend Fabrie.

Bolsward, 3 februari 1988
"Bloemkamp".

Workum: B.F. de Haan-Fabrie
J.W. de Haan

Sneek: A.G. Helfrich-Fabrie
W. Helfrich

klein- en achterkleinkinderen

Corr. adres: Stienikkers 1,
8711 GW Workum

De begrafenis heeft inmiddels plaatsgevonden te Workum.

In Jezus ontslapen onze zuster

E. Hiemstra-Kloetstra

op de leeftijd van 82 jaar

Psalm 73:24

31 januari 1988

Baptisten Gemeente Noordbergum

MEDEDELINGEN

De nieuwe voorzitter van de Bond van Baptisten Gemeenten in de regio oost-Overijssel is ds. P. Wijchers. Chopinplein 7, 7522 KK Enschede, tel. 053-352239.

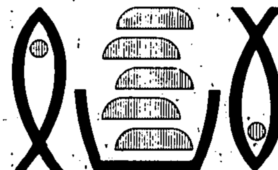
A. Gietema is verhuisd en woont nu aan de Friezenpoort 23, 3994 CL Houten. Het tel.nr. blijft ongewijzigd.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs *f* 46,- per jaar; buitenland *f* 64,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelincklaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

,,'k Klem mij daarom aan Golgotha's kruis
Tot de Heer komt en met Hem het loon.
Als die grote dag aanbreekt en, Hij ons dat kruis.
Dan verwisselt voor d'eeuwigheids-kroon''.

In deze zekerheid is van ons heengegaan onze zuster

Aaltje Barelds-Talens

Baptisten Gemeente Enschede

In de volle zekerheid des Geloofs is op 79 jarige leeftijd van ons heengegaan onze zuster

Trientje Lindeman

Baptisten Gemeente Enschede

Als hier op aarde mijn werk is gedaan,
En ik kom veilig aan 's hemels kust aan,
O, dan zal daarin mijn vreugde bestaan,
Dat ik heel dicht naast mijn Heiland mag gaan.
Lied 319, bundel van Joh. de Heer

Bedroefd, maar dankbaar voor alles wat hij voor ons heeft betekend, geven wij u kennis, dat van ons is heengegaan naar het Vaderhuis met de vele woningen, mijn lieve man, onze vader, groot- en overgrootvader

Jan Vogelzang

op de leeftijd van 81 jaar, na een gezegend huwelijk van 55 jaar.

Franeker, 8 februari 1988
Zuiderkade 37.

De begrafenis heeft plaats gevonden op donderdag 11 februari 1988, op de begraafplaats te Franeker.

Baptisten Gemeente Harlingen

In Jezus ontslapen onze broeder

A. v.d. Berg

op de leeftijd van 71 jaar

'k ben reizend naar die stad.

8 februari 1988

Baptisten Gemeente Noordbergum

De **Nederlandse Baptisten Jeugdbeweging** kent de volgende werkgebieden binnen onze Baptisten gemeenschap:

= het zondagsschoolwerk
= het klubwerk
= het jongerenwerk (inkl. kampwerk)

Onze beweging stelt zich ten doel om behulpzaam te zijn bij het ontwikkelen en stimuleren van het plaatselijk werk en het toerusten van de daarbij betrokken mensen.

In verband met het overlijden van Piet Stellinga is er bij ons een vakature ontstaan voor een

Jeugdkonsulent m/v (er zijn 40 uren beschikbaar)

Algemene Taakomschrijving

Wij rekenen erop dat je je, binnen de doelstellingen en het thans en in de toekomst gevoerde beleid van de N.B.J.B., in de ruimste zin van het woord beschikbaar wilt stellen voor het begeleiden en stimuleren van al het werk. Voor de funktie van jeugdkonsulent is bij ons 80 uur beschikbaar en daarvan is Nico Wever 40 uur werkzaam. Samen met hem wordt in teamverband gewerkt.

Waar denken wij aan?

= Betrokkenheid bij ons jeugdwerk vinden wij noodzakelijk.
= Het ligt voor de hand dat je bij ons alleen kunt funktioneren vanuit een bewust geloof en dat je meelevend lid bent van een Baptisten Gemeente.
= Een HBO-opleiding in een relevante studierichting aangevuld met een théologische scholing of, een voltooide opleiding aan een baptist seminarium aangevuld met een relevante studierichting.
= Je bent vrij te wonen waar je wilt. Het Jeugdburo is in Drachten en dat is de centrale overleg- en koordinatieplek, kortom je dagelijkse werkplek.
= Je moet in staat en bereid zijn om een brugfunktie te vervullen tussen jongeren en de Gemeente waarbinnen zij zich bevinden en ontwikkelingen hierin stimuleren.
= Het is een afwisselende baan, waarin ook 's avonds en in de weekenden een beroep op je wordt gedaan.
= Iemand van rond de 30 jaar.

Wat hebben wij te bieden?

= Een salaris afhankelijk van leeftijd, opleiding en ervaring.
= De C.A.O. welzijnswerk is van toepassing.
= Voldoening in een kostbaar stukje werk.

Wil je solliciteren?

Stuur je sollicitatiebrief binnen 14 dagen naar de Jeugdraad van de N.B.J.B., p/a de voorzitter, Wander Hoen, Lytse Sudein 51, 8624 TS Uitwellingerga, tel. 05153-494. Met vragen over de procedure en andere formele zaken kun je ook bij hem terecht.

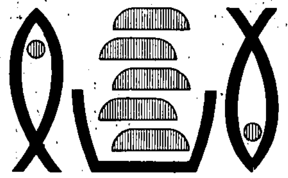
Opmerking: *Wil je eerst nog wat meer weten over de werkzaamheden e.d., dan kun je het beste even bellen met Nico Wever (05120-15687 of thuis: 05120-21492).*

dc

103e jaargang nummer 8 - 25 februari 1988

De Christen

Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst

Hetty Lalleman

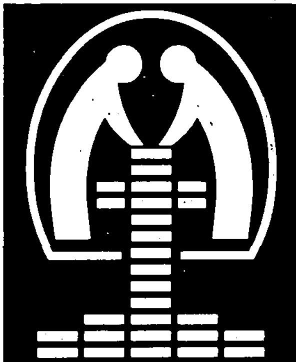
Jeugd en toekomst lijken bij elkaar te horen. Jonge mensen hebben het leven nog grotendeels voor zich.
Wanneer een gemeente wil groeien in ledental, moet ze zorgen de jeugd bij zich te houden. Als die niet meer in de kerk komt of niet door de doop aan de gemeente wordt toegevoegd, zal een gemeente langzaam verdwijnen.
Over de vraag(of zo u wilt het probleem) hóe je de jeugd bij de gemeente houdt wil ik het nu niet hebben. Wel over de visie op de toekomst die ouderen hebben en die ze aan de jongeren overdragen.
Hoe ik hierop kom? Ik hoorde een ouder iemand spreken over het eind der tijden. Hij somde allemaal problemen van onze tijd op: criminaliteit, moreel verval, natuurrampen en nog veel meer. Allemaal zaken die bij de eindtijd horen, zo verklaarde hij. Woorden van deze strekking hoor en lees ik trouwens wel vaker, en u waarschijnlijk ook. Bij mij komen dan altijd twee gedachten op.

Ten eerste herinner ik me de lessen die we op het gymnasium kregen over de keizers van het oude Rome. Wat die niet allemaal uitgespookt hebben! Ik bedoel: moreel verval en dergelijke zijn niet nieuw. Ook vroeger was alles niet volmaakt. Hiermee wil ik niet zeggen dat het geweldig gaat met ons land en met de wereld. Wél dat we moeten oppassen voor cliché's.
De stichting van de staat Israël in 1948 zegt mij wel iets over de ontwikkeling in de geschiedenis. Zo kunnen er meer gebeurtenissen zijn die we vanuit de Bijbel kunnen herkennen en duiden. Misschien leven we wel in de eindtijd. Maar laten we niet doen alsof vroeger alles beter was.

De tweede gedachte die bij me opkomt, is: Wat geven we op deze manier mee aan mensen, die het leven nog voor zich hebben? "Het gaat slecht met de wereld"? "Het loopt slecht af"? Is dat het enige? Natuurlijk, Jezus biedt behoud aan ieder die gelooft. Maar daarná begint het toch pas: Hoe leef ik nu verder als christen? Hoe vul ik mijn leven konkreet in? Doe ik dat met een negatieve instelling tegenover de toekomst? Heeft het dan nog zin wat ik doe?
Als we de jongeren alleen een negatieve houding laten zien, zullen ze zich van de gemeente afkeren. Volwassenen moeten jongeren leren in déze wereld te leven. We mogen ons niet terugtrekken in een houding van: het loopt slecht af met de wereld, doe er maar niets meer aan. Dat is in feite doemdenken en dat vinden we al genoeg bij niet-gelovigen. Een christen echter heeft hoop voor de toekomst want het is Gods toekomst. En als we lezen dat God déze wereld zo liefhad dat Hij Zijn Zoon zond, dan mogen wíj haar niet afschrijven....
Mogen we dan niet zeggen wat er fout is in de wereld? Is het niet onze taak om te waarschuwen? Ja, dat mag en soms moet het. Maar niet eenzijdig en niet zonder de jeugd een perspektief binnen dit leven te bieden.

Wij zijn niet van deze wereld. We hebben een andere mentaliteit dan mensen zonder God. Christenen kunnen dus ook nooit doemdenkers zijn, zoals de mensen die zonder hoop in de wereld leven.
Jeremia 29 zegt iets over het leven in een land, dat niet het belóófde land is. De aanwijzingen die de profeet namens God doorgeeft zijn heel konkreet: richt je leven daar in Babel gewoon in. Trouw, krijg kinderen en leg tuinen aan. En bid voor het land waarin je woont om vrede. Als dat land vrede heeft, heb jij het ook.
Laten we ons niet terugtrekken op een eiland, maar jonge mensen leren hoe ze middenin het leven kind van God kunnen zijn. Zo geven we de jeugd een toekomst.

1988

Samen het doel
voor ogen houden

DEZE WEEK

In de naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest

In de vorige artikelen over de doop lag de nadruk nogal op de menselijke kant. De doop is dan het teken, bewijs dat die dopeling is ingegaan op de aanbieding van de redding in Christus. Waarbij we nooit over het hoofd mogen zien dat het initiatief om de zondaar te redden en te roepen van God is uitgegaan.

Niet alleen het initiatief om te redden en te roepen ging van God uit, ook de opdracht om te dopen. We zullen soms moeten oppassen om van de doop een puur menselijke zaak te maken. Waarin de doper en vooral de dopeling de handelende personen zijn.
De doper is een handelende persoon. Doch niet op eigen gezag. Hij is daartoe aangesteld door de opdracht van Jezus Christus in Mattheüs 28:19.
Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes, en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb.
De doper doopt in opdracht. Ook in de volmacht. Hij doet het in de naam van zijn Opdrachtgever, Wat hij bij volmacht doet heeft dezelfde betekenis en waarde alsof de Opdrachtgever het zelf zou doen.

Johannes 3:22 vermeldt dat Jezus doopte, doch in Johannes 4:2 zegt hij dat Jezus niet zelf doopte doch dat zijn discipelen het deden. Dat maakte geen verschil in geldigheid. De doop was en is een daad die God voltrekt aan de mens.
Dopen **in de naam van** de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest zou dus kunnen slaan op de volmacht die de doper heeft. Doch de betekenis ervan ligt toch wat verder. De juiste vertaling zou moeten zijn: dopen tot de naam van. We zouden moeten zeggen: indopen in de naam van. Daarmee krijgt het het karakter van toevoeging, en vereniging met de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

Drieëenheid
Het woord "Drieëenheid" is geen woord uit de bijbel. Het is een konklusie die men getrokken heeft om de verbondenheid tussen de Vader en de Zoon en de Heilige Geest aan te duiden.
De opdrachttekst zegt niet: doopt hen in de naam van de Vader en in de naam van de Zoon en in de naam van de Heilige Geest.
In de ene naam waarin gedoopt wordt zijn de vader, de Zoon en de Heilige Geest onlosmakelijk verbonden. Als in Handelingen 2:38 de oproep van Petrus klinkt dat men zich moet laten dopen op de naam van Jezus Christus, wordt daarmee de Zoon niet apart gezet van de Vader en de Heilige Geest.
Dopen op de naam van Jezus heeft dezelfde waarde als de doop in Mattheüs 28:19. Het verschil is alleen dat er in Handelingen 2:38 gezegd wordt: dopen op de naam van Jezus. Dat betekent waarschijnlijk: Je laten overschrijven op de naam van Jezus.
Daarmee komt het dichtbij Mattheüs 28:19: indopen in de naam, toevoegen aan de naam.

Opneming in de gemeenschap
De doop is een daad van God. Daarmee verklaart Hij dat Hij deze mens opneemt in zijn gemeenschap. "In de naam van" is dan opneming in de gemeenschap van de Vader, van de Zoon en van de Heilige Geest. God verbindt zich met ons en wij worden met Hem verbonden. Wij behoren de Zoon toe, die ons vrijkocht, en daarmee behoren wij ook de Vader en de Heilige Geest toe. Wij zijn door God aanvaard. De doop krijgt dan een waarde die ons het hele leven vergezelt. In de daad van de doop heeft God ons een onuitwisbaar teken gegeven dat Hij ons als zijn kinderen heeft aangenomen, en dat wij zijn eigendom zijn.
Op bijzondere wijze heeft Hij daarmee de zorg voor ons op Zich genomen.
Op bijzondere wijze, want Gods normale zorg strekt zich uit over al zijn schepselen.
Opneming in de gemeenschap van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest betekent ook een direkte en innige relatie, die geen tussenpersonen nodig heeft omdat de Heilige Geest de "verbinding" verzorgt. De Geest brengt Gods woorden tot ons en onze woorden tot God. Er is een direkte verbinding, een direkte verbondenheid met de Vader en de Zoon door de Heilige Geest.

Heeft Hij ons bidden opgevangen-
Hij heeft ons op zijn naam gelegd.
Meer dan een mens ooit kan verlangen:
"Ik ben met u", heeft Hij gezegd.
(lied 20 uit het Supplement)

De opneming in de gemeenschap van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest heeft nog wel enkele gevolgen, waar we een volgende keer over hopen te schrijven.

H.G. de Winkel

Even nadenken met....

A.H. Agtereek, Leiden

"Alleen begraven leden gevraagd"

Over de gemeente raken we nooit uitgedacht. Natuurlijk, iedereen heeft een behoorlijk portie teleurstellingen te verwerken gehad. Mensen stelden ons teleur, en.... wij stelden anderen teleur. Maar toch, een leven met Christus is zonder Lichaam van Christus, de gemeente, niet mogelijk. Als we willen groeien in geloof, hoop en liefde, zullen we de school van de gemeente nodig hebben.

Met "gemeente" bedoelen we niet een verzameling gelijkgerichte christenen, die het op alle fronten met elkaar eens zijn. De bijbelse gemeente is een plaatselijke gemeenschap van mensen, die de opgestane Heer willen vereren.

Wie kunnen en mogen deelnemen aan deze gemeenschap? Alleen zij, die eigen leven, gedachten, vooroordelen en verworvenheden ten grave willen dragen. De Bijbel is op dit punt onverbiddelijk. "Het woord is betrouwbaar. Immers: indien wij met Hem gestorven zijn, zullen wij ook met Hem leven" (2 Tim. 2:11).
Dit is een hoge drempel, maar tegelijkertijd de enige mogelijkheid om radicaal af te rekenen met de bestaande zondige werkelijkheid. Door het ondergaan in het watergraf - de doop - legt de mens zijn leven af en staat op in de naam van Jezus. Hij is dan niet alleen zelf een nieuwe schepping, maar wordt ook deel van een nieuwe schepping.
- Wie uit het watergraf zichzelf, z'n rang, z'n medailles, z'n eigendunk, z'n eigenwijsheid en eigenzinnigheid meeneemt is niet werkelijk gestorven en maakt het LICHAAM, de gemeente ziek. -
We zullen ons telkens moeten realiseren, dat ook ons Hoofd de laagste plaats heeft ingenomen. Het "Afschijnsel van de onzichtbare God" werd de "Allerverachtste". Sindsdien hebben wij slechts één recht, n.l. de minste en laatste te zijn. Als wij aanspraken maken op iets meer dan hebben wij van dit alles niets begrepen.

Toen Charles Hadden Spurgeon tot bekering kwam, liet hij zich in de Parkrivier dopen. Zijn moeder was daar niet over te spreken. "Charles Hadden", verweet ze hem, "ik heb vaak gebeden of je toch tot de Here bekeerd mocht worden, maar nooit dat je Baptist zou worden". Het antwoord van de jonge Spurgeon getuigt van grote rijpheid en humor. In plaats van te gaan debatteren of met allerlei bijbelteksten te komen aandragen antwoordde hij beleeft: "Lieve moeder, God heeft uw gebed verhoord. Maar zoals de Here dat gewoonlijk doet, heeft Hij u meer gegeven dan u van Hem gevraagd hebt...."

BIJBEL

GRONDSLAG OF BELIJDENIS?

J. Reiling

Bekende bijbelteksten leiden doorgaans een eigen leven los van het verband waarin ze in de bijbel voorkomen. Zo'n tekst is ook Paulus' bekende woord dat niemand een ander fundament kan leggen dan er ligt, n.l. Jezus Christus in 1 Corinthiërs 3:11. Het is een signaaltekst geworden voor de onveranderlijkheid van het evangelie en is dikwijls als motto meegegeven aan belijdenissen en formulieren van enigheid. Het is altijd de moeite waard zo'n woord weer terug te plaatsen in zijn oorspronkelijke omgeving en te onderzoeken hoe het daar functioneert.

Reacties

In doperse kringen is deze tekst nooit zo populair geweest als in bijvoorbeeld gereformeerde. De doperse beweging is ten dele een reactiebeweging. De hang naar vastigheid in woorden die vroeger zo kenmerkend was voor gereformeerden, heeft bij ons juist een zekere achterdocht jegens belijdenisgeschriften gewekt. Niet wat er in de belijdenis geschreven staat maar wat in het hart leeft, is de zaak waarop het aankomt. Tegenover de letter van het geschreven woord staat de Geest van het uitgesproken woord.
Dit heeft ondertussen niet verhinderd dat veel gemeenten een tamelijk uitvoerige geloofsbelijdenis in hun staturen hebben die niet veranderd mag worden. Heimelijk hebben we misschien toch behoefte aan wat meer vastigheid in woorden dan we in de practijk toegeven. Dus toch wel een soort onveranderlijke belijdenis.

Proces

Er is ook een andere reactie merkbaar die evenzeer afwijzend is. God heeft zich geopenbaard aan Israël en in Jezus Christus maar daarmee is de openbaring niet geëindigd. Hij openbaart zich ook vandaag nog door zijn Geest en dat is een proces dat altijd maar doorgaat. Een proces kun je niet vastleggen en daarom kunnen er ook geen onveranderlijke grondslagen worden geformuleerd. In onze tijd is deze denkwijze bijzonder aantrekkelijk omdat we meer en meer gaan zien dat alle werkelijkheid proces is.

Vasthouden

Het valt verder niet te ontkennen dat deze ontdekking tegelijkertijd bijzonder verontrustend is. In alsmaar voortschrijdende processen gaat de vastigheid teloor want er zit als het ware een groot stuk veranderlijkheid en betrekkelijkheid ingebouwd. Dat verklaart waarom we juist vandaag ook een tegengestelde beweging zien, die wil vasthouden wat vastligt en waakt over de oude woorden die zo lang onaantastbaar leken. Het betrekkelijke succes van de evangelische of evangelikale beweging is daarvan een duidelijk teken.

Lezen in samenhang

Vaak geeft een nauwkeurige lezing van de tekst in de samenhang waarin hij staat, nieuwe perspectieven. Dat is ook het geval bij het woord over het fundament dat er ligt. Voordat we ons nader begeven in de vragen van de veranderlijkheid of de onveranderlijkheid van grondslagen en belijdenissen, willen we eerst wat scherper luisteren naar de tekst. In de eerste vier hoofdstukken van 1 Corinthiërs behandelt Paulus het probleem van de verdeeldheid in Corinthe. Met die verdeeldheid heeft een zekere partijvorming te maken en dat brengt Paulus er op om iets te zeggen over de mensen die na hem in Corinthe hebben gewerkt. Hij gebruikt daartoe het beeld van de huizenbouw. Eerst wordt het fundament gelegd en dan wordt op dat fundament verder gebouwd.
Paulus viel de taak toe om het fundament te leggen, want hij was de eerste die in Corinthe het evangelie kwam verkondigen. Een fundament leg je maar één keer. Als het er ligt, ligt het er. Er hoeft geen ander fundament naast te worden gelegd, aangenomen dat dat zou kunnen. Het is eigenlijk min of meer en passant dat Paulus schrijft dat er geen ander fundament gelegd kan worden. Wat hij er in de eerste plaats mee zeggen wil is: niemand hoeft of kan mijn werk overdoen. Dat is het verschil tussen hem en alle predikers die na hem zijn gekomen. In 4:15 zegt hij het met een ander beeld: ik heb jullie verwekt.

Anderen

De anderen die na Paulus hebben gewerkt, moeten goed opletten hoe zij op dit fundament verder bouwen. Het gaat niet over de vraag of zij wel op het fundament bouwen. Ze **kunnen** op niets anders bouwen want dat is wat er ligt. Het gaat om de kwaliteit van hun werk en hun materiaal. Hier gaat het beeld een beetje met Paulus aan de haal, want goud en zilver zijn geen bouwmaterialen net zo min als hooi en stro. Op de dag van Christus' komst zal moeten blijken met wat voor materiaal ze hebben gewerkt en wat ieders werk waard was.

De Naam

Eigenlijk doorbreekt Paulus zijn eigen beeldspraak al eerder. Het fundament dat hij heeft gelegd, is Jezus Christus. Maar Christus is geen bouwmateriaal dat benodigd is om het fundament te metselen. Hij is de Naam, niet een naam waarmee iemand of iets wordt benoemd, maar de Naam die de gelovigen aanroepen en waardoor zij behouden worden. In het voorlaatste hoofdstuk als het gaat om de opstanding, valt Paulus ook weer terug op deze Naam, al gebruikt hij het woord daar niet. De Naam is het Evangelie, de boodschap van Christus' dood en opstanding. Die kan door niets worden vervangen. Wie deze boodschap loslaat is tevergeefs tot geloof gekomen. Aan de Naam valt niets te veranderen. Hij is een vast gegeven. Eerst moet de Naam zijn uitgeroepen en aangeroepen en dan kan er een gemeente worden gebouwd. Met alle daartoe dienstige middelen.

Grondslag?

Na deze verkenning van de tekst in zijn verband is het niet zo eenvoudig om terug te keren tot de kwestie van de onveranderlijke grondslagen. Het woord grondslag alleen al heeft een hele ontwikkeling van betekenis doorgemaakt. Van een concrete beeldspraak (zoals Paulus het gebruikt) is het geworden tot een abstract begrip. In de grondslag verdwijnt de Naam achter de beginselen die samen de grondslag vormen. De onherroepelijkheid van de Naam wordt tot de onveranderlijkheid van de statuten. Er spreekt uit ons gebruik van het woord grondslag een heel andere manier van denken.
Het zal nodig zijn om dit denken (en zijn tegendeel!) nader te confronteren met de Naam en met het Evangelie. In de hoop dat we een vaargeul vinden tussen de klippen van absolutisme en relativisme.

(wordt vervolgd)

KINDER- EN TIENERKAMP, BAPTISTENGEMEENTE EINDHOVEN

Ook dit jaar organiseerd de Baptistengemeente Eindhoven haar jaarlijkse kinder- en tienerkamp.
Het kamp wordt gehouden van 6 t/m 13 augustus in Heeze (N.Br.) op de kampeerboerderij "Femme de Jean". (Kinderkamp 6 t/m 12 jaar, tienerkamp 13 t/m 16 jaar).
De totale kampkosten bedragen *f* 110,- per kind.
De kampweek is vol aktiviteiten zoals: sport en spel, kampvuur, barbequen, vossenjacht, creatief bezig zijn met de Bijbel, fietsen, bonte avond, etc. etc.
Voor inlichtingen kunt u bellen met:
Karin Gans tel. 040-529152
Frans Keessen tel. 040-518680

Twist en tweedracht

H. Ploeger

Het is een benauwend verschijnsel dat binnen groeperingen van allerlei aard zich telkens scheuringen voordoen. Dat zou kunnen gebeuren binnen de plaatselijke geitenfokvereniging. Maar ook binnen de sportclubs van allerlei aard. Dat gebeurt binnen politieke partijen, en dat gebeurt - echt waar! - ook binnen plaatselijke en landelijke kerkverbanden.

Je zou kunnen denken dat er iets als een soort wetmatigheid is waardoor deze verschijnselen zich voordoen. Aan wetmatigheid denken we al gauw immers als iets zich telkens weer herhaalt. Scheuringen, voorafgegaan door twisten, herhalen zich altijd en overal weer.

teleurstellingen
Die spelen een grote rol in het ontstaan van twist en tweedracht. Iemand is niet herkozen in een bestuursfunctie - bij de postzegelclub, de politieke partij, de voetbalvereniging, de kerk - en prompt bedankt hij als lid van de club. Soms, vaak, meestal de familie en een aantal vrienden meeslepend in zijn besluit.
Er kunnen ook andere teleurstellingen zijn, b.v. over de koers die gevaren wordt. Men is het niet eens met het beleid, en dus gaat men dag met het handje wuiven. Vaak heeft men vantevoren de groep al onder druk gezet: als dat en dat (niet) gebeurt, dan ben ik zo weg.
Het ervaren van teleurstellingen is een puur persoonlijke zaak.
Of het beleid dat gevoerd werd, juist was, is een kwestie van een andere orde. De een verwerkt dit soort zaken makkelijker dan de ander. Christenen maken hier geen uitzondering.

afwijkingen
Binnen kerkelijke verbanden is het verschijnsel van de (echte of vermeende) afwijking van de bijbel een geliefkoosd onderwerp. Datzelfde doet zich voor in de politiek. Marx heeft heel wat erfgenamen die het fundamenteel oneens zijn met elkaar: communisten en sociaal-democraten vrezen elkaars meningen, en vinden die over en weer reuzen gevaarlijk. Mohammed kan ook al niet terugzien op een geslaagde poging, een godsdienst te scheppen zonder twist en tweedracht (die in de 7e eeuw onder Joden en christenen algemeen waren). Afwijkingen in de leer behoren fel gestraft te worden, zo denkt men; dus sluit men elkaar over en weer uit. In een machtsstrijd wordt uitgemaakt wat de waarheid is: de waarheid is bij de sterksten....
Ook binnen baptisten gemeenten komt dit voor. Dat men de ander uitnemender moet achten dan zichzelf, wordt geenszins ontkend - het staat in de bijbel - maar er staat ook dat men God meer moet gehoorzamen dan mensen (ook aan mensen die leiding geven binnen een gemeente).

natuurwet (-matigheid)
Alles wat ouder wordt - een mens, een huwelijk, een gemeente -, wordt rustiger. Komt in rustiger vaarwater terecht. Er wordt bij het ouder worden meer gezocht naar beschermende dijken: regels en regeltjes. Men waagt zich niet meer zo gemakkelijk op open water. De kringen die de in het water geworpen steen trekt, worden steeds groter, maar ook steeds vlakker. De spontaniëteit wordt minder, het denken wordt rationeler (in die zin dat het logische denken belangrijker wordt).
Daarmee is niet ieder het eens. Dus worden er pogingen gedaan tot herstel van de oude toestand: het minder gereglementeerde, het spontane, het charismatische wordt ingevoerd, soms zelfs als het enige aangemerkt.
Dat het daarbij onvriendelijk kan toegaan, is vriendelijk uitgedrukt. Want het gaat om het Woord van God, om het erfdeel der vaderen, om het werk van de Heer, en alles is even belangrijk, maar niet alles is voor ieder even belangrijk. De afweging van het belangrijkste tegen het minder belangrijke is op zich al een bezigheid, die onder zware critiek staat; dan worden verwijten gehoord in de zin van verloochening van Gods Woord.
Zó worden afsplitsingen geboren. Zo komt de ellende voor velen zich breed maken: scheuringen plegen dwars door huwelijken, vriendschappen en families heen te gaan.

niet te onderscheiden
Een buitenstaander zal dit niet gauw begrijpen. Maar ook binnenstaanders hebben hun vragen. Heel concreet: in hoeverre spelen puur persoonlijke ambities een rol? Als iemand niet verkozen of herkozen wordt, is dat een reden om de benen te nemen? Als iemand z'n zin niet krijgt, moet dat per se tot gevolg hebben dat iemand afhaakt?
In hoeverre mensen hun eigen voordeel, hun persoonlijke ambities, hun eigen aspiraties najagen, is nauwelijks herkenbaar. Alles kan gecamoefleerd worden, ook eer- en heerszucht, ook machtsbegeren en baatzucht.
In hoeverre mensen echt tot samenwerking bereid zijn, ondanks meningsverschillen, komt niet zo gauw uit de verf. Ook dát kan men camoufleren. Maar algemeen bekend is wel, dat veel mensen het vermogen missen tot neven- of tot onderschikking. Ze hebben geen aanleg tot coöperatie, en voor christenen geldt dan helaas: de wedergeboorte heeft die aanleg ook niet gebracht (omdat men niet álles onder de tucht van Gods Geest stelde, dát moet er bij gezegd worden).

zuiveren/onzuiveren
Zuiveren stellen zich op tegen..... onzuiveren. Dát moeten de zuiveren wel. Want alleen in de vergelijking met anderen wordt het eigene, worden de eigen hoedanigheden kenbaar en zichtbaar (jouw was is witter dan de mijne: in het donker echter zijn alle katten grauw).
Voor de eigen zuiverheid doet men een beroep op de Heilige Schrift (waar anders op?). Noodzakelijkerwijs wordt dan de eigen uitleg van de bijbelse boodschap verabsoluteerd, tot fundament gemaakt. Daarmee komt echter ook dat andere te voorschijn: naarmate men verder praat (discussiëert) wordt het verstand een steeds grotere plaats toegekend: men gaat rationaliseren. Maar als regel eindigt zo'n gesprek met een beroep op de leiding van de Heilige Geest (of met de uitspraak: ik voel het zo). Elk beroep op (de leiding van) de Heilige Geest is echter het einde van het gesprek.

hoe te voorkomen?
Hoe voorkom je twist en tweedracht binnen de gemeente? Enkele opmerkingen daarover. In de eerste plaats: teleurstellingen zul je niet kunnen voorkomen. Ook baptisten zijn niet volmaakt. Wellicht is het beter te zeggen: juist baptisten wéten dat zij niet volmaakt zijn. Als ze dat niet weten, moeten ze het leren, zo snel mogelijk. Want dát voorkomt teleurstellingen. Er zijn mensen die heel gauw teleurgesteld zijn. Naarmate de verwachtingen hoog zijn worden de teleurstellingen diep.
In de tweede plaats: vanuit de Heilige Schrift moeten we ons altijd weer laten zeggen wat navolging van Jezus Christus echt betekent in het leven van een gelovige.
Tot de navolging behoort de zelfverloochening. Dat is nogal wat: jezelf verloochenen. Dat stuit op fundamentele weerstand van ons denken, van ons gevoel van eigenwaarde.
Tot de navolging behoort de onthechting. In katholieke kringen wordt dit woord veel gebruikt, in protestantse kringen (derhalve) verwaarloosd. Onthechting, dat is losmaking. Je laten losmaken van de dingen die haaks staan op de boodschap van Jezus Christus. Onthechting staat dan vlak naast de zelfverloochening, maar het grijpt wijder om zich heen.
In de derde plaats: ook een gelovig mens moet leren dat het niet goed voor hem is, altijd z'n zin te krijgen. Dat is in het gezin, in de opvoeding niet goed, dat is ook in de gemeente niet goed. Nu ligt het uiteraard zo, dat een kind in een gezin dat z'n zin niet krijgt, niet makkelijk weg kan lopen. Dat kan een mens in de gemeente wel. Maar is die stap dan niet voor de verantwoording van de betrokkene?

DE GEMEENTEN LANGS

Wat Amsterdammers in Vriescheloo beleefden, lazen we in "Gemeenteleven" van Amsterdam-Noord. De schrijver van het stukje "Uit andere gemeenten" kwam in zijn of haar vakantie in dit Groningse dorp en maakte daar op 3 januari een doopdienst mee. Het parkeren was een probleem, en ze moesten naar een bijgebouw, want de kerk was vol. "Er werden deze morgen 6 jongelui gedoopt. Het lijkt of het halve dorp is uitgelopen voor deze happening.
En dat is ook zo, want een belijdenisgroep van de plaatselijke Gereformeerde Kerk volgt vol belangstelling deze dienst en de doop. "Via een televisiescherm was de dienst te volgen in het bijgebouw.

Gereformeerde belangstelling voor een doopdienst was er ook in Emmeloord. De jonge dopeling had veel mensen uitgenodigd, en in de dienst was ook de gereformeerde predikant aanwezig met de catechisatiegroep waar ook de dopeling toe behoorde. De predikant, ds. Baakman, voerde nog het woord en dat sprak velen aan, zo lazen we in "De Regenboog".

Een variant op de gewestelijke ontmoetingsdagen? Of een volgende stap die er logisch uit moet voortkomen? Hoe we het moeten zien weten we nog niet, maar de Groninger Gemeenten gaan bij elkaar "buurten". De Groninger Bond van Baptisten Gemeenten heeft het plan opgevat om een aantal Baptisten gemeenten te laten samenkomen. Er wordt naar gestreefd om dat voor alle gemeenten op dezelfde datum te laten plaatsvinden.
Het "Gemeentevenster" van Muntendam, waarin we dit bericht lazen, vermeldt verder dat de gemeente te Muntendam is uitgenodigd door Hoogezand-Beukemastraat, op 27 maart. Mogelijk horen we nog eens hoe dit gegaan is.

Het stond in het decembernummer van "De Schakel" van Stadskanaal-Noord en Zuid. Maar het is aktueel genoeg om het nu nog op te nemen. Het was ook bestemd voor de leden van de gemeente Stadskanaal-Noord. Maar herkenbaar genoeg voor veel andere gemeenten om er ook eens over na te denken. We doen dus een greep uit de brief van Harma, omdat ze een algemeen probleem aansnijdt.
Harma is 21 jaar, schrijft ze, en een aantal dingen zitten haar hoog.
"Wisten jullie dat wij in het gemeenteboekje plusminus 49 jongeren hebben staan in de leeftijd van 12 jaar en ouder? Wisten jullie dat er van die 49 jongeren nu zo'n 28 zijn die niet of nauwelijks meer in de kerk komen?
Dat de meeste jongeren nu ververver studeren of werken? Weet onze gemeente waar ze zich bevinden? Of hoe het met hen gaat? En weten de jongeren nog wel dat er een Baptistengemeente is in Stadskanaal-Noord?
Harma noemt nog enkele dingen die haar hoog zitten, maar is ook eerlijk genoem om naar eigen tekortkomingen te kijken. Ze woont in Assen en vervreemdt met een sneltreinvaartje van haar moedergemeente. "Je wordt te gauw een individuele gelovige. Daarbij moet ik dan nog sterk in mijn schoenen staan ook. Wat ik in grote lijnen mis is bewogenheid naar elkaar toe. Iedereen raakt zo gauw geprikkeld als men te dicht bij komt".
"Praten over je geloof blijkt ook steeds moeilijker te worden, terwijl dat toch de rode draad is die ons met elkaar verbindt. Ik vind het belangrijk dat we samen niet een gemeente worden op zondag en als individualisten in de kerk zitten, maar ook bewogen zijn met degene die naast of voor je zit. Of die naast of voor je hééft gezeten....

In "Lichtlijnen" van de gemeente Lelystad blijkt H. Sikkema ook niet zo erg tevreden te zijn. Maar wel over iets heel anders. Het zingen van de gemeente. "Menig voorganger in onze Baptisten Gemeenten durft amper een psalm te laten zingen als hij in een andere gemeente dan de zijne voorgaat. Dat gaat mij vaak zeer aan het hart. En dan bedoel ik dat we slechts zo weinig psalmverzen kennen".

"Wat doen wij als Baptisten om de rijke schat van psalmen, lofzangen en geestelijke liederen - om met Paulus te spreken - te bewaren? Weinig. Wij bezinnen ons talloze malen op bijbelstudie en gebed. Beiden zijn zij essentieel voor onze samenkomsten en kerkdiensten. Niet minder essentieel is echter ook de vocale muziek: het lied. Nederlandse Baptisten zijn daar in het verleden nogal slordig mee omgesprongen. Ik merk dat ze het nog doen, meer dan in de ons omliggende landen".
Sikkema verklaart verder hoe het komt dat de opwekkingsliederen van Johannes de Heer, afkomstig van Sankey, juist zo aansloegen. De melodie werd aangepast aan de woorden, waardoor de liederen heel direkt overkomen. De teksten zijn erg persoonsgericht, en dat sprak de baptisten met hun nadruk op persoonlijk geloof altijd aan. Het lied moest duidelijk zijn, het gaf niet hoe. Dat vind je tegenwoordig terug, schrijft Sikkema. "Soms zelfs in, naar mijn gevoel, overdreven vorm. Veel teksten van liederen van de Stichting "Opwekking" bewegen zich, net als verscheidene teksten van de Sankey-liederen, op de grens van poëzie en rijmpje". Met een zorgvuldige keuze is de bundel van "Opwekking" uitnemend geschikt voor kinderclub en evangelisatie.
"Het mag echter niet bepalend worden voor onze gemeentezang".
De samenstellers van "Lofzangen en Gebeden" hebben een zorgvuldige selektie gemaakt van liederen uit de bundel van Johannes de Heer. "Velen zijn verouderd. Het wordt tijd dat er nieuwe liederen komen".

In hetzelfde nummer van "Lichtlijnen" vertelt de familie Krol enthousiast over hun vakantie in Hongarije. Boedapest telt vijf Baptistengemeenten.
Een openluchtsamenkomst voor alle Hongaarse gemeenten werd bezocht door zo'n tweeduizend mensen.
Ze maakten er ook een trouwdienst mee. Na de huwelijksinzegening kuste de voorganger niet alleen de bruid, maar ook de bruidegom. "Achteraf bleek het niet zo ongewoon, alle broeders die het bruispaar toespraken kusten bruid en bruidegom".
"In deze dienst was een vioolorkest dat prachtig speelde en samen met het orgel alle liederen begeleidde".
De familie Krol maakte verschillende diensten in een gemeente mee. En steeds kwamen veel mensen na afloop hen begroeten en de hand drukken.

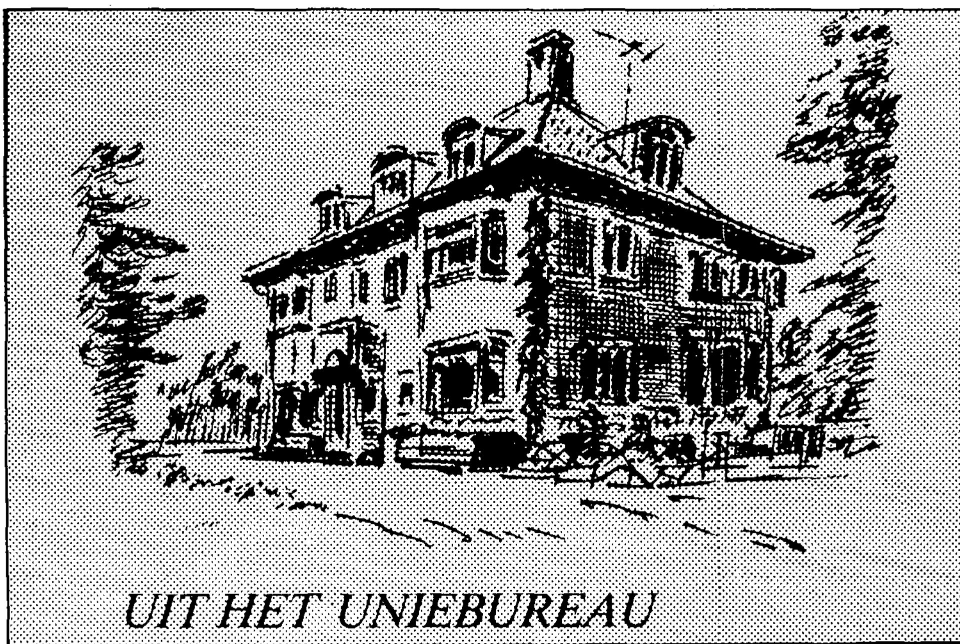
Na zo'n enthousiast verslag krijg je al zin in de grote EBF conferentie van 1989, in Boedapest!

Tenslotte: waar liefde woont, gebiedt de Heer zijn zegen. De zegen van de Heer zal en kan ook daarin bestaan dat meningsverschillen niet uitgroeien tot twist, met tweedracht en verwijdering als gevolg.
Als het om deze dingen gaat zou je kunnen zeggen: alleen voor de gelovige, die de liefde niet wil laten overwinnen, is er geen plaats binnen de gemeente. Wie de liefde de ruimte ontneemt, ontneemt zichzelf de ruimte in de gemeente. En die ontneemt ook de ander de ruimte.

VOORJAARSCONFERENTIE OOST-OVERIJSSEL

Het bestuur van de Bond van Baptisten Gemeenten in de regio oost-Overijssel nodigt u bij deze uit tot het bijwonen van onze gewestelijke voorjaarsconferentie.
Deze wordt gehouden in de Baptisten Gemeente te Westerhaar, Hoofdweg 35 te Westerhaar, op 27 februari.
Dhr. R. Matzken zal een inleiding houden over "New Age"; na de inleiding is er ook discussie over dit onderwerp.
Vanaf 9.30 uur bent u welkom voor een kopje koffie, ontmoeting en kennismaking. Om tien uur begint de conferentie tot ongeveer half een. Na afloop kunt u uw meegebrachte boterhammen opeten bij het genot van een kop soep.
We zouden het fijn vinden als we veel mensen, vooral ook jongeren, mogen begroeten.

A.H. Mol, secretaris

VERANTWOORDING ONTVANGEN BIJDRAGEN EN GIFTEN IN DE MAAND DECEMBER 1987

E.C.U.
Alkmaar 163,55; Almelo Nieuwstraat 225,--; Amsterdam Centrum 89,25; Assen 409,86; Coevorden 131,50; Delfzijl 655,23; Deventer 3,--; Doetinchem 243,30; Eindhoven 243,20; Emmen 1500,--; Emmercompascuum 570,--; Enschede 644,75; 2e Exloërmond 250,- Groningen Zuid 168,25; Haarlem 584,20; Harderwijk 109,65; Harlingen 10,--; Harlingen 158,90; Heemskerk 280,20; Hengelo 1043,80; Hoogezand Beukemastraat 388,10; Hoogezand Woldwijck 234,35; Kollumerzwaag 195,- Leeuwarden 728,25; Leiden 884,15; Lelystad 40,15; Lelystad 60,45; Nieuw Buinen 179,70; Nieuw Weerdinge 284,20; Noordbergum 1035,55; Rotterdam Centrum 111,20; Rotterdam Zuid 257,11; Sittard 111,70; Sneek 1100,--; Spijkenisse 200,--; Stadskanaal Noord 1400,--; Stadskanaal Zuid 2221,10; Stavoren 125,--; Steenwijk 164,05; Utrecht Centrum 200,--; Utrecht Noord 15,91; Veendam 400,--; Westerhaar 550,--; Winschoten 177,61; Workum 600,--; IJmuiden 255,25; Zutphen 474,40; Zwolle 365,75; Zusterhulp Emmercompascuum 100,--; G.V., D. 100,-- N.N., A. 100,--; B.B., N. 100,--; C.M., L. 50,--.

C.v.d.O.
Alphen a/d Rijn 102,50; Amsterdam Centrum 49,75; Amsterdam West 58,60; Assen 411,11; Borne 95,70; Coevorden 129,--; Delfzijl 975,27; Deventer 300,50; Doetinchem 237,06; Eindhoven 270,65; Emmeloord 5,--; Emmen 1500,--; Emmercompascuum 560,--; Enschede 1225,75; 2e Exloërmond 250,--; Groningen Zuid 329,80; Haarlem 442,45; Harderwijk 92,95; Harlingen 424,20; Heemskerk 302,75; Heerenveen 233,--; Hengelo 1145,10; Hoogezand Beukemastraat 426,80; Hoogezand Woldwijck 190,90; Kollumerzwaag 195,--; Leeuwarden 1029,35; Leiden 700,--; Nieuw Buinen 177,--; Nieuw Weerdinge 204,50; Rotterdam Centrum 175,50; Rotterdam Zuid 250,52; Sittard 111,70; Sneek 1100,--; Spijkenisse 200,--; Stadskanaal Noord 1300,--; Stadskanaal Zuid 2165,24; Stavoren 125,--; Steenwijk 110,65; Utrecht Centrum 200,--; Utrecht Noord 15,50; Veendam 400,--; Westerhaar 550,--; Winschoten 173,05; Workum 50,--; Zutphen 408,90; Zwolle 358,75; G.V., D. 500,--; N.N., A. 100,--; E.T., Z. 100,--; C., D. 25,--; B.B., N. 100,- W.H., H. 60,--; Zusterhulp Emmercompascuum 75,--.

U.Z.C.
Alkmaar 164,65; Almelo-Nieuwstraat 300,--; Alphen a/d Rijn 250,--; Amsterdam Centrum 110,15; Amsterdam West 545,90; Assen 550,16; Borne 44,45; Borne 155,50; Coevorden 120,--; Coevorden 241,50; Delfzijl 1226,10; Deventer 369,40; Doetinchem 446,05; Eindhoven 2768,95; Emmen 2750,--; Emmercompascuum 1807,40; Enschede 3094,55; 2e Exloërmond 1500,--; Groningen Zuid 243,95; Groningen Zuid 577,--; Haarlem 1200,95; Harderwijk 1269,35; Harlingen 350,--; Harlingen 294,20; Heemskerk 464,45; Hengelo 509,90; Hoogezand Beukemastraat 545,10; Hoogezand Woldwijck 352,40; Klazienaveen 75,--; Kollumerzwaag 360,--; Krommenie 88,--; Leeuwarden 1723,25; Leeuwarden 50,- Leeuwarden 158,65; Leiden 1562,84; Lelystad 46,70; Nieuw Weerdinge 700,- Rotterdam Centrum 408,40; Rotterdam Zuid 471,36; Sittard 208,50; Sneek 2250,--; Spijkenisse 400,--; Stadskanaal Noord 2800,--; Stadskanaal Zuid 4075,12; Stavoren 275,--; Steenwijk 147,70; Utrecht Centrum 200,--; Utrecht Noord 29,17; Veendam 700,--; Vroomshoop 950,--; Westerhaar 1100,- Winschoten 325,61; Workum 1000,--; IJmuiden 298,95; Zutphen 57,60; Zwolle 670,25; Zwolle 184,15; Amsterdam West 293,70 (WIN); X.X. 1000,--; G.V., D. 100,--; N.N., A. 100,--; A.W., H. 160,-- (verkoop kaarten!); B.B., N. 100,-- C.M., L. 50,--; N.N., L. 30,--; G.J.B., A. 100,--; P.H., H. 20,--; P.H., H. 40,-- (WIN); L.Z.C. 5000,-- (projekt); L.Z.C. 15000,-- (projekt); Groningerbond 2500,-- (projekt); Gewest Holland 6000,- (projekt).

NOODFONDS
Amsterdam Centrum 32,50; Borne 40,25; Coevorden 163,30; Doetinchem 716,45; Dokkum 64,50; Dokkum 325,-- (bijbels); Dokkum 1530,45 (Afrika); Drachten 75,--; Drachten 200,-- (Afrika); Drachten 621,30 (Ethiopië); Ede 284,40; Eindhoven 299,30; Emmen 1750,--; Enschede 500,--; 's Gravenhage 535,--; Groningen Noord 465,90; Heemskerk 232,55 (Ethiopië); Heerenveen 748,20; Hengelo 1320,--; Hengelo 67,45 (daklozen); Hengelo 1000,-- (Afrika); Krommenie 193,25; Rotterdam Centrum 303,50; Sneek 750,--; Sneek 608,40 (Nicaragua); Stavoren 128,40; Steenwijk 86,65; Utrecht Centrum 396,46 (Afrika); Veendam 100,-- (Bangladesh); Westerhaar 1698,05 (Afrika); Zwolle 906,50 (Afrika); Zusterhulp Apeldoorn 180,70; J.W., H. 150,--; S.V., D. 100,--; W.B., E. 50,--; J.B., R. 150,--; B.B., N. 100,--; G.L.K., Z. 10,--; J.M., W. 50,--; J.A., H. 50,--; A.F., B. 50,-- (Afrika); M.P., Z. 10,--; H.H., A. 200,--; D.B., H. 10,--; J.H. G. 10,--; J.B., H. 15,-- G.B.-K., H. 50,--; L.P., L. 100,-- (Ethiopië); H.J.H.B.-K. H. 10,--; O.M.S., N. 5000,--; J.S., M. 50,-- (Ethiopië); R.D., D. 35,-- (Afrika); M.P., Z. 10,--; T.K.-G., L. 100,--; D.B., H. 10,--; J.H., G. 10,--; J.B., H. 15,--; S.V., M. 25,--; J.R., E. 100,- H.T.-S., D. 50,--; D.K., G. 2000,--; P.H., H. 20,--; G.M., S. 50,--; J.G., H. 50,-- (Bangladesh/Afrika); S.V., M. 25,--; N.N., A. 150,--; H.J., V. 250,--; A.M.K., A. 100,--; A.G.B.-S., Z. 20,--; H.G., H. 50,--; H.S., Z. 25,-- (Ethiopië); C.M., L. 200,--; J.K., S. 100,-- (Afrika); A.C.J.G.A.S.-E., E. 25,--; C.P.-L., N. 100,--; H.T.-S., D. 50,--; G.V., V. 100,-- (Afrika); B.W., A. 150,--.

U.B.S. (10-cents fonds)
Amsterdam Centrum 25,50; Amsterdam West 221,45; Assen 25,31; Borne 28,55; Coevorden 26,--; Delfzijl 15,12; Doetinchem 48,87; Emmeloord 66,--; Emmen 300,--; Emmercompascuum 220,--; Enschede 242,40; Groningen Zuid 162,40; Harderwijk 78,80; Heemskerk 653,50; Hengelo 311,35; Hoogezand Beukemastraat 221,50; Hoogezand Woldwijck 157,25; Leiden 135,56; Rotterdam Zuid 51,64; Sittard 22,30; Sneek 500,--; Stadskanaal Noord 200,-- Stadskanaal Zuid 446,88; Utrecht Noord 3,20; Westerhaar 61,75; Winschoten 35,67; Workum 10,--; Zutphen 197,--; Zwolle 71,75.

N.B.J.B.
Amsterdam West 40,--; Zevenaar 297,85; Assen 20,94; Coevorden 35,--; Delfzijl 13,47; Doetinchem 64,47; Emmeloord 5,--; Emmen 375,--; 2e Exloërmond 250,--; Groningen Zuid 175,15; Harderwijk 106,10; Harlingen 248,10; Hoogezand Beukemastraat 689,05; Hoogezand Woldwijck 80,--; Kollumerzwaag 50,--; Lelystad 59,95; Nieuwe Pekela 143,75; Rotterdam Centrum 55,- Rotterdam Zuid 68,12; Sittard 40,15; Sneek 700,--; Stadskanaal Noord 300,-- Stadskanaal Zuid 587,86; Utrecht Centrum 100,--; Utrecht Noord 4,22; Winschoten 47,06; Zwolle 290,10; P.H., H. 20,--.

A. van den Hoef

Vier uw jubileum met vreugde

Er zijn mensen die stilzwijgend aan hun verjaardag of aan een hoogtijdag voorbij willen gaan. Er zijn er die zeggen dat ze er niet van houden in het middelpunt van de belangstelling te staan. Daar is in te komen. De ene mens is schuchterder van aard dan de ander. Te ontkennen valt ook niet dat anderen juist genieten van dat in de belangstelling staan.
We kunnen er ook niet aan ontkomen dat bij een verjaardagsviering of bij een jubileum sommige mededelingen en toespraken verdacht dicht in de buurt van persoonsverheerlijking komen. Het is dan wel eens een beetje moeilijk om in alle oprechtheid te zeggen: soli Deo gloria: alleen aan God de eer.
Hoewel dat natuurlijk toch in oprechtheid gemeend wordt.

Wat is dat eigenlijk, een verjaardag? Een jubileum?
In de eerste plaats is dat een zeer tijdelijke zaak. Iets dat heel duidelijk met de tijd te maken heeft. Bij een verjaardag constateer je aan de hand van de kalender dat je 365 dagen ouder bent dan een jaar eerder. Als kind beleef je dat uiteraard anders dan als grijsaard. Voor een kind betekent een verjaardag dat het weer een jaar dichter bij het ideaal is: volwassen worden. Volwassen zijn, dat opent immers deuren die voor kinderen en jongeren gesloten zijn. Als jeugdige mag je meer dan een kind, als volwassene mag je meer, en tel je meer mee dan als jeugdige. Kortom: ouder worden is voor kinderen zelfstandiger, onafhankelijker worden.
Wie volwassen is geworden, ontdekt met schrik - althans vaak - dat een prachtige, en nooit meer terugkomende periode is afgesloten. De volwassene krijgt naderhand meer en meer het gevoel dat de tijd in versneld tempo voortraast. Dan krijgt elke verjaardag ergens de kleur van de grijsheid van de ouderdom. Tenslotte is daar de onverbiddelijke werkelijkheid: je bent zo oud geworden dat je met pensioen moet (of mag, dat ligt er maar aan) en dat je niet meer geschikt geacht wordt nog deel uit te maken van een bestuur (hooguit van een bejaardenbond) of een commissie (hooguit een van goede diensten ter beslechting van problemen waar jongeren niet uitkomen).
Elke verjaardag brengt je dichter bij deze realiteit. Aan deze realiteit herinnert elke verjaardag. Veel mensen willen daaraan niet (graag) herinnert worden. Dus dan maar geen verjaardagsviering.
Hoewel: elke verjaardag maakt toch ook duidelijk dat de vergankelijkheid waaronder de mens leeft, op dát leven niet toegeslagen heeft!

Een jubileum is een aaneenrijging van een aantal jaren. Dat kan in een huwelijk zo zijn, dat kan in een dienstbetrekking zo zijn, dat kan bij een lidmaatschap van een vereniging of een bestuur het geval zijn. Niet alle jubilea zijn allemaal even belangrijk; huwelijk en arbeid steken er echter duidelijk boven uit.
Wat is een jubileum? Net als bij een verjaardag: een overwinning op de vergankelijkheid, op de broosheid, op het verval. Ooit hoorde ik een voorganger bij een 25-jarig huwelijksjubileum zeggen: hoe hebben jullie het zó lang met elkaar uitgehouden! Ik vond het vreemd. Ik vind het nu niet meer vreemd. Die vraag bedoel ik. Wie dáárvoor oog heeft gekregen, zal in grote dankbaarheid een huwelijksjubileum willen vieren. Met hoeveel botsingen die huwelijksvaart ook gepaard geweest moge zijn, de boot vaart nog. Je beseft dan: dat hebben we niet aan ons vernuft, aan onze verstandige wijze van omgaan met elkaar te danken, maar alleen aan de zegen van God. En helemaal: ervaar je het niet als een grote zegen dat je voor elkaar gespaard mocht blijven?

Ondanks alle opkomende vragen hou ik het er maar op: vier je jubilea met vreugde, want elk jubileum is een overwinning op de vergankelijkheid.
Vier met vreugde. En met dankbaarheid. Nu, terwijl het nog kan.
Trouwens, mag voor een gelovige niet elk feest een heenwijzing zijn naar het grote, komende feest? Ploeger

Tranen

Bedroefd zijn mag ook, schrijft ds. R.G. van Norel in "De Schakel" van Nieuw Buinen. We nemen het hier over.

Hoewel wij veel blijdschap, rust en vrede in ons leven met de Heer mogen ontvangen, ook in moeilijkheden, zullen er toch momenten komen dat er tranen zullen vloeien.
Veel gelovigen zeggen tegen degenen die huilen: "Flink zijn, hoor, een christen behoeft toch nooit bedroefd te zijn en te huilen?"
Ik geloof echter dat tranen een uitlaatklep voor onze emoties en spanningen zijn, als we erg bedroefd zijn. Het helpt ons de problemen zoals rouw, spanningen, teleurstellingen enzovoorts beter te verwerken.
Broeders en zusters die nooit huilen voor, tijdens en na zware beproevingen kroppen hun verdriet te veel op en krijgen vaak later de klap, terwijl ze zo bewonderd worden omdat ze zo flink zijn.
Wat zegt Gods Woord nu onder andere over tranen?
Ten eerste dat Jezus Christus zelf ook wel eens huilde. Zie Lucas 19:41; Johannes 11:35.
Ten tweede dat de profeet Jeremia zelfs vaak huilde over de zonde van zijn volk, dat weggevoerd werd naar Babylon. Jeremia 9:1; 13:17; 14:17; Klaagliederen 2:11; 3:48-49. Dit waren geen jeremiaden, ongemotiveerde klaagliederen uit zelfmedelijden. Het waren klaagliederen omdat Jeruzalem ten onder was gegaan en het volk weggevoerd.
Er zijn ook beloften in de Bijbel te vinden dat als wij in tranen zaaien, wij in gejuich zullen maaien, Psalm 126:5-6.
En dat in het nieuwe Jeruzalem God Zelf bij ons zal zijn en dat Hij alle tranen van onze ogen zal afwissen. Dat de dood er niet meer zal zijn, noch rouw, nog geklaag, noch moeite, Openbaring 21:4.
In de gemeente dienen wij blij te zijn met de blijden en te wenen met hen die wenen, 1 Corinthiërs 12:26, want dan lijden en leven wij echt met de ander mee.

Jaloers makende gemeente?

In het lied van Mozes, Deuteronomium 32, staat in vers 21:
Zij verwekten Mij tot naijver door wat geen God is,
zij krenkten Mij met hun ijdelheden.
Daarom zal Ik hen tot naijver verwekken door wat geen natie is,
door een dwaas volk zal Ik hen krenken.

De HERE is naijverig, zegt Hij in zijn wet. Hij zal zijn volk niet toestaan een andere god te vereren. Dat is geen menselijk, zondige jaloezie die iets begeert uit eigenbelang. De naijver van de HERE is in het belang van zijn volk, want bij afgoden gaat het ten onder en alleen bij Hem kan het leven.
Desondanks zocht Israël het bij de afgoden en verwekte daarmee de HERE tot jaloezie. God zal daarop antwoorden door Israël jaloers te maken, en wel op mensen die helemaal geen natie of volk zijn. De dwaasheid van Israëls afgodendienst zal Hij beantwoorden met een dwaas volk, dat in hun ogen niets te betekenen heeft.
Paulus haalt deze woorden aan in Romeinen 10:19. In 9:30 heeft hij aangetoond dat heidenen, die uit zichzelf niet op zoek waren naar gerechtigheid, die juist verkregen hebben, namelijk de gerechtigheid die uit het geloof is. Maar Israël zocht de gerechtigheid in de werken van de wet, en mist daardoor de gerechtigheid van Christus.
De gemeente is naar de natuur gerekend helemaal geen volk. Ze is een verzameling mensen hoofdzakelijk uit allerlei heidense nationaliteiten. Dit volk moet nu Israëls jaloezie opwekken, hun verlangens wakker roepen. Het heil is tot de heidenen gekomen om hen, Israël, tot naijver te wekken, schrijft Paulus in Romeinen 11:11.

Heeft Israël reden om jaloers te worden op de gemeente? Kan Israël naijverig worden op de manier waarop christenen, die leven uit de genadige rechtvaardigmaking door Christus, elkaar aanvaarden als kinderen van dezelfde Vader? Of.... heeft de gemeente niet genoeg geleerd van Israëls vallen en falen?

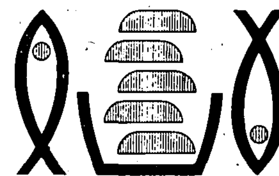
H.G. de Winkel

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 46,- per jaar; buitenland f 64,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelincklaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

GEMEENTEBERICHTEN

Een bericht van de Baptisten Gemeente in Zutphen.
Op deze wijze willen wij u over het volgende berichten.
Tot onze spijt heeft ds. Kingma het besluit moeten nemen om het werk als part-time voorganger van de gemeente neer te leggen.
Een dergelijk, ingrijpend besluit neem je niet zo maar!
Daar gaat een periode aan vooraf van overwegen, overleggen, nadenken en bidden.
De gemeente heeft het besluit van ds. Kingma gerespecteerd.
Het part-time dienstverband is met ingang van 1 maart 1988 verbroken.
Wij als gemeente betreuren het dat op deze wijze en op dit tijdstip een eind moet komen aan een goede periode met ds. Kingma.
Wij stellen het ook op prijs om u te vertellen dat wij wederzijds als goede vrienden uit elkaar gaan.
Ook vanaf hier wensen wij de familie Kingma een zegenrijke toekomst en de genade van onze Heer.

Zutphen, febr. 1988 S.K.

MEDEDELING

Het adres van de penningmeester van de baptisten gemeente te Zutphen is geworden: J. Foppen, Braamkamp 200, 7206 HJ Zutphen.

Vragendoos
In de meisjesclub van Nieuw Buinen hebben ze een vragendoos.
Eén vraag was: "Wat moet je doen als je ruzie hebt met je beste vriendin?" Een meisje antwoordde: "Een andere vriendin zoeken".
Een beter antwoord kwam van een ander meisje: "Je moet tot de Here God bidden en dan moet je naar je vriendin toegaan en zeggen dat je weer vrede met haar wil sluiten".

Uit "De Schakel"

Show? Démasqué!

Het vulde mij met weerzin
en had aan 't eind geen zin meer
te kijken en te horen.

De man die aan het woord was
en hele stukken voorlas
geloofde duidelijk in zichzelf.

Zijn glimlach en zijn toorn
werden gemaakt en zij verloren
het kenmerk van de eenvoud.

Hij predikte een bijbels woord
en zweefde op het hemels koord
alsof hij 't zelf bedacht had.

Ik vroeg: heeft hij het ook gehoord
en heeft het hem verblijd, gestoord,
is hij er door gegrepen?

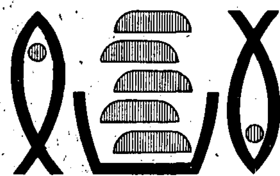
Heeft God op hem beslag gelegd,
de Geest het hem zo voorgezegd,
is hij alleen nog instrument?

Toen sprak de Heer tot mij:
Zie op jezelf en oordeel niet.
Hij zal het ondervinden,
jou weet Ik ook te vinden.
Ik ken 't verschil van zijn en schijn,
van koren en van kaf;
tussen wat jullie denken, zeggen, doen
en wat Ik jullie gaf.

dc

103e jaargang nummer 9 - 3 maart 1988

De Christen
Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

WAT HEET EVANGELISCH?

J. Reiling

Telkens als ik in de krant lees dat de meerderheid van ons volk of een kleinere groep zus of zo denkt, omdat een enquete onder een aantal mensen dat heeft uitgewezen, heb ik de neiging mij miskend te voelen: niemand neemt ooit de moeite mij naar mijn mening over het onderwerp in kwestie te vragen maar ik word wel bij de een of andere mening ingedeeld. Maar onlangs kwam er een grote envelop met overeenkomstige vragenlijst en of ik die maar wilde invullen. Het ging over de vraag wat en wie evangelisch is. Nu heb ik over dat onderwerp in de loop der jaren nogal eens geschreven in ons blad en dus dacht ik in mijn onnozelheid dat ik ontdekt was als een expert op dit gebied. Maar ik vergat in de gauwigheid dat het ging om een a-selecte steekproef onder de abonnees van het maandblad Reveil. Dat wil zeggen: de kaartenbak met abonnees was op tafel omgekeerd en daaruit had iemand een aantal kaarten gepikt en de gelukkigen wier namen op die kaarten stonden, werden aangeschreven om hun zegje te doen over wat evangelisch is. Als alles rond is zullen de onderzoekers ons veel vertellen wat het nederlandse volk of het evangelische volksdeel vindt van de evangelischen.
Ondanks deze teleurstelling begon ik braaf de vragen te beantwoorden. Met sommige vragen had ik wel wat moeite; zo werd gevraagd welke bladen ik nog meer las dan alleen Reveil en daarop volgde een lijst van bladen waarvan ik op een paar na nog nooit had gehoord. Ook werd mij gevraagd op welke partijen ik zoal pleeg te stemmen bij de verkiezingen maar de namen van de partijen in kwestie stonden weer niet op het lijstje.
Gaandeweg bekroop mij de vrees dat ik mij met mijn antwoorden of niet-antwoorden in de ogen van de onderzoekers wel niet als evangelisch kon kwalificeren. Die vrees werd bijna zekerheid toen de theologische vragen aan de beurt kwamen. Gelukkig had een gereformeerd predikant mij juist enkele weken te voren in zijn kerkblad een 'zeer orthodox man' genoemd, zodat ik onder deze vrees niet bezweek. Maar bij de ethische vragen was geen twijfel meer mogelijk: ik mag dan orthodox zijn, evangelisch ben ik niet.
Bij zo'n enquete gaat men uit van een model, in dit geval dus van een model evangelisch christen. Dat model leg je voor aan de proefpersonen en je probeert uit te vinden op welke punten ze van dat model afwijken. De vragen riepen met elkaar het beeld op van een fundamentalist die op de RPF stemt. Vanuit dat model waren de vragen opgesteld en aan dat model worden straks de afwijkingen gemeten. Misschien kan het in de sociale wetenschappen niet anders maar in mijn vak zijn zulke methoden niet toelaatbaar.
Maar dit terzijde. De kans is echter niet gering dat de keuze van het model de uitslag van de enquete al voor een groot deel bepaalt.
Dat bevreemdt destemeer omdat het blad Reveil zelf aan dat model op geen stukken na beantwoordt. Toen ik mij er indertijd op abonneerde, had een kennis die ik het verteld had, het over de linkse rakkers die daar de redactie bevolkten. Er heeft daar sindsdien wel enige verschuiving plaatsgevonden maar ik denk dat redactie en lezers van het blad toch nog wel links van het evangelische midden staan. Het model waarop de enquete is gebaseerd staat echter (aangenomen dat ik het goed heb geïnterpreteerd) behoorlijk ver rechts van het midden. Hoe daaruit een betrouwbaar beeld van de gemiddelde nederlandse evangelicaal kan voortkomen is mij een raadsel. Maar één ding weet ik nu al: het zal mijn portret niet zijn.
Als ik in de toekomst weer in de krant lees hoe iedereen denkt over iets zal ik mij niet achteruitgezet voelen als de onderzoekers mij er niet naar gevraagd hebben. Maar de vraag wat evangelisch is kan op deze manier niet worden beantwoord. En het zou toch zo goed zijn als we daar eens met elkaar over gingen praten. Aan de voor een goed gesprek onontbeerlijke verscheidenheid ontbreekt het ons niet. Maar hoe zit het met het even onontbeerlijke vertrouwen en de even onmisbare bereidheid om te luisteren alvorens het eigen gelijk te verdedigen?

DEZE WEEK

Even nadenken met....

G. Liebe, Drachten

Een lichaam, eindeloos boeiend....

In Efeze 4 wordt geschreven over de eenheid en de verscheidenheid in de gemeente.
Wij worden opgewekt om "te wandelen waardig der roeping", waarmee wij geroepen zijn.
Dat woordje "waardig" heeft in zijn oorsprong te maken met gelijkwaardig of evenwichtig. Je moet dus zo leven dat het in evenwicht is met Gods handel en wandel met ons. Misschien ook: je woorden en je daden moeten in evenwicht zijn. De nederigheid, de zachtmoedigheid, het geduld en de liefde waarmee we elkaar verdragen moet een levens portret van Jezus zijn: Zijn gezindheid.
Wanneer we zo leven ontstaat, met de woorden van een mij onbekende dichter

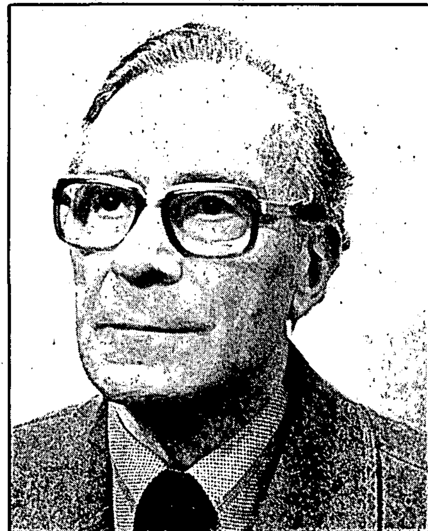
een lichaam, eindeloos boeiend,
waarin, vanuit het hoofd,
licht, leven en liefde is;
bewogen door één Geest,
zö dat de voeten naar Gods poorten staan,
terwijl de handen helpend, zegenend zoeken
wat onderweg lijdend wordt aangetroffen.
Het ademt een vrede
waarin ál wat in het lichaam leeft zich beweegt om dié te bewaren
en om wat naar duisternis en onrust weggezogen wordt
terug te trekken in het licht.

Zo ervaren we de gemeente niet altijd.
Onze voeten staan niet altijd naar Gods poorten en onze handen helpen en zegenen maar zeer ten dele. En we zijn maar weinig bereid en in staat om wat weggezogen wordt weer terug te trekken in het licht.
In die zin hebben we het nog altijd nodig om te worden toegerust tot dienstbetoon.
Misschien ervaar je jezelf of een broeder of zuster eerder als een tegenwerkende kracht in dat lichaam dan als een opbouwende factor. Besef dan dat je een stukje van dat lichaam bent en daarom persoonlijk ook een stukje vertaling van Gods liefde voor Zijn gemeente en de wereld.
We moeten daarin nog groeien.
We zijn op weg naar de mens die volledig aan Gods bedoeling beantwoordt.
We zijn bezig om samen toe te groeien naar dat Hoofd, aan wie wij - ieder op zijn wijze, die bij hem of haar past - onze groeikracht ontlenen.

Daarom mag je geloven, dwars tegen de schijn van het tegendeel in, in dat lichaam, eindeloos boeiend....
Je bent er zelf één deel van.

IN MEMORIAM DS. W. HARKEMA

Op 24 februari j.l overleed op de leeftijd van 74 jaar ds. W. Harkema, emeritus-voorganger van onze gemeenten en oud-voorzitter van Het Zoeklicht. Geboren in 1913 en voor de dienst van het evangelie opgeleid bij het Leger des Heils werd hij in 1937 voorganger van een onafhankelijke Evangelische Gemeente te Heerde.
Vlak na de oorlog nam hij een beroep aan naar de - toen nog niet bij de Unie aangesloten - gemeente te Almelo-Nieuwstraat. In 1954 beroept de gemeente te 's Gravenhage hem als haar voorganger. Zijn intrede in deze gemeente betekende tevens zijn intrede in de Unie. Tot 1965 diende hij in deze gemeente. In dat jaar verwisselde hij de hofstad voor de veenkoloniën. Musselkanaal was zijn tweede gemeente in de Unie. Hij bleef er tot 1976 toen hij de functie aanvaardde van voorzitter van Het Zoeklicht te Doorn waarheen hij en zijn echtgenote toen verhuisden. In deze functie kwam hij op veel plaatsen en ging om met mensen van zeer uiteenlopende opvattingen. Langzamerhand echter begon zijn gezondheid hem parten te spelen en moest hij zijn arbeid steeds meer inperken. In 1986 legde hij zijn taak als voorzitter neer.
Meer en meer verhinderde zijn gezondheidstoestand hem om nog uit spreken te gaan, zodat het langzamerhand stil werd om hem heen.
Toen hij eenmaal voor de Unie had gekozen heeft hij zich ook aan het werk van de Unie gegeven. Van 1957 tot 1963 en van 1966 tot 1972 was hij lid van de Evangelisatie-Commissie der Unie. Namens deze commissie maakte hij ook vele jaren deel uit van de Unie-Commissie en namens de UC nam hij ook zitting in het bestuur van het Ned. Bapt. Centrum "De Vinkenhof".
Zijn hart ging echter in de eerste plaats uit naar de verkondiging van het evangelie. Hij bezat de gave van een indringende welsprekendheid waarmee hij mensen wist te boeien en aan te spreken. Als verkondiger wist hij zich te bewegen in alle kringen, zowel in hoogkerkelijke als in niet-kerkelijke. Ook internationaal bewoog hij zich, o.a. als bezoekend docent aan de bijbelschool te Beatenberg in Zwitserland. Voor vele oudleerlingen van die school was hij in de jaren 50 en 60 begeleider en inspirerend voorbeeld.
Twee woorden karakteriseren zijn theologische opvattingen, Maranatha en Gemeente. Hij was een overtuigd prediker van de Maranatha-boodschap en hij heeft deze boodschap zijn leven lang uitgedragen. Zijn voorzitterschap van Het Zoeklicht vormde dan ook een pas-

Ds. W. Harkema

sende erkenning van deze overtuiging. Maar daarnaast was en bleef hij een man van de gemeente. Bijna veertig jaar was hij gemeentevoorganger en ook toen hij niet meer in gemeentedienst was bleef hij een trouw gemeentelid. Zijn werkzaamheden bij Het Zoeklicht maakte het hem uiteraard onmogelijk om actief deel te nemen aan het leven van de gemeente waarvan hij en zijn vrouw lid waren. Maar zij bleven de gemeente trouw, in goed gerucht en kwaad gerucht.
Zo bleef hij tot aan het eind van zijn leven wat hij altijd was geweest: een gedreven Maranathaprediker en een getrouw gemeenteman.
Wij danken de Heer der Gemeente voor onze broeder Harkema. Moge Hij de achterblijvenden, zijn vrouw en kinderen, troosten.

J. Reiling

WAT GAAT ER GEBEUREN?

zondag 6 maart, 17 uur radiouitzending van de dienst van de Baptisten Gemeente Westerhaar.

vrijdag 11 - zondag 13 maart, kaderweekend RJC van de NBJB.

zaterdag 12 maart, regionale ontmoetingsdag ECU gewest Groningen in Muntendam.

vrijdag 25 en zaterdag 26 maart, LZC-weekend van de NBJB.

zondag 27 maart, NBJB-zondag.

LIEFDE EN TROUW

Bij God zijn liefde en trouw één. Daarom bindt Hij zich met een verbond aan zijn volk.
Voor wie met God leeft zijn liefde en trouw ook één. Daarom durft hij of zij zich te binden. Aan een vrouw, een man, een gemeente.

De W.

DE OVERSTAP

Het gebeurt nog steeds: mensen wisselen van kerk(elijke gemeenschap), van politieke partij, van verzekeringsmaatschappij, soms van partner. Dát doe je niet zó maar. Daar gaat als regel een heel proces aan vooraf. Men wikt en men weegt. Men overlegt en beraadslaagt. Men doen tenslotte een keuze uit de aangedragen mogelijkheden. Dat kan dan ook betekenen dat iemand er voor kiest om niet te kiezen. Om te blijven zitten waar hij zit.

Hoe het ook bekeken wordt, practisch altijd zal tekst en uitleg gevraagd worden omtrent het genomen besluit. Een mens wordt altijd in een verdedigende houding gedrongen, gedwongen. Waarom deed je het zó en niet anders?
Beperken we ons tot mensen die van kerk, van geloofsgemeenschap veranderen.

H. Ploeger

Het is echter niet zo dat een mens die een belangrijke stap in zijn leven doet, daarvan geen rekenschap zou willen afleggen. Er is een vanzelfsprekende begeerte om verantwoording af te leggen aan ieder die daarvoor interesse toont.

aanvaardbaar maken
Niemand wil graag als een stommeling aangezien worden. Met allerlei argumenten, waarvan ieder de redelijkheid moet kunnen inzien, wordt de gedane keuze als logisch, als noodzakelijk, als aanvaardbaar voorgesteld. Op grond van de logische argumenten vraagt men begrip. Dat begrip wordt met name gevraagd van de naastbestaanden: men wil toch ook weer niet graag de familiebanden doorsnijden, noch doorgesneden zien.
Een heel belangrijke vraag in dat alles is, of argumenten echt eerlijk, echt oprecht zijn. Duidelijker: of men bepaalde prangende misstanden toch niet te zwaar aanzet. Zijn de doelstellingen van de anderen echt waar (zo) aanvechtbaar? Is de houding van de anderen volstrekt onbegrijpelijk?

zelfrechtvaardiging
Dicht naast het aanvaardbaar maken voor anderen van de gezette stap ligt de zelfrechtvaardiging. Ook hier dreigt weer het gevaar dat men niet kieskeurig is in zijn argumenten. Overdrijving ligt ook hier op de loer. En vooral het gevaar van de nestbevuiling. In die zin, dat men alles uit zijn verleden (in die kerk, in die gemeenschap) min of meer als waardeloos aanziet en kwalificeert. Dat is een heel slechte zaak. Waarom zou men niet dankbaar mogen zijn voor dat wat men in een vorige gemeenschap heeft ontvangen en ervaren? Blijkt - om maar eens een concreet voorbeeld te noemen - niet heel vaak dat baptisten van gereformeerde huize een bijbelkennis bezitten waarop je jaloers zou kunnen zijn?

werving
Zelfverdediging, zelfrechtvaardiging, aanvaardbaarmaking van de gedane keuze, is tegelijkertijd een wervingsmiddel. Er zit in de zelfverdediging een duidelijke oproep: doe als ik. En áls anderen dan ook die keuze doen, is dat een zelfbevestiging. Dan zegt men tegen zichzelf en tegen anderen: zie je wel dat ik het bij het goede eind had?!
Maar wat doe je als je aflegging van rekenschap en verantwoording geen resultaat heeft? Niet overkomt? Als de telkens herhaalde argumenten geen doel treffen? Dan kan men de argumenten wat zwaarder aanzetten. Dan kan men ook de bedoelingen van de leiders van de groep waartoe die anderen behoren, in een kwaad daglicht stellen, en hun bedoelingen verdacht maken. Men kan ook de ander (de tegenstander) als dom, als verblind, als verleid karakteriseren. Daarmee raakt men de ander in zijn wezen. In zijn oprechtheid. In zijn kwaliteit als normaal mens. Niemand wil toch graag voor achterlijk worden versleten?!

Het is duidelijk dat op deze wijze heel wat "scheidingsellende" geboren wordt. Dat er daartoe heel wat verwijdering ontstaat.
Herstel van de verbroken relaties wordt meestal erg moeilijk als ieder op zijn onwrikbaar standpunt blijft staan. Als de argumenten, plus de verwijten, aangescherpt worden, wordt de kloof alleen maar breder. Dan worden als regel ook de bijbelse argumenten voor (of tegen) een bepaalde keuze, een bepaalde stap, meer en meer uit het oog verloren. Dan blijven alleen maar bekvechterij en doordrammerigheid over.

mag het?
Natuurlijk mogen mensen van kerk, van geloofsgemeenschap wisselen. Enkele tientallen leden van baptisten gemeenten hebben in 1986 het besluit genomen over te gaan naar een andere gemeenschap. Dat stond hun vrij. Ze zullen daarvoor hun redenen gehad hebben, en voorzover eerlijk - en daar gaan we vanuit - zijn die redenen te respecteren.
Twee keer zoveel als naar andere gemeenschappen gingen, kwamen uit andere gemeenschappen in één van onze gemeenten terecht. Ook bij de dopelingen zullen er heel wat geweest zijn die uit een andere gemeenschap, een andere kerk kwamen.

Bij de mensen die zich onttrokken hebben in 1986 zullen er ook heel wat geweest zijn die nu in een andere gemeenschap meeleven, meewerken.
Zo gaat dat.

dat mag niet
Men mag niet het nest bevuilen waaruit men is voortgekomen. De anderen in een kwaad daglicht stellen.
Zo zal het over en weer moeten zijn. In dit verband zou het fijn zijn als leden, en gezagsdragers van kinderdopende kerken het zouden nalaten over wederdoop te spreken als mensen, die als kind besprengd zijn, tot een eigen keuze komen en het begraven worden en met Christus opstaan aan zichzelf willen beleven. Men zou van die kant (eindelijk) eens moeten willen inzien, dat mensen op grond van bijbelstudie tot de ontdekking kunnen komen, dat de besprenging van zuigelingen geen grond vindt in de Heilige Schrift.

slotopmerking
Als iemands keuze niet aangevallen wordt, is er ook geen reden tot verdediging en zelfrechtvaardiging. Daardoor zou veel verdriet achterwege kunnen blijven. Natuurlijk mag iemand die een overstap doet, naar de beweegredenen daarvan gevraagd worden. Laat dan het antwoord een getuigenis mogen zijn, en geen (reden tot) twistgesprek.
In een tijd van een groeiend begrip voor elkaar, zou begrip voor mensen die een overstap in onze richting doen, geen kwaad kunnen doen. En de dikke Van Dale moet het begrip baptisme maar eens anders gaan omschrijven. Wij zijn geen sekte.

BERICHTEN VAN BUITENAF

Op DV donderdag 24 maart belegt de organisatie "**Friedenstimme Nederland**" een interkerkelijke regionale samenkomst in de Zuiderkerk, Arnhemsestraat 76 te Apeldoorn. Een van de sprekers is Johann Janzen, afkomstig uit een Russische baptisten gemeente, die aanvakelijk ter dood veroordeeld was doch later zijn straf omgezet kreeg in strafkamp. De aanvang is 19.30 uur.

De **Bond tegen het Vloeken**, Postbus 362, 3900 AJ Veenendaal heeft een prijsvraag uitgeschreven voor liedteksten met als thema "De naam van God en de heiliging daarvan". De premie voor de beloonde liedtekst is f 75,-- inzendingen dienen voor 1 mei 1988 binnen te zijn.

"**Het Zoeklicht**" besteedt aandacht aan de oprichting van de staat Israël in 1948, nu 40 jaar geleden. Er wordt een gedenkpenning uitgegeven en in april komt er een speciaal Israël-nummer uit van 32 pagina's met zeer veel aktueel Bijbels nieuws over Israël. Het zal o.a. ook een artikel bevatten van Isaäc da Costa uit 1855, dat handelt over Israëls terugkeer naar het land der vaderen.
Voor inlichtingen: Het Zoeklicht, Postbus 99, 3940 AB Doorn, tel. 03430-12332/12857.

In het gebouw van de stichting **De Herberg**, evangelische hulpverlening onder de vleugels van de baptisten gemeente Vriescheloo, brak op 9 januari j.l. brand uit. Gelukkig werd deze tijdig ontdekt zodat de schade beperkt bleef. Was de brand enkele minuten later ontdekt dan was de gehele bovenverdieping uitgebrand. De schade wordt door verzekering gedekt.

Een goede voorganger is ook niet alles

De titel hierboven wil niet de indruk wekken dat er goede en slechte voorgangers zijn. Maar de ene voorganger krijgt nu eenmaal een hogere waardering dan de andere. Bij de een groeit de gemeente gestaag, bij de ander blijft de doopvont wel eens een jaar dicht.
Ook willen we niet zeggen dat een voorganger eigenlijk overbodig is. Met zijn persoon en werk is hij onmiskenbaar een belangrijke figuur. Maar hoe het in de gemeente gaat hangt lang niet alleen van hem af. De gemeente is immers ''een lichaam, eindeloos boeiend''met leden van allerlei soort en maat. Elk lid is van belang. Hoe de gemeente er uitziet en hoe die, vooral door nieuwkomers, beleefd wordt, hangt niet van de voorganger af. Het wordt bepaald door de houding, het gedrag en de betrokkenheid van de leden.
Er kan in een gemeente zonder voorganger soms zelfs nog een beter klimaat zijn dan in een gemeente met een ''goede'' voorganger.
Want in die laatste moet de voorganger het maken, en aller oog is vol verwachting op hem gericht.
Blijmoedig gemeenteleven hangt niet van een voorganger af.

H.G. de Winkel

TABITHA-REUNIE 1938 1988

1988 is voor ''Tabitha'' een bijzonder jaar. Immers: 50 jaar geleden werd dit werk gestart in Scheveningen met de opening van een diakonessenhuis.
Sindsdien is er veel gebeurd. In de oorlogsjaren werd uitgeweken naar Wassenaar en in 1953 keerde ''Tabitha'' terug als verpleeginrichting in Scheveningen, aan de Badhuisweg. In 1985 werd een modern verzorgingshuis geopend in Den Haag.
In die 50 jaren hebben tallozen op enigerleid wijze binding met ''Tabtitha'' gekregen: medewerkenden, bestuursleden, patienten, vrijwilligers.
Voor hen allen zal een feestelijke reünie gehouden worden op
zaterdag 4 juni.
Ieder die op enigerlei wijze binding met ''Tabtiha'' heeft gehad in deze afgelopen 50 jaren, wordt opgeroepen zich aan te melden voor deze REUNIE.
Bij voorkeur schriftelijk aanmelden bij:
verzorgingshuis ''Tabitha''
Mozartlaan 280,
2555 KZ 's Gravenhage
eventueel telefonisch: 070-979711
(tussen 18.00-20.30 uur)

BOEKBESPREKING

''Langs de rand'', bundel artikelen uit D.C. door Piet Stellinga, prijs f 10,--

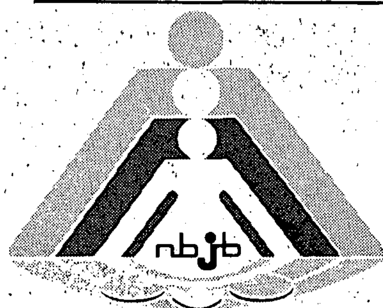
''Soms denk ik in mijn onschuld wel eens: je kunt beter met een kopieermachine werken dan met mensen. Ja toch? Alle opdrachten worden perfekt, snel en zonder mopperen uitgevoerd. Er wordt niks vergeten, niks verprutst en nooit is er gezanik en gezeur. Mensen en kopieermachines....''

Dit is een gedeelte uit één van de artikelen, die samengevat zijn in het boekje: ''Langs de rand''. Bijna alle artikelen zijn eerder gepubliceerd in ''de Christen'' en het boekje is opgedragen aan Saskia, Piet's vrouw en aan Hennie, zijn dochter.
Waarover het in dit boekje meestal gaat en wat het zo waardevol maakt om te lezen? Wat mij betreft is het, omdat het zo levensecht is. Geen zoete lieve stukjes, waarin vragen zijn verwerkt om jongeren te prikkelen, en waarin de pasklare antwoorden aan het einde voorhanden zijn. Nee, het zijn stukjes léven, waarin ieder van ons situaties en mensen zal herkennen, waarin vragen vaak vragen blijven en de twijfel niet door dure woorden wordt weggevaagd.
Nog steeds ervaar ik in onze R.J.C.-werkgroep een leegte, omdat Piet er niet meer is. En dan zit ik te peinzen, wat ik dan precies mis en wie Piet dan was. Want om te zeggen dat Piet altijd nadrukkelijk aanwezig was, of met zijn gestalte de ruimte vulde of met een veelheid van woorden liet zien dat hij Piet was, nee dat is het nu ook weer niet. Toch was Piet ook niet een randfiguur, nee juist iemand die midden in het leven stond. Misschien ging hij af en toe even naar de rand toe om afstand te nemen, om te observeren. Om ze woorden te vinden waarmee hij het gebeuren voor ons kon schilderen, met woorden op papier.
Het laatste gesprek wat ik met Piet had, was 's avonds half twaalf, ergens onderweg in de auto. We hadden een vervelende klus achter de rug en praatten daar nog wat over na. Hij zei: Weet je, het hoort zo mooi he, ''jeugdkonsulent'', maar soms is er haast geen tijd voor echt kontakt met jongeren. Dan rijd ik midden in de nacht terug naar huis en weet ik dat Saskia op me ligt te wachten en misschien wel ongerust is. En dan denk ik, wat wordt er veel aangeprutst tussen mensen he, wat niet met God te maken heeft, ja dan moet je je wel gedreven voelen hoor....''
Nu Piet er niet meer is, denk ik, had ik het maar gezegd dat ik kon merken aan hem dat hij gedreven werd. Dat is het wat me aanspreekt in deze stukjes, het is geschreven door iemand, gedreven door Gods Geest, die bleef hopen en vechten voor een betere wereld.
De laatste zinnen van het artikel over kopieermachines zijn:
''God wil graag met jou en mij optrekken. Hij wil ons moed geven, inspireren en gelukkig maken. Hij ziet jou en mij graag zo leven, dat we tussen de regels van ons gewone bestaan Hem tegenkomen. God is er klaar voor om met elk van ons een spiksplinternieuwe relatie te beginnen.
Kom wordt mens. Kopieermachines zijn er al genoeg''.

Joukje Spier-de Jonge

N.B. Het boekje is te bestellen bij het Jeugdburo in Drachten.

Europese jeugdwerkers spreken over mogelijkheden samenwerking

Een internationale conferentie is altijd weer een gebeurtenis die je wat doet. Dat werd weer eens duidelijk op de conferentie voor jeugdconsulenten ("Youth secretaries and Children Workers") die deze keer is houden in Chamrousse le Recoin, een wintersportplaats bij Grenoble, in Frankrijk.

Uitwisseling van ideeën en ervaringen

Maar het was niet alleen maar dit mooie plekje wat aantrekkelijk was. Wanneer je, zoals ik nu al een paar keer, elk jaar van de partij bent is het keer op keer een geweldige belevenis om vrienden te ontmoeten uit alle delen van Europa. Vrienden met wie je aan de hand van een thema ervaringen en ideeën kunt uitwisselen over het werk waarvoor je binnen je eigen land verantwoordelijk bent.
Dit jaar waren we met zo'n 27 personen uit 14 landen. Daaronder waren namens de NBJB Jur Kruizinga en Nico Wever. Het was erg leuk dat er ook mensen aanwezig waren uit Zuid-Afrika, Nieuw-Zeeland (2 voorgangers die momenteel in Frankrijk werken) en iemand uit Amerika die werkt voor de EBF-"press service". Dit zorgde voor een wereldwijde inbreng.

Partners in Europa

Toch misten er ook een aantal landen.
En dat vinden we erg jammer, omdat we met alle aanwezigen echt geloven in een stuk gezamenlijk Europees jeugdwerk. Ons thema "Partners in Europe" werd op verschillende wijzen uitgewerkt. Hoe kunnen we partners zijn in onze nationale bijeenkomsten, in het oecumenische jeugdwerk, op het gebied van zending en evangelisatie? Hierover viel meer dan genoeg te praten met elkaar. Daarnaast waren er uiteraard bijbelstudies en zakelijke vergaderingen.
Ook dit jaar was een van de hoogtepunten het traditionele weekendbezoek aan verschillende Franse gemeenten. De ontmoeting met elkaar is een zeer verrijkend iets, een ervaring die je bemoedigt, blij maakt en inspireert om voort te gaan met het werk dat je doet als jeugdwerkers of als gemeentelid in een plaatselijke Franse Baptisten Gemeente.

Rijkdom

Aan het eind van de conferentie hebben we elkaar bedankt voor ieders inbreng, maar bovenal God voor de rijkdom die Hij ons geeft in deze ontmoetingen.
Nu al zien we uit naar de volgende konferentie die gehouden zal worden in Joegoslavië. Maar voor het zover is zullen we elkaar met vele duizenden anderen ontmoeten in Glasgow, Schotland, een feest dat je niet mag missen.

Hier kun je zelf iets ervaren van wat een internationale konferentie je kan doen. En dat is vaak veel meer dan je durft verwachten.

Nico Wever

Instructiedag in Emmen

Voorbereidingen toogdag (12 mei) in volle gang

De voorbereidingen voor de TOOGDAG (12 mei 1988 in het HUIKEN) zijn weer in volle gang.
HOU DEZE DAG VRIJ!
WANT:

- *We proberen SHEILA WALSH te boeken.*
- *Lukt dit niet dan hebben we nog andere artiesten in ons achterhoofd zoals RODNEY CORDNER & JEAN-PIERRE RUDOLPH of MATTYN JOSEPH, een zanger die van alle markten thuis is; hij zingt prachtige ballads maar heeft ook steviger muziek in huis.*
- *Er zal dit jaar weer een TOOGDAG KOOR (bijna zeker) en een TOOGDAG-BAND georganiseerd worden. Wil je meespelen neem dan je instrument mee (alles is welkom, van gitaar tot viool).*
- *Naast al dit muzikaal geweld hebben we ook nog wat anders in petto, namelijk een internationale mime en dansgroep: PROJECT EXALT. Dit moet je komen zien!*
- *Spreker van de dag zal zijn PAUL MONTECUTE, leider van de Engelse NBJB.*
- *Net als vorig jaar zal er weer een SPONSORLOOP zijn en wij als toogdagwerkgroep zullen ook allemaal een rondje lopen.*
- *De algehele leiding van de dag is in handen van the one and only WILLEM LINDEMAN!*

Zoals je ziet zijn we al weer druk bezig om er iets moois van te maken.
HOU DE DAG DUS VRIJ!!!

Esther (namens de werkgroep)

P.S. Mocht je willen helpen op de toogdag, bel mij dan even (074-428191). Je moet wel met z'n tweeën zijn! Ik vertel je er graag meer over.

Kinderwerk J.M.C. is ook evangelisatie

Nu onze jeugdkonsulent Nico Wever al het N.B.J.B.-werk alleen moet vertegenwoordigen, betekent dit voor de vrijwillige werkers van de J.M.C.-raad en -Werkgroep een zwaardere belasting.
Kinderwerk is in deze tijd erg belangrijk. Kinderwerk J.M.C. is ook evangelisatiewerk. Kinderen die thuis of op school nooit op "positieve" manier over God horen praten gaan naar onze klubs.
We bereiken op deze manier ook veel buitenkerkelijke kinderen.
Daarom zijn we dankbaar dat er zaterdag 14 februari j.l. ongeveer 60 mensen de moeite wilden nemen om naar het baptisten ontmoetingscentrum "De Bron" in Emmen te komen om nieuwe ideeën op te doen voor klubwerk.
's Morgens gingen de mensen nieuwe handenarbeidtechnieken aanleren. 's Middags kwam ds. Anne de vries ons nieuwe paasliederen leren. Bob van Maaren van "Open Air Campaigners Nederland" heeft ons geleerd, hoe we met een schetsbord het evangelie kunnen doorgeven. De tijd was te kort voor alles, maar allen gingen voldaan naar huis.
Mij is deze dag duidelijk geworden, dat de mensen op een instruktiedag komen om weer verfrist verder te kunnen gaan met het klubwerk. Iedereen heeft wel eens een duwtje nodig.
In het najaar houden we een instruktieweekend op 'De Nieuwe Oorsprong" te St. Nicolaasga (4 en 5 november a.s.).
Op de C.C.-vergadering, 4 juni a.s., hopen we samen het beleid te bepalen wat voor ons werk toch ook belangrijk is.
Werkgroeplid, Titia v.d. Berg

De juiste plaats voor zonden

Het is duidelijk, dat volgens de bijbelse boodschap er geen ruimte is voor zonden in het leven van gelovigen. Er is geen enkele noodzaak aan te wijzen waarom een gelovig mens zou moeten zondigen. Een gelovige heeft de zonde niet nodig om zijn leven tot zijn recht te laten komen. De zonde is veeleer een storende, ja vernietigende factor in zijn bestaan. De zonde belemmert hem tot volledige ontplooiing van de kracht van Jezus' overwinnende dood en opstanding te komen. De zonde is en blijft voor de gelovige een onmogelijke mogelijkheid. Het zou niet moeten gebeuren, en toch gebeurt het.
Dat weet een gelovige zeer wel. Wie leeft in het licht van Golgotha en Pasen weet heel goed dat hij door de genade van God is afgehaald van de weg die ten verderve voert. Hij is geplaatst op de weg die ten leven leidt.
De zonde is op de weg naar het leven een barricade, die oponthoud geeft, en bovendien vaak aanleiding geeft tot het maken van een omweg: wie zondigt, tracht (altijd) zijn zonde goed te praten. Die voert altijd excuses aan voor het feit dat hij beneden de maat bleef. Dat deed Adam al: de vrouw die Gij mij gegeven hebt.... Ook in dit opzicht zijn de nakomelingen van Adam echte kinderen van hem! Het is ook - dat zij ruiterlijk toegegeven - erg moeilijk voor het vrome vlees om toe te geven dat je er naast zat. Het is erg moeilijk een goede plaats te vinden voor je zonden als mensen je daarop aanspreken.

De enig-juiste plaats voor onze zonden is de plaats die God aangewezen heeft. Je ziet bij min of meer woeste stukken grond, bij oude poelen, e.d. wel eens een bord staan: verboden vuil te storten. Dat is logisch: daarvoor zijn die stukken grond niet bestemd! Afval moet op de daarvoor door de overheid aangewezen plekken gestort worden (laat niet als dank voor het aangenaam verpozen, de eigenaar van 't bos de schillen en de dozen).
Zonden moeten niet geëtaleerd worden. Je hoort soms getuigenissen, je leest ze ook, waarin breedvoerig mededeling wordt gedaan van alle zondige activiteiten in het (jongste) verleden. Dat is niet goed. Zonden behoeven door mensen die gelovig geworden zijn, niet tentoongesteld te worden. Paulus duidde zijn verleden aan: ik heb de gemeente Gods vervolgd. Details worden niet vermeld: dat was niet nodig.
Zonden hoeven ook niet verheimelijkt te worden. Bedekt met de mantel der liefde, kunnen zonden blijven doorrotten. De mantel der liefde kan slechts en mag slechts gehanteerd worden als ze beleden zijn. Belijdenis van zonden is niet en hoeft niet te zijn een openbare zaak. Onder twee of drie getuigen kan elke zonde-zaak beslecht worden.

Zonden moeten beleden worden. Dat kan alleen bij het kruis van Golgotha. Het kruis van Jezus Christus is de plaats waar zonden rechtmatig mogen verschijnen. Het vuil van ons leven mag dáár gestort worden, en daar alleen. God geeft alleen dáár ruimte voor onze zonden. Die plaats is door Hem aangewezen: Golgotha, de vuilnisbelt van Jeruzalem. Nu de vuilnisbelt der ganse mensheid.
Daar, waar God onze zonden heenwijst, daarheen wijst Hij ook ons geloof. Dáár, op Golgotha, mogen wij ons geloof plaatsen. Daarheen onze ogen, ons hart richten. Daar ontvangen wij vergeving. Nergens anders. Maar daar dan ook helemaal, zonder voorbehoud. Zonder voorbehoud? Niet helemaal. Ga heen, zondig niet meer, klinkt het vanaf het kruis. Maar eigenlijk is dat vanzelfsprekend. Want zonde helpt ons niet omhoog, maar naar beneden. We zijn echter voor omhoog bestemd.

Ploeger

VAN HER EN DER

Leergang Pastorale Psychologie

Voor degenen die behoefte hebben aan bijscholing voor hun pastorale werkzaamheden is er de mogelijkheid om de post-academiale cursus te volgen in de Pastorale Psychologie. Deze cursus duurt twee jaar en wordt gegeven aan de Faculteit der Godgeleerdheid van de Rijksuniversiteit Utrecht.
Voor alle inlichtingen: Het secretariaat van de Theologische Faculteit, Transitorium II, Heidelberglaan 2, 3584 CS Utrecht, kamer 917A, tel. 030-531853, of bij prof. dr. J. Visser, kamer 904, tel. 030-532076.

Gospel Informatie Boek

Wij ontvingen de 14e uitgave van het Gospel Informatie Boek, de bekende uitgave van Continental Sound te Rotterdam. Onze evangelisatie samenkomsten in kerken, zalen en tenten zijn zonder muzikale of vocale medewerking niet kompleet. Het Gospel Informatie Boek geeft een duidelijk overzicht van wat er beschikbaar is: Solisten, kleine groepen, grotere of hele grote groepen, het is helder gerubriceerd. In vele gevallen staan ook de te berekenen kosten van de medewerking vermeld.
Het Gospel Informatie Boek is te koop bij de Bijbelwinkels en bij Continental Sound, Postbus 81065, 3009 GB Rotterdam. de prijs is *f* 19,50.

Zang- en Muziekgroepen in onze gemeenten

De Zang Bundel Commissie van de Unie, de ZBC geeft een lijst uit van zang- en muziekgroepen die onze gemeenten rijk zijn.
Er is een nieuwe lijst in voorbereiding. Door mutaties kloppen veel adressen van de oude lijst niet meer. Aan de secretarissen van de gemeenten is verzocht de groepen in hun gemeenten op te geven bij het Uniebureau. Het is goed als ook koren en muziekgroepen er zelf attent op zijn dat hun adres via de secretaris van de gemeente bekend wordt bij de ZBC.

Jaarboekje Assen

Bijzonder vlot was Assen met het uitbrengen van het jaarboekje over 1987. Het kwam eind januari al gereed.
Assen besteedde twee gemeente-avonden aan een gesprek over het funktioneren van en in de gemeente. De wens naar een deeltijdse voorganger kon niet vervuld worden. Met kerst werden er door de jeugd rozen bezorgd in het huis van bewaring, vermeldt het jaarverslag. Als de financiën een thermometer zijn voor de liefde tot de Heer en zijn gemeente, zit het in Assen wel goed.

Studiedag nieuwe alternatieve religiositeit bij jongeren

De Werkgroep **Nieuwe Religieuze Bewegingen** van de Sektie Interreligieuze Ontmoeting van de Raad van Kerken in Nederland houdt op 9 maart 1988 een studiedag over

Nieuwe Alternatieve Religiositeit bij jongeren

Sprekers zijn: dr. L. van de Burg, drs. J. de Hart en dr. R. Kranenborg.
Er zal gebruik worden gemaakt van audiovisuele middelen.

De studiedag is bedoeld voor catecheren, godsdienstleraren, pedagogen en vormingswerkers, die vooral met jongeren bezig zijn.
Deze studiedag geeft recente informatie over dit thema en biedt tevens een pastoraal-theologische bezinning.

Plaats: Kerkelijk Centrum De Brug Schuilenburgerweg 2, Amersfoort.

Opgave bij: Werkgroep Nieuwe Religieuze Bewegingen, Postbus 203, 3830 AE Leusden. Tel. 033-943244 (toestel 221, Mw. Van Klinken).

HOE VERZINNEN ZE HET?

Op een kantoor zie je wel eens een bordje hangen: "Als je niks te doen hebt, doe dat dan niet hier". Iemand die niets te doen heeft loopt in de weg, is de boodschap.
Nietsdoen is geen ongevaarlijk iets. Goed, een mens die werkt mag op zijn tijd rusten en dan ook nog uitgesproken lui zijn. Maar de ouden zeiden: Ledigheid is des duivels oorkussen.
Om mij heen kijkend verbaas ik mij nog wel eens over de gevolgen van het "nietsdoen". Er wordt mateloos veel vernield. In de steden, waar de jeugd te weinig speelruimte heet te krijgen. En in het dorp waar ik woon, waar ruimte in overvloed is. Soms schaam ik mij ervoor als buitenlanders onder onze viaducten door moeten rijden.
Ze zullen gelukkig niet alles begrijpen wat er op gekladderd is.
Bij het "nietsdoen" van de jongeren die niet beziggehouden worden komen er creatieve krachten vrij. Ze bedenken leuke dingetjes. Maar de leuke dingetjes blijken zo vaak op afbraak en vernieling gericht te zijn. Terwijl je denkt: Met dezelfde creativiteit zouden ze opbouwende dingen kunnen verzinnen.
Stapje verder: Hoe komt het toch dat wij in gesprekken onze creativiteit eerder gebruiken voor afbrekende kritiek, dan voor opbouwende gedachten?
Hoe komt het toch dat het denkvermogen van een mens zich in de "lege" tijd gemakkelijker bezighoudt met afbraak dan met opbouw?

De W.

1928 15 maart 1988

Met grote dankbaarheid jegens onze Hemelse Vader hopen

H.J. Hollé
en
A. Hollé-de Jong

met de kinderen uit Canada en Zwitserland hun 60-jarig huwelijk te herdenken.
In de dienst die wordt gehouden op zondag 20 maart 1988 in de Mirtekerk, Vierheemskinderenstraat 91 willen we daarvoor God danken.
Na de dienst is er koffie drinken en is er gelegenheid te feliciteren.

Den Haag,
Erasmusweg 620,
tel. 070-679970

De Mirtekerk is gelegen in de driehoek, Troelstrakade - Melis Stokelaan - Moerweg.

Een vertrouwd advies

Het is niet kersvers meer, maar wel waar. Het gebeurde vroeger en het gebeurt vandaag de dag. Mensen leggen hun nood bloot, en ze krijgen te horen, je moet maar veel bidden.
Nu kun je niet zeggen dat dit geen goed advies is. Bidden is de ademhaling van de ziel, heeft men gezegd. Zonder bidden is een gelovige ziel zo dood als een onwedergeboren ziel. Natuurlijk, er moet gebeden worden. Daarzonder gaat het niet.
Maar als advies aan mensen in een duidelijke noodsituatie is het waardeloos. Dat moet duidelijk zijn. Ja, je kunt nog verder gaan: zo'n advies is een dooddoener, soms zelfs een dodend advies. Bij zo'n advies kun je je geloof verliezen.
Broeder Jacobus had daar oog voor. Hij schrijft aan de gelovigen: Stel, dat een broeder of zuster gebrek heeft aan kleding en aan dagelijks voedsel, en iemand uwer zegt tot hen: Gaat heen in vrede, houdt u warm en eet goed, zonder hen echter van het nodige te voorzien, wat baat dit? (2:15v).
Met andere woorden: geen woorden, maar daden.

Een advies om maar veel te bidden kan averechts werken. In plaats van groei van vertrouwen in God, kan er teleurstelling opkomen die bittere vruchten geeft. Mensen kunnen hun geloof in de gemeente als lichaam van Christus, waarvan de gelovigen leden zijn, verliezen. Als één lid lijdt, lijden alle leden. Waaruit blijkt dat? Uit een advies om maar veel te bidden? Jacobus zegt ons: je zit er naast als je dat denkt.

Het moet anders. Het kan anders. Vooropgesteld zij, dat wij geen ijzer met handen kunnen breken. Wij kunnen met een werkloosheidscijfer van rond de 700.000 maar niet zo één, twee, drie arbeidsplaatsen voor werkloze broeders en zusters uit de grond stampen. Om diezelfde reden kunnen wij weinig doen voor schoolverlaters. Wij kunnen ons protest laten horen tegen bezuinigingen op uitkeringen waardoor juist de zwaktsten getroffen worden, maar de beslissingsbevoegdheid daaromtrent berust bij anderen. We kunnen protesteren op de bezuinigingen in de verzorging van zwakzinnigen, gehandicapten, bejaarden, enz., maar te beslissen hebben wij (helaas) niets.
Het kan anders, het moet anders. Geen advies: je moet maar veel bidden.
Maar wel: wat kunnen we samen doen om jouw situatie te verbeteren? Sámén zoeken naar een oplossing voor gerezen problemen. Met inschakeling van deskundigen, het kan geen kwaad. Maar wel altijd: sámen.
En voorts: het komt heel anders over als je zegt: zullen we dan sámen bidden om inzicht van onze Heer, opdat we jou kunnen helpen? Sámen bidden, dat is ook: sámen werken. Want het gaat om bidden en werken. Bidden en werken, dat zijn de twee onmisbare roeispanen om de boot naar de overkant te brengen. Als je alleen bidt, draait de boot in de rondte, als bij het gebruik van één roeispaan. Als je alleen werkt, gebeurt hetzelfde, maar in omgekeerde richting, echter wel met hetzelfde gevolg: je komt niet vooruit.

Het geloof is zonder werken dood, zoals het lichaam zonder geest dood is (Jac. 2:26).

Ploeger

"Jezus neemt de zondaars aan. Mij ook heeft hij aangenomen!"

In de vrede van Christus is ontslapen, mijn lieve man en onze zorgzame vader en opa,

Wijtze Harkema
Emeritus Predikant

op de leeftijd van 74 jaar

24 februari 1988

Grutto 6
3941 NM Doorn

Doorn: D. Harkema-Hardeman

Zevenbergen: R. Harkema
G.J. Harkema-Roos
Anne-Rose en Jacqueline

Utrecht: H.E.L. de Jonge-Harkema
H. de Jonge
Thomas

"Ja, God is goed, dat Hij Zijn Zoon voor Mij op aarde zond,
Nu juicht mijn ziel op blijde toon, Dat 'k in Hem ruste vond".

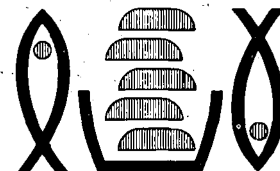
De begrafenis heeft 27 februari j.l. plaatsgevonden te Doorn.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs f 46,- per jaar; buitenland f 64,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling,
ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelincklaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

MEDEDELINGEN

Tijdelijke sekretaris van de baptisten gemeente te Zuidlaren is P. Tolk, Beuzeveen 96, 9407 HC Assen, tel. 05920-41542.

Sekretaris van de baptistengemeente Arnhem-Zuid is M. Baas, Beststraat 4, 6884 BJ Arnhem, tel. 085-817615. Penningmeester is geworden R. Trip, Keurvorstlaan 23, 6832 JM Arnhem, tel. 085-214811.

Dank U, o Heer

Op 4 maart zijn wij 40 jaar getrouwd. Wij hopen dit samen met onze kinderen blij en dankbaar te gedenken.

Ben en Annie
Kuipers-Fischer

Weth. Kampstraat 137
7553 ZH Hengelo

Jongen 24 jaar zoekt meisje van 22-26 jaar om samen een relatie op te bouwen:
brieven onder nr.: 17.100.

BEROEPINGSWERK

Beroepen te Alblasserdam als deeltijds-voorganger A.J. van de Wetering te Alkmaar.

Beroepen te Harlingen C. Molema te Treebeek.

103e jaargang nummer 10 - 10 maart 1988

dc

De Christen

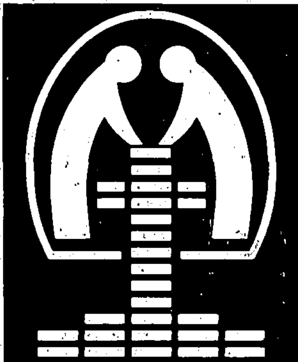

Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

Bijbels mensbeeld noodzaakt tot maatschappelijke actie

H. Ploeger

1988

Samen luisteren en leren

DEZE WEEK

Het is mij nauwelijks mogelijk mij een voorstelling te maken van mijn leven als niet-christen. Door de wonderlijke leiding van onze Heer ben ik - hoewel mijn ouders toen niet bij enige kerk waren aangesloten - via de baptisten gemeente in aanraking gekomen met het evangelie van Jezus Christus. Dat evangelie daagde mij uit om mij toe te vertrouwen aan Jezus Christus, en dat daagde mij derhalve tegelijkertijd uit om te leven naar de richtlijnen van de bijbel. Ieder begrijpt: dat ging en dat gaat met vallen en opstaan. Maar een mens leert het een en ander in de loop der jaren, en een mens ontdekt dat er een aantal drijvende krachten in zijn leven groeien.

Eén van die drijvende krachten is het bijbelse mensbeeld. Het is mij zeer wel bekend dat er bijbelkenners zijn die zeggen: de bijbel kent geen mensbeeld. Dat is waar, in die zin namelijk, dat de bijbel geen afgerond schema kent aangaande de mens. De mens is een groeiend wezen, lichamelijk, geestelijk en in relaties. Dat betekent ook dat de mens veranderlijk is: hij kan zich afkeren van verkeerde wegen, maar hij kan ook - als een gewassen zeug, zegt de bijbel ergens - terugkeren tot de viezigheid.
Duidelijk is echter dat de bijbel de mens altijd ziet als een schepsel van God. De mens is geen toevalligheid. God heeft de mens de voortplantingsmogelijkheid gegeven, en daarmee de mens ingeschakeld in Zijn voortgaande bemoeiing met Zijn schepping. De belijdenis: ik geloof in God....schepper van hemel en aarde, beduidt ten diepste: Hij is 'mijn schepper; ik dank aan Hem mijn bestaan.
Datzelfde wordt ook uitgedrukt in de bijbelse woorden betreffende de schepping van de mens naar Gods beeld en gelijkenis. De mens is van God. Niemand heeft iets te zeggen over de mens, alleen God. Wat God te zeggen heeft, dat heeft Hij in gedragsregels vastgelegd: het oude testament is er vol van, en het nieuwe testament verfijnt hier en daar, en plaatst met name de relatie van mens tot mens in het licht van kruis en opstanding: de mens is dát wezen waarvoor God Zijn Zoon in de dood gegeven heeft. God deed dat uit liefde voor de mens: de mens is een door God - ondanks álles - bemind wezen!

Die kijk op de mens, dát mensbeeld, noodzaakt tot maatschappelijke actie. Die acties bedoelen te bereiken dat er betere leefomstandigheden voor medemensen komen. Die acties willen onrecht bestrijden, willen uitbuiting tegengaan. Er is teveel onrecht dan dat één mens zich tegen alles daadwerkelijk kan inzetten. Maar er is immers ook méér dan één mens die zich moet inzetten! Er zijn nog heel veel gelovigen die vanuit het evangelie zich voor hun medemensen kunnen inzetten. Als dat maar gebeurt vanuit de overtuiging dat mensen van elkaar moeten afblijven. Als dat maar gebeurt vanuit het besef dat uiteindelijk alleen God de eigenaar van de mensen is. Dan kun je vechten tegen vrouwenhandel en kindermishandeling, tegen apartheid en discriminatie, tegen geloofsvervolging en politieke onderdrukking, tegen de heersende drinkgewoonten en de criminaliteit, enzovoort.

Mensen zijn kostbaar in Gods ogen! Daarvan ben ik overtuigd. Dat betekent dat wij als gelovigen mensen - hier en elders - de blijde boodschap van Gods reddende zondaarsliefde moeten vertellen. Dat betekent naar mijn diepste overtuiging ook dat wij moeten opkomen voor de medemensen. Dat houdt in dat wij critische vragen stellen aan politici - de groten en de kleinen -, aan werkgevers en vakbonden, aan reclamemensen en aan journalisten, ja aan allen. Ook aan onszelf: hoe staan we in de samenleving: als plukkers van de dag, als genieters? Of als actievoerders, die zich wat willen ontzeggen ten gunste van medemensen? Woord én daad zijn aan ons!

Even nadenken met....

J. Broertjes, Rijswijk

Ontdekking? Openbaring?

"Pa, ik heb de Heer gevonden!" hoorde ik mijn kameraad tegen zijn vader zeggen. In de kleine gemeente Hoorn, waar ik ben opgegroeid, kwam in de eerste helft van de dertiger jaren een aantal jongeren tot bekering. De gemeente leefde er helemaal van op. De ontroering op de gezichten van mijn vriend en zijn vader zal ik nooit vergeten.... Maar.... had **hij** nu de Heer gevonden? Of had de **Heer** hém gevonden? Hoe was dat bij de anderen; bij mijzelf?

Mag je zulke vragen wel stellen? Mag je zo'n bewogen gebeuren uit elkaar rafelen? Mogen we ons mengen in hetgeen zich afspeelt tussen de Heer en een mens?

Als je ouder geworden bent, zeg je het anders dan in je jonge jaren. Je hebt beter leren onderscheiden. Je hebt ontdekt, dat het komen-tot-geloof op zijn minst twee kanten heeft: de kant van de Heer, als Hij zich aan je openbaart en jouw kant, als je Hem ontdekt en aanvaardt. Niet uit elkaar te trekken! Ook is het onmogelijk om het aandeel van de Heer te schatten naast de grootte van onze inbreng.

Dat spreekt heel duidelijk uit de ervaring van Paulus en zijn medegelovigen, vermeld in zijn brief aan de Romeinen (8:16). Daar verklaart hij, dat "die Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn". Er is dus een "innerlijk" gesprek aan de gang tussen ons en de Geest! In dat gesprek - wil het een echt gesprek zijn - speelt zich héél wat af! Wie zijn wij, dat wij zouden oordelen, of het een "openbaring" of een "ontdekking" is? Beide is waar. Het eindresultaat blijft gelijk.

Dat geldt evenééns het heel bijzondere proces van inspiratie, dat de bijbelschrijvers er toe dreef het "ontdekte" op te schrijven en voor ons te bewaren, zodat het als een "openbaring" over ons komt. Daarom lezen we zo geboeid de bijbel, om te ontdekken, waarop het aankomt: "opdat ge gelooft, dat Jezus de Christus is...." (Joh. 20:31).

Bij het lezen van de bijbel geeft God door zijn Geest de hulp die we nodig hebben. Dat sluit het gebruik van boeken en studie niet uit. Die horen er juist bij! Net als de prediking, de bijbelschool en noem maar op. Ze verhogen onze kans op nieuwe ontdekkingen en op bijzondere openbaringen.

Hoofd en lichaam kun je niet scheiden

Met de doop op belijdenis van je geloof in Jezus Christus komen mensen soms nog wel klaar. Maar niet zo makkelijk met de inlijving in de gemeente. Kun je dat los van elkaar zien, of vormt het één geheel: Gedoopt worden en dan lid zijn van een gemeente?

Bij het Hoofd hoort het lichaam

In het vorige artikel schreven we over het gedoopt worden in de naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest. Met die daad geeft God te kennen dat wij opgenomen zijn in de gemeenschap van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest. Wij zijn verbonden aan de drieënige God. Onder andere dus verbonden aan de Zoon, Jezus Christus. Maar Hij staat niet alleen. Hij heeft zich een lichaam verworven door zijn stoffelijke lichaam te offeren in de dood. En door zijn opstanding uit de doden. En door de scheppingskracht van de Geest, voor Wie Hij nu de weg tot inwoning in de mensen vrijgemaakt had. Dat lichaam is zijn gemeente. Hij is er het Hoofd van, en het leven van het lichaam komt voort uit de verbondenheid aan het Hoofd. Jezus Christus is niet los te denken van zijn lichaam. Wie zich aan Hem laat verbinden, laat zich ook verbinden aan zijn lichaam, de gemeente.

De eenheid van de gemeente komt voort uit de eenheid van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest. In Efeziërs 4 spoort Paulus de geroepenen (de ecclesia, gemeente) aan om te wandelen in de waardigheid die overeenkomt met onze roeping. Dat is samen optrekken in nederigheid, zachtmoedigheid, lankmoedigheid en verdraagzame liefde. Leven in geloof, hoop en liefde, door de band des vredes: Eén lichaam en *één Geest.... één Heer*, één geloof, één doop, *één God en Vader* van allen. De eenheid van de Vader en de Zoon en de Geest is de bron van de eenheid in de gemeente.

Welke gemeente?

Direkt zal de vraag opduiken: Wat is vandaag de dag de gemeente? Daarbij wordt dan al gauw de hele staalkaart van kerkelijke keuzes op tafel gelegd. Waar vind ik de gemeente?

Een aantal mensen nemen een grote sprong over deze vraag heen. Ze praten over de "Gemeente met de grote G," de gemeente die dwars door allerlei kerken heen loopt en soms ver daarbuiten, die alle Christus-gelovigen omvat, en die je in feite niet kunt aanwijzen. Ze is een onzichtbaar lichaam. En het belangrijkste is dat je daarbij hoort. Daarvoor hoef je je desnoods niet eens te laten dopen, laat staan je bij een gemeente aansluiten.

We willen hier niet breeduit tegenargumenten bespreken. Maar we geloven dat "lichaam" iets aanduidt wat zichtbaar, aanwijsbaar is. Wat een aantoonbare samenhang heeft, en wat zich als een levensaanwezige werkelijkheid openbaart.

De plaatselijke gemeente van Christus. Die overigens ook heel best een andere naam kan hebben dan baptistengemeente. Het is die zichtbare, levende gemeente die lichaam van Christus is. Zijn mond, zijn ogen, zijn handen en voeten in deze wereld, om zijn gevoelens van liefde en reddingsdrang te openbaren. Als de Heer ons door de doop aan Zichzelf verbindt, verbindt Hij ons tegelijk aan zijn lichaam, de gemeente. Dat is niet te scheiden, dat vraagt ook geen aparte keuze.

Eenzamen komen in een huisgezin

God doet de eenzamen wonen in een huisgezin, zegt Psalm 68:7. Sommige mensen zijn eenzaam tegen hun zin, maar in de maatschappij-ontwikkeling kiezen mensen ook voor de eenzaamheid, het individualisme.

Wij zullen wel ons individualisme moeten prijsgeven om de gemeenschap van het lichaam te kunnen beleven. Dat is geen kleinigheid. Het is makkelijker om bij de volmaakte Heer te behoren dan bij zijn onvolmaakte familie.

Het veroorzaakte wel het afsterven van onze oude mens die zo vastzit aan het eigenbelang. Het zet ons in een kring van mensen die wel elk Jezus Christus hebben leren kennen, maar die soms heel andere kanten van het leven met de Heer zien dan wijzelf, om zo door elkaar gevormd te worden, en samen door de Heer.

Samen met alle heiligen

Leven uit het geloof is omgaan met de levende Heer. Dat is geen dogmatisch standpuntengeloof. Voor een huwelijk kun je geen reglementen opstellen.

Een huwelijk berust niet op overeenkomstige standpunten. Je zult het over een aantal dingen, zoals geloof, wel eens moeten zijn. Maar twee mensen vormen in het huwelijk een levende gemeenschap omdat ze elkaar liefhebben.

Zo is ook de gemeenschap van de gemeente niet gebaseerd op bepaalde geloofsstandpunten, die zo gemakkelijk strijdpunten kunnen worden. De gemeenschap in de gemeente is de vrucht van de verbondenheid met het Hoofd, Jezus Christus.

Aan Hem ontleent het gehele lichaam zijn groei, om zichzelf op te bouwen in de liefde, Efeziërs 4:16.

H.G. de Winkel

BIJBEL

GRONDSLAG OF BELIJDENIS? (2)

Belijdenis als antwoord op de openbaring

J. Reiling

Ons baptisten spraakgebruik is vaak mee bepaald door het bewust vermijden van termen die in de kerken worden gebezigd. Wij kennen geen kerkorde maar hebben statuten en huishoudelijke reglementen.
Evenmin beschikken wij over een geloofsbelijdenis maar over een grondslag. Vroeger hadden de gemeenten geen raad maar een bestuur. Zullen wij ten aanzien van belijdenis en grondslag dezelfde weg gaan en spreekt een volgende generatie even onbekommerd van onze belijdenis als de huidige spreekt van de raad van de gemeente?

Geschiedenis
Het is echter de vraag of dit wel echt belangrijk is. Het is heel natuurlijk dat op een fase in de geschiedenis waarin wij ons vooral wilden profileren in contrast met de kerken, een periode volgt waarin de overeenkomsten met deze kerken meer naar voren komen. Of wij spreken van grondslag of van belijdenis maakt echt niet zoveel uit, zeker niet wanneer we letten op de belijdenisachtige vorm die de omschrijving van de grondslag van de gemeente vaak heeft. Van groter belang is het feit dat uitvoerige omschrijvingen van het geloof op zichzelf een probleem zijn, wanneer we ze bezien in het licht van de Naam en het Evangelie zoals we dat in het vorige artikel schetsten.

Nuttig en nodig
Uitvoerige omschrijvingen van het geloof zoals we die vinden in de belijdenisgeschriften van de kerken, zijn nuttig en nodig maar niet als regel van wat je als christen **moet** geloven. Dan worden het meetstokken waarmee wij elkaar eerst de maat nemen en vervolgens tuchtigen. Maar als geestelijke oefeningen zijn ze van groot nut en ik mis in ons eigen geloofsdenken zulke oefenstof node.

Kort
Bij de Naam en het Evangelie passen echter geen lange en onveranderlijke omschrijvingen van de inhoud van het geloof. Dat die er gekomen zijn in de loop van de kerkgeschiedenis is een ander verhaal. In het Nieuwe Testament vinden we ze niet. Daar treffen korte en kernachtige belijdenissen in menigte aan: Jezus Christus is Heer, Jezus is de Messias, Jezus Christus is de Zoon van God, Maranatha en nog andere. Sommige teksten zijn wat uitvoeriger en zien er uit als liederen die gezongen konden worden: Filippenzen 2:6-11, Colossenzen 1:15-20. Zij beschrijven de weg van Jezus Christus in schepping en verlossing. Maar de korte éénregelbelijdenissen zijn de meest gebruikte.
In de statuten van de Unie is in de omschrijving van de grondslag die bijbelse spoor gevolgd: Jezus Christus de Zoon van God, het Hoofd van de Gemeente en de Heer der wereld. Deze formulering is indertijd niet zonder uitvoerige discussie totstand gekomen. Eén van de toen gebruikte argumenten was dat voor de Unie als federatie van gemeenten een uitvoerige omschrijving van de grondslag zoals de gemeenten die in hun statuten hadden, niet nodig was. Tegenwoordig valt waar te nemen dat gemeenten bij een herziening van hun statuten de oude omschrijving vervangen door een korte die vrijwel overeenkomt met de omschrijvig van de Unie, soms daaraan zelfs helemaal gelijk is. Dit is een ontwikkeling die moet worden toegejuicht en navolging verdient. Het is een terugkeer naar de bijbelse eenvoud en kern: de Naam en het Evangelie.

Gekomen
Er is hiermee echter nog meer aan de hand. De belijdenis Jezus Christus is Heer draagt het karakter van een antwoord, het antwoord van het geloof, dus van de gelovende mensen, op de openbaring van de Naam. Het is daarom zeer ter zake dat in de grondslag van de Unie wordt gezegd dat de gemeenten leven uit de openbaring van God zoals die tot hen is gekomen door de bijbel. Die openbaring gaat aan alle geloof en belijden vooraf.
Dit staat op enigszins gespannen voet met de doperse gedachte dat het vooral aankomt op wat in het hart leeft. Het mag waar zijn dat Gods openbaring eerst komt, maar als het niet in het hart leeft, heeft deze openbaring geen nut. Pas als je het heel persoonlijk aanneemt is het goed. Ik wil deze gedachte wel overnemen, zolang er maar onderscheid wordt gemaakt tussen persoonlijk en individueel. Geloven, ook persoonlijk geloven, doe je altijd met elkaar. Maar het mag niet leiden tot een minder achten van de prioriteit van de openbaring van God.

Komen
Gevaarlijk wordt het echter wanneer de prioriteit van de openbaring die gekomen is wordt vervangen door de openbaring die komt, in de onvoltooid tegenwoordige tijd. Daarin is immers verondersteld dat de openbaring niet is afgesloten maar nog altijd doorgaat. Heeft Jezus niet gezegd dat de Heilige Geest ons zal leiden in alle waarheid? En is dat geen voortgaande openbaring door de Geest? Moet de bijbel ook niet altijd weer opnieuw worden verstaan en uitgelegd?
Maar Jezus heeft uitdrukkelijk gezegd wat en wie de waarheid is, n.l. Hijzelf. De Geest zal van Hem getuigen. De leiding van de Geest is iets anders dan voortgaande openbaring en de voortdurend nodige nieuwe uitleg van de Schrift is geen onderdeel van de openbaring van God maar van het verstaansproces.
Het gevolg van een dergelijke opvatting van openbaring is dat er ook niet één antwoord van het geloof op kan volgen. Als Gods openbaring voortdurend komende is, is het antwoord daarop ook voortdurend veranderend. Hiermee wordt de betrekkelijkheid van alle menselijk antwoorden doorgetrokken naar de openbaring zelf die altijd opnieuw komt en dus per definitie aan verandering onderhevig is.
Nu zal niemand van mij een pleidooi voor onveranderlijke geloofswaarheden verwachten. Wat ik wel doe is wijzen op de onherroepelijkheid van Gods openbaring in Jezus Christus waarvan de Schriften getuigen. Daar komt de Here God niet op terug want Hij is een betrouwbaar God. Het is tekenend dat aan de revolutionaire hoofdstukken over de hogepriester die alle voorgaande priesters en offers overbodig maakt in Hebr. 7-10, een passage voorafgaat waarin Gods onverbrekelijke trouw aan zijn belofte aan Abraham wordt onderstreept. Omdat Gods komen en handelen in Jezus Christus onherroepelijk is, is de prioriteit van Gods openbaring essentiëel voor het geloof. Op een onherroepelijke belofte kunnen wij antwoorden met woorden van geloof en belijdenis. Dan horen openbaring en belijdenis onverbrekelijk bij elkaar. En dan zijn we precies daar waar Paulus stond toen hij er op wees dat niemand een ander fundament kan leggen dan dat wat er ligt: Jezus Christus.

GEWOON BIJZONDER

Hoe bijzonder is toch het "gewone" leven voor de dankbare mens, wiens ogen geopend zijn voor Gods genade.

De W.

UNIEBUREAU NIET BEREIKBAAR

In verband met werkzaamheden aan de telefooninstallatie zal het Uniebureau op 10 en 11 maart niet telefonisch bereikbaar zijn.

AUTOMOBILIST

Een aantal automobilisten krijg je nooit in de trein. Daar moeten ze op de rechterbaan blijven, en ze kunnen de mensen die ze vóór zich hebben niet voorbijkomen. Bovendien moeten ze de besturing aan een ander overlaten.
Hebben alleen automobilisten daar moeite mee?

De W.

Nogmaals over emancipatie

Zonder of met beroep?

Vorig jaar schreef ik in dit blad een artikel over de plannen van de regering om elke vrouw die na 1972 geboren is, te verplichten ekonomisch zelfstandig te zijn. Deze vrouwen moeten in principe zelf de kost verdienen. (Zie DC van 26 nov. 1987).

De gedachte van de regering is: betaald werk draagt bij tot de emancipatie van de vrouw. Ik vroeg me af: is deze emancipatie echte bevrijding? Verschillende vrouwen hebben op mijn artikel gereageerd. Ik was niet eerder in de gelegenheid op dit onderwerp terug te komen, maar wil dat nu doen.
De reakties zetten aan tot verder nadenken over dit belangrijke onderwerp. Misschien had ù ook wel willen reageren en wilt u dat alsnog doen, zodat we met elkaar van gedachten kunnen wisselen.

Huisvrouw-zijn mag
Sommige vrouwen reageerden opgelucht op het artikel. "Hè, hè, eindelijk eens iemand die zegt dat ik gewoon huisvrouw mag zijn". Iemand vertelde me dat ze tegenover iedereen moest verdedigen dat ze geen baan nam nu de kinderen de deur uit waren. En haar vele werkzaamheden in de gemeente vond men maar merkwaardig. Er zijn meer vrouwen die vreemd aangekeken worden als ze "alleen maar huisvrouw" zijn. Die vrouwen heb ik met mijn artikel een hart onder de riem willen steken. Als zij vrede hebben met het feit dat ze geen betaalde baan (maar meestal wel veel werk!) hebben, laten ze zich dan geen minderwaardigheidsgevoel laten aanpraten!

Betaling is ook niet alles
Nog een ander punt vind ik belangrijk: wij zouden moeten komen tot een andere waardering van betaald en onbetaald werk.
Op dit moment zijn er veel mensen met veel werk maar zónder (betaalde) baan. Als emancipatie afhangt van een betaalde baan, ken je méér waarde toe aan betáald dan aan onbetaald werk. En dat vind ik jammer voor al die mannen en vrouwen die, om wat voor reden ook, geen baan (meer) kunnen hebben.
Overigens pleit ik er niet voor, dat deze mensen door ánderen allemaal klusjes toegeschoven krijgen, "want jij hebt toch geen baan". Laat deze mensen voor zichzelf spreken!

Een baan mag ook
Er kwamen ook andere reakties bij me binnen. Van vrouwen die blij zijn met de emancipatie en bang zijn dat ik terug wil naar het "alleen maar huisvrouw" zijn. Ze vroegen of het zo "alternatief" is om gewoon huisvrouw te durven zijn (zoals ik schreef). Er zijn immers nog zoveel gezinnen die nooit anders gekend hebben dan de traditionele rolverdeling (man werkt, vrouw is thuis)!

Ik merkte door deze reakties dat mijn schrijven bepaald werd door de omgeving waarin ik me bevind. Ik heb veel mensen ontmoet voor wie het normaal is dat een vrouw buitenshuis werkt.
Zij moet het "verantwoorden" wanneer zij huisvrouw is. En vanuit die ervaring pleit ik voor een volledige waardering van huisvrouwen. (Maak óók van vrouwen die wel een baan buitenshuis hebben. Laten we elkaar daarin respekteren).
Ik realiseerde me door de rakties dat er ook andere situaties zijn, namelijk die waarin een vrouw wel wíl, maar niet mag werken. Haar man verbiedt het, of de omgeving vindt het vreemd. En ook dat is jammer. In het artikel legde ik uit dat het traditionele rollenpatroon geen eeuwenoud gegeven is. We mogen dat dus ook niet absoluut stellen, alsof het altijd zo geweest en dus goed is. Ook de vrouw uit Spreuken 31 was een buitenshuis aktieve vrouw! Het zou fijn zijn als over deze dingen in elk geval open gepraat zou kunnen worden. Dan kunnen mensen de gaven en talenten ontplooien die ze gekregen hebben.

De gemeente
Hoe zit het met de plaats van de vrouw in onze gemeenten, vragen sommigen zich af. In plaatselijk en landelijk werk komen zij veel minder vrouwen dan mannen tegen.
Allereerst moet duidelijk zijn dat ik met het schrijven over het al dan niet huisvrouw zijn vooral sprak over de plaats van de vrouw in de maatschappij. Maar ik wil ook wel iets zeggen over de gemeente.
Dat er in de gemeente veel werk ligt voor vrouwen en mannen, met of zonder baan, is duidelijk. En ik meen dat het jammer is als vrouwen niet écht helemaal mee mogen (of soms ook willen) praten en denken en werken. Mannen en vrouwen kunnen elkaar juist zo goed aanvullen. Dat voorkomt een eenzijdige benadering.

Tenslotte
Nog twee gedachten van iemand die reageerde:
- Is het niet jammer dat mannen steeds moeten werken, zodat zij niet veel tijd hebben voor hun kinderen, vrijwilligerswerk, hobby en dergelijke? Nú is het vaak alleen aan vrouwen vergund zich met deze dingen bezig te houden.
- Verdeel je als regering het beschikbare werk niet eerlijker als je mannen en vrouwen minder laat werken, maar dan wel èlk een aantal uren?
Deze gedachten zijn de moeite van het overwegen waard. Het gaat hier trouwens om andere zaken dan de gedachte dat je alleen geëmancipeerd bent als je een baan hebt.
Ik zou willen zeggen: stof tot nadenken!

Hetty Lalleman

P.S. Onlangs verschenen twee boekjes van Toos Rosies. Zij werkt bij Operatie Mobilisatie en pleit voor het ontwikkelen van je talenten als vrouw; de boekjes heten **Je bent goud waard** (Gideon, 1987) en **Medewerkers gevraagd** (1988).
In het maandblad **Reveil** van dec. 1987 stond een boeiend interview met haar over deze zaken.

zondagmorgen

Het is zeer stil in onze straat, E-zoveel.
Ik zag alleen Polar Express, Vooruit en een paar Denen.
Ze reden westwaarts en dus op weg naar 's werelds grootste haven, vemen.

Ik vraag me af wat ze vervoeren, tientallen tonnen tegelijk.
De mannen aan hun ronde roeren met aan de voet pedalen voor gas en voor de rem met open ogen, oren voortvarend naar de kim.

Vanavond gaan ze weer voorbij, eerst oostwaarts, dan naar 't Noorden.

Zo rijden u en ik door 't leven, vrachtvaarder over lange wegen, zo nu en dan door nauwe stegen van oude, onverbouwde steden.

Eén enk'le keer een tikje op de toeter, een opgestoken hand om een kollega te begroeten voorbijgaand aan de overkant.

Straks zit ik naast je in de kerk.
We luist'ren, zingen, bidden.
De Heer is in ons midden!
Maar wat vervoeren wij van binnen en wat vervult dan toch de zinnen als we op maandag weer beginnen met laden en met lossen.

658

Voorstellen voor de AV

Voorstellen voor de Algemene Vergadering 1988 dienen voor 1 april a.s. ingezonden te zijn bij het Uniebureau De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin.

De wnd. algemeen secretaris
van de Commissie der Unie,
H.G. de Winkel

Jezus belijden

Jezus sprak daarover: Wie Mij belijden zal voor de mensen, die zal Ik belijden voor mijn Vader die in de hemel is, Mt. 10:32.

"Belijden" in dit verband betekent eigenlijk: accoord gaan met. Jezus belijden: dat is accoord gaan met Jezus.
Met zijn zelfmededelingen:
dat Hij de Zoon des mensen is, de beloofde Messias, de redder der wereld, de rechter der wereld. Dat Hij gekomen om te zoeken en te behouden die verloren zijn. Dat Hij niet gekomen is om vrede te brengen op aarde maar vuur. Dat Hij gekomen is om de wil des Vaders te volbrengen. Dat Hij niet gekomen is om gediend te worden maar om te dienen en zijn leven te geven tot een losprijs voor velen.
Al die zelfmededelingen zijn ten diepste pretenties: zo dacht Jezus over zichzelf, en zo sprak Jezus over zichzelf. Daarmee plaatste Hij zich buiten het leven der gewone stervelingen; Hij paste niet in wat voor hen het dagelijkse gebeuren was. Want in ons dagelijkse leven passen alleen feilbare, zondigende mensen, en geen mensen die van zichzelf durven zeggen dat zij zonder zonde zijn. In ons dagelijkse leven laten wij ons bij voorkeur niet een juk, een kruis opleggen want wij willen als het even kan vrije mensen blijven. Wij zullen er niet makkelijk toe komen iemand te vereren als leidsman, die ons alleen maar bloed, zweet en tranen belooft, tenzij we ervan overtuigd zijn dat er voor niemand een andere weg is dan deze ene.

Jezus belijden, dat is accoord gaan met de weg die Jezus ging.
Dat was de weg der vernedering. Het begon in de kribbe van Bethlehem. Het eindigde aan het kruis van Golgotha. In de kribbe lag Hij in doeken gewikkeld, aan het kruis werd Hij naakt opgehangen, tot spot voor allen.
De weg der vernedering was de weg van de nederlaag, telkens weer. Want Hij werd wellicht in Bethlehem meegeteld bij de volkstelling (we weten dat niet), maar in zijn latere leven telde Hij in ieder geval niet mee. Hij werd gekenschetst als een die zijn verstand verloren had. Een uitzinnige, een gevaarlijke dweper; soms als een onschuldige fantast. Maar in ieder geval niet als een met wie men serieus rekening moest houden.
En toen Kajafas serieus rekening hield met de gevolgen van de prediking van Jezus en met de deining die de Jezus-beweging zou kunnen veroorzaken in de relatie tussen Romeinen en Joden, kwam hij niet verder dan de vaststelling dat het beter was dat één mens zou sterven en niet het hele volk ten onder zou gaan, met name niet de plaats van de machthebbers in gevaar zou komen.

Jezus belijden, dat is accoord met de toekomstwil van Jezus. Jezus sprak over zijn gemeente. Een gemeenschap van mannen en vrouwen, Joden en heidenen, die in zijn naam wilden geloven, en die, gelovende in zijn naam, de Vader in de hemel eren. Aan deze gemeente droeg Hij op zijn boodschap uit te dragen tot aan de einden der wereld. Hij voegde daarbij meteen een werkelijkheid die de eerste volgelingen al aan de lijve ondervonden: zij hebben Mij gehaat, zij zullen ook u haten.
Jezus belijden, Jezus' naam bekend maken, dat is je blootstellen aan de vervolging, de minachting, de haat van Joden en heidenen. Want enerzijds was Jezus zó eenzaam, dat Hij geen gelijkwaardig "tegenover" kon vinden, anderzijds was Hij zó bekend en ingedeeld, dat zelfs zijn volgelingen met hem op één hoop werden geveegd.
Jezus belijden, dat is staan in de beweging van God waarvan Jezus het middelpunt is.

Ploeger

Voorjaarsconferentie van het gewest Noord-West-Nederland

De voorjaarsconferentie van het gewest Noord-West-Nederland wordt gehouden op DV vrijdagavond **11 maart 1988** in de Baptistengemeente te Heemskerk, Maarten van Heemskerckstraat 41 aanvang **19.45 uur.**
Voor deze avond is ds. H.G. Boskamp uit Ede uitgenodigd.
Het onderwerp voor deze avond is: Hoe gaan we in onze gemeenten om met de mensen en hun problemen.

De secretaresse Joke de Raaf

"IJsselgewest Baptistengemeenten"

Op zondag 20 maart 1988, vanaf half vier houden wij onze ontmoetingsdag. U ben welkom in de aula van het Christelijk Lyceum, Jachtlaan 108 te Apeldoorn. De dag zal in het teken staan van de zending. Medewerking wordt verleend door drs. ds. B. Posthumus, de heer P. Taekema, die dia's zal vertonen over Sierra Leone, en diverse zangkoren uit het gewest. Voor opvang van de kinderen wordt gezorgd. In de pauze is er koffie en dergelijke verkrijgbaar. U wordt verzocht zelf brood mee te nemen. Vorig jaar mochten wij ongeveer 500 mensen begroeten. Bent u er dit keer ook bij? De algehele leiding is in handen van ds. H. Bijleveld. tot ziens 20 maart in Apeldoorn.
Namens het bestuur;

H.H.J. Kroes

WEEKEND VOOR ALLEENSTAANDEN

Op veler verzoek organiseren we weer een weekend waarop alleenstaanden elkaar kunnen ontmoeten. Misschien is het goed nog eens de bedoeling van zo'n gebeurtenis te vermelden:
- en ontmoeting van "gelijken"
- de mogelijkheid bieden er eens even uit te zijn
- vanuit het evangelie zicht geven op eigen situatie en levensweg:
  "je mag er zijn voor God zoals je bent"
  "je mag er zijn voor de ander zoals je bent"
- contactmogelijkheid

Datum: zaterdag 14 en zondag 15 mei 1988
Plaats: Conferentieoord Fredeshiem in Steenwijk
Prijs: *f* 90,-- per persoon
Opgeven vóór 1 mei 1988 bij:
Mevr. H.J. van Daalen,
T. v. Lohuizenstraat 37
8172 XP Vaassen
tel. 05788-5135

Uw betaling is uw definitieve aanmelding, te verrichten bij:
Penn. Ned. Bapt. Vr. Bew.,
Meliere 6
8604 BM Sneek,
No. bankrekening 43.36.77.279
girorekening 811940
onder vermelding van Weekend alleenstaanden

Zendingsvergadering van het Gewest Drenthe en Z.O.-Groningen

Op zaterdag 26 maart a.s. is er in "De Wegzijzer" aan de Prinsesselaan te Emmen een vergadering voor de Z.W.G. van ons Gewest. Aanvang 14.30 uur.
Hans W. Oosterloo en zijn vrouw zijn bij ons te gast.
Aan de hand van dia's zal de zendeling vertellen over het leven en werken in Sierra Leone. Verder kunt u informatie én inspiratie opdoen en uw eigen ervaringen als zendingswerkgroep doorgeven aan anderen.
De komplete agenda is al eerder aan de kontaktpersonen toegezonden. Alle Zendingswerkgroepen van ons Gewest, maar ook andere belangstellenden, zijn van harte welkom!

Flora Th. Steenhuis
sekretaresse

MEDEDELINGEN

Secr. van de Baptistengemeente te Spijkenisse is: br. J. Tessers, D.C. Meeslaan 5, 3237 AJ Vierpolders, tel. 01810-14469.

Voor nadere informatie kunt u terecht bij:
Mevr. M. Corporaal-Bots,
Zijlroede 18
8604 RB Sneek
tel. 05150-11042

LEZERS AAN HET WOORD

DE BEKERING VAN SPURGEON

In DC van 25 februari 1988 vestigde ds. Agtereek de aandacht op Charles Hadden Spurgeon, die zich zou hebben laten dopen in de 'Parkrivier' waarover zijn moeder niet te spreken was.
Misschien mag ik dit verhaal corrigeren resp. aanvullen.
De juiste naam is Charles HADDON Spurgeon en hij liet zich dopen in de rivier LARK (= Leeuwerik) op 3 mei 1850, toen hij 16 jaar oud was. Die rivier bevond zich in Cambridgeshire en de plek waar Spurgeon gedoopt werd was bij het overzetveer Isleham Ferry. Hij was te voet naar de rivier gegaan, een afstand van 8 mijl, d.i. ruim 12 kilometer!
Zoals ds. Agtereek terecht opmerkte, was Spurgeon's moeder het met die 'baptistendoop' niet eens. De daadwerkelijke bekering van Charles Haddon Spurgeon vond plaats op 6 januari 1850 in een kleine Methodistenkapel naar aanleiding van de tekst Jesaja 45:22.

Wellicht is het voor de lezers interessant als ik nu Spurgeon zélf aan het woord laat over het gesprek met zijn moeder dat ds. Agtereek juist heeft weergegeven.

= My mother said to me, one day (aldus Spurgeon):
Ah, Charles! I often prayed the LORD to make you a Christian, but I never asked that you might become a Baptist.
En dan zegt haar zoon:
I could not resist the temptation to reply: Ah, mother! The LORD has answered your prayer with His usual bounty and given you exceeding abundantly above what you asked or thought. =

Dordrecht Wim J. v.d. Leer

Vrede-gerechtigheid-behoud schepping

We willen graag geloven dat God het zijn beminden in de slaap geeft, maar het gaat ons te ver de theologisch ongeschoolde baptisten gemeente de plaats te achten waar theologische vraagstukken opgelost moeten worden.
Volgens DC d.d. 1 febr. acht de UC zich niet kompetent om te spreken namens de gemeenten over: "VREDE-GERECHTIGHEID- en behoud van de SCHEPPING", vanwege de theologische aspekten die eraan verbonden zijn. De ware "know-how" zou dan in de plaatselijke gemeente gezoch moeten worden.

1) Onwillekeurig denk je dan aan het verhaal van Jezus over het slachtoffer van een roofoverval. De leviet en de priester lopen er met een boog omheen.
Van z'n leven heb ik er niet aan gedacht, dat anders handelen door deze twee dienaren Gods theologische konsekwenties zou hebben gehad.
Gelukkig voor het slachtoffer deed een Samaritaan de vuile was.
Amnesty International rapporteert elke maand in "Wordt Vervolgd" over de manieren waarop moderne, welopgeleide beulen met hun slachtoffers omgaan.
Wat valt er veel te vernielen aan een mensenlichaam en wat kan de geest van een mens volledig ontwricht worden. Het is haast niet vol te houden om het te lezen, maar je moet wel: HET ZIJN MENSEN WAAROVER HET GAAT!!

Gerechtigheid????
In het verslag van ds. de Winkel is niet tot uitdrukking gekomen of de overwegingen en de konklusies van de UC ook maar enigszins met innerlijke ontferming bewogen waren met Gods Schepping, die willen en wetens verwoest wordt.
Als ik lees van: Ik was hongerig, ik was ziek, ik was naakt, ik was in de gevangenis.... en gij hebt mij.... dan heeft onze Heer er geen enkel theologisch tintje aan gegeven.

2) Maar misschien is de laatste zin van het verslag nog wel het ergste:.... "aan gemeenten die er belangstelling voor hebben...!!!!"

3) Ik vraag me af is onze Uniegemeenschap nog wel bewogen over de wereldwijde vraagstukken betreffenden: Vrede-Gerechtigheid-Behoud van de schepping?

4) Of is men vergeten dat de schepping aan ons werd toevertrouwd? Of vindt men het moeilijk om ook hierin - zoals in heel veel andere dingen - een standpunt te bepalen? Laat de Uniegemeenschap niet wéér kansen voorbij gaan?

5) Beseft de Uniegemeenschap wel dat het ook gaat om onze kinderen en kleinkinderen?

J.A. de Jong-Schrijvers
Duiven (gemeente Arnhem-C)

Antwoord aan zr. De Jong-Schrijvers

1) U kunt het er mee eens zijn of niet, maar in onze baptistische opvatting over de gemeente is de plaatselijke gemeente inderdaad de plaats waar vraagstukken, ook theologische, besproken en zo mogelijk opgelost dienen te worden. De Unie Commissie is een besturend lichaam dat zorg draagt voor de zakelijke samenhang van de gemeenten. Zij is echter geen orgaan dat boven de gemeenten uit met gezag uitspraken kan doen. We kunnen haar *niet meer opleggen dat zij binnen de regels* van statuten en huishoudelijk reglement als opdracht heeft.
De gemeenten, misschien daartoe aangemoedigd door gemeenteleden, zullen zelf met de levensvragen aan de slag moeten.

2) Jammer dat u het besluit van de Unie Commissie uitlegt als onbarmhartigheid en niet-meeleven met de slachtoffers die er allerwegen geregeld vallen. Ik acht dit een scheve voorstelling van zaken. Het moet u toch ook bekend zijn dat onze gemeenten via het Noodfonds geregeld bijdragen voor de nood in de wereld, en dat juist onze UZC met haar sub-commissie de WIN zich richt op de nood die er in bepaalde gebieden is. De vergelijking met de priester en de leviet, die met een boog om het slachtoffer van de roofoverval heen liepen, vind ik ongepast. Al zullen we als gemeenten nooit kunnen zeggen: We hebben genoeg gedaan, we doen er in elk geval wel wat aan.

3) U vindt de zinsnede... "aan gemeenten die er belangstelling voor hebben..." het ergste. Als ik het goed begrijp bedoelt u daarmee: De gemeenten moéten hier toch belangstelling voor hebben; stuur ze de informatie toe en zeg dat ze er mee aan de gang moeten. Maar uit wat onder 1) gezegd is, moet u duidelijk zijn dat de UC dit de gemeenten niet kan opleggen..

4) U vraagt of onze Uniegemeenschap nog wel bewogen is over de wereldwijde vraagstukken betreffende Vrede-Gerechtigheid- en behoud van de Schepping? De Uniegemeenschap is de verzameling van zelfstandige gemeenten, die elk hun eigen verantwoordelijkheid hebben. Uw vraag zult u dus in de eerste plaats moeten stellen binnen uw eigen gemeente, waar uw persoonlijke verantwoordelijkheid ligt.

5) Laat de Uniegemeenschap niet wéér kansen voorbijgaan? Met deze vraag suggereert u dat de Uniegemeenschap al meerdere, misschien wel vele kansen voorbij liet gaan. Dat wekt de vraag op: Welke kansen? Welke zaken zijn via de weg van voorstellen uit de gemeenten in de Algemene Vergadering gebracht en daar niet opgepakt? Of wat hebben de gemeenten verzuimd daar in te brengen? Of heeft de Unie Commissie op bepaalde punten haar taak verzuimd?

Tenslotte. De opdracht om de vrede van Christus en de gerechtigheid Gods in Christus openbaar te maken berust nog steeds bij de gemeente. De bijbelse opdracht om de schepping in stand te houden heeft wellicht onder ons een sterkere belichting nodig.

G.H. de Winkel

Gezond en ongezond wantrouwen

H.G. de Winkel

"Een dosis gezond wantrouwen is belangrijk", zei de politieman. Wat ons overkomen was zal veel kollega-voorgangers niet onbekend zijn, want dominees zijn uitverkoren hulpverleners. Een jongmens had een aardig en geloofwaardig verhaal opgedist van zijn acute nood, die alleen maar opgelost kon worden door hem enkele tientjes te "lenen".

U begrijpt, het geld waren we kwijt. We hebben er wat om gelachen, maar vanwege het vermoeden dat we een schakeltje waren in een lange reeks van oplichtingen hadden we het toch maar gemeld.
De politieman had wel gelijk. Een dosis gezond wantrouwen heb je nodig in het leven. Een kostuum in de etalage wordt aangeboden voor de helft van de prijs. Maar als je dan naar de oorspronkelijke prijs kijkt denk je: Dat bestaat niet, zo duur kan dat pak nooit geweest zijn. "Reclame: Nú 2 tubes voor *f* 3,50". Kostte het 3 maanden geleden ook al, herinner je je opeens.
Bestaat er ook ongezond wantrouwen? Naar ik vrees veel te veel. Al is soms moeilijk uit elkaar te houden wat nu gezond en ongezond wantrouwen is.

In de gemeente
Ongezond wantrouwen komt helaas ook voor in de gemeente. Het komt tot uiting in kwade vermoedens. In twijfel aan de oprechte bedoelingen van broeders, zusters, een raad. "Ze zeggen dat nou wel zo, maar ze zullen er wel iets anders mee bedoelen. Het is niet zo onschuldig als het lijkt. Er zit vast méér achter. Ze verzwijgen dingen".
Zo kun je achter de ijver van iemand eerzucht zoeken. Achter iemands zwijgzaamheid onoprechtheid; hij is achterbaks en je weet niet wat hij in zijn schild voert.
Tegen de raad van een gemeente kan zo ook een zeker wantrouwen bestaan. Wat bespreken die mensen wel allemaal in hun vergaderingen? Wat bedisselen ze daar?
We zullen goed het onderscheid moeten kennen tussen gezond en ongezond wantrouwen, maar ook het onderscheid tussen wantrouwen en kritiek. Kritiek is een legale zaak.

Liefde
Wat is wantrouwen? Het tegengestelde van vertrouwen. Wie een ander vertrouwt neemt aan dat de persoon de waarheid spreekt en in oprechtheid, *naar eer en geweten handelt.* En het is een *gezond* wantrouwen als we, soms aan kleinigheden, merken dat die mens tegenover ons geen eerlijke bedoelingen heeft.
Binnen de kaders van het gemeenteleven zullen we moeten beginnen met elkaar te vertrouwen. En we moeten daaraan ook de liefde toevoegen. Wie een ander liefheeft schenkt vertrouwen, vertrouwt de broeder en zuster.
Vertrouwen is iets anders dan toevertrouwen. We ontdekken wel dat we niet tegen iedereen alles kunnen zeggen. Maar het gaat er nu om dat we vanuit de liefde ervan mogen uitgaan dat broeders en zusters te vertrouwen zijn. Dat ze dus geen verkeerde bedoelingen in hun achterhoofd hebben.
Waar dus een *ongezond* wantrouwen heerst, is de liefde afwezig. Daar overheerst kwaaddenkendheid, achterdocht. Daar zijn kwade vermoedens. En die vergiftigen de verhoudingen in de gemeente. Ze veroorzaken kloven en scheuringen, omdat mensen niet meer in vertrouwen samen kunnen optrekken. Wantrouwen verbreekt de eenheid die de Heer geschapen heeft.

Kritiek
In liefde en vertrouwen nemen we bij de ander zijn goede bedoelingen aan. Daarmee wordt hij geen feilloos en foutloos mens. Iemand kan met oprechte bedoelingen toch dingen verkeerd zien en inschatten. Hij of zij kan, naar eer en geweten handelend, toch een weg gaan die op ongelukken uitloopt. Niemand is immers volmaakt in de wijsheid.
Daarom mag, ja moet er kritiek mogelijk zijn. Kritiek is de beoordeling van je daden door iemand die er naar kijkt. We hebben elkaar nodig in het leven, omdat we niet in staat zijn om ons eigen doen en laten van een afstandje te bekijken.
Kritiek op een broeder, een zuster, een raad is soms nodig. Maar die moet dan wel komen uit de zuivere bron van de broederliefde, en niet vanuit de modderpoel van de kwade vermoedens.
Wat binnen de kleinere cirkel van de gemeente geldt, gaat natuurlijk ook op *voor de grotere kring* van het Unie verband.

We weten niet alles
Als lid van de gemeente kun je niet alles weten wat er in de raad besproken wordt. En als raad van de gemeente kom je niet alles te weten wat de Unie Commissie bespreekt. De besluiten komen naar buiten, soms voorzien van een motivatie. Ook hier zal het verschil in wantrouwen en vertrouwen tot uiting kunnen komen. De wantrouwende geest zal geneigd zijn om achter raadsbesluiten motieven te zoeken die helemaal niet meegespeeld hebben. Wie in de broederliefde vertrouwen heeft in de raad, vertrouwt er ook op dat de motieven in elk geval zuiver zijn. Dat sluit de mogelijkheid van kritiek niet buiten, zoals we al eerder aantoonden. Een raad moet zich kunnen verantwoorden.
Wij geloven niet in leiders die dermate charismatisch begaafd en geroepen zijn dat zij foutloze beslissingen kunnen nemen die niet ter discussie kunnen staan.
En tenslotte: Als mensen je hun vertrouwen schenken, zul je moeten tonen dat vertrouwen ook waard te zijn. "Voor God is ons bedoelen openbaar" schrijft Paulus. Dat is de eerste voorwaarde voor ons betrouwbaar handelen.

EEN STEENTJE IN DE SCHOEN

Dat is knap lastig. Niet altijd en overal is er gelegenheid zich te bukken, de schoen los te maken, de schoen uit te doen, de schoen om te keren om het steentje er uit te laten vallen, de schoen weer aan te doen, vast te maken, en verder te gaan. Onthutsend is de ontdekking die zo menigmaal gedaan wordt: wat een klein steentje; dat dát ding je zoveel last kan bezorgen.
Inderdaad, zo'n klein steentje, en zoveel last veroorzakend.
Wie bijbelvast is, denkt aan het woord van het liefdeslied bij uitstek, het zogenaamde Hooglied:
vangt ons de vossen,
de kleine vossen,
die de wijngaard verderven,
nu onze wijngaarden in bloei staan
(2:15).
Het zijn de kleine dingen die het doen. Zowel in het positieve als in het negatieve. Kleine geschenken onderhouden de vriendschap. Ik beklaag de vrouw die van haar man nooit een bos bloemen kreeg/krijgt. Ik beklaag de man die nooit eens wat aardigs ontvangt van zijn eega.
Grote ruzies ontstaan vaak uit kleine meningsverschillen. Eén kleine lucifer is *voldoende een kapitale boerderij* in de as te leggen.
Je kunt met een steentje in je schoen blijven doorlopen, zelfs tot het bloed in de schoen staat. Wat voor zin heeft dat? Buk je, en verwijder het steentje. Dat is gezonder voor je voet, plezieriger voor jezelf. Blijf er niet mee lopen.
Vang de kleine vossen. Ze zijn schattig, die kleine vosjes. Zoals eigenlijk alle jonge dieren schattig zijn in hun speelsheid (uitzonderingen bevestigen de regel). Ze verleiden tot toegeeflijkheid, het is waar. Maar... de kleine vos bijt aan de bloesem van de wijnstok. De jonge loten vindt hij heerlijk. Waar blijft dan de oogst?

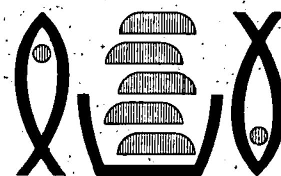
vervolg pag. 8 3e kolom

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs f 46,- per jaar; buitenland f 64,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling,
ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelincklaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur.,
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

MEDEDELING

Het juiste postkodenr. van br. M. Baas, sekretaris van de baptistengemeente Arnhem zuid, is 6844 BJ Arnhem.

Sekretaris van de baptistengemeente te Dokkum is thans zr. K. de Jong-Kingma, Diepswal 7, 9101 LA Dokkum, tel. 05190-2451.

In de vrede van Christus is ontslapen, onze broeder

Wijtze Harkema
Emeritus Predikant

op de leeftijd van 74 jaar

"Ik heb geloofd, daarom heb ik gesproken".
2 Cor. 4:13

24 februari 1988

Baptisten gemeente
"Silo" Utrecht-C

Op 81 jarige leeftijd is van ons heengegaan onze zuster

Lammechien Eisenga
echtgenote van Jan Hindriks

Baptisten gemeente Emmen

Intrede J.H. Stukker in Stavoren

Bij dezen nodigen wij u van harte uit om de bevestiging en de intrededienst mee te maken van br. J.H. Stukker.
Deze bijzondere dienst wordt gehouden op zondag 10 april 's middags om half drie in het Multifunctioneel-centrum "De Kaap" Voorstraat 88 te Stavoren.
Met hartelijke groet,

de raad van de Baptistengemeente
te Stavoren

PARADIJS

Wie op zoek is naar het paradijs kan beter geen lid van een gemeente worden.

De W.

vervolg pag.7

Eens wordt de vos wat hij is: een roofdier. Menig kippenboer weet wat dat wil zeggen.
Als je mensen die niet meer naar een kerk gaan vraagt naar de reden, krijg je vaak te horen: we hebben woorden gehad. Of: we zijn (vreselijk) bedrogen. Of: zoals ze over ons praatten, dat was niet mooi meer.
Bij doorpraten over zulke antwoorden, blijkt heel vaak dat het allemaal niet zoveel om het lijf had toen het drama begon. Maar omdat de kleine vos niet de nek werd omgedraaid, kon het een grote vos worden. Het kleine steentje werd een berg die al het andere vermorzelde (vergelijk Dan. 2).
Als je vraagt naar de oorzaak van een huwelijksscheiding, krijg je vaak te horen: de kleine grieven tegen elkaar stapelden zich op; toen werden we bedolven....
Met een bijna-aanstootgevende radicaliteit zei Jezus: Indien uw rechteroog u tot zonde zou verleiden, ruk het uit en werp het van u, enz., Mat. 5:29.
Inderdaad, we vinden dit woord vaak ergerniswekkend. Maar dat komt omdat we de radicaliteit vrezen die Jezus kenmerkte, en die Hij vroeg.
Wie zijn gevoel kwijt wordt - en dus geen steentje in zijn schoen meer voelt - loopt gevaar gewond te worden, en infecties op te lopen. Wie het zicht op zijn werkelijkheid verliest, ontdekt de kleine vossen niet meer. Dat is het begin van het einde.

Ploeger

OVER GEMEENTEBERICHTEN

Er komen maar weinig gemeentebe-richten binnen bij de redaktie.
"Er gebeurt bij ons ook niets", verzucht menig sekretaris.
Hoe komt het, dat er niets gebeurt?

De W.

Denken jullie aan het ANS-weekend?

8 - 10 april

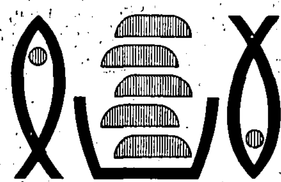
bel voor informatie: 08380-21631

dc

103e jaargang nummer 11 - 17 maart 1988

De Christen

Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

De krant

Sietzo Dijkhuizen

Krant-lezen en journaal-kijken zijn veelal niet de leukste bezigheden. Want een al heel lang ervaren feit is, dat goed nieuws géén nieuws is. Als een kleine versiering mag een krant dan nog wel eens iets vrolijks of aardigs melden (een 75-jarige bruiloft 'doet' het nog wel) vrijwel alle ruimte moet worden benut voor het signaleren van de problemen, het kwaad, de ellende, de narigheid, de onrust, de oorlog of de dreiging daarvan. De opsomming kunt u wel aanvullen. Het enige vrolijke lijken soms alleen maar de advertentiepagina's te leveren, afgezien dan even van die met de overlijdensberichten. Want de adverteerders willen een wereld laten zien waarin het leven goed is, mooi, zacht. Tenminste, als we hun produkten kopen.

Merkwaardig is, dat we kennelijk allemaal zwelgen in de kommer en kwel waarvan de kranten vol staan. Want een krant die dat 'nieuws' niet brengt gaat binnen de kortste keren op de fles. Een enkele keer onderneemt een idealist vol optimisme en zelfvertrouwen weer eens een poging tot het uitgeven van een krant met alleen maar blij, vrolijk, goed, opgewekt, positief, opbouwend nieuws. De geldschieter die hij met zijn aanstekelijke positivisme heeft weten te overtuigen gaat voor enkele tonnen het schip in. Wij, u en ik, de Nederlanders willen zo'n krant niet. Om het anders te zeggen: er is geen markt voor.

Gelukkig is het niet 'één pot nat'. Gelukkig ook, dat we in Nederland kunnen kiezen uit verscheidene kranten. Want al schijnen ze allemaal te bestaan bij de gratie van het ongeluksnieuws, de manier waarop dat gebracht wordt verschilt. Daarbij hoeft men niet te denken aan de gemakkelijk leesbare koppen, die sommige ochtendbladen hun klandizie schijnen te leveren. Het is vooral de selectie van het nieuws en de redactie ervan. Precies hetzelfde feit, precies dezelfde foto, in twee verschillende kranten kan totaal ander 'nieuws' geven. De woorden waarmee het feit wordt beschreven, het onderschrift van de foto, kunnen geheel andere suggesties wekken.

Wie dat een keer door heeft, wie dat zelf ontdekt of er op gewezen wordt, kijkt wel heel goed uit welke krant hij leest, of zijn huis wil laten binnenkomen. Dat de ene krant dan 'links' lijkt en de andere 'rechts' is dan nog niet het belangrijkste. Als je dàt kunt merken is het in elk geval een eerlijke krant. Maar het kan ook geraffineerder: zonder precies te laten uitkomen waar men staat, ogenschijnlijk 'neutraal', kan de selectie van het nieuws, de plaats die men het geeft, en een commentaar, op de lange duur net zo werken als een druppel op de steen. Heel langzaam, maar ook heel zeker, wordt de steen uitgehold. Heel langzaam, maar heel zeker wordt de lezer beïnvloed door de mentaliteit van de krant. Zonder dat hij het door heeft gaat hij denken zoals zijn krant.

Bij een goede krant, die zijn lezers serieus neemt, ze als mondige volwassenen beschouwt, ze misschien zelfs nog 'oefent' in het kritisch-zijn, het leren onderscheiden, zal dat niet gebeuren. Zo'n krant zal zijn lezers ook niet willen manipuleren. Dat is beneden zijn waardigheid, in strijd met zijn integriteit, zijn onkreukbaarheid.

Niet zelden heb ik opgemerkt, dat dit niet wordt onderkend. Dat men (fel) oog heeft voor geestelijke zaken en blind is voor de invloed van lectuur. Op de tafel de EO-gids, naast "de Telegraaf" en Story", er onder misschien nog de afleveringen van de Bouquet-reeks en de leesportefeuille. Wie daarover praat, hoort soms, excuses met woorden als 'onschuldig vermaak', 'gemakkelijk leesbaar'. Dát men zich verontschuldigt is in elk geval een bewijs dat men beter weet. Als men dat weten zou omzetten in daden, zouden de betere kranten en tijdschriften niet zo'n vaak noodlijdend bestaan hebben.

DEZE WEEK

Even nadenken met....

Joh. Scholtens, Muntendam

Geloof/ongeloof(lijk)

Bovenstaande begrippen lijken haaks op elkaar te staan, zoals min en plus.
In dit stukje wil ik u meenemen in mijn gedachtegang over deze twee woorden. Voor mij heeft het geloof iets ongeloof'lijks!.
Wat betekent het woord geloof voor mensen?
Voor mij is geloven: belijden!
Mijn persoonlijk credo is: dat ik Jezus Christus ken als mijn Verlosser en Zaligmaker. Dit geloof ik met hart en ziel. In dit credo zit ook iets "ongeloof'lijks".Neem bijvoorbeeld het verhaal in Johannes 11 "De opwekking van Lazarus". Maria en Martha zijn gekonfronteerd met het overlijden van hun broer. In vers 21 zegt Martha: "Here, indien Gij hier geweest waart, zou mijn broeder niet gestorven zijn". Daarin klinkt de teleurstelling, zo van: "Meester U bent te laat". Maar Martha geeft de moed niet op. Uit haar volgende woorden klinkt een groot vertrouwen in haar Heer. "Ook nu weet ik dat God U geven zal al wat Gij begeert". Zij staat open voor een wonder, voor iets "ongeloof'lijks".
In vers 24 zegt zij: "Ik weet, dat hij zal opstaan bij de opstanding ten jongste dage". Martha weet en gelooft dat er een dag zal komen waarop haar broer zal opstaan uit de dood. Eigenlijk is deze uitspraak van Martha iets "ongeloof'lijks". Het antwoord past niet in ons menselijk beredeneren van dingen en feiten. Menselijk gesproken is het ongeloof-waardig wat Martha hier uitspreekt. Wat beweegt Martha ertoe deze uitspraak te doen? Het antwoord is vers 27: "Ja, Here, ik heb geloofd, dat Gij zijt de Christus, de Zoon van God, die in de wereld komen zou". Het geloof geeft haar de mogelijkheid iets "ongeloof'lijks" te geloven en te ervaren. Martha staat hierin (gelukkig) niet alleen. U en ik, wij mogen het met haar geloven. Dat wij mensen kinderen Gods mogen zijn is toch iets ongeloof'lijks! Dat God ons Zijn Liefde heeft geschonken en blijft geven is zo'n groot wonder, dat we niet in staat zijn het te beredeneren.
Daarom staan de woorden geloof en ongeloof'lijk niet haaks op elkaar, maar zie ik het als het grootste wonder ooit ten toon gespreid, dat God mij zondaar lief heeft. En dit geloof ik van ganser harte; hoe ongeloof'lijk het ook klinkt, voor mij is het een zekerheid.
Wat is het fijn te weten dat vele anderen dit ook geloven. Dit "ongeloof'lijke" mogen we samen uitdragen en beleven in de gemeente en daarbuiten.

Propaganda en geheugenverlies

Wat die twee met elkaar te maken hebben, hoop ik duidelijk te maken. Wat ieder voor zich is, moet dan eerst duidelijk worden.

geheugen
Ons geheugen maakt het ons mogelijk ons dingen uit het verleden te herinneren. Daardoor herkennen we elkaar, soms na jaren. Af en toe is er een zoeken naar de juiste naam, de juiste voornaam, maar ineens komen die weer boven. Indien we na verloop van jaren ergens op bezoek zijn, ontdekken we verschillen met vroeger: dát gebouw stond er tóen niet! Hé, zie je dat die fabriek waar ze textiel maakten, ook verdwenen is?
Geschiedenisboeken willen een ondersteuning zijn van ons geheugen. Onze herinnering omvat niet alles wat er gebeurde in de wereld tijdens ons leven, en zeker niet dat wat vóór ons leven gebeurde.

geheugenverlies
Dat kennen we op twee manieren: door een defect in de hersenen. Dat is verschrikkelijk tragisch als een mens vergeetachtig wordt, of door een ziekte (een hersentumor b.v.) de herinnering kwijt raakt. Als het geheugen niet meer functioneert, is de mens wezenlijk niet meer dezelfde als voorheen.
Er is ook bewust geheugenverlies. Mensen duwen herinneringen weg, ze proberen ze te vergeten. Ze willen er niet meer aan herinnerd worden. Ze doen foto's weg; geschenken die ze van die en die kregen worden verwijderd. Men wil het verleden vergeten.

propaganda
Dat is een activiteit, waarbij een (beperkte) informatie over en bepaald iets wordt gegeven, gevolgd door de oproep om dat en dat product te kopen, of die en die actie te steunen, of zich aan te sluiten bij die en die groep.
Propaganda heeft ten doel, de omzet te vergroten, heeft ten doel de aanhang op een hoog getal te brengen, heeft ten doel de eigen ideeën te doen zegevieren.

goede voedingsbodem
Waarop gedijt propaganda goed, heel goed? Op geheugenverlies. Twee voorbeelden, een uit het verleden, een uit het heden.
Göbbels was een meester in de propaganda. Als minister van volksvoorlichting in de regering van Hitler verstond hij de kunst als geen ander het volk te bewerken. Hij bracht een groot aantal feiten en vooral zogenaamde feiten naar voren, die de opmerkzaamheid van de mensen naar zich toe trokken. Hij werd geloofd omdat het volk in meerderheid aan een historisch geheugenverlies leed. Als hij het over de Joden had, had hij het over die Joden die voor de wetenschap, voor de techniek en voor de cultuur van het duitse en van het europese volk van eminent belang zijn geweest.
Een voorbeeld uit het heden: de propaganda voor het gebruiken van alcoholische dranken. Waarom geloven zoveel mensen dat alcohol erbij hoort? Dat zonder alcohol het leven, en zeker feestjes niet gezellig zijn. Waarop gedijt deze propaganda? Op historisch geheugenverlies. Is men dan vergeten welke ruïneuze gevolgen voor honderdduizenden gezinnen het alcoholgebruik in de vorige eeuw had? Is men vergeten dat de roodhuiden in Amerika door de alcohol zijn uitgeroeid? Is men in sommige families vergeten hoeveel ellende alcohol daar gebracht heeft?

Concreet: als het geheugen niet meer geraadpleegd wordt, is de weg vrijgemaakt voor de leugen. Met name geldt dat in godsdienstige situaties.

Ploeger

Paaslied

Melodie Gezang 202, Lofzangen en Gebeden.

Jezus heeft de dood verslagen,
kwam als Winnaar uit het graf.
Wij zien eeuwig leven dagen
nu wij vrij zijn van Gods straf.
Looft de Heiland, looft de Heiland,
die voor ons zijn leven gaf!

Overheerst door onze zonden,
zonder hoop en zonder God,
leefden wij hier vastgebonden
in een onontkoombaar lot.
Hij verlost ons, Hij verlost ons,
en brengt ons terug tot God!

't Leven mag opnieuw beginnen
voor een elk die Jezus kent;
die Hem bovenal wil minnen,
zich van harte tot Hem wendt.
Wie Hem liefheeft, wie Hem liefheeft,
wordt door God als kind gekend.

Laten wij die Heiland danken
die ons redde van de dood.
Maken wij met blijde klanken
op dit Paasfeest zijn naam groot.
Looft de Here, looft de Here,
die ons zijn verlossing bood!

Relatie is meer waard dan bezit

H.G. de Winkel

Een gelijkenis van Jezus is altijd een Meesterstuk. Er staat om zo te zeggen niets te veel in en niets te weinig. Ze zijn uit het leven gegrepen en daarom raak je er ook niet op uitgekeken.

Overbekend is de gelijkenis van de verloren zoon in Lucas 15. Een treffende illustratie van Gods liefde voor de verloren mens. Zo levend, dat je er allerlei details in kunt ontdekken.
Zoals bijvoorbeeld dat grote verschil van instelling dat er is tussen de vader en de verloren zoon. Maar ook tussen de vader en de brave, thuis gebleven zoon. De jongste eist zijn - overigens rechtmatige - deel op van het vermogen. dat grijpt dieper in dan we oppervlakkig zouden denken. Want het vaderlijk bezit is waarschijnlijk een zeer oud erfbezit geweest van landerijen die van vader op zoon waren overgegaan. Het land was van God de Heer, en Hij had het Israël ter bewoning gegeven, ieder zijn erfdeel. En het was de eer van de Israëliet-land-eigenaar om het bezit intact te houden. Mogelijk heeft Psalm 133 daar ook mee te maken: Zie, hoe goed en hoe liefelijk is het als broeders ook tezamen wonen. Want het is goed als broeders het zo goed met elkaar kunnen vinden dat ze het voorvaderlijk erfbezit niet in stukken scheuren, doch er broederlijk samen op leven.
De jongeman in het verhaal denkt geen moment over zulke dingen. Hij ziet alleen geld glinsteren, en met geld kun je wat beginnen in de wereld. Hij voelt niets van de pijn die het zijn vader moet doen, als die een deel, wellicht zelfs eenderde, van zijn land moet afmeten voor zijn zoon. Die het dan prompt aan een vreemde verkoopt. Wie geld ziet glinsteren kent immers geen gevoelens. Geld is dan belangrijker dan relatie, gemeenschap.
Het verhaal is bekend genoeg. Berooid komt de jongen terug. Verteerd door heimwee en schuldbesef. Ik heb gezondigd tegen de hemel. Klinkt daarin het besef door dat hij met het erfdeel van God gespeeld heeft, door het land om te zetten in geld? Ik heb gezondigd voor u, vader, ik ben niet meer waard uw zoon te heten.... Hij wou ook nog zeggen: Stel mij gelijk aan een van uw dagloners. Maar de vader geeft hem geen kans. Er moet nu feest gevierd worden. "Want mijn zoon hier was dood en is weer levend geworden, hij was verloren en is gevonden".
Wat dreef de zoon naar huis terug? Alléén de honger? Of ook, juist, het verlangen om zijn vader weer te zien? Opeens is daar van de zoon uit het verlangen naar de vader, naar huis. Desnoods maar als dagloner, maar wél bij vader thuis.
Wat prachtig, die vader. Had hij even materialistisch gedacht als zijn zoon, dan was er een lading verwijten over de jongen uitgestort. Je hebt ons oude erfbezit verkwanseld. Besef je wel wat je aangericht hebt? Je zult het moeten terugverdienen.
Geen woord. Deze jongen, dit kind, deze mens is die vader oneindig veel meer waard dan het bezit. De relatie is kostbaarder dan het verloren gegane erfgebied.
Hoe groot wordt Gods liefde voor de mensen, in de omlijsting van dit verhaal. Want wat kan een mens het erfdeel van God verkwanselen, zijn kostbare leven vergooien. Gevoelloos voor de pijn die dat God en de mensen om zich heen doet. Alleen omdat geld en bezit lokken.
En als zo'n mens dan vastloopt en door heimwee naar zijn "thuis" uiteindelijk bij God terecht komt, is er geen verwijt over alles wat kapot gemaakt is. Dan is er een Vader voor wie het allerbelangrijkste is dat deze zoon of dochter los gekomen is van de betovering van het bezit en het geld. En dat die nu verlangt naar de gemeenschap met de Vader.
Het bepaalt ons ook bij ons leven als mensen onder elkaar. Een goede en fijne relatie met elkaar is oneindig meer waard dan een schat aan aardse goederen.

Een student vertelt.

Jaap van Eerden

Wanneer je voor het eerst iemand ontmoet, is het gebruikelijk om zo gauw mogelijk te zeggen hoe je heet en wie je bent. Het is fijner om elkaar bij de naam te kunnen noemen en het praat gemakkelijker.
Dus om hiermee dan maar te beginnen, ik ben Jaap van Eerden en op het moment dat ik dit schrijf 38 jaar.
Zoals de titel van deze rubriek al aangeeft, studeer ik en wel aan ons eigen Seminarium. De laatste tijd ben ik bezig met de afronding van de dagopleiding. Ik probeer mijn scripties tot een goed eind te brengen om over enkele maanden examen te kunnen doen. Ik woon in Brummen, voor wie het niet weet, deze plaats ligt tussen de IJssel en de Veluwe, dichtbij Zutphen. Alle afgelopen jaren heb ik heen en weer gereisd van Brummen naar Utrecht of Bosch en Duin.
Vanaf het begin van de studietijd heb ik om het weekend gewerkt als groepsleider bij verstandelijk gehandicapte mannen en vrouwen. En samen met Margje, hebben we geprobeerd om naast mijn studie en ons werk, onze drie zonen van 12, 10 en 8 jaar oud op te voeden. Margje heeft deze jaren een part-time baan gehad als groepleidster, zodat het financieel haalbaar was om te studeren en ook nog brood op de plank te hebben.
Een boeiende vraag is natuurlijk altijd weer, waarom gaat iemand theologie studeren. En minstens zo boeiend kunnen de antwoorden zijn die op deze vraag worden gegeven. Ik ben aan deze studie begonnen met het doel om wanneer het mogelijk is, in een gemeente te gaan werken. Om samen met de ander te ontdekken wat het woord van God ons in het dagelijkse leven te zeggen heeft. En wat wij er in ons dagelijks leven mee kunnen en mee behoren te doen. En niet minder belangrijk, wat wij er mee willen doen. Een van de meest markante dingen die ik tijdens mijn studie heb ontdekt, zowel aan de Universiteit als in "de Vinkenhof" is, willen wij met elkaar gemeente zijn, dat wij elkaar dan zoveel ruimte behoren te geven dat ieder van ons op haar of zijn manier het geloof kan beleven. Toen ik een aantal jaren geleden begon te studeren, leefde bij mij weleens het idee: de meerderheid van een gemeente bepaalt hoe er door de anderen geloofd moet worden. En een ieder die anders denkt, heeft zich maar aan te passen. Maar, al ontdekkend en bij mijzelf en anderen te rade gaand, zijn mijn ogen opengegaan voor het feit, dat elk mens met zijn eigen achtergronden in het leven van nu staat. Dat een geloofsbeleving niet voor te schrijven is, maar dat elk mens recht heeft op zijn eigen geloofsbeleving.
Geloof moet immers béleefd en géleerd worden. Dit is het wat ik jullie in het kort

vervolg pag. 4 1e kol. onderaan

Conciliair proces

H.G. de Winkel

Er vloog een nieuwe term door kerkelijk Nederland heen. "Het conciliair proces".
Wie deze term natrekt vindt hem terug in een indrukwekkende volzin. De Wereldraad van Kerken roept alle kerken in de wereld, al dan niet aangesloten, om zich te begeven "in een conciliair proces van wederzijdse toewijding aan gerechtigheid, vrede en behoud van de schepping".

Indrukwekkend is de doelstelling ongetwijfeld. Gerechtigheid, vrede en behoud van de schepping, met elkaar in verband gebracht, spreken christenen ongetwijfeld aan. Spreken zó aan dat door sommigen in onze kring haast als vanzelfsprekend wordt aangenomen dat je daar natuurlijk aan mee doet. Enkele ingezonden stukken, onder andere een op pagina 7 van dit nummer, tonen dat aan.
Tot goed begrip: Als ik over dit proces wat ga schrijven is dat niet als adviserend lid van de Commissie der Unie, die het besluit tot deelneming aan dit proces doorverwezen heeft naar de gemeenten. Mijn bijdrage is als redakteur. Verder zal blijken dat in één artikel niet alles gezegd kan worden.
Het eerste stuk zal dus handelen over het proces op zichzelf, en in het tweede hoop ik wat in te gaan op de ten doel gestelde onderwerpen gerechtigheid, vrede en behoud van de schepping.

De aanzet en de opzet
Het initiatief voor dit proces is uitgegaan van de Wereldraad van Kerken. De uitnodiging aan de kerken die geen lid zijn van de Wereldraad begint zo: "De Wereldraad van Kerken heeft zijn lidkerken uitgenodigd voor een "wereldconvocatie over gerechtigheid, vrede en behoud van de schepping". Deze bijeenkomst zal gehouden worden in 1990. In overeenstemming met de oproep van de assemblee in Vancouver 1983 vraagt de Wereldraad de kerken zich te begeven in een conciliair proces van wederzijdse toewijding aan gerechtigheid, vrede en behoud van de schepping".
In een bijlage worden de voorgeschiedenis en het drie jarenplan uiteengezet. In 1985 deed de bekende atoomfysicus Carl Friedrich von Weizsäcker op de Kirchentag in Düsseldorf een oproep aan de kerken om een wereldwijd vredesconcilie te beleggen. Daarop reageerden de kerken in de Bondsrepubliek Duitsland en in de D.D.R., Oost Duitsland dus, positief. Zo kwam het ook op de tafel van de Wereldraad.
Vanuit de derde wereld kwam de stem dat aan vrede eerst gerechtigheid vooraf moet gaan. Daarnast werd ook de verantwoordelijkheid voor het milieu ingevoerd. De toekomst van de aarde wordt immers bedreigd door drie faktoren: Armoede en honger, bewapeningswedloop en aantasting van het milieu.
Het woord concilie verdween, het is te zeer verweven met gezaghebbende kerkelijke vergaderingen. Men koos voor "convocatie", uitnodiging.
In 1987 is er een redelijk duidelijke lijn uitgezet. Alle kerken, vooral ook de Rooms Katholieke Kerk, werden uitgenodigd mee te doen. Dat het bijzonder moeilijk zal zijn om op wereldnivo tot gezamenlijke uitspraken te komen was men zich daarbij wel bewust.

Stellingen
In een vijftal stellingen heeft men vastgelegd wat het proces zal inhouden. Geen programma, doch een proces, wordt er nadrukkelijk gesteld.
We trachten de in het engels gestelde stellingen beknopt weer te geven in het nederlands.

1. De uitnodiging tot deelneming in het proces heeft de opzet de kerken in elke plaats op te roepen samen te spreken en te handelen. Om de krachten die gerechtigheid, vrede en de samenhang van de schepping tegenstaan te weerhouden.
2. Deze aktie dient een antwoord te zijn van ons geloof, waardoor de macht van de dood komt te staan tegenover de macht van Jezus Christus, het leven van de wereld.
3. De deelneming van de kerken dient gebaseerd te zijn op bijbels onderwijs en christelijke tradities.
4. Sommige bedreigingen van het leven zijn regionaal, vele zijn wereldwijd. Daarom is het nodig om de wereldwijde verantwoordelijkheid van de kerken uit te werken in belijdenis en daden van de kerk.
5. Als de kerken deze taak op zich nemen dienen ze de diverse bronnen te erkennen, zoals het werk van andere oecumenische organisaties en bewegingen, bijvoorbeeld van vrouwen, jongeren en gehandicapten. Verder dient men te putten uit de bronnen van andere godsdiensten en ideologieën die in dit kader belangrijke perspektieven bieden. Met zulke organisaties en bewegingen moet samengewerkt worden als het gaat om verwerkelijking van gerechtigheid, vrede en behoud van de schepping. (In een verdere toelichting wordt gezegd dat niet-christelijke bewegingen niet zullen deelnemen in het proces, doch wel als waarnemer aanwezig kunnen zijn).

Betrokkenheid
In het verdere begeleidende schrijven van de Nederlandse Raad van Kerken wordt benadrukt dat het een proces is waarin de kerken, van de basis tot de top, betrokken moeten zijn. De vragen rondom de christelijke verantwoordelijkheid voor gerechtigheid, vrede en behoud van de schepping kunnen niet gedelegeerd worden aan studiegroepen, maar moeten in de parochies en gemeenten besproken worden en aanzetten tot handelen en zich inzetten.
"De aktiewoorden van de christelijke gemeenschap zijn leren, vieren, dienen. In die context staan bezinning en discussie over politieke en sociale problemen".
In deze beweging zullen de kerken ook groepen en bewegingen die zich al lang bezig gehouden hebben met de vragen van gerechtigheid, vrede en behoud van de schepping moeten betrekken.
Zover een poging tot samenvatting van wat het plan beoogt. Men heeft een drie-jarenplan gemaakt, dat loopt van 1987 tot 1990, de voorbereiding op de wereldconvocatie.

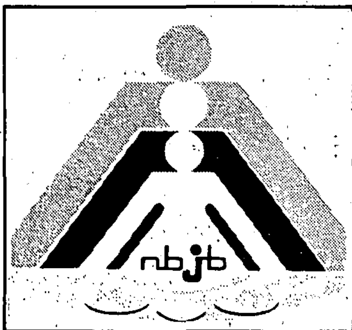
Eerste opmerkingen
Met nadruk wordt gesteld dat deelnemende kerken zich bereid verklaren om zich in een proces te begeven. Dat is meer dan een gesprek. In een proces ben je samen bezig om te veranderen en je te laten veranderen. Je ondergaat het samen met andere kerken, "in wederzijdse toewijding aan gerechtigheid, vrede en behoud van de schepping".
Dit proces vraagt ook duidelijk om handelend optreden van de kerken en gemeenten. Om aktie op elke mogelijke plaats van handeling, onder andere in de politiek.
Verder zal men in principe de gehele breedte van het oecumenische kerkelijke leven dienen te accepteren als mede-aktiegenoten. Of men dit kan, zal elke gemeente die er over denkt om deel te nemen voor zichzelf moeten vaststellen.

(wordt vervolgd)

---

over mijzelf wil vertellen in de rubriek waar boven staat: "Een student vertelt".

Tijd voor pasen 1988
Jaap van Eerden

Nog ruimte (en korting!) bij de NBJB zomerkampen

Enige tijd geleden ontvingen jullie de kampfolder voor dit jaar en inmiddels hebben velen zich aangemeld. Dat betekent echter niet, dat er geen ruimte meer zou zijn. Hoe meer zielen, hoe meer vreugd, niet waar?
Denk er nog eens even over na, of je misschien deze zomer ook niet wilt deelnemen aan één van de NBJB-zomerkampen. Om dit aantrekkelijker te maken heeft de kampkommissie de volgende kortingsregeling bedacht:
Bij aanmelding van 5 kampers tegelijk ontvang je f 10,-- korting per persoon.
Denk er eens over na. Dit kan best interessant voor je zijn. Het is niet alleen iets voordeliger, je neemt ook direkt een paar bekenden mee. Gezellig samen op vakantie en een hele fraaie week beleven. Zoek snel wat vrienden en vriendinnen bij elkaar en meld je aan. We rekenen op je!

De kampkommissie

"Op de bres voor een fijne les"

Nieuw zendingsprojekt voor diverse leeftijdsgroepen

Na een geweldige zendingsaktie van het vorig jaar hopen we ook in 1988 een stevige bijdrage te kunnen leveren aan een goed projekt. Opnieuw hebben we gekozen voor een NBJB zendingsprojekt, waaraan voor verschillende leeftijdsgroepen aantrekkelijke aspekten zitten. Het gaat dit jaar om onderwijs en we willen jullie daar graag wat meer over vertellen.

Onderwijs in Sierra Leone

De Baptisten gemeenten in Sierra Leone zijn landelijk en plaatselijk nauw verbonden met medisch en onderwijswerk. Dat komt, omdat op deze gebieden nog veel werk te doen is, dat de overheid en andere organisaties niet alleen aan kunnen.
Zo kan ongeveer 80% van de bevolking nog niet lezen, schrijven en rekenen. Een ook voor afrikaanse begrippen hoog percentage. Niet alle kinderen volgen lager onderwijs.
Een derde deel van het jaarbudget van de baptist convention in Sierra Leone gaat daarom op aan onderwijs. Er is een aparte onderwijsraad ingesteld. Een speciaal beurzenfonds kan de financiele last verlichten, van ouders die geen schoolgeld kunnen betalen. Men heeft de verantwoordelijkheid voor twee lagere scholen (een derde school is in wording), twee middelbare scholen met plannen voor een derde en medeverantwoordelijkheid voor een bijbelschool in Jui.
Daarnaast is er het scholings- en toerustingswerk voor jeugdleiders, gemeenteleden en medisch personeel.
Als je dit zo gelezen hebt, dan is het, denk ik, meer dan duidelijk dat we moeten proberen om de zware financiele lasten iets te verlichten. We zouden opnieuw samen een jaar lang moeten gaan sparen. Ons geld is nodig voor vele zaken, waarvan ik er hier een aantal zal noemen:

Lager onderwijs:

- schooluniformen
- schoenen (gympies)
- pennen, schriften, potloden
- schoolbanken

Totale kosten per leerling f 25,-- per maand.

Middelbaar onderwijs:

- bibliotheek boeken
- schriften, pennen, potloden
- schooluniformen
- kostgeld (studenten van ver moeten ergens in de kost)
- handvaardigheidsmateriaal en gereedschappen
- aanschaf en onderhoud typemachine

Totale kosten per student f 65,-- per maand.

Bijbelschool

Samen met andere kerken hebben de baptisten de verantwoordelijkheid voor een bijbelschool. Daar volgen twee jonge mannen uit baptisten kring een theologische opleiding van drie jaar. Kosten f 200,-- per persoon per maand.
Het verhaal lijkt me duidelijk. Laten we samen aan het werk gaan. Samen.... "Op de bres voor fijne les".
Voor materiaal en informatie: Jeugdburo NBJB, Postbus 405, 9200 AK Drachten tel. 05120-15687.

Zestig Nederlandse jongeren naar Glasgow voor conferentie

Meer en meer naderen nu de data van de "11th Baptist World Conference" in Glasgow, Scotland. Veel, heel veel is hierover al geschreven in diverse bladen en brieven en ook in "De Christen".
Maar.... hoe is het nu eigenlijk op dit moment? Gaan er ook nederlanders naar Schotland? En hoeveel zijn dat er dan? We kunnen op dit moment (01-03-88) melden dat er 60 personen uit Nederland naar Glasgow gaan. Het grootste deel daarvan reist met de NBJB, terwijl een klein groepje heeft gekozen voor het zelf regelen van een en ander, omdat de NBJB reis of te lang of te kort voor hen is.
De datum van 1 maart is nu dus inmiddels gepasseerd. Dat betekent dat de voorinschrijving (die ook wat voordeliger was) nu is gesloten. Maar.... het betekent absoluut niet, dat je je nu niet meer zou kunnen aanmelden. Dat kan nog altijd! Het kost even een paar centen meer natuurlijk, maar dat hoeft geen onoverkomelijk probleem te zijn. Dat er nu zo'n 60 personen meegaan is al een heel mooi aantal. Maar, als het aan ons ligt kunnen er nog best een paar bij.
Denk er dus nog eens over na en meld je aan voor Glasgow, Schotland. Een uniek gebeuren. Voor alle informatie kun je terecht bij het Jeugdburo van de NBJB te Drachten.

See you
Nico Wever

Agenda 1988

* 25-26 maart:
LZC weekend
* 27 maart:
NBJB zondag
* 8-10 april:
ANS weekend
* 15-17 april:
Kampinstruktieweekend
* 6-7 mei:
weekend voor Jeugd- ouderlingen en predikanten
* 12 mei:
Toogdag Elburg
* 27-29 mei:
WJE instruktieweekend
* 4 juni:
CC vergadering
* 10-12 juni:
WJE instruktieweekend zomerakties

Zomerkampen
* 2-9 juli:
ouderenweek
* 9-16 juli:
zeilkamp
* 16-23 juli:
Vinkenhofkampen week 1
* 23-30 juli:
Vinkenhofkampen week 2
* 24 juli-4 augustus:
Schotlandreis
* 27-31 juli:
World Youth Conference
* 13-20 augustus:
Kinderkamp

Wie meer wil weten over bepaalde aktiviteiten....
Bel 05120-15687 Jeugdburo NBJB

ECU-allerlei

Evangelisatie en persoonlijke kontakten

Iedere zakenman weet, dat hij kontakten moet hebben en ook dat hij ze moet onderhouden. Om zijn doeleinden te bereiken, zal hij flink tijd moeten investeren in zijn relaties. En hij weet, dat hij met diverse mensen ook wel eens over andere dingen moeten praten, dan juist over zijn zaken. Mijn kapper interesseert zich voor alle mogelijke dingen, waarmee mensen zich bezighouden en hij onthoudt het ook nog! Ik vind dat heel goed van die man.

Waarom staat het leggen en onderhouden van kontakten met mensen niet wat hoger op de werklijst van onze gemeenten? Hebben wij dan géén "zaak"? We zijn geroepen, om de zaak van de Heer te behartigen. Dat heeft met heel veel dingen te maken. Het heeft ook te maken met het winnen van mensen voor Christus. Daarvoor zijn kontakten nodig, waarbij het accent in onze samenleving ligt op de kontakten in de persoonlijke sfeer.

Hier ligt overigens wel een probleem. Allereerst, omdat je voor het leggen van kontakten moeite moet doen. Heel veel mensen leven erg op zichzelf. Zelfs de kontakten met buren zijn dikwijls minimaal. Iedereen leeft in zijn eigen wereldje, anoniem bijna. Het kost derhalve moeite, om met mensen in kontakt te komen.

Laatst werd in de straat waar wij wonen een buurtfeest georganiseerd, ook met de bedoeling wat meer kontakt met elkaar te krijgen. De mensen die het organiseerden zijn er wekenlang mee bezig geweest. Het loonde trouwens de moeite, want mensen die al jarenlang bij elkaar in de straat gewoond hadden, kwamen voor het eerst eens met elkaar in gesprek. Er is een ander probleem. Wij als Baptisten leven vooral in de wereldjes van onze gemeenten. We zijn gemeente-beminnaars, zoals een doopsgezinde broeder ooit eens tegen me zei. En dat is natuurlijk goed, zeker ook met het oog op de evangelisatie. In deze arbeid zijn levende gemeenten hoogst noodzakelijk. Alleen, we kunnen zo opgaan in de gemeente en er zoveel tijd en energie in investeren, dat er voor kontakten met de buitenwereld niet of nauwelijks tijd overblijft. Bovendien kunnen we zo op alleen de gemeente zijn afgestemd, dat we daarbuiten niet of nauwelijks kennissen en vrienden hebben. Er zijn wel eens broeders en zusters die mij bezorgd vragen, of het nu wel zo nodig is, dat zich onder je kennissen ook ongelovigen bevinden. Is dat niet gevaarlijk? Kunnen die je niet op een dwaalspoor brengen? Ik deel die bezorgdheid niet. Juist het kontakt met mensen die anders denken of van het geloof helemaal niets begrijpen, kan onszelf helpen, over het Evangelie en ons geloof na te denken. Petrus houdt ons voor dat we bereid moeten zijn tot verantwoording aan al wie ons rekenschap vragen van de hoop die in ons is. Ik vind het altijd weer mooi dat Petrus dit zegt. Was er in zijn leven niet één moment geweest dat hij tot die verantwoording niet bereid was en dat angst hem bijna de keel dichtkneep?

Er is nog iets. Wanneer we als gemeente niet in gesprek zijn met "de wereld" en wanneer we als christen niet leven als mens onder de mensen, kan dat zijn tot schade van onszelf. Paul Little schrijft in zijn boekje "Getuigen - maar hoe?" hierover het volgende: "Als wij ons terugtrekken, onthouden we velen de enige gelegenheid om het evangelie te horen. We verstikken geestelijk ook zelf, want we missen de ervaring mensen geboren te zien worden in het gezin van God. Als we geen bewijzen van zijn verlossende kracht zien, wordt het evangelie steeds onwerkelijker". We maken het Evangelie krachteloos, als we er alleen maar "binnenskamers" over discusiëren. Het Goede Nieuws van Jezus Christus wil nu eenmaal gedeeld worden met anderen. Dit Brood voor het hart is bedoeld voor anderen om er van te eten.

Lang niet iedereen zal dit Brood direkt willen eten. Integendeel. Daarom is het nodig dat we met anderen praten over het brood, waarvan zij leven. Die zakenman zal ook belangstelling moeten hebben voor de hobby's van zijn klant. Toen ik voor het eerst bij mijn kapper zat, zag ik hem in de spiegel denken: Wat voor vent heb ik nu onder de schaar?" En het bleef niet bij denken. Laten we als christenmensen alert zijn in onze kontakten. Met een warme belangstelling voor mensen. En met heel veel geloof, hoop en liefde.

Camping-evangelisatie

De aanmeldingen voor de akties van deze zomer beginnen binnen te komen. We zijn erg verheugd over de belangstelling die er voor dit werk bestaat. Zoals we al eerder schreven, hopen we in de maanden juli en augustus op twee campings te gaan werken: camping "Gortersmient" op Texel en camping "De Barkhoorn" in Sellingen. Op beide campings willen we graag gedurende drie periodes van elk twee weken dit stukje werk gaan doen. Van harte hopen we dat onze jongeren op deze wijze met mensen in kontakt zullen komen en vanzelfsprekend dat ze het Goede Nieuws zullen kunnen delen met anderen. Er is nog plaats voor jongemensen, vooral in de eerste periode, die loopt van 9-23 juli. Wie interesse heeft, kan zich aanmelden bij: ds. Chris Eijer, de la Reystraat 188, 3851 BM Ermelo; tel. 03417-57868. Hij of zij ontvangt dan een aanmeldingsformulier.

De Zaaier

De oproep, gedaan aan onze evangelisatie-werkgroepen, om extra nummers van de paas-zaaier af te nemen, vond een prima respons. Van het april-nummer werden door onze gemeenten ruim 8000 ex. extra afgenomen. We zijn hierover erg verheugd. Dat het evangelie van Pasen, ook via ons evangelisatie-blad, de weg naar de mensen mag vinden, is onze oprechte wens.

Ik heb een vraag. Wie zou de redaktie aan foto's kunnen helpen? Liefst zwart-wit, met daarop mensen in wat voor situatie dan ook. De voorraad foto's is nooit groot genoeg. Ideaal is, dat uit een goede voorraad, passende foto's gekozen kunnen worden. Als er broeders en zusters zijn, die kunnen helpen, dan heel graag.

Misschien zijn er broeders en zusters in de gemeenten, die via ons evangelisatieblad hun getuigenis zouden willen geven. Ik denk dan vooral aan mensen die kunnen vertellen, hoe door het geloof in Christus er een echte verandering in hun leven kwam. We willen in de komende tijd meer van zulke levensverhalen gaan opnemen. Neem gerust kontakt op met de redaktie.

Gemeente-weekends

Gedurende de maand februari waren er bemoedigende weekends in de gemeenten Ter Apel, Pernis en Stadskanaal-Zuid. Voor de maand maart staat er één gemeenteweekend op het programma, namelijk in de jonge gemeente Arnhem-Zuid. Het is goed, om gedurende zulke weekends vragen en vreugden en zorgen over evangelisatie samen te delen. Het accent ligt op bemoediging en inspiratie.

C. Eijer

"Toen onze Heer Simon en Andreas riep, zei Hij: 'Kom achter Mij en Ik zal maken, dat gij vissers van mensen wordt' (Marcus 1:17). Hij leerde dat men vissen vangt waar ze zwemmen. Een Simon Petrus met zijn hengel in een ton is een zielige figuur. Toch lijken sommigen onder ons precies op hem. We houden evangelisatiebijeenkomsten met weinig of geen ongelovigen. Maar de scholen vissen mijden onze ton. We moeten naar hén toe gaan, als we een behoorlijk aantal toehoorders voor het evangelie willen krijgen".

(Paul Little in "Getuigen - maar hoe?")

LEZERS AAN HET WOORD

Conciliair proces, en wij?

De Unie van Baptistengemeenten doet niet mee aan het conciliair proces voor gerechtigheid, vrede en behoud van de schepping, zo lazen wij in "Trouw" en later ook in ons weekblad. Als reden werd aangegeven, dat de aangesloten gemeenten zelfstandig zijn en de Unie niet als zodanig kan opereren.
Ik betreur zowel het besluit als ook de aangegeven reden.
Het eerste omdat de problematiek waar het omgaat een samenwerking van velen vereist, en dat je wel hele goede redenen moet hebben om je aan die samenwerking te onttrekken. Het conciliair proces is geen aardigheidje, maar bittere noodzaak. Ik betreur het besluit ook, omdat onze vrijblijvendheid t.o.v. de kerken (mede-gelovigen) hiermee nog weer eens wordt onderstreept. De tendens dat wij zo ons eigen weggetje wel gaan, en het woord "oecumene" maar niet te vaak moet vallen.
De (uiterst geringe) aandacht die het conciliair proces heeft gekregen bij ons èn het afwijzend besluit van de UC verruimen onze blik niet bijzonder.
Enige jaren geleden maakte br. W. Veenstra eens de vergelijking tussen "spiegel en venster", beide van glas maar in een spiegel zie je alleen je zelf en je achtergrond en dat levert een mooi of minder fraai beeld op, door een venster kijk je de wijde wereld in, die uitdagend en beangstigend tegelijk is.
Br. Veenstra sprak in het kader van de Tabitha-arbeid, maar ik denk dat hij ook onze Unie-gemeenschap in gedachten had.

Wij als baptisten in Nederland staan momenteel voor de spiegel ons te bezinnen (bezinningsproces).
Risico is dan dat we niet veel verder kijken en nauwelijks echt visie op de wereld ontwikkelen (conciliair proces).
Dat we te veel in ons zelf gekeerd zijn, terwijl we toch "een woord voor de wereld hebben" (en woord en daad is één in onze Gods-dienst, als het goed is!).
De aangegeven reden om af te zien van deelname aan het conciliair proces, lijkt mij discutabel.
In feite kan daarmee iedere activiteit boven het plaatselijk gemeentelijke werk worden geblokkeerd.
De UC legt nu een sterk accent op de autonomie van de gemeenten en de beperking van het federatieve karakter van de Unie.
Daardoor kan aan het conciliair proces niet worden meegedaan, hoogstens kan het materiaal beschikbaar worden gesteld aan belangstellende gemeenten.
Ik voel hier een spanning, want je zou denken: dan kunnen toch ook afgestudeerde zusters beschikbaar worden gesteld (en wat is beroepbaarstelling anders?) aan belangstellende (autonome) gemeenten....
Ik bedoel de spanning tussen de betekenis van gezamenlijk besluit en afspraak en de autonomie der gemeenten die zelf besluiten. De spanning voor de UC wellicht tussen leidinggeven (visie/beleid ontwikkelen) en als "doorgeef-luik" fungeren.
Dit naar mijn mening wezenlijke punt verdient zeker aandacht in de huidige bezinning.

Had het anders gekund m.b.t. de uitnodiging tot deelname aan het conciliair proces?
Ik denk het wel.
De UC had toch via ons weekblad melding kunnen maken van die uitnodiging? De UC had toch de redactie kunnen vragen in een serie artikelen aandacht te schenken aan het conciliair proces? De UC had hierin (los van welke structuur ook) tenminste de gemeenten ruimschoots kunnen informeren?
En dan hadden we wellicht in Hoogeveen "een gouden kans" kunnen grijpen en sámen kunnen besluiten mee te doen, zoals we meer in gezamenlijkheid besluiten.
In het Ref. Dagblad van 23-11-'87 zegt br. A. de Vries dat deelname aan het conciliair proces niet ten koste mag gaan van de onderlinge verbondenheid, dat onze inbreng verstaan zal moeten worden, dat deelname een breed draagvlak moet hebben.
Ik ben het daar mee eens, maar denk dan wel: je moet dat niet maar wat passief afwachten, je moet dan nadrukkelijk informeren en stimuleren. En blijkt dan uiteindelijk dat het merendeel der gemeenten er niet aan wil, dan is dat te accepteren.
We zingen (en 't liefst uit volle borst, want we zijn tenslotte baptisten): "Grijp toch de kansen door God u gegeven, kort is uw zijn hier....", maar de gouden kans, waarop br. Dijkhuizen ons nog attendeerde, lieten we liggen....
Helaas!

G.L. Kruizinga, Zeist

Jaarverslagen 1987

Het fraaie gecalligrafeerde opschrift hierboven knipten we uit het jaarboekje van de gemeente Krommenie. Een kleine gemeente met een weekprogramma van een grote gemeente.
Een aardig detail pikten we op uit dit jaarverslag onder de kop Zondagschool. "In de zomervakantie zijn we non-aktief en alleen op tijdig verzoek beschikbaar. De kinderen krijgen ieder een adres mee van een gemeentelid of vriend en het was de bedoeling dat vanaf het vakantie-adres een kaart naar ieder gezonden werd. Dit jaar niet het gebruikelijke afscheidsfeestje maar een start die onvergetelijk was. De gehele gemeente werd uitgenodigd voor een fietstocht met een puzzelopdracht en boottocht over het "Zwet" en ter afsluiting een gezamenlijke broodmaaltijd".
Dat de gemeente Vriescheloo ook een volledig weekprogramma heeft zal ons niet zo verbazen, de gemeente heeft dan ook 156 leden. Doch Vriescheloo is een van de weinige gemeenten met een eigen muziekkorps. Het heet "Deo Dicatus", en het werkt tot in de wijde omtrek mee in diensten.
Hetzelfde jaarverslag van Vriescheloo vermeldt ook een seniorenconferentie die in 1987 gehouden werd in Veendam. Er komen steeds meer ouderen, en zo zien we in diverse gemeenten seniorengroepen ontstaan. Die groepen zullen zeker behoefte hebben aan kontakten buiten de eigen plaats. Wie weet ontstaat er nog eens een N.B.O.B., een Nederlandse Baptisten Ouderen Beweging....

De W.

't Is maar hoe je het bekijkt

"De grote problemen voor de kerk zijn ook als iets positiefs te waarderen; immers hoe meer mensen de kerk de rug toekeren des te groter is de doelgroep van een kerk die gezonden is tot de hele wereld".
Deze merkwaardige gedachte kwamen we tegen in een verslag in "Trouw" van een studiedag van de Marienburgvereniging, die ijvert voor de vernieuwing binnen de R.K. kerk.
We hoeven ons dus niet zo ongerust te maken als er steeds minder mensen naar de kerk komen. Hoe meer er wegblijven, hoe meer evangelisatiewerk er verricht moet worden....

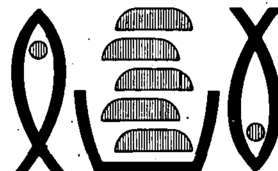
De W.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs f 46,- per jaar; buitenland f 64,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelincklaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Voor uw medeleven ondervonden na het overlijden van onze lieve moeder, groot- en overgrootmoeder

Gerredina Frederika Fabrie-de Jong

betuigen wij u onze oprechte dank.

maart 1988 de kinderen

Groot is Uw trouw, o Heer aan mij getoond.

In Jezus ontslapen onze zuster

Gerredina Frederika Fabrie-de Jong

op de leeftijd van 83 jaar

sinds 14 juli 1983 weduwe van Berend Fabrie

Baptistengemeente Workum

Deuteronomium 33:27A

Thuisgekomen onze zuster

Dirkjen Smit

op de leeftijd van bijna 88 jaar

Baptistengemeente Workum

"Heel de weg leidde de Heiland"

Donderdag 31 maart is het 60 jaar geleden dat wij getrouwd zijn.
Wij hopen dit samen met kinderen, klein- en achterkleinkinderen blij en dankbaar te gedenken.

Roelof Trip
en
Mien Ploeg

Wendeling 113
7824 TD Emmen.

MEDEDELING

Sekretaris van de baptistengemeente te Kampen is geworden br. S.L. Slik, Kerkstraat 6, 8261 BC Kampen, tel. 05202-22104.

Het nieuwe adres van dhr. J.B.F.N. Dijkman te Zevenaar is Schiltje 12, 6903 WS Zevenaar, tel. 08360-30645.

Het nieuwe adres van ds. R. Reiling te Amsterdam is Jan Bulthuisstraat 40, 1191 EM Ouderkerk aan de Amstel, tel. 02963-5090.

Br. W. Huizing, voorganger van de gemeente te 's Gravenhage is verhuisd en woont nu dr. J. Presserstraat 41, 2552 LR 's Gravenhage. Het telefoonnummer is ongewijzigd.

Nieuwe secretaris van Arnhem-Zuid is: br. M. Baas, Beststraat 4, 6844 BJ Arnhem, tel. 085-817615.
Nieuwe penningmeester van Arnhem-Zuid is: br. R. Trip, Keurvorstlaan 23, 6832 JM Arnhem, tel. 085-214811.

ONDERZOEKS COMMISSIE "DE CHRISTEN"

Op de Algemene Vergadering 1987 werd een voorstel aangenomen van de gemeente Zutphen om een onderzoek in te stellen tot verbetering van "De Christen".
Het blad zou een beter Unie-orgaan moeten worden dat ook gezinsblad kan heten.
Inmiddels heeft de Unie Commissie een studie commissie benoemd, die op 29 februari haar werkzaamheden begonnen is. Leden van deze commissie zijn:
br. S. Dijkhuizen, Elspeet voorzitter,
br. G.J. Blanken, Wijk bij Duurstede secretaris,
zr. R. Kos-Servaas, Arnhem
br. J. Kruizinga, Nieuw-Buinen
br. H. Ploeger, Arnhem
Als eerste taak zal de commissie zich bezighouden met een onderzoek naar de belangstelling voor en de behoefte aan zo'n bredere en betere opzet.

H.G. de Winkel,
Wnd. alg. secretaris

BEROEPINGSWERK

BEROEPBAAR GESTELD
Broeder P.W.M. Egberts te Utrecht heeft met goed gevolg zijn seminarium-examen gedaan. Het verheugt mij te kunnen meedelen dat de Commissie voor de Opleiding hem op 2 maart 1988 beroepbaar heeft gesteld voor onze gemeenten.
Namens de Commissie voor de Opleiding

H. Sikkema

BEROEPEN te Vroomshoop:
J. Bouritius te IJmuiden.

LEZERS AAN HET WOORD

Conciliair proces, en wij?

De Unie van Baptistengemeenten doet niet mee aan het conciliair proces voor gerechtigheid, vrede en behoud van de schepping, zo lazen wij in "Trouw" en later ook in ons weekblad. Als reden werd aangegeven, dat de aangesloten gemeenten zelfstandig zijn en de Unie niet als zodanig kan opereren.

Ik betreur zowel het besluit als ook de aangegeven reden.
Het eerste omdat de problematiek waar het omgaat een samenwerking van velen vereist, en dat je wel hele goede redenen moet hebben om je aan die samenwerking te onttrekken. Het conciliair proces is geen aardigheidje, maar bittere noodzaak. Ik betreur het besluit ook, omdat onze vrijblijvendheid t.o.v. de kerken (mede-gelovigen) hiermee nog weer eens wordt onderstreept. De tendens dat wij zo ons eigen weggetje wel gaan, en het woord "oecumene" maar niet te vaak moet vallen.
De (uiterst geringe) aandacht die het conciliair proces heeft gekregen bij ons èn het afwijzend besluit van de UC verruimen onze blik niet bijzonder.
Enige jaren geleden maakte br. W. Veenstrat eens de vergelijking tussen "spiegel en venster", beide van glas maar in een spiegel zie je alleen je zelf en je achtergrond en dat levert een mooi of minder fraai beeld op, door een venster kijk je de wijde wereld in, die uitdagend en beangstigend tegelijk is.
Br. Veenstra sprak in het kader van de Tabitha-arbeid, maar ik denk dat hij ook onze Unie-gemeenschap in gedachten had.

Wij als baptisten in Nederland staan momenteel voor de spiegel ons te bezinnen (bezinningsproces).
Risico is dan dat we niet veel verder kijken en nauwelijks echt visie op de wereld ontwikkelen (conciliair proces).
Dat we te veel in ons zelf gekeerd zijn, terwijl we toch "een woord voor de wereld hebben" (en woord en daad is één in onze Gods-dienst, als het goed is!).

De aangegeven reden om af te zien van deelname aan het conciliair proces, lijkt mij discutabel.
In feite kan daarmee iedere activiteit boven het plaatselijk gemeentelijke werk worden geblokkeerd.
De UC legt nu een sterk accent op de autonomie van de gemeenten en de beperking van het federatieve karakter van de Unie.
Daardoor kan aan het conciliair proces niet worden meegedaan, hoogstens kan het materiaal beschikbaar worden gesteld aan belangstellende gemeenten.
Ik voel hier een spanning, want je zou denken: dan kunnen toch ook afgestudeerde zusters beschikbaar worden gesteld (en wat is beroepbaarstelling anders?) aan belangstellende (autonome) gemeenten....
Ik bedoel de spanning tussen de betekenis van gezamenlijk besluit en afspraak en de autonomie der gemeenten die zelf besluiten. De spanning voor de UC wellicht tussen leidinggeven (visie/beleid ontwikkelen) en als "doorgeef-luik" fungeren.
Dit naar mijn mening wezenlijke punt verdient zeker aandacht in de huidige bezinning.

Had het anders gekund m.b.t. de uitnodiging tot deelname aan het conciliair proces?
Ik denk het wel.
De UC had toch via ons weekblad melding kunnen maken van die uitnodiging? De UC had toch de redactie kunnen vragen in een serie artikelen aandacht te schenken aan het conciliair proces? De UC had hierin (los van welke structuur ook) tenminste de gemeenten ruimschoots kunnen informeren?
En dan hadden we wellicht in Hoogeveen "een gouden kans" kunnen grijpen en sámen kunnen besluiten mee te doen, zoals we meer in gezamenlijkheid besluiten.
In het Ref. Dagblad van 23-11-'87 zegt br. A. de Vries dat deelname aan het conciliair proces niet ten koste mag gaan van de onderlinge verbondenheid, dat onze inbreng verstaan zal moeten worden, dat deelname een breed draagvlak moet hebben.
Ik ben het daar mee eens, maar denk dan wel: je moet dat niet maar wat passief afwachten, je moet dan nadrukkelijk informeren en stimuleren. En blijkt dan uiteindelijk dat het merendeel der gemeenten er niet aan wil, dan is dat te accepteren.
We zingen (en 't liefst uit volle borst, want we zijn tenslotte baptisten): "Grijp toch de kansen door God u gegeven, kort is uw zijn hier....", maar de gouden kans, waarop br. Dijkhuizen ons nog attendeerde, lieten we liggen....
Helaas!

G.L. Kruizinga, Zeist

Jaarverslagen 1987

Het fraaie gecalligrafeerde opschrift hierboven knipten we uit het jaarboekje van de gemeente Krommenie. Een kleine gemeente met een weekprogramma van een grote gemeente.
Een aardig detail pikten we op uit dit jaarverslag onder de kop Zondagschool. "In de zomervakantie zijn we non-aktief en alleen op tijdig verzoek beschikbaar. De kinderen krijgen ieder een adres mee van een gemeentelid of vriend en het was de bedoeling dat vanaf het vakantie-adres een kaart naar ieder gezonden werd. Dit jaar niet het gebruikelijke afscheidsfeestje maar een start die onvergetelijk was. De gehele gemeente werd uitgenodigd voor een fietstocht met een puzzelopdracht en boottocht over het "Zwet" en ter afsluiting een gezamenlijke broodmaaltijd".
Dat de gemeente Vriescheloo ook een volledig weekprogramma heeft zal ons niet zo verbazen, de gemeente heeft dan ook 156 leden. Doch Vriescheloo is een van de weinige gemeenten met een eigen muziekkorps. Het heet "Deo Dicatus", en het werkt tot in de wijde omtrek mee in diensten.
Hetzelfde jaarverslag van Vriescheloo vermeldt ook een seniorenconferentie die in 1987 gehouden werd in Veendam. Er komen steeds meer ouderen, en zo zien we in diverse gemeenten seniorengroepen ontstaan. Die groepen zullen zeker behoefte hebben aan kontakten buiten de eigen plaats. Wie weet ontstaat er nog eens een N.B.O.B., een Nederlandse Baptisten Ouderen Beweging....

De W.

't Is maar hoe je het bekijkt

"De grote problemen voor de kerk zijn ook als iets positiefs te waarderen; immers hoe meer mensen de kerk de rug toekeren des te groter is de doelgroep van een kerk die gezonden is tot de hele wereld".
Deze merkwaardige gedachte kwamen we tegen in een verslag in "Trouw" van een studiedag van de Marienburgvereniging, die ijvert voor de vernieuwing binnen de R.K. kerk.
We hoeven ons dus niet zo ongerust te maken als er steeds minder mensen naar de kerk komen. Hoe meer er wegblijven, hoe meer evangelisatiewerk er verricht moet worden....

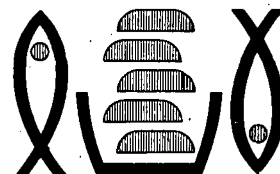
De W.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks;
abonnementsprijs f 46,- per jaar; buitenland f 64,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling,
ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelincklaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Voor uw medeleven ondervonden na het overlijden van onze lieve moeder, groot- en overgrootmoeder

Gerredina Frederika Fabrie-de Jong

betuigen wij u onze oprechte dank.

maart 1988 de kinderen

"Heel de weg leidde de Heiland"

Donderdag 31 maart is het 60 jaar geleden dat wij getrouwd zijn.
Wij hopen dit samen met kinderen, klein- en achterkleinkinderen blij en dankbaar te gedenken.

Roelof Trip
en
Mien Ploeg

Wendeling 113
7824 TD Emmen.

Groot is Uw trouw, o Heer aan mij getoond.

In Jezus ontslapen onze zuster

Gerredina Frederika Fabrie-de Jong

op de leeftijd van 83 jaar

sinds 14 juli 1983 weduwe van Berend Fabrie

Baptistengemeente Workum

Deuteronomium 33:27A

Thuisgekomen onze zuster

Dirkjen Smit

op de leeftijd van bijna 88 jaar

Baptistengemeente Workum

MEDEDELING

Sekretaris van de baptistengemeente te Kampen is geworden br. S.L. Slik, Kerkstraat 6, 8261 BC Kampen, tel. 05202-22104.

Het nieuwe adres van dhr. J.B.F.N. Dijkman te Zevenaar is Schiltje 12, 6903 WS Zevenaar, tel. 08360-30645.

Het nieuwe adres van ds. R. Reiling te Amsterdam is Jan Bulthuisstraat 40, 1191 EM Ouderkerk aan de Amstel, tel. 02963-5090.

Br. W. Huizing, voorganger van de gemeente te 's Gravenhage is verhuisd en woont nu dr. J. Presserstraat 41, 2552 LR 's Gravenhage. Het telefoonnummer is ongewijzigd.

Nieuwe secretaris van Arnhem-Zuid is: br. M. Baas, Beststraat 4, 6844 BJ Arnhem, tel. 085-817615.
Nieuwe penningmeester van Arnhem-Zuid is: br. R. Trip, Keurvorstlaan 23, 6832 JM Arnhem, tel. 085-214811.

ONDERZOEKS COMMISSIE "DE CHRISTEN"

Op de Algemene Vergadering 1987 werd een voorstel aangenomen van de gemeente Zutphen om een onderzoek in te stellen tot verbetering van "De Christen".
Het blad zou een beter Unie-orgaan moeten worden dat ook gezinsblad kan heten.
Inmiddels heeft de Unie Commissie een studie commissie benoemd, die op 29 februari haar werkzaamheden begonnen is. Leden van deze commissie zijn:
br. S. Dijkhuizen, Elspeet voorzitter,
br. G.J. Blanken, Wijk bij Duurstede secretaris,
zr. R. Kos-Servaas, Arnhem
br. J. Kruizinga, Nieuw-Buinen
br. H. Ploeger, Arnhem
Als eerste taak zal de commissie zich bezighouden met een onderzoek naar de belangstelling voor en de behoefte aan zo'n bredere en betere opzet.

H.G. de Winkel,
Wnd. alg. secretaris

BEROEPINGSWERK

BEROEPBAAR GESTELD

Broeder P.W.M. Egberts te Utrecht heeft met goed gevolg zijn seminarium-examen gedaan. Het verheugt mij te kunnen meedelen dat de Commissie voor de Opleiding hem op 2 maart 1988 beroepbaar heeft gesteld voor onze gemeenten.

Namens de Commissie voor de Opleiding

H. Sikkema

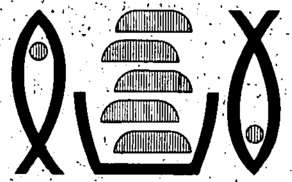
BEROEPEN te Vroomshoop:
J. Bouritius te IJmuiden.

103e jaargang nummer 12 - 24 maart 1988

dc

De Christen

Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

HET ANDERE ANTWOORD VAN DE KERK

H.G. de Winkel

Het lijkt me geen kleinigheid om minister van justitie te zijn. Je bent er om recht en orde te handhaven. Daar zijn wetten voor of ze moeten gemaakt en bijgesteld worden. Tegelijk weet je dat de burgers met duizenden die wetten en voorschriften aan hun laars lappen en ontduiken. Openlijk of ondergronds. De wetteloosheid in het gedrag is schrikbarend. Voor een aantal mensen lijkt het een sport te zijn, het geeft je een "kick" als je iets doet wat pertinent verboden is. Voor anderen is misdaad de bron van inkomsten of een sleutel om macht te krijgen.
Wat moet het een onaangenaam gevoel, een gevoel van machteloosheid geven als burgers in grote getale wetten overtreden. Als een ontvoering als van Gerrit Jan Heijn, reeds een half jaar geleden, niet opgelost kan worden. Welk antwoord kan een minister, een regering geven? Zwaardere straffen aankondigen, waaraan ook alweer een prijskaartje hangt. Scherper toezicht laten houden door de politiemacht, die bezuinigen moet.
Mag de overheid ook duidelijk laten horen dat een groot aantal dingen, gewoon uit het oogpunt van menselijk verkeer, niet kan en niet mag? Direkt zal er geroepen worden dat elke burger immers zijn eigen verantwoordelijkheid heeft, en dat de overheid geen zedemeester kan zijn. Dat de levensomstandigheden van de mensen hen er soms toe drijven om zo te gaan doen. Of dat de regering te weinig controle uitoefent en overtreding ook uitlokt.
Straf verandert een mens nauwelijks, dat is wel duidelijk. In de gevangenis en na een boete komt eerder de gedachte: "Voortaan beter uitkijken", dan "dit was ook goed fout van mezelf". De overheid heeft in feite geen antwoord op de vraag hoe de mentaliteit van de mensen veranderd kan worden.
Aan het begin van onze jaartelling gingen twee mensen de straat op met een korte kernachtige boodschap. Een boodschap van een paar woorden. Die boorde diep in het leven van de toeschouwers. Eerst Johannes de Doper, daarna Jezus Christus riepen uit: "Bekeert u", en er gebeurde wat. Het leven en het gedrag van mensen veranderde.
We zijn inmiddels bijna tweeduizend jaar verder. De mensheid is nog steeds niet zo in het voordeel veranderd dat die boodschap overbodig geworden is. Integendeel. Misschien zijn we als christenen wel wat verlegen geworden met die roep: "Bekeert u". Omdat de bekering vaak nogal moeilijk af te lezen is uit het leven van de bekeerden. De amerikaanse TV-dominees Jim Bakker en Jimmy Swaggert vormen antireclame tegen de boodschap van de kerk. Strenge prediking met allerlei waarschuwingen en verboden, maar houd die christenen in de gaten, zegt het publiek al gauw. Wie oproept tot bekering zal al snel spottende opmerkingen te horen krijgen.
Desondanks heeft de gemeente van Jezus Christus geen ander antwoord meegekregen voor een mensheid die ten onder gaat aan zijn eigen zonden. Met de boodschap "bekeert u" zal ze de straat op en de wereld in moeten. En als we er moeite mee hebben, omdat we in eigen kring en eigen leven dingen ontdekken, waarvan we ons moeten bekeren, dan moet dat eerst gebeuren. Maar de opdracht blijven we houden om het de mensen te laten weten.
Als mensen niet opgeroepen worden om zich van de afgoden te bekeren tot de levende God en tot Jezus Christus, vervalt de kerk tot een instituut voor maatschappelijk werk, of tot een aktiegroep of wat dan ook. Maar dan geeft ze niet het andere antwoord op het probleem van de zonde en wetteloosheid, waarvan zij het geheim toch verstaan moet hebben vanuit de Schriften: "Bekeer je, mensen!" Laat de gemeente toch de realiteit van zonde en straf niet verdoezelen, maar oproepen tot bekering tot God. Pas in het licht van Gods tegenwoordigheid en voor het aangezicht van Jezus Christus gaat de mens beseffen wat ten diepste zonde is. En naar vergeving en vernieuwing verlangen.

DEZE WEEK

Even nadenken met....

H.G. Schaap, Emmen

Geloven

Tekst: 1 Cor. 13 vers 12:
"Want nu zien wij nog door een spiegel, in raadselen, doch straks van aangezicht tot aangezicht. Nu ken ik onvolkomen maar dan zal ik ten volle kennen, zoals ik zelf gekend ben".

Wij in het Westen zijn de mensen van het verstand. Van de logika. Van simpel gezegd 1 + 1 = 2. Zo benaderen en verklaren wij de werkelijkheid waarin we leven. De verschillende duidingen van de werkelijkheid moeten met elkaar in een logisch verband staan. Het ene komt uit het andere voort. Oorzaak en gevolg. Dat dit gebeurde in mijn leven moet een oórzaak hebben en die pogen we dan te vinden om het gevolg te kunnen verklaren. Het ene niet zonder het andere. Alles van ons leven moet met elkaar kloppen. De mensen van het verstand. Zij, die alles willen beredeneren.
Geloven, wat is dat eigenlijk? Vanuit bovenstaande zou je dit kunnen zeggen: een logisch kloppend geheel van waarheden over God en Zijn geschiedenis met ons waar je ja tegen zegt. Zo gaan we ook met de Bijbel om. Hij moet verklaard worden. Moet logisch kloppend zijn. Het ene vanuit het Woord moet in overeenstemming met het andere zijn. Maar....
Geloven, wat is dat eigenlijk? Alleen een zaak van het verstand, waarbij je alles kunt verklaren of is het meer en ligt het anders?
Geloven, dat is als mens getrokken zijn in de ruimte van Gods heil. God is met ons in liefde bewogen en voltrekt aan ons Zijn geschiedenis, die heil en genade is. Geloven heeft met openbaring van boven te maken. Met iemand, die op ons afkomt en zich aan ons openbaart en toch weer verborgen blijft. Geloven, dat is in kontakt komen met de Waarheid, die een persoon is. Een Waarheid, waar je niet over kunt beschikken. Andersom de Waarheid moet over jou beschikken. Geloven, dat is God in Jezus ontmoeten, die Zich vóor u en mij totaal ontledigde. Hij stierf aan het kruis voor onze zonden, zo Waarheid.
In 1 Cor. 13 vers 12 poogt Paulus aan te geven, hoe het ligt. Wij, die denken, dat we alles kunnen verklaren en duiden ook ten aanzien van ons geloof en onze hoop, wij zien nog door een spiegel in raadselen. Niet de spiegel, zoals wij die kennen, die was er in Paulus' tijd nog niet. Spiegels in die dagen gaven een vertekend "gebroken" beeld. We kennen nog maar ten dele. Het is nog niet ten volle geopenbaard. Wat we weten is nog maar gebroken.
Hoe zouden we ook als mensen tot meer in staat zijn? Ja natuurlijk, wat we weten en wat ons in Jezus Christus van bovenaf geopenbaard is, dat is overweldigend maar wat nog komt, is nog niet te vatten **zo geweldig.**
We weten nog maar een heel klein beetje. Zeker, ruim voldoende om onderweg te zijn naar de toekomst, die van God is en volledig heil zal zijn.
Ja, in de toekomst alles nieuw. En wat geweldig, wij mogen daar deel van uitmaken omdat we in Jezus in de ruimte van Gods heil getrokken zij. Maar wat komt in Gods toekomst, dat is zo overweldigend, dat we het nu, onvolkomen als we zijn, nog niet kunnen vatten.
Geloven, wat is dat eigenlijk? Een zaak van het verstand?
Een logisch kloppend geheel van waarheden over God en onszelf waar we ja tegen zeggen?
Is het te beredeneren?
Zo ook met de Bijbel omgaan?
Geloven, dat is bij voortduring met je hele wezen in de ruimte van Gods heil getrokken worden. Waarbij we op dit moment nog maar "gebroken" in de toekomst kunnen zien. We moeten niet beslag willen leggen op, maar beslag laten leggen op onszelf. Ons bij voortduring overgeven aan God, die met ons allen in Jezus Christus Zijn geschiedenis van liefde wil. Waar je lang niet alles vat; dat hoeft ook niet. Waar je lang niet alles beredeneren kunt, gelukkig niet nodig. Waar je aan de hand van Jezus in het leven van alledag onderweg mag zijn naar de toekomst, die van de Heer zal zijn.

KLEREN MAKEN DE MAN....?

We hadden met een paar mensen een gesprek over kleren. Dat wil zeggen: een kind van één van de aanwezigen droeg kleren waarmee de ouders moeite hadden.
Een kind in de puberleeftijd, u raadt het al. In welk huis zouden diskussies over dit onderwerp nooit plaatsvinden?

Hoe belangrijk zijn kleren eigenlijk, vraag je je weleens af.
Laatst hoorde ik iemand spreken over de achteruitgang van de moraal en dergelijke. En dan die jongeren in spijkerkleren.... Daar hoefde je vroeger ook niet mee aan te komen! En ik maar denken aan de punkers op een boot van Jeugd met een Opdracht in Amsterdam, die het evangelie verkondigen of er in grote aantallen naar komen luisteren! Over het algemeen krijgen wij ze niet in de kerk....
Eigenlijk is het heel jammer als mensen zich laten afstoten door spijkerjacks of wat dan ook en dat ze niet ontdekken dat daarín een broeder of zuster kan zitten.

Zegt je uiterlijk iets over je innerlijk? Ik denk van wel, maar het zegt niet álles. Iemand die moeite heeft om van zichzelf te houden of iemand die andere problemen heeft, kán zichzelf gaan verwaarlozen. Dat zie je wel gebeuren. Maar zo iemand kan ook juist heel veel nadruk leggen op een goed uiterlijk, om z'n innerlijke onzekerheid te maskeren. Voor een puber zal kleding wel wat te maken hebben met protest tegen ouders en het zoeken van zijn eigen identiteit. Dat laatste is een stap in de groei naar volwassenheid. Echte rebellie tegen ouders is natuurlijk weer wat anders, maar pubers moeten zich wel wat 'scherpen' aan ouderen om hun eigen weg te vinden.
In zo'n periode is de groepsgeest ook heel belangrijk. Ouderwets gevonden worden in je kleding telt zwaar in die tijd. Dat betekent zoiets als 'uit de groep vallen'. Persoonlijk ben ik niet blij met vormen die dat aan kan nemen. Als je alleen maar geaccepteerd wordt als je kleren van een bepaald merk draagt (en dat is dan niet het goedkoopste!), lijkt me dat moeilijk voor ouders die het niet breed hebben. En of zulke kinderen zélf ooit met minder toekunnen....
Van die groepsgeest hebben we trouwens bijna allemaal last. Uit de toon vallen doen we niet graag.

Zegt je uiterlijk iets over je innerlijk? Het kán, maar soms ánders dan we denken. Er bestaat een gevaar dat we gaan denken dat uiterlijk en innerlijk helemaal parallel lopen. Iemand die keurig in het pak zit, vertrouwen we en iemand die er slordig uitziet gaan we wat uit de weg. Maar een net pak betekent niet een eerlijk hart of een christelijk leven! We moeten verder kijken dan het uiterlijk. Ik denk dat iemands ógen wel veel zeggen. Veel méér dan kleren.
In iemands ogen zie je zijn openheid, eerlijkheid, liefde of zijn kwade bedoelingen, onzekerheid. Sommige mensen in net pak kijk ik aan en dan zie ik heel andere dingen dan het uiterlijk doet vermoeden.

Zijn kleren belangrijk?
Je hart is belangrijker. "..de mens toch ziet aan wat voor ogen is, maar de HERE ziet het hart aan" (1 Sam. 16:7). Dat neemt niet weg dat je je als schepsel van God goed moet verzorgen en de

Een doop na de doop?

H.G. de Winkel

"Je bent nu wel met water gedoopt, maar ben je ook al met de Heilige Geest gedoopt?" Voor die vraag wordt iemand nog wel eens gesteld als hij aan vrienden, die hun geestelijk leven in een andere kring dan de onze laten voeden, vertelt dat hij gedoopt is.

Die vraag veronderstelt dat er niet een, doch twee dopen zijn. Een waterdoop en een doop met de Geest. De bron van die gedachte is snel te vinden.
In Marcus 1:7-8 zegt Johannes de Doper: Na mij komt, die sterker is dan ik, wiens schoenriem ik niet waardig ben, nederbukkende, los te maken. Ik heb u gedoopt met water, maar Hij zal u dopen met de heilige Geest. Op deze woorden komt de Here Jezus terug in zijn laatste gesprekken met de discipelen, vlak voor zijn hemelvaart, door Lucas beschreven in Handelingen 1. "Want Johannes doopte met water, maar gij zult met de heilige Geest gedoopt worden, niet vele dagen na deze".

Het nieuwe

Er stond dus iets ongekends, iets nieuws te wachten voor de discipelen. De doop van de bekering was hun bekend, de oproep om een nieuw leven te beginnen, die gepaard ging met het teken van de afwassing der zonden. Nu zou er iets nieuws gaan gebeuren.
Wat was het kenmerkende verschil tussen de doop van Johannes en hetgeen Jezus Christus zou brengen? Johannes moet de onmacht gevoeld hebben om de mensen, die hij tot bekering opriep, ook de innerlijke kracht tot een nieuw leven te schenken. Dat kon hij niet, maar dat zou Jezus wel kunnen. Hij, Johannes, kon alleen vergeving toezeggen. Jezus zou straks komen dopen met de heilige Geest die de mens doet wedergeboren worden tot nieuw leven.
De uitstorting, uitgieting, doop van de Heilige Geest op die Pinksterdag heeft de wedergeboorte ingeluid van allen die tot het geloof in Jezus Christus komen. Het is de Geest die de zondaar in aanraking brengt met Jezus. En dezelfde Geest brengt die mens tot de uitspraak: Jezus is mijn Heer. Die belijdenis van overgave opent de poort van het hart waardoor de Vader en de Zoon door de Geest komen inwonen. Wie de Geest van Christus niet heeft, behoort Hem niet toe, zegt Romeinen 8:9. De heilige Geest is Gods eerste gave aan allen die in de Zoon geloven, Romeinen 8:23. En die gave is volmaakt en onbeperkt. Daar hoeft niets aan toegevoegd te worden.

De Geest kan niet apart gezet worden

Een vorige keer schreven we over de betekenis van de doop in de naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest. Dat is ingedoopt worden in de gemeenschap van de Vader en de Zoon en de Geest. Daaruit kunnen en mogen we de Geest niet losmaken en opzij zetten. We kunnen het gedoopt worden met, of ingedoopt worden in de Geest niet gaan invoeren als een op zichzelf staande daad. Dan wordt de Geest nog een station verder dan de doop van Jezus Christus. Dan wordt de Geest nog belangrijker dan Jezus Zelf, terwijl de Geest juist dienend bezig is om Jezus bekend te maken en te verheerlijken.

Toen de gemeente zich uitbreidde

Nu zijn er uit de begin periode van de gemeente enkele plaatsen in Handelingen aan te wijzen die zouden kunnen duiden op een aparte doop met de Geest.
In Handelingen 10 "valt" de Geest op de Romeinse hoofdman Cornelius en op zijn huisgenoten, als ze het evangelie horen uit de mond van Petrus. Dat heeft een duidelijke bedoeling, die blijkt uit wat Petrus even daarvoor heeft meegemaakt. Hij moest onrein vlees eten. Onrein waren de heidenen in de ogen van de Joden. Doch 'wat God rein verklaard heeft, moogt gij niet voor onheilig houden".
Door het uiterlijke teken van in tongen spreken maakt God duidelijk dat ook heidenen erbij horen. Nu is de Geest op deze heidenen gekomen. God Zelf verklaart ze daarmee rein. En met een gerust geweten kan Petrus ze laten dopen in de naam van Jezus Christus.
In dat licht zullen we ook Handelingen 8:14-17 moeten lezen. De Samaritanen waren weliswaar door Filippus gedoopt in de naam van de Here Jezus. Doch de gedachten van de Joden over de Samaritanen waren niets vriendelijker dan over de heidenen. Met een aparte handeling, door handoplegging, ontvangen zij de heilige Geest. Daarna wordt aangegeven dat ook de Samaritanen betrokken worden in de verlossing van Jezus Christus.
Paulus vond in Efeze discipelen, die met de doop van Johannes gedoopt waren, lezen we in Handelingen 19. Maar de doop van Jezus heeft een diepere en radikalere strekking dan die van Johannes, het is de doop van wedergeboorte en ontvangen van de Geest. Paulus doopt hen in de naam van Jezus en ze ontvangen de Heilige Geest.

Vervulling met de Geest

Kan een gelovige dan geen bijzondere ervaring hebben van de heilige Geest? Ongetwijfeld. Maar dan gaat het niet om de doop, doch om de vervulling met de Geest. Een sterke ervaring dat de Geest de kracht geeft om te getuigen tegenover een vijandig gezind Sanhe-

---

boel niet laten vervuilen. Maar kleren zijn betrekkelijk. Wij kunnen in ons land trouwens alleen maar over mode en trends praten omdat we ons de luxe daarvan kunnen veroorloven.
Overigens kun je in arme landen wel een enorm gevoel van menselijke waardigheid ontdekken. Ik hoorde over vluchtelingen die uit een Aziatisch land naar het Westen kwamen. Keurig zagen ze eruit, met gepoetste schoenen. Zie je wel, zeggen wij dan, zo arm hebben ze het niet! Ze komen hier alleen maar voor het geld! En we denken aan onze dierbare belastingcenten....
Weet u hoe dat zat met die mensen? In het land waar zij vandaan kwamen bleef je tot het laatst toe goed op je uiterlijk letten en je schoenen poetsen. Met ongepoetste schoenen lopen was zo ongeveer gelijk aan het te grabbel gooien van je waardigheid als mens.

Het laatste woord is over dit onderwerp nog niet gesproken, maar misschien gaat u er in uw eigen omgeving nog eens mee verder...

Hetty Lalleman

Lepra-zending heel bijzonder stuk werk voor Christenen

Ds. V.d. Beek: "Helpen van mensen in nood"

Een Indiase verpleegster van de Lepra Zending praat met een "gezondheidscentrum" in Bhutan, met moeders en kinderen: Voorlichting is een heel belangrijk onderdeel van het lepra-werk·

In sommige gemeenten ligt op de boekentafel een aantal nummers van het blad "Lepra-zending in actie" en het valt aan te nemen dat dit het "spoor" is dat is achtergelaten door ds. A.J.H. V.d. Beek. Want deze baptisten predikant uit Apeldoorn, (vijf jaar Nieuwe Pekela, tien jaar België) wijdt zich sinds 1980 geheel aan het werk voor de Lepra-zending in Nederland en bezoekt daartoe ook gemeenten om over die Lepra-zending te vertellen.

Die Lepra-zending is een heel bijzonder stuk werk. Ruim honderd jaar geleden (1874) begonnen door een zendeling in India is het werk van hulp aan lepra-patienten uitgebreid tot een grote internationale organisatie, die werkt in meer dan dertig landen en verantwoordelijk is voor de verzorging van ruim 400.000 lepra-patienten. Er wordt in de verschillende landen nauw samengewerkt met de nationale kerken en andere zendingsorganisaties, en het totale werk wordt mogelijk gemaakt door kerken, groepen en individuele Christenen, in meer dan twintig landen. In de hele wereld zijn er ongeveer 15 miljoen (!) lepra-patienten, waarvan er nauwelijks 3 miljoen hulp ontvangen. Hulp, die de "Leprazending" omschrijft als: "medische, sociale en geestelijke hulp, in de naam van Jezus Christus".

Nederlandse tak

Die grote internationale organisatie heeft ook een Nederlandse tak en het is opvallend dat in de top van beide nogal wat baptisten zitten. (In het Nederlandse bestuur zit naast ds. V.d. Beek als secretaris ook ds. Chr. Eijer, als penningmeester).
Er lopen ook lijnen vanuit "Ruschlikon". Ds. Silvano Perotti, nu in de leiding van de internationale organisatie, kende br. Eijer vanuit dat seminarium in Zwitserland en toen hij mogelijkheden zocht voor uitbreiding van het werk naar Nederland nam hij natuurlijk contact op met br. Eijer. Br. v.d. Beek was inmiddels in België werkzaam als voorganger en deed daar werk voor de lepra-zending. Deze kreeg later het verzoek in volledige dienst te komen en in Nederland het werk over te nemen van br. Eijer.
Ds. V.d. Beek begon zijn taak in augustus 1980, en ging wonen in Apeldoorn, waar hij lid werd van de baptisten gemeente.
In zijn Apeldoornse huis zegt hij nu,: "In het begin dacht ik dat het niet zo'n heel drukke baan zou worden. Maar er was al heel snel een grote hoeveelheid werk. En dat wordt nog steeds meer...".
Over de rol die Nederland inmiddels speelt zegt hij: "Financieel stelt de Lepra-zending in Nederland nog niet zo heel veel voor, maar wat het aantal mensen betreft, dat vanuit Nederland is uitgezonden, zijn we een van de belangrijkste afdelingen. Zeker vergeleken met "sterke" landen als Groot Brittanie, Australie en Nieuw Zeeland.
Op het ogenblik werken negentien Nederlanders ergens in het buitenland. In Indonesie vijf, Ethiopie twee, Nepal twee, Thailand vijf, Zaire één, Papoe-Nieuw Guinea twee en Singapore twee (de directeur van "Zuid-Oost-Azie" en zijn vrouw). Op het ogenblik staan er nog twee echtparen genoteerd voor uitzending.
De Lepra-zending, die in Nederland is aangesloten bij de Zendingsraad en de E.Z.A. (Evangelische Zendings Alliantie) heeft ongeveer tachtig werkers uitgezonden. Dat lijkt en is inderdaad niet zoveel, maar men probeert overal zo snel mogelijk mensen te vinden in het land zelf die het lepra-bestrijdingswerk kunnen doen. Zo zijn er in het belangrijkste land India meer dan 1700 mensen direct in dienst van de Lepra-zending, tegenover maar enkele buitenlanders. In India wordt het werk voor 99% door Indiers gedaan.
Ds. V.d. Beek: "Dat is altijd het principe geweest: om waar ook ter wereld mensen te helpen die lepra hebben én anderen te interesseren voor het werk voor hun landgenoten om aan hen zo mogelijk het werk over te geven".
Daartoe heeft de Lepra-zending ook opleidingscentra. Maar wat de nodige artsen betreft ontmoet men soms het probleem van de onbekendheid met de ware aard van de ziekte.
In derde-wereld-landen waar artsen veelal in dienst zijn van de overheid, wordt een overplaatsing door de overheid naar lepra-werk vaak beschouwd als een straf.
Artsen blijven liever werken in de stad met zijn comfort en sociale mogelijkheden dan leprawerk te doen op het platteland. Ook de naam van de ziekte heeft een bepaalde klank en er is zelfs bij ontwikkelde mensen een heel verkeerd beeld over lepra.

Een paramedische werker bezig met onderzoek (Calcutta)

Medisch werk geen bijzaak

Ds. V.d. Beek: "Een kenmerk van de Lepra-zending is, dat het medisch werk geen bijzaak is. Wij zien het medisch werk ook niet als een middel om het evangelie te brengen. Het lepra-werk is

---

drin, Handelingen 4:8, waarmee de belofte uit Lucas 12:11-12 vervuld wordt. Of van blijdschap en vrijmoedigheid, als in Handelingen 4:31. Of van het doorzien van mensen, zoals Paulus de tovenaar Elymas bestraft in Handelingen 13:9.
Misschien denken we te weinig na over Gods grote gave in ons leven, de Heilige Geest, waardoor Jezus vanuit de hemel toch bij ons is.

Harlingen

Afscheid ds. Y. Horjus

Het is nog niet zo lang geleden, dat wij u mochten meedelen, dat wij na slechts één jaar vakant geweest te zijn al weer een voorganger in ons midden mochten begroeten. Dat was op 21 septemeber van 1986, ds. Horjus deed zijn intrede. Wie had toen kunnen bevroeden, dat wij onze broeder al weer zo spoedig zouden moeten afstaan. Immers per 1 april a.s. hoopt hij als docent praktische theologie aan ons seminarium zijn werkzaamheden te beginnen. U kunt zich ongetwijfeld voorstellen, wat wij het daar als gemeente toch wel even moeilijk mee gehad hebben. In een bijzondere gemeentevergadering hebben de broeders W. Hessels en J.S. Sussenbach namens het curatorium een uiteenzetting gegeven van de stand van zaken. Br. Horjus vertelde ons hoe het hem tot een worsteling werd om onze gemeente, waarmee hij zich al zo verbonden wist, te moeten verlaten. Het was uiteindelijk de Heer, die het hem en zijn vrouw duidelijk te kennen gaf, dat hij zich als een geroepene op weg diende te begeven.

Wij als gemeente mogen niettegenstaande de korte ambtsperiode van onze broeder Horjus toch dankbaar zijn, dankbaar voor wat hij in onze gemeente als geheel en aan de harten van velen afzonderlijk heeft mogen doen, dankbaar ook, dat wij waardig gekeurd werden een voorganger te mogen afstaan voor de grootse taak van de opleiding van anderen; immers deze tak van arbeid binnen de Uniegemeenschap ligt ook ons zeer na aan het hart. De praktische en persoonlijke vorming van onze studenten als kinderen van de Heer wil toch uitgaan boven die van kennis en wetenschap en wij houden er ons van overtuigd dat onze broeder daartoe door God geleid en in biddend opzien een passende bijdrage zal kunnen en mogen leveren. Zeker in onze dagen zullen onze gemeenten er temeer mee gediend zijn voorgangers te mogen beroepen, die weten wat het wil zeggen in de leer bij de Heer geweest te zijn. Zo alleen zullen ze bekwaam zijn om in de wijngaard des Heren met vrucht te kunnen arbeiden. Daarbij verdienen allen die op enigerlei wijze bij het werk van de opleiding betrokken zijn ons vertrouwen, onze steun en ons nimmer aflatend gebed.

Als gemeente willen wij op zondag 17 april a.s. in een bijzondere dienst afscheid nemen van broeder Horjus en zijn gezin. De dienst begint 's middags om 3 uur in ons kerkgebouw aan de Lanen 65.

Belangstellenden worden van harte uitgenodigd deze dienst bij te wonen.

Reeds nu willen wij onze wens uitspreken dat God onze broeder in zijn nieuwe taak dagelijks wil omringen met zijn liefde, kracht en wijsheid. 'Die u roept is getrouw; Hij zal het ook doen" (1 Thess. 5:24).

Tj. de Jong, sekr.

---

onze zending: het helpen van mensen in nood. De nood en de hulp willen we niet misbruiken om het evangelie op te dringen. Het evangelie is wel heel belangrijk. In de samenleving waar wij werken is godsdienst overheersend en wie als leprapatient verstoten wordt voelt dat ook als een verstoten-zijn door God. Het sociale en geestelijke lijden is soms nog groter dan het lichamelijke. Daarom is het voor die mensen belangrijk te horen dat God hen liefheeft".

In tegenstelling tot de geloofszending, waarbij veel nadruk valt op een persoonlijk thuisfront, volgt de Leprazending een andere weg. Men stelt zich als internationale organisatie verantwoordelijk voor de financien. Men staat op het standpunt, dat de financiele verantwoordelijkheid niet moet liggen bij een artsengezin dat wordt uitgezonden. Ter plaatse is een goede arts nodig en geen goede geld-inzamelaar. Bovendien moet zo'n arts of andere helper zich op de duur overbodig maken. Maar als hij zo sterk afhankelijk is van een thuisfront dan houdt de geldstroom op als hij weer vertrekt. En dat komt het werk, de hulpverlening ter plaatse niet ten goede.

In de internationale organisatie praat Nederland in alle commissies en in het bestuur mee. De Lepra Zending kent een zeer democratische organisatie. Al het binnenkomende geld gaat naar één centraal punt, waar ook de begrotingen en de aanvragen worden behandeld. De uitgezonden werkers (en ook helpers ter plaatse) staan in dienst van de Lepra Mission International.

De bekendheid in Nederland is niet zo groot, omdat er ook een **neutrale,** Nederlandse organisatie is (De Nederlandse Lepra Stichting). En ook lepra zelf is nog vrij onbekend.

Maar daar probeert ds. V.d. Beek in elk geval iets aan te doen.

Wie zijn verhaal wil horen, of de dia's en de film wil zien, zijn adres is:
Kooikersdreef 626, 7328 BS Apeldoorn, tel. 055-418774.

Sietzo Dijkhuizen

Doetinchem (gvm)

Menig sekretaris verzucht "Er gebeurt bij ons ook niets", schreef br. De Winkel in DC van 10-3-1988. Nu aan die verzuchting doen wij niet mee. Het tegenovergestelde is waar en met blijdschap willen we daar iets van vertellen. In toenemende mate worden de diensten door vele belangstellenden bezocht. Sinds begin vorig jaar houden we zo'n keer of vier per jaar een evangelisatiedienst op zondagavond om 7 uur, waarin voorgaat de eigen voorganger ds. G. de Jonge. Ook is er dan meestal een medewerking van eigen jeugdgroep of zangkoor. Die diensten blijken in een behoefte te voorzien. De Kapel is dan geheel gevuld en nieuwe contacten kwamen tot stand. Ook van de jeugdgroepen in onze gemeente kunnen we fijne dingen melden. Men groeide door toename daarvan geheel uit de zaal in de Kapel. Op de 1e zondagavond van de maand is men gestart met een koffiebar, waarin, naast een stuk opvang en gezelligheid de boodschap van/over de Heer Jezus Christus wordt gebracht. Ook dát voorziet duidelijk in een behoefte: afgelopen zondagavond (6-3) waren 90 jongelui zó bij elkaar. Die avond vormde het sluitstuk van een geweldige morgendienst die we samen in de Kapel beleefden.

Acht jonge mensen hadden hun hart en leven aan de Heer gegeven en wilden dat belijden in de doop. Het was ontroerend de getuigenissen van deze jonge brs. en zrs. te horen. De Heer ging met elk een eigen weg, werkte door Zijn Geest in hun harten en zij gaven zich zo aan Hem over. Onze voorganger sprak n.a.v. Markus 14:32-42 over de worsteling van de Here Jezus in Getsemané, beseffende welke weg voor Hem lag.... een weg ter verlossing van allen die in Hem zullen geloven. Na het zingen van telkens één couplet van lied 421: "Wij staan hier in gedachten rondom Uw open graf" werden achtereenvolgens dan gedoopt: Berna Deurloo, Annelies Mateman, Mirjam Legters, Miranda te Kaat, Diane Lenderink, Gea Schippers, Gerard de Jager en Joost Lindenborn. En nog is er plaats..... Inmiddels zijn er weer 3 nieuwe doopaanvragen: Op 1e Paasdag hopen we zo de volgende doopdienst te houden.

Nimmer was de Kapel zó vol, met zéér velen vierden we het avondmaal. De secretaris der gemeente verwelkomde 9 nieuwe leden waaronder óók zr. Petra Lenderink, reeds eerder elders gedoopt.

De gemeente telt nu 135 leden en heeft een grote vriendenkring.

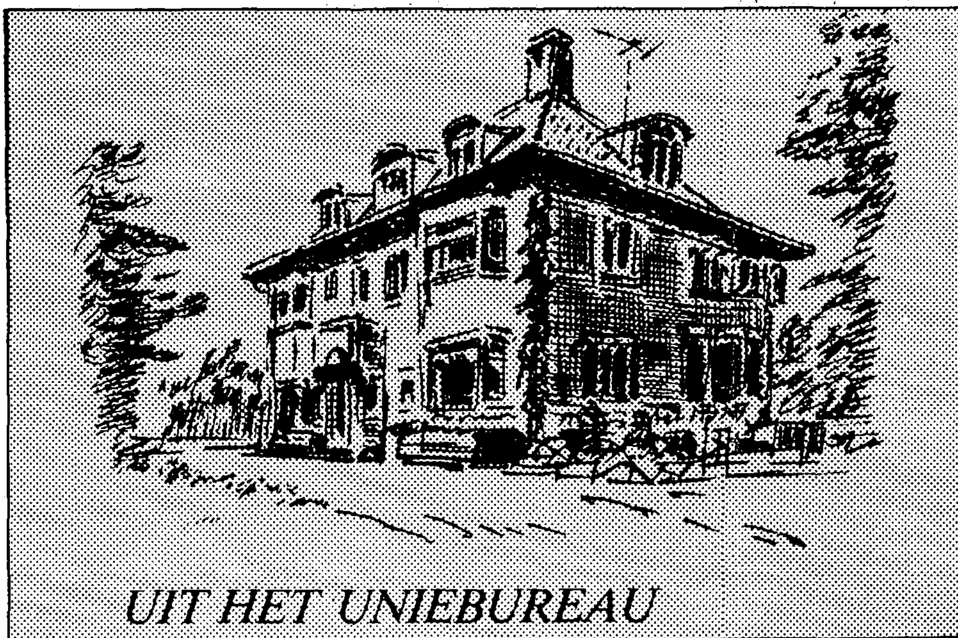
De kinderen van de zondagsschool zongen een fijn lied, wat aanleiding was voor spontaan applaus door de gemeente; Harry Boontje werkte mee alsook de jeugdgroep. Nu, de dienst heeft wel even geduurd, maar heus.... er gebeurde dan ook héél wat.

Diep dankbaar zijn we dat de Heer zó onder ons werkt, wij wensen al de gemeenten van harte véél zegen toe.

Een hartelijke groet vanuit Doetinchem.

PAASNUMMER VAN DE ZAAIER

Het Paas nummer van De Zaaier werd in een grotere oplage gedrukt, veel gemeenten bestelde extra nummers. Het blad ziet er fris en boeiend uit, met o.a. het levensverhaal van een ex-junkie.

VERANTWOORDING BIJDRAGEN ONTVANGEN IN DE MAAND JANUARI 1988

Noodfonds
Almelo-Ger.straat 158,20; Arnhem Zuid 451,50; Arnhem Zuid 1004,53 (Hongarije); Groningen Noord 72,--; Hengelo Centrum 665,-- (Afrika); Sneek 651,35; Sneek 61,50 (Nicaragua); Stavoren 117,45; Utrecht Noord 383,25; Winschoten 3355,-- (Oliebollenverkoop Ethiopië); J.A.W.-P., H. 50,-- (Nicaragua); R.J.V., H. 100,-- (Ethiopië); L.B., Z. 10,--; G.J., E. 25,-- (Ethiopië); G.H., B. 100,-- (Ethiopië); E.K., K. 25,-- (Ethiopië); H.R., S. 20,-- /Ethiopië); A.A.J., L. 25,--; M.V., H. 100,--; L.B., Z. 10,--; A.G.B.-S., Z. 20,--; H.J.H.B.-H., H. 10,--; M.P., Z. 10,--; W.B., E. 50,--; M.J., O. 35.-- (Bangladesh); A.G.S.-W., H. 20,--(Afrika).

U.B.S. (10-cents fonds)
Alblasserdam 124,67; Amsterdam Noord 72,15; Assen 15,11; Groningen Noord 44,80; Kampen 34,44; Veendam 150,--; Winschoten 36,71.

N.B.J.B.
Alblasserdam 32,55; Almelo-Ger.straat 159,45; Amsterdam Noord 95,18; Assen 19,94; Drachten 151,45; Groningen Noord 59,20; Kampen 45,31; Musselkanaal 500,--; Winschoten 49,48.

E.C.U.
Alblasserdam 122,85; Almelo-Ger.straat 401,90; Alphen a/d Rijn 60,40; Amsterdam Noord 359,21; Assen 75,23; Drachten 218,85; Groningen Noord 222,94; Kampen 171,18; Lelystad 77,55; Muntendam 249,95; Musselkanaal 646,--; Veendam 400,--; Vriescheloo 163,55; Vroomshoop 160,--; Winschoten 186,73.

C.v.d.O.
Alblasserdam 119,70; Almelo-Ger.straat 237,45; Amsterdam Noord 350,--; Assen 73,30; Drachten 362,95; Groningen Noord 217,34; Kampen 166,87; Muntendam 155,85; Musselkanaal 1035,--; Veendam 400,--; Vroomshoop 310,--; Winschoten 182,74.

U.Z.C.
Alblasserdam 383,78; Almelo-Ger.straat 1058,38; Amsterdam Noord 658,56; Assen 137,92; Drachten 554,65; Groningen Noord 409,07; Kampen 314,06; Klazienaveen 75,--; Lelystad 145,55; Muntendam 597,95; Musselkanaal 1350,--; Sneek 15,--; Veendam 650,--; Winschoten 342,34; Zuidlaren 27,25; N.N., S. 1000,--; N.N., L. 30,--; IJsselgewest 10000,-- (project); W.E.O.H., S. 45,-- (project); J.M.C. 1601,39 (project).

Allen die een bijdrage zonden hartelijk dank. Voor de volledigheid hieronder nog de gironummers waar u uw bijdrage op kunt overmaken: Allereerst nummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Bosch en Duin en nummer 81255 t.n.v. Noodfonds Unie van Baptisten Gemeenten, Bosch en Duin.

A. van den Hoef

LEZERS AAN HET WOORD

Besturen - een zaak van visie

Zr. De Jong heeft in DC van 10 maart een stevig pleidooi geschreven voor ons meedoen aan het conciliair proces van wederzijdse toewijding aan gerechtigheid, vrede en behoud van de schepping. Een heel belangrijke zaak. Door het te stellen, zoals zr. De Jong deed, heeft ze ons allen wakker willen maken voor de diepe betekenis van dit wereldwijde gebeuren. Die betekenis is zowel naar buiten als naar binnen gericht en beide *richtingen zijn* de moeite waard! Naar buiten, om het gezamenlijke optreden van miljoenen christenen, verenigd in duizenden kerken. Naar binnen, omdat onze kleine gemeenschap het nodig heeft zich met het grote belang van vrede, gerechtigheid en scheppingsbehoud bezig te houden.

Maakt onze Uniestructuur nu zulk meedoen onmogelijk? Is de veelgeroemde en toch ook verguisde plaatselijke autonomie een verhindering om onze bijdrage te leveren in het gesprek van de gezamenlijke kerken? Het mag dan zo zijn, als br. De Winkel schrijft, dat de plaatselijke gemeente zelf de theologische en andere vraagstukken moet bespreken en *oplossen* (hallo, dat is even wat'), maar we hebben nu juist de Unie in het leven geroepen, om dat niet alleen te hoeven doen. Nadrukkelijk staat er in onze statuten, dat "de Unie de gemeenten behulpzaam moet zijn in de uitvoering van hun taak....". Daar de UC - weer volgens diezelfde statuten - "belast is met de leiding der algemene zaken...." is deze commissie *geroepen* om ook *leiding* te geven in "zaken" als bezinning en het zich bezighouden met actuele vraagstukken!

Helaas komt dat in het "toedekkende" antwoord van de waarnemende uniesecretaris, noch in de beslissingen van de UC tot uiting. Heel snel verbergt de UC zich achter zijn status als "besturend lichaam", dat zorg draagt voor de "zakelijke samenhang" van de gemeenten. De uitdrukking "zakelijke samenhang" komt trouwens niet in onze statuten voor, maar slechts in ons huishoudelijk reglement en duidt dan op die zaken, waarvoor contributiegeld op tafel moet komen. Statuten en reglement leggen de UC wel degelijk meer op, dan de huidige zich als "bewindvoerder" gedragende commissie waarmaakt.
Dezelfde opvatting vond ik ook al terug in een interview van de tegenwoordige UC-voorzitter met de redactie van het periodiekje "ANS" (van en voor onze studerende jongeren), waarin sprake was - ik schrijf uit mijn herinnering - van een "bescheiden" taak voor de UC. Ja, dan ben je al gauw geneigd je te verschuilen achter woorden als "zakelijke samenhang" en "eigen verantwoordelijkheid van de gemeenten". Maar onder leiding-geven mogen we m.i. heel wat meer verstaan. Dat is geen "kleine taak", dat is een grootse opdracht.

Je kunt op allerlei manieren leiding geven. Br. De Winkel gebruikt het woord "besturend lichaam". Voor het besturen van een gemeenschap staan een leiding-gevende instantie meerdere hulpmiddelen ter beschikking.

Men kan de **"routine"** volgen. Alles gebeurt dan zoals het altijd gebeurde: vergaderingen op tijd, notulen goed verzorgd, financiën correct afgewikkeld, begrotingen van het gebruikelijke patroon.
Om het met Van Dale en een deskundige te zeggen: de geregelde gang van telkens terugkerende bezigheden, dezelfde maatregelen zonder ingrijpende consequenties voor de onderlinge verhoudingen.

Niets nieuws dus, slechts voortzetting van het aloude. Een echt keurig bestuur. Niets op aan te merken. Ook niets nieuws van te verwachten! De gewoonten en de routine hebben het hoogste gezag. Een bestuur kan zich daar gemakkelijk toe beperken, want het is de weg van de minste weerstand.

Een tweede hulpmiddel is dat van de **"aanpassing"**. De omstandigheden kunnen zo veranderen, dat je met routinemaatregelen niet meer kunt volstaan. Dan gaat het bestuur een b e e t j e sleutelen aan de organisatie en het werkprogramma, om weer te kunnen terugvallen op de routine en de gewoonte.
Een bestuur, dat met deze twee hulpmiddelen zijn weg probeert te gaan, zal steeds vanuit het v e r l e d e n opereren en nauwelijks toekomen aan nieuwe voorstellen voor de t o e k o m s t.

Er is echter een prachtig derde hulpmiddel, dat met **"strategie"** te maken heeft. Het d o e l van alle handelingen komt dan meer in het zicht en de blik in de t o e k o m s t gaat dan een ingrijpende rol spelen.

Wat gebeurt er nu in onze Unie met deze mogelijkheden?
Je kunt de "routine" en de "aanpassing" natuurlijk niet missen. Helaas volstaan we daar in onze landelijke organisatie dikwijls mee en komen dan niet meer toe aan een strategie voor de toekomst.

Het is eigenlijk voor het laatst in 1978 geweest, dat we aan een strategie voor de toekomst werkten. Toen namen we vier "geloofsplannen" aan: een tweede docent, een tweede jeugdconsulent, een evangelist in volledige dienst en een conferentie-centrum. Alle plannen zijn verwezenlijkt, zij het met veel inspanning en zorgen en soms anders dan we toen dachten. De volledige dienst van de evangelist behoort inmiddels opnieuw tot de wensen.
Vergaande plannen voor een nieuwe Uniestructuur liepen al bij de "leiding" vast; al moeten we wel ter verontschuldiging zeggen, dat dit mede te danken was aan de niet steeds zo gelukkige presentatie.

Ook op financieel gebied hebben we veel moeite gekregen en niet zozeer vanwege een neergaande economie. Wel vanwege ons gebrek aan vooruitziende strategie. Ten aanzien van onze financiën is men ook slechts vanuit het "aangepaste gebruikelijke", vanuit het v e r l e d e n gaan werken: wat brachten we vorig jaar op? en daar doen we dan wat bij. Niet vanuit het t o e k o m s t i g e nodige. Zolang we het laatste wel deden - tot en met 1982 - kwam er steeds meer geld binnen. Zodra we vanuit het verleden gingen rekenen, zakten de opbrengsten of bleven hooguit op hetzelfde - te lage - peil. De pleidooien voor een andere strategie waren aan dovemansoren gericht.
Nu ik de uitlatingen van de UC-voorzitter in zijn interview lees en het antwoord van de wn. UC-secretaris aan zr. De Jong bekruipt me de zorg, dat nog steeds de UC een kleinschalige opvatting van zijn taak heeft. Dan verberg je je immers achter de autonomie en de belangrijkheid van de plaatselijke gemeenten en stel je je eigen handelingsbevoegdheden zo bescheiden mogelijk voor. Dat spreekt best een aantal mensen aan, maar je bent dan echt v e r weg van wat onze gemeenschap zowel statutair als in de praktijk van je verwacht: LEIDING GEVEN!

Als je l e i d i n g g e e f t, volsta je niet met alleen het "doorgeven" van belangrijke gegevens aan "belangstellende gemeenten", maar dan zoek je naar mogelijkheden om die gemeenten behulpzaam te zijn. De UC behoeft dan nog niet eens een inhoudelijke strategie uit te denken, maar wel een organisatorische. Ofschoon het inhoudelijke niet behoeft te ontbreken.... Dan ben je beslist nog geen "orgaan, dat boven de gemeenten uit met gezag uitspraken kan doen", maar wel het besturend lichaam, dat - echt - z o r g draagt voor de zakelijke samenhang, die onze Unie als een geestelijke gemeenschap doet fungeren. Velen in onze gemeenten - heel blij met eigen plaatselijke mogelijkheden - wachten toch verlangend op zulke initiatieven van de l e i d i n g van onze Unie.

We mogen zr. De Jong dankbaar zijn, dat ze ons en de UC met sprekende beelden w a k k e r heeft willen roepen. Ik val haar graag bij. Zelfs als de aangegeven weg - eerst in eigen gemeente - bewandeld wordt, dan kan de UC er nog niet aan ontkomen ook daarbij de gemeenten behulpzaam te zijn en snel een kader voor overleg te scheppen.
Achter de UC-reactie op dit alarmsignaal gaat echter een totaalhouding schuil, waartegen we nu al jaren opbotsen. Het beroerde is, dat zo'n houding bovendien stevig doorwerkt in alle geledingen van onze Unie-gemeenschap. Wat een vergaande verantwoordelijkheid houdt leiding-geven (of achterwege laten van leiding) in!

Zou er toch nog eens een strategie voor de toekomst kunnen groeien vanuit het overleg van vindingrijke, ondernemende en wijze bestuurders? God geve het, want van Hem mogen we de inspiratie verwachten tot moedig en doortastend voortgaan.

Broertjes

Opmerking: Br. Broertjes noemt mij in deze brief als waarnemend algemeen secretaris. Het moet duidelijk zijn dat ik in die hoedanigheid niet kan ingaan op ingezonden stukken, wel als redakteur.

H.G. de Winkel

Conciliair proces

Op het artikel over het conciliair proces van de Wereldraad van Kerken zou een vervolg komen. Dit vervolg zal even moeten wachten tot een volgend nummer van DC.

De W.

Broederschap van Baptisten Voorgangers

De Broederschap van Baptisten Voorgangers zal DV op dinsdag 5 april en woensdag 6 april 1988 het 65-jarig jubileum vieren. De Broederschap werd op voorstel van de gemeente Stadskanaal tijdens de AV van 1923 opgericht. De geschiedenis van de Broederschap is vooral een geschiedenis van collegialiteit. Ontmoetingen tijdens jaarlijkse conferenties en studiedagen en betrokkenheid bij elkanders wel en wee. Tijdens de komende jubileumviering zal dr. C. Mak uit Zutphen spreken over het onderwerp 'Collegialiteit en Broederschap'. De plaats van samenkomst is het conferentiecentrum 'De Nieuwe Oorsprong' te Sint Nicolaasga.
Br. J.H. Olijslager, de directeur van dit centrum, zal samen met zijn medewerk(st)ers 's avonds zorgen voor een julileumbuffet. Tijdens deze avondontmoeting zal er door prof. dr. J. Reiling een feestrede worden gehouden over het 65-jarig bestaan van de Broederschap. Hierbij mag opgemerkt worden dat br. J. Reiling in 1923 werd geboren, dus in het jaar van de oprichting van de Broederschap, en al 40 jaar deelneemt aan de conferenties van de Broederschap. Tijdens de tweede dag van de jubileumconferentie zal de rector van ons Seminarium, dr. O.H. de Vries spreken over 'De gezagsstructuur in de gemeente'. De algehele leiding van de conferentie berust bij de voorzitter van de Broederschap, ds. J.L. Muilwijk. Het bestuur van de Broederschap heeft inmiddels aan de Voorgangers de persoonlijke uitnodiging toegezonden alsmede een brief aan de Raden van de Gemeenten. Het bestuur van de Broederschap spreekt de hoop uit, dat de Here zijn rijke zegen zal willen schenken over deze jubileumconferentie en de Broederschap door een verdieping van de collegialiteit versterkt zal mogen worden. Gaarne wensen wij u allen gezegende Paasdagen toe en hopen wij de leden van de Broederschap op DV 5 april om 9.30 uur te mogen begroeten in 'De Nieuwe Oorsprong'.
Voor eventuele inlichtingen kan men contact opnemen met de secretaris van de Broederschap; ds. A. v.d. Berg te Dordrecht tel. 078-510150 of 078-182222.

Paasbondsdag gewest Zuid-Oost Drenthe

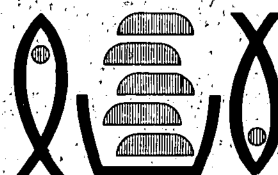
Op tweede paasdag, 4 april 1988, hopen we elkaar te ontmoeten op de gewestelijke paasbondsdag.
Plaats van ontmoeting is de baptisten kerk in Tweede Exloërmond.
Om 10.30 uur is er koffie en de samenkomst begint om 11.00 uur.
Tijdens de dienst is er kindersamenkomst- en oppas. In de samenkomst willen we door zang, muziek en verkondiging getuigen van de blijde boodschap, die is: DE HEER IS WAARLIJK OPGESTAAN!
Iedereen is van harte welkom.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs f 46,- per jaar; buitenland f 64,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelincklaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Van rondom

Met sluiting bedreigd

In Amsterdam is het Service Centrum Willemsstraat gevestigd. Dit centrum voor hulp aan drugsverslaafden gaat uit van de Vereniging tot heil des volks. Voor het werk is dit centrum grotendeels aangewezen op subsidie van de gemeente Amsterdam.
Deze gemeente overweegt nu de subsidie stop te zetten, waarmee het gehele werk lamgelegd zou worden. Hoewel volgens een artikel in "Trouw" van 20 februari een wethouder in 1983 nog in de gemeenteraad gezegd heeft: "Het servicecentrum wordt terecht gesubsidieerd, gezien het feit dat het het enige crisisopvangcentrum in Amsterdam is waar vrij zware gevallen van drugsverslaafden terecht kunnen die elders niet terecht kunnen. Dat de mensen vanuit een sterk evangelische inspiratie hulp verlenen doet aan het succes van de behandeling daar ter plaatse, die door alle deskundigen wordt geroemd, weinig af".
Het motief dat er te weinig inwoners van Amsterdam en teveel van buiten de stad geholpen worden, doet vreemd aan. Raadslid Roel van Duijn heeft het vermoeden al uitgesproken dat Amsterdam bezig is om instellingen met een christelijke signatuur te sluiten.
In Dordrecht werkt met zegen een ander christelijk opvangcentrum, De Hoop. Op maandag 2, 9 en 16 mei organiseert men een informatiecursus voor hulpverlening en preventiewerk. In drie avonden worden de deelnemers geïnformeerd ove facetten van de verslaving en de achterliggende problematiek, de verslaafde en zijn omgeving en "Hoe leer ik verslaafden herkennen en hen helpen, hoe kan ik preventief bezig zijn?" Aanmelding voor 15 april.
Voor inlichtingen: Stichting De Hoop, Spuiweg 77, 3311 GT Dordrecht, tel. 078-142444.

Zondag voor de lijdende kerk.
"Kruistochten" vraagt om op de zondag na pinksteren, 29 mei speciale aandacht te schenken aan de broeders en zusters die in de verdrukking leven. Men stelt een informatiepakket beschikbaar, en eventueel kan men voor die zondag een spreker van "Kruistochten" uitnodigen.
Inlichtingen: Postbus 47, 3850 AA Ermelo, tel. 03410-17844.

'k Ben reizend naar die stad

Voor ons geheel onverwacht heeft de Heer tot zich genomen onze broeder

M. Grobben

op de leeftijd van 64 jaar
hij diende de gemeente als koster

8 maart 1988

Baptistengemeente
Almelo-Nieuwstraat

Beroepingswerk

Aangenomen naar Harlingen ds. C. Molema te Treebeek.

MEDEDELINGEN

De nieuwe penningmeester van de baptistengemeente Leiden is de heer L. Melissant, Lintgras 1, 2318 te Leiden, tel. 071-215462.

Het nieuwe adres van de heer E. Raadsveld, Nieuw Buinen is Zuiderdiep 461 A, 9521 Am Nieuw Buinen, het telefoonnr. blijft ongewijzigd.

Consulent van de gemeente te Emmeloord is br. J. van der Veen, Jacob Hepkemastraat 18, 8441 CC Heerenveen, tel. 05130-27899.

Secretaris van de gemeente te Emmeloord is br. D. Koehoorn, Bunschotenlaan 37, 8304 EW Emmeloord, tel. 05270-14110.

Het nieuwe adres van ds. W. Huizing, Den Haag, is Dr. J. Presserstraat 41, 2552 LR Den Haag, tel. 070-973938.

Jeugdkoren voor de radio

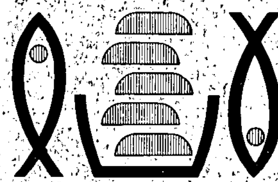
Beste zusters en broeders,
Wellicht heeft u gelezen of gehoord dat de N.C.R.V. in het vorige jaar een korenproject is gestart.
Alle koren werden opgeroepen een cassette met hun muziek op te sturen, waaruit de programma-makers een keuze zouden maken. De gekozen koren mochten dan een opname voor een radio-uitzending maken.
Wij vinden het dan ook erg leuk u te kunnen meedelen dat zowel het jeugdkoor van de baptistengemeente Apeldoorn als het jeugdkoor van de gemeente Enschede - onder leiding van André Bijleveld - een dergelijke uitnodiging heeft ontvangen.
Als één koor zijn wij vrijdag 8 april vanaf 20.00 uur in het programma Water en Vuur te beluisteren. Deze uitzending is op radio 2.
Wij zouden het erg op prijs stellen als u zich de 'moeite' zou willen getroosten naar dit programma te luisteren en wensen u dan ook veel luisterplezier.

namens het jeugdkoor
Apeldoorn - Enschede
Siegfried Hof

103e jaargang nummer 13 - 31 maart 1988

dc

De Christen

Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

Opstanding en opstand

J. Reiling

Het feest van de opstanding roept heel verschillende gedachten en gevoelens op. De Gekruisigde hoort nog bij ons die leven naar de dood toe maar de Opgestane hoort bij God. Daarom schrijft het Nieuwe Testament bij voorkeur dat Hij is opgewekt. Opstaan doe je zelf maar gewekt moet je worden. Zo roept het woord opstanding het beeld op van de Heer die uit eigen macht opstaat uit de dood maar Hem opwekken doet God. Ik vind dat altijd een prachtig beeld. God die het er niet bij laat zitten dat mensen zijn Zoon ter dood hebben gebracht. Hij maakt Hem wakker en roept Hem weg uit het graf. Dat is gerechtigheid, zegt Jezus in Johannes 16:10. Daarmee spreekt God Zich ondubbelzinnig uit voor zijn Zoon en diens werk. Daar kan geen aardse of duivelse macht ooit meer iets aan veranderen. Daarom vieren wij Pasen als het feest van de Vader die zijn Zoon uit de doden opwekt.
Tegelijkertijd echter lijkt het of Hij daarmee ook aan ons is onttrokken. Het is nog geen Hemelvaart maar ik moet toch onwillekeurig denken aan de discipelen die Hem achternastaren en toch waarschijnlijk wel het gevoel hebben dat ze Hem kwijt zijn. Dat gevoel overvalt mij wel eens op de dag na Pasen. Het was mooi maar het is weer voorbij. Nu moeten we weer verder en is Hij er nu nog wel bij? Is er eigenlijk wel iets veranderd? Je gaat zoeken naar tekenen van verandering en die vind je nauwelijks bij jezelf en bij anderen.
Dezer dagen las ik in een theologisch geschrift dat opstanding en opstand met elkaar in verband gebracht moesten worden. Dat zat eigenlijk al in het Oude Testament zo. Er kwam een hebreeuws werkwoord aan te pas en het klonk mij niet erg geloofwaardig in de oren. Misschien zou het bij opstaan nog wel opgaan maar vast niet bij opwekken. IK toog terstond aan het werk om het wetenschappelijk ongelijk van de schrijver aan te tonen. Maar het pakte anders uit.
Toen de grieksssprekende Joden die de Schrift in die taal gingen vertalen, zochten naar een grieks woord dat ze konden gebruiken voor "opstaan" kozen ze op een aantal plaatsen het woord opwekken, of liever opgewekt worden. Dat is een verrassende keuze, althans zo voelde ik het aan. Gaan staan doe je als je opgewekt, wakker gemaakt wordt. Daar zit toch iets in van in beweging komen omdat je er toe wordt opgeroepen en wakker gemaakt.
Mogen wij zeggen dat we ook de Opgestane Heer kunnen navolgen door op te staan? Bij navolging denken we in de eerste plaats aan het dragen van het kruis en het treden in het spoor van zijn kruisweg. Maar blijkbaar houdt het daar niet op. Je kunt je ook door God laten wekken, zoals Hij Jezus heeft gewekt. Je kunt net als Hij aan die wekkende stem gehoor geven en op gaan staan. We kunnen niet als Hij de aarde verlaten en opstijgen naar de hemel. Maar we kunnen leven als mensen aan wie zoiets als een opwekking en opstanding is overkomen. Je bent gewekt en je bent opgestaan. Het kan. Het gebeurt. Het is niet nodig dat het de dag na Pasen net is als de dagen ervoor.
Opstand roept nog andere gedachten op. Je komt in opstand tegen dingen die niet goed zijn. Tegen onderdrukking en uitbuiting, tegen onrecht en slechtheid. Het is een goed woord voor de maatschappijkritische theologie en de bevrijdingstheologie. In geschriften van die richting komen we het dan ook vaak tegen. Wij voelen ons vaak bij zulke theologie niet erg thuis. Dat ligt tenminste voor een deel daaraan dat wij zelf langzamerhand zijn gaan horen bij de gevestigde orde en macht die de zaken en de dingen maar het liefst zo wil laten als ze zijn. Daarover gaat het nu verder niet. Ik zou willen dat wij iets van die opstandigheid hadden die de profeten dreef en die ook aan onze Heer zelf niet vreemd was. Iets van een heilige onrust over de dingen die niet zo zijn als ze moeten zijn. In je eigen leven, in je gezin, in de gemeente, in de samenleving. Dingen om tegen in opstand te komen vanwege het feit dat je met de Heer bent opgewekt en opgestaan.

Zou dat een vrucht kunnen zijn van Pasen anno 1988?

DEZE WEEK

Even nadenken met...

G. Leuvenink, Almelo

Liefde, ook voor Judas

Waarschijnlijk kent u in uw omgeving niemand die Judas heet. Soms horen we de prachtigste bijbelse namen, maar die naam niet. Tenzij om er iemand mee te kwetsen. De naam Judas personifiseert valsheid, verraad, laagheid. We kunnen echter veel van Judas leren. Leren hoe het niet moet. Judas laat zien waartoe een mens wel moest komen als men zichzelf, het eigen leven, wil behouden tegenover de liefde van Jezus. Want de uiteindelijke uitkomst van de omgang met Jezus is òf jezelf verliezen en Hem bezitten, òf jezelf behouden en Hem verliezen. Een van ons beiden moet eraan, het is net een weegschaal. Het moet in het leven van Judas een proces van enkele jaren geweest zijn. Toen hij Jezus voor 't eerst ontmoette, zocht hij onbewust zichzelf. Later bewust. Daarom kon hij zich niet gewonnen geven aan de liefde van Jezus.
't Is met ons meestal niet anders! 't Is je gewonnen geven en jezelf verliezen. Jezus zoeken of jezelf. Soms is het een proces van jaren! Kijkend naar Jezus' liefde zien we dat het een strijd van twee kanten geweest is. Jezus, die 't niet opgaf Judas door zijn liefde te winnen, Judas, die zich niet gewonnen wilde geven. Hoe meer het einde van Jezus nadert, hoe meer de spanning toeneemt. Wat moet Judas het moeilijk gehad hebben, die laatste avond. Hij moest zich laten welgevallen wat Jezus aan hem deed, hij moest het brood uit zijn handen aannemen.
Wat is er in zijn hart omgegaan? Dat Jezus zijn voeten waste kon hij zonder uiterlijke emoties ondergaan. Maar als de Gastheer hem eer bewijst – naar oosters gebruik – om zijn vriendschap te tonen, moet de beslissing vallen. Toen voer de Satan in hem!
Hadden wij in Jezus' plaats gestaan, dan zouden wij Judas al lang de deur gewezen hebben. Op de manier waarop Jezus met Judas omgaat kunnen maar twee antwoorden volgen. Je laten verbreken en je aan Jezus voeten werpen, of je verharden en je van Jezus ontdoen. De weg waarop Judas zich voortbeweegt wordt hoe langer hoe smaller. Niet Jezus zegt: "Judas, je kunt niet verder", maar Judas bepaalt dat zelf.
We ontdekken de liefde van Jezus. Liefde zonder grenzen. Die we kunnen aannemen of afwijzen. Wijzen we die liefde af, dan komen we zelf tot de Judas-kus. Heeft ooit iemand zó liefgehad als Jezus? Hij ging voor ons de dood in. Hij die zó lief heeft is met niets minder tevreden dan met onze liefde. Zijn liefde vraagt alles, maar geeft dan ook alles: leven en overvloed.
Het is een liefde die alles draagt: onze zonden, onze traagheid. Een liefde die ons tot volledige overgave en aanbidding brengt.

Reiziger "doet" Golgotha

H. Ploeger

Zo luidt de titel van een gedicht van Gerrit Achterberg. Het woordje "doet" staat echt tussen aanhalingstekens. Daarmee is het een verwijzing naar een bekend menselijk handelen, waarvoor een engelse benaming geldt: doing Europe. Europa doen.

Dat wordt dan gezegd van met name Amerikanen, maar Japanners doen hetzelfde. Een paar markante punten in Europa moet je gezien hebben, wil je kunnen zeggen dat je Europa "gedaan" hebt: de afsluitdijk, het liefst met tulpen en molens; de Eiffeltoren mag je niet overslaan; in de Hermitage in Leningrad moet je de Rembrandts bewonderen (of in een ander museum) en tenslotte beëindig je de sightseeing van Europa met een bezoek aan Rome, de "eeuwige stad".
Zó, in die trant, "doet" een vermeende reiziger (Achterberg zelf?) Golgotha. Je kunt dan zeggen, er (bij) geweest te zijn; je bent dus op de hoogte. Daarna kun je overgaan tot de orde van de dag.

Het meest indrukwekkende in dit gezicht vind ik de beginwoorden:
Zij hebben Hem, zonder zich af te vragen
of Hij het kon verdragen,
met nagels aan een kruis geslagen.
Zonder zich af te vragen... Het vonnis was uitgesproken door mensen, het vonnis werd voltrokken door mensen. Kruisig hem! Zonder zich af te vragen of Hij dat kon verdragen.
Wat betekent dat: verdragen? duidelijk: of je er tegen kunt. Jezus kon er duidelijk niet tegen: Hij stierf. Maar dat was ook immers de bedoeling: Jezus moest sterven, evenals de beide misdadigers die met Hem gekruisigd werden. Evenals al die anderen, tienduizenden, die met de dood aan het kruis verdwenen uit de geschiedenis.

Zonder zich af te vragen...
Dat duidt op nadenken. Op wikken en wegen. Op keren en wenden, bekijken van alle kanten. Opnieuw bekijken, stukje voor stukje, als op een verkenningstocht in een onbekend gebied.
Ze vroegen zich niets af, zij die om zijn dood schreeuwden, zij die zijn dood bevalen. Of toch: ze hadden zich afgevraagd wat er zou gebeuren als Jezus, de Christus, zou blijven leven. De fungerende overpriester formuleerde een antwoord dat instemming verwierf: Als wij Hem zo laten geworden, zullen allen in Hem geloven en de Romeinen zullen komen en ons zowel onze plaats als ons volk ontnemen (Joh. 11:48). Kajafas verduidelijkte dat: Het is beter dat één mens sterft dan dat het hele volk verloren gaat (vs. 50). Puur eigenbelang was de drijfveer waarvoor Jezus moest wijken.

Terug naar de reiziger die Golgotha "doet". Achterberg? Of u en ik? Hoe beleven wij Golgotha? De lijdensweg van onze Heiland, zijn dood? Allemaal verleden tijd? Achterhaald door de opstanding? Goedgemaakt door de opstanding? Achterberg heeft het verderop ook over de geruchten dat Jezus was opgestaan, maar dan is de reiziger al weer ver weg, op Cyprus, waar hij een en ander over gebeurtenissen in Jeruzalem "in de krant" heeft gelezen (bewust vermengd de dichter het verleden met het heden!). Maar duidelijk is dat deze berichten niet worden geloofd: men laat zich geen knol voor een citroen verkopen).
"Doen" wij Golgotha? Of is Golgotha een vaste plek in ons leven? Het centrum van ons bestaan? De bron van alle inspiratie om te leven? En te sterven?

De steen

Sterke armen wentelen
de steen voor het graf.
Jezus van Nazareth is dood.

De Liefde is begraven,
slachtoffer van de haat.
De Waarheid is gestorven
omgebracht door de leugen.
De Gerechtigheid ligt in het graf,
gedood door het onrecht.

Joodse leiders bedachten het,
heidenen, Romeinen voerden het uit.
Welk lot wacht de wereld
bij deze opstand tegen God?

*

Een engel speelt met de steen,
het graf is open.
"Jezus van Nazareth, de gekruisigde
is hier niet.
Hij is opgewekt. Kom en zie
het lege graf."

De Liefde steeg op uit het graf,
machtiger dan de haat.
De Waarheid leeft
en ontmaskert de leugen.
De Gerechtigheid Gods
overwint het onrecht.

Jood en Romein
horen van genade.
De wereld krijgt toekomst
een nieuwe hemel
en een nieuwe aarde
waarop gerechtigheid woont.

De steen is weggerold.
een hoopvolle toekomst ligt open.

De W.

BIJBEL

HET NIEUWE VERBOND

Hetty Lalleman

Bij de viering van het Avondmaal lezen we vaak de woorden uit 1 Cor. 11:23 en volgende. In vers 25 lezen we: "Evenzo ook de beker, nadat de maaltijd afgelopen was, en Hij zeide: Deze beker is het nieuwe verbond in mijn bloed..."
Een nieuw verbond wordt van kracht door het lijden en sterven van de Here Jezus.
Er was ook een óud verbond. Wie thuis is in de Bijbel, weet wel dat er een nieuw verbond al aangekondigd en beloofd wordt in het Oude Testament. Bij één van de teksten die daarover spreken wil ik dit keer stilstaan: Jer. 31:31-34.

De situatie in Jer. 31
Jer. 31:31-34 maakt deel uit van hoofdstukken waarin over een nieuwe toekomst, waarin over heil gepraat wordt. Aan Israël en Juda worden deze dingen beloofd. Dat klinkt misschien vanzelfsprekend, maar dat is het niet. Vóór Jer. 30 staan heel wat oordeelsaankondigingen. De profeet Jeremia moest het volk het oordeel aanzeggen vanwege zonden, zoals afgoderij en sociaal onrecht.
Het noordelijk deel van het rijk (Israël genoemd) was al in ballingschap weggevoerd, het zuidelijk deel (Juda) zou spoedig volgen. Verderop in het boek Jeremia lezen we dat dit inderdaad gebeurt. En tóch staan die hoofdstukken 30-33 in dit boek, en deze hoofdstukken gaan over heil. Ze worden ook wel het Troostboek genoemd.
Jer. 30-31 bevatten allerlei hoopvolle beloften, vooral over de terugkeer van Israël en Juda naar het beloofde land. Jer. 31:31-34 spreken over iets wat nog veel ingrijpender is dan die terugkeer. Niet alleen de úiterlijke situatie zal veranderen, maar ook de ínnerlijke!

Het oude en het nieuwe verbond
In de verzen 31-34 wordt herinnerd aan het verbond op de Sinaï, dat God gesloten had nadat Hij Israël uit Egypte had geleid. Een verbond, waarin Israël als antwoord op Gods redding Zijn wetten en geboden moest opvolgen. Gods kant was het bewerken van heil, de kant van het volk was gehoorzaamheid.
Uit de geschiedenis van Israël, zoals we die in het Oude Testament lezen, blijkt echter steeds dat het God verlaat en de regels met betrekking tot de naaste niet opvolgt. De relatie met God komt daardoor in gevaar.
Wanneer het volk in ballingschap gaat lijkt alles afgelopen te zijn. Het volk heeft geen land meer. Heeft God het nu verstoten?
Nee, de ontrouw van het volk heeft niet het laatste woord. Er gaat iets nieuws gebeuren, God gaat iets nieuws doen. Hij gaat een nieuw verbond instellen. Het initiatief daarvoor ligt helemaal aan Zijn kant. Dit verbond zal zo anders zijn, dat het niet zal stuklopen op de zonde van de mensen. Dat komt omdat God de mensen zélf zal veranderen, een ander hart zal geven.
Onder het oude verbond zal de wet van God in de harten van de mensen worden geschreven. Van binnenuit zullen ze God kennen. Dat wordt hun niet van buitenaf gevraagd. In hun hart weten ze wat God wil en zíj willen dat ook. De Heilige Geest werkt in de harten.
"... Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn." (vers 33) Met deze woorden wordt in het Oude Testament de verbondsrelatie tussen God en Zijn volk weergegeven. Die relatie zal dus weer hersteld worden.
De zonden zullen vergeven zijn (vers 34).
Een nieuw begin komt er: de zonde is vergeven, de mensen krijgen een nieuw hart. Hun mentaliteit zal veranderen: voortaan zullen ze God van harte dienen.

Vervulling in Jezus Christus
In Jezus Christus is dit nieuwe verbond werkelijkheid geworden. Zonden worden vergeven, wie in Hem gelooft wordt nieuw van binnen. Het leven van zo iemand is op God gericht voortaan. Dat nieuwe hart is het werk van de Heilige Geest. Jer. 31:31-34 is in de eerste plaats gesproken tot Joden. Voor hén is Jezus ook in de eerste plaats gekomen. Dankbaar zijn we dat God voor ons heidenen Zijn beloften eveneens wil laten gelden. Wij hebben deel aan dat nieuwe verbond door het geloof in de Here Jezus. Bij het Avondmaal worden we eraan herinnerd: door het bloed van de Here Jezus is het nieuwe verbond van kracht geworden.
Wij zijn met Hem verbonden. Nieuwe mensen, met een nieuw hart, begonnen aan een nieuw leven. Geprezen zij God, Die Zijn beloften heeft waargemaakt!

DE DEUR STAAT OPEN...

Miljoenen deuren vallen dicht
bij 't vallen van het licht.
Bij 't opstaan van de nacht
staan mensen op
en sluiten deuren, ramen.
Ze sluiten op en af
en uit en buiten...
Wie stond ooit voor zo'n deur,
zo'n dichte, blinde muur, verslagen
of, als die al voorzichtig openging,
vond elke binnendeur gesloten,
de mond en ogen dicht, beloken.
Op het gezicht stond duidelijk gedrukt:
ik ben niet open.

Na 't vallen van de nacht,
bij 't opstaan van het licht
vlucht elke menselijke wacht
en zware zegels breken.
Een steen wordt weggerold,
de engelen gaan spreken:
't Zal nooit meer duister zijn.
God opent weer de tuin
en zegt: Komt binnen!
't Is allemaal voorbij.
Ik sloot en opende de deur,
het feest kan nu beginnen.

658

Voorwaar, voorwaar,
Ik zeg u,
Indien de graankorrel
niet in de aarde valt
en sterft,
blijft ze op zichzelf;
maar indien ze sterft,
brengt zij
veel vrucht voort.

Johannes 12:24

Dr. Gerhard Claas overleden

Bij een verkeersongeval in Californië is de algemeen secretaris van de Baptisten Wereld Alliantie, dr. Gerhard Claas om het leven gekomen. Dr. Claas was 59 jaar; hij is afkomstig uit west Duitsland. Voor zijn benoeming tot algemeen secretaris van de BWA was dr. Claas secretaris van de Europese Baptisten Federatie. De begrafenis heeft plaats gevonden op 30 maart in west Duitsland.

Selecteren voor de nieuwe zangbundel

Sip van der Werf

Al enige tijd heeft u ongetwijfeld het nieuws van de Zangbundel Commissie gemist. Misschien vraagt u zich af of we nog wel bezig zijn. Na het besluit van de Algemene Vergadering om te werken aan een herziening van de bundel Lofzangen & Gebeden is er op verschillende fronten hard gewerkt. In kort bestek wil ik proberen daar het één en ander van te vertellen.

Elk jaar houden we onze muziek- en zangdag. Een uitgezochte gelegenheid om van gedachten te wisselen met ieder die de bundel een warm hart toedraagt. Een gelegenheid ook om eens nieuwe en onbekende liederen uit te proberen. U kunt vast in uw agenda noteren dat ook dit jaar weer de eerste zaterdag in oktober de muziek- en zangdag gehouden zal worden. We houden u op de hoogte. Regelmatig vergadert de bundelwerkgroep. Dit is een groepje mensen dat liederen proeft, weegt en soms te licht bevindt. Deze bundelwerkgroep bestaat uit een paar theologen, enige organisten, een lerares nederlands, enkele enthousiaste zangers en als belangrijkste een prima secretaresse. Deze groep werkt als afspiegeling van onze uniegemeenschap, en staat onder voorzitterschap van Wander Mulder. Nadat uit vele bundels liederen zijn geselecteerd die zouden passen in een herziene versie van L&G, is de groep nu bezig onze eigen bundel door te spitten. Elk lied wordt besproken. Tekst en melodie worden nauwkeurig bekeken. Vergelijkingen worden gemaakt met andere bundels waar dit lied eventueel ook in voorkomt. Het blijkt soms dat de oorspronkelijke samensteller (Ds Hasper) de tekst van het ene lied gecombineerd heeft met de melodie van een ander, waarbij het ook nog wel voorkomt dat een paar coupletten verdwenen zijn of van volgorde zijn verwisseld. Bij dit zoekwerk wordt dan ook druk gebruik gemaakt van het feit dat Wander Mulder naast muzikant ook een enthousiast computergebruiker is, zodat het mogelijk is met een paar getallen een melodie in te voeren, waarop de machine kan vertellen in welke bundel(s) en onder welk nummer deze melodie te vinden is.

Gebruik in de gemeenten

Nu is het niet alleen belangrijk hoe deze werkgroep tegen een lied aankijkt, het moet natuurlijk ook een plaats hebben in de gemeenten. Een lied handhaven dat vrijwel niet gezongen wordt of omgekeerd, een lied weglaten dat veel gebruikt wordt, het zijn beide beslissingen die niet verstandig zijn. Iets voorzichiger gezegd: het zijn beide beslissingen waar heel goede argumenten voor moeten zijn. De informatie over het gebruik van liederen in de gemeenten halen we uit een enquête die vorig jaar onder de gemeenten is gehouden. We zijn dankbaar voor het grote aantal gemeenten dat heeft gereageerd. We hebben van elk lied in de bundel gevraagd in hoeverre het gebruikt werd en de reakties op al die 782 liederen hebben we gebundeld, geteld en doorgerekend. Er bestaat een bekende uitspraak: er bestaan leugens, grote leugens en statistieken. Hiermee wordt bedoeld dat het omgaan met statistische gegevens uiterst behoedzaam moet gebeuren. Toch zullen we ons in dit artikel wagen aan enige in het oog springende resultaten.

We delen de liederen in in twee categorieën, namelijk:
a) liederen die nooit of zelden (maar moeizaam) gezongen worden.
b) liederen die zelden (maar gemakkelijk) tot vaak en graag gezongen worden.
Nu gaan we eens kijken hoeveel liederen door meer dan 50% van de gemeenten in categorie b moet worden geplaats, we kunnen voorzichtig zeggen dat een lied dan in de gemeenten functioneert. De aantallen die deze schifting oplevert, zijn geen reden tot gejuich.
Psalmen: 38 van de 150!!!!
L&G 1 t/m 200: 94 van de 201*
L&G 201 t/m 400: 78 van de 203*
L&G 401 t/m 480: 61 van de 81*
L&G 481 t/m 575: 96 van de 96 (incl. Wilhelmus)
Sup 1 t/m 50: 35 van de 51 (incl. Gezegend en gezonden)

Wensen

Wanneer we zonder meer alle liederen zouden verwijderen die hierbuiten vallen, zouden we slechts iets meer dan de helft van de liederen overhouden. Overigens leert dit resultaat ons hoe moeilijk het is het functioneren van een lied te voorspellen. De lage score van de Psalmen was helaas te verwachten. Hoopvol is het betrekkelijk grote aantal liederen uit het supplement dat blijkbaar gebruikt wordt. Een reden om te veronderstellen dat het supplement in een behoefte voorziet. We hebben ook gevraagd of er liederen op een andere melodie dan aangegeven worden gezongen. Dit bleek vaak het geval. De "oude Hervormde bundel" werd vaak genoemd, maar we kwamen ook een keer de melodie van "Zilverdraden tussen 't goud" tegen. In veel gemeenten is naast L&G de bundel Opwekking in gebruik. Tenslotte kregen we over veel liederen in de bundel opmerkingen die varieerden van het signaleren van drukfouten tot kritiek op tekst en/of melodie. We zijn blij met de signalen die we hier en daar krijgen van mensen die met ons meedenken. Er wordt gewezen op soorten van liederen die in de bundel ontbreken. Iemand vertelde dat hij een "lied van de barmhartige Samaritaan" miste. Anderen missen echte avondmaalsliederen. Zo zijn we intensief bezig met het werken aan een nieuwe versie van L&G in de wetenschap dat we onze kleine talenten inzetten voor een grote taak. Fouten zullen we zeker maken, maar we doen ons best. Naast alle technologische beslommeringen die deze mammoetklus met zich meebrengt, blijven we steeds voor ogen houden dat we bezig zijn met het meewerken aan een bundel die met recht de naam draagt: Lofzangen en Gebeden. Geen bundel die "goed in de markt ligt", geen liederen die "het goed doen" maar een bundel met liederen waarin onze Heer wordt lofgezongen en aanbeden.

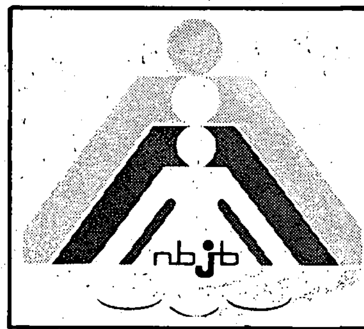
* Voor diegenen die graag rekenen en vinden dat er slechts 200 liederen bestaan tussen nummer 1 en nummer 200, merken we op dat er naast lied 20 ook lied 20a bestaat. Ook verderop in de bundel komen nog een aantal van deze "dubbelnummers" voor.

HET FEEST GAAT DOOR!

Onder dit motto hopen de Friese Baptisten elkaar op 23 april a.s. te ontmoeten in de Gereformeerde Zuiderkerk aan de Rienck Bockemakade te Sneek. Van 10.00 tot plm. 15.30 uur zullen we daar op een feestelijke manier bij elkaar kunnen zijn om te luisteren naar toespraken van ds. Kik uit Utrecht en ds. Helderop uit Workum. Het geheel zal worden opgeluisterd door zang van een groot Fries koor waarin zo'n 230 stemmen zullen klinken. Tevens is er medewerking van een muziekgroep uit Emmeloord.
Voor de kinderen wordt gezorgd. Zondagsschool wordt gehouden in de Baptisten kerk aan de Willem Lodewijkstraat en een crêche wordt georganiseerd in de Ger. kerk. Zo te zien een aantrekkelijk programma en we verwachten dan ook veel zusters en broeders op die ontmoetingsdag. En natuurlijk bent u daar óók bij!!
O ja, neemt u wel uw brood mee? Voor koffie wordt gezorgd.
Dus tot zaterdag, 23 april a.s. in Sneek!

de voorbereidingscommissie

Gesprek over ''Gerechtigheid, vrede en schepping'' is ook jeugdwerk...!

Nico Wever

Het kan bijna niemand zijn ontgaan, dat er in Nederland (en de rest van de wereld) de laatste tijd veel gepraat en geschreven wordt over het zgn. ''Conciliair proces'', waarmee aangeduid wordt dat Christenen over de hele wereld zich heel intensief willen bezighouden met de onderwerpen Gerechtigheid, Vrede en Heelheid van de Schepping.
Ook binnen de NBJB willen we meedoen aan dit gesprek en we hebben daarvoor het een en ander op een rij gezet.

''Geloven is zaak van hoofd, hart en handen''

''Geloven is leven'', zeggen we vaak bij de NBJB, of, ''geloven is een zaak van hoofd, hart en handen''. Het zijn als het ware de uitgangspunten voor al het werk, dat we binnen de NBJB doen. Toen we vanuit deze uitgangspunten nadachten over wat het Conciliair Proces wil, ontdekten we dat dit uitstekend zou passen binnen ons werk.

Wij allemaal hebben te maken met vrede, veraf en ook zo heel dichtbij, met gerechtigheid, vaak veraf maar echt ook heel dichtbij en met het behoud van de schepping. Vaak kunnen wij ons als mensen enorm druk maken over onvrede, ongerechtigheid en natuurvernieling of milieuvervuiling. En terecht. Maar, zou dit ook nog iets met ons geloof te maken kunnen hebben? Kortom; hebben we als gelovige eigenlijk niet een plicht ten aanzien van deze thematieken en hun onderlinge samenhang?

De NBJB heeft besloten een eigen plan op te stellen, waarbinnen we met het Conciliair Proces aan de gang gaan. Een werkgroep is benoemd en heeft inmiddels de eerste vergaderingen achter de rug, en daarmee ook de eerste plannen op tafel gekregen. Op dit moment wordt er hard gewerkt aan de realisatie van die plannen. Het zal dan ook niet lang meer duren of jeugdgroepen en ook zondagsscholen en clubs zullen een setje materiaal ontvangen, dat ideeën aandraagt om kinderen en jongeren bezig te laten zijn met vrede, gerechtigheid en het behoud van de schepping. Heel in het kort wil ik hier aangeven, waar wij voor de komende anderhalf jaar aan denken:

FASE I: plm. april-juni 1988
Een fase van bezinning en bewustwording. Nadenken en praten over vrede, gerechtigheid en het behoud van de schepping. Niet alleen binnen je eigen groep, maar ook binnen de gemeente, met andere kerken en misschien zelfs wel op gewestelijk nivo. En vooral: Wat is je eigen situatie t.a.v. deze zaken. Hoe sta *jij* t.o.v. vrede, gerechtigheid en behoud van de schepping.

FASE II: plm. september 1988-april 1989
Voortgaande bezinning en bewustwording.
Maar daarnaast, praktisch bezig zijn. Je daadwerkelijk inzetten voor vrede, gerechtigheid, behoud van de schepping. Dat betekent dienstbaar zijn en klussen opknappen voor een ander en misschien uiteindelijk ook voor jezelf.

FASE III: Een internationale aktiviteit
Er zijn momenteel wat informele kontakten met gereformeerden en hervormden om samen een jongeren-bouwprojekt te realiseren in Nicaragua. Het is mogelijk om daar op deze manier te helpen bij het bouwen van kerkjes voor de Nicaraguaanse Baptisten. Kortom: een groots plan. Te groot? De tijd zal het leren. Wanneer we samen ervan overtuigd zijn dat we een taak hebben op dit gebied, dan denk ik dat we ook deze fase tot realiteit kunnen maken.

Tot zover iets over onze plannen. We willen proberen om steeds in elke fase ook materiaal te kunnen aanleveren aan de hand waarvan gewerkt kan worden. Bovenal hopen we dat door de anderhalf jaar waarin we hiermee bezig zullen zijn we ons zullen realiseren hoe wij staan t.o.v. vrede, gerechtigheid en behoud van de schepping. Het is zo gemakkelijk om er over te praten, maar we moeten maar eens proberen om in gesprek te komen met ons zelf. Da's niet eenvoudig maar het lijkt me zeker de moeite waard.

Kader richtte een weekend-lang (op De Nieuwe Oorsprong) het oog op morgen

Jan Tielenburg

Tijdens het weekeinde van 11, 12 en 13 maart jl. is op ''de Nieuwe Oorsprong'' te St. Nicolaasga, een Kader-conferentie gehouden, met als thema ''Met het oog op morgen''. Behalve het gezellig samen-zijn, het elkaar leren kennen, was het doel vooral met elkaar te praten over het thema ''Vrede, gerechtigheid en behoud van de schepping''.
De deelnemers, 74 in getal, waren jonge mensen die aktief zijn in hun jeugdgroep, jeugdleiders van ''jeugd'' en ''tussenjeugd'' en kaderleden.

Vrijdagavond: Hoe
Hoe kon je elkaar beter leren kennen, elkaar herkennen? Maak een button, zet daar op je naam en teken, schrijf of maak daarbij iets dat betrekking op jezelf heeft.
Zo begonnen we. Verwarrend was het om daarna alle buttons in een doos te doen en ze daarna weer uit te delen. Zoek dan maar uit, welke button bij welke persoon hoort...
Het eerste deel van het thema was: ''Vrede''. Er werden drie gedichten aan ons getoond. Daarna werden er tien groepen gemaakt. De opdracht was: ''Welk gedicht spreekt je het meest aan en doe of maak iets van de letters VREDE''.
De eensgezindheid van de hele groep bleek wel uit het feit dat zeven van de tien groepen met de volgende verwerking kwamen:
Vriendschap
Rust
vErgeving
liefDe
toEkomst.
Nadat iedere groep zijn uitleg had gegeven besloot Nico dit onderdeel van de avond door een deel uit het boekje van Piet Stellinga te lezen. Het andere deel van de avond en nacht werd afgesloten met patat eten en gezellig samenzijn.
Wat was het voor velen toch te snel zaterdagmorgen! Met slaapdronken hoofden zaten we aan het ontbijt. Maar ook deze rust was snel voorbij. Zeker toen de korveeploeg bekend werd gemaakt. Het ochtendprogramma werd door Hans Pieket ingeleid. Onderwerp was:
''Gerechtigheid''.
De inleiding was Psalm 8, waarna ieder zijn of haar groep kon gaan opzoeken om te praten over een gedicht, een cartoon (de een z'n dood...) en twee stellingen. Veel jongelui herkenden zichzelf in het gedicht en er werd zelfs door een groep nog een toevoeging gemaakt. Uit dit alles bleek, dat men gehard wordt tegen de ellende om ons heen, zolang dat op een grote afstand gebeurt.
Na de evaluatie van dit deel, werd dit door de groepen uitgewerkt, door o.a. brieven te schrijven (Amnesty International), waarin je je betrokkenheid laat blijken voor de medemens, voor diegene die je niet kent. Een kabaretgroepje (laat ieder in zijn eigen waarde, en accepteer hem of haar zoals hij of zij is), een mimegroepje, een cartoon-groepje, een vrije verwerking-groepje en een gedichten/liedjes-groepje.
Hieruit bleek dat het moeilijk is om je naaste lief te hebben als jezelf in deze egoïstische wereld. Uit de enquête van de vrije verwerkingsgroep bleek, dat 75% van de jongeren bereid is om een of meer avonden per maand te besteden aan een schrijfgroep van Amnesty International. Het daadwerkelijke percentage was 3%, die aktief zijn in dit werk. Werk om voor het recht van een ander op te komen. Is dat niet een taak voor ons? Om ons meer voor dit werk in te zetten? In de Bijbel staat immers: ''Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf''. Vaak zeggen wij dan: geen tijd, geen zin. Maar het is toch een taak van ons. Laten wij ons er van bewust zijn, dat wij niet voor onszelf leven, maar ook voor de ander, ook voor de vrede en ook voor de natuur. Er zijn instanties genoeg, waarin wij ons bij aan kunnen sluiten om aktief bezig te zijn.
(wordt vervolgd)

STIEFOUDER ZIJN, dat moet je leren

Het kwam altijd voor in onze gemeenten: een weduwe of een weduwnaar die hertrouwde. Daarbij zijn in de laatste jaren dan gekomen de huwelijken van gescheidenen. Nieuwe relaties werden vrijwillig aangegaan door de ouders – stiefouders – en opgelegd aan kinderen – stiefkinderen.

Het aangaan van een huwelijk is áltijd een risico: je weet nooit vantevoren of het goed gaat. Dat geldt zeker ook voor een tweede huwelijk. Hoe je het ook bekijkt: de zegen van de Heer is absolute noodzaak. Maar dat sluit (mede)menselijk bemoeien en begeleiden niet uit.

Ploeger

Dat ook onze gemeenten in dezen een opdracht hebben, zal hopelijk in het volgende duidelijk worden. Er wordt over (stief)ouderschap en (stief)kinderschap tegenwoordig meer geschreven dan vroeger. Het blijkt namelijk zeer duidelijk dat het aangaan van een nieuwe relatie tussen een alleen achtergebleven ouder en een nieuwe partner niet altijd vlekkeloos, probleemloos verloopt. Soms is een kleine handreiking al voldoende om mensen over een hobbel heen te helpen.

Voorgeschiedenis
Ik herinner mij heel goed de uitspraak van een oude vrouw; ze was met vier kinderen achtergebleven na de dood van haar man. Na verloop van een paar jaar trouwde zij met een weduwnaar, die ook vier kinderen had. Samen kregen ze ook nog vier kinderen; twaalf in totaal dus. Haar uitspraak was: ik zei soms tegen mijn man: jouw kinderen hebben ruzie met mijn kinderen over onze kinderen
– Een haarscherpe vaststelling van een situatie zoals die zo vaak voorkomt.
Kinderen die een ouder door de dood of door een scheiding verloren hebben, hebben een voorgeschiedenis: hún voorgeschiedenis. Het is van uitermate groot belang voor de toekomst hoe láng die voorgeschiedenis geweest is, en hoe die verlopen is. Welke herinneringen draagt een kind mee aan de overleden ouder, aan de vertrokken vader of moeder? Hoe was de relatie tussen de ouders, hoe was de relatie van de overledene of vertrokkene met het achtergebleven kind?
Er is een groot verschil tussen grote kinderen en kleine kinderen. Des te langer een mens leeft, des te meer ervaringen, kennis en inzichten doet hij op. Die bepalen ook zijn visie op een nieuwe situatie. Grote(re) kinderen zullen de nieuwe vader of moeder veel meer vergelijken met de overleden vader of moeder dan kleine kinderen. In scheidingsgevallen ligt het soms (duidelijk) anders: als de herinneringen aan de vertrokkene alleen maar negatieve gevoelens oproepen, zal een kind zich eerder positief opstellen in zijn verwachtingen van de nieuwe vader of moeder.

Nogmaals: voorgeschiedenis
Ook de ouders hebben hun voorgeschiedenis: Hoe zijn de herinneringen aan de overleden of weggegane levensgezel? Wás die ander een levensgezel, of niet? Men heeft een aantal jaren het leven gedeeld (soms onder kwellingen!) met die ander, soms was het echt, een echt en waar feest.
Herinneringen kun je niet afleggen als kleding; ze blijven een mens begeleiden. Dat kan een dankbare zaak zijn. Maar het kan ook gevaarlijk worden. Vooral dan als er vergeleken wordt: mijn vrouw deed dat altijd zó, waarom doe jij dat anders? Of: mijn vorige man was wat attendheid betreft jou ver vooruit.
Je kunt natuurlijk het vergelijken nooit helemaal voorkomen. Zodra een mens bezig gaat met zijn nieuwe huwelijkssituatie te bekijken (te evalueren, zou je kunnen zeggen) wordt er vergeleken: men probeert plussen op te sporen, en ontdekt minnen.

aan elkaar wennen
Mensen die een voorgeschiedenis hebben, hebben altijd moeite om te wennen aan nieuwe situaties. Er zijn karakterverschillen, en die zullen steeds duidelijker worden als men elkaar beter leert kennen. Er zijn verschillen in interesses, in verwachtingen, in normen, in geloofsbeleving, die erkend en herkend, maar ook gehanteerd moeten worden. Men moet naar elkaar toegroeien; daarvoor is aanpassing en begrip nodig. En ook geduld. Als dat niet gebeurt, dan kunnen kleine alledaagse probleempjes en voorvalletjes uitgroeien tot conflicten (hetgeen trouwens ook in huwelijken zonder "stief"-situaties vaak voorkomt!).

Ook de kinderen moeten aan elkaar wennen. Ze hebben een bepaalde opvoeding gehad; er werden bepaalde idealen nagestreefd, men mocht bepaalde dingen en andere dingen mocht men niet. Nu komt er een nieuwe vader, een nieuwe moeder, en die is (veel) strenger, of (veel) toegeeflijker. Hoe ga je daar mee om? Hoe ga je om met je nieuwe broer(s) en zus(sen)?

Kritiek van de samenleving
Merkwaardig, maar ook huichelachtig, is vaak de houding van de omgeving jegens een "tweede" huwelijk. Hoe gaan ze om met elkaars kinderen? Hoe staat de vrouw, die nooit moeder was, tegenover de kinderen die ze met haar man krijgt, en hoe staat ze tegenover de eerste kinderen van haar man? Velen kwamen in een kramphouding terecht; een kramphouding die leidde tot onbillijkheid tegen de eigen kinderen, want o wee als men zou zeggen: ze trekt haar eigen kinderen voor!

Zorg dragen

Wie – als weduwe/weduwnaar – of als vrijgezel een relatie aangaat met een ander, die kinderen heeft, komt automatisch in een "stief"-positie. Dat wil zeggen: je neemt de zorg op je voor een kind, of de kinderen, van je partner uit een vorig huwelijk (of samenwoningsrelatie). Tegelijkertijd krijgen kinderen een stief-vader of stief-moeder.
Dát na de dood van een levensgezel of na een echtscheiding een nieuw gezin gevormd wordt, is normaal. Het één-ouder-gezin is – indien opgedrongen door dood of scheiding – niet door ieder te dragen. Het blijft immers altijd waar: het is niet goed dat de mens alleen is.
Het zwaartepunt blijft daarbij dunkt mij liggen bij het belang van de kinderen: zij zijn de kwetsbaarste partij. Daarbij is de relatie tussen man en vrouw van uitermate groot belang. Als ouders naar elkaar toegroeien, zullen kinderen een geloofwaardig voorbeeld hebben om ook naar elkaar toe te groeien. Dat neemt tijd, dat kost inspanning. En desalniettemin kunnen er spanningen optreden, kunnen er barsten en scheuren ontstaan.

Naast elkaar staan
Ook in onze gemeenten hebben we met dit soort situaties te maken. De gemeente kan aan dit soort situaties niet voorbijgaan. Ik bedoel: een gemeente moet oog hebben voor de nood van mensen die om de een of andere reden alleen zijn komen te staan. Een gemeente moet ook oog hebben voor mensen die een nieuwe relatie aangaan. En als in die nieuwe relatie spanningen ontstaan, dan zal een gemeente van gelovigen niet kunnen doen alsof haar dat niet aangaat.

Men kan niet van een voorganger verwachten dat hij persoonlijk deze zaken allemaal nagaat. Maar hij moet wel betrokken zijn bij deze gezinnen. Hij moet een antenne hebben voor de problemen waarmee deze mensen te maken hebben, of krijgen.
Wat mij zeer wezenlijk lijkt, is dat "stief"-gezinnen een goede relatie opbouwen met een "eerste" gezin: het ene echtpaar zal het andere echtpaar kunnen helpen, nabij zijn, er naast gaan staan. Maar evenzeer wenselijk is dat mensen in vergelijkbare situaties naast elkaar staan, naar elkaar luisteren, elkaar helpen.

Faalangst – overmoed
De angst, te zullen falen in de nieuwe relatie, is vaak griezelig groot. Zulk een angst kan verlammend werken. Maar de gedachte dat men het geweldig goed doet, kan evenzeer fataal zijn voor de nieuwe relatie.

Natuurlijk mogen we blijven steunen op de kracht van onze Heer en op de kracht

Lezers aan het woord

Wat heet evangelisch?

Reaktie op het artikel van br. J. Reiling in DC van 3 maart 1988
Titel *"Het woord evangelisch heeft twee betekenissen"*

Op de voorpagina van De Christen van 3 maart jl. snijdt br. Reiling opnieuw het thema "Wat heet evangelisch" aan. In de laatste alinea vraagt hij om een goed gesprek over deze vraag. Ik wil proberen een gespreksbijdrage te leveren. Niet door een stukje eigen gelijk te verdedigen, maar door een begripsverheldering.
Het woord evangelisch wordt op twee manieren gebruikt en heeft daardoor bijna twee betekenissen gekregen. Dat heb ik niet zo gewild, maar het blijkt dagelijks. Als we dit feit niet erkennen, zal het gesprek in spraakverwarring blijven steken.
De ene betekenis van evangelisch zou ik de ruime willen noemen. In ruime zin kun je heel het protestantse Christendom evangelisch noemen. Zo heeft Duitsland een "Evangelische Kirche". Binnen die kerk zijn enorm grote verschillen. Heel het protestantse Christendom beroept zich op het Evangelie van Jezus Christus. De andere betekenis is de beperkte. Het woord evangelisch wordt beperkt tot een deel van de Protestanten. Evangelisch wordt dan al snel een begrip wat bedoeld is om anderen uit te sluiten. Ik denk aan de Evangelische Omroep, de Evangelische Alliantie en het Evangelisch Beraad. De niet-evangelischen kunnen we dan bijvoorbeeld betitelen als vrijzinnigen, oekumenischen of historisch-kritischen. Voor sommigen zijn dat eretitels, voor anderen scheldwoorden.

Wanneer we inzien dat het woord evangelisch twee betekenissen heeft, komt de vraag op of het een bruikbaar woord is in het gesprek dat wij als Baptisten hoognodig met elkaar moeten voeren. Ik neem aan dat we elkaar wel willen toegeven dat we allemaal evangelisch zijn in de ruime zin. Tegelijk is onze Uniegemeenschap ernstig verdeeld. Evangelisch is onder ons een strijdwoord geworden door de naam Evangelisch Beraad. Deze naam suggereert dat niet alle Baptisten evangelisch zijn in de beperkte betekenis. Gezien dat wat evangelisch in beperkte zin meestal aanduidt, lijkt me dat een juiste konstatering. Maar het geeft het gesprek een toon van elkaar uitsluiten en etiketten plakken. Zo'n gesprek zal vastlopen.

Ik ga nog een stap verder met mijn bijdrage.
Wil ons gesprek, het zo nodige bezinningsproces, vrucht dragen, dan moet het niet gaan over etiketten maar over inhouden. Wat lezen we in de Bijbel over zaken als (bijvoorbeel!) samenwonen, de vrouw in de gemeente, de opdracht tot verkondiging en omgaan met deze aarde? Als we elkaar in dat gesprek niet ten diepste ontmoeten, ziet het er somber uit voor onze samenwerking. In een Unie vol pluraliteit of met modaliteiten geloof ik niet. Net zo min als het etiket Baptist onderlinge eenheid, achting en samenwerking garandeert, doet het etiket evangelisch dat.

Apeldoorn, Pieter J. Lalleman

BROEDERSCHAP VAN BAPTISTEN VOORGANGERS

Op DV 5 en 6 april zal de Broederschap van Baptistenvoorgangers bijeenkomen voor de jaarlijkse conferentie, die dit jaar staat in het teken van het 65 jarig jubileum. De plaats van samenkomst is "De Nieuwe Oorsprong" te Sint Nicolaasga. Het bestuur van de Broederschap hoopt dat vele voorgangers deze conferentie kunnen bijwonen en wenst u allen gezegende paasdagen toe.

ds A. v.d. Berg
Dordrecht

CONVENT VAN BAPTISTEN VOORGANGERS IN DE REGIO HOLLAND

Met 21 voorgangers is het convent van Baptisten voorgangers in de regio Holland een behoorlijk grote groep. Regelmatig worden er bijeenkomsten gehouden op de maandagmiddag. De plaats van samenkomst is al vele jaren de Triomfatorkapel te Alphen a/d Rijn alwaar ds H.G. Koekkoek behalve voorganger van de gemeente dus ook de gastheer is voor het convent. Overigens worden de bijeenkomsten zowel door de voorgangers als door hun echtgenoten bezocht. Tijdens de onlangs gehouden bijeenkomst heeft ds G.H.W. Pflaum een boeiende inleiding verzorgd over de verhouding tussen Israël en de Kerk. De eerst komende bijeenkomst van het convent is DV op maandag 30 mei om 12.30 uur in de Triomfatorkapel. Ds H.G. Koekkoek zal dan een inleiding verzorgen met als thema "Wanneer is er sprake van de dood?". Na de zomervakantie hoopt het convent op DV maandag 5 september bijeen te komen te Alphen a/d Rijn. Ds W. Tamboer uit Hoofddorp zal dan een inleiding verzorgen met als thema: "De opbouw van nieuw werk". Mede namens de voorzitter ds C. de Jong en de penningmeester ds H.G. Koekkoek wens ik u gezegende paasdagen toe.

ds A. v.d. Berg
Dordrecht

van het gebed. Maar de kracht van een goede gemeenschap mogen we zeer zeker ook onderkennen.
We zullen daarbij immer voor ogen moeten houden dat het gaat om het welzijn van een man en een vrouw, maar ook om het welzijn van kinderen. In hun weerloosheid kunnen ze soms weerbarstig worden, en problemen geven. Maar hen te leiden op een goede weg is een zaak waaraan een gemeente van Jezusvolgelingen niet voorbij kan gaan.

Over Bekende Nederlanders

Hoort u bij de Bekende Nederlanders? Vast niet. Dat is dan jammer, want Bekend Nederlander zijn lijkt toch zó leuk. Althans, als je kijkt waar veel tv-programma's over gaan. Bijna iedere zichzelf respekterende Bekende Nederlander heeft een eigen praat- of spelprogramma waarin hij of zij ándere Bekende Nederlanders ontmoet. Het is een wereld op zich geworden.
Bladen die ons de laatste geheimen meedelen over deze lieden, verkopen prima. Of degenen over wie ze gaan met die verhalen zo blij zijn, is een andere vraag. Waarom vermoeien zoveel Nederlanders zich met roddelbladen? En waarom is iemand van de tv leuker dan een "gewoon" mens?
Een enkele keer zie ik één van de hierboven bedoelde amusementsprogramma's. Ik kan me nooit aan de indruk onttrekken dat de meeste Beroemdheden zichzélf zo leuk vinden. Velen komen zo onecht en "opgeklopt" over. Maar "Nederland" hangt braaf aan de buis.
Het zou leuk en zinvol zijn eens van gedachten te wisselen over ándere vormen van ontspanning.
Je kunt aan kinderen merken of ze thuis alleen tv kijken of kreatieve dingen doen. Voor mijn vroegere buurkinderen was het iets totaal nieuws en daardoor iets heel boeiends om te zingen bij mijn orgel.
De tv is gemakkelijke ontspanning. Alles op zijn tijd; ook dát heb je weleens nodig. Ándere dingen zijn echter misschien nog wel veel leuker. Misschien zijn sommige ónbekende Nederlanders ook wel veel leuker dan Bekénde Nederlanders, en dus ook veel leuker om gezellige uren mee door te brengen. Misschien...? Ik weet het eigenlijk bíjna zeker!

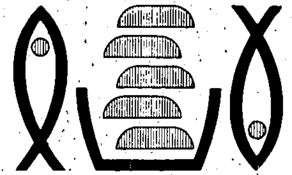
H.L.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs f 46,- per jaar; buitenland f 64,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelincklaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

"Wentel uw weg op de Heer en Hij zal het maken" psalm 37 vers 5.

Met deze tekst zijn onze ouders c.q. grootouders
S.A. WIJCHERS en G. WIJCHERS-NOORDIJK 40 jaar onderweg geweest.
8 april 1948 - 8 april 1988
Voor correspondentie:
Weddersweg 33
9699 RB VRIESCHELOO

Hiermede willen wij allen heel hartelijk danken voor de felicitatie's bloemen en cado's die wij mochten ontvangen ter gelegenheid van ons 60 jarig huwelijk, velen waren van verre gekomen om dit heugelijk gebeuren met ons te vieren.
Wij danken daarvoor onze Hemelse Vader.
H.J. Hollé
A. Hollé-de Jong

In het geloof in haar Heer en Heiland is van ons heengegaan
zuster Lammertje Gaarkeuken-Kleinjan
geboren 15-05-1902
Overleden 20-03-1988
Baptistengemeente 's-Gravenhage

"Veilig in Jezus' armen...."
Na een langdurige ziekte heeft de Here tot Zich genomen broeder
FRANS LOURENS
op de leeftijd van bijna 29 jaar
echtgenoot van zr. A. Lourens-de Vries en vader van Detina en Anita.
24 februari 1988.
Baptistengemeente Dokkum.

Openbaring 21:5:
"En Hij, die op de troon gezeten is, zeide: Zie, Ik maak alle dingen nieuw".
In Jezus ontslapen, Zijn kind, onze broeder,
GERRIT BREIDER
op de leeftijd van 76 jaar.
13 maart 1988
Baptistengemeente Stadskanaal-zuid

mededelingen

Penningmeester van de baptistengemeente te Kollumerzwaag is geworden br. K. Poppe, Camstrastraat 12, 9104 HC Damwoude, tel. 05111-2218

Br. J.H. Stukker, voorganger van de baptistengemeente te Stavoren woont per 1 april op het adres, Voorstraat 81, 8715 HX STAVOREN, tel. 05149-1229

De juiste naam van de penningmeester van de baptistengemeente Arnhem-Zuid is br. R.W. Trip.

Per 1 april a.s. is penningmeester van de baptistengemeente Almelo Geraniumstraat, br. G.J. Vandongen, Beethovenlaan 254, 7442 HZ Nijverdal, tel. 05486-14033.

NOORD EN ZUID – RIJKDOM EN ARMOEDE

De gevaren voor de samenleving liggen niet meer in de oost-westverhoudingen, maar in de noord-zuidverhoudingen.
Wat zijn de verschillen tussen noord en zuid? Het zijn de verschillen tussen rijkdom en armoede.
Het noorden is rijk aan kennis, knowhow. Kennis is macht. Verspreiding van kennis is verspreiding van macht. Het is daarmee als met een fabelachtig grote erfenis: als één man die ontvangt, blijft de macht geconcentreerd. Als duizenden de erfenis onder elkaar verdelen, is *de machtsconcentratie verdwenen*, en ook de machtsmogelijkheid. Verspreiding van kennis beduidt voor het noorden: afstand doen van macht.
Het noorden is rijk aan macht, vanwege de kennis. Ook vanwege de opeenhoping van kapitaal. Kapitaal is hier te verstaan als de som van productiemiddelen, arbeidskracht, grondstoffenbeheer. Het noorden is rijk aan machtsmiddelen. Wij hebben de kernbommen. Wij hebben zee- en luchtvloten. Wij hebben machines en computers: onze vissersboten kunnen de kustwateren van Afrika in een mum van tijd leegzuigen!

Zending is ook: het overdragen van kennis, macht en machtsmiddelen aan de mensen in het zuiden.
Kennis: hoe kun je beter vissen, betere huizen bouwen, beter de grond bewerken?
Macht: dé anderen de mogelijkheid geven de eigen zaken te behartigen, de eigen cultuur te bewaren, de eigen doelstellingen na te streven.
Machtsmiddelen: je huivert uiteraard om het te zeggen, maar waarom ook eigenlijk? Als "het zuiden" óók kernwapens zou hebben, zou dan de genegenheid van het noorden om soepeler te handelen met het zuiden, niet toenemen? Om maar één ding te noemen.

Ook deze dingen zullen ter sprake komen als we praten over het behoud van de schepping. Vooral: als we als christenen praten over naastenliefde en eerbied voor het leven.
Ploeger

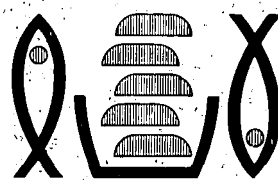
BEROEPINGSWERK

Aangenomen naar Alblasserdam, in deeltijd: br. A. van de Wetering te Alkmaar.
Aangenomen naar Vroomshoop: br. J. Bouritius te IJmuiden.

103e jaargang nummer 14 - 7 april 1988

dc

De Christen
Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

NA PASEN

Hetty Lalleman

Als ik dit schrijf, is het vóór Goede Vrijdag en Pasen. U leest het daarná.
Hoe gaat een gelovige verder na deze dagen? Hoe beïnvloeden Goede Vrijdag en Pasen het gewone leven, dat na de feestdagen verdergaat?
Daarover dacht ik na en ik wil u enkele gedachten doorgeven.
Met deze vragen zijn we ons hele leven bezig. Het zijn geen filosofische vragen waarover je op afstand redeneert, maar konkrete vragen voor je leven als gelovige.
Op Goede Vrijdag en Pasen is het meest ingrijpende in de wereldgeschiedenis gebeurd wat er kon gebeuren. Het kruis en de opstanding van Jezus Christus vormen een keerpunt in de geschiedenis. God heeft in Christus de wereld met Zichzelf verzoend. De duivel is in principe overwonnen. Mensen worden ingeschakeld om dat te verkondigen. Wie in zijn eigen leven deze dingen heeft ervaren, weet hoe ingrijpend ze je leven en je kijk op allerlei zaken veranderen.
We leven vanuit geloof, hoop en liefde. Vooral aan hoop denk ik bij Pasen. De dood heeft niet het laatste woord. Ook niet ons falen, onze zonden, onze vervreemding van God. Christus heeft de overwinning behaald op dit alles. Van nu af aan mogen we ervan overtuigd zijn dat "er is hoop" geen loze kreet is. Er is écht hoop, voor ons leven en voor de wereld.

Ik denk nog aan iets heel anders in verband met Goede Vrijdag en Pasen. De Here Jezus sprak de woorden: "Het is volbracht." Die woorden zijn van verstrekkende betekenis en ik kan er niet álles over zeggen. Wat mij in het verleden getroffen heeft is dat het allemaal zonder ons is volbracht. Aan het kruis en op die paasmorgen zijn de meest wezenlijke dingen gebeurd in de verhouding tussen God en de wereld, maar zónder ons. Wij begrijpen ook niet echt wat daar is gebeurd. Dat kúnnen we niet en dat hóeven we niet.
Wij hebben dus niets bijgedragen tot onze verzoening. En dát feit is van wezenlijk belang. Alle initiatief ligt aan Gods kant. Het volbrengen van Gods plan is een zaak tussen de Vader en de Zoon, waarbij wij niets hebben ingebracht. En juist daardoor is de verzoening volkomen.
Het is goed je steeds te realiseren dat de verzoening niet van ons afhangt. Je moet er wel ántwoord op geven als mens, in je woorden en je daden, maar dáárdoor word je niet verzoend en kun je de wéreld niet verzoenen. Dat is ál gebeurd.
Je hele leven wordt daardoor verlost van een kramp, namelijk de kramp van de gedachte: alles hangt van mij af. Ik moet werken en aktie voeren. Ik moet mijn best doen en veranderen.
Om mij heen zie ik – zeer globaal beschreven – dikwijls twee soorten mensen: aktieve en passieve, producerende en konsumerende mensen. Ik heb het hier over gelovigen. De ene helft voelt zich altijd aangesproken bij elke oproep iets te doen, de andere helft bijna nooit.
Die eerste groep mág, nadenkend over kruis en opstanding, weten: het is al volbracht, zonder mijn aandeel. Dat geeft ontspanning. Het meest wezenlijke in de geschiedenis ligt al achter ons, dat hoef ik dus niet meer te produceren in mijn leven. Ik mag leven als een vrolijk mens ná Pasen.
Deze groep mag misschien wel méér tijd nemen voor stilte en rust in de buurt van de Heer.
De tweede groep zou meer moeten nadenken over de reakties op de Opstanding: wéten dat Jezus is opgestaan betekent ánderen daarover vertellen. Als gelovigen ná Pinksteren hebben we daarvoor de kracht van de Heilige Geest ontvangen.

Leven na Pasen – bevrijd leven vol hoop.

DEZE WEEK

Bij het heengaan van Gerhard Claas

H. Ploeger

Gerhard Claas was secretaris-generaal van de Baptisten Wereld Alliantie en werd tijdens zijn werk op 21 maart door een verkeersongeluk in Californië uit dit leven weggerukt, op de leeftijd van 59 jaar.
Onze eerste ontmoeting vond plaats op 20 september 1950, toen drie jonge nederlandse baptisten – J.H. Blenkers, B. Posthumus en H. Ploeger – hun opleiding tot voorganger begonnen aan het seminarie van de duitse baptisten in Hamburg. Gerhard Claas was daar reeds een jaar bezig. Stevig gebouwd, vriendelijk, begrijpend, veel eerder een praktisch ingesteld mens, die graag werkte onder jonge en oudere mensen; hij was een gemeenschapsmens, en is daardoor geworden en gebleven een gemeente-man. Zijn vierde studiejaar bracht hij in Rüschlikon door, en verwierf zich daarmee een kennis van de engelse taal die hem later zo zeer te stade zou komen.
In juni 1953 waren we afgestudeerd; Gerhard Claas ging naar Düsseldorf; anderen naar elders. Reeds enkele jaren later werd Gerhard Claas leider van het jeugdwerk van de duitse bond van baptisten gemeenten. Zijn studievrienden Siegfried Kerstan en Manfred Otto kregen in andere takken van jeugdwerk eveneens een taak. Zo'n dertig jaar was dit driemanschap onafscheidelijk. Gerhard werd later algemeen secretaris van de duitse bond, Manfred Otto Bundesdirektor. Toen Claas secretaris van de Europese Baptisten Federatie werd, volgde Kerstan hem op als algemeen-secretaris. Als EBF-secretaris bezocht Gerhard Claas alle europese landen, bemoedigde overal de gemeenten, en bezocht in de oostblok-landen vele ministeries voor godsdienstzaken om voor de gemeenten aldaar toestemming te verkrijgen voor de bouw van kerken en de uitbouw van de seminaries. Door zijn activiteiten kreeg Billy Graham toestemming voor een evangelisatiecampagne in Polen.
Claas werd in 1980 secretaris-generaal van de Baptisten Wereld Alliantie. Voor deze taak had hij geen ambitie, wel de vereiste bekwaamheden. Ook in dát werk bleef hij bij voorkeur de prediker van de blijde boodschap; de bouwer van de gemeente van Jezus Christus; de man die werkelijk moed vatte als hij de zusters en broeders zag. Hij was een hartelijk mens, gezegend met vele gaven, die hij in dienst stelde van zijn Heiland en de gemeenten, en die daarom sporen heeft nagelaten. "Al wat gedaan wordt uit liefde tot Jezus, dát houdt zijn waarde en zal blijven bestaan".

Ons meeleven gaat uit naar zijn vrouw Irmgard en hun kinderen. Moge onze Heer hun Zijn troost doen ervaren. Wij vatten het niet; maar geloven: God vergist zich niet.

Zij hadden alleen maar geld, anders niets

Ik heb het over de zogenaamde rijke dwaas. Zijn verhaal staat – als verhaal – in Lucas 12:13-21. Boer van beroep, wist hij van wanten. Rijk was de oogst, die hij binnenhaalde. Te klein waren de schuren die hij daarvoor beschikbaar had. Uit de spaargelden van voorgaande vette jaren besloot hij tot een forse ingreep: afbreken de bestaande, te kleine schuren en vervangen door nieuwe, grotere. Zo leg je de grondslag voor voortzetting van je welstand, voor het zoveelste miljoen op de bankrekening. Verstandig of niet?
Natuurlijk, verstandig was dat wel. Maar het vervreemde hem op een merkwaardige wijze van het leven. Van de medemensen. Hij dacht alleen aan zichzelf, aan zijn leven, aan zijn ziel, zijn plezier, zijn zekerheden. Wie alleen maar geld heeft, is een arm mens, een zeer arm mens.

Er loopt er nog een in het evangelie van Lucas, ook zijn verhaal is boeiend. Het was een man, die zijn rijkdom niet op de bank liet staan, maar er van genoot. Hij ging gekleed in purper, een zeer dure stof. In fijn linnen, en dat was ook al geen goedkope grondstof voor kleren. Hij hield elke dag schitterend feest (Lc. 16:19-31) en dan wil je geld wel weg.
Bij zijn voordeur lag een man, Lazarus. Die was er beroerd aan toe. Hij zat onder de zweren, waardoor weten we niet. Hij kon niet in zijn levensonderhoud voorzien, lag te wachten op "het overschot van een losbandig leven" (dat kun je inderdaad wel zeggen): En die rijke man, die kon zo te zeggen zijn benen breken over Lazarus als hij na een roesvolle nacht een luchtje ging scheppen (de stank van Lazarus vergalde zijn plezier!).

Twee mensen die geld hadden, en anders niets. En die daarom ongemeen arm waren. Want wie alleen geld heeft, is arm, onbeschrijfelijk arm. We leven in een wereld waarin de tegenstellingen tussen armen en rijken steeds groter worden. Ook in ons land. Allerlei overheidsmaatregelen bevorderen de vergroting van de tegenstellingen. De solidariteit is ver te zoeken, en wordt ook ver van het bed gehouden.

Vanuit Gods Woord moeten we zeggen: hoe rijk een mens ook aan aardse goederen mag worden, als hij alleen maar materiële rijkdom heeft, is hij straatarm.
Jezus Christus wees op het betrekkelijke van rijkdom in beide vermelde gelijkenissen. In de bergrede vinden we Zijn woord aldus: Verzamelt u geen schatten op aarde, waar mot en roest ze ontoonbaar maakt en waar dieven inbreken en stelen (Mt. 6:19). Welke bevolkingsgroepen Jezus op het oog had, is niet exact vast te stellen; in ieder geval geldt zijn waarschuwing ieder mens, en niemand in het bijzonder. Of het moesten al de priesters van de Kajafas-clan zijn: zij maakten met hun handel de tempel tot een rovershol (Mt. 21:12).

Daarmee, met dit alles, is niet gezegd dat we als mensen, als gelovigen, persoonlijk bezit en persoonlijk eigendom niet mogen waarderen. Een dak boven je hoofd, vervoermogelijkheden, ontspanningsmogelijkheden, kinderen kunnen laten leren, het is allemaal van belang; het behoort allemaal tot de vreugden van het leven. Maar als het tenslotte alleen dáárom gaat, als de betekenis en de waarde

RUBRIEK "EVEN NADENKEN MET..."
Voor de rubriek Even nadenken met... werd deze week geen kopij ontvangen.

Bijbel

OMGEKEERD VOOROORDEEL

J. Reiling

Is er wel iemand die helemaal vrij is van vooroordelen? Het is een oud ideaal maar is het ooit ergens in vervulling gegaan? Of is het zo dat wij er niet alleen zonder zijn maar er ook niet zonder kunnen?

Eta Linnemann

Deze gedachten kwamen bij mij op bij het lezen van het boek van dr. Eta Linnemann, „Wetenschap of vooroordeel?, het fiasco van de historisch-kritische bijbelwetenschap, verschenen bij Kok in Kampen. De schrijfster heeft in evangelische kringen bekendheid gekregen doordat zij in enkele universiteitssteden in ons land lezingen heeft gehouden over hetzelfde onderwerp. In haar vaderland was zij bekend geworden doordat zij tien jaar geleden als hoogleraar in het Nieuwe Testament aan de universiteit van Marburg aftrad en haar wetenschappelijke publicaties herriep. In dit boek rekent zij met haar eigen, wetenschappelijk verleden af en geeft een proeve van een alternatief voor de universiteit. In het woord vooraf van drs M.J. Paul wordt zelfs beloofd dat zij "schetst hoe een bijbelgetrouwde wetenschapsbeoefening er in principe zou kunnen uitzien". Vooral dit laatste wekt verwachtingen want kritiek op welke wetenschappelijke methode dan ook is niet moeilijk; de vraag is maar hoe het dan wel moet. Dat geldt ook voor de bijbelwetenschap.

Heidens

Het eerste deel van het boek is gewijd aan de universiteit. Deze eerbiedwaardige instelling is echter in onze cultuur vanaf het allereerste begin een heidens instituut, althans volgens dr. Linnemann. Ik ga daar verder niet op in want het is het zwakste deel van het boek. Het is niet goed onderbouwd en het bevat menig onjuist oordeel. Van meer belang zijn de uiteenzettingen die een alternatief voor de wetenschappelijke theologie beloven te bieden.

Totaalvorming

In de plaats van de universitaire opleidingen moet er een christelijke academische opleiding komen die zich van de universiteit en haar tradities bewust afkeert. Het denken moet op Gods Woord zijn gebaseerd. De bijbel is het noodzakelijke denkkader. Dat zijn veelbelovende zinnen en met spanning zien we de uitwerking daarvan tegemoet.

In de eerste plaats moet zo'n opleiding plaatsvinden in een verplicht gemeenschappelijk leven. De studenten moeten verplicht worden om in een leefcentrum van de school te wonen "om een totale vorming mogelijk te maken". Wetenschappelijke studie is niet alleen disciplinering maar ook reglementering van het denken.

Dit zijn termen die mij eerder aan een militaire academie doen denken dan aan een evangelische faculteit. Zoiets kan alleen lukken in een autoritaire samenleving en zo'n samenleving kweekt geen zelfstandig denkende en gelovige leiders maar napraters. Misschien is zoiets mogelijk in Indonesië of in Duitsland – ik betwijfel ook dat – maar in ons eigengereide landje zie ik niet dat dit kans van slagen heeft. Wat ik er in proef is de typisch duitse verhouding tussen professoren en studenten die nog vaak zeer autoritair is, de goeden niet te na gesproken natuurlijk.

Bijbelse leer

Maar dit gaat alleen nog maar over de vorm en de stijl van het onderwijs. Belangrijker is de inhoud die zo'n opleiding moet hebben. Het onderwijs moet op Gods Woord zijn gebaseerd, luidt het uitgangspunt. Daar zal ieder graag mee instemmen. Maar het is hier net als Paulus en zijn opvolgers in Corinthe. Het fundament is gelegd, Jezus Christus, en ieder moet erop toezien hoe hij daarop bouwt. Dat geldt ook hier. Welk onderwijs moet op het Woord zijn gebaseerd?

Dat moet een systematische bijbelse leer zijn, lezen we enkele keren. Tegen die stelling zal alweer niemand bezwaren hebben die vanuit de bijbel wil leven en denken. Waar het op aankomt is hoe zo'n bijbelse leer tot stand komt. Daarover worden wij echter niet verder ingelicht. Het zal de geleerde schrijfster zeker niet onbekend zijn dat het bij het verwoorden van de bijbelse leer vooral aankomt op de ordening van het bijbelse gegeven volgens een bepaalde methode of systeem. De gegevens moeten in kaart worden gebracht en de eigenlijke theologische beslissingen vallen bij de keuze van de middelen waarmee dat gebeurt. Zolang dat niet wordt aangegeven is het woord bijbelse leer leeg. Het blijft in dit boek ook leeg.

Historisch

Bovendien kan ook dr. Linnemann niet heen om het feit dat de bijbel een verzameling boeken uit oude tijden is, geschreven in oude talen en spelend in oude samenlevingen. Voor de bestudering van de bijbel kunnen we niet zonder de hulpmiddelen van de geschiedenis en de taalwetenschap. Men kan de historisch-kritische methode afwijzen maar zonder historische methode gaat het echt niet. Dat wil zij dan ook niet: de bijbeltalen en de oude geschiedenis moeten bestudeerd worden. Maar dat is geen studie zonder consequenties. Wie de bijbel bestudeert vanuit het oogpunt van de geschiedenis, komt voor een heleboel vragen te staan waarop het antwoord niet zo eenvoudig is. Men kan wel menen dat er geen problemen zijn als we de bijbel maar aanvaarden als Gods Woord maar dat is minder dan een halve waarheid. Gelukkig is de bijbel van onze studie niet afhankelijk maar werkt met eigen kracht in de harten van mensen. Maar als er op de bijbel gestudeerd wordt, komen we ook moeilijke problemen tegen.

Vijandbeeld

In de betoogtrant van dr. Linnemann speelt het beeld dat zij heeft van de universiteit een grote rol. Telkens weer komt naar voren dat de studenten doordrongen moeten worden van de gevaren die hen op de universiteiten bedreigen. Het heeft er veel van dat de universiteiten moeten dienen als het onmisbare vijandbeeld waartegen gestreden moet worden. Het is in de geschiedenis van de mensheid een bekend verschijnsel: om jezelf te blijven moet je je van anderen onderscheiden; naarmate je je meer bedreigd voelt, wordt het beeld van de anderen zwarter. Het is bekend dat dat zwarte beeld een vooroordeel is en vaak niet berust op werkelijke kennis van de anderen.

Wat het lezen van dit boek tot een verdrietige zaak maakt is dit vijandbeeld en het zwart-wit-denken dat daar onlosmakelijk mee is verbonden. Ik kan dat in het Nieuwe Testament bij Jezus en Paulus ook niet terugvinden. Het vroegere vooroordeel van dr. Linnemann is in zijn tegendeel verkeerd. Maar een vooroordeel is het gebleven.

Met vooroordelen is de zaak van Gods Woord niet gediend. Wel met helder inzicht en fijngevoeligheid om te onderscheiden waar het op aankomt.

---

van je leven alleen maar afgelezen kan worden aan de zes- of zevencijferige bedragen op je bankrekening(en), dán ben je arm. Straatarm. Beklagenswaardig arm.

Liefde tot God, en liefde tot mensen, zich uitend in meeleven en offervaardigheid, dát is rijkdom, die blijft; dát zijn schatten die niet vergaan.

Ploeger

DE VRUCHTBARE VROUW ALS BELOFTE

maar over de juiste gezinsgrootte wordt nergens gesproken

H. Ploeger

Toen ds. T.R. Malthus (1766-1834) in Engeland zijn visie gaf op het bevolkingsvraagstuk, deed hij dat als reactie op een boek dat stelde: als de rede tot overwinning komt, zullen de mensen minder kinderen verwekken. M.a.w.: als de mensen verstandig zijn, beperken ze zich in hun voortplantingsarbeid. Malthus beweerde echter: als de welvaart toeneemt, zal het aantal geboorten toenemen. Dat zal echter rampzalige gevolgen hebben, omdat de bevolkingstoeneming sneller zal verlopen dan de goederenvoortbrenging. Dát zal er echter weer toe leiden dat het aantal geboorten daalt, òf dat een kleiner aantal levend geborenen in leven zal blijven. Zodat de economische leefmogelijkheden tenslotte de gezinsgrootte zal bepalen.

Malthus kwam daarom tot dit advies: trouw laat, en beperk u in de beoefening van de geslachtsgemeenschap, zodat ge niet meer dan 2 à 3 kinderen krijgt, en te verzorgen hebt.

Vervijfvoudigd

Men heeft uitgerekend dat de wereldbevolking aan het begin van de 19e eeuw ongeveer één miljard mensen omvatte. Nu zijn dat er vijf miljard. Slechts een derde deel van deze wereldbevolking leeft in redelijke omstandigheden, zowel wat woonmogelijkheden als voedselvoorziening aangaat. De kindersterfte is in zogenaamde ontwikkelingslanden onaanvaardbaar hoog, maar niettemin lager dan in voorgaande eeuwen. Betere medische voorzieningen hebben overal hun goede sporen nagelaten. Maar wat baat het als een kind niet doodgaat aan mazelen, maar wel sterft van de honger?
Men spreekt van een bevolkingsexplosie. Men spreekt van overbevolking. Men spreekt van een ramp die de mensheid bedreigt. Niemand weet precies hoeveel inwoners steden als Mexico-Stad, Sao Paulo en Cairo hebben. Wel weet ieder dat aan de randen van de grote steden miljoenen mensen in de meest-erbarmelijke omstandigheden leven. En ieder weet ook,d at "het rad der geboorte" (Jac. 3:6) ook dáár doordraait. De wereldbevolking neemt momenteel per jaar toe met 80 miljoen mensen (dus zo ongeveer de bevolking van Nederland en Westduitsland samen).

Ingrijpende maatregelen

Bekend is dat de chinese regering vérgaande maatregelen heeft afgekondigd om de bevolkingsgroei af te remmen. Straf op meer dan 2 geboorten per gezin, is natuurlijk niet niks. Andere regeringen bevorderen het gebruik van zwangerschap-voorkomende middelen: b.v. gratis verstrekking van "de pil" en sterilisatie. Daarbij valt op, dat een beroep op de mensen om later te trouwen en zich te beheersen in de voortplantingsdrift, nauwelijks gehoord wordt. Men heeft wel ingezien dat zulk een beroep geen weerklank vindt. In ons land daalt de leeftijd waarop voor de eerste keer seksuele gemeenschap beoefend wordt, steeds meer (niet dat het aantal vroege huwelijken of samenwoningen) daardoor stijgt.

Opdracht

De opdracht tot vruchtbaarheid, tot vermenigvuldiging, werd allereerst aan de dieren gegeven, Gen. 1:22. Dat moet opgevat worden als een zegenspreuk, die de Schepper uitsprak over Zijn schepselen. Hijzelf heeft ieder dier naar zijn aard geschapen. daartoe behoort ook de voortplantingsdrift. Juist in het dierenrijk zien wij echter een paar opmerkelijke verschijnselen:

1. de voorplantingsdrift is periodiek: de bronsttijd van de herten ligt in het najaar, en "in mei legt elk vogeltje een ei";
2. op een voor ons onnaspeurlijke wijze reageert een dier op de leefmogelijkheden: als er weinig prooidieren zijn, blijven de "gezinnen" van de roofdieren klein (dat gaat vaak in golfbewegingen). Dit reageren is in de dieren "ingebouwd"; het behoort tot "de aard" van de dieren.

Ook tot de mensen werd gezegd: weest vruchtbaar en wordt talrijk, Gen. 1:28. Deze opdracht gaat gepaard met de aanwijzing van de doelstelling: vervult de aarde en onderwerpt haar, heerst over de dieren.
Vanaf het eerste begin was de dood de begeleider van elke geboorte en elke geborene. Oorlogen, stammentwisten, hongersnoden en natuurrampen eisten het leven van velen, van ontelbaar velen. wilde men de bevolking op peil houden, dan moesten er wel veel geboorten plaatsvinden. Daar zat echter nog iets anders aan vast: een stam, die kleiner werd, een land dat steeds minder mensen telde, werd een prooi voor vijanden. Wilde men zijn macht behouden, dan was het geraden de bevolking op peil te houden. Bevolkingsuitbreiding betekende derhalve ook machtsuitbreiding. Farao had dat door: toen Israel's vrouwen een grotere vruchtbaarheid hadden dan de egyptische, werd Israel een bedreiging voor Egypte. Vandaar de bevolen moord op nieuwgeborenen (Ex. 1).

Individueel

Wat voor een stam, een volk gold, gold ook voor de individuele man. Een vruchtbare vrouw betekende macht, en ook: verzorging in de ouderdom. Een woord van belofte als "uw vrouw zal zijn als een vruchtbare wijnstok" (Ps. 128:3) klonk een jood als muziek in de oren. Maar hoeveel kinderen een vrouw minimaal moest baren om als "vruchtbare vrouw" gekwalificeerd te worden, wordt nergens gezegd. We vinden daarover nergens gegevens. Wél is duidelijk, dat een vrouw tijdens de zoogperiode òfwel door haar man met rust werd gelaten, òfwel onvruchtbaar was. Een zoogperiode duurde ongeveer drie jaren. Het aantal zwangerschappen werd daardoor beperkt.

Het nieuwe testament

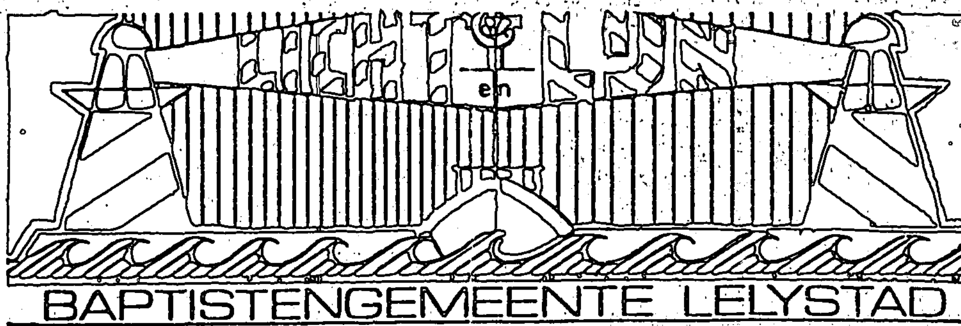
Daarin vinden we geen lofprijzing op "de vruchtbare vrouw". Maria, de moeder van Jezus, heeft minimaal zeven kinderen ter wereld gebracht (Marc. 6:3); de katholieken zijn dit niet met ons eens.
Jezus Christus heeft de zogende en zwangere vrouwen beklaagd, die in de tijden van oorlog, geweld en vervolging te lijden zullen hebben, Mt. 24:19. Over de vrouwen van Jeruzalem, de stad die verwoest zou worden, sprak Hij uit: Zalig de onvruchtbaren, en de schoot die niet heeft gebaard, en de borsten die niet hebben gezoogd, Lc. 23:29.

Eigen verantwoordelijkheid

De grootte van een gezin is nergens voorgeschreven. Verstandelijke overwegingen spelen een grote rol. Waarom zou dat niet mogen? De resultaten van verstandelijke overwegingen kunnen verschillend beoordeeld worden. Ook geloofsoverwegingen spelen bij volgelingen van Jezus Christus een rol. Maar die kunnen ook niet door anderen beoordeeld worden. En wat de toeneming van de wereldbevolking aangaat: Geen enkele overheid mag ouders hun verantwoordelijkheid ontnemen. Gedwongen toediening van welke soort pillen ook, en gedwongen sterilisatie, moeten strikt worden afgewezen: ze vormen een aantasting van het mens-zijn.

ALTERNATIEF ADOPTIEPLAN

Alternatief Adoptieplan is een samenwerkingsverband vanuit de Nederlandse protestantse kerken, dat samenwerkt met de Stichting Oecumenische hulp, de S.O.H.
In tegenstelling tot andere adoptieinstellingen adopteert het Alternatief Adoptieplan geen afzonderlijke kinderen, doch een hele gemeenschap waar kinderen in de arme landen in de knel komen. Kinderen die voor een mager loontje soms ontzaglijk hard en lang moeten werken, bijvoorbeeld. De hulp gaat via lokale organisaties; kerken, als die er zijn, doch ook niet-kerkelijke organisaties. "Mensen in de Derde Wereld nemen hun lot in eigen hand en zetten zich in voor de kinderen in hun omgeving", zegt de folder van het Alternatief Adoptieplan, die verkrijgbaar is via Postbus 13350, 3507 LJ Utrecht.

DE GEMEENTEN LANGS

We beginnen deze keer in *Lelystad*. Gebouwd op de bodem van de voormalige Zuiderzee. Iemand uit deze jonge stad schreef mij naar aanleiding van het stuk van br. Sikkema in een vorige verzameling uit de gemeentebladen, dat de naam van het blad van Lelystad niet goed weergegeven was. Het is niet "Lichtlijnen", doch *"Lichtenlijn"*. Hoe die naam ontstaan is, werd in een bijgaand schrijven ook verklaard, en dat is interessant genoeg om het hier over te nemen.

In een polderplaats als Lelystad, op de bodem van de voormalige Zuiderzee, is het niet verwonderlijk dat een groot aantal dingen vernoemd worden naar een in meer of mindere mate bekende zeevaart uitdrukking. Namen als het Baken, het Anker, het Lichtschip en namen als Jol, Schouw, Schoener en Botter zijn in Lelystad heel gewoon. Trouwens in ons "natte" Nederland is, net als in Lelystad, het gebruik van scheepvaart uitdrukkingen tamelijk ingeburgerd. Ook in het geloofsleven van de Nederlander worden begrippen uit de Scheepvaart gebruikt om de dingen van het geloof te verduidelijken, ze te verwoorden.

Liederen als: "Ik heb de vaste grond gevonden, waarin mijn anker eeuwig hecht" en "Scheepje onder Jezus hoede" en een lied als "Geef de Heiland 't roer in handen van uw aardse levens schip", zijn slechts enkele bekende voorbeelden. Het maandelijks uitkomende gemeenteblad van de baptistengemeente Lelystad heeft de naam "Lichtenlijn" gekregen. Ook al zo'n typische, zij het een misschien wat minder bekende uitdrukking uit de zeevaart. Evenals de zojuist geciteerde liederen wil de naam "Lichtenlijn" iets weergeven van het geloofsleven.

Een Lichtenlijn in scheepvaartkringen zijn twee lichten die op enige afstand achter elkaar geplaatst zijn, het achterste licht hoger dan het voorste. De navigator heeft de zekerheid dat, als hij op deze lichten aanstuurt, hij vrijblijft van gevaren en dat hij veilig de haven aan kan lopen, zolang hij de beide lichten op een lijn blijft zien, het achterste recht boven het voorste licht. Bovendien kan hij deze Lichten (in) Lijn gebruiken om de juistheid van zijn kompas en hiermee de juistheid van zijn koers te controleren. De lichten zijn eigenlijk pas echt bruikbaar als ze samen gezien worden, het ene boven het andere en die in lijn, op een lijn gebracht, de weg wijzen naar de veilige haven toe.

Zo kan ook het blad "Lichtenlijn" niet los worden gezien van de Gemeente die het publiceert. De Gemeente kan op haar beurt weer niet los gezien worden van haar Hoofd, de Here Jezus Christus. In lijn gebracht met elkaar, op elkaar afgestemd, kunnen zij, voor wie er oog voor heeft, voor wil hebben, de weg wijzen naar de Here Jezus toe. Jezus die door zijn lijden, sterven en opstanding, voor ons mensen de weg heeft vrijgemaakt naar God de Vader. Door Hem kunnen wij weer in lijn, in relatie komen met God, mogen we op weg gaan vanuit het duister in het licht. De weg naar een leven waar weer lijn in zit. Licht en Lijn, samengevoegd "Lichtenlijn".

Uit Lelystad is ook verheugend nieuws te melden. Na jarenlang aangewezen te zijn op gehuurde schoolgebouwen heeft men nu een gebouw kunnen kopen, aan de Schouw. Weliswaar weer een schoolgebouw, maar geschikt om er een zeer bruikbaar gemeentecentrum van te maken met een zaal voor 140 personen, 3 ruimtes voor zondagschool, bijbelklas, zusterhulp en jeugd, chêche-ruimte en zelfs een consistorie. En natuurlijk uitgerust met een keuken. Waar we dit bericht in lazen zal iedereen wel duidelijk zijn.

Van de vroegere Zuiderzee naar de zee die voorlopig wel niet ingepolderd zal worden: de Noordzee. *IJmuiden*. Het *Jaarboekje 1987* bevatte een overzicht van de leeftijdsopbouw van de gemeente, opklimmend met 5 jaar.
Het begint met de leeftijd 19-20 jaar, 3 procent. En dan blijkt er verder een vrij evenwichtige leeftijdsopbouw te zijn, die varieert tussen de 8 en 12 procent, tot de groep van 56-60 jaar. bijvoorbeeld 21-25 jaar 10 procent, 26-30 jaar 11 procent. De jongeren zijn dus nog wel duidelijk aanwezig.

In Pernis-Hoogvliet loopt een aardig experiment, dat wellicht een blijvend karakter kan krijgen. Drie leden van de gemeente, die tenminste 2 jaar lid zijn, kunnen voor een periode van 2 jaar mee funktioneren in de raad. Twee broeders en een zuster zijn sinds kort aan zo'n periode begonnen.
"De ervaring leert dat deze constructie aan zijn doel beantwoordt. Volgend jaar zal de gemeente moeten beslissen of deze methode zal worden voortgezet. Het is goed om per twee jaar een genomen beslissing te herzien waardoor wij onszelf niet vastbinden aan genomen besluiten, welke soms in de loop der jaren vanwege diverse ontwikkelingen niet meer beantwoorden aan hun doel."
Het bestuur van het Evangelisatie Team in Pernis-Hoogvliet heeft diepgaand gesproken over de evangeliserende taak van de gemeente. Daarbij dacht men ook na over de noodzaak van onderwijs en training van de diverse werkgroepen in de gemeente. "Het blijkt dat het misschien goed zal zijn om leiders te trainen in het geven van leiding aan een vergadering, waardoor men in staat zal zijn de vergadering op zo'n manier te leiden, dat anderen niet de kans en het overwicht krijgen de leiding over te nemen." Deze berichten ontlenen we aan het *"Contactblad"* van Groot Rotterdam.

Zoals we reeds eerder berichtten, zijn de gemeenten in Groningen van plan om elkaar eens te bezoeken en zo kennis te maken met elkaars reilen en zeilen. De gemeente Winschoten zal op zondag 10 april te gast zijn bij de gemeente Stadskanaal-Noord.
Met zulke bezoeken van zustergemeenten kan een stukje Unie-gedachte in praktijk gebracht worden: onder haar leden liefde, achting en samenwerking bevorderen. We vernemen graag eens hoe men dit kontakt beleefd heeft.
In hetzelfde nummer van "De Schakel" van Stadskanaal lazen we van een kerkentocht. "Zeg buurman, hoe kerken jullie eigenlijk?" was het motto. Een groepje van ca. 50 mensen uit verschillende kerken bezochten achtereenvolgens een nederlandse hervormde, een baptisten, een gereformeerde, de lutherse en de rooms katholieke kerk. Daarna nog het gebouw van de Pinkstergemeente en dat van de "open" vergadering van gelovigen. Overal werd tekst en uitleg gegeven over achtergronden en beleving van het geloof.

---

100 jaar Baptisten Gemeente Paramaribo

Op 11 maart kon de baptistengemeente "Vrije Evangelisatie" in Paramaribo haar 100 jarig bestaan gedenken. Uitgebreid werd dit gevierd vanaf 24 februari tot 13 maart, met evangelisatiecampagnes, concerten en samenkomsten.

Christen-gevangenen in de Sovjet-Unie

Ondanks de aanmerkelijke verlichting van de situatie van de christenen in de Sovjet Unie zijn er volgens "Kruistochten" nog 160 christenen gevangen.

BERICHTEN UIT EN OVER DE ZENDING, zie DC nr. 5, 4 febr. '88

Behandelde patiënten

In deze tijd van jaarverslagen willen we u ook graag iets doorgeven uit het jaaroverzicht, dat we van onze zusters, Anneke Oppenhuizen en Ducky Rosier mochten ontvangen, over hun werk in Kassiri. Zomaar wat getallen over 1987:

Behandelde patiënten in:	Kassiri	Sorobolomeya	Totaal
Kinderen onder 5 jaar	9045	1886	10931
Kinderen boven 5 en volwassenen	4794	897	5691
begeleide zwangere vrouwen	3123	941	4064
nazorg na bevallingen	455	82	537
totaal	17417	3806	21223

Het aantal bevallingen: 110, waarvan 4 tweelingen (veel vrouwen bevallen in het dorp).

Vaccinaties: waaronder mazelen, polio, tetanus etc.: 11914.

Veel werk

De zusters schrijven verder:
Wij zijn de Heer dankbaar, dat Hij ons in dit afgelopen jaar zoveel genade en kracht heeft gegeven.
We waren in staat om eens per week, 5 maanden lang, met de mobiele kliniek naar Sorobolomeya te gaan. En zoals gewoonlijk werden veel patiënten uit Guinee (een buurland van Sierra-Leone) behandeld.
We hebben een reis naar Guinee gemaakt om te spreken met de autoriteiten, vanwege een herhaaldelijk verzoek van hen om ook daar met de mobiele kliniek te komen. We hadden verder veel verzoeken hierom van andere plaatsen in het Samu-district (waar ook Kassiri en Sorobolomeya toe behoren). Helaas kunnen we hier niet op ingaan, daar we te weinig gekwalificeerde medewerkers hebben.

We zijn blij met de aanwezigheid van ds. Bockerie (voorganger van de gemeente in Kassiri) in het medische team. In alle klinieken, die we houden brengt hij het evangelie en helpt ons met allerlei praktische zaken. De Heer legde Zijn hand op veel patiënten en Zijn grote macht werd vaak op wonderlijke wijze ervaren.
Bij gebrek aan een kerkgebouw, worden de kerkdiensten in de wachtkamer van de kliniek gehouden, dit toont ook de nauwe samenwerking tussen de gemeente en de gezondheidszorg.
Twee van onze oudere verpleeghulpen, Abu Baka Kamara en Rosalie Turay, konden beginnen met een verpleegkundigen-opleiding in een ziekenhuis in Serabu. Volgens de rapporten doen ze het goed. Kamilla Füredi, uit Hongarije, kwam in juli 1987, om hand en spandiensten in de kliniek te doen en verder de Temnetaal te leren (zr. Füredi heeft een lagere medische opleiding en is theologe).
Sinnika Sivonen uit Noorwegen, ging in juli '87 met verlof. We zien uit naar haar terugkeer. Haar inbreng hier is heel fijn en zeer nodig.
Helaas konden de gebouwen niet helemaal afgewerkt worden, daar er niemand was, die hier toezicht op kon houden. We zien uit naar gekwalificeerde mensen, die mee kunnen helpen de noden in het Samu-district te lenigen.

Tot zover Anneke en Ducky.
Intussen is zr. Sivonen weer teruggekeerd in Kassiri.

NOG ENKELE KORTE BERICHTEN

Bezoek ds. J. Mans

Enkele weken geleden mochten we ds. J. Mans, president van de Unie van baptisten gemeenten in Sierra-Leone, twee dagen in ons midden hebben. Het DB van de UZC had een gesprek met hem. Wat br. Mans weer benadrukte was de grote verbondenheid van onze zendelingen met de mensen van zijn land. Ook het getuigenis dat van hen uitgaat. Hij pleitte voor meer hulp vanuit Nederland, vooral een gekwalificeerde verpleegkundige (m/v), die in een andre deel van Sierra-Leone in de gezondheidszorg kan helpen.
We hoorden van ds. Mans, hoe het werk zich uitbreidt. In vrij korte tijd zijn 5 nieuwe gemeenten gesticht. De bedoeling is om ook in het zuiden en oosten van Sierra-Leone te gaan evangeliseren.
Als UZC zijn we in gesprek met een jonge zuster (pas afgestudeerd verpleegkundige) die graag voor een jaar als vrijwilligster, op eigen kosten, wil helpen in de kliniek in Kassiri. We hebben ook dit aan br. Mans voorgelegd, daar ze door de Baptisten Unie van Sierra-Leone uitgenodigd moet worden. De uitnodiging is onderweg zodat deze zuster DV op korte termijn naar Kassiri kan vertrekken.
U hoort hier nog wel meer over.

Hans Willem en Jan Oosterloo

Br. H.W. Oosterloo en zijn vrouw waren in zo'n dertig gemeenten en zendingswerkgroepen. Er is veel informatie doorgegeven. God geve dat daardoor onze verbondenheid met de gemeente van de Heer in Sierra-Leone weer is versterkt. Ze hopen 26 mei weer te vertrekken.

Br. J. Oosterloo is op de motor op weg naar Nederland. Hij hoopt voor Pasen te arriveren. Op 6 april zullen we zo de Heer wil, als UZC een gesprek met hem hebben.

Wilt u de zendelingen in uw gebeden blijven gedenken? De werkdruk is vaak zo groot en het klimaat zo heet.
Zoals ds. Mans al zei: "Er wordt veel geëvangeliseerd. God werkt machtig. Maar er zijn ook vaak teleurstellingen. We hebben uw gebed nodig en wij bidden ook voor u."

Met hartelijke groet, namens de Unie Zendings Commissie,
C.J. Edens-Veldman

Wat gaar er gebeuren?

8-10 april	ANS weekend
9 april	Regionale ontmoetingsdag van de ECU, IJmuiden
10 april	Intrede J.H. Stukker, Stavoren
16 april	Voorjaarsconferentie Friese Bond
17 april	Afscheid Y. Horjus uit Harlingen
22-24 april	Kampinstructieweekend W.J.E.
6-7 mei	Weekend voor jeugdouderlingen en predikanten, NBJB
12 mei	toogdag NBJB, Elburg
27-29 mei	Instructieweekend NBJB
28 mei	Zendingsdag UZC

VOORJAARSCONFERENTIE FRIESE BOND

Zaterdag 16 april a.s. wordt de voorjaarsconferentie van de Friese Bond gehouden, in het lokaal van de baptistengemeente Steenwijk, Oostwijkstraat 32. De aanvang is 9.30 uur.
Als spreker is uitgenodigd br. H. Ploeger uit Arnhem, die zal spreken over "De waarde van het menselijk leven". Dit met betrekking tot euthanasie, abortus en zelfdoding.
Naast de raden van de aangesloten gemeenten zijn ook belangstellende leden van harte welkom.

Met hartelijke broedergroeten,
J. de Vries, secretaris.

Vriendendag Tear Fund

Op 23 april houdt de Stichting Tear Fund Nederland een vriendendag. Aanleiding is het 15 jarig bestaan van deze stichting. De vriendenkring wordt gehouden in het wijkcentrum De Brug, Schuilenburgerweg 2 te Amersfoort. De aanvang is 10 uur. Inlichtingen: tel. 03438-14844.

Gerechtigheid, vrede en behoud van de schepping

WAT IS GERECHTIGHEID?

H.G. de Winkel

Een aantal van onze gemeenten zal ongetwijfeld op plaatselijk niveau meedoen met andere kerken in het conciliair proces. Zij zien redenen om mee te doen. Een aantal andere gemeenten zal daar niet aan meedoen. Zij hebben daarvoor ook hun redenen. Ieder zij voor zijn eigen besef ten volle overtuigd.

Bij de lancering van het "conciliair proces van wederzijdse toewijding aan gerechtigheid, vrede en behoud van de schepping" gaat het ongetwijfeld om uiterst belangrijke begrippen. De begrippen gerechtigheid en vrede zullen onmiddelijk door iedere gelovige erkend worden als christelijk en bijbels.

Behoud van de schepping ook wel, als we er niet te veel van uitgaan dat alles toch gedoemd is te verdwijnen. En dat het er alleen maar om gaat zo ongeschonden mogelijk de hemel te bereiken.

We willen proberen om de drie begrippen in bijbels licht te plaatsen. Want ze kunnen ook een heel onbijbelse invulling krijgen. Voor een land dat in oorlog is betekent vrede alleen maar dat de vijand op de knieën gebracht moet worden. En voor een arme kan gerechtigheid betekenen dat hij net zo wil kunnen leven als de rijke.

Gerechtigheid

Dit is op zichzelf een voluit bijbels woord, dat bij God zelf hoort. God heeft in Jezus Christus zijn gerechtigheid geopenbaard. Dat zal aan het begin moeten staan van elk christelijk gesprek over gerechtigheid. Als we praten over gerechtigheid moeten we beginnen bij God, de Enige die in eigen Persoon gerechtigheid is. In Hem is geen onrecht te vinden, en dat kun je van geen van Zijn schepselen zeggen.

De gerechtigheid van God, het recht van God is dat Hij als Schepper gekend en geëerd wil worden. Dit is geen eigenbelang, want God heeft de mensen niet nodig om te kunnen bestaan. Het is omdat van het eren van, en het gehoorzamen aan Hem het behoud en het leven van de mens afhangt. Romeinen 1:18-32 spreekt duidelijke taal over de gevolgen, als de mens zijn Schepper niet eert zoals Hem naar recht toekomt.

De gerechtigheid Gods is daarom ook dat Hij de zonde en de opstand van de mens niet mag gedogen. Zomin als wij het onkruid in onze tuin kunnen toestaan om onze andijvie en sla te overwoekeren. God moet het kwaad straffen aan de mens die het bedrijft. Ook al heeft God levenslang geduld met een mens, en komt het oordeel pas na zijn dood.

Doch een ander aspekt van Gods gerechtigheid is dat Hij de zwakke en arme te hulp komt om die te redden. Meermalen doet David in zijn psalmen een beroep op Gods gerechtigheid, om hem uit zijn nood te verlossen.

Het is daarom ook Gods gerechtigheid dat Hij zijn eigen Zoon heeft ingezet om zondige mensen, die reddeloos vastgeklonken zitten in hun zondige bestaan, te verlossen. God neemt het op voor de zondige mensheid, die immers tegelijk dader en slachtoffer is van de zonde.

Rechtvaardigmaking

Tenslotte is het Gods gerechtigheid dat Hij de mens die de reddende toevlucht neemt tot Jezus Christus, gerechtvaardigd en geheiligd verklaart.

Alleen in het proces van wedergeboorte door het geloof in Jezus Christus wordt een mens voor God gerechtvaardigd. Door de genade die hij daarin ervaart komt hij daar als een ander mens uit. Als een mens met het verlangen om voortaan in waarheid en gerechtigheid zijn levensweg verder te gaan.

Gods gerechtigheid in Christus mensen die de gerechtigheid van binnenuit, vanuit een nieuwe geest, kunnen verstaan. Gerechtigheid wordt daarin verbonden met Liefde. De uitwerking daarvan is dat je niet meer alleen let op je eigenbelang – de oorzaak van onmatige verrijking – maar dat je ook het belang van anderen betrekt in je denken en handelen. Je helpt mee om voor anderen de ruimte te scheppen die je ook voor jezelf nodig hebt.

Er zijn grote verschillen tussen rijk en arm. In Nederland leven mensen op de armoedegrens. Het verschil tussen de eerste, onze wereld en de derde wereld is nog veel groter.

Het oude Israël had al een wetgeving die aandacht vroeg voor de armen. Het geloof van Jezus Christus heeft van meet af aan zorg gedragen voor de armen. Het zit verweven in het geloof. Het is de reddende gerechtigheid van God die zich uitstrekt naar het arme en het verlorene.

Kun je elkaar vinden?

De boodschap van de toegerekende gerechtigheid door het offer van Jezus Christus, de noodzaak tot wedergeboorte zal niet in alle kerken beleden en onderschreven worden.

Er zullen ook kerken en bewegingen zijn die vinden dat gerechtigheid te maken heeft met het afzetten van machtshebbers. Desnoods met gebruikmaking van wapengeweld. Gerechtigheid, ingevuld als betere verdeling van de beschikbare goederen, zal door anderen afgedwongen worden in de vorm van aktie voeren. En politieke druk uitoefenen.

Voorzover ik de opzet van het conciliair proces kan beoordelen zal trouwens toch politieke druk wel een rol moeten gaan spelen. De gezamenlijke kerken in de wereld moeten immers in hun massaliteit zoveel gewicht in de schaal kunnen leggen dat de politieke leiders op zijn minst er wel notitie van moeten nemen. Dat hoeft niet verkeerd te zijn. De kerk, de gemeente van Jezus Christus moet het geweten van de wereld wakker houden.

Doch er is een gevaar dat de gerechtigheid aan de mensen losgemaakt wordt van de gerechtigheid die God in Jezus Christus geopenbaard heeft.

Als dat gebeurt gaat iedere groep mensen de gerechtigheid invullen naar eigen idee en eigen verlangen. Dan komen de groepen tegenover elkaar te staan.

Over de begrippen vrede en behoud van de schepping een volgende keer wat gedachten.

Ik heb een standpunt, zei iemand

"Ik heb een standpunt."

Waarop een ander zei: heb je ook benen? Een beetje vreemde combinatie? Toch niet. Wat is een standpunt? Dat is een bepaalde plaats. Vanuit die plaats bekijk je de omgeving: een kerktoren, een dal, een demonstratie, een doopdienst. Dat kan een mooie plaats zijn, met veel uitzicht; dat kan een benauwd plekje zijn, omringd door zwetende, wringende medeburgers. Hoe dan ook, een standpunt, een punt om te staan, is een vaste stek. Die verlaat je niet zo gauw. Want opstaan is plaatsje vergaan.

De vraag van die ander is boeiend: heb je ook benen? Met andere woorden: je kunt wel een standpunt hebben, maar ben je van plan ook nog eens van standpunt te veranderen? Wil je ook vanuit een andere hoek de toren eens bekijken, het dal inzien?

Als je geen benen hebt, ben je gedoemd op hetzelfde plekje te blijven staan. In de brandende zon is dat geen pretje, als het sneeuwt en vriest al evenmin (u begrijpt de beeldspraak).

Als we het over standpunten hebben, dan hebben we het heel duidelijk niet over de belijdenis van ons geloof, zoals die vanuit de Schriften tot ons komt: Christus, gestorven naar de Schriften, Christus, opgewekt naar de Schriften. Neen, bij standpunten denken we aan menselijke visies op dit en dat, ook op bijbelse, godsdienstige, gemeentelijke, maatschappelijke, pedagogische en vele andere zaken.

Dat mensen standpunten hebben is niet slecht. Daar zonder kun je eigenlijk nauwelijks. Standpunten maken je herkenbaar. Je bent dan niet een die met elke draaiing van de wind meedraait. Je hangt dan de huik niet naar de wind.

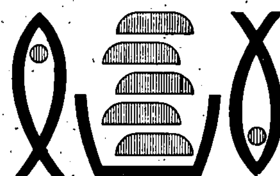
Maar als mensen alleen maar één standpunt *innemen*, zoals een regiment in oorlogssituaties een positie inneemt, dat is niet best. Soldaten nemen posities in om vandaaruit de overwinning te bevechten. Dát betekent dat ze telkens weer moeten opbreken.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 46,- per jaar; buitenland f 64,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelinckiaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Veel gelovigen hebben standpunten, die maken ze ook graag alom bekend, maar ze komen niet verder. Ze hebben geen benen. Ook christelijke standpunten kunnen tot verkalking leiden, kunnen op vriestemperatuur komen (soms ook op kookpunt), maar... de liefde krepeert daarbij.

De farizeeërs in Jezus' dagen waren mannen (uitsluitend mannen!) met standpunten. Ze hadden zich geprofileerd, zoals men dat vandaag zegt. Ze waren herkenbaar. Maar Jezus verweet hun dat zij voorbijgingen aan de barmhartigheid (Mt. 9:13; 12:7). Zij maakten het woord van God krachteloos door hun traditie, hun overlevering, hun standpunten (Mc. 7:13).

Het gaat niet goed, als wij alleen maar standpunten hebben. We zullen in beweging moeten zijn, open moeten staan voor de noden van mensen, voor de richting die de Wind van de Heer ons wil inwaaien. We moeten telkens weer bereid zijn stappen voorwaarts te doen.
Standpunten? Prima, maar beschouw ze niet als onaantastbare forten, maar als uitvalsposities om te bevechten wat bevochten moet worden, om te redden wat gered moet worden.

Ploeger

MEDEDELING
In DC van 24 maart stond als penningmeester van Leiden vermeld de heer L. Melissant. De postcode was niet volledig. Het volledige adres luidt: Lintgras 1, 2318 TE Leiden.

"Want ik ben verzekerd, dat noch dood, noch leven ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods".
(naar Rom. 8:38)

In die zekerheid is plotseling van ons heengegaan onze zuster

Jantina Christina Straat-Vegter

op de leeftijd van 72 jaar.

7 maart 1988 — Baptistengemeente Muntendam

Voor ons zeer onverwacht is door de Heer thuisgehaald onze broeder

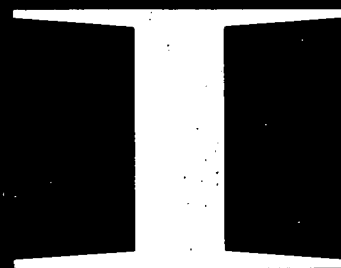
ANNE HUMMEL

Weduwnaar van Grietje Dijkstra

Baptistengemeente te Emmen.

SPOED

Ik zoek met spoed een supplement in de orgeluitvoering. Is er in uw gemeente misschien één die ik over kan nemen.
Mijn naam is Hilleke Buwalda, Stadskanaal-Noord, tel. 05990-19937.

NEDERLAND 1
De zendtijd voor de televisie is voor langere tijd vastgelegd. Op Nederland 1 hebben vier omroepen een vaste plaats gevonden.
Maandag KRO, dinsdag NCRV, woensdag EO, donderdag VARA, vrijdag KRO, zaterdag NCRV en zondag VARA.
Het schema van de uitzendingen begint met de maandag. De zondag is als eerste dag van de week verdrongen door de maandag. Het zakenleven heeft gewonnen, de werkweek begint op maandag.
De zondag is voor de enige omroep die niet vanuit een christelijk beginsel werkt, de VARA. Heel merkwaardig als we er bij bedenken dat de zondag als rustdag en als dag van geloofsontmoeting van christelijke oorsprong is...

De W.

AANVAL OF VERDEDIGING?
Als de gemeente niet in de – geestelijke – aanval is, wordt ze in de verdediging gedrongen.

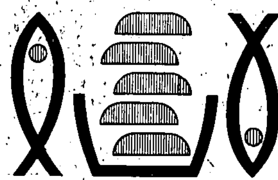
De W.

103e jaargang nummer 15 - 14 april 1988

dc

De Christen

Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

VEILIGHEID

Ploeger

De kwaliteit van het leven wordt in hoge mate beinvloed door het gevoel van veiligheid dat een mens heeft. Dat gevoel van veiligheid bepaalt sterk het levensplezier.
De taak van de overheid is vooral: het bevorderen van veiligheid. Naar buiten toe behoort daartoe het instandhouden van een leger. Evenzo behoort daartoe de bescherming van de levens van de burgers die in het buitenland verkeren: hun rechtszekerheid moet ook elders gewaarborgd zijn.
Naar binnen toe komt vanzelf als eerste op ons af de bestrijding van de criminaliteit. We verkeren in de duidelijk situatie, dat veel mensen - met name vrouwen, en onder hen vooral oudere vrouwen - 's avonds niet meer hun huis durven te verlaten. Allerlei verenigingswerk lijdt daaronder. Belangrijker is dat veel burgers in dit landje geen levensplezier hebben: als je niet meer kunt deelnemen aan maatschappelijke en kerkelijke activiteiten, als je 's avonds niet meer je ontspanning elders dan thuis kunt zoeken, dan is dat een aantasting van de kwaliteit van het leven.
Bevordering van de verkeersveiligheid behoeft evenzo alle(r) aandacht. Verbetering van verkeersonveilige situaties is absoluut nodig. Beperking van de snelheid daar waar nodig moet geen punt zijn. Maar vooral: handhaving van de verkeersvoorschriften is voorwaarde voor een bevordering van de verkeersveiligheid. Met de handhaving is het droevig gesteld. Lopen en rijden door rood licht, in de verkeerde richting rijden op het fietspad, rijden op het trottoir, parkeren daar waar het niet kan en niet mag, het is allemaal aan de orde van de dag. Aan de orde van de nachten in het weekend is het besturen van een voertuig onder invloed van alcohol.
Veiligheid en bestaanszekerheid hangen nauw samen. De voortdurende bedreiging van de uitkeringen aan arbeidsongeschikten e.a. geeft de medeburgers, die van uitkeringen voor hun levensonderhoud afhankelijk zijn, een gevoel van onveiligheid. Waarop kunnen ze in de toekomst nog rekenen? Wat wordt hun nog uit handen geslagen? Waarvan worden ze nog beroofd, niet door dieven, maar door de overheden?
Een overheid die door bezuinigingen op het politie-apparaat de opsporende, controlerende en preventieve taken van de politie op een laag pitje zet, bederft het levensplezier van de burgers. Zij acht de veiligheid en de beveiliging van de onderdanen kennelijk niet hoog.
Een overheid die nalaat noodzakelijke maatregelen te nemen ter bevordering van de verkeersveiligheid, werkt er aan mee dat het aantal verkeersslachtoffers op een te hoog peil blijft.
Een overheid die de solidariteitsgedachte afbreekt, bedreigt de veiligheid van leven van de zwakken in de samenleving.
Een overheid die verzuimt een schild der zwakken te zijn, is de naam van overheid niet waard. Zij die in hoogheid gezeten zijn, moeten hun stoel ontruimen als zij niet van zins zijn veiligheid te garanderen aan allen. "Gij zult niet doden" betekent immers ook: gij zult niet toelaten dat er gedood wordt. "Gij zult niet stelen" betekent immers ook: gij zult niet bevorderen dat er gestolen wordt. Enzovoort.
Als er niet meer gedaan wordt aan de veiligheid van u en mij, zal er van alles gebeuren dat we onwenselijk, en onmenselijk, achten. Het gaat om mensen. Mensen zijn kostbaar in Gods ogen. Mensen gaan ons aan, u en mij, om Christus' wil, die voor alle mensen stierf en opstond, opdat elk leven kwaliteit zal hebben.

DEZE WEEK

Even nadenken met....

P. van der Werf, Rijswijk

Jezus leeft!

Zo kort na Pasen denk je nog na over de opmerkelijke boodschap: Jezus stierf, maar Hij leeft! Dat is verrassend. Wij kennen dat niet uit ervaring. Intussen geloven wij dat Jezus stierf om onze zonden en werd opgewekt om onze rechtvaardiging. Jezus leeft! Hij is niet slechts een belangrijk persoon uit het verleden, maar Hij is er nú! Daarom kunnen wij met Hem verbonden zijn en ons leven voor Hem besteden. Wij leven niet bij boeiende theoriën maar we leven samen met Jezus.
Wat betekent het eigenlijk dat Jezus leeft? Heel veel, dat wij niet kunnen omvatten. Wij kunnen er hooguit iets van aanduiden. En we kunnen het ervaren. Kun je zeggen dat Jezus weer tot leven is gekomen zodat Hij het werk van God kon voortzetten? In zekere zin is dat zo. Maar zijn opstanding uit de doden is toch wel anders als de opstanding van bijvoorbeeld Lazarus. Die ging terug naar de toestand waaruit hij kwam. Dat kun je van Jezus niet zeggen. Hij was zo anders dat sommige discipelen twijfelden of Hij het wel was. Trouwens, Jezus zelf zei, toen Hij met zijn vrienden in gesprek was: "Toen Ik nog bij jullie was...." Jezus is blijkbaar overgegaan naar een nieuwe manier van bestaan. Ja, Hij is het begin van de nieuwe schepping!
Eén kenmerk ervan is dat Jezus niet meer sterft. Voordien was Hij zozeer Eén van ons, dat Hij ook kon sterven. Na zijn opstanding is Gods Zoon, de Mens Jezus, onsterfelijk! Hij blijft tot in eeuwigheid. "Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde en tot in eeuwigheid". Daarom is Hij er altijd om voor ons te pleiten bij God.
Het houdt ook in dat Jezus geen beperkingen meer heeft. Voordien deelde Hij in onze mogelijkheden en onmogelijkheden, maar na zijn opstanding geldt: "Mij is gegeven alle macht in de hemel en op de aarde". Hij heeft onbeperkte macht om het voornemen van God uit te voeren.
Dat heeft voor ons ingrijpende gevolgen!
Wij zingen vaak: "Ik wil zingen van mijn Heiland, hoe Hij smarten leed en pijn om mij 't leven weer te geven, eeuwig eens bij Hem te zijn". Het lied wekt de indruk dat wij het leven hadden maar kwijt geraakt zijn. Eigenlijk moet je zeggen dat wij het niet hadden. Het Leven dat Jezus ons geeft is totaal nieuw!
Door Jezus zijn we kinderen van God geworden. We mogen voor altijd met God samen leven. Dat is eeuwig leven. Het is een geweldige ervaring nu al het leven met God te mogen delen. Wat een opluchting om vrij te zijn van schuld en los te komen van de houding van vijandschap en angst jegens God. En wat een vooruitzicht om te zijner tijd met Jezus voor God te verschijnen!
Jezus geeft ons het nieuwe leven door de Heilige Geest. Hij heeft daar volmacht voor gekregen. Zo zijn we door de Heilige Geest met Jezus verbonden. En zo brengt Jezus ons er toe om God lief te hebben en ook de mensen, zoals Hij.
De aanwezigheid van Gods Geest in ons, is de zekerheid dat God ook ons zal opwekken uit de doden. Jezus bracht onvergankelijk leven aan het licht en Hij doet ons erin delen. Destijds zei Hij tegen Martha: "Ik ben de Opstanding en het Leven; .... wie in Mij gelooft zal in eeuwigheid niet sterven". In Johannes' visioen voegde Hij daaraan toe: "Ik heb de sleutels van de dood en het dodenrijk". Daarom hoef je niet bang te zijn voor de dood. Jezus leeft; Hij is er altijd, ook als je hier afscheid moet nemen. En Hij is machtig: Hij houdt je vast.
Intussen zien we uit naar de Dag dat Jezus als de machtige Zoon van God zal verschijnen. Dan zal blijken dat het voor de hele wereld van groot belang is dat Jezus leeft.
God is zo goed dat Hij ons laat delen in de heerlijkheid van zijn Zoon. "Wat geen oog heeft gezien, wat geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen, dat heeft God bereid voor hen die Hem liefhebben!"
Jezus leeft!
En dat is maar goed ook, voor de wereld en voor ons!

NABESCHOUWING OVER PASEN

Ploeger

Pas met Jezus' opstanding kan ons verhaal over Jezus' leven beginnen. Wat zou er van de woorden van Jezus overgebleven zijn als Hij niet de opgestane zou zijn? Zijn leefwijze en zijn boodschap werden immers verworpen. Men moest Hem niet. Hij moest weg, op dood spoor gezet worden.

onthulling

Onthullen, openbaren, van bekleding en verberging ontdoen, dàt is met pasen - met Jezus' opstanding - gebeurd. De opstanding onthult dát de persoon van Jezus van Nazareth onlosmakelijk verbonden is met God. En daarmee ook met Gods heilsplan en met Gods boodschap aan mensen. Het oordeel over de hoedanigheid van Jezus kan pas met de opstanding geveld worden: Hij is de Zoon van God, God Zelf. Het vleesgeworden woord.
Dat Jezus, die wij als de Christus belijden en dienen, van God was, en van God is, dat is duidelijk, en onmiskenbaar en onloochenbaar waar na Jezus' opstanding. Jezus behoorde en behoort aan God toe. God was met Hem, zeiden de apostelen in hun prediking aan het adres van de Joden, en aan het adres van de heidenen.

bekrachtiging

Jezus' opstanding (of anders gezegd: zijn opwekking) is een bekrachtiging van zijn levenspractijk en van zijn boodschap. Practijk en boodschap werden verworpen, staat boven. Maar de opwekking door de Vader maakt duidelijk dat de Zoon in het goede spoor was. God heeft zijn zegel gehecht aan Jezus' werk en woord. De opstanding is een certificaat van echtheid voor Jezus. Dáárom moet het verhaal van Jezus, de levende, verder verteld worden als het verhaal van Jezus van Nazareth, de mens die wonderen deed, die gelijkenissen sprak, die mensen ophief uit hun vernedering en verlorenheid. Want en - dat is echt belangrijk - Jezus' opwekking is niet een staaltje van Gods kunnen, niet de keerzijde van Jezus' dood, maar de overwinning over de dood. Dat is: over de scheiding tussen God en mensen.

zending

Jezus heeft bij herhaling gezegd, dat *Hij zou sterven voor heel de wereld*, voor alle mensen. Jezus heeft aan zijn dood een plaats gegeven in zijn leven: de plaats van de verzoening. Jezus' dood was een zoendood. Een reddende dood, een heilbrengende dood. Vandaar dat Jezus zich - met het oog op zijn kruisdood - de weg, de waarheid en het leven noemde.
Nogmaals: pas met Jezus' opstanding kan óns verhaal over Jezus beginnen. Het verhaal van de man van smarten, van de man die uit het graf gekomen is. Dat is heil. Dat heil moet verkondigd, betuigd worden. Van dat heil hangt zijn en welzijn van alle mensen af.
De boodschap van de gemeente is: God schenkt definitief heil, leven in en door Jezus, de Christus, de Heer.
De gemeente die dit betuigt en verkondigt, is zélf een gewonnene door deze boodschap. De gemeente roept op tot geloof in Jezus omdat zij zélf tot geloof in de Levende is gekomen. Johannes vertelt ons dat Jezus Christus op zijn opstandingsdag de Geest aan zijn discipelen, die in Hem geloofden, schonk (Joh. 20:22). Dat is zinrijk: wie Jezus als de opgestane aanvaardt, ontvangt de Geest van de Vader en de Zoon. Opdat

BIJBEL

Schepping (1)

Met blijdschap om ons heen kijken

Hetty Lalleman

"Ik geloof in God de Vader, de Almachtige, Schepper des hemels en der aarde". Daarmee beginnen de Twaalf Artikelen van het Geloof.
In onze gemeenten worden die niet voorgelezen, maar het is best de moeite waard om ze eens te bekijken.
Ik heb hier het eerste artikel aangehaald, omdat ik nader in wil gaan op het Schepper-zijn van God en de schepping.

Schepping heeft te maken met je hele leven

De schepping neemt een belangrijke plaats in in de hele Bijbel. Wij denken vaak alleen aan schepping en God als Schepper als we op vakantie zijn en we stukjes prachtige natuur zien. Of als er een kind wordt geboren. Of nú misschien, nu het lente wordt. Toch is het goed om ook 'zomaar' in het jaar, als je helemaal niet op vakantie bent of er iets bijzonders gebeurt zoals de geboorte van een kind, na te denken over schepping en God als Schepper. Het heeft namelijk alles te maken met het leven van alledag. Ja, het heeft gevolgen voor je leven.

Genesis

Bij schepping denkt iedereen, vermoed ik, aan Genesis, hoofdstuk één en twee. Prachtige gedeelten zijn dat. Enkele aspekten licht ik eruit. Wie met de Gemeente Bijbel School meedoet, heeft zich in 1986 uitvoerig met deze gedeelten beziggehouden.
- God schept door Zijn woord. "En God zeide: Er zij licht; en er was licht".
Een steeds weerkerend thema in Gen. 1: God spreekt en het gebeurt. Woord en daad zijn één. Gods woord heeft scheppingskracht. In Jes. 55:11 zegt God over het woord dat van Zijn mond uitgaat: ".... het zal niet ledig tot Mij wederkeren, maar het zal doen wat Mij behaagt en dat volbrengen, waartoe Ik het zend".

Gods woord heeft scheppingskracht

Dit vers staat in het kader van heilsbeloften. Wat God belooft, doet Hij ook. Joh. 1 herinnert ons aan het scheppingsverhaal en wijst op het grote belang van het Woord. In Jezus spreekt God op beslissende wijze: Hij is het Vleesgeworden Woord. Wie God wil horen moet naar Jezus luisteren. En dat God Zijn beloften waarmaakt, zien we duidelijk in Zijn leven.
- In Gen. 1 wordt de schepping van planten, dieren, maan en sterren genoemd. Dat is heel belangrijk. Geen van de genoemde dingen in Gen. 1 is gelijk aan God. Bij omliggende volken van het Oude Oosten kregen zon, maan, dieren een goddelijke plaats. Maar in Gen. 1 bestaat er geen zon-aanbidding!
De mens krijgt zelfs de opdracht om de aarde te onderwerpen en te heersen over vissen, vogels, dieren. Heilige koeien, katten, stierbeelden (de laatste vindt men in de Kanaänitische godsdienst) bestaan niet in Gen. 1. Onmogelijk, want dieren zijn schepselen van de Enige God.
De schepping is in Gen. 1-2 ook niet iets engs of geheimzinnigs. Alles is door God geschapen, het is Zijn 'kunstwerk'.

God zorgt

- God zorgt dat dingen groeien en bloeien waardoor er voedsel is voor Zijn schepselen. Daar moest Israël later vaak aan herinnerd worden! In de Kanaänitische godsdienst was alles erop gericht de vruchtbaarheid te bevorderen. Goden zoals Baäl zorgden voor de oogst, zo dacht men. Voor Israël bleek het telkens een grote verleiding te zijn om mee te doen met deze godsdienst. Zorgde God voor de vruchtbaarheid of was het wèl zo 'safe' aan de rituelen van de Baälskultus mee te doen? Gen. 1 is duidelijk: God schept en onderhoudt Zijn schepping. (Of wij als mensen met de verdeling van de opbrengst van het land goed omgaan, is een andere vraag....).

- Ook de seksualiteit heeft een plaats in de schepping. Niet alleen met het oog op de voortplanting, zo blijkt uit Gen. 2:22-25.
Er zijn steeds twee vormen van 'scheefgroei' ten aanzien van seksualiteit geweest in de loop der tijden: óf men verachtte, negeerde het óf men vergoddelijkte het, gaf er een veel te belangrijke plaats aan.
In Gen. 1 en 2 gebeurt geen van beide. Seksualiteit is een gave van God, die niet pas ná de zondeval in het leven van mensen komt. Het is óók niet het enige waarvoor een mens leeft: een mens heeft een taak en een verantwoordelijkheid op aarde en mag blij zijn met God de Schepper en al het geschapene.

"Blij zijn met de schepping

- Die blijheid is iets wat ook naar voren komt vanuit het scheppingsverhaal. Tenminste, zo mag je reageren op de schepping. God geeft Zijn schepping namelijk een 'beoordeling' mee: goed. Aan het eind van Gen. 1 staat zelfs: zeer goed. En de mensen krijgen Gods zegen mee.
Het is heel belangrijk dat Gods beoordeling van Zijn schepping pósitief is. Dat betekent dat je als mens van de dieren, planten bloemen.... en van jezelf mag hóuden en er blij mee mag zijn!
Ik ga nog een gedachte verder: als God blij was met Zijn schepping mogen wij haar niet afschrijven! We horen er juist goed mee om te gaan, ervoor te zorgen als voor iemand van wie je houdt. Verantwoordelijkheid ervoor hebben, ervan genieten, er goed voor zorgen en God danken voor Zijn schepping, voor onszelf - dat zijn woorden die passen bij Gen. 1 en 2.
Een volgende keer verder.

(noot: Gen 1-2:4a is door veel theologen gezien als afkomstig uit een andere bron dan 2:4b-25, onder andere omdat er twee keer verteld wordt over de schepping. Anderen zeggen juist - en ik sluit met bij hun mening aan - dat de twee verhalen goed bij elkaar passen. In Gen. 2 wordt één belangrijk punt uit het scheppingsverhaal van Gen. 1 centraal gesteld, namelijk de schepping van de mens. Eerst vinden we dus een 'algemeen overzicht', daarna een detailuitwerking van het belangrijkste schepsel).

vervolg pagina 2

de boodschap van Vader en Zoon de wereld ingedragen worde!

gemeente

De gemeente is de vergadering van hen, die in Jezus, de opgestane geloven. In Jezus' naam wordt de gemeente vergaderd, uit alle volken. In Jezus' komt zij bijeen, omdat allen in Jezus' naam gedoopt zijn. En Jezus zei dienaangaande: Ik ben in haar midden (Mt. 18:20). Dàt is de werkelijkheid van de opstanding!

"Jaar van de daklozen" maakte nog geen eind aan het probleem

Wie oog heeft voor de wereld buiten het eigen gezin, de familie, de gemeente, de baan, en zich op de hoogte laat houden van wel en wee (vooral het laatste) in de wereld, kan wel eens een beetje moe worden. Moe van alles wat er uit de wereld, die verder reikt dan de eigen omgeving, op hem afkomt. En niet zelden gaat die "moeheid" gepaard met een gevoel van machteloosheid. Want wát kun je eigenlijk d o e n?
Als je tenminste het gevoel hebt iets te moeten doen:... En je het niet wil laten bij praten, zorgelijk kijken en filosoferen of discussieren.

In sloppenwijk van Lima werken mensen zelf aan oplossing

Zo'n gevoel kon ook opkomen bij de publiciteit rond het Jaar van de Daklozen. Krant, tijdschrift, radio en televisie hebben er in dat jaar (1987) op hun manier aandacht aan geschonken en wie van die journalistieke produkten kennis nam, heeft misschien wel het giroboek gepakt om tenminste een beetje te kunnen helpen aan de oplossing van dat geweldige probleem.
Maar is daarmee de dakloosheid de wereld uit geholpen? Zitten nu al die miljoenen die geen huis hadden in een keurig flatje? Nee natuurlijk. Die nood is niet in één actiejaar verholpen.
Voor de bewoners van sloppenwijken, voor de werkelijk daklozen, blijft het probleem bestaan. Via de Verenigde Naties heeft hun probleem even wereldwijde aandacht gekregen. Maar ze moeten verder.
En ze hebben ontdekt, dat ze het zelf moeten doen. Wanneer ze de beklemming van de uitzichtloosheid willen doorbreken moeten ze zelf aan de slag. Op veel plaatsen gebeurt dat. Maar ook als ze zelf initiatieven nemen is er hulp nodig om plannen te maken, en deze vorm te geven, om de manieren aan te geven hoe bij de overheid aandacht en steun gevraagd kan worden.

Zelfwerkzaamheid

Een mooi voorbeeld van die zelfwerkzaamheid ligt in Peru, vlakbij de hoofdstad van dit Zuidamerikaanse land, Lima. Die stad heeft 6 miljoen (!) inwoners, waarvan de helft woont in sloppenwijken. Op hun eigen manier leveren ze hun bijdrage aan het leven in de miljoenenstad, variërend van het vegen van straten tot het schoonmaken van riolen, verkopen van bloemen, kranten of etenswaren.
Bij die stad Lima is begin van de jaren zeventig, op een grote kale zandvlakte, een nieuwe (sloppen-)wijk ontstaan, waar alle nodige voorzieningen ontbraken. Want er was geen water, geen electriciteit, geen wegen, geen werk, geen scholen. De bewoners hebben zelf die woonplek verbeterd door structuur aan te brengen via een zelfopgezette buurtorganisatie, waarna deelgroepen ontwikkelde plannen uitvoerde. Zo zorgt nu een organisatie van vrouwen voor betaalbare voedzame maaltijden via zgn. "volkskeukens". Er is ook een groep die straatventers en marktkooplieden helpt en een andere, die ambachtslieden op de been houdt.
Dat klinkt allemaal positief. Maar in onze welvarende en comfortabele wereld kunnen we ons haast niet voorstellen, dat er elke dag weer gevochten moet worden voor een menswaardig bestaan in die wijk, waar nu 210.000 mensen wonen, waarvan meer dan de helft jonger is dan achttien jaar, is nu wel een goede organisatie opgebouwd, maar een derde van alle kinderen beneden de vijf jaar is ondervoed, in bijna de helft van alle gezinnen heerst werkloosheid en 94 procent van alle huizen is al jaren in aanbouw....
Een drietal plaatselijke organisaties helpt de mensen. Een vrouwenorganisatie helpt bij het opzetten van volkskeukens, die zeer goedkope maaltijden kunnen verstrekken. Een Centrum voor Ontwikkeling helpt de daklozen via het bijbrengen van kennis mondig te maken en helpt ze ook bij onderhandelingen met de overheid. Een Instituut voor ontwikkeling van ondernemingen, helpt bij de financiering van plannen voor een eigen onderneming en bij het verkrijgen van de nodige vergunningen om een klein bedrijfje op te zetten.

Bij het vele dat er in deze wijk al is veranderd zien velen het als grootste winstpunt, dat men het zèlf heeft gedaan. De bevolking zelf heeft de wil getoond uit de ellende te komen. En met die wil kunnen hulporganisaties ook wat doen.

"Een voorbeeld"

De resultaten in de wijk, die de naam draagt "Villa El Salvador" zijn inmiddels zo sprekend, dat mensen uit de andere sloppenwijken (er zijn nog 410 van die volksbuurten), er komen kijken en praten. En ook in de andere sloppenwijken komt er organisatie op gang naar het voorbeeld van Villa El Salvador. Ook daar wil men zelf aan het werk voor een menswaardig bestaan.
In die voorbeeld-wijk is dat ook nog niet bereikt. Wel ligt er het organisatiepatroon, waarbinnen nu goed gewerkt kan worden aan een betere toekomst. Geld dat daarin wordt gestoken kan meteen ook worden benut voor het eigenlijke ontwikkelingswerk. De NOVIB, (de Nederlandse (overheids-)organisatie, bekend van o.m. de actie "Gast aan tafel" en de slogan "Helpt armoede de wereld uit....!) heeft op zich genomen ook ná het Jaar van de Daklozen te helpen aan de oplossing van dit probleem. Men wil structurele hulp (blijven) verlenen. Met name wil men dit doen aan de plaatselijke organisaties die werken in die volksbuurt Villa El Salvador" bij Lima.
Wie vanuit Nederland wil helpen kan dat doen via de NOVIB. Via een vaste maandelijkse bijdrage steunt men de plannen van de daklozen in Lima. De zgn. "partner-organisaties" houden de gevers van hulp op de hoogte van de ontwikkelingen via een nieuwsbrief.
(NOVIB/Gast aan tafel: Amaliastraat 7, 2514 JC Den Haag).
Nu allerwegen gepraat wordt over "gerechtigheid, vrede en behoud van de schepping" mag menigeen die daaraan meedoet bedenken, dat het bij praten (en bezinnen) alleen niet kan blijven....

Sietzo Dijkhuizen

NBJB TOOGDAG 12 MEI 1988 't HUIKEN ELBURG

Nog een paar weken en het is zover:
De nationale TOOGDAG van de N.B.J.B.!
Er is weer een dijk van een programma.
Wat dacht je bijvoorbeeld hiervan:

Willem Lindeman

Willem is de ex-fluitist van Thesis. Hij is de leider van deze Toogdag. Bekend van de zomerkampen.
Of.... bekender dan de zomerkampen.
Niets is hem te dol, maar wie hem beter kent, kent ook zijn andere kant. Onder andere student aan de tweede-weg-opleiding.

Scyniario

Velen zullen zich deze cabaretgroep herinneren. Drie jaar geleden waren ze op de Toogdag met "Voor de gek gehouden".

Dieter Falk & Band

De muziekkenners lopen nu al te smullen. Naast Damaris Joy en Arno & Andreas hebben we nu de andere topper uit de Duitse Gospel-Bundesliga weten te contracteren.

Phil & John

De Simon and Garfunkel van de gospel. Afkomstig uit Engeland. Naast goede teksten op prachtige muziek zetten ze met hun komische acts de zaal op de kop.

Sponsorloop

Vorig jaar hebben een stuk of dertig fanatiekelingen het spits afgebeten. Ze liepen bijna duizend gulden bij elkaar voor de zending. Dit jaar verwachten we een grote deinende massa die zich in het zweet loopt voor "Op de bres voor een fijne les".

Paul Montacute

De voorzitter van de British Youth Department en één van de voormannen van Schotland 88. Hij komt spreken over "Jesus Christ rules".

"Jesus Christ Rules"

Is het thema voor deze Toogdag (en van de 11e baptisten jongeren wereld conferentie in Glasgow). Met dit thema gaan we met z'n allen bezig.

Infomarkt

Met veel informatie, nieuws, boeken en platen.

Toegang

En weer is de Toogdag niet duurder geworden!!! VIJFTIEN PIEK per persoon. Alleen in de ***voorverkoop*** *betalen 10 personen f 125,--. Kaarten zijn te bestellen via het Jeugdburo.*

André Bijleveld

Nog een bekende; ook van Thesis. Hij leidt de samenzang. Hij wil dat echter niet alleen doen. Neem allemaal een muziekinstrument mee.

Toogdagband en Toogdagkoor

Met al die muziekinstrumenten moet dat iets prachtigs worden.
Vorig jaar stond het podium vol met enthousiaste zangers.
Henny Blaak heeft al weer een prachtig lied in petto.
Natuurlijk blijft er naast dit volle programma nog voldoende tijd en ruimte voor ontmoeting.
Binnenkort komt er nog meer informatie.

Kaderweekend met thema "Met oog op morgen"

De zaterdagmiddag, van het kaderweekend werd besteed aan milieu/natuur.
Hierin werd lichamelijke arbeid gevraagd. Twee groepen gingen een stukje bos opruimen. Vuilniszakken vol afval, stoelen en een oude kolenkit waren de buit.
Een groep ging in een stukje bos takken opruimen, een groep ging de hoofdstraat van Joure van papiertjes e.d. oprapen, een groep ging schoonmaakklusjes tegen betaling doen (opbrengst f 15,--), een groep deed interviews in Joure. En er was een groep die een totaalprogramma in elkaar zette. Zo'n doemiddag maakt een mens hongerig, zodat spaghetti met grote hoeveelheden in de magen verdween. 's Avonds konden de groepen van de zaterdagmorgen hun stukje opvoeren en eventueel tekst en uitleg geven. Een stukje ontspanning hoort uiteraard ook in zo'n weekend. Een leuke film was hiervoor gehuurd. Na een, voor sommigen wel erg korte, nachtrust werd er een dienst gehouden met het thema: "Met het oog op morgen, geef ik mijn geloof handen en voeten".
Joukje Spier had de inleiding met een stukje uit de Bijbel, Matth. 19:13-15. Diverse groepen kwamen met hun eigen verwerking. Veel indruk maakte een groep, die een ieder de opdracht gaf om je buurman/-vrouw op te trekken uit de stoel en hem of haar iets door te geven, iets te geven: liefde, een glimlach, vriendschap, een Psalm.

Emoties

Je voelt je met elkaar verbonden, je kan je emoties tonen in een groep, waarin een ieder elkaar aksepteert, waarin een ieder voor hetzelfde doel gekomen is. Natuurlijk is de gezelligheid en het samenzijn belangrijk. Jonge mensen die elkaar kenden, jongemensen die elkaar hebben leren kennen, maar toch als een jeugdgroep met hetzelfde doel naar zo'n weekend zijn gekomen. Te praten over onderwerpen, waarbij wij allen er bewust van moeten zijn, dat veel door mensenhanden gedaan kan worden, maar zonder hulp van God zijn wij nietige wezentjes die van Zijn Schepping niet veel goeds terecht hebben gebracht.
Laten wij ons ervan bewust zijn, dat wij onze talenten kunnen gebruiken om de naaste lief te hebben, om te zorgen voor natuur en milieu. Wij kunnen God om kracht vragen of Hij ons hierin wil sterken en helpen. Natuurlijk hoeft dit niet individueel te gebeuren.

In de vorige NBJB-rubriek hebben we het eerste deel geplaatst van het verslag van Jan Tielenburg over het kaderweekend, van 11, 12 en 13 maart j.l., waar men zich bezighield met het thema "Met het oog op morgen". Het beloofde vervolg staat hier.

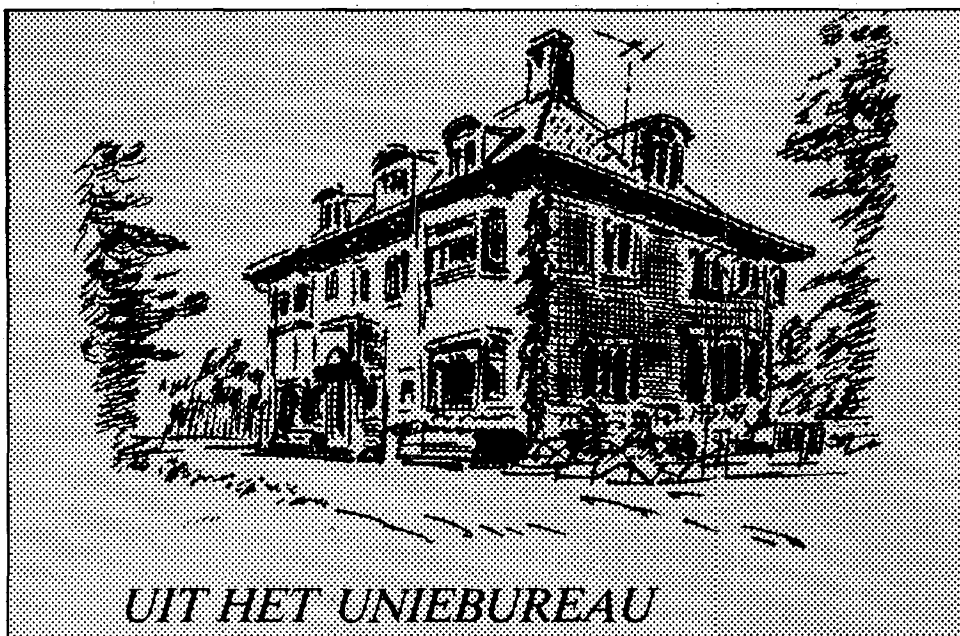
Nico heeft ons over het zendingsprojekt, verteld. Als jeugdgroep kun je je hiervoor inzetten: Liefde voor je naaste. Er kan zoveel gedaan worden.

De afsluiting van het weekend bestond uit twee delen: het eerste onderdeel: vertel aan je buurman-vrouw: "Hoe was het weekend en vertel je eigen bijdrage". Het tweede deel: stukken papier met daarop vragen en antwoorden, zoals:
Tips van de werkgroep:
Meer van je laten horen in de Gemeente.
Tips voor de werkgroep:
Minder mensen op zo'n weekend, 74 is een toch te groot aantal.
Wat heb je gemist:
Onderling kontakt met anderen.
Wat vond je fijn:
Emoties die getoond konden worden. Onderling kontakt met anderen.

Tot onze spijt kregen wij ook nog te horen dat Joukje Spier stopt met dit werk. Een staande ovatie was hierbij zeker op z'n plaats, wij willen haar bedanken voor alles wat zij voor ons heeft gedaan.

Jan Tielenburg
jeugdgroep

Wie meldt zich aan? (bij Rein Kloppenburg, Burg. v. Engelenweg 73, 8271 AL IJsselmuiden, tel. 05202-11866).

VERANTWOORDING ONTVANGEN BIJDRAGEN IN DE MAAND FEBRUARI 1988

E.C.U.
Alkmaar 138,85; Alkmaar 178,15; Apeldoorn 450,--; Arnhem Zuid 250,60; Deventer 136,85; 2e Exloermond 500,--; 's Gravenhage 575,--; Groningen Noord 222,94; Harlingen 217,95; Haulerwijk 360,60; Haulerwijk 200,--; Lelystad 67,50; Pernis 390,85; Pernis 50,--; Treebeek 747,05; Utrecht Centrum 400,--; Vriescheloo 163,55; Vroomshoop 160,--; Winschoten 186,73; Zuidlaren 46,10.

C.v.d.O
Apeldoorn 425,--; Deventer 161,45; Dokkum 296,80; 2e Exloermond 500,--; 's - Gravenhage 575,--; Groningen Noord 217, 34; Harlingen 172,55; Haulerwijk 445,40; Haulerwijk 250,--; Lelystad 53,75; Pernis 300,--; Treebeek 519,--; Utrecht Centrum 400,--; Vroomshoop 160,--; Winschoten 182,74; C.D. 25,--; G.L.K., Z. 10,--.

U.Z.C.
Alkmaar 169,10; Apeldoorn 800,--; Assen 250,--; Deventer 202,85; Dokkum 276,93; Enschede 125,--; 2e Exloermond 500,--; 2e Exloermond 100,--; 's Gravenhage 1050,--; Groningen Noord 409,07; Groningen Noord 750,--; Groningen Zuid 577,--; Harlingen 250,--; Haulerwijk 830,50; Haulerwijk 250,--; Hoogeveen 50,--; Klazienaveen 75,--; Lelystad 274,75; Nieuw Buinen 1000,--; Pernis 200,--; Stavoren 200,--; Stavoren 250,--; Treebeek 1300,65; Utrecht Centrum 600,--; Winschoten 342,34; Zuidlaren 25,--; G.F.B., B. 135,--; N.N., L. 30,--; A.W., H. 100,-- (kaarten en postzegels); 40 MM Borne 1120,-- (projekt); 40 MM Borne 1485,-- (projekt); LZC 2172,33 (projekt); Gewest Holland 3000,-- (projekt); Groningen Noord 500,- (projekt); W.E.H., S. 45,-- (projekt); P.H., H. 20,-- (WIN).

N.B.J.B.
Apeldoorn 125,--; 's Gravenhage 150,-- Groningen Noord 59,20; Haulerwijk 125,10; Haulerwijk 100,--; Pernis 100,-- Vroomshoop 150,--; Winschoten 49,48.

U.B.S.
's - Gravenhage 125,--; Groningen Noord 44,80; Harlingen 107,--; Winschoten 36,71; P.H., H. 20,--.

NOODFONDS
Apeldoorn 996,85; Arnhem Centrum 271,65; Arnhem Centrum 2455,90 (ouderenzorg O-Europa); Arnhem Zuid 50,- Arnhem Zuid 25,-- (ouderenzorg O-Europa); Dokkum 100,--; Haarlem 157,10; Haulerwijk 100,--; Haulerwijk 139,85; Hengelo (Venster) 352,50 (Ethiopië); Stavoren 104,95; NBVB Stavoren 100,--; NBVB Delfzijl 2000,-- (Ethiopië); C.P.-L., N. 25,-- (Bangladesh); C.P.-L., N. 25,-- (lepra); W.R.G., S. 25,-- (Ethiopië); D.B., H. 10,--; J.H., G. 10,--; J.B., H. 15,--; S.V., M. 25,--; H.J.H.B.-K., H. 10,--; J.V., W. 250,-- (Bangladesh); J.V., W. 250,-- (Ethiopië); H.T.-S., D. 50,--; M.J.D., H. 50,--; J.G., H. 50,-- (Afrika); A.G.B.-S., Z. 20,--; G.J., G. 25,--; L.O., E. 25,--; B.B., N. 100,--; W.B., E. 50,--.

Alle gemeenten en alle andere gevers hartelijk dank.

A. van den Hoef

7000 gulden voor school Nicaragua

Van de Baptisten Conventie in Nicaragua ontvingen wij vorig jaar een verzoek om hulp voor bepaalde projekten. Een van die projekten is een school van de Baptisten gemeenten in Barrio Schick, een van de sloppenwijken van Managua, de hoofdstad. De meeste bewoners van dit stadsdeel zijn arbeiders, kleine handelaren en mensen van het land die trachten in de stad een leefbaar bestaan te vinden. De Baptisten Conventie opende deze school in 1967 voor kinderen en volwassenen. Doel was de ontwikkeling van de bevolking door ze typelessen, naailes en wat algemene ontwikkeling te geven, zodat deze mensen wat meer kans maken op behoorlijk werk en komen tot een betere levensstandaard. De school werkt in de naam van Jezus onder mensen met een laag inkomen en de Baptisten Conventie probeert bronnen te vinden om de school te laten funktioneren. Er zijn op dit moment 500 leerlingen.
De Unie Commissie heeft het verzoek onder de aandacht gebracht van de Stichting Oecumenische Hulp, de S.O.H. Er werd nu bericht ontvangen dat via het Alternatief Adoptieplan 3500 dollar, d.i. *f* 7000,-- gulden beschikbaar gesteld wordt voor dit projekt.
Dat betekent dat er nu geld komt om de zeven klaslokalen te voorzien van electrische fans. Hard nodig, want de temperatuur loopt in de zomer dagelijks op tot 34-37 graden Celsius. Geen temperatuur om bij te kunnen werken.
Voor de typelessen zijn 6 schrijfmachines nodig. Ook deze kunnen nu aangeschaft worden. Tenslotte kan men nu 2 nieuwe naaimachines kopen, waar men voor de lessen ook dringend om verlegen is.

H.G. de Winkel
wnd. algemeen secretaris

PAASFEEST IN KROMMENIE

De gemeente Krommenie ging 1e Paasdag vroeg uit de veren, om met z'n allen aan een Paasontbijt deel te nemen, verzorgd door zusterhulp.
Voordat we met het ontbijt begonnen hebben we liederen gezongen, naar een gedicht geluisterd en er is een stuk uit de bijbel gelezen.
Het ontbijt was erg gezellig en zeer uitgebreid. Na het ontbijt genoten we samen van de dienst die geheel aan de opstanding van Christus was gewijd.
De kinderen van de zondagschool hebben ook 2 liederen gezongen, n.l.: Alle kinderen mogen komen en: Weet je dat de Heer is opgestaan.
Daarna hebben we weer naar een gedicht geluisterd. Ds. v.d. Craats preekte over 1 Corinthe 15:1 tot 11.
We beëindigden de dienst met het lied: Daar juicht een toon daar klinkt een stem. Het was een hele gezellige morgen, een morgen waar God aanwezig was, en de gemeenschap met elkaar werd beleefd.

Harma v.d. Werf

De Bond van Baptisten Gemeenten in Zuid- en West Nederland houdt haar voorjaarsbijeenkomst op zaterdag 16 april D.V. te Utrecht-Noord aan de Doelwijcklaan 3. Aanvang 10.00 uur. Ds. G. 't Wout zal een inleiding houden over het onderwerp "De Aktualiteit van het Koninkrijk Gods".
Iedereen is welkom.

Gerechtigheid, vrede en behoud van de Schepping

Vrede is niet los verkrijgbaar

H.G. de Winkel

Over mijn autoradio hoorde ik een dominee, die sprak over de vrede. Iets van zijn woorden is mij bijgebleven. "Vrede is niet los verkrijgbaar. Vrede is verbonden met de Vredevorst, Jezus Christus".

Vrede wordt vaak gezien als het tegengestelde van oorlog. En wie maar enigszins normaal denkt en voelt is bang voor oorlog, en is dus vóór de vrede. Daar zetten mensen zich graag voor in en voeren er gemotiveerd aktie voor. Als we in vrede niet meer zien dan dat, versmallen we het bijbelse begrip vrede zó dat je er eigenlijk niet veel mee kunt beginnen.
Natuurlijk mogen we blij zijn dat de Sovjet Unie en Amerika een akkoord bereikt hebben over afschaffing van de kernwapens voor de middellange afstand. Is er nu werkelijk vrede? Hebben deze grote machten nu zoveel vertrouwen in elkaar dat ze verder hun legers gaan opdoeken? Komt er vrede in Afghanistan als Rusland zijn troepen terugtrekt en de verdeelde verzetsgroepen naar de macht zullen grijpen? Zal Israël in vrede kunnen wonen als de Palestijnen op de Westoever en in de Gaza-strook zelfbestuur krijgen?
Telkens weer blijkt dat politieke akkoorden geen werkelijke vrede bewerken, omdat ze in feite niets veranderen aan het machtsdenken van de regeringsleiders, en aan de kijk die mensen op elkaar hebben.
Vrede naar bijbelse invulling is ontzaglijk veel ruimer dan afwezigheid van oorlog. Vrede is iets wat het hele leven van de mensen omvat. Zijn leven in relatie met God en met zijn medemensen. De situatie waarin hij leven kan, waarin hij niet omkomt door honger of door vijandschap. Een toestand waarin hij 's avonds rustig het hoofd kan neerleggen: "In vrede kan ik mij te ruste begeven en aanstonds inslapen, want Gij alleen, o Here, doet mij veilig wonen". Zelfs een positie waarin de mens in vrede kan sterven.
Die vrede betekent dat alles in het leven op de rechte plaats staat. Dat de verhoudingen zijn zoals ze bedoeld zijn.

Gerechtigheid en vrede

Vrede: Alles staat op de rechte plaats. Dat kun je ook vertalen met "gerechtigheid". Alles is zoals het behoort te zijn. Wie zal bepalen hoe het behoort te zijn? Als we het oordeel daarover aan mensen overlaten rekent iedereen in de kortste keren naar zichzelf toe.
Terugkerend naar de Bijbel zeggen we: God bepaalt hoe het behoort te zijn. Als er niet naar Hem geluisterd wordt loopt alles in de war en is er geen vrede. Om het met de woorden van Jesaja 48:18 te zeggen: Och, dat gij naar mijn geboden luisterdet: dan zou uw vrede zijn als een rivier en uw gerechtigheid als de golven der zee.
In het slot van datzelfde hoofdstuk wordt gezegd: De goddelozen, zegt de HERE, hebben geen vrede. Wat de mensen er dan wél van maken schildert Paulus in felle kleuren in Romeinen 3. Waarbij hij wel de verf gebruikt van de profeten uit het Oude Testament. En van die felle kleuren is op het eind van onze twintigste eeuw nog niets verbleekt of verouderd. Om maar wat te noemen: Snel zijn hun voeten om bloed te vergieten, verwoesting en ellende zijn op hun wegen, en de weg van de vrede kennen wij niet. De vreze Gods staat hun niet voor ogen.
Met deze felle woorden beschrijft Paulus de gezindheid van Joden én heidenen. Allen strafwaardig voor God. De weg van de vrede kennen zij niet. Want de vreze Gods staat hun niet voor ogen. In een paar woorden is daar het hele probleem van de onvrede gezegd.

Herstel nodig

In Romeinen 5 noemt Paulus het woord vrede opnieuw. Maar nu als een ontvangen gave. Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede met God door onze Here Jezus Christus. Gods gerechtigheid, die de mens rechtvaardig verklaart als hij vertrouwt op Jezus Christus, bewerkt vrede. Vrede met God in de eerste plaats. Maar dát is ook het voornaamste.
Er is een heel diepe ingreep voor nodig om van het agressieve, revolutionaire en wantrouwende schepsel "mens" en vredestichter te maken. Dat kan alleen als hij in de rechte verhouding tot God komt. Wie geen vrede met God heeft draagt de bron van onvrede met de mensen in zich om. Vrede met God schept het innerlijke verlangen om ook in vrede te leven met onze medemensen. Al lukt het ons door onwil van de andere kant niet altijd om vrede te bewerken en te bewaren.

Vrede is niet los te maken van de tegenwoordigheid van God. Israël hoorde dat al in de hogepriesterlijke zegen: de HERE zegene u en behoede u; de HERE doe zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig; de HERE verheffe zijn aangezicht over u en geve u vrede. Die vrede van God krijgt heel konkreet gestalte in de Messias. Vredevorst heet Hij in Jesaja 9:5. Hij zal vrede zijn, voorzegt Micha 5:3. Hij wordt door God gezonden om de vrede te bewerken en tot stand te brengen. De vrede van God is tevens de verlossing van de zondaar.

Het Rijk van de vrede

In de Schrift vinden we genoeg plaatsen die ons zeggen dat in de toekomst de Godsvrede op deze aarde zal heersen. Aan de oorlog zal niet meer gedacht worden. Maar vanuit de gemeente van Christus mag het rijk van Gods vrede nu reeds invulling krijgen. Het is niet alleen toekomst.
In Romeinen 14 schrijft Paulus: Want het koninkrijk Gods bestaat niet in eten en drinken, maar in rechtvaardigheid, vrede en blijdschap, door de Heilige Geest. Daarom: Zo laten wij dan najagen hetgeen de vrede en de onderlinge opbouw bevordert. De Godsvrede begint in het leven van de gelovige. En in het gezin. In de relatie man-vrouw, het terrein waar de vrede juist zo heel gauw in gevaar komt, gezien het aantal echtscheidingen. De vrede krijgt gestalte in omgang van broeders en zusters met elkaar in de gemeente. De gemeente is immers bedoeld als pioniersgebied van Gods vredesrijk. Ook deze overwegingen zullen we dienen mee te nemen als we willen denken en spreken over gerechtigheid, vrede en behoud van de schepping.
Over dat laatste hopen we de volgende keer wat gedachten door te geven.

Baptisten predikant voor Russische televisie

Inwoners van de stad Norilsk in de Sovjet Unie, dichtbij de poolcirkel gelegen, hebben kortgeleden een televisie uitzending kunnen zien waarin een Presbytiriaanse predikant en de Baptisten dominee Vitali Sablin een gesprek hadden over hun kerken.
Er is nog een teken van de nieuwe openheid, want drie jaar geleden hebben de autoriteiten de Baptisten gemeente in Norilsk een gebouw aangeboden voor een redelijke prijs, zo bericht de EBPS.
Dat de toestand in de Sovjet-Unie van streek tot streek enorm kan verschillen blijkt uit een ander bericht, overgenomen uit "Select" van Kruistochten. Tijdens een kerstwijding in de nacht van 6 op 7 januari drong een groep van de plaatselijke communistische partij de Katholieke kerk van Kalinovka (in de regio Lvov) binnen en slaagde erin de dienst met geweld te verstoren. Het gebouw van de Oekrainse Katholieke kerk, (in 1945 verboden) werd in 1960 van overheidswege gesloten, maar enkele kerkleden hebben het slot geforceerd en het gebouw weer in gebruik genomen. Bekeuringen namen de gelovigen op de koop toe.

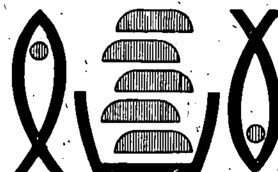
De W.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs f 46,- per jaar; buitenland f 64,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelincklaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

MEDEDELINGEN

Het nieuwe adres van fam. P. Kingma is Wierde 15, 8604 BC Sneek, tel. 05150-25346.

Sekretaris van de Baptisten Gemeente Hoogezand-Woldwijck is thans br. H.R. Bos, Tiros 3, 9602 WE Hoogezand, tel. 05980-26526.

TRAININGSWEEK OPENLUCHT-EVANGELISATIE

Open Air Campaigners is een organisatie die zich toelegt op openlucht evangelisatie voor volwassenen en kinderen. Een van de bekendste hulpmiddelen hierbij is het schetsbord.
Van 16-21 mei is er een S.O.S. (Summer Of Service) trainingsweek in De Toevlucht te Oudewater, waar men naast het werken met het schetsbord vertrouwd gemaakt wordt met een aantal andere vormen van overbrengen van het evangelie. De kosten bedragen f 295,--.
Opgaven en informatie bij dhr. D. Hak, Tuinstraat 1, 8531 JC Lemmer, tel. 05146-4677.

ISRAEL WERKVAKANTIE

De jongeren die Israël een warm hart toedragen kunnen nu, op gemakkelijke voorwaarden, daaraan uiting geven. Je kunt het kibboets leven leren kennen. Meehelpen de oogst, sinaasappel- en grape-fruit, meloenen e.d., binnen te halen. Excursie-reizen meemaken door Israël.
Wilt u nadere inlichtingen over tijd, kosten enz. bel of schrijf even naar
G. Koning, Rembrandtstraat 20, 7671 ZC Vriezenveen, tel. 05499-62423, b.g.g. 05499-63602.

Bijbelgenootschappen kunnen de vraag naar bijbels niet meer aan

Opnieuw hebben de ruim honderd bijbelgenootschappen vorig jaar ruim 24 miljoen bijbels en nieuwe testamenten geleverd. Toch was de vraag nog groter. Vooral in de Derde Wereld groeit de behoefte aan bijbels.

Dit blijkt uit de zojuist gepubliceerde bijbelstatistiek van de Wereldbond van Bijbelgenootschappen. Behalve bijbels en nieuwe testamenten leverden de aangesloten organisaties 30 miljoen losse bijbelboeken, veelal in talen *waarin nog geen volledige bijbel of* nieuw testament is verschenen en 56 miljoen bijbeluitgaven in eenvoudige taal voor mensen die alfabetiseringscursussen volgen.

De bijbelgenootschappen leveren eenvoudige bijbels voor een prijs die overeenkomt met een gemiddeld dagloon. In veel landen van de Derde Wereld wordt de bijbel daarom onder de kostprijs aangeboden. Gemiddeld leggen deze organisaties vijf gulden op ieder exemplaar toe, maar in kleine talen en in talen met een niet-westers schrift kan dit oplopen tot zo'n tien gulden.

Uit deze bijbelstatistiek blijkt dat het aantal bijbels in Europa, het Midden-Oosten, in Azië en op de eilanden in de Stille Zuidzee is toegenomen. In Noord- en Zuid-Amerika en in Afrika is het aantal bijbels vorig jaar afgenomen, vooral door een vrij sterke daling in de Verenigde Staten en in Ghana. Ook het bijbelgenootschap van Brazilië slaagde er dit jaar niet in om voor de tweede maal *meer dan een miljoen bijbels af te zetten*, maar met ruim 920.000 bijbels is de belangstelling daar nog steeds groot.

De toename van de bijbelverspreiding in Europa is vooral het gevolg van het feit dat voor het eerst sinds jaren weer bijbels gezonden konden worden naar de baptisten in de Sovjetunie, in Roemenië weer bijbels gedrukt konden worden en in Polen de bijbelproduktie toenam met bijna 50 procent.

Behalve de Verenigde Staten is Zuid-Korea het enige land waar meer dan een miljoen bijbels werden verspreid. Op de derde plaats staat Brazilië (920.675). Sterk verbeterd is hét bijbelaanbod in Maleisië (met 625 procent), in Zimbabwe (met 185 procent) en in Angola (met 172 procent).

BEVESTIGING P.W.M. EGBERTS IN UTRECHT-NOORD

De raad van de Baptistengemeente Utrecht-Noord maakt bekend dat br. P.W.M. Egberts de door hem gevolgde studie aan de Vinkenhof met een positief resultaat heeft afgesloten.
Br. P.W.M. Egberts is reeds sinds 1982 in dienst van de gemeente werkzaam als parttime pastoraal werker.
Op 8 mei aanstaande zal er een dienst plaatsvinden, waarin br. P.W.M. Egberts bevestigd en ingezegend zal worden als (mede)voorganger van de gemeente.
Deze dienst zal geleid worden door br. J.S. Sussenbach en br. P.W.M. Egberts zal de Woordverkondiging verzorgen.
De dienst vangt aan om 10.00 uur en wordt gehouden D.V. in de kapel aan de Daelwijcklaan 3 te Utrecht.
Na de dienst is er gelegenheid tot ontmoeting en samen koffiedrinken.

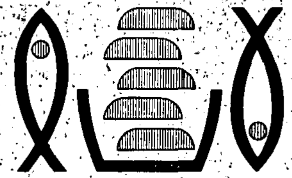
ROEMENIË
"Het gaat ons vandaag beter dan morgen". *Dat is het trieste antwoord dat men* van een Roemeen kan krijgen als men vraagt hoe het er mee gaat.
Het blad "Licht in het Oosten" geeft in het nummer van februari een beschrijving van de toestand in dat land. Aan de ene kant is er bittere armoede. Aan de andere kant worden er in Boekarest oude, vaak monumentale kerken afgebroken om een grandioos en geldverslindend regeringspaleis te bouwen, tot meerdere glorie van Ceaucescu.
Boekarest heeft een Baptisten seminarie, waar op dit *ogenblik 19 studenten zijn*. Binnen de strakke regels van de staat kan de gemeente nog leven.

De W.

dc

103e jaargang nummer 16 - 21 april 1988

De Christen
Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

WAAR BLIJFT ''BROEDERHULP''?

Sietzo Dijkhuizen

De laatste weken of maanden is in veel gemeenten de jaarvergadering gehouden. En de huishoudelijke zaken moeten menigeen hebben doen beseffen, dat er toch nog heel wat omgaat in de gemeente, in zo'n jaar. De financiële stukken en de jaarverslagen zetten alles zo boven op elkaar, dat je je afvraagt waar men alle tijd vandaan haalt. Nu heeft een jaar natuurlijk wel 365 dagen (en dit jaar heeft er zelfs nog één extra) en we werken ''zolang het dag is''. Er kán dus ook een heleboel gebeuren.
Toch zal er op menige jaarvergadering ook, al of niet bij de rondvraag, gevraagd zijn waarom toch dit niet gedaan is, en waarom dát niet gerealiseerd werd. Waarom is daar iets blijven liggen, wat opgepakt had moeten worden, waarom is hier niet energieker opgetreden:...? Want we willen altijd nog wel meer doen dan er gedaan is. Maar in de praktijk van alledag zijn we daar nou net niet aan toegekomen.
We merken dat in het gemeente-leven, maar ook in het persoonlijk leven. Eigenlijk...., zo is het dan...., eigenlijk zou dit of dat ook nog moeten gebeuren. De goede wil is er, het plan soms ook, maar de uitvoering blijft wel eens lang ergens steken. Die kost energie en moed en daarvan verbruiken we al zoveel in andere zaken, die toch ook moeten gebeuren. Kijk maar naar dat jaarverslag.
Zo'n reactie is ook al gauw te verwachten, als er nieuwe dingen op de proppen komen. En zeker als die nieuwe dingen een georganiseerde vorm krijgen of moeten hebben. En dan blijft een goed idee liggen.
Een voorbeeld is het idee van een soortgelijke organisatie als ''Zusterhulp'', voor mannen-broeders. Op de Jongeren A.V. in Utrecht, het vorige jaar, werd de vraag gesteld: ''Kan er ook niet eens een 'Broederhulp' worden opgericht?'' Dat was geen speelse woordgrap, maar een serieuze aanzet voor een vorm van 'dienen'.
Nu is het vrijwel zeker, dat in alle gemeenten mannen-broeders aanwezig zijn, die op allerlei wijzen en op diverse plaatsen hulp bieden. In onze al zo geëmancipeerd hetende samenleving zijn er toch nog heel wat klussen, die kennelijk specifieke mannen-klussen zijn. Een lekkende kraan repareren, het opsporen van een kortsluiting, of het weer aan de praat-brengen van een zwijgende radio...: dat schijnen zaken te zijn waar een man aan te pas moet komen. Op die Jongeren A.V. werd dat ook zo aangegeven.
De nieuwe organisatie ''Broeder-hulp'' zou ''technische klusjes kunnen opknappen'', bij voorbeeld voor ouderen of alleenstaanden.
Dat zal, het is al even geconcludeerd, op veel plaatsen al gebeuren. Stilletjes en onopgemerkt. Maar ook: incidenteel. Zo nu en dan. En misschien: als er om gevraagd wordt. Het idee achter de vraag ''Kan er niet een ''Broeder-hulp'' worden opgericht?'' Is natuurlijk om dat werk een vaste vorm te geven. En met die vorm een blijvend karakter. Want er blijft natuurlijk toch ook heel wat werk liggen. Er zou veel meer gedaan kunnen worden dan er gebeurt, gewoon op het alledaagse praktische terrein van hulpverlening in welke vorm ook. En waarom zou je, je dat realiserend, dan niet iets gaan organiseren? Organisatie hoeft niet altijd te betekenen: praten en vergaderen! Ook 'daad' kun je, en moet je soms, organiseren. Weer wat nieuws? Weer een nieuwe ''tak van arbeid''? En we doen al zoveel.... We komen al tijd te kort....
Inderdaad. Maar er zijn ook andere vragen te stellen: Kan degene, die ernst wil maken met het woord ''DIENEN'', rustig blijven zitten en zeggen ''Ik doe al genoeg....?''
Kan degene die ''dienen'' wil, maar de wegen nog niet vindt en een duwtje moet hebben, niet geholpen zijn met een organisatievorm? Er zijn genoeg argumenten te noemen om iets nieuws aan te vatten als het gaat om ''dienen''.
De belangrijkste vindt men in de bijbel.

DEZE WEEK

Even nadenken met....

H.G. de Winkel, Dieren

Rijk worden door weggeven

De zegenende ziel wordt overvloedig verkwikt,
Wie laaft, wordt ook zelf gelaafd.
Spreuken 11:25

Geeft en u zal gegeven worden: Een goede, gedrukte, geschudde, overlopende maat zal men in uw schoot geven. Want met de maat, waarmede gij meet, zal u wedergemeten worden.
Lucas 6:38

Wat de Heer ons met deze woorden leren wil is niet hoe we snel rijk kunnen worden. Regelmatig word ik door drukwerkjes aangemoedigd om een klein bedrag te spenderen aan een loterij met kans op een grote prijs.
De loterijen krijgen hun klandizie wel, dat is bekend. Menigeen is wel bereid om ergens wat geld in te steken als hij maar een kans maakt het in veelvoud terug te krijgen. Het egoisme van een mens rekent altijd naar zichzelf toe. Wat word ik er wijzer van?
Bovenstaande teksten hebben niet de intentie te zorgen dat we er in materieel opzicht "wijzer" van worden.
Ze gaan uit van de gedachte dat het niet om jezelf begonnen is, maar om anderen. Een zegenende ziel zegent anderen. Omdat die anderen die zegen nodig hebben.
Laten we dat maar gerust in oudtestamentische zin en niet al te geestelijk opvatten. Zegenen is heel konkreet iemand helpen die in nood is. Er moet iemand geholpen worden, anders gaat hij ten onder.
Die hulp heeft ook voor de helper een effekt. Hij wordt zelf overvloedig verkwikt. Hij zal er materieel niet rijker van worden, maar zijn leven wint aan inhoud.
Geeft en u zal gegeven worden. De Here Jezus gebruikt een verstaanbaar beeld.
Een korenmaat. Geeft weg aan degene die niet heeft, laat hem delen in jouw overvloed. En je hoeft je geen zorgen te maken dat je zelf tekort zult komen, daar zorgt de Vader in de hemel wel voor. Een geschudde en tot de rand gevulde maat zullen ze omkeren in je schort, als je die ophoudt.
Daar zit een ongelofelijk stuk vrijmaking in. De Heer maakt ons los van dat krampachtige voor ons zelf te zorgen, waar we zo vaak druk mee zijn. Alles is op onszelf gericht. Kom ik niet tekort? Krijg ik wel alles waar ik recht op heb en wat ik nodig heb?
De Heer zegt: Zorg jij nou maar voor je naasten, dan zorg Ik wel voor jou.

WIJ FELICITEREN....

Het gaat om twee leden van de redactie van ons weekblad De Christen.
Ik zet hen graag even in het zonnetje.

H. de Winkel

J. Reiling

Br. Herman de Winkel werd 10 april j.l. 65 jaar. Dat betekent dat hij recht gekregen heeft op AOW en pensioen. Opgegroeid in een ander kerkelijk klimaat dan het onze, trad hij jaren geleden toe tot de baptisten gemeente. Hij diende de gemeenten IJmuiden en Arnhem als ouderling, werd in 1970 deeltijds voorganger van de jonge gemeente te Harderwijk, vertrok vandaar in 1979 naar Nieuw Buinen, om eind 1982 voorganger van de gemeente te Alblasserdam te worden. Een paar jaar geleden moest hij om gezondheidsredenen zijn voorgangerschap beëindigen.
Als schrijver begon br. De Winkel in 1981 zijn aandeel in het vullen van DC te leveren. Nadien werd hij voor een tweede termijn herkozen.
Met grote nauwgezetheid verzorgt hij nu de eindredactie.
Zijn pennevruchten kenmerken zich door grote gedegenheid die de lezer tot nadenken aanzetten.

Br. Jannes Reiling ....iets onbekends kan ik over hem niet schrijven.
Op 27 april a.s. wordt hij 65 jaar. In 1948 werd hij voorganger te Haulerwijk, studeerde daarnaast te Groningen, werd in 1958 rector van ons seminarium te Bosch en Duin, welke taak hij een paar jaar geleden neerlegde.
Reeds in 1948 trad Reiling toe tot de redactie van ons blad. Naast zijn altijd drukke werkzaamheden was hij verschillende keren eindredacteur, hetgeen een zeer tijdrovende klus is.
Uiteraard was de bijbel, en daarvan vooral het nieuwe testament, onderwerp en inhoud van zijn artikelen. Maar ook over andere zaken kon hij schrijven. Vanuit zijn bestuurlijke interesse - en begaafdheid - publiceerde hij vooren nabeschouwingen van Algemene Vergaderingen en andere belangrijke gebeurtenissen binnen (soms ook buiten) onze Unie-gemeenschap. Zijn makkelijke stijl van schrijven gaf velen toegang tot zijn denkwereld. Zijn schrijversmandaat loopt dit jaar af, maar zeer zeker niet zijn ambitie om door middel van artikelen anderen te laten delen in zijn kennis en inzichten.

Beide broeders wensen we van harte geluk met het bereiken van de 65-jarige leeftijd. Mogen zij met hun vrouw en kinderen nog maar lang genieten van alles wat God een mens te genieten geeft.

Ploeger

WAT GAAT ER GEBEUREN?

Wie de jaaragenda uit DC van 14 januari bewaard of overgenomen heeft, kan daaraan toevoegen:
zaterdag 1 oktober zang- en muziekmiddag door de Zangbundelcommissie te Apeldoorn.

Een strategie voor de Unie?

J. Reiling

Wat verwachten de gemeenten van de Unie? Leiding? Begeleiding?
Het is een oud probleem en de antwoorden die in de loop der jaren zijn gegeven, lopen nogal uiteen. De vraag leeft ook vandaag en dat is goed en nodig. Tenzij de Unie niet meer is dan een administratieve accolade met een pensioenfonds. Daarom wordt de oude vraag weer eens gesteld.

Besturen

Aanleiding voor het opnieuw stellen van de Unie-vraag was de bijdrage van br. J. Broertjes in DC van 24 maart, 'Besturen-een zaak van visie'. Het is een krachtig pleidooi voor een strategie voor de Unie en voor een Unie-Commissie die daarin het voortouw neemt. Hij roept op tot een toekomstgericht denken en waarschuwt voor een al te sterke oriëntatie aan het verleden, zodat het verleden de routine voor vandaag bepaalt. Ik wil hem daarin graag bijvallen want onze tijd vraagt om toekomstgerichtheid en toekomstvisie. Het is duidelijk dat de hele wereld zich in een proces van verandering bevindt en dat proces gaat ook aan onze samenleving niet voorbij. Was het vroeger misschien zo dat wij ons van wat in de samenleving aan de orde was afzijdig konden houden, die tijd is voorgoed voorbij.

Dat betekent onder meer dat wij ons af moeten vragen of de oude manieren om het evangelie van Jezus Christus gestalte te geven in een getuigende en dienende gemeente nog wel geschikt zijn. Het betekent ook dat wij erover moeten nadenken hoe wij als gemeenschap van gemeenten elkaar daarin behulpzaam kunnen zijn. Het betekent tenslotte dat bij de bezinning op deze vragen en bij het uitzetten van nieuwe wegen de Unie een belangrijke taak heeft. En aangezien een gemeenschap niet zonder een leiding kan die de wegen ziet ook al zijn ze er nog niet, ligt hier een opdracht voor hen die door de gemeenten tot deze leiding worden geroepen.

Voorwaarden

In een oude jaargang van De Christen vond ik een ontboezeming van wijlen ds. J. Louw na de Unievergadering van 1923. Hij vond dat de afgevaardigden zich aan de door henzelf gekozen leiders (de Unie-Commissie) moesten onderwerpen. Hij vond ook dat de AV zichzelf reeds lang had overleefd omdat zij alles weer wilde overdoen wat de wijze mannen van de UC in vele uren van vergaderen hadden gedaan en besloten. Anno '88 klinken deze woorden wat vreemd. Welke gemeente denkt erover zich aan de UC te onderwerpen? Welke commissie zou het in haar hoofd halen om van de gemeenten onderwerping te verlangen?

Toch ligt hier een echt probleem. De leiding moet gezag hebben en dat gezag moet ook worden erkend. Gezag is iets anders dan macht. Macht veronderstelt een beroep op machtsmiddelen zoals bijvoorbeeld reglementen. Gezag berust op vertrouwen en erkenning.

Wij zullen ons daarom in de eerste plaats moeten afvragen of wel aan deze voorwaarde wordt voldaan. Geniet de leiding van onze Uniegemeenschap wel voldoende gezag, vertrouwen en erkenning? Ik heb het niet over personen maar over verhoudingen. Personen wisselen, verhoudingen overleven hun wisselingen. Als ik naar de verhouding Unie-gemeenten kijk, dan ben ik geneigd bovenstaande vraag met neen te beantwoorden. Ik wil dat toelichten aan de hand van enkele voorbeelden. Zij hebben betrekking op houdingen die gemeenten aannemen tegenover de Unie en daarmee tegenover de zustergemeenten.

Beroepen

Al zo'n zestig jaar heeft de Unie een beroepbaarstellingsbeleid. Het besef dat er ten aanzien van de toelating van mensen tot het voorgangerschap bepaalde regels en garanties nodig zijn is niet van vandaag of gisteren. Wel wordt de vrijheid van de gemeenten om te beroepen "wie zij zich van Godswege als voorganger aangewezen acht" niet aangetast maar de gemeenten hebben de Unie de taak gegeven om erop toe te zien dat degenen die voorganger willen worden goed opgeleid en betrouwbaar zijn. Toch komt het telkens weer voor dat gemeenten zonder overleg met de Unie een voorganger beroepen die niet door de Unie beroepbaar is gesteld. Terwijl er toch regels zijn voor een beroepbaarstelling op verzoek van een gemeente en de Unie een zeer coulant beleid voert. Er spreekt hieruit een gebrek aan respect voor de zustergemeenten en de gemeenschap van gemeenten.

Vrijwilligheid

Niet minder ernstig is de vrijblijvendheid waarmee sommige gemeenten omgaan met de vrijwillige bijdrage die voor de verschillende takken van gezamenlijk werk worden gevraagd. Het gaat hier niet om losse acties maar om bijdragen waarvoor de afgevaardigden van de gemeenten hun hand hebben opgestoken. Toch zien niet weinige gemeenten die opgestoken handen niet als een verplichting voor zichzelf. Verplicht is alleen de Uniecontributie, de rest is vrij.

Het is duidelijk dat bij zo'n opstelling van een deel van de gemeenten er van gezag, vertrouwen en erkenning geen sprake is. Zonder een grondige bekering is hier geen toekomststrategie mogelijk. Tot bekering moet een mens echter worden geroepen, zo weten wij uit het evangelisatiewerk. Het is niet minder waar met betrekking tot gemeenten. Wie zal hier de roepende zijn? En wat zal hij roepen?

Autonomie

Die bekeringsroep zal iets te maken moeten hebben met de autonomie van de gemeenten. De zelfstandigheid van de gemeenten is een groot goed maar autonomie is een heidens begrip. Voor de autonomie van de gemeente is geen bijbels argument te vinden. In het Nieuwe Testament is de gemeente één. Autonomie is daarmee in strijd. De ene gemeente is niet autonoom maar heeft een Hoofd en de plaatselijke gemeente staat onder datzelfde Hoofd. Dat betekent dat de plaatselijke gemeenten nooit los van elkaar kunnen bestaan maar steeds op elkaar zijn aangewezen.

De tendens van vandaag is daarmee niet in overeenstemming. Er heerst overal in de samenleving een individualisme als nooit te voren. Dat werkt door in de opstelling van de gemeenten. Ook daar is sprake van een individualisme, van een autonomisme zoals ik dat in een kleine halve eeuw van betrokkenheid bij de Unie nog niet eerder heb meegemaakt. Als wij ons daarvan, geleerd door de Schrift, niet (willen) bekeren, zal het met ons gezamenlijk getuigenis en werk nooit iets worden.

Dromen

Het bovenstaande is een helft van de zaak. De andere helft is die van de enkelingen die in onze Unie dromen droomden en daar een visie op de toekomst van het werk overhielden. Zulke mensen waren Louw, Weenink en K. Reiling, de leiders van de jaren twintig en dertig. Zonder zulke dromers en hun dromen kan geen gemeenschap groeien en bloeien. Ik zou wel willen dat zij er ook nu waren en de kolommen van ons blad vulden met hun dromen en plannen.

Daarover misschien later nog eens een beschouwing.

OVERBRENGEN EN INBRENGEN

Hetty Lalleman

Ik luisterde naar een radioprogramma. Het ging over wat vrouwen naast hun gezin nog meer zouden kunnen doen. De vrouwen die hierover praatten houden zelf regelmatig lezingen. Dat was niet zomaar ineens gebeurd. Ze waren begonnen op kleinere schaal, bijvoorbeeld door samen met iemand anders een Bijbelgroep te leiden. Zo hadden ze zich getraind in het onder woorden brengen van hun mening. In dat programma werd ook gesproken over andere talenten, zoals het naaien van kleren. Lees het verhaal van Dorcas (Tabitha) in Hand. 9 maar eens. Geen woorden, maar daden....
Ik zat wat verder te denken naar aanleiding van dit programma en m'n gedachten deel ik met u.

Waar blijven de vrouwen?
In bovengenoemd gesprek kwam aan de orde dat vrouwen vaak gestimuleerd moeten worden iets te ondernemen buiten het gezin. Ik dacht eraan dat maar weinig vrouwen iets zeggen in diskussies of vergaderingen waar overwegend mannen aanwezig zijn. Dat valt me vaak op. Misschien durven ze niet. Van jongsaf aan heb ik mij wel vaak kunnen uiten in het openbaar. Andere vrouwen kijken daardoor weleens tegen mij op. Ze zeggen: "Jij kunt alles zo goed onder woorden brengen...., ik kán dat niet".
Ikzelf vind dat jammer. Eigenlijk vind ik het niet leuk dat mensen tegen me opkijken, maar ook vind ik het jammer dat zo weinig vrouwen hun stem laten horen. Verschuilen ze zich niet teveel achter anderen?
Je mening uiten, een bijdrage leveren aan een gesprek (en wáárom zou jouw mening niet de moeite waard zijn?), dit alles moet je léren. Léren door het te doen.
Denkt u er eens over na of u niet te snel denkt: die anderen lossen dit wel op.
Dat was één richting waarin m'n gedachten gingen.

Sprekers en andere mensen
Eén tweede richting.
Misschien, zo dacht ik, zijn wij in ons leven of in de gemeente wel veel te verbaal, te 'pratend', ingesteld. Alles lijkt te draaien om spreken.
Een goede spreker zijn maakt populair. Die man kan het toch zo mooi zeggen...! Die beroepen we.... Begrijpt u me goed: spreken, onderwijzen, leren - het kunnen gaven van God zijn. Maar: *gaven zijn er méér. De mensheid is veel* gevarieerder dan dat. De gemeente bestaat niet alleen uit sprekers, maar ook uit kosters, en organisten. U denkt nu: ja, maar dat ben ik óók al niet....? Kón ik maar orgelspelen....
Ik denk dat we eerst eens moeten ophouden te bedenken wat we allemaal zouden willen kunnen. En óók wat die ánderen allemaal kunnen, en wij niet. Een ander kan spreken. Best, laten we God danken voor zijn talent. Die ander weet echter misschien niet hoe hij iemand heel praktisch moet helpen en dát weet ú misschien wel.

Ophouden te bedenken wat we zouden willen kunnen....

Trouwens, verkijk u niet op al die mensen die spreken in het openbaar. Ook zíj hebben dat moeten leren, er zijn maar weinig 'natuurtalenten'. Bovendien brengt deze gave soms verantwoordelijkheden met zich mee en spanningen, waar we niet jaloers op hoeven te zijn.
Het spreken in het openbaar, in de gemeente, gaat natuurlijk wel een stap verder dan je mening uiten in een groep. Het eerste hoeft niet iedereen te kunnen, van het tweede zou het fijn zijn als iedereen het kon. Gewoon omdat het opbouwend kan zijn te horen hoe een andere gelovige tegen iets aankijkt. En omdat we allemaal samen de gemeente vormen.
Mijn gedachten gaan nog in een andere richting.

Alleen woorden?
Ik ben van mening dat we in de gemeente erover zouden moeten nadenken of we niet gevarieerder kunnen omgaan met wat er voorhanden is onder de leden.
Verkondiging gebeurt vaak alleen via woorden.
In Israël viel er rondom de eredienst veel te zien. Het héle gebeuren rondom de tabernakel en de tempel heeft te maken met ál onze zintuigen. De kleuren, de muziek.... Of, zoals bij het Paasfeest, het éten van bepaalde dingen waardoor iedereen, ook de kinderen, helemaal betrokken was bij de uittocht uit Egypte.
De profeten ondersteunden hun boodschap vaak met tekenen. Jezus vertelde gelijkenissen, op zich ook al een veel levendiger zaak dan wat je soms aan preken hoort.
De moderne mens schijnt meer op 'zien' dan op 'horen' te zijn gesteld.
Ik zeg niet dat we hieraan klakkeloos tegemoet moeten komen, al denk ik wel dat we in evangelisatiewerk hiermee duidelijk rekening moeten houden!
Maar als we onszelf nagaan, en onze kinderen, merken we dat ook wij veel meer geboeid raken als we niet uitsluitend hoeven te luisteren.
Welke bijeenkomsten van de gemeente blijven u het beste bij? Ik denk die waarbij er iets gebeurde, waarbij de kinderen iets opvoerden, waarbij een preek geïllustreerd werd door een verhaal of voorbeeld. Dat zijn eigenlijk 'plaatjes in de preek'.

Een artikel als dit is niet af. U mag het zélf afmaken. In uw leven en in uw gemeente.

40 JAAR WINSCHOTEN (H.W.)

Na ruim een jaar van voorbereiding was het op 5 en 6 maart dan eindelijk (gelukkig) zover.... het lang verwachte 40-JARIG JUBILEUM WEEKEND van onze gemeente.
Zaterdagmiddag was er een officiële receptie waar velen van onze naburige zustergemeenten aanwezig waren.
Erg fijn was ook dat burgemeester Postma en wethouder Lukkien namens de gemeente Winschoten ons kwamen feliciteren.
Duidelijk was ook de verbondenheid met de andere plaatselijke geloofsgemeenschappen te zien doordat die door hun komst ook het feest met ons mee vierden.
Gezien de vele bloemstukken hadden de plaatselijke bloemisten ook iets te vieren.
Na de officiële receptie mochten wij ons met elkaar tegoed doen aan een z.g. "informele maaltijd" welke door onze eigen chef kok br. D. Kuiper in samenwerking met het kostersechtpaar op zeer professionele wijze was samengesteld. Misschien had de kok 's morgens al vele jubileum tegels met het vignet van de broden en vissen gezien.... er bleven ook bij ons vele schalen over.
Na een oproep in "De Christen" en in ons eigen gemeenteblad kwamen er eindelijk toch nog vele oude foto's los welke door br. K. Lohof uitvergroot werden en daarna op borden werden geplakt.
's Avonds werd er onder leiding van br. J. Beuker een bonte avond gegeven waarbij iedere vereniging in zeer korte tijd acte de presence gaf terwijl er na de pauze de revue "40 jaar gemeente" werd opgevoerd.
Deze revue werd op een bijzonder humoristische wijze door de broeders B. Raatjes en H. Stuut naar voren gebracht die ook de auteurs waren.
De zondagmorgen mochten wij weer met velen samenkomen om in onderlinge verbondenheid naar Het Woord te luisteren dat door onze voorganger br. Gerritsen werd doorgegeven.
Na de dienst mochten wij met elkaar nog koffie drinken en daarna konden wij ons feest in dankbaarheid afsluiten.

HET FEEST GAAT DOOR!

Zoals reeds eerder werd vermeld wordt op zaterdag 23 april a.s. van 10-15.30 uur de ontmoetingsdag gehouden van de Friese Baptisten Gemeenten in de Ger. Zuiderkerk te Sneek.
Als aanvulling op dit bericht willen we u nog graag meedelen dat in plaats van de zanggroep uit Emmeloord de Brassband "Hosanna" uit Leeuwarden haar medewerking zal verlenen.
Tot zaterdag 23 april a.s.!

de voorbereidingscommissie

Gemeentelijke huwelijksbevestiging: ja of nee?

H. Ploeger

In meer dan één gemeente ontstonden en ontstaan moeilijkheden als er een aanvraag ligt van leden of vrienden der gemeente om een "kerkelijke huwelijksdienst", als deze aanvragers gescheiden zijn, of wellicht samenwonen.
De één is voor inwilliging van zo'n verzoek, de ander is er op tegen.
De raad moet beslissen, en de beslissing - ja of nee - komt niet altijd zonder pijn en verdriet tot stand.

De betrokkenheid van meer dan één familie uit de gemeente bij zo'n huwelijksaanvraag maakt het er al niet beter op.
Wat het er ook niet makkelijker op maakt, is het feit dat niet in alle gemeenten op dezelfde wijze gereageerd wordt op de verzoeken. Soms liggen die gemeenten op steenworpafstand van elkaar en weten de leden der gemeenten redelijk goed hoe het bij anderen toegaat.

Het behoort tot het wezen van onze gemeenten dat zij ieder voor zichzelf regels, normen en vormen vaststellen en hanteren. We kennen geen opperraad die dwingende voorschriften opstelt en oplegt. Iedere gemeente voor zich zal zich met dit soort problemen moeten bezighouden en tot een conclusie moeten komen. Dat de bijbel daarbij wordt betrokken, en dat er naar de Schriften geluisterd wordt, is vanzelfsprekend. Dat niettemin tot verschillende oordelen (en vonnissen) gekomen wordt, ligt voor de hand. Niet omdat elke ketter zijn letter heeft, maar omdat de Schrift zelf ons weinig, of niets laat horen omtrent de kerkelijke huwelijksbevestiging.

bevestiging of inzegening?
Of beide? Eigenlijk beide: zowel bevestiging als het afsmeken van zegen komt tot uitdrukking in een trouwdienst. Wat de bevestiging aangaat: wie geeft de gemeente eigenlijk het recht de keuze van twee mensen te bevestigen? In het nieuwe testament vinden we nog het een noch het ander: er wordt ons nooit iets meegedeeld over een huwelijksdienst. Dus ook niet over bevestiging en inzegening. Wie geeft de gemeente het recht een zegen af te smeken over een huwelijksverbintenis? Dat ligt toch wel wat anders dan bij "bevestiging", zegt men. Terecht.
Het zijn twee afzonderlijke zaken. Maar kun je een zegen afsmeken over een verbintenis zonder daarmee te zeggen: wij gaan - als gemeente - accoord met deze verbintenis?

het oude testament
Hoe gingen deze zaken toe in Israël? Kort en goed: de totstandkoming van een huwelijk was een familiezaak: een kwestie van de ouders, of van hun vertegenwoordigers. Was tot een verbintenis van twee mensen besloten (al of niet met hun (hartelijke) instemming) dan was de **verloving** tot stand gekomen. De verloving was een voorlopige, maar ook voorlopende verbintenis: het moest op een openbare huwelijkssluiting uitlopen. De bruiloft was de openbare huwelijkssluiting. Ontrouw tijdens de verlovingstijd gold als echtbreuk. De heiligheid van het huwelijk gold ook voor de verloving. Duidelijk is ook, dat in de verlovingstijd van samenwonen en/of van geslachtsgemeenschap geen sprake mocht zijn.

de eerste gemeenten
Zoals gezegd, in het nieuwe testament is geen spoor van gemeentelijke bemoeienis met een huwelijkssluiting van gelovigen te vinden. In de wereld waarin de gemeenten leefden, golden uiteenlopende regels, maar ze kwamen er vrijwel alle op neer, dat de huwelijkssluiting een zaak van de mensen zelf en van de families was. Getuigen bevestigden dat die en die een bruiloft gevierd hadden, en dat er dus een huwelijk ontstaan was.
Met die praktijk hadden de gelovigen rekening te houden. Vanuit de Schriften hoorden zij tevens over de onontbindbaarheid van het huwelijk. Hoe ging het dan? We weten het niet precies. Bekend is dat bisschop Ignatius (overleden plm. 110 n.C.) meende: het huwelijk behoort met medeweten van de bisschop (zeg: de voorganger, de opziener) gesloten te worden. Een latere gezaghebbende leider, Tertulliaus (overleden 233), uit Noord-Afrika schreef dat de kerk het huwelijk sloot, dat het huwelijk door de avondmaalsviering bezegeld en door de kerkelijke zegen geheiligd werd.
Men vergete bij dat alles niet, dat de gemeenten veelal bestonden uit slaven die geen huwelijk konden sluiten, maar wel tot samenwoning en samenleving konden komen. Gelovige slaven en slavinnen wilden hun verbintenis kennelijk stellen onder de goedkeuring en de zegen der gemeente.
Maar ook in zulke situaties, als in de andere situaties bleef overeind: het wezen van het huwelijk is de (vrijwillige) verbintenis van een man en een vrouw. De handelingen van de gemeenten behoorden tot de vorm, niet tot het wezen.

later
In de rooms-katholieke en oosters-orthodoxe visie op het huwelijk is het woord sacrament opgedoken. Daarmee heeft men willen uitdrukken: alleen de kerk, en niemand anders, beslist of een verbintenis tussen twee mensen een huwelijk naar kerkelijk inzicht is, dan wel niet.
Ook na de hervorming bleef de kerk - net als voorheen op verzoek van de overheid - de huwelijkssluitingen registreren. Men had daarvoor naderhand in de nederlandse (gereformeerde of hervormde staats-) kerk een formulier, verplicht voor alle kerken op plaatselijk niveau.
Na de franse revolutie is dat veranderd, in Nederland vanaf 1848: de overheid registreert de huwelijken, daarna mogen de kerken doen wat ze willen.
De situatie is nog steeds zo dat echter een kerkelijke huwelijksplechtigheid alleen mag plaatsvinden ná de burgerlijke huwelijkssluiting.

kerkelijke traditie?
We weten eigenlijk heel weinig - of niets? - van de praktijken van onze eerste nederlandse baptisten gemeenten. Wel is duidelijk dat er al heel gauw huwelijksdiensten waren. Maar altijd wel nádat de trouwlustigen op het gemeentehuis geweest waren. Ook is bekend, dat een gedwongen huwelijk (een moetje, zei men ook) gevolgen had: in sommige gemeenten werden dezulken als leden geroyeerd, in anderen werden zij gecensureerd (hetgeen inhield: niet deelnemen aan het avondmaal en aan gemeentevergaderingen). In sommige gemeenten kon - in de achterzaal uiteraard - wel door de voorganger (al of niet vergezeld van ouderlingen) een zegen worden afgebeden, in anderen gebeurden ook dát niet. Trouwen in de kerk kreeg zodoende het karakter van een beloning voor goed gedrag.

en nu?
Ja, wat nu? Als er problemen in de gemeente ontstaan bij de aanvraag om een trouwdienst in de kerk als het samenwonenden of gescheidenen betreft, kun je dan maar niet beter dat hele instituut van de gemeentelijke trouwdienst afschaffen? Waar gaat het om? Om traditie? Om de glamour? Het hoort er nu eenmaal bij? Daarzonder is er niets aan? Gaat het om bevestiging? Wat valt er te bevestigen als mensen al hun keuze gemaakt hebben?
Wat valt er nog te bevestigen als een man en een vrouw, die samen door het leven willen gaan, al als man en vrouw leven?
Inzegening? Wat valt er nog in te zegenen als mensen zich - door te gaan samenwonen - al gewaagd en begeven hebben op een weg waarop je zeker bij voortduring de zegen van God nodig hebt?

Uit de gemeenten

Feest in Musselkanaal

In 1947 institueerde ds. Weenink de Musselkanaalster gemeente en 31 maart 1953 werd de nieuwe kerk aan de Schoolstraat geopend die grotendeels met eigen krachten werd gebouwd. Dit is een reden om dankbaar voor te zijn. Daarom wordt op Hemelvaartsdag 12 mei in Musselkanaal groot feest gevierd. De dag begint met een dankdienst onder leiding van ds. W. Veenstra, onze eerste predikant, daarna wordt de dag feestelijk doorgebracht.
We zijn de Here God erg dankbaar dat Hij ons in die jaren rijk heeft gezegend, en onze bede is dat in de komende jaren nog veel mensen de weg mogen vinden tot de Here Jezus en dat de gemeente opgebouwd mag worden.

J.H.M.

Vervolg van pag. 5

een andere weg?
Het zou ook anders kunnen in de gemeente: waarom zou niet in de gemeentelijke dienst van woordverkondiging en gemeenschapsbeleving - meestal op zondagmorgen - aandacht aan een gesloten huwelijk gegeven kunnen worden?
Wat de achtergronden en de begeleidende omstandigheden van zo'n huwelijk zijn, blijft dan buiten beschouwing en buiten schot. De aandacht die gegeven wordt, hoeft dan niet te bestaan uit een herhaling van de elkaar reeds eerder gegeven belofte van trouw - want trouw wil toch ieder zijn! - maar wel om een delen in elkaars vreugde, en zo mede ook in de behoefte om te gaan onder de zegen van de Heiland.
Je spreekt als gemeente geen oordeel uit over de toelaatbaarheid van wat geweest is, maar je aanvaardt feiten. En dan feiten die je niet meer terug kunt draaien! Bij huwelijken waarbij sprake is van een eerder huwelijk (bij één of bij beide partners) zouden ook de eventuele kinderen van één of beide partners betrokken kunnen worden: ook zij hebben belang bij een goede en door God gezegende toekomst.

Wat mij in de vroegere praktijk (geen gemeentelijke dienst als er al een kind onderweg was) zo tegenstond was de hardheid die daaruit sprak. Men vergat - zo ervoer ik het - dat het om mensen ging.
Dit artikel moet tegen deze achtergrond herlezen worden: het gaat om mensen. In al hun verstrikkingen, in al hun verwarringen, in al hun falen en verdriet, ook in hun verwachtingen van (een beetje) geluk in de toekomst.
Het gaat altijd om mensen voor wie Jezus Christus gestorven is.

Jubileum Broederschap

Op de dinsdag en woensdag na Pasen vond in het vormingscentrum 'De Nieuwe Oorsprong' te Sint Nicolaasga de jubileumviering plaats voor het 65-jarig bestaan van de Broederschap van Baptisten Voorgangers in Nederland.

De directeur van dit fraaie centrum, br. J.H. Olijslager, en zijn medewerk(st)ers hebben de jubilerende voorgangers een bijzonder hartelijke ontvangst toebereid. Zo werd op de avond van de eerste dag onder leiding van de chef-kok, br. Kees Baay, een voortreffelijk jubileumbuffet geserveerd een 'vijf sterren hotel' waardig. Tijdens deze gezellige avondbijeenkomst heeft prof. dr. J. Reiling een boeiende feestrede gehouden over de Broederschap waarvan hijzelf al veertig jaar de bijeenkomsten bezoekt. In vogelvlucht voerde hij ons langs de weg der historie waarbij met bijzondere aandacht een aantal markante voorgangers uit de geschiedenis naar voren werden gehaald. Collegialiteit is van het begin af aan de drijfkracht geweest in de Broederschap.

Ds. C. Mak
Tijdens de dinsdagochtend werd door ds. C. Mak uit Zutphen een inleiding gehouden over het onderwerp: '65 jaar Broederschap is 65 jaar collegialiteit'. Ds. C. Mak was gemeentepredikant in de Gereformeerde Kerken, praeses van de Gereformeerde Synode en sinds een aantal jaren begeleider van de gereformeerde predikanten in de Noordelijke provincies van ons land. Inmiddels is hij ook binnen onze geloofsgemeenschap geen onbekende meer door zijn deelname aan de commissie 'Mak, Pel en Reiling'. Tijdens zijn inleiding zei ds. Mak, dat collegialiteit onlosmakelijk verbonden is met de roeping van de voorgangers. Daarbij gaat het om de zaak waarvoor men geroepen is en niet in de eerste plaats om bijvoorbeeld gevoelens van sympathie. Na een heldere bijbelse onderbouwing van deze visie gaf de inleider aan, dat het in veel kerken ontbreekt aan collegialiteit tussen de predikanten. Juist dit gebrek aan collegialiteit kan ernstige gevolgen hebben voor het functioneren van de geloofsgemeenschap. Het gebrek aan collegialiteit kan allerlei redenen hebben. Verschillende theologische visies kunnen binnen een kerk leiden tot verwijderingen. Zo kunnen gelijkgestemden elkaar gaan opzoeken en zich afzonderen van de anderen. Collegialiteit is echter fundamenteel iets anders dan de gevoelens van samenhorigheid in een homogene groep. Collegialiteit is immers een opdracht van Christus, die ons aan elkaar heeft gegeven en dan zullen we ontdekken dat juist de veelkleurigheid de rijkdom is van de collegialiteit.
Centraal hierbij staat of men als voorgangers de wil heeft om met elkaar op weg te zijn. Wanneer de wil ontbreekt kan er slechts moeizaam een weg gevonden worden.
Tijdens de middagbijeenkomst werd er in groepen uitvoerig gesproken over een aantal vragen. De duidelijke boodschap van deze dag was: 'Collegialiteit als roeping kan nooit vrijblijvend zijn!'

De tweede dag
Op de eerste dag van de conferentie werd de opening verzorgd door de voorzitter van de Broederschap ds. J.L. Muilwijk, die opnieuw op voortreffelijke wijze de algehele leiding van deze beide dagen heeft verzorgd.
De avondsluiting op de eerste dag werd verzorgd door ds. Chr. Eijer.
De woensdag werd begonnen met een stille tijd in kleine groepen en na het ontbijt een dagopening door ds. A. v.d. Berg.
Tijdens de huishoudelijke vergadering zijn er een groot aantal onderwerpen aan de orde geweest.
Allereerst werd er een nieuwe secretaris van de Broederschap gekozen in de persoon van ds. N.A. v.d. Leer voorganger te Rotterdam-Zuid. Hiermede volgt hij ds. A. v.d. Berg als secretaris op, die acht jaar lang deze functie heeft vervuld.
Helaas moest door de vergadering worden vastgesteld, dat een dertigtal voorgangers niet eens de moeite had genomen, om te reageren op de uitnodiging voor deelname aan de conferentie.
Voorts moest met spijt worden vastgesteld, dat een aantal broeders juist in deze periode met vakantie gaan. Daarom is er besloten om de conferentie van DV 1989 twee weken na de Paasdagen te houden en wel op DV maandag 10 april en dinsdag 11 april 1989.
Voorts werd vastgesteld dat voorgangers met een tijdelijke beroepbaarstelling ook voorganger zijn in de zin van het reglement inzake voorgangers en derhalve voor de komende conferentie uitgenodigd zullen worden. Het betreft hier mensen van de tweede weg opleiding, die met een tijdelijke beroepbaarstelling fungeren als voorganger in een gemeente.
Op voorstel van de penningmeester ds. H. Bijleveld zal reeds op korte termijn een inschrijvingsprocedure starten voor de eerstkomende conferentie van de Broederschap, die opnieuw in 'De Nieuwe Oorsprong' te Sint Nicolaasga gehouden zal worden. Uitvoerig is er gesproken over de voortgang van het studie- en bezinningsproject onder de voorgangers. Duidelijk werd dat naast een aantal organisatorische zaken het

Pniël in Heerenveen bestaat 50 jaar

"Mijn zuster en ik willen iets voor de Heer doen"

"Mijn zuster en ik willen iets voor de Heer doen". Schuchter en bescheiden, zoals z'n hele leven was, kwam de menniste turfschipper Aise de vries op een avond bij Ekke de Haan in Heerenveen langs om hem financiële hulp aan te bieden bij de bouw van een eigen baptistenkerk in deze plaats. De Vries had verschillende evangelisatiebijeenkomsten bijgewoond, was daardoor aangestoken door de blijheid van het evangelie, en herinnerde zich bovendien de vader van de Heerenveense touwhandelaar, die hem in Musselkanaal als schipper eens op een moeilijk moment geheel belangeloos had geholpen: "En dêr binne jo dochs in soan fan, i's net".

Het was een emotioneel moment in het leven van Ekke en Janna de Haan, die samen met zijn zuster Geertje en haar man Jan Duursma toen al enige jaren op straat, in huiskamerbijeenkomsten en in kleine zaaltjes van hun geloof getuigden. Van huis uit - Ekke en Geertje waren kinderen van de Baptistenvoorganger J.G. de Haan te Vriescheloo - kenden zij die opdracht. Maar geld om de zaken royaal aan te pakken ontbrak vooral in het begin. Bij de gemeente Sneek hadden zij voorlopig kerkelijk onderdak gevonden.

Het aanbod van broer en zuster de Vries was het "moment supreme" in de geschiedenis van bijna zestig jaar Baptisme in Heerenveen, waarmee de meeste Heerenveners in het begin van de dertiger jaren voor het eerst werden geconfronteerd via het het door de Unie uitgegeven en door De Haan c.s. driftig verspreide evangelisatieblad.

Pionierswerk

Ekke de Haan, later raadslid, wethouder en tijdelijk burgemeester van Heerenveen en bij de PvdA in Friesland een van de eerste doorbraaksocialisten (hij werd in de oorlog geruime tijd gevangen gehouden in het beruchte gijzelaarskamp Sint Michielsgestel), was een geweldige inspirator in de kleine gemeente. Voor zijn eerste touwzaak aan de Heideburen spande hij tijdens de Pinksterkermis, gedreven en zich niet bekommerend om de commerciële consequenties van zijn daad, een groot spandoek over de oostelijke toegangsweg naar Heerenveen met tweezijdig de tekst "Gods liefde zoekt U" en "Schik u om God te ontmoeten". Hij oogstte in het rode Heerenveen zowel verguizing als bewondering. Dronken kermisgangers probeerden het doek weg te halen, maar andere raakten zo geïnspireerd door deze voor Heerenveen nieuwe en orthodoxe wijze van evangeliseren, dat een hunner later een bedrag van *f* 1000,-- aan de pionierende Baptisten legateerde. De Haan heeft naderhand in kleine kring wel eens verteld dat de kosten van het spandoek (*f* 16,50) twee weeklonen bedroegen en eigenlijk in het gezin van deze startende ondernemer helemaal niet gemist konden worden. Maar nog geen week later meldde zich een klant in de kleine touwzaak, die voor 100 gulden goederen bestelde. Toen de rijzige, immer goedgemutste De Haan de winst op de leverantie berekende, bleek die precies de kosten van het spandoek te dekken...

Herdenking

Heerenveen herdacht zondag 10 april stemmig-feestelijk dat 50 jaar geleden de droom van de beide pionierende echtparen werkelijkheid werd. De elf leden, welke aan de wieg van "Pniël" stonden, bleken op de openingsdag in 1938 precies in één stugge, houten kerkbank te passen. Ekke de Haan (de latere burgemeester van Beerta en ook nog actief geheelonthouder) en Jan Duursma zijn allang overleden. Hun beide echtgenotes leven nog.

De eerste (officieuze) voorganger in Heerenveen was ds. F.E. Huizinga. Uitgeleend door de baptistengemeente te Leeuwarden, reisde Huizinga twee en een half jaar lang per trein naar het Friesche Haagje om er elke dinsdagavond in een zaaltje van hotel Groen te evangeliseren. Op 7 mei 1935, de start van de baptistenevangelisatie, kreeg hij zeven mensen onder het Woord. Twee jaar later had de arbeid onder de Heerenveners al zoveel vruchten afgeworpen dat tot oprichting van de Stichting tot Evangelisatie Pniël kon worden overgegaan. De voorloper van de nog weer veel later (op 20 maart 1942) geinstitutionaliseerde gemeente Heerenveen, die toen een kleine 30 en thans ruim 100 leden telt. De post Heerenveen, tot dan een afdeling van Leeuwarden, werd dankzij de geweldige geloofsijver van enkelen een zelfstandige gemeenschap.

De opening van het gloednieuwe, voor die tijd zeer eigentijdse kerkgebouw op 11 april 1938 aan de Leliestraat/hoek Van Maasdijkstraat (een maandag, omdat de dienstknechten van de Heer op zondag geen vrij konden nemen) betekende groot feest. Onderwijl had de C.I.Z. van de Unie de later naar Amerika geëmigreerde Ko Baptist uit Borne naar Friesland gezonden om het werk verder uit te bouwen. Ds. J.A. Scholte volgde hem in 1939. Hij leidde afgelopen zondag in Heerenveen vanaf de zelfde kansel ook de eredienst. Ook na de ingebruikneming van het 100 zitplaatsen tellende kerkgebouw kostte de financiering hoofdbrekens. Geloofsvertrouwen bleek bij veel van de oudere gemeenten vaak sterker dan de financiele leer. Omdat er geen geld was voor dompelaars trok Ekke Haan een lange, slapeloze zaterdagnacht, gewapend met primustoestel en een zinken emmer, naar Pniël om het water in het doopvont op temperatuur te brengen -"En als ik volgende maand weer moet zal ik blij zijn", vertelde hij bij thuiskomst aan zijn vrouw - Aise de Vries, die de bouw van het Godshuis mogelijk maakte, woonde tot zijn dood in de woning voor de kerk. De opbrengst van zijn eigen huis in Oudehaske en van de verkoop van zijn land in het noorden van Friesland schonk hij aan de gemeente om de kerk te kunnen bouwen. Hij stierf in 1951 en ligt in Sint Jacobi Parochie begraven.

Na de oorlog

Na de oorlog ging het de gemeente Heerenveen crescendo totdat in de vijftiger jaren de grote volksverhuizing de kleine gemeenschap teisterde. Het vertrek van 23 leden en hun gezinnen naar Canada en Zuid-Afrika dunde de rijen

---

Vervolg van pag. 6

vooral een zaak van motivatie is. Het bestuur van de Broederschap zal de samenstelling van de stuurgroep opnieuw bezien en is bijzonder verheugd over het feit, dat verschillende van de aanwezige broeders bereid zijn om de stuurgroep te komen versterken.
Opnieuw kwamen er verschillende ideeën naar boven, om de onderlinge band tussen de voorgangers te versterken. Zo zou iedere aanwezige voorganger eens op bezoek kunnen gaan bij een collega voorganger die niet aanwezig was tijdens de conferentie. Duidelijk werd opnieuw dat collegialiteit tijd kost en valt of staat bij de wederzijdse bereidheid om tijd in elkaar te investeren. Unaniem hebben de aanwezige broeders besloten om DV in 1989 weer twee dagen bijeen te komen en zo hun bereidheid om tijd vrij te maken getoond.
De inleider op deze tweede dag was de rector van ons seminarium dr. O.H. de Vries.
Op zijn geheel eigen boeiende wijze sprak hij over het thema: 'Gezag en gezagsstructuren in de gemeente'. Uitvoerig is er over dit onderwerp met elkaar gesproken. Ongetwijfeld zal de inleider ter zijner tijd op dit onderwerp terugkomen in de kolommen van DC, omdat het voor alle gemeenteleden bijzonder relevant is om hiervan kennis te nemen.
Dankbaar voor wat geweest is, dankbaar om deel uit te mogen maken van deze Broederschap van collega's zijn wij allen weer naar huis en naar ons werk gegaan.
Moge de Heer van de gemeente zijn onmisbare zegen verbinden aan de arbeid.

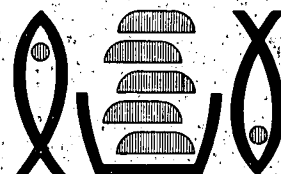
A. v.d. Berg
Dordrecht

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs f 46,- per jaar; buitenland f 64,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling,
ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelincklaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

angstig uit. Het was in de tijd dat ds. Heinze Sikkema, in 1946 naar Heerenveen gekomen als opvolger van ds. Wolter Veenstra, de gemeente voorging. Bij zijn vertrek in 1955 naar Pernis mocht ds. Sikkema op een uitermate vruchtbare tijd terugzien. De velden bleken wit om te oogsten: bijna 50 maal voltrok hij in het Friesche Haagde de doop. Jan Auke Brandsma van Sneek volgde Sikkema in dat jaar op. Hij schreef in de Heerenveense pastorie onder andere een door de Fryske Akademie uitgegeven historische schets over de doperse, Friese kerkvader Menno Simons. Na Brandsma, welke in 1961 naar Groningen vertrok, gingen vervolgens de gemeente in Heerenveen voor ds. G. Visser (vanaf 1961 tot aan zijn emeritaat in 1967), ds. H. Bijleveld (1967 tot 1973), ds. Berend Stuut (1973 tot 1979) en sinds 1980 ds. E.J. Huizing. Door ziekte kan deze zijn ambt al enige tijd niet uitoefenen. In de zestiger jaren herstelde Heerenveen zich bovendien geleidelijk van de "emigratie-klap", kwam er een nieuwe pastorie onmiddellijk naast de kerk en kon er (in 1971) een royaal nieuw complex worden geopend voor jeugd- en andere verenigingsaktiviteiten: in de volksmond het jeugdgebouw genoemd en nu regelmatig ook gefrequenteerd door verenigingen "van buiten". Bovendien werd de kerkzaal een tiental jaren geleden flink vergroot.

Gedenkboekje
Over de geschiedenis van vijftig jaar Baptisme in Heerenveen is een aardig, geillustreerd gedenkboekje verschenen, dat een dochter van Ekke de Haan, de lerares Nelie Tadema-de Haan schreef. Een leesbaar stuk historie, afgewisseld met de persoonlijke herinneringen van enkele voorgangers, die op verzoek van de auteur elk afzonderlijk een bijdrage leverden. Een gemeente, die haar kracht niet in het isolement zocht, maar waar mogelijk via allerlei interkerkelijke organisaties ook het kontakt bevorderde met de andere plaatselijke kerken vanuit de diep gewortelde gedachte dat we allemaal dezelfde Heer dienen.

"Ik ben de opstanding en het leven; Wie in mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven, en een ieder, die leeft en in mij gelooft, zal in eeuwigheid niet sterven" *Joh. 11:25,26.*

In Jezus ontslapen onze lieve moeder, schoonmoeder, grootmoeder en overgrootmoeder

Geertje Vorsteveld-Emming
weduwe van Harm Vorsteveld

In de leeftijd van 84 jaar

G. Vorsteveld
A. Vorsteveld-Bakker
F. van der Veen-Vorsteveld
J.B. van der Veen
M. Bakker-Vorsteveld
J. Bakker
J.G. Vorsteveld
L. Vorsteveld-v.d. Waal
W. van der Veen-Vorsteveld
E.L. van der Veen
Klein- en achterkleinkinderen

De teraardebestelling vond plaats op 13 april 1988 te Dordrecht.

MEDEDELINGEN

Penningmeester van de gemeente Zwolle is br. A.J. Mulder, Rijnstraat 53, 8051 HL Hattum, tel. 05206-46150.

Secretaris van de gemeente Hoogezand-Woldwijck is br. H.R. Bos, Tiros 3, 9602 WE Hoogezand, tel. 05980-26526.

Sekretaris van de baptistengemeente te Ede is br. H. de Regt, Margrietlaan 59, 6713 PL Ede, tel. 08380-12616.

Sekretaris van de baptistengemeente te Zuidlaren is br. R. Huisman, Eikenlaan 17, 9471 RP Zuidlaren, tel. 05905-2624.

Penningmeester van de baptistengemeente te Zuidlaren is br. A.R. Nobbe, Iepenlaan 9, 9471 SG Zuidlaren, tel. 05905-5369.

BEROEPINGSWERK

Beroepen te Assen, br. A. Gietema uit Houten.
Beroepen te Delfzijl, br. G. Leuvenink uit Almelo.
Op zondag 8 mei zal br. P.W.M. Egberts bevestigd worden als voorganger van de gemeente Utrecht-Noord.

DS. Y. HORJUS

Ineens zag ik de familie Horjus uit Harlingen op t.v. In een verzoekplatenprogramma vroegen zij een lied aan voor de Baptistengemeente in Harlingen.
Ze legden uit dat het voor hen een hele stap is na zo'n korte tijd Harlingen alweer te verlaten. Bovendien gaan wij een onbekende toekomst tegemoet nu ds. Horjus tweede docent wordt aan ons seminarium.
Het lied dat zij vroegen eindigde met de woorden: "God in de hemel, hoor ons aan, geef ons de kracht om door te gaan". Een lied voor henzelf én voor de gemeente.
Ik zal niet de enige zijn die door dit gebeuren ontroerd was.

H.L.

dc

103e jaargang nummer 17 - 28 april 1988

De Christen

Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

Aller ogen zijn gericht op.... Israël

H.G. de Winkel

De staat Israël bestaat 40 jaar. In die 40 jaar heeft deze jonge staat ook een bedreigd bestaan gehad. Zoals het Jodendom door de eeuwen heen voortdurend met vijandschap omringd geweest is. De dag nadat Israël tot zelfstandige natie was uitgeroepen bonden de Arabische volken de strijd aan en brak de eerste oorlog uit. Desondanks bleef Israël bestaan en het is er nog. Ondanks een volgende oorlog in 1967 met Egypte.

Het is uitermate verwarrend om als christen enig zicht te krijgen op de plaats en positie van Israël. Temidden van de volken. Als democratie. Als uitverkoren volk. Als natie op het grondgebied dat God de aartsvaders toezegde. Als verstrooiden die eindelijk weer een eigen thuis vonden.

Wat er tussen Israël en de Palestijnen op de westelijke Jordaanoever en in de Gazastrook gebeurt wekt geen respekt op voor Israël. Er is niet altijd zachtzinnig omgesprongen met grondgebied en bezittingen van de Palestijnen. En nu worden stenen gooiende jongeren hard aangepakt. Te hard, laten beelden ons soms zien. Maar ook Israëlische militairen mogen niet ongelimiteerd hun woede koelen op deze jongeren. Ze staan onder krijgstucht. En we mogen ook aannemen dat het gooien met stenen vanuit een bepaalde hoek gestimuleerd wordt, om zo akties van Israël uit te lokken.

Wat Israël doet speelt zich af voor de ogen van de wereld. De Russische bezetting van Afghanistan, de afschuwelijke oorlog tussen Irak en Iran waarbij zelfs gifgas gebruikt wordt en waarbij de duizenden doden vallen, het optreden van de door Amerika gesteunde Contra's in Nicaragua, alles komt ook wel in het nieuws. Maar wat er in Israël gebeurt krijgt in mijn ogen naar verhouding meer aandacht dan wat veel grotere volken doen.

We komen niet los van Israël. Telkens weer worden we, vooral als christenen, gedwongen er naar te kijken. En dat niet alleen, maar menig christen voelt zich gedrongen om een standpunt in te nemen ten opzichte van dit volk. Om er een bepaalde visie op te krijgen.

Die visies ontwikkelen zich dan ook. Van christenen die door dik en dun heen achter Israël staan tot christenen die partij kiezen voor de arme en onderdrukte Palestijnen. Hoe ik er tegenaan kijk is daarom een zeer persoonlijke visie, temidden van een aantal andere meningen.

Vanuit de Schrift ben ik ervan overtuigd dat God Israël nooit uit zijn verbondsboek geschrapt heeft. Zijn verbond met Abraham was zijn belofte en zijn garantie, dat Hij voor Abrahams nakomelingen tot een God zou zijn, en dat Hij hun Kanaän tot een eeuwigdurende bezitting zou geven. Israëls ontrouw verbrak wel het verbond van de Sinaï, maar niet het verbond met Abraham. Israëls ontrouw leidde wel tot de ballingschap, maar nooit tot een definitieve breuk tussen Israël en Gods beloften aan Abraham. Die beloften kunnen niet vernietigd worden.

Ze kunnen wel verworpen worden door het gedrag van de mensen waarvoor ze bestemd waren. De periode vóór de ballingschap is daarvan een voorbeeld.

Gods belofte heeft konkreet gestalte gekregen in Jezus. Hij is aan Israël gepresenteerd als Gods geliefde Zoon, in wie de Vader zijn welbehagen heeft. Wij weten wat Israël met deze vervulling van de belofte gedaan heeft.

Teveel is er gedacht dat nu Gods belofte aan Israël wel verbroken zou zijn. De kerken hebben zich zelfs de beloften aan Abraham toegeëigend en zich tot het nieuwe Israël verklaard. Een misvatting, zoals nu velen uit de kerken gaan inzien. Israël is geen bekeerd volk. We mogen zijn gedrag dan ook niet afmeten aan christelijke normen, hoogstens aan democratische. En we moeten ons ook indenken hoe het voelt als je steeds door vijanden bedreigd wordt. Dan kunnen de zenuwen tot het uiterste gespannen zijn, zodat er onverantwoorde dingen gebeuren.

Wij moeten de staat Israël niet overwaarderen. Evenmin onderwaarderen. Israël blijft het volk dat in Gods plan met de mensheid een bijzondere plaats heeft. Hij bewaart dit volk voor een blijde toekomst, waarin Hij Zelf hun ogen zal openen voor zijn heil in Jezus, de Messias. Voor de verbaasde ogen van een toekijkende wereld.

DEZE WEEK

Gerechtigheid, vrede en behoud van de schepping

De woning mag niet afgebroken worden

H.G. de Winkel

De schepping wordt bedreigd door het schepsel mens. Bedreigd is nog niet eens het goede woord. Bedreiging hoeft immers nog niet eens tot daden te komen. Maar de afbraak van de schepping heeft zich al ingezet. En het is zeer de vraag of er nog een volledig herstel mogelijk is.

Misschien komen we niet verder dan het proces tot stilstand te brengen. In de hoop dat water, lucht, aarde, planten- en dierenwereld weer enigszins hersteld zullen worden. Terecht maken allerlei mensen zich daar grote zorgen over. Daar hoef je niet gelovig voor te zijn. Het kon zelfs wel eens zijn dat niet-gelovige mensen eerder het voortouw namen tot behoud van de schepping, dan de kinderen God. Die niet-gelovigen hebben de bedreiging voor zichzelf en voor hun kinderen vaak ernstiger ingeschat dan de gelovigen.

Redenen

Daar zijn wellicht een paar redenen voor te bedenken. De gelovigen hebben op de achtergrond van hun denken toch iets van het besef, dat God wel zal zorgen. "Hij zal hen nimmer om doen komen in dure tijd en hongersnood", leerden we in een psalmvers. Wat kan de kleine mens anders doen dan werken en verder zijn lot maar aan God overlaten?

Er is nog èen tweede reden te bedenken. Dit aardse leven is een tijdelijke aangelegenheid. Het zwaartepunt, het eigenlijke, ware leven ligt in de toekomst. We moeten ons om het leven hier en nu maar niet al te druk maken. Een derde reden is de tijdelijkheid van deze schepping. Vanuit de Bijbel weten we dat alles wat tastbaar is voor onze handen en zichtbaar voor onze ogen, eenmaal vergaan zal. Waarom zouden wij onze tijd besteden aan iets wat toch verdwijnen moet? De gemeente van Jezus Christus heeft zich op deze wijze wel verwijderd van de visie van het Oude Testament, waarin de aarde juist zo'n grote nadruk krijgt. "Niet tot een baaierd heeft Hij - God - haar geschapen, maar ter bewoning heeft Hij haar geformeerd", Jesaja 45:18.

Opdracht

De aarde is de woning voor de mensen. En het is voluit Nieuw-Testamentisch te zorgen dat die woning niet afgebroken wordt. Uit de verlossing door de Here Jezus Christus vloeit de zorg voort voor de mensen om ons heen, dichtbij en veraf, nu en in de toekomst.

Doch de zorg om de aarde is ook scheppingsopdracht. Juist christenen zouden zich het sterkst bewust moeten zijn van deze opdracht. Op de eerste bladzijden van de Bijbel, nog voor de zondeval, wordt de mens als rentmeester aangesteld over de aarde. Wat de mens met de schepping doet zal hij moeten verantwoorden aan zijn Heer en God. Dat rentmeesterschap van zorg voor de aarde als woonplaats en voedselbron voor **alle** mensen hoort onlosmakelijk bij het aardse bestaan.

Zolang de gelovige in dit lichaam op deze aarde leeft, is hij er verantwoordelijk voor. Voor zijn eigen lichaam, voor de mensen om hem heen en voor de schepping van zijn God.

Onder gelovigen bestaat soms de neiging om een tweedeling te maken tussen het "gewone" leven van de aarde en een "geestelijk" leven, gericht op hemel en toekomst. Een tekst als "Bedenkt de dingen die boven zijn, niet die op de aarde zijn" kan gemakkelijk een verkeerde invulling krijgen. Het kan naar mijn mening niet anders betekenen dan: Benader het leven op aarde niet vanuit de gedachtengang van de wereld. Benader het vanuit de hemelse principes van Jezus Christus. Het geloof in Jezus Christus stelt ons in staat om ten volle als mens op deze aarde te leven.

Oorzaken

Het zou te simpel zijn als we zeggen dat de aantasting van het milieu een gevolg is van de bevolkingsaanwas. Er hebben waarschijnlijk nog nooit zoveel mensen op aarde geleefd als nu, maar dat hoeft het milieu nog niet weten te bedreigen. De enorme ontwikkeling van industrie en wetenschap van de laatste tijd heeft ons "welvaart" gebracht. En uit die welvaartstaart wil ieder wel een zo groot mogelijke punt hebben. Fabrieken verrijzen die allerlei begeerlijke en ook nuttige zaken maken, maar die met hun afval geen raad weten. Een meerderheid van onze gezinnen in Nederland kan zich een auto veroorloven. Maar de dampen daarvan moeten we wel kwijt in onze dampkring. Boeren wilden natuurlijk ook hun stuk uit de koek, hoe groter hoe beter, net als ieder ander. En enorme varkensmesterijen werden opgezet. Maar waar blijf je met die mest? Grote vissersschepen vissen de zee leeg. Meubels mogen niet te oud worden, de mode moet de markt in beweging houden. En arme landen kappen grote wouden om om de rijke landen maar van mooi tropisch hout te voorzien. Zo proberen ze ook een klein hapje van de welvaartskoek te krijgen, net genoeg om in leven te blijven.

Welvaart is het toverwoord dat mens en economie in beweging houdt. Steeds meer, steeds groter. En steeds groter wordt het probleem.

Niets aan te doen?

De ontwikkeling kun je niet tegenhouden, zullen sommigen zeggen.

Kun je er als christenen wat aan doen? Nog steeds geloof ik niet in de grootschaligheid, de massaliteit van het wereldwijde conciliar proces. En uit krantenberichten uit verschillende kerkelijke richtingen merk ik dat ik daarin niet de enige ben.

Zoiets heeft tot gevolg dat er vergaderd wordt. Er worden konklusies getrokken en resoluties opgesteld die naar boven, landelijk doorgegeven worden. En van daaruit weer naar de top van de piramide, die zo ontstaat. Het komende wereld congres. Wat daar dan besproken wordt is al ver verwijderd van de basis, de plaatselijke gemeente en de individuele gelovige.

Eerder zie ik de kleinschaligheid. Zelfs terug gebracht tot de persoonlijke verantwoordelijkheid van iedere christen. Om met zijn eigen mogelijkheden rentmeester te zijn over Gods schepping.

Als gemeente kun je er best eens samen over praten hoe wij "bedenkend de dingen die van boven zijn" aankijken tegen de bewegingen van de welvaartsmotor. En ook samen eens naar oplossingen zoeken waarmee wij onze verantwoordelijkheid voor de schepping in praktijk brengen. Bijvoorbeeld eens wat minder consumptief leven. En meer kijken naar de gevolgen die onze gewoontes hebben voor het milieu.

BIJBEL — Hetty Lalleman

Schepping (II) Liederen over de schepping

Twee weken geleden vond u op deze pagina een eerste artikel over 'schepping'. Genesis 1 en 2 stonden toen centraal. God is de Schepper van alles en wat kun je blij zijn met Zijn schepping?
In het hele Oude Testament, en in de hele Bijbel, werkt het thema schepping door. Vandaag wil ik daarvan een voorbeeld geven.

Schepping in de Psalmen

Regelmatig komt in het boek Psalmen de schepping aan de orde. Een boek, dat door veel mensen graag gelezen wordt omdat je er zoveel in herkent van je eigen leven. Ik doe een greep uit die Psalmen waarin het thema schepping voorkomt.
Enkele aspekten van dit thema noem ik kort:
In Psalm 8 wordt verwonderd Gods heerlijkheid bezongen, die zichtbaar is in de schepping. De mens neemt daarin de belangrijkste plaats in. Dat God de mens geschapen heeft, wordt duidelijk gezegd in een andere Psalm, namelijk 139. Daar wordt dit gegeven vooral in verband gebracht met Gods kennis van de mens. Hij weet wat er in een mens omgaat, Hij doorgrondt hem en kent hem.
God erkennis is wat de mens te doen staat (Psalm 100:3).
Dat God Schepper is, betekent ook dat Hij als Enig God aanbeden moet worden.
Psalm 96:4-5: "Want de HERE is groot en zeer te prijzen, geducht is Hij boven alle goden; want alle goden der volken zijn afgoden, maar de HERE heeft de hemel gemaakt...."
In deze zelfde Psalm wordt de schepping opgeroepen zich te verheugen in de komst van Hem, Die de aarde zal richten in gerechtigheid. Vs. 11-12: "De hemel verheuge zich, de aarde juiche, de zee bruise en haar volheid, het veld en al wat daarop is, verblijde zich; dan zullen alle bomen des wouds jubelen...."
De schepping antwoordt zo als het ware haar Schepper. Het is één loflied.
Dat God Schepper is wordt, zoals we in deze Psalm ook al zien, geregeld verbonden met Zijn verlossend ingrijpen. Hij heeft als Schepper de macht over alles, ook over vijandige volken en mensen, en over afgoden.

Loof God om Zijn schepping

Uit wat tot nu toe genoemd is, wordt al duidelijk dat het nadenken over de schepping de mensen kan aanzetten tot lofprijzing van de Schepper.
Dat blijkt bijvoorbeeld ook in Psalm 104. In zowel het eerste als het laatste vers van dit lied lezen we de woorden: "Loof de HERE, mijn ziel".
Daaruit blijkt al wel dat de dichter hier niet bezig is met een natuurkundige of biologische, afstandelijke, beschouwing over de schepping. Nee, hij staat er zelf middenin. Hij geeft antwoord op wat hij ziet in de schepping. Dat antwoord bestaat uit lofprijzing.
Eigenlijk is dat ook de beste manier waarop we kunnen antwoorden en reageren op de schepping, op Gods scheppingswerk. Wij loven u God, U bent groot. Wij zien uw heerlijkheid in de schepping.
Vervolgens loopt de dichter van Psalm 104 de hele schepping langs. Hij kijkt ernaar, maar hij is er wel bij betrokken en beschrijft alles in prachtige woorden. Wat hij beschrijft kun je naast Genesis 1 leggen. Je herkent er veel van het scheppingsverhaal in. Zo'n lied als dit zou je moeten schilderen; met veel kleuren. Of je moet het gaan zingen.
Niet alleen de scheppingsdaden op zich worden genoemd, maar ook het feit dat God Zijn schepping onderhoudt. Vs. 14-15: "Hij doet het gras ontspruiten voor het vee, het groene kruid ter bewerking door de mens, brood uit de aarde voortbrengende en wijn, die het hart des mensen verheugt, het aangezicht doende glanzen van olie; ja, brood, dat het hart des mensen versterkt".
Wat ook opvalt, is de orde die God heeft aangebracht in alles. Vers 19: "Hij heeft de maan gemaakt voor de vaste tijden, de zon kent de tijd van haar ondergang". Ook in andere verzen blijkt deze orde. Met wijsheid heeft God alles gemaakt (vs. 24).
Je vraagt je af: heeft deze dichter niet een te optimistische kijk op de wereld? Leeft hij soms niet in een 'gevallen schepping', met onrecht en verdriet en pijn? Uit het laatste vers van deze Psalm blijkt dat de dichter heel goed weet dat hij nog niet in een volmaakte wereld leeft, en dat die nog moet komen. "De zondaren zullen van de aarde vergaan, en de goddelozen zullen niet meer zijn". Die vormen nu nog een vals akkoord in het lied van de schepping.
Misschien kunnen we eens wat vaker meezingen met de dichter van Psalm 104. Het loflied aan God over Zijn schepping zet alles in een ander licht. Het zet alles op z'n rechte plaats voor God. De grauwe wereld van maandag is Gods wereld. Ik heb mijn plekje daarin. Vers 23: Als de zon opgaat gaat de mens "tot zijn werk, en naar zijn arbeid tot de avond toe".
Verbaasd sta ik te kijken naar alles wat leeft. "Ik zal mij in de HERE verheugen" (vers 34).

Psalm 8

Heer, onze Heer, hoe groot en hoog van waarde,
hoe heerlijk is uw Naam op heel deze aarde.
Hoog aan de hemel hebt Gij uitgespreid
de luister van uw macht en majesteit.

Wat is de mens, dat Gij hem wilt gedenken,
dat Ge aandacht aan het mensenkind wilt schenken,
dat Gij met eer en heerlijkheid hem kroont
en aan de sterveling uw goedheid toont?

Gij hebt de mens, hoe klein ook, hoog verheven,
hem bijna goddelijke macht gegeven.
Gij doet hem heersen over zee en land,
vertrouwt hem toe de werken uwer hand.

De schapen, rund'ren en de wilde dieren,
de vogels en wat leeft in de rivieren,
wat op het land en in de bergen huist,
al wat de paden van de zee doorkruist.

Lofzangen en Gebeden.
(Een prachtige psalm om te zingen)

BROEDERSCHAP

J. Reiling

Toen onlangs de Broederschap van Baptisten Voorgangers haar 65-jarig jubileum vierde viel mij de taak toe een 'feestrede' te houden. Zo'n opdracht geeft aanleiding tot wat onderzoek in de geschiedenis en dan komt er altijd wel iets te voorschijn dat de moeite waard is om verder te vertellen. Dat ga ik dan ook doen.

Collegialiteit

Toen de broederschap in oktober 1923 voor het eerst bijeenkwam, werden er vele referaten gehouden, veel meer dan een hedendaagse conferentie zou kunnen verdragen. En dan te bedenken dat er 's avonds geen ontspanningsavond was maar een avond van evangelisatiesamenkomsten in de wijde omtrek. Onder de referaten van die eerste keer was er ook een van br. J.G. de Haan, de touwslager-prediker die liever versleten wilde zijn dan verroest. Hij sprak over het onderwerp *collegialiteit*.... Blijkbaar was dat ook toen al een aktueel onderwerp. Zonder te weten dat we terugkeerden naar het eerste uur had het bestuur van de broederschap voor onze jubileumconferentie uitgerekend hetzelfde onderwerp aan de orde gesteld. Is er in 65 jaar dan niets veranderd?

Bisschoppen?

Hoe zagen de voorgangers hun plaats in de gemeenten en in de gemeenschap van de gemeenten eigenlijk? Br. Theo van der Laan heeft bij het zestigjarig bestaan van de broederschap een onderzoek gedaan en de resultaten daarvan op de conferentie van 1983 voorgedragen. Dat zal ik hier niet herhalen. Wel herinner ik mij een episode uit de tijd van de grote reorganisatie van 1952. Tot die tijd maakten de erkende voorgangers deel uit van de Algemene Vergadering en hadden daar stemrecht. Zij vertegenwoordigden dus niet hun gemeenten maar zichzelf. Dat werd toen afgeschaft en een toen nog jonge voorganger klaagde erover dat nu "de bisschoppen" uit de AV waren verwijderd. Nu is bisschop onder ons geen goed woord en ik zal er niet voor pleiten om het in te voeren maar wat deze voorganger bedoelde is wel een nadere overweging waard. Door hun werk en hun positie in de gemeente dragen de voorgangers een bizondere verantwoordelijkheid. Niet in formele of ambtelijke zin maar gewoon door hun plaats en werk.

Dat valt ook in onze congregationalistische gemeenschap niet te ontkennen. De bisschop was aanvankelijk ook niet een kerkregent maar een *episkopos*, een opziener. Degene dus die voortdurend zijn blik over de kudde liet gaan. Dat dat plaatselijk gebeurt is heel gewoon. In de Unie is dat niet zo en dat zou ook niet in de organisatie passen. Maar dat betekent niet dat de voorgangers niet ook de opzieners van de Unie zijn, de mensen die hun blik erover laten gaan. Hun plaats en werk brengt dat met zich mee en de natuur is sterker dan de leer.

Meer dan collega's

Daarom zijn de voorgangers meer dan elkaars collega's en vakgenoten. Ze hebben een gemeenschappelijke vrantwoordelijkheid voor het welzijn van de gemeenten. Dat werd in 1923 al aangevoeld en een kwart eeuw later, bij het zilveren jubileum, nog eens bevestigd. De oprichters hadden, zo sprak de onnavolgbare Weenink, toen de scheidende voorzitter, "hun hoop voor de Uniearbeid naast God gesteld op een broederschap van voorgangers waarin deze elkander beter zouden leren kennen en waarderen en liefhebben". En wijlen Ekke de Haan, zoon van J.G., zei eens dat het voor onze gemeenten van levensbelang was dat de voorgangers elkaar uitnemender achtten dan zichzelf.

Roeping

Deze woorden zijn anno 1988 misschien nog aktueler dan veertig jaar geleden. Onze eenheid en saamhorigheid staat immers onder druk, net zoals dat elders in de wereld van kerk en godsdienst het geval is. Wij hebben dat in onze geschiedenis nog niet zo meegemaakt. Het is daarom geen wonder dat het huidige bestuur van de broederschap het onderwerp *collegialiteit* vooraan op de agenda had geplaatst. Het werd ingeleid door de gereformeerde predikant in algemene dienst ds. C. Mak. Uit zijn betoog licht ik de wezenlijkste woorden: collegialiteit van de predikanten is een stuk van hun roeping.

Daarom heeft de Broederschap van Baptisten Voorgangers een belangrijke taak in onze gemeenschap. Daar is de plaats waar de nauwstbetrokkenen bij het werk van de gemeenten elkaar treffen, althans kunnen treffen. Want dat is nu juist het probleem. Wanneer dat niet gebeurt doordat om allerlei, op zichzelf misschien heel goede gronden velen afwezig zijn, dan kan de broederschap haar functie niet vervullen. Wanneer dan bovendien gemeld wordt dat een groep van overwegend voorgangers elkaar af en toe treffen en dan hele fijne bijeenkomsten hebben waar voor het hele werk van onze gemeenten gebeden wordt, dan is er toch iets mis met het functioneren van de broederschap als trefpunt van de voorgangers.

Het is niet mijn bedoeling om op wie of welke groep dan ook kritiek uit te oefenen. Ieder zij in zijn eigen gemoed ten volle overtuigd. Maar wij zijn als voorgangers elkaar meer schuldig dan alleen elkaar te accepteren. Wij hebben een gezamenlijke verantwoordelijkheid die we ook alleen gezamenlijk kunnen vervullen.

Moordenaar van 13 zendelingen kwam tot bekering

De Baptist Times van 17 maart meldt de bekering van een man die 14 jaar geleden de leiding had van een moordaktie. Daarbij kwamen 13 evangelisten om het leven.

Het gebeurde in Irian Jaya, het voormalige Nieuw Guinea. Hij was de eerste van 64 mensen uit het gebied van Nipsan, die in februari gedoopt werden. In zijn getuigenis zei hij te weten dat de Heer hem vergeven had. Doch de moord blijft een harde slag voor de zendelingen in dat gebied.

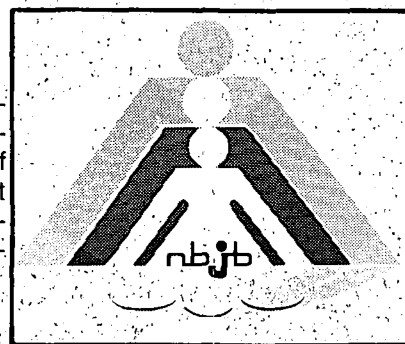
In 1971 begon de zendeling Gerrit Kuijt het werk in die streek, samen met zijn vrouw en zijn jonge gezin. Hij hakte een landingsstrip uit op de rotsachtige bodem. De bevolking was vijandig, er kwamen stormen en een aardbeving, doch hij zette door.

Drie jaar later was Kuijt met verlof. In die tijd overviel de groep uit de plaatselijke bevolking de zendingspost. Evangelisten, die uit andere stammen gekomen waren om hier te werken, werden gedood en het hele zendingsstation werd vernield.

Kuijt bouwde de zendingspost weer op. Het werk werd later overgenomen door Henk Looijen. De nieuw ontstane gemeente helpt nu landingsplaatsen aan te leggen voor de helicopter van de Mission Aviation Fellowship, de organisatie die vliegtuigen en helicopters beschikbaar stelt voor de zending. Op deze manier helpen de jonge gelovigen om andere gebieden in de omgeving bereikbaar te maken voor het evangelie.

De W.

Evangelisatie op campings: wat voor jou?

Een prachtige manier om samen met anderen te leren en te geloven, daarover te praten en na te denken, is een zomerkamp evangelisatie, oftewel: evenageliseren op een camping. Dat lijkt een zwaar woord, maar wie dat werk ooit heeft meegemaakt, weet dat het heel blij en fijn werk is, waarvoor je heus geen volleerd evangelist hoeft te zijn.

Het werk is een project van de Werkgroep Jongeren Evangelisatie, een samenwerkingsverband tussen de Evangelisatiecommissie van de Unie van de NBJB. Men heeft er inmiddels twee jaren ervaring mee. Vroeger is 'evangelisatie-op-campings' ook wel gedaan, maar in zijn "oude" vorm heeft het een tijd lang stil gelegen. Het is nu weer opgepakt en er is met veel enthousiasme gewerkt. Dit jaar kan men op twee campings aan de slag.

WAT IS HET?

Een vraag die misschien bij je opkomt is: wat is het nou precies voor werk? En wat wordt er van je verwacht als je meedoet?

Om te beginnen: er moet veel georganiseerd worden. Allerlei spelen, speurtochten en kinderprogramma's moeten worden voorbereid en uitgevoerd. Maar er is ook tijd voor rustiger activiteiten, zoals een voorleesuurtje, een avondsluiting of gewoon maar wat praten met mensen.

Dat betekent heus niet dat je "alles" moet kunnen.... Je bent samen met een aantal anderen actief. Taken worden verdeeld en zo wordt gebruik gemaakt van ieders sterke kanten.

Maar je moet wel bereid zijn de handen uit de mouwen te steken. Ook moet je beschikken over een goede motivatie en veel uithoudingsvermogen. Je zult overigens ontdekken, dat dit werk jezelf ook veel oplevert. Het is niet alleen een kwestie van geven, maar ook van veel ontvangen.

Als dit zomercamping-evangelisatiewerk je wat lijkt kun je voor meer informatie terecht bij ds. Chr. Eyer, De La Reijstraat 188, 3851 BM Ermelo, tel. 03417-57868 of op het jeugdburo.

Weekend voor predikanten, jeugdouderlingen en anderen over "De Eredienst"

Voor de derde achtereenvolgende keer wordt er een weekend gehouden voor predikanten, jeugdouderlingen en anderen, die binnen de gemeente het jeugdwerk coördineren. Het eerste weekend had het thema "Vervreemding en betrokkenheid". Het tweede werd bepaald door het onderwerp "Een dak boven je hoofd".

Het thema van het derde weekend, dat wordt gehouden op 6 en 7 mei a.s., heeft ook weer lijnen naar dat grond-thema van vervreemding. Want die vervreemding komt zeker om de hoek kijken, als we zien hoe veel jongeren, maar zij niet alleen, toch wel enigszins vervreemden van ons gemeentegebeuren. Daarvoor zijn verschillende oorzaken aan te wijzen, waarover al veel is gepubliceerd ook. En gediscussieerd eveneens.

Voor het komende weekend willen we bezig zijn met een mogelijke oorzaak van vervreemding. Het thema is "De eredienst".

We hopen van harte dat velen met ons willen meedenken en praten, dit weekend. Het lijkt me voor ons van het allergrootste belang om als gemeenten en NBJB met dit thema bezig te zijn.

Het programma voor het weekend bevat onder meer de volgende elementen:
- kennismaking
- uitwisseling van eigen ervaringen t.a.v. de eredienst
- een lezing over de eredient
- maken van stellingen t.a.v. de eredienst
- forumgesprek
- evaluatie en afsluiting

Tot slot nog wat gegevens die je ook nog weten moeten:
de data: 6 en 7 mei 1988
de plaats: De Nieuwe Oorsprong, Sint Nicolaasga
de prijs: *f* 40,-- p.p. (incl. warme maaltijd en opgemaakte bedden)

Hopelijk tot ziens op De Nieuwe Oorsprong.

Voor aanmelding en verdere informatie: Jeugdburo NBJB Postbus 405, 9200 AK Drachten, tel. 05120-15687

Nico Wever

LICHTE STIJGING LEDENTAL

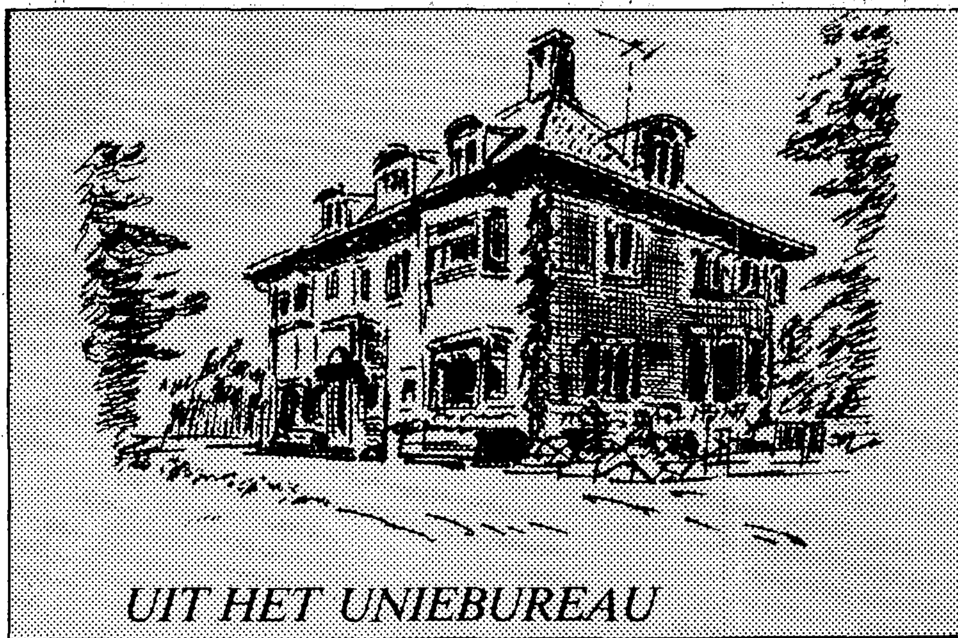
Statistische gegevens per 01-01-1988.

Ledental van de gemeenten, aangesloten bij de Unie, per 1 januari 1987			12.251
Gedoopt	401		
Met attestatie binnengekomen	563		
Uit andere gemeenschappen overgekomen	113		
Wederopgenomen	45		
Korrektie ledenlijst	24		
Bruto toename		1146	
Overleden	162		
Met attestatie vertrokken	565		
Naar andere gemeenschappen overgegaan	116		
Onttrokken	193		
Uitgesloten	10		
Korrektie ledenlijst	9		
Bruto afname		1055	
Netto toename			91
Ledental per 1 januari 1988			12.342

Weekend voor alleenstaanden

Zaterdag 14 en zondag 15 mei is er weer een **weekend voor alleenstaanden.**
Plaats: Conferentieoord Fredeshiem in Steenwijk.
Prijs: *f* 90,-- per persoon.
Aanmelding vóór 1 mei a.s. bij Mevr. H.J. van Daalen, T. van Lohuizenstraat 37, 8172 XP Vaassen, tel. 05788-5135.

Betaling op rekening van Penn. Ned. Bapt. Vr. Bew. Sneek.
Bankrekening 43.36.77.279.
Girorekening 811940, onder vermelding "Weekend alleenstaanden".

Van de UC-vergadering

Gemeenten kunnen aan de gang met "polarisatie"

Op 21 maart kon de agenda van de Unie Commissie niet afgewerkt worden. Er werd besloten de vergadering dan maar te schorsen en deze voort te zetten op 11 april, een datum die eigenlijk gereserveerd was voor een vergadering van het dagelijks bestuur.
In de eerste vergadering werd een besluit genomen dat van invloed kan zijn op een goede benutting van de vergadertijd. Er werd een voorstel aangenomen dat de taakverdeling regelt van het dagelijks bestuur. Alle ingekomen stukken worden wel aan de UC-leden toegezonden, doch het dagelijks bestuur krijgt mandaat een aantal stukken, kategorisch vastgelegd, af te werken. Dat verkleint aanmerkelijk het aantal stukken dat op de tafel van de UC terechtkomt.
De voorbereiding van de Algemene Vergadering op 19-21 oktober te Enschede heeft nu reeds een vaste plaats op de agenda.
In de vergadering op 21 maart werd ook een delegatie van De Christen ontvangen. De brs. Ploeger en Dijkhuizen brachten enkele zaken in die in de redaktievergadering besproken waren. Er is een redaktie-statuut tot stand gekomen, waarin een aantal verantwoordelijkheden van de redaktie-leden vastgelegd is en waarin ook richtlijnen vastgelegd worden voor op te nemen stukken. Verder spraken de redaktieleden over de samenstelling van de redaktiecommissie, over het werk van de eindredakteur en over de inhoud van het blad. Steeds weer blijkt dat er wel wensen leven voor een nog beter uitgevoerd blad, doch dat dit niet mogelijk is binnen de kaders van het vrijwilligerswerk dat de redakteuren-schrijvers voor het blad doen. Een gedeeltelijk vrijgestelde voor deze arbeid zou de kostprijs aanzienlijk verhogen.
Aan de uitwerking van de vragen van het bezinningsproces was door een drietal leden van de UC enige tijd besteed. Er komt wat lijn in de antwoorden, en de drie UC-leden kregen groen licht om hun uitwerking voort te zetten.

Vervolg van de vergadering

Op 11 april ontmoette men elkaar weer. Het aantal ingekomen stukken was inmiddels weer aangegroeid, doch de agenda kon toch geheel afgewerkt worden.
Er waren deze dag twee gesprekken. Eerst met de leden van de UZC over de plaats van de UZC in de E.B.M., de Europese Baptisten Zending, waarmee de U.Z.C. nauw samenwerkt.
Het tweede gesprek was met de brs. J. Reiling, O.H. de Vries en Chr. Eijer van de Werkgroep Toerusting. Het ging over drie onderwerpen, waarvan het eerste een kleine verandering van de werkorde voor de WT betrof.
Tweede onderwerp was de beschikbaarheid van de studie over polarisatie. Dit werkstuk kwam vorig jaar klaar. Het is echter zo opgesteld dat het niet als lees- en leerboek beschikbaar is, doch als handleiding bij een proces, een oefening in de gemeente. Voor deze oefening stelt de Werkgroep Toerusting iemand beschikbaar die er met de gemeente mee aan het werk gaat. De studie is niet los verkrijgbaar, omdat men er zonder begeleiding niets aan heeft. In één gemeente is men reeds aan het oefenen geweest, en wellicht krijgt de redaktie van DC binnenkort wel eens bericht hoe dat gegaan is.
De W.T. heeft de Unie Commissie duidelijk gemaakt dat zij graag de gemeenten terwille is met dit werkstuk.

De plaats van de vrouw in de gemeente

Het derde onderwerp betrof een nieuwe "produktie" van de W.T. Op verzoek van de gemeenten is een nota opgesteld over "De plaats van de vrouw in de gemeente". Een van de W.T.-leden merkte ter verduidelijking op dat het hierbij niet op voorhand gaat om de "vrouw op de kansel".
Uit de bespreking bleek dat nog enkele verhelderende bijstellingen nodig zijn. De Werkgroep Toerusting is zich bewust dat het onderwerp op zichzelf in een aantal gemeenten gevoelig kan liggen. Doch dat zou geen belemmering moeten zijn om er eens open en eerlijk over te praten.
Het werkstuk zou een goede handleiding kunnen zijn voor voorgangers die er wel met hun gemeente mee aan de slag willen. De definitieve tekst van de nota zal binnenkort beschikbaar zijn.

H.G. de Winkel
wnd. algemeen secretaris

Zendings-werkgroepen van het gewest Groningen

Op maandag 11 april hebben wij onze gewestelijke zendingsvergadering gehouden. We hebben o.a. besloten om nog één jaar verder te werken met het huidige scholen-project "help Afrika's kinderen leren".
Erg jammer was, dat de vergadering maar door zo weinig mensen werd bezocht. Om iedereen uit het gewest Groningen, die geïnteresseerd is in het werk van de zending, in de gelegenheid te stellen aanwezig te zijn op onze volgende vergadering, willen we nu alvast de datum doorgeven. Die is vastgesteld op maandag 5 september a.s.
Wilt u deze datum in uw agenda noteren!
De vergadering wordt gehouden in de kerk van de Baptisten Gemeente te Hoogezand-Beukemastraat.
Dank u Hoogezand, dat u ons altijd ruimte geeft.
Met vriendelijke groenten,

Namens het bestuur
Jannie Addens-Siems
tel.: 05980-94421

West Duitsland Meer dan 2000 dopelingen in 1987

In 1987 werd in de Unie van Baptisten Gemeenten in West Duitsland het hoogste aantal mensen gedoopt van de laatste twintig jaar.
In 1987 werden 2120 personen gedoopt.
De Westduitse Unie bestaat nu twintig jaar. Tot 1967 was zijn verenigd met de Baptisten- en Broedergemeenten van de Duitse Democratische Republiek, Oost Duitsland dus. Doch vanwege de politieke situatie moest men zich verdelen in twee verschillende en onafhankelijke Unies.
De Baptisten Unie van West Duitsland heeft 402 gemeenten en 230 posten.
Het totaal aantal leden was 70.000 bij het begin van 1988.

EBPS

MEDEDELINGEN

De gemeente te Ter Apel wenst br. S. v.d. Veen, Overstraat 18, 3958 BT Amerongen, tel. 03434-56026 op de sprekerslijst te plaatsen.

Secretaris van de Baptisten Gemeente Nieuw Weerdinge is geworden br. A. Alting, 1e Kruisdiep 02 29, 7831 BA Nieuw Weerdinge, tel. 05911-2115.

DANKBETUIGING

Daar het voor ons onmogelijk is een ieder persoonlijk te bedanken, willen wij u langs deze weg onze oprechte dank betuigen voor uw medeleven tijdens de ziekte en bij het heengaan van mijn lieve man en onze vader en opa.
Uw hartelijk medeleven heeft ons bijzonder goed gedaan.

Uit aller naam
D. Harkema-Hardeman

Joh. 14:2
"In het Huis mijns Vaders zijn vele woningen".

Op 11 april is van ons heengegaan naar zijn Heer en Heiland onze broeder

Roelof Bulthuis

op de leeftijd van 96 jaar

Baptistengemeente
Harlingen

In Jezus ontslapen onze lieve zuster

Grietje Schoonbeek

op de leeftijd van bijna 88 jaar

Emmen, 25 maart 1988

Baptistengemeente
Nieuw Weerdinge

BEROEPINGSWERK

Beroepen te Hengelo- 't Venster br. A. de Vries te Emmen.

Joh. 2:5
Wat Hij u ook zegt, doet dat.

Op 12 mei gedenken wij, dat 40 jaar geleden het huwelijk is ingezegend van

Heinz Karl Krause
en
Jeltje Boiten

te 's Gravenhage door ds. Jac. de Jong.
Wij zijn God dankbaar dit samen met hen en u te mogen vieren in een feestelijke dienst op zondag 15 mei om 10.00 uur in de Baptistengemeente te Delft, Havannastraat hoek Srilankapad, dependance v.d. basisschool "de Delta".
Gelegenheid tot feliciteren na afloop van de dienst.

Gravin Aleidisstraat 10
2691 ZZ 's Gravenzande

Canada
Karl en Ida
Astrid en Maarten

Rotterdam
Albertien en Gert Jan
Joël, Hanna en Mathias

Delft
Thea en Ronald
Martijn, Jan Willem en Sanne

Zang- en Muziekdag

De jaarlijkse Zang- en Muziekdag, georganiseerd door de Zangbundel Commissie, is voor dit jaar vastgesteld op zaterdag 1 oktober.
Noteert u deze dag vast in uw agenda?

NBJB-WEEKEND VOOR PREDIKANTEN EN JEUGD-OUDERLINGEN

Voor het geval niet iedereen de NBJB-pagina zou lezen, maken wij u er graag op attent, dat er op 6 en 7 mei a.s. op de Nieuwe Oorsprong in Sint Nicolaasga weer een weekend wordt gehouden voor predikanten, jeugdouderlingen en anderen die binnen de gemeente het jeugdwerk coördineren. Het thema is "De eredienst".
Voor uitvoerige informatie zie de NBJB-rubriek.

LEVENSMOEHEID

Wie alleen maar voor zichzelf leeft, wordt op een zeker moment moe van het leven.

De W.

Intrededienst van br. J.H. Stukker in Stavoren

Onze vakante tijd van 15 maanden is voorbij. De gemeente Stavoren heeft weer een voorganger, in de persoon van br. J.H. Stukker. Het verblijdt ons u dat door te mogen geven. Op zondag 10 april j.l. werd br. J.H. Stukker verbonden aan de gemeente. Voor deze blijde gebeurtenis hadden we als gemeente het multifunctioneelcentrum "De Kaap" afgehuurd. Gelukkig is dat een goed besluit geweest.
In ons kleine kerkje hadden we door de grote opkomst geen ruimte genoeg gehad. Ongeveer 240 personen konden in de bevestiging en intrededienst verwelkomd worden. Tweederde deel van de aanwezigen waren genodigden. Ds. H.J. Stukker, de oom van onze nieuwe voorganger, ging voor in deze dienst en las twee bijbelgedeelten, Exodus 33:12-23 en Mattheus 18:1-6. We werden erbij bepaald hoe God zijn volk voorging, in vuurkolom en wolkkolom. De voorganger en gemeente hebben dezelfde God, waarvan we het mogen, ja moeten verwachten, indien we als een kind met Vader gaan. In blijde dagen van voorspoed, maar ook als het soms door de droge woestijn moet, blijf bij onze Vader.
Na een duidelijk "ja" op enkele vragen aan br. Stukker en het antwoord der gemeente, door op te staan, werd een zegen gevraagd over deze fijne verbintenis. Het was een ontroerend ogenblik. Hierna hield onze nieuwe voorganger zijn intredepreek, naar aanleiding van Handelingen 17:15-34. Paulus stond temidden van allerlei afgoden, maar God gebruikte hem om de alleen ware God te verkondigen en de opstanding van Jezus Christus. Als een geroepene hoopt br. Stukker onder ons te werken, dat was de grondtoon van zijn verkondiging. Mede i.v.m. zijn achter hem liggend werk aan verschillende scholen, waren er velen die het woord voerden en op gepaste en fijne wijze zich lieten horen. Namens onze gemeente sprak ouderling br. J. Brandenburgh bemoedigende woorden en hoopte dat wij samen als voorganger en gemeente een gezegende tijd tegemoet gaan.
Woensdag 13 april kwamen we als gemeente met ons nieuwe voorgangersgezin op meer intieme wijze samen o.l.v. br. S. Bandstra. Gezegend, gezellig en ontspannend keerden we blijmoedig huiswaarts, terug ziende op een fijne avond.
De arbeid der gemeente is in alle opzichten in de vakante tijd doorgegaan en wij danken hartelijk de broeders die ons met het Woord gediend hebben.

Gemeenten in het land, moge God u vruchtbaar doen zijn tot eer van Zijn naam en tot redding van het verlorene.

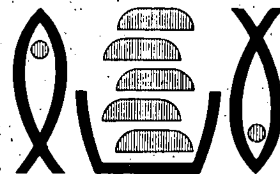
br. H. Zeldenrust

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs *f* 46,- per jaar; buitenland *f* 64,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelincklaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Kent u de grootste nood van mensen? Weet u de oplossing?

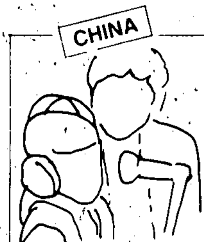
Er is enige moed voor nodig
om te beweren dat honger, armoede en oorlog niet de grootste bedreigingen in de wereld vormen. Afschuwelijke problemen waar we iets aan moeten doen. Maar de grootste tragiek van miljoenen is dat ze - vaak onwetend - buiten God leven en daardoor dreigen verloren te gaan. Daar moeten we zéker iets aan doen.

Is er een oplossing?
Jazeker: de Bijbel uitleggen, van de Here Jezus vertellen. CMP voegt aan het bestaande werk van zending en evangelisatie een extra hulpmiddel toe waarmee we miljoenen mensen tegelijk bereiken. Onder het motto 3×M = More Message in the Media, gebruiken we de moderne massamedia om de Blijde Boodschap te verkondigen.

Interkerkelijk en bijbelgetrouw
Stichting CMP ontwikkelt en stimuleert wereldwijd evangelieverkondiging via radio en tv. Soms is dat pionierswerk, soms ondersteuning van bestaand werk door kerken of gemeenten. Vele tienduizenden christenen uit allerlei verschillende kerken steunen ons werk.

Wilt u er meer van weten? Stuur bijgaande bon op!

CMP STEUNT O.A. PROJECTEN IN:

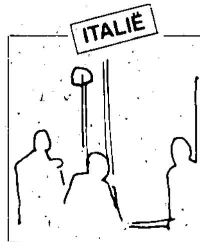
400 miljoen chinese kinderen kunnen van de Here Jezus horen

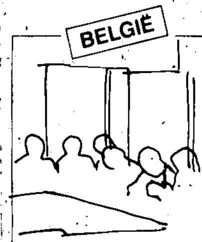
De Blijde Boodschap in afgelegen bergdorpen

In de oerwouden klinkt het Evangelie

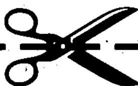
De boodschap van Hoop in de krottenwijken van Turijn

Initiatief voor christelijke tv programma's

Steun aan christenen in de lokale omroepen

HIERLANGS UITKNIPPEN EN OPSTUREN

BON voor informatie

Ja, stuur mij vrijblijvend de boeiende informatie over het bijzondere zendings- en evangelisatiewerk van CMP en de nieuwe mogelijkheden.

NAAM: ____________________

ADRES: ____________________

POSTCODE: ____________________

PLAATS: ____________________

Deze bon kunt u zonder postzegel versturen als u adresseert:
CMP Antwoordnummer 1138
1200 VB Hilversum

ch

Er ligt een pakket voor u klaar

Als u bijgaande bon opstuurt, ontvangt u een boeiend informatiepakket.
Dan leest u alles over het zegenrijke werk van stichting CMP en de nieuwe mogelijkheden.
U zult er verrast over zijn.
Vul de bon even in en verstuur hem.
Doe het vandaag nog.
U hebt geen postzegel nodig.

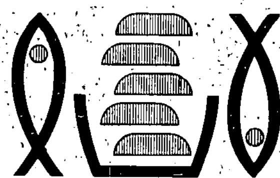
STUUR DE BON OP
Direkte steun is ook welkom op
GIRO 1144 of **BANKREK. 67.57.64.998**
Hartelijk dank!

3xM
CHRISTELIJKE MEDIA PROJECTEN
OUDE AMERSFOORTSEWEG 79A
1213 AC HILVERSUM - TEL. 035 - 882405

dc

103e jaargang nummer 18 - 5 mei 1988

De Christen
Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

HERINNERINGEN

Hetty Lalleman

In deze week van mei staan we er als Nederlanders weer bij stil dat zoveel jaren geleden talloze mensen gestorven zijn in die vreselijke Tweede Wereldoorlog. We zouden die oorlog het liefst uit de geschiedenisboekjes willen scheuren, hem ongedaan willen maken. Maar dat kan niet. Het is gebeurd en daar kunnen we niet omheen.
Hoe ga je er dán mee om? Dat zal voor iedereen anders zijn. Het hangt er onder andere vanaf, of je de oorlog hebt meegemaakt, en wáár en hóe. Voor mensen die de oorlog niet hebben meegemaakt zijn alle gebeurtenissen zaken uit boeken en films of van horen zeggen. Maar ook als je na 1945 bent geboren kun je best verdriet hebben over wat er gebeurd is. En je kunt proberen ervan te leren, zodat je als lid van de jongere generatie, aan wie de verantwoordelijkheden in dit land worden overgedragen, waakzaam bent om verkeerde ontwikkelingen te signaleren en er wat tegen te doen. Denk niet te snel dat je in je eentje geen invloed hebt. Want ook dát leren we uit de geschiedenis: de meest ingrijpende dingen, positieve zowel als negatieve, zijn begonnen bij één persoon.
Van veel verhalen over de oorlog kunnen we ook leren dat het leven toch de moeite waard blijft om geleefd te worden en dat je verder kunt gaan, ook al breekt alles om je heen af. Drie jaar na de oorlog bouwden Joden, na alle oorlogservaringen, een eigen staat.

Voor mensen die de oorlog hebben meegemaakt kunnen herinneringen zeer pijnlijk zijn. Er zijn er die schuld hebben aan wat er toen gebeurd is. Er zijn er die op een of andere manier slachtoffer zijn. Vaak komt dat na jaren nog weer of voor het eerst boven. Ik kan daar niet heel uitgebreid op ingaan en er zijn gelukkig anderen die ervaring hebben om hulp te verlenen in dit soort situaties. Gelukkig komt er de laatste jaren steeds meer openheid om over oorlogservaringen te spreken, al is dat niet bij iedereen zo. "Wat geweest is, is toch geweest? Het is nu al zó lang geleden....". Ja, maar dat is het 'm nu juist! Het ís niet geweest, want wat heel vroeger stukgemaakt is in de verhouding met mensen kan jaren een rol blijven spelen, onderhuids soms, alleen merkbaar aan allerlei symptomen.
Wat kan het dan goed zijn dat mensen leren praten over wat er gebeurd is. En.... leren vergeven! Waar iets stuk is moet genezing plaatsvinden. En vergeving werkt (naast andere dingen) genezend.
Ook dát lees ik in verhalen van ervaringen van oorlogsslachtoffers. Dat er eindelijk een stuk bevrijding kwam toen ze degenen die hun iets hadden aangedaan konden vergeven. Gemakkelijk wát dat trouwens niet!!
Vergeving is ook een belangrijk woord voor hen die fouten hebben gemaakt in de oorlog. God vergeeft wie Hem daarom vraagt. Het woord 'hopeloos' moet en wij uit ons woordenlijstje leren schrappen.
Laten we bidden om genezing van wat nog stuk is bij mensen als gevolg van de oorlog.

DEZE WEEK

Even nadenken met....

T.F. Smit, Hoogezand

"Wat noemt gij Mij Here, Here, en doet niet wat ik zeg?"
(Luc. 6:46)

Jezus is Heer! In de tijd van Jezus betekende Heer de hoogste autoriteit, nummer één. De griekse slaven noemden hun meesters "kurios" (heer) met een kleine letter. Maar als het woord met een hoofdletter werd geschreven had het betrekking op de keizer van Rome. Als de christenen zeiden: Jezus is Heer, betekende dat dat Jezus belangrijker was dan de keizer. "Jezus is nummer één, Hij is de hoogste autoriteit in mijn leven".
Het evangelie dat wij in de bijbel vinden, is het evangelie van Gods Koninkrijk met Christus als middelpunt. Soms denk ik: We hebben inmiddels een ander evangelie- een evangelie waarin de mens centraal staat. Het gaat om de mens, niet meer om Jezus. Wat is het motief voor de evangelieprediking? Wij evangeliseren niet in de eerste plaats terwille van verloren mensen, maar wij evangeliseren omdat het een opdracht is van Jezus en Hij is Heer! Als voorganger bezig is met de dienst op zondagmorgen, denkt hij dan aan God of aan zijn gehoor? Bij het eerste couplet laat hij de mensen staan, bij het tweede moeten zij maar weer zitten, want dan zullen zij wel moe zijn. Het moet niet langer duren dan een uur, want anders worden de mensen het beu. Waar blijft Jezus, de Heer?
Ook in de gebeden staat de mens centraal. "Heer zegen **mijn** gezin, zegen **mijn** familie, zegen **mijn** .... goudvis, om Jezus wil, amen". Gaat het om **mijn** wil of Jezus' wil?
Natuurlijk Jezus is onze Heiland, onze Verlosser, maar Hij is meer dan dat. Jezus is Heer!!! Wij kunnen Jezus niet in stukjes verdelen en alleen dat stukje nemen, dat wij graag willen hebben. Dan zijn wij net kinderen die een boterham met jam krijgen - ze likken de jam eraf en geven de boterham terug. Jezus is het brood des Levens en misschien is de hemel wel de jam. Maar we moeten het brood samen met de jam eten.
Jezus is Heer. Als Hij spreekt als Heer, dan moet je komen en jezelf aan Hem geven en doen wat Jezus van je vraagt. En dan gaat het niet alleen om de betekenis van de woorden: Jezus is Heer, het gaat boven alles om onze houding!!!
Ben ik er voor Jezus of is Jezus er voor mij?

56e ALGEMENE VERGADERING VAN DE N.B.V.B.

Ploeger

In Zwolle kwamen ze samen, in de Sionskerk, op een stralende voorjaarsdag, 19 april. Een kleine 200 afgevaardigden van zo'n 90 afdelingen, plus een aantal gasten. In een opgewekte stemming, veroorzaakt door het blije weerzien met oude bekenden. Een sterk gevoel van verbondenheid is ongetwijfeld het kenmerk van een zakelijke vergadering van de Nederlandse Baptisten Vrouwen Beweging.

Het begon met samenzang, tussendoor was er samenzang, aan het slot ook. Samen zingen brengt niet alleen rust in een rumoerige groep, het schept meteen een sfeer van wij-horen-bijelkaar, omdat we-behoren-bij-de-ene--Heer.
In haar openingswoord zei de presidente, zr. I. Stuut-Kloppenburg: wij willen gestalte geven aan de opdracht van de Heer vanuit ons geloof! Een zin met een diepe geladenheid: gestalte geven, dat is: vorm geven, tastbaar maken; opdracht: dat is: je stellen onder een commando; geloof: dat is: weet hebben van een stem, een visioen gezien hebben. Maar zó kwam de rest van de dag tot stand: de liefde van God grijpbaar maken. Als deze bezieling er is, zijn de voorwaarden geschapen voor het welslagen van een jaarvergadering.
Ik meen: het was een geslaagde vergadering! Niet zonder vergadertechnische rimpeltjes, maar wat zou dat? De dank die de vergadering aan het slot uitsprak in de richting van haar presidente, was welverdiend.

Afgevaardigden waren er ook: br. Nijland namens de UC, br. Posthumus namens de UZC en br. S. Wijchers namens de ECU. Bevreemdend was dat geen van de broeders van de geboden gelegenheid, de zusters een goed woord van dank en bemoediging te zeggen, gebruik maakte. Uiteraard werd uw verslaggever ook welkom geheten, alsmede een broeder, die kennelijk als chauffeur gediend had.

Vorming

Zowel uit verslagen als uit mededelingen blijkt de grote betekenis die de reeds enkele jaren geleden gestarte vormingsdagen hebben. Ze maken de zusters bewust van de mogelijkheden die ze hebben, zo drukte iemand het uit. Dat leidt dan vanzelfsprekend tot meer mondigheid, tot grotere durf in het aanpakken van taken, en tot grotere voldoening. Dat alles stimuleert tot voortgaande inzet. Dat komt het werk in de afdelingen, maar ook gewestelijk en landelijk ten goede.

Geef-vreugde

Wat de zusters bijeenbrengen, plaatselijk en gewestelijk, komt niet altijd uit de verf in de jaarstukken van de landelijke organisatie. Maar de begroting voor 1988 geeft o.a. de volgende bedragen aan: dankoffer *f* 15.000,--; zendings- en uniewerk *f* 40.000,--; training en toerusting *f* 8.000,--. Totaal ruim 60.000.--. Dat is niet mis! Daarbij komt dan wat er voor het bestuurlijke werk nodig is, voor plaatselijke en gewestelijke activiteiten.

Over de grenzen

De baptisten wereld gebedsdag trekt de aandacht van de Zusterhulp-leden naar de uithoeken der aarde. Baptist (en vrouw) zijn betekent simpelweg te behoren tot een wereldwijde gemeenschap. Zr. I. Branstra, Koudum, hield een warm pleidooi voor onze geloofsgenoten in Nicaragua: uit eigen aanschouwing kent ze de nood in dit door burgeroorlog geteisterde land. Met name de voorgangers van de gemeenten in het oorlogsgebied daar, hebben financiële ondersteuning nodig; Zusterhulp zal die geven.
Hans-Willem en Aisha Oosterloo, alsmede (broer) Jan Oosterloo (per motor teruggekeerd uit Sierra Leone) werden hartelijk welkom geheten. In een goed geregisseerd vraaggesprek voelde zr. Pflaum-Alting hen aan de tand, waardoor voor veel aanwezigen "zending vandaag" nieuwe inhoud kreeg.

Nieuwe tijd

Daarmee duid ik enkele voorstellen aan van het hoofdbestuur om tot enkele andere benamingen te komen: hoofdbestuur zal voortaan landelijk bestuur zijn; binnenlands werk zal voortaan training en toerusting heten. De leden van het hoofd (pardon: landelijk) bestuur zullen voortaan geen stemrecht meer ter AV hebben. Dat lokte uiteraard een reactie uit: waarom hebben presidentes van afdelingen ter AV stemrecht? Het gaat toch om afdelingen? Wel, het landelijk bestuur zal wel met een voorstel moeten komen om daarin verandering te brengen.

Afscheid

Er werd afscheid genomen van verschillende zusters die in commissies actief geweest zijn; ze kregen iets blijvends mee. Zr. Pflaum was periodiek aftredend en niet herkiesbaar. In haar plaats werd zr. I. Jager-de Haan, Stadskanaal gekozen.

DE NBVB is een hechte beweging. Ik waag te stellen: dat onze Uniegemeenschap zal blijven bestaan, zal niet - naast Gods genade - in het

40 JAAR STAAT ISRAEL

J. Reiling

Het volgende schreef ik enige tijd geleden op verzoek van de Near East Ministry in een speciaal nummer van hun tijdschrift dat gewijd was aan het veertigjarig bestaan van de staat Israël. Het is een zeer persoonlijke visie en ik ben mij ervan bewust dat er daarnaast nog andere meningen hierover zijn. Aangezien wij als christenen en als christelijke kerken nog lang niet klaar zijn met Israël, is het misschien niet ondienstig mijn gedachten ook door te geven aan de lezers van De Christen.

1948
Het jaar 1948 was voor mij persoonlijk een belangrijk jaar Het was het jaar waarin ik trouwde en in mijn eerste en enige gemeente werd bevestigd als predikant. Er zijn mij daardoor uit dat jaar weinig andere dingen bijgebleven, met één uitzondering: de oprichting van de staat Israël. Dat er drie jaren na het eind van de oorlog waarin zoveel ellende over de Joden was gekomen, in Palestina een staat Israël werd gesticht was in mijn ogen niets meer of minder dan een wonder. Weliswaar een wonder dat niet eenvoudig te duiden viel, maar wel een wonder. De vraag was nu maar of het ook een wonder was van God?

Wonder?
Die vraag meende ik destijds wel bevestigend te kunnen beantwoorden. Dat het na alle pogingen tot uitroeiing nu toch tot een eigen staat voor de Joden kwam op de bodem van het land dat sinds onheugelijke tijden hun eigen land was geweest, dat kon alleen maar een wonder van God zijn. Een teken dat Hij nog altijd met het volk Israël te maken wilde hebben.

Maar was het ook vervulling van profetie? Velen in mijn omgeving meenden van wel en het was ook niet moeilijk om daarvoor teksten uit het Oude Testament aan te halen. Ze waren al lang voor 1948 bijeen gebracht door chiliastische auteurs. Ten onzent waren ze te vinden in de boeken van Johannes de Heer. In de heilsbeloften van de profeten ging het geregeld over de terugkeer van Israël naar het eigen land en de schrijvers over dit onderwerp meenden dat die profetieën nog niet in vervulling waren gegaan. Wel was Israël uit de ballingschap weer naar het eigen land teruggekeerd maar dat was niet de vervulling van de beloften voor de eindtijd.

Vervulling?
Hoe aannemelijk deze redenering op het eerste gezicht ook lijkt, ik kon in de oprichting van de staat Israël 40 jaar geleden toch niet de vervulling van profetie zien. Niet alleen had ik een wat andere kijk op profetie (aanzegging i.p.v. voorzegging), maar ook was ik een beetje huiverig om een historische gebeurtenis die met veel geweld totstand was gekomen, een heilsgebeurtenis te noemen.
Werd op deze manier Gods heilshandelen niet als het ware ingelijfd in menselijk handelen in de geschiedenis? Waarschijnlijk speelde ook een rol dat ik met de plaats van Israël in Gods heilshandelen in de geschiedenis post Christum niet goed raad wist. Maar een wonder was het. Een wonder van God. Wel gold ook hier het psalmwoord: wij zien het maar doorgronden 't niet.

Veertig jaar
Inmiddels is de staat Israël 40 jaren oud. Voor een staat is dat niet lang. Maar er is in die jaren heel veel gebeurd met Israël. Het is niet de bedoeling van dit artikel om dat te releveren. Het is mij ook niet gebraagd. Wat mij wel is gevraagd is hoe ik anno 1988 tegen Israël aankijk vanuit mijn christelijke levensvisie. Dan lopen verschillende dingen bij mij door elkaar. Ik wil proberen ze naast elkaar te zetten.
In de eerste plaats, ik beschouw het bestaan van Israël nog steeds als een wonder. Omringd door vijandige staten, verwikkeld in de netten van de internationale machtsverhoudingen en -verschuivingen, met weinig vrienden onder de staten, bestaat Israël nog steeds. Nu kun je dit wonder op het conto van het volk en zijn leiders stellen en er is wel enige reden om dat ook te doen. Maar niet alleen dat. Nog steeds zie ik het bestaan van de staat Israël als een teken dat God nog steeds met Israël te maken heeft.

Staat onder de staten
Maar - tweede punt - het is mij niet mogelijk om dat rechtstreeks door te trekken naar de geschiedenis van deze staat. want daaraan is eigenlijk niet veel te merken van een bijzondere bemoeienis van God met Israël. Het is in vrijwel alle opzichten een staat onder de staten. Een staat die geweld gebruikt tegen andere staten, nodeloos geweld, lijkt mij soms. Een bezettende mogendheid, die zich met geweld moet handhaven tegenover de onderworpenen. Daar kan ik eigenlijk alleen maar dingen in zien die met Gods heil niet stroken. Ik maak Israël daarvan geen verwijt, want zo gaat het in de strijd om macht en overleven. Maar Gods heilshandelen wordt daarin voor mij niet zichtbaar.

Romeinen 9-11
In de derde plaats stelt het Nieuwe Testament mij voor een probleem ten aanzien van de staat Israël. De z.g. substitutietheorie, die zegt dat de kerk of de gemeente de plaats van Israël heeft ingenomen in Gods heilsplan, verwerp ik hartgrondig. Romeinen 9-11 zijn voor mij meer en meer de Magna Charta van God en Israël geworden. Ik heb er niet zo lang geleden uitvoerig over geschreven in verschillende bladen, waaronder ook ons blad. In die hoofdstukken onthult en verhult Paulus een geheimenis: heel Israël zal behouden worden. Over het wat en hoe van dat behoud schrijft de apostel niet. Dat blijft verhuld in zijn onthulling. Daarmee blijft ook verhuld welke relatie er is tussen het bestaan van de staat Israël en het behoud van Israël. Dat die relatie er is, staat voor mij vast. Maar ik kan haar in het concrete doen en laten van de staat Israël niet aanwijzen.

Samenwonen
Jaren geleden beluisterde ik een voordracht van prof. M. Boertien over het volk en het land Israël. Hij wees erop dat Israël eigenlijk altijd het land samen met anderen had bewoond. Dat is ook nu nog het geval en ik kan niet inzien dat dit ooit anders zal worden. Evenmin kan ik inzien dat de huidige situatie waarin Israël eigenlijk de rol vervult van een bezettende macht die andere autochthone bewoners van het land onderworpen heeft, kan blijven bestaan. Het kan ook nooit Gods bedoeling zijn dat Israël andere volken overheerst. Ik vind het benauwend te merken dat daarvoor in Israël nog niet veel begrip is gebleken.

---

minst zijn toe te schrijven aan de saamhorigheid van onze zusters. "In liefde saam verbonden" dat veel zusters in hun jeugdjaren zongen als het NBJB-lied werd aangeheven, blijft in hun hart klinken en krijgt gestalte in Zusterhulp.
Drukken de woorden uit het Zusterhulp-lied "Gij kunt zoveel lijden verzachten; doe open uw hart en uw oog", die een 50-jaar geleden de zusters werden meegegeven, geheel het gevoelen van de rolverdeling tussen man en vrouw, zoals men die tóen verstond, uit, duidelijk is dat onze zusters met hun taak thuis, in de gemeente en in de wereld in een veel breder kader plaatsen. Ze geven gestalte aan hun opdracht als christen vanuit hun geloof dat zij in en door Christus geroepen zijn, voor nú en voor de toekomst.

JEUGDCONSULENT

De NBJB heeft tot jeugdconsulent in de vacature Piet Stellinga benoemd Geert Jan Blanken te wijk bij Duurstede. In een volgende DC zal meer over de benoeming en de benoemde bekendgemaakt worden.

IS DOOP EEN VERBONDSTEKEN?

H.G. de Winkel

Enkele tientallen jaren geleden vroeg een gereformeerde dominee aan een jonge baptisten evangelist wat nu eigenlijk het verschil was tussen gereformeerden en baptisten. Zonder aarzeling antwoordde de baptist: Wij geloven niet in het verbond, dominee.

Dit gesprekje ontleen ik aan het boekje "Verbond, oud en nieuw". Het is de rede die dr. J. Reiling uitsprak bij de aanvaarding van zijn ambt als bijzonder hoogleraar aan de Rijksuniversiteit in Utrecht, op 26 oktober 1976.
Het antwoord van de jonge baptist aan de gereformeerde dominee kan kenmerkend zijn voor de gedachten die baptisten over het algemeen hebben over het begrip "verbond". Dat is niet zo verwonderlijk. Onze doopleer spoort vrijwel nergens met de doopsopvattingen in de reformatorische kerken.

Kinderdoop

Het leerboek van de reformatie is de catechismus. Daarin wordt de reden vermeld waarom men ook jonge kinderen zal dopen. Zij zijn net zo goed als de volwassenen in het verbond begrepen en behoren het teken van het verbond te ontvangen. Dat teken van het verbond was in het Oude Testament de besnijdenis; dit is in het Nieuwe Testament vervangen door de doop. Uit de verwijzing naar Genesis 17:7 blijkt dat het daarbij gaat om het verbond dat God, de Almachtige, sloot met Abram. Als teken van geloof in dat verbond moest Abram de besnijdenis invoeren. Ook veranderde God zijn naam in Abraham: Vader van een menigte volken.
De kerk wordt dus beschouwd als het nieuwe Israël. Kinderen uit gelovige ouders ontvangen het verbondsteken; zij behoren bij het Godsvolk, en worden volgens de catechismus door de doop onderscheiden van de kinderen der ongelovigen.
Wij hebben geleerd dat een mens niet door geboorte of afstamming, doch alleen door wedergeboorte ingelijfd kan worden in het volk van God. Dat de kerk de plaats van Israël heeft ingenomen wil er doorgaans bij ons ook niet in. Wij hebben een besef van Israëls aparte positie in Gods heilplan.
Over een verbond praten we dus maar niet meer. Ondanks het feit dat de voorgangers die het avondmaal bedient elke maand voorleest: Deze beker is het nieuwe verbond in mijn bloed.

Verbond

Bij het avondmaal valt dus toch het woord verbond. Als herhaling van wat Jezus zei toen Hij op de avond vóór zijn sterven de paasmaaltijd hield met zijn discipelen. De beker met wijn is een teken van het verbond. Zou de doop dat dan ook kunnen zijn?
Nergens in het Nieuwe Testament komen we dat zo uitdrukkelijk tegen. Dat sluit echter de mogelijkheid niet uit.
De woorden van de Here Jezus bij de paasmaaltijd halen duidelijk de profetie van Jeremia 31:31-34 naar voren. Jeremia staat op de puinhoop die Israël gemaakt heeft van Gods verbond bij de Sinaï. Die geestelijke puinhoop zal veroorzaken dat Jeruzalem een letterlijke puinhoop wordt. Er is geen redden meer aan. Israël heeft zich op alle denkbare manieren konstant schuldig gemaakt aan verbondsbreuk.
Toch mag Jeremia een opening naar de toekomst verkondigen. God zal Zelf een nieuwe verbond sluiten met Israël. In dat verbond worden geen wetten meer ingestampt en geen gedrag meer aangeleerd, want God zal zijn wil in de harten schrijven. Het dienen van God zal niet een van buiten geleerde zaak zijn, maar innerlijke overtuiging. Het zal gebaseerd zijn op vergeving van alle ongerechtigheid.
Wij moeten nu op twee dingen letten. Dit nieuwe verbond wordt met Israël gesloten. Om kompleet te zijn: Met Israël (10 stammen) en Juda (2 stammen) samen. En verder vervangt het nieuwe verbond het verbond dat God bij de Sinaï met Israël gesloten had. In dat verbond was er een tweezijdige afspraak. De Here God gaf zijn leefregels en zijn bescherming, het volk verplichtte zich naar die regels te leven en zou zo als een gezegend volk kunnen leven. Het niet naleven betekende verbreking van het verbond. Jeremia moest, na honderden jaren van geduld van Gods kant uit, vast stellen dat het Sinaï-verbond vastliep.
Als de Here Jezus de wijn bij de maaltijd maakt tot het teken van het nieuwe verbond in zijn bloed, staat de verbondssluiting van de deur. Op het moment dat Hij zijn leven offert aan het kruis tot vergeving van zonden, sluit God zijn nieuwe verbond met Israël. Een éénzijdig verbond, zonder raadpleging van of afspraak met het volk. Maar bedoeld tot hun behoud.
Met dat nieuwe verbond wordt ook een nieuw Israël geschapen. Van dat nieuwe Israël is Jezus Christus de Eersteling en de Stamvader. Hij is "mijn knecht Israël" waarvan Jesaja 49:1-7 spreekt. Wat zich bij Hem voegt wordt eveneens "mijn knecht Israël".

En wij dan?

Slechts een klein deel van Abrahams nakomelingen hebben zich bij Hem aangesloten. Maar dan zendt de Heer de apostel Paulus de wereld in. Om heidenen uit te nodigen tot het heil dat God in Israël begonnen is. Mensen van wie Paulus schrijft: "....dat gij te dien tijde zonder Christus waart, uitgesloten van het burgerrecht Israëls en vreemd aan de *verbonden der belofte,* zonder hoop en zonder God in de wereld. Maar thans zijt gij, die eertijds *veraf* waart, *dichtbij* gekomen door het bloed van Christus".
En verderop schrijft hij hoe hem dit als een geheimenis geopenbaard is, dat heidenen medeërfgenamen zijn, medeleden en medegenoten van de belofte in Christus Jezus.
Heidenen delen door het geloof in de beloften aan Israël en in het heil voor Israël, dat geconcentreerd is op en gefundeerd in Jezus Christus.
Wij mogen dus delen in het nieuwe verbond. Dat verbond staat open, niet alleen voor Israël, maar ook voor de hele wereld. Het is een verbond dat God om zo te zeggen met Zichzelf gesloten heeft, om ieder die in de Zoon gelooft te redden van zonden. En de Heilige Geest te schenken om Hem van harte te kennen.
In Romeinen 11:11-24 herinnert Paulus de gelovigen er aan om niet te vergeten dat hun wortels in Israël liggen. Jezus is dè Israëliet.

Ingaan op het verbond

God stelt zijn verbond in Jezus Christus open voor alle mensen. Het vraagt wel om toetreding. De uitnodiging is er, maar de mens moet er op ingaan.
Wij kennen de doop als het markeringspunt in het leven. Als vaststelling dat deze mens is ingegaan op de uitnodiging. Als openbare aanvaarding van het verzoenend bloed van Jezus Christus.
Wat zou er op tegen kunnen zijn om dan de doop toch te zien als teken van het nieuwe verbond? De doop is immers de officiële, openbare opneming in het nieuwe volk van God? De aanvaarding van Gods beloften aan Israël in Jezus Christus? De betekenis van de doop wint aan helderheid en waarde, als we die zien als een zegel van het nieuwe verbond. Dat God ons betrekt in zijn onverbrekelijke belofte van vergeving en eeuwig leven.
Het avondmaal wordt wel gezien als een terugblik op, een herinnering aan de doop. In de belichting van het voorgaande krijgen de woorden uit 1 Corinthiërs 11: "Deze beker is het nieuwe verbond in mijn bloed" wellicht ook meer kleur en gewicht.
Over het begrip "verbond" is nog wel een en ander te zeggen. Wellicht wordt er in de toekomst eens op terug gekomen.
Met dit artikel sluit ik wel mijn serie af over een aantal aspekten van de doop, die vaak wat op de achtergrond blijven. De vorige artikelen stonden in DC van 14 januari, 28 januari, 11 februari, 25 februari, 10 maart en 24 maart.

BERICHTEN UIT EN OVER DE ZENDING

Hoewel de E.B.Z. (waarvan onze unie lid is), werkt in Centraal Afrika, Kameroen, Sierra Leone en Zuid Amerika, beschikken we veelal alleen over informatie van Kameroen en Sierra Leone. Daar werken of werkten nederlanders en daar voelen we ons vermoedelijk het dichtst bij betrokken.

Noord Kameroen

Hildegard en Edgar Lüllau - duitse zendingswerkers, die er sinds 1976 werken - schrijven:

"Elie Betche is in de nacht van 15 februari overleden".

Elie was een helper in de polikliniek van Dagai en hij was ook sinds lang ouderling van de gemeente daar. Ik werkte jaren met hem samen en leerde hem kennen als een betrouwbare en liefdevolle collega.

Hildegard en Edgar schrijven over hem: "In ons dorp en ver daarbuiten was Elie een geziene persoonlijkheid. Niet alleen voor onze gemeente in Dagai, maar voor alle gemeenten in Noord Kameroen was hij een voorbeeld in geloof en in trouw. Je kon altijd op hem rekenen. We zullen er nog vaak pijnlijk aan herinnerd worden dat er een leemte is ontstaan, die niet zo snel opgevuld kan worden. In onze gemeente was hij sinds lang ouderling en penningmeester van de gemeente Dagai met al haar buitenposten (± 15). Hij laat een vrouw en zeven kinderen achter. De oudste zit in de tweede klas van de middelbare school en de jongste in één jaar".

Het is aangrijpend zo'n bericht te lezen. Je vraagt je af, hoe het nu verder moet. Je gaat inzien dat het leven hoe verschillend enerzijds, aan de andere kant ook overal gelijk is.

De vrouw van Elie heet Affia. Ze zal op heel veel manieren geholpen worden door de gemeente Dagai. Er zijn geen sociale voorzieningen, waar ze aanspraak op kan maken. Psalm 68 vers 6 zal voor haar veel belang krijgen

Sierra Leone

Jan Oosterloo is voor verlof naar Nederland gekomen. Hij kwam ± tien dagen later als gepland, zodat hij niet voor Pasen bij zijn familie was.

Zijn reis op de motor door de woestijd is heel goed verlopen, ook doordat hij onderweg europeanen ontmoette met wie hij kon meereizen. Het is natuurlijk altijd goed om niet alleen te zijn in zo'n grote woestijn. Op 25 april zal Jan een gesprek met de U.Z.C. hebben.

Hans en Willem en Isha Oosterloo zullen 22-5-88 afscheid nemen in de gemeente Treebeek. Op 26-5-99 zullen ze dan naar Sierra Leone vliegen, waar Hans zijn werk als penningmeester van de Unie zal starten. We danken hen voor hun inzet in ons land en wensen hen veel kracht en geluk de komende tijd is Sierra Leone.

Op 27-5-88 zal *Margriet Heddema* een verpleegkundige uit Meppel als vrijwilligster naar Sierra Leone gaan om te helpen in het medische werk te Kassiri. We weten uit berichten van Anneke en Ducky dat de eindeloze patiëntenstroom alle krachten opslokt. Kracht die ze graag zouden willen gebruiken om in de gemeente te werken, medewerkers op te leiden of en vooral nieuwe initiatieven te ontplooien om de bevolking zo goed mogelijk te kunnen verzekeren van gezondheidszorg.

Margriet is lid van de gemeente Meppel. Ze zou graag een jaar naar een land in de derde wereld gaan om te zien hoe het is om daar te leven. Sinds lange tijd heeft zij het idee, dat het haar weg zou kunnen zijn, in de zending te gaan. We zijn erg dankbaar, dat de Unie van Baptisten-Gemeenten in Sierra Leone haar heeft uitgenodigd een jaar te komen helpen.

We wensen haar véél sterkte bij het verwerken van alle nieuwe situaties en vragen u met ons te bidden dat de Heer haar zegent en leidt.

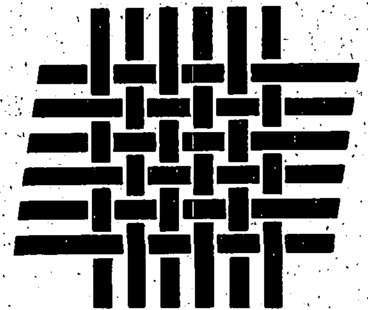
Ducky Rosier is deze zomer aan haar verlof toe. Ze kan dan nieuwe krachten opdoen en zal ook gemeenten in Nederland bezoeken. Het is fijn dat Margriet dan bij *Anneke Oppenhuizen* is.

Dit was weer wat informatie over een stukje uniewerk.

Wilt u het werk van E.B.Z., U.Z.C. en W.I.N. in uw gebeden blijven gedenken, evenals het werk van de overzeese Unies en de broeders en zusters die wij daarheen zonden?

Wie breder geïnformeerd wil worden, kan op 28 mei 1988 de zendingsdag in Sneek bezoeken. Nadere bijzonderheden hierover zult u in de Christen aantreffen.

Met hartelijke groeten,
namens de Unie Zendings Commissie,
Janneke de Jonge-v. Oosten

Landelijke Zendingsdag

Plaats: Baptisten kerk, Willem Lodewijkstraat 4, Sneek
Datum: 28 mei
Tijd: 10 uur - 15.30 uur
Thema: Zending en Dienstbetoon / Schering en inslag
Spreker: Br. Dietmar Lütz / EBM
Zang: Zr. A. Yntema-van der Werf

Tijdens de pauze diaklankbeeld door br. G. Postma

dokumentatie

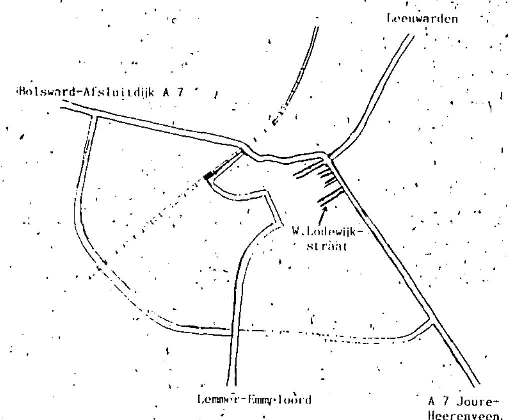
In middagprogramma Forum

Er is een apart kinderprogramma

Voor soep en koffie wordt gezorgd, graag zelf brood meenemen

Wie is welkom?

IEDEREEN *U komt toch ook?*

LANDELIJKE ZENDINGSDAG

Routebeschrijving naar Baptistenkerk - Sneek

Vanaf Heerenveen doorrijden naar Sneek tot aan Texaco benzinepomp, hier linksaf; dit is Willem Lodewijkstraat.

Vanaf Afsluitdijk / Bolsward doorrijden naar Sneek, over het spoor richting Heerenveen, voor Texacopomp rechtsaf.

Het wel en wee in de gemeente Emmeloord

Nu de bevestiging van een nieuwe raad achter de rug is en alle klubs en aktiviteiten nog volop draaien, willen we graag iets laten horen uit de gemeente Emmeloord.

De genoemde bevestiging gebeurde in de **paasmorgendienst.** Deze feestdienst, waaraan ook ons zangkoor, trompettist broeder te Vaarwerk en de Zondagsschoolgroep meewerkte, stond in 't teken van 't nieuwe begin. De ware God is opgestaan uit 't graf. Hij leeft met ons! De prediking van broeder J. van der Veen ging ook over 't nieuwe begin van Thomas. Daaraan vooraf ging de getuigenis van de andere discipelen tegenover Thomas.
De oudere jeugdgroep was op deze paasdag al om zes uur begonnen met hun viering, die uitliep in de dienst.
Een nieuw begin maakten we ook als gemeente, omdat verdriet onze gemeente niet gespaard bleef. We kwamen als broeders en zusters te kort om verder met elkaar op te trekken. Zonder een diepgaand gesprek met elkaar hebben ruim 30 leden onze gemeente eind vorig jaar verlaten. We begrijpen soms niet dat de weg zo moest gaan. Dit alles heeft ons erg aangegrepen.
Dat betekent voor ons dat we een proces van wederopbouw doormaken. En God zegens ons daarbij, omdat alle takken van werk doorgaan met minder mensen. We kwamen ook zonder voorganger te zitten, maar ook daarin ondervonden we vreugde van de Heer. Broeder J. van der Veen was en is bereid om naast zijn dagelijkse werk in Heerenveen onze gemeente als consulent te helpen. Samen met zijn vrouw zijn ze erg aktief in onze gemeente. Dit is iets om erg blij mee te zijn.
Nu we weer meer aangewezen zijn op vele gastsprekers, zijn we dankbaar dat wij geholpen worden om toch door te gaan in 't werk van onze Heer in onze gemeente. We hebben gemerkt en heel fijn gevonden, dat zustergemeenten ons bemoedigden door ons te laten merken dat ze naast ons staan.
Het "wel" is gelukkig in veel toonaarden ook aanwezig in en rondom onze gemeente. Groot feest beleefden we op 10 januari. Een verstandelijk gehandicapte jongen beleed voor de Heer en onze gemeente, dat Jezus zijn vriend en zijn Redder is. Het was een bijzondere doopdienst. We begrijpen, dat God ons in zijn gemeente samenbindt en we ontdekken telkens weer dat de Geest werkzaam is en zichtbaar wordt. Er is wekelijks een bijbelstudie of bidstond. Deze avonden worden door een groot aantal bezocht en ze zorgen voor een goede ondergrond voor al het werk, dat we vanuit het Woord van God willen doen.
Het tussenjeugd-klubwerk is ook weer opgepakt door twee oudere jeugdleden.
De vakantiebijbelschool is in de paasvakantie gehouden met ongeveer 90 kinderen.
De maandelijkse welkomstdiensten door de evangelisatiecommissie voorbereid, worden zondagsavonds gehouden. Dit zijn ook uitzenddiensten voor de twee verzorgingstehuizen in onze plaats. Meestal hebben we dan een goed bezette kerkzaal. Op de N.B.J.B-zondag werkte de oudere jeugdgroep op verschillende wijze mee, o.a. door veel te zingen, en 't uigeven van een eigen jeugdkrant. Deze jeugdgroep telt zo'n 20 jongeren, die elke zondagavond bij elkaar komt.
Er is veel niet verteld, maar hopelijk hebt u iets kunnen proeven van de zorg en de zegen bij ons.
Bijzonder fijn hebben wij de groet van de gemeente Musselkanaal gevonden; die in de vorm van een bosje narcissen aan iedereen bij 't nieuwe begin op de paasmorgen werd gegeven.
Verzekerd van Gods trouw gaan we in Emmeloord moedig verder. Wij groeten u hartelijk en wensen u Gods rijke zegen toe.
Namens de Baptistengemeente,

Arie Spier

MESSIAS-BELIJDENDE JODEN

In deze tijd verschijnen heel wat artikelen over Israël, naar aanleiding van het veertigjarig bestaan van deze staat. Ook de verhouding tussen Joden en Christenen krijgt aandacht in een aantal publikaties.
Dit onderwerp is trouwens sowieso vaak aan de orde de laatste jaren. Men is gaan ontdekken dat het joodse volk nog wel degelijk een rol speelt, ook in Gods geschiedenis. Ik wil graag in het kort de aandacht vestigen op een groep binnen het joodse volk, die vaak niet goed of helemaal niet gehoord wordt in het gesprek met Israël. Ik bedoel de Messias-belijdende Joden. Joden die in Jezus de vervulling zien van de oudtestamentische beloften en Hem als de Messias erkennen.
Wij denken vaak aan de kerk als een niet-joodse beweging. Dat was in het begin natuurlijk anders! Jezus, de discipelen, Paulus - allemaal Joden. De heidenen, de niet-Joden, kwamen daarna pas aan de beurt! Dat is zó gegaan, en niet andersom.
Het is een trieste zaak dat de kerk zo'n slechte naam heeft gekregen bij veel Joden, vanwege vervolgingen. Want eigenlijk ligt de oorsprong van de gemeente zo dicht bij Israël. Niet alleen omdat ze voor een deel dezelfde Bijbel heeft, maar ook omdat de eerste gemeente uit Joden bestond. Dat is ook de kerk maar al te vaak vergeten.
Voor een Jood die nú Jezus als de Messias belijdt, kan het moeilijk zijn een plek te vinden in de gemeente. Hij/zij is een Jood/Jodin en blijft dat ook.
Maar het feit dat zo iemand Jezus als de Messias erkent, houdt nog weleens in dat men door Joden niet meer echt als Jood wordt gezien. En de gemente vergeet dit ook snel, want iemand 'is nu toch christen'? Jawel, maar van geboorte hoort zo iemand bij Israël en als we goed lezen wat Paulus in Rom. 9-11 over zijn volk zegt, beseffen we dat wij als gemeente erbij gekomen zijn en dus veel te léren hebben van de Joden. Bij dat leren kunnen de Messias-belijdende Joden een heel belangrijke rol vervullen. Zij hebben meer 'voeling' met de joodse achtergrond van het Nieuwe Testament dan 'heidenen'. (Ik denk overigens wel dat de mate waarin we van hen leren onzer andere afhangt van hoe ze zichzélf beschouwen en in welke mate ze zelf goed thuis zijn in de Tenach, het Oude Testament). Hun funktie is in feite die van voortrekkers.
Laten we erop letten in ons denken en spreken deze groep niet te vergeten, maar veel van hen te leren.

Hetty Lalleman

I. Anders

Waar "De Boodschapper" van IJmuiden het uit geknipt heeft, wordt niet vermeld. Maar het knipsel is aardig om over te nemen.

In Memoriam broeder I. Anders.

Het bericht van het overlijden van onze broeder Iemand Anders, één van de meest waardevolle en ijverige leden van onze gemeente, heeft ons allen diep bedroefd. Broeder Anders laat een lege plaats na, die moeilijk op te vullen zal zijn.
Iemand Anders heeft jarenlang tot onze gemeente behoord en hij heeft veel meer gedaan dan men normaal van een mens kan en mag verwachten. Als er iets gedaan moest worden of wanneer er hulp nodig was, en hoe dikwijls hoorde men dan eenstemmig: "Laat Iemand Anders het maar doen". En vroeg men aan een gemeentelid om een bepaalde taak op zich te nemen, dan was heel vaak het antwoord: "Dat kan Iemand Anders beter dan ik", of: daar heeft Iemand Anders misschien wel tijd voor".
Broeder Iemand Anders was een bijzonder mens, dikwijls bijna een wondermens. Maar één persoon kan niet alles doen en men verwachtte veel te veel van Iemand Anders.
Helaas, nu hij er niet meer is, zullen we meer zelf moeten doen...

Sterk overdreven, maar wel waar

Dan heb ik het over een uitspraak in het bruiloftslied dat wij Hooglied noemen. Daar lees ik in 2:2 "Als een lelie tussen de distelen, zo is mijn liefste onder de jonge meisjes". Als dat niet overdreven is, wat is het dan wel?
In ieder geval is het een uitspraak van de liefde. Liefde die kiest, en die gekozen heeft. Ferm wordt het onderscheid tussen de gekozene en de anderen, die terzijde geschoven werden, onder woorden gebracht: lelie en distels. Dat is me het onderscheid wel. Daar zit nogal een verschil in!

Het is natuurlijk ook niet waar. Ook die andere meisjes kunnen mooi, aantrekkelijk, aanlokkelijk, zelfs verleidelijk zijn. Ze kunnen hoedanigheden hebben, die "de lelie" niet heeft.
En niettemin, de verliefde jongeling heeft zijn keuze gedaan, en vraag je naar het waarom, dan luidt het antwoord: zou jij dan een distel verkiezen boven een lelie? Hoe komt hij er toe? Dat is moeilijk te beantwoorden. Dat zou de herder uit het hooglied waarschijnlijk zelf ook niet kunnen verklaren. Want wie kan de wegen der liefde verklaren, uitleggen, uiteen leggen, begrijpelijk maken voor anderen? Deze (jonge) man is gewoon gek op zijn meisje, want "zij is een lelie temidden van distelen".
Daar moeten we het mee doen.

Of hij later anders is gaan praten? Ik weet het niet, maar het zou best kunnen. Liefde is niet blind, echt niet. Misschien heeft hij duidelijk ontdekt dat zijn lelie ook wel wat distelachtigs had, en dat de distels bloeiden als lelies. Wie zal het zeggen?
Wat echter zo boeit in dit woord, dat is de duidelijkheid: lelie en distel hebben niets met elkaar gemeen. Je kunt ze niet met elkaar verwisselen; je kunt ze ook niet als gelijkwaardigen onderling uitwisselen. Op de schoonheid van de lelie is hij verliefd, verzot. Hij is in vuur en vlam geraakt door háár, en niet door de anderen.

Ik blader nog wat verder in het "lied der liederen" en lees "sterk als de dood is de liefde" (8:6). Wie is tegen de dood bestand? Medici kunnen wellicht de dood tegenwoordig "om de tuim leiden", maar tenslotte vindt de dood ieder mens. Onontkoombaar is de dood. Onontkoombaar, onoverwinnelijk is de liefde.

Hoe gelukkig is een mens, die zó de liefde ervaart. Die de éne boven al de anderen stelt, alle redeneringen van het verstand en van anderen ten spijt.
Hoe gelukkig is de mens, die de **gemeente** zó ervaart. De plaatselijke gemeente. De gemeente waarvan je lid bent. Hoe bevorderlijk voor je geestelijke gezondheid is het als je haar als een lelie kunt beschouwen. En de andere gemeenschappen (dus) als distels? Neen, dat gaat te ver. Zo ligt het niet. Zo mag je dat niet zeggen, zult u zeggen. En toch, als je weet van kiezen en keuze, als je hebt leren onderscheiden, als je verliefd bent geworden op je (plaatselijke) gemeente, dan... nou dan is het duidelijk. Dan wil je die ene trouw blijven, met een liefde die sterk is als de dood, onoverwinnelijk, onuitblusbaar, niet van haar stuk te brengen.

Mag je zó verliefd worden op je gemeente? Ja, waarom eigenlijk niet? Zoals je je levensgezet als een geschenk van onze Heer wilt aanvaarden - met uitsluiting van de anderen (en dat zijn echt niet allemaal lelijke distels!) - zo mag je ook de gemeente als een kostbaar geschenk van de Redder der wereld beschouwen. Ondanks al het menselijke.

Ploeger

G.B.S. OOK VOOR U?!

Nog geen Gemeente Bijbel School in uw gemeente?
Wel eens een G.B.S. lesboekje gezien?
U hebt anderen erover horen praten?
In zo'n G.B.S. groep zou u ook wel willen zitten?

Praat er eens over met uw voorganger of met iemand van de raad!
Alléén een G.B.S. boekje doorwerken valt niet mee. Ik ben er dan ook in blijven steken. Daar is het ook niet voor geschreven.
Na één les komen er al zo veel gedachten en vragen naar boven. Je moet er wel met anderen over praten.

Zo zijn we ongeveer een jaar geleden in Nieuw-Weerdinge gestart met één groep.
Op dinsdagmorgen komen we bij elkaar; 9 vrouwen en (gelukkig ook) 1 man. Ook nu we geen voorganger hebben gaan we door.
We volgen vrij stipt de les in het G.B.S boekje en behandelen de vragen die er bij horen. Dit blijkt voor onze groep de beste methode. Iedere keer komen we tot de conclusie, dat we steeds weer nieuwe aspecten ontdekken. Zelfs in de overbekende bijbelgedeelten.
Na één jaar kunnen we zeggen: We hebben veel "geleerd".
Alle feiten zullen we niet kunnen onthouden en we vinden ook niet op alle vragen een antwoord.
Maar wat we vooral geleerd hebben is, dat we met elkaar kunnen praten **en** naar elkaar kunnen luisteren. En nu eens niet over koetjes en kalfjes en het weer, maar over wezenlijke dingen. Over God, over onszelf en over de gemeente.
Zo'n G.B.S. uurtje is dan ook altijd zo voorbij.

Inmiddels is men ook op de bijbelstudie en bidstondavond (1x per 14 dagen) met het G.B.S. materiaal begonnen. Voor een aantal mensen wel even een overgang.

Jammer, denk je dan, dat de jeugd hier niets van mee krijgt. Het materiaal is er! Zelfs iedere week een speciale les voor de jeugd.
Het is er bij ons van gekomen, sinds enkele weken! Een G.B.S. voor jongeren vanaf 12 jaar.

De G.B.S.-sneeuwbal rolt in Nieuw-Weerdinge.
Hopelijk wordt hij groter en groter en groeien wij mee.

Werkgroep Voorlichting G.B.S.
Riet de Boer-Aikema

NIEUWS UIT DRENTHE

Geïnspireerd door bemoedigende gebeurtenissen als een E.O. Jongerendag, een Celebration en met name ook onze eigen Landelijke Ontmoetingsdag van september vorig jaar te Groningen, hebben de gemeenten uit het gewest Zuid Oost Drenthe - Op voorstel van de voorgangers - een werkgroep gevormd ter voorbereiding van een Regionale Ontmoetingsdag.
Die werkgroep vergaderde inmiddels 2 maal, en dat gebeurde in een hoogstplezierige en kordate sfeer.

De dag zal D.V. gehouden worden op zaterdag 24 september a.s. te Hoogeveen. (even noteren en reserveren!)
De plaats zal zijn het Menso Alting College, een accomodatie die 8 à 900 mensen kan herbergen, maar ons ook expositieruimte, een ontmoetingshal, en nevenruimten voor kinderwerk en peuteropvang biedt.

Medewerking is gevraagd aan het Hoogeveense Jeugdkoor Rejoice (60 leden) aan Jong Harmonie uit 2e Exloërmond (een jeugd muziekcorps) en aan de Gezamenlijke Zangkoren uit Groot-Emmen.

Het thema van de dag luidt: Samen voortbouwen op het ene fundament.

We bidden om - en werken voor - een blijde, inspirerende en samenbindende dag voor jongeren en ouderen uit alle gemeenten uit ons gewest. (Belangstellende van elders zullen echter per sé **niet** geweerd worden!).
We hopen u in de toekomst - mede via dit orgaan - nader te informeren.

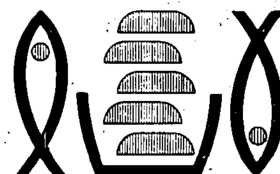
Namens de werkgroep
H. Jalving - Klazienaveen
G. Bosveld - Musselkanaal

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs f 46,- per jaar; buitenland f 64,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelincklaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

"De liefde vergaat nimmer meer."
1 Cor. 13:8.

In die zekerheid is plotseling door de Heer thuisgebracht onze zuster

Elfriede Magdalena
Komduur-Baldenhofer

op de leeftijd van 51 jaar

17 april 1988

Baptistengemeente Krommenie

Want wij weten, dat indien de aardse tent, waarin wij wonen, wordt afgebroken, wij een gebouw van God hebben, in de hemelen.
2 Cor. 5:1.

In haar volle overtuiging bij haar Heer te zijn, is van ons heen gegaan onze lieve zuster,

Cornelia Verhagen-Schilperoort

op de leeftijd van 81 jaar

17 april 1988

De teraardebestelling heeft plaatsgevonden op donderdag 21 april 1988

Baptistengemeente Pernis-Hoogvliet

"Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden"

Op de gezegende leeftijd van 87 jaar is van ons heengegaan

Gerritje Lantink
weduwe van H. Mulder

Baptistengemeente Westerhaar

BEVESTIGING P.W.M. EGBERTS

Zondag 8 mei zal br. P.W.M. Egberts bevestigd worden als voorganger van de gemeente Utrecht-Noord.

KRUISPUNTEN

Elke dag moeten er een aantal beslissingen genomen worden. Kleine, en soms heel belangrijke.
Zulke beslissingen zijn als kruispunten of T-splitsingen op je levensweg. Keuze maken tussen rechtdoor, linksaf, rechtsaf. En je krijgt geen plattegrond mee.... Zelfs met de wegenkaart van de Bijbel in je hand sta je op een kruising nog wel eens te aarzelen. Maar laat de Heer weten waarom je dan toch maar kiest voor deze weg.
"Ken Hem in al uw wegen, dan zal Hij uw paden recht maken". Spreuken 3:6.

De W.

Chinese kerken geven drukopdracht voor 600.000 bijbels in 1988

De Chinese kerken hebben een drukopdracht verstrekt aan de nieuwe bijbeldrukkerij in Nanjing voor 600.000 bijbels in 1988. Dit blijkt uit een mededeling van David Thorne, de graficus van de Wereldbond van Bijbelgenootschappen die het Chinese personeel van deze drukkerij opleidt.

De drukopdracht is tweemaal zo groot als vorig jaar. Men had dit vorig jaar nog niet voor mogelijk gehouden. Bovendien zullen dit jaar ook nog 20.000 nieuwe testamenten worden gedrukt in het vereenvoudigde karakterschrift dat nu op de Chinese scholen wordt geleerd.

Met de eerste drukopdracht van 100.000 bijbels is in oktober van het vorig jaar een begin gemaakt. Toen de produktie eenmaal goed op gang kwam is deze opdracht verhoogt tot 145.000 exemplaren. Inmiddels is een tweede order voor 100.000 bijbels met verwijsteksten vrijwel gereed.

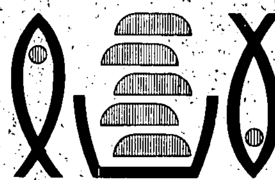
In de drukkerij is een begin gemaakt met het computerzetten van het oude testament in het vereenvoudigde Chinese schrift. Nog dit jaar zullen daarin ook volledige bijbels gepubliceerd worden.
Voor deze enorme oplage is de Wereldbond van Bijbelgenootschappen gevraagd extra papier te leveren ter waarde van bijna één miljoen gulden. Een beroep is gedaan op de aangesloten nationale bijbelgenootschappen om dit bedrag extra beschikbaar te stellen boven de ruim 66 miljoen gulden die al voor het bijbelwerk waren toegezegd.

NBG

dc

103e jaargang nummer 19 - 12 mei 1988

De Christen
Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

VERGETEN FEEST

J. Reiling

Toen de eerste hemelvaartsdag in mijn voorgangersloopbaan naderde sprak ik met de jeugd van mijn eerste en enige gemeente af om naar oude gewoonte (althans voor mij) vroeg op te staan en te gaan dauwtrappen. Deze gewoonte bleek in die oosthoek van Friesland niet zo erg bekend te zijn en ik meende er goed aan te doen daarin verandering te brengen. De reden van die onbekendheid echter was een andere dan ik had gedacht. De gemeente was net als de andere plaatselijk kerken gewoon op die dag op de gebruikelijke tijd een kerkdienst te houden. Nog juist op tijd werd mijn vreemde voornemen bekend met het gevolg dat de dienst wel en het dauwtrappen niet doorging.
Ik was er bij grootgebracht dat er op Hemelvaartsdag allerlei activiteiten waren maar geen kerkdienst. Ik vond dat eigenlijk ook vanzelfsprekend, waarom dat weet ik nu niet meer. Een kerkdienst op Hemelvaartsdag betekende ook een preek over de hemelvaart van de Heer en daarin was ik niet bedreven. Ik vrees dat ik het ook nooit geworden ben.
Dat alles komt bij mij boven nu het rooster dat onze eindredacteur opstelt om zijn medeschrijvers aan hun plichten en taken te herinneren, mij vertelt dat ik in het nummer van de Hemelvaartsdag op de eerste pagina dien te verschijnen. Met dit christelijke feest weten wij eigenlijk niet zo goed weg. In de eerste drie eeuwen van de christelijke kerk is het nooit gevierd. Pas aan het eind van de vijfde eeuw na Christus was het tamelijk algemeen verbreid. Maar datzelfde geldt ook van het Kerstfeest en dat is toch wel een groot christelijk feest geworden. Het verschil tussen beide is dat Christus' geboorte wel aanspreekt en ontroert maar zijn hemelvaart niet. Volgens het verhaal van Lucas wordt de Heer ineens door onzichtbare krachten opgetild en stijgt omhoog. Zijn discipelen kijken Hem na en staan er ook echt als mensen die het nakijken hebben. Er komen nog een paar engelen aan te pas om hun duidelijk te maken wat die merkwaardige aftocht van de Heer belooft: zijn terugkeer op dezelfde manier. Dat is alles. Daar kun je niet veel feest van maken. Zo zijn wij er toe gekomen om de dag te vullen met allerhande op zichzelf voortreffelijke activiteiten zoals land- en toogdagen. Met het feest van de dag hebben ze doorgaans niet rechtstreeks te maken.
Daar komt nog bij dat het verhaal van de hemelvaart in ons tijdvak van de ruimtevaart nog moeilijker te plaatsen is dan in vroegere eeuwen toen het wereldbeeld wat eenvoudiger was en opstijgen van de aarde een onmogelijkheid. Nu is het wereldbeeld voor gewone mensen onvoorstelbaar maar opstijgen van de aarde tot voorbij de maan en verder is niets bijzonders meer.
Wij zullen moeten leren de hemelvaart van onze Heer te zien en te vieren als een definitieve streep onder zijn kruis en opstanding.
Dat zijn beslissende feiten waardoor wij behouden worden en waardoor de wereld behouden wordt. De hemelvaart voegt daaraan niets nieuws meer toe. Het is dan ook geen wonder dat in andere geschriften van het Nieuwe Testament van Christus' hemelvaart geen sprake is maar wel van zijn verhoging. Zijn opstanding is ook zijn 'promotie' tot de plaats naast God. Meteen na zijn opstanding spreekt hij al de taal van die hoge post: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Het verhaal van zijn hemelvaart beeldt dat uit, niet meer en niet minder. Het beeld is echter de zaak niet. De zaak is Pasen, de opstanding van de gekruisigde uit de doden.

DEZE WEEK

Even nadenken met....

P.G. Kroeze, Emmen

Kan ik zeker zijn van het kindschap Gods?

Veel mensen worstelen met het vraagstuk: kan ik er zeker van zijn dat ik een kind van God ben? De vraag komt boven: Is dat niet te hoog gegrepen? Hebben wij er wel recht op? Ongetwijfeld speelt de opvoeding een rol mee als menigeen met deze geloofsvraag blijft zitten.
Men zegt: Dat moet je toch gegeven worden, en.... God moet toch aan ons denken?
Niet alleen mensen met kerkelijke achtergronden, maar ook velen die door de macht der zonde zo uit het evenwicht zijn geslagen, en zo diep gezonken zijn, zeggen: Voor mij is er geen enkel lichtpuntje meer. Bij God kan ik niet meer terecht. Zo zou er heel veel ingevuld kunnen worden waar de mensen vandaag mee vechten. Voor menigeen is de muur te hoog.
Moeten wij nu hier dit rubriekje mee eindigen? Wel, dan zeggen we neen, gelukkig niet!
Is er dan een antwoord? Dan zeggen wij: ja!
Wat mogen we dankbaar zijn, dat God ons Zijn Woord heeft gegeven, want daar wordt het antwoord gericht vermeld.
Enkele weken geleden hebben wij Goede Vrijdag gevierd, en daar hebben wij Gods oneindige liefde ontdekt.
Dan komen wij terecht bij 1 Johannes 3:1, waar het in een enkele zin concreet wordt gezegd: Ziet welk een liefde ons de Vader heeft gegeven. Dan worden wij bepaald bij Johannes 3:16. Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem geloofd, niet verloren gaat, maar eeuwig leven hebbe, Hier staat het antwoord. De centrale tekst uit het evangeliewoord.
God gaf Zijn Zoon voor alle mensen, Hij opende een weg ten leven. We mogen het zeggen: Hij heeft aan ons gedacht! Door Hem te aanvaarden ontvangen wij zekerheid, want we lezen dat wij kinderen Gods genoemd worden, maar meer nog, wij zijn het ook.
Dit duidelijke woord (antwoord) lezen wij ook in Johannes 1:12, doch allen - dit geldt voor jong en oud - die Hem (Jezus) aangenomen hebben, hun heeft Hij macht, het recht gegeven, om kinderen Gods te worden, hun die in Zijn Naam geloven!

Laten wij als gemeente, als kinderen Gods, deze positieve boodschap blijven verkondigen, en geve de Heer, de Opgestane Heer, nog vele vruchten op de arbeid, zodat Zijn gemeente voltallig worde.
Het grote wonder voor mij persoonlijk is dat ik mag delen in deze zekerheid, en ik schrijf dan ook met volle vrijmoedigheid:
Door genade ben ik een kind van God!

OP DE UITKIJK

'Ik kijk uit naar de Heer,
met meer verlangen
dan nachtwakers naar de morgen,
naar het aanbreken van de dag'.
Ps. 130

Jezus verbaasde zich, was min of meer ontzet over het feit dat de geestelijke leiders, zo moet men de geestelijkheid van zijn dagen toch wel noemen, niets begrepen van de tijd waarin ze leefden. Lukas vermeldt Jezus' woord: "....omdat gij de tijd niet hebt opgemerkt dat God naar u omzag". En dat zei Jezus toen hij de feestelijke intocht in Jeruzalem hield, waarbij een menigte vogelingen opgewekt God prezen met de woorden: Gezegend hij die komt, de koning in de naam des Heren. De geestelijkheid schudde het hoofd en drong er bij Jezus op aan dat zingende volk te vermanen. Hij kreeg tranen in de ogen en schreide als bij het graf van Lazarus.
Het vraagt bijzondere inzicht om de tijd, het moment, waarin je leeft te doorzien. Het verleden kan een mens tot op zekere hoogte ontleden, in elk geval omschrijven en dan eventueel konklusies trekken. Stefanus in zijn grote rede voor de hoge raad van Israël doorschouwt de historie. Hij attendeert erop dat het volk Gods in 't verleden telkens niet begreep wat God wilde en hij eindigt dan ook met: "Hardnekkigen en onbesnedenen van hart en oren, gij verzet u altijd tegen de heilige Geest; gelijk uw vaderen, zo ook u. Wie van de profeten hebben uw vaderen niet vervolgd?"
Zulke woorden kun je niet zonder innerlijke vrees lezen. Jullie hebben God altijd en nu ook weer uitgeschakeld en geen oog gehad voor het moment waarop God je kwam opzoeken. Dat dat kán zou iedere gelovige alert moeten maken, wakker.
Dat wij ons, dit beseffend, bij onszelf bepalen en bij onze geschiedenis als gemeente van gedoopte christenen ligt voor de hand als zullen we nu en dan een blik werpen op kerken en wereld. We leven niet op een eiland. Christelijke en onchristelijke media infiltreren onze hoofden en harten en maken van onze stille wateren een troebele stroom. Er zit wat overdrevens in wat wel eens gezegd wordt: wij zijn wel in de wereld, maar niet van de wereld. Dat was waarschijnlijk nooit helemaal waar, maar zeker vandaag niet. Wat weer niet wil zeggen dat ik me thuis voel in deze wereld. Wie doet dat wel? Ook in de wereld is bij velen diepe onrust en onzekerheid. De vaart der volken is angstaanjagend geworden; en wij varen mee.
Wat is de basis van onze gemeenschap? Het geloof in het heil Gods, voluit verschenen en aan ons geopenbaard in Jezus Christus. Er is geen heil buiten Hem. Onze gemeenschap kent geen andere oorsprong en is ondenkbaar zonder die Weg, die Waarheid en dat Leven. De betekenis van Jezus, ons belicht door de Geest van God, voor kerk en wereld is groter dan wij kunnen vatten. Hij is de Profeet, de Priester de Koning. Onze Heer.
Indien het juiste vermelde absoluut waar is, en u zult het beamen, hoe komt het dan dat het huis, gefundeerd op deze rots, het maar moeilijk heeft met de aanhoudende zware stormen en aanstormende watervloeden. We willen ons wel verontschuldigen met verwijs naar die opdringende en opdringerige wereld, maar dat is het niet alleen. In onszelf, achter onze dijken is onrust. Of het vroeger beter was? Ik weet dat zo niet ofschoon ik een der oudsten ben. Misschien een beetje minder gespannen; wat meer gemeenschap want we waren toch maar met weinigen. We kenden elkaar nog. De wereld was werelds en wij evangeliseerden driftig. 'Werpt nu de lijn uit, 't gevaar is zo groot!' De wintertijd bracht lente in de gemeenten door samenkomsten. Twee tot drie sprekers op één avond en dat drie avonden achterelkaar. Zo ging dat toen, vooral in de dorpen. Kom daar nu eens om. Dat werkt niet meer. Is de boodschap achterhaald? Ondergesneeuwd? Is er nog een boodschap? Zijn de gelovigen nog bewogenen of te bewegen? Eens stond de kerk midden in het dorp of stad, ze is nu tot museum geworden. We weten de data van enerverende voetbalwedstrijden, beramen onze vakantiereizen, ergeren ons nogal eens over onze ministers, krijgen angst voor de alles binnendringende wetenschappers, lijden aan het lijden in deze kleine wereld, strijden zelf voor onze posities, jagen naar meer inkomen, denken in huizen en auto's en doen wat in de kollekte voor 't goede doel. Een kleine afbetaling.
Wat erg zwart-wit? te ver bij de werkelijkheid vandaan? We leven hier toch! Nou en of! Ik noemde maar willekeurig een paar zaken maar die en meer van 't zelfde binden en boeien ons dermate dat we nu en dan amper het woord horen: Laat de doden hun doden begraven, maar ga gij heen en verkondig het Koninkrijk Gods. Verleg het aksent en het leven wordt rijker, ruimer en ge zult elkaar niet meer te lijf gaan omdat dat verlies is naar alle zijden. Meet u niet met uw broeder. Voor de Here, uw God zijt ge beiden klein.

BIJBEL

SCHEPPING (III) Schepping en her-schepping

Hetty Lalleman

De Bijbel begint met het verhaal van de schepping en eindigt met het verhaal van de her-schepping. Genesis en Openbaring horen bij elkaar. Daartussenin vinden we het thema schepping en herschepping geregeld terug.

God de Schepper verlost

God is de Schepper en onderhoudt Zijn schepping. Schepping heeft te maken met de hele aarde, met alles wat groeit en bloeit. Alle mensen zijn door God geschapen. Eén volk heeft Hij echter speciaal uitgekozen: Israël is Gods eigen volk. Met dat volk is Hij een bijzondere geschiedenis begonnen. Die geschiedenis bevat heel wat spannende momenten: momenten waarop de verbondsverhouding op het spel staat. Zo'n moment komen we tegen als het volk in ballingschap wordt gevoerd, het Noordrijk naar Assyrië en later het Zuidrijk naar Babel.

Toch is er ook dán een nieuw begin. Een begin dat helemaal van God uitgaat. Hij zal het volk redden uit de ballingschap. En bij die redding is het woord schepping een steeds terugkerend woord.

Omdat God Schepper is, heeft Hij ook vijandige volken in Zijn hand. En Hij is verheven boven al hun afgoden. Die hebben geen macht. Zie onder andere Jes. 40:21-26.

God is echt in staat om te redden, om de moede kracht te geven (Jes. 40:28-31, zie ook 44:24-28).

Omdat God Schepper is, kan Hij nieuwe dingen laten gebeuren onder Zijn volk: "Denkt niet aan hetgeen vroeger gebeurde en let niet op wat oudtijds is geschied; zie, Ik maak iets nieuws, nu zal het uitspruiten; zult gij er geen achte op slaan? Ja, Ik zal een weg in de woestijn maken, rivieren in de wildernis.

Het gedierte des velds zal Mij eren, jakhalzen en struisen, want Ik geef water in de woestijn, rivieren in de wildernis om mijn uitverkoren volk te drenken. Het volk dat Ik Mij geformeerd heb, zal mijn lof verkondigen". (Jes. 43:18-21). U merkt hoe de natuur, de dieren bijvoorbeeld, betrokken is bij het reddende ingrijpen van God in de geschiedenis.

De Schepper vergeet Zijn maaksel niet (Jes. 44:21).

Ook in het eerste lied van de knecht des HEREN neemt de schepping een belangrijke plaats in: "Zo zegt God, de HERE, die de hemel schiep en hem uitspande; die de aarde uitbreidde met alles wat daaruit ontsproot; die aan de mensen die daarop wonen, de adem gaf en de geest aan hen die daarop wandelen: Ik, de HERE, heb u geroepen in gerechtigheid..." en dan volgt de taak van de knecht des HEREN (Jes. 42:5-7).

Als u teksten uit Jesaja leest komt u regelmatig het woord "Formeerder" tegen voor God als Schepper.

Nieuwe mensen en een nieuwe schepping

De HERE belooft via de profeten in het Oude Testament een nieuwe toekomst aan Israël, na de donkere tijd van de ballingschap. We lezen over heel radikaal nieuwe dingen die God belooft: nieuwe harten, nieuwe mensen, een nieuw verbond. Ik heb daar voor Pasen al over geschreven. Ook met Pinksteren heeft dit onze aandacht. Het is de Heilige Geest. Die mensen herschept. Die harten van steen verandert in harten van vlees. "De Geest des HEREN heeft een nieuw begin gemaakt..." (lied 7 uit het Supplement van onze zangbundel). Dat is écht rekreatie, herschepping. Van binnenuit en blijvend. In het Nieuwe Testament wordt over die nieuwe mens óók gesproken in termen van schepping: "Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, het nieuwe is gekomen" (2 Cor. 5:17).

Elk nieuw mens in Christus is eigenlijk een 'voorschot' op de herschepping van alles, van de hemel en de aarde. Ook dáárvoor wordt al in het Oude Testament gesproken. Jes. 65:17-18: "Want zie, Ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde; aan wat vroeger was, zal niet gedacht worden, het zal niemand in de zin komen. Maar gij zult u verblijden en juichen voor eeuwig over hetgeen Ik schep, want zie, Ik schep Jeruzalem tot jubel en zijn volk tot blijdschap". Openbaring 21 pakt deze woorden weer op.

Die toekomst wordt vaak gezien als vredige schepping, waar de wolf bij het schaap zal verkeren (Jes. 11:6).

Schepping en herschepping. Christus wordt de eerstgeborene van de hele schepping genoemd (Col. 1:15). Het is de Geest, Die Hem aan ons heeft geopenbaard als onze Redder en Verlosser. Wij zijn herschapen, herboren, op weg naar de grote herschepping.

Vervolg van pag 2

Wat moeten we doen? vroegen de mensen aan Johannes bij de Jordaan.

Wat moeten we doen? vroegen Joden aan Petrus na zijn preek op de pinksterdag.

Wat moeten wij doen? vragen we elkaar. Alsof we dat niet wisten.

Dore Smit zegt: "Een mens is verplicht het beste uit zichzelf te halen".

"Ja", zeggen wij, en dat vanwege Gods liefde, Jezus' offer en de kracht van de heilige Geest. Waar uw schat is, daar zal uw hart zijn.

Huizinga

Tweede Weg Opleiding

EEN STUDENT VERTELT

Op verzoek van de redactie van ons blad "De Christen", mag ik iets over mijzelf vertellen. Mijn naam is: Nico Schipper en ik ben net voor de 2e Wereldoorlog geboren, in Amsterdam. Door oorlogsomstandigheden kwam ik in het hoge noorden terecht. Na de lagere school moest ik direct aan het werk want er moest brood op de plank komen. Ik begon als fabrieksarbeider maar kwam later in de handel terecht. Opgegroeid in een niet religieus gezin was het een enorme ommezwaai toen ik op veertien jarige leeftijd tot bekering kwam in het Leger de Heils. Spoedig werd ik ingeschakeld in allerlei werk binnen het plaatselijk korps.

Op achttien jarige leeftijd kwam ik door een meisje in aanraking met de doop, avondmaal en het begrip Gemeente. Zij was van Baptisten huize. Ik was twintig toen ik werd gedoopt door wijlen ds. Joh. Segaar, in de Baptisten gemeente Winschoten. Met dat meisje Netty Huizinga (nee, geen familie van de dominee) ben ik getrouwd en samen hebben we twee kinderen, een dochter en een zoon. Dat we het als een grote zegen beschouwen dat beide ook navolgers van Jezus zijn, spreekt vanzelf. Inmiddels woonden we in de stad Groningen. Daar werkte ik bij een levensmiddelenconcern.

Na een aantal verschuivingen binnen het concern besloot ik een meer mobile functie te aanvaarden en werd toen commercieel adviseur. In 1973 besloot ik in overleg met mijn vrouw, tot het overnemen van een levensmiddelenbedrijf en zo werd ik zelfstandig ondernemer in de goede stad Sneek.

In 1983 kwam, door de mogelijkheid van de T.W.O. een oude droom weer tot leven, n.l. om mij ooit te geven aan het werk in het Evangelie. Mijn theologische opleiding kreeg ik aan het theologisch vormings centrum het Nederlands Bijbel Instituut. Na vier jaar van intensieve studie mocht ik deze met succes afronden.

De weg naar het eigen seminarium lag open. In 1987 werd ik toegelaten tot de T.W.O. 5e jaar, 2e fase.

Terug kijkend mag ik zeggen dat mijn bekering van toen nog steeds doorwerkt in het heden. Dat het leven niet altijd rozegeur en maneschijn is, heb ook ik ervaren. Toch denk ik soms, dat ik behoor tot een groep zeldzame geluksvogels in wier leven het positieve het nog steeds wint van het negatieve. Persoonlijk beschouw ik dat als een rijke zege maar ik weet niet waarom mij dat overkomt.

Als ik naar de toekomst zie word ik stil en denk: "Het feest gaat door en ik hoop dat velen het met mij mogen en kunnen vieren".

N. Schipper, Sneek

Gelovigen in Rusland

H. Ploeger

Er zijn een paar zaken, die de aandacht verdienen als het over de Sovjet-Unie gaat.
Daar is de verschijning van het boek van Gorbatsjov, Perestrojka. De daarin geuite critiek op de verwording van het marxisme-leninisme is niet mals.

Daar is verder de herdenking van de doop van vorst Wladimir, dit jaar duizend jaar geleden. De russische-orthodoxe kerk, die zich de opvolgster en de erfgename acht te zijn van dit duizend jaar geleden begonnen christendom, wil, en zal dit feit herdenken. Er staat heel wat op het wensenlijstje, en de vraag is: hoeveel zal daarvan op het uit te voeren programma verschijnen? Feit is - wij Nederlanders weten dat uit de bezettingstijd - dat herdenkingsdagen dagen zijn van saamhorigheid, van uiting van protest. Hoevelen deden destijds niet juist op 31 augustus (de verjaardag van koningin Wilhelmina) een goudsbloem op de jurk of in het knoopsgat? De russische gelovigen zullen de kansen grijpen die maar mogelijk worden.

Tenslotte moet er op gewezen worden dat meer en meer de erkenning ruimte krijgt in de USSR dat men de wedstrijd met het democratische westen heeft verloren: de technische ontwikkelingen en de toeneming van de welvaart zijn in het westen tot een hoogte gekomen, die de oostblokwereld niet heeft bereikt.

Sinds Gorbatsjov de machtigste man is geworden, is er allerwege hoop gegroeid op betere levensvoorwaarden voor de gelovigen (en voor de anderen). Het laat zich zeer wel denken dat er meer vrijheid komt voor de belijders van christendom en islam. Uit pure politieke berekening kan de overheid, dat is: de communistische partij, gevoeglijk meer vrijheid van belijden geven. De sowjetburgers blaken niet meer van vertrouwen in het marxisme-leninisme. De 19 miljoen leden van de communistische partij zijn waarachtig niet allemaal overtuigde aanhangers en vurige strijders. Integendeel, zowel onder de partijleden als onder de andere burgers is een slinkend geloof aan de juistheid van het marxisme-leninisme te constateren. Om het vertrouwen weer te winnen, zal de regering het een en ander moeten doen, dat de burgers weer moed geeft.

Welke verlichting van de druk er ook moge komen, niemand mene dat de leiders zullen afstappen van de overtuiging dat iedere en alle godsdienst moet verdwijnen. Godsdienst is opium van het volk (Marx); de verdoving die de godsdienst brengt, moet opgeheven worden. Het marxisme-leninisme is onverbrekelijk verbonden met de filosofie van het materialisme, en daarmee onverbrekelijk verbonden met het atheïsme. En dan atheïsme niet alleen in de zin van een persoonlijke overtuiging dat er geen god is, maar zeer zeker ook in de zin dat godsdienst een vijand, een tegenvoeter van het menselijk geluk is. Het moet duidelijk zijn, dat het marxisme-leninisme zijn atheïsme niet kán opgeven, zonder daarbij zichzelf de doodsteek te geven (zoals de kerk zichzelf dodelijk verwondt als zij de opstanding van Jezus Christus loochent).

Daaruit volgt eveneens, dat de tegenstelling tussen christendom en communisme onverzoenlijk is. Dat betekent echter niet dat er van de kant van de heersende groep, dat is dus die van de communistische partij, niet een bepaalde en beperkte ruimte aan de kerken geboden kan worden. Men heeft de steun van alle burgers nodig om het levenspeil omhoog te brengen en het vertrouwen in de marxistische ideologie te versterken.

Doopdienst in Rusland

Onmiskenbaar is echter dat de belangstelling van de inwoners van de Sowjet-Unie voor godsdienstige vragen sterk is toegenomen. Meer ruimte voor religieuze propaganda door de Godsdiensten is voor de overheid een riskante zaak. Daarom ligt het voor de hand dat meer vrijheid voor de kerken en de islam, gepaard zal worden aan een versterkte propaganda voor het atheïsme. Daarmee wil ik niet zeggen dat de kerken van deze propaganda voor het atheïsme alles te duchten hebben, maar wél dat er een in de openbaarheid gevoerde discussie zal zijn over de waarheid van beide overtuigingen. Als de kerken de positie van de onderdrukte, onderliggende groep kwijt worden, betekent dat bepaald niet een versterking van de positie. Een kerk in de verdrukking ervaart gewoon - dat is niet te ontkennen en te voorkomen - een geprogrammeerde selectie: wie lid van de kerk, van een kerk wordt, die zet nú wat op het spel. En straks?

Meer ruimte van belijden en meer ruimte voor actievoeren, en daardoor meer leden, kan een verzwakking van dat belijden inhouden. De toeneming van de hoeveelheid kan vermindering van de hoedanigheid betekenen; kwantiteit en kwaliteit gaan niet altijd hand in hand.

Een laatste opmerking wil aandacht vragen voor het volgende: Gorbatsjov tracht in het buitenland geloofwaardig over te komen. Er is geen enkele reden zijn persoonlijke oprechtheid meer in twijfel te trekken dan die van andere staatslieden. Maar vergeten mag niet worden, dat zijn positie niet onomstreden is. En tweedens mag niet vergeten worden dat er niet alleen een staatschef Gorbatsjov is, maar dat er ook ontelbaar veel kleine potentaten zijn, die plaatselijk of regionaal hun dictatuur en hun terreur uitoefenen. Aan het totalitarisme van de nazi's hebben we de herinnering overgehouden aan de plaatselijke heersers die "roomser dan de paus" wilden zijn.

Onze voorbede voor de broeders en zusters in de USSR zal niet mogen verslappen. Evenmin als die voor hen die over heel de aarde heen de naam van hun en onze Heer belijden.

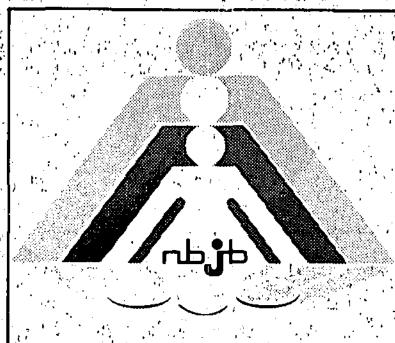
JAN OOSTERLOO MET VERLOF

Jan Oosterloo is nog beschikbaar voor de gemeenten.
Wilt u daar nog gebruik van maken dan graag zelf bellen.
Adres: Jan Oosterloo, Aker Noordstraat 113, 6413 JC Heerlen, tel. 045-211190.

BEROEPINGSWERK

Aangenomen naar Delfzijl, voor de post Appingedam: br. G. Leuvenink te Almelo.
Bedankt voor Hengelo-'t Venster: br. A. de Vries te Emmen.

Er valt weer veel te kiezen uit de NBJB-zomerkampen

Er is weer een keur aan N.B.J.B. Zomerkampen. Ze zijn er voor kinderen en ouderen. Voor zeilers en kampeerders. En zelfs voor hen die naar het buitenland willen.

Dit jaar opnieuw 6 tentenkampen. Daarover is al zoveel geschreven en dus ook zoveel bekend dat ik hier alleen nog eens de data en het aantal inschrijvingen wil noemen:

B1 16/7-23/7 (17 jr. en ouder) - 25 - nog plaats voor 5 personen
B2 23/7-30/7 - 11 - nog plaats voor 19 personen
C1 16/7-23/7 (15-16 jaar) - 30 - vol
C2 23/7-30/7 - 12 - nog plaats voor 18 personen
D1 16/7-23/7 (12-14 jaar) - 6 - nog plaats voor 24 personen
D2 23/7-30-7 - 13 - nog plaats voor 17 personen

Kinderkamp (13/8-20/8, 8-12 jaar)

In de bossen van Appelscha wordt dit jaar opnieuw het kinderkamp gehouden. Een fraaie akkomodatie, een enthousiaste leiding, een leuk programma met vele verschillende werkvormen, het is allemaal al geregeld. Ook de eerste 16 kinderen hebben zich al aangemeld. Maar als het aan ons ligt kan er nog best een aantal bij.

Zeilkamp (9/7-16/7, 16 jaar en ouder)

Zon, wind en water. Een fantastische provincie voor watersport, Friesland. Een goed uitgeruste kampeerboerderij. Fraaie boten en een prima leiding. Ze hebben zeilers nodig of mensen die het misschien wel willen leren voor zover dat in een weekje gaat. 's Avonds ook volop tijd om met elkaar bezig te zijn rond een thema. Het zeilkamp is een boeiend gebeuren waarin je elkaar onder verschillende omstandigheden kunt ontmoeten.
De eerste 15 "zeilers" hebben zich al aangemeld. Maar we kunnen nog best een aantal extra gebruiken.

Ouderenweek (2/7-9/7)

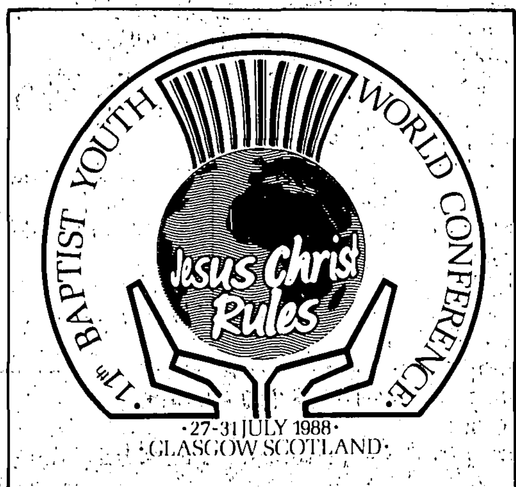
Evenals voorgaande jaren zal op "De Nieuwe Oorsprong" een ouderenweek worden gehouden. Dit jaar zal o.l.v. ds. Joh. Scholtens en zijn vrouw een fraaie week worden geregeld. Ook de mensen van "De Nieuwe Oorsprong" zelf zullen er alles aan doen om deze week tot een geslaagd gebeuren te maken.
U kunt met elkaar bezig zijn rond een bepaald programma, maar daarnaast is er tijd voor ontspanning, rust en een paar uitstapjes. Er hebben zich al 28 mensen aangemeld. U kunt er echter nog bij zijn als het u wat lijkt.

Glasgow, Schotland (24/7-4/8, 16-35 jaar)

Een uniek gebeuren. Al zo'n 64 mensen gaan vanuit Nederland daar naar toe. Wil je nog mee? Dat kan nog steeds. Vraag naar de informatiefolders bij het Jeugdburo. Er staan je daar een hoop boeiende gebeurtenissen en belevenissen te wachten.

Voor elk wat wils dus. Dat moge duidelijk zijn.
Voor alle informatie en uiteraard ook aanmeldingen kun je terecht bij het Jeugdburo van de NBJB, te Drachten, tel. 05120-15687.
Om de prijs hoef je het niet te laten. Die houden we echt zo laag mogelijk. Maar om wat er valt te beleven in de verschillende kampen mag je het niet laten.
Velen keren jaarlijks enthousiast terug naar huis en komen het jaar er op nog enthousiaster weer naar een volgende kampweek. We hopen dat jij ook tot die velen gaat behoren.
Wie weet tot ziens in een van de NBJB-zomerkampen.

De kampkommissie

De NBJB: dat zijn de leden in de afdelingen!

C.C. VERGADERING

Op 4 juni a.s. wordt in Zwolle in de Samenhofkerk de NBJB-jaarvergadering, CC-vergadering genaamd, gehouden.
Het spreekt voor zich dat dit een belangrijk gebeuren is.
Soms krijg ik wel eens de vraag: "De NBJB? Wie zijn dat eigenlijk?"
Men bedoelt dan te vragen, wie er in de Jeugdraad en/of andere raden en werkgroepen zitten. Het is misschien goed om hier nog eens duidelijk te zeggen wie de NBJB vormen. Dat zijn namelijk de leden in de afdelingen. En zeer zeker niet een of andere werkgroep of bestuur. Die voeren slechts het beleid uit, dat op de CC-vergadering wordt uitgezet.
Daarom is die CC-vergadering ook zo belangrijk. Het is een goede mogelijkheid om samen enerzijds een jaar af te ronden, maar tegelijkertijd bezig te zijn met de tijd die voor ons ligt.
Wat kun je nu op de aanstaande CC-vergadering verwachten? Dat staat natuurlijk allemaal keurig beschreven in het CC-boek. Toch wil ik hier ook een aantal zaken noemen:
- uiteraard aandacht voor de jaarstukken van 1987 t.a.v. alle NBJB-werk in dat jaar
- behandeling van een voorstel t.a.v. de verdere gang van zaken rond "De Nieuwe Oorsprong"
- behandeling van een tweetal voorstellen betreffende de reorganisatie van de NBJB
Reorganisatie van LZC en JMC tot een nieuwe sektie
Reorganisatie van RJC tot twee nieuwe sekties

We hopen dat deze zaken een bijdrage kunnen leveren tot een beter voorzien in behoeften. Graag willen we met jullie over dit soort zaken van gedachten wisselen.
- Ook hopen we samen een moment van viering te hebben met daarin aandacht voor muziek, een toespraak en.....wie weet wat nog meer.

De CC-vergadering

Droge materie. Ja, soms wel, maar dat kan ook niet anders. Samen werken is ook samen weer verantwoording daarvan afleggen. Maar de CC is meer. Het kan een boeiende ontmoeting worden rond zaken waaraan we allemaal plezier beleven en waarvoor we ons willen inzetten.

De CC-vergadering, 4 juni 1988, Samenhofkerk, Zwolle

We rekenen op je!

Nico Wever

De Werkgroep Toerusting komt Enschede te hulp

P. Wijchers

De gemeente Enschede zal zich ongetwijfeld een doorsnee baptisten gemeente mogen noemen. Met andere woorden: wat in haar midden plaats vindt zal ook in andere gemeenten kunnen voorkomen.

Welke gemeente kent niet de vreugde over geboorte van kinderen, evenals het verdriet bij overlijden. De blijdschap bij doopfeesten, alsook de verslagenheid bij het bedanken van leden der gemeente. Wie kent niet de zorg over het grote aantal randleden of de hardwerkende maar kleine kern. Elke zichzelf respecterende gemeente probeert tot stimulerende akties te komen. Daarmee ruimte scheppend voor de werking van Gods Geest om mensen te motiveren. Er zullen hier en daar plannen gesmeed worden om het begrip "gemeenschap der heiligen" een goede - en daarmee, in de gemeente, een bredere - invulling te geven.
Zo ook in Enschede. Wil een gemeente een onderwerp als "gemeenschap = samen delen" vorm geven, dan zal ze de mensen die tot de gemeente behoren bij elkaar moeten brengen. Ze kan dat doen in kleinere of grotere groepen of ook bijvoorbeeld in gemeenteavonden. Op deze manier worden mensen met elkaar in contact gebracht. Zo kunnen er relaties ontstaan en kan er wat gedeeld worden. Maar daar waar meningen en inzichten onder woorden worden gebracht, worden ook verschillen merkbaar.
In onze Uniegemeenschap is nogal eens gebleken dat dergelijke meningsverschillen tot verwijdering kunnen leiden. Hoewel Enschede op dit punt "nog" geen al te grote problemen kent, voorzien we bij een intensief gesprek over een ehtisch of theologisch probleem, dat er grote meningsverschillen merkbaar worden. Zal deze ontdekking tot verwijdering leiden?

Wat doe je met polarisatie?
De raad van de Baptisten gemeente Enschede herinnerde zich een schrijven van de Werkgroep Toerusting. Hierin werd hulp aangeboden bij situaties die "polarisatiegevoelig" zijn of zelfs in situaties waar al duidelijk sprake is van "polarisatie".
Na ampele overweging richtte de raad zich tot de W.T. met het verzoek om bij haar te komen en "samen met de gemeente te zoeken naar een heilzame weg in het omgaan met polarisatiegevoelige onderwerpen".
De Werkgroep Toerusting bleek bereid te komen. Twee broeders uit de subwerkgroep "Overleg polarisatie" van de W.T., ds. M.G. Boeschoten en ds. J.L. Muilwijk, kwamen op 8 januari j.l. in Enschede bij de raad der gemeente op bezoek. Ze deden dit om zich op de vraag van Enschede te orienteren. Zo werd de raad gevraagd naar het ontstaan van de vraag en de hulp, naar de achterliggende redenen en naar situaties welke door de raad als "polarisatiegevoelig" beschouwd werden. Hieruit ontstond een levendig gesprek. Aan het einde van dit gesprek had ieder het gevoel er goed aan te doen een "kontrakt" te sluiten er er samen mee aan de slag te gaan. Een "kontrakt" omdat er duidelijke afspraken gemaakt moesten worden over hoe, wanneer, waar en met wie. Een "kontrakt" om de deelnemers van hun verantwoordelijkheid als deelnemers te doordringen. Het zou geen vrijblijvende zaak worden.
Er werd afgesproken dat we met een groep van de gemeente (door de raad uitgekozen) bij elkaar zouden komen onder leiding van de beide broeders om via werkopdrachten een bewustmakingsproces op gang te brengen. De eerste bijeenkomst werd gepland voor vrijdag 15 januari en de daarop volgende zaterdag 16 januari. Naast de twaalf deelnemers uit Enschede en de broeders Boeschoten en Muilwijk waren ook andere leden van de subwerkgroep "Overleg Polarisatie" aanwezig om zich voor mogelijke volgende hulpvragen "in te oefenen".

Inleven
Het werden zeer intensieve dagen voor de deelnemers. Na een rustige veldverkenning op het onderwerp Polarisatie werd de groep door middel van rollenspelen (onderdelen van de werkopdrachten) een mogelijkheid aangereikt om oog te krijgen voor die momenten waar polarisatie "ontkiemd". Door in een rollenspel zelf situaties te ondergaan werd gevoeld hoe polarisatie zich ontwikkelt en uiteindelijk kan leiden tot verstarring van standpunten. Hoewel we na iedere bijeenkomst allemaal even moe waren (we zijn ook bij elkaar geweest op zaterdag 6 februari en zaterdag 12 maart) hadden we het gevoel nog wel een aantal zaterdagen door te willen gaan om vooral nog eens stevig in te gaan op onderwerpen uit de praktijk.
In zijn algemeenheid ging het echter om het leren onderkennen van de processen die ten grondslag liggen aan polarisatie. Toch hebben we ons met name in de laatste bijeenkomst bezig gehouden met het onderwerp dat ons als gemeente het meeste beroert en dat ook leidde tot de hulpvraag: n.l. het onderwerp Bijbelbeschouwing.
Het is een verrassende zaterdag geworden, waarin duidelijk werd dat al na een beperkt aantal bijeenkomsten er een basis was ontstaan, waarop ondanks verschil van inzicht gezocht kon worden naar wat we aan inzichten deelden.
Het bleek dat de grondovertuiging die door allen gedeeld werd voldoende eenheid gaf om de gemeenschap der heiligen te blijven beleven, ondanks verschil van inzicht. Zo gaan we, gesterkt in een goed gevoelde eenheid, onze avonden groothuisbezoek tegemoet op 17 mei 1988. Daar hopen we onze inzichten in groter verband te delen over wat we van de Bijbel vinden.

Verrijkt inzicht
De deelnemers van de bijeenkomsten zijn er van overtuigd dat ze de opgedane ervaringen niet hadden willen missen. Ze staan nu onder de leiding van Gods Geest verrijkt in de gemeente, met nieuwe inzichten en gevoelig gemaakt voor polariserende tendenzen. Ze zullen ongetwijfeld het steentje zijn dat op een of andere wijze steeds grotere cirkels zal trekken in de vijver: de gemeente.
De gemeente Enschede is een ervaring rijker waarvoor ze de Werkgroep Toerusting hartelijk dankt.

EVANGELIST JACOB KLEIN HANEVELD OVERLEDEN

Op vrijdag 29 april is op 69 jarige leeftijd overleden Jacob Klein Haneveld te Bodegraven.
Klein Haneveld was ook in onze gemeenten geen onbekende. Voortgekomen uit de Vrije Vergadering van Gelovigen voelde hij al jong de roeping tot evangelist. Vrij kort nadat hij zijn HBS diploma gehaald had trok hij er op uit als reizend evangelist, niet gesteund door een of andere organisatie. In de loop van dit jaar zou dat 50 jaar geleden zijn.
Hij werkte voor de oorlog o.a. met evangelist Jan Kits samen in de tentevangelisatie. Na de oorlog begon hij zelf met tentevangelisatie in een legertent die hij ontving van koningin Wilhelmina. De organisatie werd later omgezet in Stichting Het Morgenrood.
Aan het eind van de vijftiger jaren begon Klein Haneveld de brochurereeks van Het Morgenrood uit te geven. Verder kwam de Stichting Israël en de Bijbel tot stand met als doelstelling de verspreiding van de Bijbel onder de Joden.
Klein Haneveld gaf ook les aan de Brandpunt Bijbelschool, die later opging in de Evangelische Bijbelschool. Daarvan was hij van 1973 tot 1984 direkteur.
De begrafenis heeft plaats gehad op 5 mei te Bodegraven.

HET FEEST GAAT DOOR

"HET FEEST GAAT DOOR". Dat was de boodschap op de ontmoetingsdag van Gewest Friesland op 23 april j.l. in de Geref. Zuiderkerk te Sneek.
Het feest gaat door, de Bruidegom tegemoet, wat een toekomst. Met deze en andere woorden opende br. N. Schipper, voorzitter van de Friese Bond deze dag. Hij verwelkomde de broeders en zusters, de Friese koren en de brassband "Hosanna" uit Leeuwarden, die in de morgenuren ook haar medewerking verleende.
Ds. A. Kik te Utrecht sprak een woord naar aanleiding van Math. 25:31 ev. Wat een verantwoordelijkheid geeft Jezus ons ten opzichte van onze naaste, want er is veel nood in de wereld, daar waar honger en ellende is **moet** gedeeld worden; hoe gaan Baptisten daar mee om? Hij vond het niet zo mooi dat de Unie van Baptisten geen medewerking aan het Conciliair proces kon geven, maar de gemeenten hebben daartoe nog de mogelijkheid.
Ds. K. Corporaal dankte voor deze fijne morgen, die was afgewisseld door zang en muziek, onder leiding van br. W. Mulder en zr. D. Nieuwenhuis aan het orgel, en wat is er gezongen, geweldig wat een geestdrift. Er werd een zegen gevraagd voor de maaltijd en de ontmoeting met elkaar.
In de middagvergadering sprak ds. C. Helderop ook over "HET FEEST GAAT DOOR". Hij zag de feeststoet van zangers, de jonkvrouwen die op de tamboerijnen slaan, in koren prijzen zij God. (uit. Ps. 68).
Is er nog enthousiasme onder ons, worden we er nog warm voor, tintelen we nog van liefde voor God, voor Zijn genade. De opstanding van Jezus Christus bracht nieuw Leven, Hij is de ark der verlossing, daarom gaat het feest door, tot het feest van de bruiloft des Lams. Evangelie heeft altijd met **woord** en **daad** te maken. Dat wij in woorden en daden iets laten zien van feestvierende mensen, en anderen uitnodigen mét ons feest te vieren. Door het geloof in Jezus mogen wij vrede en gerechtigheid van Hem verwachten, want het feest gaat door, Halleluja.
Tegen het einde van deze samenkomst kwamen de kinderen binnen met gezang. (Die waren opgevangen in de Baptisten kerk). Verschillende vertelden op hun eigen wijze wat zij vandaag gedaan hadden.
Wat een blijheid straalde uit van deze kinderen. Het was ook een blijde dag, en dat grote Friese koor u had het moeten horen met de toegift, "U, zij de Glorie", prachtig. Een bijzonder fijne dag met elkaar om dankbaar voor te zijn.
Voorzitter br. Schipper bedankte ieder voor het meedoen. Een geslaagde dag? Ja, een dag door Uwe gunst ontvangen. Natuurlijk is deze dag het danken en bidden niet vergeten, ook niet voor onze zieke voorgangers, ds. Huizing en ds. Paas. Wij wensen hen van harte beterschap toe, en Gods nabijheid.

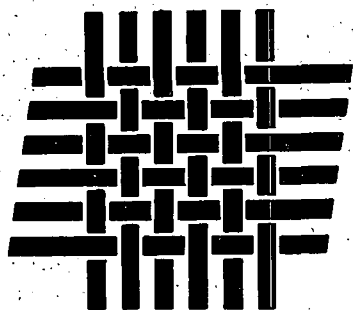
Br. J. de Vries, Workum

JERUZALEM - SEMINAAR 1989

In januari 1989 zal voor de veertiende maal een Jeruzalem-seminaar worden gehouden. Dit seminaar wordt georganiseerd door het Interkerkelijk Contact Israël, het Instituut voor Internationale Excursies en de belgische werkgroep Jeruzalem-seminaars.
Een Jeruzalem-seminaar is een leertocht, die bedoelt belgische en nederlandse theologen in contact te brengen met joodse bijbelgeleerden in Jeruzalem, teneinde zich met hen te verdiepen in de inhoud en de betekenis van het jodendom en de joodse godsdienst.
Dat zal in 1989 gebeuren rond het thema "ISRAEL EN DE VOLKEN". Het leerproces rond dit onderwerp zal worden ingeleid en op gang gebracht door een vijftal bijdragen van hoogleraren en lectoren aan de Hebreeuwse Universiteit te Jeruzalem en andere israëlische universiteiten. Het seminaar zal daarnaast een oriënteringsprogramma bevatten, dat deelnemers - door middel van ontmoetingen met vertegenwoordigers van verschillende sectoren van de israëlische samenleving - een helderder beeld wil geven van wat vandaag de dag in Israël gaande is.
Het seminaar wordt voorafgegaan door twee voorbereidende weekends in Nederland en zal gevolgd worden door een evaluatieweekend (weekends van vrijdagmiddag tot zaterdagmiddag). Het verblijf in Israël wordt afgesloten met enkele vrije dagen, de totale reisduur bedraagt vijftien dagen.
Studieleider van het seminaar zal zijn dr. G. Cohen Stuart te Jeruzalem; de algehele leiding berust bij Marius Groeneveld te Bergen NH.
Deelname staat open voor ieder, die een theologische studie achter de rug heeft en bij voorkeur in haar of zijn werk (pastoraat, onderwijs, vormingswerk) het gebodene kan verwerken. De voertaal van het seminaar is engels.
De opbouw van het seminaar ziet er als volgt uit: 23-24 september 1988 eerste voorbereidingsweekend, 18-19 november tweede voorbereidingsweekend. 2-16 januari 1989 Jeruzalem-seminaar, 17-18 maart evaluatieweekend.
De kosten van het seminaar bedragen ƒ 1.290.-- of Bfrs. 25.000 per persoon. In dit bedrag zijn begrepen: vliegreis naar Israël, verblijf in Israël, studieprogramma en volledige verzorging, excursie, voorbereidings en evaluatiebijeenkomsten. De laatste vier dagen is men vrij; de verblijfkosten voor die vier dagen komen voor rekening van de deelnemers.
In al die jaren, dat ik onze Unie mag vertegenwoordigen in het Interkerkelijk Contact Israël heeft niet één van onze voorgangers aan een Jeruzalem-seminaar deelgenomen. Dat is jammer, want er wordt veel geboden waar je wat aan hebt voor je werk in de gemeente. Misschien dat uw voorganger dit jaar iets te vieren heeft. Een deelname aan het Seminaar zou een prachtig geschenk zijn!
Wel moeten aanmeldingen vóór 1 juli 1988 binnen zijn. (Onder vermelding van persoonlijke gegevens, werkkring en kerkgenootschap).

Opgaven dient u te richten aan: Interkerkelijk Contact Israël, Secretariaat: Postbus 202, 3830 AE Leusden.

G.H.W. Pflaum

Landelijke Zendingsdag

Plaats: Baptisten kerk, Willem Lodewijkstraat 4, Sneek
Datum: 28 mei
Tijd: 10 uur - 15.30 uur
Thema: Zending en Dienstbetoon / Schering en inslag
Spreker: Br. Dietmar Lütz / EBM
Zang: Zr. A. Yntema-van der Werf

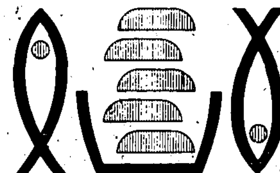
U komt toch ook?

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs f 46,- per jaar; buitenland f 64,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelincklaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

MEDEDELINGEN

DS. Y Horjus, Harlingen woont nu Zernikeweg 42, 3731 KE De Bilt, telefoon 030-762569.

"Jezus is de trouwe bootsman, die ons altijd veilig leidt".

Op 11 april kwam broeder

Albertus Kuipers

om het leven.
Hij werd 43 jaar.
Op 28 april hebben we hem begraven.

Baptistengemeente Kampen

RIJKSUNIVERSITEIT TE UTRECHT

FACULTEIT DER GODGELEERDHEID

L.S.,

Op 25 mei 1988 hoopt prof. dr. J. Reiling zijn werk als hoogleraar in de uitlegging van het Nieuwe Testament en de vroegchristelijke letterkunde te beëindigen met een afscheids college in de aula van het universiteitsgebouw, Domplein 29 te Utrecht, om 4.15 n.m.

Het onderwerp van het college luidt:

"Aangaande de geestelijke gaven....";
over de wisselwerking van exegese en ervaring.

Na afloop van het college is er een receptie in de senaatszaal.

Het bestuur van de faculteit der Godgeleerdheid nodigt u tot bijwoning van dit college uit.

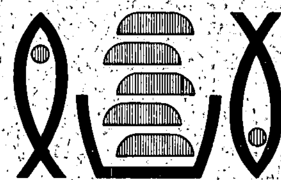
Prof. dr. v. Brümmer,
decaan

Drs. K.L. van Stegeren,
secretaris

103e jaargang nummer 20 - 19 mei 1988

De Christen
Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

Met de Geest onderweg

H.G. de Winkel

Waar gaat u naar toe? Als de gemiddelde voorbijganger begrijpt dat die vraag niet gesteld wordt om te informeren in welke supermarkt hij zijn boodschappen doet, zal hij de schouders ophalen. Waar ik naar toe ga? Ieder mens gaat een keer dood. Nou, we zien wel. Een ander heeft misschien een glimpje op een volgend leven. Volgens de leer van de reïncarnatie hopelijk op een wat hoger niveau. Veel meer komt er niet uit.

De opstanding en de hemelvaart van Jezus Christus houden voor de gelovige de fundamentele belofte in dat de dood niet het einddoel van het leven is. We zijn onderweg naar een leven dat verlost wordt van de eindigheid en de tijdelijkheid, die door de dood veroorzaakt wordt. Het is ook niet de terugkeer in een ander lichaam op aarde. Duidelijk behoren de geest, de persoonlijkheid van de mens en zijn lichaam bij elkaar. Als een eenheid reist de mens zijn bestemming tegemoet.

Pinksteren kan ons in verlegenheid brengen. Want ons natuurlijke voorstellingsvermogen laat ons in de steek als wij proberen te bedenken wie en hoe de Heilige Geest is. Ook van Jezus Christus hebben wij geen afbeelding, maar zijn menswording geeft onze fantasie de mogelijkheid om Hem uit te beelden. Hetgeen dan ook talloos vele malen gebeurd is.

De Geest is niet uit te beelden. Hoogstens in de gedaante van een duif, maar dat is en blijft een dier. Toch zal iedere oprechte gelovige erkennen dat de Heilige Geest een werkelijkheid is. Niet te zien, wel te ervaren.

Het werk van de Geest in het leven van de gelovige is net zo gevarieerd als het leven zelf. Hij reist immers met ons mee, want als Geest van Christus wil Hij betrokken zijn bij al ons doen en laten, en daaraan richting geven.

Als we in verband met Pinksteren iets willen zeggen over deze grootste Gaven van God, moeten we een keus maken uit ontzaglijk veel aspekten.

De Geest wordt de eerste gave genoemd die wij ontvangen hebben. Dat schrijft Paulus in Romeinen 8, in verband met het lijden van de schepping waarvan ook de kinderen Gods niet gevrijwaard worden. In datzelfde kader wordt in 2 Corinthiërs 1:22 en Efeziërs 1:14 het woord onderpand gebruikt.

Eerste gave, onderpand. Het is een deel van het eeuwigheidsleven, dat ons nu reeds in dit tijdelijke leven geschonken wordt. De Geest zal tot in eeuwigheid bij ons en in ons zijn, heeft Jezus gezegd.

Terwijl wij nog behoren bij de aarde en de tijdelijkheid, hebben wij de hemel en de eeuwigheid reeds in ons, nu de Geest in ons woont. Wij dragen tijd en eeuwigheid, sterven en eeuwig leven naast elkaar in ons mee.

Het tweede wat van de Geest gezegd mag worden is dat Hij de Geest der waarheid is. Tot driemaal toe noemt de Here Jezus Hem zo in zijn afscheidsgesprekken in Johannes 14-15-16.

Daarmee wordt iets heel radikaals gezegd. De wereld kent Hem niet. De wereld zal dus ten diepste niet kunnen weten en vatten wat de waarheid is. Ze zal niet door de dingen heen kunnen kijken. Ze zal een heleboel waarheden kunnen poneren, maar de volle waarheid blijft verborgen.

Want de volle waarheid wordt alleen openbaar in het kennen van en de omgang met Christus. In de ontmoeting en omgang met de Here Jezus Christus valt elke onwaarachtigheid en leugen door de mand. Daar wordt de zonde tot persoonlijke schuld. Ongerechtigheid kan niet meer door excusus gedekt worden. De bodem van onze beweegredenen wordt zichtbaar gemaakt door de Heilige Geest.

Daardoor leert de Geest ons op de weg door dit leven te onderscheiden en te keuren. Elke gelovige ontvangt door de Geest de mogelijkheid van het direkte kennen van Gods wil. "Gij hebt niet van node dat iemand u lere", schrijft Johannes. Daarmee bedoelt hij niet dat wij niet van elkaar behoeven te leren. Doch dat de Geest ons leert onderscheiden wat in eigen hart en van buitenaf van God afkomstig is, of niet. Daarmee is de belofte van het nieuwe verbond in Jeremia 31:34 vervuld: Dan zullen zij niet meer een ieder zijn naaste en een ieder zijn broeder leren: Kent de Here; want zij allen zullen mij kennen, van de kleinste tot de grootste.

DEZE WEEK

ZUID-OOST DRENTHE

Ook dit jaar zal er in het Gewest Zuid-Oost Drenthe weer een landdag georganiseerd worden op tweede Pinksterdag.
In het Valtherbos, dat gelegen is vlakbij de gemeente Emmen, zullen dan vele broeders en zusters elkaar weer begroeten en zullen we samen gedenken dat de Here Jezus Zijn Heilige Geest uitstortte over deze wereld.
Maar gij zult met de Heilige Geest gedoopt worden, (Hand. 1:5) zei de Here Jezus tot zijn dicipelen voordat Hij naar de Hemel ging. Deze belofte is nu nog steeds van kracht, ook zij die Hem nu volgen zullen gedoopt worden met die Heilige Geest. Gods belofte houdt eeuwig stand, en hierover willen we met elkaar praten en bidden deze dag. Samen op weg gaan met de Heer aan onze zijde, vervuld worden met Zijn Heilige Geest, met Zijn liefde en kracht, dat is een gebod dat de Heer ons heeft gegeven. De Pinksterlanddag is een mooie gelegenheid om een goede start te maken.
Ook dit jaar is er door de Landdagcommissie weer een fijn programma in elkaar gezet. Zo zullen ds. H. Nobbe de ochtenddienst en ds. A. de Vries de middagdienst leiden. Een muziekkorps zal het geheel met muziek omkleden, en de Gospelgroepen "Withnis" en "The Expressions" zullen een optreden verzorgen. Ook staat het traditionele bekerspel weer op het programma, en is er voor de jeugd een volleybaltoernooi georganiseerd. Voor de kleintjes is er poppekast, ook kunnen de kleintjes, als de ouders dit wensen, boswandelingen gaan doen tijdens de ochtenddienst. Dit natuurlijk onder deskundige leiding.
Om de kosten te drukken zal er 's morgens een kollekte worden gehouden voor de Landdagkas. 's Middags wordt er een kollekte gehouden voor het Zendingswerk.
Iedereen is van harte welkom en de toegang is gratis.
Namens de landdagcommissie wens ik u allen een fijn Pinksterfeest toe en Gods rijke zegen.

sekr. M. Rogaar

GRONINGER BOND

Op 23 mei a.s., 2e Pinksterdag, hopen leden en vrienden, jongeren en ouderen uit de baptisten gemeenten, aangesloten in de Groninger Bond, elkaar te ontmoeten in de Staatsbossen bij Gieten. Op het terrein "De Kuil" zullen het podium en de andere "optrekjes" staan.

Ontmoeting met de Heer
Het Pinkstergebeuren zal in een openings- en slotmeeting ruimschoots aan de orde komen. Thema van de familielanddag is: Gedreven en Gezonden. "Gedreven door de Heilige Geest", waarin nadruk valt op de uitstorting van Gods Geest op alle vlees - op de enkeling -, is onderwerp van de toespraak van br. S.A. Wijchers, Vriescheloo.
Br. J. Scholtens, Muntendam, zal in zijn toespraak: "Gezonden worden door de Heilige Geest", nader belichten.
In de diensten is er uiteraard medewerking van o.a. een jongerenkoor, een gospelgroep en een mannenkwartet. "Gods grote daden" worden bezongen in samenzang.

Ontmoeting met elkaar
De landdag is ook een ontmoeting van vrienden, oude bekenden enz. Allerlei aktiviteiten zullen ontplooid worden, waardoor die ontmoeting en het samen ontspannend bezig zijn bevorderd kunnen worden.
Een spel voor gemeenten, een sponsorloop voor zondagsschoolkinderen ten bate van "Kameroen weer groen", een volleybaltoernooi voor de tussenjeugd en de oudere jeugd staan o.a. op het programma.

Bent u geïnteresseerd geworden? U ben van harte welkom op onze landdag. De openingsmeeting begint om 10.30 uur. Tot ziens in "De Kuil" op 2e Pinksterdag a.s.

P. Jager voorzitter
landdagcommissie

Pinkster landdagen

Zuid-oost Drenthe

Groningerbond

Deldenerbroek

DELDENERBROEK

Graag willen wij u bij deze uitnodigen voor onze jaarlijkse Landdag, die wij op de 2e Pinksterdag a.s. hopen te houden in de bossen van Deldenerbroek. Vorig jaar viel de landdag in het water door het slechte weer. Dit jaar hopen wij, dat het weer beter zal zijn. Mocht het toch nog weer regenen, dan kan dit jaar hopelijk de landdag wel doorgaan, want we zullen **trachten** dit op te vangen door een grote familie-tent te plaatsen, waarin de diensten dan gewoon door kunnen gaan.
Fijn, dat de sprekers en de muziekgroep van vorig jaar bereid zijn gevonden het programma dit jaar af te werken.
Het belooft weer een hele fijne dag te worden, samen met de muziekgroep LE GROUPE EVANGELIQUE uit Emmen en de voorgangers, A. Kleijne, G. Leuvenink en D. Stichter.
Tijdens de morgendienst is er een kindersamenkomst. In de middagsamenkomst zullen deze kinderen ook enkele liederen zingen.
De diensten beginnen om 10.30 en om 14.45 uur. Tijdens de pauze is er dan de gebruikelijke volley- en voetbalwedstrijden. Voor iedereen is er vast weer wat te doen. Ook een mooie gelegenheid om nieuwe onderlinge banden te leggen of oude banden te vernieuwen. Dus de moeite waard om te komen. Er wordt dit jaar natuurlijk op u gerekend.
Ook tijdens de spelen zijn er weer de reglementen, waaraan men zich strikt dient te houden. Het moet een fijne sport blijven, waarin we met elkaar op een spontane wijze omgaan. We hopen, dat wie het kan en wil ook mee doet.
Over reglement gesproken: Van diverse zijden wordt ons jaarlijks verzocht om niet op het parkeerterrein van 't Café HET SCHAAFJE te parkeren, maar op ons terrein of langs de Krudersweg. Ook op ons terrein dient u **stapvoets** te rijden. Denk aan de kinderen en aan alle andere bezoekers/bezoeksters. Ook nu weer gaat de toegangspoort om **kwart over tien** dicht. Wilt u met uw auto het terrein op, dan dient u wel vroegtijdig te komen. Na kwart over tien kunt u uitsluitend nog te voet het terrein op. Wie echt gebonden is aan zijn of haar auto i.v.m. hoge ouderdom of handicap mag wel na die tijd binnen komen. We hopen ook, dat u hiervoor begrip op kunt brengen.
Laten we met elkaar deze landdag tot een feestdag maken, waarin we als broeders en zusters uit verschillende plaatsen het geloof in onze Heer en Heiland kunnen en mogen uitdragen.
Verder behoeven wij u niets meer te vertellen. U die er altijd al kwam, komt natuurlijk nu ook weer. U, jij, die er nog nooit geweest bent, neem eens de moeite en kom ook.
U kunt ons vinden aan de Krudersweg/hoek Almeloseweg 23 te Deldenerbroek. Dit is a.d. weg van Delden richting Bornebroek. Erg gemakkelijk te vinden. Kom en neem zoveel mogelijk anderen mee.
Als u verdere inlichtingen wenst, bel dan: tel. 05498-42142.

Werkgroep Landdag
Deldenerbroek, Hans Otter

De geestelijke mens

J. Reiling

Pinksteren en dus tijd om over de Heilige Geest na te denken, te spreken en te schrijven. Dat is en blijft een hachelijke zaak, want de Geest is geen voorwerp van onderzoek maar leven. Leven moet geleefd worden en niet alleen maar overdacht. Met dit voor ogen ga ik schrijven, en nodig uit om te lezen over de geestelijke mens.

Geestelijk?

Over de geestelijke mens heeft Paulus het niet vaak. Hij is erg voorzichtig met dat predikaat. Het is ook een woord dat gemakkelijk met zijn gebruikers aan de haal gaat. De tekst waar Paulus het uitvoerigst over de geestelijke mens schrijft, is 1 Corinthiërs 2:6-16. Die tekst heeft sinds de apostel hem dicteerde en de gemeente in Corinthe hem in hun samenkomst hoorde lezen, een uiterst merkwaardige en boeiende geschiedenis gehad. Telkens weer hebben mensen in dit gedeelte iets herkend van ervaringen die zij zelf ook kenden en hebben de tekst en hun ervaring tegen elkaar afgewogen. Altijd weer bleek de term 'de geestelijke mens' een grote aantrekkingskracht te hebben. De geestelijke mens, dat moet iemand zijn die helemaal leeft uit de Geest en dus van de aardse en ongeestelijke dingen geen last meer heeft. Zo'n mens zondigt niet meer en heeft vast ook toegang tot de heilgeheimen van God die voor gewone stervelingen verborgen blijven. Gewone stervelingen zijn aangewezen op het geloof, het zijn geloofsmensen, wie de Geest heeft is een Geestmens, of een Kennismens, een gnosticus. Zo is er de eeuwen door gemediteerd, gespeculeerd en vaak ook gefantaseerd.
Voor zulke dingen staat de deur wijd open want wie kan nu precies weten wat Geest is. De Heer zelf vergeleek Hem al met de wind die je wel merkt maar niet ziet. En aangezien de Geest zich altijd bedient van mensen is soms de grens tussen de Geest van God en de geest van de mensen moeilijk te trekken.

Stilzwijgend

Paulus' brieven zijn voor ons moeilijk te begrijpen omdat ze niet aan ons zijn gericht. Ze maken deel uit van de communicatie tussen de apostel en de gemeenten. Dat is in het geval van Corinthe een zeer levendige communicatie geweest. Er is sprake van een brief van de Corinthiërs aan Paulus en een brief van Paulus aan de gemeente voordat de apostel zijn eerste brief schreef. Er is sprake van een andere brief van Paulus die voorafging aan de tweede brief. Bovendien zijn er mondelinge contacten en is Paulus tussen zijn twee bewaarde brieven nog een keer in Corinthe geweest. Maar van die intensieve contacten hebben wij minder dan de helft in de bijbel. Wij kijken over Paulus' schouder mee naar dat ene stuk van de communicatie en weten niet wat er in die andere helft allemaal heeft gestaan. Maar één ding is wel duidelijk: Paulus heeft ook in zijn brieven voortdurend de corinthische toestanden op het oog. Wij krijgen de indruk dat een deel van de gemeente de neiging had zichzelf te beroemen op allerlei geestelijke gaven en krachten en voor geestelijke mensen wilde doorgaan. Het belette hen niet om onderling conflicten te hebben en Paulus is in de eerste vier hoofdstukken van zijn eerste brief bezig de ruziemakers op hun nummer te zetten. Ik heb sterk de indruk dat hij dat af en toe doet met gebruikmaking van de woorden die deze mensen bizonder dierbaar waren zoals wijsheid, kennis, openbaring, Geest en geestesgave. Allen woorden die hij elders niet zo vaak gebruikt. Maar hij gebruikt die woorden zo dat ze zich tegen de geestelijke mensen van Corinthe keren. Zij gaven hoog op van de wijsheid die hun was geopenbaard boven het kruis van Christus uit maar Paulus maakt duidelijk dat dat kruis juist de hoogste wijsheid van God is. Er is geen hogere wijsheid dan de wijsheid van het evangelie van het kruis. Het kruis is het einde van alle pretenties die mensen tegenover elkaar en tegenover God kunnen hebben. Ze houden niets over om zich op te beroemen dan alleen het kruis.

Volmaakten

Maar er zijn toch wel geheimenissen die voor gewone stervelingen verborgen zijn. Bestemd voor de rijpe mensen of de volmaakten, zoals je 't ook kunt vertalen. Zeker, zegt Paulus, aan zulke mensen verkondig ik inderdaad wijsheid. Dat is een verborgen wijsheid, een geheimenis waar niemand weet van kon hebben. Dat kan ik doen want Gods Geest heeft het mij geopenbaard. De Geest weet alles van God af, net zoals de geest van een mens alles van hem weet. Omdat wij de Geest van God hebben ontvangen kunnen wij zeggen wat God is in zijn genade heeft geschonken. De woorden die wij gebruiken zijn niet van onszelf maar de Geest heeft ze ons geleerd. Daarom kunnen wij het geestelijke met het geestelijke vergelijken (zo staat het in de NBG-vertaling maar wat precies is bedoeld is niet duidelijk). De niet-geestelijke mens kan dat niet want hij begrijpt er niets van. Hij vindt het maar dwaasheid. Maar de geestelijke mens beoordeelt alle dingen en hij is boven alle menselijk oordeel verheven.
Het is in deze zinnen dat Paulus voortdurend woorden gebruikt die hij elders niet gebruikt als hij over de Heilige Geest spreekt. Dat versterkt het vermoeden dat hij hier woorden van de corinthische hoogvliegers overneemt. Maar tegelijkertijd haalt hij ze neer. Op twee manieren.

Geen ander evangelie

Tussen de regels door laat Paulus blijken dat de wijsheid die de Geest openbaart geen andere is dan de 'gewone' boodschap van het evangelie. Het kruis is en blijft Gods hoogste wijsheid, die Hij bereid heeft voor allen die Hem liefhebben. Niet voor een elite van geestelijke mensen maar voor allen die hun geloof, hoop en liefde gevestigd hebben op het kruis van Jezus Christus. Hogere wijsheid dan deze is er niet. Verder dan het kruis komen wij niet.
Maar tegelijkertijd schildert de apostel een verheven beeld van de geestelijke mens in woorden die zijn lezers bekend en vermoedelijk zeer dierbaar waren. Dat loopt uit op een climax die onmiddellijk gevold wordt door een anticlimax. De climax is het beeld van de geestelijke mens die over alles kan oordelen maar zelf aan geen oordeel onderworpen is. De volstrekt volmaakte en complete Geest-mens. De anticlimax is dat dit schone beeld op Paulus' lezers niet van toepassing is. Niet toen hij met het evangelie voor het eerst bij hem kwam en ook nu niet nu ze al op de weg zijn en menen er wel aanspraak op te kunnen maken. Het is alsof de apostel door de geestelijke ballon van de corinthische elitechristenen heenprikt en alle lucht eruit laat stromen. Zolang ze op een gewone menselijke manier ruzie met elkaar maken en partijen vormen zijn ze nog geen geestelijke mensen.

Moraal

De moraal van het verhaal is deze: de geestelijke mens is hij of zij die zich door de Geest van God het geheim van het kruis heeft laten onthullen en die bij deze verpletterende wijsheid leeft. In deze man of vrouw is de bodem bereid voor het ontvangen van de gaven en de vruchten van de Geest. Zonder deze bodem zijn de gaven en de vruchten werkeloos.

Pinksteren brengt ons eerst terug naar het kruis en daarna verder op de weg van de gehoorzaamheid en de dienst.

Hans Willem Oosterloo na toernee langs 30 gemeenten:

"Belangstelling voor zending zou best wat groter kunnen zijn...."

Over een tiental dagen vertrekt Hans Willem Oosterloo weer naar het zendingsterrein in Sierra Leone. En in heel wat gemeenten in ons land waar hij, met zijn Sierra Leoneese vrouw Aisha, is geweest weten ze nu wie Hans Oosterloo is en wat hij deed en gaat doen in Sierra Leone. Zijn verlof in Nederland heeft hij onder meer gebruikt om ruim dertig baptisten gemeenten te bezoeken om er te vertellen over "de zending".

Terugkijkend op al dat reizen, kriskras door Nederland, zegt hij nu: "Die toernee is erg nuttig geweest.... Ik heb het idee dat de bezoeken positief hebben gewerkt, dat men wat meer gemotiveerd is geraakt voor de zending als geheel. Ja, het was een goede tijd. Ik heb het des te meer fijn gevonden, omdat ik pas getrouwd ben en ik zo in de gelegenheid was mijn vrouw ook voor te stellen. Trouwens, veel mensen kenden mij ook nog niet. Ik ben nog maar vijf jaar in dienst".

Niet overal werd hetzelfde verhaal verteld in dezelfde volgorde. Op de NBVB-jaarvergadering in Zwolle was de entourage anders dan in een kleine gemeente ergens in Nederland. Op de ene plaats kwamen er vanuit de gemeente al vragen naar bepaalde details, in de andere gemeente kon of moest een doorlopend verhaal worden verteld aan de hand van dia's. In de ene gemeente was er in de eredienst 's morgens een kleine tien minuten uitgetrokken om iets te vertellen, in de andere gemeente had men een speciale gemeente-avond belegd, die helemaal gewijd was aan de zending.

Onbekend

De bezoeken in het land, die al in januari begonnen, hebben Hans Willem Oosterloo ook wat geleerd: "Het blijkt, dat veel mensen nog niet weten wat de zending doet. De onbekendheid is soms nog groot. Dan komt er zo'n avond bij voorbeeld de vraag, of er ook al een gemeente is in Sierra Leone. En dan kan ik vertellen, dat er al zo'n 25 gemeenten zijn, verenigd in een Unie. Veel mensen denken nog, dat de zendeling een eigen volkje heeft en als ik dat bemerkte kon ik natuurlijk het een en ander recht zetten. Ik heb het trouwens in het algemeen wel als mijn taak gezien om gedurende ons verlof hier de mensen op de hoogte te stellen van het werk van de Unie van baptisten in Sierra Leone. Om de mensen te vertellen, dat de Afrikanen zèlf het werk doen, en dat wij maar een klein gedeelte voor onze rekening nemen. Wij zijn uitgeleend om te helpen. Wij kunnen helpen de Afrikanen verder op te leiden, zodat ze het zelf verder goed kunnen doen".

Informatie

Of er binnen een gemeente enige kennis over de zending bestaat hangt voor een deel ook af van de activiteiten van een zendingswerkgroep. Hans Oosterloo: "Het verschilt van gemeente tot gemeente. En ik heb gemerkt, dat in een gemeente waar men veel weet, er ook een actieve zendingswerkgroep bestaat, die moeite doet beschikbare informatie door te geven en contact te onderhouden met de mensen in het veld. Maar er zijn ook zendingswerkgroepen, die een beetje geïsoleerd staan in de gemeente. De mensen willen dan wel eens wat organiseren, maar ze weten eigenlijk niet goed wat men aan moet met een zendeling die komt".

"Over het algemeen zou hier in Nederland de belangstelling voor de zending best wat groter kunnen zijn. Vaak laat men een activiteit afhangen van iemand van het zendingsterrein die iets komt vertellen. Maar het zou zo moeten zijn, dat men als werkgroep, als gemeente, zelf uitgaat op informatie. De betrokkenheid zou dan groter worden. En dat is nodig".

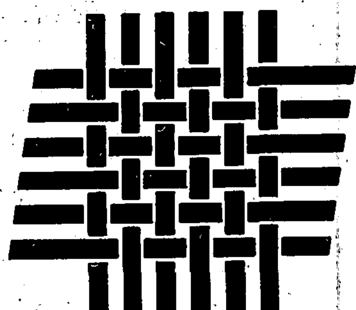
Nieuwe taak

Bij zijn terugkeer in Sierra Leone begint Hans Oosterloo aan een nieuwe taak. Hij wordt full-time administrateur van de Unie daar. Zijn werk zal er in bestaan een centraal kantoor op te zetten, dat vooral de gemeenten behulpzaam zal zijn. Zelf denkt hij vijf jaren nodig te hebben om een goed-functionerend centraal kantoor te ontwikkelen. In die tijd zal er ook al weer gezocht worden naar een opvolger, om het werk na die vijf jaren over te dragen aan een Afrikaan. Voor die tijd denkt Hans Oosterloo al weer aan ander werk: "Ik denk dat dan hulp aan gemeenten nodig is om er zelfstandige administraties op te zetten. In sommige gemeenten is zelfs helemaal geen boekhouding. Daardoor ontbreekt overzicht en wordt men, ook financieel, te veel afhankelijk van de Unie".

Het is maar één aspect van het omvangrijke werk dat er in Sierra Leone te doen is. Werk, waarbij de belangstelling van "de achterban" in Nederland en het gebed van grote betekenis is.

Belangstelling kan worden gerealiseerd door directe contacten (adres: Hans Willem Oosterloo, P.O.B. 300, Freetown, Sierra Leone), maar ook door voorlichtings- of andere activiteiten. Het verzamelen van tweedehandskleding bijvoorbeeld. Wie over dat laatste concrete aanwijzingen wenst kan contact opnemen met mevrouw J. Blaauw-van Lune, W. Parrallelstraat 87, 9501 GT Stadskanaal, tel. 05990-14345.

Sietzo Dijkhuizen

Landelijke Zendingsdag

Plaats: Baptisten kerk, Willem Lodewijkstraat 4, Sneek
Datum: 28 mei
Tijd: 10 uur - 15.30 uur
Thema: Zending en Dienstbetoon / Schering en inslag
Spreker: Br. Dietmar Lütz / EBM
Zang: Zr. A. Yntema-van der Werf

U komt toch ook?

50 jaar Baptisten Gemeente Ter Apel

Op 23 januari 1988 was het 50 jaar geleden, dat de gemeente Ter Apel als Unie-gemeente werd geïnstitueerd. Een gezegende gebeurtenis, die op 11 en 12 juni a.s. gevierd zal worden door de gemeente.

Een stukje geschiedenis:
In 1914 gingen de gemeenten "Voor in de mond" (nu Ter Apel) en "Achter in de mond" samen in de gemeente Nieuw Weerdinge. Door dit samengaan kon men toen een voorganger beroepen. Achtereenvolgens in 1914 ds. J. Huizinga, vervolgens ds. K. Reiling en in 1933 ds. Mostert. Toch bleef de gemeente "Voor in de mond" aktief in Ter Apel zelf. Het oude kerkje werd verkocht en op aangekochte grond midden in Ter Apel, aan de landszijde, verscheen in 1919 een klein Baptisten Kerkje.
Een evangelisatiepost met diensten op zondagmiddag, bidstonden, jeugdcatechesatie, zondagsschool, zangkoor, jonge en oudere meisjesvereniging, knapenvereniging en jongelingenvereniging, kortom tal van aktiviteiten werden in die jaren ontplooid. Langzamerhand groeide men en stemmen gingen op om een zelfstandige Baptisten gemeente te vormen in Ter Apel.

Instituering
Zo vond op 23 januari 1938 de instituering plaats van de gemeente, in een dienst die geleid werd door ds. W. Dubbeldam. De gemeente kon beginnen met 63 broeders en zusters.
Allereerste plannen waren: verbouw van de kerk en het maken van een doopvont.
Op 10 april 1938 was de verbouwing gereed en het was dubbel feest omdat op die dag 10 broeders en zusters zich lieten dopen en dus lid werden van de gemeente van Jezus Christus. Na steeds verschillende sprekers te hebben gehad werd br. P. de Boer voorzitter en lerend ouderling van de gemeente. Langzamerhand groeide de gemeente naar honderd leden en daardoor kwam er steeds meer werk in de gemeente.
Verschillende broeders hielpen toendertijd de gemeente in woord en daad, o.a. br. J. Bosma, br. G. Brongers, br. H. Ploeger, br. W. Veenstra. In deze tijd voelden vier broeders zich geroepen om voorganger te worden, de broeders H.P. de Boer, G. Vegter, E. Huizing en H.J. Stukker.
Op 21 mei 1950 deed ds. J. van Dam zijn intrede in de gemeente. Hij was "met hulp van de Unie" beroepen. Zo groeide de gemeente door. Tijden van vakante periodes wisselden met perioden waarin de gemeente een voorganger had. Achtereenvolgens de broeders E. Schalkwijk, H. v.d. Flier, J. Zoer, W.P. van Berkel en W.J. de Zwart.
Langzamerhand groeide de gemeente naar ruim in de 130 leden. Mooie en moeilijke tijden wisselden elkaar af. Maar dankbaarheid naar onze Heer en Heiland was er altijd. Door alle jaren heen werd de leiding van de Heer sterk gevoeld.

Gebouwen
In 1970 was er voor het eerst het fenomeen "bouwkommissie". Zij zorgde voor het kerkgebouw en streefde ernaar om een jeugdgebouw achter de kerk te krijgen. En dat lukte: in 1971.
Een stap naar het heden makend zien we in 1984 onze huidige voorganger, ds. B. Hofman, komen. Na een vakante periode breekt een periode aan met een vast gezicht. Merkbaar was het direkt. Ds. Hofman blies een aantal aktiviteiten nieuw leven in: Bijbelklassen, kadertraining, 50+ groep.
Ook was er zorg. Met name voor het kerkgebouw. Het moest grondig opgeknapt worden. Of nieuwbouw? De bouwkommissie en gemeente bogen zich over het probleem.
In 1985 komt de oplossing. Het voormalig internaat in Ter Apel staat te koop. De gemeente besluit tot aankoop van dit internaat. Door menigeen wordt het internaat gezien als een geschenk van de Heer, want vele mogelijkheden zijn aanwezig om het werk van Hem uit te breiden. In 1986 wordt er enorm hard aan het voormalig internaat gewerkt: de pastorie, er moet een kerkzaal komen, vergaderruimten, kortom het gebouw moet gebruiksklaar gemaakt worden.
In september van dat jaar is de feestelijke in gebruikname van het nieuwe kerkgebouw.
En nu: in Ter Apel is er na 50 jaar een levendige gemeente van 131 leden. Met klubs en zondagsschoolwerk, met zangkoor en muziekgroep, met bijbelstudies voor verschillende leeftijdsgroepen, met zusterhulp en met evangelisatie- en zendingskommissies, met Vrij Jong en met bouwbeheerskommissie, met een gebouw voorzien van 48 kamers, waarin langzamerhand steeds meer konferenties, toerustingsdagen en andere aktiviteiten worden gehouden.
Zo bruist de gemeente van leven, gemeenteleven geschonken door de Heer.

Vieringen
Op 11 en 12 juni willen we met dankbaarheid stilstaan bij het 50 jarig jubileum van onze gemeente. Op 11 juni met een officieel karakter, met een receptie van 14.30 - 16.00 uur en een reunie van 16.00 - 18.00 uur.
Op zondag 12 juni vieren we als gemeente dit jubileum.
Wilt u één of beide dagen meemaken, dan kunt u kontakt opnemen met de voorzitter van de jubileumkommissie br. Wieringa tel. 05995-3134.
Wanneer u van ver komt ontvangt u voor de terugreis een lunchpakket, en overnachting is ook mogelijk.
Zo willen we als gemeente verder bouwen op dat Ene fundament, Jezus Christus, onze Heer en Heiland.

K. Baas, sekretaris

Gemeenten bij elkaar op bezoek

Vanuit onze Groningerbond werd het voorstel gelanceerd om de gemeenten dichter bij elkaar te brengen, wat vooral in deze tijd nodig is. Zo werd de gemeente Muntendam uitgenodigd door de gemeente Hoogezand.
Als thema had de voorbereidingscommissie van de beide gemeenten gekozen "Laat de liefde winnen". Het is een fijn gebeuren geworden om zo in een ongedwongen sfeer als zusters en broeders bijeen te zijn. Vooraf werd er koffie, thee en koek genuttigd en werd er volop kennis gemaakt. Ook de kleintjes werden niet vergeten, er was dus voor iedereen wat.
Ds. T.F. Smit en ds. Joh. Scholtens brachten het Woord kort, maar wij konden nadenken over wat liefde betekende zoals onze Heer het van ons mag verwachten.
Hoewel het één dienst was van 3 uur met zangkoren, spel en veel gezamenlijk zingen, voelde men niet de langdurigheid. Tot slot werd na de dienst gezamenlijk nog koffie gedronken. En wat je toen veel hoorde was: "dit mott'n wie nog ains doun". Nadat de ouderen waren vertrokken, trokken de tussenjeugd en de rijpere jeugd nog eens goed van leer door middel van zang, waarin diverse gospelsongs rondgalmden. Hierna ging men gezamenlijk brood eten (100 pers.) waarna een prachtig programma werd afgewerkt. Er werd gezongen, gelachen, en bovenal werd er verteld wat voor grote liefde de Here Jezus moet hebben gehad om ons, van onze zondelast te verlossen. In kwartetvorm werd er gediscusieerd, en zowel bij de jeugd als bij de ouderen was het thema "Laat de liefde winnen" merkbaar onder allen (Joh. 3:16).
Zusters en broeders, laten wij allen dit thema ter harte nemen, en de zegeningen zullen velen zijn. Samen op weg gaan, dat is ons gebed, en om in liefde te gaan en te staan.

Namen de voorbereidingscommissie,
br. A. Kor

WAT GAAT ER GEBEUREN?

27-29 mei instruktieweekend van de Werkgroep Jongeren Evangelisatie.
28 mei zendingsdag UZC in Sneek.
4 juni CC-vergadering NBJB.
5 juni Radiouitzending van de dienst in Doetinchem, voorganger br. G. de Jonge.
11-12 juni 50 jarig bestaan gemeente Ter Apel.

DE VREEMDELING IN ONS MIDDEN

* een impressie van de E&E-konferentie in Rüschlikon

Van 30 april tot 5 mei j.l. werd in Rüschlikon-Zwitserland de zogenaamde E&E-konferentie gehouden. E&E staat voor Evangelism and Education, evangelisatie en vorming, zou je kunnen zeggen. Het is een jaarlijks terugkerende konferentie, die wordt voorbereid door het E&E-committee, een werkgroep binnen de Europese Baptisten Federatie.

Er waren ruim 40 deelnemers uit 15 landen. De voorzitter, de Noor Per Midteide, was hierover erg verheugd. Onder de deelnemers waren ook broeders en zusters uit Tsjechoslowakije, Hongarije, Roemenië en Polen. De deelname van vertegenwoordigers uit Oost Europese unies was overigens kleiner dan in voorgaande jaren en dat had waarschijnlijk te maken met het thema van de konferentie. In de gesprekken werd duidelijk dat West Europa beduidend meer te maken heeft met de vreemdelingen-problematiek, dan dit in Oost Europa het geval is. Onze gemeenschap was voor het eerst vertegenwoordigd door mensen én van de UZC én van de ECU. De commissie voor buitenlandse zending en die voor de binnenlandse zending, de ECU dus, hebben afgesproken dat ze wat meer kennis willen nemen van elkaars aktiviteiten. Zending en evangelisatie zijn nu eenmaal niet van elkaar te scheiden. Vandaar dat ook de UZC deel uitmaakte van de nederlandse delegatie, die bestond uit zr. J. Blaauw-van Lune en de brs. Posthumus, van der Steen en Eijer.

Een nieuw instituut

We maakten in Rüschlikon kennis met Earl Martin, de kersverse direkteur van het al even kersverse Institute for Missions and Evangelism. Dit instituut voor zending en evangelisatie werd onlangs gevestigd op het seminarium in Rüschlikon. Het is de bedoeling dat het instituut in de nabije toekomst dienstverlenend bezig zal zijn voor de Europese unies. Earl Martin is reeds begonnen met het geven van colleges aan de studenten in Rüschlikon, terwijl er diverse plannen zijn voor andere aktiviteiten. Wellicht kan dit instituut vooral behulpzaam zijn bij het leggen van meer kontakten tussen mensen die binnen de Europese unies bezig zijn op het terrein van evangelisatie en zending. Het ligt in elk geval in de bedoeling dat er konferenties en seminars georganiseerd worden. Ook wil het instituut haar diensten aanbieden, als het gaat om aktiviteiten binnen de unies zelf. Earl Martin gaf er blijk van, zich voluit te willen inleven in de Europese situatie, waarbij hij zich terdege bewust is van het feit dat hijzelf Amerikaan is. Hij is bereid om te luisteren, terwijl ook zijn (bescheiden) optreden tijdens de konferentie vertrouwen wekte. We zien uit naar de initiatieven die het instituut ongetwijfeld zal ontwikkelen.

Het thema

"De vreemdeling in ons midden" hield ons intussen goed bezig. In lezingen en workshops werden we gekonfronteerd met de grote problemen van met name de gastarbeiders en de vluchtelingen in onze samenleving. De engelsman Donald Black maakte op mij persoonlijk diepe indruk. Hij is in het kader van de evangelisatie binnen de engelse unie bezig met het sociale aspect van deze arbeid. Een bewogen mens, die o.a. veel oog heeft voor de problemen van de vluchtelingen. Het is zijn diepe overtuiging dat christenen hun invloed moeten aanwenden in de samenleving, tot in het parlement. Hij hield twee lezingen, een over vooroordelen en een over onze verantwoordelijkheid. De vooroordelen tegen allerhande mensen zijn dikwijls onvoorstelbaar. De geschiedenis heeft geleerd dat dit kan leiden tot beestachtige wreedheden tegen mensen. Er wordt in de samenleving dikwijls gezocht naar zondebokken, om onbehagen en frustaties te kunnen afreageren. Daarvoor worden "stories" verzonnen die nergens op slaan. Nog altijd leeft onder christenen b.v. de gedachte dat negers een minderwaardig ras zouden zijn, vanwege hun vermeende afstamming van Cham, een van de zonen van Noach. Waar dit toe kan leiden, leert ons b.v. de tragiek in Zuid-Afrika. Zo'n "story" moet dan de houding van blanken legitimeren. Black spaarde de nederlanders niet, maar hij deed dit ook niet ten aanzien van de engelsen. De britten beschouwen hun cultuur maar al te vaak als superieur boven andere culturen. Maar waarom zou deze cultuur beter zijn dan andere? Ook het nationalisme binnen volken is vaak gebaseerd op vooroordelen. Werken met vooroordelen komt voort uit een ziekelijke manier van denken, zonder redenen en gebaseerd op verhalen. Dat negers lui zouden zijn, is zo'n "story". Black pleitte voor een goed vormingsprogramma voor de gemeenten. En niet alleen kinderen moeten opgevoed, ook de ouderen moeten, wat deze dingen betreft, vernieuwd worden in hun denken. Daarnaast zullen we opnieuw moeten nadenken over zaken als het Koninkrijk Gods, over God als Schepper van alle mensen en over het punt dat we door God uitverkoren zijn.

In zijn lezing over onze verantwoordelijkheid als christenen, ging hij speciaal in op het probleem van de millioenen vluchtelingen in de wereld. In de loop van de tachtiger jaren is de houding van de regeringen ten aanzien van de vluchtelingen drastisch gewijzigd. Werden met name in de zeventiger jaren vele asylzoekers toegelaten, tegenwoordig wordt er vaak op onwaardige wijze met zulke mensen omgesold. Uitgaande van de gedachte, dat niemand zijn of haar land graag zal ontvluchten, zou er meer begrip moeten zijn voor met name politieke vluchtelingen. Christenen dragen vanuit het Evangelie hierin een duidelijke verantwoordelijkheid. De Bijbel houdt ons er aan dat we goed moeten zijn voor de vreemdeling. Zei Jezus niet "Ik ben een vreemdeling geweest en gij hebt Mij gehuisvest"? Om van de vele noties in het Oude Testament ten aanzien van de vreemdeling nog maar niet te spreken.

Evangelisatie en sociale verantwoordelijkheid

Vanzelfsprekend kwam tijdens de konferentie het punt evangelisatie en sociale verantwoordelijkheid ter sprake. Dit met name naar aanleiding van de lezing van Thorwald Lorenzen, docent systhematische theologie aan het seminarium van Rüschlikon. Deze merkte o.a. op dat we niet onbekommerd avondmaal kunnen vieren, zoals dat kennelijk in Corinthe gebeurde. Daar leden mensen gebrek, terwijl tóch het avondmaal werd gevierd. Paulus komt daartegen in het geweer: "Minacht gij (zózeer) de gemeente Gods, dat gij de behoeftige beschaamd maakt"? Zou dit óns niets te zeggen hebben? Laten we niet vergeten dat niets doen ook zonde is. Het Evangelie heeft ook sociale implicaties. Daar kunnen we niet omheen. Als we dit ontkennen, werken we mee aan de status quo, dat wil zeggen, dan laten we het gewoon, zoals het allemaal is. Christenen zouden beter moeten weten. Ook ten aanzien van de vreemdelingen. Zijn ze zelf geen "vreemdelingen"?

Onze visie

Het zou te ver voeren, om de hele konferentie de revue te laten passeren. Het bovenstaande is slechts een flits van hetgeen besproken werd. Wellicht kunnen we in de komende tijd nog wat meer van deze konferentie weergeven. Wat ik persoonlijk van deze ontmoeting heb overgehouden is de vraag, of wij niet veel te beperkt zijn in onze visie op de zending van de gemeente. Gelukkig is binnen de evangelische hoek binnen de christenheid meer oog gekomen voor onze sociale verantwoordelijkheid binnen de samenleving. We moeten het echter wel oppakken. Natuurlijk weet ik heel goed, dat onze kleine gemeenschap beperkt is in haar mogelijkheden. Toch kunnen ook wij wel iets.

Joden en heidenen

naar aanleiding van een boek

Bij Uitgeverij Gideon, Hoornaar, verscheen JODEN EN HEIDENEN EN DE NIEUW TESTAMENTISCHE GESCHRIFTEN van Menahem Benhayim. De paperback bevat 92 pagina's en kost f 12,50.

Het gaat over de veel-besproken vraag: Bevat het Nieuwe Testament antisemitische tendenzen? Een vraag die telkens weer opduikt en die vele malen bevestigend wordt beantwoordt. Men bedoelt met zo'n bevestigend antwoord duidelijk te maken, dat het Nieuwe Testament zélf de oorzaak is van het anti-semitisme dat de kerken vele eeuwen lang hebben beoefend. En dat eindigde met de vernietiging van zes miljoen Joden in de gaskamers van Hitler. En Hitler, zegt men, vond steun voor zijn haat tegen de Joden bij Luther en bij uitlatingen van met name de leidinggevende personen van de r.k. kerk.

harde woorden

Het laat zich niet loochenen dat er aan het adres van de Joden door Jezus harde woorden zijn gericht. Als Jezus zegt van de romeinse hoofdman die voor zijn knecht hulp bij Hem zocht: Bij niemand in Israël heb Ik een zó groot geloof gevonden, Mt. 8:10, dan is dat geen lofprijzing voor de Joden. De Farizeeërs, die in belangrijke mate het denken van hun volksgenoten beinvloedden, kwamen voortdurend in botsing met Jezus, en Jezus met hen. Wat Hij hun zei, loog er niet om: ...zij zeggen het wel maar doen het niet, Mt. 23:2v.

Een deel van de harde, oordelende woorden van Jezus zijn niet van Hem, maar van de profeten van Israël afkomstig. Dat zijn hoorders doof en blind waren, zag Hij niet als eerste, Jesaja had het ook al opgemerkt, Mt. 13:14vv. vergelijk Jes. 6:9vv. Een ander citaat staat in Mt. 15:8 en is genomen uit Jes. 29:13.

Johannes-evangelie

Een aparte plaats in de onderhavige discussie wordt ingenomen door het evangelie dat Johannes ons heeft nagelaten. Daarin komt telkens het woord "De Joden" voor. Altijd maar weer lijken "de Joden" bezeten te zijn van een fanatieke haat tegen Jezus, zonder weerga. De Joden trachtten Hem te doden, 7:1 e.a. Heel boeiend is het gesprek dat in 8:30vv verhaald wordt: Jezus' woord vond geen plaats bij de Joden, vs. 37. Zij geloofden Hem niet dus.

Nu mag als bekend worden verondersteld, dat de term "Joden" afkomstig is van het griekse Joudaioi. Dat woord is verbonden met Juda. Juda was één van de twaalf stammen van Israël. Na de scheuring van het rijk na de dood van Salomo heette het zuidelijke rijk, dat twee stammen omvatte, Juda. Het noordelijke tienstammenrijk noemde zich Israël. Ook in het NT komt de naam Juda, namelijk als Judea, Lc. 1:5 e.a., voor. Dan is het de aanduiding van een landstreek. In onze vertalingen komt niet immer duidelijk naar voren dat het om de landstreek Judea gaat, en om de bewoners van die provincie, die eigenlijk Judeeërs zouden moeten worden genoemd. Aldus Benhayim. Ik deel zijn conclusie dat door het dooreen laten lopen van verschillende betekenissen in één naam, er onnodig veel misverstand is (men vergelijke in önze situatie: veel buitenlanders hebben het over Hollanders als zij Nederlanders bedoelen, zoals wij het over Pruisen hadden als we Duitsers bedoelden).

Dat neemt niet weg dat er daarnaast genoeg plaatsen overblijven waar de Joden als Israëlieten, als nakomelingen van Abraham, worden bedoeld. En waar heel critische dingen over gezegd worden. Door Jezus. Maar evenzeer door Lucas als hij de eerste tijd van de Jezus-gemeente beschrijft. En door Paulus, die zich altijd overal allereerst tot zijn volksgenoten richtte, maar zich meestal teleurgesteld moest afwenden.

Als men critische notities ten aanzien van de houding van de Joden/-Israëlieten ten aanzien van Jezus Christus als anti-semitische tendenzen wil beschouwen, komt men natuurlijk frontaal in botsing met het oude testament.

de profeten

De profeten van Israël hebben niet zo bar veel heel gelaten van de vroomheid der Joden. Met name de leidslieden hebben altijd weer blootgestaan aan het scherpziende oog van de mannen Gods die als weinig anderen wisten te onderscheiden waarop het aankomt. Wat zij over hun volksgenoten zeiden, zou vandaag de dag wellicht zelfs in een politieke discussie tussen felle tegenstanders niet als oorbare termen aanvaard worden. Het is ondoenlijk ook maar ten naaste bij teksten uit het OT aan te halen; men leze de profeten! Wie zal het in zijn hoofd halen te zeggen dat er in het OT anti-semitische tendenzen zijn? De verleiding is te groot om tóch in ieder geval één woord van Jesaja aan te halen: Wee het zondige volk, de natie, beladen met ongerechtigheid, het gebroed der boosdoeners, de verdorven kinderen. Zij hebben de Here verlaten, de Heilige Israëls versmaad, zich achterwaarts gewend (1:4).

onverzoenlijke tegenstelling

Het gesprek over de houding der Joden - Judeeërs, Galileërs en andere tijdgenoten - jegens Jezus moet vandaag de dag ontdaan worden van de erfenis van het verleden. Er wás verschrikkelijk veel jodenhaat en jodenverachting, ook binnen de kerken. Tot in onze dagen zijn er figuren die met de bijbel in de hand het leed dat de Joden hebben moeten dragen, willen aanduiden als een (rechtvaardige) straf van God over hun verwerping van de Messias, Jezus van Nazareth. We verwachten niet, dat er nooit meer op déze wijze over de Joden gesproken zal worden, helaas niet. Maar heel de geschiedenis kan niet uitwissen dat het in het NT tenslotte en ten diepste gaat om de vraag: Wás Jezus de beloofde Messias, of was Hij het niet? Met de komst van de Messias hangen een aantal kwesties samen, die blijven hangen tussen Joden en christenen. We zullen deze kwesties moeten ontdoen van de wrevel, die Joden terecht koesteren jegens christenen, we zullen ze evenzeer moeten ontdoen een schriftverklaring, die geen recht doet aan de bedoelingen van de Geest Gods, Die ons de Schriften heeft gegeven. Met name de gedachte dat de kerk de plaats van Israël heeft ingenomen, is fataal.

De schrijver van het besproken boek kan ons een goed eind op weg helpen. Hij beschrijft de dramatiek en de thematiek van binnenuit. Men heeft zijn volle aandacht nodig bij het lezen; men doet er goed aan de aangehaalde teksten in het bredere verband van de kontekst te lezen, zodat ze sprekender worden. De schrijver vermoeit zijn lezers niet met het citeren van de meningen van andere schrijvers.

Met zijn visie op de betekenis van de betreffende schriftplaatsen ben ik het eigenlijk nergens fundamenteel oneens. De uitvoerige bespreking van zijn boekje moet als een aanbeveling om het zelf te gaan lezen, gezien worden, en ook als een bijdrage aan een discussie die ook onder ons niet mag verstommen.

Ploeger

Vervolg van pag. 6

doen. B.v. deelnemen aan het conciliair proces inzake gerechtigheid, vrede en behoud van de schepping, waarover we in DC al een en ander maal hebben kunnen lezen. We doen daaraan als uniegemeenschap niet mee. Ik had daar al geen goed gevoel over. Daarin ben ik tijdens de konferentie in Rüschlikon nog eens bevestigd.

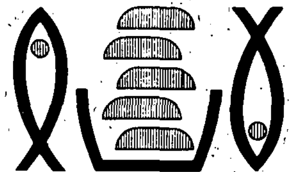
Chris Eijer

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 46,- per jaar; buitenland f 64,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelincklaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur. De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

"De Heer is mijn Herder"

In Jezus ontslapen onze zuster

Grietje Meek-Prins

op de leeftijd van 83 jaar.

Baptistengemeente
Nieuw Buinen

Jongerenvakantie in de Oostenrijkse Alpen

Een groep van max. 11 jongelui gaat van 16-30 juli rondtrekken in de Oostenrijkse Alpen. Standplaats is St. Anton, Vorarlberg, Men verblijft in twee vakantiewoningen. De reis kost f 525,--. Voor alle verdere inlichtingen: S. Prost, Zuiderkruis 31, 7904 HR Hoogeveen, tel. 05280-65047.

MEDEDELINGEN

Het nieuwe adres van de heer A.B. Zoer, sekretaris van de baptistengemeente Hengelo-'t Venster is Jac. v. Maerlantstraat 1, 7552 XM Hengelo het telefoonnummer is ongewijzigd.

Vroomshoop, nodigt u uit

De Baptistengemeente te Vroomshoop houdt elke zondag twee diensten, om 9.30 uur en om 19.00 uur.
Elke eerste zondag v.d. maand om 19.00 uur viering van het Heilig Avondmaal.
Wanneer u in de buurt bent, bijvoorbeeld met vakantie, dan bent u allemaal van harte welkom in onze gemeente.
Voor eventuele inlichtingen kunt u bellen 05499-63791.
Adres van de gemeente is, Hammerstraat 8, tel. 05498-43096, Vroomshoop.

SPREKERSLIJST

Namens de gemeente Vroomshoop kan op de sprekerslijst geplaatst worden br. A.H. Mol, Gagelhof 21, 7681 JM Vroomshoop, tel. 05498-44514.

'Het is niet goed!, zei God. (Gen. 2:18)

Het paradijs
dat veel besproken Eden
dat niemand van ons
hier of daar
ooit heeft betreden
was het domein
van maar één mens.
Heeft hij een naam?
Van wie. Waarom?
Hij is alleen
wie zal hem roepen?

Tot God ontdekte wat ontbrak
in die volmaakte wereld.
Het is niet goed, zei God.
In deze uitgelezen hof
is hij alleen
is niemand tegenover hem
aan hem gelijk maar anders.
En God schiep Eva.

De mens zei:
Eindelijk een mens als ik
zij hoort bij mij
zij is uit mij genomen
mijn één-zaamheid is nu voorbij
verrijkende, vèrreikende
gemeenzaamheid gekomen.

Zo is 't begonnen
volgens bekende bronnen
en on-ver-zonnen licht
valt op het raadsel: leven.

ZOIETS KAN GEBEUREN

De tegenligger dimde zijn licht niet. Verblindend kwam hij op mij af. In een onbegrijpelijke reflex schakelde ik mijn eigen licht uit: het werd er niet donkerder van....
Natuurlijk zou het hetzelfde geweest zijn als hij zijn lichten gedoofd had, de mijne zouden blijven schijnen.
Neen, mijn eigen licht wordt niet helderder als ik dat van de ander uitblaas. Niettemin proberen velen dat, ook op christelijk erf. De ander neerdrukken om zelf hoger op te komen. Maar het heeft geen zin.

Dát is, denk ik de waarheid van de apostel Paulus toen hij ons trachtte te zeggen, dat je de ander uitmuntender moet achten dan jezelf. Het maakt je eigen licht niet helderder als je dat van de ander bedekt, uitblaast. Je eigen licht kan nooit meer stralingskracht krijgen als dat van de ander niet meer schijnt. Je eigen licht heeft zijn eigen kracht, zijn eigen uitstralingsbereik, zijn eigen duur. Dat van de ander heeft wellicht een andere kracht, een groter stralingsbereik, een langere levensduur. Laat het licht van de ander blijven schijnen; het is misschien beter dan je eigen licht.
Maar als ik nou verliefd ben op mijn eigen licht? Ik bedoel: als ik er nu zo van overtuigd ben dat mijn kwaliteiten en capaciteiten hoger en beter zijn dan die van een ander? Och, zegt Paulus, ga er maar vanuit dat die van de ander beter zijn; de toekomst zal wel uitwijzen aan welke kant van de waarheidsvraag de werkelijkheid ligt.
Het is immers zo - denkend aan de oliepitjes van heel vroeger - dat de hoeveelheid olie bepalend is voor de helderheid en de duur van het licht. Het zal vanzelf blijken of die ander - met of zonder grootspraak - het inderdaad beter ziet en beter doet dan jij.

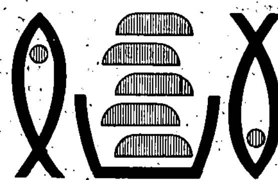
De ander uitnemender achten dan je zelf. Zoiets kan gebeuren, als je je leven stelt onder de tucht van de Geest van God. In dat licht verbleken onze lichtjes. Dan kan er een dag komen dat je heel blij bent dat het lampje van de ander tenminste nog straalt omdat dat van jou al gedoofd is.

Ploeger

dc

103e jaargang nummer 21 - 26 mei 1988

De Christen
Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

VASTGEROEST? OF NOG LOS?

Sietzo Dijkhuizen

"Eén dominee raakte prompt zijn stem kwijt, zodra hij hoorde dat kerkelijk meelevende gereformeerden in Drenthe al snel na het 'amen' in de verste verte niet meer wisten waar de preek over ging...." Zo begon een dezer dagen een artikel in het dagblad 'Trouw' over een onderzoek van twee Groningse theologen naar het kerkelijk leven in gereformeerd Drenthe.
Het bleek niet (alleen) aan de predikanten te liggen. Onderzoek en krante-artikel maakten duidelijk, dat, zoals de schrijfster het noemde "het kerkelijk leven niets meer is dan een leeg paasei: van buiten lijkt het nog wat, van binnen is het lucht".
De vaste kerkgang is, in elk geval voor de ondervraagden, veelal een gewoonte en iets wat je doet omdat het hoort bij de zondag, of omdat je ouders graag willen dat je naar de kerk gaat. Een moeder, gevraagd naar het 'waarom' van haar kerkgang, zegt (ik citeer het krante-artikel) "Je kunt misschien het woordje sleur gebruiken, maar sleur hoeft natuurlijk niet altijd verkeerd te zijn, je wilt het toch niet missen, ik zou d'r ook niet zonder kunnen....
Nu zou men misschien kunnen tegenwerpen: Nou ja.... het gaat hier om gereformeerden. Om gereformeerden in Drenthe. Om een kleine groep gereformeerden in Drenthe. En - of het nou allemaal wel zo heel wetenschappelijk is, dat onderzoek....

Kort voordat ik het geciteerde artikel las hoorde ik van ervaringen in twee baptisten gemeenten. In beide gevallen ging het om veranderingen. In de ene gemeente wilde men een eenvoudige wijziging doorvoeren tijdens de eredienst van zondagmorgen, in de andere ging het om een discussie over gewoonten en traditie. In het eerste geval betrof het een 'vernieuwing' die de eredienst zelf niet wijzigde, maar die toch emoties loswoelde, in het tweede geval was uit de discussie gebleken, dat men toch wel erg veel waarde hechtte aan zijn eigen vaste plekje in de kerkzaal. In de groep had iemand geopperd: als nu eens iedereen bij het binnenkomen op een ludieke manier (bij voorbeeld met gekleurde stroken papier) op een andere plaats moest zitten dan hij gewend was, wat zou er dan gebeuren? Iedereen was het er over eens: dat kon je niet doen. Weliswaar was het een eenvoudige gewoonte, maar om die te doorbreken.... Nee.... Dat maakte de mensen onzeker, onbehaaglijk en dat zou wel eens in mindering kunnen komen op de zegen.

Nu haast ik mij om te zeggen dat de sleur waarvan het wetenschappelijk onderzoek sprak, niet is tevergelijken met een aantal vaste gewoontes in onze kerkgang. Dat vaste, eigen plekje is als gewoonte van een ander kaliber dan de gewoonte van een kerkgang. Maar toch zou je je kunnen afvragen of er ook bij ons niet een aantal gewoonten is 'ingeslopen', die ons zo vast op onze eigen plek hebben vastgepind, dat we ons nauwelijks open kunnen (of durven) stellen voor veranderingen. Vaste gewoonten kunnen ook werken als roest. Als je er niet op tijd bij bent zit de hele zaak muurvast. Het kunnen ook oogkleppen worden, zodat je links en rechts niets meer kunt zien en niet of nauwelijks weet wat er allemaal om je heen gebeurt. Het alleen maar recht voor je uitkijken en geen millimeter uit de eens vastgestelde koers wijken belet je dan het zicht op het leven, de wereld, de naaste.
Zo'n gewoonte, werd in de discussie gezegd, geeft de mensen toch houvast, geeft een gevoel van geborgenheid.... Maar: moeten we ons houvast, onze geborgenheid vinden in gewoonten?
We hebben Pinksteren gevierd. Het feest van de geest. Dat moet en kan een blijvend feest zijn! Voor sleur of vast-roestende gewoonten is er dan geen plaats.

DEZE WEEK

Even nadenken met....

Wout Huizing, 's Gravenhage

Leven bij de dag

"Nog vele jaren!" wensen we elkaar op feestdagen en jubilea toe. We willen graag lang leven, zo, mogelijk in de gloria.
In de bijbel wordt een hoge leeftijd ervaren als een bijzondere zegen. Opvallend is dat er dikwijls gesproken wordt over "de dagen der jaren". Dat is geen ouderwetse taal, maar wil uitdrukken dat God de dag geschapen heeft als de mensenmaat; niet het jaar, want dat is een veel te grote maat voor een mens. Wij zijn mensen van de dag.
Maar het lijkt voor veel mensen moeilijk, dat leven bij de dag. Zij "doden de tijd".
"Tijd doden", is dat niet een ander woord voor "leven benemen"? Wat een tegenstelling: lange jaren willen leven en die al tijddodend doorbrengen. Als je bij de dag leeft kan het zó niet.
Denk eerder aan een oud gezang: "eens aan de avond van mijn leven breng ik, van zorg en strijden moe, voor elke dag mij hier gegeven, u hoger, reiner loflied toe.
Leven bij de dag, dat moet je leren. Daar is een gebed voor nodig:
"Heer, leer ons zo onze dagen tellen, dat wij een wijs hart bekomen (ps. 90:12).
Tellen.... dat doe je met kostbaarheden. "Tel uw zegeningen, tel ze één voor één...." zingen we. Wie zo leeft wordt wijs, dat geldt voor jong én oud.
Zo gaan de dagen voorbij met hun eigen lief en leed.
Maar de God der eeuwen is het die onze dagen deelt. "En het geschiedde in die dagen...." dat Jezus geboren werd, die genoemd wordt Immanuel, God-met-ons.
Op de pinksterdag werd Gods Geest uitgestort om in ons te wonen.
De dagen gaan voorbij, of beter: wij gaan voorbij en de dagen worden tot jaren en allemaal worden we een dagje ouder.
Heel bijzonder is het dat er mensen zijn over wie de stormen van het leven zijn heengegaan en van wie we lezen dat ze stierven "oud en der dagen zat". Job was zo'n man en Abraham en Izaak. Hun leven was verzadigd, vervuld en ze konden in vrede sterven. Door al hun dagen, die zich aaneengeregen hebben tot vele jaren, die vol waren van vreugde en misschien nog wel meer van verdriet hebben ze ervaren dat God met hen ging.

Wij zijn mensen van de dag. Leven we ook bij de dag? Tellen we onze dagen?
Bedenk dat een echt geleefd vandaag elk gisteren tot een mooie herinnering maakt en elk morgen tot een beeld van hoop.
God gaat met ons mee, dag aan dag, tot de Dag eens aanbreekt van Gods volheid.

WIJ FELICITEREN: TABITHA 's GRAVENHAGE

Dit nummer van De Christen is bijna geheel gewijd aan het 50-jarig jubileum van Tabitha 's Gravenhage. Dat bepaalt ons weer eens bij het ene aspekt van het evangelie: De zorg voor de naaste die op een of andere manier hulp nodig heeft. Die zorg is in onze maatschappij dan wel grotendeels overgenomen door de overheid. Maar als christenen kunnen we die zorg niet alleen dáár laten. De liefde die nodig is om mensen die hulp nodig hebben die hulp ook van harte te kunnen geven, wordt door het evangelie van Jezus Christus op een bijzondere wijze benadrukt. Vanaf deze plaats wenst de redaktie commissie jarig Tabitha de nodige inspiratie om dit werk steeds te blijven zien in het evangelisch perspektief. Opdat de bewoners achter de zorg vóór hen ook iets mogen ervaren van Gods liefde voor de mensen.

EVEN RECHTZETTEN

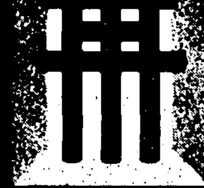
In DC van 5 mei werd onder "Berichten uit en over de zending" vermeld dat Margriet Heddema te Meppel lid is van de gemeente Meppel. Dat was een dubbele fout, want er bestaat nog geen baptisten gemeente Meppel, wel Meppel als wijkgemeente van Hoogeveen. Daarvan is zr. Heddema echter geen lid, wel van de gemeente Heerenveen.

I. Anders

De oorsprong van het stukje over Iemand Anders, in het nummer van 5 mei overgenomen uit "De Boodschapper" van IJmuiden, blijkt te liggen in het blad van de "Freien Evangelische Gemeinden im Siegerland/Wittgensteinkreis", West Duitsland. Het kwam via Wort und Werk, het maandblad van de Evangelisch-Freikirchliche Gemeinden in Nederland. Wat maakt zo'n stukje een zwerftocht....

70 jaar lid van de gemeente

2 juni 1918 werd zr. A.A.M. Biester-Kramer gedoopt in de gemeente te Wermelskirchen, Duitsland. Zr. Biester

ZONDAG VOOR DE LIJDENDE KERK 1988

29 MEI

werd geboren in 1905, zodat zij zich dus op jonge leeftijd heeft laten dopen.
Op zondag 5 juni a.s. zal de gemeente Groningen-Noord, waarvan zr. Biester lid is, in de dienst aandacht schenken aan dit gedenkwaardige feit. Voor mensen die menen dat de leeftijd van 13-14 jaar eigenlijk te jong is voor de doop, wel iets om over na te denken.

VAKANTIE IN HET BUITENLAND

Ook baptisten zwerven in hun vakantie nogal eens uit in het buitenland. En willen daar misschien ook wel naar de kerk, al verstaan ze er wellicht niet zoveel of niets van.
Vakantiegangers naar Frankrijk kunnen bij br. H. Sikkema, Bongerd 104, 8212 BE Lelystad een lijst krijgen van de diensten van de "Féderation des Eglises Evangéliques Baptistes de France". Hij beschikt over adressen waar nederlandse diensten gehouden worden.
Van de familie Wolters uit IJmuiden ontvingen wij bericht dat er in het bekende vakantiegebied de Algarve in Portugal ook een kleine baptisten gemeente is. Het is de Igreja Evangélica Baptista in Potimao.

De W.

PNIËL HEERENVEEN 50 JAAR

Enkele weken terug stond in DC een overzicht van 50 jaar baptistenleven in gebouw Pniël te Heerenveen.
Het is niet gebleven bij een zo snel vervliegende herdenking. Zr. Neli F.T. Tadema-de Haan stelde een boekje samen waarin de geschiedenis van de gemeente nagetrokken wordt. Het is een verslag geworden, waarin telkens bij wijze van intermezzo de voorgangers die de gemeente gehad heeft ook iets schrijven.
Voor wie het allemaal nog eens wil nalezen: Er zijn nog een aantal exemplaren verkrijgbaar tegen betaling van *f* 8,--, bij verzending verhoogd met *f* 2,50 porto. Te bestellen bij de heer R. Heddema, Hellingbaas 22, 8456 HB De Knipe, tel. 05130-88439.

"Tabitha" tegenwoordig meer dan een verzorgingshuis

Iedereen weet het, iedereen zegt het, iedereen bemerkt het: er is veel veranderd in de laatste jaren. En wie kan vergelijken tussen de tijd van vijftig jaar geleden en nu zal heel grote verschillen opmerken. Ook in de zorg voor de medemens. Ook in de mogelijkheden van de oudere mens zelf, die immers zoveel 'voorzieningen' zag gerealiseerd! Aangepaste woningen, verzorgingsflats, verpleegtehuizen, het ontstaan van talloze hulpverleningsinstanties. Ook de laatste jaren is er nog veel veranderd. Het bejaardenoord werd 'rusthuis' en het rusthuis werd 'verzorgingstehuis'.

EEN WEEK LANG FEEST

Op de laatste dag van deze maand, 31 mei, is het precies vijftig jaar geleden, dat in Scheveningen een diaconessenhuis werd geopend, dat de naam had gekregen "Tabitha", en dat tot stand was gekomen uit idealisme en inspanning van nederlandse baptisten.
Dat oude diaconessenhuis leeft voort in het huidige, zeer moderne verzorgingshuis "Tabitha" aan de Mozartlaan in Den Haag. Dat is dan ook het centrum van de feestviering in de week van 31 mei tot en met 5 juni.
Op dinsdag 31 mei is er een receptie voor de bewoners en vele genodigden. Dan vindt ook de presentatie plaats van een gedenkboek over de 50-jarige geschiedenis van "Tabitha".
Op woensdagavond komt Wieteke van Dort als "Tante Lien" op bezoek en de volgende dag, donderdag 2 juni, is er feest voor bewoners en personeel.
Voor de vrijdagmiddag is er vanaf 16.30 uur een receptie voor wijkbewoners en familieleden van bewoners.
Stellig een hoogtepunt is de feestelijke reünie op zaterdag 4 juni. De feestweek wordt afgesloten met een kerkdienst op zondagmiddag, waarin ds. W. Huizing zal voorgaan, en muzikale medewerking wordt verleend door het Haags Kleinkoor. Deze dienst begint om 16.30 uur.

Tegenwoordig is er nogal eens wat onrust door allerlei overheidsregelingen. Terwijl 'Tabitha' in 1982 nog werd aangemoedigd zoveel mogelijk verzorgingsplaatsen op te stellen voor de groeiende groep ouderen in Den Haag, is het beleid van de overheid er nu op gericht dat maximaal 7% van de 65+-ers in een verzorgingshuis gaan wonen. Men wil de rol van 'het verzorgingshuis' kleiner maken. Tegenwoordig moet het accent liggen op de zelfstandigheid van de ouderen en op het zo lang mogelijk uitstellen van opname in een verzorgingshuis of verpleeghuis. Vandaag is het motto "Thuiszorg".

Wijkfunctie

Inmiddels vervult "Tabitha" een belangrijke wijkfunctie. Er is een maaltijdvoorziening voor ouderen in de wijk, er bestaat een alarmeringssysteem voor oudere wijkbewoners en er is een opvang om voor enkele weken op krachten te komen als het ziekenhuis geen plaats meer heeft.
Daardoor komen veel mensen in aanraking met het verzorgingstehuis en ze komen er steeds weer onder de indruk van de leefgemeenschap die er bestaat, een gemeenschap bovendien die mogelijkheden biedt voor ondersteunende en begeleidende verzorging. Ouderen voelen er zich niet uitgeschakeld. Ze kunnen er veel voor elkaar betekenen. Meer en meer lijkt "Tabitha" op een groot gezin, waar men samen dingen doet en met elkaar meeleeft.

Mogelijkheden

Het huis biedt veel mogelijkheden: er zijn veel sociaal-culturele activiteiten, doktoren houden er spreekuur, er is een kapper, een pedicure, een winkel. Mede daardoor is 'Tabitha' meer geworden dan een verzorgingsinstituut. Het is een leefgemeenschap. Het is ook een gemeenschap die het geloof kan vieren en in gesprek is over de grote levensvragen. Zij die daarom vragen kan pastorale zorg geboden worden. Elke zondagmiddag is er een oecumenische kerkdienst.

Niet "algemeen"

Hoewel het jubileum aanleiding geeft even achterom te kijken stelt men duidelijk, dat het verleden niet de toekomst zal bepalen. Vol ideeën en plannen zorgt men voort ten behoeve van de naaste. "Tabitha" wil er zijn voor allen die zorg nodig hebben. Dat betekent dat bewoners zonder onderscheid van status of gezindte welkom zijn. Maar dat houdt niet in, dat 'Tabitha' een "algemeen" huis is geworden. Nog steeds wil men vanuit het geloof in Jezus Christus zich inzetten voor de ander. Voorbeeld is de discipel te Joppe, met de naam Tabitha. Zij was een vrouw, die oog had voor de nood van mensen om haar heen. Haar naam leeft voort in stichting en tehuis en in het verzorgingswerk. In een veranderende wereld zal de zorg voor anderen steeds weer anders moeten worden ingevuld. Dat is en blijft een uitdaging en een evangelische opdracht.
Hoe "Tabitha" daar antwoord op geeft kan iedereen komen bekijken in de feestweek van 31 mei tot 5 juni. Fotoexpositie, rondleidingen, diavoorstellingen, films en video zullen genoeg matariaal aandragen om daarover na te denken en te praten.

Sietzo Dijkhuizen

Bediening als in een restaurant... De maaltijden worden gemeenschappelijk gebruikt.

Dochter viert gouden jubileum van het diaconessenhuis 'Tabitha'

Waar ik tien jaar geleden - bij het veertig jarig bestaan - een brochure van plm. veertig pagina's schreef over de geschiedenis van "Tabitha", daar zie ik nu geen kans in enkele kolommen een kroniekachtig verslag - met toelichting - te geven van vijftig jaar geschiedenis. Dus: nu niet meer dan een paar er uit springende punten.

Initiatief in 1938 met centen gerealiseerd

De oprichting van "Tabitha" ligt dus vóór de tweede wereldoorlog. Dat wil zeggen: toen de baptisten gemeenschap 35 gemeenten met 5.000 leden omvatte. Met daarnaast in volle bloei verkerende grote kerken, en enkele kleinere gemeenschappen. Maar de baptisten gemeenschap was een secte....

De leden van de gemeenten behoorden voor het overgrote deel tot de werkende klasse. Maar werk was er nauwelijks voor deze werkers: de beurscrisis van '29 werkte zich uit in een grote werkloosheid en in voortgaande verarming.

Hoewel, in 1938 werd het al beter. De oorlogsvoorbereiding - in het geniep, wel te verstaan, maar voor ieder die kon zien, zichtbaar - van Hitler - Duitsland, verschafte ook aan Nederland(ers) meer en meer werk en brood.

Ik wil maar zeggen: het diaconessenhuis "Tabitha" werd niet opgericht met grote giften van rijkgeworden mensen, neen, met centen (letterlijk!) kwam het initiatief tot uitvoering.

Zuster Christine in maart 1943

Afstammeling

Voor alle duidelijkheid: het tegenwoordige verzorgingstehuis "Tabitha" Den Haag is niet dezelfde stichting als de stichting Diaconessenhuis Tabitha, opgericht op 30-5-1938. Maar wél is Tabitha Den Haag de meest rechtstreekse afstammelinge van dit diaconessenhuis. Doordat ook elders in het land Tabithatehuizen werden gesticht - Stadskanaal, Amsterdam, De Strubben Schoonlo en (inmiddels weer opgeheven) Tabitha Lunteren - werden voor al deze tehuizen aparte stichtingen opgericht. De in 1938 gevormde organisatie bleef een soort moeder-maatschappij. Welnu, vijftig jaar geleden werd het diaconessenhuis "Tabitha" opgericht. Die stichting jubileert, en de dochter in Den Haag viert dat.

Doel en middelen

De oorsprong van Tabitha ligt zonder meer in de Nederlandse Baptisten Vrouwen Beweging "Zusterhulp", opgericht in 1932. Er werd meer dan eens geopperd, dat het goed zou zijn een diaconessenhuis te hebben, zoals de duitse geloofsgenoten die er verschillende hadden, die met en tot grote zegen werkten.

Het doel was heel duidelijk: vrouwen en meisjes bekwamen tot evangelisatiearbeid, want "elke baptist en evangelist" lééfde. Ze zouden die bekwaamheid kunnen verwerven in de verzorging van hulpbehoevenden. Dat konden bejaarden zijn, maar ook overspannen huismoeders. Met het geld dat daarmee verdiend werd, werd de arbeid van het diaconessenhuis mogelijk. De verzorging was dus meer middel dan doel. Men hoeft dit niet negatief te waarderen: het was de enige mogelijkheid voor de baptisten gemeenschap iets als diaconessenwerk van de grond te tillen. Men moet grote bewondering hebben voor de inzet van de eerste diaconessen, maar ook voor de offervaardigheid van "Zusterhulp". Soms bracht een collecte op een Zusterhulpavond maar een paar kwartjes op, maar: wie hád er meer?

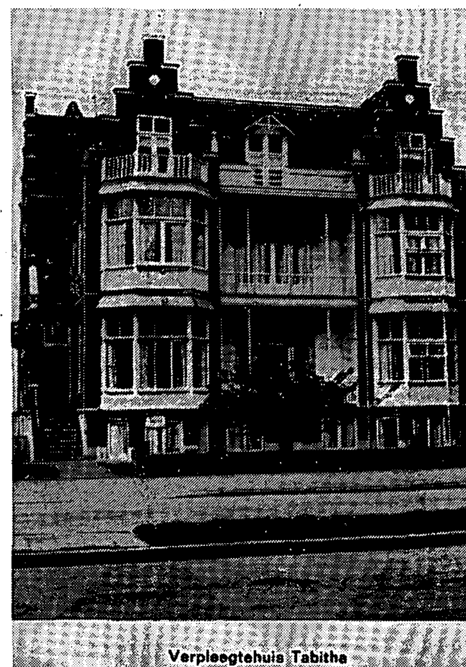
Opbouw

Begonnen werd in 1938 in een (halve) villa aan de Badhuisweg 73 te Scheveningen. In november 1943 moest geëvacueerd worden naar Wassenaar, Schouwweg 79. Voordien was zr. Christine Kück, "geleend" van het diaconessenhuis Tabea in Hamburg - waar de eerste diaconessen ook een opleiding ontvingen - teruggekeerd naar haar vaderland werd zr. Alie Daniëls tot besturend zuster benoemd. Op 17 november 1953 vond de officiële opening plaats van het nieuw verworven pand Badhuisweg 97-99, Scheveningen.

Uitbouw

Het 25-jarig bestaan werd gebruikt voor de start van de Tabitha-Bouw-Actie. Ruim ƒ 15.000.- werd bijeen gebracht door een enthousiaste schare van plaatselijke collectanten. Met vreugde denk ik aan die tijd terug!

De bedoeling was: uitbreiding van het verpleegtehuis Tabitha. Maar, het liep anders: er kwamen mogelijkheden buiten Scheveningen; ik noemde ze eerder. Hoe goed kon het geld dat bijeengebracht was, daarvoor gebruikt worden! Het wérd goed gebruikt.

Het "verpleegtehuis Tabitha" aan de Badhuisweg in Scheveningen

In dat verband moest in 1969 besloten worden het Verpleegtehuis Tabitha op te nemen in een aparte stichting. De moederstichting bleef - als reeds gezegd - bestaan.

Het liep anders

Ging het aanvankelijk om vergroting van het verpleegtehuis Tabitha, het bleek na verloop van vele jaren, waarin vele pogingen gedaan werden om tot die vergroting te komen, dat de plannen niet pasten in het beleid van de overheid. Wél bleek het mogelijk binnen die plannen te komen tot de bouw van een bejaardentehuis, een verzorgingstehuis, zoals men nu zegt. In juni 1983 werd de eerste paal geslagen, op 31-5-1985 vond de officiële ingebruikneming plaats. De oud-diaconessen F. Sybesma en J. Veenstra waren daar wezenlijk bij betrokken.

De tijden veranderen

De visie van de maatschappij op bejaarden, hulp- en verpleegbehoevenden, zwakzinnigen, werklozen, enzovoort, is na de tweede wereldoorlog ingrijpend gewijzigd. Mensen hebben nu recht op hulp, bijstand, zorg. Daarvoor heeft de samenleving op te komen. De "diaconie" speelt niet meer zo'n rol als voorheen.

Wat gebleven is, is echter de inzet van christenen voor medemensen. Om der wille van mensen. Omdat mensen kostbaar zijn in Gods ogen.

In dit kader zeggen we: dank U wel, Heer, voor dat wat U in "Tabitha" gegeven hebt, en geeft.

Ploeger

"Het gaat er om, de mensen te laten ervaren dat we waardevol zijn...."

Ds. Wout Huizing

In gesprek met Ds. Wout Huizing

Wout Huizing is - na zijn studie aan het seminarie - geestelijk verzorger geworden van "Tabitha". En wel in een gedeeltelijke functie: nu zeventig procent voor Tabitha, de rest voor de wijkgemeente in Delft.
Tijdens zijn studie werkte hij in de vakanties als verpleeghulp in een bejaardentehuis en als invalkracht. Weinig zal hij hebben kunnen vermoeden hoe zeer de praktijk van het verzorgende werk hem te pas zou komen bij zijn latere werk.

De vraag "Wat doe je allemaal?" is natuurlijk te verwachten. Huizing: "Elke zondagmiddag hebben we een kerkdienst. Drie keer per maand ga ik zelf voor, op de vierde zondag meestal collega Van der Werf van de Haagse gemeente. Als er een vijfde zondag is, gaat vaak een van de predikanten van de andere kerken in deze wijk voor. Er komen gemiddeld zo'n vijftig à zestig bewoners, terwijl er ook nog zo'n vijftien mensen uit de wijk aanwezig zijn. Een aantal van onze bewoners gaat 's morgens gewoon naar de eigen kerk. Soms komen er kinderen van bewoners mee. We vieren vier keer per jaar avondmaal. In elke dienst is een speciaal daarvoor aangewezen ouderling van de baptisten gemeente in Den Haag aanwezig. Ik lees in de dienst de geloofsbelijdenis, of we zeggen die samen op; zó waren velen het vroeger gewend. Eén keer per maand hebben we een bijbelstudie, en dat is echt een studie, compleet met flipover. Er komen gemiddeld twintig mensen".

Bezoekwerk

Onder gewone omstandigheden is br. Huizing twee dagen per week in "Tabitha". Die besteedt hij aan het bezoeken van bewoners. Hij gaat gewoon bij álle mensen langs. Soms komt hij op speciaal verzoek van een bewoner, soms zeggen personeelsleden hem dat hij eens moet kijken bij die en die.
Natuurlijk ben ik nieuwsgierig naar zijn ervaringen. Dus vraag ik: Hoe gaat dat nu als je bij mensen komt, die helemaal geen binding met een kerk hadden, misschien zelfs vijandig tegenover "de kerk" staan, misschien heel slechte ervaringen hebben gehad met "de kerk" en haar dienaren?
Huizing: "Kijk, de mensen kennen me. Ook bij buitenkerkelijken heb ik een goede entree. Soms blijven ze wat afstandelijk. We moeten niet vergeten dat er veel misverstanden zijn rondom kerken en predikanten. In de loop van hun verblijf hier gaan mensen wel eens anders denken. Ze ontdekken andere kanten van het gelovig-zijn. Het gebeurt dat mensen hier - voor het eerst van hun leven - de samenkomsten gaan bezoeken. Een andere zaak is, dat de scheidsmuren tussen leden van verschillende kerken minder hoog zijn. Er is meer - oecumenische - openheid en waardering over en weer".

Euthanasie

Huizing en ik zijn het er gauw over eens: er is veel misverstand rondom het woord euthanasie. Over de zaak zelf - lijden verlengen of verkorten - wordt veel gesproken, vooral in de wandelgangen. "Je moet met elkaar afspreken", zegt Huizing, "hoe je daar tegenover staat, en hoe je in dit opzicht met elkaar wilt omgaan. Het moet heel duidelijk zijn wie allemaal bij de begeleiding van mensen, die gaan sterven, betrokken moeten worden. Ook de artsen moeten begeleid worden".

Kern

Uitdrukkelijk beklemtoont br. Huizing de inhoud van zijn werk: mensen, ook bejaarden, laten ervaren dat ze waardevol zijn, en niet afgeschreven bij God, en bij ons! Dat is - nog steeds volgens Huizing - in de praktijk vaak: blij zijn met de blijden en wenen met de wenenden. We mogen het leven met elkaar delen. We mogen samen het geloof vieren.

Een betere afsluiting van het gesprek had ik met niet kunnen wensen....

De scheidsmuren zijn minder hoog

"Mijn verblijf hier beleef ik als een zegen....

IN GESPREK MET EEN BEWOONSTER:

De inrichting van haar kamer is gezellig: de spullen van vroeger staan er in! Dus allemaal vertrouwd. Dus allemaal omweven met herinneringen. Hier en daar een foto, een vaas, een kleedje. Ik zit tegenover mevrouw Kapteyn-Coumou. Begin tachtiger: ze zag het bejaardentehuis Tabitha bouwen. Ze woonde in de buurt. Die buurt was niet de buurt, waarin ze altijd gewoond had. Integendeel, ze woonde met haar man tientallen jaren in een ander stadsgedeelte. Maar toen ze samen ouder werden, wilden ze kleiner wonen. Triest was, dat zes weken na de verhuizing haar man overleed.... Zoiets kom je moeilijk te boven. De kinderen - verspreid over heel het land, en één zelfs in Zuid-Afrika - begeleidden haar goed, maar ja, je moet verder, alleen. "Je mist een klankbord", zegt mevrouw Kapteyn.

Er naar toe groeien

Toen Tabitha gebouwd werd, groeide ze er naar toe, zegt ze. Een pracht uitdrukking! Als je er naar toegroeit is er geen plotselinge, onvoorziene en ongewilde overgang. Want een overgang is, van je eigen woning naar een bejaardentehuis, altijd ingrijpend.

Ik: "Hoe ervaart u uw verblijf in dit tehuis?"

Zonder dralen komt het antwoord: "Als een zegen".

"Hoe", als een zegen, vraag ik. "Omdat ik me hier thuis voel". Spontaan gaat ze verder: "Ik wil graag vertellen hoe goed ik het hier heb. Ik word goed verzorgd. Ik ben hier veilig. Hier kan ik 's avonds ook ergens heen, want er is altijd wel wat te doen in huis. Als je zelfstandig woont, durf je 's avonds niet meer de straat op. Ja echt, ik beleef mijn verblijf hier als een zegen. Ik lees graag, ik handwerk, ik kijk naar de t.v. Ik kan goed tegen het alleen zijn, en eenzaam voel ik me niet. Ook niet betutteld. Ik kan gaan en staan waar ik wil. Ik doe boodschapjes voor mezelf, en voor anderen. Ik krijg elke dag wel een telefoontje van m'n kinderen, en de kleinkinderen vergeten me ook niet.

Het gezamenlijke koffiedrinken 's morgens en het gezamenlijk eten 's middags ervaart mevrouw Kapteyn als uitermate gezellig. Zo leer je elkaar kennen, en je doet allerlei stof tot praten en nadenken op.

De kerkdienst bezoek ik hier graag. Ik ben gereformeerd en nogal conservatief opgevoed. Ik geniet van de boodschap van de Heer. Ik krijg ook geregeld bezoek van een ouderling van mijn eigen kerk.

Pijnlijk

Het kon niet uitblijven: ook in dit gesprek komt de achteruitgang aan de orde. Als je vergeetachtig wordt, is dat niet leuk. Buitenstaanders begrijpen niet altijd wat dat voor jezelf betekent: Het is fijn, dat mensen die dement worden, zo lang als maar mogelijk is, in Tabitha kunnen blijven. Maar er zijn grenzen.... en daar denk je wel eens aan. Het is erg, als je verhuizing van je eigen huis naar een bejaardentehuis toch niet je laatste verhuizing blijkt te zijn....

Als ik haar kamer verlaat, betuigt mevrouw Kapteyn mij nog eens nadrukkelijk: "Ik ben blij dat ik hier ben!"

En ik denk bij mezelf: gelukkig, ze voelt zich niet opgesloten in een opberghuis voor bejaarden, zoals men een verzorgingstehuis wel eens noemt. 't Is gewoon fijn, dat "Tabitha" er is.

P.

Direkteur Kavelaar: "Het Kernwoord is Dienstbaarheid"....

"Tabitha" is een van de meest progressieve tehuizen als het gaat om het zgn. 'flankerend beleid', zegt Tabitha directeur P. Kavelaar. Dat is een beleid dat er op gericht is ook de ouderen in de wijk rond het huis verzorging te bieden.

Het beleid is tegenwoordig geen gemakkelijke zaak. De grote vraag is, dank zij allerlei overheids-ideeën, nu vooral: wat is de functie van een verzorgingstehuis in de toekomst? Vergrijzing van de stadsbevolking, veranderende visies, bezuinigingen, pogingen tot kwaliteitsverbetering, het zijn zaken die allemaal terecht komen op het bureau van de directeur. Met natuurlijk al de praktische problemen, die elke dag weer moeten worden opgelost.

In het moderne verzorgingstehuis, dat "Tabitha" is, moet het werk professioneel gedaan worden. Er zijn geen diaconessen meer. Maar de uitgangspunten gelden zeer zeker nog: vormgeven aan het evangelie, gemeenschapszin bevorderen, samen-doen, werken voor de ander. Directeur Kavelaar: Het kernwoord is "dienstbaarheid". Het woord 'diakonia' krijgt een belangrijke invulling. Ook in het vrijwilligerswerk dat gerealiseerd wordt.

De bezetting van de verschillende functies levert geen problemen op. Er is geen personeelstekort. Er werken 72 mensen, onder wie 52 met een volledige dagtaak. Ze helpen 133 bewoners (onder wie vier baptisten). Op de wachtlijst voor bewoning staan nog 300 namen....

Is er, bij zoveel veranderingen, nog een 'achterban'?

Directeur Kavelaar: "We kennen nog de Stichting "Vrienden van Tabitha" en de baptisten gemeente Den Haag is een belangrijk deel van de achterban. Met name in het bezoekwerk, het aanwezig zijn in diensten, het vrijwilligerswerk en de geestelijke verzorging. Ik heb het gevoel dat Tabitha wel levend blijft in de gemeenten en dat men zich er ook verbonden mee voelt. Overigens, ds. Wout Huizing die hier als geestelijk verzorger werkt, is in bijzondere dienst van de baptisten gemeente Den Haag. Dat is een principiële beslissing geweest.

D.

Receptioniste is een vraagbaak

Je loopt van buiten in de richting van de deur van het tehuis Tabitha. Voor de eerste keer, je bent volslagen vreemd. Ook hier gaan de deuren automatisch open, zoals overal tegenwoordig. Je hoeft niet meer te bellen, je kunt zo doorlopen. Maar dan?
Dan is er de receptie, met een man, een vrouw, die meteen naar je kijkt, meteen door een bepaalde oogopslag duidelijk maakt: loop maar in deze richting, dan beantwoord ik al uw vragen.
Zo'n receptioniste is mevrouw Anke Fiole, getrouwd, moeder van drie opgroeiende kinderen, parttimer.

Vraagbaak

Op mijn vraag: "Hoe voelt u zich in uw receptieruimte?", antwoordt zij zonder aarzelen: "Als een vraagbaak. Voor bewoners, personeel, maar vooral ook voor buitenstaanders: bezoekers, artsen, geestelijken. Je moet het hele huis in je hoofd hebben, weten wie waar woont, weten wie thuis is of uit. De receptie is eigenlijk de eerste deur die opengaat voor mensen; zo moet je dat houden. De receptie is gezichtsbepalend, is sfeerbepalend".

Praatje-maker

Iemand van de receptie is ook een "praatje-maker". Bewoners komen ook vaak even bij de receptie staan. Even praten. Dat geeft een gevoel van wederzijds vertrouwen. Er zijn - als overal, maar ook in een bejaardentehuis - veel alleenstaande mensen, ook veel eenzame mensen. Sommigen krijgen dagenlang geen bezoek. Ze hebben geen boodschappen te doen. Ze hoeven niet naar de dokter. Wel, dan loop je even naar de receptie, dan ben je toch even in beweging. En je maakt een babbeltje.

Leren

Mevrouw Fiole: "Ik heb veel geleerd in de omgang met mensen. Hier in "Tabitha", in de drie jaren dat ik hier werk, daarvóór elders. Je moet steeds kennis vergaren, betreffende de situatie van bejaarden, in de verschillende fasen van het ouderworden. De eenzaamheid speelt een grote rol. We moeten nooit vergeten, dat veel leeftijdgenoten overlijden. De bewegelijkheid wordt minder. Daardoor zitten ze veel op hun kamer. Natuurlijk, er zijn ook mensen die zichzelf buitensluiten. Ook het karakter speelt een rol: niet ieder vindt gemakkelijk aansluiting bij anderen. Hun wereldje wordt wel erg klein, soms. Voor hen moet je openstaan".

Belastend?

De "werkdruk" is gewoon. Maar je moet wel oppassen in deze functie, dat je na afloop van je werk de mensen met hun problemen en verdriet niet meeneemt naar huis. Maar dat geldt eigenlijk voor iedere werker in dit huis. Er ontstaat toch een band met de bewoners; vooral als je er jaren werkt, en zij er jaren zijn. Uit pure zelfbescherming moet je wel afstand nemen.
Overigens: als receptioniste verwijs je ook bewoners naar het goede adres in huis: de predikant, de huishoudelijke dienst, enzovoort. Zo heb je zeker een boeiend werk!

P.

Zorgen voor ouderen: "heerlijk werk....!"

Een half jaar nu werkt Els Driessen als plaatsvervangend hoofd verzorging in het Verzorgingstehuis 'Tabitha' in Den Haag. Na de wijkverpleging en ziekenhuiswerk in Duitsland is het werk hier heel anders. Hoe? Ze zegt stralend: "Heerlijk.... Het is heel fijn werk....!" In de zorg voor oudere mensen heb je meer te maken met de privésfeer van de mensen, je hebt meer persoonlijke ontmoetingen dan in de jachtige sfeer van het ziekenhuis. Bovendien heb je hier niet alleen zieken, maar ook gezonde, zelfstandige ouderen".

De wijkverpleging in Duitsland gaf al veel mogelijkheden tot contacten met ouderen en tot het samenwerken met (kerkelijke) vrijwilligers en familieleden van ouderen. Wellicht dat ze daardoor ook gemakkelijk contacten kan leggen. "Dat is een van de fijne dingen die je beleeft in dit werk. Je kunt heel snel goede dingen doen voor anderen".

De overgang van de Duitse naar de Nederlandse situate was, ondanks 'even wennen' wel snel gemaakt. "De eerste maand was alles hier nog wel even vreemd voor me...."
Hoewel een deel van het werk ook administratief is (werkroosters, organisatie, etc.) is het contact met mensen een heel belangrijk onderdeel.
"Het is totaal niet te vergelijken met het ziekenhuiswerk. In het ziekenhuis kun je vaak gefrusteerd raken, je vaak machteloos voelen. Hier niet. In het ziekenhuis ken je de mensen nauwelijks. Hier begeleid je ook de familie, krijg je te maken met heel persoonlijke dingen. Door emotionele bindingen kun je wel eerder vermoeid raken. Maar het is en blijft heerlijk werk...."

Feest? Geschenk voor Nicaragua!

Het jubilerende "Tabitha" wil ook bij het feest "dienstbaar" zijn. Want bij dat feest zijn felicitaties en bloemen natuurlijk van harte welkom, maar men zou het feest nog groter willen maken door iets te doen voor anderen. Heel concreet: voor ouderen in Nicaragua.
De baptisten gemeenten in Nicaragua beheren nu, na verwoesting van een vroeger bejaardencentrum, een eenvoudig onderkomen voor tien ouderen. Maar de accomodatie is zeer primitief. Tabitha wil helpen.

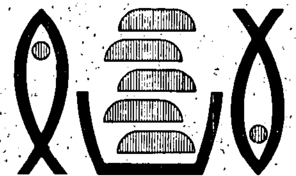
Daarom vraagt men degenen die iets willen geven voor het jubileum geld te geven voor dat eigen huis in Nicaragua. Het geld zal worden bestemd voor de inrichting van een keuken en een waszaal.
Bij wijze van felicitatie kan men zijn gift overmaken op rekening nr. 472771.760 Amrobank Den Haag (girobank: 3054) o.v.v. Tabitha 50 jaar / Nicaragua. D.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs f 46,- per jaar; buitenland f 64,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelincklaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Want ik ben er zeker van, dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de Heerlijkheid die over ons geopenbaard zal worden.
Rom. 8:18

Op 7 mei j.l. is van ons heengegaan, naar haar Heer en Heiland, onze zuster

Evelyn Elisabeth Brussee-Leurink

op de leeftijd van 53 jaar

Baptisten Gemeente Haarlem

Op de leeftijd van 85 jaar heeft de Here tot Zich genomen onze broeder

Pieter Noordijk

"Jezus, Jezus,
Schoonste van al is Jezus.
Zorgend voor mij,
altijd nabij,
Schoonste van al is Jezus,
voor u en voor mij".

14 mei 1988

Baptisten Gemeente Assen

"In het huis mijn's Vaders zijn vele woningen" Joh. 14:2a
"Opdat ook gij zijn moogt waar Ik ben" Joh. 14:3b

Vertrouwend op het bloed van zijn Heiland hebben wij plotseling afscheid moeten nemen van onze lieve vader, groot- en overgrootvader

Pieter Noordijk

op de leeftijd van bijna 86 jaar
sinds 28 september 1985 weduwnaar van Gerhardine Meijer.

Assen, 14 mei 1988.

Kinderen, klein- en achterkleinkinderen

De begrafenis heeft vrijdag 20 mei j.l. plaatsgevonden.

Corr. adres: P. Noordijk jr.
Beukenlaan 37a
7255 DL Hengelo

Op 2 mei 1988 nam de Heer tot Zich onze zuster

Geertje Johannes Scholtens

op de leeftijd van 89 jaar.

Baptisten Gemeente
Groningen Zuid

Op donderdag 2 juni a.s. zijn wij

J. F. de Breij

en

J. de Breij-de Vries

50 jaar getrouwd.

Wij hopen dat God ons nog lang voor elkaar, onze kinderen, kleinkinderen en achterkleinkind wil sparen.

Wij zullen dit feest i.v.m. onze gezondheid in besloten kring vieren.

Zwolle, mei 1988

Ons adres is:
Bej. Centrum 'De Esdoorn',
Esdoornstraat 5,
8021 WB Zwolle
Tel. 038-541326

Beroepen

Beroepen te Dokkum en Kollumerzwaag br. N. Schipper te Sneek, die dit beroep heeft aangenomen.

DC IN DE ZOMERMAANDEN

In de maanden juni, juli en augustus verschijnt De Christen om de 14 dagen. De eerstvolgende nummers komen daarom uit op 2, 16 en 30 juni.

BOEKBESPREKING

Marinus van den Berg: MIJN MOEDER WEET MIJN NAAM NIET MEER. Lijden aan dementie in de familie. Voorhoeve, Den Haag. 105 pagina's f 14,90.

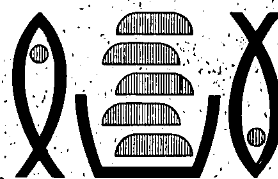
Dit boekje verscheen in de serie Pastorale handreiking. De schrijver is jarenlang geestelijk verzorger van een verpleeghuis in Apeldoorn geweest. Nu werkt hij als pastoraal vormingswerker in het dekenaat Almelo. Een deskundige dus, die meerdere boeken in dezelfde thematiek geschreven heeft.
In het voorliggende boek gaat het over de familie van de dementerende/demente bejaarde(n). Zij wordt vaak vergeten als het over dementie gaat. Hoe moeilijk is het voor bejaarden, elkaar al tijdens het leven te moeten verliezen. Het is niet eenvoudig als zoon of dochter een demente vader of moeder te moeten verzorgen op een wijze, die de oudere waardig is en de jongere niet overmatig belast. Omstanders weten het vaak veel beter en hun opmerkingen kunnen veel pijn veroorzaken, en ook veel schuldgevoelens wakker roepen. Heel vaak, inderdaad heel vaak door gebrek aan goede kennis van de problematiek.
"Want de ziekte dementie speelt zich af in concrete levens, in een bepaalde periode van het leven, en in een cultuur waarin snelle veranderingen plaatsvinden" (pag. 44).
Het is goed, en voor hen die pastoraal bezig (willen) zijn zelfs noodzakelijk van dit boekje - of van soortgelijke lectuur - kennis te nemen. Omgang met dementen en omgang met familie van dementen is omgaan met mensen, die kwetsbaar zijn, op velerlei fronten. Wie een dementerende moet begeleiden, ondergaat een taakverzwaring, die niet altijd vol te houden is.
Ook overheidspersonen zouden dit boekje moeten lezen. Vooral de bewindslieden die veel over de verantwoordelijke samenleving spreken, zouden kennis moeten nemen van de gevoelens en de reële situaties als hier beschreven.
Graag aanbevolen. Ik herhaal: met name voor hen die pastoraal bezig zijn: voorgangers, ouderlingen, diaconessen; zij kunnen er veel aan hebben.

Ploeger

dc

103e jaargang nummer 22 - 2 juni 1988

De Christen
Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

Verdwazing

Ploeger

Wat een dwaas is, weten we wel: iemand die de zaken verkeerd ziet. Maar die, helaas, meent de zaken goed te zien. Een prachtige toelichting op dit gegeven vinden we in de gelijkenis van "de rijke dwaas". De man denkt letterlijk aan alles: grotere schuren bouwen om de oogst goed te bewaren; in tijden van graanschaarste kan hij een fortuin verdienen. Trouwens, hij zit er nú al warmpjes bij, dus: ziel, houd rust, eet, drink en wees vrolijk. Zag hij de zaken niet goed? 't Was toch niet onwaar wat hij dacht, zei? In ieder geval: economisch gezien was hij onaantastbaar, voor vele jaren. Alleen, hij vergat dat hij zijn leven niet kon vasthouden. Dat was zijn dwaasheid. Hij zag de zaken te beperkt en daardoor fataal fout.

Je moet bij de dingen van het leven altijd naar het doel vragen. Als dat doel eerlijk, oprecht, mensendienend is, kun je spreken van een zinvol doel. Daarvoor te vechten is dan ook zinvol. Wat was het doel van de rijke dwaas? Geen ander dan zichzelf dienen, zichzelf tevreden te stellen; zichzelf te handhaven. Daarmee zat hij in de fout. Daardoor kwam hij tot een slotsom, die op zich gezien niet onjuist was, maar die uit het verband van het leven getrokken werd: de rijke dwaas had niet het recht te doen alsof hij de enige mens op aarde was!

We spreken vandaag de dag vaak van sportverdwazing. Die is er.
We spreken vandaag de dag vaak over de armoede en de honger in de wereld. Die zijn er. Er wordt voor gecollecteerd, er worden acties gehouden. Maar wat in de collectebus terecht komt, is maar een fractie van wat de mensen uitgeven voor hun (sport)plezier. Wat hebben de Olympische Spelen van Calcary gekost? Wat gaan de Olympische Spelen van Seoul kosten? En waarvoor eigenlijk? Wat heeft het songfestival van Dublin gekost? Is het geen dwaasheid dat een voetbaltrainer twee miljoen gulden per jaar verdient? Dat de spelers van AC Milan als ze kampioen worden, per man *f* 300.000.- extra krijgen kun je toch alleen maar aanduiden als een vorm van verdwazing: enkele rijke voetbalclubeigenaars willen elkaar de loef afsteken....

Men spreekt nogal eens smalend over de rijk-versierde kerken, over de schatten aan edelstenen en kunstwerken in vooral de roomse kerken in Italië en Spanje. Wat men daarover ook mag zeggen, wáár is, dat er voor miljoenen in zit. Geld dat toen niet voor andere dingen: onderwijs aan armen, hulp aan gehandicapten, ontwikkeling van achtergebleven gebieden, enz. is besteed. Maar wat gelovigen tóen deden, is op zich niets dwazer dan wat nú gedaan wordt.

We zitten dus nu midden in de vragen rondom de geldbesteding! (er zijn ook andere verdwazingen!). Voor een christen zeker een behartenswaardige zaak. Ik bedoel: een zaak die het hart aangaat. Het hart moet het de moeite waard achten over de besteding van geld na te denken. Geld besteden (dat is niet hetzelfde als geld uitgeven) mag voor een gelovige nooit enkel een zaak zijn van berekenend rendement, in de zin van: wat krijg ik er voor terug? Juist in de geldbesteding komen de belangen van anderen om de hoek kijken. Wat hebben we voor anderen, wat hebben we b.v. voor de gemeente over? Nóg anders gezegd: hoe kijken we tegen ons geld aan; als we het zien als iets, waar God ook alles mee te maken heeft? De "rijke dwaas" moest dat ontdekken: God had alles met zijn bezit te maken; hij wordt een dwaas genoemd omdat hij dat vergat.

Tenslotte: dwaasheid en verdwazing zullen wel altijd blijven bestaan. Wie nooit meer een dwaas wil zien, moet beginnen met z'n spiegel stuk te slaan. Wie over dit advies boos wordt, moet zeker z'n spiegel stuk slaan.

DEZE WEEK

Even nadenken met....

G. van Mameren, Eindhoven

"Blijvend bemoedigd!"

Laten we maar zeggen dat we weer in de feestloze helft van het jaar zijn aangeland, aldus iemand. Een kennelijke reactie op het feit, dat Pasen en Pinksteren 1988 tot het verleden behoren.
En dus dan maar wat minder vreugdevol verder totdat....? Neen!
Héél de Bijbel spreekt een àndere taal. In de Psalmen mag de bekende koning David getuigen: 'U gaf mij weer moed, ik hervond mijn kracht!'
Een wat eigentijdsere vertaling van de bekende woorden: 'Gij hebt mij bemoedigd met kracht in mijn ziel'.
In het Boek Handelingen der Apostelen vinden we soortgelijke getuigenissen.
Toch was het ook toen niet alles goud wat er blonk. Kennelijk was niet iedereen blij met tastbare bewijzen van Gods liefdevolle zorg aan een invalide medemens.
volle zorg aan een invalide medemens.
Vooral niet als blijkt, dat het allemaal draait om die éne Naam: Jezus Christus.
In weerwil van dreiging, gevangenschap of zelfs geseling gaan de apostelen bewust door met hun getuigenis: 'Elke dag gingen ze in de tempel en huis aan huis dóór met hun onderricht en verkondigden ze het grote nieuws dat Jezus de Christus is'.
Telkens opnieuw blijkt dat Christus-gelovigen blijvend bemoedigd worden vanuit het geloofswéten, dat de Hee Zélf ingrijpt. Zoals rond de jonge man Eutychus: 'Ze brachten de jongeman gezond en wel naar huis en waren weer vol goede moed!'
Ook na de geleden pijn en smaad in de gevangenis blijken mannen als Paulus en Silas te kùnnen bidden en God lof te zingen. Na hun vrijlating zijn ze in staat om de medegelovigen moed in te spreken.
Tenslotte kom je de opdracht om bemoedigend te spreken herhaaldelijk in de brieven van het Nieuwe Testament tegen. Denk o.m. aan de aanbeveling van Paulus: 'moedig aan!'
Voor ieder onder ons - ook nà Pinksteren 1988 - geldt dit woord in actieve en passieve zin.
En de wérkelijkheid van het Pinkstergebeuren is daarbij basis én uitzicht tegelijk. Gods Geest betuigt immers tot vandaag toe dat wij kinderen van God zijn? Dat ook voor ons gaven en vrucht beschikbaar zijn?
Dus toch: blijvend bemoedigd! Omdat juist de Geest in ons de Paasvreugde telkens weer activeert. Bemoedigd omdat vanuit dié Paasglorie perspectief geboden wordt, zowel in ieder afzonderlijk alsook via Gods Gemeente.
Samen in de Naam van Jezus heffen wij een loflied aan, want de Geest spreekt alle talen en doet ons elkaar verstaan....
't Werk van God is niet te keren, omdat Hij er over waakt en de Geest doorbreekt de grenzen die door mensen zijn gemaakt!

Daardoor bemoedigd gaan we verder.
Doet ù ook mee?

HEILSVERWACHTING

De heilsverwachting zoals die in de bijbel naar voren komt, is consequent georiënteerd op Jezus Christus. Er is geen andere Naam onder de hemel gegeven, zegt Petrus na pinksteren, waardoor wij behouden moeten worden. De gebondenheid van de heilsverwachting aan één Persoon - en niet aan een systeem - is tekenend voor het werken van God in deze gevallen wereld.

God heeft niet een stelsel van (godsdienstige) waarheden gegeven om te geloven, maar een Persoon, een Man, de Man van smarten. Op Hem liep het allemaal uit, wat God in de eeuwen vóór onze jaartelling tot mensen liet zeggen, en wat Hij voor mensen deed en liet doen.

Voor de oergemeente stond de zekerheid van de schulddelging en de zondenvergeving door de zoendood van Jezus Christus buiten kijf. De vergeving werd ervaren als een totale en als definitieve vrijspraak. Totaal niets werd buitengesloten; definitief: de vergeving is een eenmalige gebeurtenis die zich uitwerkt in de omgang met Jezus Christus als een dag-in-dag-uit behandeling van het leven.

Het allesomvattende en het definitieve van de schulddelging, van de zondenvergeving, wordt magnifiek onder woorden gebracht door Paulus als hij spreekt van de nieuwe schepping: wie in Christus is, die is een nieuwe schepping. Dat is wat anders dan een gerestaureerd mens. Wat anders dan een verbouwd wezen. Neen, een nieuwe schepping. Scheppen, dat is volgens de bijbel het voorrecht van God. De mens is nooit meer dan schepsel. Wie een nieuwe schepping is, die is door God geraakt, en wel geraakt tot in de kern van zijn bestaan. Deze woorden maken duidelijk dat de vergeving werkelijkheid is geworden.

De gemeente is dé plaats waarin nieuwe schepselen een/hun plaats vinden. Zoals de schepping een plaats kreeg in de ruimte van God - wereld en God vallen niet samen, maar wereld is nooit buiten God om - zo krijgt de mens die herschapen is, een plaats in de heilsruimte van Jezus Christus. Die heilsruimte noemde Hij zijn gemeente. Door Hem geroepen, door Hem in het aanzijn geroepen. Als het over schepping gaat, dan gaat het ook altijd om iets dat niet meer ongedaan gemaakt kan worden. De gemeente van Jezus Christus blijft, hetzij hier op aarde, hetzij in het koninkrijk van God. Maar ze blijft.

Dit laatste moet altijd binnen het gezichtsveld van de gelovigen blijven. Als we het over heilsverwachting hebben, dan heeft dat altijd twee kanten. Heilsverwachting is altijd dubbelzijdig. Zij heeft te maken met het heden, zij heeft te maken met de toekomst.
Met het heden: wij leven in de verwachting dat God blijft werken. Dat God heil zal blijven aanbieden aan een verloren wereld. Daartoe heeft hij zijn volk op aarde opdrachten verschaft. Hij heeft gelovigen geroepen getuigen te zijn. De scheidende Heiland sprak: gaat heen, in de hele wereld, tot alle volken. Op de eerste pinksterdag zei Petrus tot de Joden: u komt de belofte toe en uw kinderen en allen die veraf zijn. God omsluit in zijn heilswerken heel zijn schepping.
Met de toekomst: wij leven in de verwachting van Jezus' wederkomst. Met deze belijdenis is er iets eigenaardigs aan de hand: of wij het willen of niet, de geschiedenis gaat voort en Jezus zal op

Mijn buurman is een vluchteling

Hetty Lalleman

Gisteren kreeg ik, met andere Nederlanders, een etentje aangeboden door een groep Cambodjaanse vluchtelingen in Apeldoorn. Alles was zelf klaargemaakt, loempia's, rijst, kip. "Het is maar een klein etentje", zei een Cambodjaan tegen mij, toen ik hem een kompliment gaf voor het heerlijke eten. "Wij zijn gewend grotere maaltijden te houden", vervolgde hij. "We vinden dat belangrijk. Het is uitdrukking van vriendschap. Het is onze gewoonte vriendelijk te zijn voor de vreemdeling". Let wel: die vreemdeling was ik op dat moment. Ik was hun gast en iemand van buiten hun volk. Vriendelijk zijn voor de vreemdeling, zei deze Cambodjaan. En ik dacht: hoeveel Nederlanders zeggen hem dit na??

Verschillende mensen hebben me gezegd dat ik in DC eens wat moet schrijven over mijn kontakten met vluchtelingen in Nederland. Het kwam er niet van. Eerst dacht ik: ik weet er niet genoeg van. En: dan lijkt het misschien alleen over mezelf te gaan. Inmiddels is het meer dan een jaar geleden dat ik met deze mensen in kontakt ben gekomen. En het artikel van ds. Eijer in DC van 19 mei ("De vreemdeling in ons midden") gaf de doorslag erover te schrijven. Vooral ook omdat ik deze groep mensen graag onder de aandacht van de gemeenten wil brengen. Ook heb ik wel enig idee wat we in praktisch opzicht zouden kunnen doen.

Uitgenodigde vluchtelingen

Toen ik nog niet zolang in Apeldoorn woonde, kwam ik erachter dat er heel wat vluchtelingen tijdelijk in deze plaats verblijven. Ik kwam in kontakt met hen en heb er in het afgelopen jaar een paar honderd ontmoet. Veel Cambodjanen en Vietnamezen, maar ook mensen uit andere landen. De nederlandse regering nodigt per jaar een paar honderd vluchtelingen uit. Het gaat dan bijvoorbeeld om bootvluchtelingen uit Vietnam die jaren in een kamp (dat kan een gesloten kamp zijn geweest) in Hong Kong hebben gezeten. Cambodjanen komen uit grenskampen in Thailand. Het is echt verschrikkelijk wat veel vluchtelingen hebben meegemaakt. In de kampen hebben ze geen toekomstmogelijkheden.

Via de Verenigde Naties komt een aantal vluchtelingen in verschillende landen terecht, onder andere in Nederland. De eerste plaats waar ze dan verblijven is Apeldoorn. Enkele maanden krijgen ze taallessen, ze krijgen medische verzorging enzovoorts. Hier kunnen ze even op adem komen en wat wennen aan de zo totaal andere kultuur.

Na deze periode gaan ze naar allerlei plaatsen in Nederland. Zo heeft Emmen vorig jaar een groep Vietnamezen gekregen en wonen er Cambodjanen in Steenwijk en Deventer, om maar een paar plaatsen te noemen. In zo'n nieuwe woonplaats krijgen ze een huis, voor de inrichting waarvan de regering geld leent. Dit moet dus weer terugbetaald worden. Het bedrag is niet zo hoog, dat men alles nieuw kan kopen. In de nieuwe woonplaats wordt ook een gastgezin voor elk gezin gezocht om het verder wegwijs te maken in de nederlandse samenleving. De vluchtelingen moeten eerst goed Nederlands leren, zodat ze ook werk kunnen vinden. De volwassenen hebben al een vak geleerd, vakken die we hier ook kennen, zoals autotechniek, maar het kan zijn dat men bijgeschoold moet worden.

De meeste mensen uit Vietnam of Cambodja die ik hier heb ontmoet zijn Buddhist, maar er zijn ook christenen bij, die over het algemeen gedoopt zijn door onderdompeling. Er zijn inmiddels al verschillende Baptistengemeenten die vluchtelingen in hun midden hebben.

Mijn man en ik hebben regelmatig kontakten met vluchtelingen, doordat we ze in Apeldoorn kleren brengen. Ook met mensen die inmiddels ergens anders wonen hebben we kontakten. Met allemaal lukt dat uiteraard niet. Vaak bezoek ik de vluchtelingen hier ook met een Gereformeerde broeder, die een warm hart heeft voor deze mensen. Ik moet zeggen dat het echt elke keer weer verrijkend is om deze mensen te ontmoeten. Hun vriendelijkheid en gastvrijheid is enorm. We leren er veel van. Zelfs al hebben ze niet veel, ze bieden je royaal eten en drinken aan.

> *Hun vriendelijkheid en gastvrijheid zijn enorm.*

Natuurlijk zijn er andere gewoonten, die je tegenkomt. Je moet soms geduld hebben om de leefwereld van mensen te leren begrijpen. Het is duidelijk, dat je niet moet verwachten dat mensen meteen gaan leven alsof ze in Nederland zijn geboren. Doorzettingsvermogen om kontakt te blijven houden wordt soms gevraagd.

Wat u kunt doen

Het zou goed zijn als er ook uit onze gemeenten mensen gastgezin zouden willen zijn voor vluchtelingen die in hun plaats komen wonen. Misschien gebeurt dat ook al wel. Ik denk dat er in de plaatselijke krant wel een oproep staat voor gastgezinnen, als uw burgerlijke gemeente vluchtelingen gaat huisvesten.

Probeer u in de kontakten met vluchtelingen vooral in te leven hoe u zich zou voelen als u ineens op de Filippijnen of in Peru zou moeten gaan wonen.

En dat terwijl uw neef in Australië woont, uw tante in Canada en een broer in Duitsland. Want dit soort situaties zijn 'gewoon' bij vluchtelingen.

Wees gastvrij, vriendelijk en taktvol tegenover vreemdelingen. Vaak vinden mensen die iets voor deze groep willen doen wel iets wat binnen hun bereik ligt.

Denk niet: dat kan ik niet. De broeder met wie ik vluchtelingen bezoek, spreekt geen één vreemde taal, maar hij is gewoon vriendelijk, biedt praktische hulp, en iedereen kent hem.

Als u iets voor vluchtelingen wilt doen, kunt u ook iets doen voor asielzoekers. Daarover zal ik nog iets zeggen.

Asielzoekers

Asielzoekers zijn ook vluchtelingen, maar zij zijn niet uitgenodigd door de regering. Ze zijn 'op eigen houtje' naar Nederland gekomen en ze moeten hier afwachten of ze al dan niet mogen blijven. Denkt u niet dat deze mensen alleen maar voor het geld zouden komen. Er zijn erbij die duidelijk gevaar liepen voor hun leven in hun eigen land, meestal om politieke redenen. Ik heb trouwens weleens gedacht: stel je voor dat er in Nederland armoede is en mensen grote gezinnen hebben, en ze horen dat er in Parijs werk en goede voorzieningen zijn.... zou dan niet half Nederland morgen in Parijs zitten? Ik bedoel maar: als iemand om ekonomische redenen komt is dat niet persé misdadig. Overigens wordt wel kritisch gekeken, met welke motieven iemand ons land in komt.

De procedure om erkenning te krijgen als vluchteling in Nederland duurt nu nog vaak lang. Men wil die tijd verkorten. Intussen houden zich allerlei vrijwilligers bezig met de opvang van deze mensen. Ze moeten geholpen worden bij de rechtsprocedure, ze hebben onderdak nodig, enzovoorts.

Taak voor ons?

In een werkgroep die zich met asielzoekers bezighoudt, zouden ook mensen uit onze gemeenten kunnen gaan zitten. Onder andere de Vereniging Vluchtelingen Werk houdt zich met asielzoekers bezig. Daarin zijn humanistische verenigingen vertegenwoor-

---

vervolg van pag. 2

Gods tijd komen om Zijn gemeente tot zich te nemen. In die zin leven wij in de verwachting van de wederkomst. We hebben op onze hoede te zijn: Hij komt, maar wij weten niet wanneer.

Anderzijds: wij léven in die verwachting, dat is: we zijn er met alles wat we hebben en zijn bij betrokken. Ons verlangen gaat uit naar de komst van de meester. We zeggen: maranatha, kom Heer, kom haastig.

Pinksteren luidt de slotfase van de geschiedenis in. Sinds pinksteren leven we in de eindtijd. Eindtijd is tijd van heilsverwachting.

Ploeger

POLARISATIE, ONS EEN ZORG?

J. Reiling

'De Werkgroep Toerusting komt Enschede te hulp'. Dat stond boven een artikel van ds. P. Wijchers in DC van 12 mei j.l. Zo'n opschrift zou je aan het schrikken kunnen maken. Wat is er in Enschede aan de hand dat ze er de Werkgroep Toerusting bij hebben moeten halen? Trouwens, wat heeft die werkgroep met de problemen van een gemeente te maken?

Gelukkig bleek het in Enschede wat mee te vallen en was de Werkgroep Toerusting niet op eigen gezag naar Enschede getrokken maar op uitnodiging van de gemeente zelf. Niets aan de hand dus wat de gemeente betreft en niets op aan te merken wat de werkgroep betreft. Maar het kan nuttig zijn om als vervolg op het artikel van br. Wijchers een paar stapjes verder de geschiedenis in te gaan. Want polarisatie is geen uitvinding van de een of andere werkgroep of wat voor groep ook maar iets dat in het leven van gemeenten voorkomt en dan een uiterst moeilijk te hanteren situatie kan vormen. Wat is eigenlijk polarisatie?

Twee polen

Het heeft iets te maken met pool, beter gezegd met meer dan een pool. Polen, zo weten we nog vaag van de natuurkunde, hebben de eigenschap dat ze elkaar afstoten of aantrekken. Als ze beide plus of min zijn stoten ze elkaar af, als de een plus en de andere min is trekken ze elkaar aan. Tot zover de natuurkunde.

Want als er sprake is van polen waar mensen bij betrokken zijn, dan ligt het even wat ingewikkelder. Want mensen zijn gecompliceerder dan de electrische stroom. Als tussen mensen gebeurt wat er tussen gelijknamige polen plaatsvindt, dan spreken we van polarisatie. Wat gebeurt er dan?

Verstaan?

Dan blijkt dat mensen elkaar niet meer verstaan. Ze kennen de woorden wel die de ander gebruikt en toch pakken ze niet wat hij of zij eigenlijk bedoelt. Dat gebeurt vaker, zoals bijvoorbeeld met 'het zal mij een zorg zijn'. Wie de taal kent weet dan dat de spreker eigenlijk bedoelt: het kan me niets schelen. Maar iemand die wel de woorden kent maar niet de hele uitdrukking, denkt dat het net andersom is. Hij verstaat het als: het gaat mij zeer ter harte. Maar als hij dan ziet hoe de ander zich gedraagt ten opzichte van de zaak waar het om gaat, dan begrijpt hij er niets van. Zo vergaat het menige medelander die wel al veel nederlandse woorden kent maar met onze manier om met die woorden iets te zeggen nog niet. Voor die medelander en die nederlander is er dan nog geen sprake van polarisatie. Maar als er wel sprake is van polarisatie, dan hoort dit er ook bij: wij verstaan elkaar niet meer. Wij kennen wel de woorden die wij over en weer gebruiken maar wat ze in combinatie voor ons betekenen, dat merken we dan niet meer. Hoe komt dat?

Signalen

Als wij naar elkaar luisteren dan vangen wij elkaars signalen op en gaan ze dan ontcijferen. We gaan ze decoderen, dat wil zeggen we passen onze code erop toe en als die code van ons op die signalen is afgestemd, dan wordt de boodschap begrepen. Maar als die code anders is, dan komt de boodschap niet over. Het probleem van ons, mensen, is dat wij niet zonder zo'n code kunnen lezen en luisteren. Als onze luister- en leescodes over en weer niet meer bruikbaar zijn, dan verstaan we elkaar niet meer. Of wat nog erger is, we verstaan elkaar verkeerd.

Iets dergelijks kan ook gebeuren in de gemeente, vooral als het gaat om onderwerpen die ons heel diep zitten en na aan het hart liggen. Dat komt juist in onze tijd erg veel voor en vaak blijkt het dan toch ook z'n weerslag te hebben op de onderlinge verhoudingen in de gemeente. Daar hebben enkele gemeenten zoveel mee te maken gehad dat ze grote behoefte hadden aan enige hulp en voorlichting. Zij richtten zich tot de Unie-Commissie en vroegen of zulke hulp en voorlichting niet van Uniewege geboden zou kunnen worden. De Unie-Commissie wendde zich tot de Werkgroep Toerusting en die toog aan het werk.

Rapport of nota?

Wat doe je dan als werkgroep? Je gaat op het onderwerp studeren, je leest en praat er met elkaar over. Langzamerhand begin je er met elkaar een beetje kijk op te krijgen en de contouren van een rapport of een nota beginnen zich al vaagjes af te tekenen. Je denkt, als de broeders en zusters nu maar grondig bestuderen wat wij hun aanreiken, en daar met elkaar over praten, dan zullen ze die polarisatiekwaal wel de baas worden. Maar je merkt bij eenvoudige proefnemingen dat dat helemaal niet klopt. Hoe zou dat komen?

In de buurt van het hart

Als er sprake is van polarisatie dan gaat het altijd om dingen die heel diep zitten en na aan het hart liggen, stelden we. Ze liggen dus heel ver vandaan van het hoofd en van wat er in dat hoofd gebeurt, weten en denken. Als je dingen bestudeert of andere mensen laat bestuderen, dan spreek je jezelf en die anderen aan op die hoogte en dan worden de dingen die zo diep zitten dat ze dicht in de buurt van het hart liggen, niet geraakt. Zonder weten en denken gaat het niet maar een mens is meer dan alleen een denkend wezen.

Daarom zijn wij als Werkgroep Toerusting op zoek gegaan naar wegen om de buurt van het hart wel te bereiken. Hoofd en hart moeten beide meedoen, misschien moeten we wel zeggen: je moet er met je hele lijf bij zijn. Zo ontstond na veel overleg in eigen kring en intensief gesprek met de Unie-Commissie niet een nota of een rapport dat zo de wereld in gestuurd kan worden, maar een programma voor intensieve ontmoetingen zoals in Enschede.

Geen olie of ei!

Een programma als dit is geen Haarlemmer olie en geen ei van Columbus maar een eerlijke poging om gemeenten en gemeenteleden te helpen om met vragen en problemen om te gaan waarop mensen afknappen en elkaar kwijtraken. Voordat het kan worden toegepast, moet er eerst grondig gesproken worden over de dingen waar het in de gemeente om gaat. Daar is de werkgroep met haar medewerkers altijd toe bereid. Als gemeenten zich voor nader contact interesseren, dan kunnen zij zich wenden tot het secretariaat van de werkgroep, mevr. A.M. Nederlof-Grobben, Industriestraat 104, 7553 CT Hengelo. Haar telefoonnummer is 074-918382. Zij vertegenwoordigt ook de Unie-Commissie in de werkgroep. Deze mededeling lijkt misschien wat overbodig maar ik zet het er toch in. Want onze werkgroep is geen particuliere onderneming van enkele deskundigen (zo hoor ik er nog wel eens over praten) maar een stuk van de dienstverlening van de Unie aan de gemeenten.

---

vervolg van pag. 3

digd, maar ook de Gereformeerde en Hervormde kerk. In elk geval kun je als individu je steentje bijdragen aan de opvang van asielzoekers door bijvoorbeeld via een plaatselijke werkgroep vrijwilligerswerk te doen. Ik weet dat er onder de asielzoekers ook christenen zijn. Bij de opvang kan dan ook horen dat we hen de weg wijzen naar een kerk.

Tenslotte

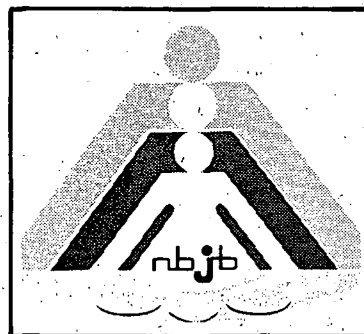
Binnen onze gemeenten hebben we het vaak al heel druk. Maar op dit terrein liggen veel mogelijkheden voor het tonen van gastvrijheid, voor een stuk sociaal werk en voor het getuige-zijn. Door daden, en vaak ook wel door woorden.

Zondagsschoolleiders op DNO bezig met diverse vragen

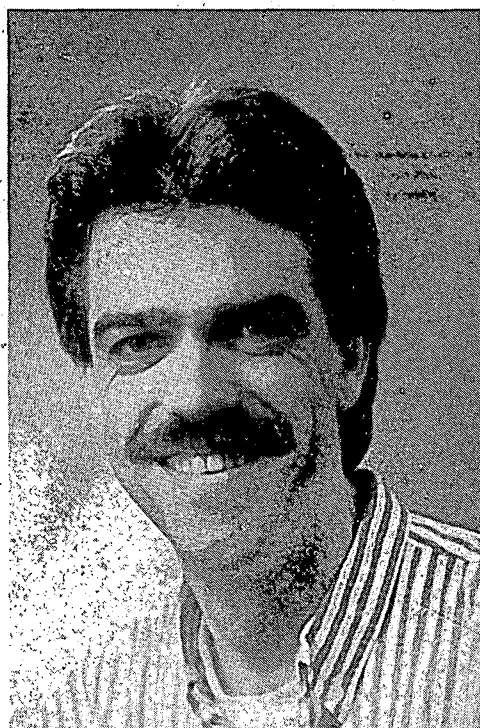
Vrijdagavond - ze kwamen van ver en van dichtbij, van Sittard tot Sneek. Deze avond waren ze met zo'n 41 personen. Na een kopje koffie en het begroeten van bekenden, begon het programma met het lezen van 2 Koningen 5 over de genezing van Naäman.

Nico Wever had voor ons een kennismakingspel. Ook kom je veel mensen tegen die er ieder jaar bij zijn, ook dit jaar waren er veel voor de eerste keer. Het is dan fijn om toch iets meer van elkaar te weten. Na het spel gingen we nadenken en praten over een paar vragen. Ben ik in de zondagsschool erg vasthoudend, flexibel of ben ik een doener? En wat wil ik graag zijn? Wat is de zondagsschool waarin ik meedraai en waar zou ik die graag willen hebben?
In groepjes gingen we praten over deze vragen. Ook gingen we gezamenlijk nog even van gedachten wisselen, en het was al snel duidelijk dat het best wel eens goed is om over deze vragen na te denken. De avond verliep goed, en de sfeer was heel fijn.
Om ± 22.00 uur was het tijd om het programma af te sluiten, en te gaan zorgen voor de inwendige mens. Onder het eten van een patatje was iedereen vrij om nog na te praten en de kennismaking voort te zetten.
Zaterdag - na het ontbijt kwamen er nog 12 mensen binnen om deze dag met ons mee te maken, zodat we met 53 mensen het programma mochten beginnen.
De dag werd geopend met het lezen van Markus 10 vers 14: "Laat de kinderen tot Mij komen".
Deze morgen konden we kiezen uit 4 onderwerpen. Twee onderwerpen konden we per persoon bezoeken. We konden kiezen uit: werken met stof, opstapjes naar de vertelling, achtergronden van de bijbel en stempelen. Alles gericht op de praktijk dus moesten we zelf ook de handen uit de mouwen steken. Ook was er tijd om ideeën uit te wisselen. Drie afdelingen gaven leuke tips door.
Na het eten was het tijd om onze zangstemmen eens te laten horen. Het was best spannend, want onze lang verwachte zangbundel was klaar, en zou voor het eerst aan ons getoond worden. We kregen wat uitleg over het "ontstaan" van de nieuwe bundel. Ook was één van de tekenaars aanwezig om ons iets te vertellen over de tekeningen. En daarna gingen we natuurlijk zingen uit onze eigen nieuwe bundel. Alle lof voor de makers hiervan.
Het is een prachtige bundel voor weinig geld. Alle reakties waren dan ook positief.
Na een korte terugblik op het weekend, kunnen we zeggen dat het weer goed was, het geeft je kracht om door te gaan. Als je er niet geweest bent, kan ik alleen maar zeggen, je hebt echt wat gemist. Misschien zien we jou er volgend jaar ook, om samen te praten en te werken aan de toekomst. De toekomst van Gods gemeente, waarbij Hij ons kan en wil gebruiken.

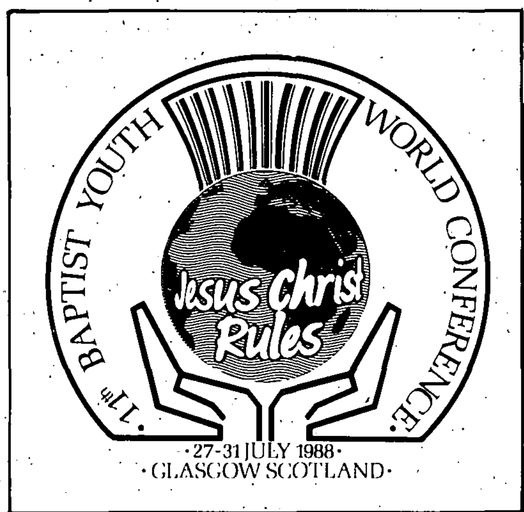
Truus Wever, Zwolle

De nieuwe jeugdkonsulent

We willen jullie even voorstellen aan onze nieuwe jeugdkonsulent: Geert Jan Blanken. Hij is op 25 augustus 1957 geboren. Hij was het enige kind in het gezin. Hij is gehuwd met Hannie Dek en zij hebben vier kinderen, dochters met de namen Raëma, Tirsa, Sifra en Misha. Met elkaar wonen ze nu in Wijk bij Duurstede en zijn lid van de gemeente Utrecht Silo. Zij gaan t.z.t. verhuizen naar Drachten.
Geert Jan begint zijn werk bij de NBJB op 1 juli a.s. Momenteel is hij werkzaam bij Youth for Christ als medewerker vorming en training, onderzoek en ontwikkeling. Hij was dus bezig op het gebied van het leiden van een trainingsschool, ontwerpen van vormings- en trainingsprogramma's enz. enz. Ook is hij nog free lance docent aan de Evangelische School voor de journalistiek te Amersfoort. Naast het werk bij Youth for Christ zal hij zijn werk bij de school in Amersfoort ook beëindigen.
Geert Jan heeft zijn doktoraal studie in de Pedagogiek voltooid in 1983. Sinds september 1987 volgt hij de tweede weg opleiding aan de Vinkenhof. Er is nog veel meer te vertellen maar je zult het wel ontdekken.
Van ons mag iedereen weten dat we blij zijn dat het werk doorgaat, de opdracht wordt uitgevoerd die de Heer aan ons heeft gegeven.
Wij vertrouwen erop dat Geert Jan, met steun van zijn vrouw, met hart en ziel bezig zal zijn voor en in onze zaak.

Tweede Weg Opleiding

Een student vertelt: M. Terwel-Hamster, Zwolle

Mijn naam is Martha Terwel-Hamster, geboren in het groninger land.
De liefde voor de Heer en zijn gemeente heb ik meegekregen van mijn ouders. Zij zijn altijd nauw betrokken geweest bij het wel en wee van de baptisten gemeente in Vriescheloo. Op 12-jarige leeftijd werd ik in deze gemeente gedoopt door ds. Plevier.

Nadat ik mijn school-opleiding had afgemaakt en een aantal jaren had gewerkt, trouwde ik met Egbert Terwel en we kregen drie zonen. We zijn nu al weer bijna twintig jaar lid van de baptisten gemeente in Zwolle.
Deze gemeente heb ik in verschillende taken mogen dienen. In deze jaren groeide bij mij het verlangen om méér van de bijbel te weten, om beter toegerust te zijn voor dienst in de gemeente en om beter te kunnen functioneren in situaties waar ik geen raad mee wist.
Die kans kwam toen ook onze jongste zoon 's morgens om halfacht de deur uitging en ik meer tijd voor mezelf kreeg. In dezelfde tijd maakte de leiding van het seminarium bekend dat er een Tweede-Weg-Opleiding zou komen. Na enige aanvullende studie mocht ik met de eerste groep TWO-ers beginnen in 1983. De eerste vier jaren, waren jaren van hard werken, soms moeilijk, maar bovenal bron van veel vreugde!

In september '87 mocht ik beginnen met het tweede deel van de opleiding: de stage in de kleine baptisten gemeente in Steenwijk. Het was voor mij een heel bizondere, fijne ervaring om zo door de zusters en broeders in Steenwijk ontvangen te worden. Om gewoon geaccepteerd te worden als een zuster, die zich beschikbaar stelt met de van God gekregen mogelijkheden.

En als u nu aan mij zou vragen: heb je nu, na vijf jaar studeren, antwoorden gekregen op je vragen! Dan moet ik zeggen: geen pasklare antwoorden. Gelukkig niet, zeg ik nu. Wat ik **wel** gekregen heb is: gereedschap, bizonder goed bruikbaar gereedschap, van zeer bekwame, aan de Heer en zijn gemeente toegewijde docenten, om zelf antwoorden te vinden, om zelf de weg te vinden in de goede en minder goede gebeurtenissen in de gemeente en in eigen leven, omdat elke gemeente en elk mens weer anders is.

En straks, na de studie? Ik hoop van harte dat er dan een plek zal zijn, waar ik met mijn mogelijkheden zal mogen werken in of namens de gemeente van Jezus Christus!

Mogen we de Messias belijden in ons gesprek met Israël?

Gerhard Pflaum

nu in de gereformeerdekerk het voorstel is ingediend om art. 93 van de kerkorde te wijzigen is het misschien goed om aan de hand van de huidige en het voorgestelde artikel iets te vertellen over gedachten die er leven aangaande het gesprek met Israël en mijn persoonlijke positiebepaling in dit gesprek. Dit ook naar aanleiding van vragen die het afgelopen jaar op de A.V. zijn gesteld.

In het verleden hebben kerken het zendingsbevel in Hand. 1:8 altijd in een actuele setting gelezen. Niet alleen was de boodschap uitgegaan vanuit Jeruzalem en via Judea en Samaria over de ganse aarde verspreid, neen, ook heden moest evangelieprediking weer in Jeruzalem, dat is, bij de Joden beginnen. Nu, Joden hadden we vóór de oorlog genoeg in ons land, wat lag méér voor de hand dan (ook) onder hen zending te bedrijven?
Dit wordt heel duidelijk verwoord in het Art. 93 k.o. in de huidige formulering: "De kerken zullen zich richten tot de joden in en zo mogelijk ook buiten Nederland om hun uit de Heilige Schrift te betuigen, dat Jezus de Christus is".
Hier is dus eenzijdig van betuigen sprake.

Dialoog

Na de tweede wereldoorlog is echter het gesprek, de dialoog met Israël aarzelend op gang gekomen. Hier ging het om een luisteren naar elkaar. Het initiatief tot dit gesprek is uitgegaan van christenen. Men was erg onder de indruk van de verschrikkingen die over het joodse volk waren gekomen. Meer en meer ging men beseffen dat bepaalde inzichten en leringen in het christelijke kamp daar zeker óók mee te maken hadden. Maar er was meer. Na de oorlog kwam ook het christelijke zelfbesef op de helling. Oude waarheden bleken de mensen plotseling niet meer aan te spreken. Men zocht naar nieuwe inzichten terwijl men vanuit de eigen kerkelijke traditie bepaalde geloofspunten bleef verkondigen. De joodse prof. David Flusser zei het in 1978 zo: "De christenen, die hebben een échte geloofscrisis: die praten almaar over hun geloof terwijl ze eigenlijk niet meer geloven. Ja, ze schamen zich er tegenwoordig voor om over Christus te praten, maar om niet tot atheïsme te vervallen grijpen ze gretig terug op hun bronnen: en die bronnen zijn joods"...

Leren van het jodendom

Flusser kan het weten. In de loop der jaren zijn vele christelijke theologen naar Jeruzalem gekomen om bij hem en anderen van het jodendom te leren.
En om dat leren van de Joden was en is het heel veel mensen te doen. Misschien wel omdat men de visie van Flusser deelt: "Uit zijn joodse wezen moet het christendom genezen".
Men spreekt over dialoog met Israël. Ik heb de indruk, dat het leren van Israël voor velen op dit moment het belangrijkste is. En wat is er veel van Israël te leren! De geestelijke vruchten van een rijke geloofstraditie, die gaat van Abraham tot op heden, zijn voor hen die er later in hun leven mee in aanraking komen overweldigend en schier onuitputtelijk. Hier wordt geloofd, geleerd, geleden en gewerkt op een wijze die velen van ons zeer aanspreekt. We hebben met Israël mogen leren dat geloven in de God van Abraham, Isaäk en Jakob ook buiten de Here Jezus tot een heerlijke en zeer rijkmakende werkelijkheid behoort.

Leren van één kant

Toch maakt ook deze ervaring het begrip dialoog in de practijk wat eenzijdig n.l. "Wij leren veel van Israël en Israël heeft ons veel te leren!" Je zou ook kunnen zeggen: "Wij hebben Israël nodig om tot een geestelijke volheid te komen, terwijl de joodse Godsdienst in zichzelve genoeg is".
Ik denk hierbij bijvoorbeeld aan het feit dat de Bijbel bijna uitsluitend door Joden is geschreven en voor een deel tevens de geschiedenis van het joodse volk bevat.
Veel Joden kennen de behoefte aan een gesprek met Christenen dan ook niet. Christenen leren op dit moment zoveel ze kunnen van het jodendom. Behalve het gesprek dat hier en daar gaande is zijn er de leerhuizen en de niet aflatende stroom van boeken over joodse onderwerpen die ons zeggen dat het jodendom "in" is.

Ik geloof dat dit volkomen terecht is. Joodse aanpak en denkwijze kan ook ons geweldig in ons geloof helpen. Maar zolang wij ons zo duidelijk in de positie van leerlingen bevinden zie ik een naar elkaar luisteren nog niet zo zitten.
De hierboven geschetste ontwikkeling heeft volgens mij ook zijn neerslag op Art. 93 k.o. dat in de voorgestelde formulering zó luidt:
"De kerken hebben de opdracht gestalte te geven aan de onopgeefbare verbondenheid van de gemeente van Christus met het volk Israël en wegen te zoeken om het gesprek tussen joden en christenen te bevorderen".

Sally McClung met Ben Hoekendijk, Sally's advies, uitg. Gideon, Hoornaar, 1987. 64 blz. f 7,95.

Voor me ligt een boekje vol met praktische en gelovige adviezen over onderwerpen als voorkoming van overspanning, depressiviteit, verwerking van teleurstellingen, gastvrijheid en dergelijke. Bij elk hoofdstuk staat een leuke illustratie.
Sally McClung heeft dit boek geschreven in samenwerking met Ben Hoekendijk.
Sally is de vrouw van Floyd McClung, werkzaam bij Jeugd met een Opdracht. In dit boekje spelen haar eigen ervaringen steeds een rol. Als vrouw van iemand die veel reist en onderneemt heeft ze heel wat meegemaakt. Vrouwen van mannen, die leiding geven in een gemeente of in ander christelijk werk zullen dingen herkennen van hun eigen situatie. Maar eigenlijk kan iedereen iets hebben aan dit boek.

Twee opmerkingen van kritiek. Of Sally's opsomming van symptonen van overspanning, depressie, stress en dergelijke helemaal klopt, is de vraag. Bij negatieve stress noemt ze als waarschuwingssignaal diabetes (suikerziekte). Die heeft te maken met een ongezonde spanning, zegt ze. Suikerziekte kan echter erfelijk zijn en ik zou niet graag een diabeet vertellen dat zijn ziekte door spanning komt!
Op blz. 27 haalt Sally het boek van Tim LaHaye **Depressief?** aan (zij noemt het ten onrechte: Depressiviteit?). Ik ben niet weg van dat boek. Het is me te simpel op bepaalde punten en ik denk dat depressie wel wat ingewikkelder ligt.
Tot zover de punten van kritiek. Elk boek moet kritisch gelezen worden (behalve de Bijbel). Uit **Sally's advies** kunnen we veel halen ter overdenking voor ons eigen leven. Wat mij vooral opviel, is de ruimte voor het serieus nemen van negatieve emoties, waarvan christenen nogal eens zeggen: die mag je niet hebben als je gelooft.
Een citaat tot slot: "Niemand is immuun voor overspanning. De druk die de moderne tijd op ons legt, is zo groot, dat dit een populaire ziekte genoemd kan worden. U bent dus niet abnormaal, u bent geen mislukking, u bent ook niet als christen een mislukking als u overspannen raakt" (blz. 10-11).

H.L.

---

vervolg van pag. 6

Tweewegenleer?
Misschien bent u het woord "tweewegenleer" wel eens tegengekomen. Wat houdt dat in? Wat eenvoudig geformuleerd het volgende:
God gaat één weg met Israël. Het is de weg die gaat via de Sinai.
Dus via de onderwijzingen van de Torah.
God gaat een andere weg met de gelovigen uit de volken. Dat is de weg van Jezus Christus en die gaat via Golgotha (de genade).
Waar de Messiasbelijdende Joden thuishoren zegt de tweewegenleer ons niet, maar dat is een ander verhaal.
Toch zou ik het wel in grote lijnen met de twee-wegenleer eens kunnen zijn ware het niet, dat ik geloof in de persoonlijke wederkomst van Jezus Christus. En ik geloof in de komst van de Messias Israëls. En het is mijn diepste overtuiging dat het om één en dezelfde Heer zal gaan.
Volgens sommigen mag ik dat niet zeggen. Dat bemoeilijkt (ja verstoort) de dialoog, zeggen ze. Daarom wil ik de kwestie hier bewust wat scherp stellen: Vroeger zei men tot de Joden: "Jullie moeten ook geloven dat Jezus de Messias is", terwijl men **nu** in het gesprek niet meer mag zeggen dat men zélf gelooft dat Jezus de Messias Israëls is.
Welnu, ik zal voor mijn geloof uitkomen. En ik voel mij gesterkt door de woorden van de reeds eerder genoemde prof. Flusser wien het opgevallen was dat in zijn tegenwoordigheid christelijke theologen zo weinig hun geloof in de Here Jezus ter sprake brengen. Hij zegt rond-uit: "Ik neem het de Christenen kwalijk dat ze niet meer geloven in de Vader en de Zoon".
Joden mogen weten wat Jezus Messias voor ons betekent, anders is er geen oprechte dialoog mogelijk.

Ds. J.A. van der Meiden, Calvijn en het kerklied, Uitgeverij Oosterbaan & Le Cointre B.V., Goes, 1987, 184 blz. f 24,50.

De ondertitel van "Calvijn en het kerklied" luidt: "een studie van H. Hasper". Ds. Hasper is ons welbekend. Zijn psalmberijming en veel andere liederen vinden we in onze bundel Lofzangen en Gebeden. Hasper schreef een tweedelig standaardwerk: "Calvijns beginsel voor de zang in de eredienst" (deel I 1955, deel 2 verscheen posthuum in 1975). Het boek van Van der Meiden is een samenvatting van dit standaardwerk van Hasper.
In deze samenvatting vinden we veel informatie over de geschiedenis van het kerklied, over psalmberijmingen, enzovoorts. Voor mensen die zeer geïnteresseerd zijn in muziek en daar al wat van weten zal er veel te leren zijn uit dit boek. Er worden echter wel zoveel technische termen op muziekgebied in gebruikt, dat het voor de gemiddelde lezer te moeilijk is.
Aardig is, dat er een kerkboekje van Calvijn uit 1539 in is afgedrukt, waarin onder andere 19 psalmen te vinden zijn.
Het boek bedoelt, zoals gezegd, een samenvatting te zijn van Haspers werk "Calvijns beginsel voor de zang in de eredienst". Helaas is mij niet altijd duidelijk wanneer en of Van der Meiden nu spreekt of Hasper. Er wordt namelijk regelmatig over Hasper gesproken en dat hoort toch eigenlijk niet als het uitsluitend om een samenvatting gaat?
Tenslotte: interessant voor de huidige gesprekken onder ons over een nieuwe zangbundel is het principe van Calvijn, als volgt verwoord op blz. 121: "....de basis van de lofzang van de gemeente is voor alle eeuwen het Boek der Psalmen. Dit moet in zijn geheel worden opgenomen in het zangboek van de gemeente...."

H.L.

Drs. W. Chr. Hovius, Zijn bloed kome over ons.... Uitgeverij Van den Berg, Zwijndrecht, 1987, 58 blz. f 12,90.

Dit boekje is geschreven naar aanleiding van het optreden van het echtpaar Goeree. Dit echtpaar stelt dat de Joden hun lijden, met de moord op zes miljoen van hen in de laatste Wereldoorlog als dieptepunt, aan zichzelf te wijten hebben. Hovius weerlegt de Goerees, maar houdt tegelijk grote afstand van het joodse geloof, dat hij een bedreiging van het evangelie noemt (blz. 38).
Het boekje is springerig opgebouwd, zonder logische volgorde in dat wat aan de orde komt. Het wordt ontsierd door een enorm aantal zetfouten en door een slechte schrijfstijl. Ook is niet duidelijk op welke groep lezers het gericht is: hoofdstuk twee is erg moeilijk voor niet-theologen, maar op andere plaatsen is de toon evangeliserend. Wie mijn artikel in DC van 5 mei, blz. 6, gelezen heeft, zal begrijpen dat ik het Hovius kwalijk neem dat hij Joden die Christen zijn geworden "ex-Joden" noemt (blz. 37).
Over Matth. 27:25 vallen andere dingen te zeggen dan Hovius doet (onder andere zegt hij dat het **gehele** joodse volk daar Jezus afwijst, blz. 13-14).
Dit boekje werkt naar mijn mening verwarrend in de diskussie.

H. L.

"Elk uur is kostbaar"

In verband met het 75 en het 60 jarig bestaan van de Vereniging tot Verspreiding der Heilige Schrift en de Bijbel Kiosk Vereniging is een jubileumboekje uitgebracht met de titel "Elk uur is kostbaar".
Een goed verzorgde uitgave die zich leent voor een verjaardags- of vriendschapsgeschenkje. Het bevat een datumloze kalender, te gebruiken als verjaardagskalender of om er allerlei persoonlijke gedachten in te noteren. Naast een aantal uitspraken van bekende en minder bekende gelovigen zijn er ook mooie tekeningen van bloemen en planten in kleur. T.m. 31 juli 1988 kost het f 5,90, daarna f 9,90.

De W.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks;
abonnementsprijs f 46,- per jaar; buitenland f 64,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelincklaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Voor ons onverwacht is door de Heer thuisgehaald, mijn innig geliefde man, onze zorgzame vader en opa

Jacobus Jan Paas

op de leeftijd van 74 jaar

9503 Stadskanaal, 20 mei 1988
Irenelaan 11

T. Paas-Middeljans
kinderen en kleinkinderen

De teraardebestelling heeft plaatsgevonden op woensdag 25 mei j.l. te Stadskanaal.

MEDEDELINGEN

Nieuwe penningmeester van de Baptistengemeente Enschede is: zr. A.J. Korver-van Dam, Eulebrink 7, 7544 MJ Enschede, tel. 053-761866.

RADIO KERKDIENST

Zondag 5 juni om 17.00 uur wordt de dienst van de Baptisten gemeente Doetinchem uitgezonden op de radio. Voorganger is Ds. G. de Jonge.

JUBILEUM TER APEL

Op 11-12 juni a.s. wordt het 50 jarig jubileum van de Baptisten gemeente Ter Apel gevierd. 11 juni is er een receptie en reünie van 14.30 tot 18.00 uur. 12 juni is er een herdenkingsdienst. Overnachting is mogelijk. Voor verdere inlichtingen K. Baas tel. 05995 - 5015

"De Christen" in de zomermaanden

In de zomermaanden verschijnt DC eenmaal per 14 dagen. De volgende nummers komen uit op 16 juni en 30 juni.
Kopij voor het nummer van 16 juni moet uiterlijk 6 juni in het bezit zijn van de eindredakteur.
Kopij voor het nummer van 30 juni moet uiterlijk 20 juni in het bezit zijn van mevr. H. Lalleman-de Winkel, Damhertstraat 66, 7315 GE Apeldoorn.

Beroepingswerk

Beroepen te Hengelo-'t Venster br. G. de Jonge te Doetinchem, die voor dit beroep bedankte.

Muziek-weekend in Dordrecht

In het weekend van 10, 11 en 12 juni organiseert de Baptistengemeente te Dordrecht evenals vorig jaar weer een muziek-weekend.

Op vrijdagavond 10 juni 20.00 uur zal de nederlandstalige relipopband "Courage" optreden. De groep heeft een eigentijds repertoire en maakt stevig swingende rock-muziek met funky en reggae-achtige invloeden en natuurlijk is er ook wat rustiger werk.

Op zaterdagmiddag 11 juni 15.30 uur is er theater voor kinderen tot en met 8 jaar. Het stuk heet "Flier de Fluiter" en duurt ongeveer 1,5 uur.

Zaterdagavond 20.00 uur zang en boeiend poppentheater voor jong en oud door André Verhagen. Hij brengt het stuk "De droomreis van Jan Kalebas".

Zondagmorgen 12 juni zal de kerkdienst in het teken van de muziek staan. Medewerking wordt verleend door een koor en een special voor deze dienst opgerichte muziekgroep.

Zondagmiddag 17.00 uur zal de Middelburgse mime-groep Reflection, bestaande uit 20 jongelui, optreden. Het op te voeren stuk heet "Alive" en de achtergrondmuziek komt van de plaat "The Passion" van Adrian Snell. Het programma duurt ongeveer één uur.

Iedereen is welkom bij de bovenstaande activiteiten welke in de Kruiskerk, Vrieseweg 64 zullen worden gehouden. De toegang is gratis.

103e jaargang nummer 23 - 16 juni 1988

dc

De Christen

Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

CHRISTUS, OF DE STERREN?

H.G. de Winkel

Als we de kranten mogen geloven hecht mevrouw Nancy Reagan groot gewicht aan astrologie en waarzeggerij. Voor gewichtige beslissingen zal zij eerst haar astrologische raadgevers consulteren. En dat zal ook niet zonder invloed zijn op het programma van haar man, de president van de Verenigde Staten van Amerika.

Raisa Gorbatsjow, de vrouw van de regeringsleider van Rusland, deelt Nancy's geloof in de sterren niet, vermeldde de krant in de verslagen over het bezoek van de Reagans aan Rusland.

We hebben niet veel reden om te twijfelen aan het bericht dat mevrouw Reagan zoveel geloof hecht aan de stand van de sterren. Zij is immers geen uitzondering, zij is er één uit miljoenen. Het oude Babel met zijn immense waarzeggerij wordt in onze dagen weer in stevig tempo opgebouwd.

Het komt echter in een merkwaardig licht te staan als de Reagans zich presenteren als bewakers en voorstanders van het christelijk geloof. In de krant las ik ook dat mevrouw Reagan bij mevrouw Gorbatsjow, die zichzelf atheïst noemt, een lichte irritatie opwekte met haar vragen over de betekenis van de godsdienst in de Sovjet Unie.

Het lijkt mij niet onmogelijk dat mevrouw Reagan de atheïstische en marxistische visie van de Gorbatsjows alleen maar versterkt heeft. In gedachten hoor ik het echtpaar Gorbatsjow, na het vertrek van de Reagans, al tegen elkaar zeggen: "Zie je wel, dat christelijke geloof is net zo'n onzin als het geloof dat je lot in de sterren beschreven staat. Het is precies van hetzelfde kaliber en je kunt het blijkbaar door elkaar gebruiken".

Het geloof in het occulte, het boven- en buitennatuurlijke verspreidt zich snel en op allerlei manieren. Zoals ik kortgeleden hoorde is er zelfs een bepaalde methode van handwerken, waarbij men zich openstelt voor buitennatuurlijke krachten. De lege plaats die het verdwijnende geloof in God en in Jezus Christus achterlaat moet blijkbaar weer opgevuld worden.

Daarbij geloof ik niet eens dat mensen dan zelf maar een opvulling voor die leegte verzinnen. Ik denk eerder dat er inderdaad machten klaarstaan om de geopende deuren binnen te trekken en de open plaatsen te bezetten.

Alle kontakten met geestelijke machten, hoe onschuldig de "spelletjes" ook lijken, zijn letterlijk uit de boze.

Of het tweeslachtige "geloof" van Nancy Reagan bij de Gorbatsjows werkelijk de indruk achtergelaten heeft die ik hierboven beschreef, weet ik natuurlijk niet. Maar als mensen die zich christen noemen en voor christelijke waarden opkomen tegelijk aan hun omgeving laten merken dat ze wel geloof hechten aan waarzeggerij, astrologie of allerlei andere vormen van occulte praktijken die er op de markt zijn, moeten ze zich wel bewust zijn van de indruk die dat de buitenwereld geeft. Daarmee wordt het geloof in een God die de wereld regeert en de dingen uiteindelijk in zijn hand heeft van zijn betekenis ontdaan. Het christelijk geloof als vertrouwen op God wordt van zijn waarde beroofd en gedegradeerd tot een vorm van bijgeloof, te gebruiken naast diverse andere vormen van "geloof".

Niemand kan twee heren dienen, heeft Christus ons geleerd. Een van de redenen van de val van Israël en van Juda voor de ballingschap was juist die houding om het van twee kanten te verwachten: De tempeldienst werd in ere gehouden, om de Here God te Vriend te houden, en tegelijk werden de goden van de omringende volken vereerd en ging men naar de waarzeggers en sterrekijkers. Een mens wil dan blijkbaar maximale zekerheid.

Dat is gevaarlijk spel. Zoals het ook gevaarlijk spel is om toch maar eens even te kijken wat de horoscoop in het damesblad of het advertentieblaadje over je te zeggen heeft. Daarvoor moet je wel eerst je eigen sterrebeeld weten. "Ik geloof er wel niet in, maar toch eens even kijken". Toch voor de aardigheid eens even zien wat die waarzegger bij de Bijenkorf of op de kermis te zeggen heeft. Het is allemaal gebied waar de christen niet thuishoort, hij heeft daar niets te zoeken.

Doch het is tegelijk een vernedering van het christelijke geloof in het bestuur van God de Almachtige, als een christen zijn hulp ook van occulte machten verwacht. Het maakt het geloof in God ongeloofwaardig en devalueert het tot één van de vormen van bijgeloof.

vervolg op pag. 2

DEZE WEEK

Even nadenken met....
G.W.H. Pflaum, Dordrecht

Voorbeeld om na te leven.

"Dit geheimenis is groot, doch ik spreek met het oog op Christus en de gemeente.
Efeziërs 5:32

Efeziërs 5:22-33 wordt nog wel eens gelezen bij een huwelijksinzegening. Paulus beschrijft daar de overeenkomst welke hij ziet tussen het huwelijksleven en de verhouding die er is tussen Christus en de gemeente. De liefde van Christus staat hier voorop; Hij heeft zich voor zijn gemeente overgegeven en wil haar zo goed en gaaf mogelijk voor zich zien. In dat licht moet een man zijn relatie met zijn vrouw bezien. Niet hij moet er in de eerste plaats beter van worden maar zij! Geluk in het huwelijk is vooral de ander gelukkig te zien, de ander de ruimte te geven zich te ontplooien en zichzelf te zijn. Het beeld van Christus en de gemeente kan ons helpen onze relatie waardevol en waardevast te maken. Het geeft ook richting:"Niet ik....maar JIJ!" Er bestaat bij ons zo vlug het gevaar dat we er over gaan praten, dat we dingen namen geven en dan denken dat we er zijn. In de practijk echter, blijken heel wat gelovigen niet in staat te zijn in hun huwelijk het beeld van de liefde van Christus voor zijn gemeente gestalte te geven. Ook al zullen we Ef. 5:22-33 dikwijls aanhalen, onze werkelijkheid verandert er niet door. Onze grotere kinderen zien dit heel scherp, zij laten zich met vrome woorden niet om de tuin leiden. "De landkaart is niet het landschap en een beschrijving van de werkelijkheid is niet de werkelijkheid zélf." (A.E. van Vogt). Wat te doen met het onkerkelijke echtpaar dat al meer dan veertig jaar in grote liefde en harmonie samen is? Zou je deze mensen óók beelddragers mogen noemen "met het oog op Christus en de gemeente? Worden we wat onzeker van deze vraag? Houden we ons liever bij onze "beschrijving van de werkelijkheid" dan bij de werkelijkheid zélf"? Gods bedoeling met al zijn woorden is dat we er wat mee gaan doen, dat we er handen en voeten aan geven. Of om het de Here Jezus zelf te laten zeggen: "Mijn leer is niet van Mij, maar van Hem, die Mij gezonden heeft; indien iemand diens wil doen wil, zal hij van deze leer weten, of zij van God komt, dan of Ik uit Mijzelf spreek."

Joh. 7:16 v.

Tweede Weg Opleiding

Een student vertelt....

G.J. Kanis

Toen ik - pak weg - 13 jaar was, vond ik een neef van bijna 30 al een echte oude kerel. Maar deze vertellende student is momenteel al 44....
Wat bezielt iemand van 39, met een gezin en een redelijk goede, administratieve baan, om (nog weer) zo lang te gaan studeren? Omdat de Tweede-Weg-Opleiding mij een goede en laatste kans leek om mij te bekwamen tot voorganger.
Zoiets had toch eigenlijk al, vanaf mijn bekering in een Youth for Christ-kamp op 17-jarige leeftijd, steeds mijn "hart" gehad! Een opleiding tot evangelist op de bijbelschool in Brussel werd toendertijd zelfs overwogen, maar ik durfde het toch niet aan. Jong, schuchter, zo ver weg, zonder financiële middelen, inmiddels verkering hebbend, het strenge "regiem" op die bijbelschool: ziedaar de ingrediënten van de "het-gaat-niet-door"-koek.
Misschien waren die jaren nodig, net als bij Mozes, als voorbereiding? Hoe dan ook: in 1983 begon ik, en nog wel onder niet al te florisante omstandigheden, met deze studie aan ons seminarium. Met vragen als: zou de studie niet te moeilijk voor mij zijn, en: hoe zal de toekomst er uit gaan zien? in m'n hoofd.
Mijn vrouw was toen al een paar jaar ernstig ziek. Twee jaar geleden is zij helaas (veel te vroeg, naar menselijk begrip) gestorven. Deels om mijn twee kinderen en deels om de studie heb ik toen mijn baan opgezegd, en werd ik "huisman".
Vanaf september 1987, het 5e jaar van de opleiding, loop ik stage in Leeuwarden. Deze gemeente wordt mij sinds een tijdje hoe langer hoe dierbaarder, want ik heb daar een lieve zuster leren kennen, die mij óók lief vindt.... De rest moet u verder zelf maar bedenken.
Alhoewel ik besef en ervaar, dat ervaringen rond ziekte en dood en het gemis van iemand, alsook de rouwverwerking enz. ook een bepaalde positieve uitwerking hebben in het pastoraal funktioneren, poetst dat nog niet dat verdriet, de ellende, het donkere dal weg, waar je doorhéén moet gaan.
Wèl moet je - is mijn overtuiging - op zeker moment jezelf weer **willen** richten op de positieve zaken in je leven, die overblijven. Anders ga je ten onder aan het verdriet en de vragen waarmee je (tòch) blijft zitten.
Vol vertrouwen wil ik weer kijken naar de toekomst. Wàt die ook aan geluk of leed zal brengen. En wèlke dienst ik ook - met toepassing van het geleerde - mag vervullen. Uiteraard hoop ik dat dat - ergens - als voorganger mag zijn. Maar in ieder geval weet ik mij door de Heer geroepen en geleid.
Hij die mij tot nu toe vasthield, en kracht en moed gegeven heeft, zal mij ook verder op die (2e) weg leiden. Daar ben ik van overtuigd.
Moge de Heer ook voor u een God van nabij blijken te zijn.

Dr. J. Reiling nam afscheid van de Universiteit

"De wisselwerking tussen exegese en praktijk is voor mij steeds belangrijker geworden". Dit was een van de dingen die dr. Jannes Reiling uitsprak in zijn college ter gelegenheid van zijn afscheid van de Rijks Universiteit Utrecht op 25 mei, 21 jaar onderwees hij in de Nieuw Testamentische vakken. Totaal heeft Reiling 30 jaar onderwijs achter de rug.
In het afscheidscollege ging dr. Reiling op zijn bekende gedegen wijze na wat twee hoofdstromingen in de kerk te zeggen hebben over het werk van de Heilige Geest. Het zijn de Pinksterbeweging en de charismatische beweging die zich vooral bezighouden met het ervaren van de werking van de Geest. Daarbij heeft de Pinksterbeweging zich ontwikkeld tot een eigen denominatie, de charismatische beweging is daarentegen een stroming gebleven binnen de diverse kerken, inclusief de Rooms Katholieke. Wat beiden kenmerkt is het geloof in de herhaalbare ervaring van de Geest zoals ook de gemeente van het eerste uur die beleefd heeft.
Vanuit enkele bekende bijbelgedeelten, Romeinen 12 en 1 Corinthïers 12-14 trok Reiling na wat er wezenlijk gezegd wordt over het werk van de Geest. Daarna vergeleek hij een aantal konklusies van enkele bekende schrijvers op dit gebied.
De slotkonklusies van Reiling waren:
1. Bij de uitlegging van het Nieuwe Testament kunnen ervaringen zinvol meewerken.
2. Naarmate de exegeet meer notie en voeling heeft met zijn omgeving, helpt het hem de tekst beter uit te leggen, want zo ontstaat er een communicatie tussen tekst en lezer.
3. De charismatische beweging heeft de kerk bewust gemaakt van nieuwe wegen van geloof, hoop en liefde.
Met een aantal dankwoorden werd door medewerkers en een studente afscheid genomen van de "geliefde leer-

vervolg van pag. 1

Het kan zelfs zijn dat de Heer in de hemel op een bepaald moment hetzelfde zal zeggen als destijds over Babel:
Velen gaven u raad, tot u er moe van werd.
Laten zij u dan redden,
zij, die de hemel in kaart brengen, de sterren waarnemen,
en van maand tot maand uw toekomst voorspellen.
(Jesaja 47:13, Groot nieuws voor u)

meester", die nieuwe wegen aangewezen had en het Nieuwe Testament voor zijn studenten tot leven gebracht had. De faculteit betreurde het vertrek van Reiling; hij is een goede exegeet en een nuchter mens die zich niet gauw op sleeptouw laat nemen door allerlei nieuwe stromingen. Bovendien een bekwaam bestuurder.
Ook uit de baptistenwereld wáren velen aanwezig bij dit afscheid.

De W.

BIJBEL

Schepping (IV) Persoonlijk antwoord

Hetty Lalleman

U merkt dat ik nog steeds niet ben uitgekeken op het thema schepping. Het heeft zoveel aspekten, dat ik er niet in één keer over uitgeschreven ben.
Hoe werkt de gedachte van de schepping door in ons persoonlijk leven? Van antwoorden op die vraag wil ik vandaag een paar voorbeelden geven. Eerst een voorbeeld uit de Bijbel, dat op een bepaalde manier uniek is.

Job en de schepping
Misschien is het u nooit zo opgevallen, maar in het boek Job neemt de schepping een belangrijke plaats in. Job overkomt veel leed, u kent het verhaal. Waarom lijdt hij? Hoe kan dit allemaal? Hoofdstuk 1 geeft ons een 'kijkje achter de schermen' van het hele gebeuren. Job wordt beproefd, om te zien of zijn geloof wel belangeloos is, of hij misschien alleen gelooft zolang het hem goed gaat.
Job weet dit niet. Hij ziet alleen wat er in zijn leven op aarde gebeurt.
De 'vrienden' van Job zijn overtuigd: Job heeft gezondigd, en draagt daarvoor nu de straf. Maar Job weet dat het 'm daar niet in zit.
Job worstelt met God. Hij is met Hem in gesprek en zegt vaak heel felle dingen. God ántwoordt hem ook. Dat begint in hoofdstuk 38 met een rede over.... de schepping. Uitvoerig beschrijft God allerlei zaken uit de schepping: de zee, de weersgesteldheden, de dieren. Zeer uitvoerig worden enkele vervaarlijke dieren voor het voetlicht gehaald in Job 40 en 41.

Antwoord
Voor Job zijn deze woorden van God voldoende om zich voor Hem te buigen en terug te komen van al zijn aanklachten. Je vraagt je af: heeft Job nu echt antwoord gekregen? Nu, niet op de manier waarop een som beantwoord wordt, 1 + 1 = 2. Maar blijkbaar heeft Job door gekonfronteerd te worden met Gods enorme scheppingskracht ervaren dat van hem maar één houding gevraagd werd: God dienen en Hem vertrouwen. Hij weet wel dat God machtig is en boven alles staat. Jobs redeneringen vallen ineens in het niet bij Gods macht. Dat een mens niet alles begrijpt in Gods schepping wordt trouwens ook duidelijk. Want wat kan een mens nou met een krokodil? Vriendelijk met hem praten soms (Job 40:20-28)? Of met hem spelen? Toch heeft God het dier gemaakt. God hoeft geen verantwoording af te leggen aan de mensen over Zijn daden.
Ik kan niet bepalen wat ú aan dit verhaal over Job heeft. In zeker opzicht is Jobs levensverhaal uniek.
Mij leert het in elk geval wel iets over Gods wijsheid. God staat boven alle dingen en Hij weet wel wat Hij doet. Ik kan mij als klein mensje best aan Hem toevertrouwen. Dat ik dan niet een antwoord op de vraag van het lijden heb gevonden is misschien niet zo erg meer.

De naaste is geschapen
Een andere weg sla ik in als ik een tweede voorbeeld geef van de invloed van het thema schepping op het persoonlijke leven. Ik denk nu aan onze houding tegenover medemensen en tegenover onszelf. Om met het eerste te beginnen, in Spreuken 14:31 lezen we: "Wie de behoeftige verdrukt, smaadt diens Maker; maar wie zich over de arme ontfermt, eert Hem".
De zorg voor een naaste in nood wordt hier in verband gebracht met de Schepper. De medemens is een schepsel van God; verdruk je hem, dan zondig je tegen God. Omgekeerd: als je je over een arme ontfermt, eer je God, Die hem gemaakt heeft. Dit is een fundamenteel principe voor de omgang met de mens. Hier beginnen de mensenrechten. Ik sta tegenover een schepsel van God, als ik een ander mens ontmoet. Dus respekteer ik die mens. Wie God eert, houdt ook in ere wat Hij gemaakt heeft. Als een schepsel in nood is, eer je zijn Schepper als je hem helpt.
Spreuken 14:31 is na de zondeval geschreven. Dat de schrijver weet heeft van wat een mens allemaal verkeerd kan doen, blijkt uit elke bladzij van dit boek. En toch: mensen zijn schepselen van God.
Jakobus maakt in het Nieuwe Testament óók duidelijk dat God eren en Zijn schepselen verachten een onmogelijke tegenstelling is (Jak. 3:9). Medemensen zijn mede-schepselen.

Zelfrespekt
De houding tegenover onszelf - hoe zit het daarmee? Ik las een boek van de amerikaanse psycholoog Bruce Narramore. Het heet **De waarde van zelfrespekt** (Novapres, Laren 1979). Een mens mag van zichzelf houden; dat is zelfs nodig om goed te kunnen funktioneren. Narramore gaat daarop in in dit boek. Hij haalt het feit aan dat veel christenen, wanneer het om dit houden van jezelf gaat, het gebod van Jezus noemen: je naaste liefhebben als jezelf. Veel mensen zeggen dan: Jezus zegt dus onder andere dat je jezelf lief moet hebben. Narramore merkt dan op dat het bij dit gebod in de eerste plaats gaat om het liefhebben van de naaste; dit gebod vindt hij dus geen goede basis voor het liefhebben van jezelf. Volgens mij heeft hij hierin gelijk.
Hij geeft vervolgens wel ándere bijbelse lijnen aan, die laten zien dat een mens de moeite waard is en dat zelf ook mag weten. In dit verband noemt hij de schepping. Dat ik geschapen ben door God is een gedachte die mijn leven de moeite waard maakt. Het geeft aan hoe waardevol ik als mens ben. "Toch hebt Gij hem bijna goddelijk gemaakt, en hem met heerlijkheid en luister gekroond", lezen we in Psalm 8:6.

Vraag van vandaag
Overigens heb ik de indruk dat mensen in de tijd van de Bijbel minder zaten met vragen als "Wie ben ik?" en "Ben ik wel de moeite waard?" dan veel mensen in onze tijd. In het zoëven genoemde gebod van de Here Jezus is gewoon verondersteld dat mensen in de regel van zichzelf houden. En Paulus schrijft in Efeze 5:29 als een vanzelfsprekendheid: "....want niemand haat ooit zijn eigen vlees, maar hij voedt het en koestert het...."
Zelfmoord komt in de Bijbel nauwelijks voor. Het leven komt van God en de mens leeft voor Zijn aangezicht.
Vragen over je eigen identiteit zijn nú wel aan de orde van de dag. Dat zal onder andere wel komen doordat mensen veel meer op zichzelf zijn teruggeworpen dan tóen. De samenleving is individualistisch geworden. En alles verandert zo snel dat mensen steeds nieuwe keuzes moeten maken. Dat kan verwarrend werken. Je gaat twijfelen aan jezelf.
Dat God de Schepper ons leven heeft gewild, dat Hij er de Maker van is, kan en mag ons een gezond gevoel van eigenwaarde geven. "....gans wonderbaar toebereid...." (Psalm 139:14). We zijn geen "toevallige voorwerpen"; we zijn het maaksel van de levende God. Voor antwoorden op vragen naar onze bestemming als mens kunnen we terecht bij onze Maker. Dat is ook het enige adres waar we echt góed terecht kunnen.
Ik ontvang mijn leven uit Gods hand. Breekbaar en kostbaar is het. Het komt tot zijn recht als de Schepper mijn leven gebruikt in Zijn plan.

BEROEPINGSWERK

Beroepen te Assen br. A. Gietema te Houten (parttime), die dit beroep heeft aangenomen.

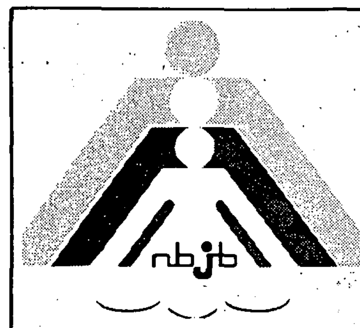
GESLAAGDE NBJB-TOOGDAG '88 IN ELBURG

"Jezus Christus regeert" en "vrede en gerechtigheid"

"Jezus Christ Rules", dat was het thema van de in veel opzichten geslaagde NBJB-toogdag 1988 in 't Huuiken te Elburg. Op Hemelvaartsdag was het weer zover. Uit alle windrichtingen kwam men naar Elburg. Het was een zonovergoten dag en even leek het erop, dat de zaal niet vol zou worden. Toen om half tien het eerste programma zou beginnen, was de sporthal nog niet voor de helft gevuld. Maar na een aantal minuten bleek het tegendeel waar: de zaal stroomde beetje bij beetje vol.

De eerste bezoekers arriveren....

Het programma beloofde heel wat! Willem Lindeman, voor de meesten geen onbekende, opende de dag met het lied dat uitstekend paste bij het gekozen thema: 'Crown Him with many crowns, the Lamb upon His throne'. In dat lied beleden wij samen te geloven in de Heer van het leven en de liefde en de vrede. Het feest begon! Op een hele ludieke manier maakten we vervolgens kennis met onze presentator, haast Toon Hermans himself.

Uit Engeland waren Phil & John overgekomen (de Simon & Garfunkel van de gospel). Onvoorstelbaar haast wat deze twee heren met hun instrumenten deden. Het was een combinatie van goed gekozen en gezongen songs (o.a. van Simon & Garfunkel die door de hele zaal uit volle borst werden meegezongen) en geslaagde pogingen om het publiek bij hun 'act' te betrekken. Ze slaagden er daadwerkelijk in, hun geloof middels de muziek te delen met de aanwezigen.

Workshop

De workshop, die een aantal jaren geleden geintroduceerd werd, deed opnieuw zijn intrede. Nico Wever introduceerde het thema en de workshop. We werden d.m.v. dia's geconfronteerd met de nood in de wereld in alle opzichten, dichtbij en veraf. Het regeren van Christus werd gekoppeld aan een ander thema: vrede, gerechtigheid en behoud van de schepping. In groepjes van 10-15 personen werden we gevraagd, om te praten over deze beide, overigens veel omvattende, thema's.

Dat deden we dan ook aan de hand van de volgende aandachtspunten:

Wanneer wij kijken naar ons eigen leven, heel dichtbij, wat is er dan van Christus' heerschappij te zien? Vaak kijken we alleen naar landen op een afstand, ver van ons bed. Maar hoe is het bij ons in Nederland, bij mij in de straat, in mijn eigen leven?

Daarover wisselen wij van gedachten en ik denk dat dat heel goed was. Door de drukte van het programma was er misschien net wat te weinig tijd voor, maar goed.

Inmiddels was het tijd geworden om te pauzeren, althans voor de meesten. Er waren een aantal 'uitslovers' die zich in het zweet hebben gerend. (O.a. onze jeugdconsulent Nico Wever; het is goed *om hem in de gaten te houden* want het zou best kunnen zijn dat hij de marathonlimiet voor de Olympische Spelen in Seoul haalt). Maar er was een doel om hard te lopen: het zendingsproject van de NBJB 'Op de bres voor een fijne les'. De opbrengst wordt gebruikt om jongeren in Sierra Leone naar school te laten gaan. De sponsorloop bracht bijna *f* 1.500.-op.

Ook de activiteiten in de zaal, o.a. de infomarkt met verschillende stands en de video- en diashow hoorden erbij. Velen genoten van de stralende zon en besloten om zich op de omliggende grasvelden te goed te doen aan de ontmoeting met elkaar en aan de warmte.

Het toogdag-koor o.l.v. Henny Blaak (foto's: Aart v.d. Leer)

Licht en donker

Na de pauze begon het tweede programma met daarin de theatergroep 'Scyniario'. Een paar jaar geleden was deze groep ook op de Toogdag. Nu hadden ze een ander programma: 'De vorst uit het Noorden', een gespeeld sprookje over licht en donker. Het verhaal speelde zich af in en rond het stadje San, dat beroofd werd van de zon. Twee inwoners gingen op zoek naar het Rijk van het Oosten. Vandaar kwam immers de zon op! Tussen de regels door was duidelijk te merken waar het uiteindelijk om ging: het echte waarachtige licht is te vinden in de ontmoeting met God, daar is het ook te ervaren, ten diepste in de ontmoeting met *Jezus Christus die de zon der gerechtigheid is!* Het was indrukwekkend om de leden van 'Scyniario' zo bezig te zien.

De voorzitter van de Engelse Baptisten Jongerenbeweging, Paul Montacute, was ook aanwezig en hij hield een toespraakje over het thema, dat ook het thema is van de 11e Wereldconferentie voor Baptisten Jongeren dit jaar in Glasgow.

Het derde programma liet niet lang op zich wachten, velen zagen er naar uit. Met ho*ge verwachtingen gingen* we de zaal in en constateerden dat 'the one and only' Dieter Falk met zijn band al aan het inspelen was. Zijn bijdrage werd voorafgegaan door de bijdragen van een speciaal voor deze dag opgericht koor, de Toogdagband en Phil & John.

Eindelijk dan, Dieter Falk en zijn band. Het was formidabel, ze speelden de sterren van de hemel. Dwars door de ongelofelijke knappe composities heen en de bekwaamheid van de musicus met zijn bandleden was het getuigenis van onze Heer meer dan duidelijk hoorbaar. Er straalde iets uit van vreugde en blijdschap en het versterkte het gevoel van verbondenheid met elkaar in die Heer. Het concert van deze virtuoos op het toetsenbord had langer mogen duren. Dat bleek ook uit de reacties van het publiek, men was onder de indruk; de woorden 'zugabe, zugabe....' spraken voor zich.

De NBJB Toogdag 1988? een geslaagde dag!

Rene Erwich

DOET U MEE AAN DIT ONDERZOEK?

Waarom een enquête?

Op de Algemene Vergadering 1987 is een voorstel van de gemeente Zutphen aangenomen om een studiekommissie in te stellen die binnen een jaar komt met aanbevelingen om het weekblad "De Christen" tot een beter Unieorgaan te maken en tot een blad dat ook "gezinsblad" kan heten.

Op 29 februari j.l. is de kommissie ingesteld en begonnen met haar werkzaamheden. U hebt daarover eerder in dit blad een bericht kunnen lezen.
De kommissie heeft inmiddels kontakt gezocht met de 'uitgevers' van de verschillende bladen binnen onze Uniegemeenschap en nu bent u, lezer, aan de beurt.
Graag wil de kommissie met u als lezer in kontakt komen via deze enquête.
Het kan zijn dat u "De Christen" al jarenlang leest en abonnee bent; het kan ook zijn dat u ons weekblad voor het eerst onder ogen krijgt en (nog) geen abonnee bent. Speciaal voor deze enquête is een dubbele oplage van "De Christen" gedrukt en verspreid in onze gemeenten onder de niet-abonnees.
We zijn bijzonder geïnteresseerd ook van u menigen en ideeën te horen over ons weekblad. Ook jongeren nodigen we hartelijk uit te reageren.
De studiekommissie zal uw reacties gebruiken om de eerder genoemde aanbevelingen aan de Algemene Vergadering op te stellen. We willen dat graag voor 22 augustus kunnen doen en daarom verzoeken we u vriendelijk het enquête-formulier in te vullen, uit te knippen (Er gaat geen artikel uit het blad voor u verloren!) en aan ons vóór 1 juli terug te zenden. We danken u bij voorbaat voor de genomen moeite!

Studiekommissie "De Christen"

1. **Bent u abonnee van "De Christen"?**
ja O (ga nu door met vraag 2) nee O (ga nu door met vraag 3)

2. **Als u ja hebt geantwoord op vraag 1: Hoelang bent u al abonnee?**
korter dan 5 jaar O 5-10 jaar O langer dan 10 jaar O
(ga door met vraag 6)

3. **Indien nee op vraag 1: Bent u vroeger abonnee geweest?**
ja O (ga door met vraag 4) nee O (ga door met vraag 5)

4. **Als u wel abonnee bent geweest, maar het abonnement hebt opgezegd: Wat was de reden van uw opzegging? (wilt u hieronder één of meerdere antwoorden aankruisen?)**
ik was het oneens met de inhoud O
het blad werd me te duur O
ik vond het blad oninteressant O

andere reden n.l.:..
(ga door met vraag 6)

5. **Als u geen abonnee bent geweest: welke reden heeft u daarvoor? (wilt u hieronder één of meerdere antwoorden aankruisen?)**
ik ken het blad niet of nauwelijks O
ik vind het blad te duur O
de artikelen spreken me niet aan O
ik ben het vaak oneens met de inhoud O
ik lees het blad van een ander O
de opmaak (lay-out) spreekt me niet aan O

andere reden n.l.:..

6. **Wilt u uw waardering voor de inhoud van het blad uitdrukken in een rapportcijfer? (10 = uitstekend, 1 = zeer slecht)**

....

7. **Welke bijdragen in "De Christen" hebben vooral uw belangstelling?**
artikelen O
berichten uit de Unie-organen O
gemeente-berichten O
korte berichten O
jeugdpagina O
reakties van lezers O
familie-advertenties O
mededelingen O

8. **Over welke onderwerpen leest u graag artikelen? (wilt u één of meerdere onderwerpen aankruisen)**
bijbelstudies Nieuwe Testament O
bijbelstudies Oude Testament O
christenzijn in de wereld O
toekomstverwachting O
baptisme in Nederland O
baptisme in de wereld O
kerkgeschiedenis O
actuele maatsch. onderwerpen O
actuele geestelijke stromingen O
zending O
evangelisatie O
opleiding O
jeugdwerk O
kerkbouw O
zusterhulp O
oecumene O
meditaties O

.... O

Verder met vraag 9 op de volgende pagina

9. **Wilt u uw waardering voor de lay-out (opmaak) van het blad eveneens uitdrukken in een rapportcijfer? (10 = uitstekend, 1 = zeer slecht)**

....

10. **Welke suggesties hebt u voor verbetering van de opmaak?**

....

11. **Op dit moment wordt onderzocht of "De Christen" wat anders van opzet moet worden. Daarbij valt nogal eens het woord "gezinsblad". We willen u daarover een paar vragen stellen.**
- **Waaraan denkt u bij het woord "gezinsblad"?**

....

- **Wat vindt u van de stelling: "De Christen" dient een gezinsblad te worden?**
  ik ben het daarmee eens O
  ik ben het daarmee oneens O
  geen mening / weet niet O
- **Wat moet er aan de opzet van "De Christen" veranderd worden om een gezinsblad te worden?**

....

- **Zou u zich op een nieuw (gezins-)blad "De Christen" abonneren?**
  ja O nee O
  Welke abonnementsprijs bent u bereid daarvoor te betalen?

  f....... per jaar.

12. **Ook zijn we erin geinteresseerd te weten welke bladen (die binnen ons Unieverband worden uitgegeven) u nog meer leest?**
De Zaaier (maandblad) O
Kerstnummer De Zaaier O
De Kandelaar (NBVB) O
Programmablad (NBVB) O
Gemeente en Zending O
NBJB - uitgaven O
Periodiekje (ANS) O

13. **Tot slot willen we graag iets meer weten over de personen die deze enquete hebben ingevuld. (wilt u aankruisen wat van toepassing is)**
- man O vrouw O
- leeftijd:

t/m 25 jaar	O	26-35 jaar	O
36-45 jaar	O	46-55 jaar	O
56-65 jaar	O	66 jaar en ouder	O

- lid van Bapt. gemeente? ja O nee O
- beroep?...
- ik woon in de provincie:...

14. **Heeft u nog opmerkingen, aanvullingen of suggesties?**

....

....

....

....

**Wilt u dit enquete-formulier vóór 6 juli terugzenden aan:
G.J. Blanken, De Wetterwille 255, 9207 BA Drachten.**

Hartelijk dank voor uw medewerking!

N.B.J.B. Zomerkampen al voorbereid tijdens weekend

Het voorbereidingsweekend op 15-16-17 april was voor de meeste kampstaven het startsein om weer te gaan nadenken over het komende kamp.
Wat wordt het thema voor dit jaar en hoe vul je het programma dan in? Hoe maak je aan jongeren duidelijk dat al wat je samen in zo'n week meemaakt, beleeft, alles met God te maken heeft?
In de weekenden zijn we meestal bezig met ons kampwerk in z'n totaliteit, bezinnen we ons met elkaar op dingen als: de plaats van de bijbel in het kamp, hoe maken we ouders duidelijk waar we in zo'n kamp mee bezig zijn, en hoe funktioneer je als leiding.
Verder is er ruimte om ervaringen uit te wisselen, nieuwe ideeën op te doen, ontmoeting met elkaar en ontspanning. Om jullie een beetje een indruk te geven hier een korte weergave van het programma van het weekend.

Vrijdagavond: Met elkaar praten over de mentaliteit en passiviteit van jongeren en met elkaar bezig zijn rond het thema: vredegerechtigheid - behoud van de natuur. Wat zegt dit thema ons en is het wat als thema voor het kamp.

Zaterdagmorgen: bezig zijn met het maken van ongeschreven regels tot geschreven regels. Wat is het doel ervan en wat bereik je er mee.

Zaterdagmiddag: zeilen, een prachtige middag.

Zaterdagavond: Bespreken van wat praktische dingen en met elkaar kijken naar de indrukwekkende film: Ghandi.

Zondagmorgen: Samen de dienst maken om vervolgens samen de dienst te vieren. Ieder jaar één van de mooiste momenten in het weekend.

Zondagmiddag: Evaluatie.

Bijna altijd zijn de weekenden erg waardevol, inspirerend en heel gezellig, zo ook deze keer.

**P.S.: Geef je op voor één van onze kampen als je dat nog niet gedaan hebt.
Het is een schitterende belevenis waar je vast geen spijt van zult krijgen!!**

Anja Hofman

Concert

Gospelkoor Skyline geeft vrijdag 24 juni om 20.00 uur een concert in de baptistenkerk „'t Venster" aan de Oldenzaalsestraat in Hengelo. Het koor laat niet alleen gospel maar ook rustige luisterliedjes horen in een gevarieerd programma.
Inlichtingen bij Tineke Vis, secr. tel. 074-439632.

De Heer heeft tot Zich genomen op 2 april onze zuster

Heikelina de Weerd-Oosterhuis

in de leeftijd van 80 jaar,

en op 27 mei onze zuster

Luktje Kuilman-Mulder

in de leeftijd van 72 jaar

2 Cor. 5:1

Baptistengemeente
Vriescheloo

Nog onverwacht is van ons heengegaan onze zuster

Sebina Klunder-Dol

op de leeftijd van 78 jaar

"Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus?"
Rom. 8 vers 35

2 juni 1988

Baptistengemeente
Stadskanaal Noord

"Mijn tijden zijn in Uw hand"
Ps. 31:16

Na een moedig gedragen lijden heeft de Heer tot Zich genomen onze lieve zuster

Jantina Mulder

op de leeftijd van 68 jaar

Nieuw Weerdinge, 30 mei 1988

Baptistengemeente
Nieuw Weerdinge

Joshua 24:15b
"Maar aangaande mij, en mijn huis, wij zullen den Heere dienen"

Vertrouwend op Gods beloften, is na een langdurige ziekte van ons heengegaan onze broeder

Klaas Remmerts

op de leeftijd van 53 jaar

3 juni 1988

Baptistengemeente
Stadskanaal Zuid

Met dankbaarheid maken wij jullie deelgenoot van de geboorte van onze zoon en ons broertje, een geschenk van de Schepper

ADDO-HARM

we noemen hem ADDO

Harry, Betty, Mirjam en Judith Nobbe

1 juni 1988

7881 LX Emmercompascuum
Korte Kavel 26

Geef dat hij van ons leert kijken naar hem die 't licht der wereld is en altijd meer op hem gaat lijken een lichtglans in de duisternis.

1938 1988

LOF ZIJ DE HEER

Op D.V. 23 juni 1988 zijn onze ouders, groot- en overgrootouders

Jacob Germeraad en Stien van Druten

50 jaar getrouwd.

Hun dankbare kinderen
– Nel - Bart
Christa Jaap Mattys Annemarie Marcel Harrie
– Hannie - Anton
– Martien - Geeky
Wim Eric Saskia
– Fred - Gé
Nicolet Yvonne Marjolein
– Hans - Agnes
Coen Tijs
– Lies - André
David Jochem Pieter
– Jacques - Ineke
Jeroen.

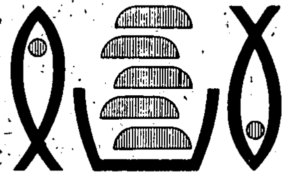
Gelegenheid om hen te feliciteren op donderdag 23 juni 1988 vanaf 20.00 uur in café restaurant Anninkshook, Anninksweg 7, 7557 AD Hengelo Ov.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs f. 46,- per jaar; buitenland f 64,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling,
ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelincklaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

"Vaste rots van mijn behoud".

Na een langdurig, moedig gedragen ziekte heeft de Heer tot Zich genomen onze lieve moeder en oma

Jantje Veen

in de ouderdom van 86 jaar

Groningen, 3 juni 1988
"Coendershof".

Haren:
H. van Dam
R. van Dam-Hoekzema

Groningen:
IJ.A. Dam

Sneek:
W.A.M. van Dam-Deursen

Klein- en achterkleinkinderen

Corr. adres: Schoutenlaan 7,
9751 PL Haren

De begrafenis had 8 juni j.l. te Groningen plaats.

"Die in Mij gelooft zal leven, al ware hij ook gestorven".
Joh. 11:25

Na een kortstondige ziekte is onverwacht van ons heengegaan onze lieve moeder, groot- en overgrootmoeder,

Tjaakje Goeree

weduwe van Johannes Kremer,
eerder weduwe van Luitsen Vredeveld,

op de leeftijd van 75 jaar.

Kinderen, klein- en achterkleinkinderen

Den Helder, 9 mei 1988

corr. adres: Fam. Veenstra
Landmetersweg 167,
1785 HC Den Helder

103e jaargang nummer 24 - 30 juni 1988

De Christen
Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

BEROEPSKEUZE

Hetty Lalleman

De vakantietijd komt dichterbij voor verschillenden van ons. Sinds de vakantiespreiding is ingevoerd kan dat niet meer in z'n algemeenheid gezegd worden. Voor veel jongeren is de periode vóór de zomervakantie een spannende: wel of niet geslaagd, wel of niet over. En als je dat dan nu eenmaal weet, moet je óf je teleurstelling zien te verwerken óf je kunt bezig gaan met wat er ná de zomer komt. Dat laatste is vooral aan de orde als je naar een andere school gaat of gaat studeren.

Hoe bepaal je eigenlijk school- of beroepskeuzes in je leven? Toen ik op de middelbare school zat, vond ik dat maar een moeilijke vraag. Wat je aan vakkenpakket kiest, heeft veel konsekwenties voor het beroep dat je gaat kiezen. En als je nog niet weet wat je worden wilt, kan dat knap moeilijk zijn.

Tegenwoordig moet je al heel jong weten welke vakken je kiest, maar er kan nog zoveel veranderen... De regering weet wél wat je moet kiezen: wiskunde enzo.... Mij lag dat dus helemaal niet, en ik bleek met mijn eenzijdige pakket een uitstekende ondergrond te hebben voor de theologie-studie....

Hoe bepaal je wat je wilt gaan doen later? Voor mensen die gelovig zijn heeft deze vraag ook te maken met je verhouding tot God. De meeste gelovigen zullen Hem om raad vragen bij belangrijke beslissingen in hun leven. Dat is heel belangrijk. Daarnaast, en dat is daarmee niet in tegenspraak, kan de gemeente mensen helpen keuzes te maken. Wij zijn niet zo gewend om elkaar als gelovigen adviezen te geven op dit gebied, behalve als iemand voorganger wil worden. Dan moet de gemeente daarover nadenken en zo iemand voorstellen bij de Commissie voor de Opleiding. Overigens heeft iemand de keus om voorganger te worden dan al gemaakt. Zou bij andere beroepen de gemeente niet óók betrokken kunnen worden?

Elk beroep wordt toch door een christen voor God uitgeoefend? Je dagelijks werk en je leven in de gemeente zijn als het goed is geen tegengestelde dingen.

De gemeente als 'beroepskeuze-adviseurs'? De mensen die dat beroep uitoefenen vind ik niet overbodig. Maar temidden van alle adviezen en suggesties en alle tendenzen in de maatschappij mag de gemeente óók haar geluid laten horen naar mensen toe die een beroep zoeken. De mensen in de gemeente kennen je soms al jaren en hun zullen misschien bepaalde talenten van je opvallen die in één bepaalde richting wijzen. Dat is dan weer een stukje van de puzzel dat je kunt gebruiken.

De woorden "tendenzen in de maatschappij" zijn gevallen. Ik denk daarbij vooral aan het feit dat er tegenwoordig veel nadruk ligt op ekonomische studies en zaken als management. Dat heeft iets heel eenzijdigs vind ik. En je mag je best afvragen waarom je iets in die richting kiest. Wat is het doel van het beroep dat je kiest? Geld verdienen, je positie zeker stellen, dienstbaar zijn? En waarom zou je je vak niet gebruiken om in de Derde Wereld te gaan werken? Waarom zou de gemeente niet meer mensen daarvoor motiveren? Er worden zo vaak goed geschoolde mensen in andere landen gevraagd. Een bestaan in de Derde Wereld is misschien minder 'zeker' dan hier, maar is 'gesetteld-zijn' voor ons dan het belangrijkste? Of is dát een leven, dat boeiend is omdat het alles te maken heeft met God en de ander?

Daarmee ben ik terug bij wat ik al eerder opmerkte: beroeps- en studiekeuzes hebben te maken met je geloof. Je krijgt geen briefje uit de hemel, maar misschien kan de gemeente wat meer uit 'levende briefjes' gaan bestaan, waardoor je de weg in het leven kunt vinden.

DEZE WEEK

Tweede Weg Opleiding

Een student vertelt....

Henk Slaakweg, Utrecht

Deze rubriek betekent dat ik de gemeenten iets in het kort mag vertellen van mijn persoonlijke omstandigheden, en iets van mijn visie op het gemeente-zijn wil vertellen.
Mijn naam is Henk Slaakweg, geboren en getogen in Amsterdam en omgeving. Mijn leeftijd is 40 jaar.
Sinds 1971 ben ik gehuwd met Marga. We hebben twee zonen van resp. 10 en 11 jaar. In de eerste 10 jaren van ons huwelijk woonden we in een klein dorpje vlak bij Hoorn. De gemeente Alkmaar was toen ons geestelijk huis.
In 1980 begon ik met de studie aan De Vinkenhof. Een jaar later konden we verhuizen naar Utrecht, waar ik koster van de gemeente Silo werd. Voordat ik met de studie begon werkte ik 15 jaar in een technisch beroep en 5 jaar onder de mensen in het gevangeniswezen. In dat laatste beroep heb ik veel geleerd in het omgaan met mensen, vaak in zeer moeilijke omstandigheden. In die zelfde jaren was ik ouderling van de gemeente Alkmaar. Daar deed ik de eerste ervaringen met het huisbezoek op. Door die ervaringen én door de E.C.U. conferentie te Dalfsen in 1979 groeide bij mij het besef van roeping voor het dienen van een gemeente als voorganger.
Maar daarvoor moest nog heel wat geleerd worden! In 1980 begon ik als dagstudient op De Vinkenhof, later de opleiding in het kader van de T.W.O. voortgezet.
Vorig jaar besloot ik daarvan de eerste leerkring en werd ik door de CvdO beroepbaar gesteld. Een studie van theologie is daarmee afgerond en nu kan in de tweede leerkring het "werken" aan de orde komen. In de studie heb ik naast de momenten van twijfel toch wel vaak het gevoel gehad van een bevestiging dat we op de goede weg waren en zijn. Duidelijk was de Heer met Zijn leiding aanwezig. Nu werk ik tot het moment van een beroep, parttime of fulltime, in de gemeente Amsterdam Noord. Met veel plezier doe ik daar huisbezoeken en ga voor in de dienst.
Vooruitkijkend hoop ik een gemeente te kunnen dienen met aandacht voor het pastoraat waarin ik de mensen wil begeleiden in hun gelovig mens zijn in deze wereld. Een staan in deze wereld waar van ons gevraagd wordt om over onze positie als getuige van Hem steeds weer opnieuw na te denken. De gemeente heeft een duidelijke opdracht gekregen voor deze wereld, maar heeft ook verantwoordelijkheid voor deze wereld, als schepping van God, gekregen. Om in woord en daad dienstbaar te zijn aan de medemens, maar bovenal aan onze Heer. Daarbij ons te laten gezeggen door Zijn Heilige Geest en de openbaring door Zijn Woord.

Zo samen met de gemeente in deze wereld staan is voor mij de spannende opdracht om een bruikbaar instrument te zijn in de handen van onze Schepper. Dankbaar mogen we nu al terugzien op wat Hij ons gaf in de afgelopen jaren en vol vertrouwen zien we de toekomst tegemoet.

FOUTEN MAKEN MAG

Ja, dat mag. Een mens is niet volmaakt. Er zitten allerlei lekken in het denken van de mens. Hij kan heel ver zien, en zich tegelijkertijd blind staren. Hij doorvorst het heelal, en wordt tegelijkertijd gekweld door een heel splintertje onder een nagel. Ja, een mens heeft zijn gebreken. Daarom mag het: fouten maken.
Op één voorwaarde: dat een mens leert van zijn fouten. Een mens moet in de gaten krijgen dat het verkeerd was wat hij deed en zei. Je moet de gevoelens van medemensen beter inschatten, dan zul je ze niet kwetsen. Dus niet bij herhaling grof zijn.
Een mens kán leren van zijn fouten. Door schade en schande heen kan een mens zelfs wijs worden, en dat is nog wat méér dan van je fouten geleerd te hebben. Wijsheid, dat is het hoogste wat een mens bereiken kan. Tenminste, zonder studie. Alleen maar door het leven zijn eigen taal te laten spreken.
Helaas, zolang wij anderen de schuld geven van ons falen en van onze fouten, zullen we niets leren. Toegegeven, niets is menselijker dan anderen de schuld te geven. Sprak Adam al niet tot God: de vrouw die Gij mij gegeven hebt...? Toe maar, God kreeg zelfs de schuld van Adam's stommiteit. Niets is adamietischer dan anderen de schuld geven.
Voor een wedergeboren mens is een beroep op de schuld van anderen echter een onmogelijke zaak. Zomin als een wedergeboren mens zich maar telkens weer op zijn eigen mens-zijn kan beroepen.
Zeker, mensen maken hun fouten. Maar het hoeven er niet zoveel te zijn als nu vaak het geval is.

P.

Kinder- en Tienerkamp, Baptistengemeente Eindhoven

Ook dit jaar organiseert de Baptistengemeente Eindhoven weer haar jaarlijks kinder- en tienerkamp. Het kamp wordt gehouden van 6 t/m 13 augustus in Heeze (N.Br.) op de kampeerboerderij "Ferme de Jean". (kinderkamp 6 t/m 12 jaar, tienerkamp 13 t/m 16 jaar).
De totale kampkosten bedragen f 110,- per kind.
De kampweek is vol aktiviteiten zoals: sport en spel, kampvuur, barbequeën, vossenjacht, creatief bezig zijn met de Bijbel, fietsen, bonte avond, etc. etc.
Voor inlichtingen kunt u bellen met:
Karin Gans tel. 040-529152
Frans Keessen tel. 040-518680.

MEDEDELINGEN

Het nieuwe adres van de sekretaris van de baptistengemeente te Hoogeveen is: T.R. ter Stege, Sloodstraat 30, 7906 CR Hoogeveen, tel. 05280-72179.

De nieuwe penningmeester van de Friese Bond is br. J. Brandenburg, Voorstraat 20, 8715 JA Stavoren, tel. 05149-1230.

Sekretaris van de baptistengemeente Arnhem Centrum is br. W. Koster, Aldenhaagstraat 14, 6825 CT Arnhem, tel. 085-611584.

Het juiste adres van de nieuwe secretaris van de baptistengemeente te Nieuw Weerdinge is A. Alting, 1e Kruisdiep OZ 29, 7831 BA Nieuw Weerdinge, tel. 05911-2115.

"De Christen" in de zomermaanden

In de zomermaanden verschijnt DC eenmaal per 14 dagen. De volgende nummers komen uit op 14 en 28 juli.
Kopij voor het nummer van 14 juli moet uiterlijk 2 juli in het bezit zijn van dr. J. Reiling, Merellaan 5, 3722 AK Bilthoven.
Kopij voor het nummer van 28 juli moet weer gezonden worden aan de eindredakteur.

De Commissie voor de Opleiding heeft tijdens haar vergadering van 3 juni 1988 overeenkomstig het bepaalde in artikel 4 van het Reglement inzake Voorgangers br. A.G. den Dekker te Siddeburen voor alle gemeenten beroepbaar gesteld als tijdelijk voorganger.
In de loop van dezelfde vergadering werd de beroepbaarstelling van br. W.F.M. de Lepper te Coevorden met twee jaar verlengd omdat hij nog geen beroep ontving.
Namens de Commissie voor de Opleiding

H. Sikkema, secretaris

NOODFONDS

Gironummer 81255

Noodfonds Unie van Baptisten Gemeenten

Om snel te kunnen helpen.

Wederkerigheid of onderdanigheid?

J. Reiling

In een gesprek over de plaats van de vrouw in de gemeente waaraan ik deelnam, kwam ook het vijfde hoofdstuk van de brief aan de Efeziërs ter sprake. Wat daar over dit onderwerp gezegd wordt werd door een van de deelnemers zelfs van beslissende betekenis geacht. Aangezien de strekking van die uitspraak mij niet aanstonds duidelijk was, nam ik mij voor het hoofdstuk nog eens weer te lezen. Tenslotte kun je zelfs als bijbelwetenschapper niet alle bijbelteksten meteen paraat hebben. Enkele dingen die mij bij mijn hernieuwde lezing opvielen geef ik hier door. Het wordt dus een soort bijbelstudie. De lezer is dus gewaarschuwd.

Leesoefening

Net zo min als de bijbel een bibliotheek van godgeleerde verhandelingen is, is ook een bijbelstudie een complete behandeling van een onderwerp. Het is een leesoefening en bij het lezen komt het erop aan wat er precies staat. Dat moet naverteld worden. Een bijbelstudie heeft altijd iets van een torso. Het geeft nooit meteen een compleet beeld. Niet het hele Woord maar een fragment. Op grond van de studie van één bijbelgedeelte kun je nog niet zeggen: de bijbel zegt... Lezen is luisteren en bij het luisteren speelt de ontvanger een grote rol. Wij luisteren allemaal selectief, niet bewust selectief maar zo zit een mens in elkaar. Wij horen alleen wat ons aangaat of bezighoudt. Dat geldt ook voor wat hier in dit artikel staat. Ik vertel na wat ik heb beluisterd. Het geldt ook voor ieder die dit artikel leest.

Wederkerigheid?

Vers 21 van ons hoofdstuk is een zin die vandaag veel mensen aanspreekt: weest elkaar onderdanig. Vooral dat woordje elkaar. Wordt daar niet het principe van de wederkerigheid ingebracht, zoals bijv. in Filippenzen 2 vers 3 wordt aanbevolen dat wij de ander uitnemender moeten achten dan onszelf? Het wordt vaak zo uitgelegd maar er is in het vervolg geen sprake meer van wederkerigheid. De onderdanigheid moet van de vrouw komen en de gehoorzaamheid van de kinderen en de slaven. Met name in de verhouding man-vrouw zit een flink stuk ongelijkheid: de vrouw moet zich onderwerpen aan haar man en de man moet zijn vrouw liefhebben.

Huwelijk

De uitspraak dat de man het hoofd van de vrouw is is geen algemeen principe dat altijd en overal geldt, maar een gegeven van het huwelijk. De schrijver vergelijkt het met de relatie tussen Christus en de gemeente: Hij het Hoofd en de gemeente het lichaam. Daar zit duidelijk een hiërarchie in en deze hiërarchie is het voorbeeld voor de verhouding tussen man en vrouw in het huwelijk. Echter met één voorbehoud: Christus is de Redder of de Behouder van de gemeente (de NBG-vertaling zwakt dit teveel af) en dat geldt niet van de man ten opzichte van zijn vrouw. Maar desondanks: in het huwelijk staat de vrouw onder de man. Aan het slot van het hoofdstuk wordt dit met andere woorden nog eens herhaald: de vrouw moet haar man vrezen, niet in de zin dat zij bang voor hem moet zijn maar zij moet hem respecteren als haar nummer één.

Geen slavernij

Het ontbreekt in de uitleg van dit gedeelte niet aan pogingen om aan deze conclusies te ontkomen maar ik vrees zonder succes. Wat er staat staat er. Evenmin ontbreekt het aan pogingen om deze tekst een beslissende betekenis te geven met betrekking tot het christelijk huwelijk. Dit staat hier maar er staat nog meer in het Nieuwe Testament. Het is zelfs zo dat je van één uniforme leer van het huwelijk in het Nieuwe Testament niet kunt spreken. De bijbel is nu eenmaal geen handboek. Maar daarover gaat het in dit artikel verder niet, want wij beperken ons tot dit gedeelte.

De schrijver gaat verder. Na de vrouw is de man aan de beurt en nu wordt het beeld omgekeerd: zoals Christus de gemeente heeft liefgehad, zo moeten de mannen hun vrouwen liefhebben. Waarom zou er staan: heeft liefgehad, in de verleden tijd dus? Dat is met opzet gebeurd want de schrijver wil de liefde van Christus demonstreren aan één feit uit het verleden, n.l. Christus' zelfovergave in de dood. Hier wordt het voorbehoud dat eerder werd gemaakt, omgezet in een voorbeeld. Liefde heeft te maken met zelfovergave terwille van de geliefde. In zo'n relatie kan ondergeschiktheid nooit worden tot onderworpenheid. Die conclusie trekt de schrijver niet. Wij weten niet waarom.

Gewaagde vergelijking

De vergelijking tussen Christus en de echtegenoot wordt voortgezet, maar er komt nu een nieuw element bij. Christus is niet alleen het Hoofd van het lichaam. Hij is ook het lichaam zelf. Die gedachte wordt nu in de vergelijking getrokken: de mannen moeten hun vrouwen liefhebben als hun eigen lichaam. Dat is een gewaagde gedachte, want wat zegt dat dan over de eigenheid van de vrouw binnen het huwelijk? Bestaat zij binnen het huwelijk alleen als lichaam van haar man? Hier gaat de vergelijking mank, want - anders dan Christus - heeft de man ook een eigen lichaam net als de vrouw. Is de vrouw in de ogen van de schrijver niet meer dan een verlengstuk van de man? De schrijver trekt die conclusie niet. Hem gaat het als ik hem goed versta, in de eerste plaats om de liefde die de man zijn vrouw verschuldigd is, zo indringend mogelijk te schilderen. Voor het gevoel van ons, latere lezers van zijn woorden, komt de eigenheid van de vrouw daarbij enigszins in de verdrukking.

Vlekkeloos

Maar er gebeurt in de gedachtengang van dit gedeelte nog meer. De gedachte aan Christus en de gemeente laat de schrijver niet los. Nog voordat hij Christus' liefde met die van de echtgenoten gaat vergelijken, wijdt hij uit over wat Christus voor en aan de gemeente doet: Hij reinigt en heiligt haar - dat heeft te maken met de doop - Hij maakt haar stralend en vlekkeloos, ze wordt heilig en onberispelijk. Dat gaat ver uit boven alles wat een man voor zijn vrouw kan doen. Daarbij steekt zelfs de gewaagde beeldspraak van de man die in zijn vrouw zijn eigen lichaam liefheeft, wat bleekjes af. Het is ook niet uit de gedachten van de schrijver, wanneer hij het weer over de liefde van de echtgenoot heeft want hij komt erop terug in vers 29 en 32. En daarmee plaatst hij ons voor een uitlegkundig probleem.

Groot geheimenis

De schrijver haalt tot ondersteuning van zijn betoog over man en vrouw in het huwelijk de bekende "huwelijks tekst" Genesis 2:24 aan: zij zijn één vlees. Ze vormen één bestaan. Maar dan vervolgt hij: dit geheimenis is groot maar ik spreek met het oog op Christus en de gemeente. Welk geheimenis bedoelt hij?

Het is niet waarschijnlijk dat hij de huwelijksverbinding van man en vrouw bedoeld. De tekst uit Genesis was overbekend en geen geheimenis dat nog geopenbaard moet worden. De vertaling van het griekse woord voor geheimenis in het Latijn met sacramentum heeft geleid tot de opvatting dat het huwelijk een sacrament is. Daarvan is in de protestantse contreien nog overgebleven dat het huwelijk heilig is en daarom in de kerk moet worden gesloten.

Maar het een nog het ander valt in deze tekst te lezen. Het geheimenis is niet het huwelijk van man en vrouw zelf maar de diepere zin van het woord van de twee die één vlees worden. Het heeft een verborgen betekenis en die gaat over Christus en de gemeente.

Allegorie

Dat niet alledaagse woord allegorie betekent dat woorden ook nog iets anders zeggen dan hun gewone betekenis. Vaak is het dan zo dat de verborgen betekenis beschouwd wordt als de eigen-

lijke en dat de gewone, zichtbare betekenis van minder of zelfs geen enkel belang is. Hier echter is dat anders. Het huwelijk wordt niet gereduceerd tot een zinnebeeld voor de relatie tussen Christus en de gemeente. De werkelijkheid van het huwelijk verdampt niet en de schrijver weet nog heel goed dat hij het in de eerste plaats daarover heeft. Hij keert meteen weer naar dit thema terug en roept nog één keer de mannen op hun vrouw lief te hebben en de vrouwen om voor hun man ontzag te hebben.

Oogst

Wat is nu de oogst van onze speurtocht in dit hoofdstuk? Onze startvraag luidde: wat zegt deze tekst over de plaats van de vrouw in de gemeente? Het antwoord op die vraag is duidelijk: niets, want het gaat daar niet over. Het gaat over de man-vrouw-relatie binnen het huwelijk. Toch wordt uit deze tekst nogal eens de conclusie getrokken dat wat hier gezegd wordt over de onderdanigheid van de vrouw aan de man binnen het huwelijk ook geldt voor de verhouding zuster-broeder binnen de gemeente. Anders zouden, zo is de redenering, gemeente en huwelijk nooit zo in één samenhang worden genoemd. Dit is echter niet meer dan een denkbare, niet dwingende conclusie. Dwingen tot een conclusie kan alleen de tekst zelf en die doet het niet. De conclusie berust in feite op een vooronderstelling, n.l. dat de vrouw ook in de gemeente aan de man ondergeschikt is. Zo ontstaan cirkelredeneringen en die cirkelen, zoals bekend, alleen maar om de waarheid heen.
Maar ook het omgekeerde, dat de tekst impliceert dat de verhouding man-vrouw in de gemeente anders is dan in het huwelijk is een cirkelredenering.
Wij kunnen vraagstukken als deze nooit aan de hand van één tekst oplossen.
Er zijn in het Nieuwe Testament meer gegevens dan alleen Efeziërs 5 en die maken het probleem van de vrouw in de gemeente heel wat ingewikkelder.
Zo lijkt het of het resultaat van deze bijbelstudie nogal teleurstellend is: de tekst van Efeziërs 5:22-33 is **niet** beslissend. Maar ook een negatieve conclusie kan nuttig zijn. Zij waarschuwt voor een ondoordachte stelligheid die alle gesprek vruchteloos maakt.

Velen maakten al een reis naar Israël. Ieder zou zijn of haar eigen verhaal kunnen vertellen. Een impressie nemen we hier op.

Nederland-Israël "Sions toekomst"

Bovenstaande thema was er gekozen voor de reis die we samen maakten van 25 april tot 9 mei j.l. De organisator was ds. G. Bosveld in samenwerking met Drietours-reizen uit Driebergen.
Samen vormden we een groep van 38 personen die her en der uit den lande kwamen.
Israël... wat weet je er van, wat verwacht je ervan. Een bloem als welkom werd je op de luchthaven aangeboden en daar stond je dan, in het land waar je via de bijbel al zoveel over gehoord hebt.
De eerste dagen verbleven we in Jeruzalem en gingen te voet de stad verkennen.
De Olijfberg met z'n prachtig uitzicht over de stad.
Gethsemane waar je alleen maar stil kon worden om het grote wonder wat zich hier voltrokken had.
Ook de Klaagmuur was een bezoek zeker waard.
Op voortreffelijke wijze vertelde onze gids (Lea Cohen) over haar land en volk, en ze wilde eigenlijk dat we alles zagen en hoorden in die 15 dagen.
Natanja was het volgende stadje waar we enkele dagen bivakkeerden. Het was koninginnedag en getooid met een klein vlaggetje en vaandeltje zongen we dapper het "Wilhelmus".
De Karmel, Caesarea, Jaffa en de vlakte van Saron waren enkele programmapunten.
Vanuit Natanja reisden we naar Eilat helemaal in het zuiden van Israël. Een tocht van ongeveer 200 km.; door de woestijn en al rijdend kun je je best voorstellen dat Mozes hier 40 jaar heeft rondgezworven.
Op een boot met een glazen bodem zagen we welk een pracht aan vissen en koraalriffen er zich bevinden in de Rode Zee.
Ook het Oosten van Israël n.l. Arrat werd door ons bezocht. De Salomonsrotsen deed je even stil worden. In het programma was opgenomen de Massada, en ook de Dode Zee, waarbij je zwavel en modderbaden ging uitproberen.
Daarna helemaal naar het Noorden, en wel Tiberias. Hier vonden we de bronnen van de Jordaan en de kerk van de broodvermenigvuldiging. We hadden uitzicht op de berg van de zaligsprekingen. U begrijpt natuurlijk wel dat alles lang niet is genoemd.
Om 15 dagen Israël volledig te beschrijven heb je wel een volledige "Christen" nodig.
Boordevol met indrukken, informatie en gemengde gevoelens betreffende dit land keerden we voldaan en moe huiswaarts.
"Sions toekomst" ook onze toekomst. Wij mochten het aanschouwen en samen hebben we bij aankomst op Schiphol onze Heer gedankt voor alles ons hierin gegeven!

Namens de hele groep,
R. Supér, Musselkanaal

75-Jarig Jubileum Emmercompascuum

In het eerste weekend van december hoopt de Baptisten Gemeente te Emmercompascuum haar driekwart eeuwfeest te vieren. verdere informatie over de inhoud van de festiviteiten volgt nog. Wat wel zeker is, is dat er een **jubileumboekje** zal verschijnen van zo'n 100 pagina's dik, gevuld met zo'n 40 historische foto's. En tot de datum van 1 oktober a.s. kunt u zich op dit boekwerkje intekenen, alswel direkt bestellen. De prijs (incl. verzendkosten) bedraagt *f* 16.--. U kunt het bedrag gireren t.n.v. "Jubileumwerkgroep", adres Huls 38 te Emmercompascuum, gironummer 1056244. De drukker liet ons weten dat we het jubileumboekje in november kunnen verwachten.
Mochten er oud-leden van onze gemeente zijn - of anderen die 'Kompas' een warm hart toedragen - dan kunt u ook gelden overmaken op hetzelfde gironummer en begunstigde met de vermelding "jubileumfonds".
Tot nader bericht, de Baptisten Gemeente Emmercompascuum.

H. Nobbe

Intrededienst br. N. Schipper

De bevestigings- en intrededienst van br. N. Schipper te Sneek, als voorganger van de gemeenten Dokkum en Kollumerzwaag, zal D.V. plaats vinden op zondag 10 juli a.s.
De dienst zal worden gehouden in de Fonteinkerk (Gereformeerde kerk) te Dokkum en vangt aan om 16.00 uur.
Br. Schipper zal als voorganger bevestigd worden door ds. K. Corporaal.
Belangstellenden zijn van harte welkom!

Baptistengemeente Dokkum
Baptistengemeente Kollumerzwaag

Werkbijeenkomst voor Gemeente en Evangelisatie

Op 26, 27 en 28 september 1988 zal de Werkbijeenkomst voor Gemeente en Evangelisatie gehouden worden in "De Bron" te Oudleusen. Het thema is "Discipelschap".
De secretarissen van de gemeenten hebben volledig informatie ontvangen, met aanmeldingsformulieren.
Deze Werkbijeenkomsten worden georganiseerd door de Werk- en Studiegroep van de E.C.U.

De W.

Niet meer mee-doen met "de wereld" is ook praktisch uit te voeren

Enige tijd geleden stond er in dit blad onder de kop "Hoogste tijd voor ongehoorzaamheid...."! een artikel van me over de problemen van honger, armoede, bewapening en aantasting van de schepping, als problemen van "de wereld", waarin wij leven en die veroorzaakt worden door die "wereld". We maken deel uit van een cultuur, die inmiddels zulke structuren heeft gebouwd, dat die onvermijdelijk moeten leiden tot de problemen waar we nu ongelukkig naar zitten kijken.

In dat artikel pleitte ik voor een nieuwe houding, zeker als christenen, als mensen die Christus willen na-volgen, tegenover die "wereld". Het wordt tijd, schreef ik, voor ongehoorzaamheid aan deze cultuur, voor een niet-meer-mee-willen-doen.

Op dat artikel kreeg ik een aantal reacties en de meeste daarvan cirkelden om de vraag "Hoe kun je daarmee nu praktisch bezig zijn? Wat kun je als enkeling, als eenling doen, hier en nu"? Daarom hier enkele voorbeelden.

MAALTIJDEN

Een heel belangrijk voorbeeld is de maaltijd. Een goede mogelijkheid en een uitstekend startpunt voor "anders leven", om met dat anders-leven zelf "iets te doen" ligt in de dagelijkse maaltijden.

Maaltijden zijn voor ons iets heel gewoons. Ze zijn welhaast routine. Maar toch werden we dáár al bepaald bij grote wereldproblemen, namelijk toen er heel bewust gekozen moest worden voor de groenten die op tafel kwamen na de ramp met de kerncentrale in Tjernobyl. Een "ongeval" op duizenden kilometers afstand had invloed op ons denken over eten en drinken. Koeien uit de wei, geen spinazie eten, andere groenten heel goed wassen...!

Maar er zijn andere kanten aan het verhaal. We weten allemaal heel goed dat er honger is. En als we danken voor het eten danken we dat WIJ het zo goed hebben. Toch zouden we elke keer weer met een onbehaaglijk gevoel moeten gaan eten. We zouden ons bij elke maaltijd weer moeten realiseren, dat er anderen als het ware met lege maag staan toe te kijken hoe wij aan tafel gaan om onze maag vol te proppen. Dat moet een heel onprettig gevoel opleveren, dat kijken van die hongerkinderen. Kunnen we zó rustig eten? Zonder te delen?

Praktisch: we zouden minstens één dag per week een maaltijd kunnen overslaan. Vasten dus. Misschien wel een hele dag, dus drie maaltijden missen. Dat kan best. Maar helpt dat?

Met vasten kan men in elk geval één dag "protesteren". Met vasten wordt men zich bewust van die ander, die elke dag dat lege-maag-gevoel heeft en doet men één dag niet mee aan de gewoonten die zoveel onrechtvaardige structuren hebben veroorzaakt. Het wordt een soort weigering om zich zonder meer neer te leggen bij allerlei factoren: die van het eigen lichaam, maar ook die van de maatschappij. Lichaam en samenleving eisen van je dat je bepaalde dingen moet doen. Behoort te doen. Daartegen kun je je verzetten. En de tijdwinst (ook al zo'n gedachte uit onze cultuur!) is te benutten door over het hongerprobleem na te denken.

WINST

Het vasten kan een heel concrete winst opleveren: men kán uitrekenen hoeveel geld men met zo'n vastendag bespaart. Dat bedrag kan worden gebruikt om een nood te lenigen.

Een volgend praktisch punt is, dat er voor de maaltijden zaken (moeten!) worden aangeschaft, die vaak door gewoonten, aangeprate smaak, reclamedwang, op tafel komen. Hoeveel produkten waarvoor fikse televisiereclame wordt gemaakt komen niet als vanzelfsprekend op tafel? Maar zelfs afgezien van dit "meedoen aan de wereld", wie realiseert zich eigenlijk dat de aankoop van bepaalde produkten bepaalde structuren in stand houdt? Als consument (al of niet "gefokt" door de reclame) kiezen we voor ons eten en drinken en daarmee voor een bepaald produktiepatroon. En dat produktiepatroon heeft alles te maken met het gebruik of misbruik van de schepping en met het omgaan met mede-schepselen.

Wat is er allemaal niet gedaan en gewerkt om de door ons aangeschafte produkten in de winkel te krijgen? Hoeveel onrecht in inter-menselijke verhoudingen is er niet aan te pas gekomen, hoeveel plundering van de schepping, om ons maar ons natje en droogje te bezorgen?

Praktisch: wie weigert mee te doen, zou zich heel kritisch-vragend kunnen opstellen tegenover alles wat hij eet en drinkt.

UITNODIGEN

Een ander aspect van de maaltijden: Die maaltijden zijn sociale gebeurtenissen. Men eet samen. En wie alleen moet eten verlangt zeker naar het gezelschap van anderen. We kunnen denken aan de hongerende naaste. Maar we kunnen ook denken aan de dichtbije naaste. Die kunnen we uitnodigen aan onze tafel: En dan niet de vrienden, de familie, de aardige mensen met wie het zo'n 'feest' is samen te eten, maar ook eens anderen. Mensen die je niet zo goed kent, die behoren tot een andere "groep". (Ook in de eigen gemeente hebben we die onderscheiding). De maaltijden zijn prachtige gelegenheden het onderscheid weg te werken, werkelijk elkaars naaste te zijn. Kijkt u "voor de aardigheid" eens in de bijbel naar de plaats en betekenis van "de maaltijd"...

Praktisch dus: nodig geregeld eens mensen uit om te komen eten. Mensen van buiten uw eigen kringetje. Onbekenden, "vreemdelingen", mensen die u eigenlijk niet zo graag mag, mensen die alleen zijn, die het financieel moeilijk hebben. En wat die laatste betreft, niet als een soort liefdadigheid van bovenaf, maar als een werkelijk willen DELEN...

Kortom: de maaltijden leveren praktische voorbeelden voor een nieuwe levenshouding als een protest, als een ongehoorzaamheid aan de hedendaagse cultuur. Onbehaaglijkheid en een zekere schaamte, met als gevolg geregeld vasten, en uitgespaard geld goed besteden, bewust en kritisch consumenten-gedrag en gast-vrijheid.

ANDERE VORMEN

De culturele ongehoorzaamheid is ook uit te drukken in andere vormen: bewuste keuze voor minder-autorijden, het heel bewust anders opzetten van feestjes, het niet willen kopen van bepaalde produkten, het kiezen voor een sober leven.

In de persoonlijke sfeer liggen ook ideeën als: minder of helemaal niet (meer) toegeven aan de TV-verslaving, het niet meedoen aan mode en de dwang van de "trends", het bewust niet ingaan op de uitnodigingen van TV- en andere reclame, het benutten van de extra vrije tijd (door niet meer zoveel naar de TV te kijken) door bezoeken te brengen aan ouden van dagen, gehandicapten, eenzamen. En in de trant van soberder leven ook: minder kopen.

Wie liever actief iets wil doen zou kunnen reageren op ongewenste reclame in de bus door deze terug te sturen, op geweld op de televisie door brieven te schrijven, op de nood van vluchtelingen door daadwerkelijk te helpen en zich op te geven als er gevraagd wordt om actieve hulp in de vorm van huisvesting of andere directe hulp. Men kan ook kopen bij kleine winkels, sparen bij ideeële banken. Om samen met anderen iets te doen kan men zich aansluiten bij plaatselijke of regionale groepen, want overal is men al bezig op velerlei terrein: tegen natuurvernieling, tegen bewapening, tegen honger en armoede, tegen discriminatie etc.

Tenslotte: het is erg belangrijk om medestanders te vinden, om samen verder te denken en actief te wezen. En de gemeente is een goede plaats om samen te doen wat de hand vindt om te doen VOOR het Koninkrijk van God.

Sietzo Dijkhuizen

* Voor dit artikel is gebruik gemaakt van materiaal uit het boekje "Culturele ongehoorzaamheid"? door dr. mr. A.W. Kist en dr. L. Schuurman. Uitg. Wever, Franeker.

ECU-ALLERLEI

De Vreemdeling

In de vorige aflevering van ECU-allerlei berichtte ik over de konferentie in Rüschlikon, waar gesproken is over de vreemdeling in onze samenleving.
Deze keer wil ik beginnen met het doorgeven van enkele berichten over het werk van Mision Holanda. Bij dit werk zijn br. en zr. Jiménez van de gemeente Heemskerk heel nauw betrokken. Het gaat hier om een evangelisatiewerk dat onder spaanstalige mensen, die in ons land verblijven, wordt gedaan.
Br. Jiménez was hier al eens eerder mee bezig en nog niet zo lang geleden heeft hij deze arbeid opnieuw opgepakt. Mision Holanda is ondergebracht bij de E.E.Z., de Europese Evangelische Zending. Dat is niet zomaar gebeurd. De ervaring heeft geleerd, dat, wanneer evangelisatiewerk onder spanjaarden gekoppeld is aan een bepaalde kerk met een bepaalde naam, dit dikwijls op weerstanden stuit. Mensen met een rooms katholieke achtergrond brengen zaken van geloof en Evangelie al heel gauw in verband met de kerk. Vandaar dat gekozen is voor deze opzet, zodat het accent helemaal kan vallen op de evangelie-verkondiging. Onze gemeenschap is indirekt bij dit werk betrokken, vanwege het feit dat br. en zr. Jiménez leden zijn van de gemeente Heemskerk en ook omdat er kontakt is met de ECU. Intussen is er sprake van een verheugende belangstelling voor het Evangelie van de kant van spaanstalige mensen. Begin dit jaar vond een ontmoetingsdag plaats in het gemeentecentrum van de gemeente Heemskerk. Er waren ruim 100 gasten uit alle delen van het land, terwijl ook enkele spaanse evangelisten/voorgangers van de E.E.Z. meewerkten. Br. en zr. Jiménez waren erg enthousiast over deze dag, terwijl ze ook zeer bemoedigd werden, om deze arbeid met kracht voort te zetten. Er zijn vele goede kontakten ontstaan door bezoekwerk, het verlenen van hulp en de verzending van bijbelstudiecursussen. Zr. Jiménez is betrokken bij een werk dat gedaan wordt voor zuid-amerikaanse prostituees in Amsterdam. Zij geeft deze vrouwen taallessen, terwijl ze hen ook in het spaans uit de Bijbel vertelt. Dit werk valt onder verantwoordelijkheid van de stichting ,,'t Scharlaken Koord'', een werk, waaraan leiding wordt gegeven door Truus den Hartigh. Het is al met al een veelomvattend werk voor onze br. en zr. Jiménez. Het werk is reeds zo gegroeid dat er dingen moeten blijven liggen.
Op onze konferentie, die eind september op "De Bron" in Oudleusen gehouden zal worden, hopen we nader kennis te maken met onze broeder en zuster en het werk dat ze doen. Het kontaktadres is Mision Holanda, Postbus 323, 1940 AH Beverwijk, tel. 02510-36229.

Camping-werk

Komende zomer hopen we met zes jongerenteams aan de slag te gaan op Texel en in het oost-groningse Sellingen. Op twee campings zal gedurende zes weken worden gewerkt. Het voorbereidings-weekend heeft inmiddels plaats gevonden in de gemeente Stadskanaal-Zuid. Het weekend, dat eind mei gehouden is, was buitengewoon inspirerend, niet in het minst vanwege de sterke motivatie van de jongeren die mee hopen te doen. Een belangrijk deel van het weekend was uitgetrokken voor het kinderwerk. Verschillende mensen van de LZC instrueerden de camping-evangelisten op voortreffelijke wijze. En natuurlijk werd ook over andere zaken gesproken - inhoudelijke en huishoudelijke - terwijl 's zaterdags een bezoek werd gebracht aan ons nieuwe arbeidsterrein camping De Barkhoorn in Sellingen. De dienst op zondagmorgen met de gemeente was inspirerend en blijmoedig. Kort na de middag werd het weekend besloten, droegen we elkaar op aan onze Zender en gaven we elkaar de zegen van de Heer mee. Er is nog plaats voor enkele jongeren en wel voor de periode 23 juli-6 augustus en 6 augustus-20 augustus en het gaat dan om de Sellingen-teams. Er kan hierover kontakt worden opgenomen met ondergetekende. Vooral enkele jongelingen zijn erg welkom. Intussen hopen we dat er zegenrijk gewerkt zal worden en we wensen de jongeren die zich beschikbaar hebben gesteld, samen met een aantal ouderen die leiding geven, van harte Gods zegen toe.

De Zaaier

Het Zaaier-werk mag zich weer in een groeiende belangstelling verheugen. Er zijn enkele gemeenten die de maandelijkse oplage fors hebben verhoogd, terwijl in verband met bepaalde akties ook nadrukkelijk aan De Zaaier wordt gedacht. Er zijn helaas ook gemeenten die het er wat bij laten zitten. Dat is jammer, omdat we overtuigd zijn van het feit dat ons evangelisatieblad een goed middel voor kontakt kan zijn. Bovendien krijgen we geregeld berichten over mensen die ons blad kennelijk lezen en het zijn echt niet alleen gelovige mensen die dit doen. De ECU had onlangs een gesprek met de Adviesgroep voor De Zaaier en met iemand die al eerder een uitvoerig advies over ons blad had geschreven. De laatste is een vakman op het gebied van communicatie, die als christen tegelijkertijd oog heeft voor wat we bedoelen en beogen.
Hij heeft ons waardevolle adviezen gegeven, waarmee we in de nabije toekomst het een en ander hopen te doen. Hij pleitte onder andere voor "laagdrempeligheid", waarmee bedoeld wordt dat het blad gemakkelijk leesbaar moet zijn met een veelheid aan foto's, illustraties, tekeningen etc. Ook moet er meer gedaan worden aan mogelijkheden voor lezers om te reageren. Het zou te ver voeren, om het hele advies uit de doeken te doen, maar we hebben in elk geval voldoende in handen gekregen, waar we onze winst mee kunnen doen.
Ik wil niet nalaten, juist in verband met het Zaaier-werk twee mensen te noemen, die ons in de afgelopen tijd door de dood zijn ontvallen. Ik denk hier aan zr. Komduur van de gemeente Heemskerk, die zo plotseling heenging en aan br. Noordijk van de gemeente Assen. Zr. Komduur was heel toegewijd als het ging om het Zaaier-werk. Ze werkte met ons blad, terwijl ze in de gemeente nooit naliet, voorbede te vragen voor de mensen die het blad moeten maken. Dat dit werk haar hart had, bleek ook, wanneer ze me belde in verband met een vraag of om er gewoon even over te praten. Br. Noordijk heeft zijn hele leven met ons evangelisatieblad gewerkt. Hij was begaan met mensen die de Heer niet kenden en ons blad was voor hem een middel voor kontakt. We zullen nooit weten, hoeveel mensen door deze blijmoedige christen met het Evangelie in aanraking zijn gebracht, maar het zijn er velen geweest. We denken met dankbaarheid aan zowel zr. Komduur als br. Noordijk terug en moge de Heer hen die ze achter gelaten hebben, zegenen en troosten.
Nog een paar opmerkingen. Wanneer een gemeente 2 pagina's wil reserveren in verband met een aktie of een bijzondere gebeurtenis, dan is het wel belangrijk, zeer vroegtijdig hierover kontakt op te nemen met de redaktie.
Voor 1988 kan dit niet meer, omdat reeds een drietal gemeenten hierom vroegen. Verder is het nog steeds mogelijk - en we zouden dit heel graag zien - dat gemeenten ons blad steunen in verband met een steunkleur. Eigenlijk zouden we elk nummer van zo'n steunkleur moeten kunnen voorzien, maar dat kan (nog) niet. Daarom, wanneer er gemeenten zijn die ons dit "steuntje" willen geven, neem dan kontakt op met het secretariaat van de ECU.

Discipelschap

Discipelschap is het thema van onze komende konferentie over evangelisatie op "De Bron" in Oudleusen. Deze werkbijeenkomst zal gehouden worden van D.V. 26-28 september a.s. De gemeenten hebben hierover bericht ontvangen.
We hopen eind september weer met velen uit vele gemeenten samen te zijn voor instruktie, bemoediging en inspiratie. En wat zou het goed zijn, wanneer de aanmeldingen tijdig binnenkwamen! Dat vergemakkelijkt de organisatie.
Wat het programma betreft nog even dit. Naast inleidingen, zullen ook drie workshops worden gehouden over discipelschap in verband met gezin, gemeente en samenleving. En verder is er de ontmoeting met br. en zr. Jiménez en de wijdingsavond. De konferentie is bedoeld voor leden van evangelisatiewerkgroepen, maar ook voor raadsleden en voor ieder die het evangelisatiewerk een warm hart toedraagt.

Gemeente-weekends

In het afgelopen halfjaar werd in negen gemeenten een weekend voor bemoediging en inspiratie gehouden. In het najaar zijn nog een aantal gemeenten aan de beurt. Voor 1989 vroegen reeds vijf gemeenten om een dergelijk weekend. Mochten er gemeenten zijn, die hiervoor ook belangstelling hebben, dan is het erg belangrijk, om hierover tijdig kontakt met mij op te nemen, zodat data kunnen worden vastgelegd. Er kunnen dan ook afspraken worden gemaakt in verband met vergaderingen over de voorbereidingen.

Een ECU-allerlei-special

In de eerste helft van september hopen we u op vier pagina's in De Christen wat meer informatie te kunnen geven over evangelisatie-werk hier en daar. Mochten er gemeenten zijn, die van een evangelisatie-aktiviteit melding willen maken in ons blad, neemt u gerust even kontakt op met ondergetekende. Het is belangrijk dat we van elkaar weten, wat er al zo op onze gemeente-erven gebeurt.

Tenslotte

Van wijlen br. Henk van der Werf, die voorganger was in verschillende gemeenten, kreeg ik de volgende uitspraak onder ogen: "Godsdienst is opium voor het volk dat Jezus niet kent...." In onze samenleving zijn heel veel mensen die zich met religie en pseudoreligie bezighouden. Maar kennen ze Jezus ook? Laten we die Naam bekend maken in daad en in woord!

Chris Eijer

Beste mensen,

Met deze groet kwam vader veel een ander tegemoet.
Met opzet heb ik dit opschrift gebruikt, want uw aller reactie op zijn heengaan is voor ons als kinderen en kleinkinderen troostvol en bevestigen wat wij al zo lang wisten, dat vader op zijn manier een bijzonder mens is geweest.
In een van de reacties stond: "Het water rimpelt niet nu Pieter Noordijk is overleden".
Het is maar al te waar, geschiedkundig en van wereldbetekenis is dit heengaan en dit leven niet geweest. Maar in kleinere kring zoveel te meer, voor ons als kinderen betekent het, dat wij nu de ouderen zijn geworden, dat de verantwoordelijkheid nu helemaal bij ons rust.
Vanzelfsprekend had vader ook kanten die voor ons en hem moeilijk waren. Hoe intens is zijn rouwverwerking niet geweest na het overlijden van moeder. Daarbij vroeg hij vaak geduld en de nodige tact van velen.
Hij is daar bovenuit gekomen en heeft zijn oude levensstijl van blijmoedig christen hervat. Nu is aan dit leven een einde gekomen. Hij laat aan ons na het beeld van een man die samen met moeder ons een "thuis" heeft gegeven in de juiste zin van het woord.
Wij willen geloven dat zij mogen zijn "in het huis huns Vaders, met zijn vele woningen".
Nogmaals dank voor al uw liefde, vriendschap en genegenheid, die u in zijn leven naar hem hebt doen willen laten uitgaan.

Namens kinderen en kleinkinderen
P. Noordijk jr., Beukenlaan 37
7255 DL Hengelo Gld.

"Dag om te delen"

Op zaterdag 10 september wordt te Amersfoort een "Dag om te delen" gehouden, georganiseerd door o.a. de Stichting Oecumenische Hulp, de S.O.H. Men kan deelnemen aan 37 programma-onderdelen, waarin allerlei aspekten aan de orde komen van "Gaven delen wereldwijd", het educatieve thema van Zending, Werelddiakonaat en Ontwikkelingssamenwerking.
De secretarissen van de gemeenten hebben hierover informatie ontvangen.

De W.

1989: E.B.F. Congres in Boedapest

Voor het eerst in de geschiedenis wordt de vijfjaarlijkse conferentie van de Europese Baptisten Federatie gehouden in een Oost-Europees land. In Boedapest, Hongarije zullen van 26-30 juli 1989 baptisten uit allerlei landen van Europa elkaar ontmoeten.
Het congres-thema is: Komt en ziet Gods daden (Psalm 66:5). Voor de huisvesting wordt reeds alles in gereedheid gebracht; er zullen hotelkamers en pensions beschikbaar zijn, alsmede goedkope slaapgelegenheden en campingplaatsen. De meeste Hongaarse bezoekers zullen worden ondergebracht bij privé-adressen. Volgens de president van de Hongaarse Baptisten Unie, János Viczian, hebben alle baptisten gezinnen in Boedapest hun slaapruimte al volgeboekt.
Tijdens het congres zullen er plenaire bijeenkomsten zijn, en daarnaast ook een aantal bijbelstudies en gesprekken in kleinere groepen, in verschillende talen.
Er wordt een internationaal koor gevormd van 600 stemmen, dat onder leiding zal staan van de bekende Hongaarse baptisten organist en koorleider Pal Beharka.
Men verwacht 4.000-5.000 bezoekers, uit Oost- en West-Europa.

E.B.P.S.

Tien mythen over het christelijk geloof - Gordon Carkner e.a.

Uitg. Gideon, Hoornaar, 1987. 48 blz. waarvan 7 blz. ruimte voor aantekeningen, *f* 5,50.

Dit boekje is uitgegeven in samenwerking met IFES-Nederland, een christelijke studenten-organisatie. Het gaat in op tien misvattingen omtrent het christelijk geloof, zoals: "Het Christendom is een kruk voor zwakken en hulpbehoevenden", "De wetenschap is in strijd met het christelijk geloof" en "De aanwezigheid van het kwade en het lijden bewijst dat er geen God is".
Het boekje lijkt vooral geschikt voor studenten en leerlingen uit de hoogste klassen van het middelbaar onderwijs. Het is bedoeld om gelezen te worden door niet-christenen. De onderwerpen worden vluchtig behandeld, ze zouden verder uitgebouwd kunnen worden in gesprekken. Het boekje zou bijvoorbeeld bij evangelisatiewerk onder de genoemde groepen gebruikt kunnen worden.
Op blz. 37-39 vertellen de auteurs dat ze christenen zijn, die eerlijk willen zijn en moeilijke vragen niet uit de weg gaan. Dit stukje zou beter aan het begin van het boek passen.

H.L.

Symposium over John Bunyan

Donderdag 25 en vrijdag 26 augustus geven wetenschappers uit Engeland, Amerika, Nederland en Oost Europa lezingen over de plaats en de invloed van John Bunyan in en buiten Engeland. Deze lezingen worden gehouden in de Engelse taal.
Zaterdag 27 augustus staat in het teken van de doorwerking van Bunyan in Nederland; de voordrachten worden dan in het Nederlands gehouden. Deze laatste zijn voor alle belangstellenden vrij toegankelijk.
Dit driedaagse symposium is ter herdenking van de sterfdag van John Bunyan, 31 augustus 1688, georganiseerd door de "Interdisciplinaire Onderzoeksprojectgroep van het Protestantisme", en wordt gehouden in het hoofdgebouw van de Vrije Universiteit, De Boelelaan 1105, Amsterdam.
Voor volledig programma: Interdisciplinaire VU-Onderzoeksprojectgroep Geschiedenis van het Protestantisme', prof. dr. G.J. Schutte, kamer 8a-32, Faculteit der letteren, Vrije Universiteit, Postbus 7161, 1007 MC Amsterdam.

MEDEDELINGEN

De heer A. Scheerhoorn is verhuisd en woont thans Maarsbroek 27, 9502 BC Stadskanaal. Het telefoonnummer blijft ongewijzigd.

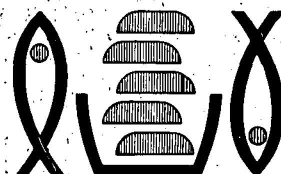
M.i.v. 2 juli a.s. is het nieuwe adres van ds. H.P. de Boer, Zutphen: Spijkpad 11, 7211 AJ Eefde, tel.: 05750-13535.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs f 46,- per jaar; buitenland f 64,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelinckláan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur. De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

"Want ik ben verzekerd, dat noch dood, noch leven ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods"
(naar Rom. 8:38)

In volle zekerheid des geloofs, is van ons heengegaan onze broeder

Gerrit Bakker

op de leeftijd van 54 jaar

30 mei 1988

Baptistengemeente Muntendam

In het huis mijns Vaders zijn vele woningen.

In Jezus ontslapen

Jacobus Marinus Vulling
weduwnaar van Cornelia Zouthout
eerder weduwnaar van Lijsbeth Eijk

in de gezegende leeftijd van 97 jaar

16 juni 1988

Baptistengemeente Krommenie

Op 13 juni 1988 nam de Heer tot Zich onze zuster

Johanna K.F. Dragstra-Oosterloo

in de leeftijd van 74 jaar

2 Petr. 3:13

Baptistengemeente Treebeek

De Heer heeft tot Zich genomen op 3 juni 1988

Jantje van Dam-Veen

in de leeftijd van 86 jaar

"Vaste rots van mijn behoud"

Baptistengemeente Groningen-Zuid

In vol vertrouwen op haar Heer en Heiland is van ons heengegaan op 6 juni 1988

Harmina ten Wolde-Rozema

op de leeftijd van 89 jaar

"Tot wederziens aan de Godsrivier"

Baptistengemeente Groningen-Zuid

"Al worden wij door stormen voortgedreven, wij varen thuis".

Door veel liefde en aandacht omringd is op bijna 83-jarige leeftijd in de "Leeuwerikweide" rustig overleden onze lieve vader en opa

Jan Hendrik ter Wee
Weduwnaar van Aaltje Kroese

Wij bewaren een goede herinnering aan zijn natuurlijke levenslust en eenvoud en zijn dankbaar voor hetgeen wij de laatste periode met en door hem mochten ervaren.

Zutphen, 23 juni 1988
"De Leeuwerikweide"
afdeling de Wiersse.

Hennie en Albert
Gerard en Nellie
Diny en Dries
Hans en Chris
AIY en Mathieu
Klein en achterkleinkinderen.

Corr. Adres, A. Montz-ter Wee
Moesmate 297
7206 AW Zutphen.

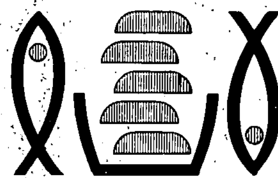
De begrafenis heeft op 27 juni j.l. in Zutphen plaatsgevonden.

103e jaargang nummer 25 - 14 juli 1988

dc

De Christen

Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

PARTNERKEUZE

Ploeger

Omgaan met elkaar, dat is: respect hebben voor elkaars meningen. Dat is ook: interesse hebben voor elkaar, voor elkaars visies, meningen, verlangens.
Maar het kan in het leven van twee mensen die nauwer met elkaar verbonden zijn, of willen worden, niet blijven bij belangstelling voor elkaar. Het moet ten diepste komen tot een aanvaarden van wat de ander ten diepste als de waarde van het leven, als de zin van het bestaan ziet.
Dit lijkt mij een bijzonder belangrijk punt als het gaat om het zoeken en vinden van een levensgezel. Heel concreet: als het gaat om het leggen van een relatie voor het leven, welke ruimte heb je dan, als mens, als gelovige? We komen uiteraard dan terecht bij de vraag: mag een gelovige een juk aantrekken met een ongelovige? Ik weet het wel: er zijn uitleggers die zeggen dat Paulus' woord: vormt geen ongelijk span met ongelovigen, II Cor. 6:14, helemaal niet over het huwelijk gaat. Niettemin, wat voor minder intense verhoudingen geldt, geldt zeker voor de meest intense verhouding waartoe een mens kan komen: die van het huwelijk.
De ander kan ongelovig zijn. Dat kan een gevolg van opvoeding zijn: er groeien in Nederland al generaties lang mensen op die niet naar een christelijke school gaan, die nooit een zondagsschool bezoeken, die nimmer thuis iets horen over de bijbel. Pure onkunde is dan de oorzaak van on-geloof. Zo iemand kan wel, als de bijbelse boodschap in zijn leven komt, belangstelling gaan tonen voor iets dat hem/haar volstrekt nieuw is. Menigmaal is zo'n eerste kennismaking met de bijbelse boodschap uitgegroeid tot een volstrekte overgave aan Jezus Christus (al of niet met de jongen, het meisje waardoor de aanraking met de bijbelse boodschap tot stand kwam!).
Iemand kan anti zijn: dat is een houding die voortkomt uit meer dan onkunde. Er is een werkelijke of vermeende kennis van de bijbel: die wordt gemakkelijk als fantasie aan de kant geschoven. Men zegt een echte of een vermeende kennis van de kerkgeschiedenis te hebben: nou, als je weet wat in de naam van God allemaal gedaan is...
Wie anti is, respecteert niet de gevoelens van de ander. Die heeft geen belangstelling voor wat de ander bezig houdt. Hoe kun je als gelovige je gelukkig voelen in een verhouding waarin je diepste gevoelens besmeurd worden? De klacht van veel "gemengd gehuwden" is: ik kan met mijn man, met mijn vrouw nooit over mijn geloof spreken. Dat is pijnlijk, en als dat te voorkomen is, moet je het voorkomen.
Ik denk dat ieder recht heeft op respectering van zijn ideeën, zijn visie (zijn is ook haar). Je mag als gelovige je visie niet opdringen aan een ongelovige, je mag als ongelovige je visie niet opdringen aan een gelovige. Maar het moet duidelijk dat "gelovig" en "ongelovig" tegenstellingen zijn, en niet kleurverschillen van ondergeschikt belang.
Als Jezus Christus je hele bestaan beheerst, in beslag neemt, is het moeilijk daarvan een gedeelte uit en af te zonderen, b.v. je huwelijksleven. Immers, je christenzijn bepaalt je denken en je doen. Je visie op opvoeding, op uitgaan, op goed en kwaad, op geld- en vrijetijdsbesteding, op omgaan met anderen, op beroepskeuze en carrièrebouw, het heeft alles te maken met je geloof in Jezus Christus. Als de ander daarin niet wenst te participeren, daarin niet mee wil gaan, daar zelfs tegenin wil gaan, hoe kan dan van harmonie sprake zijn? En heeft geluk niet heel veel te maken met harmonie?

DEZE WEEK

Even nadenken met....

K. Corporaal, Sneek

Laten wij doen, wat goed is voor allen

Er ligt een spanningsveld tussen woord en daad. Dat ontdek je wel, wanneer je spreekt over evangelisatie. De één kan zeggen: "Evangelisatie is alleen woordverkondiging. Je moet de mensen het evangelie bekend maken". De andere kan zeggen: "Dat is half werk. De daad behoort er beslist bij".
Sta je aan de kant van alleen woord-verkondiging, dan moet je de Jacobusbrief lezen. Meen je, dat alleen de daad voldoende is, dan moet je de Romeinenbrief lezen.
Nu er een gesprek op gang komt over vrede, gerechtigheid en heelheid van de schepping, komen we deze beide gedachten weer tegen. Maar woord en daad behoren bijelkaar. In het Hebreeuws kent men voor woord en daad, slechts één woord (dabar). Daarmee wordt tot uitdrukking gebracht dat deze woorden bij elkaar behoren. In het zendingswerk zien wij deze koppeling van woord en daad.
Paulus drukt ons op het hart: "Laten wij doen wat goed is voor allen en vergeet daarbij vooral de geloofsgenoten niet". Dus, doen wat goed is voor allen. Als je nu de lijnen doortrekt naar de problemen van deze wereld dan sta je wel voor de vraag wat er nu gebeuren moet. De armen, de vluchtelingen, mensen die honger hebben, gevangenen, zij staan als het ware bij je op de stoep. We kunnen het antwoord lezen in Matt. 25:31-46 (kleden, voeden, bezoeken, huisvesten etc.).
Willen wij de oorzaak waardoor de vele problemen zijn ontstaan veranderen, dan zal de mens moeten veranderen. Het streven naar macht bezit en het veilig stellen van eigen zaken ten koste van anderen, moet doorbroken worden. Er moet een verandering in de mens plaatsvinden. De zonde moet weg, moet vergeven worden. Paulus drukt het zo uit: "Wordt hervormd door de vernieuwing van uw denken, opdat gij moogt erkennen wat de wil van God is, het goed, welgevallige en volkomene" (Rom. 12:2). De weg om tot deze verandering te komen is Jezus Christus. Hij vergeeft zonde en vernieuwt de mens.
We ontdekken dat woord en daad samen moeten gaan. Het één kan niet zonder het andere, maar dat heeft wel gevolgen voor de christenen, de volgelingen van Jezus.
- Als ik de vrede van Christus wil verkondigen, moet ik de vrede dienen.
- Wil ik de gerechtigheid van God verkondigen, dan moet ik ook de gerechtigheid dienen.
- Spreek ik over God als de Schepper, dan heb ik ook zorg voor de schepping.
"Wie is dan de trouwe en verstandige slaaf, die de heer over zijn dienstvolk heeft gesteld om hun op tijd hun voedsel te geven", vraagt Jezus (Matt. 24:45). Zullen we eens trachten gestalte te geven aan de woorden van Paulus: "Laten wij doen wat is voor allen". Ongetwijfeld zal de invulling daarvan verschillend zijn. De één loopt met een spandoek in een vredesmars, de andere werkt in de Herberg voor opvang van mensen en een derde vertelt aan een vakantieganger dat hij door geloof in Jezus veranderd is. Met woord en daad werd het evangelie verkondigd.
Laten we elkaar de ruimte geven om te doen wat goed is voor allen.

Toespraak, gehouden op de Jaarvergadering van de N.B.J.B. op 4 juni door de voorzitter van de N.B.J.B., Wander Hoen.

JIJ EN IK KUNNEN EEN EEUWIG LEVEN HEBBEN!!!!

Vandaag wil ik eerst terug naar 1987 en speciaal naar de dag dat Piet Stellinga plotseling is overleden. Een gebeurtenis waarbij als het ware de aarde een moment stil staat en een hele toekomst, met allerlei plannen, in scherven valt. Je voelt je opstandig en gebruikt begrippen als "onrechtvaardig" en "onaanvaardbaar" en "zinloos". Verdriet en tranen waren er bij ons allemaal. Onze gedachten gingen en zijn het meeste bij Saskia, zijn vrouw en bij Hennie, hun dochter. Woorden schieten tekort, ook geloofswoorden lijken leeg en onvolledig. De dood is overwonnen zong ik met Pasen, maar tegelijk bedacht ik mij dat die overwinning voor mij wel op een grondiger manier had mogen gebeuren. Er valt pas echt wat te vieren, als er niemand meer zomaar dood kan gaan. Dan kan die overwinning vandaag immers meer zichtbaar worden en door iedereen beleefd!

Maar God dan en de Bijbel en het Geloof en de Hoop, waar zijn die te vinden in deze gedachten? Ik begon vandaag met een heel bekende tekst uit het woord van God, zo bekend dat de inhoud je niet meer schokt, het raakt je hart niet meer zo direkt. God heeft zijn enige Zoon naar onze wereld gestuurd en voor onze schuld laten lijden en doodgaan. Ook voor jou schuld en voor die van mij! Wat had dat voor zin? De tekst gaat verder: Onze God zond zijn Zoon, opdat iedereen die in God gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig zal leven. Dit maakt je blij en warm van binnen. Deze boodschap is voor jou en mij en voor iedereen die in God gelooft van essentieel belang. Er wordt ons een eeuwig leven beloofd en dat geldt ook voor Piet Stellinga. Wij kunnen over het graf heen zien, dat wat ver weg is komt dichterbij als wij het woord van God lezen over leven dat eeuwig duurt. De bijbel kan als het ware een verrelijker zijn die je helpt om, zodra je het kunt en durft, over de dood heen te kijken. Als we dat niet kunnen dan kan dat liggen aan de tranen in onze ogen, immers dan kun je zelfs met een verrekijker niet zover zien. Als we het niet durven, dan hebben we misschien meer tijd nodig of misschien hebben we elkaar wel nodig voor een arm om ons heen of een paar gewone woorden van begrip en troost.

Als jeugdbeweging zijn we meer vertrouwd met het leven en de daarbij behorende plannen. Vorig jaar, vlak na de zomer, hebben wij binnen de jeugdraad het plan opgevat om ons een tijd bezig te houden met het thema Vrede, Gerechtigheid en Behoud van de schepping. Een thema dat ons als gelovigen raakt tot in onze vingertoppen. Binnen de N.B.J.B. willen we proberen om jullie, binnen je afdelingen, te helpen om over dit thema na te denken en er iets mee te doen in je dagelijks leven.
Binnen de jeugdraad hield Piet Stellinga, als eerste, een pleidooi om aan het proces, dat de ingewikkelde en voor baptisten vreemde naam "Conciliair Proces" meekreeg, mee te doen. Dit, zoveel mogelijk, met andere kerken en jeugdbewegingen.
Met elkaar zijn we hierover enthousiast geworden en zo kan het werk doorgaan.
Wij willen onszelf vragen gaan stellen zoals:
- waar worden in onze omgeving gerechtigheid, vrede en heelheid van de schepping bedreigd;
- wat zijn de oorzaken en wat is ons eigen aandeel daarin:
- wat kan er veranderen en wat kunnen wij daaraan bijdragen?
Met elkaar weten we van de ernst van de situatie. Wij beseffen dat de bereidheid tot een ander denken en handelen geboden is. Wij laten ons aanspreken door de uitspraak dat "de tijd dringt". Wij willen volhouden dat binnen onze gemeenschap niet dreiging, wantrouwen en angst de toon aangeven, maar hoop en moed.
Onze drijfveer is en blijft bij dit alles onze God die zijn Zoon gaf opdat ieder, ja iedereen die in Hem gelooft niet verloren gaat maar eeuwig leven heeft.
Je moet wel van vreemde huize komen als je dit signaal naast je neer blijft leggen.

GESLAAGD VOOR EXAMEN

Br. René Erwich heeft 16 juni j.l. met goed gevolg het doctoraalexamen theologie afgelegd aan de rijksuniversiteit te Utrecht.
Zijn hoofdvak was Pastorale Psychologie, waarvoor hij een scriptie schreef: "Crisis en zingeving. Geloof en levensbeschouwing bij hartinfarctpatiënten".
Als bijvak bestudeerde hij het Nieuwe Testament.
Br. Erwich vervolgt zijn studie met voorbereidingen op het afleggen van het seminariumexamen.

O. de Vries

BEROEPEN

De gemeente te Groningen-Zuid heeft een beroep uitgebracht op br. A.G. den Dekker te Siddeburen.

"Ten derde leraren...."

J. Reiling

Sinds 1954 komen de docenten van de europese baptisten seminaria en colleges regelmatig bijeen om over de opleiding van voorgangers en andere werkers in de gemeenten van gedachten te wisselen. Waren we in 1985 de gasten van onze collegas in Warschau, dit jaar was Rüschlikon weer aan de beurt. Daar waren we van 24 tot 27 juni bij elkaar.'

Niemand heeft tijdens de conferentie de tekst aangehaald waaruit de titel van dit artikel is gelicht: 1 Corinthiërs 12 vers 28. Toch is dit woord ettelijke malen door mijn gedachten gegaan, toen we als theologische leraren bijeen waren. Vooral toen tijdens een dagopening onze rector dr. Olof de Vries ons Jacobus 3:1 voorhield: laat niet zovelen uwer leraars zijn, mijn broeders: gij weet immers, dat wij er des te strenger om geoordeeld zullen worden.... Niettemin horen de leraren er bij. Aan apostelen en profeten kunnen ze niet tippen maar na deze fundamenten komen ze als eersten aan de beurt. Dat maakt hun dienst belangrijk en hun verantwoordelijkheid zwaar.

Informatie

Als je samen in hetzelfde werk zit wil je graag weten hoe het de anderen vergaat. Kennen ze ook de problemen die wij kennen? Problemen zowel van, laten we zeggen geestelijke en theologische aard maar ook onderwijstechnische zoals de opzet van studieprogrammas, toelatingseisen, afstudeerrichtingen en wat daar nog meer bij hoort. Daarover kom je in het programma niet zoveel tegen en je moet het meer van gesprekken in de wandelgangen hebben. Wel sturen de meeste scholen van te voren een rapport(je) over de stand van zaken in maar over wat daarin staat zou je uren met elkaar kunnen praten. Daarvoor ontbreekt de tijd want er is ook nog een programma dat moet worden afgewerkt.
Elke keer slagen de organisatoren er weer in dat programma vol te stoppen met activiteiten zoals lezingen, groeps- en plenaire discussies, 'seminars' (wij zouden zeggen werkgroepen) over de verschillende vakgebieden van de theologie. Kortom, niemand kreeg de kans zich te vervelen of om iets buiten het programma om te doen. Alleen op de zaterdagmiddag werd een tocht naar Zürich ingelast langs de historische plekken waar de doperse beweging in de 16e eeuw was begonnen. Aangezien ik die plaatsen al meer dan eens had bezocht, koos ik voor het televisiescherm....

Bijbelse teksten

De basisvakken van elke theologische opleiding zijn de bijbelse. Dat klemt temeer voor ons dopers, want wij hebben geen belijdenisgeschriften die ons geloofsdenken bepalen. Daarom is een van de belangrijkste vragen waarmee iedere theologische opleiding vandaag wordt geconfronteerd, die van de rechte interpretatie en communicatie van bijbelse teksten. Dit was dan ook het hoofdthema van de conferentie. Wij weten allang dat wij allerlei vooronderstellingen meebrengen als we de bijbel gaan lezen. Bovendien lezen we de Schrift altijd tegen de achtergrond van onze eigen cultuur. Wie de bijbel bestudeert en zijn inhoud wil vertolken bijvoorbeeld in landen waar de Islam de cultuur bepaalt, staat voor problemen waarvan wij geen weet hebben. Dat bleek uit de lezing die Earl Martin, professor in zending en evangelisatiewerk in Rüschlikon, die een ruime ervaring heeft in Afrika. Dat heeft te maken met heel eenvoudige dingen maar ook met zaken van leven en dood, van huwelijk en geboorte.
Maar ook dichter bij huis zijn er grote verschillen in het verstaan van de bijbel. Lezen de feministische theologen bepaalde teksten niet heel anders dan verreweg de meeste mannelijke exegeten? Daarmee werden we geconfronteerd in de lezing van een feministische baptisten theologe die ons, in meerderheid mannen, het vuur wel na aan de schenen legde. Ik ben nog niet bereid om al deze exegeses te accepteren maar meen wel dat we er goed aan zullen doen om deze tegenspraak op ons te laten inwerken en haar serieus te nemen.
Of is het misschien alles psychologisch te verklaren en moeten we onze toevlucht nemen tot die wetenschap om tot een goed verstaan van de bijbel te komen? Ook daaraan was een lezing gewijd. De conclusie van de spreker (en van de discussies) was dat op sommige punten de psychologie wel kan helpen maar op andere beslist niet. Maar dat geldt van iedere hulpwetenschap.

Vrouw in de gemeente

Het tweede thema van de conferentie was gewijd aan de plaats van de vrouw in het werk en het leven van de gemeente. Seminaries leiden immers ook vrouwen op maar waartoe? Om voorganger te worden net als de mannen, zeggen onze broeders en zusters in Zweden. Hun vallen de engelse collegas bij, al heb ik de indruk dat de meningen daarover wat meer zijn verdeeld dan in Scandinavie. Neen, zeggen de duitse broeders, ze kunnen bij ons geen voorganger worden maar ze worden "theologische medewerkster". Ze doen dan wel hetzelfde werk als de voorgangers, met uitzondering van de bediening van doop en avondmaal, althans op sommige plaatsen.
Bij de discussie blijkt al spoedig dat het in voorlaatste instantie vooral een kwestie van bijbelinterpretatie is. Dezelfde argumenten die we ook hier kennen en gebruiken klonken ook daar. Maar een feit is dat de meerderheid van de docenten tegen de vrouwelijke voorganger geen echt theologische bezwaren heeft. De gemeenten echter kunnen daarin nog niet zo meegaan.

Zorg

Een verder gemeenschappelijk probleem is het geld. Rüschlikon is sterk afhankelijk van de koers van de dollar; is die hoog, dan zijn er geen zorgen; is die laag, zoals nu, dan zijn de zorgen groot. Maar ook de seminaries en de colleges in de landen van Europa kampen met gebrek aan middelen. Opleiding is nu eenmaal duur en spreekt als zaak om voor te geven ook niet tot de verbeelding. Voeg daar nog bij dat er in vrijwel elke unie of conventie wel een groep is die het met de theologische koers van de opleiding niet eens is....
Terug in eigen land en achter het toetsenbord vervult een gevoel van zorg me. Hoe houden we het uit met al die verschilende meningen en opvattingen. Ons werk als europese baptisten is afhankelijk van een bepaalde mate van eensgezindheid en gemeenschappelijke visie. In het Europa van de toekomst hebben wij grote verantwoordelijkheden en mogelijkheden. Wij overschrijden de grenzen gemakkelijker dan de volkskerken. Wij zijn daarin 1992 al gepasseerd. Wij overschrijden ook de grenzen van Oost en West. Maar zullen wij voldoende eenheid opbrengen om de uitdaging van de toekomst aan te durven? Het zou te gemakkelijk zijn om te zeggen: wij moeten op de Heer vertrouwen en het van Hem verwachten. Dat is waar maar het doet aan onze verantwoordelijkheid niets af. Europa wacht! Op ons?

HOE BEREIK JE DE MENSEN?

Als een gemeente haar opdracht om van Jezus te getuigen serieus neemt, stuit ze onherroepelijk op de vraag hoe je mensen bereikt voor wie de kerk helemaal buiten hun blikveld ligt.
In enkele nummers van "Die Gemeinde" het blad van onze duitse zustergemeenten, kwamen we een paar verrassende akties tegen.
De gemeenteleden in de "Erlöserkerk" in Bremerhaven reageerden ongelovig op de idee om een tentoonstelling te houden van de litho's van Chagall, de Joodse schilder. Doch toen de 10 dagen van de tentoonstelling om waren, hadden meer dan 1800 personen de kerk met de tentoonstelling bezocht.
De lithografieën waren ter beschikking gesteld door een kunstgalerie. (Een lithografie is een plaat die door steendruk gemaakt is). Een groep van 50 gemeenteleden ging zich bezig houden met de kunstwerken, die alle betrekking hadden op de bijbel. Naarmate men er meer mee bezig was begon de boodschap ervan sterker te spreken. Sommigen uit de groep die de bezoekers rondleidden, ontwikkelden zich als echte kenners. Een Joodse geleerde, dr. Winfried Eisenblätter, gaf drie lezingen over de Joodse leer en de betekenis van de sabbat.
Verder was er een bijbelkring over Jeremia, die veel gasten trok.
"Nog nooit heb ik in zo korte tijd zoveel teksten uit het Oude Testament gelezen en me er mee bezig gehouden", zei iemand uit de groep. "Zelfs in mijn droom zag ik de platen nog voor me".
Onder de bezoekers waren er ook velen die anders niet in een kerk kwamen. Bij de uitleg van de litho's kwam het vaak tot diepgaande gesprekken over de bijbelse thema's, en velen lieten zich ook verder informeren over wat er normaal in dit kerkgebouw gebeurt.

Essen

In Essen-Altendorf kwam de gemeente tot de konklusie dat de echt ongelovige, buitenkerkelijke mens niet te bereiken is met de traditionele samenkomsten, waarvoor dan een bekende evangelist wordt uitgenodigd. Uit de gesprekken ontstond "kreatieve evangelisatie".
Daarbij werd vastgesteld dat men de mensen die men uitnodigt niet alleen een goede spreker moest bieden, doch dat de hele gemeente zich moet presenteren. Die visie zette alle muzikale en vocale gaven in de gemeente in werking. Het jongerenkoor de "Messias Sänger" van 100 leden ging zich er op instellen. Andere muziek- en zanggroepen in de gemeente eveneens.
Er kwam een programma van voorbereidingsamenkomsten met korte preek en berichtgeving uit het gemeenteleven.
De jeugd begon met Gospelavonden: Nacht im Zett. Zett kwam van "Gemeindezentrum". 400-500 jongelui kwamen er. Het liep er op uit dat men een openbaar gebouw voor 1200 personen moest huren. Het entreegeld dat men noodgedwongen moest invoeren verhinderde de belangstelling niet. Bij deze aktiviteiten is de gemeente met al haar gaven ten nauwste betrokken. Er komt ook veel kreativiteit te voorschijn. In het programma is veel zang en ook dans opgenomen, afgewisseld door een korte boodschap. Vaak komt het tot persoonlijke gesprekken. In de laatste jaren werden per jaar 40-60 personen door de doop de gemeente binnen geleid, en dat was waarschijnlijk niet gelukt zonder deze opzet.
Het gemeenteleven zelf is er levendiger en veelkleuriger door geworden.

Muzenschrift 1988

Voor het houden van diensten die anders dan anders zijn en die ook buitenstaanders trekken, zoals hierboven beschreven is, kun je best wat creatieve ideeën hebben. Zoals bijvoorbeeld een tentoonstelling van bijbelse of christelijke kunst, hetzij schilderkunst, hetzij beeldhouwkunst of wat dan ook. Je wilt misschien eens wat professionele zang of declamatie hebben.
Wie zich het "Muzenboek 1988" aanschaft vindt daarin een heleboel kunstenaars die vanuit hun christelijk beginsel hun talenten ontwikkelden en aanbieden. Het boekje wordt uitgegeven door Christian Artists/Continental Sound, Postbus 81065, 3009 GB Rotterdam en geeft in overzichtelijke rubrieken allerlei informatie over kunstenaars. We noemen de rubrieken: Beelhouwkunst (ook voor kerkbouw); grafiek; schilderkunst; mode; textiel; theater; kleinkunst; dans; woordkunst; zang; muziek en andere vormen. Het boekje kost *f* 19,90 en is mogelijk ook te koop in bijbelwinkels.

H.G. de Winkel

EEN ANDERE WERELD

Op 14 mei werd in Apeldoorn een grote regionale manifestatie gehouden over paranormale genezing, waarzeggerij, yoga enzovoorts. Deze manifestatie, Paramix genaamd, kreeg van christelijke zijde een reaktie. Vanuit verschillende kerken en kringen hebben christenen voor het gebouw waarin van alles op dit gebied gedemonstreerd werd, de Uitdaging-special over okkultisme (een uitgave van het Instituut voor Evangelisatie) uitgedeeld aan de bezoekers. Anderen baden, weer anderen stonden bij een houten kruis dat ze voor het gebouw hadden opgesteld. Met veel bezoekers zijn gesprekken gevoerd. Dat de uitdelers van deze "Uitdaging" christen waren, hoefde nauwelijks te worden uitgelegd. Men wist wel dat de christenen zouden protesteren.
Een enkele christen is naar binnen gegaan om te bidden. Toen één van hen, die zelf werkzaam geweest is op het gebied van hypnose en pas tot geloof was gekomen, bij een hypnotiseur in de buurt stond was deze in paniek geraakt en had gezegd: "Ik kan hier niet werken zolang u in de buurt bent".
Er kwamen veel opmerkingen over het kruis, men merkte de invloed daarvan, hoorde ik later.
Overigens namen de laatsten die van deze manifestatie naar huis gingen de Uitdaging-special nauwelijks aan. Dat waren de standhouders, dus de waarzeggers en dergelijke. "Dat blad hoeven we niet", zeiden verschillenden. Waaruit maar weer blijkt dat ze heel goed in de gaten hadden dat christenen bij een andere wereld horen dan die van hen.

H.L.

SAMEN VOORTBOUWEN OP HET ENE FUNDAMENT

De gemeenten van zuid-oost Groningen en Drenthe, aangestoken door de belevenis van de ontmoetingsdag op 19 september 1987 in Groningen, hebben besloten om in regionaal verband een dergelijke dag te organiseren. De datum is vastgesteld op 24 september a.s., en de plaats is het Menno Alting College.
Nadere bijzonderheden zullen t.z.t. ongetwijfeld aan DC gezonden worden om de lezers verder te informeren.

De W.

Er was een draadje

We zaten binnen en keken naar buiten
"Wat diertje zweeft daar voor het raam?"
"Dat is geen beestje, 't is een blaadje
het hangt waarschijnlijk aan een draadje".
Het wàs een afgevallen blaadje,
dor en dood
een centimeter groot
dat soms wel even stil hing
maar dan weer woest tekeer ging
wild tollend, draaiend als een gek,
hoog dansend, dan vallend
zwaaiend naar links en rechts
maar 'k zag het draadje niet.
De boodschap hoorde ik wel:
jij slingert daar
geslagen en gedragen
en niemand ziet hoe'k vliegen kan.
Wat mij behoedt voor ondergang:
een dunne draad is mijn geloof
en God heeft die gesponnen
ik was het niet die het begon
maar zag het plotseling in de zon
dat dunnen sterke draadje.

658

PORNOGRAFIE

H. Ploeger

We komen meer en meer tot de ontdekking dat de enkele vrouwen die zich voor pornografische foto's en films beschikbaar stellen, een sterk negatieve invloed hebben op de algemene beeldvorming aangaande de vrouwen. Dat wil zeggen: wat enkele vrouwen doen, is tot schade voor verreweg de meeste andere.

In de pornografie gaat voor miljarden om. De sexlijnen zijn goudmijntjes voor de exploitanten (en de PTT). Er is schijnbaar een grote behoefte aan afbeeldingen van naakte vrouwen - ofwel in pose, dan wel in actie. Trouwens, de markt waarop naakte mannen - in pose of in actie - terecht komen, is nog lang niet verzadigd.

Het is niet verwonderlijk dat vrouwenorganisaties voorop lopen als het gaat om de bestrijding van de pornografie. Juist vrouwen hebben er belang bij dat zij - als vrouwen - niet gezien worden als speelmeisje, stoeipoes of hoe ze ook genoemd worden.

gebrek aan liefde

Het is duidelijk dat veel mensen - dus zowel mannen als vrouwen - om velerlei redenen niet tot de beleving van echte liefde komen. Daar zijn allerlei oorzaken voor aan te wijzen: onmacht om lief te hebben (dat kan aan de opvoeding liggen); angst voor de ander (dat kan liggen aan mishandeling in de kinderjaren). Het kan evenzeer een gevolg zijn van een scheiding, van de dood van een beminde.
Behoefte aan liefde, aan aandacht, aan meeleven heeft ieder. Daarom wordt vaak gegrepen naar surrogaten.

de liefde bedrijven

De kranten maakten enige tijd geleden ruchtbaar dat een overleden kunstenaar beweerde, met 14.000 vrouwen "de liefde te hebben bedreven". Het woord alleen al wekt weerzin op: de liefde kun je niet bedrijven. Je kunt met elkaar naar bed gaan, wellicht in een extatische roes verzeilen, maar in bed - en elders - kun je alleen maar de liefde beleven als zij er is. Waar geen liefde is, daar kun je de liefde niet bedrijven. Dat is een uitgesloten zaak. De vermelde artiest wisselde zijn partners - meerderen per dag; als hij tenminste de waarheid sprak - als zijn sokken. Waar zijn (stinkende) sokken terecht kwamen, weet ik niet. Waar de vrouwen, met wie hij "de liefde bedreef" terecht kwamen, laat zich vermoeden: bij al die anderen die droomden van de ideale man, maar die diep teleurgesteld werden.

sexualiteit

De sexualiteit behoort bij het man- en het vrouwzijn. We zijn als man en als vrouw geschapen. Zo leven we, zo kunnen we alleen leven. Geslachtsgemeenschap is niet het bedrijven van de liefde - puur zakelijk, met alleen het oog op het rendement: volledige bevrediging tegen zo min mogelijk kosten. Geslachtsgemeenschap is het beleven van de liefde. Sexualiteit is niet een bijkomstigheid, maar een wezenlijk bestanddeel van de liefde tussen twee mensen. Geen bijkomstigheid, waarzonder het ook kan. Het kan er zonder, als een handicap geslachtsgemeenschap onmogelijk maakt: niet de mogelijkheid van geslachtsgemeenschap maakt het huwelijk tot huwelijk, maar de aanwezigheid van liefde, van respect, van genegenheid. Als sexuele gemeenschap tot een bijkomstigheid verwordt, gaan macht en geld een overheersende rol spelen. De poenhaan voorziet zich van vrouwen - lijfelijk of op papier, film of video - zoals hij zijn auto voorziet van sierstrips e.d.
Waar de liefde geen rol speelt, maar alleen de lol, kan de liefde niet aan het woord komen. Ja, je kunt zelfs verder gaan: het spreken over liefde bederft de lol van de hartstochtelijke omhelzing.

terreur van de sex

Uitgebreide beschrijvingen van sexuele handelingen "doen" het. Uitbeeldingen van sexuele activiteiten zijn welhaast een must voor het welslagen van films en theaterstukken. De sex terroriseert het leven van mensen, zoals een dictatuur dat doet.
Wie daaraan niet wil deelnemen, wordt voor ouderwets en preuts uitgemaakt. Met zulke woorden trachtte een man in een arbeidssituatie zijn vrouwelijke medewerkster murw te maken....
Zo gaat het helaas ook vaak in de omgang van jonge mensen. Wie vóór het huwelijk geen "ervaringen" opdoet, geldt als sterk gestoord.

grotere vrijheid

Dat is duidelijk: er zijn veel taboes verdwenen rondom de sexualiteit. Er worden meer dingen oorbaar geacht - dat wil zeggen: niet in strijd met de goede zeden - dan voorheen. Maar dat wil per se niet zeggen dat mensen gelukkiger zijn. Dat de echte liefde meer kansen krijgt.
Het grote geld speelt een grote rol. Maar al dat geld kan de armoede niet bedekken. Wat is een mens zonder liefde? Liefde is binding, overgave, kwijt worden, voor het leven. Wat voor doodgewone naastenliefde is dat waarin de medemens als een wegwerpartikel wordt gezien, zoals allerlei huishoudelijke attributen als wegwerpartikelen worden behandeld: als ze niet meer deugen voor het doel waarvoor ze aangeschaft worden, komen ze bij de kraak.
Onze samenleving wil - zegt men - deze grotere vrijheid. Onze samenleving wil - zegt men - geen zedeprekers, geen zedemeesters. Maar waarom wil onze samenleving geen belemmeringen? Omdat deze vrijheid commercieel gezien winsten afwerpt. En ook: omdat deze vrijheid op allerlei wijzen voordeel oplevert: geen verplichtingen s.v.p.

er is liefde

Er is telkens weer de grote liefde. Ze ontvlamt, maar is dat wel een goed woord? Ja toch: er springt een vonk over, de brand slaat er in. Alleen maar verliefdheid? Inderdaad, vaak wel. De vlam dooft, maar onder de as van de begeerte naar een ander blijft het verlangen smeulen. En dan komt ze, heel vaak op een onverwacht moment, en op een onverwachte plaats. De grote liefde groeit, bloeit, draagt vrucht, neigt tot rijpheid, en verwelkt niet. Ze kan extatisch zich uiten, met voorbijzien van alles.

wat hebben we te zeggen?

Als kerken betekenen we ten aanzien van de zedelijkheidswetgeving niets meer. Maar we hebben een boodschap! Van Gods liefde. Maar ook van de mogelijkheid van echte liefde. Sexualiteit is geen spel, geen voorbijgaande activiteit, maar permanente energie, gevoed door de liefde, en bestemd voor de liefde. In onze gezinnen zal de opvoeding gekenmerkt moeten worden door het bijbrengen van wederzijds respect. Dus geen schunnige bladen onder in de lectuurmand. En de tv kan best uit, als sexscenes zich aankondigen.
Waar ik een tijd geleden van geschrokken ben, is van een krantenbericht dat pornografische videobanden om het leven verhuurd worden in streng kerkelijke streken. Psychologen zullen daar wel een reden voor weten aan te wijzen, maar tegenover je medemensen schaam je je als christen toch kapot.

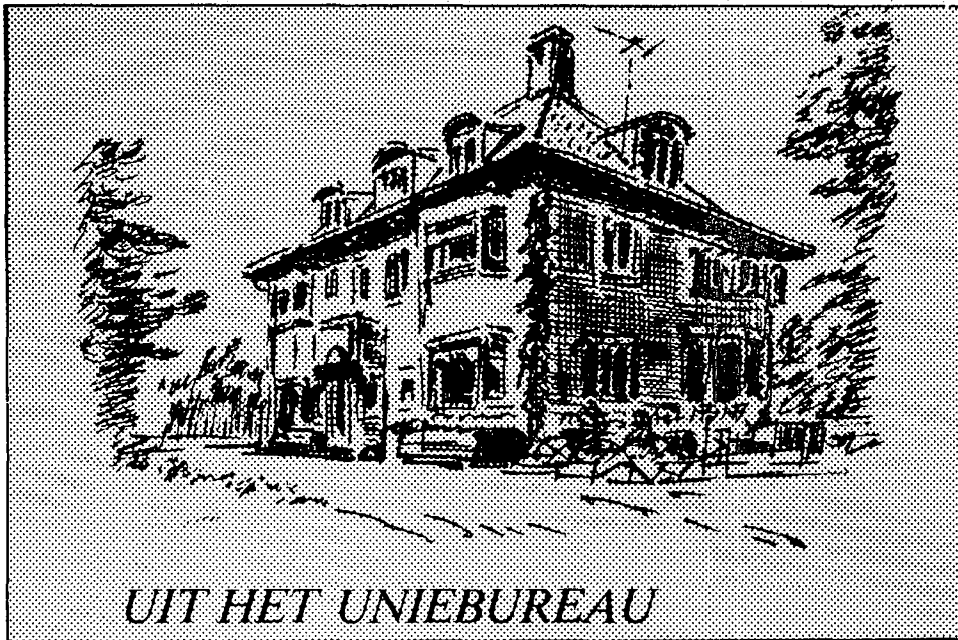
Tenslotte zou dit een goede slogan kunnen zijn: uit liefde voor de vrouw haten we de pornografie, in allerlei uitingsvormen.

NOODFONDS

Gironummer 81255

Noodfonds Unie van Baptisten Gemeenten

Om snel te kunnen helpen.

VERANTWOORDING VAN DE ONTVANGEN BIJDRAGEN EN GIFTEN IN DE MAAND MAART 1988

E.C.U.
Arnhem Zuid 229,63; Deventer 315,15; Doetinchem 234,--; Groningen Noord 222,94; Leiden 322,79; Rotterdam Zuid 265,38; Utrecht Noord 338,33; Westerhaar 425,--; Winschoten 186,73; Zevenaar 149,76; Zwolle 365,75.

C.v.d.O.
Arnhem Zuid 225,23; Deventer 153,50; Doetinchem 229,--; Groningen Noord 217,34; Leiden 316,62; Lelystad 58,95; Noordbergum 201,65; Rotterdam Zuid 259,71; Utrecht Noord 331,10; Vroomshoop 250,--; Westerhaar 425,--; Winschoten 182,74; Zevenaar 146,56; Zwolle 358,75; C., D. 25,--; G.L.K., Z. 10,--.

U.Z.C.
Alblasserdam 147,40; Alphen a/d Rijn 250,--; Arnhem Zuid 421,03; Deventer 352,30; Doetinchem 100,--; Doetinchem 429,--; Groningen Noord 409,07; Klazienaveen 75,--; Krommenie 50,--; Krommenie 95,65; Leiden 592,59; Lelystad 40,35; Noordbergum 475,40; Rotterdam Zuid 486,53; Stadskanaal Noord 40,--; Ter Apel 1850,--; Utrecht Noord 620,27; Valthermond 600,--; Westerhaar 850,--; Winschoten 342,34; Zevenaar 274,56; Zwolle 671,50; N.N., L. 30,--; A.W., H. 80,-- (verkoop kaarten) J.V., W. 110,-- (postzegels); Groninger Bond 40,--; R.J.C. 15.076,94 (projekt); Gewest Z-O Drenthe 4000,-- (projekt); Groninger Bond 3500,-- (projekt).

N.B.J.B.
Arnhem Zuid 61,33; Doetinchem 62,--; Groningen Noord 59,20; Nieuwe Pekela 25.--; Rotterdam Zuid 70,32; Utrecht Noord 89,64; Winschoten 49,48; Zevenaar 39,68; Zwolle 96,70.

U.B.S.
Arnhem Zuid 45,65; Doetinchem 46,--; Groningen Noord 44,80; Rotterdam Zuid 52,17; Utrecht Noord 66,51; Valthermond 80,--; Westerhaar 86,20; Winschoten 36,71; Zevenaar 29,44; Zwolle 71,75.

Noodfonds
Deventer 146,20; Nieuwe Pekela 404,70; Stavoren 82,45; Vroomshoop 170,--; Alternatief Adoptieplan 7000,-- (Nicaragua); NBVB Deventer 125,-- (Etiopië); H.J.H., G. 25,-- (Roemenië); H.T.-S., D. 50,--; D.J.B., A. 10,--; C.J.V., H. 100,--; L.B., Z. 10,--; A.G.B.-S., Z. 20,- M.P., Z. 10,--; D.B., H. 10,--; J.H., G. 15,- J.B., H. 15,--; S.V., M. 25,--; H.J.H.B.-K. H. 10,--; M.P., Z. 10,--; H.S., D. 25,-- (Nicaragua).

Hartelijk dank voor deze bijdragen.

A. van den Hoef

INFORMATIE VANUIT DE STUURGROEP ORGANISATIE UNIE

Knelpunten worden herkenbaar

Uit gesprekken met vertegenwoordigers van gemeenten blijkt dat de verwachtingen ten aanzien van het werk van de SOU nogal uiteenlopen.
Daarnaast heeft ook de SOU haar eigen verwachtingen, gericht op hetgeen binnen reële grenzen mogelijk is.
De SOU heeft de gemeenten en de diverse commissies tot nu toe middels informatie-bulletins met de voortgang van het onderzoek op de hoogte gesteld.
De stuurgroep heeft sindsdien bepaald niet stil gezeten. In de eerste plaats werden de geinventariseerde knelpunten gerubriceerd en uitgewerkt. Maar tevens werd ook veel tijd besteed aan inhoudelijke beschouwingen.
Het is de SOU inmiddels duidelijk geworden, dat knelpunten niet zomaar ontstaan; zij worden langzamerhand merkbaar in een samenlevingsverband zoals onze uniegemeenschap.
Op dit moment is nog niet exact aan te geven welke dwarsverbindingen er liggen tussen de bevindingen van de SOU en de resultaten van de 2x5 bezinningsvragen, die u ruim een jaar geleden hebt behandeld. Dat er verbindingen zijn, is wel zeker.
Uit de voorgaande bulletins zult u begrepen hebben dat het de stuurgroep niet gaat om het ontwerpen van een sluitend organisatie-plaatje. Daarmee zou zij voorbij gaan aan de feitelijke beleving in onze gemeenschap, met name die aan de basis waar het werk gestalte krijgt, in de gemeenten dus.

Geen pasklare oplossingen
Op basis van de uitwerkingen van de knelpunten en toetsingsgesprekken met personen en gemeenten, tekent zich een beeld af, waarin de knelpunten een plaats krijgen en waarin relaties tussen knelpunten herkenbaar worden. Het is echter niet zo, dat de SOU op een A.V. voor elk knelpunt een pasklare oplossing zal aanbieden. Op deze wijze zou de stuurgroep niet meer sturen maar dicteren en daarmee zijn de gemeenten niet gebaat. Wel wil de SOU de knelpunten met name noemen, waarbij vooral de plaats van de knelpunten in de takken van arbeid en hun onderlinge relaties erg belangrijk zijn.
De stuurgroep zal aangeven welke aanpak zij het meest wenselijk vindt en welk resultaat daarvan kan worden verwacht. Door zo met elkaar in gesprek te komen en te blijven, denkt de SOU, binnen een redelijk tijdsbestek, te kunnen bijdragen in het bijsturen in een door de gemeenten gewenste richting.
Voor de komende A.V. in oktober zal de SOU een rapport uitbrengen, hetgeen ertoe kan bijdragen dat het werk van de SOU in alle geledingen gaat leven. En dat laatste is beslist noodzakelijk, want alleen dan, wanneer er een breed draagvlak is, kunnen wij met elkaar de struktuur zodanig aanpassen, dat we kunnen spreken van een proces in onze uniegemeenschap.
Een gemeenschap waarin het levende werk merkbaar is tot op de plaats waar het hoort, n.l. in de gemeenten.

Joh. Grootenhuis

BERICHTEN UIT EN OVER DE ZENDING

Wereldkonferentie zending en evangelisatie

Volgend jaar wordt in San Antonia, Texas, U.S.A., van 22 mei tot 1 juni de wereldkonferentie over zending en evangelisatie gehouden.
Uit de gehele wereld komen afgevaardigden uit verschillende kerken om samen na te denken over zending en evangelisatie in de wereld van vandaag. Als volgend jaar deze konferentie wordt gehouden zal dit de elfde keer in deze eeuw zijn.
Twee kulturen zullen elkaar ontmoeten, n.l. die van de Noordamerikanen en van de Latijnsamerikanen.

Thema
Het thema van deze konferentie luidt: 'Your will de done - Mission in Christ's Way' (Uw wil geschiede - zending in het voetspoor van Christus).
Deze vergadering zou men als een vervolg kunnen zien op de konferentie, welke in Melbourne in 1980 werd gehouden. Toen was het thema eveneens een bede uit 'Het Onze Vader': Uw Koninkrijk kome'.

Afgevaardigden
Er worden 585 deelnemers(sters) uit de verschillende kerken verwacht.
Zeventig procent van de afgevaardigden komt uit de Tweede- en Derde Wereld.
De helft van hen zijn vrouwen, terwijl vijftien procent jongeren zullen zijn.
De konferentie wordt als bijzonder belangrijk beschouwd. Dit moge hieruit blijken, dat niet minder dan 65 journalisten aanwezig zullen zijn.
De Rooms Katholieke Kerk is eveneens op deze konferentie vertegenwoordigd. Deze kerk stuurt twintig waarnemers.

Armen
Tijdens de vergadering in Melbourne kwamen de armen in het gezichtveld van de kerken. Het samenzijn in San Antonio volgend jaar wil eigenlijk een stap verder gaan. Daar zal de vraag beantwoord moeten worden wat de gevolgen zijn als de kerken inderdaad naast de armen gaan staan, d.w.z. gaan delen in hun lot, hun strijd om het bestaan en hun machteloosheid.

Belangrijke vraag
Nog een andere belangrijke vraag zal aan de orde gesteld worden: 'Hoe kan de plaatselijke kerk (gemeente) een Missionaire kerk zijn?
Ruim 35 jaar geleden kwam de wereldzendingskonferentie tot de konklusie, dat het niet gaat om onze zending, maar om Gods zending.
Uiteindelijk is het zendingswerk niet alleen op enkelen betrokken, maar het gaat tenslotte om roeping, taak en opdracht van iedere plaatselijke gemeente. Met die gemeente wil God aan Zijn doel komen.
Deze vergadering zal zich dus in het bijzonder bezig houden met de vragen, die nu aan de orde zijn.
Mogelijk zou deze konferentie wel eens gevolgen kunnen hebben voor de kerken van de twintigste eeuw.

Postzegels en ansichtskaarten
U kunt weer volop aan het verzamelen gaan! Alle postzegels - alle kaarten met postzegels kunnen gezonden worden naar de heer A. Wijnand, H.W. Valckstraat 5, 1786 LJ Den Helder. Tel. 02230-36034.
Deze broeder verwerkt alle postzegels en kaarten en verkoopt deze ten bate van de zending.
Via gemeenteleden in Harlingen en Alkmaar is er een mogelijkheid om ze goedkoop in Den Helder te krijgen.
Voor de verkoop van postzegels hebben we nog een adres:
De heer de Bruijn, Zonnedauwstraat 14, 7676 CW Westerhaar.
Als u de postzegels zelf kunt afweken kan deze broeder ze sorteren en verkopen.
De Unie Zendings Commissie is erg blij met de inzet van deze broeders.

Een jaar naar Sierra Leone
In het laatste nummer van 'Gemeente en Zending' hebben we reeds uitvoerig aandacht geschonken aan zr. Margriet Heddema uit Heerenveen, die voor een jaar naar Kassiri, Sierra Leone, is vertrokken.
Als verpleegkundige zal zij deel uit maken van het medisch team in Kassiri. In verband met het verlof van Ducky Rosier van half juli tot half januari is dit een welkome versterking.
Margriet heeft al jaren belangstelling voor het zendingswerk en nu wil zij dit werk nader leren kennen door er direct bij betrokken te zijn.
Het spreekt vanzelf, dat de Unie Zendings Commissie blij is met deze mogelijkheid voor een diakonaal jaar ten behoeve van de zending.
We wensen haar mede namens u een fijne en een gezegende tijd toe.

Verlof
Anneke Oppenhuizen is voor een kort verlof in Nederland. Eind mei is zij op Schiphol aangekomen. Dit verlof draagt een privé karakter. In de eerste helft van juli hoopt zij weer naar Sierra Leone terug te keren.
Ducky Rosier hoop half juli in Nederland aan te komen voor haar halfjaarlijks verlof. Een gedeelte van haar verlof zal besteed worden aan het bezoeken van gemeenten en zendingswerkgroepen.
Vanaf 15 september is zij beschikbaar voor het deputatiewerk.
Mocht u plannen hebben Ducky uit te nodigen voor een spreekbeurt dan kunt u zich in verbinding stellen met
Mevr. J. Blaauw-van Lune
Westparallelstraat 87
9501 GT Stadskanaal
Tel. 05990-14345

Studiedagen over zending
In samenwerking met de werkgroep WIN (Dienst aan een wereld in nood) hoopt de Unie Zendings Commissie een tweetal studiedagen te beleggen over zending.
De bedoeling van deze studiekonferentie is samen na te denken over het toekomstige beleid van het hedendaagse zendingswerk.
De meningen over het te voeren beleid lopen dikwijls sterk uiteen. Het kan daarom bijzonder zinvol zijn om hiermee bezig te zijn.
We leven vandaag in een sterk veranderende wereld en dat vraagt mogelijk ook om een herziene aanpak en daarmee samenhangend het zendingsbeeld, dat zo duidelijke sporen vertoont uit het grijze verleden.
De konferentie zal gehouden worden op vrijdag 11 en zaterdag 12 november a.s. Plaats van samenkomst: 'De Bron' te Dalfsen. De kosten bedragen *f* 75,-- per persoon, exclusief reiskosten.
De konferentie is bedoeld voor mensen, die een uitgesproken belangstelling hebben voor zending en die op de een of andere manier bij het zendingswerk zijn betrokken.
We denken daarbij aan gemeentelijke- en gewestelijke zendingswerkgroepen, maar ook aan predikanten.
We hopen binnen afzienbare tijd wat meer mededelingen over de inhoud van deze dagen te kunnen verstrekken.
U kunt zich nu reeds opgeven bij:
Mevr. D. Lindeman-Kolbe
Drususlaan 10
6932 NS Westervoort
Tel. 08303-11164

Namens de Unie Zendings Commissie
B. Posthumus

ONGEWENSTE STILTE

In het bos dan, wel te verstaan. Namelijk dán als alleen de beste vogels zouden zingen. Dan zou het er inderdaad stil zijn. Want elk vogeltje zingt zoals het gebekt is. En ieders bekje is er niet op gebouwd om mooi te fluiten. Jammer, maar waar. Of toch niet jammer? Ook de krassende kraai en de tsjilpende mus zijn schepselen van de grote God.

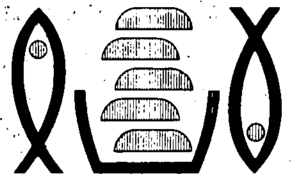
Hoe zou het werk van onze Heer in de gemeente tot ontwikkeling gekomen zijn als alleen "de besten" aan het woord waren gekomen, en aan het werk waren geslagen? In de eerste plaats: Jezus Christus begon met een groep mannen waarvan een aantal voorheen visser was op een binnenmeer. Daarmee verdienden zij de kost. Zij hadden de normale schoolopleiding gehad die elke joodse jongen in die tijd ontving, met name in de sjoel. Maar daarmee hadden ze nog niet het gereedschap in

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks: abonnementsprijs *f* 46,- per jaar; buitenland *f* 64,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelincklaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur. De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

handen dat vóor een hoge functie vereist was. Ze bleven aan de oppervlakte van het maatschappelijke leven gebonden.
In de tweede plaats: die gewonnen werden voor de gemeente van Christusgelovigen waren niet "vele wijzen naar het vlees, niet vele invloedrijken, niet vele aanzienlijken" (I Cor. 1:26). Integendeel, vervolgt Paulus, wat voor de wereld dwaas is, heeft God uitverkoren. De leden der gemeente vielen niet op door (op zichzelf niet verwerpelijke) maatschappelijk hoge plaatsen. Hoewel, ook aanzienlijken werden gewonnen, maar veelal betekende hun overgang van het heidendom naar de gemeente tegelijk een overgang van een hoge sport op de sociale ladder tot onder de onderste trede.
Het werd er niet beter op toen de gemeente door de overheid - niet door de Heer der gemeente - bevorderd werd tot staatsgodsdienst. Een beroerde tijd was vooral de tijd waarin de pausen meenden ook alle wereldlijke macht aan zich te moeten trekken. De hervorming bracht verbetering, maar de verwevenheid van het gelovig zijn: kerklidmaatschap was min of meer een noodzakelijk kwaad om een goede maatschappelijke positie te kunnen bekleden.

De grote betekenis van het "algemeen priesterschap" der gelovigen ligt daarin dat álle vogels mogen zingen. Ook de niet-besten. Helaas is het vaak zo dat alleen de stemmen gehoord worden van hen die zich tot de besten rekenen. Nu bedoel ik beslist niet te zeggen dat in alle bijeenkomsten van de gemeente ieder aan het woord moet komen. Alsof er alleen maar bijeenkomsten zijn waarin per se het woord gevoerd moet worden. De gemeente bestaat niet uit bijeenkomsten, bestaat niet uit de zondagse kerkdienst. Er is meer, er is de gemeente door de week, de alle-dag-gemeente.
Dus- gij in uw klein hoekje en ik in het mijn. Niet opgedeeld in klassen, niet geplaatst op basis van kundigheden, maar gewoon in de wereld geplaatst om getuige te zijn.

Als het stil is in de gemeente, komt dat dan omdat alleen de mensen met veel bijbelkennis, de mensen met een rijke (baptisten of andere traditie) de lakens mogen uitdelen? Het uitdelen van lakens en het uitvegen van mantels (bezigheden die maatschappelijk niet in aanzien zijn!) behoort ook binnen de gemeente te behoren tot de onaanzienlijke bezigheden. Kortom, waarom het gaat, dat is dat ieder lid van de gemeente op de een of andere wijze bezig is in de dienst van de Heer. De mobilisatie van veel krachten voorkomt de overwerktheid van enkelingen.
Als alleen de beste vogels zingen, is het stil in het bos!

Ploeger

Binnen een week tijds ontvielen ons drie trouwe leden.

Op 23 juni 1988 overleed

br. Jan Hendrik ter Wee
weduwnaar van Aaltje Kroese

op de leeftijd van bijna 83 jaar

Boven de rouwkaart staat geschreven:

"Al worden wij door stromen voortgedreven, wij varen thuis"

Op 23 juni 1988 overleed

br. Bartus Johannes Tijman

in de leeftijd van 70 jaar

Boven de rouwkaart staat geschreven:

"Wie zich laat dragen door Gods sterke armen,
omdat hijzelf niet verder meer kan gaan,
wordt warm omhelsd door eindeloos erbarmen
en zal met Christus in het licht opstaan"

Op 27 juni 1988 overleed

br. Jan Terwel
weduwnaar van Lutschke de Jong

op de leeftijd van bijna 79 jaar

Boven de rouwkaart staat geschreven:

"Waar liefde woont, gebiedt de Heer Zijn Zegen.
Daar woont Hij zelf, daar wordt Zijn Heil verkregen,
en het leven tot in eeuwigheid".

De Baptistengemeente Zutphen

De Heer is mijn Herder
Ps. 23

Op 9 mei j.l. werd vrij plotseling door zijn Heer en Heiland thuisgehaald onze broeder

Lammert Oldenburger

Baptistengemeente Klazienaveen

Opgenomen in Heerlijkheid onze vriend en broeder

Gerrit de Jong

op de leeftijd van 35 jaar

Matth. 5:9

17 juni 1988

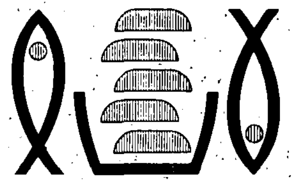
Baptistengemeente Stavoren

103e jaargang nummer 26 - 28 juli 1988

dc

De Christen

Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

"Wetteloosheid"

Sietzo Dijkhuizen

Of het nu novemberachtig weer is geweest met meer regen dan zon, of niet, in de vakantietijd zijn we allemaal, als we konden, "naar buiten" geweest. En misschien hebben we, in binnen- en buitenland, een stuk natuur opgezocht, om er te genieten van al het fraais van de schepping en om op een enkele plaats te verzuchten: 't Lijkt wel een plaatje....

Een plaatje, zoals er aan vele wanden prijkt en waarnaar met weemoed gekeken wordt. Want wat is de natuur toch prachtig....

Wie in de vakantie goed kijkt of gekeken heeft, heeft kunnen zien dat op veel plaatsen die werkelijkheid wel anders is dan die van de mooi-gekleurde posters, al of niet voorzien van een bijbeltekst. Menigeen heeft, in binnen- of buitenland, moeten constateren dat de natuur van die mooie plaat-thuis toch nog mooier is dan die van de Veluwe of de Harz. (Daar hangen trouwens tussen de bomen ook geen bijbelteksten).

Misschien heeft een enkeling zich dan ook gerealiseerd dat er inderdaad wel iets mis is gegaan met ons omgaan met de natuur en onze zorg voor het leefmilieu. Maar verder? Thuis wachtten weer andere zaken, nieuwe zorgen misschien, bijzondere familie-omstandigheden, werk in de gemeente.

Toch zou juist de vakantietijd een goede tijd kunnen zijn om even stil te staan bij zaken waar we in de routine en de gejaagdheid van het leven-van-alledag niet aan toekomen. Of zeggen toe te kunnen komen. En als het gaat om levensbelangrijke zaken als behoud van de natuur, de schepping, het werk van God, dan zou aandacht daarvoor ook na de vakantie moeten blijven bestaan.

Heel veel mensen hebben die aandacht al gegeven en zijn er nog steeds mee bezig. Vaak op heel intensieve manier. De wijze waarop het wereldwijde gesprek over gerechtigheid, vrede en behoud van de schepping op gang is gekomen bewijst dat. Ook in baptist Nederland, waar de jeugdbeweging als "die jeugd van tegenwoordig" zo'n prachtig voorbeeld van geeft.

Voor veel anderen is die zorg iets wat geheel buiten hen om schijnt te gaan. De eerste zorg is die van het persoonlijke heil. Milieu-actie en vredesdemonstraties zijn voor "de wereld", de "linkse" wereld. Of: worden tot de politiek gerekend. En daar bemoeien christenen zich niet mee.

Soms komt er een geluid uit wat heet "onverdachte hoek". Zo'n geluid als dat van de theoloog drs. Evert van der Poll en zijn vrouw Janna Stapert, die onlangs een boek publiceerden met de titel "Als het water bitter is". (Ondertitel "Evangelisch denken en de milieucrisis"). Op dit boek wil ik later graag nog terug komen. Nu geef ik al vast een citaat uit het eerste hoofdstuk. Het slot van dit hoofdstuk luidt:

"Onze milieuvreemdheid is een vervreemding voor God. Onze zorgeloosheid met betrekking tot het stervende milieu is een vorm van liefdeloosheid tegenover God. En dat we aan die afbraak meedoen, zonder moeite en onrust kennelijk, is niet anders dan wetteloosheid. Hoe bestaat het dat we daarmee jaar op jaar vrede hebben? Waarom raakt dit onze theologie, ons geloofsleven niet tot in de wortel? Wat voor een boom is het die zo'n vrucht draagt? Wie antwoord tracht te geven op deze vragen, of er voorlopig alleen maar mee wil worstelen, zal gaan beseffen, dat hier ons geloof zelf in het geding is. De kardinale vraag is, of we ons hierdoor willen laten verontrusten, of we ons willen laten wakker schudden. Hebben we de moed om tot inkeer te komen?"

DEZE WEEK

UIT DE GEMEENTEN

Utrecht Noord onderweg...

C. van der Mei

Van"af" ± 30 jaar geleden naar de wederkomst van onze Heer Jezus Christus heb je soms de indruk dat je van de ene belevenis naar de andere leeft.
Vooral als de bijeenkomsten van de gemeente als feestelijk worden beleefd en er bijzondere momenten zijn in het gemeenteleven van gedenken en bemoediging.
Zo was zondag 1 mei voor ons allen maar in het bijzonder voor ons gemeentekoor een gedenkdag en zondag 8 mei een dag van bemoediging.

zondag 1 mei
Het koor fungeert al meer dan 25 jaar als instrument van verkondiging d.m.v. lofprijzing en als plaats van ontmoeting. De repetitie-avonden worden altijd als stimulerend voor de persoonlijke herkenning ervaren en het zingen in en buiten de gemeente als de Heer en de ander dienend.
Op heel bijzondere wijze is uiting gegeven aan de dankbaarheid op **1 mei j.l.** waartoe ook alle oud-zangleden waren uitgenodigd. Versterkt met een aantal mensen van de jongvolwassengroep (waarvan verscheidene "erop" zijn gebleven) werden we als gemeente in de morgenbijeenkomst gekonfronteerd met "De schepping tot voleinding" volgens woord en muziek van resp. onze brs. Chris Eyer en Harry Niemeyer.
Inhoud en uitvoering deden uiteindelijk koor en gemeente samen oprijzen in de lofprijzing. En toen was er natuurlijk de ontmoeting met koffie.
We hebben dit gebeuren als een voorproefje ervaren van het komende feest bij de Heer, van Wiens aanwezigheid we ook 1 mei ons verzekerd wisten, want we waren als steeds aanwezig in Zijn Naam. Wat is het toch heel bijzonder je van Hem weten te zijn en Hij van en onder ons.
Leden, oud-leden en aanhang verheugden zich daarna nog enkele uren in een kostelijke onderlinge ontmoeting, waarbij ook kostelijke, eigen bereide gerechten werden geserveerd en genuttigd. Het viel velen moeilijk (weer) afscheid te moeten nemen en te moeten beseffen dat ook deze ontmoeting weer tot het verleden behoorde. Een verleden dat een al rijkere inhoud krijgt, maar toch niet opweegt tegen wat de toekomst gaat brengen.

zondag 8 mei
En toen kwam 8 mei. Een bijzondere dag in het leven van onze broeder en zuster Paul en Lettie Egberts, maar ook in het leven van de gemeente.
Ongeveer 7 jaar geleden "verschenen" Paul en Lettie (want zo kennen we hen en willen ze ook graag gekend worden) in de gemeente. Vooral Paul op zoek naar 's Heren wil, bezig met allerlei en zich geestelijk vooral uitend met op het moderne muzikale vlak evangeliseren, wat door jongeren beter begrepen werd dan door de wat ouderen.
Beiden een welkome versterking in een op gang gekomen bloeiend jeugdleven in een nog maar kort daarvoor geïnstueerde gemeente Utrecht-Noord, op zoek naar haar eigen identiteit, onderweg met andere (Unie) gemeenten.
In dat zoeken herkenden ook Paul en Lettie zich en samen mochten we de bedoeling van de Heer ontdekken.
In hun leven en dat van de gemeente o.a. daarin resulterend dat we als gemeente Pauls gaven en talenten gingen benutten door hem in 1984 aan te stellen als part-time gemeentewerker.
In 1987 ontving hij (en wij) daarin versterking doordat ook br. Anne Gietema, vanuit de gemeente bezig zich te doen vormen op het Seminarie, als zodanig werd aangesteld, nadat hij zijn vorming had afgerond.
Paul hervond zijn roeping en hervatte studie en vorming.
Dit voorjaar rondde hij zijn vorming aan het Seminarie af.
Midden 1987 had de gemeente reeds besloten ook onze broeder aan te wijzen als voorganger, zodra hij hoofd en handen vrij zou hebben.
Dit vooral ook ter ontlasting van br. Sussenbach, voor wie het steeds zwaarder werd, naast zijn steeds meer zijn inzet vragende werk overdag aan de universiteit, zijn als voorganger van een groeiende gemeente waar te nemen.
En zondag 8 mei was het dan zover. Vele gasten, ook uit de familiekring van Paul en Lettie waren getuige van de inleiding en bevestiging tot medevoorganger door br. Sussenbach. Het was een bijzonder moment toen broeder en zuster Egberts samen door alle oudsten uit naam van de gemeente voor deze dienst aan de Heer werden opgedragen.

Samen
En zo gaan we verder onderweg, nu onder leiding van twee voorgangers. Br. Sussenbach alles coördinerend met br. Paul Egberts part-time vrijgesteld voor het meeruitvoerende werk, daarin (ook part-time) bijgestaan door br. A. Gietema als pastoraal werker.
En uiteraard door alle oudsten en diakenen/diakonessen, door alle gemeenteleden, ieder op zijn plaats en naar zijn gaven, in prediking, pastoraat en diakonaat.
We zijn als gemeente gezegend met velerlei geestelijke gaven en talenten, die waar mogelijk, worden benut en ingezet.
De gemeente is jong van jaren en van hart. Ook in haar samenstelling, met veel jonge gezinnen, jongeren en vrienden/huisgenoten. Bijeengehouden door de Ene Heer en Eén Geest, gestruktureerd in wijken en kringen, die om de 14 dagen bijeenkomen voor vorming en gebed. En om de herkenning en betrokkenheid op elkaar en de hele gemeente te bevorderen. We ervaren het als een groot voorrecht samen in liefde onderweg te zijn en schouder aan schouder in de wijngaard (binnen en buiten de gemeente) bezig te zijn.
Geen wonder dat het lied met deze woorden graag opgegeven en gezongen wordt in de gemeente. We beleven veel vreugde aan de lofpsalmen en liederen. Ook aan de opwekkingsliederen waarin we onszelf voelen aangesproken en we onze Heer Jezus kunnen danken en loven.

Ruimte
Helaas kennen we één probleem. En dat bestaat uit een (te) beperkte leef- en werkruimte voor een groeiende gemeente met veel jeugdigen.
We leggen dit probleem bij voortduring voor aan de Heer der gemeente en we zijn ervan overtuigd dat Hij er al lang in heeft voorzien.
Alleen wij doorzien het nog niet, ofschoon er wel plannen worden gemaakt. Maar die zijn nog niet rijp voor uitvoering. Bidt daarom met ons mee voor verlichting van ons verstand.
Als lichaam van de Heer is het ons verlangen beschikbaar te zijn voor Zijn dienst - tot Zijn eer en tot heil van hen die om ons heen zijn.
Dichtbij en verderweg. We verheugen ons over hen die van ons uitgingen en nog zullen uitgaan naar verre velden. We leven sterk met hen mee en steunen hen naar vermogen.
Vanuit Utrecht-Noord groeten wij u van harte in de naam van die Ene opgestane en verrezen Heer, Wiens terugkomst wij verwachten, waarnaar wij, met de hand aan de ploeg, ook uitzien.

Een blik in de gemeentebladen

Amsterdam-West hield enige tijd geleden een kontaktavond waar werd gesproken en nagedacht over de opvang van gasten. Wat is de oorzaak als mensen enige tijd komen en dan weer wegblijven? Sommigen vonden niet wat ze zochten, maar anderen werden niet opgemerkt of opgevangen. Een belangrijk thema, en wie daar ook eens mee aan de slag wil kan wellicht bij Amsterdam-West de behandeling en het resultaat van de bespreking opvragen.
Niet alle gasten zijn overigens welkom. Het kerkgebouw "De Vuursteen" van de gemeente Groningen-Noord wordt zondagsmiddags gebruikt door een andere gemeente. Op een middag meldde zich iemand die zei: "Ik kerk hier bij de baptisten en vanmorgen heb ik hier iets laten liggen". Hij moest het dan maar even gaan halen. Maar deze "baptist" was op zoek naar iets anders, want toen hij weg was, waren er ook enkele tasjes verdwenen.... We leven in een boze wereld, verzucht J.H. Hofman.

Twee kleine briefjes (1)

Gastvrij en ongastvrij

J. Reiling

Sommige bijbelboeken zijn zelfs bij trouwe bijbellezers maar nauwelijks bekend. Ze spelen geen rol in de discussies over 'gevoelige kwesties' en bevatten weinig teksten waarover gepreekt kan worden. Ondanks het feit dat ze behoren tot de Heilige Schrift zijn ze in vergetelijkheid geraakt. Reden genoeg om enkele ervan daaruit te halen en samen te lezen.

Samen
Dat 'samen' bedoel ik letterlijk. Voordat ik aan dit artikel begon heb ik de briefjes waarover het zal gaan, heel aandachtig gelezen en ik raad u, lezers, aan om dat ook even te doen voordat u met dit artikel verder gaat: U weet dan waarover het gaat.
De briefjes die ik bedoel staan in de bijbel als 2 en 3 Johannes. Als u ze niet zo vlug weet te vinden, kunt u 't best achter in uw bijbel beginnen te zoeken. Daar vinden we de Openbaring van Johannes, waarvan iedereen weet en daarvoor de brief van Judas. Nog verder terugbladerend komen we dan bij de brieven van Johannes, drie in getal waarvan de eerste nog wel tamelijk bekend is. De tweede en derde daarentegen zijn practisch onbekend. Omdat bijbelstudie niet alleen is het bestuderen van onderwerpen aan de hand van bijbelgedeelten maar ook gewoon lezen zoals je ook in een ander boek leest, willen we deze briefjes lezen en onderzoeken waar ze over gaan.

A-viertje
De twee briefjes hebben de omvang van een papyrusvel. Daarvan bestond ook in de oudheid al een soort standaard-maat en daar passen ze precies op. Modern gezegd: elk een a-viertje, de standaard-maat van de typemachine. In vergelijking met de andere brieven in het Nieuwe Testament zijn ze dus heel klein.
Ze zijn geschreven door iemand die zichzelf 'de oudste' noemt. De naam Johannes komt er niet in voor (in de eerste brief trouwens ook niet). Maar vanaf het moment dat ze door andere schrijvers worden genoemd of aangehaald wordt steeds Johannes als de schrijver genoemd, dezelfde die ook genoemd wordt als de schrijver van het evangelie en de eerste brief. Dan is het merkwaardig dat hij zich in deze twee briefjes de oudste noemt, terwijl hij toch als apostel een andere positie had in de gemeenten. De geschiedschrijver Eusebius tekende een verhaal op als zouden er twee Johannessen zijn geweest, de apostel en de oudste en in Efese zouden er zelfs twee graven te vinden zijn.
De identiteit van de oudste behoort tot het vele dat wij niet weten. Ik houd het erop dat zowel het evangelie als de drie brieven dezelfde auteur hebben.

Geadresseerden
De twee briefjes hebben verschillende geadresseerden. Het eerste is gericht aan 'de uitverkoren vrouwe', de tweede aan een zekere Gaius. Over dat briefje zal het verder gaan in dit artikel; het eerste (2 Joh. dus) komt later aan de beurt.
Wie Gaius was weten we al evenmin. Elders in het Nieuwe Testament wordt enkele keren een Gaius genoemd en niet steeds dezelfde maar daar schieten we niet veel mee op. We weten immers niet waar onze gaius woonde. De traditie plaatst Johannes in Klein Azië, vooral in Efese en daar zullen we Gaius en zijn gemeente dus ook wel ergens moeten zoeken. Maar Klein Azië is groot en er waren al tamelijk snel veel gemeenten. We moeten dit dus ook laten rusten.

Personen
Behalve Gaius worden nog twee anderen met name genoemd, een zekere Diotrefes en een zekere Demetrius. Van hen weten we buiten deze brief om verder niets maar wat er over Gaius en de andere twee in de brief staat, geeft ons toch een interessante flits van het leven van de gemeenten en hun relatie met elkaar.
In de Oudheid was het gewoonte om een brief met een compliment te beginnen. Daarom begint de schrijver met te vermelden dat hij goede dingen over Gaius heeft gehoord. Hij wandelt in de waarheid. Dat klinkt heel algemeenchristelijk maar dat woord heeft in deze brief toch nog meer betekenis. We komen daar nog op terug. Deze wandel blijkt echter een heel concrete invulling te hebben gehad in het geval van Gaius. Hij heeft gastvrijheid en hulp verleend aan mensen die bij hem waren gekomen. Dat waren mensen die uitgegaan waren terwille van de Naam. Evangelisten dus. Voor hun levensonderhoud zijn ze aangewezen op broeders en zusters want van de heidenen nemen ze geen steun aan. Gaius heeft door hen te helpen meegewerkt aan de waarheid, de verkondiging van het evangelie.
In onze snelle en mobiele samenleving kunnen we ons nauwelijks voorstellen hoe zulk zendingswerk gedaan werd. Mensen trokken erop uit, vaak met aanbevelingsbrieven van hun gemeente en zochten contact met andere gemeenten om van daaruit hun evangelisatiewerk te verrichten. Hoogstwaarschijnlijk wisten de gemeenten ook niet zoveel van elkaar af. Honderd kilometer per auto is niets maar tevoet is het ver weg. Als gemeenten dicht bij elkaar lagen, onderhielden ze doorgaans wel nauwere relaties, zoals bijvoorbeeld Colosse en Laodicea. Een kerkverband of federatie van gemeenten bestond er niet.

Concurrentie
Maar het kwam ook voor dat het niet goed liep tussen de gemeenten. Dat is blijkbaar het geval met de gemeente van Diotrefes. De oudste schrijft tenminste aan Gaius dat hij aan de gemeente in kwestie een brief heeft gestuurd, misschien een aanbeveling voor reizende zendelingen maar Diotrefes die blijkbaar een leidende positie in die gemeente inneemt, accepteert dat niet. Heeft Johannes misschien laten weten dat hij ook zelf van plan is om te komen? Dat zou je kunnen afleiden uit de woorden (D.) ontvangt ons niet. Maar daardoor laat Johannes zich toch niet afschrikken: hij zal er toch heengaan en hem confronteren met zijn boos gezwets over hemzelf. Blijkbaar heeft Johannes de oudste toch een positie van gezag over de gemeenten en is hij een soort episkopos of bisschop van een aantal gemeenten.
Diotrefes voert haast een soort schrikbewind in zijn gemeente. Hij maakt het de broeders die willen komen onmogelijk en gooit zijn eigen leden die ze wel willen ontvangen de gemeente uit.
Misschien is hij de plaatselijke leider en heeft hij zoveel macht dat hij dit kan doen. Misschien vreest hij de concurrentie van de vreemdelingen die het evangelie in zijn buurt komen verkondigen. Wij weten het niet.

(wordt vervolgd)

Zendelingen in Nederland

Zendeling, br. Jan Oosterloo, is met verlof in ons land.
In de maanden - **september** en **oktober** kunnen gemeenten, verenigingen een beroep op hem doen. Hij komt u graag vertellen van zijn werk en zijn ervaringen.
Aanvragen bij:
Mevr. J. Blaauw-van Lune
Westerparallelstraat 87
9501 GT Stadskanaal
tel.: 05990-14345

Onze zendelinge, zr. Ducky Rosier hoopt eind juli met verlof naar Nederland te komen. Vanaf 15 september t/m 15 december is zij beschikbaar om de gemeenten enz. te bezoeken.
Uw aanvragen kunt u richten aan:
Mevr. J. Blaauw-van Lune
Westerparallelstraat 87
9501 GT Stadskanaal
tel.: 05990-14345

VRIJE SLAVEN

H.G. de Winkel

Over het houden van slaven wordt in de bijbel niet moeilijk gedaan. Het was een eeuwenoud gegeven dat iemand er slaven op nahield om het werk te laten doen. Even vanzelfsprekend als wanneer tegenwoordig iemand personeel in dienst heeft. De positie van de slaaf was echter heel anders dan van de werknemer nu.

Een slaaf was eigendom van zijn meester. Maar de meester kon de slaaf heel grote bevoegdheden toekennen en hem volmachten geven om belangrijke zaken voor zijn baas te regelen. De gelijkenis in Mattheüs 25:14 vv, waarin de meester grote verantwoordelijkheden geeft aan zijn slaven, is geen overdreven en onnatuurlijke voorstelling van de positie waarin slaven konden verkeren.
Een slaaf mocht het dan goed getroffen hebben met zijn heer en meester, hij bleef niettemin slaaf en eigendom van zijn meester. Dat was in doorsnee toch geen aanlokkelijke positie. Wie vrij kon komen zou dat meestal niet laten. In Colossenzen 3:22-24 spoort Paulus de gelovige slaven aan om gehoorzaam te zijn aan hun heer en meester. Petrus dacht er net zo over, blijkt uit 1 Petrus 2:18. In onze tijd waarin juist de roep gehoord wordt om je vrij te maken van allerlei opgelegde en gedwongen dienstverbanden klinkt dat vreemd. Maar Paulus geeft wel de achtergrond aan van zijn aansporing.
Dat slavernij onlogisch zou zijn en in strijd met de menselijke waardigheid kwam Paulus nog niet in gedachten. Trouwens ook de Here Jezus spreekt er niet afkeurend over. Het hele maatschappelijke stelsel was er sinds onheugelijke tijden op gebouwd. Daar zou in die tijd ook niets aan te veranderen geweest zijn. Al gaf de Joodse wet wel beschermende maatregelen aan voor slaven.

Innerlijk vrij
Paulus wijst echter de gelovige slaaf wel op zijn positie, die hij in Christus verkregen heeft. Daardoor kan hij in innerlijke vrijheid zijn aardse meester dienen. Hij moedigt de slaven aan om hun werk zo te doen alsof het uiteindelijk niet voor hun aardse, doch voor hun hemelse Meester is. En dienst aan Christus is immers altijd vrijwillige dienst.
In diezelfde trant schrijft Paulus in 1 Corinthiërs 7:21-23: Zijt gij als slaaf geroepen, bekommer u daarover niet, maar als gij ook vrij kunt worden, maak er te meer gebruik van. Want de slaaf, die in de Here geroepen werd, is een vrijgelatene des Heren; evenzo is hij, die als vrije geroepen werd, een slaaf van Christus. Gij zijt gekocht en betaald. Weest geen slaven van mensen.
De slaaf blijve slaaf en vechte zich niet op revolutionaire wijze vrij. Maar als er een legale manier is om vrij te komen, neme hij de kans waar.
De slaaf die Christus toebehoort is in Hem geestelijk vrij man geworden. Maar ook een vrij man, die nooit slaaf geweest is, wordt geestelijk een slaaf van Christus op het moment dat hij tot geloof komt.
Slaaf van Christus, ja. Immers: gekocht en betaald! Met de onschatbare prijs van het leven van de Meester. En daarom voor altijd zijn eigendom.

Merkwaardige slavendienst
Die slavendienst aan Jezus Christus is een merkwaardige zaak. Omdat het zo tegengesteld is aan gewone slavendienst. Een slaaf had heel wat onaangenaam, oneervol, eentonig en vuil werk te doen. Dat zal hij vaak zuchtend gedaan hebben. Daarbij alleen wat harder werkend als de baas in de buurt was. Maar zelfs over de leuke en mooie karweitjes hing altijd de schaduw: Ik ben een slaaf. Ik kan niet gaan en staan waar ik wil. Ik moet.... Slavernij moet vooral bij iemand die ooit vrij man geweest was een stuk tegenzin en weerstand gewekt hebben.
Dat ligt nu bij de slavendienst voor Jezus Christus zo totaal anders. Want Hij heeft het Zelf zo anders gedaan.
In Jesaja 53 lezen wij de weg van de knecht des HEREN? de slaaf van de HERE. Deze slaaf neemt zonder een weerwoord, zonder enige innerlijke tegenstand, geheel vrijwillig op zich om het opgedragen werk uit te voeren. In de "ontlediging" die in Filippenzen 2:7 beschreven wordt is Christus Jezus niet alleen mens geworden, maar Hij heeft ook de gestalte van een slaaf aangenomen. Door liefde gedreven nam Hij de slaventaak op zich. Hij werd in volkomen vrijwilligheid gehoorzaam.
Met het voorbeeld van Christus voor ogen kan de christen-slaaf zijn dienst aan zijn meester beleven als een vrijwillige dienst. Hij volgt daarbij het spoor van zijn Heer in de hemel. Over de mogelijkheid dat de christen-slaaf in zijn dienst aan een verkeerde meester wel eens in gewetensconflict kan komen vinden we niet direkt iets geschreven. Het gaat om de basisgedachte. Maar misschien bedoelt Petrus dat wel in 1 Petrus 2, als hij aansluitend aan zijn aansporing om ook de verkeerde meesters gehoorzaam te zijn, schrijft dat het ook lijden kan meebrengen als iemand rekening houdt met God.

Willen we wel slaven zijn?
Slavendienst is voor ons ver verleden tijd geworden. Het evangelie heeft gelukkig ook in dat opzicht doorgewerkt. Wat niet veranderd is, is de relatie van de gelovige met Jezus Christus. Die is nog altijd de verhouding van de dienstknecht, slaaf tot de Meester, Christus. Gekocht en betaald. Maar dan wel slaaf

NATIONALE CONFERENTIE N.B.V.B.
13 SEPTEMBER 1988 LANDELIJK ONTMOETINGSFEEST TE ELBURG

Zusterhulpleden, opgelet! Schrijf deze datum in uw agenda of op de kalender en besluit vandaag nog dat u deze dag voor geen goud wilt missen!
Het is al zo'n blijde gebeurtenis om met zoveel zusters samen te zijn, oude bekenden of familieleden te ontmoeten, massaal te zingen en te danken voor de liefde van God in ons aller leven, maar....

WE HEBBEN OOK EEN GEWELDIG PROGRAMMA!!!

Helemaal in het teken van ons thema "Sla een brug" zullen we hier die dag op allerlei manieren heel concreet mee bezig zijn.
Medewerking van o.a.:
Wout Huizing, toespraak: "Aan de andere kant"
de vijfgewestelijke besturen: bouwen zingend een brug
afd. Apeldoorn en Arnhem: musical "Mensen uit de rij"
zendelingen: bruggenbouwers van nature
Geesje en Grietje: dwarsfluit
Ruth Kos: muzikale leiding
Co Bouhof: dirigente Groot Koor
alle aanwezigen: Samenzang, ontmoeting, gebed, gehoor

U ziet wel, dat u dit allemaal niet mag missen. Laat uw secretaresse zo gauw mogelijk kaarten bestellen bij: W. Gerritsen-Kolbe, Fr. van Eedenstraat 21, 9673 HT Winschoten.
De prijs is *f* 7,50, inclusief twee consumpties.

De zaal ,,'t Huiken" te Elburg is mooi groot en ruim. De problemen rond het verkrijgen van koffie en thee, alsmede de toiletmogelijkheden zullen wij verhelpen door extra hoeken, waar koffie en thee gehaald kan worden in te richten en extra toiletruimte te creëren.

U.Z.C.

DE ANS-WERKGROEP BESTAAT VIJF JAAR

We hopen dat de meesten van u ons in de afgelopen vijf jaar al wat hebben leren kennen. Mogelijk kent u ANS van de aankondigingen voor landelijke weekenden of van ons Periodiekje. "ANS-werkgroep" is een onduidelijke vage naam. Het is de afkorting van een min of meer verlegenheidsnaam, zoiets als BZN uit de populaire nederlandse popmuziek. Dit "ANS" staat vaan Al dan Niet Studerend. Een naam die is ontstaan uit de samenstelling van de ANS-werkgroep. Een groep mensen die door hun studie of om andere redenen elders op kamers zijn gaan wonen. Hierdoor kwamen zij te staan tussen de thuisgemeente en de gemeente in hun nieuwe woonomgeving. De vervreemding die hierdoor bij een aantal mensen ontstaat, blijkt vaak verder te gaan dan het feitelijk elders wonen.
Door het zelfstandig, alleen, wonen kom je eerder en andere problemen en vragen tegen. Vragen waarop een oplossing moet komen.
Je stelt jezelf vragen, en er worden jou vragen gesteld. Hierop wil jezelf, en met behulp van mensen, vrienden die met jou mee willen denken, een antwoord geven. Vragen kunnen er ook zijn met betrekking tot de kerk, zoals; "Wil ik in deze stad lid worden van de gemeente? Wat wil ik eigenlijk met de kerk? Wat ik als belangrijk ervaar voor mijn geloofsbeleving, vind ik dat in de baptisten kerk? Wat betekent het voor mij een christen te zijn in een omgeving (studie, werk) waar de meerderheid zegt niet te geloven? Is ervoor mijn opvattingen en ideeën ook ruimte in de lokale gemeente? Is de baptisten gemeenschap mijn enige bron van informatie over en groei in m'n geloof?"
Met deze vragen ontkom je niet aan het formuleren van kritische kanttekeningen bij gemeente zijn en geloven. Veel mensen in de gemeenten ervaren dit vragen als een afzetten tegen. Zoals ieder kind wat opgroeit een periode heeft waarin het zich verzet tegen de ouders. Deze houding van gemeenteleden dwingt je helaas maar al te vaak in een alternatieve houding. Jammer, want een kans om elkaar vanuit elkaars opvattingen, ideeën en ervaringen te verrijken wordt zo gemist.
Deze vervreemding echter bleek de motor achter een reeks van aktiviteiten die de werkgroep is gaan ontplooien.
Wat heeft de ANS-werkgroep de afgelopen jaren bereikt?
Om te beginnen zijn we er nu al voor het achtste opeenvolgende jaar in geslaagd een landelijk studenten weekend te organiseren. Op deze weekenden hebben vele baptisten studenten elkaar kunnen ontmoeten en zo blijvende kontakten gelegd. Daarnaast hebben we in Groningen en Utrecht goed draaiende gespreksgroepen. Eén van de aardigste resultaten van onze werkgroep is ons ANS-periodiekje. Hierin komen vele zaken aan de orde met betrekking tot geloven en maatschappij. Eén doel van dit periodiek is een diskussie platform te zijn. Door het groeiende ledenaantal begint dit platform steeds meer vorm te krijgen. Met nadruk moet hier gezegd worden dat dit periodiek voor alle geïnteresseerden is, en dus niet alleen voor studenten en gelijkgezinden.
Wat willen we nog bereiken?
Het lijkt ons zinvol, waar mogelijk, in andere universiteitssteden gespreksgroepen te helpen starten. Deze gespreksgroepen moet men niet zien als een baptisten alternatief voor studentenpastoraten en/of gezelligheidsverenigingen, maar als aanvulling op het bestaande aanbod in deze steden. Deze groepen fungeren als bron van meningsvorming vanuit een gemeenschappelijke achtergrond. De invulling van de gespreksthema's geschiedt geheel en alleen door de deelnemers zelf.
Een andere wens van de ANS-werkgroep is om in breder verband studiedagen te organiseren. het valt ons namelijk op dat er vanuit baptisten kring weinig wordt gedaan aan meningsvorming over maatschappelijke en sociale vragen. Vragen die door hun aktualiteit of door hun karakter zeker aandacht verdienen, ook binnen onze gemeenschap.
Mogelijk is u in het voorgaande opgevallen dat er niet ingegaan is op konkrete geloofsvragen die er leven. Wel hopen we dat duidelijk is geworden dat wij als ANS-werkgroep bezig willen zijn met een stuk werk van de gemeente. Want wij zijn ons ervan bewust dat we een klein onderdeel vormen van een groter geheel, namelijk, mee mogen bouwen aan het werk waarin Jezus Christus ons is voorgegaan. Bouwen aan een wereld in vrede en gerechtigheid! Bouwen aan het rijk van God.
Namens de ANS-werkgroep

Erik Broekman

---

uit vrijwilligheid. Bereid om uit liefde te doen wat de Meester verwacht. Onze Meester kent geen zweep.
Er is veel werk te doen bij de vestiging van het Koninkrijk van God. En de gemeente bestaat uitsluitend uit vrijwilligers. Zelfs de voorganger, al wordt in zijn levensonderhoud voorzien, is een vrijwilliger.
In de dienst van het Koninkrijk van God moet ook heel wat onaangenaam, oneervol, eentonig en vuil werk gedaan worden. Letterlijk en figuurlijk. Er moet heel wat werk verzet worden door voorgangers, raadsleden, zondagschoolwerkers en allerlei andere mensen in de gemeente. Maar ook op landelijk niveau, in de Unie-organen, in commissies en stichtingen.
Wie daarvoor de capaciteiten heeft, maar niet bereid is om de handen vuil te maken, heeft de roeping tot slaaf van Jezus Christus nog niet begrepen.
Als we zien hoe onze Here Jezus Zich vernederd heeft tot de slavenarbeid van onze verlossing, kunnen wij niet met de handen in de zakken blijven rondlopen.
Het moet ons aanzetten om in liefde tot Hem vrolijk en blijmoedig onze "slavendienst" op de schouders te nemen. En zo, in volle vrijheid van keuze, het *mooie, moeilijke, zware, vuile,* teleurstellende, verdrietige, vreugdevolle en gezegende werk ten dienste van de Heer en zijn gemeente uit te voeren.

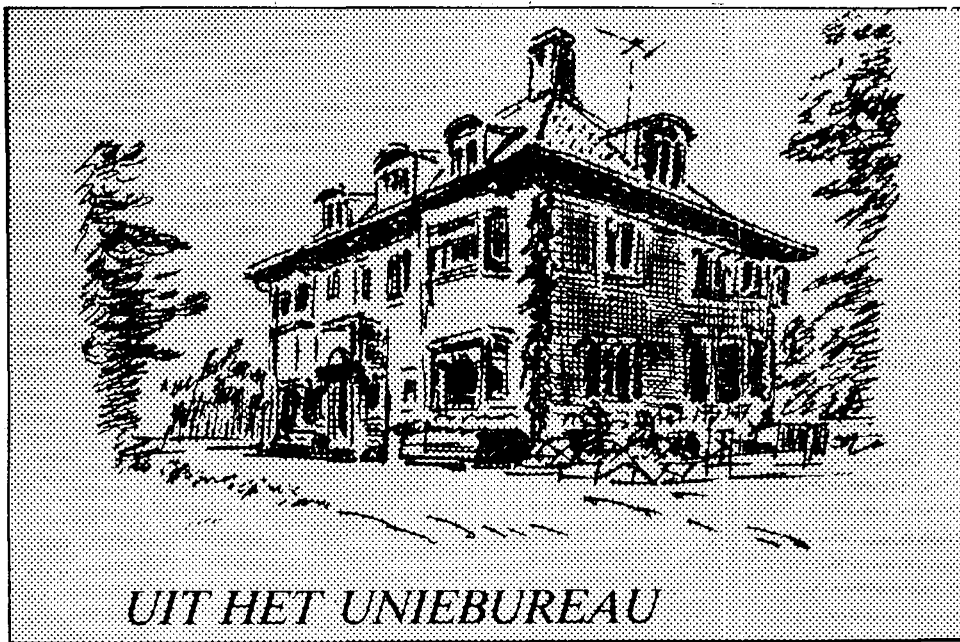

Woensdag 26 - zondag 30 juli 1989
Congres van de Europese Baptisten Federatie in Budapest

Dat moet u meemaken!

Knud Wümpelmann,
algemeen secretaris E.B.F.

De Hongaarse baptisten verwachten vijfduizend deelnemers in het 8e EBF-congres in Budapest, op 26-30 juli 1989. Onze Hongaarse gastheren vertelden dat zij zelfs tienduizend mensen kunnen ontvangen.
Het Sportstadion, waar de samenkomsten gehouden worden, kan wel dertienduizend mensen bergen.
Er zijn diverse redenen waarom wij denken aan een getal van vijfduizend:
- Voor het eerst zal een Europees Baptisten Congres plaatsvinden in Oost Europa. Dat betekent dat er voor de eerste keer een evenredige vertegenwoordiging zal zijn van baptisten uit Oost en West. Wat een kans om elkaar beter te leren kennen!
- Het congres in Budapest zal een echt familiefeest worden. Het thema: "Kom en zie wat God doet" moet men zien als een uitnodiging aan de baptisten families om de grote baptisten familie te ontmoeten. Samen zullen we geïnspireerd worden door de vele manieren waarop God ons sinds het laatste congres in Hamburg gezegend heeft. Door een "familie-forum" kunnen we elkander persoonlijk ontmoeten. Wij zullen een unieke gelegenheid hebben voor kontakt van persoon tot persoon.
- Dit congres zal ook onvergetelijke muziek brengen. De twintig baptisten gemeenten in Budapest hebben samen een Centraal Koor gevormd onder leiding van de bekende componist, organist en koorleider Pal Beharka. Dit koor zal samen met andere koren en muziekgroepen uit verschillende landen een aktief aandeel hebben in het programma. Gedurende deze week vormen ze een "muziekhoek".
Samen met individuele deelnemers uit geheel Europa zullen zij een groot internationaal koor gaan vormen.
Budapest is een van de mooiste steden van Europa. Mis deze kans van eenmaal-in-uw-leven niet om een inhoudsrijke en interessante zomervakantie te beleven.
"Kom en zie"... voor uzelf.

VERANTWOORDING VAN DE BIJDRAGEN ONTVANGEN IN DE MAAND APRIL 1988

E.C.U.
Alblasserdam 122,85; Alkmaar 127,30; Almelo-Ger.straat 439,10; Amsterdam Centrum 101,60; Amsterdam West 133,40; Arnhem Centrum 500,--; Borne 40,35; Coevorden 129,75; Doetinchem 234,--; 's Gravenhage 575,--; Groningen Noord 222,94; Harderwijk 496,45; Harlingen 120,80; Hengelo 488,75; Hoogeveen 1725,--; Hoogezand Beukemastraat 535,90; Hoogezand-Woldwijck 213,90; Kampen 173,96; Kollumerzwaag 165,--; Leeuwarden 475,20; Lelystad 150,35; Rotterdam Centrum 70,20; Stavoren 100,--; Steenwijk 29,10; Winschoten 186,73; P.H., H. 20,--.

CvdO
Alblasserdam 119,70; Alkmaar 117,--; Almelo-Ger.straat 306,10; Alphen a.d. Rijn 84,65; Amsterdam Centrum 97,40; Amsterdam West 138,25; Arnhem Centrum 480,--; Borne 90,40; Coevorden 127,25; Doetinchem 228,--; Dokkum 103,20; 's Gravenhage 575,--; Groningen Noord 217,34; Harderwijk 415,95; Harlingen 206,95; Hengelo 397,15; Hoogeveen 1675,--; Hoogezand Woldwijck 339,05; Kampen 169,58; Kollumerzwaag 160,--; Krommenie 55,45; Leeuwarden 522,25; Rotterdam Centrum 113,20; Stavoren 90,--; Steenwijk 25,50; Vroomshoop 180,--; Winschoten 182,74; N.N., XYZ, 1300,--; G.L.K., Z. 10,--; P.H., H. 20,--; St. Vrienden van het Seminarium 12.000,--.

U.Z.C.
Alblasserdam 225,23; Alkmaar 333,95; Almelo-Ger.straat 663,90; Amsterdam Centrum 191,70; Amsterdam West 195,20; Arnhem Centrum 200,--; Arnhem Centrum 900,--; Borne 236,05; Coevorden 238,50; Deventer 359,15; Doetinchem 429,--; 's Gravenhage 1050,--; Groningen Noord 409,07; Harderwijk 568,20; Harlingen 264,25; Hengelo 210,80; Hoogeveen 3075,--; Hoogezand Beukemastraat 1250,75; Hoogezand Woldwijck 524,55; Kampen 319,16; Klazienaveen 75,--; Kollumerzwaag 300,--; Krommenie 89,80; Leeuwarden 274,65; Rotterdam Centrum 264,75; Stavoren 200,--; Steenwijk 73,20; Vroomshoop 910,--; Winschoten 342,34; N.N., XYZ. 4000,--; N.N., L. 30,--; A.W., H. 80,-- (verkoop kaarten en postzegels); P.H., H. 40,-- (WIN); Gewest Z-O Drenthe 75,--; Amsterdam West 106,60 (projekt); S.E., W. 100,-- (projekt); Gewest Friesland 5715,-- (projekt); Friese Bond 8000,-- (projekt); RJC 243,55 (projekt).

N.B.J.B.
Alblasserdam 32,55; Alkmaar 155,95; Almelo-Ger.straat 118,45; Arnhem Centrum 130,--; Coevorden 34,50; Doetinchem 62,--; 's Gravenhage 150,--; Groningen Noord 59,20; Harlingen 165,--; Hengelo 366,85; Hoogeveen 475,--; Hoogezand Woldwijck 89,85; Kampen 46,04; Kollumerzwaag 45,--; Winschoten 49,48.

U.B.S.
Alblasserdam 24,67; Almelo-Ger.straat 56,20; Amsterdam Centrum 23,90; Amsterdam West 58,95; Arnhem Centrum 100,--; Doetinchem 47,--; 's Gravenhage 125,--; Groningen Noord 44,80; Harlingen 15,--; Hoogeveen 350,-; Hoogezand Beukemastraat 428,60; Hoogezand Woldwijck 94,10; Kampen 35,--; Krommenie 87,80; Lelystad 54,05; Winschoten 36,71.

NOODFONDS
Almelo-Ger.straat 129,65; Arnhem Centrum 1600,-- (Buchov Seminarium Polen); Arnhem Centrum 454,25; Groningen Zuid 349,90; HArderwijk 537,45; Hengelo 296,45; Hoogeveen 850,--; Hoogezand Beukemastraat 149,55; Hoogezand Woldwijck 117,25; Rotterdam Centrum 337,20; Steenwijk 32,45; H.V., H. 100,--; H.T.-S., D. 50,--; D.B., H. 10,--; J.H., G. 15,--; J.B., H. 15,-; S.V., M. 25,--; G.B.-K., H. 50,--; H.J.H.B.-K., H. 10,--; R.D., D. 20,--; M.P., Z. 10,--; N.N. XYZ 1000,--; M.J.D., H. 50,--.

Bijdragen voor de verschillende takken van arbeid graag op postrekening 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten. Bijdragen voor het Noodfonds kunnen eveneens worden overgemaakt op postrekening 81255.

Allen die een bijdrage zonden in deze maand hartelijk dank.

A. van den Hoef

Wat gaat er gebeuren?

4 september Intrede G. Leuvenink, Delfzijl-Appingedam
5 september Vergadering zendingswerkgroepen Groningen, Hoogezand-Beukemastraat
10 september Opening Seminariumjaar, Den Dolder
11 september Intrede C. Molema, Harlingen
13 september Nationale Conferentie NBVB, Elburg
18 september Uitzending van de kerkdienst uit de gemeente Veendam
24 september regionale ontmoetingsdag in Hoogeveen
24-25 september 50 jarig bestaan van de gemeente Enschede
26-28 september Werkbijeenkomst voor Gemeente en Evangelisatie van de ECU in Dalfsen
30 september-2 oktober Jongeren AV in Hengelo
1 oktober Zang- en Muziekdag van de Zangbundelcommissie in Apeldoorn
15 oktober Ontmoetingsdag voor alleenstaanden in Apeldoorn
19-21 oktober Algemene Vergadering in Enschede
4-5 november Instructieweekend JMC in De Nieuwe Oorsprong, St. Nicolaasga
14 november Schrijversdag GBS in Zwolle
31 december Uitzending van de kerkdienst uit de gemeente Muntendam

---

H. Bijleveld 25 jaar voorganger

Op 11 augustus zal het 25 jaar geleden zijn dat ds. H. Bijleveld te Apeldoorn in de gemeente te 2e Exloërmond zijn dienst als voorganger begon.
De familie Bijleveld zal op genoemde datum met vakantie zijn, en de gemeente zal op 11 september een bijzondere dienst houden om dit heugelijke feit te gedenken. Op vrijdag 16 september is er een gezellig samenzijn waar dit feit in de gemeentelijke kring verder gevierd zal worden.
Vanaf deze plaats een hartelijke gelukwens, met daaraan verbonden de wens dat br. Bijleveld nog vele jaren in gezondheid en in de kracht van de Heer de gemeente(n) mag dienen.

Lezers aan het woord

BEROEPSKEUZE EN ARMOEDE

Graag wil ik nog reageren op 2 artikelen, welke verschenen zijn in "De Christen" van 30 juni. Ten eerste het artikel van zr. Lalleman inzake beroepskeuze. Ik vind het buitengewoon gevaarlijk om dit onderwerp bespreekbaar te maken binnen de gemeente. Hoe kunnen gemeenteleden nu oordelen over karaktereigenschappen en gaven van kinderen van anderen. Hiervoor zijn beroepskeuze-adviseurs beschikbaar voorzover men dit niet weet. Ik vind dit onderwerp volledig buiten de verantwoordelijkheid van de gemeente gaan. In vele gevallen voelen de direkt betrokkenen, de kinderen dus, zich helemaal niet betrokken bij het gemeenteleven en toch zou zr. Lalleman het aandurven om dit te propageren. Ik vind dit echt van weinig zin voor de realiteit getuigen.
Dan het artikel van br. Sietzo Dijkhuizen. Ik heb het artikel met stijgende verbazing en tenslotte verontwaardiging gelezen. Ik vind dit onderwerp volledig thuishoren in de politieke sfeer, want voorzover bekend zijn het de politieke leiders juist van die arme landen, die hun eigen landgenoten bewust laten omkomen van de honger of hen de middelen onthouden om een levenswaardig bestaan op te bouwen.
Het is wel typisch dat juist die landen, althans in het algemeen gesproken, die vanuit een koloniaal verleden zelfstandig geworden zijn, niet in staat blijken hun eigen zelfstandigheid aan te kunnen. Wel blijft men schoppen naar de ex-koloniale overheersers, die b.v. Suriname, maar ondertussen zijn ze zelf nog veel erger wat onderdrukking betreft. Laat br. Dijkhuizen stoppen met ons een schuld-complex aan te praten, want ik krijg zeker geen onrustig of beschaamd gevoel als ik lekker kan eten en drinken enz. Als men dat wel zou doen, wordt dan die lijdende mensheid daarginds daar beter van? Op wereldpolitiek niveau moeten er verbeteringen komen en vooral moet de mentaliteit van de politieke leiders,lees ook vaak "onderdrukkers", van die arme landen veranderd worden, anders kun je het allemaal vergeten. Laten we erg dankbaar zijn dat we hier in nederland wonen, mogen wonen zelfs en dat we het goed hebben vergeleken met vele andere landen in de rest van de wereld, maar dat is ook niet van de ene dag op de andere dag gerealiseerd. Laten we ons dat wel goed beseffen. Ook ligt de 2e wereldoorlog eigenlijk nog vers in het geheugen, wat is toen vreselijk geleden, maar gelukkig hebben we de kans gekregen en aangegrepen om tot herbouw van de zwaar beschadigde maatschappij over te gaan. Er is erg hard gewerkt en de resultaten bleven niet uit. Er was toen een enorme solidariteit om de zaken goed aan te pakken en weer op te bouwen, maar in die beroerd arme landen heerst in het algemeen grote verdeeldheid, stammen oorlog, vriendjespolitiek, corruptie, onderdrukking enz.
Wat beoogt br. Dijkhuizen nu eigenlijk met zijn artikel in dit blad, ik begrijp het echt niet. Als hij dat voor zijn gewetensnood noodzakelijk vindt om b.v. te vasten of zich te schamen voor zijn welvoorziene dis, mij prima, maar laat hij ons niet een schuldcomplex proberen op te dringen, daar doe ik tenminste niet aan mee. Overigens ben ik van mening dat dit soort artikelen in een blad als "De Christen" niet thuishoort, want dit artikel is teveel beladen met een persoonlijke frustratie van de schrijver over de armoe en honger in de wereld. We zijn het allemaal eens over de enorme armoede en ellende in grote delen van de wereld, maar nogmaals, de wereldpolitiek moet dit proberen op te lossen en de kerken kunnen daarbij helpen om de problemen op te lossen, maar niet door schuldcomplexen bij de mensen op te wekken.
Met dank voor de plaatsing.

J. Scholte, Castricum

OPENING SEMINARIUMJAAR

De opening van het 31e cursusjaar, 1988-1989 van het Seminarium van de Unie van Baptisten Gemeenten zal plaatshebben op zaterdag 10 september, in de Maria Christinakerk te Den Dolder. Aanvang 10.30 uur.
Het programma omvat een openingswoord door de voorzitter van het Curatorium, prof. dr. J.S. Sussenbach, een verslag over het afgelopen cursusjaar door de rector, dr. O.H. de Vries, introductie van de docent praktische theologie, ds. Y. Horjus en het openingscollege door drs. N.A. van der Leer, getiteld: "Missionair gemeente zijn".
Muzikale medewerking van mevr. E.E. Kuyk-Zevenboom, fluit en de heer J. Hiemstra, piano.
Vanaf 10 uur is er koffie, en na afloop zijn er op "De Vinkenhof" belegde broodjes.
Iedereen is hartelijk welkom. Melding van uw komst is wel gewenst; wie zich niet per antwoordkaart meldt kan het telefonisch doen:
Seminariumkantoor: 030-784823 (overdag)
Beheerdersechtpaar: 030-791005 (buiten kantooruren)

Veraf en dichtbij

"Unsere Stadt bracht Jezus". Onze stad heeft Jezus nodig, is het thema van de 4e internationale conferentie voor gemeentevernieuwing en gemeentegroei. Deze wordt gehouden van 6-9 oktober a.s. in Bochum, West Duitsland.
Bekende voorgangers, die ervaring hebben met de vestiging van nieuw werk en evangelisatie houden de inleidingen. De eerste inleiding gaat over "Hoe beginnen wij nieuwe gemeenten in de steden?" door Herbert Szepan en Karl-Heinz Gromberg.
Voor voorgangers en andere werkers in de gemeenten die te maken hebben met evangelisatiewerk in de steden. Verdere informatie verkrijgbaar bij de eindredakteur van DC.

"Together in Christ" - is het thema van het Baptisten Wereld Congres dat in Seoul, Korea gehouden wordt van 14-19 augustus 1990. Het is over twee jaar, maar grote gebeurtenissen werpen hun schaduw ver vooruit. Wie interesse heeft kan bij de eindredakteur verdere informatie krijgen.

"Jij helemaal anders" - is de titel van een speciale uitgave van de SLEUTEL. De SLEUTEL is de bekende bijbelleesgids van de Internationale Bijbelbond in Culemborg, die per kwartaal verschijnt. Deze speciale SLEUTEL richt zich op jongeren vanaf 16 jaar en op pasbeginnende bijbellezers. Prijs *f* 1,-- of *f* 0,75 bij minstens 10 ex. Te bestellen bij: I.B.B., Postbus 352, 4100 AJ Culemborg.

De W.

"ONTPLOOIING"

Studiedag voor jeugdkoren

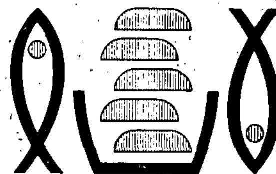
Onder de titel "Ontplooiing" belegt de NCRV in de studio te Hilversum op zaterdag 8 oktober een studiebijeenkomst. Doel hiervan is de kwaliteit van de jeugdkoren te vergroten. Er zullen vijf programma's zijn: werkgroepen voor dirigenten, zangers, bestuursleden, muzikanten en tekstdichters.
Elk programma bestaat uit drie vaste onderdelen en een keuze-deel.
Tot de vast onderdelen behoren cursussen stemvorming, arrangeren en slagtechniek voor de dirigenten, maar ook financiën, organisatie en public relations voor bestuurders van jeugdkoren.
Tijdens de lunchpauze is er een paneldiscussie met als thema: tekst & muziek, gospel & business.
Belangstellende leden van een jeudkoor kunnen een informatiebrochure aanvragen en worden uitgenodigd zich in te schrijven, zo mogelijk in groepen van vijf zodat het totale programma door afgevaardigden van een koor gevolgd kan worden.
Informatie is te verkrijgen bij NCRV, Caroline van Dijk, Postbus 121, 1200 JE Hilversum. Tel. 035-719544.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs *f* 46,- per jaar; buitenland *f* 64,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelincklaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

MEDEDELINGEN

Met ingang van 17 juli heeft de Baptisten Gemeente Lelystad een nieuw gebouw betrokken. Het adres is Schouw 19-07. Het gebouw bevindt zich op ca. 200 m. vanaf het station NS; de wijk Schouw begint aan de Stationsweg.

Het nieuwe adres van br. G. Leuvenink wordt: Stadhouderslaan 37, 9901 HP Appingedam.

Het nieuwe adres van de heer N. Schipper, voorganger van de gemeenten te Dokkum en Kollumerzwaag is Fedde de Vriesstrjitte 18, 9298 RP Kollumerzwaag, tel. 05113-3900.

ds. J. Paas woont thans De Trippen 12, 7831 BS Nieuw-Weerdinge, tel. 05911-2505.

Het nieuwe adres van de sekretaris van de gemeente te Zwolle is: G.W. Vrooland, v. Hackfoortmarke 13, 8016 EN Zwolle, tel. 038-655643.

"In het huis van de Vader zijn vele woningen"

De Heer heeft tot Zich genomen onze broeder,

Hilko Ploeger

op de leeftijd van 87 jaar

21 juni 1988

Baptistengemeente Veendam

"Door Jezus bloed zijn alle zonden van die geloven weggedaan".

Op 24 juni werd thuisgehaald door haar Heer en Heiland onze zuster

Berendina Schoonbeek-Hartog

in de leeftijd van 84 jaar

Filippenzen 1:21

Baptistengemeente Delfzijl

"Al ben ik een zondaar, Gij hebt mij aangenomen"

Op Zijn tijd heeft God thuisgehaald Zijn kind.

Wiendelt Schillern

op de leeftijd van 78 jaar

2 juni 1988

Baptistengemeente Groningen-Zuid

Bedroefd om het afscheid, maar dankbaar voor alles wat zij voor ons betekend heeft geven wij u kennis dat op 59 jarige leeftijd is overleden onze zuster

Ineke Kroes

Baptistengemeente 's Gravenhage

Alleenstaande bapt. vrouw 51 jaar zoekt lieve vriend, of vriendin tussen 50 en 55 jaar. 'k Ben erg eenzaam, lichte handicap en veel ziek geweest. 'k Heb een kamer over voor slaapgelegenheid.
'k Verlang erg naar liefde en hartelijkheid, ik woon in Emmen.
Zou het fijn vinden als degene die reageren in 't bezit zijn van een auto om er samen ook wat uit te kunnen gaan.
Brieven onder nummer 17.300.

BEROEPINGSWERK

Aangenomen naar Groningen-Zuid br. A.G. den Dekker te Siddeburen.

Bevestiging en intrede br. G. Leuvenink in Delfzijl-Appingedam: 4 september 1988. De bevestiging zal zijn om 9.30 uur in het kerkgebouw van de Baptisten Gemeente, Joh. van der Kronputplein 8, Delfzijl. Om 15.00 uur is de intrede in het kerkgebouw van de Gereformeerde Kerk, Dijkstraat 73 te Appingedam.
Belangstellenden zijn hartelijk welkom.

Bevestiging en intrede br. C. Molema in Harlingen: 11 september 1988. Bevestiging 9.30 uur, intrede 15.00 uur.

VRIENDEN EN VREEMDELINGEN

Over vrienden en vreemdelingen en vijanden is al heel wat te doen geweest. Er zit nogal enig verschil tussen vrienden en vijanden. Een vriend kan tot vijand worden: dan heeft hij zich 180 graden omgekeerd. Een vijand kan tot vriend worden: dan heeft hij zich 180 graden omgekeerd. Een vriend is iemand die je zijn gezicht toekeert. Een vijand is iemand die je zijn rug toekeert.
Je kunt niet altijd voorkomen dat je vijanden krijgt. Dat mensen zich niet als vrienden willen opstellen, dat kan allerlei oorzaken hebben.
Kun je voorkomen dat je vrienden verliest? Hier wordt duidelijk of vrienden echt vrienden zijn. Vrienden in de nood, honderd in een lood. Echte vriendschap laat zich door allerlei kleinigheden, en door allerlei grotigheden, niet uit het veld slaan.
Echter, vriendschap moet gekoesterd worden.
Een mens moet beseffen: zonder vrienden ben je een vreemdeling. Zelfs in je eigen huis, in je eigen land. Ook in de gemeente. Ja, dat geldt ook in de gemeente. Allerlei karakterverschillen maken het niet mogelijk met iedere broeder en zuster op dezelfde voet om te gaan. Een bepaalde mate van reserve blijft ons bij, en kan ook nodig zijn. Maar je moet enkele vrienden hebben; daarzonder ben je en blijf je een vreemdeling in de gemeente. Maar ook binnen de gemeente moet vriendschap warm gehouden worden. Door vriendelijkheid, door het laten varen van terughoudendheid.
Ook in de gemeente geldt, dat je makelijker via een brug dan via een muur bij je naaste komt. Muren maken eenzaam, bruggen verbinden.

P.

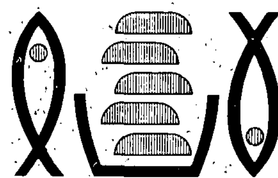

dc

103e jaargang nummer 27 - 11 augustus 1988

De Christen

Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

OCCULTISME

Ploeger

Woensdag 29 juni j.l. bracht een echtpaar in Velp zijn zoontje van twee en een halve maand op een gruwelijke wijze om het leven. Gevraagd naar de reden van deze gruwelijke daad werd geantwoord: het kind was bezeten; er huisden demonen in dit kind.
Uiteraard is de opwinding over deze daad groot. Groot is ook het aantal vragen. Hoe is zoiets mogelijk? De ouders hielden zich bezig met occultisme; ze beweerden ook paranormaal begaafd te zijn.

Zich bezighouden met occulte - verborgen - zaken is in de mode. Zelfs radio- en tv-programma's worden er aan gewijd. Dagbladen en tijdschriften publiceerden horoscopen. In advertenties bieden zich paragnosten aan van allerlei snit en gewicht. En altijd zijn er mensen die op de aanbiedingen ingaan. Niet altijd eindigt de bemoeienis met occulte zaken op een zo gruwelijke wijze als in Velp. Maar duidelijk is - ik weet dat ook uit pastorale gesprekken - dat de schade vaak zeer groot is. Schade aan het persoonlijke, maar ook aan het gezinsleven.

Waarom houden mensen zich bezig met paranormale verschijnselen en dat soort dingen? Ik denk daar twee redenen voor te kunnen noemen:

1. een mens wil weten waar hij vandaan komt. Velen twijfelen over hun afkomst, zelfs over hun afstamming. Ze willen zekerheid hebben over wie echt hun vader was, of hun moeder. Een mens is op zoek naar zijn indentiteit, zijn diepste zelf, zijn echte, ware persoonlijkheid;
2. een mens wil weten wat de toekomst brengt. Wat hangt hem boven het hoofd? Wat voor goeds heeft hij te verwachten? Welke verrassingen heeft het leven voor hem in petto, goede zowel als slechte?

Het is te goedkoop om te zeggen dat mensen die zich met occultisme, spiritisme enzovoort bezighouden, een gestoorde persoonlijkheidsstructuur hebben. Het zijn oervragen van het menselijk hart, die aan bod komen. Op zich zijn ze begrijpelijk, en het zoeken naar een antwoord is niet verboden. De bijbelse boodschap is - naar onze overtuiging - immers óók een antwoord op onze menselijke vragen. Christenen beweren - terecht! - dat zij in het geloof in Jezus Christus de zin van hun leven hebben ontdekt.
Dit betekent meteen ook, dat gelovigen zich niet met paranormale zaken, met occultisme, met spiritisme en horoscopen en bollenkijkerij en kaartleggen en dergelijke bezighouden. Zij weten dat zij Gods kinderen zijn, voor Zijn rekening. Natuurlijk zijn zij (soms) nieuwsgierig naar de details van hun toekomst, maar ze weten: wat de toekomst brengen moge, mij geleidt des Heren hand. En als het over hun afkomst/afstamming gaat, dan weten ze: hoe de afstamming ook moge zijn, ik mag geloven een schepsel van God te zijn, niet gewaardeerd naar mijn afkomst, maar naar mijn eigen eigenste zijn.

Dat er meer tussen hemel en aarde is dan wij gemeenlijk zien, is duidelijk.
Dat er demonische machten zijn, is voor een gelovige klaar. Dat demonische machten machtig zijn, lijdt geen twijfel. Wie het bestaan van satanische machten ontkent, is werkelijkheidsvreemd. Dat deze machten zich bedienen van vele en velerlei middelen, zal niemand verbazen, die in zich, en die om zich heen ziet.
Christenen zullen een goede hygiëne betrachten als het om hun geestelijke gezondheid gaat: met boze machten moet je niet spotten noch spelen. Wederstaat het begin, geldt zeker hier. Eén ogenblik van onbedachtzaamheid kan maken dat men jaren schreit. Men leze Matteus 12:43-45. Concreet: lees geen horoscopen; houd ver van u bladen die zich met occultisme e.d. bezighouden, luister niet naar en kijk niet naar radio- en tv-programma's die daarover gaan. Het gaat om uw welzijn en om dat van anderen. Geestelijke gezondheidszorg is noodzakelijk.

DEZE WEEK

Even nadenken met....

G. Brongers, Hoogeveen

Om de schafttijden van het leven

"Komt hier en gaat met Mij alleen naar een eenzame plaats en rust een weinig"
Markus 6:31

Vakantie. - Wat zagen wij uit naar onze eerste vakantie. Tot iemand opmerkte: - "De Heer kende geen vakantie; Hij werkte zo lang het dag was" - Wij gingen toch en genoten volop.

Schafttijd: ter onderbreking van het werk om te eten. Maar God, onze Schepper, gaf mèer schafttijd dan alleen voor maaltijden, want de mens is meer dan alleen lichaam: na elke dag een nacht en op elke week een volle dag om te rusten. Opdat wij niet naar lichaam en geest zouden ondergaan in het werk, de zorgen en de angsten van het leven.
Verder strooide God over het hele jaar nog extra feestdagen, alle naar aanleiding van heilsfeiten ten gunste van de mens. Die rustdagen en feestdagen moeten de mens doen inzien en erkennen, dat hij niet alleen van brood kan leven, mèer nodig heeft: - "alle woord, dat uit de mond Gods uitgaat" - In avonden en nachten, op rust- en feestdagen kun je tot jezelf komen en ontdekken, dat je kennis tekort komt, je blik te beperkt is, je schouders en armen niet sterk genoeg zijn en je weerstand te zwak.

Rust-, pauze-teken: in een kruiswoordraadsel vul je dan in: "sela". Ontleend aan het psalmenboek, waarin het 70 maal voorkomt. Een muziekteken, dat "pauze" betekent, of ook: "let op, verandering van maat". Niet zo maar een pauze, maar een stilte om het zojuist gezongene te doen naklinken, of om op een andere toon en maat verder te zingen. Dat is duidelijk waarneembaar in ps. 32: van schuldbelijdenis overgaand in lofprijzing.

- "Ga met Mij alleen naar een eenzame plaats" - Die plaats kan een camping zijn, ook een ziekbed. Het gaat om dat met-de-Heer-alleen zijn. Hij: het vleesgeworden Woord, Hij wil ons weer oog en hart doen krijgen voor het grootste wonder aller wonderen: dat God Zich over ons heeft willen ontfermen in Jezus Christus.
- "en rust een weinig" - Het kenmerk van rust is, dat de verhoudingen weer zuiver zijn, in balans; dat wij en de dingen in ons leven weer op de plaats staan, die God ons toewees en toe wil. Dus ook de krachten en driften in ons, onze naaste en eveneens geld en goed. Dat kan een totale plaatsverschuiving betekenen: wijzelf af als hoofdpersoon, de dingen minder dwingend, de naaste meer aandacht.
Dan ga je in een andere maat en op een andere toon verder.

In memoriam

Andries Gebel 1906-1988

Zaterdagavond 23 juli overleed in Den Haag br. A. Gebel. Omdat hij in alle opzichten verzorging behoefde, was hij al langere tijd opgenomen in een verpleeghuis. Men zijn sterven is een heel markante figuur uit onze Haagse gemeente, en uit onze Unie-gemeenschap heengegaan.
Op vele terreinen heeft br. Gebel mogen werken.
Reeds voor de oorlog - in de dertiger jaren - was hij de enthousiaste en populaire secretaris van Gewest Holland van onze jeugdbeweging. Als "Andries Gebel" ondertekende hij de stukjes in het toenmalige jeugdblad "Jong Leven", waarin hij de jongeren opwekte naar de jaarlijkse jeugddag op Hemelvaartsdag te komen. Die dagen waren voortreffelijk georganiseerd.
Na de oorlog gaf hij samen met zijn vrouw leiding in onze kampen - 17 jaren, waarschijnlijk een record. Het echtpaar Gebel was zeer gezien en geliefd.
In eigen gemeente nam hij "tijdelijk" de leiding van het gemeentekoor "Gode zij ons lied" op zich. Meer dan veertig jaren bleef hij de stimulerende dirigent.
Gemeenten, waar het koor - dikwijls een heel weekend - op bezoek kwam, genoten van het programma, dat het presenteerde. Er ging een heel aparte en zegenrijke sfeer van uit. Mede om deze jarenlange toewijding ontving br. Gebel een koninklijke onderscheiding.
Daarnaast gaf hij zich als diaken, ouderling en bestuurder, gedurende 30 jaren volop aan de taken en verantwoordelijkheden, die op zijn schouders rustten.
Er zal nauwelijks iemand te vinden zijn, die ooit een vergeefs beroep op hem deed. Als de gemeente vacant was, schroomde hij niet in de diensten voor te gaan. Vele andere gemeenten - tot in Friesland toe - hebben hem herhaaldelijk op hun kansel genodigd.
Na zijn pensionering koos in 1972 de algemene vergadering in Sneek hem in de Commissie der Unie. Een erkenning van zijn trouw en liefde voor onze landelijke gemeenschap. Om gezondheidsredenen heeft hij zijn zittingsperiode niet voltooid; in 1977 liet hij zich vervangen.
Een liefdevolle echtgenoot en vader, een fijne grootvader en overgrootvader, een hartelijke, meelevende broeder, een dienstknecht van de Heer ging heen. Hij liet een bijzondere boodschap achter, die hij al eerder geschreven had: "Ik ben heengegaan naar de plaats, die de Heer mij bereid heeft: het huis met de vele woningen".
We gedenken br. Andries Gebel met dankbaarheid en respect. We danken de Heer, Die zich over hem ontfermd heeft.
Zr. Gebel heeft haar man dikwijls voor het werk afgestaan. Nu weet ze hem in de handen van de Heer, Die ze samen liefhadden en dienden. Dat geeft haar en ons allen een bijzondere troost.

J. Broertjes

Zingen in de vakantie

We zongen uit het Liedboek van de Kerken. In een Hervormde kerkdienst, maar ook onder andere de Gereformeerden en Vrije Evangelische gemeenten gebruiken het Liedboek.
Het kwam misschien omdat zoveel oude liederen op bekende melodieën opnieuw berijmd zijn, dat het dichterlijke van de kerkliederen mij opviel. Al is de taal van de nieuwe berijming me soms wat te gezocht en te verheven.
Opeens bedacht ik: Wat mist iemand die niet naar een kerk gaat veel, gewoon omdat hij of zij niet zulke liederen leert zingen. Wat doe je met die oude en nieuwe liederen een taalrijkdom op, die de niet-kerkelijke mens mist, tenzij hij veel leest.
Wat zijn er een aantal prachtig lopende, dichterlijke berijmingen ontstaan waarmee je in staat bent om samen met de passende melodie uit te zingen wat je gelooft en voelt. Bovendien: fijn samen zingen haalt de hemel even naar de aarde toe.
Voorwaarde is wel dat de taal van het lied dicht genoeg bij de gewone kerkganger staat. Zo dicht, dat je het zingen ervaart alsof je met eigen woorden uitspreekt wat je beleeft.
Gebrek aan eenvoudig taalgebruik kan men de liederen van Johannes de Heer niet aanwrijven. Het dichterlijke gehalte laat nog wel eens te wensen over en de vertaling uit het engels is soms wat krom.
Niettemin blijven ze geliefd.
De Gereformeerde kerk in onze vakantieplaats had van een zondagavonddienst een zangdienst gemaakt onder het motto "Muzikale fruitmand". Vooraf hadden de kerkgangers hun wensen kenbaar kunnen maken. Als speciale gast was Reinata Heemskerk aanwezig.
De kerk was goed bezet. En opvallend in het programma was dat er, naast liederen uit het Liedboek, een aantal verzoeken was om liederen uit de zangbundel van Johannes de Heer. Ze spreken nog velen aan.
Samen de eer van God bezingen schept een band, waarbij de leerstukken voor een moment naar de achtergrond schuiven, en waarbij eventjes de eenheid van Gods kinderen beleefd wordt.

De W.

Schepping (V)

Alle schepselen tesamen

Hetty Lalleman

Vier keer eerder heb ik op deze pagina geschreven over het thema schepping. Met tussenpozen, maar dat hindert niet, elk stuk kan op zichzelf gelezen worden. Vandaag het laatste artikel over dit onderwerp. Welke konsekwenties heeft het nadenken over de schepping voor ons dagelijks leven? Een paar dingen kwamen al eerder aan de orde. Ik noem ze nog kort en voeg er nieuwe aan toe.

God had het eerste woord
Als mens kan ik reageren op Gods schepping. Dat kan in woorden en daden. Dat kan invloed hebben op m'n hele leven. In woorden kunnen we reageren op Gods Schepper-zijn. In het eerste en tweede artikel zijn in dit verband lofprijzing en blijdschap genoemd. Zulke woorden van lof en dank werken door in je leven. Ze geven je een andere kijk op de werkelijkheid. Het is Gods werkelijkheid en ik sta daar dankbaar middenin. God is ook veel groter dan wat ik kan bedenken. Dat maakt ons bezig-zijn op een prettige manier relatief: wij behoeven de wereld niet te maken, we zijn mede-werkers. Medegenieters ook. God is blij met wat Hij heeft gemaakt (zie Genesis 1 en bijvoorbeeld ook Psalm 104:26 - let op het woord spelen). Laten wij dat dan ook zijn.
Uit de verhalen over de schepping leren we ook meer van God kennen. Dat zijn woord scheppingskracht heeft bijvoorbeeld, en dat de zon en maan geen goden zijn (zie het eerste artikel).

Medemens
Je levenshouding wordt beïnvloed door het gegeven van de schepping. Om nog een keer aan te halen wat ik in het vierde artikel schreef: de houding tot je naaste en tot jezelf wordt er door beïnvloed.
"Wie de behoeftige verdrukt, smaadt diens Maker;
maar wie zich over de arme ontfermt, eert Hem". (Spr. 14:31)
Mede-mensen zijn mede-schepselen. En: je bent zélf dus ook de moeite waard. (niet alleen als je mooi bent volgens de normen van de reklame). Deze waardering van de mens als schepsel van God heeft grote konsekwenties in verband met de mensenrechten, maar ook met euthanasie en abortus. Eerbied voor het leven als gave van God is een fundamenteel bijbels gegeven.

Dieren
Je innerlijke houding tegenover de schepping blijkt in je daden. Daarover is nog niet veel gezegd. Wel over daden ten opzichte van de naaste, de arme.
Maar ook voor de omgang met de dieren worden regels gegeven. Ook zij delen bijvoorbeeld in de rust van de sabbat. Exodus 20:10: "....dan zult gij geen werk doen ...noch uw vee..." Exodus 23:12: "Zes dagen zult gij uw werk doen, maar op de zevende dag zult gij rusten, opdat uw rund en uw ezel uitrusten:..." De dieren merken dat het sabbat is!
Dat God dieren belangrijk vindt, blijkt ook uit het verbond met Noach dat met hém, maar ook met het gevogelte, vee en wild gedierte gesloten wordt, dat bij hem in de ark verbleef. Zij zullen niet meer door een zondvloed verdelgd worden.

Land en harmonie
Dat het land een gave van Gos is, waarover je als mens rentmeester bent, blijkt uit de bepalingen van het sabbats- en jubeljaar. Na zeven jaar moest het land met rust gelaten worden. Er mocht niet gezaaid worden en de wijnstok mocht niet gesnoeid. "....opdat de armen van uw volk eten, en wat zij overlaten zal het gedierte des velds eten" (Ex. 23:10-11).
Elk vijftigste jaar moest een jubeljaar zijn; ook dan moest het land met rust gelaten worden.
De invloed van de mensen op het land en de dieren kan heel negatief zijn. In Hosea worden de zonden van de mensen direkt verbonden met een algeheel verval in de natuur (Hosea 4:1-3). Het land was een gave van God voor Israël. De relaties tot Hem, tot de naaste en tot het land hangen nauw met elkaar samen. God van harte dienen houdt in dat je Zijn geboden opvolgt. En daar vaart alles en iedereen wel bij. Een gemeenschap van mensen die zó leven houdt harmonie in. Alles staat in de juiste verhoudingen.
Opvallend is ook dat in de profetieën over de toekomst deze harmonie, ook in de natuur, regelmatig voorkomt. Zo bijvoorbeeld in Jesaja 11:1-10. Nú zucht de hele schepping nog (Romeinen 8:22) en wacht "op het openbaar worden van de zonen Gods" (vers 19).

Tenslotte
Duidelijk is dat de mens goed hoort om te gaan met het land en met de dieren. Alles is geschapen door God en de mens mag er maar niet mee doen wat hij wil. Hij is rentmeester. Goede omgang met de dieren en het land hoort bij het leven als volk van God, zo blijkt uit de voorschriften die we gelezen hebben. Daarbij wordt het land niet verheerlijkt, maar juist omdat het een gave van God is heeft het recht op een zorgvuldige behandeling. In alle diskussies over milieubescherming en dergelijke mogen we dit niet vergeten.
Bij sommige schrijvers over deze materie wordt de natuur zelf bijna tot religie. Dit is helemaal sterk in de New Age-beweging.
In het begin van deze serie artikelen kwam de lofprijzing van de Schepper voor Zijn schepping aan de orde. Daarmee komen alle dingen op de juiste plaats te staan: het bewaart ons zowel voor vergoddelijking van de natuur als voor minachting ervan. Vervolgens maakt het ons ontspannen zodat we van daaruit kunnen handelen zonder dat het een soort "werkheiligheid" wordt.

Dat mensen ánders over "schepping" denken dan ik bleek uit een ingezonden brief die ik kreeg en die een zorgvuldige reaktie vraagt. Die hoop ik een volgende keer te geven.

VAN ROME NIETS NIEUWS

Ploeger

Het vroeger uitbundig gevierde feest van de Maria-ten hemelopneming op 15 augustus a.s. geeft mij aanleiding iets te schrijven over Rome en de oecumene. Het is algemeen bekend dat de rooms-katholieke kerk op allerlei plaatsen en wijzen deelneemt aan het werk van de oecumenische bewegingen. Ook in ons land is deze kerk lid van de Raad van Kerken.

Het is een bijbels gebod te werken aan een verbetering van de onderlinge verhoudingen van de kerken. De eenheid van de Christus-volgelingen is niet een wensdroom van Jezus Christus geweest, maar door Hem gesteld als gebod aan de zijnen. De verdeeldheid, ja verscheurdheid der kerken en geloofsgemeenschappen moet iedere gelovige ter harte gaan.

Maria-verering
De regerende paus der r.k. kerk is een enthousiast vereerder van Maria. Waar hij komt, bezoekt hij Mariaheiligdommen. Hij houdt er toespraken en wijdt er gaarne priesters. Hij beveelt de gelovigen aan, trouw tot Maria te bidden en haar te vereren.
In deze toespraken komt uiteraard de betekenis van Maria naar voren. Kort en bondig gezegd: volgen de r.k. leer aangaande Jezus Christus heeft Maria een intens belangrijke rol gespeeld in het heilsgebeuren: zonder haar zou Jezus niet geboren hebben kunnen worden. Zij gaf haar fiat aan de bedoelingen Gods. Daarom is zij eigenlijk medemiddelares en mede-verlosseres.
Ten aanzien van de kerk wordt niet getwijfeld aan het bijbelse gegeven dat Jezus Christus het enige fundament is, maar Maria blijft niet buiten staan: zij is het oerbeeld van de kerk. Zij is moeder van de kerk, dus moeder van de gelovigen. Anders gezegd: niemand komt tot Jezus Christus dan door Maria. Maria is het model waarnaar een gelovige gevormd moet worden. Zij is beeld en voorbeeld.
Vorig jaar gaf Johannes Paulus II bij het begin van het Maria-jaar (vanaf pinksteren 1987 tot 15 augustus 1988) een encycliek uit: Redemptoris mater (de moeder van de Verlosser). In deze encycliek wordt de positie van Maria opnieuw aan de kerk voorgehouden, in de zin als boven beschreven.

obstakel
Voor protestanten van allerlei schakeringen blijft de Maria-leer van de r.k. kerk een obstakel. Een versperring. Allereerst om in de r.k. kerk een werkelijke openbaring van het lichaam van Jezus Christus te zien. Vervolgens om met deze kerk samen te werken.
Vooropgesteld zij dat wel geen enkele kerk een zuivere én volledige openbaring is van het lichaam van Jezus Christus. De gemeente geeft altijd op de een of andere wijze een min of meer vertekend beeld van wat het nieuwe testament ons voorhoudt ten aanzien van wezen en verschijning van de gemeente der Christus-volgelingen. Zijn het soms fundamentele verschillen, vaker zijn het accent-verschillen die een rol spelen en tot kerkscheuring en kerkvorming aanleiding gaven/geven.
Maar een kerk die een zó grote plaats aan Maria - een schepsel van vlees en bloed, uit vlees en bloed - toekent, en dat wel ten koste van de unieke plaats van persoon en werk van Jezus Christus, zo'n kerk verduistert de openbaring van het lichaam van onze Heer.... althans naar het gevoelen van de protestantse kerken! Een verduistering die meer beduidt dan alleen maar een accentverschil.
Nu is er voor ons als baptisten niet alleen het verschijnsel van de mariologie, dat ons scheidt van de r.k. kerk. Er is ook de ambtenleer, en vooral de sacramentenleer, die een hoge barricade opwerpt.

naderbij
Ongetwijfeld hebben de kerken en geloofsgemeenschappen na de oorlog elkaar beter leren kennen. En ook voor een deel leren waarderen. De baptisten gemeenten b.v. worden nauwelijks nog tot de secten gerekend (uitzonderingen bevestigen de regel maar uitzonderingen, veroorzaakt door onkunde of door onwil, zullen er altijd wel blijven).
Er is veel veranderd, en de kerken hebben ontdekt dat ze een aantal zaken heel goed samen en gezamenlijk kunnen doen. Er zijn heel wat onderwerpen waaraan de kerken hun naam zonder grote bezwaren kunnen verbinden. Dat gebeurt op plaatselijk vlak, maar ook regionaal en landelijk, ja zelfs op wereldwijd vlak. Nogmaals: er is veel veranderd: de verkettering en de uitsluiting van bepaalde openbare functies op grond van het behoren tot een bepaalde kerk of gemeenschap is voorbij. Definitief? Dat zal moeten blijken.
Maar als je dan kennis neemt van uitspraken van de paus en ook van de Nederlandse bisschoppen, dan denk je: de kloof tussen hen en ons wordt alleen maar breder, dieper.
Dan denk je, dan zeg je: er is niets veranderd.

tweespalt
Er is echter iets heel merkwaardigs aan de hand met de nederlandse r.k. kerk! Ik ontvang al jaren zes, zeven tijdschriften van r.k. huize. Enkele gaan speciaal over Maria; het is duidelijk dat daarin de ene oproep na de andere staat om Maria niet te vergeten maar integendeel steeds meer te omsluiten in en door het persoonlijke geloofsleven.
Maar anderzijds: er worden r.k. tijdschriften uitgegeven waarin Maria nauwelijks nog aan bod komt. Ja, sterker nog: waarin de Maria-verering, de Maria-devotie als een volslagen achterhaalde zaak naar voren komt. Duidelijker: ook van r.k. zijde worden geluiden gehoord die zeggen: onze Mariadevotie is een grote barrière tussen ons en de andere christenen.
Dat geldt niet alleen voor de Mariaverering. Dat geldt evenzeer voor de ambtenleer en voor de sacramentenleer. Ook daarop worden openlijk critieken gespuid.
In persoonlijke gesprekken met roomskatholieken is het al niet anders. Soms schrik je van de opmerkingen - van leken én van geestelijken - over b.v. bisschop Gijsen. Mijn eerste reactie is dan altijd: als ik zo over de paus en de bisschoppen zou spreken, zou ik onmiddellijk kappen met die kerk. Maar die gevolgtrekking maken weinigen. Of toch? De binding van de gelovigen aan de r.k. kerk is niet meer zo sterk als voorheen.

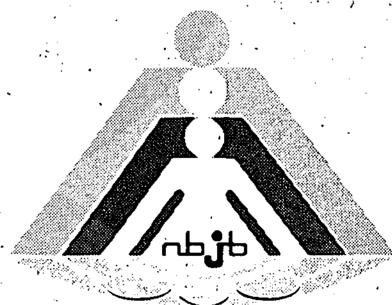
er is veel veranderd
Niet bij de kerkleiders (daar misschien ook wel wat) maar bij de kerkleden. Tot *mijn eerste gemeente* (Borne, 1953) behoorde bij mijn weten niet één lid van r.k. afkomst.
In mijn laatste gemeente (Arnhem-Zuid, 1983 tot heden) behoort meer dan 5% voorheen tot de r.k. kerk. Dát is veranderd.
Mogen we veranderingen verwachten van Rome? Neen. Het moet duidelijk zijn, dat mariologie, sacraments- en ambtenleer behoren tot het wezen van de r.k. kerk. Tendiepste heeft dat te maken met de visie die deze kerk heeft op de relatie God en mens. Daaraan verwant is de visie op natuur en genade, zonde en vergeving.

GESLAAGDE OUDERENWEEK 2 - 9 JULI 1988

Er zaten al wat vakantiegangers voor het huis toen we zaterdag 2 juli met z'n vieren vanuit Rotterdam bij de Nieuwe Oorsprong arriveerden voor de ouderenweek van de NBJB. Na de thee, het uitpakken en dergelijke gebruikten we een heerlijke warme maaltijd, waarna de avond werd benut voor een origineel kennismakingsspel. Ook kwam de heer Olieslager ons een en ander over het huis vertellen.
's Zondagsochtends was er in 't huis een kerkdienst.
Ds. Scholtens preekte naar aanleiding van psalm 77.- het was een goed samenzijn.
Helaas ontbrak een van de gasten, zij moest wegens haar gezondheidstoestand 's middags alweer huiswaarts gaan.

HOE ZIT HET NOU EIGENLIJK PRECIES IN ELKAAR?

NBJB verandert structuur om beter te kunnen werken

Hoe zit de NBJB nu eigenlijk in elkaar? Dat was en is nog altijd een veel gestelde vraag. Vele malen is de vraag beantwoord en dan nog bleven er soms vragen. En nu...

Nu vinden er ook nog veranderingen plaats. Dat kan het alleen maar nog ingewikkelder maken zou je kunnen zeggen. En sommigen onder ons vrezen dat er nu nog meer van die ingewikkelde afkortingen zullen komen.

Misschien is het handig om aan de hand van twee schematische tekeningetjes verleden en heden wat toe te lichten. Binnen onze gemeenten komen over het algemeen de volgende vormen van kinder- en jeugdwerk voor:

zondagsscholen
LZC = (Landelijke zondagsschool centrale)

jongens-/meisjesklubs
JMC = (jongens- en meisjesklub centrale)

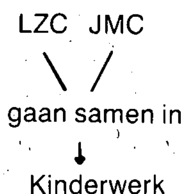
jeugdgroepen
RJC = (rijpere jeugd centrale)

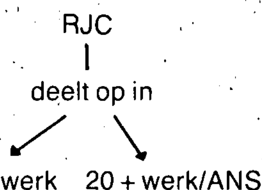
Verouderd

Je ziet het al: verouderde afkortingen.
Maar.... dat was niet de enige reden om de zaken wat anders te gaan indelen..
In zekere zin kun je zeggen dat bij LZC en JMC bepaalde onderdelen van het werk gelijk zijn aan elkaar. Dit naast het feit dat je met eenzelfde doelgroep werkt als het om leeftijden gaat.
Waarom dan geen samenbundeling van beide werkterreinen?
De RJC was een heel groot onderdeel met vele werkgroepen. Eigenlijk zoveel, dat niet alles op een goede wijze was na te komen. Dan moet er dus iets aan gebeuren. Daar komt nog eens bij dat het 20+ werk een vergeten terrein was.

Splitsen

Kortom: Waarom niet de RJC splitsen in twee groepen die beiden beter garant kunnen staan voor het werk dat ze moeten doen?
Al met al leverde dat het volgende beeld op.
We hadden:

Eigenlijk dus heel simpel.
Twee werden een, en een werd twee.

Beter werken

Echter alle achterliggende motieven zijn zodanig, dat we het volste vertrouwen hebben in een organisatie die nu beter is aangepast bij de werkvelden die er zijn. We hopen dat dit ook naar de afdelingen (kinder-, jeugd- en jongerengroepen) zo mag overkomen en doorwerken.
Op de laatst gehouden CC-vergadering (4 juni j.l.) zijn de voorstellen tot een dergelijke herstrukturering aangenomen.
In het komende jaar zal door alle werkers in raden en werkgroepen hard gewerkt worden om voor de CC-vergadering in 1989 alles in goede en definitieve vormen te hebben gegoten. We zullen jullie daarvan goed op de hoogte houden.

Nico Wever

Ze komen eraan....

*Dat jeugdkonsulenten zich niet alleen verschuilen in komfortabele kantoren in middelgrote plaatsen in het noorden des lands is blijkbaar nog niet in alle gemeenten bekend.
Toch is het zo, dat ze regelmatig die veilige omgeving verlaten om "in het wild" met anderen mensen - en dan nog niet eens altijd met jongeren - om te gaan.
Er gaan zelfs verhalen, dat dit een heel belangrijk aspekt van hun taak is, en dat ze, met name het kontakt met gemeenten, in de toekomst steeds meer aandacht willen gaan geven.
Hoe? daarover zijn ze al plannen aan het smeden.
Als u ook eens zo'n jeugdkonsulent van dichtbij wilt zien (om hem met kritische vragen te bestoken of met lofuitingen te overladen) dan wordt u in ieder geval aangeraden deze pagina de komende maanden goed in de gaten te houden.
Want het hoe mag nog niet duidelijk zijn, een ding is zeker.... ze komen eraan.*

Na de koffie benutten de meeste aanwezigen de tijd om eens door het huis te wandelen, 't was geweldig om te zien met hoeveel zorg en liefde weer veel verbeteringen waren aangebracht.
Maandagavond was er een thema-avond, velen namen aktief deel aan de bespreking.
Dinsdagochtend maakten we een bustocht - einddoel was het beroemde planetarium van Eise Eisinga. Het eigenlijke planetarium bracht hij in de jaren 1774-1781 aan tegen de zoldering van zijn huiskamer. Alle technische voorzieningen nemen de bovenverdieping in beslag. Een geweldig stuk werk - en welk een 'hulpe tegenover hem' had deze geleerde, zij heeft altijd haar werk moeten doen temidden van het levenswerk van haar echtgenoot.
Woensdagmiddag deden we een Elfstedenspel, waarbij iedereen betrokken was. Was het niet bij het vervullen van de opdrachten, dan wel bij het bemannen/vrouwen van de controleposten.
Donderdagochtend bezocht driekwart van de groep met het Nieuwe Oorsprong-busje of per lijnbus Sloten en de mooie Nederlands-Hervormde kerk aldaar. Ze haalden wel een nat pak.
Vrijdagmorgen gingen we met busje of auto naar Langweer en vervolgens genoten we vanaf een salonboot van de Friese wateren. Het regende veel, maar wij zaten droog!
's Avonds werden we verrast met een diner bij kaarslicht.
Voor het dessert stak de kok zelfs vuurwerk voor ons af. We bedankten het personeel met een door allen gezongen lied voor hun goede zorgen. Later kwam de kok met een prachtige taart ds. Scholtens vast feliciteren met zijn zaterdag te vieren verjaardag. Een van de gasten overhandigde hem een attentie namens ons allen.
Zaterdagmorgen besloten we het ontbijt met het hand in hand zingen van 'Wij reizen met elkander' en namen persoonlijk afscheid van elkaar. Ruim dertig ouderen in de leeftijd van 63 tot bijna 89 jaar kunnen terugzien op een ontspannen en zinvolle vakantieweek onder de bekwame en prettige leiding van ds. en mevrouw Scholtens.
We kunnen er weer even tegen en zien uit naar een volgende keer.

F.A. van der Leer-Wijmans

VERANTWOORDING VAN DE BIJDRAGEN ONTVANGEN IN DE MAAND MEI 1988

E.C.U.
Amsterdam Centrum 85,65; Arnhem Zuid 229,63; Delfzijl 1121,15; Deventer 196,85; Dokkum 400,--; Drachten Elim 302,10; Ede 2120,90; Emmen 3000,--; Groningen Noord 222,94; Haarlem 466,--; Hengelo 373,20; Krommenie 69,60; Lelystad 142,60; Sneek 1500,--; Utrecht Centrum 500,--; Vroomshoop 150,--; Winschoten 186,73; Zevenaar 149,76; G.F.B., B. 135,--; G.L.K., Z. 10,--; N.B.V.B. 2500,--.

CvdO
Alkmaar 130,75; Amsterdam Centrum 49,95; Arnhem Zuid 225,23; Delfzijl 1005,95; Drachten Elim 470,95; Ede 2082,80; Emmen 3000,--; Groningen Noord 217,34; Haarlem 473,10; Harlingen 109,15; Hengelo 590,60; Lelystad 55,80; Lelystad 44,85; Sneek 1500,--; Utrecht Centrum 500,--; Vriescheloo 140,35; Vroomshoop 320,--; Winschoten 182,74; Zevenaar 146,56; O.H.V., B. 400,--; C., D. 25,--; N.B.V.B. 2500,--.

U.Z.C.
Alkmaar 253,75; Amsterdam Centrum 63,50; Arnhem Zuid 421,03; Delfzijl 1810,90; Deventer 184,20; Drachten Elim 408,40; Ede 3898,90; Emmen 75,- Emmen 5500,--; Groningen Noord 409,07; Haarlem 722,60; Harlingen 469,55; Hengelo 515,05; Klazienaveen 75,--; Krommenie 90,85; Lelystad 43,85; Nieuw Weerdinge 700,--; Sneek 2500,--; Utrecht Centrum 750,--; Vriescheloo 200,--; Winschoten 342,34; Zevenaar 274,56; Zwolle 80,--; A.N., Z. 500,-- (Gezegend en Gezonden); N.N., L. 30,--; G.L.K., Z. 10,--; B.B., N. 100,--; N.B.V.B. 5000,--; N.B.V.B. 15000.--; N.B.V.B. 22500,-- (projekten); IJsselgewest 12000,-- (projekt); Zendingswerkgroep Veendam 1000,-- (projekt); Gewest Holland 4500,-- (projekt); Gewest Z-O Drenthe 1000,-- (projekt).

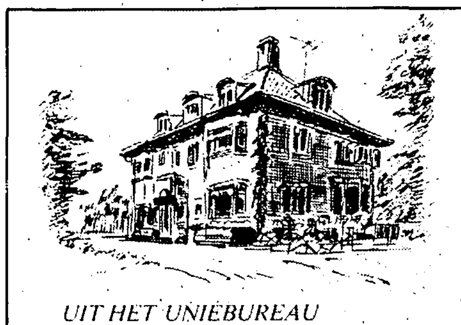
N.B.J.B.
Arnhem Zuid 61,33; Delfzijl 338,55; Dokkum 125,--; Drachten Elim 113,95; Ede 571,50; Emmen 750,--; Groningen Noord 59,20; Haarlem 224,--; Hengelo 453,15; Utrecht Centrum 100,--; Vriescheloo 135,65; Winschoten 49,48; Zevenaar 39,68; G.F.B., B. 135,--.

U.B.S.
Arnhem Zuid 45,65; Drachten Elim 103,70; Ede 419,10; Emmen 600,--; Groningen Noord 44,80; Utrecht Centrum 100,--; Valthermond 100,--; Winschoten 36,71; Zevenaar 29,44.

NOODFONDS
Alblasserdam 131,65; Dokkum 300,-- (bijbels ander land); Hengelo 342,80; Stavoren 109,25; Utrecht Centrum 146,05; Zutphen 588,75 (Rio de Janeiro); N.B.V.B. 5000,-- (Bejaarden en Vrouwenwerk Oost Europa); N.B.V.B. 2500,-- AV Commissie Delfzijl 2174,94 (SiTE); D.B., H. 10,--; J.H., G. 15,--; J.B., H. 15,--; S.V., M. 25,--; H.J.H.B.-K., H. 10,--; H.T.-S., D. 50,--; A.G.B.-S., Z. 20,--; L.B., Z. 10,--; C.J.V., H. 100,--; H.T.-S., D. 50,--; A.N., S. 100,- N.N., S. 500,--.

IN JUNI ONTVANGEN BIJDRAGEN EN GIFTEN

NOODFONDS
Eindhoven 764,65; Emmen 750,--; Stavoren 136,70; Stavoren 88,41; M.P., Z. 10,--; D.B., H. 10,--; J.H., G. 10,--; J.B., H. 15,--; S.V., M. 25,--; H.J.H.B.-K., H. 10,--; G.M., S. 100,--; L.B., Z. 10,--; B.B., N. 100,--; A.G.B.-S., Z. 20,--; J.J., S. 100,-- (Oeganda).

UIT HET UNIEBUREAU

E.C.U.
Alkmaar 183,65; Arnhem Centrum 500,- Deventer 164,05; Eindhoven 622,60; Groningen Noord 222,94; Harlingen 183,25; Kollumerzwaag 165,--; Leeuwarden 189,50; Lelystad 210,--; Rotterdam Centrum 74,70; Rotterdam Zuid 265,38; Spijkenisse 175,--; Vroomshoop 120,--; Vroomshoop 142,--; Winschoten 186,73.

CvdO
Arnhem Centrum 480,--; Deventer 179,- Eindhoven 274,45; Groningen Noord 217,34; Harlingen 219,55; Kollumerzwaag 160,--; Krommenie 64,75; Leeuwarden 372,60; Rotterdam Centrum 180,30; Rotterdam Zuid 259,71; Spijkenisse 175,--; Vroomshoop 150,--; Winschoten 182,74; G.F.B., B. 135,--; C., D. 25,--; O.O., H. 100,--.

U.Z.C.
Alkmaar 139,50; Alphen a/d Rijn 250,--; Arnhem Centrum 900,--; Deventer 192,35; Eindhoven 601,50; Groningen Noord 409,07; Groningen Zuid 40,--; Harlingen 190,85; Klazienaveen 75,--; Kollumerzwaag 300,--; Krommenie 67,25; Leeuwarden 1035,30; Leiden 100,--; Nieuwe Pekela 844,25; Rotterdam Centrum 241,40; Rotterdam Zuid 486,53; Spijkenisse 350,--; Stadskanaal Noord 1000,--; Vroomshoop 50,--; Winschoten 342,34; A.W., H. 100 (kaarten en postzegels); P.H., H. 20,--; N.N., L. 30,--; W.F.S., . 10,--; G.L.K., . 10,--; P.H., H. 20,-- (WIN); Ned. Prot. Gemeenschap, Utrecht 665,08; N.N., A. 1000,-- (projekt); Gewest Z-O Drenthe 3000,-- (projekt).

N.B.J.B.
Arnhem Centrum 130,--; Groningen Noord 59,20; Kollumerzwaag 45,--; Lelystad 51,10; Rotterdam Centrum 85,95; Rotterdam Zuid 70,32; Winschoten 49,48.

U.B.S.
Alkmaar 124,55; Arnhem Centrum 100,- Deventer 10,--; Eindhoven 253,50; Groningen Noord 44,80; Leeuwarden 160,- Winschoten 36,71.

Allen die een bijdragen overmaakten hartelijk dank!
Bijdragen en giften kunnen worden overgemaakt op giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Bosch en Duin. Giften voor het Noodfonds kunnen eveneens gestort worden op giro 81255 t.n.v. Noodfonds Unie van Baptisten Gemeenten, Bosch en Duin.

A. van den Hoef,
penningmeester

JAARLIJKSE TOOGDAG HET ZOEKLICHT

Onder het thema "De toekomst is reeds begonnen" houdt "Het Zoeklicht" te Doorn haar jaarlijkse toogdag op zaterdag 27 augustus a.s. in de Expohal te Hilversum.
De sprekers voor deze dag zijn evang. Th. Niemeyer, dr. W.J. Ouweneel, ds. Jac. Schouten en ds. J.A. Malgo.
Er is medewerking van het Urker mannenkoor "Crescendo", gezamenlijke jeugdkoren o.l.v. Henny Pomp, Gert en Hermien Timmerman, Janny van Campen en Peter Kits, Maarten de Groot, orgel en Henk en Herman Drost, trompet.
Aanvang 10.00 uur.
Voor nadere informatie: 03430-12332/12857.
"Het Zoeklicht" liet ook een evangelisatie-krant verschijnen onder de naam "Toekomst Aktueel". Deze werd gedrukt in een oplaag van 1.600.000 exemplaren.

Lezers aan het woord

J. SCHOLTE EN DE ARMOEDE

Eerlijk gezegd begrijp ik weinig tot niets van de felle reactie van J. Scholte uit Castricum op het artikel van Sietzo Dijkhuizen. Op zijn inhoudelijke argumentatie ga ik maar niet in, want ik heb niet de indruk dat daarover een zinvolle discussie met de schrijver te voeren valt. Zijn mening komt erop neer dat de arme landen zelf schuld zijn aan hun armoede en dat wij er op geen enkele wijze medeverantwoordelijkheid voor dragen. Ja, als ze daar maar net zo hard en eendrachtig gingen werken als wij na W.O. II gedaan hebben, dan komt het allemaal wel goed. Een redenering die rakelings scheert langs de rand van het rascisme.

Waar ik wel iets van wil zeggen is de vraag of 'politieke onderwerpen in DC thuishoren'. Wat is politiek? Op z'n breedst gezegd is politiek alles wat met de 'politeia', de samenleving en de inrichting daarvan samenhangt. Het gaat m.a.w. om bezinning op de vraag 'Hoe zouden wij dan leven?', niet alleen persoonlijk, in gezin en als gemeente maar ook in de samenleving. Als daarover niet meer geschreven kan en mag worden dan moeten we DC maar opheffen.

Het lijkt mij van niet geringe importantie dat wij juist vanuit onze eigen traditie ons bezinnen op de vragen waar we in de wereldsamenleving voor staan. Daar hoort zeker ook het schrijnende vraagstuk van de honger en de armoede bij. Ook op dat punt zullen we ons door het Woord van God moeten laten gezeggen. Momenteel wordt ons daartoe een geweldige mogelijkheid geboden in het conciliair proces voor gerechtigheid, vrede en het behoud van de schepping. Het is nog niet te laat, maar de tijd dringt wel!

Teun van der Leer, Dordrecht

Op Uw genade zal ik leven, op Uw gena de doodsnik geven, o Heer, aan wie ik mij vertrouw.

Naar die Heer is heengegaan mijn lieve man, onze fijne vader en opa

Andries Gebel

in de leeftijd van 81 jaar

A.A.E. Gebel-Kroes
Annie en Piet
Dries en Diny

Erik en Fabiola, Jeroen
Dorette en Ruud
Judith en Jaap

23 juli 1988
"Tabitha", kamer 220
Mozartlaan 280
2555 KZ Den Haag

De begrafenis heeft op 28 juli j.l. plaatsgevonden.

Een nieuwe werkgroep presenteert zich

Velen van onze gemeenten zouden graag aandacht geven aan de vragen van onze tijd. Steeds meer gemeenteleden - oudere en jongere - hebben daar behoefte aan. Als we daar niet op ingaan, lopen we het gevaar hen te verliezen: ze raken teleurgesteld en haken af, omdat ze het gevoel krijgen, dat er geen ruimte is voor hun geloofsbeleving en inbreng.

Het nu gestarte conciliair proces voor gerechtigheid, vrede en behoud van de schepping geeft de kans om indringend met deze zaken bezig te zijn.

Een aantal leden van verschillende Baptisten gemeenten heeft zich onlangs met deze problematiek beziggehouden. Zij hebben daarop een werkgroep gevormd, die bezinning in het algemeen en aandacht voor het conciliair proces in het bijzonder, nastreeft. Hiermee wil men ingaan op de behoefte aan bezinning op de vraag, hoe wij met elkaar kunnen streven naar meer openheid en ruimte binnen onze gemeenschap.

De werkgroep hoopt in het najaar een "BEZINNINGSDAG" te beleggen voor een ieder, die daarin belang stelt.

Het motto van de dag zal zijn: "Op de groei".

Nadere aankondiging van programma, datum en plaats volgt zo spoedig mogelijk.

Voor verdere informatie en wat uw vragen over het conciliair proces betreft kunt u terecht bij:
A. Kik, Patmosdreef 166, 3562 JS Utrecht, tel. 030-624836.

Werkgroep "Ruimte"
J. Broertjes, J. Schuil
en anderen

---

*Hoe groot is het goed
dat Gij hebt weggelegd voor wie U vrezen
dat Gij bereid hebt voor wie bij u schuilen
Ps. 31:20*

Op 17 augustus is het veertig jaar geleden dat onze ouders

Jelle Horjus
en
Tjitske Bergsma

in het huwelijk zijn getreden.

I.v.m. de vakanties vieren we deze dag op zaterdag 17 september 1988.

Yme en Mariska — Ed en Gerrie
Jelle — Maaike
Dirk-Jan — Froukje
Imkje — Thijs

Gulden Winckelstraat 34 hs
1055 JP Amsterdam

Op zijn tijd heeft God thuisgehaald onze zuster

Froukje Withoff

op de leeftijd van 77 jaar

"Want zijn maaksel zijn wij, in Christus Jezus geschapen". Efez. 2:10

13 juli 1988

Baptistengemeente
Stadskanaal-Noord

Op Uw genade zal ik leven, op Uw gena de doodsnik geven, O Heer, aan wie ik mij vertrouw.

Naar die Heer is heengegaan onze geliefde broeder

Andries Gebel

in de leeftijd van 81 jaar

Baptistengemeente 's Gravenhage

Op 18 juli 1988 overleed op de nog jonge leeftijd van 44 jaar onze zuster

Wiebrigje Buurmeijer-Hut
echtgenote van H. Buurmeijer

"De Heer is mijn herder".

Baptistengemeente Veendam

AFSCHEID DS. C. MOLEMA

In verband met vertrek naar de gemeente te Harlingen neemt ds. C. Molema op zondag 28 augustus a.s. afscheid van de gemeente in Treebeek. De desbetreffende dienst begint om 14.30 uur in ons kerkgebouw aan de Trichterweg 116 te Treebeek.
Belangstellenden zijn hartelijk welkom.

H. Bos

Ontmoetingsdag voor alleenstaanden

zaterdag 15 oktober 1988

Baptistenkerk Apeldoorn

Thema: "We zien wel verder...."

NOODFONDS

Gironummer 81255

Noodfonds Unie van Baptisten Gemeenten

Om snel te kunnen helpen.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs *f* 46,- per jaar; buitenland *f* 64,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling,
ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelincklaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

U maakt ons één
U bracht ons tesamen....

Gerrit Jan Kanis
en
Martha van der Werf

hebben de eer u kennis te geven van hun voorgenomen huwelijk, waarvan de voltrekking - zo de Heer wil - zal plaatsvinden op dinsdag 16 augustus 1988 om 15.00 uur in het "Stadhouderlijke Hof", Hofplein 29 te Leeuwarden.
De kerkelijke inzegening is om 19.00 uur in de Baptisten Gemeente, M.H. Trompstraat 4a. Voorganger: ds. W.J. de Zwart.
Gelegenheid tot felicitatie van 20.30-22.00 uur in restaurant "Onder de Luifel", Stationsweg 6 te Leeuwarden (t.o. het NS-station).
U bent van harte welkom.
juli 1988
Zegge 43 - 8265 CN Kampen
Juckemastate 7 - 8925 DG
Leeuwarden
Toekomstig adres:
Juckemastate 7
8925 DG Leeuwarden

"Elk geboorte is een wonder, elk kindje zo heel bijzonder.
Heere, geef dat ook dit kind, in deze wereld Uw liefde vindt".

Met dank aan God en grote blijdschap geven wij u kennis van de geboorte van ons zoontje en broertje

Hendrik-Jan

Bert en Marja Wijchers-Udema
Willemijn
Annegriet

29 juli 1988
Aurora 64
9602 EZ Hoogezand

Op 22 juli 1988 nam de Here tot zich onze broeder

Ties Albert Diekema

in de leeftijd van 81 jaar

"De Heer was zijn herder"

Baptistengemeente Haulerwijk

In vol geloofsvertrouwen nam de Here tot Zich mijn zwager en onze oom

Ties Albert Diekema

21 april 1907 — 22 juli 1988

Sinds 4 januari 1973 weduwnaar van Geertje Spandaw

"De Heer was zijn herder"

Oosterwolde
B. van den Berg

Huizen
Max Tj. van den Berg
Winy van den Berg-Jansma

Haulerwijk
Christien Oenema-van den Berg
Max Oenema

Stadskanaal
Marjan Iepema-van den Berg
Koos Iepema

Nieuw Buinen
Luuk Hofman
Janneke Hofman-Grootten

Haulerwijk, Norgerweg 5

Correspondentie-adres:
B. van den Berg, Kuunderhof 54,
8431 EC Oosterwolde (Fr.)

De begrafenis heeft 26 juli j.l. plaatsgehad.

Een mensenkind
Prachtig in de moederschoot geweven
vanaf het prilste begin al door U op het oog
elke dag bij U beken
Wij loven U o God
en vragen
leidt hem op Uw eeuwige weg.
Ps. 139

Met grote blijdschap en dank aan God geven wij kennis van de geboorte van

Luc Gerard

Paul en Anja Prijt-Sol
Job, Thomas en Susanne

23 juli 1988
Schootsestraat 81
5616 RC Eindhoven

Op 15 juli 1988 nam de Heer tot Zich onze zuster

Boukje Rovers-Poutsma

In de leeftijd van 75 jaar.

Baptistengemeente Treebeek

Leuke gezellige vrouw 50er zoekt beslist keurige heer tot ± 58 jaar.
brieven met foto onder nummer 17.400.

Vr., 38 jr., z.k.m. intelligente, gelovige man z/m kinderen, niet rokend. voorkeur voor prov. Groningen.
brieven onder nummer 17.350.

Te huur appartement in Apeldoorn periode - 1 aug. - tot 1 okt., per weer ook mogelijk. Inl.: tel. 055-555842.

MEDEDELINGEN

Het nieuwe adres van br. G. Leuvenink, voorganger van de gemeente te Delfzijl luidt: Stadhouderslaan 37, 9901 HP Appingedam, tel. 05960-26399.

De penningmeester van de baptistengemeente te Deventer is verhuisd, het nieuwe adres luidt: Kortelingstraat 26, 7412 JJ Deventer. Het telefoonnummer is ongewijzigd.

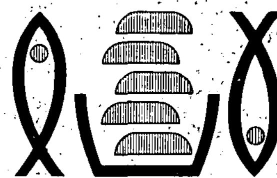
Tabitha Amsterdam verhuisd.
Het Verzorgingshuis Tabitha te Amsterdam is verhuisd van Walborg naar de Amsteldijk. Het nieuwe adres is: Verzorgingshuis Tabitha, Amsteldijk 35, 1074 JK Amsterdam. Tel. 020-733033.
Het correspondentie adres van bestuur, directie, administratie en personeelszaken blijft als voorheen, n.l. Jan Bongastraat 5, 1067 HZ Amsterdam, tel. 020-110011.

Adres ds. C. Molema.
Het adres van br. C. Molema wordt per 1 september 1988: Barkhof 2, 8862 PB Harlingen. Tel. 05178-14666.

103e jaargang nummer 28 - 25 augustus 1988

De Christen
Organ van de Unie
van Baptisten Gemeenten

Van Jezus moeten ze afblijven

H.G. de Winkel

Een woonhuis is in de ogen van sommigen minder privé-bezit dan je kleding. Graffitti bekladderen wel woonhuizen en andere gebouwen, maar (gelukkig) nog niet de kleding van andere mensen. Er zijn blijkbaar zaken die zó als algemeen bezit beschouwd worden dat je er mee doen mag wat je wilt.
Die indruk krijg je ook als het gaat om Jezus Christus. De verkondiging van het evangelie heeft gezorgd dat zijn levensbeschrijving wijd en zijd bekend is.
Maar daardoor lijkt Hij zo publiek bezit geworden te zijn, dat je met Hem doen mag wat je wilt.
Er is een nieuwe film over Hem gemaakt. "De laatste verzoeking". Gemaakt naar een roman van de Griekse katholieke schrijver Nikos Kazantzákis. De laatste verzoeking houdt dan in dat Christus aan het kruis een hallicunatie heeft, een droombeeld. Daarin is Hij een gewone man, die een relatie heeft met Maria van Magdala. Hij wordt dan een gewoon huisvader, als zoveel anderen. De film loopt, zoals het hoort, natuurlijk goed af, want Hij kiest toch voor het volbrengen van zijn taak en wijst de verzoeking af.
De verschijning van deze film heeft in Amerika al veel protest losgemaakt van christenen uit diverse richtingen.
Filmmakers willen geld verdienen. En zoeken onderwerpen die het publiek smakelijk vindt. A gemene regel is dat de film een goede afloop moet hebben, en er moet aan het eind een goede strekking uitkomen. De misdadiger moet gepakt worden, het recht moet zegevieren. Als dat maar gebeurt, kun je tussen begin en eind net zoveel gemenigheid in je film stoppen als je maar wilt. Alles waar het publiek van smult.
Ook "De laatste verzoeking" loopt natuurlijk goed af. Maar bij het thema van de hallicunatie, de droom om als een gewoon mens te kunnen leven, kan men zich een heleboel indenken.
Er is niet zoveel op tegen als men aan de hand van de bijbelse gegevens een film maakt van het leven van Jezus. Met de bedoeling dat zijn zending en boodschap beter overkomen. Dat is hier duidelijk niet de opzet. Men heeft bij het leven van Christus iets gefantaseerd dat nergens op steunt, en dat onvermijdelijk een scheef beeld van Hem moet oproepen.
Dat moet oprechte christenen wel schokken. Niemand moet aan de gedachtenis van mijn vader en moeder komen. Ze zouden niet moeten proberen over mijn vader een of ander onwaarschijnlijk en onwaar verhaal op te hangen, waarin hij anders werd voorgesteld dan hij was. Daar zou ik mij diep gegriefd over voelen.
Dan te bedenken dat voor de christenen Jezus Christus heiliger is dan je eigen vader en moeder. Uit welk hout ben je gesneden als je je van de gevoelens van miljoenen christenen in deze wereld niets aantrekt, en een film gaat vertonen waarvan je vooraf kunt weten dat hij waarschijnlijk die gevoelens zal kwetsen?
Niemand van ons zal deze film nog gezien hebben. Er wordt gezegd: Je kunt pas oordelen als je hem gezien hebt. Dat vind ik een drogreden. Je zou dus alles eerst moeten zien en ondervinden eer je je er een oordeel over kunt vormen. Doch het gebeurt immers vaak genoeg dat je vooraf al genoeg gehoord en gelezen hebt om te weten: Daarvan moet ik me distanciëren.
De strekking van deze film zal zeker niet zijn om mensen tot geloof in en navolging van Christus te brengen. De strekking is alleen het publiek te vermaken. Dat is op zichzelf niet afkeurenswaard. Maar dan moesten ze wel van Jezus Christus, die ons heilig is, afblijven.

DEZE WEEK

Even nadenken met....

R.J. Voorhaar, Huizen

Tussen kunst en kitsch

'k Zat naar de radio te luisteren en hoorden, dat er twee dagen later in Schiedam een opname zou zijn van het programma Tussen Kunst en Kitsch. 'k Had al diverse malen in de loop der jaren gedacht: die twee uit hout gesneden figuren, een man en een vrouw - die ik eens had gekregen en kennelijk uit Azië vandaan kwamen - zouden die nu echt kunst zijn? En ik had nog een paar Egyptische afbeeldingen op een brok steen en een tegeltje, waar ik ook wel eens het oordeel van iemand die het weten kon over wilde hebben. Dus twee dagen later op naar Schiedam. Dat was immers mijn kans!

'k Was wel gespannen toen ik de heer Polak, de expert, de sierlijke houten wandbeelden liet zien. Maar nog zie ik hem glimlachen en mij aankijken en hoor ik hem zeggen: "Hebt u die zelf gemaakt?". Het was of ik door de grond ging. Ze waren in Thailand speciaal voor toeristen gemaakt. Ook het andere dat ik meegenomen had was niet echt. Toch wat teleurgesteld en ontnuchterd ging ik weer weg uit Schiedam.

Maar het heeft me - begrijpelijk - wel aan het denken gezet. Er is immers zoveel onechts, terwijl het toch gaat om het echte in het leven, op welk terrein dan ook. Dat heeft toch pas waarde.

En zo kwamen er woorden uit de Schrift boven, zoals die van Paulus in het laatste hoofdstuk van de Filippenzenbrief, het achtste vers, waarin de apostel ons de richting wijst waarin onze gedachten dienen te gaan. En het eerste dat hij dan noemt is, dat we hebben te bedenken "al wat waar is". Het gaat om het echte, het zuivere. Daar onze aandacht op te richten en dat ook in toepassing te brengen. Zie maar het volgende vers.

Wat mooi als je dat bij iemand bemerkt, proeft. Dan mag die op allerlei zaken een heel andere kijk hebben dan jij, het echte bij hem spreekt je aan. En wat doet het je goed als je bij die ander dan ook nog merkt dat het geloof ook iets heel wezenlijks, iets heel echts voor hem is. Onze Heer wil immers niets liever dan dat wij Hem kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Hij gezonden heeft. (Joh. 17:3).

Toen in een tijd, die al heel ver achter ons ligt, mensen niet tevreden waren met wat vormelijk christendom en begonnen te zoeken naar echt leven uit God, ontstond ook het Baptisme. Wat staat ons nu voor ogen?

Ja, de teleurstelling in Schiedam zette me wel aan het denken. Een denken dat eigenlijk nog niet afgelopen is.

WJE-team had ongeluk

Een team dat in het kader van de Werkgroep Jongeren Evangelisatie twee weken campingwerk deed, beleefde op de laatste avond angstige momenten.

Op vrijdag 22 juli keerden Wi-ja Hofman, Angélique Smidt, Wicher Mintjes, Dick Vos en Roger Dragstra, van een bezoek terug naar de camping in Sellingen.

Daar hadden ze juist twee weken camping-recreatie voltooid. De auto waarin zij zaten ging uit de bocht, en vier van hen moesten voor onderzoek naar het ziekenhuis.

Angélique Smidt uit Winschoten werd doorverwezen voor verdere behandeling in Beatrixoord te Haren. De overigen konden weer naar huis.

Roger Dragstra vroeg de redaktie om onderstaand stukje te plaatsen.

Beste broeders en zusters,

Na een fijne periode als evangelisatie-recreatie team op camping "De Barkhoorn" in Sellingen, hebben wij in het bijzonder mogen merken hoe groot Gods kracht en bescherming is, tijdens maar zeker ook na ons auto-ongeluk.

Ook het medeleven van, voor ons vaak onbekende, broeders en zusters heeft ons erg gesterkt.

Daarvoor willen wij, via deze weg, al deze mensen bedanken die ons tot steun waren en nog steeds zijn.

In Christus verbonden:
Wi-Ja Hofman
Angélique Smidt
Wicher Mintjes
Dick Vos
Roger Dragstra

De Here is mijn kracht en mijn schild;
op Hem vertrouwde mijn hart
en ik werd geholpen.
Daarom juicht mijn hart
en ik loof Hem met mijn lied.

REGIONALE ONTMOETINGSDAG

Op 24 september komen alle Baptisten uit het gewest Drenthe, maar wellicht ook velen van daarbuiten, bijeen in het MENSO ALTING COLLEGE in Hoogeveen.

Dan hebben we een dag om **'samen voort te bouwen op het ene fundament'**

Vanaf 9.30 uur is ieder welkom; de koffie staat klaar.

Het programma zelf begint om 10.00 uur en gaat door tot ongeveer 15.00 uur.

Wat laat het programma zien?

- gezamenlijke koren uit Emmen
- de Jong Harmonie uit 2e Exloërmond
- het Jeugdkoor 'Rejoice' uit Hoogeveen
- sprekers: ds. W. van Berkel
  ds. A.H. Agtereek
- veel samenzang
- kinderaktiviteiten voor diverse leeftijdsgroepen
- een panel, dat pastorale zaken aansnijdt
- diverse stands

Mocht u bepaalde dingen aan dit panel willen voor leggen, richt u zich dan tot ds. H. Schouten, Leeuweriklaan 26, 7905 CB Hoogeveen. De vragen liefst schriftelijk formuleren.

Deze blijde, inspirerende dag, waar we Gods aanwezigheid door Zijn Geest hopen te ervaren, mag u niet missen.

Wilt u juist daarom deze dag in uw gebeden gedenken?

In het kort:
Wat? Regionale ontmoetingsdag Drenthe
Wanneer? 24 september 1988
Hoe laat? 9.30 - 15.00 uur
Waar? Menso Alting College, Julianastraat 3 Hoogeveen

BOEKBESPREKING

Henk Binnendijk, **De Bergrede**, 1987 (2e druk), uitg. Kok, Kampen in samenwerking met de E.O., 83 blz., *f* 10,25.

In dit boekje zijn de teksten van de t.v.-uitzendingen van Henk Binnendijk over de bergrede verzameld. Het boek bevat uitleg over de bergrede. Niet precies over elk vers, maar wel komt elk onderdeel van Matth. 5-7 aan de orde. Het bevat ook veel toepassingen en voorbeelden uit het leven van elke gelovige en aan het eind van elk hoofdstuk staan vragen. Dit alles maakt het boekje heel geschikt voor Bijbelstudie, in een groep of persoonlijk. Binnendijk heeft vaak pakkende voorbeelden uit het dagelijks leven in zijn toespraken, en ook in dit boekje is dat het geval.

Sommige teksten zou ik zelf anders uitleggen. Op blz. 10 staat dat het meer op 'zijn' dan op 'doen' aankomt bij God. Wie je **bent** in Christus is belangrijk. Daarmee ben ik het eens, maar als Binnendijk daarbij Ex. 3:14 aanhaalt en zegt: "Wie God is, is belangrijker dan wat God doet", teken ik bezwaar aan. Wie God is, blijkt namelijk vooral uit Zijn heilsdaden en in Ex. 3:14 openbaart God Zich juist in verband met Zijn redding van het volk uit Egypte. Zijn en doen horen bij elkaar.

Blijft staan dat er veel in dit boek te vinden is waardoor je opgebouwd kunt worden en (opnieuw) aangezet om je leven te leiden achter Jezus aan.

Het boek ziet er aantrekkelijk uit en de inhoud is dat ook. Meer nog: de bergrede zélf trekt aan als je het leest en daar is het de schrijver om te doen geweest. Van harte aanbevolen!

Hetty Lalleman

BIJBEL

Twee kleine briefjes (2)

Conflict en waarheid

J. Reiling

In het eerste artikel over de derde brief van Johannes (DC 28.7) zagen we dat dit briefje te maken heeft met een conflict tussen de schrijver en Diotrefes. Hoewel de aard van dit conflict niet erg duidelijk naar voren komt, is toch wel waarschijnlijk dat het te maken heeft met het gezag over de gemeente. Diotrefes heeft veel in de melk te brokken in de gemeente maar de oudste, zoals de briefschrijver zichzelf noemt, neemt daarmee geen genoegen. Wat moeten wij als hedendaagse lezers met de inhoud van dit briefje? Het is immers niet zo maar een briefje maar een stukje van het grote geheel dat wij Gods Woord noemen, de bijbel.

Gemeente

Voordat we op die vraag ingaan moeten eerst nog een paar dingen worden neergezet. Kleine observaties maar daarom niet onbelangrijk. Het zijn er twee. In de eerste plaats is dit het enige onder de geschriften van Johannes (evangelie en brieven, de Openbaring is een geval apart) waarin het woord gemeente voorkomt. Twee keer heeft het betrekking op de gemeente van Diotrefes (en Gaius?) en een keer op de gemeente van Johannes. In de andere brieven en het evangelie komt het woord niet voor. Ten aanzien van het evangelie is dat natuurlijk niet zo bevreemdend. Marcus en Lucas hebben het ook niet en Mattheüs maar twee keer. Maar dat het in de brieven niet meer voorkomt is toch wel opmerkelijk. Wie bijvoorbeeld 1 Johannes leest zou kunnen denken dat het over individuele gelovigen gaat en niet zozeer om de gemeente. Natuurlijk bestaan die gelovigen niet los van elkaar maar het zwaartepunt ligt toch bij de enkeling. Hier echter gaat het om de gemeente als geheel; bijna zou ik schrijven: de gemeente als instituut. Dat heeft toch wel te maken met de conflictsituatie waarin de gemeente zich bevindt.

Christus ontbreekt

In de tweede plaats is het opvallend dat in 3 Johannes de naam van Jezus Christus niet voorkomt. In dit opzicht is de brief uniek in het Nieuwe Testament. Nu wil dit natuurlijk niet zeggen dat Jezus Christus de schrijver en zijn lezers onbekend is. Er is wel sprake van de Naam (vs 7) en dat zal ongetwijfeld de Naam boven alle namen zijn. Maar de schrijver heeft over Hem niets nieuws aan de gemeente te schrijven.
Moeten wij daar iets achter zoeken? Iemand heeft eens opgemerkt dat dit de meest gesecualiseerde brief van het Nieuwe Testament is. Dat lijkt mij een verkeerd gebruik van het woord geseculariseerd. Ik ben eerder geneigd om te denken dat in een situatie van conflict de Naam vaak niet wordt gehoord. Dat is geen exegese van 3 Johannes maar een overweging vanuit eigen en eigentijdse ervaringen: hoe vaak gebeurt het niet dat in een conflict in de gemeente het evangelie geen rol speelt. Daarover zijn de strijdende partijen het meestal wel eens. Dat er over het conflict vanuit het evangelie misschien wel het een en ander te zeggen zou zijn wordt echter vaak vergeten. Allen geloven in het verzoenend sterven van Christus en toch is er een conflict. Of dit ook hier het geval is, kan natuurlijk niet met zekerheid worden uitgemaakt. Het is mogelijk maar niet te bewijzen.

Waarheid

In ieder geval kunnen we zeggen dat het in het conflict waarover 3 Johannes schrijft, dus niet gaat om Christus, althans niet om de christologie, de leer aangaande Christus. Het gaat altijd om Christus want Hij is Heer van het hele leven. Ook zonder dat zijn naam wordt genoemd gaat het om zijn heerschappij. Iets daarvan treedt aan de dag wanneer we letten op het woordje waarheid en het gebruik dat de schrijver daarvan maakt. Het is de moeite waard om daarop te letten, temeer omdat dit woord in alle geschriften van Johannes een belangrijke rol speelt; een blik in de concordantie maakt dit duidelijk.
De schrijver heeft Gaius 'in waarheid' lief (vs 1). Gaius 'wandelt in de waarheid' en de schrijver kent geen grotere blijdschap dan wanneer hij dat bij zijn kinderen ziet (vs 4-5). Wij mogen samenwerken 'voor de waarheid' (vs 8). In deze laatste tekst gaat het heel duidelijk om de verkondiging van het evangelie. Evangelie en waarheid zijn dan zo ongeveer gelijk in betekenis. Bij wandelen echter gaat het om de levenswandel. In de waarheid wandelen betekent dus leven overeenkomstig het evangelie leven. Het evangelie is immers een totale boodschap. Het is heil en nieuw leven en dat nieuwe leven vraagt om een nieuwe levensstijl. En wanneer de schrijver Gaius verklaart lief te hebben in waarheid, dan ligt dat in hetzelfde vlak. De waarheid van het evangelie schept een nieuwe verhouding tot elkaar. Paulus zou zeggen: in Christus.
Tot zover is alles duidelijk. Moeilijker wordt het wanneer er sprake is van Gaius' waarheid waarvan de broeders een goed getuigenis gaven (vs 3). Van Demetrius is een goed getuigenis gegeven, niet alleen door mensen maar ook door de waarheid zelf (vs 12). Wat betekent hier waarheid?
Onze moderne manier van denken maakt het ons moeilijk om zulke vragen te beantwoorden. Wij denken immers in begrippen die een logische samenhang moeten vertonen. Maar de logica laat het hier afweten want hier kunnen we niet zeggen: waarheid is gelijk aan het evangelie. En toch moeten we het in deze richting zoeken. Jezus heeft gezegd: Ik ben de waarheid. Zijn persoon en wezen zijn de waarheid. De waarheid van Gaius is niet zijn levenswandel of zijn dogmatiek maar is Christus de levende Waarheid in hem. De broeders die hem hadden meegemaakt getuigden van Gaius dat Christus in hem leefde en herkenbaar was. En van Demetrius getuigde de Heer zelf door de Heilige Geest, die immers de Geest van de waarheid is.
Zo sluit zich de kring. Begin en eind, oorsprong en doel van de waarheid is Jezus Christus, de ongenoemde maar in de hele brief overal aanwezige.

Antwoord

De vraag wat wij met dit briefje vandaag moeten is hiermee ook beantwoord. Want Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en tot in eeuwigheid. Evenals toen kent de gemeente van vandaag haar conflicten. Conflicten over leer en leven en soms over niets. Over de waarheid van dogma's en de waarheid van levenswandel en soms over de waarheid van ons gelijk tegenover anderen. Maar het gaat om de waarheid van Hem die de Waarheid is. Voor zijn oordeel verdwijnen onze gevechten voor de waarheid in het niet.

Groei van 1,4 miljoen in het wereldbaptisme.

Baptisten in India, Korea, Honduras en Togo rapporteerden een ongekende groei in het jaar 1987. Mede daardoor nam het aantal leden van de baptisten gemeenten over de gehele wereld toe met 1,4 miljoen.
De unies en federaties, aangesloten bij de Baptisten Wereld Alliantie, gaven samen voor 1987 op 35.418.044 (gedoopte) leden, een toename van 1.385.673 oftewel 4,07 procent gedurende 1987.
Dr. Denton Lotz, die de overleden algemeen secretaris van de B.W.A., Gerhard Claas, vervangt zei: Wij zijn God dankbaar voor deze grote toename en wij bidden dat wij de doelstelling voor ogen houden om nog in onze generatie de gehele wereld met het evangelie te bereiken".
Tegenover de grote groei in vooral India en Korea staat een geringe groei van de gemeenten in Europa. Van 1.110.527 naar 1.110.943 leden.

BWA bulletin

BOEIEND EN INSPIREREND BOEK VOOR DE BOEKENTAFELS

Waarom blijven evangelische christenen toch doof en blind voor milieucrisis...?

Wie oren heeft om te horen.... wie ogen heeft om te zien.... wie verstand heeft om te denken...., die weet inmiddels, dat 'milieucrisis' geen naam is voor het spel van een aantal doordravende hobby-isten. De milieucrisis is een feit. Ze is niet eens meer een dreigend toekomstbeeld. Ze is hedendaagse werkelijkheid.
Het verhaal hoeft niet nog eens verteld te worden. Wie niet doof of blind is wordt er elke dag mee geconfronteerd. Maar wel mag, juist in dit blad, met deze naam, hier gevraagd worden: Hoe komt het toch dat er zoveel christenen zich niets van die milieucrisis aantrekken en gewoon doorgaan met hun wereldse leven en er aan meewerken dat die "ramp zonder weerga" plaatsvindt?

Hoe komt het toch, dat juist degenen, die het woord 'schepping' niet in de mond nemen, zich zo bekommeren om de aarde, die wel-gelovigen graag "Gods aarde" noemen? Waarom zijn uitgerekend zoveel zich evangelisch noemende christenen niet van de partij als het gaat om een bijbelse opdracht met betrekking tot de schepping?
Het zoeken naar de antwoorden is een verhaal apart. Je kunt er een boek over schrijven. De theoloog en publicist drs. Evert van der Pol en zijn vrouw, de sociologe Janna Stapert, afkomstig uit de evangelische beweging, hebben dat gedaan. Ze schreven samen het boek "Als het water bitter is", dat als ondertitel heeft "Evangelisch denken en de milieucrisis".
In dat boek is de hele zaak helder en overzichtelijk op een rij gezet. Zakelijk ook. Na de inleiding met de veelzeggende titel "De verstoorde rust", geven de auteurs een inzicht in de stand van zaken, in de milieucrisis. Goed gedocumenteerd wordt de huidige crisis beschreven. Vervolgens wordt een analyse gemaakt van de reactie hierop onder evangelischen, om daarna te zoeken naar de wortels van de evangelische houding, om tenslotte onder de titel "Omkeer" de bijbelse fundering te geven voor de nieuwe houding, de vernieuwing van het denken ten opzichte van de schepping.

Niet op agenda

Heel sprekend en meteen de aandacht vangend is al de inleiding, waarin het onbehagen wordt gesignaleerd van degenen, die om zich heen kijken in de natuur en die zorg krijgen over de verwoestingen daarin.
"Waar kom je met deze zorg op verhaal? In de christelijke gemeente, mag je verwachten. Toch, de werkelijkheid is vaak anders. De verwoesting van het milieu wordt hoogstens ter sprake gebracht als "een teken van de eindtijd".
In hun overzicht van de respons onder evangelischen op de milieucrisis worden niet alleen de gangbare ideeën getoond, maar ook worden voormannen uit de internationale evangelische beweging geciteerd, waarbij de schrijvers concluderen, dat niet alleen het tijdstip van een reactie wel heel erg laat komt, maar dat de aarzelende uitspraken ook weinig hout snijden. In verklaringen na internationale evangelische conferenties komt pas in 1980 ook even, heel even, het milieu ter sprake. In de angelsaksische evangelische wereld heeft het hele sociale reveil voor het milieu weinig of niets opgeleverd. Voor wat betreft de Nederlandse situatie wordt geconcludeerd, dat een organisatie als de Evangelische Alliantie weliswaar van "allerlei goede en behartenswaardige zaken is doordrongen", maar dat "de milieucrisis tot op heden niet als zodanig op de agenda vermocht te staan". En verder?

Grote stilte

"Verder barst een grote stilte los. Waarover schrijven de evangelische bladen, wat preken de broeders zondag aan zondag, wat zien adepte kijkers van evangelische programma's op de buis, wat meldt de radio, wat horen de conferentiegangers jaar op jaar, wat krijgen de dagjesgangers week op week voorgeschoteld, wat gebeurt er in het gospel- en entertainment-circuit, wat staat er op het lesprogramma van de bijbelscholen, waarover gaat het in de cursussen, seizoen in, seizoen uit? (....)Wel veel devotionele bijbelstudie, maar nauwelijks bijbelse doordenking van goed en kwaad in de samenleving".
De schrijvers maken duidelijk, dat er meer is dan alleen deze passiviteit. Ze concluderen ook dat de drie drijfveren, die hebben geleid tot de huidige milieucrisis (het beheersingsideaal: de natuur moet worden beheerst, de welvaartsdroom van het kapitalisme, en het vooruitgangsgeloof) mede door het westerse christendom zijn geboren.
Bijzonder boeiend, en inspirerend (!) is het laatste deel van het boek, onder de titel "De omkeer". Daarin komen de auteurs tot een bijbelse visie op de verhouding tussen mens en natuur, tot een bijbelse bezinning over de ethiek van het werken en tot een bijbelse doordenking van het vrijheidsbegrip.
Tenslotte concluderen de auteurs dat bekering nodig is. Ook in deze zaak. "Als we de situatie tot ons laten doordringen, dan blijkt omkeer uiteindelijk het enige antwoord op de milieucrisis". En: "Voor we de wereld oproepen tot bekering moeten we eerst ons zelf bekeren van onze nalatigheid en eenzijdigheid".
Het begrip "bekering" nader uitwerkend komen ze tot: "Bekering is je omkeren om gehoorzaam te worden aan Gods gebod voor de hele schepping". En: "We moeten ons bekeren omdat we deel van het probleem zijn". En ook: "Bekering is aandachtig luisteren naar de Schrift en met open ogen en oren in de wereld staan....".

Het boek is er één, dat steeds en steeds weer uitverkocht zou moeten zijn, omdat iedereen het lezen wil. Een uitstekend boek, dat in een heel plezierig leesbare stijl een levensbelangrijke zaak aan de orde stelt en voor die milieucrisis de enige oplossing aangeeft: bekering. Wie wil lezen hoe, wat, waar en waarom leze dit boek.
Het is te hopen, dat het binnenkort op veel, zo niet alle, boekentafels ligt in die gemeenten, waar men met lectuurvoorziening een handreiking wil bieden.

Sietzo Dijkhuizen

"Als het water bitter is", Evangelisch denken en de milieucrisis", door Evert v.d. Poll en Janna Stapert. Paperback, 176 pagina's. Prijs: f 19,90. Uitg. Merweboek, Postbus 217, 3360 AE Sliedrecht.

ZENDINGSVERGADERING VAN HET GEWEST DRENTHE EN Z.O.-GRONINGEN

Iedereen welkom.

Op zaterdag 17 september a.s. houden we om half 3 in "De Wegwijzer" aan de Prinsesselaan te Emmen weer een vergadering van de Zendingswerkgroepen in ons gewest.
We hopen de zendelingen Jan Oosterloo en Ducky Rosier in ons midden te hebben.
Op deze vergadering komt ook de folder uit voor het nieuwe projekt "Opleiding Medisch Personeel in Sierra Leone".
We verwachten weer een fijne ontmoeting met elkaar als zendingswerkgroepen, maar ook andere belangstellenden zijn van harte welkom!

Flora Th. Steenhuis
sekretaresse

DANK UIT NICARAGUA

Vanuit onze Unie konden verschillende bedragen worden overgemaakt naar de baptisten broeders en zusters in Nicaragua.
Via de BWA en rechtstreeks van de secretaris van de Baptisten Conventie van Nicaragua, br. Tomáz H. Téllez, ontvingen wij een bedankbrief. De laatste nemen wij over.
Ontvang onze diepe waardering voor de rijkelijke giften van 6.273 US dollar (ca. f 13.170.-). Dit als volgt gedetailleerd:

salarissen van voorgangers in oorlogszones:	US$ 1.554	f 3.262
Baptisten Vakschool (beroepsonderwijs)	3.572	7.500
Algemeen werk	1.147	2.408
	US$ 6.273	f 13.170

De economische situatie in ons land blijft buitengewoon moeilijk; deze maanden zijn slechter dan ooit. Daarom kwam uw bijdrage op het juiste moment, van grote waarde voor de voortzetting van de arbeid die de Heer ons heeft toevertrouwd. Hiermee wordt echt gedemonstreerd dat God onder ons tegenwoordig is, temidden van harde beproevingen.
Dit zijn bijzonder droeve dagen, nu na een tijd van staakt het vuren de oorlogssituatie weer opnieuw ontstaan is. Er worden veel Nicaraguaanse broeders en zusters gedood en de anti-Nicaragua kampagnes komen opnieuw. Wij blijven rekenen op uw gebeden en christelijk meeleven, zodat de God van de vrede kan handelen en ons het recht om in vrede te leven kan terugbezorgen.
Breng onze dank over aan alle broeders en zusters, die met hun harten vervuld van liefde, bijgedragen hebben om deze gift te realiseren. God zal u overeenkomstig belonen.
Wij gaan voort met te bidden voor uw getuigenis en dienst voor de glorie van onze Heer in Holland; moge onze God voortgaan u te leiden, te zegenen en u machtig te gebruiken.
Met de groeten van al uw Nicaraguaanse broeders en zusters,

Tomáz Téllez,
Uitvoerend secretaris

Dr. Denton Lotz opvolger van Gerhard Claas

Tijdens de algemene vergadering van de BWA, de Baptisten Wereld Alliantie, in juli gehouden op de Bahama's, werd dr. Denton Lotz gekozen tot algemeen secretaris-penningmeester van de BWA. Na het overlijden van dr. Gerhard Claas op 21 maart van dit jaar werd diens taak voorlopig toegewezen aan Lotz. Tot 1990, de afloop van de zittingstermijn, is dr. Lotz nu definitief in funktie.
De BWA is de grootste niet-katholieke christelijke groepering in de wereld. Er zijn 137 baptisten conventies in verbonden van 145 landen.
Dr. Lotz heeft veel internationale ervaring opgedaan. Hij werd geboren in Flushing, New York, als zoon van een baptisten voorganger. De familie van zijn vader immigreerde eertijds uit Duitsland, die van zijn moeder uit Italië.
Lot studeerde aan de Universiteit van Noord Carolina, met de bedoeling zendeling voor Japan te worden. Verder ging hij naar de universiteit van Harvard en later naar die in Hamburg, waar hij studeerde onder bisschop Stephan Neill en Helmut Thielecke. In Europa was Lotz nauw betrokken bij de studenten-evangelisatie. Later werd hij professor in missiologie en homelitiek aan het seminarie te Rüschlikon.

BWA-info

WERELD-WIJD

Baptisten Vrouwen ontmoeten elkaar in Budapest.

door Julia Gerö, presidente van de Europese Baptisten Vrouwen Unie.

Als presidente van de Europese Baptisten Vrouwen Unie, De EBWU, herinner ik u aan de speciale samenkomst voor vrouwen tijdens het 8e congres van de EBF in Budapest, Hongarije, van 26-30 juli 1989. Evenals met het congres in Hamburg zullen vrouwen gelegenheid hebben samen te komen voor een rally op zaterdagmiddag 28 juli van 2-5 uur. Het thema voor deze gelegenheid is "Gered om te dienen", en wij hebben het voorrecht dat Edna Lee de Gutierrez, presidente van het Womans Department van de BWA in ons midden is.
Voor de eerste keer zal een EBF congres gehouden worden in een oosteuropees land. Wat een geweldige gelegenheid geeft deze rally ons om de christelijke liefde en eenheid in Hongarije te demonstreren.
De Hongaarse baptisten vrouwen en ik zijn blij onze zusters uit alle delen van Europa te mogen verwelkomen. Wij willen u graag laten delen in de schoonheid van ons land. Ook willen wij met u de blijdschap ervaren van de gemeenschap met vijfduizend deelnemers aan het internationale congres.
Noteer deze datum op uw kalender: 29 juli 1989. "Dit is de dag die de Heer gemaakt heeft; laten wij juichen en ons daarover verheugen".
Wij zien uit naar uw komst in Budapest.

7000 deelnemers aan de BWA jeugdconferentie in Glasgow

Bijzonder nat weer begeleidde de Baptisten Jeugdconferentie van de BWA, van 26-31 juli in Glasgow, Schotland. Doch vlak voor de mars, die 6000 jongeren op zaterdagmiddag maakten door de stad, ging de zon schijnen. "Make way for the King of kings", zong het machtige koor van deze duizenden terwijl zij door de straten marcheerden of zich in rolstoelen voortbewogen. "Maak ruimte voor de Koning der koningen".
Vanuit 83 landen waren de jongeren naar Glasgow gekomen. De meesten uit Groot Britannië en Noord Amerika. 230 uit Azië waarvan 143 uit India, 120 uit Afrika en 193 uit Zuid Amerika. Naar verhouding kwamen de meeste deelnemers uit Portugal. Uit de 57 gemeenten met totaal 3600 leden waren er 103 afgevaardigden. Het totaal was 7000 deelnemers. Vanuit Oost Europa was er een grotere delegatie dan ooit tevoren.
De muzikale leider, Graham Kendrick, slaagde er meesterlijk in om de vele stemmen uit allerlei talen en kulturen samen te brengen tot één groot koor van aanbidding.
De Argentijnse predikant Tomas Mackey hield de openingstoespraak.
"Wij in de derde wereld hebben de goden van de eerste wereld niet nodig", zei hij. "Wij hebben hun tanks niet nodig, hun machtige regeringen niet, hun verdragen niet en de Baäls van hun zelfzuchtige produktie niet".
"Jullie in de eerste wereld hebben onze goden niet nodig. Niet onze despotische goden, niet onze machtige leiders. Echter, wij hebben ons allen te onderwerpen aan de enige Heer, de enige die over alles regeert".
In de plaats van de aftredende Britse jeugdsecretaris Paul Montacute werd gekozen Chamunorwa Henry Chiromo uit Zimbabwe, Afrika.
Zover een uittreksel uit het EBPS bericht. Van een van de Nederlandse deelnemers zal ongetwijfeld wel een impressie komen.

De W.

Ontmoetingsdag voor alleenstaanden

zaterdag 15 oktober 1988

Baptistenkerk Apeldoorn

Thema: "We zien wel verder..."

Lezers aan het woord

"Schepping

Erg veel moeite heb ik met enkele passages uit "Schepping IV" van de hand van mevr. Lalleman.
Zij stelt: "Dat ik geschapen ben door God is een gedachte die mijn leven de moeite waard maakt" en "Dat God ,de Schepper, ons leven heeft gewild, dat Hij er de Maker van is....".
"We zijn geen toevallig voorwerp, we zijn het maaksel van de levende God".
Hoeveel mensen hebben het moeilijk met deze stellingen. Juist de door mevr. Lalleman bedoelde mensen die de zin van hun leven niet zien en die geen eigen identiteit hebben. Ook en vooral ouders van "onvolledige" kinderen en zij die levenslang lasten meetorsen aangaande de wijze waarop zij verwekt zijn en hun afkomst.

Enkele voorbeelden:
"Ik werd geboren uit een vrouw die op haar veertiende jaar verkracht werd door een veel oudere man een halfbroer. Mijn moeder was de veroordeelde, niet die man, die ik zelf niet ken. Ik ben daardoor levenslang veroordeeld. Mijn vader is mijn Opa, mijn moeder is mijn zuster. Wie ben ik?? Het leven is verrot!
Niemand moet mij, zelfs mijn ouders niét meer. De kerk? kijkt mij met de nek aan. Ik ben Homo. Kan ik het helpen dat ik **zo** geboren ben?
God heeft het leven van mijn kind gewild? het is een mongool; een open rug; idioot; homosexueel; mismaakt!!

Zouden deze mensen beamen dat God de schepper van **dat** leven is en dat God **dat** leven wilde??
Durven wij hen dat vertellen?? Geloven wij dat??
Dan moeten we praten over zonde-straf-alwetendheid en een albesturend God.
Is het niet zo dat de schepping onder de vloek der zonde zucht en reikhalzend uitziet naar de verlossing??
Ook naar de verlossing van ons lichaam en vooral van hun lichaam??
Is het niet zo dat wij, WEDERGEBOREN ZIJNDE, geschapen, HERschapen, zijn in Christus Jezus? (Ef. 2).
Hoeveel mensen worden verwekt met geweld, uit louter sexuele behoefte, in dronkenschap, of gewoon, omdat men een kind wil?!
Indien wij niet wederom geboren worden, nieuwe mensen worden, zullen wij het koninkrijk Gods niet zien!
De zin van mijn leven is dat God mij heeft laten weten dat Hij er ook is en dat Hij mij een voorschot wil geven op de herschepping aller dingen door mij wederom geboren te doen zijn, zodat Hij doel en zin van mijn leven is.
Er zijn vele, zeer vele "toevallige voorwerpen", helaas. Aan mij en ons als Christenen om er gevonden voorwerpen van te maken.

W.M.H. v.d. Craats, Enter

ANTWOORD

Een brief die om een reaktie vraagt. De problemen die br. v.d. Craats aangeeft, zijn geen gemakkelijke problemen, vooral niet voor mensen die middenin zo'n situatie zitten. Het moeilijke van het schrijven in een landelijk blad is dat het vrij algemeen blijft. Toch mág dat in dit geval ook, omdat juist via de rubriek Bijbel voor iedereen geldende dingen aan de orde kunnen komen.
De brief van br. v.d. Craats zou ook goed thuis kunnen horen in een pastorale rubriek, als we die hadden.
Ten aanzien van het eerste deel van de brief wil ik het volgende opmerken.
Ik heb weet van de probleemsituaties die br. v.d. Craats aangeeft. Toch veranderen die mijn gedachten over het geschapen-zijn door God niet. Ze worden juist veel belangrijker als mensen moeite hebben met hun afkomst, hun situatie en dergelijke.
Ik schreef deze woorden juist met het oog op mensen die grote moeite hebben met het gevoel van eigenwaarde. Overigens hoef je niet in zo'n moeilijke situatie te verkeren als waarvan in deze brief voorbeelden worden gegeven om moeite te hebben met je waarde als mens. Er zijn veel knappe (van binnen of van buiten), aardige mensen, die alles méé lijken te hebben en toch maar niet af kunnen komen van het gevoel waardeloos te zijn. Ik weet dat de gedachte dat God blij met je is, je bestaan 'be-aamt', je kan helpen óók blij te zijn met je bestaan.
Ten aanzien van gehandicapten moeten we ons zeker realiseren: het zijn schepselen van God. Dáárom dienen ze met respekt en zorg benaderd te worden!
Schepsel van God ben je niet pas als je volmaakt bent naar lichaam en ziel. God heeft ons leven gewild, we zijn geen toevallige voorwerpen, schreef ik. Br. v.d. Craats merkt op: "Dan moeten we praten over zonde-straf-alwetendheid en een albesturend God". Voor mij horen deze dingen helemaal niet bij elkaar. Ik geloof dat God ons leven heeft gewild, maar daarmee bedoel ik vooral dat ik er niet 'zomaar' ben, per ongeluk, en dat ik mezelf dus ook niet als waardeloos moet zien. Voor de mensen kan dat zo lijken, die praten wel over kinderen als over 'ongelukjes'. Maar ik geloof dat voor God niemand een 'ongelukje' is. Met 'willen' bedoel ik niet dat God van tevoren precies 'uitzoekt' wie er wel en niet geboren moet worden. Maar als ik dit schrijf heb ik meteen het gevoel met een geheim bezig te zijn, met dingen die ik als mens niet kan narekenen. Daarom past zwijgen hier beter dan spreken.
Met het woord willen bedoel ik veel meer aan te geven dat elk mens mag weten dat hij er niet toevallig is. God heeft de mens wonderlijk gemaakt en voor Hem bestaat er geen 'rommel' of zinloosheid in deze.
De vraag van een handicap als straf verbind ik dus helemaal niet met de gedachte dat God ons leven wilde.
(Eén opmerking die ik verder niet uit kan werken omdat ik daarvoor veel meer zou willen studeren: of ieder die zichzelf homosexueel geaard noemt, zo geboren is, betwijfel ik. Ik denk dat de meningen, ook van allerlei vakmensen, daarover verschillen).
Wat mij opvalt in het tweede deel van de brief is de sterke nadruk die br. v.d. Craats legt op de verlossing in Christus en de wedergeboorte in dit verband. Begrijpt u me goed, dat is de kern van het evangelie, de kern van wat we belijden. Toch moeten we oppassen de schepping daardoor niet te veronachtzamen. Alsof alleen de nieuwe wereld ertoe zou doen.
Ook ná de zondeval en ná de zondvloed blijft God zorgen voor de schepping; voor de dieren enzovoorts. Ook voor déze wereld hebben we verantwoordelijkheid als christen. En ook niet-christenen benaderen we met respekt, omdat het schepselen van God zijn. Daarom kunnen we tegen hen zeggen dat God Heer wil zijn over hun leven: pas als je Hém dient, Die je gemaakt heeft, vind je je ware bestemming als mens.
Nog een paar opmerkingen tenslotte.
- God de Schepper van het leven noemen is een geloofsuitspraak: Ik heb hier ook vaak de woorden "ik geloof" geschreven. Het is een belijdenis. Een belijdenis die je niet altijd zo hoeft te voelen of te ervaren en die je zeker niet altijd hoeft te kunnen afleiden uit wat je ziet.
- Ik schreef dat dit alles je blij kan maken met je bestaan. Dat kan het feit dat God je zó lief heeft dat Hij Zijn Zoon heeft gegeven, natuurlijk ook bewerken. God aanvaardt ons in Christus als Zijn kinderen. Dan wil ik mezelf niet meer als 'waardeloos' zien.
- Tenslotte: ik geloof dat God mensen, ook 'gewonde' mensen, wil gebruiken in Zijn Rijk. En dat mensen genezen kunnen van al die pijnlijke herinneringen aan hun afkomst. Ook zij kunnen beantwoorden aan hun doel!

Hetty Lalleman

Beroepskeuze

Het artikel onder deze titel in DC van 30 juni j.l. trok mijn aandacht.
Het gebeurt niet zo vaak dat in DC over dit soort zaken geschreven wordt. Vandaar.
In dit artikel probeert Hetty Lalleman verbanden te leggen tussen de studie, het beroep dat een jongmens na het eindexamen kiest en het geloof als christen en het leven in de gemeenten. De keuze van studie en werk heeft ook te maken met de verhouding tot God, stelt Hetty. Hem raadvragen hij het maken van die keuze is dan ook zeer belangrijk. Verwacht dan geen briefjes uit de hemel, waarschuwt Hetty. Wel mag je adviezen verwachten van medegelovigen uit de gemeente, stelt ze, ook al zijn we dat niet zo gewend.
De gemeente als beroepskeuze-adviseur dus? Ik aarzel om daar volmondig 'ja' op te zeggen. Zeker, te midden van alle adviezen, suggesties en tendensen in onze maatschappij mag ook de gemeente haar geluid laten horen. Ik zou het nog stelliger willen zeggen; de gemeente heeft de opdracht ook in zaken van studie en werk, Gods bedoelingen met de mens door te geven. Ik meen echter, dat wij in onze gemeenschap samen met de ons verwante evangelische broeders en zusters die opdracht niet goed verstaan. Natuurlijk kun je helpen de jongeman of jonge vrouw in kwestie te wijzen op talenten die hij of zij heeft, voor zover nog niet bekend.
De vraag is dan: waartoe zet je die talenten in; wie of wat ga je daarmee dienen?
Hetty probeert hierin een weg te wijzen. Ze waarschuwt voor teveel nadruk geven aan economische studies en zaken als management. Ze spoort jonge mensen aan zich af te vragen waarom je iets in die richting kiest.
Ik bespeur achter die vraag een negatieve waardering voor keuzes in die richting. (1).
Zij wijst vervolgens een weg die hoger leidt, namelijk je vak gebruiken om in de derde wereld te gaan werken, met minder zekerheid dan hier, maar boeiend omdat het alles te maken heeft met God en de ander.
Ik kan deze weg niet volgen en zal proberen kort aan te geven waarom niet.
Ik meen dat de tegenstelling die Hetty aanbrengt tussen economie- en management-studies en een vak leren om mee in de derde wereld te gaan werken, onjuist is. Meer dan ooit is het nodig dat christenen economie en management gaan studeren, daarbij gestuurd door Gods opdracht tot het beheren en bewaren van Zijn Schepping en andere wegen te banen in de wildernis, dan de in onze kapitalistische samenleving platgetreden paden. (1)
We krijgen dan ook te maken met de vraag naar de rechtvaardige verdeling van betaald werk en een herwaardering van onbetaald werk. We zien dan ook wat de gevolgen zijn van onze huidige wijze van economie bedrijven, produceren en consumeren voor mensen, milieu en derde wereld. Ik durf te stellen dat de derde wereld meer gediend is met een bekering van ons westers denken en doen op dit vlak, dan met het, overigens nuttig, werk dat in bijzondere gevallen door westerse jonge mensen in de derde wereld gedaan kan worden. Dat zijn die gevallen, waarin het ook de kansen voor lokale mensen op gekwalificeerd werk vergroot en we ze niet van de regen in de drup brengen. (2).
Werken in de derde wereld als vlucht uit de boze westerse wereld of als een modern en avontuurlijker alternatief voor dominee worden of de verpleging ingaan, kan niet!
Beroeps- en studiekeuzes hebben te maken met ons christelijk geloven. Ik onderschrijf dat van ganser harte.
Voor het antwoord geven op de vraag hoe dit uitwerkt in de praktijk, moeten wij als baptisten nog heel wat huiswerk maken. Aan het geven van adviezen zijn wij nu nog lang niet toe. (3).
Laten we ernst maken met dit huiswerk in onze gemeenten. Er is daarvoor voldoende lesmateriaal van prima kwaliteit voorhanden, zoals in de boeken:
- Genoeg van teveel/Genoeg van te weinig. Wissels omzetten in de economie, door B. Goudswaard en H.M. de Lange, uitgegeven door ten Have.
- Als het water bitter is. Evangelisch denken en de milieucrisis, door E. van der Poll en J. Stapert, een Merwede boek.

Of in de publicaties als het blad 'Onderste Boven' van DISK, Dienst in de Industriële Samenleving vanwege de Kerken, een organisatie, waarin wij als baptisten in de jaren zeventig ook vertegenwoordigd waren. Adres: Noordermarkt 26, Amsterdam.
Bij het maken van dit huiswerk zal blijken, dat we delen van onze levensbrieven als christenen zullen moeten herschrijven om echt levende leesbare brieven van Christus te kunnen zijn.

J.G. Brongers, Elst

ANTWOORD

Allereerst wil ik br. Brongers hartelijk danken voor zijn reaktie op mijn artikel "Beroepskeuze". Ik vind het een welkome aanvulling op wat ik heb gezegd.
Op drie punten wil ik reageren.

1. Het kán zijn dat ik studies als ekonomie en management wat negatief waardeer. Maar als die studies gevolgd worden met het doel: "....anderen wegen te banen in de wildernis, dan de in onze kapitalistische samenleving platgetreden paden", kan ik daar volmondig "ja" op zeggen. Mijn bezwaren liggen juist op het vlak van het gewoon meedoen aan ons ekonomische systeem, waarin méér geld hebben zo belangrijk is. Dáár zou de gemeente veel kritischer over moeten zijn. De positieve gevolgen voor de Derde Wereld zullen dan inderdaad niet uitblijven.

2. Overigens lijken me voor andere vakken wel degelijk mensen nodig te zijn in de Derde Wereld. Ik denk aan mensen die anderen opleiden, bijvoorbeeld op theologisch of medisch vlak. Doelt br. Brongers daar ook op?

3. "Aan het geven van adviezen zijn wij nu nog lang niet toe". Dat geldt voor de gemeente als geheel misschien wel, maar er zijn natuurlijk in onze gemeenten ook individuele personen die veel afweten van bijvoorbeeld de Derde Wereld en kijk hebben op de dingen die br. Brongers noemt.

In elk geval zet zijn artikel aan tot waar het mij ook om te doen is: bewust nadenken over waar we mee bezig zijn in ons leven en in onze wereld.

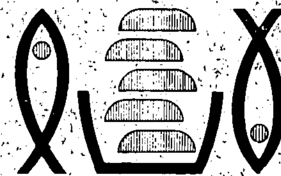
Hetty Lalleman

PROOI

Op mijn knie landde een groot insekt van een soort dat ik nog niet eerder gezien had. Het had een lieveheersbeestje vast.
Nu vind ik lieveheersbeestjes zo ongeveer de aardigste insekten die ik ken. Niet zozeer om hun naam, maar om hun vriendelijke oranje-rode kleur met witte stippen. Ik was eigenlijk een beetje verontwaardigd over dat grote insekt, omdat het zo'n sympathiek kevertje gepakt had.
Natuurlijk realiseer je je dan dat je daar menselijk tegenaan kijkt. Voor zo'n dier, zo'n insekt maakt het niks uit wat het pakt.
Het kent geen sympathieën of antipathieën. Net zomin als de kat, die in een onbewaakt ogenblik de lievelingskanarie pakt als ze de kans krijgt. Het dier ziet alleen maar een prooi, meer niet. Gevoelens komen er niet bij kijken, die kent het dier niet.
Het erge is dat mensen op dezelfde manier met andere mensen kunnen omgaan. Gevoelens komen er niet aan te pas. Die andere mens is alleen een prooi, die beroofd, verkracht, gedood kan worden om de eigen "honger" te stillen. Een prooi om leeg te zuigen en uit te buiten.
Wat verschrikkelijk als een mens zijn gevoelens zo wegdrukt en toesluit, zodat hij degradeert tot een roofdier, dat in de medemens niets anders ziet dan een prooi.

De W.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs *f* 46,- per jaar; buitenland *f* 64,- per jaar.
Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, ds. H.G. de Winkel
Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelinckklaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

MEDEDELINGEN

Per 1 september wordt het adres van br. S.A.H. van der Lelie, sekretaris van de gemeente Utrecht-Noord: Huyck Aertsenstraat 16, 3621 CG Breukelen, tel. 03462-63789.

Het nieuwe adres van br. G.J. Kanis is Juckemastate 7, 8925 DG Leeuwarden, tel. 058-671772.

Het nieuwe adres van de penningmeester van de baptistengemeente Ede de heer J.A. Twigt is Roggeveld 41, 3902 ED Veenendaal, tel. 08385-23654.

INTREDE DS. C. MOLEMA

Op D.V. zondag 11 september a.s. hoopt ds. C. Molema uit Treebeek zich aan de gemeente te Harlingen te verbinden.
De bevestiging door ds. Y. Horjus zal plaats vinden in de morgendienst die om 9.30 uur begint.
De intrede van ds. Molema zal worden gehouden in de middagdienst die om 15.00 uur aanvangt.
Belangstellenden zijn van harte welkom.

Baptisten Gemeente Harlingen
Tj. de Jong sekr.

In de afgelopen maanden moesten wij afscheid nemen van vijf leden.

Op 6 maart 1988 overleed

zr. Anna Oost

op de leeftijd van 86 jaar.

"Haar sterven was een heengaan naar Jezus"

Op 24 mei 1988 overleed

zr. Helena Jantiena v.d. Weide-Beuneker
weduwe van Bouw van der Weide

op de leeftijd van 92 jaar

"Zij mocht in vrede heengaan naar haar Heer en Heiland"

Op 28 juni 1988 overleed

zr. Gooitsche Kammenga-Oost
weduwe van Anne Kammenga

op de leeftijd van 84 jaar

"Opgenomen in de alomvattende armen van haar Heer"

Op 16 juli 1988 overleed

zr. Eelkje Drent-Wijkstra
echtegenote van E. Drent

op de leeftijd van 75 jaar

"De Heer was haar Herder"

Eveneens op 16 juli 1988 overleed

zr. Jeltje Kalsbeek

op de leeftijd van 87 jaar

"Thuisgehaal door haar Heer"

Baptisten Gemeente Leeuwarden

SOTERIA SCHENKT AANDACHT AAN 25e STERFJAAR C.S. LEWIS

Vijfentwintig jaar geleden stierf de bekende letterkundige en auteur C.S. Lewis. Het kwartaalblad voor evangelische theologische bezinning "Soteria" schenkt in het juni-nummer aandacht aan zijn erfenis, en wel in de vorm van een theologisch portret, geschreven door Hannie Rosingh.
Hoewel geen theoloog, heeft Lewis grote invloed gehad op het denken van tal van christenen en zeker ook theologen. Volgens Hannie Rosingh neemt Lewis ons in zijn werk mee langs de 'draken' (hij schreef veel sprookjes, vermengd met christelijke motieven) van ongeloof, skepticisme, traditie, vaagheid - zaken die het uitzicht op het evangelie belemmeren - naar de helderheid, ruimte, realiteit, rijkdom van het christelijk geloof.
In ditzelfde nummer van Soteria ook aandacht voor de 100 jaar geleden geboren dr. Hendrik Kraemer. Enige jaren geleden verscheen in Soteria reeds een theologisch portret over hem. Nu schrijft dr. L. Westland over Kraemer en gemeente-opbouw.
Volgens Westland heeft de gemeente-opbouwbeweging, ondanks de inzet van Kraemer, haar doel niet bereikt. Ook vandaag stuiten we nog op dezelfde problemen als destijds: de richtingenstrijd, het logge bestuursapparaat en gebrek aan motivatie. En toch is op allerlei plaatsen vernieuwing zichtbaar: het werk van de Geest gaat nog voort!
Verder bevat dit nummer een artikel van dr. J.J. Suurmond over zelfaanvaarding in het pastoraat; de vertaling van een verklaring van evangelische theologen over bekering (de theologische, psychologische, sociologische en historische aspekten ervan) naar aanleiding van een konsultatie daarover, begin dit jaar in Hong Kong; verder tal van boekbesprekingen.
Soteria verschijnt 4 maal per jaar. Losse nummers kosten f 8,50 (inkl. porto), een jaarabonnement f 30,--. Bestellingen bij Uitgeverij Merweboek (giro 5702031). Postbus 217, 3360 AE Sliedrecht, tel. 01840-10224.

dc

103e jaargang nummer 29 - 1 september 1988

De Christen
Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

Er gebeurt zoveel....

Hetty Lalleman

Er gebeurt veel in de wereld. Als ik alleen de laatste weken na ga.... Een bestand tussen Irak en Iran, en ook op andere fronten wordt onderhandeld, zoals over Kampuchea. Dat komt allemaal in de buurt van de vrede. Maar het gijzelingsdrama in West-Duitsland leek veel op oorlog. En de foto van de bankrover die een vrouwelijke gijzelaar onder schot hield leek veel op een opname voor een detective, maar was helaas bittere werkelijkheid. (Zelf kan ik geen detective meer zien. Ze zijn helaas te vaak werkelijkheid, en moet ik me daar nu mee ontspannen?). Intussen is Amerika druk bezig een volgende president te kiezen. Soms heeft dat meer weg van een reclamespot dan van een serieus nadenken over politiek. Als iemand op Robert Redford lijkt, heeft hij de helft al gewonnen..... Ik denk dan altijd: ik zie Lubbers al zo het land intrekken. Zoiets past hier toch veel minder. (Al weet ik niet hoeveel mensen op de CDA stemmen omdat ze Lubbers een aardige man vinden, zonder dat ze verder veel van zijn partijbeginselen weten).
Ondertussen is het wél van verstrekkend belang wie er president wordt van de Verenigde Staten. Daarom vind ik het zo griezelig als ik lees welke motieven er mee kunnen spelen bij een stemming en als ik merk hoeveel show eraan te pas komt.
In hetzelfde Amerika vertoont men een film over Jezus, die nooit gemaakt had mogen worden.
Wat ik tot nu toe opnoem heeft de kranten gehaald. We lezen het en zien het op t.v. Daar tussendoor loopt het draadje van ons eigen leven. Als je ernstig ziek bent of iemand in je buurt is dat, valt al het nieuws van de t.v. en de krant even weg. Voor jou is die ziekte het belangrijkste nieuws. Ik denk dat het ook maar goed is dat we op bepaalde momenten geconcentreerd zijn op belangrijke gebeurtenissen in onze omgeving. Dat werkt ook als een soort zelfbescherming. Je kunt niet alle spanningen tegelijk aan. Op andere momenten komt er weer ruimte voor problemen verder weg.
Ik vraag me regelmatig af hoe we al die gebeurtenissen in de wereld moeten duiden. Zijn het positieve of negatieve ontwikkelingen? Gaat het in Rusland nu écht beter? Zal er in Kampuchea nu eindelijk vrede zijn? En hoe verhoudt zich het leven van enkelingen tot de wereldgebeurtenissen?
In het Oude Testament lijkt dat zo eenvoudig: er kwam een profeet, een man Gods, en die duidde de geschiedenis. Dát gaat er gebeuren met die grootmachten en zó gebruikt God ze. Nu was Israël natuurlijk een theokratie. Israël had een unieke plaats als Gods volk. In het Nieuwe Testament vind je de gemeente, in alle landen. In dat deel van de Bijbel staat minder over politiek. Maar wie het boek Openbaring leest, weet dat God wel degelijk weet heeft van de wereldgeschiedenis, en dat Hij Zijn doel bereikt. Daarin speelt de gemeente een rol en ook Israël. Veel is daarvan nog verborgen voor ons.
Soms zijn er mensen die scherp zien wat er achter de gebeurtenissen zit: Mensen die zágen dat er een Wereldoorlog in zicht was in de jaren dertig. Die wáárschuwden.
Misschien moeten wij als gemeente veel meer bidden voor wat er in de wereld gebeurt. Ik mis dat vaak in onze gemeenten. Dan maak ik me zorgen over Tsjernobyl, maar in de gemeente wordt er op zondag niet voor gebeden. Er zijn natuurlijk politieke problemen waar zo verschillend over wordt gedacht dat het moeilijk is om daar op zondag voor te bidden zonder daardoor scheiding aan te brengen in de gemeente. De gemeente is een geloofsgemeenschap, geen politieke partij. Maar er zijn problemen waar we ons allemaal zorgen over maken: zo'n ramp in Tsjernobyl, zo'n gijzelingsdrama, oorlogen.
Ik geloof dat we ook zouden moeten bidden dat onze ogen geopend worden voor wat er echt aan de hand is op een bepaald moment in de wereldgeschiedenis. En dat we naast de krant de Bijbel moeten lezen om bepaalde ontwikkelingen en tendenzen te toetsen.

DEZE WEEK

Vanaf heden verschijnt DC weer elke week

Even nadenken met....

Jac. Schouten, Delfzijl

Werken zolang het dag is

"Wanneer Christus verschijnt, die ons leven is,
zult ook gij met Hem verschijnen in heerlijkheid"
Colossenzen 3:4

Bovenstaande woorden voeren ons naar de komende triomfale wederkomst van de Here Jezus Christus. Deze wederkomst zal plaatsvinden nadat de gemeente tot haar Here is opgenomen, nadat de grote verdrukking over deze aarde is heengekomen, nadat de antichristelijke machten op een vreselijke wijze hebben gewoed. En alles wat in deze wereld gebeurt wijst er op dat het niet zo ver meer is, dan zal dit alles realiteit worden.
In vroeger tijden leefde men in de gemeente naar dat heerlijke moment van de komst des Heren toe. Velen waren er vol van, zoals ook het Nieuwe Testament daar vol van staat. Maar inmiddels zijn wij tweeduizend jaar verder, en nog is de Here niet gekomen. En de resultaten worden zichtbaar. De hoop op de toekomst is bij velen afgezwakt, en bij sommigen helemaal verdwenen. In Gods gemeente is een grote wereldgelijkvormigheid opgetreden, die ons doet denken aan de gemeente van Laodicea, waar alles lauw en voor de Here waardeloos was. Hij zelf stond buiten de deur. Men had Hem er uit gewerkt.
Omdat de hoop op de komst des Heren bij velen niet meer leeft, gaat men zich meer en meer met deze aarde bezighouden. Men stelt allerlei programma's op om deze wereld te verbeteren, terwijl men niet meer ziet dat deze wereld een brandend huis gelijkt. Van een brandend huis gaat men niet de deuren en vensters vernieuwen, maar wel tracht men de mensen uit dat brandende huis te redden. Dat is nu de opdracht die de gemeente van de Here Jezus heeft meegekregen. Werken aan de redding van de mensen, zolang het nog mogelijk is. Iedere Baptist een evangelist, zo zeiden we vroeger.
Werken zolang het dag is. Want boven dit alles blijft de belofte van het komen van de Here staan.

Christus zal verschijnen!
Wie weet hoe spoedig reeds. Dan zal de bazuin klinken en de aartsengel zal roepen, en op de wolken des hemels zal Gods gemeente haar Here ontmoeten. Op aarde zullen dan de gebeurtenissen zich in een groot tempo gaan vervullen. En het wonder van Gods genade zal geschieden. Als Hij verschijnt, als Hij in openbaarheid zal komen, zullen wij met Hem verschijnen. Dan treden ook wij uit onze verborgenheid bij God. Dan zal openbaar worden wie en wat wij zijn. Want wij zullen voor altijd met Christus zijn. Dan zal duidelijk worden wat het verlossingswerk van Christus heeft gebracht. Zo belangrijk is deze gebeurtenis dat heel de schepping er in spanning naar uitziet. Want de openbaarmaking van Christus en zijn gemeente luidt een nieuwe tijd in. Een tijd van volkomen herstel. Een tijd, waarin het woord zal klinken: **"Zie, Ik maak alle dingen nieuw".** Het is Christus die, in Zijn komst, de dingen zal vernieuwen. Dit alles op grond van zijn verlossingswerk. Daarom zien wij naar die komst uit en we proberen op onze weg naar de toekomst, nog velen mee te nemen.
Wat zal het heerlijk zijn om straks in de glorie van Christus te mogen staan. Niet op grond van onze werken, ook niet door het houden van de wet, niet door onze eigen inspanningen, maar alleen door de genade van God, in Christus openbaar geworden en gerealiseerd aan het kruis van Golgotha. In die machtige toekomst zal zichtbaar worden dat Christus Overwinnaar is en wij zullen dan voor eeuwig met Hem zijn. Maranatha!

vervolg pag. 1

Ik geloof nog altijd dat individuele mensen, die God liefhebben boven alles en hun naaste als zichzelf, veel invloed hebben op het leefmilieu van een land, en dus op de wereld.
Later zouden alle lijntjes in de geschiedenis weleens verrassend anders kunnen blijken te lopen dan wij nu soms vermoeden. Maar laten we waakzaam zijn voor wat er gebeurt in de wereld. En bidden om onderscheidingsvermogen.

FEEST BIJ FAMILIE REILING-VAN DER MOLEN

"Haulerwijk heeft gevraagd, of ik daar hulpprediker wil worden en nu moet de Unie-Commissie beslissen over mijn benoembaarstelling! Als het allemaal lukt, gaan we in september trouwen en in Haulerwijk wonen. Naast het gemeentewerk kan ik mijn studie voltooien!"
Dat kreeg ik te horen, toen ik in 1948 in Nieuwe Pekela voor de Unievergadering aankwam en het verloofde paar Jannes en Anny al snel tegenkwam. De "classicus met zoveel theologische belangstelling" - zoals hij onder de Groninger studenten bekend was - kon zijn beide interesse-gebieden combineren. Alles kwam voor elkaar!
Op 2 september trouwden ze en op 19 september vonden bevestiging (door vader K. Reiling) en intrede (preek naar aanleiding van een gedeelte van 1 Tim. 2) in Haulerwijk plaats. Br. Modderman uit Sneek vertegenwoordigde de Unie en zei me later: "Jannes hield een mooie preek!"

In september aanstaande is er dus feest in huize Reiling aan de Merellaan 5 te Bilthoven - al 32 jaren lang hun onderdak. Acht jaren lang genoot de gemeente Haulerwijk de zorg en liefde van een originele voorganger: student - lid van de vrijwillige brandweer - motorrijder - kampeerder - mede-gangmaker van de toenmalige "Theologische werkgemeenschap" onder onze voorgangers - secretaris van het kampwerk en van de evangelisatiestudiecommissie - stimulator van de groeiende behoefte aan een eigen seminarium - (eind)redacteur van "De Christen" - tenslotte ook nog leraar in Groningen. De classieke studie moest doorgaan, maar het gemeente- en uniewerk kreeg een zeer bijzondere plaats in het leven van de Haulerwijkse pastoriebewoners.
Andere gemeenten roken ook mogelijkheden en plaatsten in die jaren J. Reiling op hun "drietal", zoals Groningen-Zuid, Den Haag-Singel. Haarlem bracht het zelfs tot een beroep, maar toen kwam het seminarium al in het zicht. Haulerwijk bleef het echtpaar boeien, totdat het seminarium zozeer werkelijkheid leek te worden, dat verhuizing naar de buurt van Utrecht nodig werd. Een leraarsbenoeming maakte de overgang mogelijk.
De gemeente Utrecht beriep deze "leraar" als voorganger in bijzondere dienst - toen nog een nieuwe vorm in onze Unie - waar ik hem 16 mei 1958 "bevestigde". Een bevestiging, die tot heden stand heeft mogen houden. Utrecht heeft grote zegen ervaren van de trouw, inzet en liefde van het echtpaar Reiling: de bruid een bijzonder getrouw lid en bovendien landelijk de vaste gastvrouw van de toenmalige voorgangersvrouwendagen - de bruidegom als raadslid, consulent, voorzitter en waarnemend voorganger.
Zondag 18 september zal er dan ook een gezellige koffiedrinkerij na de dienst in "Silo" plaatsvinden.
Deze kanten van het leven en werken van onze rector-in-ruste zijn weinig bekend en mogen na 40 jaren "gemeentedienst" best eens de aandacht hebben.

JAARVERSLAG VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN IN NEDERLAND OVER 1987

Uitgebracht door de Commissie der Unie aan de 108ste Algemene Vergadering, te houden op 19,20 en 21 oktober te Enschede.

De dankbaarheid mag de boventoon voeren bij de terugblik op al wat in onze Uniegemeenschap passeerde. Die dank is dan gericht op God, die getrouw was en die onze gemeenten en ons gezamenlijk werk bewaarde. Ons werk, dat juist door het karakter van de vrijwilligheid zo kwetsbaar is, en dat gedaan wordt door mensen die op allerlei wijze fouten kunnen maken, is door de genade van God in stand gebleven. Omdat het, zoals wij mogen geloven, uiteindelijk niet ons werk is, doch onderdeel van de vestiging van Zijn Koninkrijk.

Onze gemeenten zijn staande gebleven, en een aantal onderging de zegen van de groei. Indrukwekkend is het aantal van mensen die hun krachten willen inzetten voor de arbeid. In de gemeenten en in allerlei takken van het Uniewerk.

Drie broeders, die elk op hun eigen gebied werkzaam geweest zijn ten dienste van de gemeenten, zijn van ons heengegaan. Br. D. Slort, die vele jaren de gemeenten en het seminarium gediend heeft met zijn gaven, br. R. Kavelaar, die tot ver boven de pensioengerechtigde leeftijd de gemeente Maassluis diende en br. P. Stellinga, die als jeugdconsulent van de N.B.J.B. grote waardering verworven had, en dat niet alleen onder de jeugd. Hij werd plotseling weggerukt uit dit leven.
Wij mogen de Heer dankbaar zijn voor hetgeen Hij door middel van deze dienstknechten aan onze gemeenschap geschonken heeft.

Het gezamenlijk aantal leden van onze gemeenten bedroeg op 1 januari 1987 12.251 leden tegen 12.342 tegen het eind van het verslagjaar. Een groei van 91 leden.

Ledental per 1 januari 1987	12.251
Gedoopt	401
Met attestatie binnengekomen	563
Uit andere gemeenschappen overgekomen	113
Wederopgenomen	45
Korrektie ledenlijst	24
Bruto toename	1146
Overleden	162
Met attestatie vertrokken	565
Naar andere gemeenschappen overgegaan	116
Zich onttrokken	193
Uitgesloten	10
Korrektie ledenlijst	9
Bruto afname	1055
Netto toename	91
Ledental per 1 januari 1988	12.342

COMMISSIE DER UNIE

Tot aan de Algemene Vergadering op 28, 29 en 30 oktober was de samenstelling:

Dagelijks Bestuur
voorzitter:
br. J. Schouten
vice-voorzitter:
br. W. Kos
algemeen adjunkt:
br. A. Niessink
leden:
zr. A.M. Nederlof-Grobben
br. A. de Vries
adviserend lid:
br. A. van den Hoef
wnd. alg. sekretaris:
br. H.G de Winkel

Overige leden:
zr. W.H Gerritsen-Kolbe (namens de N.B.V.B.)
br. W. Hessels (namens de C.v.d.O.)
br. A. Nijland
br. A.R. Schaap
br. A. Scheerhoorn
br. B. Posthumus (namens de U.Z.C.)
(br. H.G. de Winkel vertegenwoordigde de E.C.U.)
vacature (namens de N.B.J.B.)

Na de Algemene Vergadering was de samenstelling voor een belangrijk deel gewijzigd.

Dagelijks bestuur
voorzitter:
br. A. de Vries
vice-voorzitter:
br. O. Oldenburger Rzn.
algemeen adjunkt:
zr. A.M. Nederlof-Grobben
leden:
br. W.J. Blanken
br. A. Nijland
adviserend lid:
br. A. van den Hoef
wnd. alg. sekretaris:
br. H.G. de Winkel

Overige leden
br. G. Bosveld
zr. W.H. Gerritsen-Kolbe (namens de N.B.V.B.)
br. W. Hessels (namens de C.v.d.O.)
br. J. Kruizinga (namens de N.B.J.B.)
br. A.R. Schaap
br. A. Scheerhoorn
br. B. Posthumus (namens de U.Z.C.)
(br. H.G. de Winkel vertegenwoordigde de E.C.U.)

Br. A.R. Schaap bedankte tegen het eind van het jaar voor de Commissie der Unie.

Br. J.A. Brandsma heeft ook in 1987 zijn funktie als algemeen sekretaris niet kunnen uitoefenen.

Werkzaamheden:
Door het dagelijks bestuur werd 8 maal vergaderd, op 9 februari, 16 maart, 27 april, 1 juni, 6 juli, 7 september, 12 oktober en 7 december.
Het aantal vergaderingen van de Commissie der Unie was 13, namelijk op 12 januari, 9 februari, 6 april, 27 april, 15 juni, 13 juli, 7 september, 21 september, 12 oktober, 28, 29 en 30 oktober (tijdens de Algemene Vergadering), 16 november en 21 november.
Er werden ook dit jaar verschillen de gesprekken gevoerd.
- Op 16 maart kwam de heer Jac. Willemse van de Stichting Oecumenische Hulp, de SOH, bij het dagelijks bestuur voor een uitvoerige informatie over het werk en de mogelijkheden van de S.O.H.
- Op dezelfde datum had het d.b. een gesprek met de brs. K. Corporaal en P. Jager over de financiële situatie van de G.B.S. In goed overleg werd een oplossing gevonden voor de moeilijkheden.
- Maandag 1 juni was de voltallige jeugdraad van de N.B.J.B. aanwezig in het d.b. van de U.C. Onderwerp van gesprek was de verhouding tussen jeugd en gemeente/Unie.
- Maandag 15 juni kwam br. J.C.Schipper om de U.C. te informeren over vraagstukken in het C.I.O.
- Maandag 21 september stelden 3 leden van de Stuurgroep Organisatie Unie de U.C. op de hoogte van de stand van het onderzoek. Het waren de brs. J. Grootenhuis, J. Bos en H. Stellinga. De S.O.U. bleek voornemens te zijn de gemeenten d.m.v. een info-bulletin regelmatig op de hoogte te houden.
- In dezelfde vergadering was er een gesprek met de C.v.d.O., het curatorium en de rector van het seminarium. De C.v.d.O. informeerde de U.C. over de vorderingen van het onderzoek voor een tweede docent en enige voorwaarden die bij de keuze een rol spelen. Verder over de belangstelling voor en de bezettingsraad van de opleiding. De U.C. kon de C.v.d.O. de verzekering meegeven dat zij achter de opleiding staat.

Wat verder gedaan werd
Het aantal ingekomen stukken dat door het dagelijks bestuur en de Unie Commissie behandeld werd, bereikte juist de 400.
De ontwikkelingen met betrekking tot de algemeen sekretaris vereisten enige extra vergaderingen, en vergden ook vrij veel tijd in de gewone vergaderingen. Nadat het sekretariaatswerk zo goed mogelijk bijgehouden werd door de algemeen adjunkt br. A. Niessink, daarin bijgestaan door zr. A.M. Nederlof-Grobben, werd br. H.G. de Winkel bereid gevonden de taak van waarnemend algemeen sekretaris op zich te nemen.
Aan de bestudering van de Unie struktuur heeft de Unie Commissie verder vorm gegeven door de instelling van de Stuurgroep Organisatie Unie, de S.O.U. Op 13 april werd de Stuurgroep

vervolg pag. 2

De bijzondere steun van zijn echtgenote, die hem zo enorm vaak moest afstaan aan alle werk, laten we niet onvermeld!
Als zijn eerste leerling (1942-1943) en als zijn laatste bevestiger in gemeentedienst denk ik namens u allen te mogen schrijven: Anny en Jannes - welbedankt en nog vele fijne jaren samen als ma en pa, als oma en opa, maar ook in onze gemeenschap, waarin jullie zoveel lief en leed met ons gedragen hebben.
Dat 's Heren zegen op jullie blijve dalen!

Jaap Broertjes

Nationale Conferentie N.B.V.B.

13 september 1988
Plaats: 't Huiken te Elburg (volg de pijlen)
Tijd: Aanvang 11.00 uur, samenzang 10.45 uur, koffie vanaf 10.00 uur
Sluiting: ± 16.00 uur

Zang- en Muziekdag

De Z.B.C. organiseert weer haar jaarlijkse Zang- en Muziekdag en wel op zaterdag 1 oktober te Apeldoorn.
Koorleiders, koorleden, organisten en ieder die zich betrokken weet bij zang en muziek in de gemeente, van harte welkom!

geïnstalleerd als sub-commissie van de U.C., met als leden zr. H. Wijnholds-Mulder en de brs. J. Bos, J. Grootenhuis en H. Stellinga. Namens de U.C. werden als waarnemers toegevoegd de brs. A.R. Schaap en A. de Vries. De S.O.U. heeft sindsdien haar taak met voortvarendheid aangepakt.

Verschillende malen stond ook de nood van de wereld op de agenda, en nam de Unie Commissie beslissingen over bijdragen uit het Noodfonds, daarin in een aantal malen geadviseerd door de werkgroep WIN van de U.Z.C.

Een vast agendapunt voor elk jaar is de voorbereiding van de Algemene Vergadering. Alvorens een voorstel op de agenda geplaatst wordt is soms overleg met de indienende gemeente nodig om het passend te maken binnen onze reglementen.

Kontakten

De bezoeken namens de Unie Commissie aan de gemeenten werden in 1987 voortgezet. Steeds waren twee UC-leden op pad om in gemeenten te luisteren naar wat daar leefde aan vreugde, vragen en zorgen, en om desgewenst uit te leggen wat de Unie-band betekent. In een aantal gevallen was de gemeente uitgenodigd. Soms waren er veel gemeenteleden, soms slechts enkelen. In andere gevallen sprak de UC-delegatie alleen met de raad en was de gemeente niet uitgenodigd.

Gezien de veelgehoorde klacht dat het Uniewerk vaak te ver van het gewone gemeentelid afstaat, zou het aan te bevelen zijn dat de raad voor een bezoek door de Unie Commissie wel de gehele gemeente uitnodigt.

Bij intredes van gemeentevoorgangers kon de Unie Commissie steeds iemand afvaardigen. Verder was de Unie Commissie vertegenwoordigd bij het afscheid van prof. dr. J. Reiling als rector van het seminarium en bij het 50-jarig jubileum van de gemeenten Rotterdam-C. en Kollumerzwaag.

Met twee gemeenten was er een gesprek in verband met de aanvraag om opname in de Unie. Aan twee andere gemeenten werd op hun verzoek adviserende hulp geboden.

De brs. W.J. Blanken en B. Posthumus waren, naast onze vaste vertegenwoordiger br. J.C. Schipper, aanwezig bij een gesprek van het C.I.O. over gedeeltelijke medefinanciering door de kerken van geestelijke verzorgers in overheidsinstellingen, als bijvoorbeeld het leger en het gevangeniswezen.

Br. H.G. de Winkel bezocht de jaarlijkse vergadering van de raad van de Europese Baptisten Federatie in Santa Severa, Italië, van 1-3 oktober.

SUBCOMMISSIES

De Landelijke Ontmoetingsdag Commissie

Deze commissie ad hoc, in de wandeling de Loc genoemd, heeft heel veel werk moeten verzetten om de ontmoetingsdag van 19 september voor te bereiden. Alleen wie het als commissielid meegemaakt heeft beseft hoeveel er geregeld moet worden en hoeveel dingen er mis kunnen gaan. De zorg voor een goed programma voor jong en oud, voor een goede accommodatie, de propagande, het is alles zeer intensief werk. Daarom stemde het de commissie tot voldoening dat het aantal bezoekers de verwachtingen overtrof en dat het programma waardering gevonden heeft.

De commissie bestond uit br. O. Oldenburger Rzn, voorzitter, br. J. Steenhuis, secretaris, zr. R. Corporaal-Bots, br. C. Eijer, br. A. van den Hoef, zr. A.M. Nederlof-Grobben, zr. M. Olijslager-Kruit en br. P. Stellinga.

Na de geslaagde ontmoetingsdag heeft de Commissie der Unie deze commissie ontbonden, onder betuiging van dank en waardering voor haar inzet.

De Publiciteitscommissie

De samenstelling van de Publiciteitscommissie onderging in het jaar 1987 geen wijziging, en bleef bestaan uit de brs. Y. Horjus, voorzitter, E.J. Huizing en A. van den Hoef. Door ziekte van br. Huizing vergaderde de commissie dit jaar niet, wel was er regelmatig schriftelijke en telefonisch overleg.

In het verslagjaar verscheen een drietal brochures over "Rentmeesterschap". Het ligt in de bedoeling nog een serie van drie over dit onderwerp te laten verschijnen.

Verder besloot de commissie positief te reageren op een verzoek van de Evangelisatie Commissie der Unie om een drieslagfolder over de arbeid van de E.C.U. uit te geven. Deze folder zal in 1988 worden vervaardigd.

In de loop van het jaar werd de commissie de tekst van een uitgave over "De plaats van de vrouw in de bedieningen van de gemeente" geleverd. Ook deze uitgave zal in de loop van 1988 worden gedrukt.

De Radio- en Televisie Commissie

De Radio- en Televisie Commissie bestond ook in 1987 uit de brs. J. Bouritius, J.A. Brandsma en E.J. Huizing. Daar de brs. Brandsma en Huizing hun werk niet konden doen, o.a. door ziekte, bezocht alleen br. Bouritius de vergaderingen van afgevaardigden van de niet in het IKON participerende kerken, die ieder onder eigen naam en verantwoordelijkheid hun kerkdiensten uitzenden, maar wel onderling kontakt houden. Op deze wijze regelen zij de technische verzorging, de uitgave van preken en de correspondentie die voortkomt uit de diensten. Verder is men alert op de ontwikkelingen op het terrein van de media. Hier is nogal een en ander in beweging, o.m. door de voorgenomen splitsing van de huidige NOS in twee aparte bedrijven.

De Bond van Vrije Evangelische gemeenten kreeg bij het uittreden uit het IKONverband slechts één uur zendtijd mee. In overleg met de UC werd hun in 1987 een uur zendtijd afgestaan, mede omdat onze gemeenschap op dat punt wat overbedeeld is. Nieuw overleg met de IKON zal wellicht dit gebaar in de toekomst weer overbodig maken.

Radiokerkdiensten werden verzorgd op 8 maart door br. H.C. Schaap vanuit de gemeente Emmen-Oost, 10 mei door br. H.G. Boskamp vanuit de gemeente Ede en op 19 juli door br. K. Corporaal vanuit de gemeente Sneek. Op 25 oktober kwam de gemeente Arnhem-Centrum in beeld bij een televisiedienst waarin br. W. Kos voorging. Br. W.J. de Zwart verzorgde met de gemeente Leeuwarden op 8 november een uitzending van de Wereldomroep. Voor deze diensten was veel belangstelling. Wij mogen dankbaar zijn voor dit middel waardoor veel mensen bereikt kunnen worden die vervreemd zijn van de boodschap van de Heer.

Stuurgroep Gemeente Bijbelschool

Algemeen

De stuurgroep bestond in het verslagjaar uit de brs. G. Bosveld, K. Corporaal, J.H. Hofman, P. Jager, J. Kruizinga, P.J. Lalleman en zr. M. van der Werf. Men vergaderde 4 maal. Op 27 en 28 maart werd een weekend gehouden voor deelnemende en belangstellende gemeenten. Het theologisch handboekje waarover in het verslag van 1986 werd geschreven kwam helaas niet veel verder. Door wisselingen in werkgroepen die soms veel tijd en energie vroegen bleef dit stukje inhoudelijk werk liggen, hoewel de wens om zo'n uitgave te realiseren aanwezig bleef.

Voorlichting

In het verslagjaar werd de werkgroep voorlichting met de toevoeging van zr. R. de Boer uit Nieuw Weerdinge uitgebreid tot 4 personen. De overige leden waren de brs. G. Bosveld en P. Jager en zr. M. Olijslager. Ook deze werkgroep vergaderde 4 maal. Verder bezocht men enkele gemeenten om meer te vertellen over de G.B.S. Alle gemeenten werden in het begin van het jaar benaderd door middel van een brief. De niet-deelnemende gemeenten werden aan het einde van het verslagjaar nogmaals aangeschreven, hetgeen zowel negatieve als positieve reakties opleverde.

Op de landelijke ontmoetingsdag in Groningen op 19 september deelde de werkgroep boekenleggers uit. Ook konden de aanwezigen hun bijbelkennis testen in een kwis. Een pottenbakster demonstreerde wat de hand van de meester kan maken uit leem.

Tenslotte werden er suggesties rondgestuurd voor het houden van een startzondag voor de G.B.S. Er was een stand op de AV, en er verschenen regelmatig artikeltjes in "De Christen".

Materiaalvoorziening

De werkgroep Materiaalvoorziening bestond uit de brs. E.J. Huizing, J. Kruizinga, A. de Vries en H.G. de Winkel. Deze werkgroep kreeg te maken met langdurige ziekte van br. Huizing. Voorts zag br. A. de Vries zich genoodzaakt de werkgroep te verlaten nadat hij het voorzitterschap van de U.C. op zijn schouders kreeg. Gelukkig kon de werkgroep aangevuld worden met de brs. J. Broertjes en K.M. Gerritsen. Even dreigde er een tekort aan vaste schrijvers te ontstaan, maar gelukkig werd dit probleem overwonnen.

De schrijversdag op 30 november werd goed bezocht. Zr. J. Tevel-Kloosterziel uit Utrecht hield een inleiding over de schrijfstijl: Hoe schrijf je een bijbelstudie en voor wie schrijf je? Het was een waardevolle dag, er werden ervaringen uitgewisseld en lessen verdeeld.

De boekjes die in het verslagjaar verschenen behandelden gedeelten uit het Oude zowel als uit het Nieuwe Testament.

Jammer genoeg ging de oplage weer naar beneden. Ondanks zeer afwisselende bijbelgedeelten en prima inzet van schrijvers en redaktie. Hopelijk zal de schrijfstijl nog sprankelender worden door de ideeën opgedaan tijdens de schrijversdag en zullen de deelnemers geïnspireerd worden anderen mee te nemen naar de G.B.S., zodat we een volgend jaar weer groei zien.

Instruktie

De werkgroep Instruktie bestond in het verslagjaar slechts uit de brs. P.J. Lalleman, B. Louwerse en J.B. van der Veen. Het lukte helaas niet de werkgroep wat uit te breiden. Men kwam in het verslagjaar 2 maal bijeen.

Voor het instruktie-weekend werd een beroep gedaan op de brs. P. Brongers en J.L. Muilwijk. De Stuurgroep is deze broeders en ook br. Chr. Eijer, die meewerkte, erg dankbaar. Het was een goed weekend met 26 bezoekers uit 11 gemeenten, de medewerkers niet meegerekend.

In de loop van het jaar werd voorts een enquête gehouden onder deelnemende gemeenten en er verscheen een instruktieboekje voor leiders.

De oplage van de leskrant liep

van 290 via 280 naar 250 exemplaren.

Integratie
De werkgroep Integratie, die aan het einde van 1986 br. W. van Berkel zag vertrekken werd aangevuld met zr. F. Hemmen-Duursma en br. J.H. Stijkel. De laatste vervangt br. J.H. Hofman die aan het slot van het jaar de leiding van de werkgroep overgaf aan br. W.J. de Zwart. Laatstgenoemde was ook bereid om met ingang van 1988 de plaats van br. J.H. Hofman in de Stuurgroep over te nemen. De andere leden van de werkgroep waren br. D. van der Veen en zr. L. Westendorp-Baptist. De werkgroep produceerde bij elk lesboekje het materiaal voor de jongeren.

Financiën
Door een tegemoetkoming van de Unie Commissie kwam gedurende het verslagjaar verbetering in de ongunstige financiële positie. De Unie Commissie nam de kosten over die niet direkt te maken hebben met de produktie van het materiaal.
Hierdoor heeft de Unie Commissie duidelijk laten merken dat zij het G.B.S.-werk belangrijk vindt voor de gemeenten.

Tenslotte
Er was veel zorg in 1987. Over medewerkers die ziek waren, of die zich om zeer verschillende redenen terugtrokken. En een oplage die terugliep.
Toch is er veel om dankbaar voor te zijn. Voor de inzet van alle werkgroepleden, de schrijvers, de typiste, de mensen op het jeugdbureau en het uniebureau en voor de goede kontakten met de U.C. en de E.C.U.
Met de E.C.U. was er een gesprek over de mogelijkheid van het houden van een gezamenlijke conferentie over Gemeentegroei. Met het Curatorium was er overleg over de mogelijkheid studenten te informeren over de principes van de G.B.S. en het werken ermee in de plaatselijke gemeenten. Aan de Theologische Hogeschool in Heverlee, België, maakten studenten kennis met het materiaal doordat br. Günther Wieske uit Duitsland gevraagd was iets te vertellen over de G.B.S.; deze toonde ons materiaal.
De G.B.S. stuurgroep is dankbaar voor de goede kontakten en mogelijkheden die er zijn om het materiaal te verbreiden.

Stuurgroep Organisatie Unie
De Stuurgroep Organisatie Unie is op verzoek van de AV 1986 door de Unie Commissie geïnstalleerd op 13 april 1987.
De samenstelling van de stuurgroep was: br. J. Grootenhuis, voorzitter, br. J. Bos, sekretaris, zr. H. Wijnholds-Mulder en br. H. Stellinga. Waarnemers van de Unie Commissie waren de brs. A.R. Schaap en A. de Vries. In december kwam br. G. Bosveld als waarnemer in de plaats van br. A.R. Schaap, daar deze zijn lidmaatschap van de U.C. had neergelegd.
De stuurgroep is begonnen met een inventarisatie van de huidige uniestruktuur, door middel van interviews en bestudering van reglementen. Hieruit zijn de knelpunten verzameld. De volgende fase bestond uit het vragen van visies over de toekomst van de Unie. De visies werden gevraagd zowel aan personen als aan gemeenten. Om de gemeenten zowel mogelijk te informeren werden twee bulletins uitgegeven waarin de wijze van aanpak en de fasering werden aangegeven. Om de kwaliteit van het onderzoek te vergroten werd besloten dat een externe deskundige nodig was, die op een gepast moment in 1988 ons zou moeten begeleiden.
Bij personen en gemeenten werd in het begin een afwachtende houding aangenomen t.a.v. de aktiviteiten en het doel van de stuurgroep, die versterkt werd door de gedachte dat de problemen binnen de uniegemeenschap op andere dan op organisatorisch gebied liggen.
Verheugend was het te merken dat meerderen de aktiviteiten van de stuurgroep tot gebedsonderwerp hebben gemaakt. De stuurgroep verwacht niet dat in korte tijd door de herstrukturering de hele unie-organisatie zal worden omgekeerd. Wel staat haar voor ogen een weg aan te geven waarlangs de unie-arbeid eenvoudiger en doeltreffender kan worden gedaan. Dit zal niet in de vorm gaan van het aangeven van een organisatie-schema maar veeleer door het aangeven en begeleiden van een proces waarbij de gehele unie-gemeenschap betrokken is.
Dat een aantal zaken daardoor op termijn ingrijpend zal moeten worden gewijzigd spreekt voor zich.

Werkgroep Toerusting
Samenstelling
Bij het begin van het verslagjaar was de samenstelling van de Werkgroep Toerusting: br. J. Reiling, voorzitter, zr. A.M. Nederlof-Grobben, sekretaris; br. M.G. Boeschoten, zr. C.J. Edens-Veldman, br. Chr. Eijer, zr. G. Pots-Snijders, br. P.H. Stellinga en br. O.H. de Vries.
De samenstelling onderging enkele wijzigingen. Zr. C.J. Edens-Veldman, die de U.Z.C. vertegenwoordigde, droeg begin 1987 haar taak over aan br. B. Posthumus. Zr. G. Pots-Snijders vertegenwoordigde de N.B.V.B., maar heeft haar deelname in de W.T. overgedragen aan zr. A.W. Lindenborn-de Graaff.
In oktober ontviel ons plotseling br. P.H. Stellinga, die namens de N.B.J.B. in de W.T. zat. Aan hem verloor de W.T. een trouw en toegewijd lid.
De W.T. vergaderde dit jaar 6 maal.

Cursus Praktisch Gemeentewerk
In maart eindigde deze tweede tweejarige cursus. Op 25 maart werd een evaluatie gehouden met de cursus- en regioleiders. Voorlopig zal deze cursus niet opnieuw worden gestart.

Werkstuk Polarisatie
Met een tiental mensen werd getraind in het omgaan met polarisatie, om gemeenten goed van dienst te kunnen zijn als over dit onderwerp begeleiding door de W.T. wordt gevraagd.
In een schrijven van de U.C. d.d. 4 mei 1987 werden de gemeenten op de hoogte gebracht van het gereedkomen van het werkstuk over polarisatie. Tevens werd meegedeeld dat dit werkstuk niet zonder een persoonlijke introduktie en begeleiding vanuit de W.T. aan de gemeenten beschikbaar gesteld kan worden. De W.T. wil daarin - op verzoek van gemeenten - haar diensten aanbieden.

Pastoraat in de gemeente
Op verzoek van vele gemeenten werd een tekstboek over gemeentepastoraat ten behoeve van cursussen en gesprekken toegezonden.

De plaats van de vrouw in de gemeente
Dit onderwerp kreeg aan het eind van dit verslagjaar hoogste prioriteit. De eerste voorbereidingen voor een werkstuk werden getroffen.

Zangbundel Commissie
De Zangbundel Commissie onderging in 1987 geen wijzigingen. De samenstelling was: br. K.M. Gerritsen, voorzitter, zr. I. van de Burgh-de Graaff, sekretaris en de brs. Joh. Fischer, W. Mulder, A. Nijland, H. Prins en S. van der Werf als leden.
In de drie vergaderingen die de A.B.C. hield vroegen, naast de huishoudelijke werkzaamheden, twee punten extra aandacht.
Ten eerste de jaarlijkse Zang- en Muziekdag, die op 3 oktober gehouden werd in Emmen. Er waren ongeveer 45 deelnemers uit 13 gemeenten. Het was een goede dag, die om voortgang vraagt.
Dan was er de Bundelwerkgroep, waarmee voortdurend overleg was. In deze fase van het tot stand komen van de nieuwe zangbundel wordt daar de meeste arbeid verricht. Deze werkgroep kwam 9 maal bij elkaar. Een groot deel van de liederen uit "Lofzangen en Gebeden" werd gezongen en kritisch bekeken op tekst en melodie. Tevens werd een uitgebreide enquête, gehouden onder de gemeenten over L & G. De 54 ingezonden formulieren werden tot een totaal overzicht verwerkt. Hierdoor werd informatie gekregen aangaande de frekwentie van het zingen van de liederen, liederen die op een andere manier worden gezongen, andere bundels die in de gemeenten worden gebruikt en opmerkingen en kritiek t.a.v. de liederen.
De Bundelwerkgroep kon dit jaar weer enkele vacatures opvullen, hetgeen ook de pluriformiteit van de werkgroep ten goede komt.
De Z.B.C. is zich bewust van het vele werk dat nog verricht moet worden, wil er een nieuwe bundel op tafel komen.

VERTEGENWOORDIGINGEN
Aan het eind van 1987 was de Commissie der Unie vertegenwoordigd in de volgende instanties:
- Baptisten Wereld Alliantie:
br. H.G. de Winkel (secundus per 31 december nog vacant)
- Europese Baptisten Federatie:
br. H.G. de Winkel (secundus per 31 december nog vacant)
- Interkerkelijk Contact inzake Israël:
br. G.H.W. Pflaum (secundus br. S.P. van der Steen)
- Interkerkelijk Contact in Overheidszaken:
br. J. Chr. Schipper (secundus br. J. Broertjes)
- Interkerkelijk Overleg in Schoolzaken:
br. J.J. Pabon
- Nederlandse Zendingsraad:
zr. C.J. Edens-Veldman
- Raad voor Contact en Overleg betreffende de Bijbel:
br. G. Vegter (secundus br. J. Broertjes)
- Stichting Oecumenische Hulp:
br. J. ter Braak

DE ALGEMENE VERGADERING
Op 28, 29 en 30 oktober werd de 107e Algemene Vergadering gehouden in Delfzijl. De voorzitter, br. J. Schouten, had als titel voor zijn openingstoespraak gekozen "Werken en Waken". Als bijzondere gast was aanwezig br. John Wilkes, Stafmedewerker voor de buitenlandse betrekkingen van de Baptisten Wereld Alliantie uit Amerika.
Nadat de gemeenten Arnhem-Zuid en Zevenaar als leden van de Unie waren opgenomen en br. J. Reiling tot lid van de A.V. gekozen was, telde het aantal afgevaardigden van gemeenten 235 en waren er 40 overige leden van de A.V.
De gemeenten Almelo-Nieuwstraat en Steenwijk hadden bericht van verhindering gezonden. Gasten van verwante gemeenten waren er niet.

In vacatures tengevolge van aftreden werden gekozen:
de brs. W.J. Blanken, G. Bosveld en O. Oldenburger voor de Commissie der Unie; voor deze commissie eveneens br. J. Kruizinga als vertegenwoordiger van de N.B.J.B.; br. A.C. Spier voor de Commissie voor de Opleiding en br. H. Wijma voor de Financiële

Commissie der Unie. Alle herkiesbare leden van commissies werden ook herkozen.
Als Unie-voorgangers werden erkend de brs. H.G. Boskamp, W. Huizing, N.A. van de Leer, B. Louwerse en J. Paas.
De Commissie der Unie diende een voorstel in om een commissie van drie personen in te stellen, met de opdracht het beleid van de U.C. inzake de algemeen secretaris te toetsen. Na uitgebreide discussie werd dit voorstel aanvaard. Benoemd werden de brs. ds. C. Mak, drs. Tj. Pel en dr. J. Reiling.
In de dagopening sprak br. H.G. de Winkel over "Ik ben het licht der wereld" en br. A. Nijland over "Gij zijt het licht der wereld". In de avondmaalsviering op de donderdagavond ging als plaatselijk voorganger voor br. J. Schouten. Onderwerp van de prediking was "De overwinning van het Lam".
Omdat de agenda niet afgewerkt kon worden werd besloten tot een Algemene Vergadering in buitengewone zitting op 21 november 1987.
Tijdens de sluiting bereikte de vergadering het tragische bericht dat de jeugdconsulent van de N.B.J.B. br. P. Stellinga was overleden.
Met deze vergadering was de taak van br. J. Schouten als lid en voorzitter van de Commissie der Unie en als voorzitter van deze Algemene Vergadering geëindigd.
Voor de vergadering werd gebruik gemaakt van het cultureel centrum De Molenberg.

Algemene Vergadering in bijzondere zitting

Op 21 november 1987 werd de Algemene Vergadering in bijzondere zitting gehouden in het gebouw van de Christelijke Gereformeerde Gemeente te Hoogeveen, ter afwerking van de agenda AV 1987.
De vergadering werd geopend door de nieuwe voorzitter van de Commissie der Unie, br. A. de Vries. Op voorstel van de U.C. werd daarop br. J. Schouten gekozen tot voorzitter van deze vergadering. Er tekenden 204 afgevaardigden van gemeenten. Zr. Y. Brandstra bracht groeten over van de Baptisten Conventie in Nicaragua.
Enkele voorstellen werden, ondanks erkenning van de goede bedoelingen, niet door de AV aangenomen. De voorstellen die wel aangenomen werden behelsden een wijziging van de werkorde van de C.v.d.O., zodat tenminste 2 leden geen voorganger zijn, een wijziging van de stemprocedure ter AV, zodat alle stemmingen pas na gelegenheid tot onderling overleg zullen plaatsvinden, en een voorstel om de mogelijkheid voor een baptisten-gezinsblad te onderzoeken.
Verblijdens was dat alle begrotingen voor 1988 zonder tegenstemmen aanvaard werden.
De vergadering werd afgesloten met een conferentie, waarin br. W. Hessels een boeiende inleiding hield over omroeppastoraat en nazorg.

JAARKRONIEK 1987

januari
11 Br. P. van der Werf neemt afscheid van Groningen-Zuid.
11 Afscheid van br. P.G. Kroeze uit Muntendam.
18 Wegens emiritaat neemt br. J. Broertjes afscheid van 's Gravenhage.
25 Intrede van br. P. van der Werf te 's Gravenhage.
25 Br. P.G. Kroeze doet intrede te Emmen.

maart
1 Landelijke zendingsdag van de U.Z.C. in Apeldoorn.
Br. H. Schouten neemt afscheid van Deventer.
8 Radiokerkdienst vanuit de gemeente Emmen-Oost, voorganger br. H.C. Schaap.
13 De eerste paal wordt geslagen voor de nieuwbouw van Tabitha, Amsterdam-Oost.
15 Intrede van br. H. Schouten in Hoogeveen
Br. C.S. Stavleu start zijn werk in de gemeente te Spijkenisse.
27-28 G.B.S. weekend in Dalfsen.

april
4 Br. J. Reiling neemt afscheid als rector van het Seminarium.
5 Br. J.H. Stijkel doet intrede in 2e Exloërmond.
28 Algemene Vergadering van de N.B.V.B. te Zwolle.

mei
2 Ontmoetingsdag voor alleenstaanden in Utrecht-Noord.
10 Radiouitzending van de dienst uit Ede, voorganger br. H.G. Boskamp.
28 Hemelvaartsdag, toogdag van de N.B.J.B. in Elburg.

juni
12 Te Ede overlijdt br. D. Slort op de leeftijd van 81 jaar.
14 Br. J. Scholtens neemt afscheid van Kollumerzwaag.
21 Br. J. Scholtens doet intrede in Muntendam.

juli
10 Br. R. Kavelaar overlijdt te Delft, op de leeftijd van 72 jaar.
19 Radiokerkdienst vanuit Sneek, voorganger br. K. Corporaal.
26 Afscheid van br. G.H.W. Pflaum uit Vroomshoop.
26 Afscheid van br. Sj. van der Laan uit Noordbergum.

augustus
20 Opening van het seminariumjaar in Den Dolder.
30 Br. G.H.W. Pflaum doet intrede in Dordrecht.
30 Afscheid van br. Sj. van der Laan uit Noordbergum.

september
6 Br. R. Venema doet intrede in Utrecht-Silo.
13 Intrede van br. Sj. van der Laan in Deventer.
Br. A. Wijchers wordt bevestigd als voorganger en doet intrede in Hoogezand-Woldwijck.
19 Landelijke Ontmoetingsdag in Groningen.
28-30 Werkbijeenkomst voor Gemeente en Evangelisatie van de E.C.U. in Dalfsen

oktober
3 Zang- en muziekdag van de Z.B.C. in Emmen.
2-3-4 Jongeren-AV van de N.B.J.B. in Utrecht-Noord.
24-25 Weekend voor alleenstaanden.
25 Televisie-uitzending van de dienst uit Arnhem-Centrum, voorganger br. W. Kos.
28-30 Algemene Vergadering te Delfzijl.
30 Br. P. Stellinga, jeugdconsulent van de N.B.J.B. overlijdt te Sneek op de leeftijd van 38 jaar.

november
8 Radiokerkdienst uit Leeuwarden voor de Wereldomroep, voorganger br. W.J. de Zwart.
21 Algemene Vergadering in bijzondere zitting te Hoogeveen.
22 De gemeente Rotterdam-Centrum viert haar 50 jarig bestaan.
De gemeente Kollumerzwaag herdenkt eveneens haar 50 jarig bestaan.
30 Schrijversdag van de G.B.S.

december
13 Br. H. Niemeyer wordt bevestigd als voorganger van Maassluis.
27 Afscheid van br. J. Paas uit Nieuw Weerdinge.

TENSLOTTE

Uniewerk betekent samenwerking. Van allerlei mensen, in allerlei instanties. Dat werk heeft een "apparaat" nodig, het Uniebureau. In het Uniebureau zorgde br. A. van den Hoef voor de administratie en de verwerking van de correspondentie, daarin bijgestaan door de dames I.E. Pos-Bos en H. van Veldhuyzen. Het echtpaar br. W. de Vries en zr. S. de Vries-van der Galiën droeg weer op voortreffelijke wijze zorg voor gebouwen en terrein van "De Vinkenhof".
Aan deze medewerkers komt een woord van dank toe.
In gesprekken over de arbeid in gemeente en Unie valt vaak het woord "motivatie". Gebrek aan motivatie remt de interesse en de inzet af. Bezieling, enthousiasme stimuleert de motivatie om zich samen met anderen - gemeenteleden en gemeenten - in te zetten voor de arbeid.
Bij de vraag naar de motivatie zullen wij steeds moeten kijken naar Jezus Christus, onze Heer. Hij had zulke dringende motieven dat Hij de hemel verliet om op deze ongastvrije aarde zijn opdracht te volbrengen. Zijn motief was Gods liefde voor de wereld.
Dat motief kan ons blijvend motiveren voor onze arbeid.

Voor de Commissie der Unie,
H.G. de Winkel
waarnemend algemeen sekretaris

Raden Conferentie Friesland

Op 1 oktober a.s. wordt in het lokaal van de Baptisten Gemeente te Workum de najaars Raden Conferentie gehouden van de aangesloten gemeenten in de Friese Bond om 9.30 uur (half tien).
Gesproken zal worden over: "Als het kwaad goede mensen treft" naar aanleiding van het gelijknamige boekje van H. Kushner.
Ds. G. Liebe van Drachten zal dit voor ons inleiden.
Met elkaar willen we zoeken naar een antwoord uit de Bijbel.
Belangstellenden zijn van harte welkom.
Namens het bestuur v.d. Friese Bond,
J. de Vries, sekretaris

BEROEPINGSWERK

Beroepen te Treebeek br. A. Nijland te Zwolle.

N.B.J.B. ZOMERKAMPEN EEN NOODZAKELIJK KWAAD

Veel is er in Baptist Nederland al gesproken in zowel positieve zin als in negatieve zin over de NBJB Vinkenhof-kampen. Of ik aan al het gesprokene nog iets wezenlijks heb toe te voegen, vraag ik mij af. Toch lijkt het mij goed eens vanuit de werkelijkheid, de praktijk een geluid te laten horen.

Twee weken lang heb ik als algemeen leider van de Vinkenhofkampen dit jaar mogen meedraaien. En zo heb ik intensief en vaak van heel dichtbij mogen meemaken wat er zoal in een kamp gebeurt en plaatsvindt. Totaal zo'n 60 a 65 jonge mensen die elkaar voor het eerst of bij herhaling ontmoeten en vanaf de eerste dag samen, maar dan ook werkelijk samen, een week op pad gaan. Rondom een thema, dat als een rode draad door de verdere kamp-week zal lopen.

Een verslag van zo'n week zal ik u besparen, omdat ik weet dat u dat op andere wijze nog wel gewaar zult worden. En anders, schiet eens een "Vinkenhofkamper" aan, er is er vast een bij u in de buurt.

Wat ik heb gezien in de twee kampweken is niet mis: in de eerste plaats enkele tientallen vrijwilligers die er een week vakantie voor over hadden om leiding te geven aan een kamp. Natuurlijk ook omdat ze dat leuk vonden om te doen, maar zeker ook omdat ze ervan overtuigd zijn dat de Heer ook op deze wijze om wil gaan met jonge mensen. En dat ervaren ze ook als zodanig. Ze beleven ook zelf iets van hun geloof juist in dat kampwerk. Een van de leiders zei me: je kunt er weer enige tijd tegen. Je hebt even weer een stuk motivatie opgedaan om weer dingen aan te durven pakken.

In de tweede plaats, maar zeker niet minder belangrijk: de kampers zelf. Jongelui die er een week tussenuit zijn, op vakantie zijn, maar juist hebben gekozen voor een NBJB kamp omdat ze meer willen dan alleen maar plezier maken. Natuurlijk is er ontzettend veel lol te beleven met elkaar. Maar elke deelnemer weet dat de bijbel centraal staat. En dat betekent dat er zo nu en dan ook wat meer serieuze zaken plaatsvinden. En als u mij nu vraagt wat er dan beleefd wordt in zo'n groep dan moet ik u teleurstellen: het kan niet in woorden worden uitgedrukt. Er wordt iets beleefd dat met het hart te maken heeft, met het gevoel. En dat is nauwelijks onder woorden te brengen zonder aan de beleving op zich afbreuk te doen.

Nee, wat ik heb meegemaakt in twee weken kampwerk, is niet te verwoorden. Maar als we op de laatste zaterdag afscheid nemen van leiding en kampers zijn het niet alleen de kampers die de tranen niet kunnen bedwingen. En het zijn niet alleen afscheids-tranen. Het zijn ook tranen van het gevoel iets te hebben beleefd samen met leeftijds- en lotgenoten samen met de Heer van je leven: Jezus Christus! En dat duurde te kort. Maar je kunt er lange tijd op teren.

N.B.J.B. zomerkampen: noodzakelijk? Zeker. Maar kwaad?

Mij lijkt de discussie over het nut van het kampwerk van de NBJB achterhaald. Ter discussie staat nu over hoe verder. Want alle betrokkenen zijn het er wel over eens: aan de te bieden faciliteiten zal zo spoedig mogelijk iets moeten gebeuren. Het sanitair zal moeten worden gerenoveerd, terwijl ook de andere gebouwen een grondige opknapbeurt niet zou misstaan. Luxe? Welnee, pure noodzaak.

Aan de slag dus NBJB-ers. En wat de discussie over de lokatie betreft: mij lijkt de Vinkenhof nog steeds de meest geschikte plek! Moet!.

Fokko Rogaar, Onstwedde

Wat gaat er gebeuren?

4 september, intrede G. Leuvenink (2e predikantsplaats) Delfzijl-Appingedam. Appingedam.

5 september, vergadering zendingswerkgroepen gewest Groningen te Hoogezand-Beukemastraat.

10 september, opening Seminariumjaar in Den Dolder.

11 september, intrede C. Molema te Harlingen.

11 september. 25-jarig jubileum H. Bijleveld als voorganger, te Apeldoorn.

13 september, nationale conferentie NBVB te Elburg.

18 september, 50-jarig jubileum gemeente Pernis-Hoogvliet.

18 september, intrede A.G. den Dekker in Groningen-Zuid.

18 september, uitzending kerkdienst uit Veendam.

24 september, regionale ontmoetingsdag Groningen-Z. O.Drenthe te Hoogeveen.

24-25 september, 50-jarig jubileum gemeente Enschede.

26,27,28 september, werkbijeenkomst voor gemeente en evangelisatie van de ECU te Oudleusen bij Dalfsen.

30 september en 1-2 oktober, Jongeren AV te Hengelo.

1 oktober, zang- en muziekdag van de ZBC te Apeldoorn.

1 oktober, De gemeente te Lelystad neemt het gebouw "De Hoeksteen" feestelijk in gebruik.

2 oktober, intrede A. Gietema te Assen.

15 oktober, ontmoetingsdag voor alleenstaanden te Apeldoorn.

19,20 en 21 oktober, Algemene Vergadering 1988 te Enschede.

BAPTISTEN EN KATHOLIEKEN

Wat zou br. Ploeger toch beoogd hebben met het artikel "Van Rome niets nieuws" in DC van 11 augustus j.l.? Die vraag bleef mij bij het lezen en herlezen van zijn bijdrage almaar bezighouden, vooral omdat er in dat artikel een groot aantal krachtige uitspraken wordt gedaan.

Is het echt van belang dat Baptisten nu in hun eigen blad iets konden lezen over het nu afgelopen Mariajaar en over het Maria-geloof van de paus?.

Ziet of vreest br. Ploeger toenadering tussen Baptisten en Rooms-Katholieken en wilde hij daarom nog eens met nadruk schetsen hoe beducht we wel voor die geloofsgemeenschap moeten zijn? Immers, zo stelt hij "zo'n kerk verduistert de openbaring van het lichaam van onze Heer". En hij beweert daarbij zelfs dat "de protestantse kerken" dat vinden.

Of vreest br. Ploeger een hernieuwde of versterkte belangstelling onder Baptisten voor de oecumene en wil hij er nog even aan herinneren dat ook de R.K.kerk op tal van plaatsen aan de oecumene deelneemt?

Een kerk die voor ons "hoge barricaden opwerpt", waarin "niets is veranderd" en waarin we ook geen veranderingen mogen verwachten.

En steeds gaat br. Ploeger daarbij maar door met de hele R.K. kerk en al die miljoenen Rooms-Katholieken op één manier te beoordelen.

Vanwege het Maria-geloof, het optreden van de huidige paus en uitspraken van de Nederlandse bisschoppen hebben we van (kontakt en samenwerking met) de R.K. gemeenschap geen heil te verwachten.

Stel je toch eens voor, zo dacht ik, dat een Katholieke schrijver zich zo ongenuanceerd en onzorgvuldig zou uitlaten over Baptisten, alle Baptisten in de hele wereld, of zelfs maar alle Baptisten in Nederland. Stel je voor dat al onze gemeenteleden of onze gemeenten door derden alleen maar beoordeeld zouden worden op basis van wat onze Unie-Commissie wel en niet zegt, of op basis van artikelen in ons blad "De Christen". Daar moet je toch niet aan denken!!

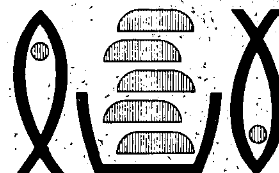
De wijze waarop br. Ploeger in zijn artikel met het geloof en getuigenis van de (hele!) R.K. gemeenschap is omgegaan is onzorgvuldig, op punten zelfs onjuist en daarom onrechtvaardig. Hoe kun je beweren dat er binnen die gemeenschap geen vernieuwing en veranderig plaatsvindt. Onze Unie mocht willen dat er in onze kring zoveel oprecht zoeken naar nieuwe taal en vormen en naar eigentijds getuigenis te vinden zou zijn! Hoe durf je te stellen dat voor grote groepen protestanten de R.K.kerk niet ook een stukje van het lichaam van Christus is en dat zij met die kerk niet willen samenwerken.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs *f* 46,- per jaar; buitenland *f* 64,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling,
ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelinckiaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Het gaat toch niet aan zó, ongevraagd, namens vele anderen te spreken en dan ook nog onjuist!
Gelukkig zijn er veel protestanten (en onder hen, naar ik hoop, ook een aantal Baptisten) die gesprek en samenwerking met Rooms-Katholieken juist wél op prijs stellen en van belang vinden. Zij erkennen ook in die gemeenschap een uitdrukking (niet de enige) van het werk van Christus. Zelf behoor ik in elk geval tot degenen die blij zijn met de inspirerende stukjes geloof en getuigenis die we ook onder Rooms-Katholieken - in ons land en elders in de wereld - tegenkomen, die daar af en toe iets van leren en die God ervoor danken.

A. Kik, Utrecht

UITNODIGING

Op 11 augustus 1988 was het 25 jaar geleden dat onze voorganger ds. H. Bijleveld in de Baptisten gemeente te 2e Exloërmond zijn dienst als voorganger begon.
Dit feit hopen wij te vieren in een bijzondere dienst die zal worden gehouden op zondag 11 september 1988 om 16.00 uur in ons kerkgebouw aan de Bosweg 77 te Apeldoorn.
Voor deze dienst, waarin dr. J. Reiling uit Bilthoven zal voorgaan, nodigen wij u hierbij hartelijk uit.
Na afloop van de dienst is er gelegenheid ds. en mevr. Bijleveld geluk te wensen.

De raad van de Baptisten gemeente te Apeldoorn,

J.A. Weishaupt, vice-voorzitter
A. Niessink, secretaris

ONTMOETINGSDAG VOOR ALLEENSTAANDEN

Na een uiterst geslaagd weekend organiseren wij nu weer een dag voor alleenstaanden op **zaterdag 15 oktober a.s.** in de Baptistenkerk te **Apeldoorn,** Bosweg 77.

Het thema van die dag luidt:

"WE ZIEN WEL VERDER...."

De aanvangstijd is 10.00 uur em de sluiting vindt plaats ± 18.30 uur.

De totale kosten bedragen *f* 30.-- p.p. inclusief een warme maaltijd en een broodmaaltijd, eveneens koffie, thee, etc.

Wilt u zich opgeven doet u dat dan s.v.p. vóór 5 oktober 1988. Uw naam komt dan op de deelnemerslijst die aan iedereen op tijd wordt toegezonden.
U kunt dan mensen bellen om gezamenlijk te reizen.

Opgave vóór 5 oktober 1988 bij:
Mevr. H.J. van Daalen, T. v. Lohuizenstraat 37, 8172 XP Vaassen, tel. 05788-5135.

Uw betaling is uw definitieve aanmelding, te verrichten bij:
Penn. Ned. Bapt. Vr. Bew., Meliere 6, 8604 BM Sneek,
no. bankrekening 43.36.77.279, girorekening 811940 onder vermelding Ontmoetingsdag alleenstaanden

Voor nadere informatie kunt u terecht bij:
Mevr. M. Corporaal-Bots, Zijlroede 18, 8604 RB Sneek, tel. 05150-11042.

NAMEN EN JAREN

Onder deze titel is in 1984 een lijst verschenen met gegevens over onze voorgangers, namen en jaartallen.
Deze uitgave is niet meer bij de tijd. Er bleken enkele gegevens onjuist te zijn; andere ontbraken. En vooral is op te merken, dat er in de laatste vier jaren heel veel is gebeurd, wat in deze lijst moet worden opgetekend.

Met het aanbrengen van meer dan honderd wijzigingen is een nieuwe uitgave ontstaan.
Deze verschijnt ook in een nieuwe vormgeving; dit zal het gebruiksgemak ten goede komen.

De inzet van vrijwilligers maakt het mogelijk om dit boekje aan te bieden tegen vergoeding van matgeriaal- en porto-kosten: 4,50 gulden.
Bestellen per giro: nummer 1346478 ten name van "Namen en jaren" te Groningen.

N. van Beek

PERNIS-HOOGVLIET 50 JAAR

D.V. hopen wij op zondag 18 september a.s. het heugelijk feit te gedenken dat de gemeente Pernis-Hoogvliet 50 jaar geleden werd opgericht.
Wij nodigen hierbij al onze oud-leden en vrienden uit met ons deze dienst bij te wonen. Deze begint om 9.45 uur in ons gemeente-centrum "De Heuvel" in Pernis.
Graag tot ziens op zondag 18 september.

A.T. Verhagen

De Heer heeft tot Zich genomen onze zuster

Sophia de Wind-Tonkes

op de leeftijd van 95 jaar

17 augustus 1988

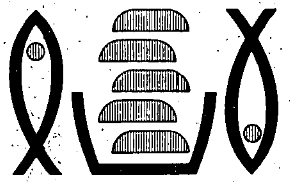
Baptistengemeente Groningen-Zuid

103e jaargang nummer 30 - 8 september 1988

dc

De Christen

Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

Honger hoeft niet

Sietzo Dijkhuizen

Iedereen weet dat er honger is in de wereld. Maar er zijn slechts weinigen die weten, hoeveel mensen er dagelijks sterven door gebrek aan voedsel.
Iedereen weet, dat wij in Nederland, met hoeveel problemen ook, in welvaart leven.
Maar er zijn slechts weinigen die zich realiseren, dat die welvaart ook verspilling met zich mee brengt, dat we zelfs te veel hebben.
Volgens de meest conservatieve definities van 'honger' van de FAO, de voelsel-landbouworganisatie van de V.N., neemt het aantal mensen met honger de laatste jaren toe. In Afrika is sprake van ernstige verslechtering, maar Azië blijft het gebied met de meeste honger. Als direct of indirect gevolg van honger sterven elk jaar 13 tot 18 miljoen mensen. Oftewel: elke dag ongeveer 35.000. Elke minuut 24. Daarvan zijn er achttien kinderen, jonger dan vijf jaar.
Wie kranten leest of televisienieuws volgt kan weten, dat er op verscheidene plaatsen in de wereld voedseloverschotten zijn, dat in de zogenaamde 'ontwikkelde landen' problemen ontstaan doordat er te veel voedsel wordt geproduceerd. In eigen land kennen we het verschijnsel van de melkplas en de boterberg. Er is te veel melk en boter. En de Nederlandse boeren worden door middel van boetes gedwongen minder melk naar de fabriek te brengen. En dan zal ik nog maar niet reppen van al het voedsel dat in gezinnen wordt weggegooid. Vuilniszakken en containers bevatten altijd een niet geringe hoeveelheid brood.
Maar we kennen het probleem. En we voelen ons onmachtig. Want nietwaar, het is een kwestie van wereldpolitiek, laten 'ze' het in Den Haag maar in orde maken, het is een zaak voor de hoge heren. We zeggen: wat kunnen WIJ daar nou aan doen? Of: laten we elkaar geen schuldcomplex aanpraten....
Ondertussen staat er levensgroot een bijbelwoord voor ons: het toch zo bekende hoofdstuk 25 van het evangelie naar Mattheüs en wel dat gedeelte waar boven staat "Het oordeel van de Zoon des mensen". Het deel waarin Jezus het heeft over o.a. degenen die het Koninkrijk beërven, omdat zij de Koning, die honger heeft geleden, te eten hebben gegeven. De Koning te eten gegeven....? Jazeker, zegt die Koning, "in zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan...."
Wie zich deze woorden wil aantrekken ziet zogenaamde 'praktische problemen'. En al gauw komt het ons ook zo heel bekende 'ja, maar....' Wie toch volhouden wil, wegen zoekt om aan de minste van Jezus' broeders gerechtigheid en barmhartigheid te bewijzen, kan juist in onze tijd mogelijkheden vinden. Nu de wereld zo klein geworden is, door de moderne communicatiemiddelen, nu er zoveel bekend is over het lijden van mensen elders in de wereld, nu zijn er ook veel meer dan ooit de mogelijkheden daar toch wat aan te doen. Overal zijn mensen bezig 'aan de basis', overal werken mensen vol energie op hun eigen kleine plekje aan de oplossing van nood. En het zijn niet altijd christenen die daarin voorop gaan....
Kansen en mogelijkheden krijgt iedereen ook nu weer aangeboden in de actieweek "Honger hoeft niet", die wordt gehouden van 8 tot 16 oktober. Een landelijk samenwerkingsverband van milieu-, landbouw- en derde wereld-groepen heeft voor de vierde keer inmiddels deze actieweek georganiseerd. Overal in het land zullen plaatselijke groepen niet alleen acties ontwikkelen, maar ook informatie geven hoe men in alleen al in eigen leefgewoonten en stijl een bijdrage kan leveren aan de oplossing van een zo groot probleem als de honger en de armoede in de wereld. Men kan een goed en duidelijk antwoord krijgen op de vraag: "Maar wat kan IK daar nou aan doen, aan die honger in de wereld....?" Wie zich die vraag heel ernstig en zelf-onderzoekend stelt mag en kan het antwoord niet ontwijken.

DEZE WEEK

Volgende week:
aandacht voor de ECU

Even nadenken met....

G. de Jonge, Doetinchem

"Loof de Here, mijn ziel, en al wat in mij is, zijn heilige naam"
Psalm 103:1

In de Psalmen zien we een neerslag van alle menselijke gevoelens en ervaringen: van diepe droefheid tot uitbundige vreugde. Van: Uit de diepte roep ik tot U, Here, tot: Loof de Here, mijn ziel en alles wat in mij is, zijn heilige naam!
Psalm 103 is in feite één grote lofprijzing op Gods liefde, genade en trouw. Lofprijzing is: God grootmaken om wie Hij is en om hetgeen Hij doet (en gedaan heeft). Lofprijzing is dan ook een heel wezenlijk onderdeel van de samenkomsten van de gemeente. Terecht worden die ook wel 'eredienst' genoemd.
Maar lofprijzing behoort niet alleen in het midden van de gemeente plaats te vinden, maar ook in ons persoonlijk leven, in de privé-omgang met God. David wekt zichzelf daartoe op: Loof de Here, mijn ziel! Soms hebben we het nodig om ons zelf geestelijk een duwtje in de rug te geven om zo tot lofprijzing te komen. Soms moeten we ons zelf er toe aanzetten omdat onze omstandigheden er niet zoveel aanleiding toe geven.
Toch is lofprijzing (ook dan) belangrijk. In de allereerste plaats omdat God het waard is en er ook recht op heeft om onze lofprijzing en aanbidding te ontvangen. Maar daarnaast kan het ook voor ons eigen gevoels- en gedachtenleven een hele gezonde geestelijke uitwerking hebben. Het kan ons even uittillen boven de omstandigheden en het geeft ons weer zicht op wie God is en wat Hij doet! Lopen we niet allemaal van tijd tot tijd het gevaar om te groot van onze omstandigheden te denken, en te gering van God? In de lofprijzing mogen we weer de grootheid van God ontdekken.
Van nature zijn we niet zo tot lofprijzing geneigd; we zijn het onder ons ook niet zo gewend. We zullen het weer moeten leren. Hoe? Wel, het kan een fijn hulpmiddel zijn om je de woorden van de Psalmen eigen te maken, zodat die je bij de lofprijzing ter beschikking staan. Ook de lofprijzings- en aanbiddingsliederen uit de bundel 'opwekkingsliederen' kunnen hierbij een geweldige stimulans zijn.
Voor David is lofprijzing niet iets plichtmatigs, maar iets wat hij met z'n hele hart en diep vanuit z'n innerlijk doet. Als ook wij tot ons door laten dringen wie God is, wat Hij doet en voor ons gedaan heeft, dan zullen ook wij, samen met David en met het volk Israël, en met vele gelovigen door alle eeuwen heen, kunnen instemmen: "Loof de Here, mijn ziel, en alles wat in mij is, zijn heilige naam".

LOTSVERBONDENHEID

Het lot van de enkeling hangt voor een groot deel samen met, en ook af, van de maatschappij. Voor een groot deel: anderzijds hangt de maatschappij af - althans ten dele - van wat de enkeling doet. Geen mens is voor 100% onafhankelijk.

de mondige mens
Ongetwijfeld is het doel van veel politiek bedrijf, dat de mens mondig wordt. Daarmee wil uitgedrukt zijn dat de mens niet maar zijn mond weet te gebruiken, maar dat hij als een zelfstandig denkend wezen zijn mond opendoet, niet uitsluitend ten bate van zichzelf, maar als deel van de samenleving, dus ten bate van anderen.
Bij mondigheid hoort verantwoordelijkheid. Mondigheid brengt verantwoordelijkheid met zich mee. Je kunt ook zeggen: zonder mondigheid geen verantwoordelijkheid. Echter evenzeer: zonder verantwoordelijkheid geen mondigheid.
Voor mondigheid is in ieder geval nodig een behoorlijke mate van kennis van de gang van zaken in het leven. Daartoe is onderwijs een voorwaarde. Maar evenzeer een open, democratische gezindheid van de leidinggevenden in maatschappij en staat. Dictatuur is: de burgers hun mondigheid ontnemen. Niet alleen in de maatschappij is dictatuur verwerpelijk, ook in andere verbanden, tot in de gemeente toe. Openheid bevordert de mondigheid der gelovigen en mondigheid bevordert de verantwoordelijkheidsgevoelens (dat geldt ook voor een kerkgemeenschap).

waardigheid
Het dragen van verantwoordelijkheid, op basis van verworven mondigheid, maakt deel uit van de waardigheid van de mens. De mens is geen dier dat vanuit zijn instincten leeft. De mens is een wezen dat zich kennis vergaart over de vragen van mens- en medemens zijn, individueel en in verband met anderen. De mens is een wezen dat vragen kàn stellen en antwoorden kàn geven. De mens is mitsdien ook een wezen dat gevraagd wordt en dat antwoorden moet geven.
De ervaring, verantwoordelijkheid te dragen, kan meewerken aan een gevoel van eigenwaarde, aan een gevoel van betekenis te zijn voor anderen.
Uiteraard moet dit niet leiden tot overschatting. Dat gebeurt als men zijn eigen meningen verabsoluteert, en met name als men zijn eigen beslissingen niet ter discussie stelt, niet laat toetsen.

eigendom
Privé-bezit geeft de enkeling de mogelijkheid voor persoonlijke vrijheid. Zij maakt de ene mens minder afhankelijk van de andere mens. Een duidelijk voorbeeld daarvan vinden we b.v. in gemotoriseerd vervoer; een auto maakt de mens voor een groot stuk onafhankelijk van anderen. Wie aangewezen is op openbaar vervoer, is afhankelijk van anderen; van hun mogelijkheden, ook van hun willekeur.
Het belang van privé-bezit mag niet overschat worden. De mogelijkheden tot consumeren door een groot inkomen of door veel eigendom bepaalt niet de betekenis, de belangrijkheid van een mens in deze wereld.

solidariteit
Deze term duidt aan wat de bijbel met naastenliefde bedoelt. Waar het in het mensenleven om gaat, dat is dat mensen mondig worden om zich verantwoordelijk te weten voor het welzijn van anderen. Dan betekent de lotsverbondenheid met anderen niet een noodlot, maar een zegen. Ten diepste is déze lotsverbondenheid dát wat in het beeld van het lichaam als gemeente van Jezus Christus zichtbaar, voelbaar wordt: elk lid ten dienste van het andere lid, en zó is er niemand die gebrek lijdt, die tekort komt, die zich niet kan ontplooien. Het blijft om mensen gaan. Mensen zijn kostbaar in Gods ogen. Wie zich het lot, het welzijn van de medemens aantrekt, bevindt zich in de ruimte die Jezus Christus vóor Zich heeft uitgekozen om te werken. In de ruimte doemt altijd het kruis op: zelfverloochening behoort er bij. Maar het kruis staat altijd in het licht van het open graf. De overwinning is aan Christus.

Ploeger

Ontmoetingsdag voor alleenstaanden

zaterdag 15 oktober 1988

Baptistenkerk Apeldoorn

Thema: "We zien wel verder...."

De wet - weg ten leven

Hetty Lalleman

Waar denkt u aan bij het woord wet? De meeste mensen, vermoed ik, aan 'oom agent' met een bonboekje. Of aan het wetboek van strafrecht. De, vaak onbewuste, gedachte hieraan speelt veel mensen parten als ze het woord wet in de Bijbel tegenkomen. De dichter van Psalm 19 heeft daarvan geen last. Voor hem is de wet kostelijker dan goud en zoeter dan honing. Hoe zit dat eigenlijk in deze Psalm?

Schepping en wet

Allereerst iets over het verband van de hele Psalm. Psalm 19 begint met te vertellen over Gods heerlijkheid in de schepping. Na deze verzen lijkt de Psalm op een ander onderwerp over te gaan: de wet wordt bezongen.

Toch zijn er wel verbindingen aan te wijzen tussen het eerste en het tweede deel van dit lied. Ik noem er enkele. In de schepping zie je Gods majesteit, en heerlijkheid, maar ook in de wet. In die wet kun je God veel bèter leren kennen. God maakt Zijn plannen en Zichzelf daarin veel direkter bekend.

In het tweede deel vinden we dan ook steeds de eigennaam van God terug, die in de NBG-vertaling weergegeven is met "HERE" (zie Ex. 3:14). Die Naam is heel belangrijk in de verbondsrelatie met Israël.

In het eerste gedeelte wordt verteld over zon, maan en sterren. God heeft hun een taak gegeven. Zij brengen orde aan. Ze bepalen dag en nacht, de seizoenen en jaren. De wet doet hetzelfde in de levens van mensen. Er worden grenzen gesteld en zo is er orde. De zon wordt genoemd in vers 7. ".... niets blijft verborgen voor haar gloed". Zoals de zon dingen ontdekt, laat de dichter zijn leven ontdekken door de wet.

Tot zover enkele verbindingen die we kunnen trekken in deze Psalm. Ik wil nu vooral ingaan op het tweede deel, het gedeelte over de wet.

Blijmakend en richting gevend

In de verzen 8-10 komen verschillende woorden voor die in dit geval allemaal de wet aanduiden: getuigenis, bevelen, gebod, verordeningen. In deze Psalm hebben ze allemaal betrekking op de wet van God, Zijn Tora. De Israëliet denkt daarbij vooral aan wat in de eerste vijf boeken van het Oude Testament staat. Deze boeken worden in hun geheel de Tora genoemd. Hiernaar wordt steeds verwezen in de rest van het Oude Testament. Trouw zijn aan de Tora was voorwaarde voor een goed en gezond funktioneren als volk van God. De Tora geeft aanwijzingen voor het hele leven. God heeft leefregels aan de mensen gegeven. Zijn woorden houden of zetten je op de goede weg, die ten leven leidt. Wij kunnen bij de woorden en aanwijzingen van God denken aan de hele Bijbel. Die moet het richtsnoer zijn van je leven.

Als we zó het woord 'wet van God' begrijpen, staat de dichter van Psalm 19 misschien niet zo ver meer van ons af. Voor hem is de wet niet saai en streng. Nee, de woorden en leefregels van God verkwikken je ziel, verheugen je hart, zijn kostbaarder dan goud.

De wet is betrouwbaar, waarachtig, rechtvaardig enzovoorts. Deze woorden worden ook voor God Zelf gebruikt: Hij is betrouwbaar, waarachtig, rechtvaardig. De wet weerspiegelt wie Hij is. Zijn woorden komen overeen met Zijn Wezen. Uit Gods dáden blijken al deze dingen óók.

De wet is betrouwbaar, enzovoorts. Maar de weg bewérkt deze eigenschappen ook in het leven van degene, die de wet opvolgt. Zo'n mens is een betrouwbaar mens. Om deze dingen duidelijk te maken sta ik even stil bij vers 8: "De wet des HEREN is volmaakt, zij verkwikt de ziel; de getuigenis des HEREN is betrouwbaar, zij schenkt wijsheid aan de onverstandige".

De wet is volmaakt. Hier wordt vooral bedoeld: beantwoordend aan haar doel, oprecht, volkomen, onverstoorbaar. Zo'n weg moet je eenvoudig gáán, met heel je hart en in heel je leven.

Dáár wordt een mens beter van, hij krijgt er nieuwe kracht door. Zo'n mens wordt zélf oprecht en beantwoordt aan zijn doel. In vers 14 gaat de dichter er dan ook van uit dat hij 'onberispelijk' kan zijn. In het Hebreeuws kómt dit van hetzelfde woord als 'volmaakt' in vers 8. Je kunt van de wet op aan, zij is betrouwbaar, bestendig, duurzaam. Je kunt er 'amen' op zeggen. (Het woord amen komt van het werkwoord: betrouwbaar zijn, vast/zeker zijn, bestendig zijn).

Iemand die de weg niet goed weet en makkelijk te verleiden is ("de onverstandige", staat er in vers 8), wordt door het volgen van Gods geboden een standvastig mens. De onervarene wordt er wijs door.

Wat de woorden van God óók doen, en daarmee komen we aan het eind van de Psalm, is dingen blootleggen in je leven die tegen God ingaan. Daar bidt de dichter nog speciaal voor. Verborgen of openlijke zonden, opstand tegen God - laat het alstublieft geweerd worden uit zijn leven. Laat hij een zuiver mens mogen zijn, in wie de woorden van God zó doorwerken dat Hij blij kan zijn met wat de dichter denkt en zegt. Dán beantwoordt hij aan zijn doel.

Laat de wet zijn leven zo ontdekken en leiden. Laat God zijn zonden vergeven.

Tenslotte

Woorden van God, aanwijzingen van God, Zijn wil voor ons leven. We lezen de Bijbel, we spreken erover in de gemeente. Laten we de woorden van God net zo toe als de stralen van de zon? Laten we ze doorwerken in ons leven? Alleen dán beantwoordt het aan zijn doel. Je wordt er een ánder mens van!

Komt, verwondert u

Verwondert u
als u de sterren ziet
de zonnen, manen en planeten
zo diep zo ver
en talloos vele
een schouwspel zonder end
wat weten wij zeer weinig
en God heeft alles in de hand

verwondert u
als gij in 't gras ligt
de groene weide
met bloemen
geel en wit en paars,
en blauw en rood
met spinnetjes en draden
die glanzen in de zon
als zijdene gewaden
en God heeft alles in de hand

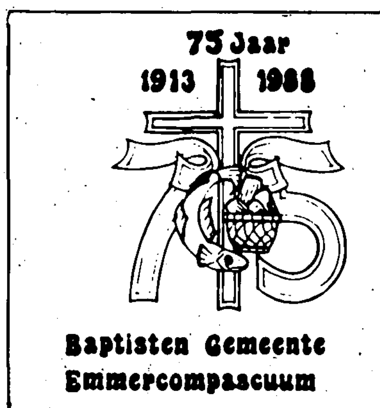
verwondert u
uw oog ziet al die werken
uw oog zò klein
't heelal zò groot

verbaas u niet
dat deze God aanwezig is
in de geschiedenis
der volken
stil en sterk
gaat Hij met duizend jaren
stappen
zijn welgebaande wegen
onhoorbaar licht en zeker

let op, verwondert u
met oren en met ogen,
de ganse kosmos
hangt vol regenbogen.

658

Baptisten gemeente Emmercompascuum 75 jaar

Op 2,3 en 4 december begint voor de Gemeente Emmercompascuum een groots gemeente-feest: Het 75 jarig jubileum. Een gemeente die - kijkend naar andere baptisten gemeenten - tot de sterken mag behoren. De zeer sterken zijn jubilea van over de 100 jaren al gepasseerd.
Maar goed, nu staan wij dan in de rij van vierende en tegelijkertijd gelovige feestgangers. Dat maakt je blij, dat geeft je hoop voor de toekomst.

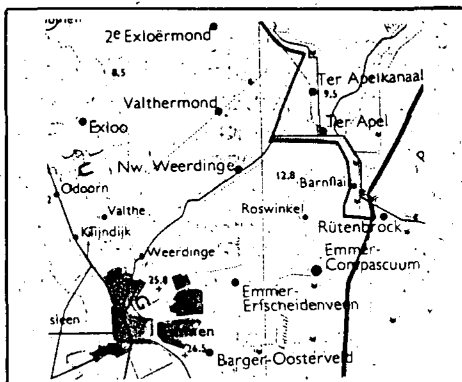
Bovenal omdat je mag beleven dat God getrouw is en je gezegend heeft in je eigen gemeente-zijn. En.... daarnaast is er onze verbondenheid met de andere baptisten gemeenten, die vooral in de veenkoloniën van Drenthe en Groningen aanwijsbaar is, maar ook nationaal is uitgegroeid door de talloze migraties uit diezelfde veenkoloniale gemeenten. Vanuit die verbondenheid laten we u delen in de feestvreugde. En we hopen op veel belangstelling, maar daarover straks meer.

VOORWERK

Ongeveer een jaar geleden werd er een werkgroepje van vier personen in het leven geroepen, dat zich tot taak stelde documentatiemateriaal te verzamelen over de voormalige baptisten gemeente "Emmer-erfscheidenveen". Het legde een eigen archief aan voor de gemeente alsmede een eigen fotokollektie - grotendeels kopieën - waarop, zo was het doel, altijd teruggegrepen kan worden. Een bijkomend resultaat diende zich toen ook aan: je eigen gemeente-geschiedenis moet herschreven worden en slaat diepere wortels in het verleden.
We schrijven dit maar even omdat het een aardige tip zou kunnen zijn voor elke baptisten gemeente.
Startpunt voor het werkgroepje was het idee om een **jubileumboekje** te maken (zie hieronder hoe u dat kunt bestellen); maar gaandeweg kwamen er meer taken bij.

DE PIONIERSTIJD

Werden in 1913 de statuten van regeringswege goedgekeurd en daarmee de gemeente officieel erkend, haar beginmomenten gaan terug tot 1886.
Deze eind-jaren tachtig waren de jaren waarin de laatste grote stukken veen in ontginning werden gebracht. De veengebieden in Emmercompascuum een twintigtal jaren eerder als in Emmererfscheidenveen. De beide plaatsen vormden het laatste bolwerk van het veenkoloniale tijdperk van Drenthe. En de baptisten gezinnen.... ze gingen met het veen mee.

De eerste baptisten gezinnen kwamen aan huis samen bij de families: Bos, Eleveld, Gringhuis en Kruit; ze opereerden toen nog vanuit 'Kompascuum'. Er waren zeer hechte kontakten met de gemeente Valthermond en Weerdingermond. Een statistiek van De Christen uit 1898 meldt dat de gemeente Valthermond 34 leden heeft met Compascuum er bij gerekend. Vooral de 'Valthermondjes' bezochten onze brs. en zrs. in het achterhoekje van Drenthe bij gebeurtenissen als Kerst, Pinksteren en doopdiensten in open water.
Zo rond 1904 veranderde de blikrichting in meerdere opzichten. Onze brs. en zrs. kozen nu als basisplaats de jongste veenkolonie Emmererfscheidenveen, bouwden een houten gebouwtje (zonder doopvont) op het bovenveen en kozen als doopplaats Nieuw Weerdinge.
In 1905 telt de gemeente 56 leden en in 1906 groeit de begeerte om een zelfstandige gemeente te worden, want in die jaren zag men zich als station van Nieuw Weerdinge. Voorganger van Beek kwam met pasen 1906 over om ouderlingen en diakenen in te zegenen.
Een aanvraag tot opname in de Unie in 1905 mislukte echter.
In 1913 werden statuten opgemaakt en goedgekeurd en in 1915 werd een stenen kerk gebouwd aan Kanaal A. De kerk die nog steeds de oudste veenkerk is in Emmererfscheidenveen bevatte nu ook een doopvont. Vooral br. J. Wiersema uit Nieuw Weerdinge diende de gemeente als lerend ouderling ijverig.
Een aanvraag tot opname in de Unie in 1915 mislukte opnieuw. Intussen bleef de gemeente groeien: in 1920 tot 117 leden en in 1921 tot 160 leden.

EEN EERSTE VOORGANGER

Op 15 febr. 1920 kwam ds. J. van der Schors uit Muntendam over om verbonden te worden als eerste voorganger van de gemeente in opkomst. Het verenigingswerk vertakte zich ernorm: zondagsscholen werden bijvoorbeeld op drie plaatsen tegelijk gehouden met een totale opkomst van 250 kinderen! De kleine meisjesvereniging o.l.v. zr. van der Schors had zo'n slordige 60 leden.
Eindelijk gelukte ook een opname tot de Unie in 1921, waarop DC meldde: "Bravo? weer een stap nader tot ons heerlijk ideaal: Alle Nederlandsche Baptisten vereenigd in één krachtig, frisch Unie-verband. Wie volgt?"
De volgende jaren stonden in het teken van moeilijkheden en daarmee in verband een afsplitsing. Ongeveer 45 leden gingen over tot de vorming van een vrije broederkring, die tot in de zeventiger-jaren stand hield. We kunnen ons niet aan de indruk onttrekken dat een gemeente met een stevige organisatie en de komst van een voorganger aanleiding hebben gegeven tot de breuk.
Even staakte de groei en bleef in 1923 staan op 160 leden.
Hemelsvaartsdag 1925 nam van der Schors afscheid en vertrok naar Haarlem.

KRONIEK

* br. G. Visser, candidaat te Hoboken, dient de gemeente van oktober 1925 tot juni 1928. Maar het dagelijks bestaan was hard zodat er in 1926 zelfs 46 leden vertrokken naar de steden en streken in ons land waar wel een goede boterham te verdienen viel. De gemeente telde in 1926 203 leden maar daalde natuurlijk fors in de komende jaren.
* br. A.P. Barendregt dient de gemeente van september 1928 - september 1934 en de gemeente fleurde in menig opzicht weer op. Onder leiding van Barendregt worden de Jongeliedensamenkomsten groot en krijgen een permanent karakter. In 1934 telde de gemeente alweer bijna 200 leden en hielden zich de uitgaande en binnengekomen leden zich in balans. (In deze tijd vond de oprichting van Zusterhulp plaats).
* br. J. Hekhuis dient de gemeente van augustus 1935 - september 1936. In de

korte tijd dat Hekhuis hier was moest hij nog verhuizen van de oude pastorie naar de nieuwe, die nu pal naast de kerk kwam te staan.

* br. H.C. v.d. Flier doet 10 oktober 1937 zijn intrede en vertrekt in 1942 naar Apeldoorn. In deze tijd groeit de gemeente gestadig uit naar 263 leden in het jaar 1940.

* oktober 1942 komt br. H. Bakker uit Harlingen de gemeente dienen om weer in 1948 te vertrekken naar Amsterdam. De arbeidsinzet werd ingevoerd en vroeg vele mannen en jongens te gaan werken in Duitsland; onze notulen schrijven: "..... er was veel zorg om velen van ons die in Hamburg waren tijdens de bombardementen". Naast de sombere klanken die de bezetting bracht kreeg onze gemeente een schitterend pijporgel (nu nog te beluisteren!). En br. D. Molijn vertelt van huissamenkomsten in **Emmen:** "de arbeid is in stijgende lijn".
In het jaarverslag van 1943 staat: "In Emmen worden huissamenkomsten gehouden, de voorganger dient daar soms met het woord en br. Molijn en onze ouderlingen gaan daar voor. De samenkomsten worden daar reeds gehouden daar deze brs. en zrs. de gemeente niet kunnen bezoeken bij gebrek aan banden en fietsen, die meest onbruikbaar zijn". Zo zie je maar hoe je met een aantal kapotte fietsen tot een gemeente van 700 leden kunt uitgroeien, nietwaar?
In 1946 ging het al de goede kant op met Emmen. De huissamenkomsten moesten wijken voor een lokaal: "Arbeidsvreugd".
Terwijl de arbeid in Emmen grotere vormen ging aannemen, groeide de gemeente Emmerkompas naar een record aantal leden: 278, maar in '46 vertrokken er 20 met attestatie. Drie jaar la-

ter kwamen er nog eens 35 overschrijvingen bij naar Emmen, die in datzelfde jaar geïnstitueerd werd door ds. Bakker.

* 16 oktober 1948 kwam br. Jac. de Jong uit Den Haag om de gemeente voor iets meer dan 23 jaar te dienen. Het ledental bleef lange tijd stabiel, ondanks het feit dat de attestaties naar andere gemeenten doorgingen.
Ds. de Jong - nu 79 en lid van onze gemeente - schrijft over die beginjaren: "Het werk in het veen was een aflopende zaak en onze mensen verhuisden naar de fabrieken..... werkeloosheid was toen geen probleem. De welvaart bracht geestelijke welvaart. Er werd geregeld gedoopt. We hadden steeds goede opkomsten in de diensten en 's winters kwamen er regelmatig evangelisten.
Vooral ds. Zijlstra uit Eindhoven (later Delfzijl) trok veel volk met zijn Maranatha-diensten. Maar ook de hele zomer door hielden we openluchtdiensten...."
Het is niet teveel gezegd dat br. de Jong en zijn vrouw op het pastorale vlak veel werk verrichten.... en dat alles op de fiets. Bij vele feesten, vooral het zusterhulpfeest, waren ze nauw betrokken.

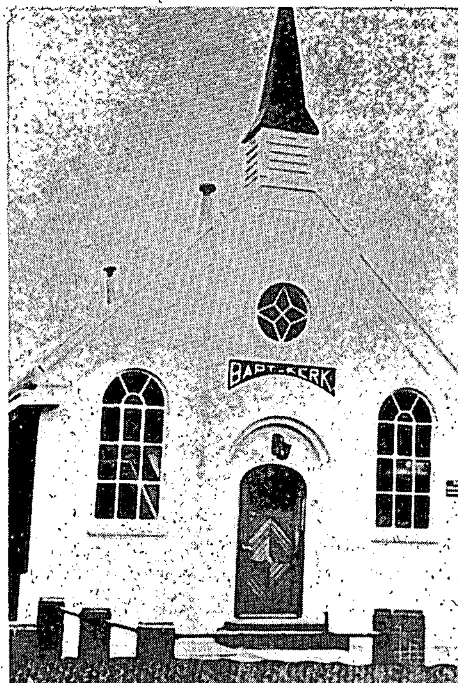

"br. de Jong in aktie op de zusterhulpavond en zr. de Vries-Zoer op de achtergrond"

Eén van de hoogtepunten in deze tijd was dat de gemeente een verenigingsgebouw zag herrijzen achter de kerk. Het jeugdgebouw kreeg de naam 'De Haven' er werd feestelijk geopend in december 1966.
Het slotwoord over deze periode is aan br. de Jong, die schrijft: "Het wonderlijkste blijft voor mij, dat er in al deze jaren zoveel eeuwigheids werk is geschied, want een groot aantal mensen - in en buiten de gemeente - zijn in deze tijd tot een levend geloofsleven gekomen".

* 17 december 1972 deed br. Jaap Tromp zijn intrede in de gemeente en nam afscheid op 27 april 1986. Maar toch niet helemaal want ook hij en zijn vrouw bleven leden van onze gemeente. De uittocht van gemeenteleden bleef in deze tijd wat doordruppelen: waren er in 1960 nog 250 leden in 1977 waren dat er 185. Veel kwam aan op doorzettingsvermogen en de meeste takken van arbeid bleven. Zijn hart is en was vooral gewijd aan de prediking, die in de gemeente ook veel tijd vergden vanwege de morgen- en avonddienst. Maar met zijn vrouw stak hij ook veel energie in het zusterhulpwerk. En in andere opzichten werd de gemeente ook gevormd naar de eisen van deze tijd.

* De gemeente ging in augustus 1986 een verbintenis aan met br. H. Nobbe, die nog steeds studeert aan de Vinkenhof en hoopt in december 1988 algemeen beroepbaar te zijn. De situatie is enigszins uniek met een konstruktie van een part-time funktie van 75%, waaronder valt: 1 dienst per zondag; het pastorale werk, het oudere jeugdwerk en bijbellezing en gebed. Het nieuwe voor de gemeente was ondermeer ook dat zij in de voorganger geen voorzitter van de raad vond.

"Het kerkje zoals het nu is...."

De gemeente had in december 1987 140 leden en kent nog steeds een behoorlijk verenigingsleven. Reeds zo'n acht jaren zet de bouwkommissie zich in voor nieuwbouw van een kerk, waarmee in het komende jaar van 1988 nog méér op het programma zal staan: de overeenkomst die met br. Nobbe afloopt en in december het 75-jarig jubileumfeest!

JUBILEUMBOEKJE

Medio november zal er een 100 bladzijden dik jubileumboekje van de pers rollen, waarin natuurlijk een veel uitvoeriger geschiedenis en met zo'n 40 foto's en oud materiaal geïllustreerd. Er is veel zorg en tijd aan besteedt, zodat wij elke liefhebber van de Baptisten Geschiedenis in 'eigen lande' dit boekwerkje willen aan bevelen.
U kunt zich nog intekenen! En wel vóór 1 oktober a.s. Maakt u dan *f* 16,-- over op gironummer 1056244 t.n.v. 'Jubileum-werkgroep' Huls 38 te Emmercompascuum.

HET JUBILEUMFEEST

We kunnen ons voorstellen dat oudleden en vrienden van vroeger zeggen: 'Daar willen we graag bij zijn'. Welnu, dat kan. U kunt zich opgeven als gast bij de fam. H.G. Trip, Kanaal B 212, 7881 NL Emmercompascuum, tel. 05912-2283. Begrijpt u goed, het gaat om gasten die een slaapplaats nodig hebben!
Wat kunt u als gast verwachten? Op de zaterdagmiddag wordt u verwacht voor de openmiddag, die gevuld is met een luchtig programma. Er is een uitvoerige tentoonstelling, ruimte voor ontmoeting en.... maar dat verklappen we nog niet. 's Avonds kunt u de feestelijke, wellicht zeer bonte-gemeente-avond mee beleven. En tot slot is er zondagmiddag gelegenheid de herdenkings-

In gesprek met een jubilerende voorganger

H. Bijleveld 25 jaar predikant

H.G. de Winkel

De voorganger en zijn gezin leven in een glazen huis, zegt men. Er wordt gekeken naar hun doen en laten. Weet de gemeente daarmee ook hoe een voorganger en zijn vrouw het voorgangerschap beleven?
Het 25-jarig jubileum van dominee Herman Bijleveld te Apeldoorn was een goede gelegenheid voor een gesprek. 11 Augustus was het 25 jaar geleden dat hij bevestigd werd in 2e Exloërmond. Daarna volgden Heerenveen, Enschede en Apeldoorn.

Jong geleerd

Herman Bijleveld is opgegroeid in een gezin dat leefde in het hart van de gemeente. Een "vrije" baptisten gemeente. Vader ging wel voor in de diensten, en Herman deed in de gemeente alles wat hij maar tegenkwam. Jeugdwerk, evangelisatie, op de markt staan in de evangelisatieverkondiging. Van binnen brandde het vuur voor de Heer.
Dat bleef branden toen hij als timmerman de studie volgde voor bouwkundig opzichter. Het werd zo warm dat hij zich bij de gemeente meldde om tot voorganger te worden opgeleid. Die zond hem naar de bijbelschool in Brussel. Hij was toen al getrouwd.
Na één jaar moest hij terug naar Nederland omdat zijn vader overleden was. Het oude vak gaf geen rust, want het vuur bleef branden. Met enige moeite, omdat zijn technische opleiding geen voldoende ondergrond was, kwam hij op het Seminarium van de Unie. In 1959, en vier jaar later kon hem het diploma worden uitgereikt, "met genoegen".
"Het mooie van het Seminarium is dat je leert zelf te denken, je mening te vormen en zelf je bronnen op te zoeken", zegt Bijleveld. Met veel plezier denkt hij terug aan de studie onder J. Reiling en I.J. Kiwiet.

In 1963 begon voor Bijleveld het eigen lijke werk. Het was geen grote overgang, hij voelde zich prima thuis in dit werk. Wel was het wennen aan een strak schema: 2 preken per zondag, daarna de jeugd leiden, in de week bijbelstudie en een inleiding voor Zusterhulp. Zo ging dat toen.
Een voorganger krijgt met allerlei aspekten te maken. Hij geeft onderwijs, is pastor en vaak ook bestuurder. Het meest boeiende vindt Bijleveld het pastoraat, mensen trachten te helpen die in de moeilijkheden zitten.
De vraag die hem wel steeds bezighoudt is: Hoe krijg ik de gemeente mee om aan die mensen aandacht te schenken.

Vrouw van de voorganger

Dienie Bijleveld hád er bij het trouwen niet op gerekend dat haar man voorganger zou worden. Toen ze één jaar getrouwd waren kondigde hij aan dat hij zou gaan studeren. Zij stond er wel helemaal achter. En dat doet ze tot vandaag toe.
In de eerste gemeente, 2e Exloërmond, werd ze direkt betrokken bij Zusterhulp. Steeds heeft ze taken in de gemeente gehad, die nog toenamen toen eenmaal de kinderen de deur uit waren.
Ondanks die betrokkenheid beleeft de vrouw van de voorganger toch haar eenzaamheden. Je maakt je zorgen over je man, die soms zoveel te verwerken krijgt, maar je kunt ze met niemand delen. Als je man in zijn vakantie een aantal dagen ziek wordt vraagt de raad niet: Hebt u nu wel wat meer vakantie opgenomen om die dagen in te halen?
"Soms zit je in een kerk, en dan durven mensen niet naast je te gaan zitten omdat je de vrouw van de voorganger bent".
"Het was wel even wennen om vaak overdag je man thuis te hebben", bekent zr. Bijleveld. "Maar we hebben het samen fijn gehad". Omdat zij zich nauw betrokken voelt bij het werk kon zij ook wat taken overnemen. Voor de opening van de Zusterhulp avond was de dominee na een poosje niet meer nodig. De zusters werden zelf aan het werk gezet.
Zr. Bijleveld is blij dat er bij intrede en afscheid tegenwoordig ook meer aandacht is voor de vrouw van de voorganger.

Zwaarder dan vroeger?

Vindt Bijleveld het werk van de voorganger nu zwaarder dan vroeger? Hij hoort dat om zich heen wel zeggen, maar ervaart het zelf niet zo. Vroeger keek men wel meer tegen de voorganger op, dat gaat nu wat over. Hij beleeft zelf een goede openheid, meeleven, kameraadschap.
"Er komen wel eens wat konflikten omdat men vindt dat ik te ruim met mensen omga, te liberaal. Ik ben niet zo gauw geneigd tot oordelen, uitsluiten en afsnijden. Men heeft vaak geen begrip hoeveel mensen zelf kunnen lijden onder hun situatie.
Ik lijd niet aan de gemeente. Heb ook nooit echte konflikten gehad".

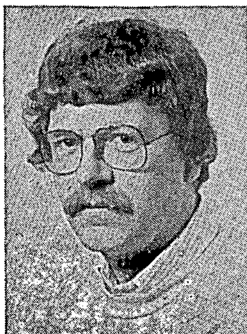
Wat moet je er voor "hebben"?

Bijleveld is al diverse jaren betrokken geweest bij de Commissie voor de Opleiding, en heeft daarom veel te maken gehad met kandidaten. Wat ziet hij als noodzakelijke voorwaarden om de weg van voorganger te kiezen?
Tegenwoordig is het moeilijker om voorganger te worden dan vroeger. Vroeger viel iemand op in de gemeente, doordat hij bepaalde gaven openbaarde. De gemeente zei dan: Jij moest maar voorganger worden. Er melden zich nu soms jongeren aan die nauwelijks ervaring hebben in het gemeenteleven.
Dat ligt bij de TWO, de Tweede Weg Opleiding, anders. Die mensen hebben in hun gemeente al een weg achter de rug.
De kritiek op het Seminarium is niet altijd terecht, vindt Bijleveld. Het zijn de gemeenten die de kandidaten naar het Seminarium sturen. En de vraag is of die gemeenten daarin wel altijd zorgvuldig handelen.
Wat is noodzakelijk om voorganger te worden? Voldoende opleiding natuurlijk. Maar vooral de vraag of het karakter van de kandidaat wel past in het werk. En de vraag of er iets is van roepingsbewust zijn; is er een eerlijke beleving aanwezig dat de Here God met deze mens bezig is? In deze vragen moet de gemeente die een kandidaat aanmeldt een belangrijke rol spelen.
"Het Seminarium is wel door een diep dal gegaan, en dat is pijnlijk voor de mensen die het trof".

---

vervolg van pag. 5

dienst mee te vieren om onze Heer te danken en te loven.
Om dankbaar en met vertrouwen vooruit te zien in verbondenheid met de Jezus Christus het hoofd van de gemeente, waaronder ook de baptisten Gemeente Emmercompascuum deel van uit mag maken. Kortom: wees welkom!

"br. H. Nobbe"

namens de jubileumcommissie
en werkgroep 'jubileumboekje':
H. Nobbe

De gemeente is mij dierbaar

"Niet iedereen voelt zich bij mij thuis", weet Bijleveld. "Charismatische mensen houden het bij niet zo lang uit". De eredienst moet ook een bepaalde stijl hebben, vindt hij. Als je voorganger wilt zijn en blijven, moet je openstaan voor wat er op je afkomt. Je moet opkomende gedachten, zoals bijvoorbeeld het feminisme, niet op voorhand meteen afdoen als tweederangs, al zul je het misschien lang niet overal mee eens zijn. Dat geldt ook in de discussie over homofilie. Ook van iemand waar je het lang niet overal mee eens bent kun je leren. Je moet als voorganger ook wel wat lezen over alles wat er speelt, om er over mee te kunnen praten. Een zondagsschool leidster vroeg: Gelooft u alle verhalen uit het Oude Testament? Ook dat Jona in de vis was, en dat het niet alleen maar een Joods leer verhaal is? "Als ik geloof dat de Here God de Schepper is, kon Hij ook Jona in de vis bewaren, al was het zeven dagen".
"Maar als iemand meent dat Jona een illustratie-verhaal is van een Joodse prediker, is het mij best".
Het voorgangerschap van een Uniegemeente is mooi, meent Bijleveld. Je bent ook betrokken bij werk in grotere kring, buiten je gemeente. Daarom is hij graag ook bestuurslid van een christelijke school, omdat je dan samen met andere christenen wat kunt doen.
Het echtpaar Bijleveld loopt de gemeenteleden niet achterna, ze worden niet verwend. Maar ze staan klaar als er hulp gevraagd wordt. Niettemin doet Bijleveld zo'n 400 tot 500 bezoeken per jaar, en dat niet alleen op uitnodiging.... Vooral bij ziekte en overlijden voel je je erg betrokken bij de mensen. Het gebeuren rondom begrafenissen is overigens minder zwaar dan mensen wel denken. Je beleeft er zoveel genade!
"De gemeente is mij dierbaar. Niet het mooie gebouw, ook niet zozeer die mensen op zichzelf, maar dat hele gebeuren en beleven van het gemeente-zijn!"

VERSCHENEN

"Namen en Jaren", Informatieve lijst van voorgangers die in de periode 1923-1988 gewerkt hebben in de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland. Verzorgd door ds. N. van Beek te Groningen.
De lijst van voorgangers is niet alleen geheel bijgewerkt, doch de uitvoering is ook nog overzichtelijker geworden dan bij de eerste uitgave.
Het boekje is te verkrijgen door overschrijving van *f* 4,50 op postrekening 1346478 ten name van "Namen en Jaren" te Groningen. Het zal ook verkrijgbaar zijn op de a.s. Algemene Vergadering te Enschede.
"De plaats van de vrouw in de bediening van de gemeente", door J. Bouritius. Een brochure, uitgegeven door de Publiciteitscommissie van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland. De prijs is *f* 1,50 en de brochure is te bestellen op het Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin.

Gemeentevergadering: Werkplaats van de Geest?

Op de tafel van de raadsvergadering verschijnt weer het AV-boek 1988. Er wordt overwogen: De AV afhandelen binnen de raad? Delegeren aan een speciale AV-commissie? Een "open raadsvergadering" houden waar belangstellende gemeenteleden welkom zijn? Of behandelen in een gewone gemeentevergadering?

Van deze vier mogelijkheden is de laatste vaak al geruisloos onder de tafel geraakt. Wie komt er op een vergadering waar onder andere de AV besproken wordt? Gemeentevergaderingen zijn toch al niet zulke trekpleisters, behalve misschien als het gaat om beroepingswerk. Veel gemeenteleden laten de rest maar over aan de raad.
Toch zullen we moeten vasthouden aan het principe van de gemeentevergadering. Essentiële zaken zullen nooit alleen door de raad of de voorganger afgehandeld mogen worden. De gemeentevergadering hoort de verantwoordelijkheid te dragen.
Handelingen toont hoe vanaf het begin de gemeente vergaderde over belangrijke beslissingen. In Handelingen 1, nog voor dat gedenkwaardige Pinkstergebeuren, kiest de gemeente een vervanger voor Judas. De gemeente kiest in Handelingen 6 zeven broeders om te helpen in de bediening van het evangelie. In Handelingen 13 worden Barnabbas en Paulus door de gemeente te Antiochië uitgezonden en later, in Handelingen 14:26-27 komen ze daar terug en brengen verslag uit van hun arbeid.
In Handelingen 15 wordt uitgebreid verteld hoe brandende vragen over de gedragslijn van de heidenchristenen besproken worden, en tot welk antwoord men komt.
In al deze gemeentevergaderingen blijkt de Heilige Geest mee te vergaderen en leiding te geven aan het gesprek. Daarom kan de gemeente in Jeruzalem ook aan Antiochië schrijven: Het heeft de Heilige Geest en ons goedgedacht.... (Handelingen 15:28). De gemeente is lichaam van Christus en in dat lichaam woont de Heilige Geest. Waar de gemeente - vooral ook biddend - bijeen is zal de Geest haar in de wil van de Heer kunnen leiden. Al hoeft het niet zo te zijn als een broeder eens beweerde: Pas als iedereen, ikzelf ook, het er mee eens is, is het uit God.

Unie

Nu is voor velen het werk van de Unie (nog) verder weg dan dat van zondagsschool, jeugdklubs, zangkoor, zusterhulp en bijbelkring.
De vraag blijft hoe je dat werk van de Unie dichter bij de "gewone" gemeenteleden brengt. Hoe maken we de mensen duidelijk dat onze Uniezendelingen ook namens en door onze eigen gemeente uitgezonden zijn? Hoe sluit ons landelijk evangelisatiewerk, de ECU, aan op de opdracht van onze eigen gemeente? Hoe vullen wij onze verantwoordelijkheid in voor de opleiding van onze toekomstige voorgangers?
Als het om Uniezaken gaat, moeten we wellicht de gemeentevergadering telkens uitleg geven van wat de PC's doen, en om welke mensen het gaat. Voorstellen moeten misschien een beetje "vertaald" worden.

Als baptisten leggen wij de nadruk op het gemeente-zijn, waarin de Heer door zijn Geest de hoogste autoriteit heeft. Dan zullen we dat gemeente zijn ook in de praktijk moeten brengen door samen te vergaderen, te bidden, te overleggen en besluiten te nemen.

H.G. de Winkel

BOEKBESPREKING

Floyd McClung, **Vader maak ons één,** Gideon (Hoornaar) 1987. 115 blz., *f* 6,95.

Dit boek van de leider van Jeugd met een Opdracht bevat veel behartigenswaardige opmerkingen. Het gaat over het daadwerkelijk liefhebben van elkaar, óók als de ander je niet aardig behandelt of als je het oneens bent. Dat kan in persoonlijke relaties gebeuren, maar ook binnen kerken. Eenheid moet niet ten koste gaan van de waarheid, maar zijn niet veel scheuringen door bijzaken veroorzaakt?
Hoe ga je om met konflikten met een andere christen? Als een leider fouten maakt, hoe reageer je daar als gemeente dan op?
Over al deze dingen maakt McClung zinnige opmerkingen. Mij viel vooral het belang van het gebed op. Als je bidt voor een ander, zuiver je je eigen motieven.
Naar aanleiding van dit boek vroeg ik me af hoe groot de plaats is, die het gebed inneemt in zaken die de hele Unie aangaan en in de plaatselijke gemeenten.
Dit boek zet aan tot een geestelijke en verantwoorde oplossing van konfliktsituaties. Neem en lees!

BERICHT VAN DE U.Z.C.

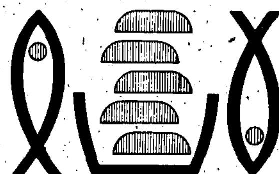
In de maand september is zr. J. Blaauw-van Lune afwezig.
Voor informatie of documentatie kunt u bellen naar: zr. D. Lindeman-Kolbe in Westervoort, tel. 08303-11164.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs *f* 46,- per jaar; buitenland *f* 64,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling,
ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelincklaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

INTREDE A.G. DEN DEKKER, GRONINGEN-ZUID

De raad van de Baptisten gemeente Groningen-Zuid is blij en dankbaar, u te kunnen mededelen dat ds. A.G. den Dekker D.V. 18 september 1988 zijn intrede hoopt te doen in onze gemeente.
De bevestigingsdienst zal zijn 's morgens om 10.00 uur in ons kerkgebouw aan de Meeuwerderweg 75 te Groningen en wordt geleid door ds. J.H. Hofman, de predikant van onze zustergemeente Groningen-Noord.
De intrededienst zal zijn 's middags om 15.00 uur in bovengenoemd kerkgebouw.
Na deze dienst is er gelegenheid voor kennismaking en ontmoeting.

P.M. de Puyt, secretaris

MOOI OUD

"Wat een mooi oud stadje is dit", zeiden we tegen elkaar.
Mooi oud, dacht ik. Kun je dat ook van mensen zeggen?
Oude gebouwen houden we in ere, maar oude mensen ook? Gebeurt dat bijvoorbeeld in de gemeente?
Niet elke oudere mens is 'mooi', en nu bedoel ik 'van binnen'. Een aantal is dat duidelijk wél. Dat ligt eraan wat iemand innerlijk bezit, aan wat hij of zij van het leven heeft geleerd bijvoorbeeld. Sommige mensen zijn helaas nooit wijzer geworden. De omgeving kan echter óók bijdragen aan het al dan niet goed funktioneren van ouderen. Als je nooit meer meetelt, bestaat het gevaar dat je je steeds verder op gaat sluiten in je eigen wereldje.
Ouder worden kan ook zó: "Maar het pad der rechtvaardigen is als het glanzende morgenlicht, dat steeds helderder straalt tot de volle dag". (Spr. 4:18).
Op een goede manier ouder worden is een kunst. Daar heeft iedereen dé Leidsman voor nodig. Ouderen in ere houden is een opdracht.

H.L.

SOEDAN
kunt u helpen via het
NOODFONDS
Giro 81255
Noodfonds Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

MEDEDELINGEN

De fam. J. Bouritius te IJmuiden verhuist per 27 september 1988 naar Koningin Beatrixlaan 9, 7681 AG Vroomshoop, tel. 05498-41936.

Penningmeester van de Baptistengemeente te Utrecht Centrum is br. J.M. van Driel, Valkenkamp 79, 3972 ZB Driebergen, tel. 03438-16726.

De voorzitter van de Friese Bond, br. N. Schipper is verhuisd. Het nieuwe adres luidt: Fedde de Vriesstrjitte 18, 9298 RP Kollumerzwaag, tel. 05113-3900.

NATIONALE CONFERENTIE N.B.V.B.

13 september 1988

Plaats: 't Huiken te Elburg
(volg de pijlen)

Tijd: Aanvang 11.00 uur,
samenzang 10.45 uur,
koffie vanaf 10.00 uur

Sluiting: ± 16.00 uur

Jongeren A.V. 1988:

Je bent nog net op tijd om je aan te melden!

En of het goed uitkomt dat je dit stukje onder ogen hebt!
Je hebt namelijk nog tot 19 september de tijd om de sekretaris van je gemeente aan te klampen of even naar het Jeugdburo (05120-15687) te bellen om je aan te melden voor de Jongeren A.V.
Zodat je erbij bent van 30 september t/m 2 oktober in Hengelo.
Om eens op jouw manier over een aantal Baptisten-zaken na te denken en te praten. Om boeiende workshops mee te maken waarin tekst en uitleg wordt gegeven over een aantal ontwikkelingen in Unie-land.
En natuurlijk ook om lekker te ontspannen. Het blijft tenslotte een weekend, niet waar? En wat kun je op zaterdagavond nou beter doen dan genieten van de muziek van Cosmo (bekend van het Flevo-hoofdpodium).
De prijs (*f* 30.--) is het punt niet.
Tot ziens, tot JAV!

BEROEPINGSWERK

Br. A. Nijland te Zwolle heeft het beroep naar de gemeente Treebeek aangenomen.

Een brutaal mens heeft de halve wereld.
Alleen jammer voor hem dat juist dié wereld vergaat.

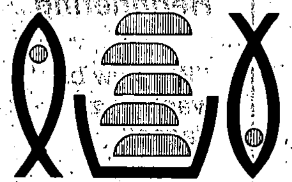
De W.

103e jaargang nummer 31 - 15 september 1988

dc

De Christen

Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

Red ze uit de duisternis

H.G. de Winkel

In de "Kampioen" van de ANWB troffen mij de woorden boven een artikel: De dood wacht in het donker. Het gaat over het gevaar van slechte wegverlichting voor automobilisten.

Dat opschrift sprak mij aan omdat het een geestelijke waarheid verwoordt. De Here Jezus zei: Wie in de duisternis wandelt weet niet waar hij heengaat. Dat betekent niet: Als je in het donker leeft weet je niet of het goed of verkeerd afloopt. De Heer bedoelt er duidelijk mee: Als je in het donker leeft wacht de dood, maar je beseft het niet.

Pasgeleden werd ik weer eens bepaald bij wat die duisternis betekent. In dit nummer dat grotendeels gewijd is aan evangelisatie, is het wellicht goed daar even bij stil te staan. Want net zo goed als Paulus hebben wij de opdracht om "mensen de ogen te openen ter bekering uit de duisternis tot het licht en van de macht van de satan tot God.

Nu zijn wij meestal vrij gauw klaar met onze indeling van licht en duisternis. Zonde bedrijven is duisternis. Ongerechtige daden worden meestal verborgen gehouden in de duisternis. Op zichzelf is er al een wereld van dingen die het licht niet kunnen verdragen. Die de baas niet mag weten, of het personeel niet. Die de politie en justitie niet te weten mogen komen. Of de fiscus, de man, de vrouw, de kinderen of de ouders. Omdat je weet dat het niet in de haak is. Van veel mensen mag er ook geen God zijn die het toch wel ziet.

Dat is duisternis.

Maar van veel mensen die eerbaar leven is het moeilijk in te zien dat ook zij in de duisternis leven. Daarom moeten we goed weten wat dan wel het licht is. Dat is Jezus Christus Zelf. "Ik ben het licht der wereld; wie Mij volgt zal nimmermeer in de duisternis wandelen". Dat is een absolute uitspraak van Jezus Christus over zichzelf. Een exclusieve uitspraak, die elke andere mogelijkheid uitsluit. Alleen wie achter Jezus aan wandelt, leeft in het licht en leert zijn leven zien in het licht van God.

Daarmee wordt opeens het gebied van de duisternis zeer uitgestrekt. Alle mensen die Jezus niet willen volgen vallen er onder. Ook de nette en goedwillende mensen waar weinig op aan te merken is, maar die geen enkele behoefte hebben om Jezus te gaan volgen omdat ze immers netjes leven.

Over die verduistering van de menselijke blik kun je niet praten zonder de macht te noemen die de harten van de mensen van dat licht afhoudt. De god van deze eeuw, schrijft Paulus in 2 Cor. 4, heeft de overleggingen van de ongelovigen met blindheid geslagen, zodat ze het schijnsel van de heerlijkheid van Christus niet zien. Mensen worden moedwillig verblind voor de heerlijkheid van Christus en daarmee voor het eeuwige leven.

Bij zijn verblinding maakt hij gebruik van wat er van nature in de mens aanwezig is aan begeerte, hebzucht, agressiviteit, jaloezie, haat.

De "heerlijkheden" en de bijna onbegrensde mogelijkheden van de moderne tijd worden breed uitgestald. Wie het betalen kan koopt ze gretig en noemt dat welvaart. Een welvaart die overigens wel ten koste gaat van het milieu. Het leven wordt beheerst door de "vooruitgang" en Jezus Christus komt nergens in beeld. Wie dat niet betalen kan loopt verongelijkt en mokkend rond. En als de rijkdom niet de ogen verblindt voor God, doet de armoede het wel. Jezus heeft ook daarvoor gewaarschuwd voor de bezorgdheid, al is daar ook vaak aanleiding genoeg voor. Zowel rijkdom als armoede kunnen de ogen verblinden voor de heerlijkheid en macht van Jezus Christus.

De wereld waarin wij leven is niet alleen donker door openlijke of verborgen zonden. Mensen leven in de duisternis omdat zij Jezus Christus niet kennen. En in die duisternis wacht de dood.

Tenzij wij hun duisternis weten binnen te dringen met het evangelie van Christus: Het Licht der wereld.

DEZE WEEK

Even nadenken met....

S. Wijchers, Vriescheloo

Herinnering

"Werp uw brood uit op het water, want gij zult het vinden na vele dagen"

Bent u wel eens bezig geweest met het verleden, en hoe het heden er dan nu wel uitziet?
Geboren en getogen in Hoogkerk, onder de rook van Groningen, heeft het bovenstaande veel met mijn leven te maken.
Ik herinner mij, als de dag van gisteren, hoe ik in mijn geboorteplaats met de familie Noordijk in aanraking kwam. Zij waren gelovig en leefden ook als zodanig; ik moest daar niets van hebben. Wij woonden onder één dak, wij op nr. 1 en zij op nr. 3, zodoende hadden we nog al eens kontakt. Zij nodigden ons uit voor huissamenkomsten en jeugdbijeenkomsten. Maar dat was niet mijn stijl, ik had genoeg van het Hoogkerker kerkelijk leven.
Daar zijn enkele jaren over verlopen. Onze buurman al niet-roker had uiteraard, net als ieder ander, na 1945 een rokerskaart. Ik was een hartstochtelijke roker, en op een bepaalde dag bood buurman mij een pakje "Consie" sigaretten aan. Hij lag ziek op bed, en fatsoenshalve moest ik wel even bij hem gaan zitten.
Hij was op een zaterdagavond, en hij nodigde mij uit om op zondagavond de NBJB-avond te bezoeken. Wij kregen daar een zeer lang gesprek, dat er op uitliep dat ik terwille van de sigaretten een avond op de jeugd zou komen. Ik ben er nooit meer weg geweest.
Uiteraard is er daarna veel gebeurd en veel gesproken. Maar die eerste stap, en hoe dat ging, blijft mij heel mijn leven bij. Zeker nu, nu mijn schoonvader - want dat werd hij ook nog - is "afgereisd" zoals hij dat zelf altijd verwoordde. Hij leerde mij wat in Prediker 11:1-6 heel duidelijk aan de orde komt.
Herinneringen.... Mijn radikale omkeer, mijn doop, mijn eerste preek van nog geen tien minuten in Hoogkerk toen ik 23 jaar was. Mijn falen, de mist in gaan. Maar ook: Werp uw brood uit op de wateren, want gij zult het vinden na vele dagen.
Herinneringen.... Dat ik geweldige leermeesters gehad heb, en dat je geschapen bent om wat voor een ander te wezen. De geweldige bevrijding bij het aanvaarden van God, ook als mijn Vader.

Herinneringen.... Hoe ik voor de eerste keer met ons evangelisatieblad in de hand langs de deuren ging; met br. Noordijk op de achtergrond.

En dit Woord heeft ook vandaag nog dezelfde kracht!

Kandidaten voor de verkiezingen AV 1988

Algemene Vergadering, voorzitter:
br. A. de Vries te Emmen, 39 jaar, voorganger te Emmen, en voorzitter van de Commissie der Unie.

Commissie der Unie:
(Vakature A.M. Nederlof-Grobben)
br. A. Niessink, Vaassen, 50 jaar, secretaris van de gemeente Apeldoorn, leider van een GBS groep. Functie in het Unie-werk: Voorzitter van het Pensioen- en Invaliditeitsfonds. Van beroep financieel ambtenaar.

Commissie voor de Opleiding:
(Vakature W. Hessels)
br. K.M. Gerritsen, Winschoten, 42 jaar, voorganger van de gemeente Winschoten.
Functies in het Unie-werk: Voorzitter van de Zangbundel-commissie, redaktielid van de GBS, lid van het Pensioen- en Invaliditeitsfonds.

br. P.J. Prijt, Eindhoven, 32 jaar, voorganger van de gemeente Sittard, medewerker E.O.

br. B. Stuut, Harderwijk, 44 jaar, lid van de gemeente Harderwijk, en is daarin lid van de Commissie Uniezaken. Van beroep legerpredikant.

(vakature H. Sikkema, niet voorganger)
br. C. van der Mei, Vleuten, 65 jaar, lid van de gemeente Utrecht-Noord, heeft daarin de functie van gastheer. Gepensioneerd.

br. H. Verwoerd, Stadskanaal, 45 jaar, lid van de gemeente Stadskanaal-Zuid. Van beroep directeur Basisonderwijs.

Evangelisatie Commissie der Unie:
(Vakature S.A. Wijchers)
br. P.W.M. Egberts, Utrecht, 34 jaar, voorganger van de gemeente Utrecht-Noord.

br. C. Helderop, Workum, 47 jaar, voorganger van de gemeenten Workum en Makkum.

br. P. Wijchers, Enschede, 39 jaar, voorganger van de gemeente Enschede, voorzitter van het gewest Oost-Overijssel.

(Vakature R.A. Kos-Servaas, niet-voorganger)
zr. M. Kanis-van der Werf, Leeuwarden, 37 jaar, lid van de gemeente Leeuwarden. Functie in het Unie-werk: secretaris van de Stuurgroep GBS. Van beroep verpleegkundige in een polikliniek.

Unie Zendings Commissie:
(Vakature C.J. Edens-Veldman)
zr. M.P. Bosveld-Aslander, Musselkanaal, 49 jaar. Lid van de gemeente Musselkanaal; heeft daarin de volgende functies: Vice presidente Zusterhulp, lid van de Zendingswerkgroep, leidster van een GBS groep. Huisvrouw.

br. C. Molema, Harlingen, 55 jaar, voorganger van de gemeente Harlingen.

Redaktie Commissie "De Christen":
(Vakatures H. Ploeger en J. Reiling)
br. K.M. Gerritsen, Winschoten, 42 jaar voorganger van de gemeente Winschoten. Voorzitter van de Zangbundelcommissie, redaktielid van de GBS. Functie in het Unie-werk: lid van het Penisoen- en Invaliditeitsfonds.

br. A. Kik, Utrecht, 48 jaar, lid van de gemeente Utrecht-Silo; heeft daarin de functie van voorzitter Werkgroep Getuigenis en Dienst; gaat voor in diensten. Beroep: Theoloog en vormingsleider.

br. B. Louerse, Veendam, 40 jaar, voorganger van de gemeente Veendam.

NOOD IN SOEDAN EN BANGLADESH

In de vergadering van 5 september heeft de Unie Commissie besloten om uit het Noodfonds *f* 5.000,- over te maken voor de overstromingsramp in Soedan, en eveneens *f* 5.000,- voor de ramp in Bangladesh.
Giften die voor dit doel worden overgemaakt op het Gironummer van het Noodfonds Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland zullen daar bij gevoegd worden.

H.G. de winkel
wnd. algemeen secretaris

Ontmoetingsdag voor alleenstaanden

zaterdag 15 oktober 1988

Baptistenkerk Apeldoorn

Thema: "We zien wel verder...."

Waar ze het willen geloven,
mogen ze het niet.
Waar ze het mogen geloven,
willen ze het niet.
En waar ze het geloven,
geloven ze het wel....

Wf

ECU-allerlei: een beetje meer dan gewoon

In deze aflevering van ECU-allerlei willen we door de meerdere kolommen die beschikbaar zijn, uw speciale aandacht vragen voor het evangelisatie-werk. U zult overigens geen verhandelingen vinden over dit zo belangrijke werk. Natuurlijk is het belangrijk dat we goed nadenken - ook principieel - over onze missionaire opdracht. Dat gebeurt ook. Bij de opening van het nieuwe cursusjaar van ons seminarium, hoopt ds. Nico van der Leer een inleiding te houden over de missionaire gemeente. Dat verheugt mij. Vanzelfsprekend moet er in de opleiding van voorgangers aandacht zijn voor de Grote Opdracht, waarin de gemeente staat. In deze aflevering van ECU-allerlei is gekozen voor berichtgeving vanuit de praktijk. Het is goed, om te weten, hoe verschillende gemeenten bezig zijn met het evangelisatie-werk. Het is goed, dat we dat van elkaar weten. Daarnaast is er uiteraard ook aandacht voor het werk, dat op meer landelijk niveau gebeurt. Ook zult u enkele uitspraken en een evangelisatie-lied aantreffen van wijlen ds. Henk van der Werf. Hij heeft tijdens zijn leven prachtige gedichten gemaakt en hij kon dingen dikwijls treffend zeggen. Ze zijn getekend met Wf. Nog één opmerking: van deze aflevering van ECU-allerlei zullen een aantal exemplaren aan alle evangelisatie-werkgroepen van onze gemeenten worden toegezonden. Van harte hoop ik dat het de werkgroepen zal bemoedigen en misschien wel op een idee zal brengen.

Chris Eijer

WIST U....

* dat de ECU ieder jaar in september een konferentie voor Gemeente en Evangelisatie organiseert?

* dat er zo mogelijk ieder jaar in de gewesten een regio-dag voor evangelisatie gehouden wordt?

* dat het mogelijk is, de evangelist in algemene dienst voor een heel weekend in uw gemeente uit te nodigen?

* dat het altijd mogelijk is, de evangelist in algemene dienst uit te nodigen voor een gesprek over het evangelisatiewerk in uw gemeente?

GEMEENTE-WEEKENDS:

*** voor bemoediging en inspiratie**

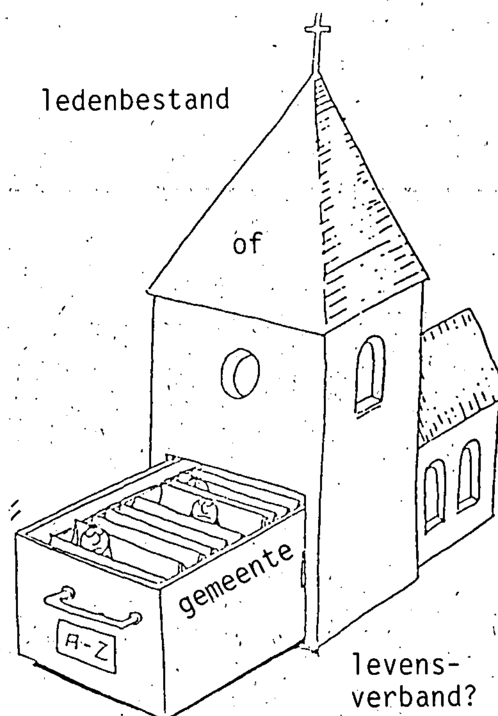
Er waren dit jaar gemeente-weekends in de gemeenten Zutphen, Emmen, Ter Apel, Pernis, Stadskanaal-Zuid, Arnhem-Zuid, Almelo-Geraniumstraat, Vriescheloo en Rotterdam-Zuid. Voor het najaar hopen we een dergelijk weekend te hebben in de gemeenten Krommenie en Harderwijk.

Ik noem deze weekends de laatste tijd "weekend voor bemoediging en inspiratie". Beide dingen hebben we hard nodig in onze tijd. Gemeente-zijn kan zo gemakkelijk gaan betekenen dat we alleen maar met onszelf bezig zijn en vervolgens staren we algedurig naar al die problemen die we tegenwoordig kennen. En dan kan ons de moed in de schoenen zinken. Daarom is bemoediging nodig. En dat geldt zeer zeker ook, als het om de evangelisatie-arbeid gaat. We leven, ook wat dit betreft, in moeilijke tijden. Desalniettemin zijn er kansen, ook in onze tijd.
Als we dienende gemeenten willen zijn met een open oog voor de nood om ons heen, dan komen er mensen op onze weg voor wie we iets kunnen betekenen. Anderzijds hebben we steeds weer de inspiratie vanuit het Evangelie nodig. Het Evangelie is een geweldige boodschap, die ons te pakken moet hebben. Alleen door een levend kontakt met het hart van het Evangelie - en dat is de Levende zelf - kan de inspiratie komen, om ook uitdelers te zijn of te worden van de rijkdom van het Evangelie. Tijdens de gemeente-weekends willen we elkaar hierbij bepalen. En tegelijkertijd mogen we samen praten en nadenken over vragen die naar ons toekomen. Wanneer u een dergelijk weekend in uw gemeente wilt organiseren, is het belangrijk om tijdig hierover kontakt op te nemen met de evangelist in algemene dienst van onze unie.
Er kan dan een datum worden vastgelegd en dat is belangrijk voor de planning. Ook voor 1989 zijn er al weer een aantal gemeenten die om een dergelijk weekend gevraagd hebben en voor wie reeds data zijn vastgelegd.

*** enkele reakties op het gemeente-weekend in Stadskanaal-Zuid, 27-29 februari j.l.**

Daar zaten we dan vrijdagavond te wachten op de dingen die zouden komen, met ongeveer 100 mensen, jong en oud. Ds. van Berkel heette ons welkom en gaf daarna al gauw het woord aan ds. Eijer. Middels een overhead-projektor probeerde hij ons uit te leggen, wat we nu samen hadden te delen. Veel zongen we samen o.l.v. en met begeleiding van ds. Eijer. Een fijn begin van een prachtig weekend. Je keek alvast uit naar de zaterdag.
Zaterdagmiddag om 3 uur was de thee klaar en zaten we weer met een groot aantal mensen bij elkaar. Veel hebben we samen gezongen en ook gepraat in groepjes van 6 over vragen die betrekking hebben op ons geloof en het gemeente-zijn. Deze middag werd afgesloten met een broodmaaltijd, waar ook de kinderen bij betrokken waren, die 's middags fijn bezig gehouden waren door poppenkast, spel en film.
Zondagmorgen was een lofprijzingsdienst, wat tot uiting kwam door veel zang en muziek.
's Avonds werd dit weekend besloten met een Evangelisatiedienst, m.m.v The Expressions uit Nieuw Weerdinge. Wat mij bijbleef van dit weekend is dat we niet zo bang hoeven te zijn om de niet-christen tegemoet te gaan. We moeten van ons eiland af. 't Is erg knus en gezellig in de gemeente, maar we zullen er op uit moeten. Waar wij binnengaan, komt immer het Licht binnen. Ik ben erg blij dat ik dit weekend mocht meemaken.

Ik zeg niet hoe ik ds. Eijer vond, hoe de organist speelde, dat er meer mensen konden komen, nee, ik wil vertellen, hoe ik dit weekend heb ervaren.
Het was voor mij echt een bemoediging. Ik heb me nog nooit zo één gevoeld met de gemeente en dat alleen al door het zingen (waar nu toch wel bij geklapt werd, gelukkig). Ik voelde me helemaal warm worden. De Heer was heel dicht bij mij en eindelijk was daar weer het gevoel als toendertijd toen ik mij liet dopen. Het aanvaarden dat Hij mijn Verlosser is, dat Hij van me houdt en dat deed ik ook, bewust, want van Hem houden deed ik eigenlijk zo automatisch dat ik er helemaal niet meer bij dacht. Maar nu heb ik nog steeds dat gevoel, dat ik bewust van God houdt en als dat wéér gewoon gaat worden, nou, dan houden we toch weer zo'n weekend!
Niet dat we daarop moeten wachten, want we moeten elkaar blijven bemoedigen.

Campingevangelisatie: een zinvolle bezigheid

de kinderprogramma's trokken veel kinderen

Nu de zomer weer voorbij is, zijn we bezig, om de balans op te maken van het camping-werk, zoals we dat vanuit onze gemeenschap op twee campings gedaan hebben. Gedurende zes weken hebben zes teams hun werk verricht op een camping in Sellingen (Oost Gronigen) en op Texel. Ruim veertig mensen, overwegend jongeren, zijn hiervoor in touw geweest en de reakties zijn over het algemeen heel bemoedigend. Er was veel belangstelling, niet alleen voor de rekreatieaktiviteiten van de teams, maar ook voor het kinderwerk, de avondsluitingen en de campingdiensten. Op de camping in Sellingen waren we voor het eerst en hier moest het werk dus worden opgebouwd. We zijn erg verheugd, te kunnen vertellen, dat er ook voor het volgende jaar hele goede vooruitzichten zijn en dat hier ook fijne mogelijkheden en kansen liggen voor teams die zich willen inzetten én willen werken vanuit een bewuste motivatie. Het is voor de jongemensen en ook voor de leiders ook dit jaar weer een hele ervaring geweest. Veertien dagen achtereen waren ze volledig op elkaar aangewezen. Dat ging niet altijd zonder moeite en er waren ook wel eens spanningen. Maar vele reakties waren van dien aard, dat het de jongeren zelf ook verrijkt heeft. Ook reakties van camping-gasten waren soms verrassend en bemoedigend. Ze maakten "iets van de kerk" mee en daar werd soms spontaan, soms aarzelend op gereageerd. Ook waren er gesprekken die bepaald dieper gingen dan een praatje over het weer of over de speurtocht die zo gezellig was geweest.
En zo zijn we opnieuw bevestigd in de gedachte dat deze vorm van evangelisatie-werk erg zinvol is. We hopen dit werk dan ook met kracht voort te zetten, daarbij de verwachting uitsprekende dat we ook voor het komende jaar, weer velen voor dit fijne stukje werk zullen kunnen interesseren.

Heel jammer was, dat het eerste team op Sellingen een auto-ongeluk overkwam. U hebt hierover reeds kunnen lezen in dit blad. We zijn heel blij, het het de jongemensen die hierbij betrokken waren, nu goed gaat. Eén van de meisjes, Angelique Smidt uit Winschoten, is momenteel nog voor revalidatie in Beatrix-oord in Haren. Ze gaat goed vooruit. Wija Hofman uit Ter Apel had een bekkenbreuk en is hiervan gelukkig ook weer goed hersteld. De drie jongens (Roger Dragstra, Dick Vos en Wicher Mintjes) kwamen er met wat builen en schrammen af. We zijn geweldig dankbaar dat deze jongemensen gespaard zijn gebleven. Hoewel dit incident het camping-werk natuurlijk overschaduwde, zijn we eveneens dankbaar, dat ondanks dit er fijn werk door de teams is gedaan. Hier volgt nog een reaktie van een van de teamleden die op Texel werkzaam was.

* campingevangelisatie en rekreatie

Het is een geweldige belevenis, om zoiets eens mee te maken.
Je gaat met een groep van 6 personen, die je eigenlijk nog niet kent, richting Texel om daar twee weken lang recreatief en evangeliserend bezig te zijn. Eén van de aktiviteiten waren de kindermorgens, die van maandag tot en met vrijdag gehouden werden. We werken dan met een vakantiebijbelschoolprogramma, afgewisseld met programma's, zoals een kinderzeskamp, buttons maken, e.d. Nu hadden we op de kindermorgen drie jongetjes die nog nooit iets over God gehoord hadden. Het waren van die stoere knaapjes die zingen te kinderachtig vonden en het liefst zelf aan het woord waren. Het scheppingsverhaal, dat de eerste morgen verteld werd, was voor hen een sprookje met God als een hele grote tovenaar. Toch kwamen ze bijna elke dag naar de witte tent en begonnen ze het zelfs een beetje interessanter te vinden na verloop van tijd. Je kunt je voorstellen dat ze thuis natuurlijk navertelden wat ze allemaal gehoord hadden. Dus kwamen er de volgende dag twee moeders mee en stelden vragen over het werk: wat wij hier deden en zo. We hebben hen toen verteld van het evangelisatiewerk en hen uitgenodigd, om eens een keer een kindermorgen mee te maken. Zelfs de stoere knaapjes zongen die morgen hard mee om de nieuwe liedjes aan hun moeders te laten horen. Ook vroegen ze het adres van een baptisten gemeente bij hen in de buurt, zodat de kinderen elke week naar de zondagsschool kunnen gaan en ook zijzelf wilden er meer over weten. Het mooiste van alles vond ik, toen de oma, die ook mee op vakantie was, met mij begon te praten en vroeg: "Zouden mijn kleinkinderen het mooi vinden, als ik hen zou voorlezen uit de kinderbijbel? Ik heb er nog één van W.G. van der Hulst".
Wat werkt God toch op een geweldige manier! Hij wil ons gebruiken, om Zijn liefde door te geven aan de kinderen die op hun beurt de volwassenen ervan vertellen, zoals het ook staat in Psalm 8:5 "Uit de mond van kinderen en zuigelingen hebt Gij sterkte gegrondvest".

Adilia Warris

geblinddoekt een staart aan de ezel maken

Tentwerk: uit de tijd?

Evangeliseren met een tent, is dat een uit de tijd geraakte manier?
We moeten, denk ik niet te gemakkelijk deze vraag bevestigend beantwoorden. Voorop staat natuurlijk dat je op een bewuste en zo goed mogelijke manier gemeente metelkaar bent. Een prettige en warme sfeer hoort daar bijvoorbeeld bij. Anders gezegd: de gemeente moet zelf een uitnodiging zijn. Dit geldt uiteraard ook, als de gemeente op andere wijze het evangelisatiewerk ter hand wil nemen.
En als het dan om tent-werk gaat, dan kan ook dit een middel zijn, om met mensen in kontakt te komen over het Evangelie. Het hangt af van de plaats en de situatie, waarin de gemeente verkeert. Er zijn ook de afgelopen zomer weer een aantal gemeenten geweest die dit middel beproefd hebben. Zo had de gemeente Emmen-West een tentaktie, waarover door de voorganger enthousiast gesproken werd.
Zelf mocht ik op een avond de spreker zijn in de tent die in 2e Exloërmond was opgericht. De zeker niet kleine tent was die avond helemaal vol en er werd met stelligheid bericht dat er veel belangstellenden waren. Over de tentaktie in Vlagtwedde kunt u hieronder een verslagje lezen. Is de tent dan alleen maar geschikt voor plattelandsgemeenten? Het is de vraag.
De gemeente Deventer heeft een tentaktie georganiseerd in de eerste week van september. Deze aktie is gecombineerd met een vakantie-bijbelweek voor de kinderen en wordt gehouden in de wijk, waar deze bijbelweek al eens eerder georganiseerd werd. We zijn heel erg benieuwd naar de bevindingen tijdens deze aktie.
En verder heeft de gemeente Noordbergum voor de periode van 12 t/m 17 september het tentwerk weer ter hand genomen. De tent zal een halve week in Noordbergum en de andere helft van de week in Bergum staan.
Zeker is, dat je met een tent veel kunt doen. Als de mogelijkheden die een tent biedt maar met de nodige creativiteit benut worden.
Dan kan het een goed middel zijn, om in elk geval met mensen in kontakt te komen.

zo kondigde de gemeente Deventer haar tentaktie aan

De Bijbel spreekt ook onze taal!

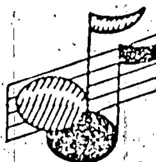
TENTCAMPAGNE

30 AUGUSTUS t/m 4 SEPTEMBER
STANDPLAATS: VLIEGEND HERT
RONDWEG BLAUWENOORD
AANVANGSTIJDEN: DE HELE WEEK OM 19.30 UUR

U BENT VAN HARTE WELKOM
BAPTISTEN GEMEENTE DEVENTER

EVANGELISATIE EN HET LIED

Over het lied in het evangelisatie-werk zou heel veel te zeggen zijn. Dat kan nu niet. We kunnen er in elk geval van zeggen, dat het lied van onschatbare betekenis is in deze arbeid.
Velen zijn aangesproken door het Evangelie door middel van het lied. In de vorige eeuw vond in Engeland een grote opwekking plaats, waarvan met name John Wesley de initiator was. Hij bracht het Evangelie aan duizenden mensen. Er wordt wel eens vergeten, dat zijn broer Charles ook heel nauw bij dit gebeuren betrokken was. Deze maakte namelijk de liederen. Meer dan 6000 vloeiden uit zijn pen, waarvan er ruim 200 vandaag de dag nog gezongen worden. We kunnen ons voorstellen dat in de tijd van die grote opwekking, velen ook bereikt en getroffen zijn door het Evangelie-lied.
En ook vandaag de dag zijn velen bezig, om door middel van het lied het Evangelie met anderen te communiceren.
In het nagelaten werk van wijlen ds. Henk van der Werf vond ik een eenvoudig evangelisatie-lied.
Het is een getuigenis, waarin ook steeds met nadruk gezegd wordt, wat Jezus deed en doet en het mondt uit in de vraag Bij wie hoor jij? Verder valt op dat de woorden eenvoudig en begrijpelijk zijn, hoewel je niet kunt zeggen dat het een simpel liedje is. Het lijkt mij een belangrijk criterium voor het evangelisatie-lied. Laten we, als het gaat om de keuze van evangelisatieliederen niet "zomaar wat zingen", maar ook een beetje kritisch zijn. Kijken naar de tekst hoort daar zeker bij!

IK KIES VOOR JEZUS

Ik kies voor Jezus,
Hij koos voor mij.
Hij heeft mijn leven
Weer zin gegeven.
Ik kies voor Jezus
Wie is als Hij?

Ik houd van Jezus,
Hij houdt van mij!
Vergeeft mijn zonden,
Geneest mijn wonden.
Ik houd van Jezus,
Hij maakt mij vrij.

Ik spreek met Jezus,
Hij spreekt tot mij.
Hij geeft verhoring,
Redt uit bekoring.
Ik spreek met Jezus
In elk getij.

Ik leef voor Jezus,
Hij leeft voor mij.
Hij is mijn sterkte,
De onbeperkte!
Ik leef voor Jezus,
Hij staat mij bij.

Ik hoor bij Jezus,
Hij hoort bij mij.
Hij staat te komen,
Vervult mijn dromen.
Ik hoor bij Jezus:
Bij Wie Hoor Jij?

Wf

*** tentcampagne Vlagtwedde 13-15 mei**

een kort verslag

De evangelisatie-werkgroep van de Baptisten Gemeente Vriescheloo organiseerde een tent-campagne in Vlagtwedde.
Nadat de tent vrijdagsmiddags was opgezet, gingen een aantal gemeenteleden de straat op, om door middel van zang en muziek de Vlagtwedders uit te nodigen voor de avond-dienst.
Zaterdagmorgen hadden we een programma van 10.00 tot 13.30 uur voor de kinderen die we uitgenodigd hadden door kleurplaten uit te delen bij de scholen in Vlagtwedde en Vriescheloo. De kinderen moesten de platen gekleurd weer meenemen naar de tent.
Er werd begonnen met zingen en een verhaal en daarna was er een speurtocht. Toen ze terug kwamen, stonden de barbecue's aan en was het smullen van de worstjes.
's Middags hadden de grote jeugd en de tussenjeugd een volleybal-toernooi georganiseerd. Ze hadden andere jeugdgroepen uitgenodigd van Baptisten Gemeenten uit de omgeving. Ook voor de jeugd stonden na afloop de barbecue's klaar.
Vroeg in de avond gingen we weer de straat op, om de mensen uit te nodigen voor de zaterdag- en zondagavond-dienst. De medewerking voor die avonden kwam uit de eigen gemeente: de zang- en muziekgroep Sjaloom, het muziekkorps Deo di Cantus en het zangkoor. Sprekers die avonden waren: ds. Wijchers, br. R. Kuiper uit Holten en de Gereformeerde ds. Montagne. Zo mochten we metelkaar bezig zijn, om het Evangelie uit te dragen aan jong en oud. Het is onze opdracht: breng het Evangelie en dat mogen we ondernemen, wetende dat het de boodschap is van de levende Heer.

BERICHTEN VAN HET EVANGELISATIE-ERF

*** onze evangelisatie-konferentie**

Discipelschap is het thema van de Werkbijeenkomst voor Gemeente en Evangelisatie die van 26-28 september a.s. gehouden zal worden op De Bron in Oudleusen. Ook deze keer verwachten we weer veel van deze ontmoeting, die zo langzamerhand al sinds jaar en dag binnen onze gemeenschap plaatsvindt.
In het begin van de zeventiger jaren begonnen we er mee en sindsdien is deze konferentie al voor menigeen tot zegen geweest.
Naast de inleidingen zullen er deze keer ook een drietal workshops gehouden worden over discipelschap en gezin, discipelschap en gemeente en discipelschap en de samenleving.
Maandagavond hopen we broeder en zuster Jiménez uit Heemskerk te ontmoeten. Zij hopen te vertellen over hun evangelisatie-arbeid onder spaans sprekende mensen in de regio Holland (en daarbuiten). We zien bijzonder uit naar deze ontmoeting.
Al met al hopen we weer een gezegende konferentie te beleven met broeders en zusters uit vele gemeenten.

*** koffiemorgen voor vrouwen**

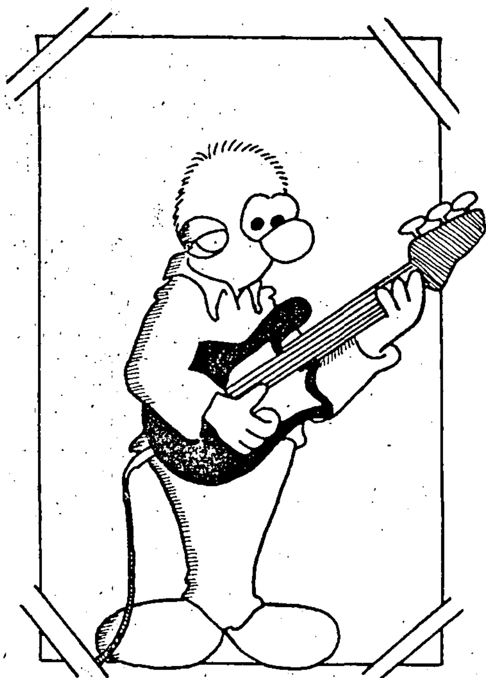
De gemeente Musselkanaal organiseerd al geruime tijd koffie-morgens voor vrouwen. Dat gebeurt niet in het kerkgebouw, maar in het jeugdgebouw, elders in de plaats. Zo eens in de twee maanden wordt zo'n morgen gehouden. Een belangrijk onderdeel van het programma is uiteraard een stukje gezelligheid en daardoor mogelijkheid voor kontakt. Daarnaast wordt op zo'n morgen een spreekster uitgenodigd die een onderwerp behandelt en dit ook vanuit de Bijbel probeert te belichten. Het spreekt vanzelf dat deze koffiemorgens met name christen-vrouwen trekken, maar ze bieden toch ook mogelijkheden, om eens iemand mee te nemen, die weinig of niets van het Evangelie weet. Hetgeen ook gebeurt.
Het voordeel van zo'n aktiviteit is in elk geval, dat de drempel om binnen te stappen wat lager is, in elk geval heel wat lager dan die van de kerk. De gemeente Musselkanaal hoopt hiermee door te gaan, ook in het nieuwe seizoen. Verder heeft de gemeente onlangs besloten, dit gebouw vaker te gaan gebruiken voor evangelisatiesamenkomsten, dan tot nu toe het geval was.

*** koffiebar-werk**

Het gebouw bij de IJzeren Klap in Musselkanaal wordt ook gebruikt voor koffiebar-werk. Elke zaterdagavond is elke jongere van harte welkom. Er is een hele ruime gelegenheid om elkaar te ontmoeten, om een spelletje tafeltennis te spelen, om naar een muziekgroep te luisteren enz. Er is ook het een en ander gedaan, om eigen jongeren te helpen, om met anderen beter over hun geloof te kunnen praten.

De gemeente Emmen-Zuid heeft een prachtig gemeente-centrum, dat ook heel geschikt is voor het houden van een koffiebar. Dat gebeurt dan ook en evenals in Musselkanaal zijn jongeren elke zaterdagavond hartelijk welkom. Er komen doorgaans veel jongeren op af en als er "een goeie groep" is, dan is het vaak dringen geblazen. Er is een speciaal koffie-bar-team dat dit werk begeleidt en dat is een hele klus, want het is zo weer zaterdagavond.

De koffiebar heeft door de jaren heen de naam gekregen, een "christelijk koffiehuisje" te zijn. Daar zit wat in, als we bedenken, dat het voornamelijk jongeren trekt die een of andere kerkelijke binding hebben. Toch biedt dit werk nog altijd goede mogelijkheden, om eens een vriend of vriendin mee te nemen, die van het geloof niet zoveel weet, of er misschien zelfs niet veel van moet hebben. Het is in elk geval een mogelijkheid voor kontakt en dat in een ongedwongen sfeer.

*** het zaaierwerk**

We zijn heel erg blij dat verschillende gemeenten zo enthousiast reageerden op de verschijning van het paasnummer.
De gemeente Hoofddorp verspreidde dit nummer zelfs in een oplage van 2000 exemplaren met bijgevoegd een keurige uitnodiging voor een feestelijke paasdienst. Dit is een voorbeeld van hoe ons evangelisatie-blad ingepast kan worden in een speciale aktie. Daarbij blijft het persoonlijk aanbieden van ons blad een hele goede zaak. Uiteraard willen we volgend jaar weer met een paas-zaaier uitkomen en de gemeenten daarover berichten. Dat dit nu al genoemd wordt, wil een aanmoediging zijn, om heel tijdig hierover na te gaan denken en plannen te maken.
Heel binnenkort zullen de gemeenten bericht ontvangen over het kerstnummer van De Zaaier. Dit nummer zal het kind in het centrum van de aandacht brengen. Natuurlijk zal het gaan over Jezus, die als kind deze wereld binnenkwam. Maar er was voor dit kind geen plaats, terwijl spoedig na Jezus' geboorte de kinderen van Bethlehem geliquideerd werden door toedoen van een machtige die zijn macht zag tanen. Voor heel veel kinderen is geen plaats in de wereld en heel veel kinderen bezwijken onder de macht van anderen. Daarover mag toch het licht van kerst stralen. Immers, het Evangelie brengt licht voor de hulpelozen, Jezus zette het kind "in het midden" en moedigde de mensen aan, te worden als de kinderen, want voor zulke mensen is het Rijk van God.
En uiteraard willen we de gemeenten alvast aanmoedigen, veel exemplaren te bestellen en dingen te bedenken, die de kerstzaaier-aktie mogelijk nog meer inhoud kunnen geven.
Het oktober-nummer van ons blad zal een artikel bevatten over de gemeente Lelystad, die begin oktober haar nieuwe gemeente-centrum officiëel in gebruik hoopt te nemen. Alle mensen in de wijk, waar dit centrum gelegen is, zullen een exemplaar ontvangen.
In het november-nummer zal de gemeenten Den Haag aandacht krijgen. Ook de gemeente Den Haag hoopt middels een bijzondere aktie de gemeente onder de aandacht van de mensen te brengen.

AFSCHEID DS. J. BOURITIUS

In verband met het vertrek naar de gemeente te Vroomshoop zal ds. J. Bouritius op zondag 25 september a.s. afscheid nemen van de gemeente te IJmuiden.
De dienst begint om 19.00 uur in onze Kapel, J.P. Coenstraat 53-55 te IJmuiden.
Na de dienst kunt u persoonlijk afscheid nemen van de fam. Bouritius.
Belangstellenden zijn hartelijk welkom.

H.

• evaluatie camping-werk

Zaterdag 8 oktober a.s. hopen we allen te ontmoeten die betrokken zijn geweest bij het camping-werk afgelopen zomer. We hopen dan uiteraard terug te komen op dingen die beleefd werden, terwijl we ook willen praten over de inhoud van dit werk. Het campingwerk staat onder leiding van de Werkgroep Jongeren Evangelisatie, een samenwerkingsverband tussen de NBJB en de ECU.

In het AV-boek is deze keer een nota opgenomen, die ingaat op inhoud, opzet en organisatie van dit werk.
Dat is niet zonder reden gebeurd. Vanwege de uitbreiding van dit werk, is het belangrijk, hiervan ook een stuk verantwoording af te leggen en tegelijkertijd wil dit een aanmoediging zijn tot verhoging van de bijdragen uit de gemeenten. Dat uitbreiding van het werk ook om geld vraagt, moge duidelijk zijn!

EEN GEMEENTE OPNIEUW IN DE STARTBLOKKEN

De kleine gemeente in Lelystad kocht onlangs een noodschool op. Er was al langere tijd nagedacht over een eigen onderkomen en dit was een mooie kans.
Er werd met man en macht gewerkt en het resultaat mag er zijn: een prachtig en funktioneel gemeente-centrum, waar de gemeente nog jarenlang plezier van zal kunnen hebben.
Zo verhuisde de gemeente tegelijkertijd naar een andere wijk en staat nu als het ware opnieuw in de startblokken. Er kan een nieuw begin worden gemaakt.
Het nieuwe gemeentecentrum zal officieel op zaterdag 1 oktober in gebruik worden genomen in een meer officiele bijeenkomst die om 14.30 uur begint.
Het was niet doenlijk om alle oud-leden persoonlijk uit te nodigen hiervoor. Zij moeten evenwel goed weten, dat ze van harte welkom zijn dit gebeuren mee te maken!
Overigens heeft de gemeente het nieuwe centrum al in gebruik genomen.
Zondagmorgen 18 september zal er een feestelijke dienst zijn, want dan hopen een zuster en een broeder gedoopt te worden.
In verband met de officiële opening zijn er daarna enkele aktiviteiten gepland, om de buurt opmerkzaam te maken. Zo zal een "open huis" worden gehouden, is er een speciale middag voor de kinderen georganiseerd en zullen de mensen ook uitgenodigd worden voor een evangelisatie-samenkomst.
In de herfstvakantie zijn de kinderen welkom, als er voor hen een vakantiebijbelweek wordt gehouden.
Het gemeentecentrum is gelegen aan de Schouw 19-21, niet ver van het gloednieuwe NS-station in Lelystad.

Er zijn grenzen!

Ploeger

Dan hebben we het over transplantatie van lichaamsdelen, inclusief organen, van de ene mens op de andere mens. De overplanting van nieren is al heel gewoon. De overplanting van harten wordt steeds meer mogelijk. De medische wetenschap blijft zoeken naar mogelijkheden, mensen met een slecht functionerend orgaan te helpen door een goed orgaan van een dode over te brengen.

mag het?
Zeker, het mag. Er is vanuit de bijbel geen bezwaar in te brengen tegen transplantatie. Bloedtransfusie is tenslotte ook een soort transplantatie, en iedereen weet hoe levensreddend bloedtransfusie is. Als niemand grotere liefde heeft dan hij die zijn leven inzet voor zijn vrienden (zo sprak Jezus, Joh. 15:13), zou dan niet hetzelfde gezegd mogen worden van hen, die een deel van hun lichaam beschikbaar stellen voor anderen?
Er kunnen zelfs omstandigheden zijn dat beschikbaarstelling van organen een plicht is: het leven van medemensen is belangrijk.
Soms wordt de tegenwerping hoorbaar: wij mogen de heelheid van ons lichaam niet onnodig aantasten. Inderdaad, niet onnodig. Als het leven van een medemens er mee gemoeid is, kan zeker van noodzaak worden gesproken.
Anderen zeggen: wij mogen helemaal niet de heelheid van ons lichaam aantasten. Alles wat er aan en er in zit, moet er aan en er in blijven. Dát echter betekent dat ook een zieke blindedarm niet verwijderd mag worden!
Zo zeker als een mens beter zonder een hand of een oog behouden kan worden dan daarméé verloren te gaan (Mt. 5:29v), zo zeker ook kan hij beter in leven blijven zonder een zieke blindedarm dan doodgaan daarmee. Leven betekent altijd keuzes maken, en vaak zijn dat keuzes die pijnlijk, soms ook schendend, zijn voor het lichaam.

niet alles mag
Voorzover mijn inzicht luidt, meen ik dat de transplantatie van b.v. eierstokken en zaadballen niet geoorloofd is. Wij weten dat in zaadcellen en in eicellen de lichamelijkheid en de persoonlijkheid van het nageslacht besloten liggen. Het is een aantasting van de eigenste eigenheid van een mens, daaraan te morrelen. Waar erfelijke factoren gewijzigd worden, daar worden de poorten naar verkrachting van het menszijn wijd open gezet.
En transplantatie van hersenweefsel dan? Zoals onderzoekenderwijze gebeurt met het overplanten van hersenweefsel van een embryo op Parkinsonpatiënten, mag dat? Ik meen dat er onderscheid gemaakt moet worden tussen hersencellen die tot de persoonlijkheidsstructuur behoren, en cellen die daar buiten staan. Wat een mens is, hoe hij zich gedraagt, wat hij leren en presteren kan, dat ligt toch voor een zeer groot deel opgeslagen in zijn hersenen, in allerlei onderdelen van de hersenen. Dáár moet men afblijven, denk ik.
Cellen die buiten de persoonlijkheidsstructuur staan, kunnen in het lichaam, in de hersenen van een ander - na transplantatie - eenzelfde betekenis hebben als b.v. een bloedtransfusie: ze verbeteren de situatie, herstellen functies en maken voortzetting van een normaal leven mogelijk. Dat is wat anders dan dat men b.v. hersencellen wil overplanten om super (intelligente) mensen te maken.

inschakeling van dieren?
Medici prakkizeren over de vraag hoe het tekort aan menselijke donororganen kan worden opgelost. Verplichting tot het afstaan van organen kan natuurlijk niet: tot de mensenrechten behoort het recht op integriteit van het lichaam; het lichaam is onaantastbaar (vandaar dat hersenoperaties om zwaar gedragsgestoorde mensen (lees: criminelen) te veranderen, niet kunnen).
Kunnen dieren als orgaan-leveranciers optreden? Ooit stak er een storm van verontwaardiging op toen bekend werd dat het hart van een baviaan was overgeplant in het lichaam van een baby: dat was te gek, vonden velen. Waarom? Vanwege de aap, die het leven liet? Of vanwege het kind dat een on-menselijk hart gekregen had? Uiteraard is het probleem met deze vraagstelling niet (geheel) opgelost. Wij maken in de geneeskunst (en in de cosmetische industrie niet te vergeten) op velerlei wijzen gebruik van wat dieren hebben, en wij missen.

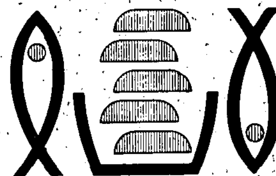
oppassen
Ik schreef wel vaker over deze zaken, gewoon om de aandacht te vestigen op de problemen die zich voordoen. We zullen als christenen hier en daar heel duidelijk moeten zeggen dat voor ons gevoel bij bepaalde soorten transplantaties grenzen overschreden worden.
Voor andere soorten transplantaties moeten we wellicht christenen aanmoedigen zich als donor beschikbaar te stellen. We zijn tenslotte in de wereld om elkaar te helpen, niet waar? Hoe platvloers dat ook moge klinken, het is een waarheid die stoelt in de Schrift. Maar dat betekent geenszins dat alles wat kan, ook mag, of moet.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs f 46,- per jaar; buitenland f 64,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelinckklaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

UITZENDING KERKDIENST VEENDAM

Zondag 18 september wordt om 17.00 uur over de radio de dienst uitgezonden van de gemeente Veendam. Voorganger is ds. B. Louwerse, organist Peter Jan Brongers.
Orde van dienst: Gez. 202:1 Lofzangen en Gebeden, votum, Gez. 202:2, verwelkoming, lied 167 Opwekking, gebed, koorzang "Een lied voor mijn Koning" door het koor "Tot Gods eer" o.l.v. F. Kuzema, schriftlezing Matth. 18:21-35, lied 187 Opwekking, prediking, lied 125 Opwekking, dankgebed, koorzang "Ik heb een nieuw lied" uit Glorieklokken door het Chr. Veendams mannenkwartet, Gez. 19 Supplement L&G.

GEMEENTECENTRUM LELYSTAD

Op 1 oktober a.s. zal het nieuwe gemeentecentrum "De Hoeksteen" van de gemeente te Lelystad officieel in gebruik genomen worden, tijdens een bijeenkomst om 14.30 uur. Ook alle oudleden van de gemeente zijn welkom.

24 september: grote regionale ontmoetingsdag in Hoogeveen, georganiseerd door het gewest Drenthe.

Om 10 uur in het Menso Alting College. Sprekers ds. A.H. Agtereek uit Leiden en ds. W.P. van Berkel uit Stadskanaal. Medewerking van het jongerenkoor "Rejoice" uit Hoogeveen en een groot koor uit Emmen. Verder speelt "Jong Harmonie" uit 2e Exloërmond.
Aan het begin van het middagprogramma, aanvang 13 uur, een panel, dat ingediende vragen zal beantwoorden.
Het thema voor deze dag is SAMEN VOORTBOUWEN OP HET ENE FUNDAMENT.
Iedereen is welkom!

EBF-congres Boedapest 1989

Van verschillende kanten bereikten ons vragen om nadere informatie over het EBF-congres te Boedapest in juli 1989.
Tot nu toe ontvingen wij wel aanmoedigingen om dit congres te bezoeken, dat gegevens over programma, huisvesting, hotels, camping en deelnemersprijs zijn nog niet binnen.
Wij houden u op de hoogte.

De W.

ZANG- EN MUZIEKDAG

De Z.B.C. organiseert weer haar jaarlijkse Zang- en Muziekdag en wel op:
zaterdag 1 oktober te Apeldoorn
Koorleiders, koorleden, organisten en ieder die zich betrokken weet bij zang en muziek in de gemeente, van harte welkom!

MEDEDELINGEN

Sekretaris van de baptistengemeente te Krommenie is zr. L. Augustijn, Kervelstraat 17, 1562 AA Krommenie, tel. 075-289347.

Het nieuwe adres van de sekretaris van de baptistengemeente Almelo-Ger. straat, br. A. Kortenhoeven luidt: De Aa 58, 7642 HD Wierden, het tel. nummer is ongewijzigd.

Het nieuwe adres van br. S.P. van der Steen is Schout Eeuwoutstraat 40, 3195 VZ Pernis.

ZENDINGSVERGADERING VAN HET GEWEST HOLLAND

Op zaterdag 24 september a.s. hopen we onze Zendingsvergadering van het Gewest Holland te houden in de Baptistenkerk "Silo" te Utrecht, Herenstraat 34-36. Voor de koffie, thee en soep wordt gezorgd, maar wilt u zelf een lunchpakket meenemen.
Het programma voor die dag is als volgt: We beginnen om 10.00 uur met de koffie. Om 10.30 uur wordt de vergadering geopend en worden we welkom geheten door de voorzitter, en volgen de verslagen van de secretaris en penningmeester van de aktie "Waterputten door Md. Kameroen". Daarna, de presentatie van het nieuwe projekt met toelichting door zr. Ducky Rosier en dia-vertoning.
Om ongeveer 12.00 uur de rondvraag en sluiting. Dan kunnen de lunchpakketten aangesproken worden onder het genot van een heerlijk kopje soep. Er is volop gelegenheid voor een gezellige babbel!
Als bestuur hebben we een voorlopige keuze gemaakt voor een nieuw projekt; Medisch werk in Kassiri. We zijn erg blij dat zr. Ducky Rosier op deze dag onze gast zal zijn! Zij werkt zelf in Kassiri en kan ons heel veel over dit projekt vertellen. Ook in Sierra Leone is medische hulp **zeer nodig.**
Daarom bevelen we dit belangrijke projekt van harte bij u aan. We hopen dat vele belangstellende op deze vergadering aanwezig zullen zijn!!!
Tot ziens in Utrecht.

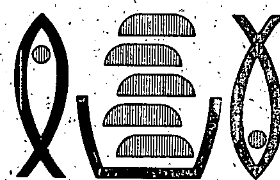
Namens de Zendingswerkgroep
van het Gewest Holland
M. van Huit-Oudijk

103e jaargang nummer 32 - 22 september 1988

dc

De Christen

Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

Maria Magdalena

H. Ploeger

Dat christenen zich storen - sterkere woorden zijn ook op z'n plaats - aan de film De laatste verzoeking, is begrijpelijk. Alleen al het feit dat men Jezus gedachten toeschrijft over het leven met een vrouw - als in de film gebeurt - is absurd. De bijbelse gegevens over Jezus' dood en opstanding bieden geen enkel houvast voor veronderstellingen als hier zijn verwoord en verbeeld.
Bijzonder jammer is dat in het hele gedoe ook een vrouw betrokken wordt, die een kwalijke rol speelt, Maria van Magdala. Martin Scorsese schildert haar als hoer. Dat geeft haar relatie met Jezus, dat geeft Jezus' relatie met Maria iets pikants. Ook iets alledaags en iets moderns.
De opvatting dat Maria van Magdala een hoer zou geweest zijn, is ontleend aan de mededeling van Lucas, dat Jezus gevolgd en gediend werd door enige vrouwen, die genezen waren van boze geesten en van ziekten. Onder hen Maria van Magdala "van wie zeven boze geesten uitgegaan waren", Lc. 8:2. Nergens in het nieuwe testament wordt zelfs maar in de verste verte aangeduid dat Maria Magdalena door deze boze geesten tot een onzedelijk leven gedwongen was.
Die gedachte is - voorzover na te gaan - voor het eerst door Tertullianus (eind 2e eeuw) geopperd en verbreid. Andere kerkelijke leraren volgden hem daarin, en zo kwam zelfs in de latijnse liturgie de vereenzelviging van Maria Magdalena met de zondares van Lucas 7:37-50 tot stand. Ook Maria van Bethanië werd daarbij betrokken, Joh. 12:1-8.
Als een mening kerkelijk gesanctioneerd is - tot zelfs in de liturgie - is er gemakkelijk vrij spel voor legende-vorming rondom de dingen die Maria van Magdala dan wel allemaal gedaan zou (kunnen) hebben. In de religieuze kunst is zij met name als de boetvaardige zondares (Lc. 7:37-50) te vinden.
Vat je de situatie van Maria Magdalena in de beruchte film - gebaseerd op een boek van Kazantzakis, dat naar mijn herinnering geen bijzondere stof deed opwaaien - samen, dan zou je met recht kunnen zeggen: de verleiding voor Jezus schuilde in een vrouw. Daarmee zijn we dan bij een gegeven dat in de theologie een grote rol heeft gespeeld: de vrouw is de oorzaak van alle ellende. Adam was de eerste spreker over dit thema: de vrouw die Gij mij gegeven hebt, Gen. 3:12. Velen spraken nadien op gelijke wijze.
Niemand minder dan Jezus, de verrezen Heer, heeft de stelling: de vrouw is de oorzaak van alle ellende (en daarom mag je de vrouw ook vernederen, misbruiken, naar het zoveelste plan verwijzen), onderuit gehaald. De evangelisten zijn duidelijk in hun verhalen: op de eerste paasdag die de christenheid gekend heeft, ging Maria Magdalena met andere vrouwen naar het graf. Deze vrouwen waren het, die als eersten de goddelijke boodschap hoorden: Jezus is hier - in dit graf - niet, Hij is opgewekt. Sterker: aan deze vrouwen is de Verrezene verschenen, vóór Hij aan Petrus en de andere apostelen verscheen! (men zie Mt. 28, Mc. 15, Lc. 24, Joh. 20).
In de film De laatste verzoeking wordt niet alleen aan Jezus, onze Heer, maar ook aan van Maria Magdala trouwe volgelinge van deze Jezus groot onrecht gedaan. Gedachten als zouden vrouwen de personificatie van het kwade zijn, stoelen op de gevoelens van meerwaarde van mannen. In de filmindustrie is een en ander een dankbaar thema. En de kassa rinkelt. Voor geld mag je kennelijk je alles veroorloven, zelfs het ontluisteren van een gezegende en zegenrijke vrouw.
We zullen als christenen opnieuw - en bij herhaling - duidelijk moeten maken dat mannen en vrouwen evenveel (maar dit begrip dan niet rekenkundig bedoeld) schuld hebben aan de ellende in de wereld.
En verder: mannen en vrouwen hebben allen evenveel behoefte aan vergeving.
Tenslotte: mannen en vrouwen kunnen alleen leven van vergeving door Jezus' bloed.
Het is in de verste verte niet waar dat vrouwen meer vergeving nodig hebben dan mannen.

DEZE WEEK

Even nadenken met....

W.P. van Berkel, Stadskanaal

"Hergeef mij de blijdschap over uw heil"
Ps. 51:14a

HAEDLINE - de kop boven een krantenartikel. Pakkend en sensationeel. Hij bepaalt of een lezer het artikel leest. Boulevardbladen worden erdoor beheerst. Weet u, dat je zo ook de Bijbel kunt lezen? Let maar op: bij het voorlezen van een psalm laat je gauw het eerste vers weg. Zo saai: "voor de koorleider" of "Psalm van David".
Bij Ps. 51 is dit anders: "een psalm van David, toen de profeet Natan bij hem gekomen was, nadat hij tot Batseba was gekomen".
Dat maakt nieuwsgierig. Die nieuwsgierigheid kunt u stillen door II Sam. 11 te lezen.
Zo zijn we, zo ben ik. De "kopstukken" trekken ons aan. In zo'n geschiedenis zit opschudding. Vette letters boven artikel: "OVERSPEL VAN KONING MET FATALE AFLOOP". Dat verhoogt de oplagen.
En de betrokkene? Die spreekt in deze psalm. Geen koning David hoog op z'n troon. Hij zit eerder in een klein, stil kamertje. Hij zit vast. De mooie Batseba is hem tot levende aanklacht. Hij kent zijn overtredingen. Om hem is alles grauw geworden. Hij leeft in betere omstandigheden dan anderen, maar hij is zijn plezier in het leven kwijt. Hij belijdt en smeekt. HERGEEF mij de blijdschap over uw heil. Hergeven. Dat betekent voor mij: ik bezat iets kostbaars. Dat heb ik me laten ontvallen. Ik ben het kwijtgeraakt. Nu komt een Ander, die het mij weer in handen stopt. Ik kan wel janken van blijdschap.
We kunnen niet leven van "headline's". De mens wordt uit 't oog verloren. Het helpt ons niet. Waarmee? Met wat ons bezighoudt. Wat ons de blijdschap van het leven én van het geloof ontneemt. Ja, die twee horen bij elkaar. We missen soms, vaak, het blij-zijn vanuit het geloof. Soms door sleur, soms door gebeurtenissen. Soms onverklaarbaar, soms heel goed te beredeneren. Dan kun je alleen zijn met je geweten. Hoe dan verder? David durft. Hij moet wel: Heer, laat mij weer blij zijn over de redding, die U voor mij bracht. Ik wil U weer dienen. Als vanzelfsprekend gaat hij verder: "Dan zal ik overtreders uw wegen leren, opdat zondaars zich tot U bekeren". Hoe is het mogelijk? Petrus beleed: "Here, Gij weet alles. Gij weet, dat ik U liefheb". U kijkt dwars door mijn verloochening heen en ziet mijn hart, dat naar U uitgaat. Jezus' reaktie was: "Weid mijn schapen".
Heer, soms begrijp ik mezelf niet. Mijn daden loochenen wat ik belijd. En toch hou ik van U. Alleen.... help me te vertrouwen, dat U ook steeds van mij houdt. Stop de blijdschap hierover me weer in handen.

Gemeentevorming als uitweg?

J. Reiling

In de charismatische beweging in de Bondsrepubliek Duitsland is grote spanning ontstaan door het besluit van een van haar voormannen de evangelisch-lutherse kerk te verlaten en een eigen lutherse vrije kerk te stichten. Hij ziet dit als de enige mogelijkheid voor de vernieuwing van de gemeente die de charismatische beweging voorstaat. Is gemeentevorming los van bestaande kerken en gemeenten een weg tot gemeentevernieuwing?

Kopfermann
In de bekende Frankfurter Allgemeine Zeitung, een werkelijke kwaliteitskrant, las ik tijdens een korte vakantie in het land waar dit blad verschijnt, een uitvoerig artikel over Pfarrer Wolfram Kopfermann uit Hamburg. Je zou willen dat artikelen van deze kwaliteit ook te vinden waren in de nederlandse kranten die in het bezit zijn van een kerkredactie, maar dit terzijde.
Kopfermann is sinds een jaar of tien een van de bekendste vertegenwoordigers van de charismatische beweging binnen de evangelisch-lutherse kerk. Deze beweging heeft in deze kerk naar schatting 50.000 aanhangers en de groei is er nog niet uit. Een van de vaste uitgangspunten van deze beweging was dat zij vernieuwing zocht binnen de kerk en dus de kerk niet wilde verlaten. Kopfermann is nu tot de conclusie gekomen dat vernieuwing van de volkskerk onuitvoerbaar is, want in de kerk heeft het pluralisme (d.w.z: ruimte voor velerlei inzichten) en het pluralisme is de doodgraver van de kerk. Zo zegt Kopfermann het letterlijk.
Hij wil nu een evangelisch-lutherse charismatische vrije kerk stichten die zich helemaal aan de bijbel orienteert. Wat dat precies inhoudt wordt in het artikel niet vermeld. Wel blijkt dat een van de bezwaren van Kopfermann tegen de volkskerk is dat zij kinderen doopt waarvan de ouders geen christenen zijn. Ook stelt de kerk medewerkers aan die het christelijk geloof niet belijden en duldt homosexuele predikanten in het ambt.

Overloop
Aangezien Kopfermann een zeer bekende en gezaghebbende leider in de charismatische beweging is bestaat de vrees dat zijn uittreding uit de volkskerk het begin zal zijn van een omvangrijke overloop uit de kerk naar vrije gemeenten. Die vrees bestaat ook bij de leiding van zijn eigen beweging die al heeft uitgesproken dat zij vasthoudt aan het uitgangspunt van de beweging: gemeentevernieuwing **binnen** de kerk. De uiteindelijke gevolgen van deze botsing der meningen in de charismatische beweging moet worden afgewacht maar de problematiek die hier aan de orde is blijft niet tot de bondsrepubliek beperkt. Wat mij aanleiding geeft om er in DC over te schrijven zijn ervaringen die zich - op vrijwel dezelfde manier! - hebben voorgedaan in verschillende baptisten gemeenten in Groot Brittanië.

Openheid
Over het algemeen is er onder de baptisten in dat land een redelijk grote openheid ten opzichte van de charismatische beweging. Dat geldt met name van die gemeenten die 'evangelical' zijn (dat is niet hetzelfde als evangelisch in ons land!). Maar op verschillende plaatsen lukte het de charismatische gemeenteleden niet om zich in die gemeenten geestelijk thuis te voelen. Dit leidde tot uittreding en vorming van charismatische baptisten gemeenten, soms vlak naast de oude gemeente, soms op wat grotere afstand. Het spreekt wel vanzelf dat de verhouding tussen de oude en de nieuwe gemeenten niet zo goed was. De theologische verschillen zijn gering, bijna te verwaarlozen. De spirituele, om ze zo maar te noemen, daarentegen zijn zo groot dat gemeenschap binnen een gemeente niet meer tot de mogelijkheden behoort.
Op het eerste gezicht zullen wij nederlandse baptisten, het verhaal van Pfarrer Kopfermann lezende, het met hem eens zijn: de volkskerk kan nooit een gemeente van gelovigen worden. Hebben niet onze vaderen, en niet alleen zij, soortgelijke ervaringen opgedaan met de hervormde volkskerk in ons eigen land? En met andere protestantse kerken? Het komt ons ook helemaal niet vreemd voor dat bij het zoeken naar gemeentevernieuwing de kwestie van de doop als vanzelf aan de orde komt. Is het Feisser indertijd niet netzo vergaan? En toch....

Vergelijking
Als we de angelsaksische ervaringen daarnaast leggen dan blijkt dat het zo eenvoudig toch niet ligt. Het blijkt dat ook baptisten gemeenten voor de aanhangers van de charismatische vernieuwing een evengroot struikelblok kunnen vormen als de volkskerk in de bondsrepubliek. En dan gaat het niet om 'vrijzinnige' of 'progressieve' of 'oecumenische' gemeenten, maar om 'evangelische', 'conservatieve' of 'bijbelgetrouwe' gemeenten, om de bekende versleten clichees maar eens te gebruiken. Het probleem is dus aanzienlijk ingewikkelder. Zelfs een veel grotere mate van uniformiteit dan in een volkskerk denkbaar is, blijkt niet altijd voldoende voor het bewaren van de eenheid.

Uitweg?
Al deze ervaringen doen bij mij de vraag opkomen of de vorming van nieuwe gemeenten buiten de bestaande verban-

Van de gemeente te Arnhem-Zuid

DS. H. PLOEGER 35 JAAR VOORGANGER

Op 2 augustus j.l. was het 35 jaar geleden dat br. H. Ploeger werd bevestigd tot voorganger. Ter gelegenheid daarvan een bescheiden terugblik op deze 35 jaar.

Br. Ploeger studeerde aan het Baptisten Seminarium te Hamburg. Na beëindiging van zijn studie werd hij in 1953 beroepen door de gemeente te Hengelo. Na aanname van het beroep trouwden br. en zr. Ploeger op 29 juli 1953. (Zo hoorde dat in die dagen, vertelde br. Ploeger. Eerst als je een beroep had aangenomen ging je trouwen).

Op 2 augustus 1953 werd br. Ploeger bevestigd als voorganger van de gemeente te Hengelo door ds. F.E. Huizinga. Als werkgebied kreeg br. Ploeger de evangelisatiepost te Borne, die vanuit de gemeente Hengelo was opgezet. Op 21 december 1958 werd de evangelisatiepost Borne een zelfstandige Baptistengemeente, waarvan br. Ploeger de eerste voorganger werd.

Na een groot aantal jaren in Borne te hebben doorgebracht nam br. Ploeger een beroep aan van de gemeente Zandbulten en Dokkum, thans Kollumerzwaag en Dokkum. Hij werd op 5 februari 1961 bevestigd door ds. B. Fabrie. Op het moment dat br. Ploeger te Zandbulten en Dokkum werd bevestigd werd de gemeente te Dokkum een zelfstandige gemeente. Br. Ploeger bleef in deze beide gemeenten werkzaam tot 13 februari 1966.

Vervolgens nam br. Ploeger het beroep aan op hem uitgebracht door de gemeente te Scheveningen, waar hij in maart 1966 werd bevestigd door ds. K. Corporaal. Het voorgangerschap van deze gemeente was een parttime baan, br. Ploeger werd tevens administrateur van het verpleegtehuis "Tabitha" te Scheveningen.

In november 1970 werd br. Ploeger directeur van dit verpleegtehuis, een fulltime-baan, maar bleef daarnaast actief voorganger van de gemeente te Scheveningen.

In januari 1977 aanvaarde br. Ploeger een functie als ziekenhuispredikant in het Diaconessenziekenhuis te Arnhem, een parttime functie. Naast zijn werkzaamheden als ziekenhuispredikant werd br. Ploeger administrateur van het verpleegtehuis "Tabitha" te Lunteren. In verband met de opheffing van dit verpleegtehuis in 1982 werden ook de werkzaamheden van br. Ploeger aldaar beeindigd.

Op 28 april 1983 bracht de baptistengemeente te Arnhem een beroep uit op br. Ploeger om als voorganger in parttime verband de wijkgemeente te Arnhem-Zuid te dienen, br. Ploeger aanvaardde dit beroep en werd op 4 september 1983 bevestigd door ds. G. van 't Wout, voorganger van de gemeente Arnhem.

Intussen maakt br. Ploeger gebruik van de VUT-regeling en beëndigde op 30 april 1984 zijn werkzaamheden als ziekenhuispredikant.

Op 26 februari 1986 werd onze gemeente zelfstandig en br. Ploeger dan ook officieel de eerste voorganger van de gemeente te Arnhem-Zuid.

Opmerkelijk is wel, dat daar waar br. Ploeger komt, gemeenten zelfstandig worden en hij de eerste voorganger is. Borne werd zelfstandig, Dokkum en nu onze eigen gemeente. Kennelijk hoort dit bij hem.

De periode van 35 jaar werd in vogelvlucht verhaald. Br. Ploeger deed in deze tijd veel werk in Unieverband, in de redactie van "De Christen" en ook 35 jaar veel werkzaamheden voor de Christelijke Drankbestrijding. Bij het aanstaande afscheid van br. Ploeger in verband met het bereiken van de 65-jarige leeftijd zal daar nog veel over gezegd worden.

Bij het memoreren van dit jubileum mag zeker zr. Ploeger niet onvermeld blijven. Het is juist bij een voorganger zo, dat de steun van de echtgenote bij de uitoefening van het werk onontbeerlijk is. Br. Ploeger heeft vaak laten weten dat de steun van zijn echtgenote een grote stimulans voor hem is geweest. Daarom is het ook het jubileum van zr. Ploeger.

Onze felicitaties gaan dan ook uit naar br. en zr. Ploeger. 35 jaar in dienst van de Heer en zijn gemeente is een hele tijd en wij in Arnhem-Zuid zijn dankbaar en blij dat we br. en zr. Ploeger daarvan ruim 5 jaar in ons midden mochten en mogen hebben.

Op 18 september a.s. willen we als gemeente het jubileum samen met br. en zr. Ploeger en de beide dochters gedenken, de Heer loven en prijzen dat Hij dit mogelijk maakte en Hem bidden dat br. en zr. Ploeger nog lange tijd in ons midden mogen vertoeven.

Namens de raad der gemeente
Martin Baas, secretaris

vervolg pag. 2

den wel de goede weg is tot gemeentevernieuwing. Ik kan mij een situatie indenken waarin er geen andere keus is maar scheuring en afzondering kunnen nooit tot vernieuwing leiden. Dat heeft de geschiedenis ook van onze baptisten gemeenten wel duidelijk bewezen. Wij leven niet meer in de situatie van anderhalve eeuw geleden. Er is in kerk en christendom veel veranderd. Het christelijke Europa waarvan de kerken een integrerend deel vormden, bestaat niet meer. De kerken worden meer en meer teruggeworpen op hun eigenlijke en enige bestaansgrond, het evangelie. Uit deze strijd te treden en daarbuiten een eigen gemeente te vormen die beter zal zijn dan de bestaande kerken en gemeenten, is het inslaan van een doodlopende weg.

HERBOUWEN

Opening van het Seminarium jaar 1988-1989

De Maria Christinakerk in Den Dolder bood weer onderdak aan de officiële opening van het cursusjaar van ons seminarium. Zaterdag 10 september.
De voorzitter van het Curatorium, prof. dr. ir. J.S. Sussenbach, memoreerde in zijn openingswoord de moeilijke tijd die het seminarium heeft doorgemaakt.
Hij voerde de aanwezigen mee naar de tijd dat Nehemia de teruggekeerde ballingen opriep de muren en poorten van Jeruzalem te herstellen. Hij wist het volk te wekken uit de apatische, afwachtende houding. "Wij zullen ons tot de herbouw gereedmaken" was het antwoord, met woord en daad. Niemand was daarbij te benauwd om zijn handen vuil te maken.
Sussenbach riep op om vanuit deze zelfde geest zich positief te stellen achter dit stuk werk van onze gemeenschap: Het Seminarium.
De gemeenten werden ook aangespoord om dichtbij huis te beginnen, en jonge mensen, die daarvoor in aanmerking komen, op te roepen zich te laten vormen.

Openingscollege
Het openingscollege werd gegeven door drs. N.A. van der Leer, docent missiologie aan het seminarium. Titel van het openingscollege was: "Missionair gemeente-zijn. De zendingsopdracht in de context van de plaatselijke gemeente".
Aanzet tot het onderwerp was een studiegroep, ontstaan in 1985 op initiatief van drs. Th. van der Laan. Deze studiegroep houdt zich bezig met onderzoek naar de plaats van de gemeente in een grote stad. Daarbij denkt men o.a. veel aan de inbreng van ds. W. Tamboer, die in Hoofddorp van de grond af aan een gemeente opbouwde.
Het missionair gemeente-zijn had Van der Leer gepakt. Het openings college van prof. dr. J. Reiling in 1983: "Rekenschap en Vernieuwing" en dat van dr. G. van 't Wout in 1984: "De gemeente als beweging van de Geest" hadden hem bijzonder aangesproken.
Een gemeente is dynamisch, levend. Daarom wordt er niet gesproken over "de Missionaire gemeente", alsof dat een statisch en vaststaand lichaam is. Vanwege haar verscheidenheid van leven moet er gesproken worden van "Missionair gemeente-zijn", zij is gemeente, in beweging gezet en gehouden door de Geest. Zij doet niet aan zending, maar is zelf gezondene evenals haar Heer; ze is in haar wezen zelf zending. "Gelijk de Vader Mij gezonden heeft, zend ik ook u". Het leven van Jezus staat model voor de gemeente.
Verder wees Van der Leer nog op het verband tussen verkondiging en dienstbetoon. Bij ons staat de verkondiging heel vaak centraal, het aspekt van

HET CONCILIAIR PROCES

Samen praten over woorden van belofte en opdracht

Hoewel naar buiten toe de indruk kon zijn gewekt, dat 'baptisten niet mee doen' (kop krantebericht) is de praktijk toch wat gunstiger als het gaat over het zgn. 'Consiliair proces'. Op verscheidene plaatsen, in verschillende gemeenten, heeft men het idee - grondige bezinning op hedendaagse wereldvraagstukken - opgepikt en is men doende die bezinning voor te bereiden of al te beoefenen.

Een heel goed voorbeeld is de jeugdbeweging. Vanuit het jeugdbureau in Drachten hebben de plaatselijke afdelingen van de N.B.J.B., de jeugdgroepen dus, prachtig materiaal in handen gekregen om er het komend seizoen mee te werken. Ook is er inmiddels een nieuwe werkgroep gevormd van mensen die willen proberen die gerichte bezinning te coördineren en te stimuleren. (Werkgroep "Ruimte, zie DC 11 aug. pag. 7)

Misschien is het daarom goed nog eens aandacht te geven aan dit bezinningsproces, dat wereldwijd op gang is gekomen en dat moet uitmonden in een wereldbijeenkomst van kerken in 1990. Voorafgaande aan die wereldbijeenkomst zullen er lokale, regionale en nationale bijeenkomsten plaatsvinden. Daarbij gaat het om een 'gezamenlijke bezinning' (en dan slaat dat gezamenlijke niet alleen op baptisten, maar op alle christenen) - op de houding ten aanzien van de grote gevaren die de wereld bedreigen.
In de 'geloofsbrief' die de Raad van Kerken in Nederland in mei verzond, staat: "Die bezinning is niet vrijblijvend, maar dient uit te monden in duidelijke uitspraken en niet minder duidelijke afspraken. Daarom wordt het proces door de Wereldraad "conciliair" genoemd. Volgens een definitie vanuit de Wereldraad wordt onder "conciliariteit' verstaan 'dat christenen plaatselijk, regionaal en wereldwijd tot gemeenschappelijk gebed, tot beraadslaging en tot besluitvorming samenkommen' De kernwoorden zijn dus: gebed, beraad, beslissing.
In deze 'geloofsbrief' wordt verder gezegd: De bezinning richt zich op gerechtigheid vrede en heelheid van de schepping. Met deze woorden wordt Gods wil met de wereld samengevat. Het zijn woorden van hoop. Ze houden zowel een belofte in als een opdracht.
Gerechtigheid is het woord voor Gods houding tegenover de mensen en de door Hem bedoelde verhoudingen in de samenleving. Bij gerechtigheid gaat het om handelen, dat gemeenschap sticht en bevordert en dat recht doet aan ieder mens, met name aan de machtelozen en de rechtelozen.
Vrede is de naam voor een situatie, waarin God en mensen met elkaar verzoend zijn, de gemeenschap tussen mensen hersteld is en de schepping zich onbedreigd kan ontplooien.
Vrede wordt de vrucht van gerechtigheid genoemd.
Bij **heelheid** van de **schepping** gaat het om een eerbiedige en zorgvuldige omgang met het door God geschapene. Mens en natuur leven in een samenhang en in een wederzijdse afhankelijkheid, waarbij de mens geen bezitter is, maar behoeder.
Zoals er verband is tussen honger en armoede, geweld en bewapening, vervuiling en vernieling enerzijds, zo is er een samenhang tussen gerechtigheid, vrede en heelheid van de schepping anderzijds".
De geloofsbrief citeert daarbij een deel van Psalm 85, en wel vanaf vers 9:
'Ik wil horen wat God, de HERE, spreekt;
want Hij zal van vrede spreken
tot zijn volk en tot zijn gunstgenoten;
maar laten zij niet terugkeren tot dwaasheid.
Waarlijk, zijn heil is nabij hen die Hem vrezen,
zodat heerlijkheid in ons land woont:
Goedertiere-heid en trouw ontmoeten elkander,
gerechtigheid en vrede ontmoeten elkander, kussen elkaar,
trouw spruit voort uit de aarde,
en gerechtigheid ziet neder van den hemel.
Ook zal de HERE het goede geven,
en ons land zal zijn gewas voortbrengen;
gerechtigheid zal voor Hem uitgaan
en zijn schreden richten op den weg.
De themawoorden vindt men in deze psalm terug.'
"De verbanden en samenhangen zijn meer dan alleen oorzakelijk", aldus de geloofsbrief.
"Ze hebben boven alles te maken met de gezindheid van de mensen zelf. Onrecht, geweld, plundering van onze natuurlijke omgeving, komen voort uit de drang van mensen te heersen en te bezitten. Gerechtigheid, vrede en heelheid van de schepping komen alleen naderbij als mensen bereid zijn elkaar van dienst te zijn en op een zorgvuldige wijze om te gaan met wat hun is toevertrouwd.
Gerechtigheid, vrede en heelheid van de schepping zijn woorden, die een zeer ruime en diepe betekenis hebben. Ze raken heel ons leven, ons denken, ons handelen. In de huidige situatie moet de inzet voor gerechtigheid, vrede en heelheid van de schepping toegespitst worden op de strijd tegen de toenemende verarming, de voortgaande bewapening, de ongeremde aantasting van natuur en milieu (....) Daarbij gaat het niet alleen en allereerst om zaken die zich afspelen op een afstand. De problemen zijn inderdaad wereldwijd. Maar ze spelen niet minder in onze woonplaats, in onze eigen straat. Wij zijn zelf in het spel, ons denken en ons handelen".

Sietzo Dijkhuizen

vervolg pag. 3

helpen en genezen staat in de marge. Een scheve verhouding.
Om haar roeping te kunnen vervullen moet de gemeente haar context kennen. Denk- en leefwereld van haar omgeving. Zij moet inspelen wat zich in de wereld voordoet. Onze gemeenten hebben vaak een naar binnen gekeerd, introvert karakter. Helemaal gericht op het eigen werk, op een eiland levend in de samenleving.
"Is de gemeente burcht of servicestation?"

Studenten en docent
Na de inleiding kregen twee studenten gelegenheid zich voor te stellen.
Erik Huiting, 7e jaars-student en sinds 1 jaar in de dagopleiding, en Anneke Menting, die samen met haar man de TWO volgt. Na de eerste periode van 4 jaar gevolgd te hebben heeft zij nu een stage-plaats in Pernis-Hoogvliet. Zij riep gemeenten op zich beschikbaar te stellen als stage-plaats voor TWO studenten.
Ds. Yme Horjus stelde zich voor als de nieuwe 2e docent, met de opdracht Praktische Theologie. Een taak die hij met schroom aanvaard had. Met alleen 10 jaar gemeente-ervaringen en een beeld vol respekt voor ogen van zijn voorganger drs. Th. van der Laan.
"De opleiding heeft iets van een oude smederij. Leren op het aambeeld te slaan, tangen hanteren, ijzer gloeiend maken, het juiste ijzer uitzoeken.
Het leren kennen en kunnen vormt de voorganger tot een ambachtsman".
Het jaarverslag van de rector, dr. O.H. de Vries gaf een blik op de zorgen van het seminarium in het afgelopen jaar.
1 September was het 30 jaar geleden dat het seminarium begon. Feestgevoel was wel afwezig. De rector had de handen vol gehad om alles lopend te houden. Doch nu met een tweede docent, kijkt men hoopvol naar de toekomst.
Vier nieuwe eerstejaars studenten hebben zich gemeld voor de nieuwe cursus.
In het afelopen cursusjaar kon aan 4 studenten het diploma uitgereikt worden.
Zoals traditie geworden is, werd de bijeenkomst weer opgeluisterd door muziek.
Deze keer van mw. E.E. Kuyk-Zevenboom, fluit en de heer J. Hiemstra, piano.

H.G. de Winkel

Elfde Baptisten Jeugd Wereld Konferentie 24-31 juli 1988

Thema: Jesus Christ rules / Jezus Christus regeert

Erika Vittien

Voor deze konferentie hadden totaal 66 Nederlanders ingeschreven, hiervan vertrokken op 24 juli uit Hoek van Holland 47 jongeren en 5 volwassenen voor de 10 daagse reis, die was georganiseerd door de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging.

Na de aankomst in Harwich werd doorgereisd naar Ipswich, waar werd overnacht. De volgende dag ging het in één keer door naar Motherwell en Wishaw, voorsteden van Glasgow, zo'n 10 uur rijden. De volgende dag bekeken we in de regen Edingburgh, een andere Schotse stad.

Begin

Op woensdag 27 juli begon de eigenlijke konferentie. Nadat we 's morgens ons hadden laten inschrijven, konden we ons 's middags wat ontspannen. 's Avonds vond de opening plaats met als thema "Jezus Christus regeert (over) alles". De uitvoerend secretaris van de Baptisten Wereld Alliantie, Denton Lotz, heette ieder welkom...

Schotse Doedelzakspelers verzorgden de openingsmuziek, de vlam werd door een Argentijn overgedragen aan een Schot, en de delegaties van de 85 deelnemende landen presenteerden zich.

Al snel leerden we nieuwe liederen onder begeleiding van Graham Kendrick, bekend van de bundel "Opwekking". Tomas Mackey (Argentinië) deed de verkondiging.

Na het officiële gebeuren in de grote hal was er in verschillende andere hallen muziek te beluisteren.

Pas om 23.00 uur gingen we naar de gastadressen in scholen, kerken, appartementen en gezinnen.

Studie

De volgende dag was het thema "Jezus Christus regeert (over) de wereld".

Op verschillende plaatsen werden bijbelstudies gehouden.

Wij gingen naar Woodside hall (kerk) in Glasgow (150 personen) om onder leiding van een Schot, een Argentijn en een Duitser samen te zingen en te luisteren naar een bijbelstudie. Na de bijbelstudie werden we in groepjes van 10-15 personen gesplitst, dit was je familiegroep, waarin je iedere morgen weer samenkwam. Mijn groep bestond uit 4 Nederlanders, 6 Amerikanen, 1 Japanner, 1 Engelsman en 1 Schot. Na kennismaking moesten we in groepjes van 2 personen ons aan elkaar voorstellen en in andermans taal zeggen "Jezus Christus regeert". Voor ons, Nederlanders, was dat gemakkelijk, maar voor de Amerikanen niet.

's Middags was er de mogelijkheid deel te nemen aan allerlei werkgroepen of om verschillende stands en de stad te bekijken.

's Avonds was er weer een grote bijeenkomst (Celebration; viering), waarbij Douglas Waruta (Nairobi-Kenya) het woord voerde. Na 9 uur was er weer allerlei muziek in alle hallen.

Op vrijdag 29 juli was het dagthema "Jezus Christus regeert in/over de Gemeente". 's Ochtends gingen we weer naar de Woodside hall. We moesten brood van ons ontbijt meenemen, dat breken en delen met anderen.

Na een inleiding over het thema praatten we er verder over in de familiegroepen. We hielden ons bezig met vragen als "Hoe zie jij, dat Jezus regeert in julie gemeente, of waaraan als dit juist niet zo is?"

Vervolgens hebben we er in groepsverband voor gebeden.

's Middags waren er weer studies (seminars) en stands en 's avonds de Celebration met veel zingen (hardstikke gaaf met zoveel mensen van zoveel nationaliteiten). Na een toespraak van Frank Pollard (Amerika) was er weer muziek o.a. van gitarist Martin Joseph.

Mars

Op de zaterdag was het dagthema "Jezus Christus regeert in eigen leven". We gingen naar de Woodside hall voor de laatste bijbelstudie en groepsgesprekken. De vraag werd gesteld: "Hoe regeert Jezus in jouw leven?" We hebben ook voor elkaar gebeden.

Omdat dit de laatste bijbelstudiedag was, hebben we een groepsfoto gemaakt, adressen uitgewisseld en kleine dingen vanuit je eigen land geruild.

's Middags moesten we snel eten om ons tijdig als 8000 deelnemers te kunnen verzamelen voor een mars door Glasgow. Met veel spandoeken, gejuich, gejubel en gezang trokken we naar een park voor een grote happening. Daar was o.a. een Angolees Mannenkoor, dat prachtig zong.

In kleine groepjes hebben we voor elk continent gebeden. Vervolgens werden de duizenden met dubbeldekkers naar het conferentiecentrum teruggebracht.

's Avonds sprak Johnson Lim (Singapore). Hij deed de uitnodiging aan mensen die God wilden volgen in hun verdere leven om op te staan en naar voren te komen. Ze werden goed opgevangen door de familiegroepleiders en voorgangers, die aanwezig waren.

Daarna was er weer tijd voor muziek o.a. van Adrian Snell en Sheila Walsh, en voor drama.

Slot

Toen brak de laatste konferentiedag aan met als thema: "Jezus Christus regeert voor altijd".

Na prachtige zang van een Russisch koor, veel samenzang en een toespraak van David Coffrey zongen we het "Halleluja" van Handel.

Na de officiële afsluiting begon het feest: de ballonnen, confetti en slingers vlogen door de lucht en de polonaise op de liederen "We are marching in the Love of God" en "Lord the Light of Your Love is shining".

De vreugdeuitting was bedoeld als voorproefje voor wat ons in de hemel te wachten staat.

Iedereen nam vervolgens afscheid en ging richting huis met een heerlijke herinnering aan de 11e wereld-jeugd-konferentie.

We moesten de groeten overbrengen van Glasgow aan de eigen gemeenten; bij deze dus!

De volgende dag zijn we vroeg opgestaan en naar de Schotse Hooglanden gegaan - een prachtig ruig landschap, waar schapen en geiten vrij rondlopen.

In Pitlochry hebben we de halve stad leeggekocht met souveniers.

Dinsdag 2 augustus gingen we weer richting Motherwell en Wishaw en de volgende dag Engeland door.

Warm hadden we het niet, want onderweg gingen we uit ons dak(je)!

Na een overnachting in Ipswich ging het richting Harwich voor de bootreis naar Nederland en eigen huis.

Het was een te gave vakantie, die je niet zomaar vergeet!!

P.S. Zondag 5 september mochten we met 17 Glasgow-gangers getuigen zijn van de doop van een jonge broeder en zuster uit Arnhem, het antwoord op de oproep is weer gegeven.

MEDEDELING

Op de jaarvergadering van de NBJB die in juni werd gehouden hebben de afdelingen een nieuwe sekretaris gekozen voor de Jeugdraad van de NBJB, n.l.:

Jan Steenhuis
V.N.-laan 6
7742 CG Coevorden
tel.: 05240-14993

Post gericht aan de Jeugdraad kan voortaan naar hem worden gestuurd.

Bewaren en vernieuwen.... kan dat?

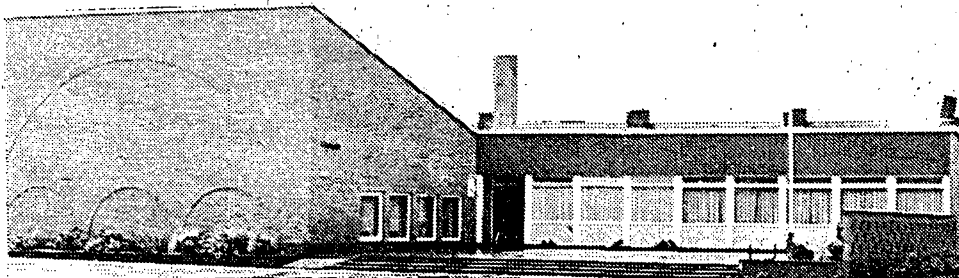
Dit is het thema voor de JAV 1988 op 30 september, 1 en 2 oktober in het Twickel College te Hengelo.

Alle informatie: Jeugdburo, tel. 05120-15687.

Werkshops, besprekingen, zaterdagavond concert door de groep Cosmo uit Apeldoorn en verder het JAV-koor o.l.v. Henny Blaak.

Baptisten 50 jaar in Enschede

Een halve eeuw geleden trokken Drentse veenkolonialen naar Enschede. De Drenten trachtten werk te vinden in de textiel. Onder hen enkele baptisten. Volgens goede baptisten-traditie zochten ze elkaar regelmatig op om in 1931 een zelfstandige gemeente te stichten, "de Gemeente van Gedoopte Christenen".
In 1933 werd een Baptistenbroederk ring omgedoopt tot Baptistengemeente Enschede. Om de verwarring nog groter te maken voegde men beide gemeenten samen in 1938. De huidige jubileumcommissie neemt dat jaar als uitgangspunt voor alle festiviteiten.
In 1938 telde de gemeente 150 leden. Enkele jaren later sloten de Enschedese baptisten zich aan bij de Unie.
In het jubileumboek "Blijven bouwen op het fundament", dat dezer dagen van de persen rolt, wordt de ontstaansgeschiedenis beschreven. Ds. G. Brongers zegt in zijn bijdrage over de eerste jaren: "Het waren jaren van gestage groei en bevestiging van de gemeente in haar en zijn roeping". Rond de jaren zestig werkte ds. M. de Jong in Enschede. Hij wordt in het boekje gekarakteriseerd als "bouwpastor". Plotseling bezaten de Enschedeërs twee kerkgebouwen.
Voorgangers kwamen en gingen. Het ledenbestand groeide tot 250. De laatste jaren is dat aantal stabiel gebleven. Door de teloorgang van de textiel waren het vooral jonge mensen die moesten verhuizen om werk te vinden.

Randkerkelijken werden bezocht en zonodig uitgeschreven. Verheugend was dat ds. Wijchers vorig jaar zo'n 25 meest jonge mensen doopte.
In al die 50 jaren is het verenigingsleven sprankelend gebleven. Georganiseerd van wieg tot graf. Chêche, zondagsschool, twee jeugdgroepen, zusterhulp, twee koren, een eigen fanfareorkest en een ouderengroep bevolken zondags en door de week het kerkgebouw aan de Spechtstraat.
De laatste jaren is onder leiding van ds. Wijchers nagedacht over het fundament van het geloof. Vandaar wil de gemeente verder gaan. Verder bouwen naar binnen en naar buiten. Ds. Wijchers: "Zo blijven we verder bouwen op het fundament waarvan Jezus Christus de hoeksteen is tot de dag dat Hij komt".
De jubileumviering van de gemeente concentreert zich in het weekend van 24 en 25 september. Zaterdagavond begint het programma met een presentatie van de gemeente door de verschillende muziekgezelschappen. Het tweede deel van de avond staat in het teken van cabaret.
Zondagmiddag om 15.00 uur begint de jubileum-dankdienst. Na de dienst zal genodigden gelegenheid worden gegeven een woordje te spreken. Aansluitend biedt de Raad van de gemeente genodigden en gasten een ontvangst aan.
Iedereen die het jubileum mee wil vieren en onderdag zoekt, dient zich te vervoegen bij N. Stukker, tel. 053-306081.
Daarna is de feestelijke koek nog niet op.
19, 20 en 21 oktober wordt de jaarlijkse Algemene Vergadering in Enschede gehouden. De voorbereidingen zijn in volle gang.
Informatie over deze bijzondere gebeurtenis wordt volgende maand gepubliceerd.

H.J. ten Harkel

"Tabitha"....
"Als één die dient"

Onder dit motto vierde "Tabitha" in Den Haag haar 50-jarig bestaan in de week van 31 mei tot 5 juni j.l.
Ook in de kolommen van dit blad werd ruimschoots aandacht geschonken aan dit jubileum.
Met grote tevredenheid kan teruggekeken worden op deze geslaagde feestweek.

Een kleine 800 mensen kwamen naar "Tabitha" om hun felicitaties over te brengen: genodigden, familieleden van bewoners, buurtgenoten en reünisten, naast natuurlijk bewoners en medewerkenden.
Hoogtepunt voor de bewoners was ongetwijfeld het optreden van Wieteke van Dort. Zij zong liedjes "uit de oude doos" en verscheen ook als "Tante Lien" met haar bekende humor.
Een hoogtepunt was óók de reünie voor allen die in de afgelopen 50 jaren betrokken zijn geweest bij het werk van "Tabitha". 120 reünisten uit het hele land én daarbuiten (één deelneemster kwam speciaal over uit Zwitserland!) meldden zich op zaterdag 4 juni. Het weerzien was ongekend. Herinneringen werden opgehaald, foto's uitgewisseld, banden verstevigd, sterke verhalen verteld en er werd sámen gegeten.
Tijdens deze reünie werden de vijf nog in leven zijnde oud-diakonessen geëerd met de overhandiging van een gedenkboekje over de 50-jarige geschiedenis van "Tabitha".
De voorzitter van het Bestuur, drs. H.E. de Grooth, onderstreepte nogmaals hun grote inzet gedurende vele jaren voor het werk van "Tabitha", hetgeen ondersteund werd door een daverend applaus van alle aanwezigen!
Vele van de reünisten konden ook de volgende dag aanwezig zijn bij de herdenkingsdienst, waarmee de festiviteiten op waardige wijze werden afgesloten. Opnieuw werd in deze dienst benadrukt dat de nu 50-jarige "Tabitha" dienstbaar wil zijn, als eens de discipelen in Joppe.

NICARAGUA
De echte afsluiting vond plaats op zondag 17 juli j.l.

"VAN ROME NIETS NIEUWS"

Het artikel van br. H. Ploeger in DC van 11 augustus j.l. riep bij br. A. Kik te Utrecht een reaktie op, die wij plaatsten in het nummer van 1 september. Drie briefschrijvers hebben daar een andere visie op. Vanwege de ruimte volgt hier de essentie van hun brieven.

Als één onderwerp ons sterk bezighoudt kan het gebeuren dat wij daardoor zo gefixeerd zijn dat wij bij het lezen van een stuk niet loskomen van vooroordelen. Zo moet het br. Kik vergaan zijn toen hij het stuk van br. Ploeger gelezen heeft.
Br. Ploeger begint met de opmerking dat geen enkele kerk een zuivere en volledige openbaring is van het lichaam van Christus, hetgeen impliceert dat ook onze gemeenschap dit ter harte kan nemen. Voorts merkt hij op dat de kerken hebben ontdekt dat ze een aantal zaken heel goed samen en gezamenlijk kunnen doen, maar dat de kloof tussen de *leiding* van de RK-kerk en ons steeds dieper wordt. Dit wordt naar zijn mening veroorzaakt door o.a. de enorme aandacht die er besteed wordt aan de Maria verering.
Daarnaast merkt hij op dat in bepaalde RK tijdschriften afstand wordt genomen van deze Maria-verering en dat er genuanceerd gedacht wordt over de RK leer m.b.t. de ambten en sacramenten.
Ik vind het jammer dat br. Kik niet in het stuk heeft kunnen ontdekken dat de schrijver onderscheid maakt tussen de leiders van de RK-kerk en Rooms Katholieken. Op welk punt zijn wij als Baptisten gemeenten, verenigd in onze Unie, te vergelijken met de zeer centralistisch vanuit Rome geleide organisatie? Wij hebben in de Unie toch bewust gekozen voor autonome gemeenten?
Br. Kik verwijt de schrijver: a. onzorgvuldigheid en b. onrechtvaardigheid. Zijn deze harde verwijten terecht? In privaatrechtelijke, juridische zin betekent dit nog al wat. Als een jurist tegenover zijn wederpartij zulke verwijten maakt zal de rechter met deze verwijten meegaan als deze onderbouwd worden door zakelijke en doorslaggevende argumenten: Er dient onomstotelijk vastgesteld te worden dat er o.a. schuld en schade is. Dat heb ik niet kunnen ontdekken in dit artikel.

Wil Hendriks, Arnhem

Het komt mij voor dat br. Kik het artikel van br. Ploeger niet geheel begrepen heeft. Ik geloof niet dat er bij br. Ploeger vrees is voor toenadering, maar dat er bij br. Kik vrees is dat, als er enige toenadering is, deze door dit artikel verstoord kan worden.
Mijns inziens heeft br. Ploeger alleen duidelijk proberen te maken dat er nog steeds dingen zijn in de RK-kerk die toenadering in de weg staan. Dat Maria nog steeds tussen de zondaar en Jezus in staat valt niet te ontkennen.
Br. Ploeger erkent dat er na de oorlog ook in de RK-kerk veel veranderd is, zoveel dat zij zich niet meer als voorheen als eenheid kan manifesteren. Veel van mijn RK (oud) collega's heb ik leren kennen als kind van God en broeder. Daar ligt niet het probleem. Het gaat om de RK-kerk als instituut.
Vragen wij ons nog wel eens af waarom wij baptisten zijn, is onze belijdenis niet ons te openbaren als Nieuw Testamentische gemeente? Allen die Christus belijden als Heer in hun leven zijn één, ongeacht waar ze vandaan komen.

J. Korf, Velsen-Zuid

Br. Kik stelt in het begin van zijn betoog de vraag of het van belang is om in ons blad te lezen over het Mariageloof van de Paus en de Mariaverering. Ik wil wel kwijt dat ik het principieel eens ben met hetgeen door br. Ploeger gezegd is. Hij noemt zaken die altijd al een verwijdering waren tussen protestanten en R. Katholieken. Ik dacht dat br. Ploeger dat ook op het oog had, iets wat br. Kik wellicht niet zo ziet.

M.N. Looije, Hilversum

Hiermee is de discussie gesloten. E.r.

vervolg pag.6

Zoals bekend voerde "Tabitha" een jubileumaktie voor een bejaardencentrum in Managua, Nicaragua. En met succes!
Uit het hele land kwamen giften binnen en uiteindelijk bleek *f* 6.000,- bijeengebracht!
Dit geld kon overhandigd worden door de penningmeester van het Bestuur, drs. D. Koning, aan de stumulator achter dit projekt, Ybeltje Bandstra. Zij onderstreepte in haar dankwoord het geweldige belang van deze aktie t.b.v. ouderen en stelde vast dat met dit geld de inrichting van een keuken en waszaal gerealiseerd kan worden!
Zo kon "Tabitha" uitdelen van eigen overvloed en háár feest ook tot een feest voor anderen maken.

"Als één die dient"
"Als één die dient" was niet alleen het motto van de feestweek, maar geeft aan hoe "Tabitha" werkzaam wil blijven. De dagelijkse werkzaamheden zijn weer opgevat en geprobeerd wordt goede zorg aan ouderen te geven.
Maar "Tabitha" blijft een open huis. Ieder die kennis wil nemen van wat in "Tabitha" gedaan wordt is hartelijk welkom! Wellicht kan dit verzorgingshuis óók plaats bieden aan oudere baptisten, die graag in "Tabitha" zouden willen wonen. Vraag gerust informatie hieromtrent bij de direkteur, de heer P. Kavelaar.
".... als één die dient" is óók de titel van een gedenkboekje dat is verschenen. Het beschrijft de 5-jarige geschiedenis van "Tabitha" en is voorzien van veel fotomateriaal.
Ook het "nieuwe" huis krijgt ruimschoots aandacht.
Een waardevol bezit, voor ieder die "Tabitha" een warm hart toedraagt. En dat zijn er hopelijk velen! Dit boekje kost slechts *f* 10,- en is te verkrijgen door uw bestelling op te geven bij:
Verzorgingshuis "Tabitha"
Mozartlaan 280
2555 KZ Den Haag
tel. 070-973938

Wout Huizing

SOU de gemeenten hebben het voor het zeggen

De organisatie doorgelicht
Organiseren is, vrij vertaald, "het regelen met het oog op de onderlinge samenwerking".
De SOU heeft daarom met name gekeken naar die onderlinge samenwerking, de wil daartoe en de argumenten, de drijfveren, het doel dus.

Het doel is vastgesteld
Het doel van elke commissie in unieverband zal in feite gericht moeten zijn, moeten sporen met, het doel van ons unie-zijn zoals dat is vastgelegd in artikel 3 van de staturen der unie.

De bevoegdheden zijn duidelijk
Volgens dezelfde statuten was en is het nog steeds de opzet dat de gemeenten, bij monde van de Algemene Vergadering, bepalen en besluiten wat er zal moeten gebeuren.
De uitvoering van die besluiten, de uitvoering van het door de gemeenten gewenste beleid, wordt aan commissies gedelegeerd.

Het beleid der gemeenten
Wil een commissie ten behoeve van de gemeenschap (A.V.) beleidsvoorbereidend werk verrichten, dan zal dat alleen maar goed en gericht kunnen gebeuren indien dat (gewenste) beleid kort en bondig is omschreven.
Zo'n omschrijving wordt dan een beleidsnota genoemd, waarover de A.V. zich dan uitspreekt.

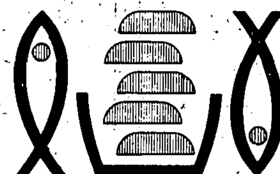
Het SOU-rapport
Over de unie-organisatie, de strukturen en werkwijze is in het licht van art. 3 veel meer te noemen.
De omschrijving van de knelpunten en wensen spreken duidelijke taal.
Niet voor niets heeft de SOU de A.V. met alles wat daaraan vastzit er als eerste speerpunt uitgelicht, om daarover een eensluidend standpunt te bereiken.
Dat houdt onder meer in dat ook de verantwoording van commissies en commissie-leden ter sprake komt.
Het is geen goede zaak als welk commissie-lid ook, zich uitsluitend kan beroepen op een (gezamenlijk) com-

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs f 46,- per jaar; buitenland f 64,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen; ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelincklaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

missiestandpunt of besluit.
Het zijn de gemeenten die besluiten; de commissies voeren uit.
Wie daar niet tegen kan, wie liever wil "regeren" dan "uitvoeren", is meer met zichzelf bezig, dan met het gezamenlijke doel. (art. 3)

Het voorstel ter A.V.
Via de U.C. stelt de SOU dan ook voor, om akkoord te gaan met de in het rapport genoemde werkwijze.
Dat dit voorstel als punt 69 op de agenda is geplaatst, mag niet worden uitgelegd als een onderwaardering door de U.C., zo is ons verzekerd.
Wanneer de gemeenten op de A.V. ja zeggen tegen dit voorstel, wie zal dan nog nee kunnen zeggen tegen een "hervorming" van onze samenwerking van binnenuit?
Immers, we zullen eerst onze geestelijke prioriteiten moeten stellen, om vandaaruit het zakelijke, waaronder ook de financiële consequenties, te bepalen.
Namens de Stuurgroep Unie Organisatie:

Joh. Grootenhuis

"Mijn genade is u genoeg"

Op Zijn tijd riep God tot zich, onze zuster

Grietje Olijslager

Op de leeftijd van 85 jaar

5 september 1988

Baptistengemeente
Stadskanaal-Zuid

De Heer heeft tot zich genomen onze zuster

Jipke van Wier-Schuil

op de leeftijd van bijna 90 jaar

5 september 1988

Baptistengemeente Harlingen

"Want ik ben er zeker van, dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid, die over ons geopenbaard zal worden".
Romeinen 8:13

In volle zekerheid des geloofs heeft de Here tot zich genomen in Zijn Heerlijkheid Zijn kind onze lieve zuster en tante

Grietje Potjewijd

in de leeftijd van 79 jaar

Nieuwe Pekela, 10 september 1988
"Clockstede" kamer 018

Nieuwe Pekela:
J. Potjewijd

Hengelo:
H. Potjewijd

Enschede:
Dinie Potjewijd

Apeldoorn:
Gerry en Herman Kreykes

Hengelo:
Herma Potjewijd

Hengelo:
Janneke en Raymond Leushuis

en kinderen

De begrafenis heeft inmiddels plaatsgevonden.
Correspondentie adres: H. Potjewijd, Vijverlaan 50, 7553 CD Hengelo.

NATIONALE BIJBEL-AKTIE VOOR BELGIE
Leiding: ds. L.J. Geluk, N.H. predikant Rotterdam
1 BIJBEL VOOR BELGIE
stort 20 gulden op postrek. 202511 ten name van "De Kruisbanier" Den Haag.
MOTTO: Bijbel-België voor evangelisatie.

INTREDE A. GIETEMA, ASSEN

Op D.V. zondag 2 oktober 1988 wordt br. A. Gietema ingezegend tot voorganger van de baptistengemeente te Assen.
De gemeenten nodigt u graag uit om aanwezig te zijn bij de dienst, waarin deze inzegening plaats vindt.
De dienst wordt gehouden in de Open Hof, Sleutelbloemstraat 1 te Assen.
Aanvang: 15.30 uur.
Na afloop van de dienst bent u van harte welkom om met ons koffie te drinken.

MEDEDELINGEN

Het nieuwe adres van br. A.G. den Dekker, voorganger van de gemeente te Groningen Zuid is Uranusstraat 63, 9742 JV Groningen, tel. 050-714387.

Sekretaris van de baptistengemeente te Musselkanaal is br. J. Duursma, Havikstraat 14, 9502 HA Musselkanaal, tel. 05990-14475.

Het juiste telefoonnummer van br. G. de Haan, Sassenbergen 11, 9531 GT Borger is 05998-34812.

Het telefoonnummer van br. G. de Jonge, sekretaris van de plaatselijke voorbereidingscommissie van de A.V. te Enschede is in het AV-boek niet juist vermeld. Het goede telefoonnummer is: 053-352139.

RADENKONFERENTIE GEWEST Z.O.-DRENTHE

Datum: zaterdag 1 oktober 1988.
Plaats: Ontmoetingscentrum "De Bron", Emmen.
Langs deze weg willen we bekendheid geven aan onze gewestelijke radenkonferentie. De stuurgroep SOU is bereid gevonden deze middag aanwezig te zijn.
De agenda ziet er daarom als volgt uit:
* Bespreking werkzaamheden en rapport van de SOU.
* Bespreking van de jaarstukken in het A.V.-boek.

Belangrijke zaken dus, die aan de orde komen. Het is daarom bijzonder belangrijk dat de raden goed vertegenwoordigd zijn.
De konferentie begint om 14.00 uur. Wees op tijd aanwezig.

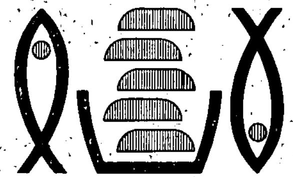
Namens het bestuur,
R. Veldman (sekr.)

dc

103e jaargang nummer 33 - 29 september 1988

De Christen

Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

TWEE JUBILEA

1948 - 1963 - 1988

J. Reiling

De Wereldraad van Kerken heeft de vorige maand zijn veertigjarig bestaan gevierd. In ons blad is daaraan weinig aandacht besteed. De Unie heeft enkele maanden eerder ook niet stilgestaan bij het feit dat zij vijfentwintig jaar geleden diezelfde Wereldraad de rug toekeerde. Toch zijn dat gebeurtenissen geweest die diep in het leven en denken van onze gemeenten hebben ingesneden. Wat geeft een terugblik op 1948 en 1963 ons te zien?

Het enthousiasme om tot de Wereldraad en de nederlandse Oecumenische raad toe te treden was in 1948 redelijk groot. De oorlog had ons dichter bij de andere kerken gebracht en ons geleerd dat de tijd van het zich afzetten tegen hen voorbij was. Er was meer dat ons verbond dan wij in het verleden hadden gedacht. We ontdekten dat ook bij anderen het evangelie werd gevonden. Bovendien hoopten we ook van de zijde van de andere kerken een zekere erkenning te ontvangen. We meenden dat de andere kerken op het punt van gemeente en doop ook nog wel iets van ons konden leren. Aan eenwording van alle of een aantal kerken dachten we niet. De meeste andere lidkerken van de raden ook niet.

Natuurlijk dachten niet allen er zo over. Er was -en is altijd geweest- een belangrijke stroming die voor een nauwere relatie met andere kerken niet voelde. Hun voorkeur ging uit naar wat we tegenwoordig parakerkelijke organisaties en bewegingen zouden noemen waarmee wij ons van oudsher verwant voelden.

In 1963 besloot de Algemene Vergadering het lidmaatschap van beide raden op te zeggen. De Wereldraad was op grotere afstand komen te staan door de toetreding van de orthodoxe kerken, door de politieke ontwikkelingen in de wereld en door de toenemende invloed van het fundamentalisme dat vanuit Amerika een nimmer aflatende campagne tegen de Wereldraad voerde.

Tussen de verklaarde voor- en tegenstanders van uittreding (die beide betrekkelijk klein in getal waren) lag het brede midden dat in meerderheid voor uittreding koos terwille van de eenheid in eigen gelederen. Natuurlijk werd met behulp van een motie een pleister geplakt op de wond van de tegenstanders van uittreding: wij wilden natuurlijk wel contact houden met de oecumene en met de kerken. Er is weinig of niets van terecht gekomen.

Wanneer we nu na een kwart eeuw de balans opmaken moeten we vaststellen dat wij als Unie kerkelijk in volslagen isolement terecht zijn gekomen. In een tijd waarin de secularisatie voortschrijdt en de positie van de kerken in de samenleving steeds moeilijker wordt en zij meer dat ooit op elkaar zijn aangewezen, staan wij moederziel alleen in kerkelijk Nederland.

De verschillen die in 1963 met betrekking tot onze relaties met andere kerken aan de dag traden, zijn er nog steeds en inmiddels door allerlei oorzaken uitgegroeid tot bijna een tweedeling in de Unie en binnen vele gemeenten. Wat de wereld beweegt en vele kerken benauwt, die hunkeren naar gerechtigheid, vrede en heelheid van de schepping, gaat aan ons als geloofsgemeenschap voorbij. Wij hebben vrijwel alleen oog voor onszelf en onze eigen problemen.

Het gaat natuurlijk niet om het al of niet meedoen met of lid zijn van. Het gaat om ons christenzijn en en ons gemeentezijn in de wereld van vandaag. Zijn wij dat samen met alle heiligen of op ons baptisten eentje?

DEZE WEEK

Even nadenken met....

J.A. Scholte, Westervoort

Herkennen en Erkennen

"Zijt niemand iets schuldig dan elkander lief te hebben....."

Romeinen 13:8

De reizen naar Israël en Griekenland zijn zeer in trek. Vooral Israël; O, heilig land dat eens de Heer betrad... Bijbelse geschiedenissen komen dichterbij. Het voorstellingsvermogen van hetgeen in het verre verleden geschiedde wordt duidelijker. Het is als met een verrekijker, het objekt waarop het gericht is kan nauwkeuriger geobserveerd worden.
Boeiend zijn altijd weer de reizen van Paulus. Hij reisde door Klein Azië, Griekenland en kwam zelfs in Rome. Ontmoette mensen verschillend van ras, taal, kultuur en godsdienst. Hij wist zich een "Geroepene", een werktuig te zijn in 's-Heren hand.
Ambassadeur van Jezus Christus. Bewogen en gedreven: "Wee mij indien ik het evangelie van Jezus Christus niet verkondig!" Hij weet kontakten te leggen en brengt zijn boodschap in Synagogen, op markten en pleinen. Ik schaam mij niet van Hem te zijn! Spreekt met Joden en anders denkenden. Door zijn brieven weten wij dat er vaak verschil is van inzicht en interpretatie. Vooral de verhouding tussen Joodse- en heidense christenen leidt in sommige gevallen tot verwijdering en verbittering. Zo niet erger.
De Joden, het verbondsvolk, houden de wet hoog in het vaandel. Velen zien in hem een ketter, weer anderen een handige diplomaat. Speelt farizeeërs en saduceeërs tegen elkaar uit, Hand. 23:6-10. Omdat hij Timotheüs in zijn werk wilde betrekken besneed hij hem terwille van de Joden omdat zijn vader een Griek was, Hand. 16:1. Hij zou een sta in de weg kunnen zijn. Verschil van inzicht. Toen en nu! Dit heeft zowel in het verleden als in het heden geleid tot zeer droeve situaties.
Heer waar dan heen?
Tot u alleen!
Het volgende beeld staat mij voor ogen: Op de achtergrond een kruis. Vóór het kruis staat Jezus met geopende armen. Kom tot Mij... Een grote schare verschillende van ras, geleerden, en ongeletterden, armen en rijke zijn op weg naar Jezus. Twee mensen, geheel verschillend van karakter en aanleg knielen aan de voeten van Jezus. Zij strekken hun handen uit naar Hem. In zijn doorboorde handen neemt Hij ze en brengt ze samen en zegent hen. Hun hoofden diep gebogen, dan blikken ze op naar Jezus en zien daarna elkander aan. Ze herkennen elkaar in Hem.....
Een zondaar en nú geen zondaar meer.... Samen in Hem verbonden door één Heer, één geloof en één Geest. Erkennen elkaar als broeders in Hem en gaan samen op weg naar het Land waar de zon nimmer daalt!

11 en 12 november, de Bron, Dalfsen.
Studieconferentie zending en dienstbetoon.

MET HET OOG OP MORGEN

Onder dit thema organiseert de Unie Zendings Commissie (UZC) samen met de werkgroep 'dienst aan een wereld in nood' (WIN) een studieconferentie over de toekomst van het zendingswerk en de plaats van het nederlands baptisten zendingswerk daarin....

Medewerkers:
Aan deze conferentie hebben hun medewerking toegezegd:
G.J. van Butselaar, oud zendeling in Rwanda, algemeen secretaris van de Nederlandse Zendingsraad (NZR),
H. de Keijzer, secretaris van de Evangelische Zendings Alliantie (EZA).
G. van 't Wout, oud zendeling in Zaïre, oud docent zendingswetenschappen aan het baptistenseminarium de Vinkenhof,
R.F. Kargbo, directeur middelbare school in Gbendembu, Sierra Leone, thans studerend aan een universiteit in W. Duitsland,
D. Rosier, verpleegkundige, werkzaam namens de Unie van Baptistengemeenten in Nederland in een kliniek van de Conventie van Baptistengemeenten in Sierra Leone.

Onderwerpen:
Uit de medewerking aan deze conferentie blijkt al, dat bij het bepalen van onze visie we ook gebruik willen maken van de visies van de bij de NZR aangesloten kerken enerzijds en die van bij de EZA aangesloten evangelikale zendingsorganisaties anderzijds.
Onderwerpen die in elk geval aan de orde komen zijn:
- de verhouding tussen woord en daad in de zending
- de rol van de gemeente bij zending en dienstbetoon en onze relatie met het werk van andere kerken en evangelische groeperingen
- de veranderingen in de relatie tussen westerse en afrikaanse christenen met het oog op de toekomst van het zendingswerk.

Deelnemers:
De conferentie is bedoeld voor leden van gewestelijke en plaatselijke zendingswerkgroepen, voorgangers, raadsleden en diaconessen van baptistengemeenten. Verder is ieder welkom die anderzins betrokken is bij het zendingswerk en mee wil doen aan de ontwikkeling van onze toekomstige zendingsvisie.
Er is plaats voor maximaal 75 personen. Deelname is alleen zinvol voor beide conferentiedagen. Deelnemers worden genoteerd in de volgorde van ontvangst van de deelnamekosten.

Plaats en tijd:
De conferentie wordt gehouden in het conferentiecentrum De Bron in Dalfsen. Het programma begint vrijdag 11 november om 10.00 uur en eindigt zaterdag 12 november om 16.00 uur.
Een overnachting is inbegrepen in het programma.

Opgave:
U kunt zich tot 15 oktober opgeven door het overmaken van de kosten voor deelname à *f* 75,-- per persoon op giro 9260 t.n.v. Unie van Baptistengemeenten Nederland onder vermelding van "zendingsconferentie".
Inlichtingen: Mevr. D. Lindeman-Kolbe tel. 08303-11164

VRIESCHELOO

Bij de start van het a.s. winterseizoen willen we u graag deelgenoot maken van alles, wat er in Vriescheloo aan de orde is.
We kunnen gewagen van zegen: in enkele doopdiensten werden acht jonge mensen, die hun leven aan de Heer en aan de gemeente gaven, gedoopt. Er is een bloeiend jeugd- en verenigingswerk: via diverse leiders en leidsters bereikt het evangelie op de een of andere manier 100 jongeren tot 25 jaar.
Elke week bezoeken plm. 250 mensen onze gebouwen, voor allerlei aktiviteiten. De ruim 110 jaar oude gemeente is dus nog springlevend.
Toch zijn we er ons van bewust, dat we op al onze arbeid alleen vrucht kunnen verwachten, als we verbonden blijven met de Heer van de gemeente, Die de opdracht gaf: predik het Evangelie.
Niet alleen van vreugde, maar ook van zorg moeten we spreken: Enige broeders en zusters verbraken de band met de gemeente.

Ook gaat het werk van de Herberg voort, met wisselende resultaten. Het is fijn om te zien, dat ex-verslaafden genezen en bevrijd de maatschappij weer in kunnen gaan, en dit met de Heer doen. Anderen vallen helaas terug in het leven dat ze eerst leidden. Ook hier weten we: het zaad van het evangelie Oogst.
Onze zuster Kenna Velema, zendelinge op de Filipijnen voor de Overzeese Zendings Gemeenschap is dezer dagen voor een jaar verlof naar huis teruggekeerd, na haar 2e periode van 4 jaar. Ook is zr. Ans Tolk, die in Kenya werkt voor YWAM, in het begin van 1988 een paar maanden met verlof geweest.

De gemeente Vriescheloo is dankbaar te mogen werken in de wijngaard van de Heer, en te staan in Zijn dienst, niets anders doende dan predikende: CHRISTUS, DE GEKRUISIGDE.

HABO

BIJBEL

Vertelt de Bijbel verhalen?

Ondertitel: Naar aanleiding van ds. Nico ter Linden

*"Op verhaal komen in de Wester" is de titel van een serie programma's die de NCRV heeft uitgezonden. Ds. Nico ter Linden vertelde hierin verhalen over Abraham en Jakob. Verhalen vertellen is belangrijk, vindt hij. Zo alleen kun je goed over het mysterie tussen God en mensen spreken. De televisie-programma's zelf heb ik niet gezien, maar de boekjes die naar aanleiding ervan verschenen heb ik voor me liggen ter recensie. De titels zijn **Abraham** en **Jakob**.*

In het eerstgenoemde boek ben ik blijven steken bij de volgende vraag: hoe ver gaat dat, verhalen vertellen? Heeft het voor Ter Linden nog iets met geschiedenis te maken? Ik ben van zijn "verhalen" niet "op verhaal gekomen".

Waar gaat het om?

Israël vertelt verhalen, volgens Ter Linden. Dat is zo, maar de vraag is of die verhalen gebaseerd zijn op wat echt gebeurd is, of niet. Voor Ter Linden bestaat deze vraag nauwelijks. In een artikel in Trouw schreef hij begin dit jaar, dat het kerstverhaal geen geschiedenis is, maar een verhaal over wat geschied is. Het gaat niet om een historische (feitelijke) gebeurtenis, maar om een geloofsverhaal. Bij de maagdelijke geboorte draait het volgens hem om een theologische maagd en niet om een biologische (**Abraham,** blz. 40). Dat past in de verhaaltraditie van Israël, waarin Sara, Rebekka, Rachel en Hanna voorkomen. Deze vrouwen waren eerst ook onvruchtbaar, volgens de verhalen die Ter Linden "geloofsverhalen" noemt. Dit is niet echt zo gebeurd. Israël heeft er alleen mee willen uitdrukken dat het ontstaan van dit volk een Godswonder is (**Abraham,** blz. 39). En Ter Linden gaat verder: in die lijn "kán het dus niet anders dan dat straks, als de tijd van Jezus Messias aanbreekt, ook aan diens geboorte een onvruchtbare vrouw vooraf moet gaan...." (**Abraham,** blz. 40). Die vrouw is Elizabeth. En. Jezus' geboorte uit een maagd noemt Ter Linden een prachtig poëtisch beeld.

Op deze manier benadert Ter Linden het Oude Testament. In de verhalen over Abraham "verpakken zij (de Joden) hun gedachten over God en de wereld en de mensen".

"Mét dat ze van Abraham vertellen, en van Izaäk en van Jakob, vertellen ze van wat zij in de loop der eeuwen van God denken te hebben opgevangen" (**Abraham,** blz. 7).

Israël heeft Gods Stem vernomen. Die Stem heeft "niet alleen **voor** Israël geklonken want **in** Israël zullen **alle** geslachten, van de aardbodem gezegend worden. Zo heeft God dat bedacht, hebben ze in Israël bedacht". (**Abraham,** blz. 7). En op dezelfde bladzij staat dat Abraham niet alleen de vader van Israël is, "maar de vader van de gelovigen, van allen die vermoeden dat Israël door God is uitverkoren om aan alle geslachten van de aardbodem te vertellen wat het van Hem gehoord en gezien heeft".

"Verhaaltraditie", gedachten over God die in verhalen verpakt zijn, Israël heeft bedacht wat Gód bedacht heeft, ze vermoeden iets.... Gaat het in de Bijbel dan eigenlijk alleen om wat mensen over God gedacht hebben, of ook over wat God over en voor de mensen bedacht en gedáán heeft? Is er sprake van openbaring of alleen van ervaring? En: doet het er toe of iets echt gebeurd is, of niet?

Geschiedenis of verhaal?

Allereerst: het gaat in de Bijbel natuurlijk om een bijzondere geschiedenis. De Bijbel bestaat niet uit een droge opsomming van feiten. Het is ook geen krant. Het gaat om God en de mensen, om geloof en om Gods plannen voor de wereld.

Vaak - maar niet altijd - wordt in de Bijbel gebruik gemaakt van poëtische vormen. Kijk maar naar de grote profeten. Maar betekent dat nu dat de vraag of iets echt gebeurd is of niet er niet toe doet? Ik geloof dat je de kern van de Bijbel aantast als je zegt dat het er niet toe doet of iets al dan niet gebeurd is. Ik probeer dat duidelijk te maken.

De kern van de Bijbelse boodschap is volgens mij dat God in déze werkelijkheid heil brengt voor de mensen. Hij wil heel konkreet met ons dagelijks leven en met déze wereld te maken hebben. Heel duidelijk zien we dat in de inkarnatie: God is in Zijn Zoon Jezus Christus vlees geworden en heeft onder ons gewoond. Dat was tastbaar en merkbaar. In de eerste brief van Johannes wordt dat zeer duidelijk uitgesproken, als reaktie tegen mensen die meenden dat Jezus slechts in schijn mens geworden was:

"Hetgeen was van den beginne, hetgeen wij gehoord hebben, hetgeen wij gezien hebben met onze (eigen) ogen, hetgeen wij aanschouwd hebben en onze handen getast hebben van het Woord des levens.... verkondigen wij ook u...." (1 Joh. 1:1-3).

Ik bedoel niet te zeggen dat Ter Linden denkt dat Jezus geen historische figuur was. Daarvoor is trouwens voldoende bewijs buiten de Bijbel. Ik wil alleen zeggen dat het wezenlijk is dat God handelt in déze wereld, in ónze geschiedenis, met historische mensen. Ook Lukas 2:1-2 maakt dat bijvoorbeeld duidelijk: tóen en tóen, je kunt de plaats en de tijd noemen, werd de Messias geboren.

De opstanding

Over de opstanding schreef Ter Linden in Trouw (2 april 1988):

".... ik geloof dat God Jezus uit de doden heeft opgewekt. (....) Wat ik niet geloof is dat God voor die opwekking het stoffelijk overschot van Jezus nodig had. Net zo min als Hij ons lichaam nodig heeft om ons uit de doden op te wekken".

"De Paasverhalen.... geven, als zoveel van Israëls verhalen, geen geschiedschrijving in onze zin, dat weten we nu toch zo langzamerhand". Een "geestelijke" opwekking dus? Op deze manier haalt hij geest en lichaam uit elkaar. Dat is een on-Joodse en on-oudtestamentische gedachte. In het oude Testament wordt de mens als eenheid gezien.

Wonderen en de twintigste eeuw

Is het voor mensen in onze tijd niet heel moeilijk om te geloven dat God tegen Abraham sprak, dat Jezus uit een maagd geboren is, dat Hij lichamelijk uit de doden is opgewekt? Past dat nog wel bij al onze wetenschappelijke ontdekkingen?

Volgens Ter Linden is het wel mogelijk om te gelóven in deze tijd, doordat de Bijbel religieuze - en dat is volgens hem poëtische - taal spreekt. De Bijbel zégt helemaal niet dat al die wonderen feitelijk gebeurd zijn. Nee, het gaat om theologische waarheden en niet om natuurkundige of biologische feiten.

Daarmee lijkt het probleem van de wonderen opgelost. Maar Ter Lindens oplossing is niet bijbels.

Ook is het voor mij de vraag of het érg is dat wij wonderen moeilijk kunnen begrijpen. Het is maar gelukkig dat wij niet kunnen narekenen hóe Jezus is opgewekt uit de dood. Gelukkig maar dat God ándere dingen kan doen dan wij begrijpen! Trouwens, zouden de mensen vroeger wonderen wél 'normaal' gevonden hebben? Was de opstanding van Jezus voor de mensen van tóen wel "vanzelfsprekend"? We lezen in de evangeliën over schrik en ongeloof.

We mogen dankbaar zijn dat God in onze werkelijkheid ingrijpt en ingegrepen heeft op een manier die wij niet altijd kunnen "verklaren". Hij voegt nieuwe dingen toe aan ons bestaan.

Als het alleen af zou hangen van wat mensen over God **bedenken,** zouden we naar ik vrees niet ver komen. Ik althans zou blijven steken in mijn tekortkomingen als mens.

Ik kom nog terug op de genoemde boeken van Ter Linden.

Hetty Lalleman

Agenda van de 108ste Algemene Vergadering te Enschede

1. Opening door de voorzitter van de Commissie der Unie, br. A. de Vries te Emmen.
2. Verkiezing van een voorzitter van de Algemene Vergadering. Kandidaat: br. A. de Vries.
3. Eerste opneming van de presentielijst.
4. De Commissie der Unie stelt de Algemene Vergadering voor om de gemeente te Hengelo 't Venster op te nemen in de Unie.
5. Tweede opneming van de presentielijst.
6. Mededelingen.
7. Benoeming van twee leden van de notulen-commissie.
8. Jaarverslag van de Unie over 1987.
9. Verslag van de werkzaamheden van de Financiële Commissie der Unie over 1987.
10. Rapport van de Financiële Commissie der Unie.
11. Verklaring van de kontrole-arbeid der financiële administraties.
12. Resultatenrekening van "De Vinkenhof" over 1987.
13. Balans van de "De Vinkenhof" per 31 december 1987.
14. Resultatenrekening van de Unie over 1987.
15. Balans van de Unie per 31 december 1987.
16. Verkiezing van één lid van de Commissie der Unie.
    Aftredend en niet herkiesbaar: zr. A.M. Nederlof-Grobben, Hengelo.
    Kandidaat: br. A. Niessink, Vaassen.
    Aftredend en herkiesbaar: J. Chr. Schipper, Lisse.
    Kandidaat: dezelfde.
17. Verkiezing van één lid van de Financële Commissie der Unie.
    Aftredend en herkiesbaar: br. H. Wijnholds, Winschoten.
    Kandidaat: dezelfde.

(De agendapunten 18 t/m 45 worden behandeld in sektie A)

18. Jaarverslag van de Redaktie Commissie van "De Christen" over 1987.
19. Resultatenrekening van "De Christen" over 1987.
20. Balans van "De Christen" per 31 december 1987.
21. Voorstel redaktiestatuut van "De Christen".
    Pre-advies van de Commissie der Unie:
    De U.C. beveelt aanneming van het redaktiestatuut aan.
22. Verkiezing van 5 leden van de Redaktie Commissie van "De Christen".
    Aftredend en herkiesbaar: br. S. Dijkhuizen, Elspeet; zr. H. Lalleman-de Winkel, Apeldoorn; br. H.G. de Winkel, Dieren.
    Kandidaten: dezelfden.
    Aftredend en niet herkiesbaar: br. H. Ploeger, Arnhem; br. J. Reiling, Bilthoven.
    Kandidaten: br. K.M. Gerritsen, Winschoten; br. A. Kik, Utrecht; br. B. Louwerse, Veendam.
23. Mededelingen van de Redaktie Commissie van "De Christen".
24. Begroting van "De Christen" voor 1989.
25. Jaarverslag van de Evangelisatie Commissie der Unie over 1987.
26. Resultatenrekening van de Evangelisatie Commissie der Unie over 1987.
27. Balans van de Evangelisatie Commissie der Unie per 31 december 1987.
28. Resultatenrekening van "De Zaaier" over 1987.
29. Balans van "De Zaaier" per 31 december 1987.
30. Voorstel van de Evangelisatie Commissie der Unie om het dienstverband van de evangelist in algemene dienst uit te breiden van 90% naar 100%.
    Toelichting:
    De werkzaamheden van de evangelist beslaan al sinds zijn indiensttreding een meer dan volledige arbeidsplaats. De E.C.U. acht het niet langer verantwoord om deze werkzaamheden slechts voor 9/10 deel uit te betalen.
    Pre-advies van de Commissie der Unie:
    De U.C. onderschrijft de motivatie van de E.C.U., zoals verwoord in de toelichting, en beveelt aanneming van het voorstel van harte aan. Wel benadrukt de U.C. met klem dat de gemeenten bij aanvaarding van het voorstel de morele verplichting op zich nemen om de begrote bijdrage voor 1989 waar te maken.
31. Voorstel van de gemeente te Dordrecht.
    De Algemene Vergadering besluit om de E.C.U. op te dragen om ter AV 1989 met een beleidsnota te komen.
    Toelichting:
    Gedurende een aantal jaren is er door de gemeente gevraagd om een beleidsnota van de E.C.U. Tot op heden ontbreekt een beleidsnota, waarover de gemeenten zich kunnen uitspreken.
    Pre-advies van de Evangelisatie Commissie der Unie:
    De Evangelisatie Commissie der Unie ontraadt het aanvaarden van dit voorstel betreffende het opstellen van een beleidsnota op grond van onderstaande overwegingen:
    - de Werkorde van de E.C.U. bevat in grote lijnen de taak en de opdracht van de gemeenten voor de E.C.U.;
    - het beleid van de E.C.U. is duidelijk verwoord in het Jaarverslag;
    - evangelisatiewerk heeft een flexibel beleid nodig; het is immers afhankelijk van de werker en van de vragen en aktuele knelpunten van een gemeente.

    Pre-advies van de Commissie der Unie:
    De Unie Commissie ontraadt de aanvaarding van dit voorstel.
32. Nota camping-evangelisatie-werk.
33. Verkiezing van twee leden van de Evangelisatie Commissie der Unie.
    Aftredend en niet herkiesbaar: zr. R.A. Kos-Servaas, Arnhem; br. S.A. Wijchers, Vriescheloo.
    Kandidaten: br. P.W.M. Egberts, Utrecht; br. C. Helderop, Workum; zr. M. van der Werf, Leeuwarden; br. P. Wijchers, Enschede.
34. Mededelingen van de Evangelisatie Commissie der Unie.
35. Begroting van "De Zaaier" voor 1989.
36. Jaarverslag van de Stichting Tabitha over 1987.
37. Resultatenrekening van de Stichting Tabitha over 1987.
38. Balans van de Stichting Tabitha per 31 december 1987.
39. Mededelingen van de Stichting Tabitha.
40. Jaarverslag van de Unie Zendings Commissie over 1987.
41. Resultatenrekening van de Unie Zendings Commissie over 1987.
42. Balans van de Unie Zendings Commissie per 31 december 1987.
43. Voorstel van de Unie Zendings Commissie.
    De Unie Zendings Commissie stelt de Algemene Vergadering voor de eerste zinnen van artikel 10 van haar werkorde als volgt te wijzigen: "De U.Z.C. bestaat uit tenminste 5 en ten hoogste 9 leden. Zij kiest uit haar midden een voorzitter, een vice-voorzitter en een secretaris".
    Toelichting:
    Het projektenwerk als onderdeel van de zendingsarbeid is in de Unie erg belangrijk te noemen, aangezien het de "zending" dichter bij de gemeenten en haar leden brengt.
    De informatie over projekten is onmisbaar voor de bewustwording van ouderen en jongeren. De U.Z.C. kan zich in de huidige bezetting onmogelijk intensief bezig houden met dit onderdeel van haar werk.
    Momenteel wordt het projektenwerk behartigd door de werkgroep "Dienst aan een wereld in nood" (WIN).
    Zowel de U.Z.C. als de W.I.N. zijn het erover eens dat door deze manier van werken communicatiestoornissen niet vermeden kunnen worden. In de praktijk is gebleken dat de U.Z.C. is vervreemd van het projektenwerk terwijl zij wel de eindverantwoordelijkheid hiervoor draagt.
    De U.Z.C. hecht er grote waarde aan, dat ons projektenwerk één gezicht heeft, zowel naar de gemeenten toe als naar binnenlandse en buitenlandse zendingsorganisaties.
    Integratie van het projektenwerk binnen de U.Z.C. maakt uitbreiding van het ledental noodzakelijk.
    Pre-advies van de Commissie der Unie:
    De U.C. heeft geen bezwaren tegen dit voorstel, en beveelt aanvaarding daarvan aan.
44. Verkiezing van twee leden van de Unie Zendings-Commissie.
    Aftredend en herkiesbaar: zr. D. Lindeman-Kolbe, Westervoort.
    Kandidaat: dezelfde.
    Aftredend en niet herkiesbaar: zr. C.J. Edens-Veldman, Wormer.
    Kandidaten: zr. M.P. Bosveld-Aslander, Musselkanaal; br. C. Molema, Harlingen.
45. Mededelingen van de Unie Zendings Commissie.

(De agendapunten 46 t/m 67 worden behandeld in sektie B.)

46. Jaarverslag van de Unie Bouw Stichting over 1987.

47. Resultatenrekening van de Unie Bouw Stichting over 1987.

48. Balans van de Unie Bouw Stichting per 31 december 1987.

49. Mededelingen van de Unie Bouw Stichting.

50. 1. Jaarverslag van de Commissie voor de Opleiding over 1987.
 2.a Jaarverslag van het seminarium over 1987.
 b Jaarverslag van het curatorium over 1987.

51. Resultatenrekening van de Commissie voor de Opleiding over 1987.

52. Balans van de Commissie voor de Opleiding per 31 december 1987.

53. Voorstellen van de Commissie voor de Opleiding.
 1. De C.v.d.O. stelt de Algemene Vergadering 1988 voor te erkennen als Unie voorgangers de broeders C. Helderop te Workum, P.J. Prijt te Eindhoven en D.M. Stichter te Westerhaar.
 2. De C.v.d.O. stelt voor de broeders R. Erwich te Harderwijk, E. Groen te Bosch en Duin, W. Lindeman te Westerhaar, J.P. Pieterson te Dordrecht, Z. Panneman te Nieuw Vennep. F. Rogaar te Onstwedde en K. Stap te Musselkanaal definitief toe te laten tot de opleiding.

54. De Commissie voor de Opleiding stelt de Algemene Vergadering voor artikel 13 lid b en c van het Reglement inzake voorgangers als volgt te wijzigen:
Artikel 13 lid b. De tussenzin "gehoord de C.v.d.O." te laten vervallen.
Artikel 13 lid c. De tussenzin "op voorstel van de C.v.d.O." te laten vervallen.
Toelichting:
Het gaat hier veelal om erkende voorgangers met wie de C.v.d.O. geen bemoeienis meer heeft. Het komt de C.v.d.O. dan ook voor dat een eervolle ontheffing enkel een zaak van de Commissie der Unie is.
Hetzelfde geldt voor de verklaring dat iemand de staat van predikant bezit.
Pre-advies van de Commissie der Unie:
De U.C. beveelt aanneming van dit voorstel aan.

55. De Commissie voor de Opleiding stelt de Algemene Vergadering voor de aanvaarding als student van br. K. Touwen te Amsterdam in te trekken.
Toelichting:
Ter vergadering zal een toelichting gegeven worden.
Pre-advies van de Commissie der Unie:
De U.C. zal ter vergadering haar pre-advies geven.

56. Verkiezing van twee leden van de Commissie voor de Opleiding.
Aftredend en niet herkiesbaar: br. W. Hessels, Huizen; br. H. Sikkema, Lelystad.
Kandidaten: br. K.M. Gerritsen, Winschoten; br. C. van der Mei, Maarssenbroek; br. P.J. Prijt, Eindhoven; br. B. Stuut, Harderwijk; br. H. Verwoerd, Stadskanaal.

57. Mededelingen van de Commissie voor de Opleiding.

58. Jaarverslag van het Pensioen- en Invaliditeitsfonds over 1987.

59. Resultatenrekening van het Pensioen- en Invaliditeitsfonds over 1987.

60. Balans van het Pensioen- en Invaliditeitsfonds per 31 december 1987.

61. Mededelingen van het Pensioen- en Invaliditeitsfonds.

62. Begroting van het Pensioen- en Invaliditeitsfonds voor 1989.

63. Jaarverslag en kroniek van de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging over 1987.

64. Resultatenrekening van de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging over 1987.

65. Balans van de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging per 31 december 1987 en verantwoording Renderlookapitaal.

66. Mededelingen van de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging.

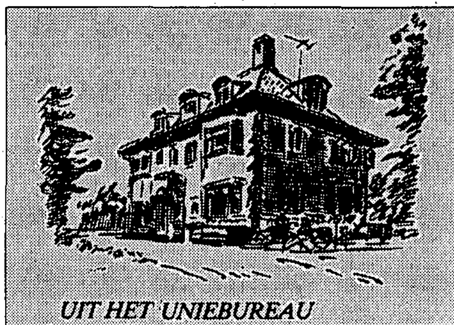
67. Begroting van de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging voor 1989.

68. Begrotingen voor 1989:
 1. Van de Evangelisatie Commissie der Unie
 2. Van de Unie Zendings Commissie
 3. Van de Commissie voor de Opleiding
 4. Van "De Vinkenhof"
 5. Van de Unie.

69. Voorstel van de Unie Commissie:
De Unie Commissie stelt de Algemene Vergadering voor:
De SOU opdracht te geven om een aantal "speerpunten" uit te werken tot voorstellen, waarover - zo mogelijk, voor de AV 1989 - schriftelijk zal worden gestemd.
Per "speerpunt" zal een breed proces van bezinning en bespreking plaatsvinden.
De behandeling van de speerpunten zal plaatsvinden zoals in aangegeven in het SOU-rapport van augustus 1988.
Het voorstel houdt tevens in dat de AV accoord gaat met de tot nu toe gehanteerde en voorgestelde werkwijze zoals vermeld in het rapport.
Toelichting:
Uit de analyse van geïnventariseerde knelpunten en wensen heeft de SOU 19 centraal staande vragen geformuleerd.
Voorgesteld wordt om een aantal trajekten uit te zetten, waarin deze centrale vragen een voor een, dan wel gecombineerd, zullen worden aangepakt.
Enkele vragen zullen er reeds nu als speerpunt worden uitgelicht, om op korte termijn aan te pakken.
Per speerpunt acht de SOU een breed proces van bezinning en bespreking noodzakelijk om een zo groot mogelijk draagvlak te verkrijgen.
Telkens na zo'n brede behandeling zullen de daaruit voortvloeiende voorstellen schriftelijk in stemming worden gebracht.
Op deze wijze is nog voor de AV 1989 een aantal centraal staande vragen te behandelen.
Als we in dit tempo verder werken, zullen over 3 à 4 jaren de centrale vragen zijn behandeld en zal de organisatie wezenlijk zijn aangepast.
Zoals in het rapport is aangegeven, zullen de speerpunten betrekking hebben op:
- de algemene vergadering. (centrale vraag nr. 16)
- het financiële beleid. (centrale vraag nrs. 4 en 5)
- funkties in commissies en besturen. (centrale vragen nrs. 9 en 10)

70. Rapportage Bezinningsproces.

71. Voorstel van de gemeente te Dordrecht.
De gemeente Dordrecht stelt voor dat de Unie van Baptisten Gemeenten bij monde van de Algemene Vergadering alsnog besluit in te gaan op de uitnodiging van de Raad van Kerken om deel te nemen aan het conciliair proces voor gerechtigheid, vrede en behoud van de schepping.
Toelichting:
De Unie van Baptisten Gemeenten heeft zich sinds de jaren om deels akseptabele redenen nogal afzijdig gehouden van de oecumene. Dit betekent echter niet dat distantie van andere kerken onder alle omstandigheden tot een vaststaand beleid is geworden. Wij blijven, vanuit de duidelijke opdracht tot eenheid in het evangelie, geroepen onze verhouding tot andere geloofsgemeenschappen telkens te heroverwegen.
Zoals gezegd gaat het initiatief tot het conciliair proces uit van een vorm van oecumene die niet in alle opzichten onze instemming heeft. Des te meer verheugend is dat deze kerken ons toch hebben uitgenodigd en daarmee er blijk van geven onze bijdragen op hoge prijs te stellen.
Wij zijn van mening dat het nu niet opportuun is een lidmaatschap van onze Unie van de Raad van Kerken te overwegen.
In het inhaken op dit proces ligt echter wel een kan om
a) de lidkerken van de Raad beter te leren kennen, zonder ons er direkt aan te verbinden of mee te vereenzelvigen,
b) in gesprek te gaan rond themata die elke christen, die het evangelie serieus neemt, zeer aangaan.
Het komt ons nogal willekeurig voor om deze uitnodiging met een beroep op de federatieve struktuur van de Unie af te slaan. Ook na een positieve uitspraak van de A.V. in deze is elke gemeente immers vrij om al dan niet mee te doen?
Nu èn de Bond van Vrije Evangelische Gemeenten èn de Evangelische Alliantie als waarnemer bij dit proces van de Raad van Kerken betrokken zijn, zou het des te meer te betreuren zijn wanneer de Unie van Baptisten Gemeenten terzijde zou blijven staan.
Pre-advies van de Commissie der Unie.
Overeenkomstig het besluit van de U.C. van 18 januari 1988 en de brief dienaangaande d.d. 22 januari 1988 aan de gemeenten, ontraadt de U.C. de gemeenten aanvaarding van dit voorstel.
De bedoeling van de initiatiefnemers van dit conciliair proces - de Wereldraad van Kerken - is duidelijk: Te komen tot moreel bindende c.q. gezaghebbende konklusies en geloofsuitspraken inzake vrede, gerechtigheid en het behoud der schepping. Vandaar dat ook aan de deelnemers wordt gevraagd om een onvoorwaardelijke toewijding (commitment).
- De federatieve struktuur van onze Unie - weliswaar in juridische zin eén kerkgenootschap, maar toch een federa-

VERANTWOORDING VAN DE ONTVANGEN BIJDRAGEN IN DE MAAND JULI 1988

E.C.U.
Alblasserdam 146,25; Amsterdam West 119,20; Borne 81,10; Enschede 1310,--; Groningen Noord 222,94; Harlingen 203,05; Hengelo 432,50; Hoogezand Woldwijck 380,50; Kampen 173,96; Muntendam 516,10; Noordbergum 405,30; Steenwijk 51,90; Utrecht Centrum 400,--; Utrecht Noord 338,33; Vroomshoop 170,--; Westerhaar 450,--; Winschoten 186,73; Zutphen 364,55; B.B., N. 100,--.

C.v.d.O.
Alblasserdam 143,12; Amsterdam West 112,--; Arnhem Zuid 251,70; Borne 49,60; Enschede 1160,--; Groningen Noord 217,34; Hengelo 136,95; Hoogezand Woldwijck 286,75; Kampen 169,58; Lelystad 42,75; Muntendam 239,95; Noordbergum 423,55; Stavoren 80,--; Steenwijk 31,10; Utrecht Centrum 400,--; Utrecht Noord 331,10; Vroomshoop 180,--; Westerhaar 450,--; Winschoten 182,74; Zutphen 346,15; B.B., N. 100,--; C., D. 25,--.

U.Z.C.
Alblasserdam 268,13; Amsterdam West 316,35; Arnhem Zuid 322,45; Borne 173,80; Enschede 1220,--; Groningen Noord 409,07; Harlingen 289,30; Hengelo 463,70; Hoogezand Woldwijck 513,25; Kampen 319,17; Klazienaveen 75,--; Lelystad 64,45; Muntendam 751,90; Noordbergum 743,90; Stavoren 200,--; Steenwijk 185,25; Utrecht Centrum 600,--; Utrecht Noord 620,27; Vriescheloo 50,--; Westerhaar 950,--; Winschoten 342,34; Zutphen 1222,50; G.L.K.Z. 10,--; N.N., L. 30,--; L.P., L. 100,--; A.W., H. 80,-- (kaarten!); P.H., H. 20,--; Ouderenvakantieweek 258,25 (projekt); Amsterdam West 132,50 (projekt); Gewest Holland 1500,- (projekt).

N.B.J.B.
Alblasserdam 38,75; Amsterdam West 149,35; Borne 49,50; Enschede 415,--; Groningen Noord 59,20; Hengelo 25,--; Kampen 46,04; Utrecht Centrum 100,-- Utrecht Noord 89,64; Winschoten 49,48; Zutphen 87,15.

U.B.S.
Alblasserdam 28,75; Amsterdam West 85,55; Arnhem Zuid 234,05; Borne 39,55; Enschede 135,50; Groningen Noord 44,80; Kampen 35,--; Muntendam 131,40; Utrecht Centrum 100,--; Utrecht Noord 66,51; Vroomshoop 130,- Westerhaar 46,35; Winschoten 36,71.

NOODFONDS
Alblasserdam 120,15; Amsterdam Centrum 49,--; Arnhem Centrum 484,05; Enschede 250,--; Hengelo 100,- Steenwijk 29,20; P.H., H. 20,--; H.T.-S., D. 50,--; H.V., H. 100,--; A.G.B.-S., Z. 20,--; L.B., Z. 10,--; J.G., E. 50,--; H.G., W., D. 100,--; A.G.B.-S., Z. 10,--; J.H., G. 15,--; J.B., H. 15,--; S.V., M. 25,--; H.T.N., D. 25,--; J.S., M. 50,--; L.P., L. 100,--; M.P., Z. 10,--; H.J.H.B.-K., H. 10,-

Allen die een bijdrage zonden hartelijk dank,

A. van den Hoef

---

tie van gemeenten - laat het onzes inziens niet toe dat een Unieorgaan of een Unievertegenwoordiger zich in zo verregaande mate namens de geünieerde gemeenten kan uitspreken over zaken van geloof en leven. Dit komt slechts de afzonderlijke gemeenten toe.
- Waar het zelfs binnen Unieverband nog op grote bezwaren stuit te komen tot gemeenschappelijke uitspraken inzake geloof en leven, lijkt het ons, gezien het bovenstaande, ondoenlijk en onjuist de indruk te geven alsof er onder ons een eenheid van opvatting zou bestaan.
- Gezien de aard van de onderwerpen, te behandelen in het conciliair proces, lijkt het de U.C. onvermijdelijk dat uitspraken en stellingnames volgen met politieke inhoud en/of konsekwenties.
- Gelet op de sterke reserves die hierover bestaan, de pluriforme samenstelling van onze gemeenschap en de onwenselijkheid van polariserende ontwikkelingen, komt het de U.C. voor dat onze Unie als gemeenschap met deze te voorziene ontwikkelingen niet gediend zou zijn.
- Het nastreven van eenheid en interkerkelijke kontakten kan o.i. onverlet het bovenstaande door plaatselijke gemeenten op lokaal niveau worden gezocht en nagestreefd, al naar gelang van eigen mogelijkheden en inschatting. Op plaatselijk niveau zouden dan ook de thema's desgewenst aan de orde gesteld kunnen worden.

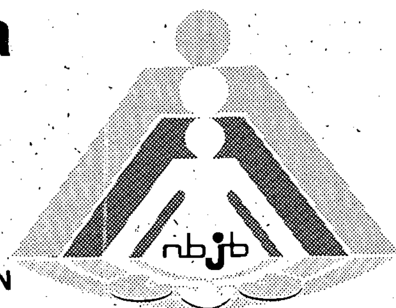
72. Voorstel van de gemeenten te 's Gravenhage en Utrecht-Centrum.
De Algemene Vergadering, overwegende dat het bijzonder pastoraat gezien moet worden in het verlengde van en behorend tot de gemeentelijke arbeid,
- spreekt uit dat voor het vervullen van dit pastoraat door daartoe geschoolde leden van de bij de Unie aangesloten gemeenten beroepbaarstelling en erkenning vanwege de Unie gewenst is,
- en draagt de U.C. op om samen met de C.v.d.O. voorstellen voor een nadere regeling hiervan in het kader van het Reglement inzake voorgangers aan de eerstkomende A.V. voor te leggen.

Toelichting:
Beroepbaarstelling en erkenning kan voor de werkers in het bijzonder pastoraat een morele steun zijn en voor onze Uniegemeenschap meer betrokkenheid bij het bijzonder pastoraat betekenen.
Verder zijn wij van mening dat degenen die niet (direkt) voor het werken in de gemeentelijke arbeid kiezen een behandeling verdienen gelijkwaardig aan degenen die daar wel voor kiezen.
Pre-advies van de Commissie der Unie.
De U.C. ontraadt aanneming van dit voorstel, op grond van de volgende redenen:
1. Statuten en Huishoudelijk Reglement van de Unie regelen uitsluitend de opdrachten, taakstellingen, verantwoordelijkheden en posities van instanties en personen die werken ten dienste van de gemeenten. De regeling van de positie van "werkers in een bijzonder pastoraat" valt buiten dit kader.
2. "Werkers in een bijzonder pastoraat" staan niet in dienst van de gemeente. De gemeenten hebben geen zeggenschap over de voorwaarden waaronder genoemde werkers in dienst genomen worden. Zij zijn ook niet bevoegd over hun arbeid enig opzicht uit te oefenen. "Werkers in een bijzonder pastoraat" arbeiden geheel buiten verantwoordelijkheid van de gemeente; deze kan er ook geen verantwoordelijkheid voor dragen.
3. "Werkers in een bijzonder pastoraat" hebben tegenover de gemeente waarvan zij lid zijn geen andere verantwoordelijkheid dan elk ander lid van de gemeente. Hun bijzondere veratnwoordelijkheid ligt tegenover hun werkgeven.
4. Onze reglementen kennen alleen de termen "voorganger" en "pastoraalwerker". Beide termen duiden een funktie aan ten behoeve van de gemeente of ten behoeve van de arbeid van de gezamenlijke gemeenten. De arbeid van "werkers in een bijzonder pastoraat" is van algemene aard en kan niet gezien worden als een deel van de gemeentelijke arbeid.
5. Een duidelijke omschrijving van het begrip "werker in een bijzonder pastoraat" is o.i. niet te geven. Vallen hieronder behalve inrichtingspredikanten ook godsdienstleraren en werkers in de nazorg van bijv. omroepverenigingen?

Om bovengenoemde rederen ziet de Commissie der Unie geen kans om hierover een gefundeerd voorstel voor te bereiden en aan te bieden aan de A.V.

73. Rondvraag.
74. Sluiting.

Jongeren A.V. in Hengelo met thema ''Bewaren en vernieuwen''.

''Er moet nodig vernieuwd worden'', hoor je nogal eens. ''We moeten onze identiteit en andere waardevolle dingen goed bewaren'', klinkt er anderzijds.
Jongeren willen vernieuwen en ouderen willen bewaren, en andersom! We moeten meer nadenken dan te roepen dat het een leeftijdskwestie is.
We leven in onze tijd dus, zou je zeggen we, moeten vernieuwen om met de tijd mee te gaan. We hebben onze tradities die ''houdbaar'' moeten blijven.
Over dit thema denken we na op de JAV 1988 te Hengelo. Tijdens workshops, vergaderingen en onze gezamelijke dienst. Uiteraard is er ook tijd voor ontmoeting en ontspanning. De groep Cosmo uit Apeldoorn zal zaterdagavond een ''swingend'' konsert geven. Het JAV koor zal o.l.v. Henny Blaak de dienst opluisteren.
Kortom, Baptisten Jongeren, je mag dit niet missen, zeker niet als je wat te bewaren of te vernieuwen hebt.
TOT ZIENS op 30 september en 1 en 2 oktober in het TWICKEL COLLEGE TE HENGELO.

OM DE J.A.V. 1988 SAMEN TE BELEVEN.

Namens de werkgroep Jongeren A.V.

Hans Pieket Weeserik.

AGENDA

* 30/9-2/10 : Jongeren A.V.
* 8/10 : W.J.E. evaluatie campingevangelisatie
* 19-21/10 : A.V.
* 4-5/11 : J.M.C. weekend
* 18-20/11 : 20 + weekend

WIE MEER WIL WETEN OVER BEPAALDE AKTIVITEITEN.........
BEL 05120 - 15687
JEUGDBUREAU NBJB

MEDEDELING

Op de Jaarvergadering van de NBJB die in juni werd gehouden hebben de afdelingen een nieuwe sekretaris gekozen voor de jeugdraad van de NBJB, n.l.:

Jan Steenhuis
V.N.-laan 6
7742 CG Coevorden
tel: 05240-14993

Post gericht aan de Jeugdraad kan voortaan naar hem worden gestuurd.

OP DE BRES VOOR EEN FIJNE LES

NOG EVEN VOLHOUDEN: WE ZIJN ER BIJNA

Bijna iedereen kent bovenstaand regeltje, afkomstig uit een zeer bekend lied. Ook ik moet het geregeld horen als mijn dochters in de gaten krijgen dat we bijna thuis zijn.
Het is een regel op talloze situaties van toepassing.

Ook nu weer als het gaat over ons zendingsprojekt kunnen we zeggen: ''We zijn d'r bijna.''
Eerlijk gezegd heb ik me er wel wat zorgen over gemaakt. Zouden we het streefbedrag dit jaar wel halen? (*f* 15.000,-) De aktie begon al wat later in het jaar. Een aantal geweldige weken ben je dan al kwijt. En na het geweldige succes van vorig jaar? Zijn mensen dan wel weer gemotiveerd voor een volgend projekt?
Wat dat aangaat is de kop van dit verhaal natuurlijk niet zo best gekozen. Er zijn zoveel zaken in onze wereld die om hulp vragen, om oplossingen vragen, om onze inzet vragen. Je zou kunnen zeggen; ''We zijn er nog lang niet,'' als we daar naar kijken. De kop van dit verhaal slaat dus ook nergens op het voor dit jaar afgesproken streefbedrag. We zijn d'r bijna. En dat stemt toch wel weer tot tevredenheid en blijdschap.

In Harderwijk waren er twee mensen die besloten deel te nemen aan de beroemde 4-daagse van Nijmegen. Ze lieten zich voor dit gebeuren sponsoren en hebben zodoende een fraaie bijdrage geleverd. Ze hebben de 4-daagse uitgelopen.
Hoevaak zouden zij gedacht hebben....
We zijn er bijna?

Zo zijn er ook veel akties op plaatselijk nivo geweest. Sommigen zullen hun streefbedrag gehaald hebben en anderen waren er bijna.
We zijn er bijna. De huidige stand is *f* 12.020,19. Nog even volhouden dus! Dan komen we d'r ook wel.

Convent van Baptisten Voorgangers in de regio Holland

Op maandag 5 september j.l. kwam het convent bijeen in de Triomfatorkapel te Alphen a/d Rijn. Een bijzonder welkom was er voor ds. H. Jut die tijdens de vakantieperiode na een ongeluk een ingrijpende operatie heeft ondergaan. Gelukkig is hij weer enigzins opgeknapt en was als vanouds samen met zijn vrouw aanwezig op het convent. Tijdens deze eerste ontmoeting na de zomervakantie heeft ds. W. Tamboer, voorganger van de Baptisten Gemeente i.o. te Hoofddorp samen met zijn vrouw een boeiende inleiding verzorgd over de opbouw van het nieuwe werk in Hoofddorp. Het was bemoedigend om te horen hoe de Here de arbeid van de gemeente gezegend heeft.
De volgende bijeenkomst is op D.V. maandag 7 november eveneens om 12.30 uur in de Triomfatorkapel.
Voor deze bijeenkomst is ds. C.C. Stavleu uit Spijkenisse gevraagd om een inleiding te houden over het begrip 'rentmeesterschap, praktische gevolgen voor de gemeente'.
De nieuwjaarsbijeenkomst zal op D.V. maandag 16 januari 1989 worden gehouden in het Diakonessenhuis Refaja te Dordrecht met als aanvangstijdstip 10.30 uur.

A. v.d. Berg

BEROEPINGSWERK

Beroepen te IJmuiden, br. B. Louwerse te Veendam.

KOMENDE DAGEN

Vrijdag 30 september, zaterdag 1 en zondag 2 oktober: Jongeren AV in Hengelo.

Zaterdag 1 oktober: Zang- en muziekdag te Apeldoorn.
Lelystad neemt gemeentecentrum ''De Hoeksteen'' feestelijk in gebruik.

Zondag 2 oktober: Bevestiging en intrede br. A. Gietema te Assen.

BEROEPBAAR GESTELD

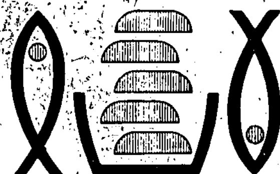
Op 6 juli 1988 heeft br. J. van Eerden te Brummen met goed gevolg het examen afgelegd aan het Seminarium ''De Vinkenhof''. Op grond daarvan heeft de Commissie voor de Opleiding br. Van Eerden op 16 september j.l. beroepbaar gesteld voor onze gemeenten.
Voor de Commissie voor de Opleiding,
H. Sikkema, secretaris

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs f 46,- per jaar; buitenland f 64,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling,
ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelinckiaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Als Baptisten zangkoor van de gemeente Nieuw Buinen "Zingend Getuigen" zoeken wij voor zo spoedig mogelijk een DIRIGENT.
U kunt contact opnemen met de secretaresse Fenna Holt-Bosken,
Tulpenstraat 6,
9521 CX Nieuw Buinen.
Tel. 05990-19483.

In vrede zal ik Uw hemel binnengaan,
mij is de toegang vrij.
Mijn zonden brachten eeuw'ge dood mij aan;
Maar Christus stierf voor mij.

Op 12 september j.l. nam de Here geheel onverwacht tot zich onze broeder

Roelof Ruiter

op de leeftijd van 74 jaar

Baptistengemeente Emmeloord

Op 20 augustus 1988 nam de Heer tot Zich broeder

Paul Sytse Kettelarij

op de leeftijd van 33 jaar

Psalm 23.

Baptistengemeente Zutphen

Het EBF-congres Budapest, Hongarije, 26-30 juli 1989

Elke dag is er iets te leren!
Door David Lagergren, voorzitter van de programma commissie.

"Kom en zie wat God gedaan heeft" is het thema van het drukke programma van het 8e Congres van de Europese Baptisten Federatie. Elke dag brengt een inspirerend onder-thema, dat de Europese Baptisten zal aanspreken.
Het thema voor donderdag is "Een in Christus". De dag begint met Bijbelstudies in diverse taalgroepen. De ochtend wordt vervolgd met een panorama van Europa, geleid door de algemeen secretaris van de EBF Knud Wümpelmann. Het laat zien wat God in Europa gedaan heeft gedurende de laatste vijf jaar.
De namiddag brengt een meer informeel "Familie Forum" te houden in de tentoonstellingsruimte. Later komen de gespreksgroepen bijeen voor hun eerste gesprek.
De deelnemers kunnen kiezen uit een groot aantal onderwerpen als "Zending in eigen omgeving". "Moeten we doorgaan met de zondagsschool (voor alle leeftijden", "Vrede en gerechtigheid", "Proselitisme of evangelisatie", "Discipelschapstraining", en nog andere thema's. Deelnemers kunnen intekenen voor het seminar van hun keuze. De donderdagavond zal geconcentreerd zijn op het dagthema: "Een in Christus". Als spreker is uitgenodigd Noel Vose, de president van de Baptist World Alliance.
Thema voor vrijdag is "Hij is onze vrede". De dag begint met een gezamenlijke Bijbelstudie. De gespreksgroepen van de vorige dag komen dan opnieuw bijeen om hun studies voort tezetten. Vrijdagmiddag is er een jeugdrally. Dit wordt 's avonds voortgezet met een "Vredes Festival" waaraan jongeren uit diverse landen zullen deelnemen.
Op zaterdagmorgen opnieuw Bijbelstudie in diverse taalgroepen. Daarna komt er een bijeenkomst waarin een aantal resoluties besproken en aangenomen worden.
Evenals in het Congres te Hamburg in 1984 wordt dit een dag van groot belang voor iedereen. De zaterdagmiddag biedt keuze uit twee gelijktijdige meetings.
Een bijeenkomst voor de mannen en een rally voor de vrouwen. Voornaamste spreekster in de vrouwen rally zal zijn Edna Lee de Gutierrez, presidente van het Vrouwen Departement van de BWA.
Zaterdagavond is de laatste gelegenheid voor alle deelnemers om elkaar te ontmoeten. Deze slotbijeenkomst zal staan in het teken van de wereld wijde dienst van de Europese Baptisten.
Zondagmorgen worden er diensten gehouden in alle twintig Baptisten kerken van Budapest. Alle deelnemers aan het Congres worden uitgenodigd om deze diensten te bezoeken en deel te nemen aan het Heilig Avondmaal.

Wed. is het alleen zijn moe en zou daarom graag met een gelovige man (45-50 jaar) in kontakt komen, bij voorkeur wonende in het midden des lands.
Brieven onder nummer 17.500 aan het bureau van dit blad.

dc

103e jaargang nummer 34 - 6 oktober 1988

De Christen
Organ van de Unie
van Baptisten Gemeenten

Het best bewaarde geheim

Sietzo Dijkhuizen

Met de nood van de ontwikkelingslanden bij herhaling op ons televisiescherm en de pagina's van de krant is het niet moeilijk te constateren, dat wij in een welvarend land wonen. En als de troonrede op Prinsjesdag wordt voorgelezen klinken er opgetogen woorden: het gaat goed met de economie in ons land! En we gaan er allemaal weer wat op vooruit, zodat we het volgende jaar meer van ons inkomen kunnen besteden.

Allemaal....? Nee, NIET allemaal. Voor veel mensen zal het inkomen stijgen, maar er is één groep die ondanks die zo fraai herstelde economie er niet op vooruit gaat: die van de minimum-inkomens. Wie toch al weinig had en grote moeite om daarmee rond te komen, blijft (weer) achter bij degenen die het (toch) al goed hadden wel vooruit gaan. Ook in ons eigen land kan kennelijk de kloof tussen welvarend en arm groter worden.

Dat we in ons land armen kennen die het steeds moeilijker krijgen, wil er bij veel mensen (nog) niet in. "Armen....? Ik merk er niets van....!" zeggen velen, bijvoorbeeld in gemeenten waar iedereen trouw zijn vrijwillige bijdrage levert en er nooit een beroep wordt gedaan op hulp. Als die nog gegeven kán worden, want "de diakonie" is op menige plaats al lang afgeschaft. "Armoede? Waar dan....?" En men kijkt rond in eigen omgeving, in eigen gemeente. Wie goed kan kijken, wie kan z i e n, zal echter door een buitenkant heen kunnen prikken, en er als christen naar kunnen handelen. Maar een feit blijft, dat het soms moeilijk zichtbaar is. Dat lijkt verklaarbaar. Wie écht arm is loopt er niet graag mee te koop. Wie van de ene dag op de andere is ontslagen, wie als alleenstaande vrouw met twee kinderen verder moet, wie gehandicapt is (geraakt) en door die situatie is aangewezen op b.v. "een uitkering" zal graag proberen zo lang mogelijk een schijn op te houden. Er is al eens gesteld, dat "armoede het best bewaarde geheim van Nederland" is...

Toch is dat geheim als totaal-verschijnsel wel uitgelekt. Het is bekend geworden, dat een groot aantal Nederlanders, dat moet leven van een minimum-uitkering financieel in grote moeilijkheden is geraakt. En dat levert weer sociale en psychologische problemen op. In maatschappelijk opzicht raakt men geïsoleerd, men is afhankelijk van de sociale diensten en liefdadigheid en menigeen vindt dat vernederend.

De afhankelijkheid beperkt ook de beslissingsmogelijkheden. Anderen bepalen wat je moet en mag, en vaak duurt het niet zo heel lang voor men zich beschouwen moet als mensen die in de samenleving niet meer meetellen. Men behoort tot "de arme kant van Nederland".

Onder die armen zijn er mensen, die op de een of andere wijze iets hadden verwacht van mede-christenen, maar daarin ernstig zijn teleurgesteld. Die teleurstelling is dan niet in de eerste plaats veroorzaakt door het gemis aan meeleven of daadwerkelijke steun maar veeleer door het ontbreken van solidariteit. Want, zo zeggen ze, waarom bleef het zo stil bij de christenen toen men acht jaar geleden begon juist de minima te pakken? Was men soms bang zelf iets te moeten inleveren om de nood van anderen te kunnen helpen verlichten?

Dit soort signalen bereiken ons niet elke dag. We moeten ze opvangen uit krant, weekblad of tijdschrift. Maar wanneer ze klinken mogen wij ze niet veronachtzamen. Als we praten (willen) over gerechtigheid, mogen we bedenken dat ongerechtigheid vaak dichter bij is dan we denken: kortgeleden kwam het in beeld in het 8 uur-journaal: verbetering minimum-inkomen 0%. Hoe meer inkomen, hoe groter de verbetering. Hoeveel christenen hebben zich toen boos gemaakt of zijn verontwaardigd (geweest)? Om het te zeggen met de woorden van iemand van "de arme kant van Nederland": "Waar blijft de stem van de Christenen?" Die stem zou nu toch eens gehoord mogen worden. Is het opkomen voor de sociaalzwakken ook niet een bijbelse opdracht? Wie dat beaamt zou ook met die opdracht ernst moeten maken.

DEZE WEEK

Even nadenken met....

H. Schouten, Hoogeveen

De Unie in de laatste dagen

In een gemeenschap waarin Jezus als Heer wordt beleden, waar de bijbel als een werkelijk Gods woord functioneert en levensrichting geeft, mogen we het als bekend veronderstellen dat we in de eindtijd leven. Een tijd die helaas door Godslasteringen gekenmerkt wordt. We zien steeds meer in vervulling gaan wat door Johannes op Patmos gezien werd. Johannes profeteerde in Openbaring 13:1 en 6 van een beest met de mond vol lasteringen tegen God. Vandaag zien we hoe dat beest zich steeds meer omhoog worstelt. De film 'The last temptation of Christ' is daar weer een kwetsend voorbeeld van. Iedereen die werkelijk van de Here Jezus houdt zou moeten huilen om het verschijnen daarvan en het moeten uitroepen: Dit kan niet.
Lasteringen tegen God zijn niet altijd zo duidelijk. Vaak zijn ze zeer subtiel. Soms haast niet te onderscheiden van ware Godsvrucht. Soms komt het met zulke woorden en tekenen, dat, ware het mogelijk, ook de uitverkorenen Gods verleid zouden worden. (Matth. 24:24).
In deze Godslasterende laatste dagen leeft onze unie-gemeenschap. Het zal voor gelovigen steeds moeilijker worden, voortdurend zal positie bepaald moeten worden.
Door haar ongehoorzaamheid aan Gods normen zien we ook dat de wereld steeds meer afglijdt en tot een woestenij wordt, waar mens en dier steeds minder levensruimte krijgen. Daarom ook horen we steeds duidelijker een S.O.S. klinken, save our souls, redt onze zielen. Zullen wij als baptistengemeenschap in deze laatste dagen een reddingsbrigade blijken? Zullen we bereid zijn de stormende golven, aangewakkerd door het beest uit de zee, te trotseren om op het noodsignaal af zielen te redden voor de eeuwigheid?
Vinden we die eeuwigheid inderdaad van eerste belang?
Uit een artikel in ons dagblad blijkt dat steeds minder christenen geloven in een leven na dit aardse. Wie dat geloof kwijt is, heeft geen boodschap aan redding voor de eeuwigheid. Die persoon zal zich concentreren op deze wereld, het voortbestaan daarvan t.b.v. kinderen en kleinkinderen. Ik onderstreep het belang van zorgvuldig omgaan met Gods schepping.
Echter, die schepping is niet onze hoop; onze toekomst is Christus, in leven en in sterven.
Dat onze unie-gemeenschap, levend in de laatste dagen, zielen zal mogen winnen voor de Heer, zodat velen nog uit de verwoestende golven van Godvijandigheid bewaard zullen worden.

Investeren in het eeuwige Rijk

Het gaat goed met de nederlandse economie, zeggen de mensen die het weten kunnen.
Er zit weer groei in de welvaart. Bedrijven hebben weer geloof in de toekomst. Ze durven te investeren, ze steken geld in nieuwe machines en nieuwe fabrieken, waardoor straks de winsten nog verder zullen stijgen.
Ze investeren, steken geld in het bedrijf omdat ze geloven in de toekomst. We kunnen wat leren van het zakenleven. We kunnen zelfs een beetje wijzer zijn dan de zakenwereld. Want hoe lang gaat het goed? Een oud bedrijf waar ik werkte investeerde miljoenen in een nieuwe, moderne fabriek, die twaalf jaar later gesloten werd.
Wie wijs is steekt zijn geld in een eeuwigheidsprojekt. Die investeert in het Koninkrijk van God, dat eeuwig zal bestaan.
Het getuigt van geloof in de beloften van God als je bij de besteding van je inkomen ernstig rekening houdt met de vestiging van het Rijk van Jezus Christus.
Heel konkreet betekent dat vaak investeren in mensen. Geld steken in het zendingswerk, dat tot doel heeft om sterfelijke mensen op te roepen eeuwigheidsmensen te worden. Investeren in evangelisatie om de mensen om ons heen te bereiken met de uitnodiging van de Heer. Geld steken in de opleiding van voorgangers, opdat ze goede herders zullen worden. Investeren in de plaatselijke arbeid, in een voorganger, in gemeentewerk, in mensen die in nood zijn.
Daar is een enthousiast geloof voor nodig. Minstens eenzelfde enthousiasme als waarmee de vooruitstrevende direkteur over zijn bedrijf, zijn plannen en verwachtingen kan praten. Hij praat over een nog snellere machine, die kan maken wat de mensen van vandaag graag hebben willen. Maar die over vijf jaar al weer verouderd is.
Wij mogen spreken over Jezus Christus, die als Enige tegemoet komt aan de diepste behoefte van elke mens. Die mensen herschept voor de eeuwigheid.
Bijzonder aansprekend is het verhaal uit 1 Kronieken 29, waar David en zijn volk Israël met grote liefde, enthousiasme en blijdschap hun gaven bijeenbrengen voor de bouw van de tempel. "Thans loven wij U, onze God, en prijzen wij uw heerlijke naam. Wie toch ben ik, en wat is mijn volk, dat wij in staat zouden zijn zulke vrijwillige gaven te schenken? Want het komt alles van U, en wij geven het uit uw hand".
Salomo's tempel is verdwenen. Wij mogen investeren in één tempel die voor de eeuwigheid gebouwd wordt. Meer nog dan David hebben wij Gods liefde leren kennen, door Jezus Christus.
Zouden wij nog net zo enthousiast kunnen zijn als David en Israël, zodat we geen tekorten meer hebben, maar overhouden om nog méér te kunnen doen?
Investeren in het Koninkrijk van God getuigt van geloof in zijn toekomst.

H.G. de Winkel

GOD

Wie heeft als Vondel God beschreven
zijn ontoereikendheid bekend
beleden dat God groter is
dan hij ooit wist, zou kunnen
weten, vatten, denken?
Wij worden stil, verstommen
verbindingslijnen breken
we staan verlegen aan het strand
met voor ons uitgestrekte zeeën
en twee of drie verdwaalde schepen
met schietende kompassen maar geen
streken.
God heeft het zelf gezegd:
gij zult mijn aangezicht niet zien
als Ik voorbijga dekt mijn hand uw ogen
en als Ik dan voorbij zal zijn
neem Ik mijn hand terug
en ziet gij slechts de rug.
Eén ding heb ik geleerd:
de zegen van verborgenheid
de Heer dringt zich aan niemand op
Hij dwingt geen mens zich te bekeren
Hij laat hem vrij, of schoon niet los
doch die Hem zoeken, vinden.
Er is een spoor van vrijdag in het zand
dat leidt naar Jezus Christus
en die God ziet in krib en kruis
komt thuis en vindt het vaste land
want hij die Jezus heeft gezien
ziet in het aangezicht des Vaders
en speurt zijn hand.

"Met het oog op morgen"

Zendingsconferentie UZC op 11 en 12 november a.s. in "De Bron" te Dalfsen.
Thema: Met het oog op morgen.
Medewerkers: G. van 't Wout, oud docent seminarium De Vinkenhof, J. van Butselaar, secretaris Ned. Zendingsraad, H. de Keyzer, Evangelische Zendings Alliantie, R.F. Kargbo, Sierra Leone, D. Rosier, Sierra Leone, en.... u: leden van zendingswerkgroepen, raadsleden, voorgangers en ieder die aktief bij de zending betrokken is.
Opgave voor 15 oktober door overmaking van f 75,-- op giro 9260, Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland te Bosch en Duin, onder vermelding: Zendingsconferentie.
Voor inlichtingen: Mevr. D. Lindeman-Kolbe, tel. 08303-11164.

PLAATS EN TAAK VAN DE RAAD IN DE GEMEENTE

H. Ploeger

Er zijn van die uitdrukkingen, die je aan het denken zetten. Met name geldt dat voor opmerkingen die "tussen neus en lippen" vaak schijnbaar achteloos uitgesproken worden. Zij verraden menigmaal een denkwijze, die het doen bepaalt.

Ik doel op de uitdrukking: daar moet de raad zich maar mee redden. Waarmee? Met allerlei pastorale, theologische en (dus) ethische kwesties. B.v. de opneming van broeders en zusters in de gemeente, die op hun geloof maar niet door onderdompeling elders gedoopt zijn. B.v. de doop aan mensen die samenwonen. B.v. de inzegening van een huwelijk van samenwonenden, van gescheidenen. Enzovoort.

Is het de taak van de raad gedragsregels voor de gemeente vast te stellen? Moet de gemeente deze gedragsregels volgen, blindelings volgen? Heeft - kort gezegd - de raad het voor het zeggen in de gemeente? Is de gemeente "vanzelfsprekend" (dus, uit de aard der zaak) monddood?

anders gezegd dan bedoeld

Natuurlijk bedoelt men het niet zo. Men bedoelt: de raad moet in gehoorzaamheid aan de bijbel en in aanleuning aan bijbelse voorbeelden uitmaken "hoe men zich in het huis van God" moet gedragen. Men vergeet dan kennelijk dat zomin als onder gelovigen volle en volledige eenstemmigheid heerst over de uitleg van allerlei bijbelse voorschriften, zomin dat onder de leden van een raad het geval is. Twee personen zijn al voldoende om verschil van mening te hebben. Hoe is het dan als er vijf, of negen, raadsleden zijn? Ook dán komen besluiten vaak moeizaam tot stand, en lang niet altijd met ieders instemming. Soms verschijnt er een meerderheids- en een minderheidsstandpunt. Zo zeker als er verscheidenheid binnen de raad is, zo zeker is die er ook in de gemeente. Zo zeker als elk raadslid zijn voorgeschiedenis meeneemt, de vergaderruimte van de raad in, zo zeker doen gemeenteleden dat ook. Wie destijds zelf een "gedwongen" huwelijk heeft moeten sluiten, zal nu anders denken over zo'n huwelijk dan wie dat niet hoefde.... Wie zelf samengewoond heeft - uit onkunde dan wel uit misleiding - zal anders tegen samenwonen aankijken dan wie dit verschijnsel in eigen leven vreemd is geweest.

geen goede oplossing

"De Raad moet dat maar uitzoeken en beslissen" is geen goede oplossing voor de problemen waarmee de gemeente geconfronteerd wordt. Het is helemaal geen oplossing! Het is bovendien strijdig met het wezen van de gemeente als lichaam van Christus. De Heer der gemeente heeft in zijn goedheid allerlei functies in de gemeente ingesteld (Ef. 4:12) maar altijd alleen en uitsluitend met de opdracht, de gemeente toe te rusten tot dienstbetoon. De gemeente moet in de wereld staan als vertegenwoordigster van God, de schepper, de onderhouder en voleinder, tot de laatste dag. Dan gaat het om de God van de bijbel, die de Heilige en die de Liefdevolle is. Wiens heiligheid wortelt in zijn liefde; wiens liefde waarachtig is door zijn heiligheid.

De raad is dienaar van de gemeente

Anders gezegd: het gaat om de vertegenwoordiging, om de tegenwoordigstelling van de God, die in Jezus Christus - en in Hem alleen - zijn heilswerk eens en voor altijd begonnen is en dit tot een goed einde zal brengen.

Het is de gemeente die in dezen een hoofdrol speelt, het is de raad - in ons huidige bestel - die dienaar van de gemeente is. De gemeente beslist over het gezicht dat zij wil tonen in de wereld. Niet de raad is dat gezicht.

draagvlak

Een belangrijke vraag is: hoe bereik je als raad - want de raad voltrekt het handelen der gemeente! - dat de gemeente achter je staat? Dus: dat dat wat de raad uitdraagt, ook naar de gemeente toe, door de gemeente gedragen, aanvaard wordt?

Er zijn daarvoor een aantal stappen nodig. Allereerst: het probleem dat aan de orde is, moet duidelijk gesteld worden. Om een voorbeeld te noemen: er is een broeder, een zuster, die door besprenging op de belijdenis van zijn/haar geloof opgenomen werd in een gemeenschap die de doop-door-onderdompeling niet onderwees noch in practijk bracht. Dat betekent: mensen die in die gemeenschap tot de Heer kwamen, wisten (en weten) niet anders. Door schriftstudie is de broeder/zuster op de practijk van de doop door onderdompeling gestuit. Hij/zij wil nu lid worden van een baptisten gemeente.

Wat is nu het probleem? Dit: dat de bijbel enkel en alleen een doopbediening door onderdompeling kent. Wat doe je met de bewuste broeder/zuster?

Je zult dan in de gemeente allereerst de gegevens van de bijbel over de doop nogmaals op een rijtje moeten zetten. Vervolgens zul je moeten vragen: wat is het wezen(lijke) van de doop? (uiteraard volgens de Heilige Schrift). Wat maakt de doop tot doop: de vorm, of de belijdenis: Jezus is (mijn) Heer? Vervolgens: hoe is het gekomen dat die broeder, die zuster niet op bijbelse wijze gedoopt is? Tenslotte: waarom vraagt die broeder/zuster opneming in de gemeente?

Ongetwijfeld zullen in het gesprek in de gemeente (niet tussen raad en gemeente, maar **in** de gemeente) allerlei standpunten naar voren komen. Er zal een periode van bezinning moeten komen, waarin gelovig nadenken over het gehoorde tot het belangrijkste gebeuren moet worden gerekend. Tenslotte zal ieder een standpunt innemen. In dat standpunt (= vertrekpunt) zal deze vraag overheersend zijn: wat gebieden Gods heiligheid en Gods liefde ons? Daaraan verwant is de vraag: is ons standpunt bevorderlijk voor het welzijn van de gemeente én van de betrokken broeder/zuster? Of is ons standpunt, onze visie, onze voorgenomen gedragsregel schadelijk voor de gemeente en voor de betrokkene?

samen luisteren

Men merkt, het vorenstaande gaat in de richting van wat men een "hoorzitting" noemt. Men neemt - met elkaar - kennis van elkaars standpunten, zienswijzen: Dat wordt genoteerd. De raad zal daaruit een samenvatting maken. Deze samenvatting wordt opnieuw ter kennis van de gemeente gebracht. Wellicht kan daarna een besluit worden genomen, dat door de gemeente gedragen wordt. Misschien moet men nog een tijdje wachten.

In mijn visie is niet de raad, maar de gemeente de laatst-verantwoordelijke instantie. De raad staat - in onze gemeente-visie - niet tegenover de gemeente, maar hij is dienaar. Hij - de raad - is niet een vertegenwoordiger van de Heer tegenover de gemeente, maar mét de gemeente samen tegenwoordigstelling in de wereld van de Heer.

Dit sluit uit dat de raad de gemeente voorschrijft hoe er gehandeld moet worden. Dat sluit uit, dat de gemeente zegt: de raad moet dat maar uitmaken.

Neen, de gemeente mag de raad niet alleen laten worstelen met de (vele) problemen en vragen die op hem afkomen. Met gebed en achting zal de gemeente de raad moeten omringen en bijstaan, tot welzijn van de arbeid van de Heer. Opdat de raad - naar Heb. 13:17 - zijn werk met vreugde zal kunnen doen en niet al zuchtende.

BEROEPINGSWERK

Beroepen te Hengelo-'t Venster br. N.A. van der Leer, Rotterdam-Zuid.

Op zondag 30 oktober a.s. zal br. A. Nijland in de dienst van 10.00 uur afscheid nemen van de gemeente te Zwolle.

Conferentie toonde weer: N.B.V.B. wil een (in) beweging zijn.

Soms krijgt men de indruk, dat er, nog steeds, vooroordelen bestaan, verkeerde beelden dus, over een vrouwen-bijeenkomst. Of over vrouwen in besturen, organisaties, of gemeentelijke functies. En het cliché van de gezellig-babbelende, koffiedrinkende, handwerkende dames zou wellicht ook menigeen wel willen toepassen op een bijeenkomst van zo'n duizend vrouwen.
Maar wie de nationale conferentie van de Nederlandse Baptisten Vrouwen Beweging "Zusterhulp" in Elburg bijwoonde kon wel een ander beeld krijgen. Het beeld van een 'beweging'. Dat woord alleen al vooronderstelt dynamiek. De conferentie in Elburg heeft wel heel duidelijk gemaakt, dat die dynamiek er is.

Het jaarthema 'Sla een brug....' geeft ook al de verwijzing naar actie en natuurlijk is dat thema heel nadrukkelijk in woord en beeld naar voren gebracht. Maar ondanks de 'gebiedende wijs' krijgt een buitenstaander bepaald niet de indruk van een krampachtige houding. Integendeel, wat men na zo'n conferentie aan indrukken overhoudt is vooral die van enthousiaste inzet, van daadwerkelijk aan de slag willen gaan en het niet te willen laten bij een vrijblijvende, gezellige dag met veel zingen en ontmoetingen met oude bekenden. Op de conferentie werd heel duidelijk, dat men met zeer grote ernst en praktisch besef, gevolg wil geven aan de oproep een brug te slaan naar anderen. Niet voor niets opende het programmaboekje met het gebed van W. v.d. Zee waarin gevraagd wordt mensen te worden, die met ogen, oren, mond, verstand, hart, handen en voeten, elkaar tot een zegen kunnen zijn.... Iedereen heeft de conferentiedag ook, na de toespraak van ds. Wout Huizing, rondgelopen met een button waarop een van deze lichaamsdelen stond afgebeeld. Men had die naar eigen aard gekozen uit een rondgaand mandje om vervolgens de buurvrouw te vertellen waarom men juist dat beeld had gekozen. Heel speels, maar ook serieus werden de menselijke mogelijkheden daarmee getoond om 'de ander' te bereiken.

INSPIRATIE
Het was zo ook één van de elementen waarop presidente Imtje Stuut doelde in haar openingswoord, toen ze de wens uitsprak, dat deze dag meer zou opleveren, dan alleen maar de vanzelfsprekende ontmoeting of de gemeenschap. Meer, namelijk inspiratie en bezinning, zodat men gemotiveerd en positief verder kon gaan met het 'bruggen-bouwen'm in woord en daad.

Steeds weer kwam het thema terug, net als die handen en voeten, ogen en oren. En in het lied dat de gewestelijke besturen zongen bij hun interpretatie van 'Sla een brug....', werd zeer nadrukkelijk gesteld waar men de inspiratie vond: "Samen gaan we, ook als vrouwen, in het spoor van onze Heer, en we zullen bruggen bouwen, bruggen bouwen meer en meer".
Ook in de toespraak van ds. Wout Huizing, kwam, natuurlijk, het thema aan de orde. Maar hij vroeg zich af of, bij alle aandacht en inspanning die er al aan gegeven is, de andere kant al bereikt is. Zijn er bruggen tot stand gekomen? Op allerlei manieren is er zicht gekomen op 'die andere kant', maar waar begint de bouw van een brug?
Het is goed om na te denken over de plaats waar je zelf staat. In dit verband ging ds. Huizing uitvoerig in op het centrale liefdegebod, waarvan hij het deel met 'liefde tot de naaste' een andere vertaling gaf, namelijk: "Hou van je naaste, want die is er net zo één als jij....". Hij wees daarbij op het gevaar van het thema door daardoor andere mensen te zien als anders dan je zelf. Dan wordt die ander een tegenover, aan de andere kant van een kloof, waarover zo nodig een brug moet komen. Alleen als je jezelf kunt herkennen in die ander, ga je anders met elkaar om. Bovendien, als je oog hebt voor die ander, zie je veel, zie je wat er gebeurt, als je goed kijkt, ontdek je veel, raak je verwonderd, over het geheim van de dingen. Het is zaak die verwondering bij elkaar levend te houden. Verwondering ook over bruggen die zomaar zijn ontstaan, verwondering dat je Gods liefde hebt ontdekt. Het bruggen-slaan is niet alleen een opdracht. Dikwijls is die al werkelijkheid geworden.
Onder de samenzang kon men op weer andere wijze een brug slaan. Een collecte voor een bejaardenhuis in Portugal bracht *f* 4.417,75 op.

UITGAVEN VAN DE ECU

In de serie Gemeente en Evangelisatie werden tot nu toe uitgegeven:
* VRIENDSCHAP-EVANGELISATIE, een brochure over evangelisatie in de persoonlijke relaties
* VERZOENING, een brochure over een van de kernwoorden van het Evangelie
* DE EVANGELISATIE-WERKGROEP, plaats en taak in de gemeente
* GETUIGENIS EN DIENST, een brochure over twee bijbelse begrippen die alles met elkaar te maken hebben

Binnenkort hopen we te doen verschijnen:
* HULP BIJ EEN PERSOONLIJK GESPREK, een praktische hulp bij gesprekken met mensen die zoekende zijn
* DE HEILIGE GEEST IN DE EVANGELISATIE, een brochure over de aanwezigheid, hulp en leiding van de Heilige Geest in het evangelisatie-werk.

Ander materiaal om mee te werken:
* DE ZAAIER, een uitgave van de Evangelisatie Commissie der Unie; verschijnt maandelijks (het juli/augustus nummer is een gecombineerd nummer)
* TRAKTATEN, een serie van 5 wegwijzers, gemaakt door ds. H.G. de Winkel

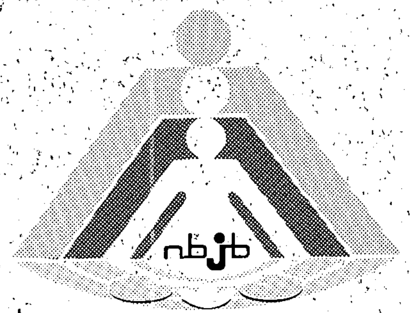
Binnenkort zal verschijnen:
*VERTEL ME EENS IETS OVER GOD, een brochure, geschreven door ds. P. van der Werf

Al deze uitgaven zijn te verkrijgen bij: Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457

"DE STRUBBEN" MOET SLUITEN

Wat reeds enige tijd gevreesd werd in verband met de bezuinigingen op het gebied van de gezondheidszorg is nu een feit geworden: "De Strubben" in Schoonloo moet dicht.
20 jaar heeft dit tehuis gefungeerd als herstellingsoord voor mensen die enige tijd rust moesten houden, en voor hen die na een behandeling in een ziekenhuis niet direkt naar huis konden.
Zo zijn veel mensen weer op verhaal gekomen in deze rustige Drenthse omgeving.
Op 15 oktober gaat de deur dicht.
De gasten hebben reeds een plaats gevonden.
Voor het personeel zal het in verschillende gevallen moeilijk zijn weer een nieuwe arbeidsplaats te vinden.

Ook NBJB doet mee in werkgroep "Jongeren" Evangelische Alliantie

Wat de Evangelische Alliantie is, mag ook binnen Baptist Nederland, wel zo ongeveer als bekend worden verondersteld. Dat de N.B.J.B. iets met die Evangelische Alliantie te maken heeft is misschien minder wijd verbreid nieuws. Toch is dat zo.

Sinds jaar en dag zag ds. Chris Eijer namens de Werkgroep Jongeren Evangelisatie (het samenwerkingsverband van de E.C.U. en de N.B.J.B.) in de werkgroep "Jongeren" van de Evangelische Alliantie. Sinds enkele weken heb ik zijn plaats ingenomen.

Die werkgroep "Jongeren" van de E.A. is een zeer breed opgezette klub waar vogels van heel verschillende pluimage, afkomstig uit al dan niet bij de Evangelische Alliantie aangesloten kerken of bewegingen, bij elkaar zitten.

Er zijn twee doelstellingen:

* elkaar als organisatie beter te leren kennen en op de hoogte te blijven van elkaars aktiviteiten en
* gezamenlijk tot een stuk bezinning te komen op het gebied van de uitgangspunten en methoden van jongeren-(evangelisatie)-werk.

(Een paar aktuele zaken: informatie over de grote internationale aktie van Operatie Mobilisatie in de zomer van '89: "Love Europe", en bezinning rond de "New Age" beweging).

Het is ongelooflijk boeiend om rond de tafel te zitten met mensen van bijvoorbeeld Jeugd met een Opdracht, Operatie Mobilisatie, de Navigators, Jong en Vrij, de Windroos (het jeugdwerk van de zgn. Gereformeerde Bond), de Internationale Bijbel Bond en Youth for Christ - Nederland.

Je ontdekt hoe verschillend al die organisaties zijn, maar ook hoe goed een zinvol onderling gesprek mogelijk is.

Je leert elkaar in ieder geval meer respekteren, en komt soms ook tot daadwerkelijke samenwerking.

Kortom, een prima E.A.-initiatief waar ik, namens de Baptisten Jeugd Beweging graag aan meedoen.

Andersom geldt natuurlijk dat als jullie als Baptisten (Jeugd) meer wilt weten van wat zich daar af speelt, of je zoekt konkrete informatie over (gezamenlijke) akties, je je gerust bij mij kunt melden. Hoe meer jullie meeleven, hoe meer deze werkgroep echt in het teken van uitwisseling kan komen te staan!

Geert Jan Blanken

Voor informatie:
Jeugdburo N.B.J.B.
Postbus 405,
9200 AK Drachten
Tel. 05120-15687

Vraag voor de raden van de gemeenten:

WIE NODIGT ONS EENS UIT?

Jezelf uitnodigen is niet altijd even netjes. In sommige omstandigheden zelfs behoorlijk irritant. Maar als je echt wat te vertellen hebt, als je ervan overtuigd bent dat een bezoekje een relatie ten goede kan komen, en als een ander misschien gewoon niet op het idee komt om jou uit te nodigen, dan is het soms de beste weg.

Uitgaande van die gedachte willen we jullie - als gemeenten - bij deze vragen ons - als jeugdkonsulenten - eens op bezoek te vragen. Omdat het ons verschrikkelijk belangrijk lijkt elkaar regelmatig te spreken.

* Zodat we wat kunnen vertellen over de visie en de uitgangspunten van de N.B.J.B.
* Zodat we wat inzicht kunnen geven in de struktuur van de klub (die pas wat is gewijzigd). Wat doen we precies? Hoe zitten we organisatorisch in elkaar? Hoe kunnen jullie - als gemeenten - invloed hebben op wat er binnen de N.B.J.B. gebeurt?
* Zodat wat duidelijker kan worden wat je als plaatselijke Baptisten gemeente hebt aan een landelijke jeugdbeweging.
* Zodat vragen over de N.B.J.B. en haar funktioneren eens in een "persoonlijk" gesprek aan de orde kunnen komen.

Algemene informatie en plaatselijke mogelijkheden. Ingredienten genoeg voor een boeiend gesprek, lijkt ons.

Wij denken daarbij trouwens in eerste instantie aan een gesprek met de raad en vertegenwoordigers van het jeugdwerk. Maar voor allerlei andere vormen valt natuurlijk ook wat te zeggen. Vandaar dat wij via "De Christen" met dit voorstel komen.

In een eerder nummer hebben we het al laten vallen. "De jeugdkonsulenten komen eraan", zeiden we toen. Bij deze de vraag aan jullie om ons daarvoor de gelegenheid te geven.

Nodig ons maar eens uit!

Nico Wever
Geert Jan Blanken

Intrede ds. J. Bouritius Vroomshoop

De raad van de Baptisten gemeente te Vroomshoop deelt u mede dat op zondag 16 oktober 1988, 's morgens om 9.30 uur de bevestiging zal plaats vinden van ds. J. Bouritius door onze oud-voorganger ds. G.H.W. Pflaum uit Dordrecht.

Ds. J. Bouritius hoopt om 15.00 uur zijn intrede te doen in ons Baptisten Centrum, Hammerstraat 8 te Vroomshoop. Belangstellenden zijn ook van harte welkom.

Na deze dienst kunt u kennismaken met de familie Bouritius, onder 't genot van een kop koffie.

Alles zo de Heer wil en wij het allen mogen beleven.

W. Wuite, secr.

Dankbetuiging

Namens de raad van de Baptistengemeente te Vroomshoop, willen wij langs deze weg, alle broeders die ons in deze vakante periode van ± 14 maanden hebben gediend met het Woord des Heren, heel hartelijk dankzeggen. Wij wensen u allen Gods rijke zegen toe.

W. Wuite, secr.

Het Korsakov-syndroom

Een eeuw geleden publiceerde de russische arts Sergei Korsakov een artikel over een verschijnsel waarover nooit eerder geschreven was. Het was hem opgevallen dat sommige alcoholisten een gedrag vertoonden als demente bejaarden: desoriëntatie, vergeetachtigheid. Dit ziektebeeld kreeg de naam Korsakov-syndroom.

Vandaag de dag krijgt dit verschijnsel veel meer aandacht; er is zelfs een Korsakov-stichting, die zich bezighoudt met behandelings- en begeleidingsmogelijkheden van de patiënten.

jong

Over het algemeen zijn de patiënten erg jong. Soms nog niet eens twintig. Naarmate de tijd voortschrijdt, neemt het aantal zeer jonge patiënten toe.
Dat hangt duidelijk samen met het drinkgedrag van deze mensen. Hun drinkgedrag hangt echter weer samen met de heersende drinkgewoonten. Daarbij valt op, dat mensen op steeds jongere leeftijd gaan drinken. Niemand stoort zich thuis noch in openbare gelegenheden aan de wet die stelt: geen licht-alcoholische dranken voor jongeren beneden 16, geen zwaar-alcoholische dranken beneden 18 jaar. Er zijn nu drinkende jongeren die een volwassen drinkgedrag vertonen. Daarmee bedoelen we dat ze als 16, 17 jarigen alcoholhoudende dranken niet gebruiken bij specifieke gelegenheden, maar de alcoholhoudende dranken vormen een onmisbaar onderdeel van hun dagelijks pakket vocht en voeding. Meer dan acht glazen per dag is bij sommige jongeren van 16, 17 jaar geen uitzondering. Met een stijging in het weekend!

hersenen

Onze hersenen ontwikkelen zich normaal tot het 18de levensjaar. Bij normale voedings-, drink- en leefgewoonten is er geen vuiltje aan de lucht.
Door allerlei omstandigheden kunnen echter ook tot het 18de levensjaar hersencellen beschadigd raken en/of afsterven. Een merkwaardigheid is, dat alle cellen zich vernieuwen: de oude worden door nieuwe vervangen.
Echter niet zo bij onze hersenen: hersencellen worden niet vernieuwd. Verwonde cellen genezen niet, gedode cellen worden niet vervangen. Een mens moet het doen met de voorraad die hij bij zijn geboorte meekrijgt.
De tiener die meer dan normale hoeveelheden alcohol gebruikt breekt door die alcohol al tijdens de ontwikkeling hersencellen af! Ook als na vrij korte tijd van overmatig drinken gestopt wordt met drinken, gaat de afbraak nog enige tijd door, met fatale gevolgen.

geheugenstoornis

Het meest-opvallende verschijnsel bij Korsakov-patiënten is de geheugenstoornis. In een gesprek is dat niet altijd direct te merken. Er kan nog een redelijk kloppend verhaal uit komen. Maar als na zeg een kwartier opnieuw over bepaalde gebeurtenissen en ervaringen gesproken moet worden, komt er een (heel) ander verhaal uit. Dat wordt hun natuurlijk voorgehouden. Dát heeft weer tot gevolg dat de patiënten in steeds grotere onzekerheid komen te leven: heb ik het zo even goed verteld? Of heb ik iets heel anders verteld. Daaruit ontstaat dan dwangmatig een angst voor de toekomst, een angst om te falen.
Door de geheugenstoornissen is verkeer met anderen nauwelijks mogelijk. Gaan ze buitenshuis, dan is het thuiskomen een probleem want ze weten niet meer waar ze wonen. Boodschappen doen is er al helemaal niet meer bij. Intra-murale behandeling is het enige wat rest. En wachten op de dood. Want de ziekte kan wel vertraagd worden in zijn uitwerkingen, herstel treedt nooit meer in. Maar de dood kan nog tientallen jaren ver weg liggen.

niet alleen alcoholgebruik

Het is niet alleen het alcoholmisbruik dat de ziekte van Korsakov veroorzaakt. Het zijn ook de verwaarloosde voeding en de ongeregelde leefgewoonten die hun portie opeisen. Door gebrek aan vitamine B - en vrijwel alle alcoholisten lijden aan een vitaminegebrek - treden in de hersenen kleine bloedinkjes op die de geheugenfuncties aantasten.

behandeling

Nu er steeds meer Korsakov-patiënten herkend worden - er zijn er in ons land zeker al meer dan 500 - komt ook een aangepast behandelingsplan op gang. Maar behandelen is niet eenvoudig! Door de geheugenstoringen vergeten de patiënten hun afspraken. Ze lopen weg uit een lokaal, zelfs uit de inrichting, want ze weten niet waar ze zijn en waarvoor ze in die zaal zijn. Ze weten niet wie een verpleger, een dokter, een broer, een vader of moeder is.

familie

Voor de familie - ouders, echtgenoten, broers en zussen - is een Korsakov-patiënt een ongelofelijke belasting. Zolang een patiënt thuis is, is het vaak een ramp. Door hun agressiviteit kunnen ze ongelukken veroorzaken. Dat maakt het leven ook voor de huisgenoten vaak onleefbaar.

Het moet duidelijk zijn, dat Korsakov-patiënten evenzeer onze aandacht en voorbede nodig hebben als andere patiënten.

Het moet echter ook duidelijk zijn, dat er een rechtstreeks verband bestaat tussen de heersende, huidige drinkgewoonten en het Korsakov-syndroom.

En tenslotte moet het ook duidelijk zijn dat zelfs een drastische wijziging van de heersende drinkgewoonten - dat is: een sterke matiging in het gebruiken van alcoholhoudende dranken - niet zal kunnen voorkomen dat we de komende dertig jaren met een beangstigende toeneming van het aantal Korsakov-patiënten zullen moeten rekenen.

Gelovigen zullen - met deze gegevens in de hand - niet bij de pakken kunnen gaan neerzitten. De overheid roept ook de kerken op tot een bezinning op de drinkgewoonten. Maar het Evangelie van Jezus Christus doet dat al veel langer.

Ploeger

IKOS/NPB

IKOS-minicursus: nieuwe werkvormen en methoden voor het godsdienstig vormingsonderwijs.
Bij veel leerkrachten die in opdracht van de kerken of van de NPB het Godsdienstig Vormings Onderwijs verzorgen, bestaat behoefte aan training en informatie op het gebied van de nieuwe werkvormen en methoden die voor het basisonderwijs ontwikkeld zijn.

Op hun verzoek biedt IKOS/NPB deze herfst een cursus aan. De cursus wordt gehouden in het DoRe gebouw, Stadsring 137 te Amersfoort op de zaterdagochtenden 8 en 29 oktober en 19 november van 10-12.30 uur.

De cursusleider is drs. W. Pols uit Den Haag, docent onderwijskunde aan de Leidse PABO en aan de Katholieke leergangen. De eerste zaterdag zal gewijd zijn aan een algemene kennismaking met de nieuwe schoolbeweging en de grote vernieuwers van het basisonderwijs.

De tweede zaterdag zal nader met de door Montessori, Pedersen en Freinet ontwikkelde werkvormen kennisgemaakt worden, waarbij speciale aandacht besteed zal worden aan de toepassing en betekenis van die werkvormen in het godsdienst(ig vormings)onderwijs.

De derde zaterdag zal gewijd zijn aan het thematisch en projektmatig werken en aan het klassegesprek. De cursus zal vooral praktisch gericht zijn. De bedoeling is via een prakticum de deelnemers daadwerkelijk met genoemde werkvormen in aanraking te brengen.

Omdat IKOS deze cursus subsidieert, kunnen de kosten van deelname laag gehouden worden.
Voor wie alle drie zaterdagen volgt, bedragen deze kosten per zaterdag *f* 15,- (in totaal dus *f* 45,-).

De gemeenten langs

Het duurt altijd enige maanden aleer er weer een aantal stukjes uit de gemeente bladen verzameld zijn. Gezien de juist achter ons liggende vakantietijd zal het daarom de plaatselijke lezers van deze bladen niet verwonderen dat zij het onderstaande al maanden geleden gelezen hebben.

Br. Joaquin Jiménez komt uit Spanje en is lid van de gemeente Heemskerk. Hoe sterk zijn hart nog naar Spanje trekt weten we niet, maar wel dat zijn christenhart trekt naar de vele Spaanse gezinnen in zijn omgeving. Via de "Mision Holanda" probeert hij ze te bereiken met het evangelie, en in "Binding", het blad van de gemeente Heemskerk, schrijft hij dat in juli een rondzendbrief gestuurd werd aan 240 Spaanse gezinnen in de omgeving. Deze brief werd opgenomen in "Binding", en we nemen er iets van over.

"Ik denk dat de ergste crisis die iemand kan meemaken de **"identiteits crisis"** is. Met deze crisis hebben wij emigranten vaak te maken. En omdat hier niet zoveel over gesproken wordt, denken we altijd dat we daar **alleen** mee zitten. Maar in de loop van de tijd ben ik me bewust geworden dat deze crisis ons allemaal aangaat; zowel de oude emigranten onder ons als de tweede generatie, en die heeft er misschien nog meer onder te lijden.

Enige tijd geleden sprak ik met een jonge Spaanse. Haar ouders waren definitief terug gekeerd naar Spanje. Ik vroeg haar of ze zich hier niet eenzaam voelde en waarom ze ook niet terug ging naar haar land en haar familie. Ja, zei ze, ik voel me inderdaad vaak alleen en mijn wortels liggen in Spanje, maar als ik in mijn dorp ben, dan merk ik dat mijn mentaliteit is veranderd. Ik pas daar niet meer en ik wordt als een vreemdeling aangekeken, maar hier in Holland laten ze me voelen dat ik *nooit* een Hollandse zal zijn.

Zo weet ik dus niet wie en wat ik ben."

Vanuit dit gevoel van een identiteits crisis verwijst br. Jiménez naar Jezus Christus, die niet worstelde met de vraag: Wie ben ik? Waar kom ik vandaan? Waar ga ik naartoe? Doch die het antwoord is en het antwoord geeft.

Mij troffen de woorden van de jonge Spaanse. Ze voelt zich in Spanje niet meer thuis, maar "hier in Holland laten ze me voelen dat ik nooit een Hollandse zal zijn". Zou dat niet anders moeten zijn?

Ook het Jaarboek van de gemeente Alphen aan de Rijn ligt al geruime tijd te wachten. In dat Jaarboekje zijn alle wetenswaardigheden over de gemeenten vermeld, maar dat is niet zo bijzonder. Het bijzondere vonden we dat er een lijstje in stond: Wat moet u doen bij....

Wat moet u doen bij geboorte? Wat moet u doen als u gaat verhuizen? Bij ziekte of opname in het ziekenhuis? Als er problemen zijn? Als u gaat trouwen? Als u gedoopt wilt worden? Als er feest is in het gezin?

"Wat moet u doen als er problemen zijn?"

"Het gebeurt nogal eens, dat iemand bepaalde problemen heeft of vragen, waarover hij of zij eens met één van de ouderlingen zou willen spreken. Wat moet u dan doen? Eén van de raadsleden opbellen en een afspraak maken. Ook is het mogelijk om zondag na de kerkdienst een afspraak met de raadsleden te maken. Wat u in ieder geval NIET moet doen is: Niets doen! Het is niet zo vreemd, als u met andere gelovigen over uw speciale problemen spreekt".

Het lijkt ons een goede zaak om zo allerlei vragen die zich voordoen op een rijtje te hebben. Al missen we bijvoorbeeld de vraag: Wat moet u doen bij overlijden van een gezinslid?

Goede informatie is belangrijk. Daarom deed het ons goed om in "Woord en Werk" van Deventer een hele pagina aan te treffen met informatie over de Unie. Inclusief een verklaring van de afkortingen, die voor zoveel mensen nog geheimtaal zijn: U.C., C.v.d.O., E.C.U., U.Z.C., en zo voorts. Nu hopen we maar dat het werk waarvoor die letters staan ook voor de mensen gaat leven.

In de "Gemeente bode" van Emmer-compascuum lazen we de "Evaluatie Groot-huisbezoek". Dit groot huisbezoek vond plaats in het begin van dit jaar. Er waren 12 groepen van ca. 20 mensen uitgenodigd, en 60-65% reageerde op de uitnodiging.

Men ging aan de slag met drie vragen.

Vraag 1: Welke dingen trekken u aan in de gemeente en welke niet? Waarom? Als nummer één kwam de zondagmorgen-dienst uit de bus. Nummer twee was het verenigingsleven, waarin men echter aan de ene kant wel veel kontakt beleeft, aan de andere kant ook weer niet. "Kennelijk funktioneren we als gemeente op verschillende kontakt niveaus", konstateert de voorganger H. Nobbe.

Vraag 2: Op welke manieren kunt u uzelf kwijt in de gemeente? Daar kwamen ook de verenigingen er weer uit. Het riep ook vragen op. Is iedere vereniging even veel betrokken bij de gemeente? Staan er ook niet veel mensen geïsoleerd? Blokkeren we ook niet vaak de kommunicatie door ons teveel af te sluiten?

In de derde vraag werd een oordeel gevraagd over de taken van voorganger en ouderlingen en over de diensten op zondag. De deelnemers hebben deze vorm van groot huisbezoek als positief ervaren, en vonden het voor herhaling vatbaar.

De volgende notitie kan nog net als een bericht vóóraf. De gemeenten van Groot Rotterdam houden een evangelisatie cursus, lezen we in het "Contactblad". De cursus wordt gegeven op 15 oktober en 5 november 1988 en 11 februari en 11 maart 1988 in het Gemeentecentrum "De Heuvel" van de gemeente Pernis-Hoogvliet.

Aan de cursus werken mee ds. N.A. van der Leer, ds. J. Broertjes en ds. Chr. Eijer.

De cursus is bedoeld voor ieder die te maken heeft met evangelisatiewerk, in het bijzonder de mensen van de evangelisatiewerkgroepen.

H.G. de Winkel

vervolg pag.6 3e kolom

Voor wie niet alle drie de zaterdagen volgt zijn de kosten per zaterdag *f* 20,-

Een uitvoeriger cursusprogramma volgt t.z.t.

Voor inschrijving en nadere informatie: IKOS/NPB, Postbus 405, 4870 AK Etten-Leur, tel. 01608-22363. Voor allen die betrokken zijn bij het godsdienstonderwijs op de openbare basisschool verschijnt bovendien 4x per jaar het IKOS-BULLETIN.

Redactie en administratie: Baarsjesweg 280-1, 1058 AE Amsterdam, tel. (na 19.00 uur) 020-188368.

KLAZIENAVEEN GEDENKT HARM BULTS

"Ouderling met ere"

Elke zondag was hij er. Jarenlang.
Elke raadsvergadering was hij er. Jarenlang.
Als er in de gemeente iets te doen was, was hij er. Jarenlang.
En als br. Bults er was, dan was hij niet alleen maar aanwezig, maar dan was hij er met zijn warme belangstelling voor iedereen en voor alles wat er gebeurde.
Nooit drong hij zich op de voorgrond. Maar ook nooit werd tevergeefs een beroep op hem gedaan. Onze gemeente waardeerde hem erg om het werk wat hij deed en om de getuigenis die hij altijd en overal gaf.
Harm Bults was ouderling met ere voor het leven.
Het deed Harm verdriet dat hij, door de ziekte van zijn zuster en door zijn eigen ziekte, de laatste jaren van zijn leven niet zo met alles in de gemeente mee kon doen als hij graag wilde. Maar hij leefde tot het laatst toe met alles en iedereen mee. En het deed hem erg goed, dat enkele dagen voor zijn overlijden nog het avondmaal met hem werd gevierd.
Harm Bults (6 nov. '15 - 24 juli '88) was getrouw. Het was een toepasselijke tekst die ds. C. de Jong had gekozen bij zijn inzegening tot ouderling: "Die u roept, is getrouw; Hij zal het ook doen" 1 Thess. 5:24.
Harms leven was op die tekst een antwoord.

W. Wijnhoud, voorzitter

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs f 46,- per jaar; buitenland f 64,- per jaar.
Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling,
ds. H.G. de Winkel
Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelincklaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en
Duin; tel. 030-784457; giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

MEDEDELINGEN

Het sekretariaat van de Baptistengemeente Deventer berust thans bij: M. van den Berg, Postbus 222, 7400 AE Deventer, tel. 05700-50638.

Op D.V. 12 oktober a.s. is het 60 jaar geleden dat

Christiaan Veldman

en

Henderika Veldman- van der Veen

in het huwelijk zijn getreden.

Dankbaar voor zoveel zegen willen we dat met onze ouders, groot- en overgrootouders herdenken.

Kinderen, klein- en achterkleinkinderen

Corr.adres: Chr. Veldman,
"De Holdert" app. 334,
Hondsrugweg 101,
7811 RB Emmen
tel. 05910-13077

De Heer heeft tot Zich genomen onze broeder

Johan Lambertus Boom

op de leeftijd van 87 jaar

Hengelo, 24 september 1988

Baptistengemeente Hengelo-Centrum

Na een langdurige ziekte heeft de Heer tot Zich genomen onze broeder

Johan Zoer

op de leeftijd van 63 jaar.

Hengelo, 23 september 1988

Baptistengemeente Hengelo-Centrum

Welke dame ± 50 à 60 jaar, wil bij mij wonen en wat lichte karweitjes doen? Zij zal de beschikking hebben over 2 ruime kamers. Meerdere hulp aanwezig.
Mevr. Suzenaar-de Jong
Horstweg 14
7371 BP Loenen, tel. 05765-1472.

EVEN RECHTZETTEN

Het verslag van de Baptisten Jeugd Wereld Conferentie in DC van 22 september is niet geschreven door Erika Vittien, maar door Erika Uittien.
Lieveheersbeestjes met witte stippen, zoals genoemd in DC van 25 augustus, heeft ook de schrijver nooit aangetroffen. De stippen waren altijd zwart.
Hallicunaties bestaan volgens het woordenboek ook niet. Wel hallucinaties.

De W.

Ontmoetingsdag voor alleenstaanden

zaterdag 15 oktober 1988

Baptistenkerk Apeldoorn

Thema: "We zien wel verder..."

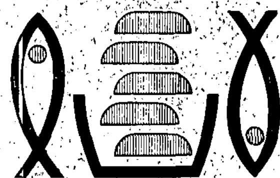
WAT GAAT ER GEBEUREN?

15 oktober, Ontmoetingsdag alleenstaanden, Apeldoorn
16 oktober, Intrede J. Bouritius, Vroomshoop
19,20 en 21 oktober, Algemene Vergadering 1988 in Enschede
30 oktober, Afscheid A. Nijland van Zwolle
4,5 november, Instruktie weekend JMC, in De Nieuwe Oorsprong
11,12 november, UZC studieconferentie zending en dienstbetoon, De Bron, Dalfsen
14 november, Schrijversdag GBS

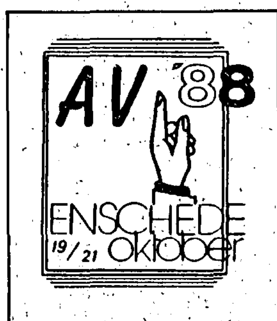
dc

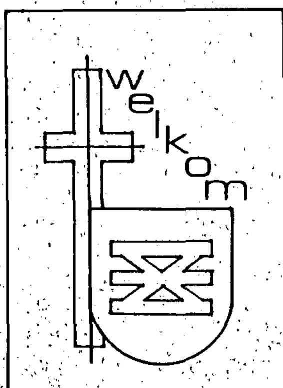
103e jaargang nummer 35 - 13 oktober 1988

De Christen
Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

Een blik op de voorstellen

DEZE WEEK

De raden van de gemeenten hebben zich, veelal samen met een grotere of kleinere groep gemeenteleden, gebogen over de agenda van de AV 1988.
Uit de kandidaten zijn in vele gevallen al keuzes gemaakt. De standpunten ten opzichte van de voorstellen zijn vastgesteld. Wat hier nauwelijks een week voor de AV nog geschreven wordt kan vrijwel geen invloed meer hebben op positie bepaling, en mag daarom gezien worden als wat opmerkingen.
Behalve enkele wat formele voorstellen van de C.v.d.O. - die daarom niet minder belangrijk zijn - zullen zeven voorstellen om aandacht en stemming vragen.
Eerst het redaktie statuut van "De Christen". Het is een verwoording van de opdracht en verantwoordelijkheden van de redaktie, uitgebreider dan het Huishoudelijk Reglement wat de Unie aangeeft.
Het tweede voorstel is het dienstverband van de evangelist, br. Chr. Eijer, van 90% te brengen tot 100%. In feite betekent dit een volledige honorering van het werk dat de evangelist doet, maar dat eenmaal door bezuinigingen gereduceerd werd.
De ECU krijgt in het derde voorstel de opdracht voorgelegd een beleidsnota te produceren. Opkomende vraag is: Waarom alleen de ECU? Verdere vragen: In hoeverre hebben we in ons Uniewerk een beleid? En welk beleid heeft een gemeente? Kan het opstellen van een beleidsvisie ons helpen om meer doelgericht te werken, in Unie en gemeente? Wie bedenkt de doelstellingen voor een beleid?
Het vierde voorstel beoogt het projektenwerk van de UZC, uitgevoerd door de WIN als sub-commissie, weer meer binnen de structuur van de UZC te krijgen. Blijkbaar werkte men teveel los van elkaar.
De nijvere bijen van de Stuurgroep Organisatie Unie hebben een rapport geproduceerd waaruit moet blijken hoe het veranderingsproces van de Uniestructuur zou kunnen werken. Ze hebben de term "speerpunten" ingevoerd. Dat klinkt gevaarlijk - met een speerpunt steek je iemand dood, hoorde ik zeggen - maar zo is het niet bedoeld. Dit vijfde voorstel vraagt de gemeenten om de gevolgde werkwijze goed te keuren, en met de "speerpunten" enige tijd aan het werk te gaan.
Over het zesde voorstel zal waarschijnlijk een heleboel gezegd gaan worden. Daar ga ik verderop even op in.
Het zevende voorstel vraagt om een vorm van erkenning door de Unie voor mensen die op een of andere wijze een pastorale werkkring hebben. Een werkkring die verder geheel los staat van het gemeentelijke leven en niet gerelateerd is aan het Unie-gebeuren.
Het zesde voorstel tenslotte steekt als het ware wat boven de andere uit. Het vraagt de Unie mee te doen aan het conciliaire proces, het CP, zoals het in de krant al wordt afgekort. Het steekt daarom boven de andere voorstellen uit, omdat het ver over de grenzen van onze gemeenten heengaat, naar interkerkelijk oecumenisch en wereldwijd niveau. Dat maakt dat er al heel wat over geschreven is in kerk- en dagbladen, en dat het zo voortdurend onder de aandacht komt. Bij wat ik er zo over las in berichten uit eigen kring viel het mij op dat de nadruk nogal eens ligt op de mogelijkheid om nu eens samen met andere kerken iets te doen. Een klein stukje oecumene, waar niemand bezwaar tegen kan hebben vanwege de heldere doelstellingen. Over de inhoudelijke kant kwam ik nog niet zoveel tegen.
Als we gaan meedoen zal het op goede gronden moeten zijn. Voorlopig heb ik de indruk dat het proces een vorm van machtsdenken is, de kracht van het getal. Anderhalf miljard eensgezinde christenen moeten toch wel gewicht in de schaal kunnen leggen en gehoord worden. Doch hoe eensgezind zijn we zelfs in onze kleine Unie? Zullen we wel eensgezind mee kunnen doen op wereld niveau?
Behoud (of heelheid, een lelijke maar betere vertaling van het engelse woord integrity) van Gods schepping brengt ook verregaande consequenties mee. De schepping gaat ten gronde aan onze produktie- en konsumptiedrang. Als we het menen zullen we niet naar de wereldtop moeten wijzen, maar bij onze eigen basis moeten beginnen. Dan moeten we ons bestedingspatroon drastisch terugschroeven. Met als gevolg een dalende economie en stijgende werkloosheid. Zijn we wel bereid zo'n offer te brengen?

H.G. de Winkel

Even nadenken met....
Rolf Venema, Utrecht-Silo

Het laatste oordeel!?

"Indien gij u niet besnijden laat naar het gebruik van Mozes, kunt gij niet behouden worden".
Hand. 15:1

Als ik u zou vragen wie het laatste oordeel kan uitspreken, dan zegt u zeker: de Here Jezus, of God. Niemand zou er op komen een mens in staat te achten dat laatste oordeel uit te spreken. Toch doen mensen dat. Toch meten sommigen zichzelf het recht toe een (laatste) oordeel uit te spreken over iemand. Neem nou die farizeeërs die, in het boven aangehaalde vers, aan het woord zijn. Het zijn christenen, mensen die zich aan God hebben overgegeven. Deze mensen spreken 'met het grootste gemak' het laatste oordeel uit over, nota bene, medechristenen.
Zij spreken een regelrechte veroordeling uit over die medechristenen, omdat zij zich niet houden aan de regels van weleer, omdat zij er andere opvattingen op na houden dan die bekeerde farizeeërs. Nu ligt het voor de hand om te zeggen: dat zijn slechts, weliswaar bekeerde, farizeeërs. Daar had Jezus het altijd al mee aan de stok. Dat is echter een zeer gevaarlijke opstelling. Want steekt er in iedere christen niet een klein farizeeërtje? Hebben we niet allemaal iets van het willen vasthouden van de dingen van weleer en het willen handhaven van onze eigen geloofsopvattingen in meningsverschillen?
In het verhaal van Handelingen 15 wordt er op een goede manier mee omgegaan. Ze roepen een gemeentevergadering bijeen en luisteren naar de berichten van Paulus en Barnabas over de grote daden die God met hen gedaan had. Dit getuigenis legden zij in de vergadering naast de bezwaren vanuit de farizeeënhoek en komen dan tot een heel opmerkelijke konklusie. Zij stellen a.h.w. vast, zonder dat met zoveel woorden te zeggen, dat het blijkbaar niet mogelijk is voor mensen om 100% waterdichte, laat staan laatste oordelen uit te spreken. Zij kwamen tot de konklusie dat gebruiken, die zij eeuwenlang in ere hadden gehouden, omdat deze door God zelf verordoneerd waren, nu moesten worden vervangen, omdat bleek dat God zelf een andere weg was gegaan. God had, zo bleek, een beperking om bij het Godsvolk te kunnen horen, afgeschaft. Dat is aan de ene kant onthutsend, aan de andere kant verrassend en zeer verblijdend. Immers het is goed nieuws als er nog meer mensen door God in zijn genade aangenomen worden, dan wij al dachten. Na de gebeurtenissen van Handelingen 15 weten we dat we gelukkig geen laatste oordelen hoeven (mogen) uitspreken over medechristenen. Dat kunnen (moeten) we rustig aan God overlaten. Zo kunnen we steeds weer opnieuw verrast worden door Gods genade die steeds groter blijkt te zijn dan wij dachten.

BUDAPEST - PLAATS VOOR FAMILIE-VAKANTIE

Budapest, dat centraal ligt ten opzichte van elke plaats in Europa, is ideaal om er de vakantie door te brengen, samen met het bezoek aan het congres van de Europese Baptisten Federatie 26-30 juli 1989. De stad is een kombinatie van "Buda", het historische gedeelte met museums en villa's met prachtige tuinen, en "Pest", een moderne zakenwijk. Samen vormen zij een stad van meer dan 2 miljoen inwoners, waarvan velen duits, russisch of engels spreken naast het hongaars als moedertaal.
Budapest heeft veel musea. Het Hongaarse Nationale Museum heeft een grote collectie uit de geschiedenis van Hongarije. In het middeleeuwse Buda kasteel zijn het historisch museum en de Hongaarse "National Gallery" ondergebracht. Dit zijn slechts enkele van de vele musea die Budapest telt.
In de omgeving van de stad vindt men het Hortobagy Nationaal Park. Verder is er een van de oudste dierentuinen ter wereld.
Meer dan honderd warme bronnen voorzien de bekende baden van Budapest van geneeskrachtig water. De baden zijn al 2000 jaar geleden ontdekt en gebruikt.
De stad aan de Donau heeft een intensief net van openbaar vervoer. Twee grote "airport terminals", elf spoorlijnen en zeven autosnelwegen maken de stad gemakkelijk bereikbaar.
De prijzen van maaltijden zijn laag, zodat een vakantie niet duur hoeft te zijn.

65 jaar "ELAD" Muntendam

Op 15 oktober a.s. is het 65 jaar geleden dat in Muntendam een muziekkorps werd opgericht door wijlen ds. J. Hekhuis. Wij willen dit feit niet ongemerkt voorbij laten gaan, en nodigen daarom alle oud-leden en oud-erevoorzitters uit voor het bijwonen van ons JUBILEUM CONCERT, welke we willen houden op D.V. zaterdag 8 oktober in De Menterne te Muntendam. Aanvang 20.00 uur.
Medewerking: "Elad", Chr. Mannenkoor "Albatros" en Anneke de Vries op dwarsfluit. Entreeprijs f. 10.--.
Mocht u deze avond niet in de gelegenheid zijn, op zondag 16 oktober houden we een soort jubileumdienst in de Baptisten kerk te Muntendam, m.m.v. "Elad". Na afloop van deze dienst gaan we gezellig napraten onder het genot van een kopje koffie.
We hopen vele oud-leden en oud-erevoorzitters en, uiteraard andere belangstellenden te begroeten.
Voor inlichtingen kunt u bellen met Sj. v.d. Laan, Kleine Venne 26, 9649 GL Muntendam. Tel. 05987-20386.

SAMEN VOORTBOUWEN

Verslag van de middagbijeenkomst van de Regionale Ontmoetingsdag van het gewest Zuid-Oost Drenthe.
Een nog groter aantal bezoekers, dan in de morgenbijeenkomst, luistert aandachtig naar het prachtig inleidende muziek van "Jong Harmonie" uit 2e Exloërmond onder de voortreffelijke leiding van br. Oosting.
Br. Bosveld, voorganger van de gemeente Musselkanaal, spreekt enkele woorden van verwelkoming, waarna we zingen: "Daar zijn geen grenzen aan Jezus" macht".
Een panel, waarin zitting hebben br. Bosveld, br. Smit, voorganger van de gemeente Hoogezand en zr. J. Reiling uit Emmen, geven antwoorden op actuele vragen. Met hulp en enige bijsturing vanuit de zaal weten de panelleden aanbevelingswaardige richtlijnen aan te reiken ten aanzien van moeilijke en soms ook gevoelige problemen.
Het "groot" koor uit Emmen zingt vervolgens enkele liederen.
Br. Nijland uit Zwolle neemt (als invaller) de woordverkonding voor zijn rekening. Naar aanleiding van Col. 2:6 en 7 gaat hij nader in op het thema "Samen voortbouwen op het ene fundament" en wijst op zowel de gevaren als ook de vreugden die aan het voortbouwen verbonden zijn.
Een gevaar is dat door ons de voortgang verkeerd wordt bepaald.
Bepalend zijn immers niet de cijfers, ja, die kunnen bedrieglijk zijn.
Voortgang is daar wanneer het gericht is op de volheid in Christus.
Vreugden van het voortbouwen zijn o.a. te vinden in de gemeenschap van gelovigen, het samen zijn, het samen doen.
Daarbij is het van groot belang dat ons uitgangspunt niet is: Wat heb ik er aan, maar: Wat heeft de gemeente er aan, m'n broeder en m'n zuster.
Het voortbouwen dient tot opbouw, tot stichting van de gemeente te zijn.
Na de verkondiging is er een ogenblik van stil gebed om daarna samen biddend te zingen: "Abba, Vader, U alleen, U behoor ik toe".
Onder zang van de gezamenlijke koren uit Emmen komen de kinderen binnen. Zij proberen ons een lied aan te leren en wij proberen het te zingen en de bijbehorende gebaren te doen. De tekst van het lied: "Ach, wees geen dwaas en luister goed".....en dan volgt een waarschuwing m.b.t. het bouwen. Als je verkeerd bouwt stort de zaak vroeg of laat in.
Bouwen is alleen goed als je bouwt op Jezus.
En zo is er een einde gekomen aan een bemoedigende en inspirerende dag in Hoogeveen en danken we de Heer der gemeente die in deze dag ons Zijn zegen heeft willen geven.
We zien uit naar de volgende Regiodag.

B. Hofman

BIJBEL

Nogmaals Ter Linden

Vorige keer schreef ik voor deze pagina een artikel over de vraag of het van belang is dat verhalen in de Bijbel echt gebeurd zijn. Dit als reaktie op ds. Nico ter Linden, van wie ik twee boekjes ter recensie voor me heb liggen: ***Abraham en Jakob****. Ze bevatten de teksten van de t.v. uitzendingen ''Op verhaal komen in de Wester''.*

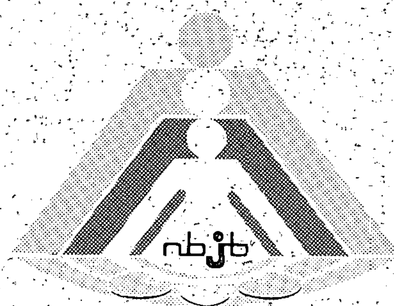
Ter Linden vertelde hierin verhalen over deze aartsvaders. Prachtige verhalen in de Bijbel, dat wel. Voor hem geloofsverhalen, voor mij gebeurde geloofsverhalen. Een meer inhoudelijke bespreking van zijn boeken volgt hieronder. Waarom zoveel aandacht hiervoor? In de eerste plaats omdat ik vermoed dat een aantal van u de uitzendingen gezien heeft of de boekjes leest en in de tweede plaats omdat Ter Linden niet de enige is die denkt zoals hij denkt. U zult vast weleens mensen tegenkomen die dezelfde vragen oproepen.

Uitleggen - hoe doe je dat?
Het nauwkeurig uit proberen te leggen van een Bijbeltekst noemen we met een duur woord exegese. Ik heb altijd geleerd, en leer het op mijn beurt de studenten van de Tweede Weg Opleiding, dat je dat zo nauwkeurig mogelijk moet doen. Blijf bij de tekst en haal er niet méér uit dan erin zit. Ter Linden vindt dat je over het geheim tussen God en mensen alleen in verhaalvorm kunt spreken. Hij vertelt dan ook verhalen. Over Abraham en Jakob wordt inderdaad in de Bijbel in verhaalvorm verteld. Ter Linden maakt er echter regelmatig zijn eigen verhaal bij. Hij legt dingen uit over Abraham die er gewoon niet stáán. Nu weet ik wel dat hij geen vers-voor-vers kommentaar schrijft, maar ook in de vorm die hij kiest hoor je, vind ik, zo dicht mogelijk bij de tekst van de Bijbel te blijven. Anders kun je er alles in lezen wat je wilt. In het boekje **Jakob** is hij daarin veel nauwkeuriger. Een paar voorbeelden uit **Abraham** ter verduidelijking.
Nadat God Abraham geroepen heeft komt er hongersnood in het land en trekt Abraham (of beter: daalt Abraham af) naar Egypte. Ter Linden legt dit als volgt uit: '' ,,Abraham daalde af naar Egypte''. Dat is dus een afgang. Want een echte Israëliet hoort daar niet, in dat pyramidenland, met die ene onsterfelijke godenzoon tyranniek aan de top en die duizenden naamloze stervelingen. Niet voor niets vertelt Israëls boek zo nadrukkelijk dat God dit volk uit Egypte doet optrekken, uit dit graf doet opstaan. Het gaat met Abraham dus echt de verkeerde kant op: Zonde van die man. Zojuist nog vertrouwensvol op weg gegaan, is hij het spoor al meteen bijster. Moedig van Israël, zichzelf zo te portretteren.
De vader des vaderlands is lelijk afgezakt''. (blz. 12)
Nu heeft Egypte natuurlijk wel met afgoderij te maken, maar Abrahams afgang of het kwijtraken van het geloofsspoor kan ik niet in de tekst lezen. Op dezelfde, wat symbolische manier, wordt de figuur van Lot uitgelegd (blz. 19).
''In ons verhaal nu worden Abraham en Lot tegenover elkaar gezet. Abraham speelt de rol van de geroepene, de gelovige, de ''ware Israëliet'' en Lot moet het prototype van ''de heiden'' uitbeelden, de gemiddelde goj. Hij is er om duidelijk te maken wie Abraham is. (...) Abraham is weggetrokken uit Haran. ''En Lot ging met hem''. Abraham is weggetrokken uit Egypte. ''En Lot ging met hem''. Met andere woorden: je geschiedenis, die neem je altijd mee. Een mens kan in geloof en vertrouwen op weg gaan maar de heiden in hem reist altijd mee, volgt hem als een schaduw''.
Dit is een uitleg die ik niet meemaak.
Bij het verhaal over Gods bezoek aan Abraham (Gen. 18) laat Ter Linden God *allerlei dingen tegen Abraham vertellen*, in de stijl van een gewoon gesprek, die niet in de Bijbel te vinden zijn. En Sara is na die ontmoeting een geëmancipeerde vrouw geworden....
Flauw en ongepast vind ik een uitspraak als deze: ''God komt op huisbezoek. Jehova zelve aan de deur, met twee Jehova's getuigen aan zijn zijde''. (blz. 54).
Het taalgebruik van Ter Linden spreekt mij sowieso niet erg aan. Vaak is het flauw en soms grof.

Nogmaals over gebeurtenissen en verhalen
Vorige keer heb ik al citaten weergegeven waaruit blijkt dat het Ter Linden gaat om geloofstradities en geen feitelijke gebeurtenissen. Ook in **Jakob** komt dit ter sprake: ''Ja, maar u hebt het hoop ik al wel in de gaten: die verhalen van de aartsvaders zijn geen biografieën. Het zijn geloofsverhalen waarin Israël van zichzelf vertelt en van God. Als er van Sara en Rebekka staat geschreven dat zij onvruchtbaar zijn, is dat ook geen gynaecologisch, maar een theologisch gegeven''. Het gaat erom, zegt Ter Linden, dat God hier in het spel is. ''Dat is tenminste Israëls vermoeden. Dat God zich in dit land en volk verkoren heeft om voet aan wal te zetten''. (blz. 7)
In Gen. 26 komt Abimelech voor, de koning van de Filistijnen. Die waren er nog niet in die tijd in Israël, zegt Ter Linden, ''.... dus historisch gezien klopt er niets van dit verhaal. Maar het gaat in verhalen als deze dan ook nooit om de chronologie maar om de theologie''. (**Jakob**, blz. 15)
Twee werelden dus? vraag ik me af. De gewone werkelijkheid, met tijdsbesef enzo, en de theologische werkelijkheid? Geloven krijgt zo iets vaags. We vermoeden iets van God. Dat woord ''vermoeden'' gebruikt Ter Linden regelmatig. Aan het slot van het hoofdstuk in **Abraham** over Gen. 15:6-20 zegt Ter Linden: ''Vraag niet wat er precies is gebeurd. Het is een geheim. Abraham is de eerste in een lange reeks van geloofsgetuigen die in dat geheim zijn ingewijd, de eerste van ontelbaar velen die midden in de nacht de ziel van God hebben ontmoet. Ze stamelen allemaal iets over vuur, warmte, licht. Hun moeheid en gemis lijken ten hemel opgevaren. En hoewel ze gewone, kwetsbare stervelingen blijven, die zelf niet eens precies weten of ze nu waakten of droomden, zij zetten de tocht voort en voelen zich geroepen warmte en licht te verspreiden in een wereld die daar zo naar verlangt''. (blz. 37)
Het is allemaal wat vaag en ongrijpbaar. Voor mensen die moeite hebben met zinnen als ''God spreekt'' sluiten deze woorden misschien aan bij hun eigen ervaring. Je ziet God niet en de natuurwetenschap staat toch haaks op wonderen?
Vragen over gebedsverhoring lijken op deze manier een antwoord te krijgen (**Abraham**, blz. 93). Eliëzer bidt bij de put om een vrouw voor Izaäk. ''Nog voor hij amen had gezegd kwam er een meisje aan. Is het niet verrukkelijk? Hij bidt, en ze is er al! Zo'n snelle gebedsverhoring, dat speelt zelfs de hemel niet klaar. Gebeurt dit omdat Eliëzer bidt? Nee, het gebeurt omdat het gebeurt. Waarom dan nog bidden? Om het te kunnen ontvangen. Niet omdat Eliëzer bidt gebeurt het, maar omdat het bezig is te gebeuren, kan hij bidden. Met ons gebed zijn wij ingeschakeld in wat bezig is te gebeuren''.
Ik blijf liever met vragen zitten over onverhoorde gebeden dan dat ik dit antwoord geef.
God heeft Zich geopenbaard in de geschiedenis. Niet dat wij dat allemaal begrijpen of kunnen verklaren, maar het is wel onze redding! Ook als we de vragen van de moderne mens serieus nemen, - en we mogen er niet aan voorbij gaan! -, mogen we deze kern van de Bijbel nooit loslaten.

Flusser en Ter Linden
De joodse professor David Flusser, die geen christen is, doceert in Jeruzalem het Nieuwe Testament. Toen Ter Linden in Trouw geschreven had over het Kerstverhaal, waarin het volgens hem om geloofsverhalen en niet om historische verhalen ging (eind vorig jaar) vroeg men Flusser, die daarna in Nederland was, om een reaktie.
Deze verscheen ook in Trouw. Flusser is het absoluut oneens met Ter Linden.
vervolg op pag. 7, 3e kolom

DE UITKIJK

J.A.V.-SPECIAL
Bij de work-shop waar U.C. en redactiecommissie D.C. de lijnen probeerden te trekken in een vergader-spel, was een alternatief: knip- en plakwerk.
Eén van de resultaten van dit werk was een "ideaal weekblad", dat was gebaseerd op inderhaast in de diverse andere workshops gestelde vragen.
Eén van de "vernieuwingen" die werd voorgesteld of verlangd was een andere naam. Men kwam tot "DE UITKIJK".
Vandaar dat deze "special" naar aanleiding van de Jongeren A.V. in Hengelo, deze titel heeft gekregen.
De special werd samengesteld door René Erwich, Hans Pieket, Hans Dokter (foto's) en Sietzo Dijkhuizen (lay-out).

Voor de vierde keer een grootse happening van N.B.J.B.-ers

Jongeren-A.V. Hengelo één woord duidelijk: betrokkenheid

Om maar meteen met de deur in huis te vallen: het was een geslaagde Jongeren A.V. welke op het weekeinde van 30 september en 1 en 2 oktober is gehouden in Hengelo niet zo ver van de stad dus, waar straks ook die andere A.V. wordt gehouden.

Deze Jongeren A.V. was de vierde in de rij. Na in 1985 in Stadskanaal te zijn gestart, volgde in 1986 Treebeek en in 1987 Utrecht (Noord). Ook voor dit jaar had men een uitstekende lokatie gevonden in een scholencomplex. Nu was het Twickel-college het centrum van alle vergader-, doe- en ontmoetingsactiviteiten, waaraan een kleine tweehonderd jongeren meededen.

Eén woord karakteriseert de Jongeren A.V.: BETROKKENHEID. Betrokkenheid van de jongeren, die naar Hengelo waren getogen, om zich daar bezig te houden met Uniewerk en alles wat daarmee samenhangt. Die betrokkenheid bij de Unie was merkbaar dwars door het zo gevarieerde programma heen.

ONTMOETING

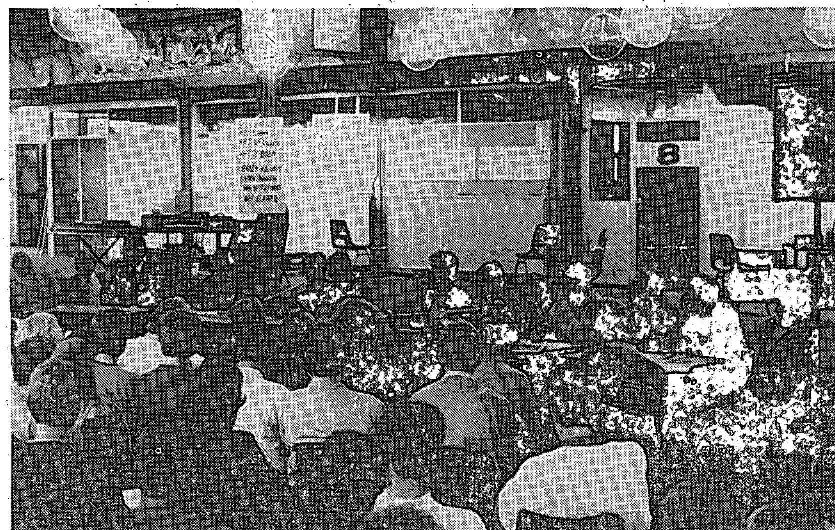
Vrijdagavond begon het feest van de ontmoeting. Dat heeft altijd iets hartverwarmends, dat spreekt voor zichzelf. Er was ook volop gelegenheid herinneringen op te halen aan het overigens toch nog zo vers in het geheugen liggende gebeuren van de internationale ontmoeting in Schotland. Er lagen tal van fotoreportages op de tafels van de Schotlandgangers. En wie niet geweest was kreeg door al die fraaie foto's een aardige indruk van het hele gebeuren in Glasgow.

Maar op het programma stond allereerst: opening. Met het openingswoord van de Hengeloërs werden we op niet mis te verstane wijze ingeleid in het thema van deze dagen: "Bewaren en vernieuwen.... Kan dat....?" Deze eerste ontmoetingsavond was een heel goede gelegenheid om ook de ontmoeting te hebben met de nieuwe jeugdconsulent, Geert Jan Blanken. Met het deel dat hij voor zijn rekening nam kon men al op een heel plezierige wijze met hem kennismaken.

Om de onderlinge kennismaking, voor zover nodig, op een speelse manier te realiseren werd een ludiek programma als "openingsbijeenkomst" afgewikkeld. Wel met enige moeite werden we ingedeeld in groepen, die vervolgens enkele spel-opdrachten kregen. De uitvoering daarvan had het effect dat men op een heel bijzondere manier met elkaar kennis maakte. De afloop was weliswaar enigszins chaotisch, maar alles bij elkaar was het geen slecht begin van de J.A.V.

Het enige wat er na dit opgewekte begin restte was het voorstellen van de JAV-gangers aan de gastgezinnen. Dat leverde opnieuw mogelijkheden op voor bijzondere ontmoetingen en het maken van nieuwe vrienden.

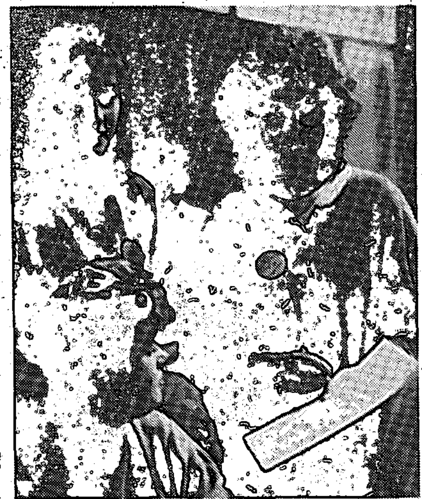
In de volgende christen het 2e deel van dit verslag.

* De commissies der unie lichten hun jaarverslagen toe en beantwoorden vragen voor een sterk geïnteresseerd "publiek"

* De algemene presentatie van de workshops kende verschillende vormen. Men had er een zeer aandachtig gehoor voor

* De officiele inschrijving aan de AV-balie is een vast onderdeel van het programma

Jeugd en ouderen

In de work-shops werden ook 'posters' gemaakt. Ze kunnen helaas niet worden afgebeeld in deze 'special'. Maar wel kunnen we de teksten die er op voorkwamen vermelden:

Eén poster bevatte deze: Tussen twee gebroken harten: GEMEENTE Daaronder: Jeugd + Ouderen accepteren elkaar niet, MAAR.... en daaronder een groot hart, waarin de woorden: Eén Heer, één doop, één geloof.

Helemaal onderaan: Jong + oud leren van elkander.

Een andere poster vermeldde als vernieuwingswens o.a.: Meer contact met andere gemeenten, meer samenwerking tussen oud en jong in de gemeente, vrouwen in de raad, zingen uit de opwekkingsbundel.

Onder bewaren: de gemeentelijke zelfstandigheid, de Jongeren A.V.....!

* Ernstige overwegingen in een van de workshops

Stellingen van commissies

+ + + N.B.J.B.: Nadenken over morgen is met gisteren je voordeel doen

+ + + N.B.V.B.: Elkaar aanvaarden, dienst aan de naaste, openstaan voor de wereld om ons heen

+ + + U.Z.C.: Zending is roeping, getuigenis en dienst

+ + + C.v.d.O.: Opleiding: Waar staan we voor en waar lopen we mee weg?

+ + + Redactiecomm. D.C.: Het weekblad "De Christen" moet (kan) een modern communicatiemiddel worden (zijn)

+ + + De E.C.U.: had geen stelling ingezonden

+ + + U.C.: Wie de Unie wil versterken, moet daaraan allereerst in eigen gemeente werken

"Bewaren en vernieuwen": ook thema van zondagmorgendienst

Zondagmorgen: Terwijl het traditioneel ter plaatse gevormde JAV-koor de laatste voorbereidingen trof, stroomde de aula van het Twickel-college langzaam vol. Niet alleen maar meer met jongeren, maar ook met veel ouderen. Deze morgen ontvingen de twee gemeenten Hengelo-Jac. Catsstraat en Hengelo-'t Venster, de JAV op een heel bijzondere manier: in een dienst om samen Gods liefde te delen en te vieren.

De voorzang gaf van die dienst al een swingeld voorproefje. We werden begeleid door bas-gitaar, piano, drums en klarinet, wat het geheel een jazzy tintje gaf. Aan de bijzondere sfeer werd ook meegewerkt door de bijdrage van het jeugdkoor "Skyline" dat vier nummers zong en zorgde voor een jeugdige inbreng.

De dienst, die geleid werd door ds. P. Wijchers uit Enschede, stond in het teken van deze Jongeren A.V., die immers als thema had "Bewaren en vernieuwen".

Vanuit Mattheus 5 maakte ds. Wijchers duidelijk, dat het goed en nuttig is om vormen te vernieuwen, maar dat het zeker zo goed is de inhoud te bewaren.

Sprekend over Jezus en de wet, kon hij deze elementen naar voren brengen. De wet die bewaard wordt komt dreigend over, maar Jezus vervult de wet. Hij geeft een nieuwe kijk op de wet. Jezus heeft de grenzen doorbroken. We kunnen als mens tot ons recht komen wanneer we God ontmoeten in Jezus en Hem aanvaarden.

In de liturgie was duidelijk het optreden van het JAV-koor een hoogtepunt. Ongeveer tachtig jongeren, die binnen anderhalf uur een (niet zo heel gemakkelijk) lied instudeerden, dat is en dat klinkt geweldig.

Na de dienst was er ruimte voor ontmoeting. Onder het genot van koffie en dikke plakken Twents krentebrood. Een mooi moment om te praten over de Olympische Spelen, of iets anders wat onze aandacht heeft....

Om kort te gaan, de dienst was een heel fijne, goede afsluiting van een groots gebeuren. We zijn weer een happening rijker. Meer dan de moeite waard....

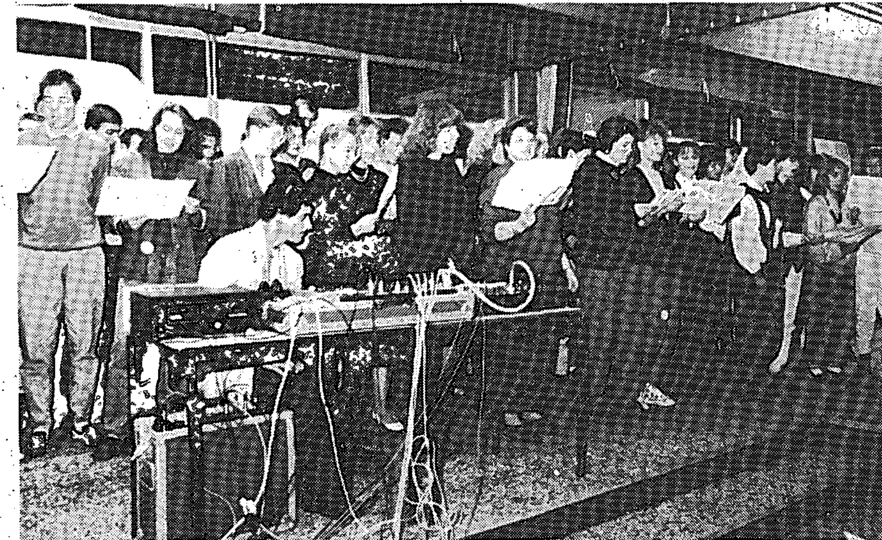
EVALUATIE

Na de dienst, de koffie en de broodmaaltijd (vooral buiten, in de zon, werden de meegebrachte lunchpakketten van de gastgezinnen genuttigd) volgde nog een korte evaluatie en de afsluiting.

De evaluatie onder leiding van Nico Wever, een van de twee jeugdconsulenten die een heel weekend (en lang daarvóór aan de voorbereidingen) hard hebben moeten werken, leerde dat men over het algemeen deze JAV erg positief waardeerde.

De verschillende onderdelen werden kort besproken. Bij dat van het vergaderdeel bleek dat de één meer vergaderen wilde, de ander minder, en een derde het in deze vorm prima vond. De één vond de workshops nuttig, de ander vond deze activiteiten een te grote plaats hebben. Maar de totaalindruk die bleef was toch weer een prima Jongeren A.V., een fenomeen, dat zijn plaats en waarde inmiddels al duidelijk heeft bewezen.

Hans Pieket Weeserik

* Het JAV-koor, ter plekke gevormd uit enthousiaste zangers, leverde ook nu weer een belangrijk aandeel aan de dienst

BLIJVEN BOUWEN OP HET FUNDAMENT

Bovenstaande zinsnede was het thema van het 50-jarig jubileum van de Baptistengemeente Enschede. Een schitterend feest dat 24 en 25 september in het Trefpunt gehouden werd.
Maar voor ons is het feest nog niet afgelopen. Als voortvloeisel van het jubileum meenden wij de Algemene Vergadering te moeten organiseren, zodat we onze vreugde en dankbaarheid samen kunnen delen.
Na het jubileum is onze blik nu gericht op het geweldige gebeuren van de Algemene Vergadering. Wij zijn er klaar voor.
U bent hartelijk welkom. De voorbereidingscommissie hoopt samen met u drie fijne dagen te hebben.

De voorbereidingscommissie is al een jaar bezig om de A.V. zo gladjes mogelijk te laten verlopen. Van closetpapier tot geluidsinstallatie wordt alles tot in de puntjes geregeld.
Tot nu toe hebben reeds 300 broeders en zusters hun komst gemeld. In de openingsdienst hebben we een leuke verrassing voor iedereen. Onze gemeente zal zich op een bijzondere manier presenteren. Het hoogtepunt van de A.V. zal ongetwijfeld de grootse avondmaalsviering zijn waarbij we ongeveer 800 mensen verwachten.
We vertrouwen erop dat we ons ook in deze dagen laten leiden door Gods Geest. Bereid deze dagen biddend voor, zodat het onvergetelijke dagen worden.

Zakelijke informatie

Adres: Scholengemeenschap Zuid, Tiemeister 20, Enschede.
053 - 300375

Routebeschrijving:
Voor alle richtingen raden wij u aan om Enschede via de autosnelweg, de A-1, binnen te rijden.
Na bord Enschede, 2e verkeerslichten rechts (Pathmossingel).
Deze weg volgen, de Tubantiabrug over.
Bij eerste verkeerslichten na brug rechtsaf.
Doorrijden tot bord S.G.Z.
Op de belangrijkste afslagen hangen oranje pijlen met A.V.-vignet.
Zie ook de zwarte route op het kaartje.
Treinreizigers kunnen vanaf het station met buslijn 7, richting Stroinkslanden de Scholengemeenschap Zuid bereiken.

Eventuele inlichtingen: G. de Jonge, tel. 053-352139.

Enschede, 27 september 1988
Namens de voorbereidingscommissie,

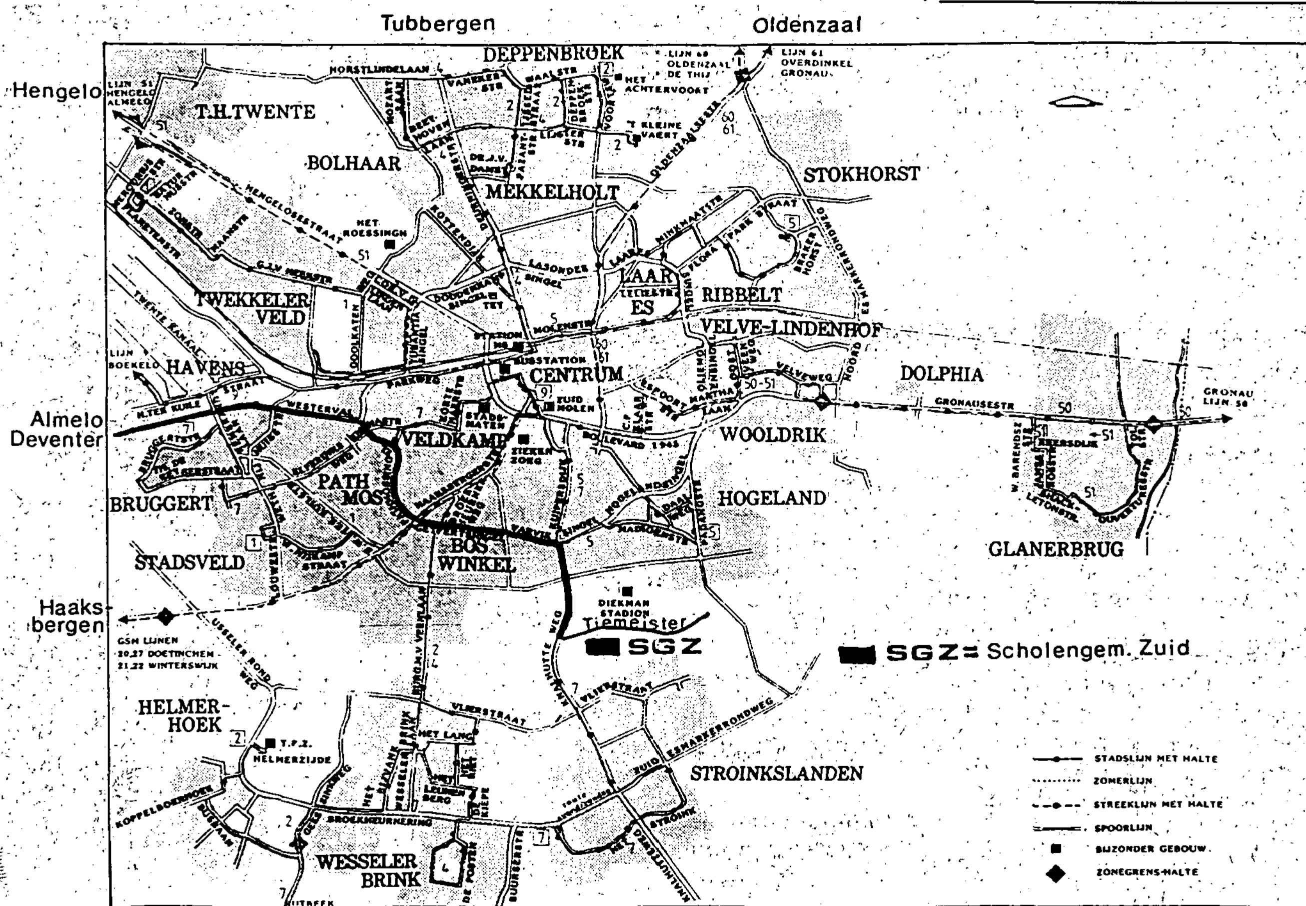
Henk ten Harkel
Gerrit de Jonge

BOEDAPEST

Op de AV 1988 te Enschede zal er voor elke gemeente een prachtige poster zijn van EBF congres, 26-30 juli 1989, in Budapest, Hongarije.
De afgevaardigden van de gemeenten kunnen de poster meenemen.
Verder zullen er op de AV inschrijfformulieren zijn.
Ongetwijfeld zal er onder ons belangstelling zijn voor dit congres. Als u voornemens bent om het congres bij te wonen, wilt u dan de afgevaardigde van uw gemeente naar de AV vragen een inschrijfformulier mee te nemen. Dat spaart portokosten.
De inschrijfformulieren geven uitgebreide informatie over het congres. De deelnemersprijs bedraagt DM 140 voor volwassenen, en voor een gezin totaal DM 210. Jongeren van 14-17 jaar betalen DM 70.
Genoemde prijzen gelden voor deelnemers uit West-Europa. Bezoekers uit Oost-Europa betalen minder.
In verband met de "aanloopkosten" stelt het organiserend comité vroege aanmelding en betaling zeer op prijs.
De bijbelstudie groepen worden gehouden in verschillende talen. Mocht er voldoende belangstelling zijn dan kan er mogelijk ook een Nederlandse groep gevormd worden. Wie daarvoor interesse heeft wordt verzocht dit te melden aan ondergetekende.

H.G. de Winkel

Lezers aan het woord

BAPTISTEN GEMEENTEN IN DE D.D.R.

Wij hadden het voorrecht om voor de derde keer Oost-Duitsland te bezoeken, en indrukken op te doen over het leven van de gemeenten daar. We waren enige dagen te gast bij het voorgangersechtpaar van Eisenach, br. en zr. Morét. Br. Morét was tien jaar Bundespräsident en is nu nog lid van de Bundesleitung. In Nederlandse termen resp.: Unie-voorzitter en lid van de U.C. Hij beijverde zich om ons verschillende facetten van het gemeentelijk leven te laten zien.
De naam "baptisten" wordt daar minder gebruikt dan bij ons. Officieel heten de gemeenten; Evangelisch Freikirchliche Gemeinde. Die naam dragen ook de broedergemeenten en de charismatisch getinte Elimgemeenten, want deze drie groepen vormen samen de Bund (Unie). In de Nazi-tijd sloten ze zich noodgedwongen bij elkaar aan; de samenwerking is ook nu nog van belang, en werkt goed.
In de baptistengemeenten schuwt men charismatische invloeden niet, maar het verschilt uiteraard van gemeente tot gemeente.
Het diakonale werk wordt samen gedaan. In Schmalkalden (Thüringen) staat een grote inrichting voor geestelijk gehandicapten. De overheid betaalt een dagprijs voor de verpleging, maar verbouwingen en uitbreiding komen voor rekening van de "Bund". In Friedrichroda is een rusthuis in aanbouw, dat ongeveer dezelfde functie zal gaan vervullen als onze "Strubben" in Schoonloo. Door een legaat kreeg men de grond; het bouwen gaat in eigen beheer, en met veel vrijwilligerswerk. Het biedt plaats aan 24 rustbehoevenden, en gaat heten: Haus der Stille. Wij konden een Lof- en Dankdag meemaken: een blij feest in het nog maar half afgewerkte gebouw. Volgend jaar kan het hopelijk dienst doen als rusthuis. Wij kregen de indruk, dat de betrokkenheid van gemeenten en gemeenteleden voor deze zaken groot is; groter misschien dan bij ons ten aanzien van het Tabithawerk.
Een ander evenement dat we meemaakten was een tweedaagse conferentie van het gewest "Sud-West", dat 21 gemeenten omvat. 's Zaterdags was het een soort kleine Unie-vergadering; 's zondags waren er inspirerende samenkomsten. De meeste gemeenten hadden hun eigen diensten laten vervallen; met bussen of met eigen vervoer kwam men naar Gotha om de gemeenschap te beleven. Met belangstelling uit het "vrije westen" is men erg blij; wij kregen dan ook de groeten mee voor onze Unie-gemeenschap. Met hun "onvrijheid" valt het gelukkig mee! Er wordt volop zondagsschoolwerk en jeugdwerk gedaan; de G.B.S. kent men ook daar. Voor twee naar Sierra Leone uit te zenden verpleegsters werd die zondagmiddag 3000 mark geofferd!
De Evangelische Allianţie heeft er meer aanhang en invloed dan bij ons. In Bad Blankenburg wordt elk jaar een conferentie gehouden, waar een week lang zo'n 5000 deelnemers zijn, waaronder ook veel jongeren. Bij de Konferenzhalle (2000 zitplaatsen) horen logeergebouwen; in één daarvan brachten wij een vakantieweek door.
Wij reisden nog door naar Stollberg in het Ertsgebergte, en brachten daar enkele dagen door in een baptisten gezin en woonden diensten bij. Omdat zijzelf door de reisbeperkingen geen contact kunnen zoeken, zijn ze blij met bezoek, om zo ervaringen uit te kunnen wisselen omtrent het persoonlijke en gemeentelijke leven met de Here Jezus.

Hoogeveen, fam. W. en H. de Vlas

vervolg van pag. 3

De historische feiten moeten het beginpunt van het geloof zijn, vindt hij.
"De uitleg dat de Bijbel geen geschiedenisboek is maar een serie legenden, is niet alleen een bedreiging voor het voortbestaan van het geloof, maar kan volgens FLusser leiden tot anti-judaïsme". Als Gods belofte aan Abraham een legende is, welk recht zou Israël dan nú hebben op dat land in het Midden-Oosten?
Ter Linden heeft voor deze uitspraken van Flusser de volgende diagnose: angst.
Flusser is bang dat het voortbestaan van het land bedreigt wordt. En angst is niet goed, dus....
Ik kan me die angst m.b.t. het land Israël goed voorstellen als ik het volgende lees in **Jakob** (blz. 68): "Vroeger, als je op catechisatie zat en je had pech, dan wees de dominee met een stok op de kaart van Israël die twee plaatsen aan (het gaat hier over Seïr en Sukkoth, H.L.). Dan begreep je er dus ineens niets meer van, want dan ging je denken dat het in deze verhalen over aardrijkskunde gaat. Maar het zijn geloofsverhalen. We hebben het niet over het lánd Israël, maar over érets (het Hebreeuwse woord voor land, H.L.) Israël, niet over Israël op de kaart maar over Israël in de geest".
Mag een mens zich bedreigd voelen als hem iets kostbaars wordt ontnomen? Of als iemand alleen maar een aanval doet op je overtuiging?

Genoeg hierover. Nog even wat zakelijke informatie: de boekjes zijn uitgegeven bij Kok Kampen. **Abraham,** dat 101 blz. bevat, is in 1987 verschenen en kost *f* 14,90. **Jakob,** (72 blz.) in 1988 en dit boek kost *f* 12,90.

Hetty Lalleman

"WIE NIET WAAGT, DIE NIET WINT"

Dat is het thema van de bijzondere avonddienst **D.V. 30 oktober a.s.** in de Morgensterkerk te Heemskerk.
30 oktober is tevens de dag, waarop wij de 12e Korendag hopen te houden.
Er doen dit jaar weer 10 koren mee, t.w. uit Alkmaar - Andijk - Arnhem - Den Haag - Dordrecht - Haarlem - Heemskerk - Rotterdam-C en Rotterdam-Z, en IJmuiden, met een stemmenaantal van 250!
De middag is voor de koren, waarin elk koor 2 eigen liederen zal zingen.
Daarna hebben we o.l.v. br. Behr generale repetitie om 's avonds met elkaar liederen te zingen in de avonddienst, welke door ds. M. v.d. Vlugt uit Harderwijk zal worden voorgegaan.
Voor de avonddienst nodigen wij u uit; deze begint om 18.45 uur met voorzang.
Het is elk jaar weer een geweldige ervaring met zovelen tezamen in het lied de Heer groot te maken.
Komt u ook? We rekenen op u!
D.V. 30 oktober 1988 - 18.45 uur Morgensterkerk te Heemskerk, Vrijburghlaan 2.
Namens de Korendagcommissie,

Conny Overdijkink-Eggermont
Beverwijk

BEROEPINGSWERK

Aangenomen naar IJmuiden: br. B. Louwerse te Veendam.

16e Baptisten Wereld Congres.
Seoel, Korea.
14-19 augustus 1990.

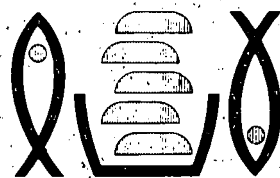
Informatie- en inschrijfformulier verkrijgbaar bij de eindredakteur.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs *f* 46,- per jaar; buitenland *f* 64,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling,
ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelincklaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

NAMEN EN JAREN

"Onze voorgangers op een rijtje".

Volgende week kunt u uit Enschede de geheel vernieuwde lijst van voorgangers meenemen. Onkostenvergoeding bedraagt 3 gulden.

Verder te bestellen per giro. Franco thuis voor 4,50 (dit bedrag wordt 4,-- indien meer exemplaren tegelijk besteld worden).
Gironummer van "NAMEN EN JAREN" te Groningen: 1346478.

Gert de Jonge
en
Elisheva van Ravensburg

Nodigen vrienden en bekenden uit voor hun huwelijksdienst op 25 oktober a.s. om 19.00 uur in de kapel van de Bapt.Gem. te Doetinchem, en daarna op ons feest in de "Kruisberg".
Kruisbergseweg 172 in Doetinchem.

Toekomstige adres:
Volbedastraat 36
7009 HX Doetinchem

"Geen smart meer daar omhoog"

Kalm en vredig is ontslapen in haar Heer en Heiland onze zuster:

Zwaantje Steenhuis-Groen

op de leeftijd van 95 jaar.

25 september 1988

Baptistengemeente Winschoten

De Heer heeft tot zich genomen onze broeder

Jan Schoonbeek

op de leeftijd van bijna 62 jaar

9 september 1988

Baptistengemeente
Hengelo-'t Venster

Postzegels en Ansichtkaarten

Postzegels en Ansichtkaarten voor de zending kunnen op A.V. te Enschede worden ingeleverd.

Te koop: Omegan 9200 orgel 34 st., 2 x 5 oct., 30 T. Ped., tien mnd. oud, ook geschikt voor zaal van *f* 9.995.- voor *f* 6.950.-. Inl. 070-230190. Dhr. L. Korporaal.

Te koop: Hammond Toonwielorgel type M3 met Lesley-box beide in uitst. staat zeer geschikt voor kerk of verenigingszaal. Tel. 03410-19830

WAT GAAT ER GEBEUREN?

15 oktober, Ontmoetingsdag alleenstaanden, Apeldoorn
16 oktober, Intrede J. Bouritius, Vroomshoop
19,20 en 21 oktober, Algemene Vergadering 1988 in Enschede
30 oktober, Afscheid A. Nijland, van Zwolle
4,5 november, Instruktie weekend JMC, in De Nieuwe Oorsprong
11,12 november, UZC studieconferentie zending en dienstbetoon, De Bron, Dalfsen
14 november, Schrijversdag GBS

HOE IS HET MOGELIJK!

Voor slechts één gulden per nummer komt "De Christen" in uw brievenbus. Met berichten uit de gemeenten, uit de zending en de evangelisatie. Met meditaties en artikelen om over na te denken. Met een jongerenpagina en nog meer.
Nog géén abonnee? Dan even een briefkaartje naar Uniebureau De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin.

Dankbetuiging

Voor alle meeleven, kaarten, brieven, bloemen en andere attenties ter gelegenheid van ons 25-jarig ambtsjubileum zeggen wij iedereen langs deze weg, heel hartlijk dank.
Het is zo fijn zoveel meeleven te ervaren.

Herman en Dini Bijleveld
Apeldoorn.

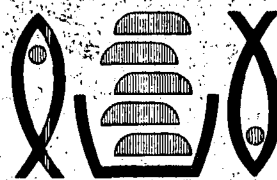
MEDEDELINGEN

Het juiste adres van de sekretaris van de baptistengemeente Musselkanaal is J. Duursma, Havikshorst 14, 9502 HA Stadskanaal, tel. 05990-14475.

103e jaargang nummer 36 - 20 oktober 1988

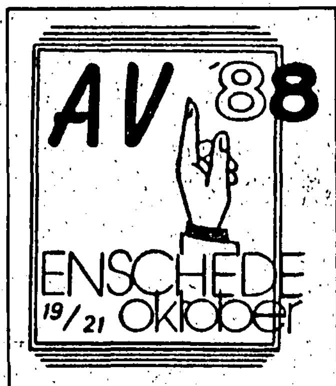
dc

De Christen

Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

Openingstoespraak voor de 108e Algemene Vergadering

DEZE WEEK

door de voorzitter van de Commissie der Unie,
ds. A. de Vries

Broeders en zusters, leden van de Algemene Vergadering, gasten en genodigden,

De openingstoespraak van de AV is een van de weinige mogelijkheden voor de UC/voorzitter om zijn gedachten openbaar te uiten over het uniewerk. Die toespraak neemt een eigenaardige plaats in. Enerzijds krijgt het haast de belangstelling van een beleidsnota, anderzijds is het niet veel meer dan een persoonlijke toespraak van een lid van de AV.
Welke waarde u eraan wilt geven, is voor uzelf te bepalen.
Wat mij betreft - ik vind het minder belangrijk wat mijn persoonlijke opinie is, hoewel die zeker te horen zal zijn. Van het allergrootste belang is, dat het licht van Christus kan schijnen over ons doen en laten. Ons effectieve voortbestaan als unie hangt daar van af. Ik hoop, dat deze toespraak een dienst zal zijn aan onze gemeenschap om in dat licht te wandelen.

Het werk
Hoe staan wij er voor in de unie?
Oppervlakkig gesproken kun je zeggen: Het werk gaat voort, ongeveer in de lijnen, die in het nabije of soms verre verleden zijn aangegeven. De zending draagt onverminderd de belangstelling van onze gemeenten, hoewel er stemmen zijn, die zeggen, dat het een te gering deel is van alle aandacht van onze gemeenten voor zending. De opleiding roept met de komst van de tweede docent de gemeenten op niet af te wachten, maar zich in te zetten voor de verdere opbouw van onze eigen opleiding. De evangelisatie commissie vraagt de gemeenten in te stemmen met een voltijds verband van haar vrijgestelde. De uniecommissie poogt de onzekerheden met betrekking tot de ons allen bekende zorgen weg te nemen. De NBVB is als vanouds bezig met ondersteuning van hen, die op het zendingsveld werken, maar ook met geloofsbezinning en training. De NBJB doet dat laatste eveneens; daarnaast slaagt ze er de laatste jaren in een grote groep jonge mensen geïnteresseerd te krijgen voor het uniewerk. Ons weekblad is voorwerp van onderzoek, waarvan de resultaten nog niet afgerond zijn. De stichting Tabitha, de unie bouw stichting en het pensioen- en invaliditeitsfonds zijn bezig volgens hun opdrachten onze gemeenschap te dienen. Heel veel werk wordt verzet door talloze vrijwilligers.
Nog altijd is er vreugde in de ontmoetingen van de unie. Is het daarmee beschreven? Nee, dit is allemaal bijna vanzelfsprekend voor onze arbeid.
Wat is er bijzonder, kenmerkend voor ons? In het kort wil ik een aantal dingen noemen die verdergaan dan de normale uitvoering van het werk. Het is een tamelijk persoonlijke keuze uit een groter aanbod.

Kernvragen
Bezinning en reorganisatie:
Met opzet noem ik die beide processen gezamenlijk. Ze zijn weliswaar afzonderlijk en uit verschillende bronnen ontstaan, maar ze hangen samen.
Beide vinden ze hun ontstaansreden in onvrede over de manier van werken en de vaak onuitgesproken spanningen op geloofsgebied. Wij willen weten, wie we zijn en wat we moeten doen. We dachten het te weten. Maar het blijkt, dat de bekende antwoorden naar geloofsbeleven en naar werkwijze opnieuw getoetst moeten worden. Het bezinningsproces heeft (hoewel minder dan de helft van de gemeenten daaraan daadwerkelijk heeft meegedaan) een helder beeld gegeven van de veelkleurigheid van onze opvattingen. Het is zaak, om daarin de kernvragen te stellen en te beantwoorden. Het is boeiend te ontdekken, dat stuurgroep unie organisatie gezocht heeft en zoekt naar dezelfde bezinnende vragen vanuit een andere optiek. Onze gemeenschap is ermee gediend, dat beide processen nadrukkelijk in elkaar verweven worden.

vervolg naar pag. 2

Even nadenken met....

J.L. Muilwijk, Harderwijk

Elkaar tegenwerkende krachten moet je van elkaar aftrekken. Gebundelde krachten mag je bij elkaar optellen.

"De dienst van alle geledingen, de kracht die elk lid oefent, ***ontleend aan Christus".***

Ef. 4:1-16

Nadenkend over "gemeente" word ik geboeid door Paulus' visie in Ef. 4. Die geldt m.i. voor plaatselijke Baptisten gemeente, Unie, "wereldwijde kerk" of wélk gezichtspunt ook van waaruit je het verschijnsel "gemeente" bekijkt. Maar om het een beetje in zicht te krijgen, neem ik de plaatselijke Baptisten gemeente als "werkmodel"; en in onze Unie werken dezelfde krachten en spelen dezelfde processen.
Zó stelt de Heer Zich blijkbaar zijn gemeente voor: Een gemeenschap van onderling heel verschillende kinderen van God, elk door Hém voorzien van gaven, samengaand in nederigheid enz.; elkaar aanvaardend en (h)erkennend in het éne geloof in de éne Heer, in zijn naam gedoopt; onder hen enkelen met speciale van Hem ontvangen opdracht en bekwaamheid om hen toe te rusten.
Een groeiende gemeenschap: groeiend in eenheid van geloof, kennis van de Heer, rijpheid, volheid van Hem; groeiend in aantal, in liefde, in élk opzicht.
Het geheim van deze "ideale" gemeente lijkt me: Intensivering van onze gerichtheid op en omgang met Jezus Christus, die ons met God verzoend hééft, wiens wederkomst we verwáchten, maar die nú bezig is, zijn lichaam, de gemeente, te verzorgen en te voeden, opdat ze groeit en gezond blijft/wordt.
Als we konstateren dat we (ver) beneden de maat van dat "ideaalbeeld" zitten, zou dat er dan op kunnen wijzen, dat we de oriëntatie op onze nú levende Heer Jezus Christus een beetje kwijtraken?
Als onze onderlinge relaties ("geledingen") de samenhang niet dienen, maar ontaarden in partijen en belangengroepen, zou dat dan kunnen komen, doordat we onze relaties bouwen op wat we "van nature" in elkaar zien, i.p.v. op wat we van Jézus in elkaar zien?
In elke gemeenschap oefent élk lid, hoe dan ook, kracht uit.
Als de krachten die wij uitoefenen niet bijdragen aan de opbouw, zou dat dan kunnen komen, doordat we eigenmachtig, zonder overleg met Christus bezig zijn?
Als we het allemaal "aan Christus ontleenden", zou Hij alle krachten bundelen. Dan konden we ze bij elkaar optellen.
Daar moet ik vaak aan denken.

vervolg van pag. 1

Want wat je bent en wat je moet doen, hangt onlosmakelijk met elkaar samen. Het gaat bovendien om dwingende vragen. Wij leven in deze samenleving en in deze tijd om als gemeente van de Heer Hem te dienen in een wereld in nood.
Dat dwingt ons tot helderheid en vervolgens tot volhardend uitvoeren van onze taak.
Daarbij is het een illusie te denken, dat onze gemeenschap een afgrensbaar eiland is in de maatschappij. Niet alleen kun je je voor de samenleving niet afsluiten - dan word je steriel - maar ook zijn er andere geloofsgemeenschappen, die met een sterke innerlijke overtuiging de Heer van de Schrift dienen. Ik acht de verdeeldheid onderling als een grote belemmering voor een krachtige dienst aan de samenleving in woord en daad.
Ik acht de verbrokkeldheid van de evangelische stroming in ons land een groot tekort. We zullen als uniegemeenschap ten minste moeten kijken naar mogelijkheden om gezamenlijk meer te kunnen doen in een samenleving, die steeds meer onchristelijk wordt - in alle betekenissen van het woord. Het zwaartepunt van het christelijk getuigenis zou in de toekomst wel eens sterker bij juist de evangelische stroming kunnen komen te liggen. Zijn wij daar klaar voor? Als unie? Als stroming? Zo niet, wat doen we eraan in lokaal en bovenlokaal verband? Dat zijn vragen, die we niet kunnen negeren, niet om ons land, maar evenmin om onze Heer, die ons oproept tot verkondiging en dienstbetoon. Ik ben me bewust, dat deze gedachten nog niet zoveel zeggen over de vragen van het conciliair proces. Het is duidelijk, dat de thema's van dat proces ook voor ons gelden. Maar het is de vraag of onze persoonlijke beleving en onze autonomie ons in staat stelt eenvoudigweg ons in dat proces te storten.

Instroming
We leven in een samenleving, die steeds meer gebroken levens telt. Ik voorzie in de toekomst minstens drie instromingen in onze gemeenten.
Allereerst onze eigen jeugd; gemeenten dienen alert te zijn op hartelijke opvang en ruimte voor geloofsgroei. Ten tweede de instroom van mensen uit andere kerken, naast de uitstroom vanuit onze gemeenschap naar andere groepen. De derde instroom zou voor onze gemeenten wel eens beslissend kunnen zijn voor de toekomst. Het betreft de mensen met deuken en barsten in hun leven, slachtoffers van zichzelf, van anderen, van structuren, die in onze gemeenten de oorspronkelijke warmte van Gods huis leren proeven. Zijn wij klaar voor die opvang? Kan de tempel vol worden van lammen, blinden en kreupelen, opdat ze door de Geest van de Heer genezen zullen worden? Wie daar ja tegen zegt, is verplicht tot een barmhartigheid en mensenliefde, die alleen door de Heer gegeven kan worden. We zullen het moeten. Om de slachtoffers, maar ook om de Heer, die zichzelf daarvoor gegeven heeft.
Wat is onze toekomst? Er van uitgaande, dat we erin zullen slagen een geloofsgemeenschap te blijven, niet vervreemd van elkaar, niet intern verscheurd en verdeeld, durf ik geloven in groei en uitbouw tot eer van Gods Naam in onze tijd. Hebben wij zicht op zo'n taak en toekomst? Of blokkeren gevoelens van zelfstandigheid de kansen van de toekomst? Als onze unie op geloofwaardige wijze een getuigenis wil zijn voor ons land en volk - dan weten we wat ons te doen staat: De gelederen sluiten, verdergaande bereidheid tot samenwerking intern en zo mogelijk extern en een structuur, die op accurate wijze vorm geeft aan de nadrukkelijke wil gemeenschap van gedoopte christenen te zijn - opdat mensen mogen weten, dat we een levende Heer dienen.

Zorg en zegen
Dat brengt me bij onze gemeenten, die de unie vormen. Er zijn zorgen, dat is duidelijk. Er is ook zegen. De zorgen hebben te maken met dezelfde grondvragen - wie zijn we en wat moeten we doen? Het lijkt er op, dat onze gemeenten de vólle storm van hedendaagse vraagstukken nu in de breedte beginnen te voelen. Ieder, die leiding mag geven in de gemeente, ervaart die storm. Zullen we overleven? Wat zullen we kwijtraken? Ik maak mij zorgen om gemeenten en voorgangers en leidinggevenden. Het lijkt er soms op, dat gemeenten afzien van de moeilijke weg van de mondigwording en kiezen voor de gemakkelijke weg van het navolgen zonder nadenken van een geestelijk leider. De vragen van onze tijd raken ons allen persoonlijk; niemand kan voortdurend wegduiken in de luwte van een ander. Dat geldt voor elke leidinggevende en voor elke gemeente. Overleven in de storm kan alleen, indien de mentaliteit van Christus ons leidt in het samen zoeken en vinden van Zijn weg in onze levens. Wederzijdse achting en respect is daarvoor onmisbaar. Een deel van onze problemen komt voort uit het ontbreken daarvan.
Er is ook zegen. We zijn weer gegroeid in aantal. Voor een kleine geloofsgemeenschap is dat belangrijk en verheugend. Het aantal unie gemeenten vermeerdert opnieuw. We krijgen te maken met steeds meer mensen, die een voortreffelijke opleiding hebben gehad en die ten dienste van Heer en gemeente willen stellen. De Heer werkt nog steeds in de gemeenten en de gelovigen. Hij is nog steeds het fundament waarop wij bouwen.

Verder bouwen
In het gelezen bijbelgedeelte (I Kor. 3:10-23) gaat het om het voortbouwen op het fundament, dat is Jezus

BIJBEL

DE GEMEENTE ALS RECHTBANK

J. Reiling

Een christen zou nooit met de politie in aanraking moeten komen en ook niet met de rechtbank. Voor het eerste hebben we geen bijbeltekst maar voor het tweede wel: 1 Corinthiërs 6 de verzen 1 tot en met 11. Daar staat boven in de NBG-vertalingen: Recht zoeken bij gelovigen. Er zou beter kunnen staan: recht zoeken binnen de gemeente want daar gaat het Paulus om. Wat kan zo'n bijbelgedeelte vandaag nog voor ons betekenen?

Eigen kring

Het gebeurde niet zo heel lang geleden dat in een gemeenschap waar een moeilijk conflict speelde, werd voorgesteld om de hulp van enkele broeders uit andere kerken in te roepen bij het zoeken naar een oplossing. Daarop nam een broeder het woord en zei: "Wat zegt Gods Woord? Gij zult geen recht zoeken bij ongelovigen!" En hij las Paulus' woorden uit dit hoofdstuk voor.

Nu getuigt het niet van fijngevoeligheid wanneer mensen van andere kerken als ongelovigen worden bestempeld maar afgezien daarvan (het was natuurlijk niet zo bedoeld maar wel tekenend voor een manier van omgaan met de bijbel) sloeg deze broeder de plank niet zo ver mis. Het gaat Paulus er inderdaad om conflicten binnen de gemeente op te lossen en zo te voorkomen dat de mensen naar de wereldlijke rechter lopen. Hij heeft daarbij ongetwijfeld het model van de joodse synagoge-gemeenten in de verstrooiïng voor ogen gehad. Een groep die haar eigen identiteit wil bewaren - en die stond voor de Joden in de verstrooiïng eigenlijk altijd op het spel - moet voorkomen dat buitenstaanders de onderlinge verhoudingen bepalen en dat moet zeker niet bij conflicten. De hele eerste brief aan Corinthe is bepaald door Paulus' zorg voor de identiteit van deze gemeente van Christus ten opzichte van de wereld waaraan ze nog maar even tevoren was ontrukt. Daar hoort dit ook bij.

Argumenten

Paulus' argumenten zullen ons misschien niet direct aanspreken. Hij grijpt terug op de joodse gedachte dat in het eindgericht het volk van God over de heidenen zullen oordelen. Ook de voorstelling dat de engelen in het eindgericht geoordeeld zullen worden door de heiligen, d.w.z. door de leden van het volk van God vinden we vaak in joodse apocalyptische geschriften. Paulus past beide voorstellingen toe op de gemeente, niet om wat ze zeggen maar om kracht bij te zetten aan zijn betoog dat voor rechtszaken de broeders niet naar de rechter moeten lopen maar hun zaken binnen de gemeente moeten voorleggen: zou de gemeente die over de volkeren en de engelen zal oordelen, niet bevoegd en in staat zijn om zulke 'alledaagse' zaken behandelen?

Voor Paulus is de gemeente een eschatologische zaak. Met dit geleerde en vaak duistere woord bedoel ik dat de gemeente een zaak is van de nieuwe schepping. Daar waar de gemeente is daar is een stukje nieuwe schepping aanwezig, een klein plekje van een nieuwe kwaliteit van leven uitgespaard in de wereld van de dood.

De gemeente: een stukje nieuwe schepping.

Maar in het Nieuwe Testament is de gemeente het begin van de toekomst: in Christus is alles anders, geen slaven en vrijen, geen mannen en vrouwen, geen Joden en heidenen (Gal. 3, 28). Dat besef leeft in de gevestigde gemeenten en kerken nauwelijks meer.

Het zou in allerlei discussies, bijv. over de plaats van de vrouw in de gemeente, het beslissende argument moeten zijn. Het is het voor Paulus nog wel en daarom grijpt hij in zijn argumentatie vooruit naar het uur van het eindoordeel. Zou de rechtsbevoegdheid die de gemeente dan zal uitoefenen naar buiten, niet voldoende zijn om vandaag al binnenshuis orde op zaken te stellen?

Gemeentelid als rechter

Wat Paulus precies bedoelt als hij het vervolgens heeft over de mensen die in de gemeente als rechter moeten optreden, is niet helemaal duidelijk. Moeten de mensen 'die in de gemeente niet in tel zijn' daarvan worden uitgesloten? Zo lijkt het. Maar het past zo slecht bij Paulus om de gemeenteleden in te delen in mensen die wel en mensen die niet in tel zijn, dat deze uitleg niet goed kan zijn. Wij moeten dat verder laten rusten.

Er moet, zegt Paulus, in de gemeente toch wel een wijze zijn die in staat is om recht te spreken tussen broeders. Blijkbaar hebben de Corinthiërs zo'n man nog niet kunnen vinden en Paulus waagt het ook niet om een naam te noemen, hoewel hij toch heel wat gemeenteleden goed kent. Hij haast zich naar de kern van de zaak.

Nederlaag

Als er rechtsconflicten tussen leden van de gemeente zijn, moet de gemeente er dus wat aan doen. Maar dat is tich vooral niet meer dan een noodmaatregel om een zaak het hoofd te bieden die er helemaal niet zou mogen zijn, n.l. dat zulke conflicten voorkomen in de gemeente. Dat is het ergste van de hele zaak: Het is een morele nederlaag. Paulus' sterke woord wordt in onze vertalingen een beetje vervaagd. Maar het gaat hem om een hoogst ernstige zaak, die te maken heeft met wat hij noemt het beërven van het Koninkrijk van God, het delen in de eeuwige rechtigheid en vrede die met Christus' wederkomst aanbreekt. Een gemeente waar mensen conflicten om geld en zaken met elkaar hebben staat haaks op Gods Koninkrijk.

Hier wordt het eerst recht spannend. De vraag of een christen naar de rechter mag lopen als hij een zaak heeft met een medechristen, komt hier te staan in een eschatologisch perspectief (zie boven) en dat is bijna griezelig.

Maatschappij

Toch zou ik niet graag die vraag alleen om die reden met neen beantwoorden. Er zijn sinds Paulus dit schreef meer dan 1900 jaar verlopen en in die jaren is er zeer veel veranderd. Procesvoeren is een algemeen aanvaard middel om conflicten te beslechten en problemen op te lossen. Zelfs een middel om de wetgever op de vingers te tikken en 's lands bestuurders te controleren op behoorlijk bestuur. Bovendien is het christendom in de loop van de eeuwen

---

Christus. Er moet verder gebouwd worden, dat is de vaststaande vooronderstelling van de tekst. We mogen het niet laten bij wat de Heer deed. Hij deed het om ons voort te laten werken. Dat is dus geen vrije keuze meer voor ons. Wie Christus als fundament kent, is verplicht op Hem voort te bouwen. We kunnen ons daar niet aan onttrekken.

Vervolgens gaat het om de kwaliteit van het werk. Uit welke motieven wordt ons werk gevoed? Uit eigen eer, zoeken naar status, uit gewoonte of traditie, uit de dringende behoefte de Heer absoluut en radicaal te dienen in de samenleving en gemeente? De "krisis" (het Griekse woord voor oordeel) toont de kwaliteit. De uiteindelijke beoordeling van Christus gaat met vuur gepaard. Wat niet vuurbestendig is, brandt er bij weg. Dat geldt in voorlopige zin ook voor hier en nu. In de krisis blijkt wat kwaliteit heeft. Dat betekent, dat wij volhardend moeten zoeken naar de concretisering van Christus' wil vandaag in ons leven, onze gemeente en onze unie en verder in onze samenleving.

Het gaat om de eenheid in Christus, die niet verdeeld is. Wat doen wij daarmee? Dat is de persoonlijke en gemeentelijke vraag die we metterdaad beantwoorden. Maar het is voor alles een gave. De in onze unie ervaren en te beleven eenheid wordt ons als gave geschonken. Het ene fundament gaat vooraf aan het bouwen. Hij is er. Hij is de Eerste. Moge dit overweldigend rijke geschenk ons voortdurend bemoedigen en ons voortdurend aansporen te zoeken naar uitbouw van Gods Rijk en Heerschappij onder ons.

Met deze woorden verklaar ik de 108e Algemene Vergadering van de unie van Baptisten Gemeenten in Nederland voor geopend.

'GROOT ONDERHOUD'

De laatste weken wordt er bij ons in de flat heel wat lawaai geproduceerd. Boren en nog eens boren. En in een flat klinkt dat natuurlijk door, ook al gebeurt het niet in jouw huis op dat moment. Ramen worden uit de huizen gehaald, dubbel glas komt ervoor in de plaats. Op de galerij, op de balkons, overal zijn mensen ijverig bezig. 'Groot onderhoud' luidt de benaming voor dit alles. Een hoop werk, veel lawaai, maar het levert dan ook vernieuwde huizen op.

'Groot onderhoud' in de Unie

Waarom ik u inlicht over de toestand van ons flatgebouw? Omdat het me doet denken aan ons Unie-'gebouw'. Binnen de Unie zijn we ook bezig met groot onderhoud. Veel is aan een beurt toe. Oude strukturen gaan wat wrikken, net als bepaalde deuren in mijn huis: Niet alles werkt even goed meer. En als je dan toch eenmaal bezig bent, kun je maar beter alles tegelijk aanpakken.

De verantwoordelijke man van onze woningbouwvereniging kwam een lijst met klachten opnemen toen men begon met het groot onderhoud. De vraag was of er in ons huis speciale dingen moesten worden vernieuwd. Zo heeft de SOU, de werkgroep die zich bezig houdt met de reorganisatie binnen de Unie, een lijst met klachten/vragen verzameld. Negentien belangrijke vragen staan er in het door deze werkgroep uitgebrachte groene boekje, het rapport van de SOU. (Waar zouden ze die leuke cartoons vandaan halen?).

Een deel van die vragen gaat over de identiteit van Baptistengemeenten en over dat wat ons verbindt als gemeenten in de Unie. Een voorbeeld: vraag 1 luidt:

"Hoe kunnen hoogst individuele meningen of belevingen zich binnen een gemeenschap met elkaar verstaan? Kun je vanuit verschillende overtuigingen wel een beleid voeren?" Of (vraag 18): "Hoe laten wel elkaar de ruimte zonder elkaar los te laten? (fundamentele dualiteit binnen Baptisme)". De voorbeelden bij deze vraag zijn herkenbaar: Gehoord: "Ik sta open voor elke mening en ik wil ook wel naar iedereen luisteren, maar als ze bij ons 'open' avondmaal invoeren, kom ik er niet weer. Er zijn trouwens dingen waar ik helemaal niet over wil praten, b.v.: 'Een vrouw op de kansel'". "Ik heb zo mijn eigen gedachten over hoe je geloof moet ervaren: "Iedereen moet vrij zijn in zijn geloofsbeleving. Wanneer er te veel van 'kaft tot kaft' wordt gepreekt, kom ik gewoon een paar keer niet in de dienst, want daar kun je toch niet tegen praten".

Zo verschillend wordt binnen onze gemeenten gedacht. De genoemde vragen (1 en 18) zijn dan ook heel belangrijk. Het zijn fundamentele vragen. Hóe fundamenteel?

Hét fundament van ons samen bezig-zijn is altijd geweest het geloof in dezelfde Heer en de doop op belijdenis van dat geloof.

Is dat voldoende? Er is geen ander fundament dan Jezus Christus, zegt Paulus. Maar voor het voortbouwen daarop, wat is daarvoor nodig? Heb je daarvoor niet méér punten van overeenstemming nodig? Ik stel mezelf deze vragen regelmatig. Het zijn primaire vragen, je kunt er niet omheen. Ik kan het antwoord er niet zomaar op geven en signaleer alleen de vragen.

'Bouwmateriaal': gebed, de Bijbel, vergeving

Van huizen bouwen of vernieuwen heb ik niet veel verstand. Ik kan wel een beetje bedenken wat je er allemaal voor nodig hebt. Voor het Unie-werk probeer ik óók weleens te bedenken wat nodig is voor een goed funktioneren, voor een gebouw waarin je goed kunt leven en werken.

Een paar dingen schieten me te binnen. Ik denk dat we veel meer met elkaar zouden moeten bidden. In het bidden stel je je open voor God. Laten we eerlijk zijn, weet één van ons nu écht hoe het verder moet?

Kunnen wij nog bidden en ons door het gebed laten veranderen? Of vragen we daarin eigenlijk alleen toestemming voor de plannen die we allang bedacht hebben? En die anders zijn dan die van de broeder(s) of zuster(s) met wie we op dat moment bidden?

Een volgend punt. Staan we open voor het Woord van God, de Bijbel? Durven we ons daardoor te laten korrigeren? Een voorbeeld vanuit de diskussies over een zogenaamd heet hangijzer, de plaats van de vrouw in de gemeente. Als je in gebed en door het open lezen van de Bijbel samen met dit onderwerp bezig bent, geloof ik dat God zoveel rijkdom aan ons heeft te geven, dat er zóveel voor ons is weggelegd, dat niemand van ons zich 'bekocht' zou hoeven voelen als aan het eind van dit bezig-zijn zou blijken dat vrouwen toch maar geen predikante zouden moeten worden. Ik zeg niet dat dat eruit zou komen, ik bedoel alleen dat ik zó open moet willen staan voor God en Zijn Woord. Ook als ik daar van tevoren al een mening over heb. En nogmaals, God heeft ons zo enorm veel te géven.

Nú wordt dit hete hangijzer vaak alleen in de sfeer besproken van wat zou moéten of wat vooral niet mág. Aan beide kanten merk ik dat! Zonder dat mensen zich willen laten vernieuwen en leiden in de omgang met de Heer.

Nog iets wat we bij onze 'renovatie' zouden kunnen gebruiken: vergeving.

Het valt me op dat veel mensen (binnen of buiten de Unie) zo kritisch zijn.

En dan bedoel ik niet gezond kritisch, opmerkingen makend tot opbouw, maar afkeurend kritisch, zonder meer. Daarbij lijkt het wel alsof men denkt dat de ander niet te goeder trouw heeft gehandeld, maar met opzet dingen verkeerd doet.

Dat laatste komt vóór in de wereld, en vaker dan ons lief is. Maar in de gemeente mag je daar niet vanuit gaan, want daar heb je een basis door het geloof in Christus!

Daarom mag je geen ruimte geven aan wantrouwen en afbrekende kritiek. En als je dénkt dat iemand iets tegen je heeft, om maar een voorbeeld te noemen, moet je dat open en eerlijk bepraten. Als iemand fouten maakt - en alleen degenen die niets doen ontkomen daaraan (hoewel het niets-doen óók fout kan zijn) - laten we zo'n persoon dan van harte vergeven. Wij leven toch zelf ook uit genade?

Vergeving heelt, iemands fouten oprakelen maakt breuken.

Vergeving is niet: net doen of er niets aan de hand is. Maar dat wat er aan de hand is bij name noemen en het dan vergeten en achter je laten. Beter uitgedrukt: bij het kruis laten.

Tenslotte

Bij het groot onderhoud in ons flatgebouw zit ik in het lawaai als ze ergens ánders boren. Overlast geeft het altijd. Dat zal bij de reorganisatie van de Unie ook wel zo zijn. Wat in de ene commissie gebeurt, raakt de andere. Als het resultaat maar goed is. Daar hebben we wel moeite voor over, toch?

Ik kijk nog even naar het rapport van de SOU. Blz. 24 en 25: "Vooruitblik aktiviteiten". Een aantal jaren is ermee ge-

zo'n vast gegeven in onze maatschappij geworden dat de plaats van de individuele christen in de samenleving een geheel andere is dan in de eerste eeuw. Zonder een goede rechtspraak zou onze samenleving absoluut vastlopen en er mag ons ook als christenen veel aan gelegen zijn dat de rechterlijke macht onafhankelijk blijft.

En toch ligt het ons nit echt goed wanneer christenen naar de rechter lopen in zaken tegen elkaar. Daar is toch iets gebleven van: dat moest onder christenen toch eigenlijk niet voorkomen.

Niet alleen omdat Paulus het 'verboden' heeft zoals ik eens ergens las. Maar vooral vanwege zijn argumentatie: het hoort niet bij de gemeente want die is al een stukje nieuwe bedeling. Daar gelden andere regels dan in de gewone samenleving, ook als leeft de gemeente volop in die samenleving en ook al is er in de gemeente ook nog zoveel dat aan de samenleving is ontleend. Er is toch een stukje 'anders', een stukje 'nieuw', waar zulke conflicten niet in passen. Als ze toch voorkomen, dan zijn ze een pijnlijk teken van de bedeling van de zonde waarin wij nu nog leven.

Het is een goed teken wanneer een gemeente lijdt aan en treurt om de conflicten tussen broeders en zusters die de scheur tussen het oude en het nieuwe aan het licht brengen. Hetzelfde geldt van de gemeenschap van gemeenten die deze week bijeenkomt.

EVANGELIES DIENSTBETOON

Een hernieuwde uitdaging voor baptisten in Nederland

J.G. Brongers

Zending, evangelisatie en sociale verantwoordelijkheid en de verhouding tussen die drie begrippen vormen de laatste jaren een lastig thema voor de evangeliese christenen in het rijke westen.
Dat is een verdienste van onze broeders en zusters uit de arme landen van de derde wereld.

Dat gebeurde voor het eerst in 1974 tijdens een conferentie in Lausanne.
Sindsdien hebben evangeliese christenen in het westen, die in Nederland niet uitgezonderd, het knap moeilijk met dit thema.
Dat blijkt ook weer bij de discussie in die kringen over de vragen die in het kader van het Conciliair proces gesteld worden over armoede, wapenwedloop en milieukrisis.
Dit najaar legde de Evangeliese Alliantie in Nederland deze vragen, voorzien van enkele kritiese kanttekeningen, voor aan evangelies Nederland.
Hoe gaan wij als baptisten met dit soort vragen om?
Vanuit mijn jarenlange ervaring als voorzitter van de werkgroep Dienst aan een wereld in nood (WIN) en als raadslid van één onzer gemeenten wil ik proberen een antwoord te geven op deze vraag.

Vroeger: beperkte maatschappelijke betrokkenheid baptisten

Een snelle blik in ons geschiedenisboek van het Baptisme in Nederland leert, dat de maatschappelijke betrokkenheid van baptisten op landelijk niveau beperkt is geweest.
Wel komen we plaatselijk gemeenten en individuele gemeenteleden tegen die aktief zijn op dit gebied.
Dat is vooral in het Noorden van ons land het geval. Het gaat dan meestal om zaken die ook de gemeenteleden in hun dagelijksleven raken. We lezen dan over wezenzorg, de oprichting van ziekenfondsen, de bestrijding van drankverslaving en de zorg voor bejaarden.
Alleen deze laatste aktiviteit kreeg landelijk steun door de oprichting van het Tabitha werk in '38. Dit gebeurde in navolging van de duitse baptisten. Het was daarbij de bedoeling diakonessen, verpleegkundigen, vanuit de gemeente te laten werken ten behoeve van de zorg voor armen en behoeftigen.
Vermeldenswaard is, dat na de oorlog de Unie zelf hulpontvanger was van gemeenten in Australië en Amerika ten behoeve van de (her)-bouw van kerken.
Aanvankelijk zagen de baptisten zending-buiten-de-eigen-grenzen niet als hun direkte taak. Het werk in eigen land ging voor.
De toen wel bestaande zendingscommissie werd in '25 opgeheven.
Men vond dat de Unie Commissie dat werk er wel bij kon doen.
De uitzending van de eerste zendelingen was dan ook meer een zaak van de gemeente Stadskanaal, dan van de Uniegemeenschap.
Het duurde tot 1954, dat onder de verantwoordelijkheid van de inmiddels weer ingestelde Unie Zendingscommissie zendelingen naar belgies Kongo vertrokken.
Zij gingen als lerares en verpleegkundige.
Een onderscheid naar zending en dienstbetoon werd toen (nog) niet gemaakt.

De vraag naar een dienstbare gemeente neemt toe

De komst van een goed stelsel sociale voorzieningen in Nederland leek de sociale betrokkenheid van de gemeente eerder minder dan meer nodig te maken. Het omzien naar elkaar leek plaats te maken voor het doorverwijzen naar de Sociale Dienst.
Landelijk is er geen verandering op dit gebied opgetreden.
Het Tabithawerk verzelfstandigde zich en raakte zo verder van onze gemeenten af. In Amsterdam ontstond zo een gewaardeerd stuk zorg voor (demente) bejaarden.
Plaatselijk hebben enkele gemeenten zich op het vlak van de psychiese hulpverlening of dat van de drugs en alcoholverslaving gewaagd.
Ook nu zijn er individuele leden van baptistengemeenten aan te wijzen die zich aktief betonen in politieke en maatschappelijke organisaties met doelstellingen op dit vlak.
In toenemende mate krijgen raadsleden en diaconessen te maken met de arme kant van baptisten Nederland als gevolg van werkloosheid, arbeidsongeschiktheid en verlaagde sociale uitkeringen.

Problemen nemen toe

Het voorbijgaan aan dit soort problemen houdt een direkte bedreiging in van de geloofwaardigheid van onze gemeenten als gemeenschap, waar je je aan elkaar kunt warmen en daadwerkelijk betrokken bent op elkaars wel en wee.
Internationaal hebben we te maken met gemeenten, ontstaan als vrucht van zendingswerk.
Gelet op de sociale nood en het ontbreken van voldoende financien bij de overheden in derde wereldlanden, hebben gemeenten daar zich ook sterk gemaakt op het terrein van medies werk, onderwijs en landbouwontwikkeling.
Aan ons de vraag met mensen en geld hen daarbij te hulp te komen.
Ten behoeve van een gecoördineerde aanpak van ons dienstbetoon stelde de UZC in 1975 als subcommissie van de UZC en deels onder verantwoordelijkheid van de UC de werkgroep Dienst aan een wereld in nood in (werkgroep WIN).
Via een netwerk van gewestelijke en plaatselijke zendingswerkgroepen zijn gemeenten en vrouwen en jeugdgroeporganisaties bij het internationaal dienstbetoon betrokken.
Daarnaast blijken ruim de helft van onze gemeenten ook nog betrokken bij zendings- en dienstbetoon werk van organisaties als het TEARfund, Wycliffe/bijbelvertalers enz.
Vermeldenswaard is verder dat individuele leden uit onze gemeenten een belangrijke plaats vervullen in organisaties als Operatie Mobilisatie, Leprazending, ICCO.

Geef dienstbetoon een eigen plaats, ook organisatories

Als gevolg van de groei in het diaconale werk, gaan diverse gemeenten over tot het weer in ere herstellen van de functie van diaken en diacones. Een functie die in veel van onze gemeenten was opgeheven en ondergebracht in die van oudste of buiten de raad der gemeente in die van diacones, vertrouwenszuster.
In veel gemeenten vervaagt het verschil tussen zending verweg en evangelisatie dichtbij.
In veel gemeenten werken zendingswerkgroepen en evangelisatiewerkgroepen nauw samen. Op beide werkterreinen wordt het belang van de eenheid in verkondiging met het woord en de daad erkend.
Het ligt volgens mij voor de hand genoemde zendingswerkgroepen, ook gelet op hun ervaring met internatio-

---

moeid. Het groot onderhoud in mijn flat duurt gelukkig niet zo lang.... Wij kregen daarvoor ook een tijdschema.
Denk er alleen om, beste SOU-leden, dat niet iedereen een bouwschema kan lezen.
Blijf alles vertalen naar gewone mensen zoals ik, die geen verstand hebben van bouwtekeningen, ook al snappen ze de vragen wel.
Onderaan blz. 25 lees ik een tekst die wel verrassend blijkt aan te sluiten bij mijn 'bouw-verhaal' van vandaag: "Als de Heer het huis niet bouwt...." De rest kent u.
Degenen van u die dit op de Algemene Vergadering lezen, wens ik nog gezegende ontmoetingen. Wie weet ontdekt u nog iets wat van belang is voor het 'groot onderhoud'.

Hetty Lalleman

BEROEPINGSWERK

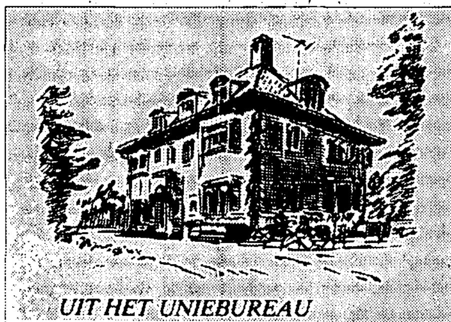
Afscheid E.J. Huizing
Op 23 oktober zal br. E.J. Huizing afscheid nemen van de gemeente te Heerenveen. Br. Huizing heeft om gezondheidsredenen vervroegd zijn werk moeten neerleggen.
De afscheidsdienst is om 10 uur en wordt geleid door br. W. Huizing te Den Haag.

Afscheid A. Nijland
30 oktober neemt br. A. Nijland in de dienst van 10 uur afscheid van de gemeente Zwolle, wegens zijn vertrek naar Treebeek.
Na de dienst is er gelegenheid persoonlijk afscheid te nemen.

W.J. de Lepper naar Tilburg
Br. W.J. de Lepper te Coevorden heeft het beroep aangenomen dat de (vrije) Baptisten Gemeente te Tilburg op hem heeft uitgebracht.
Hij zal daar per 1 januari 1989 zijn werk beginnen.
Br. De Lepper liet weten dat het aannemen van het beroep naar een "vrije" Baptistengemeente geen zich afzetten tegen de Uniegemeenschap betekent.

Vervolg van pag. 5
naal dienstbetoon, als het plaatselijk werkverband ten behoeve van het gemeentelijk dienstbetoon aan te wijzen. Deze werkverbanden zouden dan ook prima als steunpunt voor diakenen en diakonessen kunnen fungeren.
Landelijk houden meerdere commissies en organisaties in onze Unie zich bezig met internationaal dienstbetoon. De UZC komt de eer toe daar via de werkgroep WIN een plaats aan te hebben gegeven.
Met het voorstel van de UZC het werk van deze werkgroep te incorporeren in de UZC vervalt de eigen plaats voor het dienstbetoon. Dat is een stap terug.

Pleidooi voor een landelijk coordinatiepunt dienstbetoon
Met het oog op het vorenstaande zou ik een pleidooi willen voeren voor het in Unieverband samenstellen van een werkverband ten behoeve van ons landelijk en internationaal dienstbetoon.
Een dergelijk werkverband zou samengesteld moeten worden uit vertegenwoordigers uit de UZC en de ECU alsmede NBVB, NBJB en Tabitha plus mensen uit gewestelijke en plaatselijke werkverbanden met ervaring op het gebied van het dienstbetoon in brede zin.
Dit werkverband zou ook bevoegd moeten zijn contacten met diaconale organisaties uit andere kerken en bewegingen te onderhouden.
Dit werkverband zou organisatories een zelfde plaats gegeven kunnen worden als de werkgroep toerusting, ingesteld door de UC.
Dit alles met als doel: onze gemeenschap LANDELIJK EN PLAATSELIJK BEHULPZAAM TE ZIJN BIJ EVANGELIES DIENSTBETOON.

UIT HET UNIEBUREAU

VERANTWOORDING VAN DE BIJDRAGEN EN GIFTEN ONTVANGEN IN DE MAAND AUGUSTUS 1988

E.C.U.
Almelo-Ger.straat 669,70; Alphen a/d Rijn 40,90; Amsterdam Centrum 97,20; Deventer 130,20; 's Gravenhage 575,--; Groningen Noord 222,94; Harderwijk 335,90; Harlingen 135,--; Hengelo Centrum 476,--; Hoogeveen 1725,--; Hoogezand Beukemastraat 282,10; Krommenie 77,60; Leiden 322,79; Lelystad 38,10; Nieuw Weerdinge 450,--; Stavoren 100,--; Vriescheloo 117,--; Vroomshoop 135,--; Winschoten 186,73; P.H., H. 15,--.

C.v.d.O.
Almelo-Ger.straat 552,05; Amsterdam Centrum 35,75; Deventer 177,20; Dokkum 303,--; 's Gravenhage 575,--; Groningen Noord 217,34; Harderwijk 483,65; Hengelo Centrum 198,95; Hoogeveen 1675,--; Hoogezand Beukemastraat 802,34; Leiden 316,62; Lelystad 77,30; Nieuw Weerdinge 450,--; Winschoten 182,74; M.B., H. 500,--; C., D. 25,--.

U.Z.C.
Alblasserdam 130,80; Almelo-Ger.straat 996,28; Amsterdam Centrum 80,10; Deventer 184,15; Dokkum 500,07; 's Gravenhage 1050,--; Groningen Noord 409,07; Harderwijk 702,30; Harlingen 188,85; Hengelo Centrum 903,65; Hoogeveen 3075,--; Hoogezand Beukemastraat 419,93; Klazienaveen 75,--; Krommenie 122,75; Leiden 592,59; Lelystad 41,--; Stavoren 180,--; Vroomshoop 825,--; Winschoten 342,34; H.G., H. 50,--; M.B., H. 1000,--; N.N., L. 30,--; P.H., H. 15,-- (WIN); Gewest ZO Drenthe 500,-- (projekt).

N.B.J.B.
Almelo-Ger.straat 185,55; s Gravenhage 150,--; Gronigen Noord 59,20; Harderwijk 176,90; Harlingen 171,75; Heemskerk 201,85; Hoogeveen 475,--; Hoogezand Beukemastraat 217,20; Stavoren 40,--; Winschoten 49,48.

U.B.S.
Almelo-Ger.straat 61,25; 's Gravenhage 125,--; Groningen Noord 44,80; Hoogeveen 350,--; Winschoten 36,71.

NOODFONDS
Almelo-Ger.straat 54,80; Amsterdam Centrum 34,50; Dokkum 200,-- (bijbels ander land); Groningen Noord 492,85; Hengelo Centrum 2680,50 (Soedan); Hoogeveen 850,--; Hoogezand Beukemastraat 178,70; Stavoren 214,10; L.B., Z. 10,--; G.J., G. 25,--; H.G., H. 100,--; H.J., H.25,--; H.S., Z. 25,-- (Soedan); A.J., L. 25,--; G.H., B. 50,--; J.G., H. 100,-- (Soedan); L.B., Z. 10,--; A.G.B.-S., Z. 20,--; A.G.S.-W., H. 20,--; G.A.P.-B., G. 25,-- (Soedan); W.S.-H., E. 25,--; P.K., H. 10,--; C.M., L. 100,--; H.T.-S., D. 50,--; D.B., H. 10,--; J.H., G. 15,--; J.B., H. 15,--; S.V., M. 25,--; R.D., D. 25,--; H.J.H.B.-K., H. 10,--; J.S., M. 50,-- (Soedan); M.P., Z. 10,--; H.D.H., B. 100,--; M.B., H. 500,--.

Allen die een bijdrage zonden hartelijk dank.

A. van den Hoef

26 EN 27 NOVEMBER 1988 - GEDENKDAGEN VOOR DE GEMEENTE UTRECHT-NOORD

Vijfentwintig jaar geleden, op 7 december 1963 werd voor de toenmalige wijkgemeente Utrecht-Noord (deel uitmakend van de gemeente Utrecht) de kapel aan de Daelwijklaan ingewijd in een dienst geleid door de toenmalige voorganger ds. J. Broertjes.
Tien jaar geleden, op 17 september 1978 werd dezelfde wijkgemeente geinstitueerd als zelfstandige gemeente Utrecht-Noord. Op de A.V. van datzelfde jaar werd de gemeente Utrecht-Noord welkom geheten als (mede)Uniegemeente.
In 1988 omvat de gemeente zoveel leden, vrienden, en, niet te vergeten, jongeren dat de kapel van 1963 regelmatig letterlijk uit haar voegen dreigt te barsten. Er wordt dan ook omgezien naar meer leef- en werkruimte.
Bovengenoemde jubilea zijn een goede reden om even stil te staan om te gedenken, om in grote dankbaarheid nog meer dan anders de Heer der gemeente te loven voor Zijn liefde en genade, Zijn leiding en trouw.
In de afgelopen 25 resp. 10 jaar hebben velen voor kortere of langere tijd deel uitgemaakt van onze gemeenschap. Helaas beschikken we niet over alle huidige adressen van u allen. Dat is jammer, want we willen juist u persoonlijk uitnodigen om met ons op 26 en 27 november de grote daden van God te gedenken, die Hij ons bewezen heeft.
Zaterdag 26 november is er vanaf 10 uur een braderie, een sponsorloop en een grote spelmiddag. Op zondag 27 november op 9.30 uur hopen we iedereen een plaats te kunnen geven in onze kapel voor een lof- en aanbiddingsdienst. Aansluitend op de dienst hopen we elkaar te kunnen ontmoeten in het nabij gelegen Dienstencentrum Zuilen.
Mocht u als oud-Utrecht-Noorder op 12 november nog geen uitnodiging ontvangen hebben, dan is waarschijnlijk uw adres bij ons onbekend. Neemt u dan contact op met br. C. v.d. Mei, Couperusstraat 14, 3451 AW Vleuten, tel. 03407-3350.

C.v.d.Mei

NBJB

Vervolg Jongeren-A.V. Hengelo één woord duidelijk: betrokkenheid

WERKEN

Voor de zaterdag, de eerste volledige dag van deze JAV, stond er nogal wat op het programma. De dag werd geopend door Geert Jan Blanken, die daarbij gebruik maakte van een nieuwe bijbelvertaling, "Het Woord" en daarmee een goede inzet gaf voor deze werkdag. Op een bijzondere manier stelden zich vervolgens de diverse Uniecommissies zich voor. Elke commissie had een stelling gemaakt, die nu, zeer sterk uitvergroot in tekst, aan de wanden prijkten. Vertegenwoordigers van deze commissies gaven een korte toelichting op deze stelling, die, uiteraard met het motto van deze JAV in gedachten, aangaf waar men voor staat en waar men heen wil.
Voor de workshops (later, de volgende zondag, door ds. P. Wijchers in de dienst aangeduid als "werkgroepen") kwamen niet meer de afzonderlijke uniecommissies aan bod, maar hadden de organisatoren een combinatie bedacht. Zo vonden de deelnemers voor deze workshops de combinaties: U.C./De Christen, ECU/UZC, en C.v.d.O./NBVB/NBJB. De bedoeling was de relaties en wisselwerking te laten zien tussen de verschillende takken van arbeid in de Uniegemeenschap.

BELEID EN GEZICHT

In de workshop van UC en D.C., hield men zich bezig met de vraag naar de relatie tussen beide. Hoe verhouden deze twee zich tot elkaar? Als beleid en gezicht van de Unie? Of anders? Al snel bleek, dat het niet zo eenvoudig lag als men zich wel eens voorstelt. Dit resulteerde in - begrip voor de soms zo moeilijke taak waar UC en redactiecommissie voor staan. Vragen als: Mag "De Christen" meningvormend en stellingnemend te werk gaan? En: mag de U.C. de redactiecommissie op het matje roepen?, kwamen naar voren.

In de workshop van ECU en UZC werd duidelijk gemaakt, dat getuigenis niet los kan staan van dienst. Heel aantrekkelijk werd dat ook naar voren gebracht bij de gezamelijke presentatie van de workshops (doel: laten zien en horen wat er in de diverse workshops was gedaan en gezegd/geconcludeerd).
De opleiding kreeg wat meer handen en voeten in de workshop die zich bezighield met dat onderwerp en dat van de vorming en toerusting.
Eén van de werkvormen was ook een vergadering van een gemeente. Het thema daarvoor was "Een levende gemeente, wat is daar voor nodig?" Van de punten die daar ter sprake kwamen was er de vraag naar de relatie tussen jongeren en ouderen in de gemeente. De posters die in het creatieve doewerk werden gemaakt spraken daarover ook duidelijke taal. Een groep verwoordde dit in een lied:
Nu tesamen, oud en jong, we moeten verder gaan,
luisteren, accepteren, en voor elkaar bestaan.
We moeten samen verder gaan. Verschillen hou je toch!
maar wat dan nog, ja, wat dan nog?
Duidelijk was in zo'n lied merkbaar dat al eerder genoemde besef van betrokkenheid. Het lied werd voorgedragen, gezongen en.... meegezongen tijdens de presentatie van de diverse workshops, waarin een veelheid van vormen mogelijk bleek: van schetsje en pantomime tot posters, tekeningen, opmaak van "ideaal weekblad" of een mondeling verslag. Deze presentatie werd geleid door Aad Kik.

VERGADEREN

Om de V. van het begrip JAV werkelijkheid te maken werd er de zaterdagmiddag vergaderd. Punt van bespreking waren de jaarverslagen van de diverse uniecommissies, en de begeleidende commissie-commentaren. Dat gaf uiteraard aanleiding tot meerdere vragen, die door de commissieleden achter de tafel werden beantwoord, wat de mogelijkheid gaf de stukken goed toe te lichten en details te verduidelijken. Opnieuw bleek hier heel duidelijk de grote belangstelling voor Uniezaken. Namens de NBJB gaf Paul Brouwer in dit vergaderdeel nog even een korte toelichting op het bezinningsproces over gerechtigheid, vrede en heelheid van de schepping, waarvoor de jeugdorganisatie een aantal werkmogelijkheden heeft ontwikkeld. We beleefden aan dit vergaderdeel zo een goede middag met enkele spannende momenten.

ONTSPANNEN

Na het vergaderen was het verrassend te horen, dat er bussen klaar zouden staan om ons te vervoeren naar het kerkgebouw van een van de gemeenten, van welke wij de gast waren, namelijk „'t Venster"! Daar zou de maaltijd worden genuttigd. Een hele dag intensief bezig zijn, dat had heel wat energie gekost. Het eten ging er dus in als ....precies: koek!...!
Een enkeling besloot terug te lopen naar het Twickel-college, alwaar de gospel-formatie "Design" (in de plaats van het aangekondigde, maar op het laatste moment afzeggende "Cosmo") zou optreden.
Met die groep, recent versterkt door 'duizendpoot' Paul Field, en het concert werd de eerste dag afgesloten. Een waar hoogtepunt: een geslaagde avond, van een goede dag.

R. Erwich

LEZERS AAN HET WOORD

Conciliair proces

Een aktueel onderwerp waar we 't ook op de A.V. over zullen hebben, is het Concilair Proces. De gemeente Dordrecht vraagt om toch nog in te gaan op de uitnodiging van de Raad van Kerken om mee te doen.
De Uniekommissie zegt nee. Omdat wij allemaal zelfstandige gemeenten zijn en daardoor als Unie aan zo'n proces niet mee kunnen doen. (DC nr. 33, agenda AV punt 71). Wij vragen ons af of dat inderdaad zo zou zijn. Kunnen wij ons wel blijven verschuilen achter de "federatieve struktuur"? Belangrijker vinden we om als christenen samen toch iets te *doen*. Trouwens, hoe kunnen losse baptisten-gemeenten *aktief* aan zo'n proces meedoen?
Wij zijn d'r juist blij mee dat christenen *konkreet* samen met iets bezig zijn.
Juist waar het gaat om Gerechtigheid, Vrede en de Schepping. Drie thema's die heel belangrijk zijn; waar we ook goed mee om moeten gaan.
Wel samen, maar kleurrijk blijvend; je eigen identiteit behoudend. Waarom niet?
Als we - denken wij - maar de nadruk op 't samen christen zijn leggen, en niet op de onderlinge verschillen die er zijn.
Duidelijk bezinnen; maar.... ook konkreet dingen *doen*. Omdat 't nodig is. Juist in deze wereld en juist waar 't om Gerechtigheid, Vrede en de Schepping gaat.
Volgens ons geen sociaal/politiek gedoe. Het is, denken wij, iets waar *juist* kerken en gemeenten zich over moeten bezinnen. En waar naar ze moeten *handelen!*

Berry Everts, Gronigen
Arnold Middelberg, Bosch en Duin

Vrede: gerechtigheid en heelheid van de schepping. Geen op zichzelf staand doel

Binnen de Wereldraad van Kerken, waarvan de Unie van Baptisten Gemeenten overigens geen lid is, is op het ogenblik een zogenaamd conciliair proces bezig. Dit proces houdt in een grondige bezinning op hedendaagse wereldvraagstukken. Het thema hiervan is "Vrede, gerechtigheid en heelheid van de schepping".
Dat in dit bezinningsproces toch bepaalde gevaren kunnen schuilen probeer ik het onderstaande door te geven. Om te beginnen wil ik vrede, gerechtigheid en heelheid van de schepping vanuit het licht wat de bijbel hierover geeft bezien.

VREDE: Maar de vrucht van de Geest is liefde, blijdschap, **vrede**, lankmoedigheid, vriendelijkheid, en zelfbeheersing (Galaten 5:22).

GERECHTIGHEID: Maar gij geheel anders: gij hebt Christus leren kennen. Gij toch hebt van Hem gehoord en zijt in

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs f 46,- per jaar; buitenland f 64,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling,
ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelincklaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

"Zie, Ik maak alle dingen nieuw"

Verslagen, maar dankbaar voor hetgeen zij heeft betekend, delen wij mede, dat door een noodlottig ongeval van ons is heengegaan, onze zuster in de Heer

Ineke Matla-Troost

op de leeftijd van 40 jaar

4 oktober 1988

Baptistengemeente Veendam

'k Ben reizend naar die stad'

In vol geloofsvertrouwen is van ons heengegaan onze zuster

Antje Wesenaar-Smit

op de leeftijd van 71 jaar

8 oktober 1988

Baptistengemeente Alkmaar

Gij biedt Heer Jezus rust mij aan
Gij maakt van zonde vrij
Gij zegt gebond'nen vrijheid aan,
Dat deed Gij ook aan mij.

Wij moesten afscheid nemen van onze broeder

Domus Haze

die op 5 augustus j.l. op 68 jarige leeftijd plotseling overleed.

De woorden uit het lied van Joh. de Heer heeft hij ons als troost nagelaten.

Baptistengemeente Rotterdam-Zuid

Op 24 oktober 1963 gaven onze ouders

Jaap de Haan

en

Marijke Hondelink

elkaar voor 25 jaar het jawoord, onkundig van het Indië-verleden dat hun zou achtervolgen.
Wij, hun kinderen, hopen dat ze de beste jaren nu eindelijk voor zich hebben.

Enschede, oktober 1988

Jeroen, Esther en Judith de Haan

Ik ben een baptisten jongen van 26 jaar. Woon in Joegoslavië, wil graag schrijven met een baptisten meisje in Nederland. Mijn Engels is goed en ben met de Ned. taal bezig. Mijn adres is: Armus Ljubiša-Jubo;
P.F. 106, 38300 - PEC
SR. Srbija - Yugoslavija

Vervolg van pag 7

Hem onderwezen, gelijk dit de waarheid is in Jezus, dat gij, wat uw vroegere wandel betreft, de oude mens aflegt, die ten verderve gaat, naar zijn misleidende begeerten, dat gij verjongd wordt door de geest van uw denken, en de nieuwe mens aandoet, die naar (de wil van) God geschapen is in waarachtige **gerechtigheid** en heiligheid (Efeziërs 4: 20-24).

HEELHEID VAN DE SCHEPPING: Aanschouw ik uw hemel, het werk van uw vingers, de maan en de sterren, die Gij bereid hebt: Wat is de mens, dat gij zijner gedenkt, en het mensenkind, dat Gij naar hem omziet? Toch hebt Gij hem bijna goddelijk gemaakt, en hem met heerlijkheid en luister gekroond. **Gij doet hem heersen over de werken uwer handen,** alles hebt Hij onder Zijn voeten gelegd: schapen en runderen altegader en ook de dieren des velds, de vogelen des hemels en de vissen der zee, hetgeen de paden der zee doorkruist (Psalm 8:4-9). Voorts, broeders, al wat waar, **al wat waardig, al wat rechtvaardig is, al wat rein, al wat beminnelijk, al wat welluidend is, al wat deugd heet en lof verdient, bedenkt dat;** wat u geleerd en overgeleverd is, wat gij van mij gehoord en gezien hebt; **brengt dat in toepassing** en de God des vredes zal met u zijn (Filippenzen 4:8,9).

Hieruit wordt duidelijk dat deze drie dingen alleen ten volle aanwezig zijn bij een leven geleid door God's Geest, en als geleid door die Geest de nieuwe mens aangedaan wordt. Filippenzen 4:8 eindigt met "bedenk dat". Dit brengen we in praktijk door de vrede Gods die onze harten en gedachten behoedt in Christus Jezus (Filippenzen 4:7). Daarom zullen we des te meer om deze vrede, gerechtigheid en heelheid van de schepping te bewerkstelligen het evangelie moeten uitdragen aan mensen die de Heer niet kennen en de mensen moeten aanvuren om te leven uit de leiding van God's Geest en Zijn Woord.

Wanneer vrede, als zijnde verdraagzaamheid en geen oorlog; gerechtig heid; als zijnde rechtdoen aan met name machtelozen en rechtelozen; heelheid van de schepping, als zijnde bestrijding van honger, armoede, geweld, bewapening en milieuvervuiling een op zichzelf staand doel zijn, zal heel spoedig de opdracht die de Here Jezus ons geeft in Mattheus 28:19 hierin ten onder gaan.

Als we bezig zijn met die opdracht: "Gaat dan henen, maakt al de volken tot Mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes en leert hen onderhouden al wat ik u bevolen heb", dan zal de vrucht van de Geest de vrede, gerechtigheid en de heelheid van de schepping in ons bewaarheid laten worden.

Gezinus Grissen, Vriezenveen

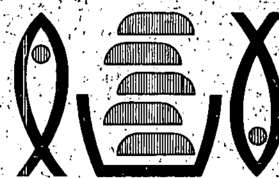
BEROEPINGSWERK

Br. N.A. van der Leer te Rotterdam heeft het Beroep naar de Gemeente Hengelo-'t Venster aangenomen.

103e jaargang nummer 37 - 27 oktober 1988

De Christen
Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

Proces naar winst....?

Sietzo Dijkhuizen

Er bestaat een zeer grote eensgezindheid in baptist Nederland. De woorden gerechtigheid, vrede en schepping worden allerwegen gewaardeerd op hun diepe betekenis. Iedereen vindt het prachtige woorden. Maar een nieuwsgierige verslaggever moet niet verder vragen. Want over de invulling van de woorden, over de manier van omgaan ermee, over de wijze van de menselijke reactie in het leven van alledag, bestaan verschillen. Hier en daar zelfs grote verschillen.
Dat is op zichzelf natuurlijk evengoed prachtig. Het laat maar weer even zien hoe geweldig rijk gevarieerd onze gemeenschap is. Inderdaad, hoe 'veelkleurig'....
Het is dus ook heel vanzelfsprekend, dat niet iedereen heel enthousiast is over een zaak als de zovelen al bezighoudende bezinning over die prachtige woorden en begrippen. Het hoort bij onze grote verscheidenheid, dat de een 'voor' is en de ander 'tegen'. Het is dus niet zo verbazingwekkend dat de één het begrip 'conciliair' opvat in zijn ware betekenis, namelijk "met z'n allen", samen, en dan graag mee wil doen aan iets waarvan hij het de hoogste tijd vindt, en dat de ander steigert, zodra hij de naam Raad van Kerken nog maar in de verte hoort, omdat hij dit orgaan hartgrondig verwerpt. Als die nieuwsgierige verslaggever dat allemaal van buitenaf bekijkt, kan hij tot diezelfde conclusie komen: Prachtig. Dat het allemaal kan in één gemeenschap...!
Maar.... Kán het werkelijk? De praktijk leert anders. Het blijkt, dat er deuren dichtgaan in gemeenten voor mensen die duidelijk hebben laten zien dat ze 'voor' zo'n wereldwijd proces van bezinning, gebed en actie zijn als het gaat om gerechtigheid, vrede en behoud van de schepping. Het blijkt, dat er nog veel onwetendheid is over datgene wat de ander dringt 'tegen' of 'voor' te zijn. Het blijkt, dat gesprek over elkaars standpunten niet eens mogelijk is. En dát moeten we die nieuwsgierige verslaggever maar niet laten weten.
Op zichzelf is dat dan ook weer een goede zaak. Als die verslaggever dat niet mag weten, dan spreekt men al gauw over "vuile was die niet buiten moet hangen". En het positieve is, dat men zich bewust is dat er 'vuile was' bestaat....! Het is natuurlijk dan wel zaak te zorgen dat die was zo snel mogelijk schoon wordt.
Natuurlijk, er is al honderden keren over gepreekt. En er is duizenden, tienduizenden keren van harte naar geluisterd. Maar een zaak als het cociliair proces over gerechtigheid, vrede en heelheid van de schepping lijkt nog allerminst een zaak waarin men nu eens in praktijk brengt, dat men luistert naar elkaars opvatting, respect heeft voor elkaars mening, dat men elkaar als zusters en broeders van harte liefheeft. Wie deuren dichtgooit heeft van al die preken dus niet veel opgestoken. Wie zich boos maakt over een tegen-zijn, wie wegloopt als de naam Raad van kerken valt, wie zich zelfs durft te permitteren om de ander 'onchristelijk' te noemen omdat hij een standpunt heeft of verdedigt, dat tegenover dat van hemzelf staat, moet nog veel preken aanhoren of nog intensiever de bijbel lezen.
Het is te hopen dat het onderwerp "conciliair proces" velen, zo niet allen in onze gemeenschap, zal dringen open te staan voor de ander, zoals we het altijd zo mooi zeggen. Dat dit begrip alleen al aanleiding zal zijn ernstig, liefdevol en deemoedig te luisteren naar de ander. Dat het praten met elkaar over 'voor' of 'tegen' leidt tot begrip en respect. Kortom: tot vrede en gerechtigheid. Als de zaak dit resultaat zou hebben, dan is het al een goede zaak.

DEZE WEEK

Even nadenken met....

W. Kos, Arnhem

WIE VRAGEN WIJ?

We leven in een wereld vol vragen en vraagtekens. Nu zal dat altijd wel zo geweest zijn, maar nemen de vragen in onze dagen niet steeds meer toe?
Vragen over werkgelegenheid.
Vragen over de gezondheidszorg.
Vragen over "al dat geweld".
Vragen over de toekomst van onze kinderen en van onszelf.
Vragen over al die nood in deze wereld.
Vragen over "al" dat bovennatuurlijke.
Vragen over al die "waaroms".
Vragen over vrede, gerechtigheid en heelheid van de schepping.
Vragen over....
De lijst zou te lang worden en misschien zelfs ontmoedigend.

Nu probeert de mens met kunst en vliegwerk (want zo gaat dat dikwijls) te redden wat er te redden valt.
Dat er veel scheef gegroeid is, is duidelijk. Eigenlijk is het triest dat dezelfde mens die alles heeft doen scheefgroeien, nu alles op pootjes probeert te zetten. We hebben bijv. eerst het hele milieu kapot gemaakt en nu ineens moet het gaan om de heelheid van de schepping. Let wel: de oplossing moet door inzet en inspanning van de mens tot stand komen. Alle kerken en buitenkerkelijke organisaties moeten nu in de startblokken. De mens zoekt oplossingen en vraagt om een oplossing.
Soms heb je het gevoel dat er geen oplossing of uitzicht meer is. Eén ding is duidelijk: Wanneer de mens meent alle vragen die er zijn, zonder God tot een oplossing te kunnen brengen, dan is alles bij voorbaat tot mislukking gedoemd. En dat is geen doemdenken, maar realiteit.
Zal een volk niet zijn God vragen? In onze dagen is er een sterke tendens onder de mensen om naar paranormale lieden te gaan met al hun vragen. Dit komt zelfs voor onder zich christen-noemende mensen.
Zal een volk niet zijn God vragen? (Jesaja 8:19) Waar zijn we eigenlijk mee bezig?
Inderdaad, waar zijn we mee bezig?
Dat is niet alleen een politieke vraag, maar ook een vraag aan ons als christen. Juist aan ons! Wat doen we met het ons toevertrouwde rentmeesterschap? Maar ook wat doen we met de geestelijke milieuvervuiling om ons heen. Er is toch geen zuiver leven buiten de Here Jezus om. Moet ons getuigenis daarom niet zijn: Wie in Christus is is een nieuwe schepping. Dat geldt ons mensen. Maar ook de verdorven schepping zal eenmaal nieuw worden. Opnieuw: alleen door de Here Jezus en niet door mensen.
Zal een volk niet zijn God vragen?

Onderzoek studiecommissie "De Christen" afgerond

De onderzoekcommissie "De Christen" heeft onlangs haar taak afgerond met het verwerken van de enquête-gegevens. Velen uit de gemeenten hebben aan dat onderzoek meegewerkt door de uitgereikte of in het blad aangegeven enquete-formulieren in te vullen en op te sturen. Dank zij die medewerking werd een groot aantal antwoorden verkregen. Het totale aantal van 315 lijkt niet groot, maar het percentage van 6% is hoger dan gewoonlijk bij enquêtes.
Vooral de "opmerkingen" hebben de onderzoekscommissie veel werk bezorgd, omdat hier een grote verscheidenheid aan wensen, ideeën en suggesties naar voren kwam.
De vragenlijst heeft zo voldoende materiaal opgeleverd om serieus mee aan de slag te gaan voor een verbetering van ons weekblad.
Nog even ter herinnering: de onderzoekscommissie werd ingesteld door de U.C. ter uitvoering van een ter A.V. Delfzijl aangenomen voorstel van de gemeente Zutphen.
Dat voorstel behelsde het verzoek een onderzoek in te stellen naar de mogelijkheid tot een "gezinsblad" en bestaande publikaties te bundelen.
Wanneer het rapport van de studiecommissie is uitgebracht aan de U.C. zal wellicht uitvoeriger op de resultaten van het onderzoek kunnen worden teruggekomen.

Van de Zendingswerkgroep Gewest Holland

Zaterdag 24 september hadden we onze Gewestelijke vergadering in Utrecht. De opkomst was klein maar de betrokkenheid met het zendingsgebeuren groot.
Na de koffie te hebben genuttigd opende de penningmeester (wegens ziekte van de voorzitter) de vergadering en heette iedereen hartelijk welkom. De oude waterputten aktie werd afgesloten en de verslagen van de penningmeester en secretaris goedgekeurd.
Daarna kreeg Ducky Rosier het woord. Zij was deze morgen onze gast. We luisterden naar haar verhaal over het werk in Kassiri. Met gevoelens van verontwaardiging en verbijstering keken we naar de dia's die bij het verhaal horen. Verontwaardigd, dat 7 uur vliegen hier vandaan medische handelingen onder zulke primitieve omstandigheden worden uitgevoerd. Gelukkig, vertelde Ducky, dat er de laatste 10 jaar al veel verbeterd is! Voor ons stond vast: hier **willen** we wat aan doen; hier **moeten** we helpen. Zo kozen we voor een medisch projekt. Dit bestaat uit: een nieuw dak wat de kliniek dringend nodig heeft, een hek om de kliniek, verder de transportkosten voor de mobiele kliniek en opleidingskosten voor Afrikanen die in de kliniek willen werken. Dit projekt startte op 1 oktober 1988 en loopt tot 1 juli 1990. Het streefbedrag is *f* 25.000.--. Gezien de resultaten van vorige akties hebben we het volste vertrouwen dat ook deze aktie zal slagen.
Noodzakelijk is de mensen te **motiveren** voor dit stukje zendingswerk. Daarbij is ons gebed onmisbaar. Zo kunnen de "zendingswerkers" in ons Gewest weer aan de slag met het organiseren van zendingsbijeenkomsten, verkopingen en andere aktiviteiten.
Namens de Zendingswerkgroep Gewest Holland,

Marry van Huit-Oudijk,
Haarlem

REGIONALE ONTMOETINGSDAG GEWEST ZUID-OOST DRENTHE!

Op zaterdag 24 september was het zover, dat we elkaar mochten ontmoeten in het Menso Alting College in Hoogeveen.
De koffie stond om half 10 klaar en vele handen konden worden geschud.
Tijdens het morgenprogramma was er eveneens kindersamenkomt en creche.
Vóór de morgensamenkomst en tijdens deze samenkomst mochten we luisteren naar het jongerenkoor uit Hoogeveen, dat mooie en fijne liederen ten gehore bracht.
De samenkomst stond onder leiding van ds. H. Schouten uit Hoogeveen, terwijl ds. P. Kroeze de samenzang leidde.
Ds. Agtereek mocht de boodschap brengen. Uitgaande van het thema: "samen voortbouwen op het éne fundament" mochten we met elkaar een gezegende en inspirerende morgen beleven.
We werden opgeroepen tot een opwekking, die bij ons zelf mag beginnen. Gods Geest mag in ons en door ons werken. Ons zelf beschikbaar stellen aan de Heer en Zijn dienst, dat mag ons inspireren en stimuleren in al ons werk in de gemeenten, die haar fundament hebben in Jezus Christus, onze Heiland en Heer.
Bemoedigd mochten we deze morgen met elkaar afsluiten, waarna er in de pauze alle gelegenheid was elkaar te ontmoeten en de diverse stands, die in de hal aanwezig waren te bezoeken.
De Heer heeft ons deze morgen rijk gezegend.

J.H. Stijkel, 2e Exloërmond

BIJBEL

Kreatief spreken over God

Hetty Lalleman

Twee dingen zetten me aan het denken. Ten eerste woorden, die dr. Okke Jager sprak bij zijn afscheid als docent evangelistiek, ehtiek en massacommunicatie aan de Gereformeerde Theologische Universiteit in Kampen, in september van dit jaar. (Struikelt u niet over al deze moeilijke woorden, leest u gewoon verder).
Hoe praat je over God in deze tijd? Volgens Jager is het spreken over God voor veel mensen onbegrijpelijk geworden. Het spreekt de mensen niet meer aan. Als je meer je toevlucht neemt tot de verbeelding, via verhalen en symbolen spreekt over God, kun je de mensen nog bereiken.

Het tweede punt, dat hierbij aansluit, is iets waarover ik de vorige keren op deze pagina heb geschreven. Ds. Nico ter Linden vertelt verhalen over de Bijbel, omdat hij vindt dat je alleen zo over het mysterie tussen God en mensen spreken kunt, zoals achterop zijn boeken te lezen staat.
Wat doen wij hiermee? Hoe praten wij over God en geloof? En helpt de Bijbel ons daarbij?

Spreken over God

Eerst nog even naar Okke Jager. Hij zei bij zijn afscheid dat het praten over God in deze tijd lijkt op een kapper "die steeds doorknipt, ook in de lucht, als er geen haren tussen de schaar zitten". Het zegt mensen niets, ze begrijpen het niet. Er zijn mensen, die over God wél spreken alsof Hij voor hen duidelijk is. De mensen die je op evangelische toogdagen vindt. Maar volgens Jager komen ze helemaal niet over bij mensen voor wie God niet meer zo vanzelfsprekend is.
Praat niet voortdurend over God, vindt Jager. Evangelisatie op de oude manier lukt niet meer. De openbaring moet niet worden gebracht als een brok graniet, maar via de verbeelding. De fantasie moet geprikkeld worden via verhalen en symbolen.
Volgens Jager is God minder voorstelbaar geworden onder andere door de opkomst van de computermaatschappij.
Ik denk dat je er niet onder uit kunt dat het bestaan van God minder vanzelfsprekend is geworden voor de mensen. Dat kan komen door de computer, maar ik denk dat het een ontwikkeling is die al veel eerder is ingezet.
Moet je nu zeggen: praat maar niet veel meer over God? Of: praat alleen over Hem door verhalen te vertellen?

Kreatieverkondiging

Wat ik merk, is dat mensen toch nog steeds aangesproken worden door het geloof en er ook echt door veranderen. Een christelijke opvoeding krijgen, naar de kerk gaan, het zijn geen vanzelfsprekendheden meer. Maar misschien liggen er daardoor juist nieuwe mogelijkheden om over God te praten.
Voor mij is het geen vraag of je over geloof moet praten. Het evangelie is zo de moeite waard dat het verder verteld moet worden. Twee opmerkingen zou ik willen maken over ons praten over het geloof. Ten eerste zouden we heel wat kreatiever kunnen zijn in onze verkondiging. Daar ga ik weer over nadenken als ik de opmerkingen van Ter Linden en Jager lees, al is dat door anderen allang aangegeven. Ten tweede is het van groot belang dat mensen ervaren hebben waarover ze praten en er echt uit leven.

Getuigen van wat je meemaakt

Om met de laatste opmerking te beginnen: getuigen doe je van iets wat je hebt meegemaakt. Het evangelie van Jezus Christus beïnvloedt je leven zo, en geeft je zoveel hoop en blijdschap, dat je het wilt doorvertellen. Wanneer je spreekt over God is het heel belangrijk dat mensen merken dat je leeft vanuit wat je zegt, dat je het zelf ervaren hebt en enthousiast bent geworden. Dat je het ook laat zien in je leven. Dat werkt aanstekelijk. Eén kanttekening erbij: als je van God vertelt, doe het dan zo dat anderen zich niet minderwaardig voelen. Sommige mensen spreken zo over hun geloof dat je er als hoorder gefrustreerd door raakt.
"Bij die mens gaat het allemaal zo makkelijk. Problemen en hup.... ze werden opgelost. En ik tob al jaren met van alles". Durf ook over je teleurstellingen te praten. Als je met God leeft zal een eerlijk beeld van je leven de meeste indruk maken.
Ik denk dat het heel belangrijk is te leren verwoorden wat geloof betekent in je dagelijks leven, heel konkreet. Vaak vervallen we daarbij in vaststaande uitdrukkingen, in clichés. Daarmee kom ik op het eerste punt terug: kreatief zijn in het overbrengen van het evangelie.

Kreativiteit

Ter Linden en Jager geven aan dat verhalen vertellen belangrijk is. Volgens Ter Linden gebeurt dat in de hele Bijbel. De verhalen staan daarin niet af en toe vermeld, maar de hele Bijbel bestaat eruit.
Dat is niet juist. Veel gedeelten zijn geen verhalen. Toch is die verhaalkant van de Bijbel misschien wel teveel ondergesneeuwd in de verkondiging in onze gemeenten. De Bijbel is heel rijk in zijn taalgebruik. De profeten gebruikten veel beelden om iets duidelijk te maken. Zelfs lieten ze vaak in hun eigen leven hun boodschap zien. Twee voorbeelden van beeldend taalgebruik geef ik hier. In het ene gedeelte wordt het oordeel van Ninivé aangezegd, in het andere heil voor Israël.

Beeldend taalgebruik

"Hij zal Assur te gronde richten en Ninivé tot een wildernis maken...." Let u nu eens op het plaatje dat geschilderd wordt: "Kudden zullen zich daar legeren, alle gedierte, dat in troepen leeft; zowel pelikaan als roerdomp zullen overnachten op zijn kapitelen; hoort, hoe het giert door het venster; verwoesting is op de drempel.... Ieder die haar voorbijgaat zal fluiten, met de hand schudden". Ziet u het voor zich? Eens een prachtige stad, nu geschikt voor vogelnestjes.... Dit gedeelte staat in Zefanja 2:13-15.
Het tweede voorbeeld komt uit Zacharia 8:4 en 5 "Zo zegt de HERE der heerscharen: Er zullen weer oude mannen en vrouwen op de pleinen van Jeruzalem zitten, ieder met een stok in de hand vanwege zijn hoge leeftijd. Ook zullen de pleinen der stad vol zijn van jongens en meisjes, die daar spelen".
Ds. Jaap Zijlstra, Gereformeerd predikant in Amsterdam, dichter en dominee, zei eens in een interview op de radio (1985): "Dat evangelie van Jezus is voor mij een blijde boodschap en daar mag je niet iets sombers van maken. Je mag er ook van je levensdagen geen oude koek van maken, wat zoveel gedaan wordt. Het moet, vind ik, altijd nieuw zijn, vers, geurig, net gebakken om zo te zeggen (....). Dan smaakt het knapperig. Dan lusten de mensen het ook. Dan lust ik het zelf ook".
Je moet vertéllen op de kansel, vindt hij, maar net zo belangrijk is dat mensen merken dat je hart ligt in wat je zegt.
Spreken over God- dat kán volgens mij. Op een echte, levendige, kreatieve manier. Laten we eens meer te rade gaan bij wat de Bijbel ons te bieden heeft aan woorden en beelden en voorbeelden. Er is genoeg om mee aan het werk te gaan.
In 2 Kon. 7:9 staat (leest u het verband eens): "Wij doen niet goed; deze dag is een dag van blijde boodschap, en wij houden ons stil".

De Heilige Geest is geen hokjesgeest....

Wf

ALLEN ALLES GEMEENSCHAPPELIJK

Ploeger

De schriftlezingen na pinksteren brengen ons als vanzelf weer in aanraking met het leven van de eerste gemeente, die te Jeruzalem, als we de Handelingen der apostelen ter hand nemen. Met name met de gemeenschap der goederen.

Het gaat om Hand. 2:44,45 "En allen die tot het geloof gekomen en bijeenvergaderd waren, hadden alles gemeenschappelijk; en telkens waren er die hun bezittingen en have verkochten en ze uitdeelden aan allen, die er behoefte aan hadden".
En om Hand. 4:32 "En de menigte van hen, die tot het geloof gekomen waren, was één van hart en ziel, en ook niet één zei, dat iets van hetgeen hij bezat zijn persoonlijk eigendom was, doch zij hadden alles gemeenschappelijk". Hand. 4:36,37 vertelt over Jozef Barnabas, die een akker verkocht, en Hand. 5:1-11 over Ananias en Sapphira, die hetzelfde deden, maar die een deel van de opbrengst voor zichzelf hielden, maar deden alsof zij de volle verkoopprijs aan de gemeente gaven.

geen gebod van de Heer

Voorzover wij kunnen nagaan is er in de prediking van Jezus nergens een uitdrukkelijk gebod tot gemeenschap van goederen, en een verbod van persoonlijk eigendom te vinden. Bekend is natuurlijk het woord uit de zaligsprekingen "Zalig gij armen, want uwer is het koninkrijk Gods" (zo bij Lucas 6:20), dat door Mattheus wordt overgeleverd als "Zalig de armen van geest, want hunner is het koninkrijk der hemelen", 5:3. Het lijkt mij vrij zinloos dit verschil te verklaren, als het al te verklaren is. Wat mij opvallender voorkomt, is het feit dat Lucas wel en Mattheus niet rept over "wee-roepen" van Jezus, aan het adres van de rijken: "maar wee u, gij rijken, want gij hebt uw vertroosting reeds", Lc. 6:24.
Mattheus, Marcus en Lucas verhalen ons van Jezus' ontmoeting met de zogenaamde rijke jongeling, Mt. 19:16-26, Mc. 10:11-27, Lc. 18:18-27. Ons gaat het (uiteraard) om het gesprek dat Jezus daarna met zijn discipelen over de rijkdom had. Mattheus, Marcus en Lucas zijn vrijwel gelijkluidend in de tekstoverlevering. Allereerst is er de uitspraak van Jezus: "Hoe moeilijk zal een rijke het koninkrijk der hemelen binnengaan", gevolgd door de vergelijking: "Het is gemakkelijker dat een kameel gaat door het oog van een naald dan dat een rijke het koninkrijk Gods binnengaat". Het gebruik van het woord "voorwaar" wil met kracht onderstrepen, dat het hier om een belangrijk woord gaat dat alle aandacht waard is. Het wil aanduiden dat het hier om een woord van Jezus gaat, dat niet verwaarloosd mag worden.

wat is arm, wat is rijk?

Armoede en rijkdom zijn betrekkelijke begrippen. Ik bedoel dit in de gebruikelijke zin van het woord, dus als relatief. Het zijn geen absolute begrippen; je kunt nooit zeggen: die is arm, die is rijk. Dan hangt van de omstandigheden af, dus van de betrekkingen, de relaties, de samenhangen. Toen ik de eerste keer over de rijke jongeling preekte, was ik veel armer dan nu. Maar evenzeer blijft overeind staan, dat ik zelfs toen nog rijk was, vergeleken met b.v. de miljoenen in Azie, Afrika en Latijns-Amerika. En toch, ik was veel armer dan velen uit de gemeente, waarin ik preekte (ik was student, zij werkten, meestal). Ik kom hierop nog terug.
M.a.w.: het is met de begrippen arm en rijk als met de waterstand: men spreekt van hoog water (behalve bij eb en vloed), als het hoger is dan gemiddeld, en van laag water als het lager is dan gemiddeld.
Wanneer ben je arm? Als je minder hebt dan de anderen gemiddeld hebben! Wanneer ben je rijk? Als je meer hebt dan de anderen gemiddeld hebben!
In het verhaal van de rijke jongeling speelt vooral mee het feit van zijn gehechtheid aan zijn goederen. Hij weigerde afstand te doen van zijn vele goederen. Hij was bedroefd vanwege Jezus' eis om alles te verkopen en de opbrengst aan de armen te geven. En daarna Jezus te volgen. In de uitleg gaan de schriftverklaarders en prekers gemeenlijk uiteen. De ene groep zegt dat rijkdom op zich een bezwaar is om Jezus te volgen; de anderen zeggen dat de gehechtheid aan bezit het grote struikelblok is. De laatstgenoemde uitleg is natuurlijk veel aangenamer dan de eerste. Want "gehechtheid" is moeilijker te constateren dan de rijkdom zelf!

Jezus zelf

behoorde tot de armen. Zijn ouders waren gewone, onbemiddelde stervelingen, niet meetellend in de samenleving van toen, niet behorend tot de notabelen.
Van zichzelf zei Jezus: Ik heb geen plaats om het hoofd neer te leggen. Terwijl Hij toch deel uitmaakte van de schepping waarin de vossen holen en de vogels nesten hebben, Lc. 9:57v.
Jezus' moeder zong, drie maanden na de aankondiging van Jezus' geboorte door de engel Gabriël: "omdat Hij heeft omgezien naar de lage staat zijner dienstmaagd ... Hongerigen heeft Hij met goederen vervuld en rijken heeft Hij leeg weggezonden ...", Lc. 1:48,53.
Maria zong dit als Jodin, die kennis droeg van de bedoelingen van de God die Israël uit Egypte bevrijdde, Die het een eigen plaats gaf en Die duidelijk maakte dat armoede en rijkdom noch door God gewild, noch in overeenstemming met de mensen als beelddragers Gods waren. Vandaar de bepalingen over sabbat- en jubeljaar, over slaven en dagloners, over erfrecht en diefstal, over weduwen en wezen.

Joods voorbeeld

Keren we terug naar de eerste christengemeente in Jeruzalem en omgeving. De eerste christenen waren Joden, die de Schriften kenden. Zoals de uittocht uit Egypte - het land van onderdrukking en armoede - een intocht in een land van melk en honig, van gelijkheid en gelijkwaardigheid moest zijn, zo is het geloof in Jezus Christus een uittocht uit een systeem van onderdrukking en armoede, en een intocht in een gemeenschap van zusters en broeders geweest. Niemand der Christusgelovigen leed gebrek. Het heeft echter niet lang geduurd, dat zij niet verzwegen. Oorzaak? Oorzaken?
Ik denk dat er twee te noemen zijn. Eerstens: een gebruiksgemeenschap zonder productiegemeenschap is gedoemd te falen. Tweedens: niet ieder heeft dezelfde behoeften als de ander(en). Anders gezegd: bij de geldbesteding stellen gelovigen niet dezelfde voorkeuren (de een vindt een vacantie belangrijk; de ander koopt een videorecorder voor zijn vacantiegeld).

hoe krijgt gemeenschap maatschappelijk gestalte?

Armoede en rijkdom zijn - zie boven - betrekkelijke begrippen. Maar ook broeder- en zusterschap is een betrekkelijk begrip: broeders en zusters staan in relatie tot elkaar vanwege hun geloof in Jezus Christus. Deze relatie zit ingebakken in het geloof in Jezus Christus: je kunt niet gelovig zijn zonder gemeenschap met andere gelovigen te hebben. Ik waag het zelfs te zeggen dat gemeenschap het doel van het geloof in Jezus Christus is. Mensen vinden elkaar bij het kruis en erkennen elkaar als beelddragers Gods. Zij aanvaarden zo(doende) ook verantwoordelijkheid voor elkaar.
Dat betekent practisch: in de gemeente mag niemand gebrek lijden. Wat betekent dat echter concreet: gebrek lijden? Ook dat is relatief, staat in relatie tot de omgeving, tot de gemeente, tot wat andere broeders en zusters hebben. Als een bijstandsmoeder jarenlang niet met haar kinderen met vacantie kan, dan lijdt dat gezin gebrek. Als een uitkeringsgerechtigde ... enzovoort. In zulke omstandigheden zullen naaste verwanten als eersten moeten bijspringen. Maar ook de gemeente mag haar ogen niet sluiten voor zulke situaties. Zij zal moeten bijspringen, waar nodig en waar mogelijk.
Dat gaat evenzeer gepaard met beinvloeding van de samenleving. De ge-

De dag van het appelboompje

J. Reiling

''Wat zou u doen als u wist dat morgen de wereld zou vergaan''? Op deze vraag moet Luther geantwoord hebben: ''Dan zou ik vandaag nog dat appelboompje planten dat ik planten wilde''. Ik moest eraan denken toen ik onlangs een boek in de hand nam met als titel: **Laat ons een appelboompje planten**. De ondertitel luidt: **Het is zover.**

Insnede

De schrijver van dit boek is geen theoloog of prediker maar een man van de natuurwetenschap. Hij laat zien dat er in de lange geschiedenis van de aarde vaker catastrofen zijn geweest die tot het uitsterven van dieren- en plantensoorten hebben geleid. De biologen hebben daarvoor een technische term die in het duits heet ''Faunenschnitt'' wat niet te vertalen is maar zoiets moet betekenen als een 'insnede' in het grote geheel van planten- en dierensoorten waardoor bepaalde soorten uitsterven. Zo'n insnede is volgens vele biologen ook nu aan de gang of staat eraan te komen. Maar er zijn enkele opvallende verschillen met vroegere insneden. In de eerste plaats is de oorzaak van de insnede die ons bedreigt, bekend: dat is de manier waarop de mensheid met de natuur omgaat. In de tweede plaats is ook bekend hoe we deze insnede zouden kunnen verhinderen. Wij hebben het zelf in de hand om het verloop een halt toe te roepen. Maar ten derde - en dat is een van de meest onbegrijpelijke kanten van de zaak -: de mensheid schijnt vastbesloten te zijn zich zonder verzet aan de loop van de dingen uit te leveren, terwijl toch - en dat is het vierde punt - de insnede ook de mensheid in haar voortbestaan bedreigt.

Conciliair proces

Tegen deze achtergrond moeten we het conciliair proces plaatsen dat ook onder ons de gemoederen bezig houdt. Ik schrijf dit nog voor de Algemene Vergadering die zich moet uitspreken over een voorstel om er als Unie aan mee te doen. Wanneer u dit leest heeft de AV zich al uitgesproken en op advies van de Unie-Commissie het voorstel verworpen. Ik zal daarover niet bitter doen. Het past in de strategie van overleven in een innerlijk verdeelde gemeenschap: alles wat controversiëel is vermijden. Het is nog niet eens zo'n gekke strategie. Dat het bij een aantal gemeenteleden vervreemdend werkt is de prijs die voor het overleven betaald moet worden. Maar tegen de achtergrond van het appelboompje doet het alles wat onwezenlijk aan. De schrijver van het boek vergelijkt onze samenleving met iemand die zonder iets te vermoeden in een mijnenveld rondloopt en zich ondertussen zorgen maakt over zijn pensioen dat hij nooit zal halen.

Weerstand

Waar komen die weerstanden tegen het concilair proces toch vandaan? Het is mij opgevallen dat ze vooral van de rechterkant van kerk en christendom komen. Ik lees niet alles wat erover geschreven wordt maar langzamerhand heeft zich toch een bepaald beeld gevormd van de motieven van dit verzet en het lijkt mij nuttig om dat beeld maar eens te tekenen en ter discussie te stellen.

De naam **conciliair proces** schrikt velen af en ik vind het ook een buitengewoon ongelukkige naam. Alleen de oecumenische elite kan zich er iets bij voorstellen. De gemeenteleden niets. De naam heeft eigenlijk niets te maken met de zaak waarom het gaat. Maar dat verklaart de weerstand niet. Er zijn tal van christenen wie de naam niets zegt maar die gegrepen zijn door de zaak waarom het gaat. Dat je daarin christenen van andere kerken tegenkomt is alleen maar fijn want geen enkele kerk heeft het monopolie op gerechtigheid, vrede en de integriteit van de schepping.

Gezamenlijke getuigenis en voorbeeld

De kerken samen ook niet. Het enige wat ze kunnen is een gezamenlijk getuigenis en voorbeeld. Dat is al heel wat. Misschien bereiken we het nooit. Als men het streven naar zo'n gezamenlijk getuigenis dat gedragen wordt door een gezamenlijk voorbeeld, een conciliair proces wil noemen, heb ik er vrede mee. Een vorm van machtdenken is het zeker niet.

Wetenschap

De oproep tot wat nu het conciliair proces heet is uitgegaan van een natuurwetenschapper, Carl Friedrich von Weizsäcker. Hij heeft bij verschillende vakgenoten bijval en steun gevonden. Hij was doordrongen van dezelfde overtuiging als de schrijver van Appelboompje waarover ik het hierboven had. Nu is van Von Weizsäcker bekend dat hij een christen is. Maar hij ook is een man van de natuurwetenschap en dat maakt hem in de ogen van sommigen verdacht. Met de overgrote meerderheid van de natuurwetenschappers werkt hij met de evolutie-hypothese. In de ogen van sommige christenen maakt dat zijn pleidooi voor het behoud van de schepping verdacht. In een bekend tijdschrift las ik daarover dezer dagen een artikel van een geleerde schrijver die hem beschrijft als een aanhanger van de evolutieleer die God krachteloos maakt en meent dat de mens zichzelf moet bevrijden; hij heeft andere niet-christelijke inspiratiebronnen en ziet Christus niet als de enige weg om tot God te naderen. Zijn streven voor een conciliair proces past in het streven van de Wereldraad van kerken om alle godsdiensten als gelijkwaardig te erkennen.

Conclusie: het conciliair proces is **antichristelijke** en er kan niet genoeg tegen worden gewaarschuwd.

Deze beschuldigingen zijn niet nieuw en eigenlijk ook niet interessant. Wat mij erin zo droef stemt is (behalve het feit dat de schrijver niet weet hoe hij de naam van de aangevallen geleerde schrijft) dat hij meent dat hij hiermee de zaak van het conciliair proces: gerechtigheid, vrede en de integriteit van de schepping heeft afgehandeld. Hij ziet het conciliair proces als een gevaarlijk spel van opvattingen en wereldbeschouwingen, terwijl het in wezen om iets heel anders gaat, n.l. om de vraag hoe wij kunnen voorkomen dat door mensenhand gerechtigheid en vrede en de schepping worden omgebracht.

Schepping

Als ik het goed heb begrepen dan ligt de diepste wortel van de weerstand tegen het conciliair proces daarin dat wij niet geloven in de toekomst van de schepping. Wij verwachten een nieuwe hemel en een nieuwe aarde en dus hebben we aan de oude aarde geen andere boodschap dan deze dat zij in Jezus moet geloven wil zij deel hebben aan de nieuwe aarde. Daarom zijn alle pogingen om er op de oude aarde iets van te maken in de zin van vrede en gerechtigheid, gedoemd om te mislukken en kunnen derhalve beter worden nagelaten. ''En straks als de wereld verdwijnt in de nacht zal 'k opzien naar boven, daar 'k Jezus verwacht''; heet het in een bekend lied. Ik heb het vroeger vaak gezongen maar zou het vandaag toch niet meer zo gemakkelijk over mijn lippen kunnen krijgen. Want ik denk dat

---

meente zal telkens moeten opkomen voor de zwakken/zwaksten in de samenleving, die door maatregelen van de maatschappij bescherming moeten verkrijgen. De aarde is tenslotte des Heren. Hij heeft haar aan de mensen gegeven, en niet aan enkelingen.

Onze ik-gerichte samenleving vindt helaas het hemd nader dan de rok. Duidelijker: de meerderheid heeft het voor het zeggen, en als de meerderheid niet wil delen met de minderheid (b.v. door hogere uitkeringen in plaats van hogere lonen), dan wordt de meerderheid nauwelijks rijker, maar de minderheid wel voelbaar armer en lijdt voortgaand gebrek.

Ook in dezen heeft de gemeente voorbeeld-functie. Gelovigen zullen ook in dit opzicht anders met hun bezit en met elkaar omgaan dan de wereld wil. Het is daarbij goed, de linkerhand niet te laten weten wat de rechterhand doet (Mt. 6:3). Maar de linkerhand moet natuurlijk wel weten dát de rechterhand wat doet.

MUZIEKDAG

Zaterdag 1 oktober j.l. zijn de koordirigenten, koorleiders en organisten bijeen geweest in het gebouw van de Baptisten gemeente te Apeldoorn voor zang en muziek invulling in de diensten.
Tijdens het openingswoord door br. S. v.d. Werf kwam naar voren dat onze gaven (muziek) het werk zijn van één en dezelfde Geest en we daarom ook dankbaar moeten zijn voor de gaven die ons gegeven zijn. Wij zullen zingen, lachen, gelukkig zijn, dan zegt de wereld: Hun God doet wonderen!
Na het gebed hebben wij ons aan elkaar voorgesteld waarna een korte inleiding werd gehouden over het doel en de dag-indeling.
Begonnen werd met 2 liederen uit onze zangbundel: "Kom, Schepper, Geest, daal tot ons neer" en "Niemand leeft voor zichzelf". Dit onder leiding van br. W. Mulder en begeleid door br. S. v.d. Werf op het orgel.
Daarna werd door het verstrekken van een liederenblad ons geleerd met medewerking van het koor "De nieuwe cantory" met en door br. J. Boeschoten, hoe een dienst kan worden ingevuld door afwisselend en variërend te zingen.
Zoals inzingen, psalmen, antifoon: wisseling koor en allen, een kettinglied van 7 schakels (wat heel leuk klonk). Blokfluit, en tot slot van dit eerste gedeelte een gebedslied.
Hierna werden de aanwezigen in 3 groepen gesplitst te weten:
a. Dirigenten, koorleiders en belangstellenden om te discusiëren onder leiding van br. W. Mulder voor en met het koor.
b. Organisten over verschillende technische begeleidingen.
c. Overigen, die een liturgie samen zouden stellen met de opgedane ervaringen voor het invullen van een eredienst.
Na deze opdrachten en instrukties was er de middagpauze, er werden hier en daar leuke ervaringen uitgewisseld.
Daarna kwamen we weer bij elkaar om ons even lekker warm te zingen, en om de nabeschouwingen van de opdrachten en instrukties uiteen te zetten.
De koordirigenten, geïnstrueerd door br. W. Mulder gaven verslag d.m.v. een notulist. Hun dankbaar geleerde aanwijzingen zoals de struktuur van de maatslag, het optreden en de uitstraling, het akoestisch belang, etc. etc. Leuk gedaan!
De organisten gaven verslag door br. S. v.d. Werf met als uitgangspunten:
1. Praktische tips naar de predikanten.
2. Psalmen zingen, welke, en hoe?
3. Hoe een voorspel.
4. Opwekkingsliederen.
5. etc. etc.
Veel geleerd! Uitgangspunt: "Je kennis en animo groeit door te blijven studeren".
Hierna konden de nog aanwezige openstaande vragen gesteld worden aan br. W. Mulder.
Vragen over de nieuwe bundel, liedinpassing in de geloofs-belevenis. Door br. Mulder werd uiteen gezet de opgedane kennis in praktijk te brengen, met het advies: Doe het niet te moeilijk, maar wel met vakbekwaamheid!
Als slot werd de eredienst gehouden als één geheel samengesteld door de groep "overigen", zoals het inzingen, gebed, schriftlezing, koor- en samenzang, declamatie, wisselzang en kollekte. Een dienst om dankbaar van te genieten en mee te nemen naar huis en gemeente.
Na deze afsluiting was er thee en werd er nog gezellig nagepraat en.... geluisterd.
Gij die mij zegt met brood en wijn
hoe mensen kunnen zijn;
Gij die mij leert hoe mensen voor
elkaar te winnen zijn.

Bedankt: Baptistengemeente Apeldoorn, br. S. v.d. Werf, br. W. Mulder, De nieuwe cantory, br. J. Boeschoten, U allen!
Geslaagd en.... herhalen!

Joop Hollander

Vervolg van pag. 5

de eerste vraag die Jezus ons zou stellen, niet is: heb je wel in Mij geloofd?, maar: wat hebben jullie die je met mijn Naam tooit, met **mijn schepping** gedaan? Ik onderstreep met opzet **mijn schepping**, want het Nieuwe Testament leert ons niet alleen dat Jezus Christus onze Verlosser en Zaligmaker is maar ook de Middelaar door wie de schepping totstand is gekomen. Het staat heel nadrukkelijk te lezen in de aanhef van het Johannesevangelie en van de brief aan de Hebreeën, in de brief aan de Colossenzen en in 1 Corinthiërs 8 en op nog wel meer plaatsen. Dat is een moeilijk stukje bijbelse leer maar de christelijke kerk heeft dat getrouw bewaard. Het is niet in de eerste plaats gericht tegen de evolutieleer (dat is een ander verhaal) maar tegen de christenen die vonden dat wij met de oude schepping zo weinig mogelijk te maken moesten hebben omdat die toch verloren is en wij daar niets aan kunnen doen.

Doodzonde

In veel verzet tegen het conciliair proces zie ik deze ketterij weer opduiken. Het was altijd een ketterij en de kerk heeft af en toe niet geaarzeld om het een ketterij te noemen. Het was een ketterij die de zonde (en de zondaren!) van de oude schepping vrij spel gaf in de omgang met de mensheid en de schepping. Dit vrije spel heeft ons nu gebracht tot de fase Appelboom. Het is nu geen ketterij meer maar een doodzonde.

Inzegening ds. A. Gietema

Twee oktober 1988 was een onvergetelijke dag voor Assen. Na een zeer lange tijd vakant te zijn geweest, kon er weer een voorganger worden verwelkomt. Ds. A. Gietema werd door br. G. Booy op deze dag ingezegend als voorganger van onze gemeente. Om half 4 's middags werd de inzegeningsdienst gehouden in de Gereformeerde kerk "De Open Hof". De komst van genodigden en belangstellenden overtrof ver onze verwachtingen. Fijn was het te ervaren, dat zo veel mensen met ons deze dienst wilden beleven.

Voordat de inzegening plaatsvond, overdacht br. Booy het bekende gedeelte uit Joh. 21, waar Jezus Simon (Petrus) drie maal vraagt of hij Hem liefheeft. Petrus mag een "hoeder van schapen" zijn. Voor onze gemeente mag br. Gietema een hoeder van schapen en lammeren zijn.
Omringd door raadsleden werd br. Gietema te midden van de gemeente ingezegend. De intrede-overdenking van br. Gietema was uit Genesis 32.
Jacob was op reis naar Esau. Tijdens deze reis vocht Jacob met God.
Hij kreeg **daarna** een zegen. We moeten als gemeente werken, samen werken, zodat God ons Zijn zegen kan geven.

Br. A. de Lange heette als voorzitter van onze gemeente br. en zr. Gietema welkom. Hij onderstreepte dit met een paar regels van Charly Chaplin:
Eenzaam hoef je je niet te voelen
Er wordt voortdurend aan je gedacht
door mensen, die het erg goed bedoelen
Misschien geeft dit idee je kracht

Ds. G. Bosveld sprak br. en zr. Gietema toe namens de Unie, waarna br. H. Sikkema dit deed namens de C.v.d.O. Br. H. Nobbe sprak eerst namens de Drentse Bond, daarna namens het voorgangersconvent en tenslotte namens zichzelf, als huisvriend. Als laatste sprak br. C. v.d. Mey namens de gemeente Utrecht-Noord. Hij stond br. Gietema graag af aan onze gemeente.

Na afloop was het gezellig met elkaar koffiedrinken. Voor gemeente en diegenen, die er graag bij wilden zijn, was er daarna een broodmaaltijd in onze eigen kerk.

's Avonds werd er een gezellige gemeente-avond gehouden, die door een speciaal daarvoor in het leven geroepen werkgroep was georganiseerd.
Mede door zoveel mensen die belangstelling toonden, door er bij aanwezig te zijn, door te schrijven of door te bellen, is het een fijne dag geworden. God heeft ons hierin rijk gezegend.

Bedankt allemaal en tot ziens in Assen!

Geert Blaauw

Lezers aan het woord

Wat is de bedoeling van dit blad?

Geachte Redactie,
Lange tijd heb ik gewacht om deze brief aan u te schrijven.
Het moet er nu maar uit wat mij al lange tijd bezig houdt wat betreft artikelen in "De Christen" en de schrijver cq redactie-lid dhr. Dijkhuizen.
Het is mij opgevallen dat dhr. Dijkhuizen meer journalist is dan schrijver van geestelijke artikelen. De naam "God" komt wel eens voor in zijn artikelen maar daar blijft het dan ook bij. Voor mij (en meerderen hoor ik daar over) zijn de artikelen niets zeggend, geweldige woord formulering, daar blijft het bij. In zijn artikel: "het conciliair proces" bemerkte ik dat hij ook weinig kennis heeft van het Woord van God. Want als je de bijbel leest en het **verstaat,** dan sta je heel anders tegenover het wereldgebeuren. Ik bedoel niet dat je dan een soort struisvogelpolitiek voert van "laat maar waaien". Als christen weet je dat het allemaal staat te gebeuren. Verontreiniging van natuur en samenleving enz. Ik zou het bijzonder op prijs stellen wanneer dhr. Dijkhuizen eens zijn **getuigenis** schrijft hoe hij tot het geloof in Christus is gekomen en wat Jezus voor hem in zijn leven betekend. Dat zal dan tot stichting en opbouw zijn van mede broeders en zusters. Al het andere kan hij misschien kwijt in het blad van "Natuurmonumenten".
Twee jaar lezen we nu het blad "De Christen" en voor ons is het nog steeds een vraag: "wat is de bedoeling van dit blad"?
Fijne artikelen staan er wel in b.v. van br. Ploeger, br. De Winkel. Maar ook artikelen waarvoor ik mij schaam, als Baptist zijnde, wanneer anderen dat in handen krijgen en lezen.
B.v. het artikel van ds. Ploeger hoe dat door ds. Kik wordt gekraakt. Toendertijd de broeders die achter het "Evangelisch Beraad" stonden. Wat zijn ze door hun mede broeders door de mangel gehaald.
Terwijl iedereen zwijgt wanneer het gaat over de wereldraad van kerken.
Het blad "De Christen" vind ik niet zo opbouwend als ik had gedacht.
Soms lijkt het of het gebruikt wordt om elkaar eens goed de waarheid te zeggen. Wat moet "De Christen" voor een blad zijn? Ondersteunend voor broeders en zusters d.m.v. berichten vanuit de gemeenten, hun activiteiten. Artikelen met een **opbouwende** bijbelse boodschap. Getuigenissen. Activiteiten van de jeugd. Verslagen van conferenties, landdagen. Boekbespreking uitbreiding daarvan. Agenda van diverse activiteiten. Wereldgebeuren in het licht van de bijbel.
In Zweden is een kerkgenootschap die geeft een dagblad uit "Dagen" met veel wereld nieuws maar met een positief commentaar.
In het blad zou ook veel meer zendingsnieuws moeten staan.
Ik hoop dat u mijn commentaar niet ziet als negatief ik ben alleen maar bedroefd over de gang van zaken. Mijn gebed is, dat er positieve broeders en zusters zitting zullen hebben in de redactie van "De Christen".
Gods rijke zegen en wijsheid toegewenst,
Uw broeder in Christus,

H. Verheul

"Een blik op de voorstellen..."

Misschien was de eindredacteur aan de beurt de frontpagina van ons weekblad (nr. 35) te vullen, maar het lijkt mij toe dat iemand die wat hij gaat schrijven als nagenoeg zonder invloed beschouwt maar beter z'n pen neer kan leggen en wat anders kan gaan doen.
Wat moeten wij met "wat opmerkingen" van de eindredacteur als we er toch niets (meer) mee kunnen?
Wie schrijft wil anderen iets leren, wil mensen aan het denken zetten, aandacht vragen voor iets, opmerkzaam maken desnoods met maar "wat opmerkingen".
Wie de pré-adviezen van de Unie-Commissie naast "de blik" van onze eindredacteur legt ziet opmerkelijke overeenkomsten.
Het lijkt er zelfs op dat br. De Winkel die pré-adviezen nog even wil verduidelijken.
Om die schijn te vermijden hadden de opmerkingen m.i. beter achterwege kunnen blijven als de standpunten toch al waren vastgesteld.

G.L. Kruizinga

Doop is diep

Indien Trouw, het dagblad, een stukje van mij had opgenomen zou ik het volgende niet aan u hebben gezonden.
Een der schrijvers voor genoemd blad, Nico ter Linden, predikant te Amsterdam, leverde eind '87 een artikel af onder de titel: Waar, maar niet echt gebeurd? - het sloeg op de kerstgeschiedenis - en zijn verhaal heeft stofwolken opgeworpen.
Onlangs las ik in het blad een brief van ds. Ter Linden, dienaar des Woords in de Westerkerk, die hij zond aan een dopeling. Daarop reageerde ik met enige woorden, maar Trouw noch de dominee lieten van zich horen. Dat is hun zaak.
Nu haakte Hetty Lalleman in DC van 29 september j.l. in op de woorden van de dominee onder het hoofd: Vertelt de Bijbel verhalen? en ze is van plan het nog eens te doen. Dat is goed. Het komt mij voor dat ds. Ter Linden, wiens verhalen we ook via de tv vernamen, langzamerhand de mist ingaat; de mist van de fantasie. Onze fantasie is soms verleidelijk want ze grenst van tijd tot tijd aan de werkingen van de Geest. En waar is dan echt de grens.
Zoals vermeld stuurde ik een brief aan het dagblad vanwege een brief die de dominee via de krant aan Joanna zond. Het ging over de doop en daar zit het woordje diep in. Dus moet zo lees ik 'het antwoord van diep komen' om er later nog eens diep over na te kunnen denken.
De schrijver gaat in op de geboorte van Joanna. 'Toen je leven begon in de schoot van je moeder, nog geen jaar geleden, was je nog veel en veel kleiner dan een speldeknop'. Dat is Gods wijze van werken en zo spreekt Jezus over wat hij doet: 'Het is nauwelijks te zien. Het is speldeknoppenwerk. Het is net zoiets als een mosterdzaadje. (....) Joanna, je bent nog klein en niemand weet wat er uit je zal groeien. (....) Je zult je heel klein voelen en heel onmachtig. Een bang vogeltje'.
'Vergeet dan niet: je bent gedoopt! en al stelt je geloof niet zoveel voor, misschien is het toch niet genoeg. Laat de hemel en de aarde maar met dat kleine zaakje spelen.....'.
Baptisten zijn niet blind voor de waarheid dat God zijn werk vaak op verborgen en kleine schaal begint en meestal onopvallend ook zo voortzet.
Wat mij ontgaat is wat dat met de doop te maken heeft, die de kleine Joanna onderging. Doop heeft met diep te maken zegt de dominee. Dat is juist. De doop is zo diep als een graf. De doop is een begrafenis en een opstanding. Men moest in de kerken terugkeren tot die weg, gebaand door Johannes, de doper, en gevolgd door Jezus en zijn zendelingen. De kerken zouden er wel bij varen.
Dan kan men de mens aanspreken en zeggen: Je bent gedoopt! en je weet wat dat inhoudt. Vergeet dat niet!

Huizinga, Hengelo

MEDEDELINGEN

De nieuwe sekretaris van de batpistengemeente te Leiden is: G.K. 't Lam, de Haar 146, 2261 ZA Leidschendam, tel. 070-278792.

Mw. A.W. Lindenborn-de Graaff is verhuisd en woont m.i.v. 27-10-1988 aan De Hofstede 37, 7335 LL Apeldoorn, tel. 055-337585.

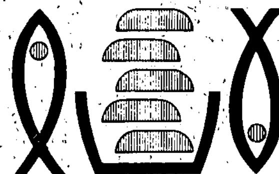
Br. A. Spoelstra (voorkomend op de "sprekerslijst") is verhuisd en woont thans Hanenburg 2, 8926 KV Leeuwarden, tel. 058-667421 of b.g.b. 058-151627.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks.
abonnementsprijs f 46,- per jaar; buitenland f 64,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling,
ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelincklaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en
Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

'Haar leven is met Christus verborgen in God"
Col. 3:3

In haar Heer en Heiland is ontslapen, na een moedig gedragen ziekte, onze lieve zuster

Aukje Wessels-Stellinga

echtgenote van Gerrit Wessels

op de leeftijd van 52 jaar

12 oktober 1988

Baptistengemeente Westerhaar

Op Zijn tijd, heeft de Here tot Zich genomen onze broeder

Derk Striezenau

in de ouderdom van 93 jaar

7 oktober 1988

Psalm 5 vers 8

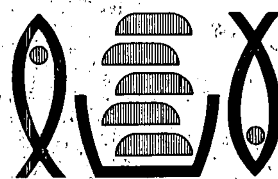
Baptistengemeente Groningen-Zuid

103e jaargang nummer 38 - 3 november 1988

dc

De Christen

Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

Wat mag en wat niet?

Hetty Lalleman

Er wordt de laatste jaren ook in onze gemeenten veel gedacht en gepraat over ethische onderwerpen. De verschillen (b)lijken daarbij best groot te zijn. Heel verschillend wordt bijvoorbeeld gedacht over samenwonen, over wat wel en niet mag in relaties, enzovoorts.
Maar ook over andere zaken is er verschil van opvatting. Niet dat we dat altijd zo zeker weten, want vaak wordt er helemaal niet over gepraat. Wat denkt u, zou er ook niet heel verschillend worden gedacht over besteding van geld, gebruik van alcohol, t.v.-kijken, ontspanning, omgang met het milieu, politiek?
Ik merk regelmatig bij verschillende mensen een angst de wet voorgeschreven te krijgen door anderen, als we meer zouden praten over dergelijke zaken in de gemeente. Iedereen is toch zélf verantwoordelijk? We moeten toch niet wéttisch gaan leven?
Als we zo reageren verliezen we in elk geval twee dingen uit het oog.
Ten eerste maken we deel uit van een gemeenschap, we staan niet apart. Wat ik doe of laat, heeft invloed op de gemeente en andersom. Het is opvallend dat in het Oude Testament enerzijds het individu van grote waarde werd geacht, anderzijds was zijn hele bestaan ingebed in de gemeenschap. Woorden als gerechtigheid, trouw, liefde, hebben alles te maken met verhouding binnen het verbondsvolk. Dat is iets anders dan 'sociale kontrole' waarbij opgelet wordt of die ander wel doet wat wij vinden dat hoort. Een mens staat niet alléén in een geloofsgemeenschap, dat geldt ook voor ons.
Ten tweede berust deze gedachte, denk ik, op een verkeerd beeld van wat 'wet' is. Wij hebben vaak de wet tegenover het evangelie gesteld. Het Oude Testament met zijn regels en geboden krijgt zo een negatieve klank ('wet'), maar wij zijn nieuwtestamentisch en in het Nieuwe Testament geldt de vrijheid van de Geest en het liefdegebod ('evangelie'). In het Oude Testament is er echter geen sprake van een 'wetboek van strafrecht', maar van leefregels die bedoeld zijn voor een gezonde omgang met God, de naaste, het land, de dieren. Geloof hoort bij doen, en bij belijden, bij zingen en bidden en zorgen dat iedereen, je personeel en je dieren, een rustdag in de week heeft.
Regels van God werken niet benauwend, maar bevrijdend. Iedereen, die over het opvoeden van kinderen nadenkt, zal begrijpen dat er regels moeten zijn in een leven, wil iemand zichzelf niet grenzeloos gaan overschatten.
In het Nieuwe Testament is het liefdegebod ook zo'n regel van God. Wij denken bij 'liefde' aan romantische gevoelens, maar ook liefde bewijst zich in daden. Daden van trouw en zelfopoffering. Vandaar dat ons geboden kan worden lief te hebben (Joh. 15:12, 17).
Zijn er over alle onderwerpen regels te vinden in de Bijbel? Niet over alles, maar ik denk wel over meer zaken dan wij nu vaak doen voorkomen. Vaak vraagt het wel 'graafwerk' om de Bijbel toe te passen op aktuele problemen.
Gaan we elkaar dan niet teveel de wet voorschrijven? Het is niet mijn bedoeling dát we elkaar constant op de vingers gaan tikken. Nee, het gaat mij erom dat we sámen luisteren naar het Woord en ons sámen willen laten korrigeren.
Als dat niet meer kan, wordt geloven bijna een vrijblijvende zaak, waarbij we met elkaar nauwelijks meer over de uitwerking van geloof in ons leven kunnen spreken. Maar geloven is nu juist een manier van leven, van spreken, belijden en dóen!
Een laatste opmerking. Wij delen erg snel in in hokjes. Om het aktueel te maken: "Wie zich met het milieu bezighoudt, is links/modern." "De meer 'vertikalistisch' ingestelde gelovigen houden zich niet bezig met die dingen." Als u goed oplet, komt u heel aardige varianten op deze ideeën tegen, die de vooroordelen meteen teniet doen. Mensen die je hart verwarmen door hun geloof, en die in geen enkel hokje passen.
Veel belangrijker dan de indeling in hokjes is de vraag wat God op dit moment van ons verwacht. En laat dat dan een zaak zijn waar we ons als héle gemeente op bezinnen.

DEZE WEEK

Met God alleen zijn.

"Wanneer gij bidt, ga in uw binnenkamer."
Mattheüs 6:6.

Het gebed is het meest wezenlijke teken van het geloof. Op het moment dat Saulus van Tarsen uit zijn fanatieke traditiegeloof getrokken wordt tot het levende geloof in Jezus Christus, wordt er gezegd: zie, hij is in gebed. Het gebed is de geboortekreet van de wedergeboren mens. Die mens is in gesprek gekomen met zijn God, die hem zocht en vond.
Door het gebed zullen we als gelovigen in leven moeten blijven. We kunnen veel missen, maar niet het gebed.
Als de Here Jezus de raad geeft "de binnenkamer" in te gaan voor ons gebed, heeft dat grondige redenen.
Zonder iets af te doen aan de waarde van een gezamelijk gebed staat toch het persoonlijke gebed bovenaan. Wij kunnen bidden in de kring, en we zijn ons bewust dat andere mensen ons horen. Daar houden we rekening mee. We zeggen niet alles. Of we bidden wat we denken dat anderen van ons verwachten. We proberen het zo goed mogelijk te verwoorden.
In de binnenkamer zijn geen toehoorders. Je bent er helemaal alleen met God. Hij weet of je iets van harte meent of niet. Of je echt helemaal open bent of dat je iets verbergt. Hij weet waarom je om iets bidt, wat je diepste drijfveren zijn. Gebed in de binnenkamer dwingt je om jezelf te onderzoeken. Mooie woorden zijn niet nodig, wel echte.
In de binnenkamer zijn ook geen toeschouwers. Je kunt er geen houding aannemen die indruk maakt. God ziet je precies zoals je bent. Je hoeft er ook niet anders te zijn dan je bent.
Zo is de binnenkamer de ontmoetingsplaats van jou als mens met je God. De plaats om tot God te komen en daarmee tot jezelf te komen. Waar je je hart kunt uitstorten met meest verborgen en onbespreekbare dingen die je bezig houden. De plaats van de dagelijkse reiniging en vernieuwing.
In deze heel persoonlijke omgang met God stel je je open voor het licht van zijn Heilige Geest, en daarmee ook voor zijn kritiek. Maar ook kan de Heer ons in dat gebed de richting tonen die wij moet volgen.
"Des HEREN vertrouwlijke omgang is met wie Hem vrezen, en zijn verbond maakt Hij hun bekend".
H.G. de Winkel

Baptisten in Europa

De EBF vergaderde

Overname van "Rüschlikon"
Het prachtig gelegen conferentie- en vakantie centrum van de Duitse baptisten in Dorfweil bood onderdak aan de jaarlijkse vergadering van de Europese Baptisten Federatie, van 29 september tot 2 oktober. De EBC, (English Baptist Churches) conventie had de EBF uitgenodigd en de organisatie verzorgd.
Zoals gewoonlijk waren Oost en West, Noord en Zuid vertegenwoordigd.
Oost: De Sovjet Unie, Roemenië, Tsjecho Slovakije, Hongarije, Polen; alleen Bulgarije ontbrak.
West: Groot Brittannië en Schotland.
Noord: De Zweeds sprekende en de Fins sprekende unies van Finland, Zweden en Noorwegen.
En Zuid: Italië.
De reglementen werden zodanig gewijzigd dat ook Unies en conventies uit het Midden Oosten, bijv. Jordanië en Israël, zich desgewenst kunnen aansluiten.
In vijf vergaderblokken passeerden een groot aantal verslagen de agenda. Met één daarvan hebben onze gemeenten reeds kennis kunnen maken via de poster die de afgevaardigden op de AV Enschede meekregen. Het EBF congres in Budapest, 1989.
We noemen enkele andere zaken: Het Seminarium te Rüschlikon; het SITE programma. (Summer Institute of Theological Education), de conferentie van Theologie-docenten, zending onder moslims, de uitzendingen in de Roemeense taal vanuit Parijs door het echtpaar Hodoroaba, enzovoorts. Belangrijk is het werk van het comité dat zorgt voor boeken en vertalingen voor de Oost Europese broeders en zusters.

Belangrijk besluit
Het belangrijkste besluit van deze vergadering was de overname van het Theologisch Baptisten Seminarium te Rüschlikon, Zwitserland. Het werd in 1949 gevestigd door een overeenkomst van de "Foreign Mission Board" van de Zuidelijke Baptisten Conventie in de Verenigde Staten met de EBF. De FMB is eigenaar van het seminarium, dat inmiddels 1000 studenten uit diverse landen heeft opgeleid. De FMB droeg ook in belangrijke mate bij in de kosten. De lage dollarkoers veroorzaakt echter moeilijkheden.
In de discussies werd het belang van het Seminarium onderstreept. De president van het Seminarium, dr. John. D. Hopper, presenteerde een doortimmerde beleidsnota over de toekomst mogelijkheden van Rüschlikon. In 1978 had de FMB Rüschlikon reeds aangeboden. In deze vergadering achtte men de tijd gekomen het aanbod te accepteren.
Vijf afgevaardigden van de FMB woonden de vergadering bij. Daarna hadden zij informatieve gesprekken in het Seminarium. Resultaat daarvan is dat zij een positief advies over de overdracht uitbrachten aan de FMB, die binnenkort zal beslissen.

De W.

"Wij zorgen voor preparaten, jullie zorgen voor liefde"

Sinds zes maanden werkt een groep van vijftig jonge baptisten vrouwen in de Kashinko zenuwinrichting in Moskou. Die werd vroeger gebruikt voor "hersenspoeling". Het "werk" van de vrouwen is een aantal uren per dag vriendschappelijk met de patienten om te gaan.
Zaterdag 24 september hield de Centrale Baptisten Gemeente in Moskou voor hen een speciale dag. Daar werden alle artsen van het ziekenhuis uitgenodigd, inclusief de bekende psychiater Vladimir N. Kosirev, de direkteur.
Na een inleiding van de voorgangers, ds. Michael Zhidkov, kreeg dr. Kosirev gelegenheid iets te zeggen.
Dr. Kosirev begon met te zeggen: "Beste vrienden, een jaar geleden was het onvoorstelbaar dat ik, communist, wetenschapper en atheïst, hier voor u zou staan om u te groeten. En om te zeggen welk een groot werk u in dit half jaar in ons hospitaal hebt gedaan. U hebt er een nieuw klimaat gebracht. We begrijpen nu de franse psychiater die gezegd heeft dat geesteszieke alleen behandeld kan worden met chemische preparaten en met liefde. Wij zorgen voor de preparaten, u zorgde voor de liefde. Heel veel dank".
1200 mensen woonden de dienst bij, en 30 nieuwe medewerksters gaven gehoor aan de oproep. Na de dienst ontvingen de artsen bijbels en bandjes van de kerkkoren.

EBPS

De rol van de vrouw van de voorganger

Een aantal baptisten gemeenten in de regio van de staat Kazak in de Sovjet Unie zijn met een programma begonnen voor de vrouwen van de voorgangers. In bijeenkomsten wordt hun rol en hun taak besproken. Alexei Bichkov, algemeen secretaris van de Russische Unie, verklaarde: Wij hebben geleerd dat de effektiviteit van het werk van de voorganger afhangt van de toewijding van zijn vrouw. Als zij een goed christen en gemeentelid is, zal hun dienst positief zijn. Zo niet dan heeft dat een negatief effekt. Daarom willen we deze bijeenkomsten uitbreiden tot buiten de regio.

EBPS

KRISTALLNACHT

Op 9 november 1938 schoot in Parijs in het gebouw van de duitse ambassade de 17-jarige Jood Herschel Grynszpan een lagere ambtenaar, Von Rath, dood. Hij deed een wanhopige poging wraak te nemen op het leed dat zijn ouders, uit Duitsland naar Polen gedeporteerd, was aangedaan.
Deze gebeurtenis was niet de oorzaak, maar wel de aanleiding tot de (Reichs)-Kristallnacht, de eerste massale uitbarsting van jodenhaat tijdens het Hitlerbewind.

H. Ploeger

In de namiddag van die 9e november overleed Von Rath. Hitler was met de partijleiding in een conferentie in het stadhuis van München. Daar werd de Führer mededeling gedaan van de gebeurtenissen in Parijs. Göbbels, minister van propaganda/voorlichting, greep de kans aan zich door het aanwakkeren van de jodenhaat van een nog betere machtspositie in het machtsapparaat van staat en partij te verzekeren. Hij meldde dat er rellen waren uitgebroken in Kurhessen en in Magdeburg-Anhalt. Hij vertelde snel bijeengeroepen kaders van partij, SA en SS, dat voorts: De Führer heeft besloten, dat, indien rellen zich spontaan door Duitsland zouden verspreiden, ze niet ontmoedigd zullen worden. Dus werden er demonstraties op touw gezet.
Wat zich in die nacht, van de 9e op de 10e november 1938 allemaal precies heeft afgespeeld, laat zich met geen pen beschrijven. Van joodse winkels, kantoren, huizen, scholen en synagogen werden de ruiten ingegooid. De straten lagen bezaaid met glas. Er werd mishandeld, geplunderd, bespot en gemoord op een weergaloze wijze. Officiële tellingen luidden: 814 winkels en 171 huizen vernield, 191 synagogen in brand gestoken, 36 Joden gedood en 36 ernstig gewond. Maar Heydrich, één van de kopstukken van de georganiseerde politieke misdaad, zei: Deze cijfers moeten in hoge mate zijn overtroffen.
De pogrom duurde tot in de middag van de 12e november. Toen waren rond 20.000 Joden naar concentratiekampen overgebracht. De gevangenissen zaten overal vol, want overal waren Joden gearresteerd "voor hun eigen veiligheid". Met name rijke Joden werden in hechtenis genomen, en het waren de machthebbers binnen staat en partij, die er nauwlettend op toezagen dat juwelierswinkels niet door iedereen werden leeggehaald....
De kroon op het hele gebeuren spande het bevel, dat de Joden gezamenlijk een bedrag van 1 miljard Mark moesten betalen als boete "wegens het geven van openbare aanstoot".

buitenlandse reacties

Met name uit de Verenigde Staten kwamen critische geluiden over de gebeurtenissen. Maar ook uit andere landen. Duitsland werd barbaarsheid verweten. Zelfs Amerikanen van duitse oorsprong keerden zich openlijk tegen het volk waaruit zij waren voortgekomen. Maar.... Amerika bleef een zeer voorname handelspartner van Duitsland! Tot sancties tegen Hitler en zijn rijk kwam het niet. De regeringen waren uitermate voorzichtig in hun uitlatingen. Wellicht ook vanuit het gevoel dat ze zich op 30 september, de dag waarop Hitler, Mussolini (Italië), Chamberlain (Engeland) en Daladier (Frankrijk) door Hitler hadden laten inpakken in de overeenkomst van München, waarbij Hitler het Sudetenland bij zijn rijk inlijfde. Want het moet beschamend geweest zijn voor deze naïve staatslieden te ontdekken dat Hitler's handtekening evenveel waard was als dat van de eerste de beste crimineel.
Ook de nederlandse regering was mild in haar oordeel. Maar tragischer was dat de nederlandse regering bezweek voor de druk van de duitse regering op een tolerant vluchtelingenbeleid: slechts weinig Joden die in de vlucht zich aan hun dood trachten te onttrekken, werden in Nederland toegelaten.

duitse reacties

Die waren er ook, in afkeurende zin. Het is onthutsend te ontdekken dat er binnen de leiding van partij en staat een enorme jaloezie was. Er was gekuip, gekruip, machtsmisbruik, onderdrukking, koehandel of hoe je het maar wil noemen. Göbbels was een geniale geest, die in listigheid de anderen overtrof. Enkele weken vóór de Kristallnacht had Hitler hem gedwongen zijn verhouding met de tsjechische toneelspeelster Baarova op te geven en zich te verzoenen met zijn vrouw Magda Quant. Partijleiders met name gnuifden, want reeds lang was de rijzende ster van Göbbels en de voorkeursbehandeling van Hitler deze lieden een stekende doorn in het oog. Göbbels voelde zich vernederd, maar uit verering voor Hitler hield hij zich kalm, maar zon op wraak. Die achtte hij de 9e november in aantocht: Hitler liet zich door Göbbels inspireren tot de eerder vermelde uitspraak, die er op neerkwam: laat het volk woeden.
Maar andere partij- en staatsleiders wisten: deze jodenvervolging is slecht voor onze naam en slecht voor onze handel met het buitenland, en slecht voor onze financiële positie. Maar hun gemor bleef binnenskamers, want zó wilde de Führer het. En een vrije pers was er al lang niet meer.

kerkelijke reacties

De perscensuur is er ook de oorzaak van dat we in de kerkelijke pers na de 9e november 1938 geen reacties vinden. Binnenskamers zijn ze er geweest. Maar de duitse christenheid had zich in grote meerderheid reeds daarvoor wel gevoeld met de nieuwe situatie, die arbeid bood, vermindering van criminaliteit betekende en perspectieven bood voor een stijgende welvaart. Met name ook in piëtistische kringen, waartoe we zeker de baptisten, de Darbisten en soortgelijke christelijke groeperingen moeten rekenen, werd Hitler gezien als de redder des volks, als de vader des vaderlands. Hoe men dacht, blijkt uit een citaat uit de derde druk van het boek van de darbist Erich Sauer: Der Triumph des Gekreuzigten, dat in 1937 verscheen. Op pagina 142 lees ik in noot 10 slot: "Als een zekere buitenlandse pers echter altijd maar weer in onze dagen spreekt over jodenpogroms in het huidige Duitsland, zo behoort dit mede tot de gruwelsprookjes van een laagstaande leugenpropaganda, waarvan de beweegredenen maar al te doorzichtig zijn".
Reeds vóór de 9e november 1938 branden er in München, Neurenberg en Dortmund synagogen. De Jodenwetten van Neurenberg, reeds vanaf 1933 (nadat Hitler rijkskanzelier was geworden op 31 januari) in de maak, werden min of meer gelaten aanvaard. Men schikte zich; men - de christenen - paste zich aan. Uitzonderingen daargelaten. Maar bij de baptisten waren die nauwelijks te vinden. De leiding van de duitse bond van baptisten gemeenten benaderde in die tijd onze Unie-Commissie met de vraag of zij plaats had voor een voorganger ener gemeente, die van joodse bloede was....

niet allen waren antisemiet

Natuurlijk waren niet alle Duitsers, christen of niet, antisemiet. Zelfs binnen de partij waren er critische geluiden over de jodenhaat te horen. Maar dat was vaak niet uit genegenheid voor de Joden, maar veeleer uit tactische overwegingen: grote joodse zakenlieden uit het buitenland annuleerden orders, en dat was erg.
Of Hitler later zelf geschrokken is van de buitenlandse reacties? Hij verzachtte inderdaad de Jodenwetten enigermate door de bepaling wie Jood was, ietwat af te zwakken. Maar vanaf het begin was duidelijk wat hij wilde: de vernietiging van het joodse volk. Göring wist dat ook heel goed. In die novemberdagen sprak hij: Ik zou geen Jood in Duitsland willen zijn.

Het herinneren aan historische gebeurtenissen - ook door christenen - heeft in zoverre slechts zin, als de bereidheid daardoor gewekt wordt, in ootmoed het hoofd te buigen en schuld te bekennen. Voor de toekomst betekent dat, zeker voor christenen, het volgende: denkt niet dat de geschiedenis spoorloos aan

Openingsbijeenkomst 108ste AV te Enschede

GRANDIOZE ONTVANGST

Er zal, dunkt mij, weinig twijfel over bestaan: wat Enschede ons woensdagavond 19 oktober j.l. aanbood, was grandioos. Dan heb ik het met name over dat ene onderdeel: dat onderdeel waarin de baptistengemeente Enschede, naar aanleiding van haar 50-jarig bestaan, zich aan een grote schare geloofsgenoten - en anderen - presenteerde.

Drie dia-projectoren stonden beneden opgesteld. Een groot scherm hing boven het podium. Daaronder, daarachter het muziekkorps De Bazuin. Aan beide zijden respectievelijk het zangkoor en het jeugdkoor. Wat op het scherm verscheen, werd begeleid door muziek en zang. Alle takken van arbeid der gemeente passeerden zo de ogen van de kijkers. Spontaan werd er op ingehaakt door de aanwezigen, toen - bij de presentatie van zusterhulp met haar jaarthema: Bruggen slaan naar de ander - de River Kwai mars werd gespeeld en gefloten.

Echt waar, je moet zoiets gezien hebben om te kunnen beseffen op welk een wijze een gemeente zichzelf naar buiten kan brengen: een zeer goed propaganda-middel, meen ik.

De eigenlijke avond werd ingeleid door De Bazuin. Dat brengt als vanzelf vrolijkheid in hart en groep. Br. O. Oldenburger, tweede voorzitter van de Unie-Commissie, had de leiding. Op hem rustte de taak verschillende afgevaardigden welkom te heten: het gemeentebestuur van Enschede, verschillende plaatselijke kerken, alsmede de Broederschap van Pinkstergemeenten in Nederland waren vertegenwoordigd. Slechts twee voerden het woord, en dat was de verzamelde gemeenschap niet onaangenaam. Want - helaas? - een voetbalwedstrijd, die avond te spelen, hield kennelijk veler aandacht vast en werd nogal eens genoemd (hetgeen niet bepaald toepasselijk was).

Er was natuurlijk ook de toespraak van de voorzitter van de Unie-Commissie, br. A. de Vries. Die hebt u veertien dagen geleden al kunnen lezen. Hoewel uiteraard persoonlijk gekleurd, was dit een toespraak die de zaken goed weergaf, en naar veler gevoelen een toespraak van hoog gehalte.

Wat er verder was? Samenzang, een lied van het jeugdkoor, een welkom plus aanwijzingen van de plaatselijke AV-commissie. Schriflezing en gebed waren de slagaders, die kracht aan het geheel gaven.

Vooraf: begroeting - met of zonder zoen - maar altijd met een blij gezicht. Een kop koffie met een grote snee krentebrood - weer eens wat anders dus - ging er best in.

Vooraf: melden bij de UC en regelingscommissie, want alles moet ten slotte in goede banen geleid worden.

En het werd in goede banen geleid!

Terugblikkend: Enschede had er zin in, de AV te ontvangen. Zij noch wij hebben er spijt van, daar te mogen vergaderen.

Ploeger

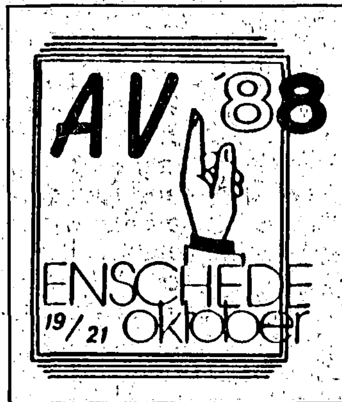
Plenaire vergadering donderdag 20 oktober

Aandacht gevraagd voor jonge gemeenten

De scholengemeenschap Zuid te Enschede toonde een volle aula met 227 afgevaardigden, de 45 leden van de Algemene Vergadering en de gasten, die uit belangstelling de vergaderingen wilden bijwonen.

Het "najaarsoverleg" van de Nederlandse Baptisten op deze donderdag ving aan met een dagopening van ds. Y. Horjus, de kersverse docent van het Baptistenseminarium. Uitgaande van het Schriftgedeelte uit Hand. 15:1-11 sprak hij over het ervaren van de onderlinge verbondenheid. Verwijzend naar vers 11 maakte hij duidelijk hoe het geloof van de gemeenten werd teruggebracht naar de kern. Buiten de genade van Christus mogen wij aan elkaar geen aanvullende eisen stellen; niet de eis van de besnijdenis, zoals toen, en niet de eis van de geestesgaven, de maranathaboodschap of een schriftopvatting. 'De Schrift stelt geen andere eisen aan de ontmoeting van de gemeenten', hield de docent de aanwezigen voor.

Emmer voorganger A. de Vries werd (vanzelfsprekend) gekozen tot voorzitter van de Algemene Vergadering. Vervolgens werd met algehele instemming en applaus de gemeente Hengelo 't Venster opgeomen in de Unie. Voorzitter de Vries: "We hopen veel aan elkaar te hebben".

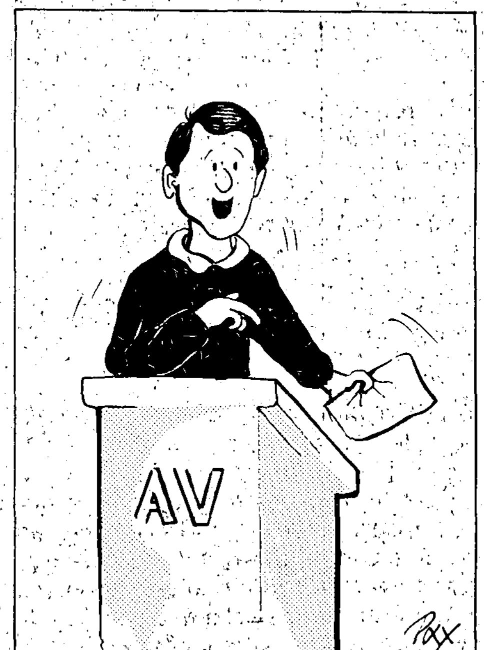

Bij het jaarverslag van de Unie over 1987 werd ondermeer gevraagd waarom het werkstuk over de "vrouw in het ambt" dat de werkgroep Toerusting had voorbereid alleen naar de voorgangers was verzonden. In de opzet van de werkgroep wilde men een eerste reaktie van de voorgangers om reden van zorgvuldigheid. Deze reakties zullen verwerkt worden. In een later stadium zal de dan tot stand gekomen versie van het werkstuk aan de gemeenten worden aangeboden.

De gemeente Zevenaar vroeg naar de bezoeken aan de gemeenten door leden van de Unie-commissie. Zevenaar ligt weliswaar achteraan in het alfabet maar heeft wel behoefte aan zo'n bezoek. De betrekkelijk jonge gemeente stelde de vraag of de Unie-commissie en de Unie bereid is en in staat is om de diverse stromingen in ons midden, die ook zichtbaar worden in een jonge gemeente, te begeleiden.

Arnhem Zuid stelde voor agendapunt 69 al na agendapunt 16 te behandelen. Dit belangrijke voorstel van de Unie-commissie mocht niet aan het einde van de A.V. door tijdnood in het gedrang komen. Punt 69 betrof het bekende SOU-rapport. Deze motie van orde haalde het met 104 voor en 74 tegen. Vanwege de relatie van agendapunt 70 met het voorgaande werd ook dit punt naar voren geschoven.

Een motie van orde van de gemeente Kollumerzwaag aangaande agendapunt 16, betreffende de enkelvoudige kandidaatstelling van een lid van de Unie-commissie werd met 27 voor en 175 tegen verworpen. De verkiezing

IK AMENDEER HET AMENDEMENT OM HET AMENDEMENT NIET TE AMENDEREN.

Vervolg van pag. 3

u voorbijgaat; al bemoeit ge u niet met politiek, de politiek bemoeit zich wel met u. De politiek doet ook de christenen de lasten dragen van haar beslissingen. Concreet: alle politieke beslissingen die voortkomen uit en leiden tot verachting van welk menselijk leven ook, zullen de christenen aangerekend worden.

Verslag sectie B. donderdag 20 oktober

STUDENTEN MOETEN WEER IN HET AV-BOEK

Om 10.30 uur opende de voorzitter van sectie B de vergadering met gebed.
In deze sectievergadering werd o.a. behandeld het jaarverslag van de U.B.S., dat zonder stemming werd aanbevolen voor aanvaarding in de plenaire vergadering. De voorzitter van de U.B.S. herinnerde de afgevaardigden aan het 10-centsfonds en deelde mee dat gemeenten vroegtijdig contact moeten opnemen met de U.B.S. als gemeenten plannen hebben m.b.t. bouw of aankoop.
Door diverse afgevaardigden werd uitgesproken dat zij het betreurden dat in het jaarverslag van de C.v.d.O. niet alle studenten aan het seminarium waren opgenomen met vermelding van o.a. hun studiejaar. De C.v.d.O. beloofde dat in een volgend jaarverslag dit weer zou worden vermeld. M.b.t. het rapport studieverlof voor voorgangers zal de C.v.d.O. waarschijnlijk volgend jaar een voorstel aan de A.V. voorleggen.
Bij de bespreking van het jaarverslag van het seminarium vroeg de afgevaardigde van Den Haag naar de plaats van de landelijke evangelist in de opleiding. Uit het antwoord van de rector werd duidelijk dat ds. Chr. Eijer een eigensoortige plaats binnen de opleiding zal krijgen, dit na overleg met de E.C.U. en br. Eijer zelf.
Voor het eerst werd de C.v.d.O. mede vertegenwoordigd ter A.V. door de voorzitter van het Curatorium, br. J. Sussenbach.
Verder werd medegedeeld dat br. K. Touwen was benoemd tot pastoraal werker in de N.H.kerk.
Br. W. Hoen vertelde dat de N.B.J.B. het afgelopen jaar nog veel werd bezig gehouden met het overlijden van br. Piet Stellinga.
In antwoord op een aantal vragen deelde de voorzitter van de N.B.J.B. mede dat de N.B.J.B. besloten heeft zich terug te trekken uit de "Nieuwe Oorsprong" en wil uitzien naar een andere voorziening die beter aansluit bij haar eigensoortige activiteiten. Een mogelijkheid zou zijn het herstellingsoord "De Strubben" te Schoonloo.
De nieuwe jeugdconsulent, br. Geert-Jan Blanken, vertelde dat men binnen de N.B.J.B. nog steeds in gesprek is op welke wijze de N.B.J.B. wil omgaan met het Consiliair Proces. Voorts herinnerde de jeugdconsulent eraan dat vertegenwoordigers van de N.B.J.B. ten alle tijde bereid zijn om de raad van een plaatselijke gemeente te bezoeken om te praten over de activiteiten van de N.B.J.B.
Om 12.50 uur was de hele agenda van sectie B afgehandeld en werd de vergadering onder dankzegging aan de Heer beëindigd.

T.F. Smit

De Avondmaalsviering

BROOD- EN BEKER BINDEN SAMEN

Als je naar de AV gaat - als afgevaardigde, als gast - dan weet je dat na de eerste vergadering - als regel de donderdag - 's avonds de viering van de tafel van de Heer zal plaatsvinden. Dat is een traditie. Maar het is meer dan het vasthouden aan een gewoonte uit het verleden. Het is de erkenning dat we leven van de dood en van de opstanding van Jezus Christus, de Heer.
Misschien zijn we ons dat niet altijd zo bewust. Er is zoveel geroezemoes, zoveel vreugdevols maar ook ergerniswekkend, zoveel menselijks-al-te-menselijks, en dan 's avonds avondmaal vieren? Ja, avondmaal vieren. Ja samen.
Neerzitten. Luisteren naar muziek en zang. Meezingen. Luisteren naar Schrift en Verkondiging. Aanvaarden van brood en beker. Uit de hand van een broeder ouderling. Uit de hand van ja man, je vrouw die naast je zit. Of van een mede AV ganger, onbekend of reeds lang bekend. Je geeft brood en beker door, want die ander heeft dat nodig, omdat hij/zij deel heeft aan dood en opstanding van de Heer die jij volgt, dient en liefhebt. In de gloed van zijn liefde - in tekenen zichtbaar - smelten menselijke-al-te-menselijke gevoelens weg. Je belijdt je gevoelens van onaardigheid, wellicht zelfs van miskenning van de ander. Je wordt heel klein, en je merkt: mijn Heer is een vergevende Heer die mij opheft tot aan zijn hart en mij laat voelen: Ik heb je lief. Dat is als het licht van de zon, dat vrolijk stemt en je de vrijheid laat ingaan. Dat is niet het licht van de bliksem die je noodzaakt tot schuilen.
De Bazuin speelde inleidende muziek. Gemeentekoor en jeugdkoor zongen. Tijdens het ronddelen van het brood werd Bach ten gehore gebracht. Toen de bekers van hand tot hand gingen, speelde De Bazuin Händel. Aansluitend kwam door het koor Schubert aandacht vragen.
We zongen en baden samen. En we luisterden naar de vertolking van de betekenis van de reiniging van de tempel naar aanleiding van Johannes 2:13-25. Br. P. Wijchers, de plaatselijke voorganger, voerde ons mee naar die gebeurtenis. Thema was: Blijven bouwen op het fundament. Het werd ons heel duidelijk, beeldelijk duidelijk: we hebben geen andere keus. Willen we voor de eeuwigheid bouwen dan zullen we moeten bouwen op het fundament dat God zelf gelegd heeft in dood en opstanding van Zijn Zoon. Zijn lichaam werd afgebroken, maar deze afbraak is het enige echte en hechte fundament, waarop mensen kunnen staan in leven en in sterven.

Van harte zongen we aan het slot:
Gezegend zij de band,
gelegd door onze Heer.
W'ontvangen uit zijn milde hand
Gods liefde meer en meer.

Tenslotte: de avondmaalscollecte bracht bijna 1.700 gulden op. Ze is bestemd voor onze broeders en zusters in Roemenië.

Ploeger

was reglementair geschied. De vergadering vond dat men een al gehouden stemming niet ongeldig kan verklaren. Het jaarverslag van de Unie werd met 212 voor en 4 tegen aanvaard.

Verkozen tot lid van de Commissie der Unie werd br. A. Niessink uit Vaassen met 195 stemmen en herkozen werd br. J. Chr. Schipper uit Lisse met 221 stemmen.

Br. Wijnholds uit Winschoten werd met 222 stemmen herkozen als lid van de financiële Commissie der Unie.
De plenaire zitting van donderdag verliep in een goede sfeer. De indeling van de aula zorgde er tevens voor dat men goed naar elkaar kon kijken en luisteren. Waar dit luisteren haperde lag dit niet aan de A.V. afgevaardigden maar de geluidsinstallatie; voor velen het enige mankement op de overigens voortreffelijk georganiseerde A.V.

B. Louwerse

Verkiezingen van de Algemene Vergadering 1988 te Enschede

Commissie der Unie
In de vacature zr. A.M. Nederlof-Grobben werd gekozen br. A. Niessink te Vaassen.

Voor de Financiële Commissie der Unie, de FCU, werd br. H. Wijnholds te Winschoten herkozen.

In de plaats van de niet-herkiesbare redakteuren van "De Christen", de brs. H. Ploeger en J. Reiling, werden gekozen de brs. K.M. Gerritsen en B. Louwerse. Zij zullen per 1 januari 1989 hun taak aanvangen. Zr. H. Lalleman-de Winkel en de brs. S. Dijkhuizen en H.G. de Winkel werden herkozen.

In de ECU maken de aftredende leden zr. R. Kos-Servaas en br. S. Wijchers plaats voor zr. M. Kanis-van der Werf te Leeuwarden en br. P. Wijchers te Enschede.

Zr. D. Lindeman-Kolbe werd herkozen als lid van de UZC. Br. C. Molema te Harlingen volgt de aftredende zr. C.J. Edens-Veldman op.

Voor de CvdO moesten twee leden gekozen worden. Het zijn geworden de brs. P.J. Prijt te Eindhoven en H. Verwoerd te Stadskanaal.

De W.

Voorstellen AV Enschede

De redaktie commissie van "De Christen" besloot vooraf om het Redaktiestatuut in te trekken.

Het voorstel van de Evangelisatie Commissie der Unie om de evangelist, br. Chr. Eijer, te brengen van 90 naar 100 procent werd aangenomen.

De Unie Zendings Commissie besloot tijdens de vergadering haar voorstel tot wijziging van de werkorde, waardoor de commissie uitgebreid zou kunnen worden tot max. 9 leden, in te trekken. Door deze uitbreiding zou het werk van de werkgroep "Dienst aan de wereld", de WIN, geïntegreerd worden in de UZC. Dit gaat dus niet door.

Als Unie-voorgangers werden door de AV erkend de brs. C. Helderop te Workum, P.J. Prijt te Eindhoven, J. Scholtens te Muntendam en D.M. Stichter te Westerhaar.

Tot de opleiding werden definitief toegelaten de brs. R. Erwich te Harderwijk, E. Groen te Bosch en Duin, W. Lindeman te Westerhaar, J.P. Pieterson te Dordrecht, Z. Panneman te Nieuw Vennep, F. Rogaar te Onstwedde en K. Stap te Musselkanaal.

De SOU kreeg van de AV groen licht om verder te gaan met haar onderzoekswerk. De gemeenten hebben de tweede fase van het bezinningsproces toegezonden gekregen om mee aan het werk te gaan.

De gemeente Dordrecht nam het voorstel tot deelneming aan het Conciliair Proces terug nadat de Unie Commissie toegezegd had de thema's van dit CP bespreekbaar te maken voor de gemeenten.

Het voorstel om mensen in het bijzonder pastoraat een erkende plaats te geven binnen de Unie belandde in de steeds dikker wordende portefeuille van de SOU, de Stuurgroep Unie Organisatie.

H.G. de Winkel

BOEKBESPREKING

Verbeeldingskracht, Jos van Dijken. Uitg. De Navigators, Postbus 18, 3970 AA Driebergen. 80 pagina's f 7,50.

Het gaat over de betekenis, de taal, de boodschap van een tiental gelijkenissen, die door onze Heer zijn uitgesproken. Dat gebeurde in een tijd, die ver achter ons ligt, in een cultuur die de onze niet is, in een joods-godsdienstig kader dat het onze niet is en met bedoelingen die wij op voorhand niet begrijpen. Kernvraag bij lezen en bestuderen is: kunnen de gelijkenissen van Jezus ons een weg wijzen om de boodschap van Jezus aangaande het koninkrijk der hemelen - centraal thema in zijn onderwijs! - te verstaan, te verwoorden, te verkondigen?

In dit boekje wordt daartoe een poging gedaan. Er wordt achtergrondinformatie versterkt, vragen gesteld, opdrachten gegeven. Een (min of meer) bekend iemand die zich bezig gehouden heeft met de gelijkenissen, geeft dan zijn visie, en zo komen tien verschillende schrijvers aan het woord. Na elke gelijkenis is er ruimte overgelaten voor het maken van eigen aantekeningen.

De keuze van de titel is veelzeggend: welk fantasievermogen heeft de lezer? Zonder fantasie, zonder verbeeldingskracht, zonder inbeeldings- en inlevingsvermogen is het moeilijk, zo niet onmogelijk, de grondtoon van de gelijkenissen op het spoor te komen. Dat geldt trouwens voor heel de Schrift, denk ik.

Als poging tot verstaan verdient het boekje van Van Dijken aandacht. Of hij in zijn opzet geslaagd is, kan slechts naderhand worden vastgesteld. Maar de voorwaarden voor het slagen van de opzet zijn aanwezig: de taal is niet moeilijk, de opbouw volgbaar, de gedachtengang prikkelend tot nadenken. Geschikt voor persoonlijke studie, maar ook voor groepsgesprekken.

Ploeger

BOEKBESPREKING

Ton Valkenburg: Eenzaamheid.... wat kan ik er aan doen? Uitg. Kok, Kampen. 84 pagina's. f 14,75.

Eenzaamheid is een bekend, veelgebruikt en weinig doorgrond woord. Vaak ten onrechte gebruikt. Vaak terecht gebruikt. Valkenburg, directeur van een verzorgingstehuis in Rhenen, brengt in dit boek een aantal situaties bijeen, waarin mensen verkeren, kunnen komen te verkeren en waarin de eenzaamheid toeslaat als een wurger. Het gaat over mensen die dierbaren verloren en alleen achterbleven. Maar ook over mensen die van het ene ogenblik op het andere door een ziekte, een ongeval, een faillisement uit hun werk geraakt zijn. Het gaat ook over getrouwden die binnen het huwelijk eenzaam zijn. En over de jonge moeder, die na de geboorte van haar kind niet langer blijft werken en nu de huishouding doet, zonder maatschappelijke contacten.

Wie binnen de gemeente bezig is, komt ongetwijfeld met gevoelens van eenzaamheid in aanraking. Echte of vermeende eenzaamheid. Hoe ga je daarmee om? Welke uitspraken moet je vermijden? Waarop moet je letten? Hierop is geen eenduidig antwoord te geven. Ook hier geldt immers dat elk mens anders is dan anderen, en dat er geen twee gelijke situaties zijn. Maar wel gelijksoortige, en daarom is dit boekje van betekenis voor voorgangers, ouderlingen, diaconessen en voor ieder die met mensen omgaat.

Voor hen inzonderheid wil het graag aanbevelen.

Aan het slot van sommige hoofdstukjes wordt verwezen naar instellingen, verenigingen en dergelijke, die zich met bepaalde problematieken in de samenleving bezig houden. Dat is waardevol, want in allerlei omstandigheden hebben mensen meer nodig dan begrip en een vriendelijk, evangelisch geïnspireerd woord. Vaak moet klare hulp geboden worden.

Nogmaals: graag aanbevolen.

Ploeger

"WOORDEN OM TE WORDEN"

Thema Nationale Bijbelzondag

De laatste zondag van januari wordt traditie als Nationale Bijbelzondag. Het thema voor de Bijbelzondag 1989, 29 januari, is gekozen naar aanleiding van Schriftwoorden over de schepping. Dit in het kader van het "conciliair proces".

Voor deze zondag is een rijk geïllustreerde folder beschikbaar met teksten uit Genesis en met "vragen aan onszelf", eveneens geschikt voor gespreksgroepen en verenigingen. Aan te vragen bij de RCOB, Postbus 620, 2003 RP Haarlem.

BOEKBESPREKING

Toos Rosies, **Medewerkers gezocht**, Gideon, Hoornaar 1987, 106 blz., f 9,95.

Van Toos Rosies, die met haar man een leidinggevende funktie heeft bij Operatie Mobilisatie, verscheen eerder een boekje **Je bent goud waard.** Het wilde vrouwen bemoedigen om in dienst van God te staan. **Medewerkers gezocht** is een vervolg hierop. Je kunt de boeken trouwens goed apart lezen.

De voorkant van het hier te bespreken boek heeft als ondertitel: "God wil je helpen maar Hij wenst jouw medewerking". Het gaat in dit boek om allerlei obstakels en problemen die een mens (niet alleen vrouwen, ook al worden zij met name aangesproken in dit boek) kan tegenkomen in zijn leven. Angst, schuld- en minderwaardigheidsgevoelens, scherpe kritiek van medechristenen - hoe ga je ermee om? God wil je erbij helpen, maar je moet er zelf ook aan werken.

Hiervoor geeft de schrijfster veel praktische adviezen, ook vanuit de Bijbel. Problemen oplossen vraagt oefening en tijd. Toos Rosies geeft geen snelle of 'goedkope' oplossingen.

De titel vind ik een beetje verwarrend. Als je hem zonder de ondertitel leest, denk je: ik moet volgens dit boekje vast van alles doen in de gemeente en de wereld. Dit komt wel ter sprake in het laatste hoofdstuk, maar het boek behandelt toch vooral problemen, voor de oplossing waarvan God en mens samenwerken. Dat is de bedoeling van de titel, maar die is niet zomaar duidelijk. Je hoeft het niet met alles in dit boekje eens te zijn om er toch veel aan te hebben in de situaties die erin beschreven worden.

Hetty Lalleman

E.C.U.

Regionale Ontmoetingsdagen voor Evangelisatie

In november worden twee ontmoetingsdagen voor evangelisatie gehouden:
In het **Gewest Noord-Holland** op zaterdag 19 november in het Kerkgebouw aan de J.P. Coenstraat 53 te IJmuiden. Ds. Chr. Eijer houdt daar o.m. een inleiding over "De plaats en taak van een evangelisatiewerkgroep in de gemeente".
In het **IJsselgewest** op zaterdag 26 november in de Kapel aan de Willem van Kleeflaan 6 te Arnhem. Daar spreekt ds. Chr. Eijer over het onderwerp "Discipelschap".

Deze bijeenkomsten zijn bedoeld voor leden van de evangelisatiewerkgroepen, raadsleden en andere belangstellenden. Het programma duurt van 10.00 uur tot 15.00 uur.

Voor meer inlichtingen kunt u terecht bij de secretaris of evangelisatiewerkgroep in uw gemeente.

SEMINARIUMZONDAG TE EMMELOORD

Op zondag 16 oktober 1988 toog br. Y. Horjus, onze docent praktische theologie, met acht studenten naar de gemeente Emmeloord om gemeente en seminarium wat nauwer met elkaar te laten kennismaken.
Zo'n seminariumzondag is een goede gelegenheid voor studenten om zich te presenteren en voor de gemeente om wat meer "inside-information" omtrent vorm en inhoud van de theologische en praktische vorming te verkrijgen.

Alle geledingen van het seminarium waren dan ook vertegenwoordigd: studenten die de dagopleiding aan de universiteit en het seminarium volgen, TWO-studenten, brs. en zrs. adspirant-theologen.

De dienst welke geheel door de docent en studenten werd verzorgd, werd hoe kon het ook anders met zoveel wederzijdse belangstelling, voortgezet met een geanimeerd vraag- en antwoordgesprek bij koffie en koek, want Emmeloord toonde zich een goede gastvrouw.

Deelnemer

ZANG EN MUZIEK

25 jaar "Blijde geluiden" Muntendam

Op 12 november a.s. is het 35 jaar geleden dat "Blijde Geluiden" in Muntendam werd opgericht.
Onder leiding van dirigent D. Jager (al die 35 jaren!) heeft "Blijde Geluiden" zingend het Evangelie getracht te brengen.

De Reünie-commissie heeft oud-leden uitgenodigd op die dag naar Muntendam te komen om elkaar te ontmoeten en dankbaar terug te blikken op de afgelopen 35 jaren.

Mochten oud-leden door een of andere reden geen persoonlijke uitnodiging hebben ontvangen, dan worden ze verzocht contact op te nemen met de Reünie-commissie:
p/a Marinanne Kroeze-v.d. Struik
Driemolenslaan 32,
9649 ES Muntendam,
telefoon: 05987-14783

Concerten

Op zaterdag 5 november om 20.00 uur geven de baptisten gemengde koren "Polyfonie" (Stadskanaal-N) en "Looft den Heer" (Muntendam) o.l.v. Johan W. Pots gezamenlijk een concert in de historische Hervormde kerk te Oude Pekela.
De bekende Kamper organist Jan Zwanepol begeleidt de koren op het prachtige orgel en zal ook enkele goed in het gehoor liggende soli spelen. Verder werken mee het "Stadskanaalster Mannenkwartet" en de trompetist Roelf Jager.

Dan nog even een datum om alvast te noteren: 17 december.
Op deze datum geven dezelfde gezamenlijke koren o.l.v. Johan W. Pots samen met het Chr. Mannenkoor "'t Harde" o.l.v. Jan Zwanepol een kerstconcert in de Gereformeerde kerk aan de Poststraat in Stadskanaal. Het orgel wordt bespeeld door beide dirigenten. Verdere medewerkenden zijn de sopraan Luthine Postuma (Kampen), de trompettist Roelf Jager (Nw. Buinen), de pianist Jaap Verkiel (Assen) en de beroemde panfluitist Fred Mann (Bussum).

Wat er te doen is....

Omdat de zondagschool van de gemeente te Eindhoven 60 jaar bestaat is er op 17 december a.s. een reünie in het kerkgebouw, Marconilaan 70, van 15.00-21.00 uur. Oud-leiders en leidsters zijn welkom! Inlichtingen: H. Schuur-Stierman, tel. 040-543241 of A. Weltje-Bekker, tel. 040-417398.

"Gloriade" noemt de Baptisten Gemeente Veendam een ontmoetingsdag rondom het thema "Lofprijzing in de gemeente". De dag begint om 10.00 uur en wordt afgesloten om 15.00 uur. De datum is 5 november a.s.
Behalve de inleidingen van ds. J. Bouritius en ds. A.H. Agtereek zal er ook een panel zijn om vragen te beantwoorden. Inlichtingen: ds. B. Louwerse, tel. 05987-13391.

De Baptisten gemeente Ter Apel houdt een weekend voor alleenstaanden van 18-20 november, in het Baptisten Gemeente Centrum. Men verwacht deelnemers van 30-55 jaar. Kosten *f* 55.--, met volledige verzorging. Er is medewerking van br. Thümmler van de Chr. Gemeenschapsbond. Voor inlichtingen: tel. 05995-2826 of 05995-3438.

De koffiemorgens voor vrouwen van de gemeente Musselkanaal worden vanuit de regio goed bezocht. Er zijn nu datums vastgesteld voor de volgende ontmoetingen: 30 november 1988, 25 januari, 22 maart en 31 mei 1989. Ze worden gehouden van 9.30-11.30 uur in Koffiebar Adullam, Parklaan, Musselkanaal.

BETHEL SINGERS, ALMELO

Op 20 november 1988 hopen wij, zang en muziekgroep de "Bethel Singers" ons 10-jarig bestaan te vieren.
Deze gezellige avond willen wij houden in de Baptisten Kerk, Nieuwstraat 86 a te Almelo en we beginnen om 19.00 uur.
Tevens zal op deze avond ook de nieuwe muziek cassette uitgebracht worden.

namens het bestuur
L. Botter

ECU - nummer

Geachte redactie,
Hartelijk dank voor het "ECU-nummer" van "De Christen". Wij waarderen het erg. Er staan een aantal leuke ideeën in, zoals de koffiemorgen voor vrouwen in Musselkanaal en koffiebarwerk.
Wij kijken met interesse uit naar het volgende "ECU-nummer"!

Namens de evangelisatiewerkgroep,
Arnhem-Centrum

BEROEPINGSWERK

Op zondag 13 november a.s. om 15.00 uur zal ds. B. Louwerse afscheid nemen van de gemeente Veendam, wegens zijn vertrek naar IJmuiden.

De bevestiging en intrede van ds. A. Nijland in de gemeente Treebeek is op zondag 13 november a.s. in het kerkgebouw aan de Trichterweg 116 te Treebeek-Brunssum.

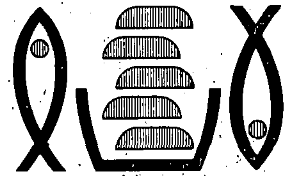
De bevestingsdienst met ds. C. Molema uit Harlingen begint om 10.00 uur, de intrededienst is om 15.00 uur. Belangstellenden zijn hartelijk welkom.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs f 46,- per jaar; buitenland f 64,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger; prof. dr. J. Reiling, ds. H.G. de Winkel.

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelinckllaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

MEDEDELINGEN

Het nieuwe adres van ds. A. Nijland is Hommerterweg 222, 6431 EZ Heerlen, tel. 045-214505.

Het nieuwe adres van de penningmeester van de baptistengemeente Almelo-Ger.straat is Karrespoor 24, 7641 HR Wierden, tel. 05496-72904.

Br. S.P. van der Steen, Pernis is telefonisch bereikbaar onder nr. 010-4384797.

"Onder Zijn vleug'len zal ik veilig gaan."

In deze zekerheid is van ons heengegaan, onze lieve zorgzame moeder, groot- en overgrootmoeder

Roelfje Neef-Oosting

op de gezegende leeftijd van 85 jaar

sinds 21 januari 1976 weduwe van Iko Roelof Neef

Nieuw Buinen, 18 oktober 1988
Parklaan 72

Corr.adres: R. Neef
Oldenbandinghstraat 32,
7907 CV Hoogeveen

Kinderen, klein- en achterkleinkinderen

De begrafenis heeft inmiddels plaatsgevonden.

De Heer heeft tot Zich genomen onze zuster

Roelfje Neef-Oosting

in de leeftijd van 85 jaar

Nieuw Buinen, 18 oktober 1988

Baptistengemeente Nieuw Buinen

Aan de abonnees van dit weekblad

De administratie van De Christen deelt de abonnees hierdoor mee dat, met goedkeuring van de Algemene Vergadering te Enschede besloten is, gelet de stijging van de kosten, de abonnementsprijs voor ons blad voor 1989 vast te stellen op f 47,--. In de loop van het eerste kwartaal 1989 zal aan de abonnees een acceptgirokaart worden toegezonden.

De abonnementsprijs voor buitenlandse abonnees bedraagt voor 1989 f 66,--.

De telefoonnummers van de centrale te Bilthoven zullen per 1 december 1988 worden gewijzigd.
Hieronder een lijst van de nummers die zullen worden gewijzigd:

Uniebureau	784457/784494	wordt 284457/284494
Seminarium	784823	wordt 284823
Fam. W. de Vries (beheerders)	791005	wordt 291005
Studentenetage	791093	wordt 291093
J. Reiling	784961	wordt 284961
O.H. de Vries	786161	wordt 286161
Y. Horjus	762569	wordt 202569
J.S. Sussenbach	763383	wordt 203383
E. Groen	784507	wordt 284507

DB van de UC
Het dagelijks bestuur van de Commissie is vanaf de Algemene Vergadering te Enschede als volgt samengesteld:

br. A. de Vries	voorzitter
br. O. Oldenburger Rzn	vice-voorzitter
br. W.J. Blanken	algemeen adjunkt
br. G. Bosveld	lid
br. A. Scheerhoorn	lid
br. A. van den Hoef	adviserend lid
br. H.G. de Winkel	waarnemend algemeen secretaris

Door haar Heer en Heiland is thuisgehaald onze zuster

Christina Pieternella Akkerman-Verroen

op de leeftijd van 79 jaar

Baptistengemeente Emmen

Geen abonne op DC?

Kom, doe mee!

OVERNAME VAN ARTIKELEN IN GEMEENTEBLADEN

Soms lezen we in een gemeenteblad iets dat ons bekend voorkomt. Jawel, het komt uit ons eigen weekblad, "De Christen". Maar dat staat er dan niet bij. Of het is overgenomen uit "De Zaaier". Of we lezen de inhoud van een folder. En vaak krijgen we gedichten onder ogen waarvan niet blijkt wie ze geschreven en uitgegeven hebben. Het is altijd correct om te vermelden waar iets vandaan komt.

De W.

dc

103e jaargang nummer 39 - 10 november 1988

De Christen
Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

DE RECHTEN VAN HET KIND

Ploeger

Alle eeuwen door hebben sommige kinderen het moeten stellen zonder vader of moeder, vaak zonder beiden. Oorlogen, natuurrampen, zeevaart, beroepsongevallen e.d. hebben heel wat kinderen van hun vader beroofd, soms van de moeder. Epidemieën maakten ontzettend veel wezen. Het is duidelijk dat dit niet altijd te voorkomen situaties zijn. Ook een echtscheiding is niet altijd te voorkomen. Het één-ouder-gezin is geen zeldzame verschijning in onze samenleving. Soms tot vreugde van het kind/de kinderen, soms tot hun/zijn verdriet. Voor ouderloze kinderen was er vroeger meestal het weeshuis, het pleeggezin of de adoptiefouders. Over alle vermelde situaties zijn ontroerende, schokkende, ontmoedigende of bemoedigende verhalen geschreven.
Nieuwe voorplantingstechnieken én veranderde en veranderende visies op het mens zijn (man, vrouw, huwelijk, samenwonen, homofilie) doen nieuwe mogelijkheden ontstaan voor de verwerkelijking van de begeerte om een "kind" te hebben. Tot nu toe is het nog niet gelukt een kind helemaal buiten het moederlichaam te laten ontstaan en te laten groeien in een "buitenbaarmoederlijke zwangerschap". Er is tot nu toe nog altijd een eicel en een zaadcel nodig, en tot nu toe zijn die alleen aanwezig bij resp. vrouwen en mannen. Reeds lang is het mogelijk, zaadcellen van een man anders dan door geslachtsgemeenschap in te brengen in de baarmoeder van een vrouw, waardoor een zwangerschap kan ontstaan. Zaadleverende man en zaadontvangende vrouw hoeven elkaar niet te kennen. Ze kunnen goede redenen hebben, voor elkaar onbekend te willen blijven. Daardoor is het mogelijk dat een vrouw die wel een kind wil, maar geen man (maar in plaats daarvan wellicht een vriendin), moeder kan worden. Met de vriendin kan ze zelfs afspreken dat ze samen het kind opvoeden. En dat na verloop van tijd ook de andere vrouw op dezelfde wijze een kind krijgt. De politieke partijen willen het ook mogelijk maken dat b.v. twee samenwonende vrienden of vriendinnen een kind (of meer) kunnen adopteren.
Er is geen enkele garantie dat de barende vrouw van haar kind de tegemoetkoming ontvangt -in de vorm van liefdebetoon- die ze verwacht. Wellicht ontplooit haar vriendin in dezen veel sterkere gevoelens. Maar.... er is ook geen enkele garantie dat in een huwelijk het kind/de kinderen de verzorging en de liefde zullen ontvangen waarop ze recht hebben.
Het moet duidelijk zijn, dat niet in de eerste plaats de relatievorm van de opvoeders van betekenis is, maar wél hun geestelijke inhoud, hun ethische instelling, hun bekwaamheid tot opvoeden, hun verwachtingen, hun teleurstellingen.
De naar mijn gevoelen allesbeheersende vraag is: waarom willen de mensen kinderen? Het antwoord zal luiden: kinderen horen er bij (bij het huwelijk); kinderen zijn een onderpand van de liefde (ouderwets uitgedrukt); kinderen verstevigen de band tussen de ouders; als je kinderen hebt, weet je tenminste waarvoor je werkt (anders gaat de erfenis naar neven en nichten). Er zullen er ook zijn die zeggen: God heeft de opdracht tot voorplanten gegeven, dus moeten wij gehoorzaam zijn, en kinderen verwekken. Als de vraag gesteld wordt: mag een kind een middel zijn tot meerder geluk van de ouders, dan zal onmiddellijk gezegd worden: nee, het kind is ons doel: we willen er zijn voor het kind. Niemand zal tegenspreken dat de motivatie voor het ouderschap nogal uiteenlopend kan zijn.
Wie vanuit de bijbel pleit voor het recht van het kind op een vader én een moeder, heeft draagkrachtige grond onder de voeten. Man én vrouw schiep God de mens. Ieder voor zich is voluit mens, maar wél in de beperktheid van het man- of vrouw zijn. Juist die beperktheid maakt dat man en vrouw op elkaar aangewezen zijn, voor zichzelf, maar evenzeer voor hun nageslacht. Want dát is het unieke van die situatie: die man en die vrouw zijn -juist door ieders beperktheid- in staat (als regel) nakomelingen te verwekken, te baren en op te voeden.
Men zou dát zo moeten laten. Het is al erg genoeg als door allerlei omstandigheden een kind alleen een vader, een moeder heeft, of zelfs beide niet. Men zou niet

vervolg op pag.2

DEZE WEEK

DONDERDAGMIDDAG.

De Konferentie-middag: Lofprijzing.

,,Een stoel voor God versieren."

De algehele leiding was in handen van br. A.de Vries. Hij nodigde de drentelaars in de gangen uit met de woorden: "Praten en zingen in de gang gaat niet tegelijk, dus kom er bij."

Na de opening zongen we nog eens een lied en zagen dat de unievoorzitter ons breedarmig dirigeerde. Hij had geen stok achter de deur bij de hand. De opzet van de middag was dat we niet zomaar met elkaar zouden zingen, maar ook met instruktie. Variatie in 'hoe te zingen' kwam b.v. bij het vierde lied van ons liederenblad naar voren: bij elke regel moest uit volle borst gezongen worden. Naast de lofprijzing in praktijk, kregen we de theorie van br. J.Bouritius.

Het ging hem om een bezinning op de praktijk vanuit de gegevens uit de schrift Hij constateerde dat in onze gemeenten verschillen in grondhouding ten aanzien van de lofprijzingsdienst: enthousiasme, huivering en voorzichtigheid.

Het eerste motief voor de lofprijzing kwam volgens br. Bouritius uit Gods Woord. De bijbel geeft het de gemeente mee als opdracht. Niet zomaar, maar omdat de lofprijzing impulsen geeft voor het persoonlijk- en gemeentelijk nivo. Lofprijzing bewerkt een verdieping in de relatie tot de Heer. De lofprijzingsdienst is zeker een vorm van zoekende spiritualiteit, die de gemeente 'optilt bij God'. Jongeren zoeken veelal beleving en dat is in de lofprijzingsdienst gegeven.

Het tweede motief is te zoeken in het feit dat je je in de lofprijzing overweldigt weet door Gods liefde. In het oude testament troont God op de lofzangen van Israël en de lofzang werkt voor het volk als een toeëigening van het verbond, het heil dat God wil schenken. Wij mogen ook in de gemeente door middel van de lofprijzing een stoel voor God versieren, zodat Zijn liefde aan ons merkbaar wordt.

En het derde motief wat naar voren kwam was: lof offert zich op. In de lofprijzing zit iets van overgave en de gevenheid dat God je kan gebruiken. Terecht merkte br. Bouritius op dat de lofprijzingsdienst geen alibi moet worden om verder maar niets meer te doen. God kan mensen immers ook anders inschakelen. De vraag of je in de gemeente een aparte lofprijzingsdienst zou moeten instellen moet voorzichtig bekeken en afgewogen worden. Het beste is om uit te gaan van een integratie in de diensten. Het moet herkenbaar blijven voor iedereen.

Als luisteraar zat er voor mij ook wel iets herkenbaars in. Maar aan de andere kant bleef de toespraak te veel steken in een bijbelse exposé. Ik was daarnaast bijvoorbeeld meer benieuwd geweest naar vragen zoals: waar komt de hedendaagse lofprijzingsdienst vandaan? en welke verschillende invullingen worden daaraan gegeven? En een stap verder: sluit de lofprijzingsdienst aan bij elke baptisten gemeente? zo ja, waar zit dat dan in? en zo nee, met welke fricties hebben we dan te maken? Jammer genoeg kreeg het forum niet genoeg tijd om dat uit te diepen, terwijl de diskussie net een beetje op gang kwam, doordat br. André Bijleveld zijn standpunt weergaf. Hij wilde de lofprijzing graag in een breder kader zetten, omdat het hem teveel voorkwam dat lofprijzing en de bundel Opwekking als synoniemen werden gebruikt. Graag had ik gezien dat juist het publiek gebruik had gemaakt van de toch al keurig opgestelde microfoons. Maar ze kreeg niet de gelegenheid vanwege te weinig tijd.

De konferentie-middag liep naar zijn eind. De ramshoorn klonk bij monde van br. Anne de Vries ten teken in te zetten voor een israëlisch liedje. Ter verduidelijking voor de niet ingewijden, de ramshoorn was echt! En als laatste lied zongen we 'Geloofd zij God met diep ontzag' uit.... jawel '**Lofzangen** en Gebeden'.

van een aandachtige luisteraar en meezinger:

H.Nobbe, Emmercompascuum.

SECTIE A. DONDERDAGMORGEN

Lof voor de evangelist, zorg over de financiën

Als eerste agendapunt kwam hier het jaarverslag van de Christen ter sprake. Hierover werden de nodige vragen gesteld. In de eerste plaats werd gesproken over het feit dat het aantal abonnees terugloopt, en de abonnementsprijs wordt verhoogd. Er werd ingegaan op de vraag waarom de Christen geen gezinsblad is geworden. Dit bleek praktisch moeilijk uitvoerbaar, aangezien instanties als de U.Z.C. en de N.B.V.B. gebaat zijn bij eigen periodieken. Eén zorgwekkend gegeven blijft de terugloop van het aantal abonnees. De redactie zag geen heil in een andere uitgave. Dit had te maken met het feit dat door een zo'n uitgave duurder was, en dat door een prijsverhoging het aantal abonnees minder zou worden. Voorts werd er aangekondigd dat de U.C. een rapport zou krijgen waarop enkele aanbevelingen zijn verwerkt. De agendapunten 18 t.m. 24, die allen betrekking hadden op De Christen werden zonder stemming aanvaard.

Vervolgens nam de E.C.U. plaats achter de tafel. Betreffende het jaarverslag werd er gesproken over verschillende zaken. Er werd toegelicht waarom de E.C.U. niet was doorgegaan met de uitgave van het boekje "Am Anfang des Weges". Het bleek moeilijk te zijn om met de Belgische vertalers tot een overeenstemming te komen aangaande bepaalde aanpassingen van het boekje. Bij de behandeling van vragen waarin een verdere samenwerking met de U.Z.C. werd aanbevolen, werd verwezen naar de Commissie Zending in Nederland (i.o.), waar de Nederlandse Zendingsraad zich bezint op mogelijkheden tot het bedrijven van zending in Nederland. Ook waren we gezamelijk bezig met vragen die betrekking hebben op secularisatie. Na enige discussie kwamen we tot de conclusie dat secularisatie ook is doorgedrongen tot onze gemeenten. De punten 25 tot 29 werden vervolgens aanvaard. Daarna kwam voorstel 30 aan de orde, waarin het ging om de uitbreiding van het dienstverband van de evangelist. Vooróp stond de lof die de evangelist oogst voor zijn arbeid. Enkele gemeenten spraken echter hun zorg uit over de financiële haalbaarheid van het voorstel. Dit voorstel werd aanvaard met 84 stemmen voor en 11 stemmen tegen. Bij de behandeling van de punten 36 t.m. 39 kwam het beleid van de stichting Tabitha ter sprake. Er waren enige vragen over het recron-rapport. Sommigen spraken de angst uit de De Nieuwe Oorsprong tezeer een commerciële instelling werd, en te weinig op geestelijk werk gericht was. Er werd gewezen op het feit dat een goed financieel beleid

vervolg pag.1

bewust een kind van de mogelijkheid moeten beroven een vader én een moeder te hebben. Hoe verworden en gebroken situaties ook mogen zijn (ik bedoel binnen het huwelijk), het kind is er niet voor de moeder/vader, maar voor zichzelf. Een kind is niet een knuffelbeest (hoewel ze verschrikkelijk lief zijn....); een kind is meer dan een stamhouder en een erfgenaam; een kind is meer dan een wezen waarin de ouders (op grootsere wijze) voortleven.

Het uitleggen uitgelegd.

Hetty Lalleman

De vorige keer schreef ik op deze pagina over "kreatief spreken over God". In dat artikel greep ik nog even terug naar de boeken van ds. Nico ter Linden. Inmiddels kreeg ik een schriftelijke reaktie op een van de artikelen over deze boeken en daarin wordt onder andere de vraag opgeroepen hoe je mensen van deze tijd uit de Bijbel verteld. Mag je dat niet doen zoals Ter Linden dat doet? Lezen wij Bijbelverhalen niet teveel op een traditionele manier?
Deze brief geeft me aanleiding nog wat verder in te gaan op het uitleggen van de Bijbel. Maar laat ik eerst de briefschrijvers aan het woord laten, dan heeft u een duidelijk beeld waarover het gaat.

Ingezonden brief.
Vanuit Emmen schreven zr. A.M. Blaauw-Tijman en br. W. Blaauw het volgende:
"Naar aanleiding van het artikel 'Nogmaals Ter Linden' uit "De Christen" van 13 oktober j.l. waarin drs. Hetty Lalleman-de Winkel een bespreking geeft van de boekjes 'Abraham' en 'Jakob', geschreven door ds. Nico Ter Linden, zouden wij het volgende willen opmerken: Is het gevaarlijk om kennis te nemen van een andere manier van omgaan met de verhalen uit de bijbel dan wij gewend zijn? Moeten lezers van 'De Christen' daartegen gewaarschuwd worden? Of kan het verrijkend zijn? Kun je erdoor geprikkeld worden om de bijbel zelf erbij te pakken en met nieuwe ogen oude verhalen te herlezen, kritisch, verrast? We moeten ons als gelovigen niet te veel laten beheersen door de angst voor een andere manier van bijbellezen.
"Uitleggen - hoe doe je dat?"
Door zo dicht mogelijk bij de tekst van de bijbel te blijven. Mensen, priesters uit het volk Israël hebben de levensgeschiedenissen van Abraham, Izak en Jacob zo beschreven dat andere mensen Gods leiding en zorg erin herkenden. Hoe ver mag je gaan als je deze bijbeltekst wilt hertalen, verduidelijken, als je de oude verhalen wilt vertellen aan mensen van onze tijd die niet vertrouwd zijn met de taal en de geschiedenissen uit de bijbel? Wij kunnen ons indenken dat ds Ter Linden naar de mening van velen onder ons de verhalen te symbolisch uitlegt.
Lang niet iedereen voelt zich aangesproken door zijn taalgebruik. Maar de blijde boodschap van Gods bekommernis en zorg om mensen wordt verkondigd en bij mensen gebracht die wij niet meer bereiken. En christenen die misschien wekelijks de vertrouwde boodschap van het evangelie horen, worden soms aan het denken gezet."
Tot zover het ingezonden stuk.
Eerst even een paar korte opmerkingen. De gedachte dat priesters uit Israël de verhalen uit Genesis hebben opgeschreven is een hypothese, een vermoeden. De verhalen zouden in de tijd rond de ballingschap zijn opgeschreven, volgens deze gedachte. Zelf heb ik een aantal bezwaren tegen deze hypothese, maar daar gaat dit artikel nu niet over.
Ten tweede. Een boekbespreking bevat, als het goed is, een stukje kritische doordenking van wat de schrijver beweert. Als het om een christelijk boek gaat, kijk ik naar wat de schrijver met bijvoorbeeld de Bijbel doet en de persoon van Christus. Ik vind dat mensen recht hebben op een stuk achtergrond informatie over de schrijver, als ik die kan geven. Konkreet: het is belangrijk dat mensen weten hoe Ter Linden met historie, met de geboorte en opstanding van Jezus omgaat. Dat je daarbij ook waarschuwt, lijkt mij in bepaalde gevallen noodzakelijk. Ook in de Bijbel worden heel duidelijk grenzen getrokken van wat wel en niet kan. Leest u bijvoorbeeld eens hoe in de eerste brief van Johannes gereageerd wordt tegen mensen die beweren dat Jezus alleen in schijn mens is geworden.
Waar ik ook altijd speciaal op let bij een boekbespreking is: hoe gebruikt de schrijver Bijbelteksten? Leest hij daarin dingen die er niet staan of legt hij zo nauwkeurig mogelijk uit? Daarover stellen br. en zr. Blaauw belangrijke vragen.

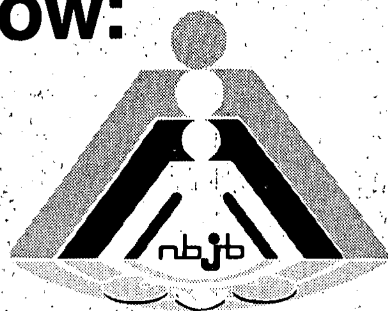
Nogmaals: uitleggen - hoe doe je dat?
Allereerst zal lezers van dit blad wel duidelijk zijn dat ik in het Oude Testament veel bloeiende dingen vind. Om bij de verhalen over Abraham en Jakob te blijven; die bieden als verhaal al zoveel boeiends, dat je daar niet veel meer bij hoeft te bedenken. Je moet alleen wel heel goed kijken naar de tekst. En daar valt voor ons nog aardig wat in te leren. Want, inderdaad, de verhalen zijn ons al zo vertrouwd. We verwonderen ons niet meer. Toch blijkt heel vaak, dat merk ik bij kolleges exegese, dat wij niet zo dicht bij de tekst zitten als we zelf denken. We denken dat we weten wat er staat, totdat er vragen gesteld gaan worden.
Wat voor vragen dan wel? Hele simpele, om te beginnen. Wie spelen er een rol in dit verhaal? Waar gebeurt het? Wanneer? Wat gebeurt er precies? Ik zeg weleens je moet er een schilderij van maken. Zet alle personen die een rol spelen in dit verhaal op hun plek in het schilderij. Je kunt ook zeggen: op het toneel, want dan komt **die** persoon weer eens even naar voren in het verhaal en dan **die**.
Ga vervolgens eens na of je elk vers uit het gedeelte uit zou kunnen leggen aan een kind. Of aan iemand die het verhaal nog nooit gehoord heeft. Dit dwingt je om geen cliché's te gebruiken en goed na te denken over wat je leest. Overigens kan een andere vertaling daarbij ook goede diensten bewijzen. Een voorbeeld uit een gedeelte dat ik laatst met studenten van de Tweede Weg Opleiding heb behandeld. Het ging over 1 Sam.3. In vers 3 staat: "Nog was de lamp Gods niet uitgegaan." Dit vers suggereert iets, als je het zo leest. De lamp is een symbolische lamp, is misschien je eerste gedachte. Maar dat staat er niet. Als je andere vertalingen leest, merk je dat het NBG het woordje "nog" vooraan heeft gezet, terwijl de Staten Vertaling het gewoon middenin de zin plaatst. Als je dit nazoekt, blijkt dat het gewoon een tijdsaanduiding is. De lamp Gods is de gouden kandelaar, die s'avonds gevuld werd met olie om s'nachts te kunnen branden. In vers 3 staat dat de lamp nog niet uit was, maar het gaat dus al wel die kant op. Oftewel: het was tegen de ochtend. Als je nu kijkt naar de vorige verzen en naar de hele lijn die in het gedeelte zit, kun je wel vermoeden dat ook dit vers bijdraagt tot de sfeer van het stuk: het was een donkere tijd in Israël, Gods woorden waren niet meer te horen, Hij verscheen niet meer aan mensen. Eli zag niet best meer en dan wordt in het schemer van de ochtend (dit is letterlijk bedoeld, maar zo'n zin draagt wel bij tot het 'plaatje' dat hier geschilderd wordt) Samuël door God geroepen. "De HERE riep", staat er een aantal keren. En dat is zeer bijzonder, want dat gebeurde nou juist nooit meer. Als er dan ook nog in vers 10 staat: "Toen kwam de HERE..." is het duidelijk dat er een nieuwe tijd aanbreekt in Israël. God verschijnt weer (vers 21), door middel van Samuël wordt Zijn woord weer gehoord in het land.
Zo wordt Sam.3 tot een soort schilderij met licht en donker. Maar pas ervoor op dat je niet meer in gaat kleuren dan er staat, want dan laat je de tekst niet meer aan het woord. En die tekst zelf heeft nu juist zoveel te bieden!
Met andere woorden: de inhoud moet je ten alle tijde zo goed mogelijk op het spoor zien te komen. Als je dat doet met je oren en ogen wijd open, komen gedeelten waar op je bijna uitgekeken was, weer tot leven. Zonder dat je daarbij tot symbolische uitleggingen komt of dingen met elkaar verbindt (associeert) die niet in het verhaal te vinden zijn. Want daarmee dreig je bij een andere inhoud uit te komen.

Vervolg van pag. 2
van belang is voor het voortbestaan van De Nieuwe Oorsprong. De resultatenrekening werd aanvaard met 93 stemmen voor en 5 stemmen tegen, en de balans werd aanvaard met 93 stemmen voor en 4 stemmen tegen.
Tenslotte werd het beleid van de U.Z.C. besproken. Het was zeer verheugend dat Ducky Rosier en Jan Oosterloo aanwezig waren. Zij vertelden kort iets over hun werkzaamheden. Over het algemeen was er lof voor het werk van de U.Z.C. Bemoedigend was het verhaal van de gemeente Muntendam, waar de jeugd door een sponsorloop geld heeft ingezameld voor onze zending. De agendapunten 35 t.m. 42 werden zonder stemming aangenomen.

Cees Stavleu

Nog een verslag op pagina 7

Wereld jeugdconferentie Glasgow: Vriendschap in 7 duizendvoud

De afgelopen zomer zijn er zo'n zevenduizend jongeren (en minder jonger) in Glasgow, (Schotland) bijeengeweest voor de 11e Baptisten Jongeren Wereld Conferentie.
De N.B.J.B. had een reis georganiseerd om jongeren in de gelegenheid te stellen op een relatief goedkope manier aan dit unieke evenement deel te nemen. Daarnaast hield de reis een kort verblijf in de Schotse Hooglanden in.
Om zo'n groots, indrukwekkend gebeuren met anderen op papier te delen dat valt niet mee. Toch heeft een aantal deelnemers geprobeerd de ervaringen op papier te zetten. Uit al deze verslagen zijn een paar stukjes genomen. Hopelijk krijg je op deze manier een indruk van een prachtige reis.

EEN MACHTIGE ERVARING

Op zondagmorgen vertrokken we met zes V.W.-busjes, vanuit alle hoeken van Nederland, naar Hoek van Holland om daar de boot naar Harwich te nemen. Na aankomst in Harwich reden we meteen door naar Ipswich, waar we onze eerste nacht doorbrachten in de kerk van een Baptisten gemeente.
De volgende dag hadden we een lange trip voor de boeg; we moesten een afstand van ruim 700 km. overbruggen om in Glasgow te komen. Gelukkig verliep de reis zonder problemen en we arriveerden 's avonds in Motherwell, een voorstad van Glasgow. Daar werd onze groep in tweeën gesplitst en verdeeld over twee Baptisten gemeenten.
Dinsdag, de 26e, hebben we benut om in Edinburgh een kasteel te bezichtigen en te winkelen.
Op woensdag was de eerste dag van de conferentie.
Het thema van deze 11e conferentie was: JEZUS CHRISTUS REGEERT. Dit thema werd onderverdeeld in een vijftal sub-thema's, te weten:

* Jezus Christus regeert alles;
* Jezus Christus regeert de wereld;
* Jezus Christus regeert de kerk;
* Jezus Christus regeert de individu en
* Jezus Christus regeert voor altijd.

Elke dag hielden we ons bezig met een ander subthema. De dagindeling zag er ongeveer alsvolgt uit: 's morgens kwamen we in groepen van plm. 300 personen bij elkaar in verschillende kerkgebouwen in Glasgow, om daar samen te bidden, te luisteren naar het Woord van God en Hem te loven en te prijzen met zang en muziek. De groep werd daarna opgesplitst in kleine groepen van zo'n 15 personen, de 'family groups'. De groep bestond uit verschillende nationaliteiten. In deze kleine groep hielden we ons bezig met het Woord van God, maar ook was er volop gelegenheid om kontakten te leggen met christenen uit andere delen van de wereld.
's Middags was er in het konferentiegebouw volop gelegenheid om mensen te ontmoeten en concerten of lezingen bij te wonen.
'S Avonds kwamen we met zo'n 7000 jongeren bij elkaar om te zingen en te bidden. Het is een machtige ervaring om met zoveel christenen uit zoveel verschillende culturen en met zoveel verschillende achtergronden te ontdekken toch één en dezelfde God en Vader te hebben. Iedere avond ging een der sprekers in op het thema van die dag.
Na het avondprogramma was je in de gelegenheid om de 'fringe', van gospelconcert tot poppentheater, bij te wonen.

Erna Neymeyer

DISCIPELSCHAP

Uit 85 landen waren we samengestroomd om te luisteren naar de boodschap van jongeren en ouderen uit andere landen, culturen en continenten. We kwamen samen rondom het thema "Jesus Christ rules".
Al deze mensen hebben de boodschap meegekregen om aan alle mensen te verkondigen dat Jezus heerst: in het verleden, in het heden en in de toekomst; in de wereld, in de kerk en in het individu.
Eén van de onderwerpen tijdens de bijbelstudie was op een ochtend: DISCIPELSCHAP.
In het midden van onze "familygroup" lag een vel papier en een viltstift. Iedereen mocht opschrijven wat hij of zij bij dat woord dacht. Het vel werd, na een aarzelende start, helemaal volgeschreven met o.a. "joy, commitment, trust, love, forgiveness, *servant*, dedication", teveel om op te noemen.
Tijdens het volgende gesprek (discussie) bleek al snel dat iedereen iets anders leest in deze woorden. Voor mij is discipelschap het mooiste, maar ook het moeilijkste ter wereld.
Het fijnste dat ik tijdens de conferentie heb ondervonden was verbroedering, vriendschap, liefde, leven en de wetenschap dat JESUS CHRIST RULES FOREVER!

ERIK MULDER

DE HELE WERELD

Met de 80 aanwezige landen was zo ongeveer de hele wereld bestreken. Vooral het binnendragen van de landenbordjes - op de manier van de Olympische spelen - maakte dit goed duidelijk.
Alle konferentiedeelnemers sliepen in een straal van zo'n 30 km. rond Glasgow. Ze waren ondergebracht in kerken, scholen, appartementen, campings, hotels en bij mensen thuis. Met speciale bussen werd iedereen naar de konferentiehallen vervoerd.
's Middags waren er inleidingen over verschillende onderwerpen. Er was keuze te over. Bijv.:

- hoe kan ik het evangelie laten zien aan mijn vrienden;
- mensenrechten;
- het gebruik van toneelvormen in het uitdragen van het evangelie.

Om half zeven 's avonds begon de "celebration". Een viering met alle 7000 deelnemers in één grote zaal. Naast zingen, onder leiding van Graham Kendrick (bekend van de Opwekkingsbundel), optredens en een inleiding over het dagthema, was er een kort aandachtvragen voor situaties in bepaalde landen. Onder andere voor een groep van 35 mensen uit een provincie in India, die 40 jaar geleden nog kannibalen waren. Een andere keer vertelden mensen uit Zuid Afrika, Israel, Libanon, Nicaragua of Oost Duitsland over de situatie in hun land en baden wij voor hen.
Landen zijn niet langer alleen een naam of een gebied op de landkaart. Het worden gezichten van mensen die ik heb gezien of ontmoet. Een aardbeving in India is niet meer alleen een nieuwsbericht maar kan de man getroffen hebben, met wie ik heb staan praten tijdens het wachten op het eten.
De konferentie was voor mij ook het opdoen van nieuwe energie. Doordat je de wereld als eenheid begint te zien en bij elkaar bent als mensen, die ervoor gekozen hebben om in dienst van God te leven word je je ervan bewust, dat iedereen die taak van God moet uitvoeren op de plaats waar hij of zij leeft. Aan één kant betekent dat *er*nst, omdat je moet meeleven met en verantwoordelijkheid op je moet nemen voor mensen die in moeilijker omstandigheden leven dan jijzelf. De andere kant is moedgevend, omdat jij in jouw klein hoekje aan de andere kant van de wereld en ik in 't mijn niet alleen zijn.

DIEUWKE DE VRIES

AFSLUITING EN FEEST

De eerste wereld jongeren konferentie werd in 1905 in Londen gehouden. Sinds 1931 is hij elke vijf jaar georganiseerd. De volgende konferentie is gepland voor 1993 in Afrika.
Op woensdagavond vond de opening plaats met als thema "Jezus Christus regeert (over) alles". Na het officieel gebeuren in de grote hal was er in verschillende andere hallen muziek te beluisteren en van alles anders te doen en te zien.
De volgende dag was het thema "Jezus Christus regeert over de wereld". Onze groep ging naar de Woodside Hall in Glasgow om onder leiding van een Schot, een Argentijn en een Duitser samen te zingen en te luisteren naar een bijbelstudie. In mijn "familygroup", die bestond uit 4 Nederlanders, 6 Amerikanen, 1 Japanner, 1 Engelsman en een Schot moesten we in andermans taal zeggen "Jezus Christus regeert". Voor ons Nederlanders was dat gemakkelijk. Degenen die het in onze taal moesten zeggen hadden er duidelijk meer moeilijkheden mee.
Op vrijdag was het dagthema "Jezus Christus regeert in/over de gemeente". We hielden ons bezig met vragen als: "Hoe zie je, dat Jezus regeert in jullie gemeente", of "waaraan juist niet".
Op zaterdag was het dagthema "Jezus Christus regeert in eigen leven". "Hoe regeert Jezus in jouw leven?", werd ons persoonlijk gevraagd.
's Middags was er een mars (Make way for the King of kings) voor alle deelnemers door Glasgow. Met veel spandoeken, gejuich, gejubel en gezang trokken we naar een park voor een grote happening. In kleine groepjes hebben we voor elk continent gebeden. Daarna werden de duizenden met dubbeldekkers naar het konferentiecentrum teruggebracht.
Toen brak de laatste konferentiedag aan met als thema "Jezus Christus regeert voor altijd".
Na de officiële afsluiting begon het feest: de ballonnen, confetti en slingers vlogen door de hal. Er was een polonaise op de liederen "We are marching in the love of God" en "Lord the light of Your love is shining". De vreugdeuiting was een voorproefje van wat ons in de hemel staat te wachten.
Het was een "tè gave" vakantie, die je niet zomaar vergeet.
Op zondag 5 september waren we met een groep Glasgow-gangers getuige van de doop van een jonge broeder en zuster. Zij gaven antwoord aan de oproep.

ERICA UITTIEN

WOORDEN TE KORT

Voordat ik begin wil ik graag kwijt, dat woorden tekort schieten om mijn ervaringen te vertellen. Ervaringen zijn grotendeels gevoelens en die zijn met geen grootheid te meten. Voor iedereen heel persoonlijk en voor ieder heel verschillend. Voor mij was het een hele ervaring.
Wat moet je je voorstellen bij een dergelijke conferentie? Een soort jaarbeurshallen waar: ± 7.000 jongeren (Overigens ook 'oudere jongeren') samen komen voor:
* bijbelstudie
* avondviering (celebrations)
* muziek- en dansoptredens (fringe)
* discussiegroepen
* toespraken
* kontakten leggen (met mensen uit alle hoeken van de wereld)
* zang
* workshops
* enz. enz.

Wat ik, naast de conferentie zelf, ook even onder de aandacht wil brengen is de organisatie. Mijn dank en respect gaan uit naar al die mensen, die het mogelijk hebben gemaakt om deze conferentie te maken tot wat het was. Alles was tot in de puntjes georganiseerd, geregeld en verzorgd. Mocht iemand van jullie, die zoiets dergelijks nog nooit heeft meegemaakt, ooit eens de mogelijkheid krijgen en voor de keuze staan: Altijd doen!
Je zult er geen spijt van krijgen.

HILBERT SIEDERS

SOMS OVERDONDEREND

Zondagochtend, 24 juli 1988. In Hoek van Holland komen de deelnemers van de Schotlandreis van de NBJB samen en steken over naar Engeland. We worden daar heel hartelijk ontvangen en direkt merken we het verschil met ons land: de baptisten kerken zijn groter en ouder, prachtige gebouwen soms. Woensdagmorgen schrijven we ons in voor de konferentie, die tot in de puntjes georganiseerd is.
Al voor de opening van de konferentie zijn er veel kontakten met mede-konferentiegangers. Er worden speldjes en vlaggetjes uitgewisseld. De opening zelf is indrukwekkend. Gigantisch. Een groot orkest voor de begeleiding van de samenzang. Ook de doedelzakblazers ontbreken niet.
De sfeer op de konferentie was toch wel wat anders dan bij veel baptistengemeenten in Nederland. Het duidelijkst viel mij dat op tijdens de celebration. Het was emotioneler. Soms heel mooi (voor mij persoonlijk als het wat 'rustiger' was), soms heel moeilijk en verwarrend. Er komt namelijk ontzettend veel op je af. Vooral als de sfeer wat 'kunstmatig' ('gemaakt' door mensen op het podium) is en dan overdonderend op je overkomt, dan kan dat erg moeilijk zijn.
Vier dagen tussen mensen uit alle delen van de wereld zitten, die in dezelfde God geloven, dat is gewoon (wat heet gewoon) een ongelofelijke prachtervaring.
Na afloop van de konferentie hadden we nog een gezamenlijke dienst met onze gastgemeenten. En, ter afsluiting, de Schotse Hooglanden. Daar is 't onbeschrijfelijk mooi - dus stop ik maar. En dan is het afgelopen. Voorbij. Alhoewel?
De ervaring blijft: een belevenis die ik (natuurlijk) nooit weer vergeet.

ARNOLD MIDDELBERG

VERBONDEN ZIJN

Het verslag van Inge Noordijk, pikken we op als ze begint over de community-groups:
In de communitygroups werd gezongen, gelezen en er was een bijbelstudie. Hier ervoer ik heel sterk het verbonden zijn van jongeren van over de hele wereld in dezelfde God.
In de familygroups bespraken we de bijbelstudie door middel van gesprekjes en een soort rollenspel. Ik heb de beide groepen als heel positief ervaren.
Het massale van de "celebrations" was soms heel mooi, maar voor mij soms te massagericht. Een sfeer waar ik me dan niet helemaal thuis voelde. Van de thema's in de "familygroup" heb ik veel opgestoken. We hebben gesproken over waar en waarin we wel en niet zagen dat Jezus in de wereld regeert. We hebben ons gebogen over de vraag wat wij aan die situatie kunnen doen. Een begin kan zijn: om Jezus eerst over je eigen leven te laten regeren en daarna verder te kijken. We hebben ook gemerkt hoe belangrijk het is om elkaar te vertrouwen.
'Zou Jezus echt de kerk kunnen regeren?' vroegen wij ons af. We vonden oplossingen als: bidden, naar elkaar luisteren, elkaar vertrouwen, elkaar accepteren en proberen te begrijpen, bijbelse teksten lezen en je samen inzetten.
Het was een heel aparte en mooie ervaring om met elkaar (met zoveel verschillende nationaliteiten) te kunnen praten en nadenken over deze thema's.
Het was een geweldige belevenis om te overnachten in een kerk, waar de gemeente zich inspande (vol enthousiasme) om het ons naar de zin te maken.

INGE NOORDIJK

WELVAARTSDENKEN EN HEBZUCHT

Ploeger

In mijn artikel over ALLEN ALLES GEMEENSCHAPPELIJK (zie DC 27 oktober) kwam het zogenaamde christelijke communisme van de eerste gemeente aan de orde. Het eindigde met de opmerking, dat als de meerderheid de lakens uitdeelt, de minderheid het loodje legt. D.w.z.: als zij die het goed hebben, hen vergeten die om welke redenen dan ook het minder of niet goed hebben, staat de samenleving er slecht voor.
In het onderstaande wil ik een paar andere kanten van deze zaak belichten. Dat het bijbelse mensbeeld daarbij basis is van de gedachtengang, moge duidelijk zijn (of worden).

zelfverantwoordelijkheid
Ongetwijfeld betekent mens zijn verantwoordelijk zijn. Als schepsel is de mens het antwoord op het woord dat de Heer sprak: Laat ons mensen maken naar ons beeld, naar onze gelijkenis. De mens is en blijft ant-woord. Hij zal ook altijd antwoord moeten geven aan zijn schepper. Dat is zijn verantwoordelijkheid. Hij zal dat ook altijd moeten doen als lid van een samenleving. Ook ten opzichte van die samenleving is de mens verantwoordelijk. Tegelijk is de samenleving verantwoordelijk ten opzichte van de enkeling.
Om verantwoordelijkheid te kunnen dragen - om mens te kunnen zijn - heeft de mens enkele instrumenten nodig; er zijn enkele voorwaarden. De mens moet over een redelijke mate van kennis beschikken aangaande zijn eigen situatie. Hij moet weten van "boven" en van "beneden", van "mijn" en van "dijn". Anders gezegd: een mens moet verstand hebben. Alleen zó is hij verantwoordelijk te stellen en kun je hem toerekenen wat hij doet. Of verzuimt. Een ander instrument, nodig om verantwoordelijkheid te kunnen dragen, is vrijheid. Zonder vrijheid is verantwoordelijkheid niet echt mogelijk.
Zelfverantwoordelijkheid - dus verantwoordelijkheid ten aanzien van je eigen mens zijn, je eigen gezin ook - is alleen mogelijk als een mens de ruimte krijgt om die verantwoordelijkheid waar te maken.

talenten gebruiken
De luie mens komt er in het oude testament niet zo goed af. De luie mens is de mens die zijn verantwoordelijkheid niet kent, zijn mogelijkheden, zijn talenten niet gebruikt. De luie mens is de mens die alleen aan het heden en niet aan de toekomst denkt. Aan de toekomst denken is een wezenlijk deel van de verantwoordelijkheid van de mens. Ondanks het woord van Jezus Christus: elke dag heeft genoeg aan zijn eigen kwaad, en: maak je geen zorgen voor de dag van morgen. Het ligt immers in de loop der natuur besloten (het is een scheppingsordening) dat "alle kruid en "alle gedierte" een bepaald ritme heeft: het leeft naar "zijn aard". Dat betekent in onze contreien, dat je niet alle dagen sla en appelen kunt oogsten (tenzij met kunst en vliegwerk, letterlijk).
Voorts: de lichamelijke mogelijkheden van de mens zijn niet onbeperkt noch gegarandeerd gelijk(matig). Je kunt ziek worden, je wordt (waarschijnlijk) oud. In onze samenleving is er door een verfijnd systeem van verzekeringen (en voorzieningen) een dam opgeworpen tegen dit soort voorvallen. Maar dat sluit de zelfverantwoordelijkheid niet uit: de mens moet zorgen een appeltje voor de dorst te hebben (dat is wat anders dan een mand vol). Dáártoe moet een mens zijn tijd, zijn verstand, zijn kracht, zijn kennis, zijn deskundigheid gebruiken. Dat verschaft hem wel - stand, en ook zijn gezin. Is dat hebzucht? Is het fout dat een mens het zijn kinderen beter wil geven dan hij het zelf (gehad) heeft? Is het streven naar welstand boos? Uit de boze? Tegen de boodschap van Jezus in? Moet de mens niet werken, presteren, zijn bekwaamheden uitbuiten? Wat is er fout aan als een mens zijn kinderen een goede start in het leven wil geven?
Men moet daarbij beseffen, dat slechts enkele mensen al in de eerste jaren van hun werkzaam leven welstand hebben. Het vergt een aantal jaren voor men werkelijk een zekere welstand verworven heeft. Sparen is daarbij een onmisbare voorwaarde... als er tenminste wat te sparen valt.

mee delen
Dat is een bijbels woord. Hoe zeer eigen activiteit en ontplooiingsdrift te waarderen vallen, hoe zeer spaarzaamheid te prijzen is, dat is slechts één kant van de zaak.
Aan Israël-in-Egypte werd een land van melk en honig beloofd. Hoe kan ik dat anders vertalen dan met het begrip "welstand"? Maar... datzelfde volk moet wel - vanaf het begin 10% afstaan aan de Heer, en in feite nog meer: het veld mocht niet restloos af-geoogst worden; aan de vruchtbomen moest altijd wat blijven hangen voor de armen, de vreemdelingen. De eerstelingen van veld en kudde behoorden de Heer toe. Al met al: een forse aanslag op de spaarbegeerte, op de zekerstellinger voor de toekomst.
Van Israël werd niet gevraagd van de hand in de tand te leven, maar wel van de hand van de Heer te leven. Israël moest leren dat eigen bezit, eigen welstand niet het een en het al is.
Dat geldt ook voor ons. Het geven van de tienden voor het werk van Jezus Christus in deze wereld is geen gebod. Ik kan me goed voorstellen waarom niet: voor de één kan 10% te veel, voor de ander (veel) te weinig zijn. In de gemeenten geldt het beginsel van de draagkracht. Daar gelden vooral ook als sterkste motief de behoeften van de gemeente. Die kunnen van tijd tot tijd verschillen. Een gemeente heeft een onderdak nodig maar dat hoeft geen kathedraal te zijn. De gemeente heeft een herder en leraar nodig, maar die hoeft niet in weelde te leven (hetgeen ook niet gebeurt!).
Mee delen is het bijbelse parool. Mee delen, uit-delen, laten delen in. Omzien naar elkaar. Elkaars zorgen dragen. Maar dan moet er wat te delen zijn. Daarom is arbeid, inzet, toewijding nodig. Wie dat eerlijk doet, en blijft doen, mogen we geen hebzucht verwijten.

mentaliteit
Dat woord heeft te maken met onze instelling. Met de geest die in ons is. Ook met de Geest die ons bewoont. Hebzucht is een karakterkwaal, die door een samenleving bevorderd maar ook getemperd kan worden. Wie alleen maar let op zijn hemd en de rok van de ander niet ziet, loopt groot gevaar zich te verslikken in het leven met al zijn kanten en mogelijkheden.

Juist de belijdenis van christenen dat wij allen geschapen zijn door één God, maakt ons tot levens-, lot en lijdensgenoten van alle mensen. Naastenliefde is geen specifiek christelijke opdracht, maar opdracht aan en van alle mensen. Christenen hebben echter een voorbeeld te geven.

Wat gaat er gebeuren?

11-12 november Studieconferentie Zending en Dienstbetoon, UZC, in De Bron te Dalfsen.
12 november 10 uur Najaarsconferentie Bond van Baptisten Gemeenten Oost-Overijssel, in 't Venster, Hengelo. Onderwerp: MEDIA: INVLOED EN GEVOLG, door ds. J. Bouritius. Ieder welkom.
13 november 15 uur afscheid ds. B. Louwerse van Veendam. 15 uur intrede ds. A. Nijland in Treebeek.
14 november 10 uur Schrijversdag GBS in Zwolle.
18-20 november 20+ weekend NBJB in De Nieuwe Oorsprong.
19 november ECU, ontmoetingsdag voor evangelisatie gewest Noord Holland in IJmuiden.
26 november ECU, ontmoetingsdag voor evangelisatie IJsselgewest in Arnhem-C.
26-27 november Herdenking 25 jarig bestaan gemeente Utrecht-Noord.
27 november Intrede ds. B. Louwerse, IJmuiden.

AV 1988

Impressie tweede dag

Er werd naar de ander geluisterd

De dagopening werd verzorgd door br. Chris Eijer. Het schriftgedeelte was Joh. 21:15-18. In een korte maar duidelijke overdenking werden we bepaald bij de verstoorde relatie tussen Jezus en zijn discipelen (verloochening van Petrus). Toch was er maaltijd tussen beide partijen. Ze gingen samen aan tafel. Na de maaltijd vond er een pastoraal gesprek plaats tussen Jezus en zijn discipel Petrus. Jezus stelde geen vragen vooraf. Na de maaltijd stelde Hij Petrus de vraag: "Hebt gij Mij waarlijk lief". In zijn overdenking zette br. Eijer ons op een spoor. Hebben we Jezus echt lief of hebben we meer liefde voor het werk in de gemeente (eigen werken). Aan ons allen werd de vraag gesteld (na het Heilig Avondmaal van woensdagavond): "Heb ik Jezus Christus waarlijk lief?"
Na de overdenking kwam er een gesprek op gang t.a.v. het Conciliair Proces.
Voor mij persoonlijk werd die liefde zichtbaar en voelbaar op de tweede A.V.-dag. Het met elkaar in gesprek gaan over een belangrijk maar moeilijk vraagstuk als het Consiliair Prces is niet eenvoudig. Verschillende meningen, visies werden geuit. De pluriformiteit werd ook in dit onderwerp duidelijk zichtbaar. Maar er werd naar de ander geluisterd.
Dit gegeven was voor mij een grote opsteker. Een stuk waardering en acceptatie voor en van elkaar waren voor mij de belangrijkste gegevens van deze Algemene Vergadering.
Dat ook Baptisten gemeenten niet voorbij mogen gaan aan belangrijke zaken als vrede, gerechtigheid en schepping werd op deze tweede dag duidelijk naar voren gebracht. De U.C. gaat zich bezinnen over de manier waarop we dit binnen onze unie handen en voeten kunnen geven.
Ook is het S.O.U.-rapport (Stuurgroep Organisatie Unie) besproken. De afgevaardigden reageerden positief op dit werkstuk; maar plaatsten er wel een kanttekening bij n.l. het verzoek om dit wel in begrijpelijke taal te doen. De afgevaardigden adviseerden de commissie van de S.O.U. zo door te gaan.
Tot slot wil ik graag mijn gevoelens t.a.v. deze 108e Algemene Vergadering graag aan u doorgeven. Na twee dagen vergaderen had ik het gevoel dat we zinvol bezig zijn geweest. Met een blij en dankbaar gevoel ben ik huiswaarts gegaan. Misschien hebben we toch iets geleerd van de dieptepunten. De vraag van Jezus Christus aan ons allen gesteld: "Hebt gij Mij waarlijk lief", heeft ons misschien toch aan het denken gezet.
Hadden we in het verleden misschien ons eigen gemeentewerk-commissieuniecommissiewerk liever dan onze Heer Jezus Christus?
Gevoelsmatig denk ik dat we de goede kant op gaan. Ik wens ons allen veel kracht, wijsheid en liefde en Gods onmisbare zegen in ons gezamenlijk werk, de UNIE van BAPTISTEN GEMEENTEN in NEDERLAND.

br. Joh. Scholtens

Ds. E.J. Huizing nam afscheid van Heerenveen

Zondag 23 oktober nam ds. E.J. Huizing afscheid van de gemeente te Heerenveen, om met vervroegd pensioen te gaan. Zijn lichamelijke toestand liet het verdere werken in de gemeente niet toe.
In een sobere afscheidsdienst, geleid door zijn zoon ds. W. Huizing, memoreerde eerst zijn dochter de levensloop van haar vader. Br. Huizing werd in 1929 geboren. Hij studeerde aan het Spurgeon's College bij Londen, en begon in 1956 als voorganger in Deventer. Daarna volgden Hoogeveen, Stavoren, Harlingen en uiteindelijk sinds 1980 Heerenveen. Vooral deze laatste periode kende het gezin veel zorg en ziekte.
In Unieverband werd diverse keren graag een beroep gedaan op br. Huizing.
Uit de prediking en de toespraken kwam de grote waardering naar voren voor de trouw en zorgvuldigheid waarmee br. Huizing zijn roeping vervulde.
Br. en zr. Huizing blijven in Heerenveen wonen.

De W.

Lezers aan het woord

ZORG VOOR DE SCHEPPING

Heel blij was ik met het artikel van Sietzo Dijkhuizen in DC nr. 37.
Ik zou u allen zo graag eens wakker willen schudden over het aan Baptisten zijde haast verguisde conciliare proces, wij missen hiermee een geweldige kans om getuige te zijn van Christus, onze **Schepper!**
Waarom zijn wij zo gemakzuchtig geworden en niet meer te bewegen om op te komen voor Gods schepping waarvan wij geen bezitters zijn, maar rentmeesters d.w.z. dat wij de hele schepping met respekt en liefde moeten behandelen!
Baptisten hebben toch niet de illusie dat zij dat geweldig doen? Nee, wat dat betreft zijn wij op de verkeerde weg. Of vindt u het gewoon dat mensen sterven van honger, kinderen lange zware dagen moeten werken, ons milieu ernstig vervuild is? Dat kunnen u en ik veranderen, nu, vandaag, door ons te bezinnen waarmee we heel klein kunnen beginnen, in onze eigen omgeving, ons gezin, onze buren.
Dat geeft een geweldige impuls als iedere Christen dat doet en dat loopt uit op een groot getuigenis, wereldwijd. Geen verplichting, nee een getuigenis over het zorgvuldig omgaan met de schepping van **onze** Schepper. Dat vergt inzet, verandering, maar uit persoonlijke ervaring weet ik dat de zegen groot is, geweldig met Christenen samen aan het werk te zijn voor de geweldige opdracht vrede-gerechtigheid-heelheid van de schepping. Gods naam wordt verkondigd door dit conciliare proces. Ik wil u dringend oproepen hierover u te bezinnen!

Joke Moerke-Maandag
Westervoort

Zoals inmiddels bekend zal zijn heeft de Commissie der Unie van de Algemene Vergadering 1988 de taak meegekregen om de thema's van het conciliair proces uit te werken voor de gemeenten. Daarmee is het voorstel tot deelname aan het programma van de Nederlandse Raad van Kerken teruggenomen.

H.G. de Winkel

Van de redactiecommissie

HOE "POSITIEF" IS DE REDACTIE?

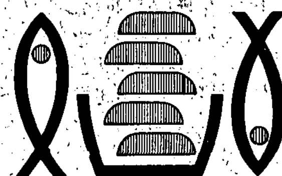
De ingezonden brief van broeder H. Verheul in DC van 27 oktober vraagt om een kort weerwoord. Wij zijn ons als redacteuren ervan bewust dat wij in het volle licht van de openbaarheid werken en zijn bereid de gevolgen daarvan ook te aanvaarden. Wij schrijven onze artikelen onder persoonlijke verantwoordelijkheid en houden er rekening mee dat niet ieder het met onze opvattingen eens zal zijn. Wij geven ook de ruimte aan onze lezers om daarvan blijk te geven. De builen en schrammen die we daarbij soms oplopen, nemen we op de koop toe al is dat niet altijd fijn. We zien er niettemin vrijwel altijd van af om ons tegenover onze lezers te verdedigen.
Wanneer echter een lezer de integriteit van een redacteur als gelovige openlijk in twijfel trekt, wordt de grens van wat toelaatbaar is overschreden. Dat gebeurt in de brief van broeder Verheul als hij een van onze recateuren opwekt om nu zijn getuigenis maar eens te geven, m.a.w. nu maar eens te laten zien dat hij ook een christen is. Dat wij zijn brief toch geplaatst hebben is omdat wij niet de stem van iemand die het met ons of een van ons niet eens is, het zwijgen willen opleggen. Broeder Verheul moet Romeinen 14 nog maar eens goed lezen. Het zal zijn kennis van het Woord van God ten goede komen.
De leden van de redactie worden gekozen door de Algemene Vergadering van de Unie, dat wil dus zeggen door de gemeenten. Zij treden elk jaar af en het staat de gemeenten vrij om jaarlijks "niet-positieve" redacteuren te ontslaan en te vervangen door "positieve" broeders en zusters, wat daaronder dan ook maar moet worden verstaan.
Het is overigens zolang DC bestaat bij

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs f 46,- per jaar; buitenland f 64,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling,
ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelincklaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

mijn weten nog niet gebeurd.

J. Reiling
voorzitter van de redactie-commissie van "De Christen"

Opmerking: Wij ontvingen nog een drietal reakties op het ingezonden stuk van br. Verheul; doch laten het bij dit stuk van br. J. Reiling.

Eindredakteur

Aan de abonnees van dit weekblad

De administratie van De Christen deelt de abonnees hierdoor mee dat, met goedkeuring van de Algemene Vergadering te Enschede besloten is, gelet de stijging van de kosten, de abonnementsprijs voor ons blad voor 1989 vast te stellen op f 47,--.
In de loop van het eerste kwartaal 1989 zal aan de abonnees een acceptgirokaart worden toegezonden.
De abonnementsprijs voor buitenlandse abonnees bedraagt voor 1989 f 66,--.

MEDEDELINGEN

Secretaris van de baptistengemeente te Lelystad is H. Sikkema, Bongerd 104, 8212 BE Lelystad, tel. 03200-33334.

Het nieuwe adres van ds. A. Nijland luidt Hommerterweg 222, 6431 EZ Hoensbroek, tel. 045-214505.

De telefoonnummers van de centrale te Bilthoven zullen per 1 december 1988 worden gewijzigd.
Hieronder een lijst van de nummers die zullen worden gewijzigd:

Uniebureau	784457/784494	wordt 284457/284494
Seminarium	784823	wordt 284823
Fam. W. de Vries (beheerders)	791005	wordt 291005
Studentenetage	791093	wordt 291093
J. Reiling	784961	wordt 284961
O.H. de Vries	786161	wordt 286161
Y. Horjus	762569	wordt 202569
J.S. Sussenbach	763383	wordt 203383
E. Groen	784507	wordt 284507

"Wie overwint, zal aldus bekleed worden met witte kléderen; en ik zal zijn naam geenszins uitwissen uit het boek des levens".
Openbaring 3:5

Thuisgehaald door zijn Heer, onze broeder

Luppo Nobbe

in de leeftijd van 58 jaar.

25 oktober 1988

Baptistengemeente Winschoten

Bapt. Zangkoor De Lofstem te Almelo zoekt voor spoedige indiensttreding een eerste dirigent.
Sollicitaties en inlichtingen: Maardijk 16, 7606 KV Almelo, tel. 05490-15985

Op 15 september 1988 moesten wij afscheid nemen van onze zuster

Trijntje Koster-Stenekes

op de leeftijd van bijna 81 jaar

sinds 8 oktober 1981 weduwe van Marten Koster.

Vurig verwacht ik de Heer; Toen neigde Hij Zich tot mij en hoorde mijn hulpgeroep.
Psalm 40:2

TWEE NIEUWE UITGAVEN VAN DE ECU

Met vreugde kondigen we de verschijning aan van een tweetal brochures, die verzorgd werden door de Werk- en Studiegroep van de ECU.
Het ene is: "Vertel me eens iets over God". Billy Graham moet eens gezegd hebben dat wij het bevattingsvermogen van de doorsnee mensen niet hoger moeten aanslaan dan dat van een kind van een jaar of twaalf. Met andere woorden: Als je het evangelie wilt overbrengen kan het niet eenvoudig genoeg zijn. "Vertel me eens iets over God" is dermate eenvoudig geschreven dat iemand die misschien nog nooit een kerk van binnen gezien heeft en nog nooit de moeite nam om naar een preek te luisteren, begrijpen kan waar het om gaat. Heel bruikbaar voor uw eerste kontakten.
Juist tegen dat leggen van kontakten zien we vaak op. Wat moet je doen? Wat moet je zeggen? Het tweede boekje wil daar een handreiking voor zijn. De titel is: "Hulp bij een persoonlijk gesprek". Ondertitel: er over nadenken; er over praten; en het doen. Deze brochure geeft wat nuttige wenken voor een gesprek en bevat bovendien een overzicht van wat er is aan geschikte lektuur.
Beide brochures werden geschreven door br. P. van der Werf, voorganger te Den Haag. Te bestellen bij het Uniebureau De Vinkenhof, Biltseweg 10. 3735 MC Bosch en Duin.

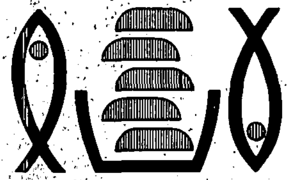
De W.

103e jaargang nummer 40 - 17 november 1988

dc

De Christen

Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

Klaar voor de ontvangst

H.G. de Winkel

"Zie, Ik kom spoedig", las ik weer eens op de laatste bladzij van de Bijbel. Sinds Johannes dat opschreef zijn wij 1900 jaar verder. Wat heeft de Heer dan bedoeld moet spoedig?
We moesten maar niet proberen achter dat "spoedig" een tijdvak in te vullen. Er liggen al heel wat onvervulde verwachtingen in het archief.
Het beeld dat de Here Jezus schetst in Marcus 13:33-34 is in dit verband leerzaam. Een vermogend mens ging een grote reis maken. Hij droeg zijn personeel de zorg op voor zijn bezit en gaf hun de volmachten die zij nodig hadden om zijn zaken te behartigen. Ieder kreeg zijn eigen taak in het geheel.
Stel je voor dat dit personeel een brief geschreven had: Wanneer komt u terug? Ongetwijfeld was het antwoordt geweest: Ik kom spoedig, zorg dat alles in orde is.
Er leven onder ons verschillende inzichten als het gaat om de visie op de toekomst. Mijn gedachte is dat Jezus Christus naar deze aarde komt om voor een bepaalde tijd, symbolisch of letterlijk duizend jaar, te regeren over Israël en de wereld en daarmee de aarde te maken tot het vrederijk van God. (Dat doet overigens niets af van onze opdracht om ook nu vredestichters te zijn.) Deze opvatting over wat achter de glorieuze verschijning van Jezus Christus zal liggen zal echter niet door iedereen uit onze gemeenten gedeeld worden.
Dàt Jezus Christus op de paasmorgen opgewekt werd uit de doden, en dàt Hij zich daarna in de hemel gezet heeft aan Gods rechterhand zal niemand van ons als fantasie of symboliek afdoen. En dàt wij daarom op zekere datum zijn wederkomst kunnen verwachten zal ook ieder die uit de Schriften wil leven beamen. Over wat daarachter zal liggen kun je van mening verschillen, maar niet over het feit dat wij voorbereid moeten zijn op zijn verschijning in macht en heerlijkheid.
Wanneer komt Hij?
Spoedig.
Als wij ons instellen op dat "spoedig" zullen we bewaard worden voor rekensommen over het tijdstip van zijn komst. Of voor al te veel de gebeurtenissen en ontwikkelingen van onze tijd te willen duiden.
Want die duiding kan bewerken dat we zeggen: Kijk naar Israël, kijk naar Rusland, kijk naar Europa, kijk naar deze verdorven maatschappij.
Het kan onmogelijk lang meer duren. Die uitleg kan ook bewerken dat we zeggen: zo lang dat en dat nog niet gebeurt, is er nog niets aan de hand. Zolang we nog niet toe zijn aan een wereldregering, en zolang we het getal 666 nog niet overal zien opduiken duurt het nog wel even. En in Afrika en Azië breidt het evangelie zich snel uit. Hij komt pas als alle volken het evangelie gehoord hebben, en zover zijn we nog lang niet.
"Zie, Ik kom spoedig". Wees bezig met wat Ik je opdroeg. In de gelijkenis kreeg ieder zijn taak, op zijn eigen terrein. Maar wel in de samenhang van het geheel. Ook de taak van de deurwachter was belangrijk.
Wij zullen soms wat moeten oppassen dat wij het werk niet gaan opdelen in categorieën. Bijvoorbeeld een categorie "geestelijk werk" die belangrijker is en apart staat van de cultuuropdracht om de aarde bewoonbaar te maken en te houden. De prediking van het Woord is niet geestelijker dan de helpende, bouwende en bewarende hand.
Omgekeerd mag ook niet de nadruk eenzijdig komen te liggen op die helpende en bewarende hand, ten koste van de oproep tot bekering en tot een nieuw leven uit de Geest van Christus.
Ons leven als nieuwe mensen behoort een eenheid te zijn, waar het gewone, dagelijkse leven in onze werkkring en in ons gezin even heilig is als de eredienst op zondag en de bidstond op woensdag. De heiliging die wij in Christus hebben, de toewijding aan God, omvat het gehele leven.
Zo alleen kunnen wij waardig voorbereid zijn op zijn spoedige komst.

DEZE WEEK

Even nadenken met....

C.van Wier, Harderwijk

SPREKEN EN LUISTEREN....

Dat is voor menigeen vaak een moeilijke kombinatie: serieus luisteren wanneer iemand aan het woord is. Heel vaak bruisen dan de eigen gedachten omhoog, zodat je in feite al zelf aan het praten bent, terwijl je mond nog dicht zit. Verstandig? Volgens de wijze man van het boek der spreuken niet: "Wie antwoord geeft, voordat hij hóórt, die is het tot dwaasheid" (18:13).
Maar inderdaad, de manier waarop iemand spreekt, kan het luisteren wel erg moeilijk maken: "Er zijn er wier gepraat werkt als dolksteken..." (12:18). Wat wordt er immers dikwijls indoktrinerend gesproken, in de trant van: Ik zal het je wel eens even vertellen!
Jammer is dat; want zó leveren gesprekken van mensen met elkaar weinig of niets op.
Als gelovigen zijn wij geroepen om met elkaar te praten en... naar elkaar te luisteren. Zit dat niet in Paulus' oproep: "Vermaant daarom elkander en bouwt elkander op "(1 Thess. 5:11)? Maar wil ons dat gelukken, dan ontkomen wij niet aan Spr.25:12: "Een wijs vermaner bij een luisterend oor, is een gouden ring en een fijn gouden sieraad". Wil een gesprek tot verblijdende resultaten leiden, dan zal er verstandig moeten worden gepraat èn serieus geluisterd. Maar... is het moeilijke niet, dat wij vanuit onszelf niet zulke wijze vermaners zijn en dat menig oor niet of nauwelijks luistert? Niet voor niets wordt daarom tegen de mens gezegd: "De vreze des Heren voedt op tot wijsheid" (15:33). Wie leren wil hoe hij spreken moet, wat hij zeggen mag of moet, wanneer hij moet spreken of... zwijgen, zal zich ootmoedig moeten buigen voor God, teneinde te leren hoe Gods mentaliteit is en wat zijn bedoelingen zijn. Alleen op deze manier zullen wij iets gaan beleven van: "Een woord, in juiste vorm gesproken, is als gouden appelen op zilveren schalen" (25:11).
Wat we onder "juiste vorm" moeten verstaan, zou kunnen bijken uit: "Vriendelijke woorden zijn als honigzeem, zoet voor de ziel en medicijn voor het gebeente (lichaam)" (16:24). Inderdaad, vriendelijke woorden, want "Een zacht antwoord keert de grimmigheid af..." (15:1)

Spreken en luisteren.... God helpe ons daarbij, zodat wij als christenen, onderling in gesprek, mogen ervaren: "Iemand heeft vreugde als hij een gepast antwoord geeft en hoe goed is een woord op zijn tijd" (15:23). Op deze wijze worden wij, als pratende zowel als discussiërende gelovigen, mensen van Spr.17:27: "De verstandige houdt zijn woorden in, de man van inzicht is bezonnen".

Uit de gemeenten

Utrecht-"Silo"

ANDERS DAN ANDERS!

Anders dan anders was de dienst die wij op 16 oktober j.l. mochten beleven.
We mochten er even iets proeven; horen en zien, van hoe onze voorganger in bijz. dienst ds. A.J. Noordhoek bezig is als hij met gedetineerden kerkdienst houdt.
Als gemeente zijn wij bij dit stuk bijzonder pastoraat betrokken, niet alleen door br. Noordhoek, maar ook door ons aandeel in de begeleidende werkgroep "kerk en gevangenis".
In de verkondiging ging het over de ereplaats van de dienstbaarheid (Mark. 10, 43b-44).
Br. Noordhoek wees ons op het belang van het luisteren naar het levensverhaal van gedetineerden, waarachter hele werelden schuil gaan en waarbij ook zinvragen/religieuze vragen zo herkenbaar naar voren komen.
Dan is het pastoraat een samen zoeken naar het licht en de zin van leven en lijden.
Mij trof de wijze waarop br. Noordhoek het gevangenispastoraat motiveerde: "Niet omdat het bij een goede kerk hoort, maar omdat Jezus mensen (schuldigen/onvrijen) tegemoet treedt, dáárom is er gevangenis pastoraat".
Bij de tekst merkte hij o.a. op: "Zijn leerlingen willen op het erepodium staan, terwijl de wedstrijd nog moet beginnen".
En toegepast: "Wie niet bereid is de lijdensweg met anderen te gaan kan eigenlijk niet zingen van een poort die wijd open staat".
Br. Noordhoek werkt veel met symboliek: met de paaskaars stond het licht centraal, daarnaast een grote geopende Bijbel, bijbelgedichten (psalmen) werden gelezen naast bajesgedichten.
De stoelen staan in het huis van bewaring altijd in een kring: zodat niemand een ander de rug toekeert of met de nek aankijkt.
De illustratie op het liederenblad (gedetineerden en kerkmensen op een wip) bleek niet zo maar een plaatje.
Sommige van de liederen waren niet gelijk te duiden in ons vertrouwde beelden, maar waren niettemin voluit geloofsexpressie.
Br. Noordhoek sluit aan bij de ervaringswereld van de gedetineerden, en die verschilt vaak van die van traditionele kerkgangers. En laten we eerlijk zijn, het kost ons moeite; de keus voor mensen die geweldddadigheden bedreven, roofden, medemensen allerlei verschrikkelijks aandeden.
Hoe kun je daar voor kiezen?
Dat kan alleen als je de gedetineerde als méér beschouwt dan zijn delict: een broer van Hem misschien, die zegt: "Ik ben in de gevangenis geweest, en gij zijt tot Mij gekomen...."
Wij zongen elkaar tot slot een onbekend lied toe, dat ging van "overal nergens thuis" via "overal even thuis" naar "overal bijna thuis", dat ging over "mensen die opstaan en leven gaan", die "wagen en winnen en verder gaan", "mensen die dromend een stem verstaan"....

Het was anders dan anders, maar goed!

GLK

DS. J. DE JONG TACHTIG JAAR

Zondag 20 november a.s. is het tachtig jaar geleden, dat in Sneek Jacob de Jong werd geboren. Een fijne aanleiding, om hem even voor het voetlicht te brengen, want hij heeft onze gemeenschap op velerlei wijze gediend.

Na zijn studie in Brussel en Hamburg beriepen drie gemeenten hem in 1936 als voorganger. Op 26 juli startte hij in Stavoren met zijn werk, zes dagen nadat hij met zijn Sneker bruid Trijntje Gorter in het huwelijk was getreden.
Zijn Friese jaren heeft br. De Jong volop gebruikt. Hij was een warme pleitbezorger voor een andere opzet van het jongenswerk en schreef graag en goed in ons jeugdblad, kreeg zoveel bekendheid, dat hij in 1939 in de Jeugdraad belandde en optrad als "jongensleider" en als eindredacteur van het maandblad "Jong Leven". Jongeren hoorden en lazen hem graag.
De gemeente Den Haag-Singel beriep hem als opvolger van de in 1936 overleden voorganger Jacob Jeronimus, maar kreeg pas na het tweede beroep in 1939 het ja-woord. In onze Residentie en in Gewest Holland verzette br. De Jong veel werk onder moeilijke oorlogsomstandigheden.
Ondanks beroepen naar elders bleef br. De Jong het Westen trouw. Pas na de oorlog gaf hij gehoor aan de roep van Emmer-Erscheidenveen, dat hem in voorgaande jaren al tweemaal eerder beroepen had. Tot 1972 bleef de graag studerende en met liefde werkende br. De Jong de gemeente dienen.
Ander werk: lid Unie-Commissie en Commissie voor de Opleiding, hoofdbestuurslid van het Nederlands Bijbelgenootschap. Er valt veel meer te noemen, maar duidelijk is, dat we de tachtigjarige terecht van harte feliciteren en met zijn vrouw en kinderen een mooie dag en meerdere gezegende jaren wensen.
Hun adres is: het Weeld 179, 7823 EJ Emmen, tel. 07910-24701.
Veel dank voor alle vriendschap en arbeid!

Rijswijk, Jaap Broertjes

opschorting en bezinning

J.Reiling

Twee woorden waaien uit de Algemene Vergadering naar mij over en zetten mij aan het denken: *opschorting en bezinning*. Het zijn in ons taalgebruik geen nieuwe of onbekende woorden: we kwamen ze de laatste jaren vaker tegen. Zijn het woorden van hoop en verwachting? Of van machteloosheid en berusting? Of van een mengeling van alle vier? In ieder geval stemmen zij tot nadenken. Dit artikel is een poging om op de weg van het nadenken een stapje te zetten.

Niet nieuw

Nieuw zijn deze twee woorden niet. Er wordt al verschillende jaren geroepen om bezinning. Wat zijn we als gemeenschap van gemeenten. Zijn we een geloofsgemeenschap? Of een losse federatie van gemeenten die voldoen aan een soort minimum-eis van baptist zijn? Zijn we toch min of meer een kerk waar algemene regels voor allen gelden, bijv. over de plaats van de vrouw in de leiding van de gemeente, over eisen die aan gemeenteleden gesteld moeten worden betreffende hun levenswandel, over de Schriftopvatting en nog wel meer zaken? En willen we dat zijn, kerk, federatie of gemeenschap? Wat voor een Unie willen we eigenlijk?

Dat zijn vragen die gesteld worden wanneer de dingen niet meer vanzelfsprekend zijn. De dingen, dat zijn de hierboven genoemde zaken en de rest. In de jaren zeventig zijn wij onze homogeniteit kwijtgeraakt, de gemoedelijke, meer gevoelsmatige dan leerstellige verbondenheid die we met elkaar voelden en die onze vergaderingen en conferenties het karakter gaven van familieontmoetingen. In mijn boekje Heden en Toekomst (1981) heb ik daarover uitvoeriger geschreven en ik verwijs daarnaar. In 1985 leidde de roep om bezinning tot een voorstel van twee gemeenten aan de Algemene Vergadering om te komen tot een brede landelijke bezinning, een voorstel dat met grote meerderheid werd aangenomen en waarvan sindsdien ook een -langzame- uitvoering is en wordt gegeven. Een jaar later was de behoefte aan bezinning zomogelijk nog groter en nam de Broederschap van Voorgangers het initiatief om bij de bezinning "het voortouw te nemen", zoals op de bijzondere AV in november van dat jaar werd gezegd. Ook in 1987 was het woord niet van de lucht, maar toen begon het woord al haast een andere, minder positieve betekenis te krijgen. Het dreigde een soort alibiwoord te worden: er werd immers aan gewerkt op verschillende fronten en alle roep om voortgang en verdieping werd daarheen verwezen.

Ik schrijf dit niet om de mensen die daarbij hun best hebben gedaan, te critiseren of hun werk belachelijk te maken. Ik heb daaraan niet de geringste behoefte. Er wordt door vele vrijwilligers in onze Unie zeer veel en niet altijd dankbaar werk verricht. En als we niet met elkaar weten welke kant het uit moet, kijken we natuurlijk naar de mensen die de leiding hebben en verwachten van hen dat zij het wel zullen opknappen. Wij wentelen onze eigen machteloosheid af op de mensen achter de tafel en het zou unfair zijn om hun te verwijten dat wij met elkaar op allerlei punten in grote onzekerheid verkeren. Want dat laatste is het geval. Dat geldt voor veel broeders en zusters heel persoonlijk: ze weten het niet allemaal zo precies. Dat geldt niet minder voor onze gemeenten waar vaak mening tegenover mening staat en de uitkomst is dat de gemeente als gemeente ook in onzekerheid verkeert. En hoeveel 'zekerheid' is er niet die een diepe innerlijke onzekerheid verbergt?

Opschorten

Het spreekt haast wel vanzelf dat er in onze gelederen de behoefte ontstond om zaken en overtuigingen, waarvan men vreesde dat ze onvoldoende aandacht ontvingen, naar voren te brengen, niet alleen als enkeling maar ook als groep van min of meer gelijkdenkenden. Het spreekt gezien ons verleden ook wel vanzelf dat daartegen protest kwam. Wij kenden immers geen richtingen en modaliteiten en wij vonden het niet prettig om iets dergelijks in eigen kring mee te maken. In 1986 bestond duidelijk de behoefte om dat tot uitdrukking te brengen met betrekking tot het Evangelisch Beraad dat in 1985 was opgericht als voortzetting van een groep verontruste voorgangers die een ombuiging van het opleidingsbeleid voor ogen stond. Het bestaan en de publicaties van het Evangelisch Beraad maakten pijnlijk duidelijk hoe groot de tegenstellingen waren, pijnlijk voor hen op wie de critiek was gericht én voor degene die de critiek hadden. Pijnlijk ook voor de vele die meenden of hoopten dat zulke dingen ons bespaard zouden blijven. Daarbij ging het ten laatste om veel meer dan de opleiding alleen. Het was meer dan wij als gemeenten konden verdragen en de Algemene Vergadering wilde dat op de een of andere manier tot uitdrukking brengen. Zo kwamen wij terecht bij het woord 'opschorten': het Evangelisch Beraad moest zijn activiteiten opschorten. Maar tegelijk schrokken wij zo van deze uitspraak dat er nog een tweede op volgde: ook de Vrienden van het Seminarium moesten zich aan hetzelfde onderwerpen, hoewel dat een totaal andere organisatie was. Er moest een daad van verdelende gerechtigheid worden gesteld en dus ook opschorten.

Achteraf

Wij staan nu ruim twee jaar achter deze gebeurtenissen. Lang genoeg misschien om de vraag te stellen of het zo had gemoeten. Actueel is die vraag anno 1988 opnieuw nu er een nieuw verzoek tot opschorting van activiteiten door de Algemene Vergadering is gedaan. Terugkijkend naar 1986 moeten we vaststellen dat de uitspraken van 1986 niets hebben opgelost. Ik laat de Vrienden nu verder buiten beschouwing want dat is m.i. meer een bedrijfsongeval geweest. Maar heeft de opschorting van de EB-activiteiten tot diepere bezinning geleid? Het antwoord moet zijn: neen. In de kring van het EB is die bezinning wel doorgegaan maar wij hebben er niets van gemerkt. Zo was het ook door de AV bedoeld maar wij zijn er niets mee opgeschoten. Tot werkelijk gesprek is het niet gekomen. Ook de bezinning in het kader van de Broederschap van Voorgangers heeft dat gesprek niet gebracht.

Achteraf is het geen kunst om de conclusie te trekken maar het moet toch: opschorten helpt niet. Het heeft in 1986 niet geholpen en het zal in 1988 net zo min helpen.

Ruimte

Nu gaat het om een groep die het stilzwijgen over de ingrijpende maatschappelijke vragen van deze tijd niet langer verdragen kan en in het spoor van het z.g. conciliare proces de vragen van gerechtigheid, vrede en heelheid van de schepping ook onder ons aan de orde wil stellen. Het is zeer begrijpelijk dat er nu gedacht en gehandeld is in de zin van: het EB niet, dan dezen ook niet. Zo wordt immers het evenwicht bewaard en misschien de rust ook.

Ik heb de AV niet bijgewoond en weet dus van het verloop van de discussies niets af. Maar ik ken uit ervaring de psychologie van onze vergaderingen. De behoefte aan harmonie is onder ons zeer sterk en dat oefent in de vergadering een grote druk uit. Wij zijn zeer gevoelig voor iedere oplossing die de harmonie van en in de vergadering redt of bewaart. Dan biedt de combinatie van opschorting en bezinnen een oplossing: de nieuwe groep schort haar activiteiten op en de bezinning zal breed terhand worden genomen. Nog eens: dit is geen critiek op wie dan ook maar een poging tot diagnose. Misschien was ik ter vergadering wel tevreden geweest met deze oplossing want ik zou voor de druk net zo gevoelig zijn geweest als zij die er wel waren.

Maar wij moeten langzamerhand leren inzien dat er op deze manier geen oplossingen gevonden worden. Voor het ogenblik mag dat anders lijken, op termijn werkt het niet. Opschorten verandert het denken van mensen niet. Het verhindert alleen dat het in aanraking komt met andere vormen van denken. Bezinning organiseren op grote schaal kan evenmin helpen. Bezinning vraagt persoonlijke ontmoeting en aan-

Een van de drie blokken van de afgevaardigden

A. de Vries voorzitter van de Algemene Vergadering

AV 88 in beeld

De UZC geeft antwoord

Wie niet buiten roken kan, kan buiten roken. (Advies van de voorzitter v.d. regelingscommissie AV)

vaarding en dat komt niet grootschalig tot stand door middel van landelijke organistatie.

Betere weg?
Is er dan een andere, betere weg? Misschien. Maar dan zullen we eerst nog enkele andere dingen onder ogen moeten zien. Daarover gaat het volgende artikel.

(wordt vervolgd)

Een pluim voor de S.O.U. voor haar rapport, door Eindhoven met zuidelijke gratie overgebracht aan Zr. Hilda Wijnholds-Mulder.

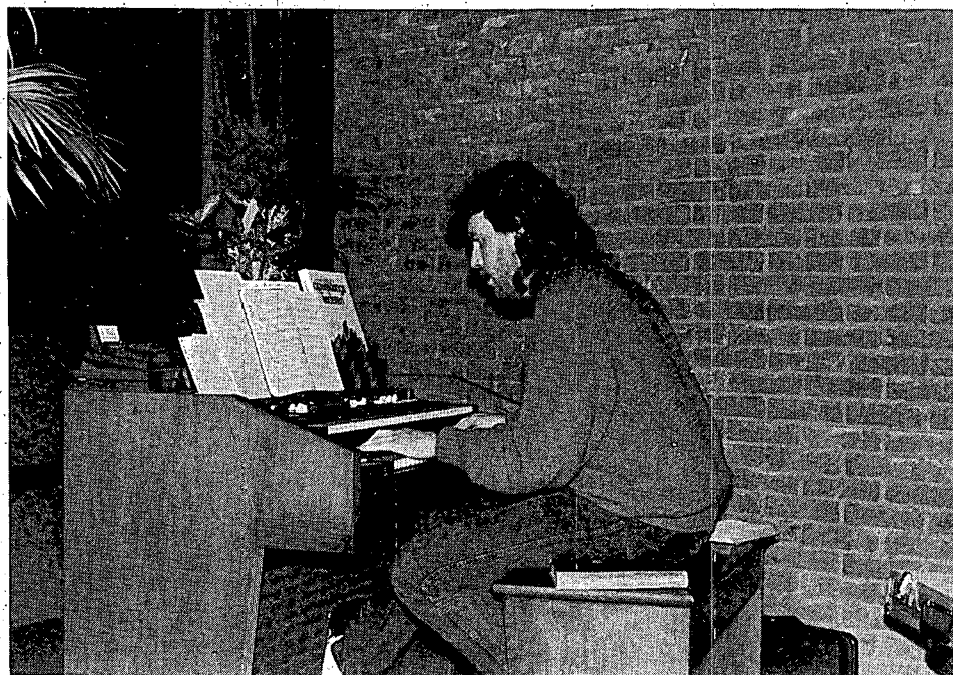

Aan muzikale medewerking geen gebrek

Chr. Eijer
Evangelist in algemene dienst

André Bijleveld, koorleider

Foto's A. Niessink

GESPREK MET PRESIDENTE Imtje Stuut:

N.B.V.B. wil "open deuren" naar gemeenschap en.... de "wereld"

Op maandag 7 november j.l. is op veel plaatsen in de hele wereld de Baptisten Vrouwen Wereldgebedsdag gehouden en ook in Nederland zijn op veel plaatsen baptisten vrouwen bij elkaar geweest rond het thema "Volmaakt in eenheid". In al die afdelingen van de Nederlandse Baptisten Vrouwen Beweging "Zusterhulp" heeft men dat als een bijzonder gebeuren ervaren. Als iets unieks ook. Het was en is immers ook het beleven van een wereldwijde gemeenschap.

Aan de vooravond van deze Wereldgebedsdag zegt NBVB-presidente Imtje Stuut: "Het is werkelijk iets unieks. Je bidt met elkaar en voor elkaar. Ook voor de zusters, die in hun land geen vrede kennen, ook voor de zusters die lijden onder ongerechtigheid, ook voor hen die geen dak boven het hoofd hebben, op de vlucht zijn, of hun kinderen geen eten kunnen geven. Maar tegelijk realiseren we ons ook, dat bidden alleen niet genoeg is, maar dat we ook iets moeten doen. En dat heeft heel veel met "Zusterhulp" te maken.

"Wij willen graag ook heel concreet, heel praktisch iets doen voor onze naaste en heel concreet kan dat in bij voorbeeld de zendingsprojecten. "Zusterhulp" heeft immers al vanaf het begin in die zending, in de hulp aan de zending, een belangrijke taak gezien. We voelen ons ook heel nauw betrokken bij de zending en bij alle nieuwe facetten die daar te zien zijn. Maar daarnaast, of liever zelfs, daarmee in verband staand, proberen we in de NBVB ook onze leden meer bewust te maken van allerlei zaken in de samenleving, dingen die er in de wereld om ons heen gebeuren. Wil je je bewust zijn waar je met je geloof staat, dan moet je je allerlei dingen om je heen realiseren, van daaruit, je geloof, je leven praktisch inhoud geven.
Dat is een proces waar we een aantal jaren geleden al mee begonnen zijn, en nog steeds mee bezig zijn. Dat gebeurt vooral op trainingen en conferenties en ik zie hoe positief daar de reacties zijn! Er is voor die trainingen, per twee jaar drie trainingen voor elk vijftig personen, grote belangstelling. En dit groeit verder, want er zijn inmiddels ook trainingen voor besturen gespreksleidsters, en voor zgn. topkader".

Kun je zo globaal aangeven wat de strekking is van die trainingen en de uitwerking naar de afdelingen?

"Aan de ene kant proberen we de zusters zich bewust te laten worden, dat ze ook in de gemeente een taak hebben, aan de andere kant geven we ook aandacht aan maatschappelijke en wereld-vraagstukken. We hebben bij voorbeeld veel informatie en werkmateriaal gegeven over Greenpeace, milieukwesties, Amnesty International, ontwikkelingssamenwerking. Het gaat om bewustwording en koppeling aan de praktijk".

ANDER BEELD

Dat is dan wel een heel ander beeld, dan dat van de kousen-breiende babbelende dames op een naaikransje...

"Natuurlijk... En dat is vooral ontstaan door het trainingswerk onder heel goede vakkundige leiding, die nieuwe ontwikkeling. En al praat men dan niet over een "naaikransje", zoals jij zegt, er bestaat hier en daar toch nog wel, bij sommige mensen, een verkeerd beeld van de NBVB. Met ons nieuwe thema, waar we het volgend jaar mee aan de gang willen, het thema "Open deuren" is één van de aspecten die "open deur" te laten zien aan de andere zusters binnen de gemeenten. Die willen we proberen te bereiken en te interesseren voor ons werk, dat veel breder is dan menigeen denkt".

"Sla een brug..." Met het eerste beslis je dat je iets wilt gaan doen, met het tweede zijn de eerste stappen gezet en wil je vanuit de brug die geslagen is, ook echt aan het werk. Er zitten meerdere kanten aan, ook die van verdieping van de geloofsbeleving. De "deuren open" naar de wereld én naar de eigen gemeenschap. Maar het is ook weer niet iets statisch. Het houdt ook werken in. Je moet er ook wat aan doen. En natuurlijk komt ook daar weer een stuk bewustwording aan te pas. Het is allemaal een langzaam proces. Maar af en toe hoor je toch dat er inderdaad iets gebeurt met mensen. Niet alleen dat ze meer kunnen delen in hun geloofsbeleving, maar ook dat velen mondiger worden, en bij voorbeeld op een gemeentevergadering eens het woord voeren".

Doet de NBVB ook iets met de thema's gerechtigheid, vrede en heelheid van de schepping, zoals die bij het conciliair proces worden besproken?

"Ik denk, dat we met ons vorige jaarthema "Sla een brug..." al heel dicht bij deze thema's zaten. We zijn al heel intensief, op verschillende manieren, bezig geweest met die onderwerpen. In onze programma-richtlijnen, waar de afdelingen dus gebruik van kunnen maken om er een programma voor een avond te maken, zijn die thema's ook behandeld en is er stof aangedragen om binnen die afdelingen er mee aan de slag te gaan. Heel belangrijk daarbij is, nog eens weer hoor, dat vorige thema "Sla een brug..." Dat werkte ook uit naar de ander, met een andere geloofsbeleving. Ook daarmee hebben we geprobeerd duidelijk te maken, dat we elkaar respecteren in elkaars geloofsbeleving. En dat is ook belangrijk als je bezig gaat met die thema's...."

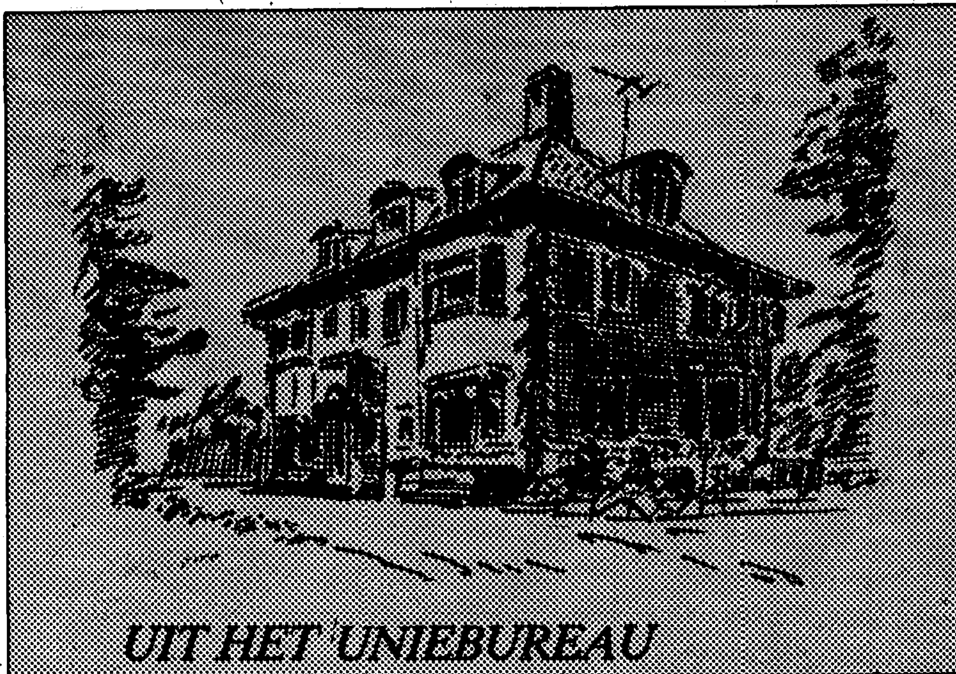

Op trainingen en conferenties worden actuele onderwerpen heel degelijk besproken.

Hoe breed dan bij voorbeeld....?

"Nou, als je ziet, dat het nieuwe thema heel bewust gekozen is naar aanleiding van de onderwerpen gerechtigheid, vrede en schepping, dan zie je, dat het wel wat verder reikt dan gezellig onder elkaar babbelen. Ik moet er bij zeggen, dat wel het thema gekozen is, maar dat we nog bezig zijn het uit te diepen en het praktisch vorm te geven, namelijk hoe onze leden er mee aan de slag kunnen. In elk geval, denk ik, is dat nieuwe thema "Open deuren" een stapje verder dan het thema dat we nu afronden,

Sietzo Dijkhuizen

VERANTWOORDING VAN DE BIJ HET UNIEBUREAU BINNENGEKOMEN BIJDRAGEN EN GIFTEN IN DE MAAND SEPTEMBER 1988

ECU
Amsterdam Centrum 16,80; Arnhem Centrum 525,-; Delfzijl 681,75; Deventer 192,75; Doetinchem 351,-; Drachten 552,80; Groningen Noord 222,94; Haarlem 135,75; Harlingen 159,30; Hengelo 508,-; Kollumerzwaag 165,-; Krommenie 87,40; Leeuwarden 174,85; Leiden 322,79; Makkum 200,-; Musselkanaal 1200,-; Pernis 200,-; Rotterdam Zuid 265,38; Sittard 245,-; Valthermond 80,-; Vroomshoop 396,-; Winschoten 186,73; Zevenaar 149,76.

CvdO
Amsterdam Centrum 49,50; Arnhem Centrum 505,-; Delfzijl 615,30; Deventer 143,10; Doetinchem 343,50; Drachten 363,25; Groningen Noord 217,34; Haarlem 246,90; Harlingen 183,30; Hengelo 690,-; Kollumerzwaag 160,-; Krommenie 58,95; Leeuwarden 334,30; Leiden 316,62; Lelystad 37,75; Makkum 175,-; Musselkanaal 1100,-; Pernis 300,-; Rotterdam Zuid 259,71; Sittard 240,-; Vroomshoop 147,-; Winschoten 182,74; Zevenaar 146,56; P.H., H. 15,-; C., D. 25,-.

UZC
Alphen a/d Rijn 250,-; Amsterdam Centrum 30,95; Arnhem Centrum 900,-; Delfzijl 1507,95; Doetinchem 643,50; Drachten 975,15; Groningen Noord 750,-; Groningen Noord 409,07; Haarlem 215,25; Hengelo 887,50; Klazienaveen 75,-; Kollumerzwaag 300,-; Krommenie 75,90; Leeuwarden 422,75; Leiden 592,59; Makkum 200,-; Musselkanaal 2100,-; Pernis 464,90; Pernis 190,55; Rotterdam Zuid 70,32; Sittard 450,-; Stadskanaal Noord 750,-; Ter Apel 1000,-; Winschoten 342,34; Zevenaar 274,56; G.L.K., Z. 10,-; N.N., L. 30,-; S.V., M. 25,-; A.W., H. 100,- (postzegels); P.H., H. 15,- (WIN); Gewest Z-O Drenthe 150,- (WIN); Twenthe 8800,-(projekt); IJsselgewest 4500,-(projekt).

NBJB
Arnhem Centrum 130,-; Doetinchem 93,-; Drachten 218,40; Groningen Noord 59,20; Haarlem 129,95; Kollumerzwaag 45,-; Rotterdam Zuid 70,32; Pernis 100,-; Sittard 66,72; Vroomshoop 150,-; Winschoten 49,48; Zevenaar 39,68; P.H., H. 15,-.

UBS
Amsterdam Centrum 16,10; Arnhem Centrum 100,-; Delfzijl 313,75; Doetinchem 69,-; Drachten 117,15; Groningen Noord 44,80; Hengelo 115,70; Hengelo 159,30; Rotterdam Zuid 52,17; Sittard 48,-; Winschoten 36,71; Zevenaar 29,44.

NOODFONDS
Dokkum 137,80 (Bangladesh); Dordrecht 244,35; Drachten 509,05; Emmen 750,-; Eindhoven 731,55 (Soedan); Groningen Noord 338,15; Haarlem 91,35; Hengelo 955,85; Utrecht Noord 852,25 (Bangladesh); C.B., R. 100,-; A.C.J.G.A.S.-E., E. 50,-; G.M., S. 50,- (Bangladesh); H.J.H., G. 50,- (Bangladesh); J.G., E. 25,- (Soedan); J.R.R., V. 10,- (Soedan); G.J., G. 25,- (Soedan); P.C.A., D. 100,- (Soedan/Bangladesh); R.S., G. 250,- (Soedan); M.E.V.-H., K. 50,- (Soedan/Bangladesh); H.B., V. 25,- (Soedan/Bangladesh); J.V., W. 50,- (Soedan); G.T.C.-T., E. 30,- (Soedan); A.T.M., G. 50,- (Soedan); B.T., G. 100,- (Bangladesh); A.V.-S., E. 100,-; E.K., K. 25,-; J.K., N. 15,- (Soedan); C.J.V., H.; E.K., K. 25,- (Soedan/Bangladesh); C.J.V., H. 100,-; H.S., Z. 25,- (Bangladesh); L.B., Z. 10,-; A.G.B.-S., Z. 20,-; H.T.-S., D. 50,-; H.B., H. 100,- (Soedan/Bangladesh); C.M., L. 100,- (Bangladesh); D.B., H. 10,-; J.H., G. 15,-; J.B., H. 15,-; S.V., M. 25,-; H.H., A. 50,- (Soedan); L.G.S., E. 100,-; C.P.W., A. 50,- (Soedan); J.S., C. 100,-; W.K., N. 100,-(Bangladesh); L.P., L. 50,- (Soedan); J.B., D. 100,-; R.N.-O., N. 100,-; H.J.H.B.-K., H. 10,-; J.M., H. 10,- (Soedan); H.G.,N. 25,- (Soedan); C.P.W., A. 100,- (Bangladesh); A.M.S., E. 20,-(Soedan); J.P.N., E. 25,- (Soedan); W.V., W. 75,-; W.F.S., W. 10,-; F.T.H.-D., A. 25,-(Bangladesh); Y.H., B. 100,- (Soedan/Bangladesh); J.S., M. 100,- (Bangladesh); J.A.S., H. 100,-(Soedan/Bangladesh); M.P., Z. 10,-.

Ditmaal een wat langere lijst van bijdragen en giften, met name voor het noodfonds (Soedan en Bangladesh). Alle gevers hartelijk dank.

U kunt uw bijdragen overmaken op giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Bosch en Duin onder vermelding van de bestemming. Bijdragen voor het noodfonds kunt u eveneens overmaken op giro 81255 t.n.v. Noodfonds Unie van Baptisten Gemeenten, Bosch en Duin.

A. van den Hoef

De UC-vergadering

MET DE THEMA'S AAN HET WERK

Op 7 november zat de Commissie der Unie weer om de tafel om te trachten een welgevulde agenda af te werken. Dat dit niet helemaal gelukte was te danken aan het feit dat een aantal punten een zorgvuldige bespreking vereisten en niet met een hamerslag afgedaan konden worden.
Er werd tijd ingeruimd voor een terugblik op de Algemene Vergadering te Enschede. Een vergadering die door veel afgevaardigden als bemoedigend werd ervaren. Lof was er voor de organisatie, waarin alleen de geluidsinstallatie een zwakke plek bleek.
Omdat mensenwerk nooit volmaakt is, werden er ook nu in de UC wel wat dingen aangedragen die mogelijk verbeterd kunnen worden en een goede afwerking van de agenda kunnen bevorderen. De ruimte voor een inhoudelijke bespreking van vraagstukken en voorstellen blijkt nog steeds aan de krappe kant te blijven.
Een belangrijk aandachtspunt uit de Algemene Vergadering werd meteen aangepakt. Het voorstel van de gemeente Dordrecht werd ingeruild voor de belofte dat de Unie Commissie een overleg tot stand zou brengen over de thema's van het conciliair proces van de Wereldraad van Kerken. Zoals bekend zijn dit gerechtigheid, vrede en heelheid van de schepping. In het verlengde daarvan ligt een overleg over de verdere "onder ons levende vragen", doch de genoemde thema's hebben nu prioriteit gekregen. Vanuit de vergadering kregen de broeders G. Bosveld, J. Kruizinga en O. Oldenburger Rzn opdracht om zich hierin te gaan verdiepen, met de vrijheid daarin alle informatie en informanten te raadplegen die zij nodig achten. Zij kregen verder de opdracht een werkstuk voor te bereiden.
Te vermelden valt verder dat besloten werd de Algemene Vergadering 1989, waarvan al vastlag dat deze in Drachten zou plaatshebben, te houden op 25, 26 en 27 oktober.

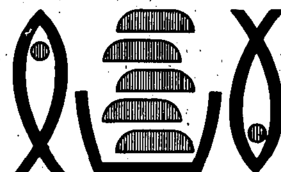
H.G. de Winkel
wnd algemeen secretaris

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs f 46,- per jaar; buitenland f 64,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelinckiaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Op 15 september 1988 moesten wij afscheid nemen van onze zuster

Trijntje Koster-Stenekes

op de leeftijd van bijna 81 jaar

sinds 8 oktober 1981 weduwe van Marten Koster.

Vurig verwacht ik de Heer; Toen neigde Hij Zich tot mij en hoorde mijn hulpgeroep.
Psalm 40:2

Baptistengemeente Leeuwarden

De Heer heeft tot Zich genomen broeder

Pier Algera

op de leeftijd van 86 jaar

29 oktober 1988

Baptistengemeente Harlingen

Joh. 14:2-3

Met dankbaarheid voor de liefde en zorg waarmee hij ons omringde, geven wij kennis dat geheel onverwacht is heengegaan mijn lieve man, onze vader en opa

Pieter Huisman

op de leeftijd van 70 jaar

G. Huisman-Beuneker
Catrien en André
Nel en Ger
Kleinkinderen

31 oktober 1988
Athenestraat 45
2711 GR Zoetermeer

In het geloof in zijn Heer en Heiland is plotseling van ons heengegaan broeder

Pieter Huisman

gedurende vele jaren penningmeester van onze gemeente

geboren 17-8-1918
overleden 31-10-1988

Baptistenwijkgemeente
Zoetermeer

Heden overleed zacht en kalm mijn lieve man, onze papa en opa

Cornelis Brandt
Kees

12-12-1903 3-11-1988

Rotterdam
A. Brandt-Pikkert

Rotterdam
Miep en Jurrie
René
Ruud en Pia

Loon op Zand
Cor en Mia
Cor en Ivonne
Matthieu en Door
Marianne
Esther

Rotterdam
Anneke en Nico
Dorothea en René
Barbara

Rotterdam, 8 november 1988
Mijnsherenlaan 170a
3081 CM Rotterdam

De crematie heeft in besloten kring plaatsgehad.

"Veilig in Jezus' armen"

In deze zekerheid is van ons heengegaan onze zuster

Annechien Vos-Nijkeuter

op de leeftijd van 87 jaar

Enschede, 20 oktober 1988

Baptistengemeente Enschede

"De Heer is mijn Herder"

De Heer heeft tot Zich genomen onze zuster

Grietje Potjewijd

op de leeftijd van 79 jaar

10 september 1988

Baptistengemeente
Nieuwe Pekela

Op 30 november 1988 hopen onze ouders en grootouders

B. de Graaff

en

M.J. de Graaff-Dekker

hun 50-jarig trouwdag te herdenken.

Hun kinderen
en kleinkinderen

Capelle a/d IJssel
Slotlaan 27
Postcode 2902 AJ

Hij keek op de wereld neer
vanuit de hoogte van zijn
platvloersheid....

Wf

103e jaargang nummer 41 - 24 november 1988

De Christen
Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

ONGELOOFWAARDIG

H. Ploeger

Het woord viel in een discussie over een gemeentelijk alcohol-ontmoedigingsbeleid: gemeentebestuurders die wel de alcoholconsumptie willen verminderen van anderen, maar die geen alcoholvrije recepties willen, maken zich volstrekt ongeloofwaardig.
Het had ook in een ander verband gezegd kunnen worden:
Specialisten die zeggen voor hun patienten op te komen maar die in hun verzet tegen overheidsmaatregelen patienten laten wachten, of naar huis sturen, maken zich volstrekt ongeloofwaardig.
Een vakbeweging die zegt de kloof tussen werkenden en uitkeringstrekkers te willen versmallen, te dempen maar tegelijk forse looneisen stelt, maakt zich volstrekt ongeloofwaardig.
Een geloofsgemeenschap die zegt: wij geloven in Johannes 3:16: Alzo lief heeft God de wereld gehad dat Hij zijn enige Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, behouden zal worden en niet verloren zal gaan, maakt zich volstrekt ongeloofwaardig, als zij niet alles op alles zet om de hele wereld en alle mensen met deze boodschap bekend te maken.

Waar kom ik dat begrip: ongeloofwaardig, eerder tegen?
In het onderwijs van Jezus, de Christus!
Eens zei Hij tot mensen: Wat noemt gij Mij Here Here, en doet niet wat Ik zeg? (Lc. 6:46). Wie Jezus Heer noemt, maar zich niet onder Hem stelt, niet de opdrachten uitvoert die Hij verstrekt, niet de weg gaat die Hij wijst, die maakt het evangelie van Jezus Christus volstrekt ongeloofwaardig. Maar die maakt zich ook zelf volstrekt ongeloofwaardig.
Heel Jezus' rede tegen de schriftgeleerden en de Farizeeën, heeft dit telkens terugkerend refrein: Gij zijt ongeloofwaardig. Er is een breuk tussen leer en leven, tussen wat u zegt en wat u doet.
Eenzelfde toon vinden wij in de eerste brief van Johannes. "Wie zegt in het licht te zijn en zijn broeder haat, die is in de duisternis tot nu toe", 2:8. Ook Jacobus had weet van de ongeloofwaardigheid van gelovigen. Hij heeft het over hoorders die geen daders van het woord zijn.

Het moet ieder christen volkomen duidelijk zijn dat de kracht van zijn getuigenis in woord en wandel afhankelijk is van zijn geloofwaardigheid. Je zou ook kunnen zeggen: van zijn betrouwbaarheid. We kunnen organiseren wat we willen op het terrein van evangelisatie, zending en dienstbetoon, als we niet achter onze woorden staan, als we niet bereid zijn zelf ook de consequenties van het christenzijn te aanvaarden, als we de moed missen tot werkelijke zelfverloochening, het zal niet baten.
Dat geldt ook voor de samenleving. Krokodillentranen over ongerechtigheid, uitbuiting, honger enzovoort zullen niets veranderen als woord en daad niet overeenstemmen. Een beroep op weerbarstige structuren ontlast in genen dele van de opdracht tot het bittere einde voor betere verhoudingen tussen mensen te strijden. De toekomst der volken, van politieke partijen, van systemen, en ook van de kerken, hangt af van hun geloofwaardigheid.
Ook uw en mijn toekomst hangt daar vanaf.

DEZE WEEK

Even nadenken met...

J.M. Zijlstra, Kampen

HERKEND! WAARAAN? (Hand. 4)

Daar staan ze dan: Petrus en Johannes. 't Is nog maar het jaar 33 en nu al wordt het woord van Jezus uit Lukas 12 aan hen vervuld 'En wanneer zij u brengen voor de synagogen en voor de overheden en de machthebbers, maakt u niet bezorgd hoe of wat gij spreken moet. Want de Heilige Geest zal u op het eigen ogenblik leren.....' U weet ook tegenover wie deze twee getuigen staan. In een halve cirkel zitten ze, het Sanhédrin, de Hoge Raad, en het hele hogepriesterlijk geslacht neemt hen onder vuur. Twee apostelen, twee levende stenen die tegenover dit gezelschap met de mond vol tanden zouden staan, ware het niet 'de Heilige Geest zal u op het eigen ogenblik leren....' En al groeit de irritatie omdat de Godsgetuigen spreken over de opstanding uit de doden en al wordt de verontwaardiging heviger, Petrus en Johannes kunnen niet nalaten te spreken van wat zij gezien en gehoord hebben.

Petrus kent de plaats waar hij nu verhoord wordt goed, hij staat op bekende bodem. Twee maand geleden werd 't hem hier te heet onder de voeten! En nu? Dezelfde plek, hetzelfde Sanhédrin maar een andere Petrus, een vrijmoedig getuige van zijn Heer, Petrus een man vol van de Heilige Geest. Petrus spreekt geen voorzichtige, fluwelen taal, hij spaart zijn gehoor niet, geen compromis. Petrus spreekt hen aan, heel persoonlijk 'Jezus Christus, de Nazoreëer, die gij gekruisigd hebt' De gekruisigde, verworpen door de bouwlieden, is de hoeksteen de sluitsteen en boogsteen geworden. Hij is de drager geworden van het hele bouwwerk, de fontein van kracht, de bron van energie, de oorzaak van behoud. En ondanks dit persoonlijk getuigenis - of dankzij? - 'herkenden zij hen dat zij met Jezus geweest waren' Ik weet wel, 't gaat om hun afkomst, hun dialect. Maar zou voor ons niet even sterk moeten gelden dat we herkend moeten worden omdat we 'met Jezus zijn'? Wij, ieder persoonlijk, maar evenzeer onze landelijk gemeenschap? Waaraan? Zouden we aan onze boekenkast, aan onze tijdschriftenmap, aan onze muzieksmaak herkend worden? Zou men ons herkennen in de omgang? Zouden we herkend worden vanwege onze wijze van vergaderen zowel gemeentelijk als landelijk? Zouden we herkend worden vanwege onze radio- en tv-smaak? En aan de manier waarop we zorgen voor ons lichaam? Aan de wijze waarop we de aarde bewerken en bewaren? Zouden we herkend worden vanwege onze frisse, eigentijdse liederen? Vanwege ons grootmaken van de Naam van de Heer? Zouden we herkend worden omdat we verslaafd en verslingerd zijn aan die Naam die naar waarheid mijn Jezus waard is?

Wat we elkaar wensen: Heel veel herkenning omdat we vol zijn van de Heilige Geest en omdat u en ik niet kunnen laten te spreken van wat wij hebben gehoord, gelezen en beleefd.

IN MEMORIAM CORNELIS BRANDT

Op 3 november j.l. is op de leeftijd van bijna 85 jaar overleden broeder Cornelis Brandt, oud-voorganger en oud-redacteur van De Christen. Hij werd geboren op 12 december 1903 te Deventer. Na studie aan het seminarium van de duitse baptisten in Hamburg werd hij in 1928 voorganger van de gemeente te Haulerwijk. Innerlijke conflicten, schrijft J. van Dam in zijn Geschiedenis van het Baptisme in Nederland 168, leidden ertoe dat hij in september 1935 zijn werk aldaar beëindigde. Maar reeds in 1937 keerde hij terug in de gemeentelijke arbeid en werd hulpprediker in de gemeente te Stadskanaal. Reeds een jaar later aanvaardde hij een beroep van de gemeente te Hoogezand en in 1942 werd hij, na opnieuw een korte onderbreking, voorganger te Tweede Exloërmond. Na de oorlog verruilde hij zijn laatste noordelijke gemeente voor de gemeente te Rotterdam-Zuid, die hij vier jaar diende. In 1950 beëindigde hij definitief zijn voorgangerschap. Hij bleef in Rotterdam wonen waar hij nu is overleden.

Kees Brandt was een zeer fijngevoelig en zeer muzikaal man. Zijn fijngevoeligheid maakte hem het werk in de gemeente moeilijk. Hij kon gevestigde meningen en vooroordelen maar moeilijk verdragen.

Een strijdbaar man was hij niet, integendeel: hij was een vredeminnend mens. De conflicten en spanningen die de gemeentelijke arbeid vrijwel altijd met zich meebrengt, kon hij daarom alleen in eigen hart uitvechten. Zijn muzikale talenten heeft hij altijd voor onze gemeenschap beschikbaar gesteld. Na zijn voorgangerschap in Rotterdam breidde hij door verdere studie zijn kennis en vaardigheid op dit gebied nog aanzienlijk uit.

Enige jaren heeft br. Brandt ook deel uitgemaakt van de redactie van De Christen. Hij had daarin een eigen rubriek: Pastorale mijmeringen. Daarin liet hij zijn gedachten de vrije loop en verraste zijn lezers steeds weer door de fijnheid en oorspronkelijkheid van zijn mijmeringen. Zijn beschouwelijke natuur kwam daarin tot haar recht.

Terugziende op zijn leven en dienst mogen wij de Heer danken voor de gave die Cornelis Brandt voor onze gemeenschap is geweest. Ons medeleven en voorbede gaan uit naar zijn vrouw, zijn kinderen en kleinkinderen.

J. Reiling

BR. W. MODDERMAN IS HEENGEGAAN

Dinsdagmorgen 15 november j.l. - vijftien dagen voor zijn 81e verjaardag (1 dec.) - is br. Willem Modderman in zijn huis te Exloo in het bijzijn van zijn liefhebbende echtgenote en dochter overleden. Hij is heengegaan naar de Heer, Die hij in zijn leven, in de gemeente en in de Unie zo vastberaden gediend heeft.

De begrafenis heeft in Sneek plaatsgevonden op zaterdag 19 november, temidden van de gemeente, waaraan hij - samen met zijn eerste vrouw - vele jaren getrouw als secretaris, penningmeester en ouderling zijn geestelijke en zakelijke gaven en zijn liefde heeft gewijd. Zijn helder inzicht, zijn krachtige en bondige formuleringen, en zijn humor maakten hem tot een invloedrijke en geziene persoonlijkheid.

Dat had men al gauw door in onze Uniegemeenschap. Reeds op 34-jarige leeftijd werd hij - 1942 - in de Unie-Commissie gekozen, waarin hij met de bekende jaarlijkse onderbrekingen tot 1965 zitting heeft gehad.

Bekend werd br. Modderman vooral om zijn grote inzet voor het zendingswerk. Al in de oorlogstijd nam hij niet alleen met succes de zorg voor het kwijnende Unie-depot (onze lectuurvoorraad) op zich, maar ook stimuleerde hij het sparen van zendingsgelden om een forse start van het zendingswerk mogelijk te maken. Jarenlang was hij penningmeester en later voorzitter van onze Unie-Zendingscommissie. Aan de financiële gang van zaken in de Unie gaf hij veel tijd en kundige aandacht tot ver in de zestiger jaren. Enige jaren was hij tevens administrateur van het toen nog bestaande kinderblad "De Kindervriend".

Te noemen is ook zijn steun aan de totstandkoming van wat nu "De Vinkenhof" is: een combinatie van conferentie- en kampcentrum met ons nieuwe seminarium. Onder zijn leiding werd tot de koop van dit centrum in 1957 besloten. Hij was de eerste voorzitter van de Beheerscommissie, totdat hij in 1962 voorzitter van de UC werd (tot 1964).

We mogen dankbaar zijn voor wat br. Modderman voor onze gemeenschap gedaan heeft, want dat is - naast een drukke dagelijkse werkkring - erg veel geweest. God roept niet alleen voorgangers, maar ook andere dienaren. Met liefde denken we aan zijn vrouw, dochter en kleindochter, die deze toegewijde en blijmoedige man, vader en opa op hun verdere weg moeten missen. Stellig zal onze Heer hen sterken op de weg naar Zijn toekomst, waarin br. Modderman reeds nu is ingegaan.

Broertjes

Kennis van God:

noodzaak voor een gezonde schepping

Hetty Lalleman

Land.... zomaar een stukje aarde. Of toch niet? Voor Israël was hét land het stuk grond dat God het gegeven had. Met de nadruk op 'geven'. Eerst wordt dat land beloofd, daarna lezen we van de vervulling van die belofte. Geloof, volk van God zijn en land horen nauw bij elkaar in Israël. God verlaten werkt negatief op de gemeenschap. Dat is ook te merken aan de toestand van het land. In Hosea komt dat heel scherp naar voren. De tekst waarin dat gebeurt leest u hier.

> "Hoort het woord des HEREN, gij Israëlieten,' want de HERE heeft een rechtsgeding met de bewoners van het land,
> omdat er geen trouw, geen liefde en geen kennis Gods is in het land.
> Vloeken, liegen, moorden, stelen en echtbreken!
> Men pleegt geweld, bloedbad volgt op bloedbad.
> Daarom treurt het land, en al wat erin woont verkwijnt,
> zowel het gedierte des velds als het gevogelte des hemels;
> ja, zelfs de vissen der zee komen om". (Hos. 4:1-3)

Gegeven land en wat dat voor gevolgen heeft

Als u teksten leest uit bijvoorbeeld het boek Deuteronomium valt op dat het woord geven zo vaak voorkomt in verband met het land, waarin Israël zal wonen. Het land, dat de HERE, uw God, u geven zal....

Een tastbaar bewijs van Gods goede zorgen. Land van melk en honing.

Abraham krijgt de belofte van het land al direkt te horen bij zijn roeping.

Als Israël in Egypte terecht komt, lijkt de belofte vergeten. Maar in Exodus 3 wordt de draad weer opgepakt. Vers 8: "Daarom ben Ik nedergedaald om hen uit de macht der Egyptenaren te redden en uit dit land te voeren naar een goed en wijd land, een land vloeiende van melk en honing...."

God Zelf staat voor die belofte in met Zijn Naam. Wat Hij belooft, doet Hij ook. Het land is Gods gave aan Zijn volk. In de geschiedenis van Israël horen het verbond van God, het volk en het land nauw bij elkaar. Er is een wisselwerking tussen. Een gedeelte waaruit dat blijkt is Hosea 4:1-3.

Een aantal dingen wordt duidelijk uit dit gedeelte.

Er is een soort rechtsgeding aan de gang tussen God en Zijn volk. Er zijn allerlei aanklachten tegen het volk in te brengen. Er worden overtredingen begaan, ze worden duidelijk genoemd: vloeken, liegen, moorden, stelen, echtbreken.

Het is duidelijk dat de tien geboden hier met voeten getreden worden.

Het hele funktioneren als volk van God, dat in een verbond met Hem leeft, staat op de tocht. Geen trouw, geef liefde, geen kennis van God is er meer.

Alle goede verhoudingen zijn zoek: die met God en die met de volksgenoten.

Er wordt onrecht gepleegd en er worden andere goden gediend, zoals uit het hele boek Hosea zo duidelijk blijkt.

Degenen die onderricht zouden moeten geven in de Tora, hebben die Tora vergeten, zoals vers 6 zegt. Kennis van God, van wat Hij heeft gedaan in het verleden, van Zijn leefregels en geboden, is er niet meer. "Mijn volk gaat te gronde door het gebrek aan kennis".

De gemeenschap staat op losse schroeven, zowel de gemeenschap binnen het volk als die met God. De wet van God wordt verwaarloosd, men is niet meer vertrouwd met Gods wegen en leeft niet meer met Hem in een gelovige relatie. En de naaste wordt bedreigd. Het hele bestaan als Godsvolk loopt gevaar. Wat een hechte gemeenschap hoort te zijn van mensen die aan God en elkaar verbonden zijn, dreigt uit elkaar te vallen.

Ook aan het land, het beloofde land, is dat te merken. Het land treurt, de dieren van het veld, de vogels van de hemel, de vissen van de zee lijden met de mensen onder de afval en het onrecht. Het leven is erdoor onmogelijk geworden. Het volk trekt de schepping mee in deze neerwaartse spiraal. Sommige uitleggers lezen vers 3 als komend oordeel, andere als beschrijving van een bestaande toestand. In elk geval is duidelijk dat er een nauw verband bestaat tussen dat wat er mis is op godsdienstig, sociaal en politiek gebied en wat er met de dieren en het land gebeurt.

(Dat de schepping ook op positieve wijze deel kan hebben aan wat er met het volk gebeurt blijkt wel uit allerlei profetieën over de toekomst. Jes. 11:1-10 en Jes. 35 bijvoorbeeld).

Hosea 4 en het conciliair proces

Ik wil graag enkele opmerkingen over Hosea 4 maken in het kader van de gesprekken over vrede, gerechtigheid en heelheid van de schepping.

In de werkmap, die uitgegeven is om gemeenten en parochies te helpen in het conciliair proces, wordt Hosea 4 aangehaald in verband met 'gerechtigheid'. Dat er in dit gedeelte sprake is van onrecht met gevolgen voor het land, is duidelijk. Maar ik vind dat bepaalde aspekten, die in Hosea 4 aan de orde komen, blijven liggen in wat er aan materiaal aangeboden wordt in de genoemde werkmap. Eén voorbeeld ter illustratie.

Direkt na het aanhalen van Hosea 4 in verband met gerechtigheid wordt gezegd dat wij in dialoog moeten treden met andere godsdiensten om te praten over gerechtigheid.

Maar dát kan ik nergens afleiden uit de Bijbel. Wél, zoals in Hosea 4 staat, dat kennis van God, vertrouwensvolle omgang met Hem en opvolgen van Zijn geboden zo belangrijk zijn. Want dat schort er volgens dit gedeelte ten diepste aan in Israël. Je moet bij alle diskussies over gerechtigheid, vrede, schepping, het evenwicht niet uit het oog verliezen. Het dienen van God en het recht doen van de naaste horen bij elkaar en dat heeft weer zijn invloed op de schepping.

Alles vaart er wel bij als een volk zó God dient! (Dat is iets anders dan ons welvaartsdenken!). Vertrouwensvolle omgang met God is datgene wat Israël onderscheidt van andere volken, datgene wat de gemeente ook onderscheidt van niet-gelovigen. Kennis van God is een absolute noodzaak voor een leefbare wereld. En die kennis heeft dan natuurlijk ook alles te maken met het kennen van Gods regels ten aanzien van de naaste, de dieren, het land. Ook regels voor het eren van God en het weren van afgoden, wat Hosea zo duidelijk steeds aan de orde stelt.

> Kennis van God: noodzaak voor een goed funktionerende samenleving.

Nog twee opmerkingen naar aanleiding van het behandelde Bijbelgedeelte.

- Israël, het volk en het land, is uniek. Wij hebben niet één beloofd land gekregen. Christenen vind je over de hele aarde. De relatie tussen geloof en land ligt daardoor voor ons anders dan voor Israël. Wél geldt ook voor ons dat wij geen recht hebben op het land en op de schepping, maar dat het gaven van God zijn.

- Je mag uit Hosea 4 niet afleiden dat natuurrampen een direkt oordeel op de zonde zijn. Maar waar door ons duidelijk geboden, ook ten opzichte van Gods schepping, overtreden zijn, hoeven we niet ver te zoeken naar de oorzaak van wat er misgaat. Wie zomaar afval dumpt, moet niet raar opkijken als z'n drinkwater op een bepaald moment vervuild blijkt. In dit soort gevallen kunnen mensen zélf daaraan iets doen.

Duidelijk is dat het kennen van God en het doen van Zijn wil in álle facetten van het bestaan heilzaam is voor een volk en een land.

WAT DOEN WE MET DE VRAGEN VAN ONZE TIJD...?

Ds. J.Broertjes: ''Ruimte voor geloven als gehoorzaamheid en dienst...''

Wie als christen met open ogen en hart in de wereld staat wordt elke dag tegenover problemen en zaken gesteld, die hem steeds weer dwingen zich zijn christen-zijn bewust te worden. Elke dag komt het leven ons tegemoet met vragen en opgaven. En menigeen vraagt zich steeds dringerder af wat hij daar mee aan moet. Menigeen ook zoekt dan, vooral binnen de gemeente, naar mogelijkheden om samen als gelovigen naar antwoorden en daden te zoeken.

Op veel plaatsen in ons land blijkt nu begonnen wereldwijde bezinningsproces over gerechtigheid, vrede en heelheid van de schepping DE 'kapstok' te zijn om binnen de eigen baptisten gemeente met elkaar te praten over die zogeheten ''vragen van onze tijd''. Maar er is al zoveel gepraat.... Veel mensen willen nu eindelijk ook wel een woord en daad combineren. Niet (alleen) praten en bezinnen, maar ook iets doen. Maar: hoe...?

Het zoeken naar een antwoord op die vraag heeft een aantal leden van gemeenten uit verschillende delen van het land doen besluiten een 'vraagbaak' te vormen. Het is een ''werkgroep'' geworden, die hand- en spandiensten wil verrichten voor iedereen, gemeenten en individuele leden, die ruimte wil scheppen, ruimte zoekt of ruimte wil benutten om verantwoordelijkheid te aanvaarden, voor wat er op en met deze aarde gebeurt. Heel praktisch dus.

Als een soort start, maar ook als een groots opgezette informatiemogelijkheid, is door die werkgroep nu een bezinningsdag georganiseerd: op zaterdag 26 november a.s. in Apeldoorn (Baptisten-kerk, (Bosweg77). Deze bezinningsdag met een uitgebreid en heel gevarieerd programma, zal worden geleid door ds.J.Broertjes uit Rijswijk.

Enkele weken voor die dag zegt hij in een gesprek over oorsprong en reden van die activiteit van de nieuwe werkgroep: ''In onze gemeenten kennen we twee brandpunten: geloven en leven. Het geloven als beleven van de persoonlijke relatie met God, met Christus als Heer. Het leven als-geloven-in-gehoorzaamheid in het dagelijks leven. Maar dat is veelal theorie. De praktijk is vaak, dat men in onze gemeenten uit is op geloof als beleven, als vertrouwen op de Heer. Daar spelen allerlei verschillen van opvatting een rol in. Bij woorden en begrippen als bekering, zonde, verzoening en bidden, is er ruimte voor verschillende manieren van denken, praten en beleven. De wijze van omgaan met de bijbel speelt daarbij een grote rol. Maar er is meer aan de hand dan teksten. Het geloof als beleven is geweldig in de gemeente, maar het gevaar is groot, dat men in binnen-kerkelijke vragen blijft steken. Alleen maar bezig is met zichzelf.

Het geloven als gehoorzaamheid in het dagelijks leven, als dienstbaar zijn aan de naaste.... Daar wordt in de gemeente wel over gepraat, maar waar is er in de gemeente ruimte om daar daadwerkelijk mee aan de gang te gaan? Hoe komt het geloven, het gehoorzaam zijn aan de gegeven opdrachten, aan de orde? Hoe kan het verlangen naar dienstbetoon werkelijk tot zijn recht komen? Onze wereld, onze cultuur, heeft daar grote behoefte aan. Zaken als gerechtigheid, vrede en heelheid van de schepping gaan ons allemaal aan. Ik denk dat het nu gestarte conciliar proces goede mogelijkheden biedt een demonstratie te geven van geloven als gehoorzaamheid in dienstbetoon.

Maar er is méér. Wat de werkgroep wil bereiken is die aandacht voor de vragen van onze tijd en daarbij handreiking bieden, maar het gaat er ook om, hoe wij als baptisten meer kunnen streven naar openheid en ruimte, zodat ''broederschap'' echt wordt en niet een woord blijft....''

Bezinningsdag

Het programma van de bezinningsdag, waarover de gemeenten via een ''persbericht'' al zijn geïnformeerd, ziet er aantrekkelijk uit. Na de start met het onvermijdelijke kopje (zuivere?) koffie, de opening door ds.J.Broertjes (die de algehele leiding heeft van deze dag) en een meditatie (als toonzetting) door ds.J.Schuil, volgen inleidingen, gespreksgroepen, en zgn. 'workshops'. Inleiders zullen zijn ds.Th.v.d.Laan, drs.A.Kik. Thema's zijn: gerechtigheid, vrede, heelheid schepping en liturgie. Die thema's van het conciliair proces komen vooral in de middagbijeenkomst ter sprake. Uiteraard is er veel mogelijkheid tot ontmoeting. Een ''klaagmuur'' waarop de deelnemers aan deze bezinningsdag allerlei ideeën, kritische opmerkingen, vragen, suggesties, opbouwende gedachten, kwijt kunnen. De werkgroep zal dat alles naderhand gaan evalueren en zo mogelijk verwerken. De dag wordt afgesloten met een viering.

Ds.Broertjes: ''Je merkt op allerlei plaatsen, dat er behoefte is aan mogelijkheden om als christen actief en dienend en getuigend in de wereld te zijn. Niet alleen bij de generatie die er nu is, en die verder kijkt en denkt dan de binnen-kerkelijke zaken, maar ook zeker bij de volgende generatie. Dit conciliair proces is een goed handvat om er maar eens mee te beginnen...''

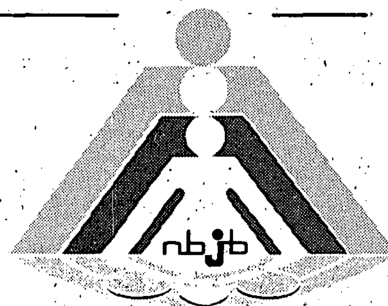
Sietso Dijkhuizen

Bezinningsdag ''Ruimte'' op 26 november gaat toch door

Ondanks de op de AV te Enschede aangenomen motie, waarin de afgevaardigden de UC verzochten initiatieven te ontwikkelen om tot een zo breed mogelijk overleg te komen ten aanzien van de onder ons levende vragen, heeft de werkgroep ''Ruimte'' besloten de bezinningsdag toch te laten doorgaan.

Reeds vóór de AV had Siezo Dijkhuizen, als redakteur van ons blad, een gesprek met ds. J. Broertjes te Rijswijk. Het verslag van dit gesprek gaat hierbij.

De zomerkampen zijn toch al weer "om te noteren"

Zo vlak voor de winter even 'n berichtje over de zomerkampen 1989.
Dat lijkt ver weg; maar we zitten dus écht niet stil!
Dit jaar nog komt de kampfolder uit.
Dan zullen jullie d'r ook meer over horen, maar eerst dit:
Wisten jullie namelijk dat
* het **zeilkamp** op de Friese meren bij Uitwellingerga volgend jaar van 8-15 juli is?
* diezelfde week de eerste week van de **tentenkampen** is (B1, C1 en D1)?
* de week daarna (15-22 juli dus) B2, C2 en D2 zijn?
* in **Hongarije** 't internationale kamp gehouden wordt van 19-29 juli?
* er **(NIEUW!!)** 'n buitenlandkamp in de **Ardennen** komt, in een prachtige omgeving en dito kamphuis, van 22-29 juli?
* er speciaal voor kinderen tot 12 jaar van 15-22 juli een **Kinderkamp** is?
* en er ook weer een **ouderenvakantieweek** is van 10-17 juni?

En tenslotte dat:
de N.B.J.B.-kampen willen staan voor een tijd van ontspanning, ontzettend veel lol, samen-bezig-zijn en beleven, ook ontdekken hoe mooi geloven-door-de-week kan zijn?

Maar zoals gezegd: jullie zullen er zeker meer van horen/lezen.

De Kampkommissie

P.S.: Als je/u nu meer informatie wilt, is het Jeugdburo van de N.B.J.B. natuurlijk altijd te bereiken. (05120-15687).

"NIET BLIJVEND LATEN BEDOTTEN"

"Let maar eens op een groepje kinderen: Als ze de hele dag spelen worden in hun spel de onderlinge relaties tot dé werkelijkheid, waarin ze stuk voor stuk ernstige volwassen zijn.
Maar wat gebeurt er plotseling? Kleine Peter of Hans moet op onmiddellijk bevel naar huis komen.
Zo gaat het ook vaak met ouderen. Iedereen heeft het druk met andere ernstige mensen over zijn plannen, belangrijke vergaderingen en zelfs godsdienstige zaken. Maar ook dan moet plotseling de Godsverhouding zich kunnen laten gelden.
Kijk, en daarom kan een werkelijk gelovig mens nooit zò door die ernst bezeten worden die het kenmerk is van de wereld die God overal buiten houdt.
Net als kinderen zouden we ons niet blijvend moeten laten bedotten door de zinsbegoocheling dat het spelletje met anderen dé werkelijkheid is. Dan horen we Vader niet meer".

Ik kwam dit stukje laatst tegen, en het zette mij behoorlijk aan het nadenken.
Over m'n eigen manier van werken, denken, vergaderen, geloven.
Misschien dat jullie er ook iets aan hebben; dan hebben we samen iets geleerd.
Geleerd van kinderen.
Via Kierkegaard.

Namens de NBJB,

Geert Jan Blanken

Jeugdburo
N.B.J.B.
Postbus 405
9200 AK Drachten
tel. 05120-15687

Jongeren kamp, voorafgaand aan het EBF Congres in Budapest

Budapest, Hongarije

Probleem: Hoe brengen we op 26 juli 1989 240 baptisten jongeren over van Camp Tahi naar het Sport Paleis in Budapest, 40 km. verderop? Op zo'n manier dat ze op tijd zijn voor de opening van het EBF congres 1989 op woensdagavond. Velen van de 5000 deelnemers aan het congres zullen een of ander prozaïsch vervoermiddel gebruiken: de auto, de trein of het vliegtuig.
Antwoord: Wat is een betere manier dan varen met de boot over de prachtige blauwe Donau? Die 240 jongeren zullen deelnemen aan het jongerenkamp in Camp Tahi, gesponsord door het Jeugd Comité van de Europese Baptisten Federatie.
Het Comité wilde de mogelijkheid open stellen dat de jongeren deel kunnen nemen aan beide gebeurtenissen. "Wij zagen dit als een prachtige mogelijkheid voor de europese baptisten jongeren. Wij wilden echter het kamp en het Congres tot een gezamenlijke ervaring maken, een voortzetting", verklaarde Asbjorn Bakkevoll, voorzitter van het jongeren comité dat het kamp voorbereidt.
Het probleem was hoe zo'n groot aantal jongeren van de ene plaats naar de andere over te brengen. Uiteindelijk is het probleem opgelost, en de 240 gelukkigen die inschrijven voor het kamp hebben nog een andere reden om naar Budapest te komen: een prachtige boottocht over de Donau. Tussen haakjes: Je kunt er beter vroeg bij zijn om in te schrijven voor dit kamp, want het aantal deelnemers is beperkt!
Het EBF jongerenkamp begint op 21 juli 1989. Het dagprogramma bestaat uit Bijbelstudie en samenzang, internationale groepsdiscussies op het centrale thema voor het kamp, en vrije middagen voor sport en voor zowel geprogrammeerde als vrije aktiviteiten. Het avondprogramma omvat diverse groepen van delegaties in een programma getiteld "Rondom Europa 1, 2 en 3". "Het wordt een goede gelegenheid om ervaringen uit te wisselen", zei Bakkevoll.
Nog even attentie: Voor de gehele periode, 21-26 juli (kamp Tahi) en 26-30 juli (EBF congres) worden de deelnemerskosten voor de West Europese landen slechts 250 D-mark. Een koopje, want dit bedrag is inclusief voeding, onderdak en sightseeing, en inclusief de bootreis op de Donau.
Wie geïnteresseerd is kan kontakt opnemen met het Jeugdburo in Drachten, of eventueel schrijven naar het EBF Youth Committee, Michelets vei 62, N-1320 Stabekk, Noorwegen.

Wereld Jeugd Conferentie Schotland:

Veel aanmeldingen voor Zending

Over de Wereld Jeugd Conferentie in Schotland werden in DC van 10 november een aantal enthousiaste reakties geplaatst. Wij ontvingen er nog meer, maar konden niet alles een plaats geven. Het toont aan dat het een grootse ervaring geweest is.
In de "Baptist Times" lazen we dat de "Baptist Missionary Society", het Britse Baptisten zendings genootschap dat ook het oudste zendings genootschap is, een ongekend aantal aanmeldingen kreeg van jonge mensen die in de zending willen dienen. Dit als gevolg van deze Jeugd Conferentie!

H.G. de Winkel

VERSTAAT GIJ WAT GIJ ZINGT?

een kijkje in de keuken van de bundelwerkgroep.

Enige tijd geleden schreef Sip van der Werf in DC een artikeltje over de bundelwerkgroep; al een paar jaar komen de leden van de BWG gemiddeld eens per maand bij elkaar om de liederen uit Lofzangen en Gebeden te bespreken. Of eigenlijk is 'bespreken' niet het juiste woord. We lezen (zingen soms) de liederen heel aandachtig, proeven de toon, de sfeer van het lied, praten er met elkaar over welke functie het lied heeft of kan hebben in de eredienst (of daarbuiten), wat het lied wil uitdrukken (is dat geloofszekerheid, of troost, of is't een gebed, een lofprijzing, een zgn. 'Bijbel-lied' enz.), of de melodie de tekst goed ondersteunt of niet.
We proberen altijd heel nauwkeurig te lezen **wat er staat**; dat valt niet altijd mee: soms begrijpen we de taal niet goed, soms gaat de beeldspraak mank, soms vinden we dat er veel te veel tegelijk wordt gezegd in een lied.
Als het kan, halen we er ook andere versies van het lied bij, uit oudere bundels uit het Liedboek voor de kerken e.d. We vergelijken dan de verschillende versies.
Niet altijd levert dat zoveel op als die ene keer, toen we lied 393 uit LenG onder de loep hadden.
Leest u even mee, in uw bundel, lied 393? 'In Christus is geen Oost en West'. Een geliefd lied in onze gemeenten, en dat is geen wonder. Alleen: wat hangen dat 5e en 6e couplet er vreemd achteraan? De coupletten 1 t/m 4 gaan over de eenheid in Christus, die wereldwijd is.
En dan opeens zingen over 'twijfeling en schrik', het zien van Kanaän, de doodsrivier?? Maar dat past toch helemaal niet bij de rest!
We besluiten voor te stellen die laatste 2 coupletten van het lied weg te laten.
Even later zijn we bij lied 395 beland 'Daar is een land van louter vreugd'
Van dat lied is een 'Liedboek-versie': lied 290 in het Liedboek. En wat zien we daar? De 2 gewraakte coupletten van lied 393 horen bij **dit** lied; dus bij lied 395 uit LenG. En daar passen ze ook precies bij.
Hebben we dat dan echt al die jaren niet opgemerkt, klakkeloos dat 'vreemde' lied 393 gezongen? Ja, dat hebben we, en dat zette ons aan het denken. Verstaan we altijd wat we zingen?

Anneke Velthuijsen-Ekkelenkamp

Baptisten helpen noodgebieden.

De Baptist World Alliance schrijft dat er een ongekende nood is voor hulp aan slachtoffers van rampen en honger. In de laatste weken heeft de Baptist World Aid, de Baptisten Wereld Hulporganisatie, geholpen in de volgende noodgebieden:
Soedan. De regenval in augustus verwoestte duizenden huizen; 100.000 mensen werden dakloos. De BWA zond 5.000 dollar. (Een dollar is ca. *f* 2.-)
Ruanda. Het noorden van Ruanda werd eveneens getroffen door ongekende regenval. De baptisten in Ruanda deelde voedsel, kleding en verdere levensbehoeften uit. BWA zond 10.000 dollar.
Burundi. De stammenstrijd in Burundi veroorzaakte naast veel doden ook de vlucht van meer dan 60.000 mensen naar Ruanda, vaak alleen vrouwen en kinderen omdat de mannen gedood zijn. De baptisten in Ruanda doen wat zij kunnen om ze op te vangen. BWA stelde 10.000 dollar beschikbaar.
Hongarije. Afgelopen maanden zijn duizenden Hongaars sprekende Roemenen uit Transsylvanië naar Hongarije gekomen. De regering van Roemenië vernietigt hun landbouwdorpen en dwingt ze in de steden te gaan wonen. De Hongaarse baptisten helpen hen zoveel ze kunnen, en ontvingen van de BWA 10.000 dollar.
Jamaica. De beruchte orkaan Gilbert heeft in het Caraibische gebied ontzagelijke schade aangericht. Dertig procent van de huizen is verwoest of ernstig baschadigd. De oogst is verloren gegaan. De baptisten hebben voedsel, kleding en dekens uitgereikt aan de slachtoffers en verstrekken zaad voor een nieuwe oogst. BWA hielp met 30.000 dollar.
Mexico. Ook een deel van Mexico kreeg "Gilbert" over zich heen. BWA zond 10.000 dollar.
Bangladesh. Overstromingen in augustus zetten driekwart van dit land met 110 miljoen inwoners onder water. Miljoenen werden dakloos, ontelbare huizen en wegen zijn vernield. Drie verschillende baptisten conventies en unies doen wat ze kunnen om de slachtoffers te helpen. BWA gaf 35.000 dollar.
Noordoost India. De oversromingen in Bangladesh raakten ook het aangrenzende gebied van India, Assam. De rivieren, gezwollen door de moessonregens richtten grote verwoestingen aan in een groot gebied. BWA gaf een eerste handreiking van 5.000 dollar.
"Voor 60 procent van de buren op onze planeet is elke maand een nieuwe hongermaand".

Baptist World Aid.

De gemeenten langs.

Kardinaalshoed. 10 september ging in Hengelo de nieuwe weg voor het doorgaande verkeer naar en van Duitsland, de Kardinaalshoed, open. Daarmee kwam een einde aan het drukke verkeer in de Oldenzaalsestraat. Reden voor de bewoners om een feestje te bouwen, en reden voor de evangelisatie commissie van de gemeente Hengelo-'t Venster om daar op in te haken. Op het grote grasveld voor de kerk aan de Oldenzaalsestraat werden allerlei aktiviteiten georganiseerd, een "doekraam" van de jeugd, diverse spelen trokken de mensen aan. Op het podium speelde het Hammondorgel, Skyline zong en het Dave Blake Quartet speelde de *sterren van de hemel*.
Bij een kopje koffie ontstonden er vele goede gesprekken en maakten mensen kennis met het werk van de gemeente. (Onze Gemeentebode)

Zweden. Nog voordat de gemeente in Lelystad op 1 oktober het nieuwe gemeentecentrum officieel in gebruik genomen had, kreeg men op woensdag 28 september bezoek van een groepje zweedse baptisten. Zij waren op rondreis door Nederland en wilden graag weten hoe in Lelystad de gemeente ontstaan was en welke aktiviteiten daar zijn. "Het was een fijne ontmoeting die, terwijl wij elkaars handen vasthielden door een van de broeders met dankgebed werd afgesloten". (licht en lijn)

Minima. Groningen Noord. In "Tussentijds" schrijft J.H. Hofman: Op de bijbelstudie in de Vuursteen hadden wij het naar aanleiding van Jeremia 7 over de minima. Een minima; die een uitkering heeft van ruim *f* 1000,- per maand blijkt, na aftrek van de vaste maandelijkse kosten, vaak van *f* 250,- per maand rond te moeten komen. Van dat geld moet men eten kopen en kleren en...
En als de wasmachine stuk gaat ligt er geen geld klaar om een nieuwe aan te schaffen. Is het weer nodig dat wij als gemeente een diakonie in het leven roepen? Moeten wij op die manier gestalte geven aan "elkaars lief en leed delen?"

Midweek. Dat de leden van Zusterhulp van uitgaan houden vertellen ons de gemeentebladen wel. Veel NBVB-afdelingen hebben hun jaarlijkse uitgaansdag. Doch de zusters uit Sittard-Heerlen vonden één dag feest te mager. Zij maakten er een midweek van in een bungalowpark te Peer, België.

Weide. Door ruimtegebrek in het overigens zeker niet klein- kerkgebouw van Hoogeveen heeft men besloten om zondagmorgen ook diensten te gaan houden in de wijk De Weide. Zondagmorgen 6 november was daar voor het eerst deze dienst. Al eerder kwam men in deze wijk samen maar dan op zondag

LEZERS AAN HET WOORD.

Geachte redactieleden,

Met verbazing heb ik de artikelen gelezen in de Christen nr. 37 d.d. 27 oktober j.l. van de brs. Dijkhuizen en Reiling. In de eerste plaats vind ik, dat de Christen een blad moet zijn geleest op Gods woord en tot versterking, bemoediging en opbouw van al diegene die het blad lezen. In de laatste plaats een blad voor het ventileren van persoonlijke meningen die door velen van onze Uniegemeenschap niet worden gedeeld. Het is mijns inzien niet eerlijk, dat sommige redactieleden, nu en ook in het verleden, steeds maar weer opnieuw hun mening niet onder stoelen of banken steken en dit via de Christen bekend maken. Ook zijn sommige artikelen sterk politiek gekleurd o.a. van br. Dijkhuizen. Indien ik geïntreseerd zou zijn in politieke vraagstukken, zou ik mij wel op een ander blad abonneren. Als lezer van de Christen interreseert mij hun persoonlijke mening en visie niet over bepaalde zaken, als het niet in het licht gezien en bezien wordt vanuit Gods Woord. Dat alleen moet hoofdzaak zijn voor de artikelen en onderwerpen in ons blad. In het artikel van br. Reiling merkt hij op, dat de weerstanden tegen het conciliar proces vooral van de rechterkant van kerk en christendom komen. Dit kom je vaker tegen, maar als br. Reiling hiermee diegenen bedoelt die Gods Woord letterlijk nemen als zijnde het levende en geïnspireerde Woord van God en dat diegenen dit Woord nemen als zijnde de leidraad voor hun leven, dan ben ik dankbaar dat ik zo genoemd word, vanuit deze achtergrond bezien. Nu bevreemdt het mij zeer dat alsmaar weer teruggekomen wordt op dit onderwerp, dit terwijl op de laatst gehouden A.V. de gemeenten zich duidelijk hierover hebben uitgesproken. Het kan toch niet, dat over deze besluitvorming achteraf uw beider ongenoegen hierover duidelijk kenbaar wordt gemaakt via het recht door dezelfde A.V. aan u verleend om artikelen in de Christen te schrijven. Als ook in de gemeenten zo te werk zou worden gegaan, wordt de situatie onwerkbaar. Dit vind ik geen opbouwende artikelen en het leidt tot onnodige discussies over en weer, dit terwijl het besluit gevallen is. Laten we een genomen besluit accepteren en al is het niet onze eigen visie deze te respecteren. Het allermeest trof mij echter de opmerking van br. Reiling, dat de Heer ons niet zou vragen of we in hem geloofd zouden hebben, maar wat wij met ZIJN SCHEPPING hebben gedaan. Beste br. Reiling ik weet dat ik persoonlijk behouden ben door het volbrachte werk van de HERE JEZUS en dat ik enkel en alleen door genade behouden ben. Al zou ik mij nog zoveel inzetten op allerlei terreinen van de samenleving, hoe goed ze op zich ook mogen zijn, maar ik bezat het persoonlijk geloof in JEZUS CHRISTUS niet, het mocht niet baten. Enkel en alleen het geloof in het volbrachte werk van de HERE JEZUS is de garantie voor eeuwig leven en behoud. Hiermee bedoel ik niet dat je dan alles maar zijn gang moet laten gaan; nee, we hebben ook als christen verantwoording voor deze wereld en een opdracht ons door de HERE JEZUS zelf gegeven. Nu zal mijn reactie op deze passage wel weer als verkeerd of niet goed ingeschat worden afgezwakt. Maar alleen al de suggestie die in de genoemde passage boven zou kunnen komen wil ik door middel van deze reactie bestrijden en verwerpen, omdat enkel het geloof in HEM het eeuwig leven garandeert. Vanuit die zekerheid mag ik proberen in al mijn eenvoud gestalte te geven om die overtuiging uit te dragen. Als ons aller verlangen zou zijn om nog meer op HEM te gelijken dan zal de GEEST GODS ons leidden in alle waarheid. Dan kunnen we uitzien, verwachten en werken tot de tijd dat KONING JEZUS heersen zal op deze aarde; een schepping waarin liefde, gerechtigheid en vrede volop gestalte zal krijgen.

Met vriendelijke broedergroeten.
W.Greven.

Naschrift

Het is gewenst enkele misverstanden die in de brief van br.Greven doorklinken, weg te nemen.
1. De gewraakte artikelen in DC van 27.10 zijn vóór de AV geschreven en bij de eindredacteur ingeleverd. Zij kunnen dus niet worden aangemerkt als reacties op een besluit van de AV.
2. Bij mijn weten heeft de AV geen besluit met betrekking tot het z.g. conciliaire proces genomen maar is een voorstel dat om zo'n besluit vroeg teruggenomen, nadat de UC had toegezegd de onderwerpen van dit proces bespreekbaar te maken voor de gemeenten. Daarmee is toch erkend dat deze onderwerpen ook voor onze gemeenten van belang zijn. Zelfs al zouden de gewraakte artikelen na de AV geschreven zijn, dan zouden ze nog niet als in strijd met de AV kunnen worden aangemerkt.
3. Br. Greven schijnt te denken dat redacteuren van DC gebonden zij aan de besluiten van de AV voor wat betreft de keuze van hun onderwerpen. Zo is het gelukkig niet: de AV kiest de leden van de redactie en deze bepalen in onderling overleg maar uiteindelijk onder eigen verantwoordelijkheid waarover zij schrijven. De AV heeft jaarlijks de gelegenheid zich van niet langer gewenste redacteuren te ontdoen. Zo wordt de vrijheid van meningsuiting bewaard en tevens de vrijheid van keuze van de gemeenten.
Met alle respect voor het standpunt van br. Greven en ongetwijfeld vele andere vrees ik dat zijn brief de verzuchting van br. Dijkhuizen "dat gesprek over elkaars standpunten niet eens mogelijk is" (DC 27.10 frontpagina) bevestigt.

J.Reiling

---

avond. De diensten worden gehouden in de Prot. Chr. Basisschool "De regenboog", De Tilber 1.

Radiodienst. Op 18 december wordt de dienst van de gemeente Stadskanaal-Noord opgenomen om enkele uren later door de Wereldomroep te worden uitgezonden.

H.G.de Winkel

Wereld Jeugd Conferentie Schotland:

Veel aanmeldingen voor Zending

Over de Wereld Jeugd Conferentie in Schotland werden in DC van 10 november een aantal enthousiaste reakties geplaatst. Wij ontvingen er nog meer, maar konden niet alles een plaats geven. Het toont aan dat het een grootse ervaring geweest is.
In de "Baptist Times" lazen we dat de "Baptist Missionary Society", het Britse Baptisten zendings genootschap dat ook het oudste zendings genootschap is, een ongekend aantal aanmeldingen kreeg van jonge mensen die in de zending willen dienen. Dit als gevolg van deze Jeugd Conferentie!

H.G. de Winkel

Komende dagen

Zaterdag 26 november: ECU Ontmoetingsdag voor evangelisatie, IJsselgewest in de kapel van de Baptisten Gemeente Arnhem-C. Aanvang 10.00 uur.
Zaterdag 26 en zondag 27 november: Herdenking 25-jarig bestaan van de gemeente Utrecht-Noord.
Zondag 27 november: Intrede B. Louwerse te IJmuiden.

SITE 1989

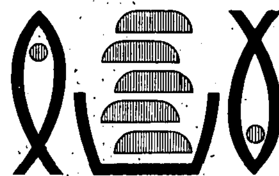
De cursus van het Summer Institute of Thelological Education, SITE, voor 1989 wordt gehouden van 3 juni-29 juni, in het Baptisten Theologisch Seminarium te Rüschlikon, Zwitserland. Er wordt les gegeven in Oude Testament, Nieuwe Testament, Kerkgeschiedenis, Systematische Theologie en Praktische Theologie.
Hoewel de cursus hoofdzakelijk bedoeld is voor voorgangers en predikers uit Oost-Europa, kunnen ook mensen uit West-Europa deelnemen.
Verdere informatie verkrijgbaar bij de eindredakteur van DC.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs *f* 46,- per jaar; buitenland *f* 64,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling,
ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelincklaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Vertrouwend op haar Heiland die voor haar een blijvend huis heeft ging van ons heen onze zuster

Johanna Geertruida
Meijer-Lasthuis

op de leeftijd van 76 jaar

10 november 1988

Baptistengemeente
Hengelo-Centrum

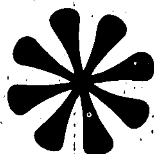
Nogmaals: Voorstellen AV Enschede

In de berichtgeving van DC van 3 november staan enkele foute vermeldingen. Bij de definitieve toelating tot de opleiding moet de naam W. Lindeman te Westerhaar vervallen, en de naam R.T. Quispel moet worden toegevoegd.

H.G. de Winkel

MEDEDELING

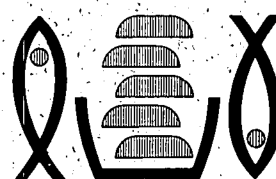
Het nieuwe adres van br. B. Louwerse is
J.P. Coenstraat 93
1972 AR IJmuiden
Tel. 02550-31299

dc

103e jaargang nummer 42 - 1 december 1988

De Christen
Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

Polarisatie en eenheidsworst

Sietzo Dijkhuizen

Het woord 'polarisatie' heeft een negatieve klank. Het woord' eenheidsworst ook. Dat tweede woord kwam ik onlangs tegen in een discussie over de mogelijke samenwerking met andere geloofsgemeenschappen. Daarbij werd de vraag gesteld of de eigen identiteit niet in het geding zou komen bij een bepaalde samenwerking, en of het samen-optrekken niet zou leiden tot een soort eenheidsworst.

Angst dus voor een te grote eenheid, angst voor het verlies van het eigen gezicht, dat toch zo heel andere trekken vertoont dan die andere gezichten.

Ook bij het woord 'polarisatie' schijnt vaak angst een rol te spelen. Het begrip is naar zijn aard en betekenis immers geladen met 'tegenstellingen' en toespitsing daarvan. Bij veel wat men in onze gemeenschap hoort, ziet en leest wordt grote moeite gedaan zo'n polarisatie te voorkomen. Zo lang het gaat om die ene betekenis, n.l. toespitsing en accentuering, lijkt dat niet ten onrechte. Maar het is iets heel anders wanneer met een grote boog wordt heengelopen om het begrip polarisatie wanneer daarmee alleen maar wordt aangeduid dat er tegenstellingen zijn. Soms lijkt het wel of men tegenstellingen, om de lieve vrede, compleet wil ontkennen. De angst voor polarisatie, voor verscherping van de tegenstellingen, is dan zo groot, dat men het liefst helemaal geen tegenstellingen meer wil zien. Maar we hoeven geen verstoppertje te spelen of te proberen met heel veel moeite toch een eenheidsworst te fabriceren. We weten allemaal toch best, dat niet iedereen hetzelfde denkt en voelt....?! We weten toch heel goed, dat er ook binnen één gemeente een grote verscheidenheid kan zijn aan opvattingen, denkbeelden en geloofsbeleving?

Het wordt pas problematisch als er voor zo'n veelkleurigheid geen bestaansmogelijkheid wordt gelaten. Wanneer er geen respect is, geen in-zijn-waarde-laten, van de mening of instelling van de ander en de eigen visie als alleen-zaligmakend wordt beschouwd en geproclameerd. Maar we mogen aannemen dat in een gemeenschap die zich tooit met de naam van haar Heiland en Heer zoiets niet zal passeren.

Blijft dus over het bestaan van tegenstellingen. Dat lijkt ook een hard woord, maar hoeft dat natuurlijk niet te zijn. Het duidt slechts aan, dat de ene opvatting staat tegenover die andere. En dat is een uiterst boeiende zaak. Want als broeders en zusters word je dan nieuwsgierig. En je wilt wel eens horen hoe dat dan zit met die andere opvatting. Dus: je raakt in gesprek. Je luistert naar elkaar. En al pratende word je wijzer. En je begrijpt iets meer van de ander, die eerst alleen maar op enige afstand stond. Wanneer je iemand beter kent kan de liefde worden gevoed. Als je iemand wilt liefhebben, als je van iemand houdt, wil je zoveel mogelijk van haar weten.

Ik ben me bewust dat ik nu een ideaal plaatje schilder. Maar zijn idealen niet geweldig? En zijn zulke idealen voor christenen nu zo onwerkelijk? Wie daarop met 'nee' antwoordt zal wellicht kunnen inzien dat tegenstellingen, hoe vreemd dat ook mag klinken, juist eenheid kunnen bevorderen. Wanneer we met elkaar praten over tegenstellingen, en vooral ook luisteren met een open hart en vol ware broeder- en zusterliefde, dan kunnen tegenstellingen wel eens meer eenheidbevorderend zijn dan het verdoezelen van verschillen, het ontwijken van de ander omdat die een tegenovergesteld standpunt inneemt, of het met een wijde boog omzeilen van zoiets als het woord 'polarisatie'. Met dat soort krampachtigheid wordt de toch al niet begeerde eenheidsworst een niet te verteren produkt. Bovendien, schiet me nu te binnen, in het woord polarisatie zit ook iets van polen. En iedereen weet, dat tegenstelde polen elkaar aantrekken en gelijke elkaar afstoten...

DEZE WEEK

Even nadenken met....

P. Jager, Stadskanaal

OMZIEN NAAR....

''Geloofd zij de Here, de God van Israël,
want Hij heeft omgezien naar zijn volk
en heeft het verlossing gebracht''.
Lucas 1:68

'Omzien naar' is niet hetzelfde als: 'kijken naar'. Het is niet een registreren van een bestaande toestand. Omzien naar is zien èn in beweging komen om de ander te helpen! Vandaar dat 'omzien naar' het beste weergegeven kan worden met: zich bekommeren om.
In de lofzang van Zacharias heeft dat 'omzien' van God naar zijn volk zeer zeker de betekenis van: Zich bekommeren om.
Eén nieuwe periode in Gods heilsgeschiedenis gaat aanbreken. Evenals in het verleden kan men Gods 'omzien naar' ontdekken in Zijn handelend optreden.
God komt in beweging!
In de ''volheid des tijds'' zond God zijn Zoon (Gal. 4:4)! In profetische woorden zegt Zacharias, dat God reeds een begin aan die nieuwe heilsperiode heeft gemaakt. De geboorte van Zacharias' zoon Johannes en de geboorte van de Messias uit Maria, verwekt door de Heilige Geest, stonden aan het begin van deze nieuwe fase in de heilsgeschiedenis.
Gods zien van de ''aardse'' werkelijkheid van Zijn volk uitte zich in liefdevol handelen: trouw aan Zijn verbond en vol barmhartigheid, zodat redding zichtbaar werd.
''Heeft omgezien naar''.... Gods handelen begon in het verleden. Maar in het heden, in ons leven, in onze tijd heeft dat goddelijk omzien naar en handelen aan de mens nog steeds zijn heilzame uitwerking. Gods reddend handelen krijgt gestalte in de gemeente des Heren, in uw en mijn leven.
Vanuit dat omzien van God naar ons kwamen wij in die nieuwe situatie: een gereinigd hart, een nieuwe schepping. God heeft naar ons omgezien en wij zijn Zijn kinderen geworden.
Wij zien om ons heen! Niet met een bewogen hart, alsof onze ogen slechts registreren, en meer niet. Vanuit een warm kloppend hart worden wij in beweging gezet. Wij zien om naar onze naasten.
Het werkwoord 'omzien naar' wordt in het Nieuwe Testament heel weinig gebruikt. Daarom is het opvallend, dat het juist in Mt. 25 de verzen 36 en 43 wel gebruikt wordt! Bezoeken met een bewogen hart, zich bekommeren om de hongerige, de dorstige, de vreemdeling, de naakte, de zieke, de gevangene.
Omdat God naar ons heeft omgezien (reddend), zien wij (reddend) om naar onze medemens, naar de schepping waarin wij staan.

Kader Training N.B.V.B.

AFSTEMMEN OP HET JAARTHEMA

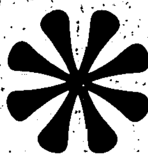
Op 10 en 11 november werd in het Slotemaker de Bruïne Instituut te Doorn de tweejaarlijkse ''Beleids-training'' gehouden voor de leden van het landelijk bestuur, twee leden van de diverse gewestelijke besturen, de leden van de trainingscommissie en de redaktieleden van De Kandelaar en Het Programmablad van de NBVB.
Met 22 vrouwen waren we bij elkaar om onder de bekwame leiding van Mariët Hazenbosch, medewerkster van het S.B.I., te werken aan het gestelde doel:
1. als kader op één lijn komen qua visie, doel, thematisch en technisch
2. het opstellen van een jaarplanning
Allereerst hebben we ons gebogen over de werkplannen die in 1986 waren opgesteld om na te gaan wat daarvan wel of niet werd waargemaakt, waardoor sommige zaken niet gelukt zijn en om te zien welke aanbevelingen er mogelijk uitkwamen voor de toekomst.
Het nieuwe jaarthema ''Open Deuren'' werd op haar eigen voortreffelijke wijze geïntroduceerd door Ans Lindeborn.
Daarna hebben we geprobeerd met behulp van vragen en stellingen onze taak als kaderlid in de praktijk, duidelijk te krijgen.
We willen het beleid van elke bovengenoemde commissie of bestuur afstemmen op het jaarthema en op elkaar om op die wijze zo optimaal mogelijk het gestelde doel te bereiken: geestelijke verdieping van al onze leden en aanvaarding van de verantwoordelijkheid als christenvrouw in het gezin, de gemeente, de maatschappij en de wereld om ons heen.
Uiteraard moest een en ander konkreet uitgewerkt worden in een ''jaarplanning'' en ''tijdschema''.
Er is hard gewerkt - ja, we waren echt moe. De ontmoeting met elkaar was fijn, inspirerend en motiverend. Er was vreugde om elkaar - soms ook pijn om of met de ander. Er zijn nu eenmaal dingen waardoor we - ook binnen de Unie - dreigen uit elkaar te groeien. Die pijn hebben we benoemd.
Toch is opnieuw zo duidelijk geworden dat God ons roept en dat Hij samenvoegt in Zijn werk, waarin we door Zijn liefde elkaar de ruimte willen en ook moeten geven om goed te kunnen functioneren.

R.A. Kos-Servaas

UITNODIGING:
voor het 75 jarig jubileum van de Baptisten Gemeente Emmercompascuum

We stellen u nog graag op de hoogte van de festiviteiten rondom ons jubileum.
Zaterdag 3 december kunt u de opendag meemaken, die om 13.00 uur begint. Het is een zgn. 'Instuifprogramma' met een tentoonstelling, dia-shows en veel ontmoeting.
Zondagmiddag vindt er een speciale herdenkingsdienst plaats die om 14.00 uur zal beginnen. De dienst die omlijst zal worden met muzikale medewerking uit eigen gemeente, zal geleid worden door de oud-voorgangers ds. Jac. de Jong, ds. Jac. Tromp en ondergetekende.
Beide bovengenoemde aktiviteiten vinden plaats in onze gebouwen: Het jeugdgebouw 'De Haven' en de kerk aan Kan. A. nz. 190.
Als laatste maken we u nog attent op onze jubileumuitgave, een boek, die u kunt bestellen door f 16.- over te maken op gironummer 1056244 t.n.v. 'Jubileumwerkgroep' Huls 38, Emmercompascuum.
U ontvangt het boek dan thuis.
Met vriendelijk br. groeten:

H. Nobbe

Amsterdam-Centrum verhuist

De gemeente Amsterdam-Centrum is één van de oudste gemeenten in ons land. Zij heeft meer dan 100 jaar haar kerk gehad in de Kerkstraat. Door de nood gedwongen heeft zij haar kerk met bijbehorende zalen nu moeten verkopen. Nu deze last van haar schouders is gevallen en de gemeente gastvrijheid geniet bij Tabitha in haar nieuwe gebouw aan de Amsteldijk 35, hopen we met vereende krachten een nieuw begin te maken in de wijk rondom het nieuwe Tabithatehuis.
Onze erediensten zullen samenvallen met de diensten aldaar.
Deze vangen aan om 10.15 uur.
U vindt het gebouw op de hoek van de Amsteldijk en de Ceintuurbaan.
Zoals altijd bent u van harte welkom.

E.G.Z.

Beroepen

De gemeente Amsterdam-Centrum heeft ds. C. Helderop te Workum-Makkum beroepen tot parttime voorganger, en daarnaast als voorganger in bijzondere dienst voor de pastorale arbeid in Tabitha-Amsterdam.
Br. Helderop heeft dit beroep aangenomen en zal zijn arbeid aanvangen op 1 februari 1989.

Opschorten en bezinning (2)

Vrucht van de Geest

J. Reiling

Wij zijn niet meer zo zeker van onze eenheid en onze identiteit. Dat weten wij al jaren en dat kan zo niet blijven. Drie dingen kunnen wij in elk geval niet langer doen: verzwijgen, opschorten (althans spontaan geboren groepen vragen dat te doen) en papieren bezinning. Dat was de conclusie van het vorige artikel (DC 17-11). Maar wat kunnen wij dan wel doen? Is er een bruikbaar alternatief voor deze drie dingen? Dat is de vraag waarover dit artikel gaat.

Spiegelbeeld

Nu moet niemand denken dat dit artikel geschreven wordt vanuit de gedachte dat de auteur zo'n alternatief kant en klaar heeft liggen. Laten we beginnen met te erkennen dat niemand dat heeft. Wij zijn allemaal op zoek in het halfdonker van deze onzekere tijd en wie zegt dat hij of zij het antwoord weet, heeft recht op enig wantrouwen. Bovendien tonen de reacties op recente artikelen over het conciliair proces of alleen maar over de onderwerpen die met dat proces verband houden, aan dat een echte bezinning zo niet tot stand komt. In dit opzicht zijn deze reacties een spiegelbeeld van de reacties die het optreden van het Evangelisch Beraad in 1986 opriep. Wij zijn nog niet echt met elkaar in gesprek, wij zijn er misschien nog niet eens toe in staat.

Toch kunnen ervaringen in eigen leven en omgeving opgedaan soms een perspectief openen op een mogelijke echte ontmoeting van evangelischen en conciliairen, om ze zo maar eens te noemen (gelukkig ben ik met die namen niet en ik geef ze onmiddellijk voor beter).

Kleine kring

De plaats voor een werkelijke ontmoeting is niet het grote geheel maar de kleine kring. Geestelijke ontmoeting vereist kleinschaligheid. Dat geldt ook voor onze Uniegemeenschap. Onze Algemene Vergadering kan niet functioneren als een bezinnings- of gespreksgroep. Het is een parlement. Bezinning komt ook niet tot stand door grootschalige enquetes en gespreksvragenlijsten. De kring van de eigen gemeente is de plaats waar ontmoeting, bezinning én zonodig confrontatie moet plaatsvinden. Maar in de gemeente beginnen wij daarmee ook alleen als het niet anders kan. De nood moet ons opgelegd zijn. Want echt met elkaar in gesprek gaan over de plaats van de vrouw in de gemeente, de vraag van homofiele gemeenteleden, over samenwonen, om er een paar te noemen, is een gevaarlijke zaak. Daarom wordt in de gemeenten vaak even hard gezwegen als in groter verband. De meeste voorgangers en kerkeraden gaan deze zaken liever uit de weg dan dat ze ze eigener beweging aansnijden. Ik kan ze geen ongelijk geven. Maar de prijs is toch te hoog. Wij zien voortdurend mensen op de achtergrond raken of helemaal verdwijnen die zichzelf en hun beste overtuiging niet meer herkennen in het beleid van de raad of de prediking van de voorganger. Vaak zoeken zij contact of zelfs aansluiting bij andere gemeenten waar zij zich beter thuis kunnen voelen. De gemeente die zij verlaten vindt dat natuurlijk niet fijn en zo ontstaan ook nog onjuiste en overtrokken beelden die gemeenten van elkaar hebben. Maar keren wij terug tot de zaak.

Verscheidenheid

Het eerste dat wij zullen moeten leren is de onder ons bestaande verscheidenheid te acepteren als een onomkeerbaar feit. Wij zullen er zelfs mee moeten willen leven dat dat zo blijft. Wij zijn overigens met al onze westeuropese medemensen verwikkeld in een enorm veranderingsproces dat nog lang niet toe is aan een nieuw gezamenlijk cultuurbesef. Zolang alles nog in beweging is is het niet waarschijnlijk dat ook de levensbeschouwelijke en godsdienstige verscheidenheid tot rust komt. Het zal ook in onze gemeenschap niet anders zijn.

> alles in beweging

Maar wij zijn toch niet van de wereld! Neen maar wij zijn wel in de wereld en ik heb nooit in de bijbel kunnen vinden dat God van plan is ons daar uit te halen. Daarmee is natuurlijk niet gezegd dat wij dus alle verscheidenheid en soms zelfs tegenstrijdigheid moeten toejuichen of aanvaarden. Maar voordat wij grenzen gaan trekken, moeten we ons eerst nog aan een andere proef onderwerpen. In de gemeente gaat het immers niet over opvattingen maar over mensen. Juist als mensen in de gemeente hebben wij bijzondere banden met elkaar, zo bijzonder dat wij elkaar broeders en zusters noemen.

Geen overwegingen!

Ik verwijs nog maar weer eens naar Romeinen 14. Dat is en blijft in het Nieuwe Testament toch altijd de tekst waaraan een gemeenschap in meningsverschillen zich kan spiegelen. Daar gaat het om zaken die ons misschien wel onbelangrijk voorkomen maar voor de broeders en zusters van Rome minstens even belangrijk waren als bij ons 'de vrouw in het ambt'. Paulus schrijft aan de mensen in Rome dat zij elkaar moeten accepteren *zonder elkaars overwegingen te beoordelen*. Op dat laatste komt het aan en daar ligt ook het grootste probleem: elkaar accepteren en het oordeel over elkaars opvattingen vooralsnog overlaten aan de Heer van de gemeente, want Hij is immers ook de persoonlijke Heer van de man of de vrouw met de andere opvattingen.

Daar zijn wij het natuurlijk allemaal mee eens en bovendien staat het in Gods gezaghebbend Woord. Maar laten we ons vooral niet vergissen. Dit is allesbehalve hetzelfde als: 'moet iedereen zelf weten'. Dat is in negen van de tien gevallen een uiting van onverschilligheid. Onverschilligheid jegens de ander en jegens zijn opvattingen. Aanvaarden is nog iets anders. Dat heeft te maken met elkaar vasthouden ook al wijzen we elkaars opvattingen af. Dat gebeurt niet zomaar. Elkaar vasthouden in de gemeente is niet goedkoop. Dat kan alleen als we ontdekt hebben dat de verbondenheid in de Heer met de andere broeder of zuster zo sterk is dat zelfs tegenstrijdige opvattingen over heel persoonlijke zaken ons niet uit elkaar drijven. Deze ontdekking ligt aan Paulus' woorden in Romeinen 14 ten grondslag. Het is een kostbare ontdekking in tweeledige zin: het kost veel strijd en verdriet en het levert veel blijdschap en zegen op.

Het is echter geen program dat naar believen in werking kan worden gezet. Het moet je worden opgedrongen door de Geest. Als de Geest de boventoon blijft voeren - wij zijn immers ook nog in staat om de Geest te bedroeven! - dan mag het gevolg ook een vrucht van de Geest heten.

Stukje heelheid

Het is mijn vaste overtuiging dat alleen ervaringen als deze ons in staat zullen stellen om met de verscheidenheid te leven en er misschien zelfs door verrijkt te worden. Ik beschouw de verscheidenheid niet als een regelrechte weerspiegeling van de veelkleurige wijsheid Gods maar als iets dat bij de schepping hoort en dus ook de gebrokenheid van de schepping kent. Maar de nieuwe schepping in Christus kan door de Geest hier en daar en nu en dan een stukje heelheid brengen waar we zelf verwonderd bij staan als we 't ervaren.

Hard werk

Maar ondanks de leiding van de Geest, neen, juist omdat het de Geest is die leiding geeft, betekent het wel hard werk voor de gemeente. Wij zullen moeten leren om over de dingen die ons dreigen te scheiden, te praten, heel persoonlijk en toch heel zakelijk. Wij zullen elkaar moeten vragen naar onze diepste motieven en drijfveren. Wij zullen moeten leren aan elkaar ver-antwoord-ing af te leggen. Wij zullen moeten leren niet over maar met elkaar te spreken, niet over 'de vrouw in het ambt' maar met de vrouwen die de Heer

Wie zegt er nou jij tegen Sint Nicolaas?

Roomsen en protestanten vereren tenminste samen één heilige. In vele steden en dorpen heeft hij inmiddels zijn triumfale intocht gehouden. Kinderkelen hebben van de maan en de stoomboot en de gard gezongen. Zwarte Pieten hebben gedarteld en gebuitend dat het een lieve lust was. Kleine kinderhanden werden gevuld (waren ze gauw gevuld?) en enkelen van hen hebben op de goed bedekte knie van de Goed-Heilig-Man mogen zitten, ten toon gesteld aan het nederlandse volk terwijl ze probeerden een liedje te zingen.

Och, ik weet het wel, dat een oververhitte commercie zich allang van het feest van roomsen en protestanten en anders-gelovigen heeft meester gemaakt. Reclamemensen hebben in het voorbije jaar zich bezonnen op beelden en teksten waarmee zij de geldbezitters hebben kunnen overtuigen van de noodzaak om zichzelf en anderen te verwennen met ik weet niet hoeveel duizenden artikelen, die te hebben een noodzaak is om gelukkig te kunnen zijn, om mee te kunnen doen, om niet uit de boot te vallen, enzovoort, enzovoort.

Of mensen geloven in Sint Nicolaas? Ik denk het wel. Althans de kinderen. Zij met name, zij vooral. Maar zij ook tijdelijk. Niets is tijdelijker dan de kinderjaren. Ouders willen kinderen zo lang mogelijk klein houden, kinderen willen zo snel mogelijk groot zijn. Maar groot worden betekent onder andere: niet meer mogen geloven in Sint Nicolaas. Want geloven in Sint Nicolaas, dat is kinderlijk, om niet te zeggen: kinderachtig.

En toch, heimelijk blijft het geloof aan de goede en heilige bisschop uit lang vervlogen tijden aanwezig. Telkens weer blijkt een heimwee aan de oppervlakte te treden, een heimwee naar de uitbundige, en tegelijk angstige vreugde van het kind, dat simpel gelooft in de alomtegenwoordigheid en de algoedheid van een wild vreemde bejaarde, in een prachtig tenue compleet met staf en mijter. Zijn mond spreekt vermanende woorden, maar daarmee eindigt hij nimmer. Want de goedheid moet altijd en overal overwinnen, zeker daar waar Sint Nicolaas is. Dieper kan de teleurstelling niet zijn dan daar en op dat ogenblik dat de Sint niet eindigt met lieve woorden.

Het moet echter evenzeer opvallen dat de applausjes eerder voor de Zwarte Pieten dan voor de spaanse heilige zijn. Deze hofnarren van de hoogbejaarde goedgeefsheid dartelen en buitelen, klimmen in lantaarnpalen en bomen, zoenen kleine meisjes en nog liever grote meisjes, af en toe zelfs een oma, strooien met pepernoten en ander lekkers, en laten zich soms in de gracht duwen, waaruit zij verkleurd te voorschijn komen. Maar ze horen zwart te zijn want negers zijn zwart. En negers.... men zei het vroeger, dat ze onbetrouwbaar waren. En alleen maar geschikt om te werken, en om anderen te vermaken. Of zijn de Zwarte Pieten verklede duiveltjes, inmiddels getemd, maar nog altijd duiveltjes die de mensen hun potsierlijke kunsten als een spiegel voorhouden?

Hoe dat ook zij, wie zegt er nou jij tegen Sint Nicolaas? Er blijft afstand. Hoe graag de Sint ook hier en daar en af en toe een kind op z'n schoot neemt, hij blijft in zijn antieke kleding ergens een vreemdeling. Hij wordt niet en nooit eigen met ons, zelfs niet met de kinderen. Hij is eenzaam, en hij blijft eenzaam. Zijn gaven zijn welkom; zijn vermanende woorden worden met beven aangehoord, maar ieder gezicht klaart op als niettemin het cadeautje gegeven wordt. En of dat nou op school is dan wel in een bejaardentehuis, het is altijd hetzelfde: een zucht van opluchting. Want, we kunnen er weer tegen. Het valt met de boosheid van de Sint toch nog wel mee. Het is - denken we - tussen hem en ons weer best in orde. Want - en dat mag toch nooit vergeten worden - de bisschop is een priester! Een christelijke priester. Een dienaar van de Heer der heren en van de kerk van zondaren, grote en kleine. Een verkondiger van genade, van vergeving, van een nieuwe toekomst, die wij als mensen telkens weer bederven. En juist daarom hebben wij telkens weer vergeving, begenadiging, opbeuring nodig. Ik herhaal: een oververhitte commercie heeft zich van het 5-decemberfeest meester gemaakt. Geldjagers en reclamestunters proberen zich van uw en mijn beurs meester te maken. Want de mens wil nu eenmaal meester zijn. Maar in zijn kern is Sint Nicolaas het feest van het weer-goed-maken, van het herstel van de verhoudingen, van de kleine en grote dankbaarheden van mensen jegens elkaar. Kortom: waar de priester bemiddelend optreedt, daar ontstaat een opening waardoorheen de mensen de toekomst - hun toekomst - tegemoet gaan. Ook de kinderliedjes herinneren daaraan. Als er over een kloppende man gesproken wordt, wie denkt niet aan de woorden van Openbaring 3:20: Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop? En als de Sint op zijn schimmel zijn intocht houdt, wie denkt niet aan Hem die op een wit paard gezeten is, Openb. 6:2,19:11? Betekent Nicolaas niet: de volksoverwinnaar? En wie hoort niet als kinderen zingen: Vol verwachting klopt ons hart, dat andere lied: Vol verwachting blijf ik uit zien; tot die dag eens dagen zal, dat de Heiland op de wolken weerkomt met bazuingeschal?

Tenslotte: Het is hoogst verwarrend als op gehoors- en gezichtsafstand verschillende Sinten opereren. Gelukkig, er is maar één echte Heiland, maar één echte priester, Hogepriester.

Ploeger

in de evangelieverkondiging willen dienen, niet over homofilie maar met homosexuele medebroeders en zusters. Alleen wanneer wij zo in onze gemeenten met elkaar leren omgaan, zullen wij ook in het verband van de Unie een weg vinden om samen verder te gaan. Daarover nog enkele opmerkingen in een laatste artikel.

(wordt vervolgd)

"....En legde Hem in een kribbe"

Expositie van kerstkribben

Vanaf 27 november 1988 t/m 13 januari 1989 is er in het museum Heilig Land Stichting bij Nijmegen een tentoonstelling van kerstkribben uit de kollektie "Elisabeth Houtzager". Deze verzameling werd onlangs in zijn geheel aan de Heilig Land Stichting geschonken en bestaat uit ongeveer 700 kerstkribben, afkomstig uit Europa, Azië, Afrika en Noord- en Zuid Amerika.

De geboorte van Christus werd veelal geplaatst in het land of de streek waar de kribbe gemaakt is. Mensen, dieren, kleding en omgeving stamt allemaal uit de wereld van de maker. Doch ook het materiaal waaruit ze gemaakt zijn is zeer verschillend.

De grootste kerstgroep bevat meer dan 250 objekten, de kleinste kerstkribbe is geplaatst in.... een notedop.

De expositie is dagelijks geopend van 10.00 tot 17.00 uur; eerste kerstdag en nieuwjaarsdag gesloten. Het bekende buitenmuseum is gesloten.

Van br. G. Liebe te Drachten ontvingen wij een tweetal artikelen die ons een blik geven in de situatie van een aantal medeburgers, de armen onder ons.

De arme kant van Nederland

Toen er 10 jaar geleden in de EEG een enquête werd gehouden over armoede, zei 76% van de ondervraagde Nederlanders dat ze nog nooit een arme hadden gezien en dat armoede niet bestaat in Nederland met zijn alom geroemde sociale wetten.

In vergelijking met de beelden uit de Derde Wereld, waar mensen doodgaan van de honger, of waar onvoldoende medische verzorging is klinkt het misschien ook wel vreemd om nu te praten over "armoede" in Nederland.
Hier hoeft niemand van honger dood te gaan en iedereen kan de medische zorg krijgen die hij nodig heeft.
En de 4 à 5% analfabeten die er nog in Nederland zijn zullen zo langzamerhand allemaal wel in een bejaardenhuis zitten.
Armoede is een ver probleem. Derde wereld, het Amerika van Reagan, Portugal, Turkije en nog wel wat landen; maar toch zeker niet in Nederland.

relatief probleem

Je kunt echter ook praten over armoede als een relatief probleem. Dan moet je vergelijken in de mate waarin mensen delen in de welstand van Nederland en het daarbij horende sociale verkeer.
De directe bronnen van informatie en meningsvorming zijn t.v., radio, kranten en tijdschriften. Direct contact is mogelijk via de telefoon. Als je voor die dingen geen geld hebt is dat een vorm van armoede. En als je je familie en vrienden niet meer op kunt zoeken bij gebrek aan (geld voor) vervoer dan is een stuk van je sociale leven afgesneden en kom je in een isolement.
Waar mensen op deze wijze uitgesloten raken van volwaardige deelname aan de samenleving, komen fundamentele rechten in het gedrang.
Deze dingen spelen niet alleen in duidelijke probleemgroepen als daklozen en alcoholisten, maar ook in een grote groep mensen die schijnbaar anoniem aan de arme kant van Nederland leven.
Anoniem, want wie wil er woord hebben over zijn of (vaker nog) haar "stille armoede"?
Het zou vanzelfsprekend moeten zijn dat iedereen in ons land volwaardig mee kon doen in de Nederlandse samenleving. Maar dit is niet het geval. Het verlies in koopkracht van de afgelopen jaren en de relatieve teruggang in de inkomens van b.v. mensen die op bijstand of een andere uitkering aangewezen zijn, brengt steeds meer mensen in problemen.

minimaal pakket

In een onderzoek van de sociale diensten ("Minima zonder marge") komt naar voren dat armoede mensen voortdurend concentreert op de harde kern van uitgaven: huur, energie, water, voeding en - in het geval er kinderen zijn - opvoeding. Daarnaast probeert men zo lang mogelijk t.v., koelkast, wasmachine en telefoon te houden. De laatste twee ontbreken al in veel huishoudens.
Om dit minimale pakket te kunnen bekostigen zoekt men overal de goedkoopste boodschappen, ook al is de kwaliteit dan minder. Voor velen is dit qua tijd en psychische belasting een opgave. En als er dan plotseling iets komt buiten het patroon, dan ontstaan de problemen.
Vakantiegeld kan soms nog een gaatje stoppen. Maar vakantie zelf of nieuwe kleren zijn onbereikbare luxe geworden.
Heel nadrukkelijk wordt bezuinigd op kosten van maatschappelijk verkeer. Terwijl in 1983 meer dan 60% van de Nederlanders lid was van een of andere vereniging, bleek in een bepaald onderzoek onder z.g.n. minima slechts 16% lid te zijn van een vereniging of deel te nemen aan een vorm van vrijwilligerswerk. Mensen sluiten zich - noodgedwongen? - op in hun eigen kleine wereldje. Het leven wordt beheerst door de puzzel om rond te komen. Soms is er ook nog getob over onoverkomelijke schulden. Ruimte voor "mooie" dingen in het leven is er niet. Uitzicht naar de toekomst ontbreekt. Men moet wel leven bij vandaag, want morgen zal toch niet beter zijn. Wanhoop, verbittering, woede, berusting, waar kun je die kwijt?

armoede en ziekte

Het is geen wonder dat mensen die zo met spanningen leven eerder ziek worden dan anderen. Zo constateerde een Rotterdamse arts dat in zijn wijk veel mensen last kregen van allerlei "armoedeziekten". Een zelfde beeld werd ook in Amsterdam gevonden. Vooral in sommige oude buurten komen bepaalde ziekten meer voor dan in "rijkere" buurten.
Nu kunt je niet stellen dat iedereen met een minimuminkomen zijn positie op dezelfde manier ervaart. Het maakt b.v. veel verschil of je vrienden en familie dichtbij hebt of dat je in je eentje de problemen moet verwerken.
Leven in een stad of in een dorp geeft ook vaak een verschillend bestedingspatroon te zien. In de ene buurt is meer "zorg voor elkaar" dan in andere omgevingen.
Maar juist omdat dit zo verschilt is het niet zo best als de regering van deze factoren uit gaat. Deze zorg voor elkaar is n.l. niet aan iedereen gegeven. En waar die wel bestaat leidt het tot een groeiende en soms ook vernederende afhankelijkheid van de omgeving.
Terwijl veel werkenden nog wel eens wat bijverdienen (met overwerk b.v. of klusjes in de vrije tijd) mag iemand die een uitkering krijgt er bijna niets bij verdienen. En zwart werken wordt zwaar gestraft.
Samengevat kun je van de arme kant van Nederland zeggen:
a. dat het leven van de mensen helemaal in het teken staat van de zorg om de eerste levensbehoeften.
b. dat mensen steeds meer alleen komen te staan en nergens meer aan mee doen.
c. dat mensen steeds afhankelijker wor-

"De arme kant van Noord Nederland"

Op 20 mei van dit jaar werd in Drachten een konferentie gehouden over "De arme kant van Noord Nederland". Van de gehouden inleidingen is een verslagboek samengesteld, dat te bestellen is: "De arme kant van Nederland", Rummerinkhof 2, 9751 SL Haren.

DE ECU LAAT U WETEN....

De namen van de nieuwgekozen leden van de Evangelische Commissie der Unie, de ECU, hebt u reeds eerder in dit blad kunnen lezen.
Tijdens de vergadering op 18 november werden de taken verdeeld. De samenstelling van de ECU is nu als volgt:
voorzitter:
br. P. Wijchers, Enschede
vice-voorzitter:
br. H.G. de Winkel, Dieren
sekretaris:
zr. M. Kanis-van der Werf, Leeuwarden
algemeen adjunkt:
br. S.P. van der Steen, Pernis
adviserende leden:
br. Chr. Eijer, Ermelo
br. A. van den Hoef, Zeist
adviseur:
zr. E.E. Germeraad-Smits, Drachten

KERSTNUMMER DE ZAAIER

Onze evangelist en tevens eindredakteur van De Zaaier toonde met enige gepaste trots het omslag en enkele binnenpagina's van het kerstnummer van "De Zaaier". Het centrale thema van dit nummer is Het Kind. De mooie, warme omslag met de kleurenfoto van een kind maken het blad vast aantrekkelijk voor het publiek.

KORRESPONDENTIE ECU

Alle correspondentie voor de ECU dient gezonden te worden aan de sekretaris: Mevr. M. Kanis-van der Werf, Juckemastate 7, 8925 DG Leeuwarden. Haar telefoonnummer is 058-671772.

Onrecht en oordeel

Het is een kleine veertig jaar geleden. Ik lifte naar Hamburg, de plaats waar ik de gewenste voorgangersopleiding ontving. Ik mocht een eind meerijden achter op een open vrachtwagen. Er zat nog iemand, iemand die de oorlog beleefd, en overleefd, had. Die zelfs nooit gewond geweest was, vertelde hij.

We praatten over allerlei, vooral over het verleden, dat in 1951 nog zo dichtbij was. En over de processen tegen de oorlogsmisdadigers in Neurenberg. We hadden het vooral over hen, die de dans ontsprongen waren door zelfmoord te plegen, Hitler voorop.
Ik vroeg mijn medereiziger of hij gelovig was. Niet meer, zei hij, maar: er móet een oordeel zijn. Letterlijk: "Es muss doch mal ein Ausgleich sein!", waren zijn woorden. Hij bedoelde: het kwaad moet toch eens bestraft, het goede moet toch eens beloond worden.

ongestraft

Er gebeurt zoveel onrecht, dat niet op aarde bestraft wordt. Machthebbers van allerlei slag, van allerlei hoogte en vooral van allerlei laagte, van allerlei oorsprong, gedreven door telkens herkenbare motieven: verkrijging van steeds meer macht en handhaving van macht; verkrijging van geld, eigendom en behoud daarvan; verkrijging van invloed op steeds meer terreinen en over steeds meer mensen door geld en macht.
Kennis nemen van de geschiedenis is in feite kennis nemen van de smeerlapperij, die machtigen en mindermachtigen bedreven hebben. Bitter is het daarbij, vast te stellen, dat zelfs onder de dekmantel van bijbels voorschriften en kerkelijke geboden de smeerlapperij bedreven werd. Er is onvoorstelbaar veel geleden door de sociaal en economisch zwakken: kinderen, bejaarden en vrouwen voorop, overgeleverd als zij waren aan de willekeur en de machtswellust van beter gesitueërden. Wie kennis neemt van wat vandaag gebeurt, heeft niet veel fantasie nodig om te weten hoe het vroeger ging. De gevangenissen mogen er nu beter uitzien dan voorheen, de foltermethoden zijn verfijnd. Er mogen nu journalisten rondsnuffelen in allerlei voor hen verboden hoeken, de methoden om ontdekking van onrecht te voorkomen, zijn enorm uitgebreid. Kortom, het is er niet beter op geworden.

komt er een oordeel?

Spontaan ben ik geneigd daarop volmondig en hartgrondig ja te zeggen. Er aan toevoegend: er móet een oordeel komen. De zin van het huidige bestaan hangt mede af van het toekomstige oordeel over daden en nalatigheden van de mensen.
Zo'n spontane uitspraak heeft echter z'n beperkingen: wat wéét een mens eigenlijk van de toekomst? En vooral: wat weet een mens eigenlijk van wat er gebeuren gaat na zijn dood? En na de dood van (de) andere mensen?
Als er geen voortleven na de dood is, kán er geen oordeel zijn. Althans, geen oordeel dat invloed heeft op de kwaliteit van dat voortleven, rampzalig of gelukzalig (een tussenweg lijkt niet aannemelijk). En dat niet alleen, maar ook: er moet een instantie zijn, een macht, een opperwezen, een bovenpersoon, die tot oordelen bevoegd is. Bevoegd, op grond waarvan? In ieder geval op grond van oprechte, ongekreukte eerlijkheid en oprechtheid en met name: onpartijdigheid. Bevoegd verklaard, door wie? Dat is een onbeantwoordbare vraag. Want wie bevoegd verklaart is meer, hoger, belangrijker dàn wie bevoegd verklaard wordt.
Daarbij: het uit te spreken oordelen over handel en wandel van de mensen moet stoelen op onweerspreekbare feiten, en niet op vermoedens.

beter antwoord

Er moet een betere beantwoording van de vraag of er een oordeel is, mogelijk zijn. Ik bedoel: we hangen af van de openbaring Gods. Nu moeten we oppassen dat we de zaken niet in de verkeerde volgorde plaatsen: er komt een oordeel, omdat er een almachtige en onpartijdige God is, schepper, onderhouder, voleinder. Volmaakt smetteloos, gekenmerkt door een absolute haat jegens het kwade, zondige, verkeerde.
Zó is het. En niet omgekeerd: omdat wij menen dat een eerlijk oordeel (inclusief straf) over de mensen moet worden uitgesproken, dáárom moet er een God zijn. Neen, dát niet. Het godsbesef heeft geleid tot de gedachte van een (goddelijk) eindoordeel, onpartijdig en onherroepelijk. Je zou zeggen: die gedachte moet toch het doen en laten van de mensen bepaald (en beperkt) hebben. Dat is echter niet het geval. Daarvoor zijn gemakkelijk twee oorzaken aan te wijzen:
a. men ontkent het bestaan van een opperwezen. Althans, men ontkent een oordeel door dat opperwezen, al of niet gepaard aan de ontkenning van een voortleven van de mens na zijn dood;
b. men wettigt zijn doen en laten met een beroep op de goddelijke wil, op een bijzondere roeping en zending. Zulk een beroep is echter niet voor discussie vatbaar (tot op vandaag (ook) niet in christelijke kringen).
Dàt is de situatie waarin wij leven. De situatie waarin onrecht bedreven wordt: "verkeerde" invulling van allerlei formulieren; het verstrekken van valse inlichtingen; het bestelen van mensen die zich niet kunnen verweren (tasjesroof); het mishandelen van kinderen en vrouwen; het onderdrukken van economisch zwakken; het uitbuiten van machtelozen; het verwaarlozen van bejaarden en gehandicapten, enz. enz.

wraak?

Zal het onrecht gewroken worden? Die gedachte is benauwend. Onze Heer Jezus Christus spreekt er over dat er niets verborgen is dat niet geopenbaard zal worden. Nogmaals: die gedachte is benauwend. Naar mijzelf toe, naar anderen toe. Want niemand mene dat hij verschoond zal blijven van dat oordeel: er is niet één, die goeddoet.
Hét zou mij niet verbazen als tegen het vorenstaande ingebracht zou worden: mensen moeten het goede doen (= recht, waarheid, naastenliefde) vanwege de positieve waarde van het goede. Dáárover zijn we ingelicht: het goede moet zegevieren. De lust tot het goede moet de beweegreden en de beweeggrond zijn voor de daden en nalatigheden van de mensen, en niet de vrees vóór straf, hoe onpartijdig en rechtvaardig het oordeel ook mogen zijn waaruit de straf voortkomt.
Helaas, zo werkt het niet. Natuurlijk, zo werkt het bij sommige mensen. Maar zo werkt het niet bij de mensen, die opvallen door een afkeuringswaardig gedrag. Ik denk dat althans één van de redenen van de huidige wetsverachting in ons land, en in andere landen, is: het ontbreken van het besef dat de mens rekenschap zal moeten afleggen van al zijn daden en van al zijn verzuimenissen.
In de christelijke gemeente zal de prediking van "de boeken waarin geschreven is al wat door de mensen gedaan is", opnieuw, en krachtig moeten worden gehoord.

Ploeger

Vervolg van pag. 5

den van "de regering" of de omgeving.
d. dat men weinig toekomstverwachting heeft.
e. dat men een onzeker bestaan heeft.
f. dat men vaak grote schuldenproblemen heeft.
g. dat dit alles met elkaar maakt, dat velen lichamelijk of psychisch ziek worden van de ellende in de arme kant van Nederland.

(wordt vervolgd)

Convent van Baptisten Voorgangers in de regio Holland

Het convent van Baptisten Voorgangers in de regio Holland zal DV op maandag 16 januari 1989 bijeenkomen in het Diakonessenhuis Refaja, Van der Steenhovenplein 1 te Dordrecht. Tijdens deze nieuwjaarsbijeenkomst zal er o.a. gesproken worden over de plaats van de externe pastor in het ziekenhuis. Deze bijeenkomst van het convent zal om 10.00 uur beginnen in de Refaja Kapel.
De daarna volgende bijeenkomst van het convent zal DV zijn op maandag 6 maart in de Triomfator Kapel te Alphen a/d Rijn.
Op DV maandag 8 mei is er voor de

BOEKBESPREKING

Ds. H.G. Fonteyn: **Laatste (on)mogelijkheid?** Over de (on)werkelijkheid van de hel.
Uitg.: J.H. Kok, Kampen. Broch. 52 pagina's, *f* 12,50.
In een eerste hoofdstuk vermeldt de schrijver een aantal meningen over het bestaan van de hel - dan wel het niet - bestaan van de hel - zoals die onder christenen en niet-christenen gehoord worden. Daarna brengt hij de mening van drie theologen ter sprake: die van dr. Buskes, als pastor; die van drs. J. Bonda als schriftuitlegger; die van prof. dr. H. Berkhof als dogmaticus. Hij eindigt met een tweetal preken die hij in zijn hervormde gemeente te Tricht hield.
Is de prediking van een hel, dus van een eeuwige straf, een stok achter de deur? Bangmakerij? Kunnen mensen voor eeuwig verloren gaan? Of komt tenslotte (aan het slot dus, maar waarvan?) alles terecht? Blijft er alleen maar een hemel over? Of blijft er naast de hemel ook een hel bestaan, even eeuwig als de hemel?
In de loop der kerkgeschiedenis is over deze vraag heel verschillend gedacht. De "uitvinding" van het vagevuur was grandioos: ook al kom je niet direct in de hemel, als er flink voor je gebeden wordt (en ook veel betaald wordt voor missen enzovoort) dan kun je te eniger tijd (maar wat heet "tijd" in dit verband?) uit de hel bevrijd worden.
Wat zegt de Heilige Schrift ten dezen? Drs. Bonda komt tot de slotsom dat de kerk de schriftwoorden niet (altijd) goed gelezen heeft. De geloofstraditie heeft aan de bijbelse woorden een verkeerde uitleg gehecht. Vandaar dat naar zijn mening het eeuwige leven het doel is van God. De hel is niet het doel van God. In de hel zijn de mensen ver van God. Daarom zal dat niet zo blijven.
De vraag of wij de bijbelse woorden goed lezen, is volkomen gewettigd (verstaat gij wat gij leest? Maar ook: leest gij wat er staat?). Dat echter op voorhand moet worden beslist dat de kerk de bijbel altijd mis, of ten dele misverstaan heeft, is echter ongeoorloofd.
Dat er zowel voor de ene opvatting: een eeuwige hel, als voor de andere opvatting: een voorbijgaande hel, teksten te vinden zijn, zal niet verwonderen. Waar het echter om gaat is, of de ene soort teksten dús de andere soort (of groep) teksten uitsluit.
Betekent het woord uit de eerste brief aan de gemeente in Corinthe, hst. 15, vers 28: "opdat God zij alles in allen", derhalve dat er geen eeuwige hel kan zijn? En dit woord dus in tegenspraak staat tot het woord van Jezus - door ons beleden als Zoon van God - over de buitenste duisternis, waar geween en tandengeknars is (Mt. 8:12)? Of moet je zeggen: God zal alles in allen zijn - de onweerspoken autoriteit, de beminde en vereerde God - ondanks de aanwezigheid van de hel? (waar dan ook maar, maar nooit buiten Gods bereik).
De opgeworpen vragen zijn niet zonder belang. Met name voor de evangelieprediking, voor het zendingswerk. Waar gaat het daarin om? Om mensen het eeuwige heil te verkondigen waaraan zij door geloof deel kunnen krijgen, en ze derhalve te bewaren voor eeuwige verlorenheid? Maar als er geen eeuwige verlorenheid is, wat is dan de zin van de evangelieprediking? En vooral: van het bestaan van de gemeente? Gaat het dán alleen daarom dat mensen in dit leven God dienen en vereren, en gemeente zijn? Loont het echter de moeite die men zich daarvoor moet getroosten? Ds. Fonteyn heeft wel gelijk met zijn vraag: "Als wij in de kerk geloven dat allen die Jezus niet kennen naar de hel gaan, waarom lopen we dan niet de benen uit ons lijf om evangelisatiewerk te doen?" (pag. 38).
Het besproken boekje geeft na elk hoofdstuk enkele vragen als leidraad voor een gesprek. Voor gespreksgroepen daarom geschikt. Maar ook voor persoonlijke studie.
Graag aanbevolen.

Ploeger

VERTREK DS. B. LOUWERSE UIT VEENDAM

Bijna vier-en-half jaar is ds. Louwerse voorganger van onze gemeente geweest. Nu hebben we hem moeten afstaan aan de gemeente te IJmuiden.
Zondag 13 november was de afscheidsdienst, waarin ongeveer 200 mensen aanwezig waren.
Ds. Louwerse zal bij ons in herinnering blijven als de persoon die helder en vaak eigentijds de boodschap wist te brengen. We voelden dat hij de afscheidspreek aangreep om ons nog eenmaal te zeggen waar het evangelie om draait.
Met als uitgangspunt Zacharias 1:1t/m6 ging ds. Louwerse in op twee aspecten van het evangelie, het menselijke en het boven-menselijk aspect.
De menselijke zijde: het evangelie wordt gebracht door boodschappers. Destijds profeten, nu voorgangers. Boodschappers zijn mensen. Christenen zijn geneigd klein-menselijk te denken. De klemtoon ligt daarom veelal op de persoon van de boodschapper in plaats van op de boodschap die hij brengt. Dus heeft de boodschapper het altijd gedaan.
De boven-menselijke zijde: het gaat niet om de boodschapper, maar om de inzettingen en geboden die God geeft. Achter het scheppende werk van de schrijvers, van de boodschappers, zit de Grote Schepper, Allesomvattend is het offer dat God bracht in Christus.
Dát is de kern van het evangelie. Het is een blij evangelie: de mens kan opnieuw beginnen. Het evangelie herstelt relaties met God én met de mensen. Er is méér tussen geboorte en wederkomst: het evangelie verandert mensenlevens. En je ziet mensenlevens veranderen. En waar dat gebeurt, blijkt de kracht van God.
"Ruim 400 preken heb ik over u uitgestort, ik weet dat ik sommigen geïrriteerd heb, te dicht onder de huid ben gekropen. Maar als we de boodschap hebben aanvaard, moet dat blijken in ons leven, in de manier waarop we met de ander omgaan, in het huwelijk, in de opvoeding van kinderen, in het kiezen van genezers enz. We moeten dan allemaal buigen voor het Woord. Alles wat ik u doorgaf, ging ook eerst door mijzelf heen.
Hier in de kerk zitten heel wat veranderde mensen, en velen zijn nog jong. Wees trots op de jonge gemeente, zij kunnen straks functioneren, geef ze de ruimte.
God houdt ons allemaal verantwoordelijk voor wat we met Zijn boodschap doen".
Aldus zo ongeveer de woorden van ds. Louwerse.
We hebben als gemeente in de afgelopen jaren zegeningen mogen ervaren (alleen al het feit dat ds. Louwerse negen-en-dertig mensen mocht dopen stemt tot dankbaarheid), we hebben ook moeilijkheden gekend. Door vele sterfgevallen, door vertrek en uittreden zijn de gelederen wat uitgedund.
Zonder voorganger, met minder leden, maar met de Heer gaan we de toekomst tegemoet. De afscheidsavond, waarin ds. en mevrouw Louwerse en hun kinderen voor het laatst met gemeente en vrienden bijeenwaren, was geweldig mooi en gaf de eenheid weer in welke wij verder willen gaan.
En we hopen binnen afzienbare tijd een nieuwe voorganger te vinden.
Proficiat, brs. en zrs. van de gemeente IJmuiden, met de komst van ds. Louwerse.
We hebben vele broeders, voorgangers en niet-voorgangers, reeds bereid gevonden in de vakante periode in de diensten voor te gaan. Bij voorbaat onze dank daarvoor.

J.B.

vervolg pag.6

voorgangers de mogelijkheid om deel te nemen aan de jaarlijkse predikantendag in het Diakonessenhuis Refaja. Ruim honderdvijftig pastores uit verschillende kerken en woonachtig in het verzorgingsgebied van het Diakonessenhuis Refaja zullen dan met elkaar spreken over het onderwerp 'Pastorale zorg voor psychiatrische patiënten'.
Begin juni zal dan de laatste bijeenkomst van convent voor de grote vakanties plaatsvinden.
Maar eerst wensen wij u goede Kerstdagen en een gezegend nieuwjaar. Namens het convent in de regio Holland.

Ds. A. v.d. Berg

SCHOP

Een student schopte minister Deetman in zijn buik.
Hoe ver zal deze student nog schoppen?

De W.

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks.
abonnementsprijs f 46,- per jaar; buitenland f 64,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelincklaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

Op 3 november 1988 is op 84 jarige leeftijd overleden

Cornelis Brandt

Sinds 1946 trouw lid van onze gemeente, waarvan 5 jaar als voorganger en vele jaren als ouderling en koordirigent.

In dierbare herinnering

Baptistengemeente
Rotterdam-Zuid

"Jezus zeide, Mijn genade is u genoeg"

De Heer heeft tot Zich genomen onze broeder,

Ebbo Keijer

op de leeftijd van 56 jaar.

7 november 1988

"Vrees niet, want ik heb u verlost"

De Heer heeft tot Zich genomen onze zuster,

Henni A.J. Sackhoff

op de leeftijd van 73 jaar

15 november 1988

Baptistengemeente Veendam

De Heer heeft tot Zich genomen zuster

**Dirkje Francina
Feenstra-van Baars**

op de leeftijd van 89 jaar

Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus.
Rom. 8:35

15 oktober 1988

Baptistengemeente Stavoren

Op de gezegende leeftijd van 90 jaar werd 3 november 1988 door haar Heer thuisgehaald, onze zuster,

Harmanna Reintsema-Kok

Baptistengemeente
2e Exloërmond

De Heer nam tot Zich, Zijn kind, mijn lieve man, vader en opa

Willem Modderman

echtgenoot van
Jeanne Modderman-Evertse
eerder van
Anna Modderman-van der Heide

op de leeftijd van 80 jaar

7875 AT Exloo, 15 november 1988

Een dankdienst en de begrafenis heeft inmiddels plaatsgevonden vanuit de Baptisten Gemeente te Sneek.

Exloo
Jeanne Modderman-Evertse

Ash, Engeland
Etty Hughes-Modderman

Bahrain, Arabische golf
Anna Elizabeth Hughes

Dankbetuiging

Op 12 oktober j.l. mochten wij ons 60-jarig huwelijk vieren. Velen hebben ons verrast met een felicitatie. Mede daardoor werd het voor ons een onvergetelijke dag.
Het waren er echter zoveel, dat we u graag langs deze weg willen bedanken voor uw felicitatie.

Chr. Veldman
H. Veldman-v.d. Veen
Hondsrugweg 101
Emmen

Na een langdurig strijden, doch in volle overgave, vertrouwend op haar Heer en Heiland, is thuisgehaald onze zuster

Rolina Semmechina Withoff

op de leeftijd van 83 jaar

Baptistengemeente Emmen

MEDEDELINGEN

Het nieuwe adres van ds. B. Louwerse luidt: J.P. Coenstraat 93, 1972 AR IJmuiden, tel. 02550-31299.
Nieuwe secretaris van de baptistengemeente Vriescheloo is: J. Rendering, Irenestraat 15, 9541 BV Vlagtwedde, tel. 05993-12782.
De nieuwe functieverdeling van het Curatorium is als volgt: J.H. Hofman, Groningen, voorzitter.
Mw. drs. M.W.G. Stavleu-Schuller, Oud Beyerland, secretaris.
J. Schuil, Zwolle, algemeen adjunkt.

Kopij en mededelingen voor DC van 22 en 29 december

Artikelen en mededelingen voor de nummers van "De Christen" van 22 december (kerstnummer) en 29 december (oud- en nieuwjaar) dienen uiterlijk 13 december bij de eindredakteur te zijn.
Advertenties voor deze nummers moeten uiterlijk 13 december op het Uniebureau zijn.

De W.

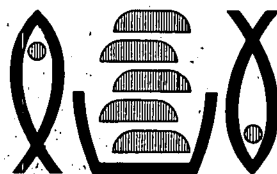
SUBSIDIE 1989

Gemeenten die in 1989 subsidie willen ontvangen kunnen vóór 31 december a.s. de daarvoor bestemde formulieren aanvragen bij het Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-284457.

dc

103e jaargang nummer 43 - 8 december 1988

De Christen
Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

OP ZOEK NAAR RUIMTE

J.Reiling

Op zaterdag 26 november was ik met meer dan tweehonderd andere baptisten in Apeldoorn om deel te nemen aan de studiedag die de werkgroep Ruimte had georganiseerd en, ondanks de aandrang van de AV om het niet te doen, toch doorgezet. Vandaag, een dag later, voel ik mij als loyaal Unie-baptist en redacteur van Dit blad gedrongen om duidelijk te maken waarom hieraan opnieuw een artikel, en nog wel een frontartikel, wordt gewijd.
De aandrang van de AV was voor veel gemeenten reden om aan de studiedag geen enkele publiciteit te geven. In een gemeenteblad kwam ik zelfs een advies tegen om er toch vooral niet heen te gaan. Veel deelnemers hadden er alleen maar uit de krant van gehoord. In DC van 24 november hebben wij er ook over geschreven. Dat is ons door velen niet in dank afgenomen. Naar hun mening was door de uitspraak van de AV de studiedag een ongewenste activiteit geworden. Als er dan toch in DC melding van wordt gemaakt, en dat nog wel in grote opmaak, dan wordt dat gemakkelijk ervaren als openlijke reclame en misbruik van de redactionele vrijheid. Ik heb daarvoor alle begrip.
Waarom dan toch erover geschreven? Waarom dan nu weer erover schrijven? Daarvoor zijn twee redenen te noemen. De eerste is redactioneel, de tweede persoonlijk.
Als redactie hebben wij ons, overigens niet zonder aarzeling, op het standpunt gesteld dat een dergelijk evenement nieuws is en dat onze lezers er recht op hebben om ook via hun eigen blad daarover informatie te ontvangen. Dat was de bedoeling van het artikel van Sietzo Dijkhuizen in DC van 24.11 en tevens de reden om het te plaatsen. Dat de opmaak ongewoon groot is uitgevallen is jammer maar in wezen een bijkomstigheid.
Was dit de enige reden dan zouden wij nu met een zakelijk verslag kunnen volstaan. Maar dan zou niet duidelijk worden welke betekenis deze studiedag voor het geheel van onze gemeenschap heeft gehad. Op gevaar af dat het als propaganda overkomt waag ik het toch om daar nog iets over te schrijven. Wat ik schrijf maakt, hoop ik, meteen duidelijk waarom ik het schrijf. Ik heb daarvoor drie redenen.
In de eerste plaats bewees de opkomst dat wat de werkgroep beoogde, weerklank vond bij velen. Dat alleen al maakt dat we de zaken die de werkgroep ons voorlegt, niet kunnen afdoen als de stokpaardjes van een aantal progressieven die met elkaar geen gewicht in de schaal leggen. In de tweede plaats ben ik diep onder de indruk gekomen van de grote verbondenheid met onze gemeenten en onze hele gemeenschap die in vrijwel alle gesprekken tot uitdrukking kwam. Hier waren geen mensen bijeen die eigelijk al hadden gekozen voor de rand of voor net over de rand van de gemeenten. Het is waar dat voor de jongere generatie de gemeente minder het een en al is dan voor ons ouderen die het met de paplepel hebben binnengekregen. Dat geldt overigens voor de jongere generatie in het algemeen. Maar ook voor de jongeren die er waren was een sterke betrokkenheid bij de gemeente te merken. In de derde plaats trof mij dat zoveel mensen met hun eigen geloofsbeleving in hun eigen gemeente niet terecht kunnen. Heel wat mensen lijden daar echt onder. Veel van wat hun gelovend hart beweegt is in de eigen gemeente niet bespreekbaar. Hun verdriet daarover is meer dan een gevoel van ontrevedenheid. Het is een vorm van liefdesverdriet. Van liefde voor de Heer en de gemeente. Het zou een tragische vergissing zij wanneer wij aan de signalen die in Apeldoorn te vernemen waren en die ik geprobeerd heb hier door te seinen, geen gehoor zouden schenken. Tragisch voor de toekomst van onze gemeenten. Tragisch vooral voor het evangelie (dat ons andere dingen leert over de onderlinge verhoudingen) en daarom voor het evangelisch karakter van onze gemeenten.

DEZE WEEK

Even nadenken met....

B. Hofman, Ter Apel

"Uw koninkrijk kome". Lukas 11:2b

De Geest en de bruid zeggen: "Kom!"
De Geest van het Zoonschap, waardoor wij roepen: "Abba, Vader", bewerkt in ons een verlangen naar de Here Jezus. Immers Zijn koninkrijk kan zonder Hem geen aanvang nemen.
Het gaat niet om een menselijk Koninkrijk. Uw Koninkrijk kome! Het is door Hem gegrondvest. Door Hem tot stand gebracht. Daarom profeteerde Jesaja: "Doordat Hij het sticht en grondvest met recht en gerechtigheid". (Jes. 9:6).
Zijn Koninkrijk is een rijk van vrede en gerechtigheid. Het komt niet tot stand door menselijk inspanning, hoe goed bedoeld ook. Niet vanwege een conciliair proces. Jesaja profeteerde: "De ijver van de Here, der heerscharen zal dit doen".
Ja, Uw Koninkrijk kome! Kennen wij dit bidden en verlangen?

Het moet komen
Uw Koninkrijk kome, wil zeggen: het is er nu nog niet, maar ook: wij krijgen het zelf niet voor elkaar. Het moet komen. Van boven, vanuit de hemel.
Met de komst van de koning komt ook zijn Koninkrijk. Daarmee komt dan tevens een einde aan alle koninkrijken van deze wereld. Rusland, Amerika, Europa, enz., zullen verdwijnen om plaats te maken voor Zijn Koninkrijk.
Er komt geen mens aan te pas om dit te verwezelijken. In Daniël 2:44b staat: "het zal al die koninkrijken verbrijzelen, maar zelf zal het bestaan in eeuwigheid, juist zoals gij gezien hebt, dat zonder toedoen van mensenhanden een steen van de berg losraakte". Zonder toedoen van mensenhanden! De ijver van de Here der Heerscharen zal dit doen!
Uw Koninkrijk kome! Amen, Kom Here Jezus.

Zien en binnengaan vereist wedergeboorte
In het gesprek van de Here Jezus met Nikodemus, de leraar van Israël, zegt Jezus: "Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand wederom geboren wordt, kan hij het koninkrijk Gods niet zien". Joh. 3:3. In vers 5 spreekt Hij van de noodzaak uit water en Geest geboren te moeten worden om het koninkrijk binnen te kunnen gaan.
Wedergeboren worden heeft te maken met Jezus aannemen, in Hem geloven. Geloven in Jezus met het oog op de grote morgen! Nikodemus ging uit van "vermeende werken" (Rom. 9:32). Gerechtigheid Gods is echter door het geloof in Jezus Christus, voor allen die geloven (Rom. 3:22 e.v.).
Dat geloof zoekt eerst Zijn Koninkrijk en Zijn gerechtigheid, in tegenstelling tot het zoeken der heidenen.
Dat geloof zoekt de dingen die boven zijn, waar Christus is.
Uw Koninkrijk, kome. Amen, kom Here Jezus!

Mededelingen over de redaktie

Funkties
In de vergadering van de redaktie commissie van "De Christen" op 11 november j.l. werden de funkties als volgt verdeeld:
voorzitter: br. K.M. Gerritsen, Winschoten
secretaris: zr. H. Lalleman-de Winkel, Apeldoorn
eindredakteur: br. S. Dijkhuizen, Elspeet
Alle kopij dient vanaf dit moment te worden gezonden aan: De heer S. Dijkhuizen, Staverdenseweg 260, 8075 RG Elspeet, tel. 05770-7364.

Afscheid
In deze vergadering werd ook afscheid genomen van twee redakteuren die per 31 december a.s. hun werk beëindigen omdat zij aftredend en niet herkiesbaar waren.
Br. J. Reiling begon in 1952 zijn redaktionele medewerking aan dit blad. Hij verzorgde in sommige perioden ook de eindredaktie en was een aantal malen - ook de laatste periode - voorzitter van de redaktie commissie. Zijn bijdragen lagen veelal op het bijbels-theologisch terrein en op het Unie-gebeuren.
Br. H. Ploeger schreef sinds 1961. Ook hij keerde regelmatig na een "sabbatsjaar" terug in de redaktie, en vulde de kolommen met artikelen over uiteenlopende onderwerpen., Br. Ploeger schreef zelfs meer dan DC kon opnemen, zodat de eindredakteur altijd uit voorraad kon putten. Hetgeen een prettige gedachte was. Ook br. Ploeger verzorgde enkele malen de eindredaktie.
Redakteuren verschillen in interessegebieden en schrijfstijl, zodat de voorkeur van de lezers verschillend zal zijn. Beide broeders hebben getrouw hun inzet gegeven om de lezers van DC deelgenoot te maken van hun gedachtengoed.
De dank, uitgesproken in de vergadering van de redaktie commissie, mag hier herhaald worden!

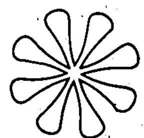
Beëindiging redakteurschap
In de vergadering van de redaktie commissie is ook een principe besluit genomen over de berichtgeving in DC. Dit is te lezen in het frontartikel van br. J. Reiling in dit nummer.
Aanleiding was de berichtgeving uit en over de Werkgroep Ruimte en de door hen te houden bezinningsdag op 26 november.
De redaktie commissie heeft zich daarbij op het standpunt gesteld dat een dergelijk evenement "nieuws" is en dat het daarom de redakteuren vrij staat hierover te berichten.
Het was daarbij de redaktie commissie duidelijk dat ik persoonlijk bezwaren heb tegen het publiceren van berichten over groepen die zich onder ons gaan bewegen, en die niet via de weg van besluitvorming in gemeenten of Unie tot stand komen. Groepen die zichzelf stichten en die daarom ook geen verantwoording schuldig zijn aan enige andere instantie.
In het bijzonder komt dit naar voren bij de Werkgroep Toerusting, die een motie van de Algemene Vergadering naast zich neer legde en haar werkzaamheden naar buiten, inclusief de bewuste ontmoetingsdag, door liet gaan.
Na enige weken nadenken heb ik gemeend mijn redaktionele verantwoordelijkheid te moeten beëindigen.
Naar ik meen zal de redaktie commissie dit beleid, waarin toch het werk van dergelijke groepen bewust in de openbaarheid gebracht wordt, niet op de Algemene Vergadering kunnen verdedigen.
Liever had ik, na het overdragen van de eindredaktie aan de nieuwe eindredakteur, nog een jaar wat inhoudelijke artikelen willen schrijven, doch zoals vele malen in ons leven loopt het nu ook anders dan wij gedacht hadden.

H.G. de Winkel

Grote belangstelling voor bezinningsdag

Ruim tweehonderd belangstellenden trok de bezinningsdag, die de werkgroep "Ruimte" op 26 november j.l. had georganiseerd in de kerk van de baptisten gemeente Apeldoorn. Die grote deelname maakte enige improvisatie noodzakelijk om de diverse werkgroepen aan ruimte te helpen, maar die bleek aanwezig. Men heeft zich intensief beziggehouden met o.a. de thema's vrede, gerechtigheid en behoud van de schepping en liturgievernieuwing. De behoefte aan verdere informatie kon voor een deel al bevredigd worden door de grote hoeveelheid drukwerk die op drie boekentafels lag uitgestald. En de pauzes waren natuurlijk goede mogelijkheden voor veel gesprek "in de wandelgangen". Een stijlvolle viering besloot deze dag.
Het volledige verslag van deze dag, met uitvoerige teksten van de inleidingen en verslagen van de workshops komt binnenkort beschikbaar. Die is aan te vragen bij de werkgroep Ruimte, p/a Patmosdreef 166, 3562 JS Utrecht.

Dn

BIJBEL

Uit het geslacht van David.... I

Hetty Lalleman

"Stille nacht, heil'ge nacht! Davids Zoon, lang verwacht....", zingen we met Kerst. Als u dit leest, zijn er al twee Adventszondagen voorbij. Advent, een tijd om je voor te bereiden op het Kerstfeest, op de eerste komst van Christus. Maar de gemeente leeft ook nog op een ándere manier in de Adventstijd. Zij verwacht de tweede komst van Christus. In de verhalen over de geboorte van Jezus wordt nogal eens gezegd dat Hij uit het geslacht van David komt, uit het huis van David. Dat is een lijn die naar het verleden loopt. Ook aan het slot van het boek Openbaring vinden we die verwijzing naar het geslacht van David. Een lijn naar de toekomst dus. Het huis van David, daarover lezen we meer in 2 Samuël 7.

> *"Uw huis en uw koningschap zullen voor immer bestendig zijn voor uw aangezicht,*
> *uw troon zal vast staan voor altijd" (2 Sam. 7:16).*

David wil een huis bouwen voor God
De hier afgedrukte woorden uit 2 Sam. 7 staan natuurlijk niet los van de woorden eromheen. Ze zijn gesproken in een heel konkrete situatie, tegen David en zijn nageslacht. In de loop van de geschiedenis in het Oude Testament zien we dat de verwachting van dé Koning uit het huis van David steeds sterker wordt.
Waar gaat 2 Sam. 7 over? Koning David heeft alles in zijn rijk redelijk op orde, lijkt het: Hij woont inmiddels in een mooi paleis ("huis" staat er in het Hebreeuws) en realiseert zich dat de ark nog steeds onder een tentkleed verblijft. Wordt het geen tijd een huis voor God te gaan bouwen? Eerst lijkt het Nathan, de profeet die de koning steeds begeleidt als boodschapper van God, een goed idee. Maar de Here God wil dat hij ándere woorden spreekt.
God heeft nooit gevraagd om een huis en het is er nu ook de tijd nog niet voor. De zoon van David, die er op dat moment nog helemaal niet is!, zal een huis voor God bouwen. Aan David wordt hier dus een zoon beloofd. Er is nog veel meer wat hem beloofd wordt. Gedeeltelijk doen die beloften ons denken aan die aan Abraham. God zal Davids naam groot maken en Israël zal veilig in het beloofde land wonen. Dit doet denken aan de beloften uit Gen. 12. Een huis voor God hoeft David niet te bouwen (het woord huis komt heel vaak voor in dit gedeelte), maar het omgekeerde is het geval! God zal voor Dávid een huis bouwen! Niet een huis van steen of van cederhout, nee, met "huis" wordt het koningshuis bedoeld, de dynastie.

God bouw een huis voor David
Ná David zal zijn zoon regeren. Die zal de tempel bouwen, een huis voor God (ook al zal God niet aan die plaats gebonden zijn) en God zal het huis van die zoon bouwen. Zijn koningschap zal Hij bevestigen, staat er. Zijn koninklijke troon zal God voor immer bevestigen, lezen we nog een keer. En nog eens, tot David, in vers 16: "Uw huis en uw koningschap zullen vóór immer bestendig zijn voor uw aangezicht, uw troon zal vast staan voor altijd".
Als Davids zoon Salomo zondigt, zal God hem niet verwerpen, zoals dat met Saul gebeurd is. Wel zal Hij hem tuchtigen. God zal hem tot een vader zijn, en hij zal Hem tot een zoon zijn. Bij de omliggende volken werd de koning als godenzoon gezien, maar dat betekende daar dat hij vergoddelijkt werd en boven de wet stond. Dat is in Israël anders. Ook de koning moet leven volgens de Tora, hij heeft juist heel veel invloed op het welzijn van het volk door al of niet die Tora na te leven. Telkens zien we dat een koning door een profeet gekorrigeerd wordt als hij daarmee de fout ingaat.
God gaat hier wel een bijzondere verbintenis aan met het huis van David. Het doet ons denken aan het verbond met Israël: Ik zal u tot een God zijn en gij zult Mij tot een volk zijn. We kunnen in 2 Sam. 7 gerust spreken van een verbond met David. Dat verbond is onvoorwaardelijk. Er zal in het huis van David wel veel ontgaan van de zegeningen die God wil geven als het ongehoorzaam is, maar verbréken zal God deze verbintenis niet.

Hoe het verder ging....
David was geen ideale koning. God heeft hem niet uitgekozen op grond van goed gedrag.... Wat niet wegneemt dat hij wél op ons overkomt als een man die God wilde dienen. De generaties ná David leveren vaak een droevig plaatje op, hoewel er ook uitzonderingen zijn onder de koningen.
Eén van de koningen uit het huis van David komen we uitvoerig tegen in Jesaja, hoofdstuk zeven. Die koning van Juda, Achaz, wordt op dat moment door de koning van Israël en die van Syrië onder druk gezet om mee te doen in een verbond tegen de grootmacht van die dagen, Assyrië. De twee koningen bedreigen Achaz door ten strijde te trekken tegen Jeruzalem. En Achaz, koning uit het huis van David, beeft als een rietje als hij dat hoort.
Dán moet Jesaja náar hem toegaan. En hem vertellen dat er van al deze volken niet veel over zal blijven. "Indien gij niet gelooft, voorwaar, gij wordt niet bevestigd", vertelt de profeet hem in vers 9. "Bevestigd", dat woord kwamen we al eerder tegen. In 2 Samuël 7. Dat is inderdaad in het Hebreeuws hetzelfde werkwoord en ook het woord geloven komt daarvandaan. Achaz wordt hier herinnerd aan de beloften aan David gedaan. Davids huis zal bevestigd worden, maar Achaz was het vergeten. De woorden van Jesaja houden een waarschuwing voor hem in. Denk toch aan de beloften voor je koningshuis. Vertrouw op God! Laat je niet intimideren door al die volken! God heeft de geschiedenis in handen.
Dat ook Achaz niet een ideale koning is, weet Jesaja maar al te goed. En in zijn boek vind je de verwachting van een ándere koning uit het huis van David. Eén die wel voortkomt uit het geslacht van David (uit het stompje dat van Isaï, de vader van David, is overgebleven), maar toch heel ánders zal zijn.
"En op hem zal de Geest des HEREN rusten, de Geest van wijsheid en verstand, de Geest van raad en sterkte, de Geest van kennis en vreze des HEREN...." (Jes. 11:2).
Die verwachting wordt regelmatig uitgesproken in het Oude Testament, een verwachting gebaseerd op Gods beloften aan David. Want van Zíjn beloften kun je op aan!
Een volgende keer meer hierover.

De mens - de eenzame

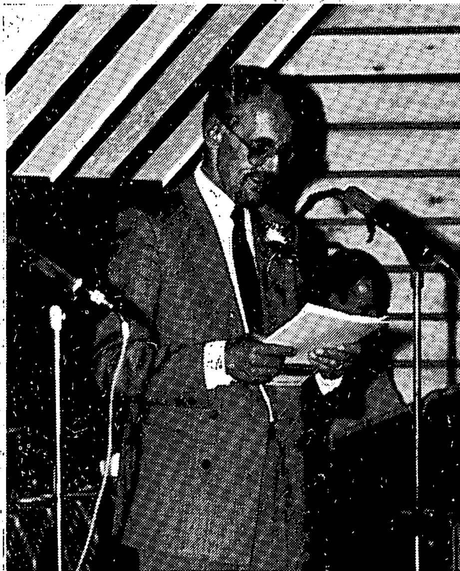
't Begin is de ontbinding
ontbinding is het eind
en eenzaam is de mens daartussen.
Zijn God is dood
de hemel opgedoekt
hij doolt in welvaart of gebrek
doelloos door 't ondoorgronde leven
verbruikt zijn jaren, krachten
en vindt aan 't eind:
't was tevergeefs
naakt kwam ik binnen
naakt ga ik heen
verwaaid, bestoven zijn mijn sporen
en 'k ben aan 't eind alleen
Tenzij
tenzij 't verhaal toch waar is
dat daar toch God is
die mij ziet en kent
en onderweg is
om mij te vergezellen
en die ik Vader noemen mag.
O, haven van mijn schip
o kade van mijn boot
hier kom ik aangevaren
ik heb U steeds gezocht
en Gij hebt mij gevonden
dit is het einde van de tocht:
ik ben met U verbonden.

658

JAN VAN WEENEN, ZESDE-JAARS-STUDENT T.W.O.:

Praktisch werk in gemeente "verademing" na vier jaren van hard studeren

Van "gemeente" naar Gemeente.... Zo zou je de carrière kunnen omschrijven van de nu 46 jarige Jan van Weenen uit Hoogeveen. Na dertig jaar in gemeentelijke overheidsdienst te hebben gewerkt en daarin te zijn opgeklommen tot gemeentesecretaris (Genemuiden), besteedt hij nu een groot deel van zijn tijd en energie aan het werk in de baptisten gemeente Hoogeveen. Daar doet hij stagewerk in het kader van de Tweede Weg Opleiding. Binnen die TWO van het Seminarium is hij zesde jaarsstudent. In Hoogeveen is hij bij het begin van zijn stage-periode tenmidden van de gemeente bevestigd en ingezegend als "pastoraal werker/voorganger-in-opleiding".

De overgang naar de stage-periode, de zgn. "tweede leerkring" van vier jaar, weet Jan van Weenen duidelijk te markeren: "Het is een verademing om na vier jaren van hard studeren praktisch in de gemeente werkzaam te zijn. Toen ik aan de studie begon was de prijs die ik ervoor moest betalen het terugtrekken uit allerlei gemeentelijk werk. Je was 100% student en dat betekende 0% betrokkenheid bij de gemeente. Dat moest je er voor over hebben. En op het ogenblik sta je weer midden in de gemeente, kun je je geloof delen, kun je gemeenschap met elkaar beleven. Wat ik die eerste vier jaar noodzakelijk heb moeten missen krijg ik nu weer terug....".

Hoewel het praktisch werken nu een belangrijk onderdeel vormt van de verdere opleiding heeft de theorie toch ook nog zijn plaats. Op zgn. "terugkomdagen" wordt de verbinding gelegd tussen datgene waarmee men in de stage bezig is en de theorie van de studie. Een goed voorbeeld daarvan vormt het preken. De TWO-student moet tijdens zijn stage enkele keren verplicht preken naar een van te voren opgegeven thema. Die thema's zijn voor ieder van de elf TWO-studenten gelijk, zodat op de terugkomdagen zeer kritisch en opbouwend naar elkaars preken (op band) kan worden geluisterd. Globaal is de verhouding tussen praktijk en theorie 80% - 20%.

Het eerste jaar in stage-periode was bestemd voor pastoraat en prediking. Vooral het pastoraat boeide Jan van Weenen zeer. "Je doet een groot aantal huisbezoeken bij een grote verscheidenheid van mensen en in heel verschillende situaties. Oud, jong, in ziekenhuis of verpleeghuis, randkerkelijken, gemeenteleden, niet-gemeenteleden. Als je nou vraagt wat ik het fijnste vond.... Het pastoraat heeft wel mijn hart.... Maar ik moet zeggen, door mijn ervaring op het gemeentehuis doe ik ook graag aan leiding-geven en organisatie".

Jan van Weenen heeft zijn stageplaats gevonden in de eigen gemeente Hoogeveen. Dat is bij de opleiding niet gebruikelijk, maar Hoogeveen was toch wel "nieuw" voor hem. Pas 1 jaar vóór zijn stage kwam hij in Hoogeveen te wonen en in dat studiejaar had hij het zo druk met de boeken, dat er voor het gemeentewerk geen tijd over bleef. Hoogeveen bleef dus "nieuw" totdat hij er in het eerste stagejaar goed in kon duiken.

"In theorie hoef je aan het praktische werk maar drie dagdelen te besteden, maar in de praktijk worden het er natuurlijk al gauw meer", zegt Jan van Weenen. "Als iemand naar het ziekenhuis moet voor een week of drie, dan kun je na één bezoek in de eerste week natuurlijk niet zeggen: Mijn dertig dagen zijn om. Ik kom niet terug.... Dat gaat niet...".

Is zo'n zware studie nu een beetje te combineren met je dagelijkse werk?

"Ja", zegt hij. "Maar je moet wel erg planmatig leven en veel tijd stoppen in je studie. In je stage doe je daar je voordeel mee. Als je weet te plannen lukt 't wel....".

Sietzo Dijkhuizen

Klein aantal TWO-ers voor stage-periode

De tweede groep TWO-studenten, die aan de tweede leerkring begint is kleiner dan die van 1987. Daarom zullen slechts enkele gemeenten dit keer een TWO-student kunnen ontvangen. Toch heeft het Seminarium hierover alle gemeenten geïnformeerd en gelegenheid gegeven te reageren. In een brief aan de gemeenten stond het zo: "De voortgang van het werk aan het landelijk seminarium is een zaak van de gehele gemeenschap der gemeenten. En alle gemeenten moeten een "eerlijke kans" krijgen.

Praktisch: de studenten om wie het nu gaat wonen in het noordoosten en in het westen van het land. Verhuizing is redelijk, wanneer een beroep wordt ontvangen als "tijdelijk beroepbaar gestelde". Maar in het geval van werken als stagiaire - waarbij een maatschappelijke betrekking gehandhaafd moet blijven - zal een stage-gemeente bij voorkeur in de buurt moeten liggen van de huidige woonplaats. (Telefoon Seminarium: 030-784823).

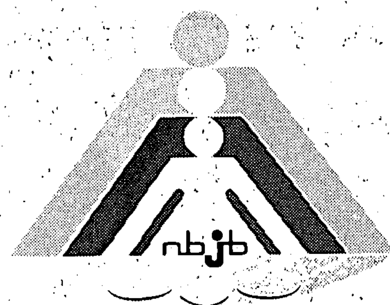
WAT IS DAT, ZO'N STAGE TWO?

In de zomer van 1989 zal opnieuw een groep studenten van de Tweede Weg Opleiding (TWO) de eerste leerkring van vier jaar theoretische studie hebben beëindigd. Volgens de opzet van deze opleiding volgt daarna nog een leerkring van vier jaar, waarin de studenten door het seminarium verder gevormd worden op basis van in het gemeentelijk werk opgedane praktijkervaring. Een student doet deze ervaring op in een gemeente die bereid is hem of haar voor deze periode als stagiaire te ontvangen.

Het stagewerk houdt in, dat de student gedurende vier jaar 30 weken per jaar 3 dagdelen per week besteed aan het verrichten van gemeentelijk werk en bijbehorende studie en verslaggeving. Elk jaar staat een bepaald onderdeel van het gemeentelijk werk centraal in de vorming. Achtereenvolgens zijn dat: pastoraat, prediking, onderricht, leiden van groepen. In de gemeente wordt de stagiaire begeleid door een mentorwerkbegeleider, bij voorkeur is dat de plaatselijke voorganger. De theologische, geestelijke en praktische vorming is de taak van de docenten van het seminarium.

Omdat het stagewerk onderdeel is van de opleiding krijgt de stagiaire geen inkomsten uit dit stagewerk. Wel kunnen afspraken worden gemaakt over vergoeding van reiskosten.

Die mensen van het Jeugdburo... wie zijn dat....? en wat doen ze....?

Er wordt nogal eens gevraagd: Die mensen van het jeugdburo.... wie zijn dat eigenlijk? En wat doen ze zoal daar in Drachten? Tijd dus om die vragen eens te beantwoorden.
De eerste eis is misschien niet eens zo bijster interessant, maar voor degene die nogal eens naar het jeugdburo bellen is het wel leuk om te weten welk gezicht bij die stem hoort, en wie het is.
Die andere vraag is natuurlijk interessanter. Wat doen ze daar nou op dat jeugdburo? Het is ook nuttig om dat te weten. Zo kan iedereen die een bepaalde vraag heeft meteen vragen naar degene die de betreffende zaak of het onderwerp behandelt.
Goed, de mensen van het Jeugdburo dus. En wat doen ze....?

Griet Ongersma is 34 jaar oud. Ze werkt 18 uur per week op het Jeugdburo en is sinds 6 jaar bij de NBJB in dienst.
Op het Jeugdburo verzorgt zij met name:
- alle zaken rondom het kinderwerk
- alle zaken rondom de toogdag
- de ledenadministratie en adreswijzigingen
- de postbehandeling
- alle organisatie rondom 3 buttonapparaten

Ella Wind is 30 jaar. Sinds 4,5 jaar is ze bij de NBJB in dienst en wel voor 30 uur per week. Zij houdt zich op het Jeugdburo voornamelijk bezig met:
- de NBJB financien
- personeelszaken
- alles rondom automatisering (computer dus)

Daarnaast verzorgt ze vele werkzaamheden rondom:
- de Speelplaats
- de JAV
- de Info

Tineke Koster is sinds 1 jaar werkzaam bij de NBJB. Ze is 41 jaar en werkt 16 uur per week. Op het Jeugdburo komen de volgende zaken bij haar terecht:
- het blad Programma Suggesties (PS)
- de zomerkampen

Verder verzorgt ze notulen en agenda's van de diverse raden en werkgroepen en ook alle jeugdraadsstukken.

Luitzen Ongersma is onze huismeester. Hij is 37 jaar oud, werkt 8 uur per week voor de NBJB en doet dit sinds 4,5 jaar.
Overigens, hij is alle dagen op het buro te vinden. Naast het bijhouden van het Jeugdburo verzorgt hij alle drukwerk en bestellingen.

Staand vlnr.: Ella Wind, Geert Jan Blanken, Griet Ongersma
Zittend vlnr.: Tineke Koster, Nico Wever, Luitzen Ongersma

Geert Jan Blanken is sinds 5 maanden full-time bij de NBJB in dienst. Hij is 31 jaar en houdt zich voornamelijk bezig met het Jeugdwerk en 20+ werk (werkgroep RJC en 20+, kampkommissie, toogdagkommissie, WJE en ANS).
Ook vertegenwoordigt hij de NBJB bij de jongerenafdeling van de Evangelische Alliantie.

Nico Wever is 32 jaar. Hij is ook full-time in dienst bij de NBJB en doet dit inmiddels ruim 3 jaar.
Hij houdt zich voornamelijk bezig met alle zaken rondom het kinderwerk (werkgroep kinderwerk, de Speelplaats, Vakantiebijbelweken). Ook het 20+ werk behoort tot zijn taken.
Daarnaast vertegenwoordigt hij de NBJB naar buiten voor wat betreft het ministerie van WVC en een aantal andere landelijke klubs.

Pakjes voor onze zendelingen!!!!

Als u goederen naar onze zendelingen wilt verzenden kunt u die sturen naar:
TERWEE OKKER & CO. B.V.
Kabelweg 53-55, 1014 BA Amsterdam
met vermelding van de naam voor wie het bestemd is, en het adres: PO Box 300, Freetown, Sierra Leone.
Alle pakjes gaan dan in een container rechtstreeks naar Freetown - Sierra Leone.
De kosten van het transport zijn f 30,-per pakje.
U kunt dit bedrag overmaken op giro 9260 t.n.v. de Unie van Baptisten gemeenten te Bosch en Duin. Met de vermelding: **pakje zendeling.**

Michael Bordeaux en Anne van der Bijl naar de Sovjet Unie

In Engeland is het Keston College gevestigd. Dit instituut houdt zich voornamelijk bezig met het verzamelen van informatie over de situatie van de christenen in Oost Europa; en geldt als een van de meest betrouwbare instellingen op dit gebied.
Dit jaar kon de direkteur van het instituut, Michaël Bordeaux, met zijn vrouw naar Moskou reizen. Hij had daar verschillende gesprekken met kerkmensen, doch ook met ambtenaren.
Pas op de vooravond van zijn voorgenomen vertrek werd hem het visum verstrekt.
Een ander teken van het veranderde klimaat is dat Anne van der Bijl, oprichter en leider van "Kruistochten", na 25 jaar weer toegelaten werd in de Sovjet-Unie. Op uitnodiging van de metropoliet Filaret van de Russische Orthodoxe kerk besprak hij daar de details van de zending van 1 miljoen Nieuwe Testamenten die "Kruistochten" gaat schenken aan de Russisch Orthodoxe kerk.
Voor de invoer hiervan gaf de regering van de Sovjet Unie kortgeleden toestemming.
De ontvangst was allerhartelijkst, en de bespreking ging o.a. over de zorg voor een goede distributie en het voorkomen van verkoop tegen woekerprijzen.

(Keston; Kruistochten)

Kopij en mededelingen voor DC van 22 en 29 december

Artikelen en mededelingen voor de nummers van "De Christen" van 22 december (Kerstnummer) en 29 december (oud- en nieuwjaar) dienen uiterlijk 13 december bij de eindredakteur te zijn.
Advertenties voor deze nummers moeten uiterlijk 13 december op het Uniebureau zijn. De W.

ECU-allerlei

Discipelschap (1)

Een dezer dagen ontving ik een soort tractaat, waarop vier afbeeldingen staan: een zwart hart, een kruis, een wit hart en een kroon. De bedoeling van het tractaat is kennelijk om aan te geven, dat een mens van zijn zondig hart moeten worden verlost. Dat is mogelijk geworden, door Jezus' dood aan het kruis. Daardoor wordt ons hart gereinigd van zonden en ontvangen we dus een rein hart. Vervolgens mogen we weten, dat we de kroon van de eeuwigheid zullen ontvangen. Ik zal hier niets aan afdoen. Wél mis ik een belangrijk stuk in het tractaat. Ik vroeg mij namelijk af, wat er tussen het gereinigde hart en de eeuwigheid in komt. Tussen onze bekering en de eeuwigheid ligt namelijk het zo uiterst belangrijke stuk van ons leven als christen. We mogen het Evangelie niet versmallen tot de bevrijding van onze schuld en de eeuwigheid straks. Jezus zei eens: "Niet gij hebt Mij, maar Ik heb u uitgekozen en u aangewezen, opdat gij zoudt heengaan en vrucht dragen en uw vrucht zou blijven" (Joh. 15:16). Evangelisatie - beter is te spreken over zending! - heeft ten doel dat mensen tot discipelen worden gemaakt. Als we Christus met Zijn bevrijdende genade ons leven hebben binnengelaten, dan roept Hij ons vervolgens tot discipelschap. We mogen van die genade nooit een goedkope zaak maken. Dat heeft Dietrich Bonhoeffer, de duitse dominee, die bekend geworden is door zijn verzet tegen de nazi's in de tweede wereld oorlog, ons eens en voor altijd geleerd. Gods genade is geen premie voor de eeuwigheid, maar de uitdaging tot het volgen van Jezus hier en nu.

Discipelschap (2)

Op de Werkbijeenkomst voor gemeente en evangelisatie (onze jaarlijkse ECU-konferentie dus), spraken we drie dagen over discipelschap. We waren erg verheugd over de belangstelling. Zo'n 95 broeders en zusters uit een kleine 40 gemeenten behoorden tot de deelnemers. In verband met het thema kwamen diverse onderwerpen aan de orde. Zo spraken we over de werking van de Heilige Geest in het leven van Jezus' volgelingen en ook deelden we met elkaar vragen en knelpunten, als het gaat om het persoonlijke gesprek met de ander die de Heer niet kent. In een drietal workshops werd intensief nagedacht over discipelschap en gezin, discipelschap en gemeente en discipelschap en samenleving. Broeder en zuster Jiménez uit Heemskerk vertelden over hun werk onder spaanstalige mensen in hun naaste omgeving, in ons land en ook heel concreet in Amsterdam. Tijdens de wijdingsavond werden we bepaald bij onze relatie - als gemeente en persoonlijk - tot de Meester. We deelden met elkaar de vreugden en ook de vragen en moeiten, die we daarin tegenkomen. Al met al was het opnieuw een bemoedigende in inspirerende konferentie.

Discipelschap (3)

In verband met bovenstaande konferentie, verschenen twee nieuwe ECU-brochures: "Hulp bij een persoonlijk gesprek" en "Vertel me eens iets over God". Ze zijn beide geschreven door ds. P. van der Werf, voorganger van de gemeente Den Haag. De brochures (op het uniebureau verkrijgbaar voor *f* 1,50 per exemplaar) willen een handreiking zijn voor persoonlijke ontmoetingen met mensen, die interesse tonen voor het Evangelie. "Vertel me eens iets over God" kan ook zo aan iemand die wat meer over het geloof wil weten worden gegeven.
Binnenkort hopen we nog twee brochures naar aanleiding van de konferentie te kunnen uitgeven. Het gaat hier om "De Heilige Geest in de evangelisatie" en om hetgeen ter sprake kwam in de workshops. We hopen zo onze gemeenten enig materiaal te kunnen aanbieden, waarmee in de werkelijkheid van de gemeente iets gedaan kan worden.

Discipelschap (4)

Voor 1989 zijn in verschillende gemeenten weekends gepland. Ik hoop tijdens deze weekends het thema discipelschap op weer andere wijze ter sprake te brengen, dan op de konferentie in Dalfsen het geval was. Het accent zal tijdens de weekends vallen op de vraag, naar de beleving van het volgen van Jezus. In onze gemeenten zijn dikwijls erg veek aktiviteiten. De agenda's zijn vaak overvol. Routine en sleur zijn zaken die ongemerkt kunnen binnensluipen. Met name in de oudere gemeenten zijn broeders en zusters "die het allemaal al eens gezien hebben". Intussen kan, ook al weer ongemerkt vaak, de inspiratie en de motivatie op een laag pitje komen te staan. De vraag, wat ik er aan beleef, om Jezus' volgeling te zijn, is daarom geen onbelangrijke vraag, nog afgezien van de vraag, hoe ik dat beleef in het leven van elke dag. Ik verheug mij er op, hierover in gesprek te komen met die gemeenten, waarmee we afspraken maakten over "een weekend van bemoediging en inspiratie".
Voor uw informatie: voor de volgende gemeenten werd een weekend gepland:
Dokkum (21 en 22 januari), Hoogeveen (27-29 januari), Emmeloord (4 en 5 februari), Pernis (11 en 12 februari), Stadskanaal-Noord (24-26 februari), Eindhoven (10-12 maart), Winschoten (17-19 maart), Stadskanaal-Zuid (14-16 april), Sneek (21-23 april).

Chris Eijer

KERSTNUMMER DE ZAAIER

Van het prachtige plaatwerk van De Zaaier schreven we vorige keer al iets. Inmiddels is het nummer verschenen en het zal wellicht al bij de gemeenten, die het bestelden aangekomen zijn.
Het gaat om het kind; in dit nummer. Het Kerstkind natuurlijk, maar Chris Eijer wijst erop dat er meer aan de hand is dan het kindje van de kerststal op de markt. C. van Wier schrijft over het kind aan de achterdeur, en Sietzo Dijkhuizen over het kind van de rekening.
Terwijl Ploeger in "voor zieken en gezonden" iets zegt over "uitgeschakeld zijn", schrijft Borger over het kind en het Koninkrijk van God.
"Ik was bang voor de dood en bang voor het leven", bekende Dea Zuidervaart, die aan Chris Eijer haar levensverhaal vertelde.
Veel over kinderen, maar ook wat voor kinderen: Annemaries nieuwe vriend, een verhaal van Renada. En dat is nog niet alles wat er in staat.
Kortom, een nummer om gelezen te worden en vooral om door te geven.
De uitgave is weer aantrekkelijk verzorgd. Zorg dat hij zijn weg vindt naar de mensen.

H.G. de Winkel

Bevestiging en intrede ds. J. Bouritius in Vroomshoop 16 oktober 1988

Enkele weken geleden mochten wij als gemeente Vroomshoop de bevestigings- en intredediensten van ds. J. Bouritius beleven. Ds. en mevr. Bouritius werden voor de dienst ontvangen door kinderen van de zondagsschool. Door een haag van bloemen mochten ze van elk kind een anjer in ontvangst nemen. Een feestelijk onthaal en een ontroerend gezicht.
Ds. Pflaum, die de dienst leidde, hield de schriftlezing uit Efeziërs 6:10-17 en Psalm 19. De God van de Bijbel is een sprekende God. Hij heeft alles geschapen. Hij heeft tot ons gesproken tot op de huidige dag, door zijn Zoon. De hele Bijbel is Gods onderricht aan ons. Ga serieus op zijn Woord in. Lees de Bijbel en laat je onderrichten door Hem.
Ds. Pflaum noemde een aantal zeer waardevolle punten uit Psalm 19: Onderrichting door Hem is volmaakt.
Betrouwbaar is zijn Woord.
Waarachtig is zijn Woord.
Louter en zuiver is zijn Woord.
Rein is zijn Woord.
Waarheid is zijn Woord.
Het Woord des Heren verkwikt de ziel en voegt wijsheid toe aan het verstand. Het maakt blij en verlicht onze ogen. De vreze des Heren is rein. De predikant heeft de taak de rijkdommen van Gods Woord te etaleren. Hij moet weerleggen en opvoeden in de gerechtigheid. De voorganger staat onder de tucht van God. Hij moet leven uit de genade van

Lezers aan het woord

WERKGROEP "RUIMTE"

Geachte redaktie
Hierbij wil ik u om wat plaatsruimte vragen om enkele kanttekeningen te plaatsen bij het interview dat gehouden is met ds. J. Broertjes en in de kolommen van "De Christen" is verschenen in het nummer van 24 november 1988.
Het is nu ruim twee jaar geleden dat, tijdens de Algemene Vergadering 1986, te Harderwijk, na een flinke discussie, een motie werd aangenomen, waarin aan een groep voorgangers, die zich verbonden hadden in het Evangelisch Beraad, werd verzocht hun aktiviteiten, gericht naar de gemeenten, voorlopig op te schorten. De Algemene Vergadering was van mening dat een particulier initiatief binnen onze Uniegemeenschap niet zou moeten ontstaan, omdat, naar de mening van de Vergadering, er wegen genoeg waren binnen de Unie om bepaalde zaken aan de orde te stellen. Voor zover mij bekend heeft het Evangelisch Beraad zich nauwkeurig aan deze motie gehouden en zich daarbij zeer loyaal opgesteld binnen onze Uniegemeenschap.
Nu doet zich opnieuw een particulier initiatief voor, waarbij, voor zover ik dat kan overzien, vooral voorgangers zijn betrokken die het gemeentewerk hebben verlaten, of in een andere dienst dan in de gemeente hun arbeid doen. Zij hebben zich verbonden in een werkgroep, die de naam kreeg van "Ruimte". Ook deze mensen hebben zich tot de gemeente gericht met de uitnodiging om een bezinningsdag bij te wonen op zaterdag 26 november 1988. Zeer terecht heeft de Algemene Vergadering 1988 hierover afkeuring uitgesproken en eveneens het verzoek tot deze werkgroep gericht om hun aktiviteiten op te schorten, waarbij de Commissie der Unie heeft toegezegd dat de thema's, waar het de werkgroep "Ruimte" om ging, de thema's van het Conciliair Proces, binnen onze Gemeenschap aan de orde te stellen. Door de berichten welke in de pers verschenen werd het ons spoedig duidelijk dat deze zich "progressieve Baptisten" noemende groep de motie van de Algemene Vergadering eenvoudig naast zich neer zou leggen en gewoon doorgaan met datgene wat zij zich voorgesteld hadden. De reden werd er in de pers bijgegeven: *Zij hebben geen vertrouwen in de Commissie der Unie!* Dat deze werkgroep toch doorgaat met deze aktiviteiten laat zien hoe weinig zij werkelijk betrokken zijn bij het geheel van ons Uniewerk. Zij willen alleen hun eigen doelstellingen bereiken in tegenstelling tot het Evangelisch Beraad, dat zich zo nauwkeurig gehouden heeft aan de vraag van de Algemene Vergadering.
Groot was echter mijn verbazing om in "De Christen" het interview te lezen met ds. J. Broertjes, dat één duidelijke oproep inhield om de door hen georganiseerde bezinningsdag te bezoeken. Daarnaast vonden we daarover nog - ingekaderd - een apart bericht, waarin vermeld stond dat de bewuste dag toch doorging. En dat nu, geachte redaktie, is iets dat mijn begrip te boven gaat. "De Christen" is het orgaan van onze Uniegemeenschap en de redakteuren worden gekozen om, via ons blad, deze Uniegemeenschap te dienen. Maar hiermede wordt geen dienst aan de Unie bewezen. Want met dit interview plaatst de redaktie zich aan de zijde van de werkgroep "Ruimte", waarover de Algemene Vergadering een duidelijke uitspraak heeft gedaan en tegenover de Commissie der Unie die door de mensen van de werkgroep "Ruimte" niet wordt vertrouwd, gezien hun perspublicaties. In de verschillende perspublicaties wordt ook duidelijk dat deze groep zich vooral richt tegen de mensen van het Evangelisch Beraad, duidelijk door hen genoemd. Dat betekent dat hun streven zeer polariserend is.
Dat nu de kolommen van ons blad "De Christen" door deze werkgroep wordt gebruikt, betekent niets meer of minder dat ons blad partij is geworden in deze polarisatie. Dat bovendien dit interview uitgerekend op 24 november moest verschijnen, twee dagen voordat de bewuste bezinningsdag werd gehouden legt daarvan wel getuigenis af. Van ganser harte hoop ik dat ik mij hierin vergis en verwacht dan ook dat de redaktie van "De Christen" zich duidelijk en openlijk zal distantieëren van dit interview en zich voor dergelijke zaken niet meer zal lenen. Want hiermede heeft de redaktie wel een zware verantwoordelijkheid op zich geladen.
Wellicht dat u mij zal tegenwerpen dat dit interview al voor de Algemene Vergadering was gehouden, zoals ook wordt vermeld, maar dan nog hebt u de verantwoordelijkheid om iets dat schadelijk is voor onze gemeenschap niet te plaatsen.
Overigens valt er over het Conciliaire proces nog wel het een en ander te zeggen, getuige het zeer goede artikel van zr. Hetty Lalleman in hetzelfde nummer van "De Christen" en een aantal publicaties in andere bladen. Hierover zou eerst onder ons een discussie moeten plaatsvinden, maar ik vraag mij af of we dit station, gezien de aktie van de werkgroep "Ruimte" al niet gepasseerd zijn. Tevens vraag ik mij af of het verzoek om alle aktiviteiten, gericht naar de gemeenten, eertijds gedaan aan de mensen van het Evangelisch Beraad, nu is opgeheven. Want ik kan mij voorstellen dat nu het moment voor hen is aangebroken om weer te gaan spreken.
Het is met zorg voor onze gemeenschap dat ik dit heb geschreven en ik vraag mij af hoe de redaktie van "De Christen" met dit alles verder zal gaan.
U dankend voor de plaatsruimte, met broedergroeten,

Jac. Schouten, Delfzijl

vervolg pag.6

God en nederig zijn.
Het 15e vers is een bede. Onze woorden moeten vermanend zijn maar ook Gode welgevallig. De Heer bindt u en ons samen, aldus ds. Pflaum.
Na het zingen van het lied: "Ik kies de weg der waarheid onverstoord" (Psalm 119) volgde de bevestiging van ds. Bouritius als herder en leraar van de gemeente. Na opdragen, dankgebed en zegenbede zongen we uit "Opwekking" lied 249: „Samen op weg gaan, dat is ons gebed" en het tweede vers, "Samen te strijden in woord en in werk".

's Middags om 3 uur waren we weer bijeen voor de intrede van ds. Bouritius. Na votum en groet verwelkomde hij alle aanwezigen, o.a. de 70 genodigden en afgevaardigden. Ds. Bouritius las uit Jeremia 6:10-16 en Johannes 14:1-6 en 15-27. Bijzonder centraal stond in de prediking het 16e vers: Gaat staan aan de wegen en ziet en vraagt naar de oude paden, waar toch de goede weg is, opdat gij die gaat en rust vindt voor uw ziel. In de prediking kwam naar voren dat er vele wegen zijn, maar dat er slechts een weg is met eeuwigheidswaarde, die van de oude paden. Nieuwe ontdekkingen kunnen altijd weer worden gedaan, aldus ds. Bouritius. Maar we moeten wel altijd de aloude weg van de Here volgen. Dat betekent dat wij ons moeten houden aan Gods Woord, dan kunnen en mogen wij op zijn wegen rekenen!
Daarna kregen genodigden het woord. Namens de Commissie der Unie sprak ds. A. Nijland. Verder van de burgerlijke overheid de Heer Miskotte. Namens het convent van voorgangers in Vroomshoop ds. Van Wijngaarden. En niet te vergeten namens onze zustergemeente Westerhaar ouderling Peters. Verder waren er vele schriftelijke felicitaties, o.a. van de familie Van Loo uit Canada.
Ds. Bouritius bedankte alle sprekers voor de goede woorden en de felicitaties

's Avonds 7 uur was er een speciale begroeting, waarin de gemeente Vroomshoop zich met al haar aktiviteiten kon presenteren aan ons nieuwe voorgangersechtpaar. Het was een fijne avond. Aan het eind van deze dag bracht ds. Bouritius, ook namens zijn echtgenote, een woord van dank voor alle hartelijkheid uitgesproken en ondervonden. Ouderling Wijnholds sloot deze avond af met gebed en dankzegging.

W. Wuite, secretaris

Verkeersregels

Sommige automobilisten blijken ongeschikt te zijn voor de verantwoordelijkheid als treinmachinist of piloot. Ze weten niet om te gaan met verkeersvoorschriften en maximum snelheden.

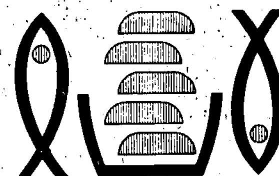
De W,

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs f 46,- per jaar; buitenland f 64,- per jaar.

Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, ds. H.G. de Winkel

Eindredakteur:
Ds. H.G. de Winkel, Sweelincklaan 4, 6952 ED Dieren. Alle kopy naar de eindredakteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.

Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

De Heer heeft tot Zich genomen onze broeder

Egbert Schonewille

op de leeftijd van 54 jaar

18 november 1988

Baptistengemeente Vroomshoop

Na een kortstondige ziekte, heeft de Heer tot Zich genomen onze zuster

Harmanna Adriana Mostert

in de leeftijd van 83 jaar.

Groningen, 12 november 1988

Baptistengemeente Groningen-Zuid

"Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping; het oude is voorbijgegaan, zie, het nieuwe is gekomen".
2 Cor. 5:17

In vol vertrouwen in haar Heer en Heiland, is van ons heengegaan onze zuster

Martha Boiten-Waalkema

op de leeftijd van 87 jaar

10 november 1988

Baptistengemeente Muntendam

Wilt u post bestemd voor de Broederschap van Baptistenvoorgangers zenden aan de sekretaris br. N.A. van der Leer, Heindijk 101, 3079 RK Rotterdam en niet meer aan br. A. van de Berg.

SUBSIDIE 1989

Gemeenten die in 1989 subsidie van de ECU willen ontvangen kunnen vóór 31 december a.s. de daarvoor bestemde formulieren aanvragen bij het Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-284457.

MEDEDELINGEN

Secretaris van de Baptisten gemeente Vriescheloo is: J. Rendering, Irenestraat 15, 9541 BV Vlagtwedde, tel. 05993-12782.

CAVALERISTEN

In mijn kamer hangt nu, na het overlijden van mijn vader, een foto van hem als 19 á 20 jarige. Hij was bij de huzatern (van Boreel) in Zutphen. Hoog te paard, een prachtige kolbak, een lange sabel, een schitterend uniform, een fier paard. Als kind keek ik er bewonderend en vol trots naar. Dat was mijn vader. Met zo'n foto en vader kon je als jongen pronken.
Spannend was het als hij vertelde over de ritten over de hei, tot Zevenaar, tot Vorden, tot Loenen toe. Riskant was dat ook. Want soms hadden konijnen een hol gegraven en kwam het paard juist daarin met een been terecht. Dat was het meestal een gebroken been en gedaan met het paard.
Er zijn heel wat cavaleristen. Mensen die paarden berijden. Ik bedoel: die stokpaarden berijden. Die zijn voordeliger dan echte paarden: ze eten niet, ze hoeven geen stal en ligmogelijkheden. Neen, van dat alles niets. Ze nemen weinig ruimte in beslag. Bovendien zijn ze gewillig. Als je ze nodig hebt, weigeren ze niet te komen. Je kunt zo opstijgen en de tocht beginnen. Afstappen is wat moeilijker want dan doet zich hetzelfde voor als bij echte cavaleristen: het lopen gaat wat moeilijk ....Zonder paard is een uniform maar een half ding, en zonder stokpaard is een mens maar een half mens....
Ach, we begrijpen elkaar toch wel, denk ik. Nergens staat in de Schrift dat Jezus van de Zijnen verwacht dat ze als cavaleristen-op-stokpaarden optreden. Hij vraagt van de zijnen dat ze getuigen van Hem zijn. Dat is wat anders dan "Prinzipienreiterei", oftewel: het berijden van stolpaarden, van beginselen, van (onaantastbare) principes. Jezus heeft geen verdedigers nodig, die te stokpaard charges uitvoeren en de opstandigen uiteendrijven. Hij zoekt naar mensen die temidden van de opstandigen willen gaan staan met de vaan van het kruis en die zo de weg willen wijzen naar het koninkrijk van onze God.
En dat van die prachtige uniform, vergeet dat maar. Die is nergens meer te vinden....

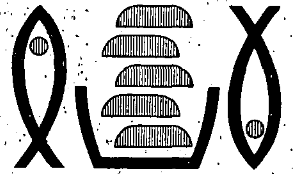
P.

dc

103e jaargang nummer 44 - 15 december 1988

De Christen

Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

WEES GEGROET

H. Ploeger

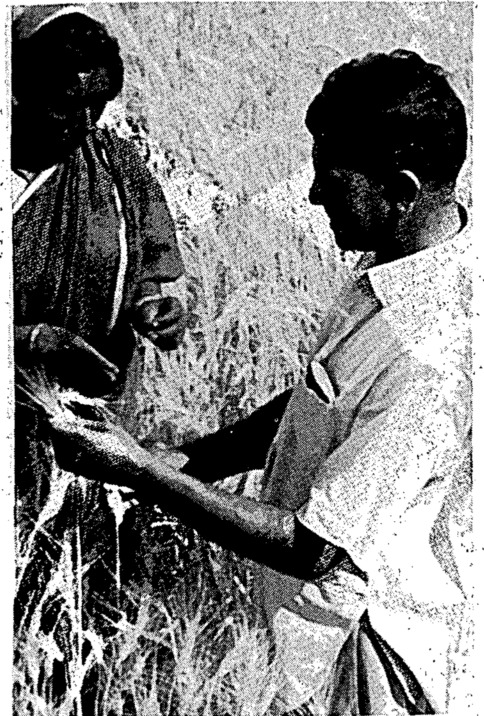
NIET GEGROET worden door familie, bekenden, collega's duidt op een breuk in de verhoudingen. Niets zeggen tegen de reeds aanwezigen in de wachtkamer van de dokter is op z'n minst onbeschoft. Weggaan zonder gedag te zeggen is niet alleen niet vriendelijk, het is het dichtslaan van een deur - en soms gebeurt dat ook letterlijk als onderstreping van de gedachte: jullie kunnen me wat.
De stad is de wereld van het niet groeten. Op het dorp waar ieder bijna ieder kent, groet ieder iedereen. Dat hoort erbij, want het is een teken van: wij horen bij elkaar. Als je elkaar groet, wil je zeggen: we kennen elkaar (een beetje), en we willen elkaar een beetje kennen.
De Joden groeten elkaar met "sjalom": vrede zij u. We voelen het meteen aan: daarin zit niet alleen maar de gedachte: leuk dat ik je zie, maar vooral: het moge je goed gaan. De Joden begroeten elkaar en namen afscheid van elkaar met een zegewens. Kenners van het hebreeuws zeggen dan ook dat groeten en zegenen ten diepste aan elkaar gelijk zijn in de joodse taal (het hebreeuws).
Als Gabriël bij Maria komt (Lc 1:26vv), groet hij haar: Wees gegroet. Dat is niet alleen maar: goede morgen, maar beter: het ga je goed. Vaar wel. Niet alleen straks, maar ook nu. Maria is waarschijnlijk wel geschrokken van de plotselinge komst van de engel: zoiets gebeurt nu eenmaal niet alle dagen. Er zal echt wel verlegenheid bij haar geweest zijn. Maar de groet nam de angst weg. Heel menselijk groette Gabriël met de joodse groet: sjalom, vrede zij met je, het moge je wel gaan. Dat is een zegening. Zegenen is het tegengestelde van vervloeken (niet willen groeten staat dus gelijk met op z'n minst: jouw welzijn, jouw leven interesseert me niet. Weggaan zonder dag te zeggen is dan zoveel als: wat mij betreft kun je....).
De woorden van Gabriël deden bij Maria - ze was immers een vrome joodse vrouw - een gevoel, een vonk van herkenning overspringen: deze engel (= bode van God) brengt een boodschap van de God van Abraham, Izaak en Jacob. Van de God van Mozes en David. En dus ook van de God van Jozef, waarmee Maria verloofd was. Bekend gebied derhalve. Een bekende God dus. Dan heb je niets te vrezen. Dan hoef je niet bang te zijn. Dát zeiden engelen dan ook vaak: wees niet bevreesd (Lc. 1:13). Voor vrees geen redenen, voor verwachting des te meer. En voor blijdschap.
Want in het grieks heeft het woord voor groeten te maken met blijdschap, vreugde. Want als God komt - ook in de gestalte van een engel - dan betekent dat iets goeds. Gabriël zegt dat ook: De Here is met u. Niet om te treiteren, te mishandelen, te doden. Maar om te zegenen, uit te kiezen, in dienst van God en mensen te stellen.
Zo is het ook waar geworden. Moeder mocht de beloofde Messias onder het hart dragen. Zij was inderdaad een begenadigde. En begenadigd worden, zijn, dat is: gezegend zijn, zoals Elisabeth het tegen Maria zegt: Gezegend zijt gij onder de vrouwen, Lc. 1:42. Mensen kunnen elkaar zegenen, maar elk menselijk zegenen staat onder de beperking van het menselijke. In concreto: wij kunnen (tenslotte) de dood niet weren. Juist de dood maakt een einde aan elk menselijk contact. Daarom is de vervloeking ook verder strekkend dan de zegening: ik kan inderdaad een mens doden; ik kan geen mens in leven houden, onbeperkt, en nog minder kan ik een mens uit de dood terughalen. De vloek is de voltooide zonde. De groet, de zegewens is een stukje hemel op aarde. Heeft iets van God in en aan zich.
Als Jezus dood en opstanding achter zich heeft gelaten, komt Hij op de eerste paasdag bij de zijnen met de echt joodse groet: sjalom, vrede zij u (Joh. 20:21). Dat was een zegening van de angsthazen die Jezus in de steek hadden gelaten. Dat was een zegening van Petrus, die zijn Meester verloochend had. Waar deze groet gehoord wordt, daar worden en daar zijn verhoudingen hersteld. Daar heeft de vloek, dus de dood, zijn rechten verloren.

DEZE WEEK

ONTWIKKELINGSHULP: PLICHT, RECHT, OPGAVE

Welzijnsbevordering geen vrijblijvende zaak, maar christelijke opdracht

Ontwikkelingshulp is een na-oorlogs begrip. Voor de een is zij een plicht, voor de ander een recht, voor allen een opgave, met veel vragen omringd. Politiek had de idee van de ontwikkelingshulp grote gevolgen: zij leidde en begeleidde de dekolonisatie. De zelfstandigwording van voorheen onderdrukte en veelal uitgebuite volken vermeerderde snel het aantal leden van de Verenigde Naties en verschoof daarin het zwaartepunt van de "oude" naar de "nieuwe" volken. Waarbij duidelijk werd, dat de "nieuwe" volken vaak een veel oudere en veelal veel hoger te waarderen cultuur hadden dan de "oude".

Achter de gedachte van een alle volken omvattende ontwikkelingshulp stonden allerlei overwegingen. Door allen te laten delen in de welvaart, dacht men conflicten te kunnen voorkomen. Rivaliteiten zijn echter niet verdwenen. Nog altijd woeden er conflicten tussen stammen, volken.
Solidariteit werd een leuze, verwoord in: één wereld of geen wereld. Ongetwijfeld een juiste conclusie, vooral als daarbij duidelijk werd dat juist oorlog (en soortgelijke zaken) de welvaart in de weg staat.
De gedachte van de broederschap van alle volken deed opgeld. De naweeën van de WO II waren na een 15 à 20 jaar voor een groot deel weggeëbd. De angst voor het uitbreken van een WO III ebde echter niet weg.

Bijbelse grondslag

De bedoeling om het aardse lot van de volken te verbeteren, was zending en missie niet onbekend. Dat daarbij het eu-ropese en amerikaanse leven model stond, voor ons is dat niet onbegrijpelijk: men had geen ander model van welvaartsgroei, gezondheidsbevordering, sociale voorzieningen, kortom van solidariteit in de practijk. Bovendien leverden deze continenten verreweg de meeste zendelingen (tot op vandaag!). Het waren en zijn met name de amerikaanse zendelingen geweest die in hun eigen volks- en staatsontwikkeling voorbeeld en weg zagen voor de onafhankelijke volken.
De idee dat alle mensen recht op een menswaardig bestaan hebben, is - in historisch perspectief gezien - opgekomen op de bodem van het christendom. De gemeente van Jezus Christus is vanaf het begin gedragen door de overtuiging, dat de heilsdaad van Jezus Christus (in kruisiging en opstanding) een zaak is die alle volken en alle mensen aangaat. "Maakt alle volken tot Mijn discipelen" was een woord dat bleef branden in de harten der Christusgelovigen. De heilsdaad van Jezus Christus heeft echter een duidelijk voorland in de joodse, dus oudtestamentische boodschap. Deze boodschap met name: dat één God de hele schepping voor zijn rekening heeft genomen. Dat is de God die één mensenpaar schiep waaruit alle anderen zijn voortgekomen. De gelijkwaardigheid van alle mensen en daarmee de gelijkberechtigheid van alle mensen - ondanks geslachts-, culturele, raciale en religieuze verschillen (of soms ook: uitwassen) - is een oer- en puur bijbels gegeven. Het is nimmer verstomd, ondanks het vele falen van joden en christenen. Ook niet toen het westerse, christelijke Europa op weg ging om Joden uit te moorden en heidenen te onderwerpen. Er is altijd critiek geweest op dit soort misdrijven.

Bijbelse opdracht

Het ligt voor de hand - indien we de bijbel als richtsnoer voor geloof en leven erkennen - ook vandaag de dag de gelijkwaardigheid en de gelijkberechtigheid van alle mensen krachtig te verkondigen. Dat heeft politieke gevolgen. B.v. daar waar nu één partijen systemen (in feite: dictaturen) zijn, en andersdenkenden en andersgekleurden levensruimte en vrijheid ontzegd wordt. Maar het heeft evenzeer gevolgen voor de volken met een democratie als de onze: wat hebben wij over voor het welzijn van andere volken? Wat doen wij voor de bevordering van welvaart en welzijn van andere volken? Welzijnsbevordering is geen vrijblijvende zaak, maar christelijke opdracht.

Zin der geschiedenis

In de kwestie van de ontwikkelingshulp, één wereld of geen wereld, "alle Menschen werden Brüder" enz. speelt ook de idee over de zin van de menselijke geschiedenis een rol mee. Vanuit de bijbelse boodschap zeggen we overtuigd: wij zullen niet de hemel op de aarde kunnen brengen, al zouden overal vrijheid, gelijkheid en broederschap heersen. Het marxisme mag deze gedachte hebben, en het liberalisme evenzo, als christenen achten we dit een illusie. Maar we kunnen wel de hel op aarde een halt toeroepen. En waar de hel wijkt, wordt een beetje hemel zichtbaar. En dat is denk ik de zin der geschiedenis: zichtbaar maken dat de hel niet het laatste woord heeft.

H. PLOEGER

WEES GEGROET

vervolg van pag. 1

In dit verband gezien, verbaast het niet dat Paulus aan de gemeenten schrijft: Groet elkander met de heilige kus (Rom. 16:16, I Kor. 16:20, II Kor. 13:12, I Thess. 5:26). Elkaar kussen, het was een oosterse wijze van begroeten (hetgeen in het oosten nog zo gebeurt). De omarming is een verinnerlijking, een aan het hart drukken. Het was een teken aan en voor de gelovigen: wij horen bij elkaar, door onze Heer, Jezus Christus. Dus: Ik zegen je, en ik laat mij door jou zegenen. Ik wens jou heil (het franse saluer heeft te maken met het latijnse salus, heil). Als christen kun je echt zeggen: Adieu!
Het elkaar groeten is een wezenlijk deel van christen zijn, van gemeente zijn. Wees Gode bevolen, we mogen het elkaar zeggen.

Opschorten en bezinning (3)

VAN GEMEENTE NAAR UNIE

J. Reiling

Mogen we de lijnen doortrekken van de gemeente naar de Unie? Is de Unie dus ook op een of andere manier gemeente? Of is de Unie een heel ander verhaal en juist niet gemeente? Het is een oude vraag die om de zoveel tijd actueel is en beantwoord moet worden. Juist als het gaat om de plaats van onze gemeenten in de wereld van vandaag is de vraag aan de orde: wat heet Unie?

Lange rij

Nu kent onze recente geschiedenis een lange rij van commissies en groepen die zich met de structuur en de organisatie van de Unie hebben bezig gehouden. Ook nu is weer een groep werkzaam die zichzelf bescheiden aanduidt met het franse woord voor stuiver. Het is allerminst de bedoeling van dit artikel om op het terrein van deze groep te opereren. Wat dit artikel wil is niets meer dan enkele lijnen uit het vorige artikel (DC 1-12) over de gemeente als plaats van aanvaarding en ontmoeting doortrekken naar de organisatie waarin de plaatselijke gemeenten zijn verenigd. Vanuit dat perspectief stellen wij de vraag: hoe denken wij ons de Unie?

Theologisch

Als het niet zo'n beladen woord was, zou ik zeggen: het gaat om een theologie van de Unie. Maar misschien mogen we het zo benaderen: 'gemeente van gelovigen' of 'gemeenten van gedoopte gelovigen' is een bijbels begrip, ook al komen deze termen in deze vorm in het Nieuwe Testament niet voor. Wij geloven dat ze iets wezenlijks weergeven van wat in het Nieuwe Testament onder gemeente wordt verstaan. Omdat het een bijbels begrip is is het ook theologisch. Dat woord wil immers alleen maar zeggen dat we op grond van onze studie van de Schrift tot deze uitspraak over de gemeente zijn gekomen. Wij zijn als baptisten ervan overtuigd dat we nog steeds in datzelfde bijbels-theologische spoor zitten als we bij gemeente in de eerste plaats denken aan de concrete gemeente die op een bepaalde plaats samenkomt: de plaatselijke gemeente. Maar even concreet is het feit dat er een veelheid van plaatselijke gemeenten bestaat. In dezelfde plaats of stad als bijv. de gemeente waarvan ik lid ben, zijn gemeenten met een andere naam en een andere geloofstraditie dan de onze. Hoe is de relatie van onze gemeente tot al die gemeenten? Dat is de vraag van de oecumene. Daarover gaat het nu niet. Er zijn behalve mijn gemeente ook nog andere gemeenten die wel dezelfde naam dragen als de mijne en dezelfde geloofstraditie kennen. Misschien zijn er in de plaats van mijn gemeente ook wel zulke gemeenten maar de meesten zijn toch in andere plaatsen te vinden. In welke relatie staan al die gemeenten nu tot elkaar? Dat is de vraag naar de betekenis van de Unie. Zo goed als de gemeente een bijbelse zaak is is de vraag naar de Unie ook een bijbels-theologische vraag.

Drie modellen

Er zijn op die vraag verschillende antwoorden mogelijk die alle een verschillend model van de Unie opleveren. Drie verschillende modellen dienen zich aan.

In de eerste plaats kan een unie of conventie of bond (de naam doet er in feite niet toe) gezien worden als de instantie die waakt over de gezamenlijke geloofstraditie. Die instantie komt niet uit de lucht of uit de hemel vallen maar komt op uit de gemeenten zelf. Maar een unie is dan wel geroepen om erop toe te zien hoe de gemeenten met die geloofstraditie omgaan. Zo'n unie kan niet zonder een geloofsbelijdenis en moet ook bevoegd zijn om bindende uitspraken te doen. Haar algemene vergadering lijkt dus op een synode.

Vervolgens kan de unie worden gezien als een orgaan voor de behartiging van de gemeenschappelijke belangen van de gemeenten en niet meer dan dat. Zij beheert de gezamenlijke bezittingen, heeft sociale voorzieningen voor degenen die in betaalde dienst van de gemeenten zijn. Zij zorgt zonodig voor de opleiding van deze mensen en helpt de gemeenten bij het uitvoeren van hun taken. Zo'n unie heeft genoeg aan een summiere definitie van wat een gemeente is en doet, behalve op het zakelijke vlak, geen uitspraken en neemt geen besluiten die voor de gemeenten bindend zijn.

Het derde model gaat ervan uit dat de plaatselijke gemeenten niet in zichzelf complete gemeente zijn maar om voluit gemeente te zijn, de zustergemeenten nodig te hebben. De gemeenten zijn interdependent, onderling van elkaar afhankelijk en de unie is de vorm waarin die onderlinge afhankelijkheid gestalte krijgt.

Gezindheid

Modellen hebben het voordeel dat ze de zaken scherp stellen maar ze zijn in deze vorm natuurlijk niet uitvoerbaar. De werkelijkheid is immers dat er altijd van alle drie iets aanwezig is. Gemeenschappelijke belangen zijn er altijd en een unie zal die moeten behartigen. Een gemeenschappelijke geloofstraditie moet er ook zijn: als een gemeente zou besluiten om de doop op belijdenis facultatief te stellen, zou dat de andere gemeenten niet onberoerd laten en een unie zou om deze zaak niet heen kunnen. De beroepbaarstelling van zusters zou ook zo'n punt kunnen zijn.

Waar het op aankomt is hoe wij een unie zien, als een orgaan waarvan de gemeente al of niet lid is of als een verlengstuk van de eigen gemeente dat wij met andere gemeenten delen. Dat wordt weer bepaald door onze visie op de plaatselijke gemeente zelf: is zij een op zichzelf en in zichzelf afgerond geheel of heeft zij om voluit gemeente te kunnen zijn de andere gemeenten nodig? Is de gemeente independent of interdependent? Zij is gemeente van Christus en daarom interdependent met alle gemeenten die belijden gemeente van Christus te zijn. Dat is zuiver nieuwtestamentisch. Het is een kwestie van gezindheid. Niet de privé gezindheid van mensen maar de gezindheid van Christus die, naar het gebed van Paulus in Filippenzen 2:5, in de gemeenten en de leden gevonden moet worden.

Aanvaarding

Daarom geldt naar mijn overtuiging Romeinen 14 (zie DC 1-12) niet alleen voor onze omgang met elkaar in de plaatselijke gemeente maar evenzeer voor de omgang van de gemeenten met elkaar. Natuurlijk kan dat niet op de manier waarop dat in de plaatselijke gemeente gebeurt, al was het alleen al om redenen van afstand en tijd. Maar ik zie onze Unie (nu weer met hoofdletter want het gaat om de Unie die wij met de vinger kunnen aanwijzen) ook als de gemeenschap van de aanvaarding in de zin van Paulus en daarom als een plaats van ontmoeting en gesprek tussen mensen van verschillende opvattingen. Het zou al een grote stap vooruit zijn wanneer mensen en groepen wisten dat ze in de Unie een platform konden vinden om met mensen en groepen van andere overtuiging in gesprek te komen en elkaar te vragen naar de diepste drijfveren van ons denken en handelen. Om concreet te worden: waar zouden het Evangelisch Beraad en de werkgroep Ruimte elkaar anders kunnen ontmoeten dan op de een of andere manier in het verband van de Unie? En dan niet met de bedoeling om in één achternamiddag met elkaar klaar te komen (en dus van elkaar af te zijn) maar met veel volharding en veel liefde blijven praten.

Veel te doen

Het is maar een enkel voorbeeld maar er is op de weg van de ontmoeting nog veel te doen. Wij hebben naar mijn vaste overtuiging niet meer de tijd om het naar later te verschuiven. Dat heb-

lees verder op pag. 6

ENKELE ERVARINGEN ALS "HANDVAT"

Aandacht voor en acceptatie van doven als volwaardige medeburgers

TOT EEN PAAR JAAR geleden had ik nog nooit een dove ontmoet. Tenminste, niet dat ik weet. Zéker weten doe ik dat niet, want je ziet niet gauw dat iemand doof is. Inmiddels heb ik dat sneller in de gaten, omdat ik nu drie dove familieleden heb. Twee zussen van mijn man zijn doof vanaf hun geboorte en inmiddels is één van hen met een dove man getrouwd. Door hen heb ik veel andere doven ontmoet. Zo kom je ineens met allerlei zaken in aanraking, waarvan je voor die tijd niets wist.

Deskundig ben ik niet op dit gebied, maar een aantal dingen die me zijn opgevallen in de omgang met doven wil ik u wel doorgeven. Om u misschien een handvat te geven met doven om te gaan. Waardoor doven misschien ook meer begrip ontvangen in onze maatschappij en beter geaccepteerd worden als volwaardige medeburgers.

Mijn schoonzussen en zwager horen echt niets en hebben dat ook nooit gedaan. Zij kunnen zich dus niets voorstellen als ik piano speel.

Leren praten

Ik noem enkele dingen:

- Bij de ontwikkeling van een kind blijkt het gehoor een heel belangrijke rol te spelen. Door woordjes te horen leert een kind praten. En door taal ontwikkelt het verstand van een kind zich. Een dove hoort niet, leert dus niet zelf praten en daarmee ontstaat al een achterstand in de ontwikkeling. "Papa" en "mama" zegt een kind automatisch, dat blijken een soort natuurklanken te zijn, maar een doof kind praat dus verder niet.
- Al heel jong kan een kind op Effatha of op een andere dovenschool leren praten. Men laat de kinderen trillingen voelen met hun hand op hun keel, in de spiegel zien ze hoe een letter met de lippen gevormd wordt, enzovoorts. Zo kan men toch een heel eind komen, met veel geduld en jaren oefenen.

Vreemd klinken doen de woorden van een dove meestal wel. Hij hoort zichzelf niet en brengt daardoor nauwelijks verschil in toonhoogte aan, waardoor het praten monotoon kan klinken. Dat is even wennen voor een horende, bij elke dove opnieuw, maar eigenlijk is het al geweldig dat doven hebben leren praten! Wat een geduld en inspanning kost dat! Sommige mensen schrikken van de klanken van een dove. Ze denken misschien dat zo iemand verstandelijk gehandicapt is. Dat kan erg pijnlijk zijn voor een dove. Als je echter goed luistert naar een dove, kom je er samen best uit.

- Doof-stom is een verkeerd woord voor een dove. De dove heeft wel praten geleerd en is dus niet 'stom'. Alleen klinkt het allemaal wat onbeheerster.

Achterstand

- Als je als horende met een dove wilt praten, kan dat best. Ook als je geen gebarentaal kent. Die taal gebruiken doven vaak onder elkaar, maar ze kunnen ook gewoon praten en liplezen. Als u als horende maar duidelijk en langzaam praat, goed uw mond opendoet, goed zichtbaar bent voor de dove, komt u een heel eind. Gewoon opnieuw proberen als je elkaar niet begrijpt. Praten in het donker, met een afgewend hoofd, met een snor die je mond half bedekt, wil dus niet....
- Een dove leert later praten dan een horende. Dat betekent een achterstand van een paar jaar op school. En moderne talen leren is wel heel moeilijk als je doof bent, al gebeurt dat wel, zij het in mindere mate dan door horenden. In de praktijk komen intelligente dove kinderen dan ook minder ver dan ze als horende gekomen zouden zijn. Dat blijft triest. Slechts een klein aantal volgt een hogere opleiding.
- Werk zoeken is óók moeilijk voor een dove. Bij veel beroepen moet je goed kunnen horen of praten. In een winkel staan, bejaardenverzorgster worden, onderwijzer zijn, dat lukt praktisch niet. Ik zou wel willen dat meer werkgevers het toch waagden met een dove. Waarom niet een beetje aanpassing om deze mensen een kans te geven?

Computerwerk kan een dove wél doen. Maar dat kan te isolerend werken, de hele dag achter zo'n apparaat. De meeste doven hebben namelijk behoefte aan kontakt. De wereld is toch al zo stil voor hen en dat kan een eenzaam gevoel geven.

Vaak praten kollega's niet met doven. Daarmee isoleren ze doven nog meer.

- Er zijn allerlei praktische dingen waar je op stuit als je met doven omgaat.

Een paar voorbeelden om iets van de problemen die dat kan opleveren duidelijk te maken. Er toetert een auto omdat je hem hindert. Een dove hoort dat niet. Je krijgt bezoek van een dove en die belt vanuit een telefooncel dat hij later komt. Antwoorden kun je niet, de dove moet er maar op vertrouwen dat je hem hoort en ziet aan het geld dat in het apparaat valt of je opgenomen hebt of niet. Gelukkig zijn er tegenwoordig wel mogelijkheden om met een dove te telefoneren als u een toestel met druktoetsen heeft en de dove een teksttelefoon.

Op het station wordt nog net even omgeroepen dat je trein vandaag van een ander perron vertrekt. Dat hoort een dove natuurlijk niet. "Bij het horen van deze tonen is er alarm", lees je op de boot naar Engeland. En als je nou doof bent?

In de gemeente

Of er in onze gemeenten veel doven zijn weet ik niet. Ik zou het wel graag willen weten, reageert u dus maar als u wilt.

Als gemeente kun je best rekening houden met doven. Een goed voorbeeld daarvan is de Pinkstergemeente Morgenstond in Den Haag. Elke zondag vertolkt daar iemand voor de doven. De liederen verschijnen via een overheadprojector op een scherm. Er is een dovenkoffiebar. Eén van de oudsten is leraar op Effatha, zijn vrouw vertolkt op de EO-jongerendagen.

Initiatieven als deze trekken natuurlijk ook doven aan, doordat men weet dat er in die gemeente aandacht voor hen is.

De Nederlands Hervormde, Gereformeerde en Christelijk Gereformeerde Kerken hebben elk een predikant, speciaal voor de dovenzorg. Deze drie hebben elk een regio onder hun hoede. Er worden aparte diensten voor doven gehouden, waarin naast deze drie ook andere mensen voorgaan. Ook de Vrijgemaakt Gereformeerde Kerken houden regelmatig dovendiensten.

Zo kunnen ook doven bereikt worden met het evangelie én een geestelijk thuis vinden.

Doven horen erbij. Tot nutoe in uw leven misschien nog niet zo, maar wie weet nú een beetje meer?

HETTY LALLEMAN

"Doof-zijn hoort er bij"

"Doofzijn hoort erbij. Iedereen kan doof worden". Deze woorden staan op mijn pen, gekocht ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan van doveninstituut Effatha in Voorburg en Zoetermeer.

Effatha is de enige christelijke school voor doven in Nederland. Er is een internaat aan verbonden voor kinderen die niet elke dag naar huis kunnen omdat ze te ver weg wonen.

Op poststempels was het ook te lezen: Effatha bestaat 100 jaar.

In oktober werd dit jubileum uitgebreid gevierd, waarbij prinses Juliana, beschermvrouwe van Effatha, een nieuw kleuterverblijf in Voorburg opende.

Effatha 100 jaar - aanleiding om eens aandacht te vragen voor doven.

H.L.

De "arme kant van Nederland" (2)

Tot de "arme kant van Nederland" horen de mensen die zichzelf daar toe rekenen. Niet iedereen met een minimuminkomen zal b.v. zichzelf als arm ervaren. Er spelen immers allerlei factoren een rol.

Wie een lage huur heeft en een goed geïsoleerd huis is b.v. minder kwijt aan woonlasten dan sommige anderen. Toch wordt over het algemeen wel gedacht aan de grote groep mensen met een minimuminkomen als b.v.:
a. werkenden met alleen een minimumloon
b. ouderen met alleen een AOW uitkering
c. werklozen en arbeidsongeschikten met een uitkering op minimumniveau.
d. mensen met een bijstandsuitkering
e. mensen met andere uitkeringen op minimumniveau.
Zo'n minimuminkomen bedroeg in 1987 voor echtparen ongeveer *f* 1485,- per maand. Voor één-ouder gezinnen was dat *f* 1340,- en voor alleenstaanden *f* 1040,-.
Veel Nederlanders verdienen meer dan deze bedragen, maar hebben daarnaast ook zoveel extra lasten, dat ze in besteedbaar inkomen gelijk te stellen zijn met de z.g.n. sociale minima.
Daarnaast is er een grote groep mensen, die beneden het sociale minimum leven. Dat zijn b.v. de mensen die met de sociale dienst een afbetalingsregeling hebben voor gemaakte schulden. Maar dat zijn ook de jongeren beneden de 23 jaar met jeugdloon en studenten. In deze categorie proberen 600.000 tot 1.000.000 mensen een zelfstandig huishouden te runnen, al of niet met anderen samen.
In 1984 hebben directeuren van sociale diensten al eens uitgerekend dat door allerlei overheidsmaatregelen van de laatste jaren maandelijks - afhankelijk van de omstandigheden - al *f* 100,- tot *f* 300,- te weinig werd uitgekeerd aan mensen met een minimuminkomen. Iemand die in 1982 het minimum ontving was vergelijkenderwijs toen beter uit dan iemand die nu *f* 100,- meer verdient dan het minimuminkomen.
De grootste pijn zit voor een deel bij werkenden met een laag of minimaal inkomen. Voor het grootste deel gaat het om mensen met een uitkering en bejaarden met of zonder een klein pensioen. Daarnaast is er een niet geringe groep van kleine zelfstandigen, die met hard werken toch niet meer verdienen dan een minimaal inkomen.

Vooral vrouwen

Het valt op dat vrouwen oververtegenwoordigd zijn bij de allerarmsten in Nederland.
Zowel in één-ouder gezinnen als bij alleenstaande ouderen met alleen maar AOW gaat het meestal om vrouwen. Dat bracht sommigen er al toe om te spreken over feminisering van de armoede. Het aan elkaar knopen van de eindjes is voor een groot deel een vrouwenzaak.

Officiële cijfers van het CBS spreken voor 1987 over 817.000 huishoudingen die moeten bestaan van een minimuminkomen. Andere gegevens duiden op meer dan een miljoen huishoudens. Totaal gaat het in de ramingen van het CBS al over meer dan 1,8 miljoen Nederlanders, ofwel meer dan 10% van de bevolking.
De veelbesproken stelselherziening zal de situatie er niet beter op maken. Vooral veel jongeren zullen (nog) verder achteruit gaan in positie. Als er niet een wezenlijk andere koers gevaren wordt zal de arme kant van Nederland alleen nog maar groter worden en armer.
Een groeiend aantal mensen kan dan niet meer volwaardig deelnemen aan onze samenleving vanwege hun financiele knelpositie.
Zo'n armoedesituatie is geen noodzakelijk kwaad. Het is onrecht. Amerikaanse bisschoppen stelden in een verklaring in 1986 dat je elk economisch systeem zou moeten beoordelen op wat het doet voor en aan mensen. De economie moet de mensen dienen en niet andersom.

Internationaal

In het licht van de vele armen in de wereld kun je het moeilijk vinden om te praten over armoede in Nederland. Maar de internationale situatie mag niet misbruikt worden om het aantasten van de inkomens van de minst draagkrachtigen in ons land te rechtvaardigen.
Onze regering erkent de feiten van (stille) armoede in Nederland. Maar ze beroept zich op de bittere noodzaak van het beperken van overheidsuitgaven. Argumenten als "de internationale economie....", "de dollarkoers....", "onze concurrentiepositie...." en meer van dergelijke uitspraken moeten duidelijk maken dat het allemaal niet anders zou kunnen? Zodat - helaas - de gevolgen van crises en recessies wel op deze mensen afgewenteld moeten worden.

Zorgzame samenleving?

Terwille van "een gezond financieel beleid" kan de werkloosheid niet voldoende worden bestreden. Sociale maatregelen worden ondergeschikt gemaakt aan "de economie". Wat niet direct nuttig is voor die economie is maatschappelijke ballast, een kostenpost (die je eigenlijk moest schrappen?).
Men verkondigt een zorgzame samenleving, maar sommigen ervaren alleen maar de dagelijkse strijd om te overleven. Veel "sterken" vinden dat het allemaal nog wel meevalt. "Ze" hebben toch een televisie en telefoon en een (2-de hands) auto voor de deur. Wat kunnen ze wel niet allemaal kopen en hoe ver en hoe vaak gaan ze niet op vakantie.
Het is een beoordeling van de buitenkant. Wat de prijs is die mensen voor die "luxe" betalen in de loop van een jaar valt daaraan niet af te meten.
Wat nu gebeurt, is dat de armoede elders wordt opgevoerd om de armoede hier goed te praten en te relativeren. Waarom zou je niet de armoede hier en elders kunnen relativeren aan de welvaart en welstand hier?
Want behalve dat hier mensen ten koste van een ander leven, leven we allemaal samen ook nog eens ten koste van de armen in de derde wereld.

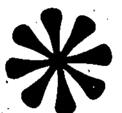
G. LIEBE

"De arme kant van Noord Nederland"

Op 20 mei van dit jaar werd in Drachten een konferentie gehouden over "De arme kant van Noord Nederland". Van de gehouden inleidingen is een verslagboek samengesteld, dat te bestellen is: "De arme kant van Nederland", Rummerinkhof 2, 9751 SL Haren.

Wereldwijde gebedsweek 1989

De Evangelische Alliantie houdt van 8 tot en met 15 januari 1989 de 143e Wereldwijde Gebedsweek. Het thema voor dit jaar is: "Ziende op Jezus, de leidsman en voleinder van ons geloof". Deze gebedsweek is voorbereidt door de Hongaarse Evangelische Alliantie.
De voorbereiders hebben het thema gekozen omdat elke generatie opnieuw moet leren, dat Jezus onze leidsman is. Vanuit de woorden van Jezus, vanuit de "Ik ben...."-teksten, is te zien hoe Hij de openbaring van God op Zichzelf betrekt.
De voorbereiders verklaren, dat het belangrijker is om samen de teksten te bestuderen en te bidden dan de verklaring die zij aan deze teksten hebben gegeven.
De Nederlandse Evangelische Alliantie stelt tegen geringe vergoeding de materialen voor deze week beschikbaar. EA, Hoofdstraat 51-A, 3971 KB Driebergen, tel. 03438-1369 (ochtenduren).

Russische kerk krijgt 1 miljoen Nieuwe Testamenten

Anne van der Bijl, de oprichter en leider van Kruistochten, heeft officieel toestemming gekregen om de jubilerende Russisch Orthodoxe Kerk 1 miljoen Nieuwe Testamenten te schenken. Eén woordvoerder van Kruistochten noemde dit niet alleen een hoogtepunt in de 33-jarige geschiedenis van Kruistochten, maar zelfs in de 1000-jarige geschiedenis van de Russische Kerk. Anne van der Bijl sprak van "een door God gegeven gelegenheid, die alleen maar mogelijk is omdat zoveel mensen voor onze projekten bidden".

86 mensen in Kiev in de Dnjepr gedoopt

Niet ver van de plaats waar 1000 jaar geleden Prins Vladimir van Kiev, Rusland, zijn onderdanen liet dopen, werden op 19 juni 86 mensen in de rivier gedoopt. Het doopfeest werd bijgewoond door meer dan 15.000 belangstellenden. Er was veel politie op de been, maar die volgde geïnteresseerd het doopfeest en leidde de mensenmenigte in goede banen. De politie had zelfs megafoons uitgedeeld, zodat de menigte ook vanuit het water kon worden toegesproken.

(Kruistochten)

Rectificatie

Tot mijn spijt is in dc van 8 december een storende fout gemaakt.
In de verklaring over de beëindiging van mijn redacteurschap op pagina 2 is per abuis de werkgroep toerusting genoemd. Dit moet zijn de werkgroep Ruimte. Met excuses,

H.G. de Winkel.

vervolg van pag. 3

VAN GEMEENTE NAAR UNIE

ben we al zo lang gedaan. Later is nu. Maar het moet ons duidelijk zijn dat de ontmoeting waarom het hier gaat niet bereikt wordt wanneer we geëngageerde mensen of groepen het zwijgen opleggen omdat ze niet 'officieel' zijn. Zonder de nodige stroomversnellingen en af en toe overstromingen zal het niet gaan.
De belangrijkste vraag is: durven wij het aan? Niet alleen maar met Jezus, de leidsman en voltooier van ons geloof.

Nederlands Bijbel Genootschap 175 jaar

Sinds enkele jaren heb ik zitting in het algemeen bestuur van het Nederlands Bijbelgenootschap. Br. H.C. Schaap ben ik hierin opgevolgd. Ik zit er niet namens de baptisten, maar wel als baptist. Onze traditie, onze manier van geloven en omgaan met de Schriften bepalen mijn inbreng in het werk van het NBG.
Het NBG is een oecumenische aangelegenheid. Gelovigen uit talloze kerken en groepen zetten zich in voor de vertaling en de verspreiding van de bijbel. In de omgang met de verschillende gelovigen proef ik een stukje van het wereldomvattende werk van de Geest van God. Dit is een rijke ervaring.
Het NBG is ook een evangelische beweging. Nauwgezet en met liefde voor het Woord probeert zij de bijbel zo goed en duidelijk mogelijk te vertalen. Met evangelische bewogenheid wordt naar wegen gezocht om de bijbel overal, in Nederland tot in China, beschikbaar te stellen.
Het NBG ondersteunt daarin het evangelisatie- en zendingswerk van de kerken en geloofsgemeenschappen.

Velen van u ondersteunen al het NBG, dat het volgend jaar 175 jaar bestaat. In dat jubileumjaar zullen alle christenen, die nog geen lid zijn, worden uitgenodigd mee te doen. Want groei van het ledental is in verband met de vergrijzing hard nodig. Al voor *f* 12.50 per jaar kunt u lid worden....! Van harte aanbevolen.

(Adres NBG: Postbus 620, 2003 RP Haarlem; tel. 023-224100).

J.H. HOFMAN

UIT HET UNIEBUREAU

VERANTWOORDING BIJDRAGEN EN GIFTEN

(binnengekomen in de maand oktober 1988)

ECU

Alblasserdam 122,85; Alkmaar 270,30; Amsterdam Centrum 55,90; Amsterdam West 172,35; Apeldoorn 800,-; Borne 79,25; Groningen Noord 222,94; Harderwijk 286,30; Hengelo 438,75; Hoogezand Woldwijck 80,25; Krommenie 55,50; Lelystad 45,50; Noordbergum 361,85; Steenwijk 12,05; Treebeek 1211,45; Vroomshoop 318,-; Winschoten 186,73; Zevenaar 149,76; Kampen 173,95.

CvdO

Alblasserdam 120,22; Alkmaar 269,70; Alphen a/d Rijn 84,05; Amsterdam Centrum 20,25; Amsterdam West 205,55; Apeldoorn 800,-; Borne 107,80; Groningen Noord 217,34; Harderwijk 319,60; Harlingen 231,20; Hengelo 438,05; Hoogezand Woldwijck 248,70; Kampen 169,59; Krommenie 53,-; Lelystad 114,10; Noordbergum 409,25; Treebeek 949,75; Vroomshoop 115,-; Winschoten 182,74; Zevenaar 146,56.

UZC

Alblasserdam 132,50; Alblasserdam 225,23; Alkmaar 335,20; Amsterdam Centrum 37,75; Amsterdam West 212,60; Apeldoorn 1500,-; Borne 198,05; Groningen Noord 409,07; Harderwijk 584,60; Harlingen 503,85; Hengelo 815,05; Hoogezand Woldwijck 567,55; Kampen 319,17; Kampen 117,60; Klazienaveen 75,-; Krommenie 80,25; Lelystad 87,25; Lelystad 73,45; Noordbergum 472,90; Steenwijk 75,30; Treebeek 1888,65; Vroomshoop 815,-; Westerhaar 782,55; Winschoten 342,34; Zevenaar 274,56; Zutphen 70,-; Treebeek 810,- (WIN); J.M.T., D. 75,-; N.N., L. 30,-; A.W., G. 200,-; G.F.B., B. 135,- (WIN); P.H., H. 30,- (WIN); WIN Twenthe 128,80; Amsterdam West 254,75 (projekt); Radenconferentie Friesland 133,50 (projekt).

NBJB

Alblasserdam 32,55; Apeldoorn 200,-; Groningen Noord 59,20; Harderwijk 111,85; Hengelo 167,10; Kampen 46,04; Lelystad 66,20; Winschoten 49,48; Zevenaar 39,68.

UBS

Alblasserdam 24,15; Groningen Noord 44,80; Harderwijk 114,10; Kampen 35,-; Winschoten 36,71; Zevenaar 29,44.

Noodfonds

Alkmaar 175,50; Apeldoorn 328,62 (Soedan); Apeldoorn 328,63 (Bangladesh); Hoogezand 1523,-; Hoogezand Woldwijck 147,90; Steenwijk 43,50; Utrecht Centrum 1558,60; Vroomshoop 310,- (Soedan); NBVB Muntendam 50,- (Bangladesh); N.J.B., G. 10,- (Soedan); N.J.B., G. 10,- (Bangladesh); J.C.T.B., O. 50,-; E.A.D., D. 200,-; A.N., S. 100,-; J.K., S. 100,- (Bangladesh); H.V., H. 100,-; L.O., E. 20,-; G.L.K., Z. 10,-; S.V., M. 25,-; P.H., H. 30,-; F.V.-M., B. 500,- (Bangladesh); E.L.S.-Z., G. 20,- (Bangladesh); E.L.S.-Z., G. 20,- (Soedan); L.B., Z. 10,-; A.A.B.-S., Z. 20,-; D.K., G. 2500,-; J.K., G. 200,-; F.A.A.-O., S. 50,-; D.B., H. 10,-; J.H., G. 15,-; J.B., H. 15,-; H.S., D. 25,- (Bangladesh); H.S., D. 25,- (Soedan); B.K., H. 50,-; M.P., Z. 10,-; H.J.H.B.-K., H. 10,-.

Allen die een bijdrage zonden hartelijk dank. Bijdragen kunnen worden overgemaakt op giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Bosch en Duin of voor het Noodfonds giro 81255 t.n.v. Noodfonds Unie van Baptisten Gemeenten, Bosch en Duin.
Laten we allen in de komende maanden de schouders er nog eens onder zetten.

A. VAN DEN HOEF

Ook twaalfde korendag in Heemskerk was weer een geslaagd evenement

Ook dit jaar kwamen weer 10 koren voor de 12e korendag bij elkaar in Heemskerk, om samen te zingen. We werden welkom geheten door leden van de IJmond-koren en voorzien van koffie en cake. Een goede start dus.
Velen van ons hadden er toch al een autorit op zitten en dan smaakt zoiets best. Langzaamaan liep de hal van de Morgensterkerk vol met koorleden. We waren allen goed op tijd en dus kon alles vlot verlopen.
Onder de goede leiding van br. W.J. Blanken uit IJmuiden konden alle koren zich presenteren met hun twee eigen liederen. Er werd goed gezongen.
Er was ook nog het afscheid van mevrouw Bouhof, die vanwege haar leeftijd het dirigentschap neerlegde bij het koor van IJmuiden en daarmee ook dat van het grote koor op de zusterdagen. We zullen haar zeker missen.
Na de theepauze, die ook weer goed verzorgd was, begonnen we aan onze generale repetitie van de gezamenlijke koren o.l.v. dhr. G. Behr.
Er werd flink gerepeteerd voor de avonddienst. Ook de gezamenlijke broodmaaltijd is altijd weer een fijne ontmoeting. De tafels waren rijk voorzien van eten en drinken (wat hebben we het goed).
Er was daarna nog tijd genoeg over voor gesprekken en natuurlijk ook de "Bidstond" werd niet vergeten, om de avonddienst aan de Heer op te dragen en te vragen om zijn zegen. De avonddienst was goed bezet, er moesten stoelen bij gezet worden. Spreker was ds. M.A. v.d. Vlugt uit Harderwijk met het thema "Wie niet waagt, Die niet wint".
Zang door het grote koor o.l.v. G. Behr, omvatte in totaal ± 250 stemmen. Het was heel fijn om met zoveel koorleden samen de naam van God groot te mogen maken. Zelf geniet ik daar jaarlijks intens van en ik denk velen met mij. De Heilige Geest was in de dienst duidelijk aanwezig. De boodschap was fijn en uitnodigend. We werden rijk gezegend en kunnen terug zien op weer een geslaagde korendag.
We hopen daarom elkaar ook volgend jaar weer te ontmoeten.
Ook bedanken we de muzikale begeleiding.
Bij deze wil ik ook namens allen de korendagcommissie en vele anderen die hebben meegewerkt om deze dag te doen slagen hartelijk bedanken voor het vele werk en de inzet. En dan zeggen we maar tot ziens op de 13e korendag in 1989.

Alie Vos (koorlid van het Zangkoor Baptisten Gemeente Dordrecht)

BIJZONDERE EVANGELISATIEDIENST IN HOOGEZAND

Naar zondag de 30e oktober was door heel veel mensen uitgezien. De evangelisatiewerkgroep van de Baptisten gemeente Hoogezand heeft samen met de voorbereidings-kommissie een evangelisatiedienst georganiseerd. En wel een heel bijzondere. Medewerking werd namelijk verleend door een tiental koren, van de baptistengemeenten uit de provincie Groningen, die gezamenlijk één groot koor vormden. Er was al tijden lang op een viertal liederen gestudeerd die gezamenlijk zouden worden gezongen.
De dienst had als thema "Ga niet naar huis zonder Jezus". Ds. T.F. Smit verzorgde de prediking. Het was een dienst waarin de aanwezigheid van Gods Geest was te voelen in woord en gezang.
Na de prediking was er een broeder die een getuigenis gaf. Hij had veel meegemaakt en tegenslagen gehad. Zijn getuigenis was echter duidelijk en uitnodigend. Ook hij had de kracht van God ervaren in zijn leven en kon de prediking volledig onderschrijven om niet naar huis te gaan zonder Jezus.
We mogen terug zien op een gezegende dienst waarin we als broeders en zusters de eenheid als zegen mochten ervaren en waarin de Heilige Geest mocht werken.
Deze indrukwekkende dienst zal zeker in de volgende jaren een vervolg krijgen.

Evang. Werkgroep Baptisten gemeente te Hoogezand

VAN DE C.V.D.O.

G.J. Goessens beroepbaar

De Commissie voor de Opleiding heeft op 25 november 1988 br. G.J. Goessens te Meppel, die met goed gevolg zijn seminarium-examen heeft gedaan, beroepbaar gesteld voor de gemeenten.

Samenstelling C.v.d.O.

De Commissie voor de Opleiding is thans als volgt samengesteld:
br. H. Bijleveld, voorzitter
br. A.C. Spier, vice-voorzitter
br. H. Schouten, secretaris
br. P.J. Prijt, lid
br. H. Verwoerd, lid
br. O.H. de Vries, adviserend lid
br. Y. Horjus, adviseur
br. A. van den Hoef, adviseur

Het adres van br. A.C. Spier is: Richel 3, 8303 KX Emmeloord, tel. 05270-14459.
Het adres van br. H. Verwoerd is: de Wedde 3, 9502 BD Stadskanaal, tel. 05990-14209.
De overige adressen staan vermeld in het adressenboekje van de unie.
Namens de Commissie voor de Opleiding,

H. SIKKEMA

ECU-SUBSIDIE VOOR 1989

Gemeenten die in 1989 subsidie van de ECU willen ontvangen kunnen vóór 31 december a.s. de daarvoor bestemde formulieren aanvragen bij het Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-284457.

AGENDA

Afscheid

Op 8 januari a.s. neemt **br. N. v.d. Leer** afscheid van de gemeente Rotterdam-Zuid, wegens zijn vertrek naar Hengelo.
Deze afscheidsdienst begint om 15.00 uur.

....en intrede

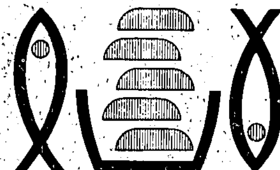
Op 15 januari a.s. ontvangt de baptisten gemeente Hengelo „'t Venster", zijn nieuwe voorganger. **Br. N. v.d. Leer** doet dan daar zijn intrede.
Hij zal worden bevestigd door br. Y. Horjus.
Deze intrededienst begint eveneens om 15.00 uur.

Op zondag 15 januari D.V. wordt in Arnhem-Zuid een afscheidsdienst gehouden. **Br. H. Ploeger** neemt dan wegens emeritaat afscheid als voorganger van de baptisten gemeente Arnhem-Zuid.
De dienst, in de Salvatorkerk aan het Salvatorplein, begint om 15.30 uur.

PAKJES VOOR ONZE ZENDELINGEN!!!!

Als u goederen naar onze zendelingen wilt verzenden kunt u die sturen naar: TERWEE OKKER & CO B.V., Kabelweg 53-55, 1014 BA Amsterdam met vermelding van de naam voor wie het bestemd is, en het adres: PO. Box 300, Freeetown, Sierra Leone.
Alle pakjes gaan dan in een container - rechtstreeks naar Freetown - Sierra Leone.
De kosten van het transport zijn ***f 30,- per pakje.***
U kunt dit bedrag overmaken op giro 9260 t.n.v. de Unie van Baptisten gemeenten te Bosch en Duin.
Met de vermelding: ***pakje zendeling.***

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks:
abonnementsprijs f 46,- per jaar; buitenland f 64,- per jaar.
Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling,
ds. H.G. de Winkel
Eindredakteur:
S. Dijkhuizen, Staverdenseweg 260, 8075 RG Elspeet. Alle kopy naar de eindredacteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en
Duin; tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

REGIODAG NOORD-HOLLAND VAN ECU IN IJMUIDEN "GEZEGENDE DAG"

Op de regiodag in Noord-Holland van de evangelisatiecommissie der unie (E.C.U.) (zaterdag 19 november '88) te IJmuiden was een twintigtal broeders en zusters aanwezig van de gemeenten Amsterdam-West, Alkmaar, Heemskerk en IJmuiden. Ondanks het kleine aantal mogen we terugzien op een gezegende dag.
Onze evangelist, br. Chr. Eijer, heette de aanwezigen welkom. Na het zingen van enkele liederen uit de bundel "Opwekking" en gebed bepaalde br. Eijer ons bij het schriftgedeelte 1 Cor. 9 vers 19 t/m 23.
Daarna zijn we bezig geweest met de vragen: De plaats en de taak van de Evangelisatie-werkgroep in de gemeente. Naar aanleiding van dit onderwerp werd een drietal vragen besproken in gesprekSgroepen.
Na de pauze, waarin we de inwendige mens konden versterken met het meegebrachte broodje en de heerlijke koffie en soep, presenteerde de gemeente Amsterdam-West zich, ze liet horen en zien hoe zij evangeliseert. Dit werk valt uit in drie delen:
1e. Aankondigingsborden. De kerk staat aan een drukke straat. Aan beide zijden van de ingang hangt een geel bord met zwarte letters. Op het ene bord de aanvangstijd en op het andere bord het thema (pakkend, taal van deze tijd) van de week. Dit bord hangt er van vrijdag t/m zondag.
2e. Wijkgerichte nieuwsbrieven met alle bijzonderheden van de gemeente. Rondom kerst en de paasdagen worden er een 3000 exemplaren verspreid in de buurt, die dicht bevolkt is.
3e. Schetsbordevangelisatie. Eenmaal per maand is er een bijzondere dienst. Op zaterdagmiddag er voor wordt er een openluchtsamenkomst gehouden in een winkelcentrum. Hierbij wordt op een schetsbord een tekening gemaakt die gebaseerd is op de boodschap die wordt gebracht. Daarom heen wordt er met de kinderen gewerkt wordt er gezongen, en worden folders uitgedeeld ook vinden persoonlijke gesprekken plaats. Door al dit werk is te bespeuren dat er mensen van buiten de gemeente in de diensten komen.
Tot afsluiting van de Regiodag liet br. Eijer de omslag en wat inhoudsbladen van het Kerstnummer van "De Zaaier" zien. Dit is een zeer fraai geheel.
Het is goed om in het Kerstnummer een kerstgroet van de gemeente te doen met daarop vermeld de aktiviteiten van de gemeente.
Verder vertelde br. Eijer iets over de campingevangelisatie, en deelde mee dat de werkbijeenkomst voor Evangelisatie gehouden zal worden op 25, 26 en 27 september 1989 op de Bron in Dalfsen.
Met een bidstond werd deze Regiodag besloten.

J. KORF

In vrede kan ik mij ter ruste begeven en aanstonds inslapen, want Gij alleen, o Here, doet mij veilig wonen.
Psalm 4:9 (onber.)

In Jezus ontslapen mijn lieve broer

Jacob Haak

op de leeftijd van 71 jaar

4 december 1988

9742 CA Groningen
Polluxstraat 16

G. Haak

De begrafenis heeft inmiddels plaatsgevonden.

De Heer heeft tot Zich genomen onze zuster

Elisabeth Hendrika Drent-van Druten

op de leeftijd van 78 jaar

Hengelo, 29 november 1988

Baptistengemeente
Hengelo-Centrum

Ontslapen in haar Heer en Heiland

zr. Aaltje Buining-Deuze

op de leeftijd van 79 jaar

30 november 1988

Baptistengemeente Nieuw Buinen

EA-conferentie
BOUWSTENEN VOOR DE OPBOUW VAN DE GEMEENTE

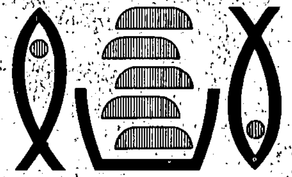
De Evangelische Alliantie organiseert 9 en 10 januari 1989 een conferentie op De Bron te Dalfsen over 'de opbouw van de gemeente'.
Medewerkers aan deze conferentie zijn:
* Bernd Schlottof: 'De kern van het evangelie'.
* Theo Kunst: 'Kleine groepen'.
* Erik Veenhuizen: 'Geestelijke gaven'.
De kosten zijn f 85,- p.p. all-in. Aanmelding en of aanvraag conferentiefolder: IDEA-SEMINARS, Hoofdstraat 51-A, 3971 KB Driebergen, tel. (ochtenduren): 03438-13693.

KERSTCONCERT MET DRIE KOREN IN STADSKANAAL....

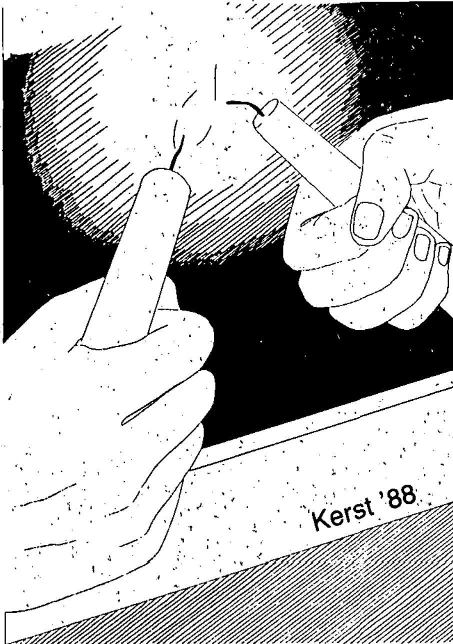
Op zaterdag 17 december a.s. geven drie koren een kerstconcert in de Gereformeerde kerk aan de Poststraat te Stadskanaal. De baptisten gemengde koren "Polyfonie" uit Stadskanaal en "Looft de Heer" uit Muntendam zingen onder leiding van Johan Pots uit Stadskanaal, het Chr. Mannenkoor uit 't Harde onder leiding van Jan Zwanepol. Het orgel wordt bespeeld door beide dirigenten. Verder is er medewerking van de sopraan Luthine Postuma, Kampen, de trompettist Roelf Jager, Nieuw Buinen, de pianist Jaap Verkiel, Assen en de panfluittist Fred Mann, Bussum.

103e jaargang nummer 45 - 22 december 1988

dc De Christen

Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

DEZE WEEK

....Totdat Hij komt

PLOEGER

HET MOGE vreemd lijken, in dit "kerstnummer" een woord aan te halen dat elke maand in onze gemeenten bij de avondmaalsviering klinkt: Zo dikwijls gij dit brood eet en de beker drinkt, verkondigt gij de dood des Heren, **totdat Hij komt** (I Cor. 11:26).

Wie echter de heilsgeschiedenis zoals de bijbel die laat zien, serieus neemt, die weet dat dit woord: Totdat Hij komt, zowel terugblikkend als vooruitschouwend een kentering in de tijd aanduidt.

Alle oudtestamentische profetieën hebben hun theologische en pastorale betekenis. Theologisch: de heilsbedeling van het oude verbond is een andere dan die van het nieuwe verbond. Pastoraal: de goede herder (pastor) van het oude verbond krijgt volop gestalte in Jezus Christus.

Maar Jezus Christus is geweest. Zijn voeten beroeren niet meer onze aarde. Zijn hand strekt zich niet meer uit naar kinderen, om hen te zegenen. Zijn stem bezweert niet meer de vijandschap van vrome mannen jegens overspelige vrouwen. Hij stapt niet meer op een tolhuis af om de pachter te roepen in zijn navolging. Hij zet zich niet meer neer op een berg om zaligsprekingen te laten klinken. Hij raakt niet meer melaatsen aan om zich met hen onrein te maken. Hij steekt niet meer zijn vingers in de oren van een dove. Hij smeert niet meer leem op de ogen van een blinde. Dat is alles verleden tijd.

Het oude testament gaat tot het nieuwe. Maar daarna trad een andere bedeling op. De komst van de Messias was breekpunt tussen de tijden.

Het is goed in het kerkelijk jaar daaraan aandacht te besteden. Jezus Christus is niet "uit de lucht komen vallen". Zijn komst was voorbereid. De schreeuw om zijn komst, om het scheuren van de hemel, drong snerpend de tijd van lijden, vervolging, ballingschap, onderdrukking, armoede, uitbuiting, discriminatie door. Maar in een zekere nacht gebeurde het: de Messias werd geboren, in doeken gewikkeld, in een kribbe gelegd, aan de Heer voorgesteld in de tempel, en daarna angstvallig verborgen gehouden voor de vijandschap van Herodes. Vanaf het begin kreeg het Kind te maken met alle vormen van ellende die mensen op aarde kunnen belagen, kunnen vermoorden.

Jezus' komst was kentering.

Jezus' dood luidde een nieuwe kentering in. Kreunde Jezus: Het is volbracht? Zei Hij dat woord met een gebroken stem? Was het een triumfkreet? Wij rubriceren de mogelijkheden, maar ik denk: het was alles ineen: doodskreun en jubelkreet.

De zonde, de satan, de dood was overwonnen. Is overwonnen. En die overwinning kan nooit meer ter discussie gesteld worden. Het is niet geoorloofd te vragen: Was Hij de enige redder, de enige middelaar, de enige borg. Hij was, en Hij is het. Eens en voor altijd.

Na zijn hemelvaart, na pinksteren, begint opnieuw een bedeling: die der gemeente. Ik bedoel: het is de bedeling waarin de Heer der wereld, de Koning der Koningen, de Heiland aan de rechterhand des Vaders, werkt door zijn Geest in de gemeente. Werkt door zijn gemeente met de kracht van zijn Geest.

Die gemeenten kent haar getijden. Zoals eb en vloed elkaar dagelijks afwisselen, zo wisselen de feesten elkaar af. Eb en vloed dragen, of worden gedragen, door hetzelfde water, of beter: door eenzelfde water, dat in eeuwige kringloop van de hemel naar de aarde valt. Met nooit andere opdracht dan "leven" mogelijk te maken.

De gemeente viert haar heilsfeesten, met geen andere bedoeling dan het Leven te verkondigen. Want het Licht is het Leven, en het Leven is het Licht. In steeds andere vormen altijd hetzelfde.

Met deze beperking: Totdat Hij komt. Eens zal er een einde aan komen. Zal er een einde aankomen. Als een schip, volgeladen tot het boord. Gods beloofde toekomst is niet duister, niet angstig, niet vreeswekkend, maar vrede, vreugde, gerechtigheid, eeuwigheid.

Vol verwachting blijf ik uitzien....

Even nadenken met....

A.J. van de Wetering, Alkmaar/Alblasserdam

DE KRACHT VAN GOD'S WOORD

"Want geen woord, dat van God komt, zal krachteloos wezen".
Luc. 1:37

"Wees gegroet, gij begenadigde, de Here is met u!" Maria schrikt. Ze wordt ontroerd bij deze woorden. Wat een bericht....!
Zij een begenadigde? Staat heel haar toekomst niet op spel? En, ...dit is toch geheel onmogelijk!
Maria, de begenadigde. Voor haar betekent dit ook, dat zij een Zaligmaker nodig heeft, die haar genade schenkt. Van haar kant is niets te verwachten. Haar geslacht heeft de troon verloren, zij is verarmd, in zonde ontvangen en geboren en leeft onder de toorn van God. Maria's toestand is in wezen niet anders dan die van ons allen! Daarom heeft de Gemeente van Christus door de eeuwen heen altijd met nadruk beleden:
"....Die ontvangen is van de Heilige Geest, geboren uit de maagd Maria".
Want de diepste betekenis van de maagdelijke geboorte is, dat wij mensen op geen enkele wijze instaat zijn de Zaligmaker voort te brengen, maar dat Gód Hem aan ons in genade schenkt!
Maria zei: "Mij geschiede naar Uw woord".
Zij nam God's woorden serieus. Zij was bereid Zijn weg te gaan, wat de gevolgen voor haar ook zouden zijn. Daarmee legde zij heel haar geluk en toekomst op het altaar. Smaad, schande en verachting zouden ter wille van dit woord op haar levensweg komen. Zou de engel daarom gezegd hebben: "Wees niet bevreesd, Maria"?
Haar kind zou immers "een val en opstanding van velen" betekenen, het zou de mensheid in twee groepen opdelen en door haar ziel zou een zwaard gaan.
"....mij geschiede naar Uw Woord!", had ze daarop geantwoord. Voor Maria bleek dit Woord leven en krachtig te zijn. Voor haar was het betrouwbaar en onfeilbaar! Wie zó het Woord van God tot Zich laat komen en zijn leven onder het gezag van dit Woord stelt, die kiest voor de smalle weg achter de Here Jezus aan. En dát kan - evenals bij Maria - grote gevolgen hebben. Het is de weg van "het-kruisdragen-achter-Hem", d.w.z. dat wij de gevolgen van het volgen van Christus niet uit de weg gaan. Onze Heiland noemde dit Zelf later "de wet van het tarwegraan". Alleen door het sterven aan ons 'ik' kunnen wij blijkbaar vruchtdragen. God's kracht kan alleen in zwakheid worden volbracht. De apostel Paulus getuigt hiervan in Gal. 2:20 "Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, (dat is) niet meer mij ik, maar Christus leeft in mij". De Geest van God, die in Maria dit grote wonder bewerkte, wekt ook nu nieuw leven in mensen.
De "vleeswording van onze Heiland" is een groot wonder. De Bijbel zegt, dat dit mysterie - God geopenbaard in het vlees - groot is. Wie deze bijbelse waarheid laat vallen, heeft van de verlossing niets begrepen! Dit was de enige wijze om de kloof tussen God en mens te overbruggen! Zo'n Zaligmaker hadden wij nodig! De geboorte van Christus, waar wij ook dit Kerstfeest weer aan denken, bestaat eigenlijk uit drie wonderen:
1e God is mens geworden, dit is onvoorstelbaar!
2e Zijn moeder was een maagd. Dat is onmogelijk!
3e En dat ik dit met mijn gehele hart mag geloven. Dit gaat al ons begrip te boven!
Maria zei: "Mij geschiede naar Uw Woord!"
Ik vertrouw U! En wat zeggen wij? Laten wij als Maria telkens weer "Ja" zeggen en ons aan de kracht van God's Woord en de werking van de Heilige Geest overgeven. Laat ook ons leven een levend-dankoffer-aan-Hem-gewijd mogen zijn!
Neen, uiteraard niet om als Maria de Zaligmaker voort te brengen. Maar wel opdat - ondanks onze zwakheid en beperkingen - anderen Jezus in ons zien en God's kracht zich kan openbaren in deze wereld in nood.

Advents- en Kerstgedachten uit de gemeentebladen

"Laat Kerst '88 doe-feest worden"

We hebben voor u een selektie gemaakt uit de vele gedachten, die we aantroffen in de ons toegezonden gemeentebladen. Het gaat hier om woorden van broeders uit onze gemeenten. De vele gedichten die men uit boeken overneemt laten we hier achterwege.

"De bedoeling is om stil te staan bij het grote wonder dat God naar ons omziet. En dat we leren omzien naar onze medemens. Beleven we dit nog? Of is Kerst niet meer dan een sfeerfeest, een feest van lekker eten en drinken, gestimuleerd door de commercie?
Laat het kerstfeest 1988 een doe-feest worden, waarop tot uitdrukking komt dat er in ons leven ruimte is voor de ander, zoals Jezus Christus ruimte en liefde voor ons allen heeft".
(Emmeloord)

"Een kind **IS** ons geboren". Zo overtuigd is Jesaja van de zekerheid dat deze profetie in vervulling zal gaan dat het voor hem zoveel als al gebeurd is. Dat moet iedereen weten die zich in de nacht waant, die denkt dat het leven zonder zin, inhoud en toekomst is".
(Hoogezand-Woldwijck)

"Zelfs wanneer het een 'beestenboel' bij ons is of dan wanneer ons leven veel weg heeft van een stal, dan, ja juist dan wil Hij bij ons binnenkomen".
(Enschede)

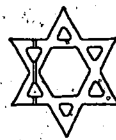
"Eerst zal er sprake van 'Ere zij God' moeten zijn (en geen: ere zij mijn eigen ik) en dan zal er 'Vrede op aarde' zijn".
(Winschoten)

"Soms denk ik: Wat kost het God veel moeite om mensen warm te krijgen, mensen die leven in de kille koude individualistische wereld terwijl er zoveel hoop is voor de toekomst.
Dat we als gemeente gelovige adventschristenen zouden mogen zijn die met heimwee verlangen, maar door de wetenschap dat Hij kwam en komt bemoedigd en hoopvol in het leven staan, en dat Jezus de eniggeboren Zoon ons mag verwarmen en dat die warmte uit mag stralen naar de verkleumden van onze tijd".
(Deventer)

"De adventstijd heeft altijd iets spannends. Want je leest teksten en je hoort preken, die ver uitstijgen boven je eigen situatie. Het Licht is immers nog lang niet volledig doorgebroken en vrede op deze wereld, ach hou er maar over op. Toch laten we ons steeds weer onrustig maken door het op ons af komende rijk van God". "We bevinden ons, als gemeente, niet op een trein die als maar rondjes draait. Maar we zijn op weg, langzaam en vaak nog zoekend, naar het nieuwe wat in Christus op gang is gebracht".
(Assen)

H. Blaak doet het in briefvorm: "Heb jij ook het gevoel dat het er vaak op lijkt dat Jezus' geboorte geen invloed heeft op het dagelijks gebeuren? Daarom ben ik nog niet toe aan het vieren van het kerstfeest. Weet je, ik heb zo vaak het gevoel dat ons kerstfeestvieren meer een terugtrekken achter de barricaden is. We zijn gezellig bij elkaar, het is behaaglijk en knus. We kunnen ons wel vinden in een kind dat ons niet opjaagt om het verlorene te zoeken. De os en de ezel zijn ons vertrouwd, die drijven ons niet de wereld in om het evangelie te verkondigen. En toch ging het God daarom, om het verlorene". "Jezus gaf zich tot stervens toe aan de wereld, die andere wereld waar onze fietsen gestolen worden (en dat is nog maar een futiliteit) en mensen sterven aan de hardheid van het leven. In die twee werelden leven wij. Jij en ik. Misschien is het goed om toch een tijdje stil

Uit het geslacht van David.... (2)

God heeft Zich verbonden aan het huis van David. Dat hebben we vorige keer vanuit 2 Samuël 7 gezien. "Uw huis en uw koningschap zullen voor immer bestendig zijn voor uw aangezicht, uw troon zal vast staan voor altijd". Een belofte, die God gehouden heeft, zij het op een andere manier dan mensen verwachtten.

> *"Deze zal groot zijn en Zoon des Allerhoogsten genoemd worden, en de Here God zal Hem de troon van zijn vader David geven, en Hij zal als koning over het huis van David heersen tot in eeuwigheid, en zijn koningschap zal geen einde nemen".*
>
> *(Lukas 1:32-33)*

Loopt belofte stuk!

David wilde voor God een huis bouwen, zagen we vorige keer, maar God bouwt David een huis. Hij bevestigt zijn koningschap voor altijd.
In de geschiedenis van Israël lijkt er weinig terecht te komen van het koningshuis van David. Geen geweldige koningen, en op een bepaald moment ook geen geweldige toekomst meer. Als Juda in ballingschap wordt gevoerd naar Babel, in de zesde eeuw voor Christus, lijkt het eind aangebroken te zijn van het volk van God.
Toch maakt God ook dan een nieuw begin. En steeds zijn er profeten, al in de tijd vóór die ballingschap, die de verwachting uitspreken van een koning die komen zal en die echt een koning naar Gods hart zal zijn.
Luistert u maar naar Jesaja, wiens woorden verder reiken dan zijn eigen tijd: "Want een kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op zijn schouder en men noemt hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst. Groot zal de heerschappij zijn en eindeloos de vrede op de troon van David en over zijn koninkrijk, doordat hij het sticht en grondvest met recht en gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid". (Jes. 9:5-6). Geen andere koning was en zou zijn zoals déze koning.
Ook Jeremia spreekt deze verwachting uit: "Zie, de dagen komen, luidt het woord des HEREN, dat Ik aan David een rechtvaardige Spruit zal verwekken; die zal als koning regeren en verstandig handelen, die zal recht en gerechtigheid doen in het land". (Jer. 23:5).

Jezus, ánders Koning

In het Nieuwe Testament wordt steeds benadrukt dat Jezus uit het geslacht van David stamt. Hij is dé Koning naar Gods hart, de Gezalfde, de Messias. Matth. 1:1: "Geslachtsregister van Jezus Christus, de zoon van David, de zoon van Abraham". De engelen delen de herders mee: "U is heden de Heiland geboren, namelijk Christus, de Here, in de stad van David". (Luk. 2:11). Christus is het griekse woord voor Messias, Gezalfde.
De troon van zijn vader David wordt aan Jezus gegeven. Hij zal voor altijd koning zijn, zoals in de tekst blijkt, die hier afgedrukt is in een kadertje. De verwachting van en de hoop op een koning uit het huis van David wordt in Jezus verwerkelijkt. Niet dat Jezus zo'n koning was als David. Hij is ánders dan de meeste mensen verwachtten. Hij heeft geen leger en geen aardse macht. Hij zegeviert niet ineens glorieus over de Romeinen. Hij maakt van Israël niet een bloeiende politieke macht, zoals in de dagen van David en Salomo.
Zijn weg loopt naar het kruis. "De koning der Joden", staat er op dat kruis en het blijkt méér waar te zijn dan mensen op dat moment vermoeden.
De mensen die Hem erkend hebben als Koning, als de Messias uit het huis van David, weten dat Hij ánders en gróter is dan David. Op de Pinksterdag legt Petrus aan de hand van citaten uit het Oude Testament uit dat David in het graf gebleven is, maar dat Jezus is opgewekt uit de dood. Hand. 2:30,31: "Daar hij (David, H.L.) nu een profeet was en wist, dat God hem onder ede gezworen had een uit de vrucht zijner lendenen op zijn troon te doen zitten, heeft hij in de toekomst gezien en gesproken van de opstanding van Christus...." Als u een Bijbel hebt met tekstverwijzingen, ziet u dat vers 30 verwijst naar 2 Sam. 7:12, het gedeelte dat we vorige keer hebben bekeken.
Ook, zegt Petrus, is Jezus ten hemel gevaren, en dat kun je van David niet zeggen. Psalm 110, die Petrus aanhaalt, heeft op Jezus betrekking. David wist dat het niet over hemzelf ging.
Er zijn nog meer teksten waarin benadrukt wordt dat Jezus uit het huis van David komt, maar het zou te ver voeren ze hier allemaal te behandelen. Als u erop gaat letten, komt u ze wel tegen.
Jezus' koninkrijk is niet van deze aarde. Hij had geen praal en pracht.
Maar eens zal Hij wel komen met majesteit en Zijn Rijk zal voorgoed doorbreken. In het laatste Bijbelboek wordt gesproken over Eén die de zegels van de boekrol kan openen; "....de leeuw uit de stam Juda, de wortel Davids, heeft overwonnen om de boekrol en haar zeven zegels te openen". (Openb. 5:5).
Leeuw - dit doet denken aan macht en kracht. Maar er verschijnt een Lam, dat geslacht is. Machtig op een totaal andere manier dan wij mensen gewend zijn. In het laatste hoofdstuk van de Bijbel lezen we (vers 16): "Ik, Jezus, heb mijn engel gezonden, om ulieden te betuigen voor de gemeenten. Ik ben de wortel en het geslacht van David de blinkende morgenster".
Jezus, geboren uit het geslacht van David. Zijn koningschap zal geen einde nemen. De belofte uit 2 Samuël 7, gedaan aan David, is werkelijkheid geworden. Lijnen uit een ver verleden naar de toekomst toe. Van 2 Sam. 7 tot Openb. 22 lopen lijnen van belofte en vervulling. Wij verwachten Jezus, de wortel en het geslacht van David.

HETTY LALLEMAN

DE BOOM

staande tussen de zuilen van beuken
wil ik die gave huid betasten.
Dat kun je niet bij eiken doen,
hun schors is zwaar geschonden
door diepe voren, bijna wonden,
en evenmin bij berken die beneden
hun bruidskleed als verscheurd vertonen.

ze staan er jaren onverstoord
daar is geen wisseling van oord:
hier was 't begin, hier komt het einde.

Daar is de mens, de man
met cirkelzaag en bijl
en kleedt hem uit.
Het scheurt en kraakt,
het raakt de hakker niet.
't Is of er benen breken.
Nog staat de boom.
De bijl slaat toe
dan wankelt hij
valt kreunend om
met doffe dreun de aarde rakend.

De man zou moeten wenen.

Wie is die man, wie is die vrouw
die zo ontluisterend tekeer gaat
in 't mensenwoud van God.

zij zouden moeten wenen.

658

---

vervolg pag.2

te staan en na te denken of wij de geboorte van onze Heer wel op de juiste manier vieren. Zou het zo kunnen zijn, Jan, dat echt kerstfeest vieren betekent, dat je je leven erbij inschiet, dat je d'r aangaat?"

(Hengelo-Venster)

"Samen als gemeente mogen we ons verheugen over het licht dezer wereld. In onze omgang met elkaar, in onze bijeenkomsten leven we alleen maar echt voor zover we in dat licht leven". "Zoals een stad op een berg en een lamp op een standaard, zó moet ook dat licht vanuit de gemeente de wereld in. Door getuigenis en dienst, door persoonlijke kontakten, door de verspreiding van het Kerstnummer van 'De Zaaier'...." "We dragen het licht de wereld in op allerlei manieren en we kondigen het aan: 't Licht dezer wereld is reddend verschenen! Jezus de redder der mensheid is daar".

(Apeldoorn) H.L.

Wat heet 'vleesgeworden'

J. REILING

Lucas 2 mag het kerstverhaal zijn, Johannes 1:14 is deersttekst waarmee alles is gezegd: Het Woord is vleesgeworden. Deze tekst is zo geheiligd door de traditie, dat het bijna niet geoorloofd is om te vragen wat met die ene zin is gezegd. Toch moet die vraag van tijd tot tijd worden gesteld, want juist de geheiligde woorden kunnen onder de last van de traditie hun eigen betekenis verliezen. Dan komt hun boodschap niet over. Voordat wij het verhaal en de tekst weer bij menige kerstgelegenheid zullen horen daarom de vraag: wat zegt die zin: het Woord is vlees geworden?

Christologie

Wij geloven in Jezus Christus en daarom doen wij ons best onder woorden te brengen wat dat geloof inhoudt. Wat geloven wij van Jezus Christus? Wie deze vraag stelt en probeert te beantwoorden, doet aan christologie, aan leer aangaande Christus. Dat is niet voorbehouden aan de vaklieden, die ervoor geleerd hebben, maar het is een zaak die ieder gelovig mens aangaat. Wie daarop een antwoord probeert te geven komt onherroepelijk bij Johannes 1:14 terecht. Wat staat daar nu precies?

Als nederlandse taal is het eenvoudig genoeg: Woord is onderwerp, is geworden is het (koppel)werkwoord en vlees is het naamwoordelijk deel van het gezegde. Zo hebben we het op de lagere school geleerd en ik hoop dat het nu op de basisschool ook nog zo is.

Maar dan? Over wat of wie gaat het eigenlijk? en wat gebeurt daarmee? Dat moeten we aan de hand van de bijbel onderzoeken.

Woord

Het Johannesevangelie begint ermee: in het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was van God. Daar zit een geweldige climax in: het Woord was er, was bij God, ja wàs God. God en het Woord zijn dus hetzelfde en toch ook weer niet. Zo lezen we het ook bijna in Spreuken 8 over de wijsheid. Bijna, maar niet helemaal. Wijsheid is geen handelingswoord, woord wel. Een woord wordt gesproken en gehoord. Het doet iets. Het hoort ook helemaal bij God de Schepper van hemel en aarde. God sprak en het was er: alles is door het Woord geworden.

Maar dat Woord is geen voorbijgaand beginstadium, dat voorbij is als de zaak, de schepping dus, eenmaal draait. Zoals een raket uitgebrand is wanneer hij het ruimtevaartuig in een baan om de aarde heeft gebracht. God blijft immers bezig en dat wil zeggen: Hij blijft spreken want zijn spreken is doen. Daarom duikt Hij weer op in de geschiedenis van de volkeren via het volk Israël. De geschiedenis van dat volk is ook de geschiedenis van het spreken van God, van het Woord van God.

Maar het blijft Woord-op-afstand. Mensen spreken en schrijven namens God, maar hun woord blijft mensenwoord. Door dit mensenwoord spreekt en handelt God maar de mensen, die de woorden van en namens God spreken, zijn niet zelf God en worden dat ook niet voor de duur van hun spreken. Zij blijven mensen.

Vlees geworden

Johannes zet aan het begin van zijn evangelie de mededeling: het Woord is vlees geworden. Er is met dat Woord iets definitiefs gebeurd. Daarover gaat het hele evangelie. Het staat vol met verhalen over de gevolgen daarvan. Maar als een opschrift en samenvatting staat aan het begin van die verhalen de zin: het Woord is vlees geworden.

Bijbelse woorden hebben vaak meer betekenis dan onze taal eraan kan geven. Wij denken bij vlees in de eerste plaats aan de slager en aan wat hij verkoopt. Vervolgens aan vlees als het materiaal om zo te zeggen van alle levende wezens. Maar de bijbel kent nog enkele verdiepingen van het woord.

Het Oude Testament leverde de meeste woorden van het Nieuwe. Vlees is daar alles wat geschapen is. Het Woord van God, dat zelf ook God is, gaat deel uitmaken van wat het zelf tot stand heeft gebracht. Dat is eigenlijk onmogelijk. Een kunstenaar kan nog zoveel van zichzelf in zijn kunstwerk hebben gestopt, zodat mensen die hem kennen, het opmerken, hij wordt nooit zelf een deel van zijn kunstwerk. En nu blijven we hier nog in de sfeer van mensen en het menselijke. Maar als we het over God de Schepper hebben en over het vlees dat Hij geschapen heeft, dan passeren we een grens. God is niet vlees maar Geest. Hij is niet vergankelijk, maar eeuwig. Hoe is het dan toch mogelijk dat het Woord vlees wordt, de Schepper overgaat in schepping? Dat is niet mogelijk en toch is het gebeurd.

Mens

Ik heb er geen verklaring voor, maar ik weet wel dat het christelijk geloof en dus ook mijn geloof ermee staat en valt. Ik zou van God niet weten wat ik nu weet, als het Woord niet vlees was geworden. Vlees wil in dit verband zeggen mens. Er was, zegt Johannes, een mens. Dat was de Doper, maar hij was het niet. Hij wees wel naar een ander mens: dat is Hij! En dan komt het: het Licht der wereld, het Lam dat de zonde wegdraagt, het Brood van het leven, de Weg, de Waarheid en het Leven. Dat zijn allemaal woorden, waaraan God zich laat kennen. Omdat Jezus van Nazaret dat allemaal en nog veel meer was, daarom ken ik God (al versta ik Hem vaak niet). Jezus Christus is het menselijk gelaat van God.

Geloof

Toch is daarmee nog maar weinig gezegd want het eigenlijk geheim van Jezus Christus, het mens geworden Woord van God, blijft tussen Hem en de Vader. Daar heeft menselijk denken geen begrippen voor. Voor een God die in mensengedaante op aarde vertoeft, hebben wij wel plaats in ons denken. Voor een God die als het ware God-af wordt en mens onder de mensen is ook wel.

Maar voor God die mens wordt hebben wij geen etiket. Wij zwalken van een christologie van boven (Hij blijft God) naar een christologie van beneden (Hij is mens). De geschiedenis van de kerk is er om dat te bewijzen. De enige christologie die het 'doet' is niet die van een beetje van boven en een beetje van beneden, maar die van het geloof, dat wij door Jezus God kennen en weten dat Hij liefde is. Dit geloof wordt gedragen door het fundament van het Woord dat vlees is geworden.

Van de redactiecommissie

AFSCHEID

In DC van 8-12 heeft ds. H.G. de Winkel medegedeeld, dat en waarom hij zijn functie als redacteur van ons blad met onmiddellijke ingang neerlegt. Reeds eerder had hij te kennen gegeven dat hij om persoonlijke redenen per 1-1-89 de eindredactie wilde neerleggen. Op 11 november j.l. werd daarop br. S. Dijkhuizen aangewezen als toekomstig eindredacteur.

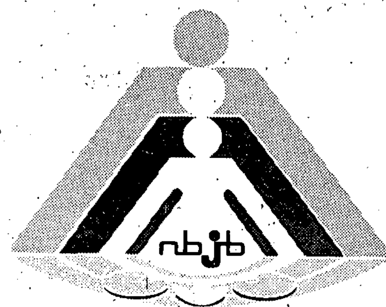
Het spreekt vanzelf, dat de redactiecommissie het besluit van br. De Winkel diep betreurt. Wij respecteren zijn standpunt en de consequenties, die hij daaraan meent te moeten verbinden.

Nu hij zijn werk als redacteur van ons blad beëindigt is het ons een behoefte hem hartelijk te danken voor het vele goede werk, dat hij voor "De Christen" en daarmee voor onze gemeenschap heeft gedaan. Hij heeft ons verrijkt met vele goede artikelen, met begrip voor de mening van anderen, maar zonder zijn eigen keuze te verduisteren. Hij heeft met grote toewijding en nauwgezetheid als eindredacteur van week tot week de verschijning van ons blad voorbereid. Hij verdient de waardering en de dank van onze hele gemeenschap.

Namens de redactiecommissie,

J. REILING, voorzitter

Jongeren in Muntendam op de bres voor 'n fijne les

Vrijdagavond 25 november was het zover.
In Muntendam vezamelen zich de jeugd, gemeenteleden en andere gasten in de zaal van het gemeentelijk centrum van de Baptistengemeente te Muntendam. Een rustiek dorp in het Oost-Groningse liggend langs de snelweg Veendam-Winschoten. Om half acht is de nieuwe zaal achter het prachtige kerkgebouwtje vol. Het kerkgebouw van de gemeente te Muntendam doet aan de buitenkant nauwelijks vermoeden welke warmte en ruimte er van binnen gehuisvest wordt. Je kunt onmiddellijk bij het binnenkomen vaststellen dat, wellicht met vereende gemeentelijke kracht en inspanning, kosten noch moeite gespaard zijn om een praktisch en gezellig interieur te scheppen, waarin iedereen die daar binnen komt zich thuis voelt. Kortom, een gemeente als ieder andere Baptistengemeente. Wat echter niet elke Baptistengemeente bezit is het prachtig kerkorgel in de kerkzaal van Muntendam. Een bezit waar ze best trots op mogen zijn!

Begin

Maar daar blijft het in Muntendam niet bij. Het uiterlijke, dat, wat je bij binnenkomst onmiddellijk in het oog springt, is voor de mensen in Muntendam slechts bijzaak. Het gaat om veel meer. Niet met jezelf bezig zijn, maar ook en vooral met de ander. Want dat is christen-zijn.
En zo gebeurde het dat de voorganger van deze gemeente, ds. J. Scholtens, een eerste aanzet gaf om de jeugd van de gemeente te prikkelen om dat eens konkreet te maken en de handen maar eens uit de mouwen te steken. Tegen dovemansoren was het niet gezegd. Vrijwel onmiddellijk werd de draad opgepakt en werd besloten zich een tijdje in te zetten voor de NBJB zendingsaktie "Op de bres voor een fijne les". Wellicht heeft men op het moment van dit besluit en de start van de aktiviteiten in mei 1988, zich nauwelijks gerealiseerd welke grote gevolgen dit allemaal had. Maanden achtereen werd op allerlei wijze aktie gevoerd. Binnen en buiten de gemeente. Zo werd een sponsor-tocht door Oost-Groningen gehouden, waar de middenstand in Muntendam enthousiast en zonder voorbehoud aan mee deed. De hele gemeente draaide uiteindelijk volop mee in de aktiviteiten. Zo werd in de laatste week nog aan een kwisprogramma van de Evangelische Omroep meegedaan, waarvan de opbrengst natuurlijk voor de zendingsaktie werd bestemd. Juist nog voor de slotavond op 25 november werden in het dorp kaarsen verkocht.

Afsluiting

En nu is het dan 25 november en op een gemeentelijke avond wordt de aktie afgesloten. Een van de gasten is Ducky Rosier, die na een kort welkomstwoord van ds. J. Scholtens, de gelegenheid krijgt om aan de hand van dia's het een en ander over het werkgebied van onze zendelingen te vertellen. In haar verhaal wordt helder en duidelijk waarom een aktie als deze noodzakelijk blijft. Ducky weet haar gehoor op boeiende wijze de aanwezigen te betrekken bij het zendingswerk.
En als dan over en weer de bedankjes hebben geklonken, richting jeugd, gemeente en voorganger en vise versa voor de geweldige inbreng in de afgelopen maanden breekt het moment aan waarop velen hebben zitten wachten. De jeugdleiders maken de eindstand van alle aktiviteiten bekend: *f* 6.981,09.
Het is een geweldig resultaat. Symbolisch wordt het bedrag aan de vertegenwoordiger van de NBJB overhandigd, die erg onder de indruk is van het gebeuren op deze novemberavond in Muntendam. In zijn dankwoord stelt hij vast dat er nog jongeren en gemeenten zijn met idealen. Het lijkt soms te ontbreken. Maar Muntendam is een voorbeeld, dat het er nog steeds is. Vastgesteld wordt dat de stand van de zendingsaktie op 25 november landelijk *f* 23.021,90 is, waarmee het streefbedrag van *f* 15.000,- ruim is overtroffen. En nog zijn er gemeenten bezig en zijn er dus nog gelden onderweg. Al met al een geweldig resultaat.
En zo rijdt jullie verslaggever aan het eind van die avond weer richting huis. Met een gevoel dat er niet elke dag is. Er bestaat nog inzet en enthousiasme om iets voor een ander te doen. Vooral ook omdat het Gods opdracht is. De jeugd en de gemeente in Muntendam hebben onder de bezielende leiding van hun voorganger, br. J. Scholtens bewezen aan die opdracht handen en voeten te willen geven. En dat maakt het zinvol om ook binnen de NBJB bezig te zijn en vooral om door te gaan!

FOKKO ROGAAR

BOEKBESPREKING

Bijbelse verhalen

T.M. Gilhuis, Vertel mij toch...., Bijbelse verhalen nieuw gehoord, Kok Kampen 1988, 248 blz., *f* 27,50. Illustraties: Liselot Ribbens.

De schrijver was van 1970 tot 1982 voorzitter van de Unie 'School en Evangelie' en is op dit moment adviseur van de Commissie 'Kerk en Onderwijs' van de Gereformeerde Kerken.
Wie de titel van het boek leest en de mooie illustraties bekijkt, denkt met een kinderbijbel te maken te hebben. Dit is echter niet het geval. Het boek bevat aanwijzingen voor vertellers van bijbelverhalen aan kinderen tussen ongeveer acht en veertien jaar. Het was beter geweest als dit op de kaft vermeld was.
Vertel mij toch.... gaat uit van een bepaalde visie op de bijbel. In het "Woord vooraf" schrijft Gilhuis: "Te vaak (...) worden de bijbelse verhalen nog verteld alsof het de vaderlandse geschiedenis van Israël betreft. Verhalen van toen en daar, maar soms moeilijk te geloven voor nu en hier. Te zeer ook hangt men nog aan de letterlijke tekst van de bijbel, 'van kaft tot kaft'. Maar door zo met de bijbel om te gaan, wordt veelszins een beeld van God ontworpen, waarin het kind, als het ouder wordt en kritischer, niet de God van zijn leven kan ontdekken".
Niet de Bijbel van kaft tot kaft dus. Gilhuis maakt in zijn uitleg gebruik van de historisch-kritische methode. Ook haalt hij veel joodse schrijvers aan, en mensen als Nico ter Linden. Verschillende verhalen moet je niet letterlijk historisch opvatten in de Bijbel; al vermeldt Gilhuis wel regelmatig een historische kern.
Hij behandelt allerlei verhalen die voor de 20e eeuwse mens vaak moeilijk te begrijpen zijn. Het scheppingsverhaal, de val van Jericho ("...historisch gezien klopt er weinig van het verhaal", blz. 42), Jona in de vis, Jezus' lopen over het water ("Ons begrip wonder, als een doorbreking van de natuur, kent de bijbel niet", blz. 134).
Over de vraag hoe dat zit met "oorlogen des HEREN" zegt Gilhuis onder andere: "Eerder moet het zo geweest zijn dat de Israëlieten vaak hun eigen krijgszuchtige taal in de mond van God gelegd hebben en Hem oorlogen des Heren hebben toegeschreven, die ze zelf in scène hadden gezet" (blz. 63).
Ik kan mij in de bijbelopvatting van Gilhuis niet vinden. Natuurlijk is de boodschap van de verhalen in de Bijbel het belangrijkste en is de Bijbel geen krant, waarin het alleen om de feitelijke gegevens gaat. Maar het is volgens mij mogelijk die boodschap tot zijn recht te laten komen en op een kreatieve manier bijbelverhalen te vertellen en toch vast te houden aan de historische betrouwbaarheid. Daar hoef je als volwassene dan niet mee vast te lopen. Kinderen zou ik niet op een naïeve manier over God vertellen (alsof God een grote wonderdoener is, iets waartegen Gilhuis zich ook verzet), maar ook niet op de manier zoals Gilhuis het doet.

Hetty Lalleman

GEMEENTEBLADEN VAN BUITEN EN VAN BINNEN

Niet alleen de redaktie van "De Zaaier" doet haar best op het Kerstnummer.

Ook de redakteuren van onze gemeentebladen zetten voor het laatste nummer van het jaar hun beste beentje voor.

Met name willen we noemen de gemeente **Alkmaar.** Haar blad "Contact" ziet er heel mooi uit: de omslag is wit met een illustratie in goudkleur, binnenin vinden we veel tekeningen en een losse "Ukkie" van maar liefst acht pagina's, wat laat zien dat de kinderen er volledig bijhoren daar in Alkmaar.

Handig

Ook komen we in "Contact" iets tegen dat erg handig is en misschien nagevolgd kan worden. Op de twee binnenste pagina's staat de kalender van de volgende maand, met bij elke dag de aktiviteiten die in en om de gemeente plaatsvinden. Om op te hangen!

Herkenbaar

Opvallend goed is ook het uiterlijk van "Tussentijds", het blad van de gemeente **Groningen-Noord.** Dat blad bestaat deze maand twintig jaar en aan de opzet wordt geschaafd. Duidelijk herkenbare rubrieken zoals "Uit het pastoraat" en "Raderwerk" (door de sekretaris) maken het blad overzichtelijk. En wist u wat de rubriek "A + O" inhoudt? Altijd en overal, zendingsnieuws dus.

"Tussentijds" vertelt ook dat het lesmateriaal van de Gemeente Bijbel School verbeterd is. Men bedoelt, dat het groene lesboekje er veel beter uitziet dan tot nu toe. In het eerste kwartaal van 1989 komt de brief aan de Romeinen aan de orde. Tenslotte neemt men zich voor om regelmatig uit DC te citeren. Goed zo, mits maar met vermelding van de naam DC!

Alleenstaanden

"Gemeenteleven", het maandblad van de gemeente te **Eindhoven,** meldt dat de alleenstaanden uit de gemeente op Oudejaarsavond na de kerkdienst gezellig samen de jaarwisseling gaan beleven. Niet-kerkelijke mensen zijn welkom, maar ....getrouwden geen toegang!

Ook in Eindhoven organiseert de raad een serie van vier pastorale trainingen op zaterdagochtend. Deze zijn bedoeld voor alle leden, die wel eens bezoekjes doen of daarmee zouden willen beginnen. Het pastorale werk binnen en buiten de gemeente neemt toe, zegt men erbij.

Dankbaar

De gemeente te **Hoogeveen** is na een lange zomerstop weer begonnen met kerkdiensten in de nieuwbouwwijk De Weide. Het gemeenteblad meldt dankbaar en verrast dat er in november steeds meer dan 100(!) bezoekers aanwezig waren. In De Weide worden ook bidstond en G.B.S. gehouden, lazen we in "De Schakel".

Boekwinkel

In "Woord & Werk" van de gemeente te **Deventer** wordt verteld over de opening van de christelijke boekwinkel "Manna". Het feit dat Deventer de grootste stad van ons land was zonder een christelijke boekenzaak heeft zelfs de landelijke pers gehaald. Ook is er aandacht gegeven aan de inzamelingsaktie onder Christenen uit allerlei kerken om de nieuwe zaak startkapitaal te geven.

Projector

Een andere nieuwigheid meldt de "Schalmei" uit **Kampen.** De gemeente gaat een overhead-projektor aanschaffen. Daarop zullen liederen geprojekteerd worden die niet in een aanwezige bundel staan. In de toekomst kunnen ook de mededelingen zo op de muur zichtbaar gemaakt worden.

Overeenkomsten

Het blad van de gemeente te **Amsterdam-West** heeft overeenkomsten met twee andere gemeentebladen: net als het blad van Eindhoven heet het "Gemeenteleven" en net als het blad van Alkmaar bevat het middenin een uitneembare maandagenda. In Amsterdam-West is op een gemeenteavond gesproken over het zingen uit de Opwekkingsbundel. Hoewel men niet alle liederen uit deze bundel kan waarderen en het gevoel heeft dat overdaad schaadt, hoopt men toch dat er in de erediensten méér uit deze bundel gezongen kan worden.

Verder bevat "Gemeenteleven" een verslag van een middag straatevangelisatie op een plein in een winkelcentrum. Voor en na deze aktiviteit werd er gebeden. Men zong op het plein en deelde uitnodigingen uit voor een welkomstdienst. "De gesprekken waren over het algemeen zwaar, maar wel fijn". "De mensen stonden in het algemeen open om hun problemen aan je te vertellen. We waren toehoorders en mochten zo het te praat kwam wijzen op het evangelie van de opgestane Heer", schrijft Else Carmiggelt.

Zingen

In **Siddeburen,** zo meldt het "Kontaktblad", is een groepje mensen dat om de veertien dagen samenkomt om te zingen, en met name uit het bundeltje Opwekking. Simon Jager: "Wij zelf mogen het als een opwekking ervaren deze liederen te zingen, we worden er door gezegend, gesterkt, en we loven onze Heer en prijzen Hem ook door het lied. Het is onze bedoeling met Kerst een paar liederen in de gemeente te zingen".

Operatie

Tenslotte een bericht vanuit de gemeente te **Maassluis,** overgenomen uit het Contactblad van de gemeenten van Groot-Rotterdam: bij een tiener, zoon van gemeenteleden, moest een zeer riskante operatie worden uitgevoerd. De avond daarvoor kwam de gemeente bijeen voor een speciale bidstond. De dag daarna mocht men horen dat de gebeden waren verhoord: de operatie was volledig geslaagd. De jonge zieke zal nog wel door een moeilijke periode heen moeten, en er wordt om verder gebed gevraagd.

H.L.

OPSTUREN VAN UW BLAD

GEMEENTEBLADEN, die ter kennisname aan de redactie van "De Christen" worden gestuurd, kunnen worden geadreseerd aan: mevr. H. Lalleman-de Winkel, Damhertstraat 66, 7315 GE Apeldoorn

Ds. A. Nijland deed intrede in Treebeek

Op zondag 13 november j.l. mochten we onze nieuwe voorganger en zijn gezin, ds. A. Nijland, in Treebeek bevestigd zien en begroeten. Onze oud-voorganger ds. C. Molema kwam voor de bevestiging over uit Harlingen.

Ds. Molema beklemtoonde in de prediking de aloude boodschap: mensen overtuigen van hun zonden en daarnaast (ik citeer): gemeente, let op uw voorganger, geef hem de ruimte. Deze woorden werden gesproken naar aanleiding van de schriftlezing uit Hand. 18:1-17.

De familie Nijland had een eigen bijdrage in de dienst met een lied met gitaarbegeleiding. Ook was er solozang door zr. M. de Vries-Eliveld. Er werd stil geluisterd.

De intrede van ds. A. Nijland vond 's middags plaats in een dienst met vele genodigden. Ds. Nijland had de tekst uit Joh. 1:43 genomen: "hij leidde hem tot Jezus".

Ons zangkoor "Sursum Corda" zong o.a. een bewerking van "Er komen stromen van zegen".

Na de dienst werd aan de genodigden een kopje koffie aangeboden en was er voor hen gelegenheid om met de nieuwe voorganger en zijn gezin nader kennis te maken.

Zoals gebruikelijk was er een begroetingsavond met een programma,

LEZERS AAN HET WOORD

"Ruimte" (2)

De 'kanttekeningen', die br. Jac. Schouten twee weken geleden heeft geplaatst bij het interview over de werkgroep 'Ruimte', geven een voorstelling van zaken over de uitspraken van de A.V. 1986 te Harderwijk, die vanuit de notulen wel aanvulling nodig heeft. Er is meer gebeurd dan alleen het aannemen van een motie waarin de voorgangers van het E.B. werd verzocht 'hun activiteiten gericht naar de gemeenten voorlopig op te schorten' (br. Schouten). De onder zijn leiding gehouden vergadering sprak zich uit 'voor een zo breed mogelijk overleg ten aanzien van de onder ons gerezen verschillen met betrekking tot de Schriftopvatting en daaraan verwante onderwerpen. Zij betreurt de oprichting van het Evangelisch Beraad en verzoekt het Beraad haar activiteiten op te schorten'. Het woord 'voorlopig' komt hierin niet voor, noch de beperking van de activiteiten naar de gemeenten toe.
Belangrijker is echter, dat de motie twee facetten heeft. De vergadering sprak zich uit voor een inhoudelijk overleg en verwachtte stellig dat iedereen zich daarvoor zou inzetten. De U.C. zegde toe 'haar best te doen om de leiding in dit geheel te hebben'.
De broederschap van voorgangers heeft zich ingezet voor een landelijk en regionaal overleg om de bezinning op gang te krijgen. Helaas bleek dat de opzet in de meeste gewesten niet geslaagd was. De deelname van het EB en sympathisanten was ook gering of ontbrak geheel. Van pogingen van de kant van de U.C. om leiding te geven heb ik niets kunnen merken.
Er gebeurde in Harderwijk nog meer: De gemeente Enschede wilde een 'breed landelijk overleg', later toegespitst op een verzoek aan de UC (een) landelijke bezinningsdag(en) te organiseren (motie-Enschede). De U.C. zegde toe dit te zullen doen, waarna Enschede de motie introk 'en vervolgens uitziet naar de grote dagen van de Unie Commissie' aldus letterlijk de notulen.
Nu is dan de werkgroep 'Ruimte' ontstaan. Volgens br. Schouten heeft de A.V. '88 hierover 'zeer terecht afkeuring uitgesproken'. Vanuit het concept van de notulen neem ik echter over, dat de vergadering 'zich uitspreekt voor een zo breed mogelijk overleg t.a.v. de onder ons levende vragen. In dit licht verzoekt de AV de werkgroep 'Ruimte' haar activiteiten op te schorten en zij verzoekt de UC initiatieven te ontwikkelen om tot dit overleg te komen'. Waar staat die afkeuring dan? In niet-aangenomen moties?
Van het A.V.-secretariaat uit heeft het verzoek de werkgroep niet bereikt, maar natuurlijk kennen de groepsleden de wens wel. In een extra-vergadering van drie uur heeft de groep zich over het verzoek gebogen. De redenen, waarom de groep toch doorging zijn uitvoerig aan U.C. en gemeenten meegedeeld.
Wat betreft de berichtgeving, we zouden onze redacteuren toch wel erg eenzijdig beknotten als ze niet openlijk mochten schrijven wat ze van betekenis achten. Daarmee zou terecht onze Unie geen dienst worden bewezen. We moeten er tegen kunnen, dat we ook zaken lezen waaraan we zelf geen 'boodschap' hebben.
Br. Schouten blijkt wel bekend te zijn met het voortbestaan van het EB. We zouden graag met dat beraad en andere instanties onder ons betrokken willen worden in het brede overleg, dat de AV wenst. We hebben er nu niet op kunnen wachten, omdat - volgens de notulen - de UC in Enschede wel gevraagd heeft de nodige tijd te geven. Meerderen hebben al sinds 'Harderwijk' gewacht en waren nu wel toe aan een bezinningsdag. Maar het behoeft niet de laatste te zijn. Onze grote betrokkenheid bij ons Unie-werk is onderstreept door de vele aanwezigen in Apeldoorn, die zelf ook vrijwel allen een actieve rol spelen in gemeente- en Uniewerk.
Met vreugde over onze Uniegemeenschap, waar de aloude openheid en betrokkenheid weer beginnen op te lichten, heb ik meegewerkt aan de 'happening' in Apeldoorn. Heeft iemand niet eens geroepen, dat we terug moeten naar de 'oude paden'? Nou dan, terug naar het gemeenschappelijk respect en de echte doperse vrijheid, zoals ik die van mijn jeugd af aan gekend heb. Niet hoe de redactie met dit alles verder zal gaan is mijn grote vraag, maar wel, of onze gemeenten de weg zullen vinden om in een verzoeningsproces (zoals je de naam van het Conciliair Proces zou kunnen vertalen) op de bloeien tot eer van de Heer het Hoofd der gemeenten.

J. BROERTJES, RIJSWIJK

(door de redactie bekort)

---

vervolg van pag. 6

waaraan alle verenigingen acte de présence gaven. De familie Nijland kreeg een goed beeld van wat er in Treebeek leeft en te doen is.
Onze gemeente is maar korte tijd vacant geweest n.l. van 1 september tot 13 november j.l. Ds. Molema en zijn gezin vertrokken eind augustus naar Harlingen. Toen had ds. Nijland ons beroep al aangenomen. In de vacante tijd zijn we goed voorzien geweest van gastsprekers in de diensten. Zij hebben ons fijn geholpen.
Langs deze weg willen we hen nog hartelijk bedanken voor hun medewerking. We beleefden onder ds. Molema goede tijden. Onze diensten werden (en worden) goed bezocht, het verenigingsleven is intensief. Daarnaast zetten zich vele broeders en zusters in in werkgroepen en commissies.
De verspreiding van het kerstnummer van "De Zaaier" wordt stevig ter hand genomen. Dit werk beschouwen we als een onderdeel van onze evangelisatiearbeid.
Met de nieuwe voorganger zetten we ons werk gestadig voort. Voor de zieken in de gemeente wordt veel gebeden. In de afgelopen maanden moesten we drie gemeenteleden missen door overlijden. Daardoor waren we bedrukt, maar telkens was er de boodschap in de vorm van de roep: dit is niet het laatste. Daarin werden we bemoedigd. Met onze nieuwe voorganger gaan we getrouw door in het nieuwe jaar 1989. Wij groeten vanuit Treebeek alle broeders en zusters in den lande.

H. BOS

SPELREGELS

Voor het plaatsen van ingezonden brieven in de rubriek "Lezers aan het woord" gelden de volgende "spelregels":
- De brieven moeten kort en zakelijk zijn en ook:
- met duidelijke argumentatie
- bijdrage leveren aan gedachtenvorming
- opbouwend van toon zijn
- voorzien zijn van naam en adres

De redactie behoudt zich het recht voor de stukken te bekorten. Daarover en over het wegens ruimte-gebrek niet-plaatsen kunnen wij niet corresponderen.

"Ruimte" (3)

Graag zou ik willen reageren op de brief van br. Jac. Schouten (DC 8 dec.).
In zijn reactie legt br. Schouten m.i. onterecht een verbinding tussen de motie op de AV '86 en de activiteiten van de werkgroep 'Ruimte'. Wat wezenlijk verschilt is, dat de motie AV '86 werd ingegeven om een einde te maken aan de aktiviteiten van een aantal voorgangers, die zich vooral kenmerkten door de sterke kritiek op de eigen opleiding de docenten en de studenten. Het E.B. kenmerkte zich m.i. vooral door oordeel en uitsluiting: ieder die anders bijbels dacht dan het EB werd als onbijbels gekenmerkt.
Het wezenlijke verschil met de W.R. is dat deze zich kenmerkt door ruimte voor een veelheid van geloofsopvattingen en geloofsuitingen binnen ons eigen baptisten geloofsgoed. Bij de aktiviteiten van de W.R. is er ook ruimte voor hen die zich meer thuis voelen bij het E.B.
Wanneer op een A.V. een besluit wordt genomen of een motie aanvaard, op grond van onvolledige informatie, en onjuiste voorstelling van zaken, en oneigenlijke drijfveren, dan moet het ook mogelijk zijn zo'n besluit nader te bezien of een motie naast zich neer te leggen. Dit is hier aan de orde.
De oneigenlijke drijfveren zijn een inschatting van mijzelf, ook ter AV aanwezig. Als belangrijke drijfveer zou ik willen noemen de angst voor partikuliere initiatieven. Waarom is men daar bang voor? Onze struktuur is zodanig, dat wij eigenlijk met alleen partikuliere initiatieven zouden kunnen werken. Naar mijn mening zouden we het parikulier initiatief moeten aanmoedigen, daar waar het onze federatieve initiatieven kan ondersteunen of aanvullen. Daarom ben ik het, zij het om andere redenen, eens met br. Schouten, dat het 'nu wellicht tijd wordt voor het EB om te spreken'. Ik denk, dat daar inhoudelijk ook niets op tegen is, hoewel ik het met hun gezichtspunten niet eens ben. Het EB heeft m.i. recht van bestaan, evenals de W.R., mits men elkaar maar respekteert en aksepteert als uitingen van onder ons levende verschillende opvattingen. Op deze manier kunnen de aktiviteiten van partikuliere initiatieven ons verrijken, i.p.v., zoals het nu dreigt te worden, ons verdelen.

ROLF VENEMA, NIEUWEGEIN

(door de redactie bekort)

Wegens tekort aan ruimte moesten enkele andere brieven blijven liggen tot het volgende nummer.

RED.

Van de redactiecommissie

Wederwoord

De bijdrage van ds. J. Schouten in de rubriek "Lezers aan het woord" in DC van 8 december geeft ons als redactiecommissie, in vergadering bijeen op 9-12-1988, aanleiding het volgende op te merken.
1. De redactiecommissie is van mening dat onze Uniegemeenschap gediend is met meer informatie inzake de meningen en opvattingen die onder ons leven, en activiteiten die daarop betrekking hebbend. Dit kan niet beperkt blijven tot wat officiëel is ingesteld of goedgekeurd. Wij zijn ons ervan bewust dat dit risico met zich meebrengt en dat wij ons blootstellen aan kritiek. Wij doen ons best deze ter harte te nemen.
2. Dit betekent echter niet, dat de redactie zich aan de zijde van - in dit geval - de werkgroep Ruimte stelt en eerst recht niet dat ons blad partij is geworden in de polarisatie die ds. Schouten meent te constateren.
3. Het interview met ds. J. Broertjes is pas geplaatst, nadat in de redactiecommissie een beleidsbeslissing was genomen inzake het onder 1. genoemde. Hoewel de auteur van dit interview verantwoordelijk is en blijft voor wat hij schreef (art. 11 1c huish. reglement), heeft de redactiecommissie geen reden zich van de plaatsing daarvan te distantiëren.
4. Uit het feit dat van redactionele hand ook bijdragen verschijnen die van ds. Schouten het predicaat 'zeer goed' verwerven, blijkt wel dat de redactie niet eenzijdig is samengesteld en ook niet eenzijdig informatie en gedachtengoed aanbiedt.
5. Voor het overige blijven de woorden van ds. Schouten over personen en zijn weergave en interpretatie van publicaties in andere organen dan DC geheel voor zijn rekening.
Namens de redactiecommissie,

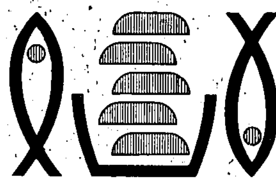
J. REILING, voorzitter

dc

103e jaargang nummer 46 - 29 december 1988

De Christen

Orgaan van de Unie
van Baptisten Gemeenten

De hand aan de ploeg....

Sietzo Dijkhuizen

DE LAATSTE DAGEN van december, de laatste dagen van het jaar. In verscheidene gemeenten denkt de secretaris al weer aan het jaarverslag dat gemaakt moet worden en in menig gemeenteblad verscheen al de oproep aan de secretarissen van verenigingen en clubs hem de gegevens te verstrekken. Het moet allemaal weer keurig worden vastgelegd; wat we dit jaar hebben gedaan, ondernomen, beleefd, met elkaar gedeeld.

Het gebeurt op verscheidene andere plaatsen ook. Overal brengt het laatste deel van de maand december mensen er toe jaaroverzichten te maken. Op krantenredacties worden de oude nummers doorgebladerd en schrijven redacteuren hun jaar-overzichten, in foto-archieven worden de meest sprekende platen weer opgezocht. Programmamakers bij radio en televisie doen het op hùn manier en op oudejaarsavond doet een cabarettier het nog eens heel specifiek en zeer relativerend in een langdurig optreden "opde buis". Het hoort er kennelijk allemaal bij. Net als de oliebollen van het Bouwfonds, het vuurwerk en het laat-opblijven. Terugblikken, kijken naar alles wat het afgelopen jaar heeft gebracht. Je met verbazing realiseren, dat dit óók nog is gebeurd, en dat dàt al weer zo lang geleden is. Even stilstaan en omkijken naar alles wat verleden is, wat al weer geschiedenis is geworden. Goed voor geheugen en jaarverslag.

Maar al gauw, al heel gauw, is het nieuwjaarsdag en op maandag 2 januari zijn de jaaroverzichten al weer vergeten, liggen de dikkere krant en tijdschrift bij de stapel oud papier. En zó hoort het ook. Even stilstaan, even achterom kijken, O.K., dàn ook maar weer verder.

Onlangs trof mij een tekst over dat om-kijken. Lucas vertelt hoe enkele mensen Jezus willen volgen, maar dan toch nog wel wat bedenkingen uiten. Eerst willen ze dit, of dat en daarna pas Jezus volgen. (Luc. 9:57-62). Het zijn heel kort beschreven ontmoetingen, welke worden afgesloten met de woorden van Jezus: "Niemand die de hand aan den ploeg slaat, en ziet naar hetgeen achter hem ligt, is geschikt voor het Koninkrijk Gods".

Een prachtig beeld, dat iedereen kan 'zien': een boer die zijn werk goed wil doen, die rechte voren wil trekken, die kijkt voor zich uit, die let goed op. Achteromkijken heeft het risico de rechte koers te verliezen, het werk niet goed te doen. Zo'n ploegende boer kan ook het idee oproepen van hoop en verwachting. De man ploegt, maakt zijn akker klaar, om straks te zaaien en daarna vol verwachting het resultaat af te wachten.

Maar ook zonder al die beelden kennen we de uitdrukking. "De hand aan de ploeg slaan....", dat is: aan het werk gaan, aan de slag, aanpakken. En als je dat inderdaad wilt zien als ploegen, met hoop en verwachting in je hart, dan moet je niet achterom kijken. Dan moet je vooruitzien.

De boer zal ook oudejaar hebben gevierd en hij zal ook het afgelopen jaar hebben bekeken: het was een goed jaar. Of: het was ook dit jaar toch wel weer moeilijk. Maar hij blijft daar niet bij. Hij weet: de hand aan de ploeg en niet kijken naar wat achter je ligt.

Het lijkt mij een goed motto voor een jaarwisseling. Aan het werk. Niet achteromzien. En in het hart de hoop, dat wat we doen vruchtbaar zal zijn voor het Koningschap van God.

Deze week

Even nadenken met....

O. de Vries, Bilthoven

GOD SPEELT MET DE TIJD

".... er is een tijd om te baren en een tijd om te sterven.... een tijd om af te breken en een tijd om op te bouwen.... een tijd om te wenen en een tijd om te lachten". (Pred. 3:2-4)

Het leven is vaak een opeenvolging van felle kontrasten. De uitersten wisselen elkaar soms in grote grilligheid af. Met een pijnlijke nauwkeurigheid rangschikt Prediker ze twee aan twee:
Baren en sterven,
afbreken en opbouwen,
wenen en lachen.
En zo volgen er nog negen.
Op de grens van 1988 en 1989 zullen veel mensen iets van de tijden uit hun eigen leven herkennen in de bizarre opsomming van Prediker. Dit jaar kreeg u in maart uw eerste kind en in april hebt u uw moeder ten grave gedragen. In juni slaagde je voor je examen en in december ben je een half jaar werkloos.
Ook de kerkgeschiedenis hangt soms van pijnlijke tegenstellingen aan elkaar. Een gemeente valt na een periode van innerlijke spanning in twee groepen uiteen. Is dat de tijd om af te breken, waarover Prediker schrijft....? Binnen een jaar maken beide groepen melding van zegen en groei. Is dat dan de tijd om op te bouwen....? En moet ik soms ook nog konkluderen dat de tijd van afbraak kennelijk voorwaarde is voor de tijd van opbouw?!
Het lijkt of iemand een boosaardig spel speelt met de tijden uit het leven. Een tijd om te wenen en een tijd om te lachten: Twee kralen uit een la van vadertje tijd. Een hand pakt ze in één greep, en rijgt hen na elkaar aan het snoer van de geschiedenis. Wiens hand is dat?
Niemand heeft het leven geleefd in een groter kontrast van tijden dan Jezus. Prediker zei: "Er is een tijd om te baren en een tijd om te sterven". Jezus werd geboren om op Golgotha te sterven. En nog ongerijmder: Hij stierf op Goede Vrijdag om met Pasen te worden opgewekt uit de dood.
In de geschiedenis van zijn Zoon speelt God een spel met de tijden van dood en leven. Hij rijgt de kralen eerst in de volgorde van leven naar dood. En daarna doet Hij het binnen drie dagen nog eens in omgekeerde volgorde. De dood van Goede Vrijdag wordt gevolgd door het leven van Pasen.
In de geschiedenis van Jezus Christus zijn de tegenstellingen overwonnen. Baren en sterven, lachen en wenen, afbreken en opbouwen sluiten elkaar niet langer uit. Paulus wist hiervan uit eigen ervaring. Hij schrijft:
"Ik weet wat armoede is en ik weet wat overvloed is. In elk opzicht en in alle dingen ben ik ingewijd, zowel in overvloed als in gebrek. Ik vermag alle dingen in Hem die mij kracht geeft" (Fil. 4:12).

De S.O.U. kreeg uw mening over de A.V.

Hoge response door gerichte benadering

De gerichte benadering van de SOU, om door middel van een formulier, ter A.V. vragen te stellen en de antwoorden direkt weer in ontvangst te nemen, heeft een bizonder hoge response bewerkstelligd.
Er werden 239 formulieren ingevuld terug ontvangen. De antwoorden en vooral ook de opmerkingen op de formulieren verbreden ons zichtveld als het gaat om de vraag: "Wat verwachten we eigenlijk van een A.V.?"

Het is nu nog te vroeg om uit de antwoorden en opmerkingen conclusies te trekken, hoewel de verleiding daartoe erg groot is.
Wel willen we nu alvast u ter informatie een samenvatting geven.
In een volgend bulletin zullen we meer op de inhoud van dit onderwerp - de A.V. - ingaan.
De reakties luiden als volgt:

Vraag: *Welk aspekt van de A.V. vindt u het belangrijkst?*
Antw.: 52% - efficiënt zaken doen
25% - inspiratie ontvangen
12% - ontmoeting
7% - andere
4% - blanco
Opm.: Meer beleidsbepaling; meer bezinning; meer discussie over vragen uit de gemeenten.

Vraag: *Ook inhoudelijke zaken ter A.V.?*
Antw.: 77% - ja
10% - nee
7% - anders
6% - blanco
Opm.: Vooraf in afzonderlijke (gewestelijke) vergaderingen en een A.V. in een "conferentiemodel".

Vraag: *Kunnen de gemeenten voldoende inbreng in de A.V. hebben?*
Antw.: 71% - ja
20% - nee
9% - blanco
Opm.: **Ja**, omdat er spreekrecht is en voldoende gelegenheid tot voorbereiding en het indienen van moties en amendementen.
Nee, omdat de tijd te kort is; de U.C. niet open staat.
Ook dat de informatie te laat komt en er geen gelegenheid is tot ruggespraak.

Vraag: *Is de tijd (2 dagen) voldoende voor een A.V.?*
Antw.: 71% - ja
25% - langer
1% - korter
3% - blanco

Vraag: *Zou de A.V. ook gesplitst kunnen worden?*
Antw.: 68% - huidige situatie handhaven
28% - meerdere A.V.'s
4% - blanco
Opm.: Zie de opm. bij de volgende vragen.

Vraag: *Wat vindt u van de opdeling in sektie- en plenaire vergaderingen?*
Antw.: 81% - goed
9% - niet goed
8% - liever anders
2% - blanco
Opm.: Alles plenair behandelen, desnoods langer laten duren.
Verdelen: behandeling in de gewesten en daarna landelijk.

Vraag: *Is 1x per jaar een A.V. voldoende?*
Antw.: 46% - ja
14% - vaker
3% - minder vaak
22% - anders
15% - blanco
Opm.: Extra tijd voor bezinning en inhoudelijke zaken.
Meer behandelen in de gewesten.

Vraag: *Wat vindt u ervan dat het aantal afgevaardigden afhankelijk is van het aantal gemeenteleden?*
Antw.: 86% - voldoende
4% - niet voldoende
9% - moet anders
1% - blanco
Opm.: Gelijk aantal, bijv. 2 of 3 per gemeente.
Kleiner verschil tussen grote en kleine gemeenten.

Vraag: *Is de informatie over de A.V. naar de gemeenten voldoende?*
Antw.: 57% - ja
21% - nee
19% - anders
3% - blanco
Opm.: Eerder informeren, bijv. via De Christen.

vervolg op pagina 3

J. REILING

De minsten van de schepping

Twee maanden geleden schreef ik dat de eerste vraag die de Heer ons bij zijn wederkomst zou stellen, zou kunnen luiden: wat hebben jullie met mijn schepping gedaan?, en niet: hebben jullie wel in Mij geloofd? Toen ik die zin neerschreef, wist ik dat ik erop zou worden aangesproken en dat is dan ook gebeurd. Terecht want het zou kunnen worden uitgelegd als een terugkeer naar de goede werken als grond voor ons behoud in plaats van het geloof alleen. Toch ook weer niet helemaal terecht. Dat hoop ik in de rest van dit artikel duidelijk te maken.

Prestatie?

Laat één ding van meetaf duidelijk zijn. Wij worden niet behouden door welke prestatie of gezindheid van ons ook maar door genade alleen. Het evangelie van Jezus Christus, de Gekruisigde en Opgewekte is een boodschap van de daden en de gezindheid van God en niet van ons. Die daden zijn verricht toen wij nog zondaren waren, om Paulus te citeren. Wij waren er niet bij en hebben er ook niet toe bijgedragen. Hier past het woord 'alleen': Christus alleen, genade alleen, enzovoort.

Ook 'door het geloof alleen'? Ja en neen. Neen want het geloof is niet iets dat met genade in één groep kan worden ingedeeld. Het is van andere orde. Het is evenmin de bijdrage die wij aan het heilswerk van God leveren, een soort supplement op de genade, nodig om het heil als het ware te completeren. Geloof is geen prestatie en kan het ook nooit worden.

En toch ook ja. Want de genade van God kan niet in de lucht blijven zweven. Zij moet ergens aan de grond komen en dat gebeurt alleen als de mensen tot wie het evangelie zich richt (en wie valt daar niet onder?), die genade als een geschenk aannemen. Het is met de genade inderdaad net als met een geschenk: je wordt erdoor verrast en je neemt het met een blij gezicht aan. Je denkt absoluut niet dat je iets bijzonders doet als je je hand uitsteekt om het cadeau aan te nemen. Je bent veel te blij met het cadeau. Dat is geloof en daar kan het niet zonder.

Er zou hierover nog meer te zeggen zijn maar voor dit keer is het voldoende: geloven is aannemen. Je kunt je er niet op beroepen, dat niet. Beroepen kun je je alleen op de genade van God. Maar het wordt moeilijk om dat te doen als je de genade niet hebt aangenomen.

"Niet ieder...."

Maar het wordt ook moeilijk om je op de genade te beroepen als je de liefde van God als een privé 'bezit' hebt gekoesterd, net als de man die de ene parel die hem was toevertrouwd, in de grond stopte. Heeft onze Heer Jezus niet reeds in de Bergrede daarover het een en ander gezegd? "Niet ieder die tot Mij zegt: Here Here, zal het koninkrijk der hemelen binnengaan". Ongetwijfeld waren zij die dat zeiden, gelovige mensen, maar toch. En Hij gaat verder: "Wie doet de wil van mijn Vader die in de hemelen is". Of je nu in de naam van Jezus hebt geprofeteerd of demonen uitgeworpen, dat is dan niet belangrijk. Ik proef in die woorden een zware critiek op onze godsdienst. Profeteren en demonen uitbannen zijn wel haast de meest geestelijke daden die je je in kunt denken, maar het is niet gezegd dat ze altijd samenvallen met het doen van de wil van God.

Schepping

De vraag die de Heer bij zijn wederkomst ons als eerste zou kunnen stellen, ging over de schepping. Wij zouden het bijbels getuigenis over God de Schepper verkeerd verstaan, als wij dat zouden beperken tot de wereld minus de mensen die er in wonen. De milieucrisis van onze tijd dreigt ons op dat smalle spoor te brengen: schepping = natuur. Maar de God die hemel en aarde schiep, schiep ook de mens en de mensheid is deel van zijn schepping. Als het gaat over de vraag wat wij met de schepping hebben gedaan, dan gaat het ook over de vraag wat wij met onze medemensen hebben gedaan, hoe wij met hen hebben samengeleefd in de ene wereld van Johannes drie vers zestien.

"Ik heb hongen geleden...."

Het grootste hoofdstuk over de laatste dingen (Mattheus 24) wordt gevolgd door drie gedeelten die de verwachting van de wederkomst als het ware terugvertalen naar het gewone leven: de gelijkenis van de wijze en dwaze maagden, de gelijkenis van de talenten waaruit ik hierboven al citeerde en het visioen van het grote gericht. Dat laatste gedeelte is het meest spannende van de drie, althans in mijn beleving. Het omvat de verzen 31 tot en met 46. Het verhaal is bekend: de Zoon des Mensen komt in volle majesteit en omringd door zijn engelen. Hij neemt plaats op de koninklijke troon en daar verschijnen de volken voor Hem. Niet de gemeente of de gelovigen maar al de volken. Het staat er met nadruk. De scheiding tussen de schapen en de bokken is al voltrokken en dan richt de koning zich eerst tot de schapen aan zijn rechterhand. Het beeld van de kudde verdwijnt en er staan mensen. Zij worden geprezen en gezegend en zullen erven wat voor hen was klaargemaakt: het koningschap. Hiermee is bedoeld het met Christus mede-koning zijn. Waarom ontvangen zij die eervolle positie? Om wat zij aan de Heer hebben gedaan, toen Hij honger leed, een vreemdeling was zonder kleren, toen Hij ziek was en toen Hij in de gevangenis zat.

Maar zij hebben helemaal niets aan de Heer gedaan, zijn zich daar althans helemaal niet van bewust. Wanneer zou dat dan geweest moeten zijn?

"Aan een van de minsten...."

Dat was toen ze dan deden voor iemand die tot de onderste laag behoorde: een van de minsten maar wel een broer van Jezus. Niet in de natuurlijke zin maar anders. De Heer duidt dat niet verder aan en wij zullen met onze duidingen voorzichtig moeten zijn: een medemens, een van de mensen waaraan Hij zich heeft gelijkgemaakt naar Filippenzen 2 vers 7? Een mens die in Hem geloofde en al zijn hoop op Hem had ge-

vervolg op pagina 4

---

vervolg van pagina 2

	Meer en tijdig algemene informatie, bijv. nieuwsbrieven of bulletins.
	Informatie over voorstellen en in de gemeentebladen.
Vraag:	*Wat vindt u van de beslissingsbevoegdheid?*
Antw.:	16% - door delegatie
	10% - door mandaten
	39% - geen mening
	17% - anders
	18% - blanco
Opm.:	Beslissing bij de A.V. laten.

Enkele algemene opmerkingen:

Spreektijd is te lang. Snellere/zakelijke vergadering. Meer schriftelijke vragen van te voren. Meer gelegenheid tot overleg bij bijv. moties, e.d. Voor "ethische vragen" een aparte vergadering. Minder moties en amendementen. Voorgangers zijn te veel afgevaardigde/woordvoerder. Eerst een voorvergadering houden, dan een A.V.

Tot zover deze rapportage vanuit de SOU.

JOH. GROOTENHUIS

Kent u die namen?

In onze gemeenten wordt elke maand weer erg veel energie gestoken in de gemeentebladen. Van veel gemeenten ontvangt de redaktie van DC trouw elke maand een exemplaar. Helaas niet van allemaal....

Maar wist u dat alleen al de namen van al deze bladen best eens het vermelden waard zijn? Kent u die namen eigenlijk? We laten er hier een aantal volgen en elders in dit nummer vindt u de namen van de gemeente die het blad uitgeeft erbij. Denkt u even mee?

"De Brug"; "Woord en Werk"; "Schalmei"; "De Gong"; "Ons Forum"; "De Klopper"; "De Lens"; "Gemeenschap"; "De Gemeenteklok"; "Tussentijds"; "De Band"; "De Sleutel".

De antwoorden vindt u op pag. 6

EEN VEELGEHOORDE OPMERKING:

Baptisten doen niet aan politiek

Je hoort vaak zeggen, door baptisten en niet-baptisten: ''Baptisten doen niet aan politiek....'' Men bedoelt er feitelijk mee:
Baptisten interesseren zich niet voor het reilen en zeilen van de maatschappij. Althans zij brengen het evangelie van Jezus Christus niet in de samenleving tot gelding.
Zo'n opmerking maakt mij bij tijd en wijle nogal stekelig. Want is het waar, wat er vlotweg beweerd wordt?

Er bestaan geen statistieken die onomstotelijk vastgelegd hebben hoeveel baptisten op dit moment lid zijn van een politieke partij. Evenmin bestaan er overzichten van leden en vrienden van baptisten gemeenten die in het politieke bedrijf bezig zijn, als raadslid, als wethouder, of anderszins.

De opmerking: baptisten doen niet aan politiek snijdt pas hout als vast te stellen is, dat het aantal baptisten, dat zich bewust en openlijk met politiek bezig houdt, minder, beduidend minder is dan het aantal andere christenen, of niet-christenen. Ik heb de ledentallen van de politieke partijen niet bij de hand - die wisselen trouwens ook nogal eens - maar algemeen bekend is dat zelfs de grootste partijen nauwelijks 100.000 leden hebben. Die leden stellen de candidatenlijsten vast - althans, ze mogen hun goedkeuring er aan geven - met soms als resultaat meer dan 50 leden in de Staten-Generaal.

Geen interesse

De belanstelling van de nederlandse bevolking voor de politieke partijen is minimaal. Wat dat aangaat, is de democratie in en voor haar functioneren aangewezen op ene kleine minderheid als het gaat om de vertegenwoordigende lichamen. Er is echter wel een scheiding aan te brengen. Deze scheiding: de getuigenis- en actiepartijen tellen méér leden dan de grote partijen. Het aantal ingeschrevenen bij PSP, PPR, RPF en SGP is in verhouding met het aantal kamerzetels hoger dan bij PVDA, CDA en VVD.

Echter, het al of niet lid zijn van een politieke partij is geen graadmeter van iemands belangstelling voor het reilen en zeilen van de samenleving! Er zijn andere graadmeters; ik kom daar op terug.

Bovendien, de stelling dat baptisten niet aan politiek doen zou pas enig gewicht in de schaal leggen als baptisten in veel mindere mate dan andere christenen zich afzijdig houden van het politieke bedrijf.

Vroeger

De belangstelling voor het politieke leven hangt nauw samen met de mogelijkheden die een mens heeft om aan dat politieke leven deel te nemen. Bij een één-partijen-staat heeft dat weinig zin, tenzij men met die partij instemt. Voorts: als een mens geen stemrecht heeft, dus niet meetelt, waarom en waarover zal hij zich - via de politieke partijen - druk maken? Men vergete derhalve niet dat pas in 1919 het algemeen actief en passief kiesrecht (dus voor mannen en vrouwen) in Nederland werd ingevoerd. Voordien was er alleen stemrecht voor mannen, dáárvoor alleen voor mannen/gezinshoofden die een bepaald bedrag aan belastingen betaalden, het zogenaamde censuskiesrecht.

In welke tijd ontstonden de baptisten gemeenten? Juist, in een tijd dat er van een algemeen kiesrecht nog geen sprake was! Trouwens, ook in een tijd dat de nieuwsvoorziening over het politieke en maatschappelijke wel en wee minimaal was. Er waren dagbladen en weekbladen, maar niet iedere baptist kon lezen, niet ieder kon het abonnementsgeld betalen. Men leefde in een betrekkelijk klein wereldje. Een wereldje waarin een politieke cultuur zich niet licht kan ontwikkelen.

Feisser

Van Feisser is bekend, dat hij wethouder van Nieuwe Pekela is geweest (Feisser was de eerste nederlandse baptist, voorganger van de eerste gemeente, die wij thans als Standskanaal-Noord kennen; hij werd in 1845 met zes anderen gedoopt). Was dat een politieke beslissing? Of was dat een daad van belangstelling voor de samenleving?

H. Kruit, voorganger van de gemeente te Stadskanaal, was langer dan 25 jaar gemeenteraadslid (zie Van Dam: Geschiedenis van het baptisme in Nederland, pag. 283).

Vier van mijn kinderjaren bracht ik door in het huis van mijn grootouders te Meeden/Veensloot. Op het erf stond een houten kerkje, waarin ds. J. Hekhuis in de wintermaanden wekelijks preekte. De huiskamer was vaak plaats van samenkomen van broeders en zusters. In de jaren 32-36 hoorde ik daar de naam van Van Houten, voorman van de Christen Democratische Unie, een anti-militairistische partij, waarop veel baptisten stemden. In die tijd vielen - als er over politiek werd gesproken - de namen van Veenhof en Ekke de Haan.

Na de oorlog ging de CDU op in de PVDA, en een lid van de gemeente Muntendam werd raadslid van die plaats. Niet iedereen echter meende dat je als christen lid van de PVDA zou kunnen zijn. Daar werd behoorlijk over gesproken, soms onbehoorlijk.

Ook in andere gemeenten waarin ik na 1947 (wel eens) voorging ontdekte je politieke belangstelling bij sommige broeders en zusters. Soms was men lid van een partij, soms alleen maar sympathisant.

Politiek is niet alles

Eerder merkte ik op, dat er andere graadmeters zijn voor de belangstelling van gelovigen, dus ook van baptisten, voor de samenleving dan het lidmaatschap van, en de activiteit in een politieke partij.

In de eerste baptisten-gemeenten in ons land werd meer dan eens gesproken over de toelaatbaarheid van het afleggen van de eed. Men kende het standpunt van de doopsgezinden, maar zover is het in de baptisten wereld niet gekomen: iedere gelovige werd vrij gelaten om al of niet de eed af te leggen. In die keuze stak een stuk visie op de overheid, op de staat, op de overheid. Men vergete niet dat baptisten altijd voorstanders geweest zijn van vrijheid van geweten.

De kwestie van het militairisme speelde altijd een rol; ook in de eerste 20 jaar na de tweede wereldoorlog was dit - met name in jeugdsamenkomsten - een telkens terugkerend onderwerp. Mag je als christen in militaire dienst? Kun je als christen beroepsmilitair zijn? Daarin ging het niet alleen om een strikt persoonlijke levenshouding, maar ook om een visie op de samenleving.

Lees verder op pag. 5, hiernaast

---

vervolg van pagina 3

vestigd? Ik neig tot het eerste maar het is niet het belangrijkste. Het gaat om de mensen die voor de rechterstoel van Christus staan en die tot hun verbazing vernemen dat zorg en ontferming die ze aan andere mensen hadden bewezen, aan de Heer zelf was bewezen.

Zou het niet zo kunnen zijn dat het de wil van God is dat wij die weet hebben van de genade, zo bezig zijn in de wereld die het voorwerp van Gods liefde is? Zou dit niet de drijfveer kunnen zijn van de mensen die zich door het concilair proces aangesproken voelen? Zouden we misschien met elkaar en van elkaar moeten (willen) leren om door die wat oneigenlijke woorden heen te zien en een stuk christelijke opdracht anno eind twintigste eeuw te ontdekken? Ik hoop het vurig.

In vijf jaar tijd is er veel gebeurd in Delfzijl/ Appingedam

Een geweldige taak in Eemsmondgebied

De Baptisten Gemeente Delfzijl was in 1983 al zo gegroeid en had een zó grote vriendenkring, dat men verder moest zien dan de kerkmuren aan het Johan van der Kornputplein in Delfzijl.
We hebben het als een geweldige zegen ervaren, dat we sindsdien een gemeente konden zien groeien en dat we met Gods hulp het rijke evangelie in het Eemsmondgebied mochten verkondigen. Een geweldige taak.

In september 1983 wordt in Appingedam de eerste evangelisatiedienst gehouden. Die vindt plaats in een zaaltje van de plaatselijke hervormde gemeente. Daarna wordt, bij wijze van proef, elke vierde zondag van de maand een evangelisatiedienst gehouden, in totaal zes keer.
Hoe zich dat werk vanuit de baptisten gemeente Delfzijl langzamerhand heeft ontwikkeld tot aan vandaag, vertelt u in nevenstaand artikel de secretaris van de gemeente Delfzijl, br. J.T. van Eerden.

Veel mensen uit Appingedam en omgeving kwamen deze eerste diensten bezoeken en trokken met ons op. Banden werden verstevigd, contacten groeiden en het groepje broeders en zusters, dat zich ten volle voor dit stukje werk inzette, groeide mee. Eerlijk gezegd hebben we ook momenten meegemaakt, waarin we dachten "hoe nu verder?", maar de overtuiging dat de Heer in ons een nieuw werk was begonnen in het Eemsmondgebied won langzamerhand terrein.

Biddend om de kracht van de Heer gingen we verder met ons werk. Er moest een gesprek met de gemeente plaatsvinden, voordat de zes evangelisatiediensten tot het definitieve verleden zouden gaan behoren.
15 Mei 1984. Praatavond voor leden van de gemeente die de diensten in Appingedam bezoeken. Dit zijn de gemeenteleden die buiten de plaatselijke gemeente Delfzijl wonen (37 broeders en zusters). De zakelijke maar ook de geestelijke zaken worden besproken. Samen delen we een gevoel van "doorgaan", de warmte is er" en wat veel belangrijker is, "er is honger naar het evangelie". We hebben een TAAK in Appingedam. Samen spreken we af dat er een plan moet komen met een duidelijk advies dat aan de hele gemeente bekend moest worden gemaakt en we gingen door met de diensten.
Op 18 juni 1985 evalueerden we de diensten in Appingedam met dezelfde broeders en zusters, die daar de diensten bezochten. Hoe nu verder?
Vanaf januari 1986 hielden we iedere zondagmorgen dienst, nu echter in een ander gebouw. Nu moest er ook een spreker worden uitgenodigd die samen met onze voorganger, ds. Jac. Schouten, beurtelings in de diensten in Appingedam en in Delfzijl zou voorgaan. En we vonden een broeder bereid die we al geruime tijd kenden.

Ook kwam er de "Werkgroep Appingedam" die elke zaterdag de zaal klaar maakten en op zondagmorgen de spreker ontving om samen de dienst voor te bereiden. Later ontwikkelde zich uiteraard ook de taak van deze werkgroep, die toen voor een groot gedeelte bestond uit raadsleden. Zo gingen we verder met het werk, totdat onze broeder-gastspreker elders een vaste plaats vond.

Vijfjaren-plan

Januari 1987. De tijd gaat snel. De raad kwam met een "Vijf-jarenplan" waarin beschreven werd hoe we zullen groeien naar een nieuwe gemeente in het Eemsmondgebied. De gemeente gaf haar fiat en met grote inzet en goede moed gingen we verder met het werk. Ook een tweede voorganger werd in het plan genoemd en de raad trof de nodige voorbereidingen voor het beroepingswerk, terwijl inmiddels een aantal vaste gastsprekers werden gevonden. Ds. Jac. Schouten richtte zich weer meer op de arbeid in Delfzijl. Het werk in Appingedam kreeg vastere vorm o.a. door de start van zondagschoolwerk en een zustercontactgroep.

We moesten nog tot het voorjaar van 1988 wachten voordat ds. G. Leuvenink het beroep van de Gemeente Delfzijl aanvaardde. Ook deze stap werd als een grote zegen ervaren en we konden ons gaan richten op een nieuwe periode van voortgang in de arbeid van deze gemeente.

vervolg op pagina 6

BAPTISTEN EN POLITIEK

Vervolg van pagina 4

Op het gebied van het onderwijs hebben baptisten altijd hun wensen gehad. Verreweg de meeste ouders stuurden hun kinderen naar christelijke scholen, tenzij de afkeer van baptisten bij schoolbestuur of personeel publiekelijk bekend was. Jonge baptisten onderwijzers en onderwijzeressen hadden soms grote moeite op een christelijke school een plaats te vinden. Er waren baptisten die lid werden van een christelijke school. Br. S.W. Vis te Hengelo was zelfs jarenlang voorzitter van zo'n school. Was dat geen belangstelling voor het maatschappelijke leven?

Nogmaals Van Dam

In het boek van Van Dam over de geschiedenis van het baptisme lezen we op pagina 283: "Tegen deze achtergrond - bereidheid om maatschappelijke verantwoordelijkheid te dragen - speelde zich met name in de veenkoloniale gemeenten de strijd af tegen drankgebruik en drankmisbruik. Mannen als De Hart, Hekhuis en Veltman (in Drachten) werden om hun sociale bewogenheid - zonder dat dit tot een bepaalde publieke politieke keuze dwong - bemind en hooggeacht, niet alleen door hen over wie zij zich ontfermden. Een man als Hekhuis, bijvoorbeeld, deed meer goed aan de samenleving van het dorp Muntendam dan vele plaatselijke politici".

Ik ben van mening dat de hedendaagse baptisten in het algemeen niet minder belangstelling hebben voor het maatschappelijke leven dan andere christenen. Helaas moet daarbij opgemerkt worden, dat veel christenen niet (meer) de belangstelling hebben voor de maatschappij als voorgaande geslachten. Dat ik daarbij met name denk aan de lauwe belangstelling van de christenen voor de gesel van de drinkgewoonten, zal niemand verbazen.
In het jaar waarin Tabitha haar 50-jarig bestaan vierde, is het goed er op te wijzen, dat de oprichting van het Diakonessenhuis Tabitha mede haar oorsprong vond in de begeerte om als baptisten helpend in de samenleving te staan.

Juist dáárom gaat het: helpend in de samenleving staan. De wereld doet er goed aan van christenen, ook van baptisten, in dit opzicht veel te verwachten. Christenen, ook baptisten, zullen zich telkens weer de vraag moeten stellen: Wat ben ik vanuit mijn geloof mijn medemensen schuldig? Zoals de bekering van Zacheüs (Lc. 19:1vv) zich uitwerkte in zijn omgeving, zo zal dat ook bij ons het geval moeten zijn.

H. PLOEGER

Eindhoven

Over de grenzen heen

Vanuit de gemeente Eindhoven willen we u graag op de hoogte brengen van ontwikkelde aktiviteiten door engelstalige baptisten in Eindhoven en omgeving.
In januari van dit jaar werd door een aantal van hen opgericht, de International Baptist Church of Eindhoven. Vanaf die datum mogen wij hen onderdak verlenen voor de diensten, welke om 13.00 uur beginnen.
De snel groeiende gemeente had langzamerhand behoefte aan een eigen voorganger en via gesprekken en contacten met de Europese Baptisten Conventie, die ook behulpzaam was bij het oprichten van de gemeente, werd in november j.l. voorzien in die wens. Op 13 november werden in een bevestigingsdienst aan elkaar verbonden, gemeenten en dr. L.C. Turnage en zijn vrouw.
Dr. Turnage is 57 jaar en afkomstig uit de Verenigde Staten. Van 1973 tot 1977 was hij voorganger van de International Baptist Church of Teheran. Daarvoor werkten hij en zijn vrouw veertien jaar als zendelingen in Zuid-Amerika. Sinds 1978 waren ze werkzaam in Schotland en vandaar (Aberdeen) vertrokken ze rechtstreeks naar Eindhoven. Dr. Turnage en zijn vrouw wonen nu in Geldrop.
Op 13 november j.l. mocht ondergetekende het voorgangersechtpaar en de gemeente toespreken namens de gemeente Eindhoven en via een brief namens onze Uniegemeenschap. We wensten hen van harte Gods' zegen toe in de arbeid in Eindhoven en omgeving en spraken het verlangen uit met een goede samenwerking.
Als u dit leest is de engelstalige gemeente reeds naar een ander gebouw verhuisd, waar zij samen kan komen om 10.00 uur.
Met het bovenstaande wilden we u graag op de hoogte stellen van hetgeen we als gemeente mochten ervaren met de Heer der Gemeente, Die grenzen en muren laat wegvallen en een Verhoorder van vele gebeden is.

A.A. Fietje, secretaris
gemeente Eindhoven

Muntendam

"Blijde Geluiden"

In november mochten wij het 35-jarig jubileum gedenken van de zang- en muziekgroep van "Blijde Geluiden" uit Muntendam. Voor de huidige leden begon de dag om 9.00 uur met het klaarmaken van de zalen, ook moesten er ongeveer 500 bolletjes gesmeerd worden! Om ± 10.00 uur dronken we koffie en de heer P. Dijk ('oud lid') was aanwezig om enige dingen voor het middagprogramma door te spreken. Daarna gingen we samen in gebed om een zegen te vragen voor de dag.
Om ± 1 uur kwamen de eerste mensen voor de reünie die van 1 uur tot 3 uur duurde. Er werden veel oude bekenden begroet en veel gesproken over "Blijde Geluiden" van toen en nu. Om drie uur begon de middagbijeenkomst. We zongen eerst veel "Blijde Geluiden"-liederen met elkaar en daarna werden er toespraken gehouden door afgevaardigden van verschillende verenigingen. Van de oud-voorgangers waren ds. De Jong en ds. Kroeze aanwezig. De andere oud-voorgangers wensten "Blijde Geluiden" per brief een goede dag. Er werden groepen van "Blijde Geluiden" naar voren gehaal, die door de jaren heen met elkaar gezongen hadden. Er werd ook een fijn gedicht voorgedragen door één van de oud-leden.
De heer Dijk blikte terug op 35 jaar "Blijde Geluiden", waarin hoogte- en dieptepunten naar voren kwamen.
Eén van de dieptepunten die genoemd werden was het overlijden van de heer J. Straat. Als hoogtepunten werden o.a. genoemd de reizen naar Zweden en België.
Voor onze dirigent D. Jager kwam om half vijf het moeilijkste moment van deze dag. Hij werd samen met z'n vrouw naar voren geroepen en de heer Dijk bedankte Rika voor al die jaren dat zij Derk had afgestaan aan "Blijde Geluiden". Namens de leden en oudleden ontving zij een bloemstuk. Daarna vertelde de heer Dijk dat onze dirigent Derk Jager na 35 jaar "Blijde Geluiden" afscheid moest nemen om gezondheidsredenen. Hij zei erbij dat Derk Jager van z'n welverdiende rust moet gaan genieten en de leiding van de groep rustig kan over laten aan zijn zoon Louwe Jager.
Tijdens de broodmaaltijd kwamen nog enkele sprekers aan het woord en ook de heer D. Jager nam het woord. Hij bedankte iedereen voor zijn of haar inzet in de afgelopen 35 jaar en stelde zijn zoon voor als de nieuwe dirigent.
Daarop nam Louwe Jager het woord en sprak de hoop uit dat "Blijde Geluiden" nog vele jaren door mag gaan met het zingen en getuigen van de Heer. "De muziek zou misschien wel iets anders worden maar blijft voor iedereen verstaanbaar" aldus Louwe.
Het jubileum concert begon om half acht en hieraan werkten mee: ds. Scholtens voor de algehele leiding, ds. Gerritsen met een toespraak, het interkerkelijk mannenkoor uit Scheemda, het interkerkelijk jeugdkoor Joyce uit Midwolda, de gebroeders Faber trompet en "Blijde Geluiden".
Na een zeer geslaagde avond besloten we het concert door samen ons slotlied te zingen: 'Zegen ons Heer' uit opwekkingsliederen. Het laatste couplet sloot prima aan bij 35 jaar Blijde Geluiden: Dank U Heer, U die hemel en aarde gemaakt heeft, Dank U Heer.

De sekretaris H. Straat

P.S. Met ingang van 9 december a.s. is het kontaktadres van "Blijde Geluiden" gewijzigd:
"Blijde Geluiden" p/a H. Straat, Schoollaan 7, 9649 AK Muntendam. Tel: 05987-27235.

---

vervolg van pagina 5

Bevestiging

Het is al weer een paar maanden geleden dat ds. G. Leuvenink door ds. Jac. Schouten werd bevestigd. Dit gebeurde op 4 september in de morgendienst in Delfzijl. De intrededienst vond 's middags plaats in Appingedam in de Gereformeerde kerk. Twee diensten waarop we met blijdschap mogen terugzien en waardoor de grote kracht van onze levende Heer zichtbaar werd.
Inmiddels mochten we beleven dat de eerste doopdienst in Appingedam werd gehouden waarin vier broeders en zusters beleden de Heer te hebben aangenomen als Verlosser en Zaligmaker.
Soms krijg je het gevoel om in een bevoorrechte gemeente te werken, waarin alles ons voor de wind gaat, doch we realiseren ons dan dat we menselijk denken. Dan gaan onze gedachten over in een gevoel van bevestiging. Bevestiging omdat er misschien wel een groot werk dient te gebeuren in het Eemsmondgebied waarvoor de Heer ons wil gebruiken.
Zo willen we verder gaan, ons over geven aan Hem, die ons de kracht en lust geeft om pioniers te zijn in een deel van ons land. En omdat we ons verbonden weten met vele broeders en zusters in ons land, die zich allen willen laten gebruiken als levende instrumenten in Zijn hand, willen we u op deze wijze in kennis stellen van het werk vanuit deze gemeente.
Samen staan we in een wereld waarin we verder moeten met de opdracht:
Gaat heen in de gehele wereld, verkondigt het evangelie aan de ganse schepping.

J.T. VAN EERDEN

Kende u ze?

Hier volgen de antwoorden op de vraag die we op pag. 2 stelden: welk blad wordt door welke gemeente uitgegeven?:
"De Brug" door de gemeente te Assen: "Woord en Werk", Deventer; "Schalmei", Kampen; "De Gong", Musselkanaal; "Ons Forum", Sneek; "De Klopper", Vriescheloo; "De Lens", Enschede; "Gemeenschap", Nieuw-Weerdinge; "De Gemeenteklok", Arnhem-C, Arnhem-Zuid en Zevenaar; "Tussentijds", Gronigen-Noord; "De

vervolg op pagina 7

LEZERS AAN HET WOORD

Ruimte (4)

Ik kan volledig het artikel van onze br. Jac. Schouten in D.C. van 8-12 onderschrijven. Hierin herinnert hij ons aan de motie tijdens de A.V. 86 te Harderwijk, waarin aan het EB verzocht werd de aktiviteiten op te schorten. Deze brs. hebben de uitspraak van de A.V. niet genegeerd maar geaccepteerd en hun aktiviteiten opgeschort.
Uit de artikelen die onze br. Reiling toendertijd in "De Christen" schreef moet ik nu helaas concluderen dat hij indertijd niet zoveel ruimte gaf aan andersdenkenden binnen onze gemeenschap.
Nu is "Ruimte" dit jaar door de A.V. gevraagd om vooralsnog hun aktiviteiten op te schorten. Maar nu blijkt ineens, dat als het betekent dat dit op henzelf slaat dat zij zomaar een A.V.-besluit naast zich neerleggen. Dit nu is hinken op twee gedachten. Al met al is het een treurige ontwikkeling en kinderen Gods onwaardig. Het is te hopen dat onze br. Dijkhuizen als eindredacteur anders met de belangen van de lezers en van onze Unie gemeenschap omspringt als ten tijde dat hij redactielid was.
Van harte hoop ik dat onze br. de signalen naar hem toe o.a. t.a.v. zijn herverkiezing op de A.V. en de ingezonden brieven van de laatste maanden in "De Christen" zich ter harte neemt en dat ons weekblad gaat functioneren, zoals het dat behoort, n.l. een blad tot opbouw en versterking van ons geestelijk welzijn. Moge het ons aller verlangen zijn dat ons weekblad een blad mag zijn waarin Onze Heer welgevallen heeft en dat het mag zijn tot lof en eer van Zijn Grote Naam.
Veel sterkte hierin toegewenst met br. groeten,

W. GREVEN, Stadskanaal

(Door de redactie bekort)

Ruimte (5)

Wanneer ik DC van 8 dec. j.l. lees en de inhoud ervan op me laat inwerken, vraag ik me af, waar we als baptisten eigenlijk mee bezig zijn en waar we naar toe willen.
Een goed stuk van ds. Schouten (ik ben het daar helemaal mee eens).
Al die publikaties van de laatste tijd in de landelijke pers, met name in "Trouw" doen m.i. geen goed. Onze Baptisten gemeenschap heeft er een aardige deuk van gekregen. Men heeft aan mij gevraagd wat er toch eigenlijk allemaal aan de hand is met de Baptisten. De Baptisten stonden bekend als een gemeenschap die zo echt een was in geloof en belijden. Een dergelijke vraagstelling zal zich blijven voordoen als broeders uit eigen gelederen menen berichten in de pers te moeten plaatsen, die over de onvrede in de Baptisten gemeenten gaan. Die onvrede valt m.i. nogal mee. Men moet het niet dramatiseren. Deze berichten verstoren helaas wel de eenheid in onze gemeenten.
Men moest zich meer realiseren als lid van de Gemeente van Christus te proberen de eenheid te bewaren en zelfs te bevorderen. Wanneer men dat niet doet, dan vind ik het net als ds. Reiling, maar dan in andere zin een tragische ontwikkeling voor de toekomst. Het Evangelie, het Woord van God leert ons ook dat we de eenheid in Christus moeten zoeken en daarin kracht moeten vinden, tot heil van onszelf en ook van onze gemeenten.

M.N. LOOIJE, Hilversum

(Door de redactie bekort)

Ruimte (6)

Misschien heb ik, als bezoeker van de Bezinningsdag van Ruimte, weinig recht van spreken en schrijven. Maar het moet mij van 't hart, dat m.i. deze koers van de redactie niet de juiste is. In de kop van ons blad staat: Orgaan van de Unie van Baptisten Gemeenten; niet: Onafhankelijk orgaan van een aantal baptisten. De broeders De Winkel en J. Schouten, (alsmede A. de Vries volgens een opmerking in "Trouw"), hebben het bij een beter eind, dacht ik. De polarisatieproblemen kunnen misschien nog worden opgelost via gesprek; beslist **niet** door een crisis te forceren via De Christen.
U wijsheid en zegen toewensend op uw werk,

H. DE VLAS, Hoogeveen

Ruimte (7)

Als voorzitter van de werkgroep "Ruimte" heb ik er behoefte aan enkele kanttekeningen te plaatsen bij reakties, maar vooral ook om een dringend appèl te doen op alle lezers.
Om een goed beeld te krijgen waar de beroering om gaat nodig ik de lezers uit kennis te nemen van de beide brieven; die werkgroep Ruimt ten behoeve van alle gemeenteleden gezonden heeft aan de sekretarissen van de gemeenten.
In deze brieven worden redenen van ontstaan, alsmede het waarom van het toch-door-latengaan van de bezinningsdag op 26 november j.l. uitvoerig verwoord.
Als br. Schouten de brief van de werkgroep van november had aangehaald, waarin een uitvoerige verantwoording werd afgelegd van de zeer moeilijke beslissing de dag wel door te laten gaan, zou een vertekening ons bespaard gebleven zijn. Ten overvloede: Het was absoluut niet "eenvoudig" dit besluit te nemen. Ook de benaming "Progressieve Baptisten" komt niet bij de werkgroep vandaan, evenmin als de benamingen "stoorzender" en "Dissidenten". Wel heeft de werkgroep kontakt met de pers gezocht, omdat het via onze interne kanalen (DC en gemeentesekretariaten) in veel gevallen niet of nauwelijks mogelijk bleek een ieder te bereiken. Helaas heeft deze externe publiciteit hier en daar - ook in onze ogen - tot minder gelukkige passages geleid. Een goed beeld kunt u zich dus beter vormen door te lezen wat de werkgroep zelf schrijft.
Vervolgens wil ik uitdrukkelijk stellen, dat de leden van de werkgroep en eveneens de 220 bezoekers van de bezinningsdag zeer betrokken zijn bij ons Uniewerk. Dit in tegenstelling tot wat br. Schouten suggereert. Wat waar is, is dat de werkgroep niet voldoende vertrouwen heeft, dat het brede overleg binnen onze Uniegemeenschap het door de werkgroep gesignaleerde probleem tot een oplossing zal brengen. In het verleden zijn meer moties aanvaard. Er is vaker aangedrongen op bezinning en het aanpakken van vragen betreffende geloof en leven. Er is niet veel van terecht gekomen. Een feit is, dat 'Apeldoorn" heeft aangetoond dat velen zich in hun eigen gemeente en in onze Uniegemeenschap eenzaam voelen, omdat voor hun geloofsbeleving onvoldoende openheid en ruimte is. Wij zouden er mijns inziens verstandig aan doen dit gegeven als een schokkend feit onder ogen te zien. Ik zie nu verder af van kritische kanttekeningen, immers zo blijft het één het andere uithalen.
Ik wil u allen graag heel indringend enkele vragen stellen!
Of u het er nu mee eens bent of niet, dat de bezinningsdag is doorgegaan: is het niet veel belangrijker om vast te stellen dat er iets ernstigs onder ons duidelijk geworden is en dat wij als gemeenschap eensgezind bezig moeten dit schrijnende probleem op te lossen in plaats van elkaar een weloverwogen keuze te betwisten?
Moeten wij zo langzamerhand niet eens ophouden elkaar als broeders en zusters en als kinderen van één Vader (of zijn wij dat niet?) de les te willen lezen en tot onze schande ruziënd over de straat te gaan in plaats van ons samen te richten op onze roeping? Moeten we niet eindelijk onder ogen zien dat de Geest waait waarheen Hij wil en dat we Hem de ruimte moeten geven? Wij zijn allen kinderen van de Vader van onze Heer Jezus Christus en ieders inbreng is voor de ander van betekenis. Willen wij elkaar zó niet leren kennen? Broeders en zusters, laten wij leren met elkaar te gaan spreken over wat ons ten diepste beweegt; over het meest kostbaarste wat in ons leeft. Laten wij daar voorzichtig mee omgaan en ons verheugen dat wij daar deelgenoten van mogen worden. Leidt dat pad niet tot vruchten van de Geest in tegenstelling tot het pad dat tot nu toe zo dikwijls bewandeld wordt? Het is meer dan de hoogste tijd dat we deze weg konkreet gaan bewandelen.
Dat is ook de diepste intentie van werkgroep Ruimte en dat mag u nu allen duidelijk zijn. Hopelijk stelt de redaktie van DC haar kolommen open voor een gesprek over deze dingen, zodat ons blad wordt tot een nog beter kommunikatiemiddel.
Ik spreek daarbij wel de wens uit, dat wij - met verscheidenheid van inbreng - onze verbondenheid in Christus voor ogen houden en elkaar eerder bevragen, dan in de fout vervallen van het elkaar de maat nemen.
Met hartelijke broedergroet,

J. SCHUIL, Zwolle

(Door de redactie bekort)

Ruimte (8)

In verband met de werkgroep "Ruimte" wordt veelvuldig de vergelijking gemaakt met het zgn. Evangelisch Beraad, dat nu ook weer in actie zou kunnen komen. Toch gaat die vergelijking maar zeer ten dele op.
Het E.B. richtte zich d.d. 17-1-'84 "aan alle voorgangers" met een uitnodiging, tenminste: "Als u in kunt stemmen met....". De bezinningsdag van de werkgroep "Ruimte" stond open voor ieder.
Het E.B. ontplooide haar activiteiten, waarin - voor zover mij bekend - 'gewone' gemeenteleden niet participeerden, tussen begin 1984 tot oktober 1986. Van de Unie-leiding (o.l.v. br. J. Schouten) werd al die tijd niets vernomen. Pas op de AV van Harderwijk ging haar plotseling - door moties van gemeenten! - een lichtje op. Inmiddels had het E.B. zonder enige censuur in DC kunnen adverteren met haar info-map enz.
Tegen de achtergrond van bovenstaande plaats ik toch wel enige vraagtekens bij de geheven vinger van br. J. Schouten (DC nr. 43).

G.L. KRUIZINGA, Zeist

(Door de redactie bekort)

vervolg van pagina 6

Band", Harlingen; "De Sleutel", Leiden.

Alle twaalf goed? Schrijf het ons! Zes of minder goed? Dan moet u voortaan onze rubriek "Uit de gemeenten" maar goed lezen!

Mededelingen

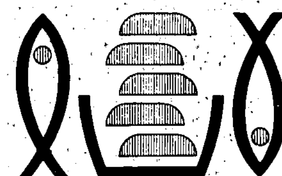
ZANGBUNDELS

Van de Zangbundelcommissie komt het bericht, dat de prijs van de zangbundel "Lofzangen en gebeden" met ingang van 1 januari a.s. *f* 23,50 bedraagt.

SECRETARIS UTRECHT

De secretaris van de baptisten gemeente Utrecht-Noord is verhuisd. Het nieuwe adres van br. S.A.H. van der Lelie is nu: Penningslag 10, 3991 WR Houten. Tel. 03403-76594.
Wijzigt u dit even in uw adressenboekje?

DE CHRISTEN
orgaan van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland verschijnt wekelijks;
abonnementsprijs *f* 46,- per jaar; buitenland *f* 64,- per jaar.
Redaktie:
Mevr. drs. H. Lalleman-de Winkel, S. Dijkhuizen, ds. H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling,
ds. H.G. de Winkel
Eindredakteur:
S. Dijkhuizen, Staverdenseweg 260, 8075 RG Elspeet. Alle kopy naar de eindredacteur.
De kopy dient uiterlijk 11 dagen voor de verschijningsdatum bij de eindredakteur te zijn.
Administratie:
Bureau der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-284457-284494 giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten.
Alle advertenties opgeven aan het Uniebureau.

''Ja ik kan verzekerd zijn: ik ben Zijn en Hij is Mijn!''

In deze zekerheid heeft zij geleefd, heeft ze haar ziek-zijn kunnen dragen en in deze zekerheid is ingegaan in de heerlijkheid van haar Heere en Heiland, op maandag 12 december, onze zuster

INEKE BROERE

op de leeftijd van 28 jaar.

Mijn hulp is van de Heere.
psalm 121:2.

Baptistengemeente Zwolle

Voor al de lezers van ons blad ''De Christen'' wensen mijn vrouw en ik een rijk gezegend 1989. We willen ook nog heel hartelijk bedanken voor de felicitaties, die zovelen mij hebben gestuurd met mijn 80ste verjaardag. Het heeft ons geroerd, dat u in deze tijd van het jaar met zijn vele verplichtingen tijd gevonden hebt om ons zulke fijne brieven en kaarten te sturen. Mede namens mijn vrouw heel veel dank.

fam. ds. Jac. de Jong-Gorter
Het Weeld 179
Emmen

Fam. W. Veenstra te Wormer wenst alle broeders en zusters een voorspoedig en gezegend 1989.

De administratie van ''De Christen'' wenst alle lezers een rijk gezegend 1989

MEDEDELINGEN

De nieuwe penningmeester van de baptistengemeente te Steenwijk is K. Lok, Nic. ter Maethstraat 32, 8331 KM Steenwijk

Per 1 januari 1989 is het nieuwe adres van br. N.A. van der Leer: Roemer Visscherstraat 11, 7552 NE Hengelo, tel. 074-916007

Het nieuwe adres van de sekretaris van de baptistengemeente Utrecht-Noord, br. S.A.H. van der Lelie luidt: Penningslag 10, 3991 WR Houten, tel. 03403-76594.

Zeg Abel....
Een donk're vlek
in 't grastapijt
breidt zich steeds verder uit
en die daar ligt
- een toegewijde vrome -
geeft geen geluid meer
hij is dood
Zojuist nog steeg de rook omhoog
van 't offer dat hij bood
toen nam de v[illegible] hem weg.
De zware, zwarte vraag:
waar is je broeder Abel?
klonk somber tussen de altaren.
Ben ik zijn hoeder?
bitste Kaïn
en vertrok
hij bouwde zich een stad
de schuilplaats der ontheemden
en dook onder.
Hij sloeg geen brug
naar vader noch naar moeder
en minder nog naar God.
Misschien vraagt God vandaag:
zeg, Abel,
waar is je broeder,
Kaïn,
waar is hij?

658

De NBJB-planner is uit!

Onder het motto ''De NBJB dichter bij de mensen'' verhuizen we in 1989 van de muur naar uw tas, diplomatenkoffer of binnenzak. In plaats van de gebruikelijke kalender bieden we namelijk een handzame jaarplanner aan.
Met een overzicht van de belangrijkste NBJB-aktiviteiten + informatie over de beweging.
Mensen die genoeg hebben aan weinig woorden kunnen deze planner zelfs in plaats van een agenda gebruiken.
Bent u kontaktpersoon of ontvangt u normaal gesproken ook andere NBJB-informatie, dan krijgt u de planner automatisch toegestuurd.
Is dat niet het geval, dan is een telefoontje naar het Jeugdburo (05120-15687) voldoende om hem (natuurlijk gratis) in huis te krijgen.

VERGELDING

''Hoe zou ik ooit mijn trouwe God en Heer
zijn goedheid en barmhartigheid vergelden?''
Zo kunnen we zingen volgens de woorden van Psalm 116:7.
Vergelden, dat heeft te maken met geld, met munt. Vergelden, dat is: met gelijke munt betalen. Wat je kreeg, dat geef je terug. Meestal is dat in ongunstige zin bedoeld. Er zit iets van wrevel over de handelwijze van de ander in. Je geeft dan lik op stuk.

Hoe kun je weldaden vergelden? Hoe kun je met name Gods weldaden vergelden? Met gelijke munt betalen, dat gaat gewoon niet. Want weldaden laten zich niet becijferen, in getallen uitdrukken. Weldaden hebben boven hun door ieder erkende waarde ook nog een toegevoegde waarde, een gevoelswaarde. Die gevoelswaarde hangt samen met de gever, de bewijzer van de weldaden. Gods weldaden.... die komen van God. Die hebben te maken met zijn barmhartigheid, zijn genade. Die is altijd onverdiend, onweegbaar, onschatbaar.
Wat een mens leent, dat kan hij *terugbetalen*. Met gelijke munt, valuta, waarde. Maar weldaden van God, maar evenzeer vriendelijkheden van mensen, die moeten *beantwoord* worden. Dat doe je met woorden. Maar - als het goed is - zijn woorden daden. Zijn woord en daad één. Beantwoorden, dat is: je richten op de ander. Gods weldaden, en vriendelijkheden van mensen, kunnen zo door een medemens weerspiegeld worden.

P.